

Samuel bied aan

Deel 1

Die geestelike manna van die laaste Adventiste- wandelaars

**op pad na die hemelse Kanaän.
Aankoms, Woensdag, 20 Maart 2030.**

“ Wie is dan die getroue en verstandige dienaar wat sy heer oor sy huisgesin aangestel het om hulle hulle voedsel op tyd te gee?”

Gelukkig is daardie dienskneg vir wie sy heer, wanneer hy kom, so besig sal vind.

Voorwaar Ek sê vir julle, hy sal hom oor al sy besittings aanstel. »

Matteus 24:45-47

**Indeks van onderwerpe wat aan die einde van die boek
behandel word**

Die geestelike manna van die laaste Adventiste-wandelaars

**Uitbreiding van goddelike openbarings wat sedert die 07/03/2020
Nuwe boodskappe voortdurend geïnspireer deur God**

Skrywer se Boodskappe

Soos dit in Openb. 2:26 geskrywe is: “ *Aan hom wat oorwin en my werke tot die einde toe bewaar*, aan hom sal Ek mag oor die nasies gee. ”, deel Jesus Christus met sy dienaar, sy profeet, die kennis van sy oordeel oor alle dinge, soos godsdienstige, politieke en ekonomiese onderwerpe. Want Hy volbring sy planne deur op te tree in al hierdie gebiede wat die mensdom beheer.

Onder die werke van Jesus Christus is die voortdurende inspirasie van sy lig, net so belangrik vir die geestelike lewe van sy uitverkorenes as die manna wat elke dag gegee word aan die Hebreërs wat deur God in die woestyn Sinai versamel is.

Diegene wat dit soek, sal in die artikels wat in hierdie werk geskryf is, die waarborg vind van 'n outentieke goddelike gedagte, wat my as getuie betrek, en wat hulle verantwoordelik maak voor God en sy hoogste heilige oordeel. Want die weiering van sy lig is die oorsaak van 'n breuk in die verhouding tussen hom en sy skepsel.

Die inspirasie wat in hierdie reëls geopenbaar word, is slegs die vervulling van die belofte wat Jesus aan sy dienaars gemaak het, in Mat. 28:18 tot 20 waar, om twyfel by sy gespreksgenote uit die weg te ruim, geskrywe staan: “ *Jesus het nader gekom en só met hulle gespreek: Aan My is gegee alle mag in die hemel en op aarde. Gaan dan heen, maak dissipels van al die nasies, en doop hulle in die Naam van die Vader en die Seun en die Heilige Gees; en leer hulle om alles te onderhou wat Ek julle beveel het. En kyk, Ek is met julle al die dae tot aan die voleinding van die wêreld.* ”

Nadat ek in "Verduidelik vir my Daniël en Openbaring" die gedetailleerde studie, vers vir vers, van hierdie goddelike profesieë aangebied het, bied ek in hierdie werk, volgens die goddelike inspirasie van die oomblik, sintetiese ontledings aan oor temas wat in hierdie profesieë behandel word, maar ook oor huidige gebeure. Hierdie allesomvattende siening is ryk en bevorder bemeestering van die begrip wat deur God in die Naam van Jesus Christus aangebied word. Hierdie nuwe getuïenisse het net soveel waarde vir hom as die eerstes en vir sy verkose amptenare, hulle maak duidelik en verstaanbaar wat geïnkripteer en ondeurdringbaar was.

Ek voeg by dat in die moeilike tye wat ons gaan moet deurmaak, kennis van hierdie artikels die verskil sal maak om van Christus sy onontbeerlike hulp en sy goddelike ondersteuning te verkry, of nie, om te oorwin soos Hy oorwin het. Want sy uitverkorenes word genooi om “ sy werke tot die einde toe ” van die wêreld te bewaar, in “ *die geduld en volharding* ” wat die ware “ *heiliges* ” van God kenmerk .

Let wel: aangesien vertalings in vreemde tale met behulp van masjienvertaalsagteware vervaardig word, is die outeur slegs verantwoordelik vir tekste in Frans, die taal van die oorspronklike weergawe van die dokumente.

2020 – Begin van teenspoed

Afgesien van die ideale gedrag wat Hy goedkeur en seën, duld God vir 'n tyd wat Hy afkeur; maar net vir 'n redelik kort tydjie. Sedert 2020 het ons die voordeel gehad om te sien hoe hy onmiddellik reageer op die gruweldade wat hy hoofsaaklik in die Christelike Weste ly.

In toepassing van hierdie vers wat in Rom. 2:9 aangehaal word: “ *Verdrukking en benoudheid oor elke mens wat kwaad doen, eerste oor die Jood en ook oor die Griek!* Die grote Skeppergod, ons grote Regter, het die jaar 2020, van die lente-equinox van 2020 tot die lente-equinox van 2021, volgens sy bevel, 'n jaar gemaak wat gekenmerk word deur 'n vloek sonder gelyke in die menslike geskiedenis sedert die uittog uit Egipte. En volgens die volgorde wat in die vers aangedui word, was Israel die eerste land wat, te midde van die sogenaamde "pandemie" wat toegeskryf word aan die Covid-19-virus wat in China verskyn het, en die oorsaak van die omvang van hierdie vloek, die rampspoedige besluit aangeneem het om die hele land te "beperk" en sodoende die hele ekonomiese apparaat te blokkeer. Italië (die eerste Westerse land wat geraak is) en ander Westerse Christelike volke het hierdie model nageboots en sedert die lente van 2020 dieselfde maatreël met dieselfde rampspoedige ekonomiese gevolge aangeneem. Die ineenstorting van die Westerse wêreld is gelykstaande aan dié wat deur 'n wêreldoorlog veroorsaak word.

Die oorsaak van hierdie goddelike vloek gaan terug na die oorsprong van die aardse skepping en na onlangse gruweldade, soos huwelike van dieselfde geslag, nuwe multi-geslag "geslagsteorieë" en ondersteuning vir Islam. Deur hierdie reaksie het die Skeppergod van Adam en Eva en hulle nageslag sopas die boodskap in Gen. 3:22 bevestig: “ *Die Here God het gesê: Kyk, die mens het geword soos een van Ons deur goed en kwaad te ken. Laat ons hom nou verhoed om nie sy hand uit te steek en van die boom van die lewe te neem en te eet en vir ewig te lewe nie.*” Ek wil daarop wys dat hierdie “ *een van ons* ” na Satan, die duiwel, verwys.

Verduideliking: Vir etlike dekades is 'n deel van die enorme winste wat deur die Amerikaanse finansiële reus, "Google", gemaak is, herbelê in wetenskaplike navorsing en een van sy doelwitte is niks minder nie as om die mens "onsterflik" te maak. Met die verskyning van dodelike aansteeklike virusse, gee die Almagtige 'n sein aan Aardwetenskaplikes dat Hy hulle nie sal toelaat om

hierdie resultaat te bereik nie; Die dood sal sy goddelike wapen bly en dit sal alle skuldige rebelle bereik. Die enorme wetenskaplike vooruitgang as gevolg van die ontwikkeling van elektronika en rekenars het menslike denke aansienlik verander, veral onder jongmense wat in die Weste sonder godsdiens grootgeword het. In werklikheid pas die mensdom slegs aan by die program wat God daarvoor ontwerp het. Deur oorheersing aan die Verenigde State in die Tweede Wêreldoorlog te gee, het God die weg voorberei vir Europese agteruitgang. Deur sy "internet" het Amerika mense regoor die wêreld afhanklik gemaak van sy tegnologie. Kapitalistiese gierigheid het gelei tot die opoffering van plaaslike produksie ten gunste van produksie wat na Asië, en veral, mees onlangs, China, verskuif is. Dit het die optrede van virusse geverg vir Westerse nasies om hul afhanklikheid van Asiatiese produsente en hul toestand van ondergang te besef. Die volgende stap sal hul vernietiging deur oorlog wees. Die leiers van nasies in die Weste is redelik jonk en, soos jongmense vandag, vertrou hulle slegs op wetenskap, wat tot 2020 alle probleme kon oplos. Ons kan dus die ontsteltenis van hierdie jongmense verstaan wat ontdek dat die wetenskap geen antwoord het om die slagoffers van Covid-19 te genees nie. Hierdie nuwe, ontstellende situasie het hulle daartoe gelei om hul bevolkings te "beperk", "ontbeperk" en "herbeperk", sonder om te vermoed dat die middel uiteindelik erger sou wees as die siekte, wat boonop in hul oordeel grootliks versterk is. Maar deur dit te doen, het hulle slegs God se plan vervul wat hulle vernietiging opgelos het.

Gedurende die jaar, op Vrydag, 16 Oktober om 17:00. Aan die begin van die Sabbat is die geskiedenisonderwyser Samuel Paty deur 'n Tsjetsjeense immigrant onthoof na die vertoon van spottende en growwe karikature van die profeet Mohammed op skool, gepubliseer deur die satiriese koerant "Charlie Hebdo".

Op 6, 7 en 8 Maart 2021 het Pous Franciskus na Irak gereis om vervolgte Oosterse Christene te ondersteun. Terwyl hy na Mosul reis, die verwoeste voormalige hoofstad van die Islamitiese Kalifaat, noem hy die Moslems wat hy ontmoet "broers"; Deur dit te doen, irriteer hy Jesus Christus wat die oorlogagtige Islam van sy "broers" sal gebruik om hom te straf. Volgens God is "broederliefde" 'n vrug van sy Heilige Gees wat slegs ten gunste van sy getroue uitverkorenes geaktiveer word; en veral nie vir die volke wat die soendood van Jesus Christus, die basis van die Evangelie (die Goeie Nuus) van verlossing, ontken en as 'n Christelike leuen aanbied nie. Daar moet kennis geneem word dat daar in dieselfde dae gewelddadige botsings tussen jongmense van immigrante-oorsprong en die Franse polisie in verskeie stede plaasgevind het, wat die onversoenbaarheid van die Moslem-godsdiens met die Franse sekulêre republikeinse regime bevestig het.

Woensdag, 19 Mei 2021

35 000 polisiebeamptes het naby die Vergadering bymekaargekom om te betoog teen die laksheid van die regstelsel. Hulle is slagoffers van aanvalle deur

jong dwelmsmokkelaars wat ook Islamiste is wat nie meer huiwer om op hulle te skiet nie. Die polisie tel hul dooies en gewondes. Geweld word al hoe minder beheerbaar. Die oorsaak is die onvermoë van die Republiek om die immoraliteit van mense te voorkom. Korrupsie verskyn in alle beroepe en in alle godsdienstige, ekonomiese, geregtelike en politieke velde. En die verduideliking lê in die feit dat die Republiek poste toeken uitsluitlik op grond van die behaalde kwalifikasies. Mense se moraliteit word nooit in ag geneem nie, en presidensiële kandidate word later as leuenaars en diewe bevind. Afgesny van God, is dit onbekwaam om op sy probleme te reageer en sy geregtigheid wat uitsluitlik op die letter van sy wette gebaseer is, produseer die onreg wat slegs moraliteit kan voorkom. In die Republiek, soos in die Bybel, " *maak die letter dood, maar die gees gee lewend.* " Soos aan die begin, kan die Republiek wat van God afgesny is, slegs geweld, vernietiging en dood veroorsaak. Aangaande die geregtigheid van mense, kon Jesus Christus slegs in gelykenis die tipe van die onregverdige regter voorstel; die werklikheid van 2021 vervul sy visie en sy oordeel oor dinge perfek.

Nuus vanaf 25 September 2021

Die geestelike mens beoordeel alles

Die volledige vers van 1 Kor. 2:15 sê: “ *Maar die geestelike mens oordeel wel oor alles, maar self word hy deur niemand geoordeel nie.* ” »

Ek wil eerlik wees en erken dat hierdie vers hoofsaaklik op godsdienstige sake gemik is, maar iemand wat goddelike wysheid het om geestelike sake te beoordeel, kan, beter as enigiemand anders, ook die dinge van hierdie wêreld beoordeel. Die apostel Paulus het dit so verstaan, en gesê in 1 Kor. 6:3: “ *Weet julle nie dat ons engele sal oordeel nie? En ons wil nie met des te meer rede die dinge van die lewe oordeel nie?* ”

Ek sal dus die verligte geestelike siening van my oordeel oor die politieke en ekonomiese keuses van ons Franse samelewing aanbied, want dit is die een wat ek die beste ken, aangesien ek aan die einde van die Tweede Wêreldoorlog gebore is en in hierdie land Frankryk grootgeword het. Die eerste beelde wat ontvang is, was van 'n buurt wat deur die bomaanval vernietig is. Onder die Vierde Republiek is die land herbou en het voorspoed herwin. Toe kom die tyd van dekolonisasie en die Vierde Republiek is deur die Algerynse Oorlog verbrokkel, tot die punt dat hierdie republiek in 1958 vervang is deur die Vyfde wat deur Generaal de Gaulle voorgestel is. Op die demokratiese vlak het die vierde, gebaseer op die meerderheid en proporsionele verteenwoordiging van afgevaardigdes, die aanneming van oormatige maatreëls per stemming verhoed. Dit was 'n baie nuttige beskerming. Om aangeneem te word, moes die projek konsensus bereik en deur die regeringsparty en ten minste 'n deel van die opposisieparty ondersteun word. Die beginsel was werklik waardig van 'n demokrasie en voordelig vir die Franse volk. Maar toe die tyd aangebreek het vir God om die straf van die Franse republikeinse regime voor te berei, het Hy Frankryk oorgegee aan die semi-

monargiese regime van die 5de ^{Republiek}, wat geen probleem onder die regering van generaal de Gaulle veroorsaak het nie. Die man was regop, eerlik, maar ook slinks en 68 jaar oud toe hy as president van die land oorgeneem het. Hy het dus daarin geslaag om sy diktatoriale regime, vermom en gemasker agter 'n amptelik demokratiese organisasie, as 'n demokrasie te laat aanvaar. Die mense sou elke sewe jaar hul “koning” kon verander. Boonop, sedert die einde van die Tweede Wêreldoorlog, toe ek gebore is, was Frankryk onder die druk van twee uiterste teenoorgestelde politieke invloede geplaas: Amerikaanse kapitalisme en Russiese Sowjet-kommunisme, wat sy geografiese ligging weerspieël wat dit tussen Amerika en Rusland plaas. Generaal de Gaulle het sy magte gebruik om Frankryk onafhanklikheid te gee van die druk van die twee opponerende blokke. Maar na sy aftrede en dood het sy opvolgers Frankryk weer onder die verleidelike invloed van welgestelde Amerika geplaas. Sy liberale gees, wat 'n godsdienstige vorm van liberalisme aangeneem het, het die elites van generaal de Gaulle se politieke erfgename gewen. Liberalisme is in werklikheid die leerstellige vorm van die praktyk van vryheid. Maar God het ons geleer dat ware vryheid slegs in Hom gevind word, in gehoorsaamheid aan Sy wette, so enige ander begeerte na vryheid is in werklikheid slegs daarop gemik om op 'n selfgesentreerde, of selfsugtige, manier die reg te verkry om te doen wat 'n mens wil. Van toe af, van geslag tot geslag, en van presidentskap tot presidentskap, was die vrug van gierigheid om leiers te lei om al die foute te maak wat nadelig was vir die hele Franse volk. Onder hierdie foute merk ek eerstens op dat hulle toegelaat het dat sy Moslem-vyande hulle op sy grondgebied, op die bodem van sy metropool, vestig. Hierdie fout is direk te wyte aan die godsdienstige minagting van sy elites. Verlig deur God, sou hulle die onmoontlikheid verstaan het om die Christelike godsdienste saam te laat bestaan en "saam te laat leef" met Islam. Maar die vestiging van Islam was bedoel om die weg voor te berei vir die finale godsdienstige konfrontasie, wat die weg sou baan vir die Derde Wêreldoorlog, hierdie keer kernkrag. Die lang ervaring van Frankryk wat agtereenvolgens deur al sy kolonies in die Maghreb verwerp is, moes as 'n les gedien het, maar soos blinde, dowe en dwase mense, is die lesse wat geleer is, geïgnoreer. In 'n byna selfmoorddadige stap het die Franse owerhede hulself die reg ontsê om opnames en toetse uit te voer oor die werklike verhoudings van buitelandse immigrasie, veral aanvanklik Moslem-immigrasie. Die waarheid blyk egter te wees, aangesien Frankryk amptelik 63 miljoen inwoners het, maar vreemd genoeg het sy gesondheidsdienste 75 miljoen mense wat behandel word. Sou die 12 miljoen oorskot nie, ten minste gedeeltelik, onwettige immigrante wees wat deur wettige immigrante verwelkom word nie? Wanneer jy met gevaar te kampe het, word dit noodsaaklik om die intensiteit daarvan te kan beheer; oorlewing vereis dit. Die risiko van die vorming van 'n Moslem-"vyfde kolom" op Franse grondgebied bestaan en sal uiteindelik duur betaal word. Die oorsaak van hierdie blindheid was die sterk dwaling waarin God volke en hulle heersende owerhede dompel wanneer hulle Sy waarheid verag, soos geskryf staan in 2 Tess. 2:11-12: “ *Daarom sal God hulle 'n kragtige dwaling stuur, sodat hulle die leuen sal glo, sodat almal veroordeel kan word wat die waarheid nie geglo het nie, maar behae gehad het in ongeregtheid*. Die verhoudings wat Frankryk met Islam gevestig het, was van die begin af

teenstrydig, en dit was slegs met geweld dat die lande van die Maghreb gekoloniseer is. Haat en wrok word altyd in die slagoffer gevind, nie in die oorwinnaar nie. En hier weer, heeltemal verblind, het die Franse nie die vlak van hierdie wrok besef nie, wat nietemin goed geregverdig was. Die Evangelies en die Briewe stel almal Jesus Christus voor as **die enigste** universele Verlosser wat **vrywillig** sy aardse vleeslike lewe gegee het ter versoening vir die sondes van sy uitverkorenes **alleen** ; Islam, wat hierdie vrywillige dood ontken, kan **geensins** versoenbaar wees met die Christelike geloof en sy inspirerende God nie. Hy is nie die wispelturige gees wat valse Christelike godsdienste aanbied nie, maar eerder die een Skeppergod wat, volgens Mal. 3:6, " *verander nie* ," en bied aan die hele mensdom een en dieselfde verlossingsplan wat **uitsluitlik** op die **ware Christelike geloof berus** wat Jesus persoonlik beoordeel en evalueer. Aangesien dit goed verstaan word, kan ons Islam ontleed soos enige ander ideologiese denke wat op hierdie beginsel reageer: dit sal altyd ondersteuners, teenstanders en diegene hê wat onverskillig of huiwerig is. Hierdie slegte boom volgens Jesus Christus het twee fundamentele arms, naamlik die aktiewe ondersteuners en die onaktiewe ondersteuners. Om nog duideliker te wees, laat ons sê dat Islam bestaan uit die aktiewe terroriste-arm en die onaktiewe arm wat in die openbaar, of in die geheim, die oorwinnings wat deur die aktiewe arm behaal is, toejuig. Dit is bewys toe, tydens die vernietiging van die Amerikaanse Twin Towers in New York op 11 September 2001, die seëvierende "youyous" van Moslemvroue weergalm en hul vreugde in die voorstede en ZUP van Frankryk uitgespreek het. Hierdie vyandige reaksies is nie deur Franse politici opgemerk of goedgekeur nie, en gevolglik het die Moslem-gewapende vleuel sterker, meer georganiseerd geword en die vorm van die Islamitiese groep Daesh aangeneem. Onverskilligheid teenoor goddelike waarheid en die waarheid van geleefde gebeure verklaar die Islamitiese aggressie wat God gehandhaaf en wakker gemaak het om sy strafsending teen die ongelowige en rebelse Weste van die eindtye te volbring. Frankryk bly simbolies die teiken van sy woede, want na Griekeland en Rome is dit die oorsprong van alle hedendaagse republieke. En die republikeinse regime en sy oordadige dade het hul bestaan slegs te danke aan die Skeppergod wat hulle opgewek het om die monargiese regime wat Hy beskuldig en veroordeel het, omver te werp vanweë sy steun aan die pouslike Rooms-Katolieke geloof, sedert die begin van sy stigting in 538. Hierdie beskuldiging is leesbaar in Openb. 2:20 tot 23 waar God die moorddadige daad van die Franse Rewolusie " *groot verdrukking* " noem: " *Maar Ek het 'n paar dinge teen jou, omdat jy die vrou Isebel, wat haarself 'n profetes noem, toelaat om my dienaars te leer en te verlei om seksuele onsedelikheid te pleeg en om afgodsoffers te eet. Ek het haar tyd gegee om haar te bekeer, en sy weier om haar van haar seksuele onsedelikheid te bekeer. Kyk, Ek sal haar in 'n bed werp, en die wat met haar egbreuk pleeg, in groot verdrukking, as hulle hul nie van hul dade bekeer nie. Ek sal haar kinders doodmaak; en al die gemeentes sal weet dat Ek die een is wat die sinne en harte deursoek, en Ek sal elkeen van julle vergelde volgens sy werke.* " In hierdie vers verwys die " *vrou Isebel* " na die Rooms-Katolieke kerk wie se vervolginge deur sy ... beveel is. Ondersoekende regters lei God om dit simbolies te vergelyk met Koningin " *Isebel* ", die buitelandse vrou wat getroud is met die Joodse koning " *Agab* " wat reeds God se

profete in die tyd van die profeet Elia doodgemaak het volgens 1 Konings 18 en 19. Nog 'n aspek van hul ooreenkoms het betrekking op die beskuldiging van die slagoffers deur valse getuies, want die getuienisse van die Katolieke priesters, so afgesny van God soos " *die priesters van Astarte en die Baäls van Isebel* " van die ou verbond, het geen waarde vir hom gehad nie. Die geskrewe getuienisse in die boeke Konings en Kronieke het bewys gelever van die onvermoë van aardse monarge om geregtigheid te lewer wat vir God aanvaarbaar is. Aan die einde van elke heerskappy beklemtoon die Gees deur sy oordeel in hierdie terme te openbaar: " *hy het heeltemal kwaad gedoen soos sy vader voor hom gedoen het* ." En na hierdie tipe regering het die republikeinse regime selfs meer " *kwaad* " gedoen; en dit om die volgende redes.

Die beginsel van Franse demokrasie gee gelyke waarde aan die stem van elke Franse burger. Nou, die waarde van burgers is nie uniform nie, want dit wissel tussen die twee uiterstes van die hoogs intelligente en die heeltemal kranksinnige. Tussen hierdie twee uiterstes bestaan die hele bevolking dus uit intelligente wesens en ander wat minder so, of selfs amper dom, is. Intelligente wesens analiseer die voorstelle van kandidate wat vir presidensiële of wetgewende verkiesings staan. En in hierdie mengsel van intelligente en dom stemme, is die gemiddelde wat verkry word noodwendig onder die nodige en onontbeerlike intelligente vlak. Die meerderheid kiesers is eintlik nie in staat om die voorstelle en kwessies van die verkiesings te analiseer nie. Gevolglik is hierdie reg om te stem wat aan almal gegee word, dodelik en dit veroordeel die regime op min of meer lang termyn tot mislukking, krisis, ondergang en ramp vir almal wat lei tot moorddadige konfrontasie. Watter kans het hierdie egalitêre beginsel om wette aan te neem wat voordelig en regverdig vir almal is? Geen, want boonop lê die verkose leier sy karakter, sy natuur en sy wil op. As die mens perfek was, sou dit die ideaal wees, maar helaas is hy meer dikwels as nie selfsugtig en ambisieus deur trots, en al Generaal de Gaulle se opvolgers het dit in gemeen dat hulle almal die langtermyn Franse belang opgeoffer het ten bate van die korttermyn, dit wil sê die duur van hul persoonlike mandaat. Dit word duidelik wanneer ons sien hoe die Sosialistiese president François Mitterrand Chinese en Asiatiese invoere bevoordeel het om die Franse die indruk te gee van koopkrag, werklik in die onmiddellike toekoms, maar vernietigend vir werkgeleenthede op die lang termyn van die Franse ekonomie. Boonop is die skepping van 'n verenigde Europa uitsluitlik gebaseer op die reëls van sy handel. Verblind deur humanistiese waardes, het die leiers Frankryk en sy mense die prys van hierdie konstruksie laat betaal. Sy werkseleenthede is verskuif en na Europese lande met lae lewenstandaarde vervoer, agtereenvolgens Portugal, Pole, Roemenië en Bulgarye. As Europa uiteindelik met 27 nasies gesit het, is dit omdat die kapitalisme wat dit dryf, al hoe armer lande inbring om hulle uit te buit. Terselfdertyd het Frankryk heeltemal afhanklik geword van China, wat nou eksklusiewe regte het om allerhande produkte te produseer. Die ondergang het dus verskeie oorsake, maar hoofsaaklik dié van die vloek van die lewende God wat in Jesus Christus na die aarde gekom het.

Franse demokrasie het die besonderheid dat sy grondwet sy stemme op twee rondes baseer. Dit toon duidelik die perverse karakter van die Franse.

Inteendeel, die goddelike beginsel sê vir ons in Matteus 5:37: " *Laat julle ja ja wees en julle nee nee; en wat meer as dit is, kom van die Bose .*" Dit is dus " *aan die bouse een* " dat ons die tweede ronde moet toeskryf wat die verkiesingskeuse verdraai. Oorspronklik onder die 3de^{en} 4de^{Republieke}, het die enkelronde-stembrief toegelaat dat die kandidaat wat bo uitgekom het, gekies word ongeag die aantal stemme wat verkry is. Maar in die Vyfde^{Republiek} gee die tweede ronde die stemming die middel om, benewens ondersteuning, haat en verwerping van nasionalistiese kandidate uit te druk; die selfmoordstem wat die nasie sal doodmaak, word dus opgelê. Ek voeg hierdie vraag by: Hoe kan ons die intelligente persoon verkies kry as die meerderheid kiesers dom is? Hierdie oordeel word deur God bevestig aangesien sy uitverkorenes 'n " *klein kuddetjie* " vorm wat alleen van Hom **ware intelligensie ontvang**, baie anders as die onderrig van gegradueerdes. Maar hierdie dinge is in ooreenstemming met die wil van God, waarvoor: **die mense die leiers het wat hulle verdien.**

Tegnologiese vooruitgang in inligtingstechnologie en die vestiging van die "internet"-stelsel het ook 'n belangrike rol gespeel in die transformasie van Westerse ekonomieë. Baie geskoolde ambagte het vir gewone individue moontlik geword danksy hul rekenaars. Die ekonomiese balans van mense is egter gebaseer op volle indiensneming en die gebalanseerde bevrediging van vraag en aanbod. Deur verskeie ekonomiese sektore een na die ander uit te roei, vernietig die oordadige internetgebruik die ekonomieë van nasies deur 'n noodlottige wanbalans in indiensneming.

In onlangse tye was die toenemende rol van die "internet"-stelsel verantwoordelik daarvoor dat beide intelligente en kranksinnige mense hul gedagtes en menings oor baie onderwerpe kon uitdruk. Aangesien die meerderheid mense nie in staat is om tussen goed en kwaad, positief en negatief te onderskei nie, word bouse gedagtes kragtig deur menigtes bekend gemaak en gedeel, en nasies word dus deur die bouse oorwin, nie in staat om die verspreiding daarvan te voorkom nie. Ideologieë, almal utopies, bots op die internet voordat hulle mekaar fisies, op aarde en in die lug konfronteer. Ons moenie wag of hoop vir enige middel of oplossing om hierdie probleme op te los nie, wat kom op die tyd wat deur die lewende God gekies is om 'n groot brand voor te berei wat, volgens Openbaring 9:13, die " *sesde* " waarskuwingstraf van sy groot toorn sal uitmaak, voor sy wederkoms wat aan sy uitverkorenes geopenbaar word vir die lente van 2030, wat die uur sal wees wanneer die " *sewende basuin* " van Openbaring 11:15 sal blaas. Hy sal terugkeer en 'n einde maak aan die bestaan van die rebelle en al hulle utopiese drome, onder die hemelse naam van Jesus Christus, Migael en Almagtige YaHWéH.

Weet hoe om te luister om te verstaan

In Frankryk word die presidensiële verkiesing voorberei met die oog op die keuse van die staatshoof wat in April 2022 verkies sal word. Die debatte en uitruilings tussen joernaliste en politieke kenners stel ons in staat om diegene onder hulle te onderskei wat uitstaan vir hul vermoë om te luister. Die ervaring is baie leersaam, want dieselfde gedrag het betrekking op die godsdienstige

onderwerp. In die komende verkiesingsveldtog trek een man, 'n "moeilikhedmaker", 'n langdurige regse politieke polemikus en joernalis, media-aandag vanweë die 17 tot 18 persent-gradering wat deur meningspeilingsagentskappe aan hom gegee word. Hierdie man het homself nie amptelik as 'n presidensiële kandidaat verklaar nie, maar hy benut die vrystelling van sy boek, waarin hy sy mening oor die situasie in Frankryk aanbied, wat hy as "nagmerrieagtig" beskou, oortuig dat 'n toekomstige interne burgeroorlog die onvermydelike gevolg sal wees van die groeiende evolusie van die Moslem-bevolking wat in Frankryk gevestig is. Hierdie standpunt word logies teengestaan deur almal wat georiënteerd is op humanistiese denke en die universalistiese gees, wat byna alle mediajoernaliste verteenwoordig. Die Bybelse profesieë van Dan. 11:40-45 en Openb. 9:13 bevestig die dreigende teenwoordigheid van hierdie konflik. Ek kan dus slegs 'n sekere wysheid en menslike intelligensie herken in die idees wat deur hierdie man versprei word. Eric Zemmour word dus soos 'n baken in hierdie verkiesingsveldtog geprojekter en die menings wat oor hom en sy woorde uitgespreek word, is uiters onthullend. Ek wys diegene uit wat sy verduidelikings ignoreer omdat hulle doof bly vir al die verduidelikings wat hy mettertyd aan sy betwiste en misverstande stellings verskaf. Soos robotte sonder menslike intelligensie, herhaal hulle onvermoeid beskuldigings wat die partydige regstelsel wat gunstig is vir die humanistiese kamp, ondersteun en bevestig het. Die vooroordeel word in al sy betekenis geopenbaar. Hulle bly in hul posisie en luister nie meer na die stem van rede nie. Hierdie gedrag word aangetref onder die meerderheid joernaliste wat in openbare en private media werk. Sommige wat van "*aangename fabels*" hou (2 Tim. 4:3-4), al is die gevolg van misleiding dodelik, kritiseer hom omdat hy nie sy oplossings of 'n optimistiese en boeiende boodskap aanbied om populêre steun agter hom te werf nie. Maar gelukkig staan sommige ander, 'n paar in getal, uit deur te wys dat hulle in staat is om die polemikus se stellings korrek en eerlik te ontleed.

Mense tree op dieselfde manier op in die burgerlike en godsdienstige sfeer, en daarom openbaar hul gedrag in 'n burgerlike verkiesing wat hulle werklik is. En ek merk op dat Eric Zemmour in sy toespraak die Franse regering se afstanddoening van die model van assimilasië van buitelanders wat deur Frankryk verwelkom word, veroordeel. Subtiel merk hy, in die keuse om 'n buitelandse voornaam te behou of te laat vaar, 'n teken op wat valse toewyding aan die Franse volk of ware toewyding openbaar. Hierdie verwyte is des te meer geregtig aangesien hierdie fout die eerste keer in die godsdienstige domein toegepas is. Want wat die afvallige godsdienste nie verstaan het nie, is dat Jesus Christus almal wat Hy red en waarlik sal red, in sy model en sy standarde "assimileer". Wanneer hy sy apostels roep en betrek, begin hy deur hulle name te verander en gee hulle dan opdragte: Simon word Petrus; Saulus word Paulus, maar hierdie naamsverandering mag die behoefte aan 'n groot verandering openbaar, want die eerste Simon sal bekeer word nadat hy Jesus drie keer verloën het. En die tweede, Saulus, was die ywerige leier van die vervolgers van die eerste Christene. Anders as die ander, verander Johannes nie sy naam nie, wat 'n natuur openbaar wat waarlik uit God gebore is van geboorte af soos sy naam sê: God het gegee. Vir God en sy intelligente uitverkorenes is assimilasië die noodsaaklike norm en stem

dit ooreen met die idee van die doop, waaruit die gedoopte as 'n nuwe mens te voorskyn kom, wat nie meer aan homself behoort nie, omdat hy nou aan Christus behoort wat hom verlos het. Valse godsdiens het die Christendom 'n eenvoudige etiket gemaak wat op die voorkop van die valslik gedoopte persoon geplak word wat, logies gesproke, 'n slaaf van die duiwel is, hom sal aanhou dien, in 'n misleidende hoop op Christelike verlossing. Dieselfde geld vir die model van assimilasië van buitelandse immigrante wat laat vaar is en die immigrant saamleef met die inheemse Franse, maar wil nie met hom assimileer nie, omdat hy al sy oorspronklike erfenis wil bewaar. So, soos in die godsdienstige sfeer, bestaan die goeie graan ook in die burgerlike sfeer saam met die kaf, en hierdie saamleefproses skep probleme van aggressie en weiering om aan nasionale owerhede te onderwerp; Hierdie strydlike gedrag is slegs die voorspel tot veel ernstiger botsings. Vir God, sedert Clovis, die eerste koning van die Franke, vorm die model-Frankryk die samelewing van sonde wie se burgerlike en godsdienstige gedrag Hy veroordeel. Tot sy dreigende vernietiging sal Frankryk hierdie onthullende rol vir hom gespeel het. Daarom moet daar na die verwyte van Eric Zemmour geluister en gehoor word, soos die geval is met die profetiese woord volgens Apokalyps 1:3: “ *Geseënd is hy wat die woorde van die profesie lees en die wat dit hoor en die dinge bewaar wat daarin geskrywe is! Want die tyd is naby.* ” Hierdie vers toon die verband tussen die opeenvolgende stadiums wat die siel lei na die praktyk wat deur God geseën is. Dit begin alles met lees, “ *gelukkig is hy wat lees* ,” dit wil sê, begrip deur 'n individu. Die tweede fase is dié van oordrag: “ *diegene wat hoor* ” of die menigte van diegene wat die oorgedraagde boodskap verstaan. En die derde, “ *en wie behou* ”, dui die moontlikheid aan om die norm van die oorgedraagde boodskap konkrit in praktyk te bring.

Let dus op sy voordeel, want die geestelike mens trek geestelike boodskappe selfs in 'n burgerlike verkiesingsituasie. Want die lewe is 'n geheel wat die burgerlike en die godsdienstige insluit, en deur sy gedrag reproduiseer die mens sy diepe natuur in beide gebiede op dieselfde wyse.

Sedert sy opstanding het Jesus Christus sy uitverkorenes gekies, wat vergelyk kan word met menigtes mense wat voorberei om na 'n vreemde land te emigreer, wat die koninkryk van die hemele is. Nou eis die Meester en Koning van hierdie land 'n kleredragkode wat hy verpligtend gemaak het; Hy noem dit: “ *die bruiweskleding* ”. In hierdie uitdrukking som God die standaard van sy karakter op wat in Jesus Christus en voor Hom geopenbaar is, dit wat geopenbaar is deur sy werke wat sedert die skepping van die aardse wêreld volbring is. Want die God van Geregtigheid en Liefde het voor die God van Liefde en Geregtigheid verskyn. Valse Christene sien God slegs in die aspek van liefde as gevolg van die swaakheid wat Jesus Christus in menslike vlees gedra het. Hulle het nie verstaan dat die magtige Michael gedurende sy tyd op aarde **vrywillig daarvan afstand gedoen het** om sy goddelike almag nie te gebruik nie. Tog kon Jesus enige oomblik sy goddelike verskyning hervat het, net soos dit was, gloriëryk en verskriklik, wat die Hebreërs vanaf die kruin van die berg Sinai verskrik het, omskep in 'n brandende, rokende oond.

Ek prys en dank die Here Jesus Christus wat my toelaat om goddelike lesse in hierdie verkiesingskonteks te leer, want assimilasië is die basis van

Bybelse leer, aangesien dit uit Genesis uitgedruk word wanneer God vir die mens in Gen. 2:24 sê: “ *Daarom sal 'n man sy vader en sy moeder verlaat en by sy vrou aansluit, en hulle sal een vlees word* . Om in sy nuwe verbintenis met sy vrou te slaag, moet die man sy status as seun prysgee om sy vrou se man te word; en terselfdertyd moet sy ouers die verlies van hul bevoorregte status as ouers aanvaar, om hul seun se transformasie en aanpassing by sy nuwe situasie aan te moedig. Abram is in 'n heidense atmosfeer in Ur van die Galdeërs gebore, en is genooi om sy aardse vader se huis te verlaat om in die hemelse lewenstandaard wat hy van God sou ontvang, te assimileer. Jy kan dus verstaan dat God in alle areas van die menslike bestaan belangstel. Dit is nie hy nie, maar die ateïstiese mensdom, wat gekies het om burgerlike onderdane van godsdienstige onderdane te skei. Want God is die eienaar van beide, as hulle Skepper. En as sodanig oordeel Hy albei goddelik. Daar is dus geen rede om burgerlike gedrag anders as godsdienstige gedrag te beoordeel nie. En die noodsaaklikheid van assimilasie blyk in hierdie beginsel wat deur Jesus Christus geopenbaar is: " *Niemand kan twee here dien* nie (ek spesifiseer: korrek, tot die punt dat ek hulle tevrede stel) "; twee vroue, twee nasionaliteite, twee teenoorgestelde godsdienstige of politieke affiliasies.

Laat ons nou hierdie lesse op beskaafde gedrag toepas.

Dit gaan nog nie oor die goedkeuring of afkeuring van die opmerkings van Eric Zemmour nie, maar eerder oor die begrip van wat hierdie man, iemand anders as onself, vir ons wil sê. Diegene wat verstaan, kan hulself dan vir of daarteen posisioneer, maar hier moet die intelligente man weer die verskil vasstel tussen die moontlike verduideliking en wat die luisteraar wil hê. Die lewe gee mense nie wat hulle wens nie, maar die ongewenste wêreldoorlog sal nietemin onvermydelik wees, want God het dit geprogrammeer om voor 2030 plaas te vind.

In sy toespraak veroordeel Eric Zemmour die gevaar van Islam en hy is reg, want hierdie godsdiens het **eers aan die einde van die** ^{6de} eeu verskyn. **om** die sondes van die valse pouslike Katolieke Christelike godsdiens te straf, wat in 538 van dieselfde 6de ^{eeu} gevestig is . Vreedsame Moslems bepleit dat Islam 'n godsdiens van liefde is; wat die oorlogagtige optrede wat deur die stigter daarvan Mohammed uitgevoer is, weerspreek. Die enigste godsdiens wat op liefde gebaseer is, is die een wat Jesus Christus as fondament het, wat uit liefde vir sy uitverkorenes sy lewe gegee en sy bloed vergiet het, nadat hy in Johannes 10:17-18 gesê het: “ *Die Vader het My lief, omdat Ek my lewe aflê om dit weer te neem. Niemand neem dit van My af nie, maar Ek lê dit uit Myself af. Ek het mag om dit af te lê en Ek het mag om dit weer te neem. Dit is die gebod wat Ek van my Vader ontvang het.* Sy opstanding, wat ná die derde dag sigbaar gemaak is, was bewys hiervan. Die Christelike geloof **alleen het** betekenis, want dit vervul 'n goddelike projek wat in die Heilige Bybel geprofeteer is, waardeur **die ware en enigste** Skeppergod Homself aan die mensdom bekend gemaak het deur die geskrifte van Moses, die Hebreeuse vader van die Joodse volk, 3500 jaar voor ons tyd.

Humaniste verstaan nie waarom Eric Zemmour die gevaar van Islam veroordeel nie, want hulle sien Islam slegs deur die vreedsame aspek wat die meerderheid Franse Moslems vertoon. Die gedrag van Moslems is identies aan dié van Westerse Christene. Boonop het ongeloof in Frankryk die meerderheid

geword en die valse geloof van die res vorm, by vreedsame Moslems, 'n oorweldigende humanistiese denke wat slegs in vrede, langs mekaar, wil leef. Helaas vir hulle, die Skeppergod is baie lewendig en aktief in sy almag, en sy plan vir diegene wat Hom ignoreer of verag, word op 'n onvermydelike wyse aan almal opgedwing. Onlangs, om te onderskei tussen vreedsaam en oorlogagtig, het humaniste oorlogagtige Islam "Islamisme" genoem. Ek sal dus by die ferm en oortuigde bewerings van Eric Zemmour 'n argument voeg wat vreedsame Islam 'n gevaar vir die Franse maak. Die teenwoordigheid van vreedsame Moslems in Frankryk maak die ingryping van "Islamiste" noodsaaklik, aangesien hulle die ongelowige gedrag van hul Moslem-godsdienstiges moet "regstel". Vir 'n "Islamis" is die vreedsame Moslem die eerste wat bekeer word. Wat die ongelowiges betref, hulle beskou hulle as "honde" en behandel hulle as sodanig. So waar 'n Moslem ook al is, moet die Islamis daarheen gaan en optree om die ongelowige te bekeer. Dit behaag nie die humaniste nie, maar diegene wat hulle "Islamiste" noem, is in werklikheid opregte en gehoorsame dienaars, aangesien hulle slegs die oorlogagtige opdragte wat deur Mohammed geleer en beoefen is, wil gehoorsaam. Die probleem is dus die bestaan van die Koran en sy aggressiewe leer. As Moslems geweld en godsdienstige onverdraagsaamheid veroordeel, dan spreek hulle hulle uit teen die Koran, wat hierdie dinge aanmoedig en beveel. Hulle veroordeel ook die verbod op die verandering van godsdiens wat Islam verdedig binne 'n vrye land wie se leuse "vryheid, gelykheid, broederskap" is; 'n pragtige leuse wat in werklikheid slegs 'n pragtige utopiese leuse bly. Hierdie veelvuldige teenstrydighede is die wortel van die mislukking van die assimilasië van die godsdiens van die Koran en van die botsings wat net kan toeneem. En aggressie vind slegs plaas met die instemming en wil van die Skeppergod wat dit openlik opeis deur hierdie woorde te inspireer wat in Amos 3:6 aangehaal word: “*Kan 'n trompet in 'n stad geblaas word sonder dat die mense bang is? **Gebeur ongeluk in 'n stad sonder dat Jahwe dit doen?*** » Geestelike oordeel laat my toe om soortgelyke situasies te identifiseer in die ontvouing van die geskiedenis wat in die Bybel geopenbaar word. Wat Frankryk, Europa en die hele wêreld voorberei om te ervaar, is slegs die uiteindelijke toepassing van die strafaksies wat deur die Skeppergod, die groot Regter van die mensdom en die hemelse engele, georganiseer is. Na die vloed, wat in 1656 na die sonde van Adam en Eva gekom het, het God Egipte getref om die nasie Israel te bevry en te vorm. Tussen 605 en 586 het Hy die Galdeërs opgeroep om Israel se ongeloof te straf. Toe, in 70 n.C., het Hy die Romeine opgeroep om die nasie Israel te straf en te vernietig weens sy verwerping van die Messias Jesus. In ons tyd, na Nazi-Duitsland en die moorddadige optrede van sy woedende "führer", Adolf Hitler; Op sy beurt word Islamisme die sweep en die swaard van straf, 'n uitdrukking... van goddelike woede. Islam is nie die godsdiens van verlossing nie, maar dié van straf; die sabel verskyn op sy vlac. Verlossing is uitsluitlik gekoppel aan Christus Jesus en sy aardse versoeningsbediening, en dit is hy wat, terwyl hy homself verraai en verag sien, die fanatiese Islamitiese godsdienstige woede teen die Weste stuur en daarna die wraaksugtige, venynige en opportunistiese Russiese woede. Want deur sy geskiedenis en tot onlangs het die leiers van Frankryk en hul Europese

bondgenote moeilike keuses gemaak teenoor magtige en oorbewapende potensiële vyande.

Om terug te keer na die verkiesingsnuus, ek weet nie of Eric Zemmour uiteindelik tot die presidensiële verkiesing sal verbind nie. Maar sy rol is reeds, vir God, dié van 'n klokkenluider, want die mensdom wat met die dood bedreig is, moes gewaarsku word; die individuele intelligensie van elkeen word genooi om sy vrug van intelligensie voort te bring. En hierdie woorde wat in Daniël 12:10 aangehaal word, vind dan hul volle betekenis: “ *Baie sal gereinig, wit gemaak en gelouter word; die goddelose sal goddeloos handel, en geeneen van die goddelose sal verstaan nie, maar die verstandiges sal verstaan .*”

Of die polemikus verkies word of nie, is nie meer die kwessie nie, want die dobbelsteen is gewerp. Verstaan hierdeur dat die gevestigde situasie onomkeerbaar is, aangesien die gevreesde skade reeds aangerig is. Wat is hierdie boosheid? Dit is die onmoontlikheid om 'n meerderheid in Frankryk te vorm wat bekommerd is oor die verdediging daarvan. Want gedurende die 40 jaar van blindheid van politieke leiers het die groot vervanging wat deur Eric Zemmour aangekondig is, reeds plaasgevind. Frankryk bestaan vandag uit 'n mengsel van **dubbele burgers** van Italië, Spanje, Portugal, Duitsland, Engeland, ens. wat hierdie besinning uit die mond van die huidige Minister van Justisie Dupont-Moretti deel, tussen die twee rondes van die 2017-verkiesing: "Hoe verwag jy dat ek, wat **dubbele nasionaliteit het** , vir die Nasionale Front moet stem? (wat die Nasionale Rally geword het)". Gelegitimiseerde dubbele nasionaliteit draai dus teen diegene wat dit wettig gemaak het. Hulle het die wysheid van die vleesgeworde God, Jesus Christus, geïgnoreer wat in Matteus 6:24 verklaar het: “ *Niemand kan twee here dien nie.*” Want *óf hy sal die een haat en die ander liefhê; of hy sal aan die een vashou en die ander verag. Julle kan nie God én Mammon dien nie.* » ; nie meer as die ware God en die Allah van Islam wat, voor Mohammed, die maangod, die heidense Astarte van die Bybel, aangewys het nie. Die werklike gevaar is dus nie net Islam nie, maar ook die ontvangs van buitelanders uit Europa en die wêreld wat, genasionaliseer, deur hul stem, dit onmoontlik maak om Franse nasionale belange te verdedig. In Frankryk bevind ons ons in hierdie paradoksale situasie waar die mees Franse van die Franse, die een wat omgee vir die oorlewing van Frankryk, hierdie Eric Zemmour is wat sy Berberse oorsprong opeis.

Hierdie ander vers van die Bybel, aangehaal in Jer. 17:5, openbaar 'n werklike euwel van ons eeu, gerig deur die gedagtes van intellektuele: " *So sê YaHweh: Vervloek is die man wat op die mens vertrou, wat vlees sy arm maak en wie se hart van YaHweh afwyk!* "In media-uitruilings verwys gespreksgenote dikwels na skrywers wat tradisioneel beroemd gemaak is deur die republikeinse keuses wat oor tyd in die Franse geskiedenis gemaak is. En juis in Frankryk het die republikeinse regime, deur sy verowering van vryheid, die vermenigvuldiging van uitdrukkings van die verskillende denkwyses bevoordeel. Dit verwys na die skrywers wat "verligting" genoem word, waarvan die eerste die Genève Voltaire was. Maar wat ook al 'n mens se gedagtes en menings mag wees, dit bly slegs sy eie opvatting van 'n model. Waarom moet 'n mens se denke 'n algemene gedagte word wat as model opgelê word? Omdat die onintelligensie wat deur die

oorweldigende meerderheid van menslike wesens gedeel word, maak dat hierdie populêre massa gerig en geleer moet word. Die mens weet nie meer hoe om self te dink en te oordeel nie, en hy vind in die groep die krag wat vereniging skep. In hierdie visie van die menslike lewe het die mensdom die ware "mensereg" uit die oog verloor; die een wat God individueel "aan mense" gee; om self te besluit, goed te keur of te weerstaan, gebaseer op 'n streng persoonlike analise van die onderwerpe wat bestudeer word. Hierdie persoonlike mening moet sy keuse maak tussen die dinge wat hulself aan ons besinning voordoën, en wat die mens..." vind op sy pad? Menslike gedagtes en goddelike gedagtes wat **uitsluitlik** deur die Bybel geopenbaar word. Sonder die Bybel kan alle dinge deur die mens gelegitimeer word, maar hierdie legitimering verdwyn wanneer die standaard van goed en kwaad **duidelik** deur God aangedui en gedefinieer word. Só kry hierdie vers uit Jer. 17:5 sy volle betekenis. God " *vervloek die mens* " wat die gedagtes van menslike skrywers as sy model neem, en sodoende die goddelike standaard wat in die Bybel geskryf is, die woord van God wat op boekrolle geskryf is wat boeke geword het, verag.

Die generasie wat die regime van die 4de ^{Republiek} ervaar het , verdwyn, vervang deur die generasies wat gebore is na die aankoms van Noord-Afrikaanse werkers in Frankryk, dit wil sê na 1976, die datum waarop gesinshereniging wettig geword het. Hierdie generasie het grootgeword volgens die kultuur van die multi-etniese Amerikaanse samelewing, wat bestaan het uit gewetenlose avonturiers van oor die hele wêreld. Want dit is waar hierdie Babel-tipe model van die samelewing gebore en ontwikkel is. Hierdie nuwe ervaring word gekenmerk deur die hoogste koers van geweld en moord en deur pynlike demonstrasies van die ongeregthede daarvan. Let daarop dat God self hierdie model veroordeel het, deur mense wat deur verskillende tale verenig is, te skei in die tyd van historiese Babel na die vloed. Boonop, om hierdie model van samelewing wat deur God veroordeel is, te vestig, het Amerikaanse pioniers van Europa en die wêreld amper die oorspronklike inwoners uitgewis om hulle te vervang. Dit is dus in die Amerikaanse voorbeeld dat moderne Europa sy model gevind het wat nou op sy bodem hierdie praktyk bevoordeel om bevolkings te vervang, werkers te vervang, familiebesighede te vervang met korporatiewe besighede wat aandeelhouders wat oor die hele aarde versprei is, verryk, tot nadeel van die plaaslike nasie en sy werkers. Die skepping van 'n Verenigde Europa is self 'n nabootsing van die Amerikaanse model: die Verenigde State. Hierdie VSA is op die pad na wêreldwye verowering, en die eerste van hul verowerings is Europa, wat sy model van vrye en onafhanklike nasies laat vaar het en die norme van die Amerikaanse kultuur, sy musiekstyle, sy woorde en uitdrukkings aangeneem het. Frans, voorheen die diplomatieke taal, is deur Engels vervang. Let daarop dat hierdie sukses, vir God, die oprigting van 'n Toring van Babel is waarvan Engels die nuwe internasionale taal is. Weereens, en hierdie keer ten spyte van vreemde tale, kom mense saam om die lewensstandaard wat deur God gestel is, te ontsnap. Maar wat die rebelse man nie voorsien het nie, was die finale gevolg van hierdie saamwoon van opponerende kulture en godsdienste. Die groot byeenkoms dra in homself, by eenvoudige gevolg, sy toekomstige straf. Die aggressies van kryger-Islam wat binne Westerse samelewings uitgevoer word,

bevestig dit self, en dit is slegs die somber voorspel tot 'n massiewe vernietiging wat voorberei word as 'n strafprestasie wat deur God verlang en geprofeteer is. Dus sal die Skeppergod hierdie laaste vorm van die Toring van Babel straf, en sy straf sal hierdie keer definitiewe gevolge hê, want hulle is sterflik. Dit is egter slegs die eerste deel van hierdie straf, wat 'n einde maak aan die tyd van die nasies. Inderdaad, die komende Derde Kernwêreldoorlog sal 'n einde maak aan die nasionale stelsels wat ons vandag ken. Die aangekondigde planetêre vernietiging sal slegs "oorlewendes" oor die aarde versprei agterlaat. Nie in staat om die ou nasies op te rig nie, sal hierdie oorlewendes nietemin op 'n wêreldwye skaal hergroepeer, onder leiding van die VSA, en sodoende 'n nuwe staat, 'n nuwe ster, vorm, wat die res van die wêreld met sy sterbevlakte vaandel verteenwoordig. Hierdie oorlewendes sal gedeeltelik Christus se uitverkorenes wees, en die res, rebelle wat Openb. 9:21 in hierdie terme beskryf: "*Die orige mense wat nie deur hierdie plaë gedood is nie, het hulle nog nie bekeer van die werke van hulle hande nie, sodat hulle nie duiwels en afgode van goud, silwer, koper, klip en hout sou aanbid nie, wat nie kan sien of hoor of loop nie; en hulle het hulle nie bekeer van hulle moorde en hulle towery en hulle hoerery en hulle diefstalle nie.* »

Uit die lees van hierdie dinge kan ek die afleiding maak dat die dreigende oorlogagtige vernietiging nie kom om mense te verander nie; Die enigste doel daarvan is dus om die rebelse mensdom 'n plegtige laaste waarskuwing van God aan rebelse manne te gee; wat die simbool van die "^{6de} basuin" in Openb. 9:13 regverdig. Ek neem hierdie geleentheid om te herinner dat, as 'n teken van die rebelse houding, die Rooms-Katolieke Sondag wat sedert 7 Maart 321 van Konstantyn I geërf is ' die oorsaak is van die opeenvolgende strawwe wat deur die vyf voorafgaande "*trompette*" gesimboliseer word. Die waarskuwing dui op die koms van 'n selfs groter straf: die laaste. Dit sal kom met die vervulling van die "^{7de} basuin" wat, as simboliek van die wederkoms van Christus, hierdie keer die mens van die oppervlak van die aarde sal uitroei. Want deur sy uitverkorenes vir 'n tydelike verblyf van duisend jaar na sy hemelse koninkryk te neem, sal die oorwinnende Christus God die verlate aarde gedurende dieselfde tyd die gevangenis van die duiwel maak, afgesonder te midde van die puinhoop wat sy goddeloosheid veroorsaak het.

In 2020, getransformeer deur tegnologiese vooruitgang, lyk die mensdom van die een kant van die aarde tot die ander dieselfde. Die rol van die media het oorheersend geword. Oral, wanneer mense huis toe kom, word hulle gebombardeer met advertensies wat elke 20 tot 25 minute op private TV- en radiokanale verskyn. Hierdie breinspoeling word opgelê om die programme wat aangebied word te finansier en sommige van hierdie kanale, wat spesialiseer in inligting, organiseer debatte waar trotse mense, gretig vir bekendheid, hul oordeel oor verskeie aktuele gebeure kom uitspreek. Hierdie tipe program lei die luisteraar na antwoorde wat hul eie vervang. Alles word gedoen om die mens van sy persoonlike opinies weg te ruk. Ek merk op dat die menings wat uitgespreek word, fundamenteel gekoppel is aan die oriëntasie van die politieke keuses van individue. Ons kan dus verstaan hoe hierdie debatte van geen werklike belang is

nie, en dat die enigste redes vir hul bestaan die trots van sommige en die gierigheid van ander is.

Verkiesingstye wek **slegs** valse hoop in die harte en gedagtes van mense, want perfeksie is nie menslik of aards nie, aangesien God die aarde en sy inwoners vervloek het na die sonde van Adam en Eva. Ek het die voordeel bo baie dat ek die plan van God verstaan het wat die planne van rebelse wesens veroordeel het, en saam met my nooi ek jou uit om jouself te bevry van valse aardse menslike hoop. God het dit self bepaal, Hy sal die laaste woord hê en sy uitverkorenes sal oor die liggame van die rebelle loop wat " *stof* " geword het.

Voor hierdie tyd word menslike onvolmaaktheid in sy uiterste eienskappe geopenbaar, dit wil sê in ekstremisme; die regses en die linkerkant, dit wil sê, konserwatiewes en innoveerders, liberale en sosialiste, ryk en arm, of minder ryk. In die Oosterse lande waar dit ontwikkel het, het kommunisme slegs die goddelike Gees van Jesus Christus kortgekom om dit te laat lyk soos die eerste Kerk wat uit sy apostels en dissipels bestaan het. Maar die perfekte model wat deur God bemin en goedgekeur word, gaan selfs verder in selfverloëning, aangesien die meester homself die dienaar van almal en van sy dienaars moet maak; In sake van gelykheid word die republikeinse opvatting verslaan en neem die beeld van tipiese onreg aan. Goddelike wysheid leer ons om 'n fyn lyn tussen hierdie uiterste keuses te loop. Die wyse man hou regs en links vas aan die dinge wat reg is in die oë van die lewende God. En hierdie keuse, wat gekenmerk word deur sy engheid, neem die kenmerk aan van die nou godsdienstige pad wat Jesus in die Bybel aan diegene wat Hom wil volg, geleer het. Goed en reg word nie in ekstremistiese posisies gevind nie, maar kwaad soos deur God gedefinieer word in albei gevind. En aangesien, sonder die Gees van God, " *die letter doodmaak* ", moet die uitverkorenes in hul oordele gelei word deur die Gees wat die goddelike Gees van Christus Jesus is. In Tes. 5:19-22 sê die Gees vir ons: " *Blus die Gees nie uit nie. Moenie profesieë verag nie. Maar ondersoek alle dinge; hou vas aan wat goed is; onthou julle van elke soort kwaad.* » Maar moenie mislei word nie, sonder die hulp van Jesus Christus is dit onmoontlik om hierdie dinge in die praktyk te bring, volgens wat Hy in Johannes 15:5 gesê het: " *Ek is die wingerdstok en julle die lote. Wie in My bly en Ek in hom, dra veel vrugte, **want sonder My kan julle niks doen nie.*** " Dit beteken dat met Hom die grens van die onmoontlike wyk en dat alles wat God goed ag, vir 'n mens moontlik kan word, aangesien " *niks by God onmoontlik is nie* " volgens Lukas 1:37; God, wat hom in Jesus Christus sy onontbeerlike hulp bied.

" Diegene in wie Jesus nie woon nie " skitter deur die glans van hul onintelligensie as gevolg van hul onkunde oor die godsdienstige onderwerp. Ek het skitterende bewyse hiervan op die radiogolwe gesien. 'n Vreedsame Moslem het teen sy gehegtheid aan kryger-Islam in opstand gekom, omdat hy beweer het dat hy die Koran volg. Nóg die aanbieder nóg sy gas, 'n filosoof, het die gepasde antwoord gevind om aan hom voor te lê. Dit was skokkend, want die antwoord was eenvoudig. Dit was genoeg vir hulle om die jong Moslem daarop te wys dat die oordeel van die Koran gebaseer is op die historiese getuienis van die werke wat deur die outeur daarvan verrig is: Mohammed en sy bekerende swaard; wat slegs die swaard van bekerings voorafgegaan het wat deur Karel die Grote

uitgevoer is tot eer van die Romeinse pousdom. Waar is hierdie godsdiens van liefde wat hierdie jongman aan die Koran toeskryf? Nie in die teks of in die outeur daarvan getuig die geskiedenis daarvan nie. Hierdie voorbeeld beklemtoon die gevolg van die minagting vir die godsdienstige onderwerp deur die oorspronklike Franse bevolking, wat geleidelik deur agnostisisme en ateïsme gewen is. Want waar God nie meer bestaan nie, verloor die woord godsdiens sy betekenis. En wanneer hulle gekonfronteer word met die godsdienstige terugkeer, word ateïstiese intellektuele skielik so stom soos karp. Vir hulle het godsdiens hierdie "opium van die volk" geword en bly dit, waaraan sekere mense volgens hulle verslaaf geraak het. En ongelowiges ondersteun hulle, net soos hulle die gebruik van regte dwelms ondersteun en legitimeer, wat meer doodmaak as godsdiens in tye van vrede. Trouens, mens kan dit net betreur, maar die amptelike voorstelling van godsdiens was nog altyd oorheersend en misleidend. Eerstens het die Joodse godsdiens, die bron en basiese model, sy goddelike akkreditasie verloor ten bate van die ontluikende apostoliese Christendom. Die opdrag van die Romeinse Keiser Konstantyn I om die Sabbat op 7 Maart 321 te laat vaar ' het God daartoe gelei om hierdie Christelike geloof in 538 onder die harde en despotiese oorheersing van die Romeinse pouse te plaas, wie se duiwelse aard geopenbaar word deur die Hervorming wat God vanaf 1170 teweeggebring het en bevestig word deur die Bybelse profesieë van Daniël en Openbaring. In 1863 het Sewendedag-Adventisme die vloek van Rooms-Katolieke Sondag veroordeel en gevolglik dié van die Protestante wat dit as 'n nalatenskap van die Rooms-Katolieke Kerk beoefen; Hierdie vloek spruit voort uit die inwerkingtreding van die dekreet van Daniël 8:14, in die lente van 1843. Maar dit is nie verby nie, want tussen 1991 en 1994 getoets deur die profetiese ligte wat destyds beskikbaar was, en in hierdie werk verduidelik, is die Sewendedag Adventiste Kerk deur Jesus Christus " *uitgebraak* ". Dan meet ons die belangrikheid van die profetiese openbaring, wat deur God voorberei is, om sy uitverkorenes te verlig, tot die einde van die wêreld. Daarsonder word dit **onmoontlik** om positief te reageer op sy spesifieke eise en verwagtinge in elke era. Daarom wil ek hier hierdie verse in herinnering bring wat die Gees aan al sy dienaars gerig het; dié van die eerste en tot die laaste periode van die Christelike lewe, in 2 Petrus 1:19 tot 21: " *En ons het die profetiese woord wat baie **vas is, waarop julle tog doen as julle ag gee** soos op 'n lamp wat in 'n donker plek skyn, totdat die dag aanbreek en die môrester in julle harte opgaan. Julle moet veral dít weet, dat geen profesie van die Skrif 'n saak van eie uitlegging is nie; want geen profesie is ooit deur die wil van 'n mens voortgebring nie, maar deur die Heilige Gees gedrywe het die heilige mense van God gespreek.* "

" *Profesie is vir die wat glo ,*" het Paulus in 1 Kor. 14:22. Dit is dus vir 'n baie klein minderheid wat onder die menslike menigtes versprei is. In die Weste aanvaar mense wat ongelowiges of ongelowiges geword het, godsdiens solank dit mense nie vervolg nie. Só bly godsdienste wat deur God vervloek is, gelegitimeer deur mense wat nie verstaan dat die goddelike vloek oor gelowiges en godsdienste kom wat Hom skade berokken **deur sy wette ongehoorsaam te wees nie** . En deur te beweer dat hulle sy volgelinge in hierdie ongehoorsaamheid is, verdraai hulle sy volkome regverdige liefdevolle natuur en skryf hulle hom hulle model

van ongeregtigheid toe. Vervolginge in die verlede of toekoms is die gevolge van , nie die oorsaak van, God se vloek nie. Ons kan dus verstaan dat, alhoewel dit nie meer vervolgt nie, die Pouslike Rooms-Katolieke Kerk sedert sy stigting in 538 in sy Godvervloekte status gebly het. Let daarop dat hierdie afgodiese kerk nie vrywillig gekies het om op te hou met vervolging nie. Die einde van sy vervolgings is sedert 1792 deur die Franse rewolusionêre op hom afgedwing. Sedertdien was die verskeie verklarings van berou en openbare versoeke om vergifnis wat deur die laaste pouse gemaak is, waardeloos vir God en het geen ander doel as om die Westerse mensdom, wat uitsluitlik "humanisties" geword het, te verlei en te mislei nie. Dit merk ook op dat sy ekumeniese alliansie dit versoen met sy godsdienstige vyande en teëstanders van die verlede: die Protestante. Maar hierdie misleidende en onderduimse amptelike versoening het slegs ten doel om hulle te onderdruk, hulle te verslaaf en sy persoonlike aansien te verhoog. Boonop het hierdie byeenkoms eers sedert 1843 moontlik geword, toe die Protestantse geloof op sy beurt deur God verwerp en veroordeel is. En na die Protestante het die Sewendedag-Adventiste op hul beurt in 1995 by die afvallige ekumeniese byeenkoms aangesluit en sodoende hul verwerping deur Jesus Christus bevestig, na die toets van geloof wat deur die Gees tussen 1991 en 1994 in Frankryk, in Valence-sur-Rhône, teweeggebring is. Daar is dus 'n tyd om **vrywillig** die ware vrug van bekering te produseer; na hierdie gunstige tyd is dit te laat om **gesamentlik** die genade van God op te eis; **individueel** , sal die aanbod eers ophou met die einde van die tyd van kollektiewe en individuele genade. Dus, van die apostels tot die glorieryke wederkoms van Christus, sal die ware Christelike geloof nooit opgehou het om hierdie " *nou pad* " te wees, wat " *min vind* ", wat deur Jesus Christus aan sy Uitverkorenes aangebied is, verlos deur sy bloed, sodat hulle Hom agter Hom kan volg.

In die vordering van sy verowering van menslike siele, nadat dit godsdienste, koninkryke, nasies, volke en mense teen mekaar gestel het, het die sonde van trots en selfsug uiteindelik vroulike ligas teen menslike mans opgerig. Niemand kan ontken dat vroue onregverdig geweld gely het aan die hande van die oorheersende manlike mensdom nie, wat sy wil en idees op vroue afgedwing het deur sy superieure fisiese krag. Maar as ons hierdie fout erken wat aan mans toegeskryf kan word, was dit nodig om daarby 'n vroulike rebellie te voeg, waarvan die vrug die beginsel van saamleef tussen man en vrou verbreek? Wie moet vir hierdie rebellie blameer word? Aan vroue vry van alle plig teenoor God. So hierdie vroulike protes is slegs die nuutste vrug wat deur menslike sonde geskep is. En die gevolge daarvan is verwoestend, want vir God dui dit op die noodsaaklikheid om die verlenging van die lewe op aarde te stop. Die mensepaar is deur God geskape vir hierdie uitsluitlike doel wat die voortplanting van die spesie uitmaak, sesduisend jaar of amper voor ons tyd.

Die foute wat gemaak word, word eers met verloop van tyd duidelik, wat die gevolge daarvan help ontwikkel. Dus is die situasie wat in 1962 gevestig is nie meer dié van 2021 nie. Die Algerynse vegters of "harkis", met voorbehoud ontvang deur die Franse volk, wat slegs die nadele van die Algerynse oorlog gesien het, het aanvanklik geen onmiddellike probleme veroorsaak nie. Baie van hulle het slegs daarna gestreef om geassimileer te word en erken te word as seuns

van Frankryk wat sedert 1830 in Algerië gevestig is. Niemand het egter opgemerk dat godsdien reeds in Algerië die Christelike geloof en die Moslem-geloof sonder vermenging laat saambestaan het nie, die een aan die een kant, die ander aan die ander kant. Landelike bevolkings het die Franse teenwoordigheid as 'n onwettige besetting ervaar wat 128 jaar geduur het ten tyde van die begin van vyandelikhede onder leiding van die FLN-groep; die Nasionale Bevrydingsfront. Die werklike fout van die Franse teenoor Frankryk was om, na 1962, die datum van die ooreenkomste wat in Evian deur Frankryk en die FLN onderteken is, op Franse bodem te verwelkom, Algerynse burgers wat steeds vol haat teenoor Frankryk was en uitsluitlik geëmigreer het weens die ekonomiese mislukking van die nuwe staat van vrye en onafhanklike Algerië. Die gevolg het in 1995 verskyn met die aanvalle van die GIA, die Algerynse Islamitiese Groep, wat op Franse bodem gepleeg is. Sedertdien was roepings gunstig vir heilige oorlog, Jihad, die oorsprong van die groepe Al-Qaeda en Daesh. Deur sy ongeïnteresseerdheid en minagting vir die godsdienstige onderwerp, het Frankryk die bakermat geword van die Moslem-herlewing wat in Iran deur Ayatollah Khomeini opgerig is, wat dit op Franse bodem vanuit Neauphle-le-Château, waar hy gewoon het, voorberei het. Frankryk is dus steeds hierdie universele revolusionêre teelaarde, getrou aan sy beeld en sy revolusionêre ervaring wat dit in 1792 tot nasionale ateïsme gelei het. Vir dit het die tyd aangebreek om die prys van sy oordeelsfoute baie duur te betaal. Die glimp van helderheid van 'n intelligente minderheid lyk nie vir my in staat om steun van die onkundige massas te kry nie. En dit verklaar waarom Frankryk die droewige lot sal ly wat God daarvoor voorberei en wat Hy profeteer deur in Openb. 11:8 sy hoofstad Parys met die simboliese naam " *Sodom* " aan te wys, waarvan die verskriklike einde in die Bybel geopenbaar word, deur God getref deur 'n reën van brandende swaelstene.

Die blinde en dom aanvaarding van dubbele nasionaliteit deur die Republiek afgesny van God plaas die leier van Frankryk in 'n onoplosbare situasie. Vandag moet hy 'n toespraak lewer teen die staat Islam wat teen Frankryk gekant is, terwyl verteenwoordigers van hierdie oorspronklike vyand sy burgers geword het, erken deur hul teenwoordigheid op eie bodem. Die probleem waarmee die President van Frankryk te kampe het, is die volgende: hoe om op 'n oorlogsdreigement te reageer voordat dit verklaar en werklik begin word? En die vraag word voorgelê aan 'n man wat humanisme voorstaan. Pasifisme kan slegs verander wanneer dit daartoe gedwing word deur die situasie wat homself daarop oëlê. Dit is dan dat die "humanitiese" mens in 'n bloeddorstige wilde dier verander om hou vir hou op die aggressor terug te gee.

In die dierelewe weet die kleinste insek hoe om 'n bedreiging te identifiseer wat sy lewe sal neem; dit in die naam van sy instink vir selfbehoud. Ek sien dat hierdie instink vir selfbehoud in die menslike spesie nie meer werk nie; Die mens het meer blind en bewusteloos as 'n insek geword. Omdat hy nie meer die gevaar wat hom bedreig, kan identifiseer nie, kan hy net daarvoor swig.

Man en Vrou

Die minagting vir goddelike orde in hierdie saak is verantwoordelik vir die groot afwykings wat in hierdie verkiesingstyd waargeneem is. Want, van die Engelse "suffragettes" van die 1900's tot 2021, en binnekort 2022 in hierdie maand Oktober, naby die Joodse vakansiedag van die "Versoendag", het feminisme 'n politieke en sosiale protesmag geword, in sy uiterste uitdrukking en in dieselfde era, wil die lank beheerde denke van die LGBT-ligas, in sy nuwe sin van geestelike perversie, die oorheersing van mans vertrap, dit oortref en die era van geslagskeuse vestig. Die Groot Oorlog en sy massiewe vernietiging sal vinnig 'n einde maak aan hierdie oordadige gedrag, maar ons sien die demonstrasie van die vrugte van die onversadigbare vryheid waarvoor God die moderne mens aangebied het, die langste tydperk van universele vrede in die hele menslike geskiedenis.

Vir diegene wat 'n plek saam met Jesus Christus soek, in sy koninkryk, aanvanklik hemels, is 'n terugkeer na die Bybelse grondbeginsels wat deur God voorgeskryf is, noodsaaklik. Ook moet ek jou daaraan herinner dat God eerstens mense in hul "manlike" weergawe van die mens geskep het. Toe, vir 'n dubbele doel, profeties en produktief, het hy uit die man 'n vrou geskep om hom 'n " *helper* " te gee. Reeds plaas hierdie term " *hulp* " *dit tweede*. Nadat Eva God se bevel om nie die vrug van die enigste verbode boom te eet nie, ongehoorsaam was, en Adam, uit liefde vir Eva, dit self geëet het, het God sy uitspraak gelewer en hierdie woorde in Gen. 3:16 gespreek: " *Aan die vrou het Hy gesê: Ek sal jou pyn in jou swangerskap vermeerder; met pyn sal jy kinders baar, en jou begeerte sal na jou man wees, **en hy sal oor jou heers** .* "' Hierdie vroulike status is in marmer gegraveer vir die ewigdurende lewe van die menslike spesie op aarde. Maar voordat jy teen hierdie minderwaardige status uitroep, o vrou, hoor die betekenis wat God aan hierdie dominant gee. Want die verkondigde status het slegs betekenis vir diegene wat daaraan behoort, dit wil sê wesens wat wedergebore is na die model van Jesus Christus. Daarom, geïnspireer deur die Gees, het Paulus hierdie onderwerp in Ef. 5:32 ontwikkel, en hy vergelyk die man met Jesus Christus, en die vrou met die Kerk, die Uitverkorene van sy hart.

"Vroue, wees aan julle eie mans onderdanig, soos aan die Here; "

" Want die man is die hoof van die vrou, net soos Christus die hoof is van die kerk, sy liggaam, en Hy is die Verlosser daarvan. »

" Net soos die kerk aan Christus onderdanig is, so moet vrouens in alles aan hul mans onderdanig wees. "

" Mans, julle moet julle vrouens liefhê, soos Christus ook die kerk liefgehad en Homself daarvoor oorgegee het. "

" sodat Hy haar kon heilig met die waterbad, nadat Hy haar gereinig het met die woord, "

" om dit aan Hom in heerlikheid te bied, sonder vlek of rimpel of iets dergeliks, maar heilig en sonder gebrek." »

" Mans moet dus hulle vrouens liefhê soos hulle eie liggame. Wie sy vrou liefhet, het homself lief. "

" Want niemand het ooit sy eie vlees gehaat nie; maar hy voed en versorg dit, soos Christus vir die kerk doen, »

" omdat ons lede van sy liggaam is . "

“ *Daarom sal 'n man sy vader en moeder verlaat en sy vrou aankleef, en hulle twee sal een vlees word.* »

“ *Hierdie misterie is groot; ek sê dit met betrekking tot Christus en die Kerk.* »

“ *Laastens, elkeen van julle moet sy vrou liefhê soos homself, en die vrou moet haar man respekteer.* ”

Die Een wat in Genesis in al Sy goddelike mag gespreek het, het Sy verduidelikings in die gedagtes van die apostel Paulus geplaas om aan ons te openbaar wat die oorheersing wat aan die man gegee word, impliseer. Maar ek herhaal, dit is 'n goddelike ideaal wat aan die mensdom gebied word. Want om hierdie wonderlike projek te voltooi en daarin te slaag, verg dit 'n man na die beeld van Jesus Christus en 'n vrou na dié van sy Uitverkorene. Die liefde wat opgewek word, is dié wat liefhet tot die dood toe; die aanbod van sy lewe vir die geliefde.

Wat van aardse paartjies? Daar is baie redes vir die huwelik, en selfs al speel liefde 'n rol, moet dit steeds gelykop gedeel word. Baie mense jaag in die huwelik uit vrees om alleen te wees; as ou vrygeselsters of ou diensmeisies. Ander is gebaseer op baie aardse belange; geld, besigheid, roem. Om al hierdie redes en ander wat ek vergeet, is 'n suksesvolle huwelik 'n kommoditeit wat so skaars soos goud of olie geword het. Wat kan 'n kind van God doen in die geval van 'n mislukte saambly? Die eggenoot wat sleg optree, optree onder die oë van God, manlik of vroulik, hy sal daarvoor aan sy Skepper verantwoording doen. Paulus vergeet nie hierdie risiko nie, aangesien hy in 1 Kor. 7:28: “ *As jy getrou het, het jy nie gesondig nie; en as 'n maagd getrou het, het sy nie gesondig nie; **maar hierdie mense sal verdrukkinge in die vlees hê**, en Ek wil julle daarvan spaar.* ” Volgens Paulus is die probleem nie nuut nie, maar so oud soos die wêreld. God het egter voorkeur bo alles, en in hierdie saak van oorheersing kom Hy eerste. Elke skepsel het as prioriteit die plig om die Skepper God te behaag. Die opposisie, selfs die onderdrukking wat deur 'n gewelddadige man opgelê word, is die vervolging van 'n godsdienstige of anti-godsdienstige regime werd. Ware geloof sal altyd aangeval word deur die duiwel en demone wat die vorm aanneem van 'n man, 'n regter, of 'n Christenpriester of ander. Ware aardse vrede bestaan slegs vir die selibaat (die ideale keuse volgens Paulus) wat verborge leef, deur almal geïgnoreer word. Dit is die situasie waarin die skepsel betrokke is wat die skepsel van probleme bevoordeel of ongunstig beïnvloed. Maar die plig om God te gehoorsaam word in alle soorte situasies opgelê, en wanneer dit hierdie plig gehoorsaam het, hoef die skepsel slegs op sy God te vertrou wat alles sien, alles hoor en alles opteken.

Hierdie besinning lei my tot die herroeping van die terme wat aangehaal word in die koninklike gebed wat deur Jesus Christus geleer is: “... laat *u wil geskied op aarde en in die hemel.* ” So jy kan God vra vir wat jy ook al wil, maar onthou dat slegs Sy wil sal geskied, wat jy ook al van Hom vra. In sy gebed in Getsemane het Jesus God gevra om die beker wat hy moes drink weg te neem, maar Hy het dadelik gesê: “ *Echt nie my wil nie, maar u wil.* ” Net soos Jesus die beker moes drink wat deur die Vader aangebied is om sy Uitverkorenes te red,

moet sommige Uitverkorenes die verdrukkinge van 'n goddelose man of 'n goddelose vrou ly, want goddeloosheid is nie geslagsgebonde nie.

In die goddelose wêreld val die erkende vryheid wat deur vroue gewen word, die manlike aggressor aan wat dikwels voordeel getrek het uit sy superieure fisiese krag om sy vrou te mishandel. Hierdie afstootlike en dikwels diep onregverdige dade kry vandag die reaksie wat hierdie gruweldade verdien het. In die huwelik, soos in godsdienste, lê die sterkste sy wet op die swakstes, en dit is wat mense hul beeld van " *diere* " gee wat God aan hulle toeskryf in sy Bybelse profesieë. In ons tyd van voorbereiding vir die einde van die wêreld, produseer die twee paaie wat deur God voorgestel word, deur die keuse van die goeie, mense na die beeld van Christus en, deur die pad van die bose, " *diere* " na die beeld van die duiwel. En die lot van elke persoon word op kinderjare gebou deur die onderrig wat goddelose samelewings aan hul jong kinders gee. Dit het my gelei om hierdie besinning aan u te bied wat betrekking het op alle kinders wat sedert 2018 gebore is. Volgens God word die kind volwassenheid wanneer hy 12 jaar oud is. Dit is die ouderdom wanneer hy, as volwassene, volgens God, verantwoordelik word vir sy keuses en dade; Dit is die ouderdom wat nodig is om die kwaad te verwerp en die goeie te kies. Wanneer Christus egter in die lente van 2030 terugkeer, sal die kind wat in 2018 gebore word, nie 12 jaar oud wees nie, maar slegs 11 jaar oud, dit wil sê, nie genoeg om die goeie te kies en as die Uitverkorene gered te word nie. Sou die kinders wat gebore is, nie reeds sedert 2018 die nuttelose geslag wees wat geoffer word nie? Die belangrikheid van hierdie datum in die lente van 2018 kom van God se keuse, want dit is Hy wat soewerein besluit het om my sedert daardie oomblik 'n ononderbroke vloei van lig te gee; lente 2018, d.w.s. 12 jaar voor lente 2030.

God en Wetenskap

Op Maandag 4 Oktober, as gas op die C-News-kanaal, het die kontroversiële EZ die media geskok deur transgender-operasies wat in die VSA op 3- of 4-jarige kinders uitgevoer is, te vergelyk met die eksperimente wat deur die Nazi-dokter Josef Mengele in uitwissingskampe tydens die Tweede Wêreldoorlog uitgevoer is. EZ kritiseer die Minister van Onderwys omdat hy hierdie tipe samelewing in Frankryk wil bevorder, na aanleiding van 'n opdrag gerig aan Franse onderwysers wat hierdie idee blyk te ondersteun. Vir een keer is dit die man van die Republikeinse regs wat die afskuwelike spook van Nazisme oproep. Is hy verkeerd?

Ek glo dat hy 'n onderwerp vir besinning opper wat ons ver sal neem.

Dit lyk selfs asof 'n mens kan sê dat wetenskap toegepas op gesondheid die gevolg gehad het dat dit God van sy goddelike voorregte ontnem het, wat opgesom kan word deur die mag om geboorte te gee en die mag om dood te veroorsaak. Maar van die begin af behoort 'n derde mag slegs aan God, dit is die mag om sy skepsels te genees. En vir sy uitverkorenes bly hy, selfs vandag nog, die enigste geneesheer van siek liggame en gees.

Vandag word kinders in wetenskaplike proefbuise of deur surrogaatmoeders verwek om enige vrou, steriel of nie, toe te laat om 'n kind te hê. Wat kan God se mening oor so 'n situasie wees, Hy wat veroorsaak dat vroue steriel gebore word of nie?

Vir millennia was die gebruik van plante uit die natuur die enigste medisyne wat deur die mensdom beoefen is. Chirurge het nog altyd die vlees van wonde wat deur skerp wapens veroorsaak is, toegewerk. Die littekens en kneusplekke het getuig van die dapperheid van die vegters. Maar die wetenskap het ons nie toegelaat om beter te doen nie.

Hier is wat God oor dooie liggame sê in Num. 19:11-13 (die volledige lesing tot vers 22 word aanbeveel): “ *Elkeen wat aan 'n dooie liggaam raak, of dit nou 'n mens is of nie, sal sewe dae lank onrein wees. Hy moet homself op die derde dag en op die sewende dag met hierdie water reinig, en hy sal rein wees; maar as hy homself nie op die derde dag en op die sewende dag reinig nie, sal hy nie rein wees nie. Elkeen wat aan 'n dooie persoon raak, die liggaam van 'n mens wat dooie is, en homself nie reinig nie, verontreinig die tabernakel van YaHWéH* ; hy sal uit Israel uitgesny word. Omdat die reinigingswater nie op hom gesprinkel is nie, is hy onrein, en sy onreinheid is nog steeds op hom. »

“ **Die tabernakel van YaHWéH** ” is, individueel, die liggaam van die skepsel, en gesamentlik, die versamelde mense. Die liggame van die dooies verontreinig albei hierdie tabernakels.

Hierdie verordeninge is vir ewigdurende duur vir Israel voorgeskryf, soos vers 21 aandui: “ *Dit sal vir hulle 'n ewige insetting wees. Elkeen wat die reinigingswater besprinkel, moet sy klere was, en elkeen wat die reinigingswater aanraak, sal tot die aand toe onrein wees.* ” Hierdie gesondheidsmaatreëls is reeds deur die groot mediese God beveel, omdat Hy kontaminasie deur mikrobies, gifstowwe en dodelike bakterieë wat die dooie liggaam in groot hoeveelhede produseer, wou vermy. Die oplossing was om die klere en liggaam te was van enigiemand wat 'n dooie persoon aangeraak of genader het. Die proses van ontbinding vereis die begrawing van die dooie liggaam so gou as moontlik om die lewendes te beskerm. In die natuur het God gespesialiseerde gevleuelde of getande spesies geskep om die verrottende vleis van dooie diere te verwyder. Maar dooie menslike liggame moet verdwyn volgens reëls wat deur God gestel is, deur menslike optrede, meestal deur begraving of verassing. En as dit nie moontlik is nie, in die see en op land, sorg skoner diere daarvoor dat hulle verdwyn.

Omstreeks die 13de ^{eeu} het die eerste mediese chirurgie die menslike liggaam begin bestudeer, en disseksies van dooie liggame het Ambroise Paré in staat gestel om in 1562 'n werk met die titel "Universele Anatomie van die Menslike Liggaam" te publiseer. Hierdie kennis is verkry deur 'n goddelike verbod te oortree. Maar wie het omgegee? Niemand, en inteendeel, die mensdom het op hierdie kennis staatgemaak om navorsing en alle vooruitgang in medisyne tot in ons eindtydse era te legitimeer. En ongelowige of ongelowige mensdom ignoreer die denkstandaard van die Almagtige God wat nie verander nie. Daarom, in minagting van die lering wat deur God gegee is, het dokters die pasiënte doodgemaak wat hulle wou genees. Ons onthou hul middels: bloedvergieting, wat die pasiënt bloedarmoedig maak, en arseen, wat hom vergiftig. En bowenal het 'n

gebrek aan basiese higiëne enige moontlikheid van genesing verwyder. Eers het Louis Pasteur en die Duitse dokter Robert Koch bewus geword van mikrobiële siektes en die noodsaaklikheid vir praktisyns om hul hande gereeld en deeglik te was. So het ons 'n bietjie minder gesterf, danksy hierdie suiwer gesondheidsaksie, reeds deur God geleer. Maar saam met hierdie vooruitgang het fisiese en chemiese kennis chemie in die samestelling van medisyne ingebring met onomkeerbare gevolge vir die natuurlike beskermende immuniteit van menslike liggame. Chemie word 'n dwelm waarvan die verslawing die bose kringloop van produkafhanklikheid skep. Wanneer die liggaam se natuurlike werking deur 'n chemiese middel vervang word, gee die natuur vir altyd sy stryd op. En chemie het alle sektore binnegedring, landbou, voedsel en medisyne, wat die liggaam van die moderne mens bou.

Benewens hierdie fisiese en chemiese degenerasie, bygevoeg bo en behalwe dit wat te wyte is aan seksuele geestelike perversies. En boonop, tekens van morele dekadensie, uit die VSA kom die "rokerige" idees volgens EZ, van die "transgender" legitimiteit wat sy gesag daar bou. In die naam van vryheid, in die VSA, is alles toegelaat, alles is moontlik. En die Amerikaanse model word na alle Westerse lande uitgevoer. Ons het gesien dat die wetenskap die verbodsbepalings wat deur God gestel is, oortree; kom ons sê sy weet nie. Is moderne wetenskap, wat homself alle perke verbied, anders as Joseph Mengele in Nazi-Duitsland? Die VSA het nog nie "die finale oplossing" afgekondig nie, maar dit sal wel; dit is slegs 'n kwessie van die "tydsberekening" van God se program. Aan die einde van die Tweede Wêreldoorlog het die VSA Nazi-Duitse wetenskaplikes ingeneem om hul kennis tot hul eie voordeel te benut. Die vrug van hierdie onbeperkte dominante gees wat in Adolf Hitler se Duitsland gevind is, word nou in die denke van moderne Amerika gevind. En sy wetenskap verskuif alle morele perke, soos Joseph Mengele geweet het hoe om te doen, deur voordeel te trek uit die konteks van die uitwissingskampe waarin hy menslike proefkonyne, dood of lewend, gevind het om die grense van die moontlike te toets. Die twee dinge wat vergelyk word, is nog nie op dieselfde vlak van gruwel nie, maar die benadering is algemeen: ons verskuif die grense van die moontlike; hoe ver? Onder die humanistiese dekmantel van die pad na die hel bedek met goeie bedoelings, hoe ver kan die wetenskap ons neem?

God is nie doof of blind nie, en die verskeie moderne siektes, Kanker, VIGS, Alzheimer se siekte, Covid, is die strawwe van arrogante en despotiese wetenskap. Alhoewel dit waar is dat wetenskaplikes spuite en proefbuise, en nou genome, hanteer, is dit God wat lewe en doeltreffendheid gee aan die gewasse en virusse wat verskyn. “ *Kom ongeluk oor 'n stad sonder dat die Here dit doen ?*” (Amos 3:6). “ *Ja, so sê die Here HERE : Al stuur Ek **my vier verskriklike strawwe teen Jerusalem : die swaard , die hongersnood , die wilde diere en die pes – om mens en dier daaruit uit te roei** ” (Esegiël 14:21).*

Die versoenbaarheid van die Republiek met godsdienste

Die eise wat deur die Moslem-godsdienste, wat sedert 1962 in metropolitane Frankryk gevestig is, geopper word, veroorsaak wrywing met sy republikeinse

regime. Waarom ontstaan probleme net met hierdie godsdienste? Om die nuwe probleme wat geopper is, te verstaan, moet ons eers verstaan waarom vorige godsdienste nie hierdie probleme geskep het nie. Die Republiek was 'n jong regime wat gebou is op die verplettering van die koalisie van Rooms-Katolieke pousisme en die monargie sedert 1792. Aanvanklik het die rewolusionêres die verlede skoongegee en 'n kalender aangeneem wat die Katolieke erfenis uitgedaag het. Dertigdaagse maande, bestaande uit drie tiendaagse weke, het die sewedaagse week vervang wat van Judaïsme geërf is. Maar die rewolusionêre kalender is laat vaar en opeenvolgende Republieke is gebou op die tyd van die Katolieke kalender. Dit verklaar die perfekte versoenbaarheid van Katolisisme met die republikeinse regime, aangesien dit die Republiek is wat, deur sy kalender te neem, aangepas het by die godsdienstige norm van goddelike oorsprong. Sonder dat enigiemand gely het, het Sondag in 1981 van die eerste na die sewende posisie onder die dae van die week geskuif. Maar hierdie verandering het geen gevolge vir Katolieke, Protestante of agnostiese republikeine nie; ook nie vir die "seuns van God" vir wie Sondag die eerste dag in hulle gedagtes bly, en die Sabbat bly ewe veel die sewende dag wat deur God geheilig is van die grondlegging van die wêreld af nie. Toe Napoleon I sy Konkordaat-regime ^{ingestel} het, is die standaard van die Katolieke era as die amptelike standaard erken. Katolisisme is toegelaat om sy godsdienstige bediening te beoefen en slegs dit. Die burgerlike mag het sy perke daaraan opgelê. Protestantisme was baie swak, en amper nie-bestaande in Frankryk, waar dit onderworpe was aan dieselfde regte en beperkings as die Katolieke geloof. Die organisasie van tyd is deur alle godsdienstige strominge opgelê en aanvaar. Die Joodse minderhede het in hierdie geheel saamgesmelt, vry om hul godsdienstige tyd te organiseer soos hulle wou. Individueel en in gemeenskappe kon hulle elke sewende dag die "Shabbat" beoefen en niemand het hulle verhinder nie. So hoekom werk wat so goed gewerk het met al die Christelike en Joodse monoteïstiese godsdienste nie met Islam nie? Daar is net een rede, want God het anders besluit.

Islam het sy vermoë om 33 jaar lank met die Franse Republiek in te meng, tussen 1962 en 1995, die datum van die eerste Algeriese jihadistiese aanval op sy bodem, gedemonstreer. Gedurende hierdie tydperk van 33 jaar het Islam 'n godsdienste gebly wat privaat geleef is en geen probleme veroorsaak het nie. Maar hierdie godsdienste, deur God geskep vir dispuut, was nie bedoel om stil te bly nie, en op die tyd wat deur Hom gekies is, het dit uit sy stilte gekom en sy aggressiewe program van verowering begin deur sy gebare van provokasie te vermenigvuldig. Skielik het Moslem-vroue verskyn met die kopdoek, chador en boerka van Pakistanse Moslem-ekstremisme, in 'n tyd toe hul getalle aansienlik toegeneem het. Enige waarnemer kan die verskyning van 'n lokval herken wat op die Franse volk toesak, die teken van die Skeppergod sedert die begin van tyd, en selfs meer sedert hul aanneming van republikeinse ideologie. Getraumatiseer deur die rassisme van die Nazi-Duitse regime, het die Republikeinse Frankryk daarna gestreef om die mensdom van sy perfekte humanisme te oortuig. Uit vrees om as 'n rassistiese land beskou te word, het sy leiers versuim om die gruweldade wat deur jong immigrante uit die Maghreb gepleeg is, billik te straf. Ongedissipline is dus aangemoedig en dit het ontwikkel tot die punt dat gebiede van Frankryk in

onbeheerde, en tot vandag toe, onbeheerbare, sones omskep is; Dit is omdat nasionale en godsdienstige teenkanting vererger is deur verryking deur die onwettige dwelmhandel. Met sulke belange op die spel, word misdadige jeugdiges van buitelandse oorsprong omskep in faksiegroepe wat nie meer huiwer om op die polisie te skiet nie. Die nasionale polisiestasies wat in hierdie gebiede geleë is, is aangeval en aan die brand gestee. En hier weer, uit vrees om as rassisties beoordeel te word, het die leiers verkies om die bestuur van hierdie gebiede wat aan die Republiek verlore gegaan het, te laat vaar.

Weens 'n gebrek aan kennis van God se plan, kon sekulêre leiers nie leer uit die slegte ervarings van Republikeinse Frankryk se saambly met Moslemlande nie. En na hierdie skielike mislukkings van saambly, agtereenvolgens met Tunisië, Marokko en Algerië, in 'n ongelooflike blindheid, het die politieke leiers, wat toegegee het aan die besondere belange van die lede van hul party, Islam op die bodem van Frankryk verwelkom, sonder om bekommerd te wees oor die risiko wat aangegaan is. Die verlede het vir ons gesê wat die toekoms sal wees. Die wapen van straf sal weereens, en vir die laaste keer, onvermydelik en verskriklik effektief wees. Die pasifisme van die Franse volk berei hulle swak voor om te reageer op 'n massiewe oorlogagtige aggressie, veral wanneer die vyand reeds in groot getalle op hul bodem is, in werklike saamwoon en reeds in 'n aangesig-tot-aangesig konfrontasie is. Maar die uiterste gevaar lê in die eksterne ingryping van die mees strydlustige, haatlike en wrokkige Moslemvolke, want hulle is lank reeds deur Frankryk verneder. Die ergste is in Dan aan ons aangekondig. 11:40 waar God die byvoeging van die aggressie van magtige Rusland, "*die koning van die noorde*", tot die aanvalle van Moslems, "*die koning van die suide*", profeteer. So wat om te sê? Hy wat leef, sal sien, want die vervulling moet binnekort plaasvind, tussen 2022 en lank voor 2030.

Ek herinner u daaraan dat die bewering dat Islam 'n godsdien van liefde is, neerkom op die terugplaas van Jesus aan 'n kruis, neerkom op die ontneming van Hom die voordeel van die lyding wat sy vrywillige dood hom laat verduur het. En in elk geval, aangesien alle mag op aarde en in die hemel aan Hom gegee is, sal elke aanval teen Sy werk voor Sy aangesig versoen word.

Die Fatima-lokval

Die jaar 1917 is gekenmerk deur verskynings van die "Maagd" in Fatima in Portugal. Sy het aan drie baie jong skaapwagters verskyn; tussen 7 en 10 jaar oud. Vandag, in Oktober 2021, sal hierdie ou saad vrugte dra, want in teaters sal hierdie effektiewe instrument van propaganda, 'n film wat die feite vertel, vertoon word. Die uitverkorenes word teen hierdie soort verleiding beskerm, maar dieselfde is nie waar van die ongeletterde en onkundige menslike massas nie. Sedert die einde van die Tweede Wêreldoorlog in 1945 het geloof afgeneem en terselfdertyd het materiële rykdom gegroei. Met die krisis wat deur wêreldhandel veroorsaak word, verloor die mensdom egter sy koers en sekerhede. 'n Menigte

loop dus die risiko om sensitief te raak vir die wonderwerke wat deur die Katolieke owerhede getuig en erken word. Tydens verskeie vergaderings, elke keer op die 13de van die maand, het die “Maagd” haar geheim gebring. Die hoofboodskappe kan soos volg opgesom word: die hel is 'n werklikheid wat in visioene aan kinders getoon word; God wil hê dat die Onbevleete Hart van Maria die voorwerp van toewyding deur almal moet wees; Die Kerk moet die kommunistiese lande bekeer en dit sal steeds martelare hê. Maar uiteindelik, saam met Maria, sal sy triomfeer. In 1917 is kommunisme in Rusland gevestig. Om die sukses van hierdie boodskap te verduidelik, is daar 'n wonderwerk wat terselfdertyd deur 17 000 mense bymekaargekom is, aanskou is. Ek som die feite op: Twee donderslae, 'n weerligstraal en 'n wolk wat na die grond neergedaal het en bo-op 'n boom gestop het wat na een kant gebuig het. Toe het die son gedans, nader gekom en gegroei en teruggetrek en afgeneem; dit verskeie kere. Op daardie dag was Maria nie sigbaar nie, en die visioenêre kinders is aangehou. Daar is geen twyfel dat hierdie getuigenis, herno in film, 'n sekere effek sal hê nie. Die leemte in die gemoedere moet gevul word.

Ek het gevind dat hierdie verleiding baie soortgelyk is aan die verleiding van Eva deur die slang. Elke keer noem die duiwel ware dinge, maar hy verdraai hulle. Die hel is wel geprofeteer, maar nie onder hierdie naam nie, en bowenal is die hel nie, maar dit sal wees. Wat die aanbidding van die "Maagd" betref, beskerm slegs kennis van die Bybel ons, en vir die onkundiges is dit wat sigbaar is noodwendig waar. Die waarheid is baie meer subtiel, want voorkoms is misleidend. Satan gebruik kinders omdat Katolieke hulle as onskuldig beskou. In die Outreau-hofsak het kinders egter mense gesamentlik valslik van dade van pedofilie beskuldig; So, is die kinders onskuldig? Die feite bewys dit, hulle gedagtes is manipuleerbaar deur die duiwel en sy demone, net soos dié van volwassenes wat nie deur Jesus Christus beskerm word nie.

Volgens God ontvang diegene wat nie liefde vir sy waarheid het nie, sterk dwaling sodat hulle 'n leuen glo. Hierdie verleidelike misterieë word dus deur die duiwel uitgevoer, maar met die toestemming van God. Die film "Fatima" sal dus skares ongelowige mense verlei om hulle heeltemal skuldig te laat voel; voordat die dood hulle tref.

Gedurende die week van 17-23 Oktober 2021, vervloek deur God, is die republikeinse Frankryk die slagoffer van sy keuses en oordeelsfoute. In toenemend gespanne en vyandige verhoudings het die Algerynse president sy burgers wat in Frankryk woon, pas daaraan herinner dat hul plig is om daar te werk om Algerië se belange te verdedig. Dus draai die verdediging van die beginsel van dubbele nasionaliteit teen die land Frankryk wat dit aangeneem en verdedig het. Die teenwoordigheid en organisasie van 'n "vyfde kolom" op Franse bodem neem dus 'n lewende en werklike vorm aan. Jesus was reg om sy heiliges te waarsku deur te sê: “ *Niemand kan twee here dien nie...* ” Frankryk is mislei deur die gedwee en versoenende gedrag van die valse Christelike godsdiens wat die geloof van Christus al eeue lank verraai. Islam herinner hom daaraan dat God groot is en prioriteit bo alle dinge het, met sy brutaliteit van geforseerde en beperkte nasionale godsdiens wat die Katolieke godsdiens gekenmerk het, toe dit

die steun van die gewapende vleuel van die monargie of die diktator in amp gehad het. Die geboorte van die profeet Mohammed aan die einde van die 6de^{eeu}, na die vestiging van die pouslike regime in 538, het vir God die doel gehad om oorlog te voer teen die valse Christelike geloof wat hy as skuldig beskou het. En dit sal bevestig word in die groot konfrontasie van die " *sesde basuin* " van die Apokalips, dit wil sê die dreigende "Derde Wêreldoorlog".

In die verlede, na sy val, het koning Saul hom tot die voorspellings van 'n siener gewend, iets wat deur God verbied is. Sy kon hom egter slegs waarhede vertel wat deur God self geïnspireer is, alhoewel haar werk duiwels was. Soortgelyk aan hierdie voorbeeld, vind ons in die 16de^{eeu} die profeet Nostradamus uit 'n Joodse familie wat herdoop is om die haat van die Jode van die tyd te ontsnap. Hierdie profeet is deur die Koninginmoeder Catherine de Medici waardeur vir sy talente as alchemis en astroloog. Onder sy "Eeue", die naam wat gegee is aan die hoofstukke van talle profetiese kwatryne wat hy as inspirasie ontvang en skriftelik opgeteken het, vind ons hierdie 18de^{kwatryn} van die 1ste^{eeu}: " Deur die onenigheid van Galliese Nalatigheid sal die deurgang na Mahommed oopgemaak word, die Senoise-land en see sal in bloed deurdrenk word, die Phocaeïese hawe sal met seile en skepe bedek word. " Dit kon nie beter gesê word nie. Die profeet blameer die Franse, die voormalige Galliërs, vir 'n gees van onenigheid en nalatige gedrag wat die vestiging van Islam in Frankryk sal bevoordeel. Hy roep 'n massiewe inval van hierdie godsdienste op wat in bote aangekom het wat die oppervlak van die hawe van Marseille bedek het en hierdie suidelike streek van die land bloedig laat vloei het. Hierdie profesie bevestig dié van Dan. 11:40-45 waar Islam as die " *koning van die Suide* " aangewys word. In 2021 neem die ontwikkeling van inligtingsmedia die vorm aan van verskeie "nuus"-kanale waarop programme wat bestaan uit politici of essayiste met teenstrydige menings tussen advertensiepouses op 'n lus vertoon word. Die woorde van die profeet word dus bevestig; dit is 'n onophoudelike vloei van teenstrydige woorde wat tot geen resultate lei nie; Frankryk se traagheid, vasgevang tussen botsende belange, is dus waarneembaar en daarom gedemonstreer. Die gevolge sal dus rampspoedig en dodelik wees en die Franse sal te laat besef dat "om te regeer is om te voorsien" soos 'n ou gesegde leer.

Frankryk word verander deur die situasies waarmee dit te kampe het. In 2017 het die verkiesing van sy jong president, as gevolg van die verwerping van die Nasionale Front, wat deur die mense gedemoniseer is wat deur sy politieke elites gekondisioneer is, 'n presedent geskep waarvan die gevolge niemand opgemerk het nie. Tot dusver het verkose kandidate politieke partye verteenwoordig wat deur talle lede-aanhangers ondersteun word. Vir die eerste keer het die jong verkose president geen amptelike party agter hom gehad nie, en eers nadat hy verkies en gewen het, het hy sy wetgewende vergadering gewerf. So het diegene wat by hom aangesluit het, voordeel getrek uit sy oorwinning om die seëvierende politieke kamp te betree. Tot dan toe is afgevaardigdes gekies en verkies op grond van hul politieke en ekonomiese keuses. In hierdie nuwe geval is dit nie die geval nie; persoonlike ambisie was die enigste motief vir die

toewyding. Die president het dus gewillige steun gehad, gereed om sy leier tot die letter te gehoorsaam; wat 'n verteenwoordiging van "godillot"-afgevaardigdes genoem word, wat die beklemtoonde dirigisme van hierdie nuwe presidentskap moes bevoordeel, jonk, ambisieus en onervare soos die kandidaat self beweer en erken het.

Deur die tegnologiese vooruitgang wat deur die VSA uitgevind is, aan te neem, val die volke van die aarde in die strikke wat hierdie verleidelike wonderkinders vorm. Die internet en sy sosiale netwerke, wat aan die begin van hul verskyning as briljante uitvindings beskou is, verskyn as instrumente wat kontak, indoktrinasie en die groepering van mense in baie vorme bevorder wat teen alle gesag rebelleer. En nadat die hele organisasie van lande op hierdie tegniese middele gebaseer is, bevind nasionale owerhede hulself met onoplosbare probleme. Rebelle van alle soorte vind die internet die ideale instrument van propaganda en disinformasie; genoeg om die mees veeleisende anargiste tevrede te stel. Die geprofeteerde vloek van die VSA word dus bevestig en deur middel van internet sosiale netwerke versprei dit oor die hele wêreld. Hierdie voorbeelde bevestig ook die uitsonderlike ontwikkeling van die "rebelse" gedrag van jongmense van die laaste era, 'n "rebelse" karakter wat van hul ouers geërf is, soos die apostel Paulus aan sy jong broer in Christus genaamd Timoteus aangekondig het: 2 Tim. 1:1-2: "Weet dit dan, dat **daar in die laaste dae swaar tye sal kom. Want die mense sal liefhebbers van hulleself, liefhebbers van geld, grootpratery, trotsaards, lasteraars, ongehoorsaam aan ouers, ondankbaar, onheilig, sonder liefde, ontrou, kwaadsprekers, bandeloos, wreed, sonder liefde vir die goeie, verraaiers, eiesinnig, verwaand, meer liefhebbers van plesier as liefhebbers van God**; hulle het 'n **gedaante van godsaligheid, maar verloën die krag daarvan**. Bly weg van sulke mans." »

'n Televisiedokumentêr lei my daartoe om u te waarsku teen die pogings van wetenskaplikes om die Bybelse getuienis te vernietig, dit wil sê geloof in die verklarings van die lewende God wat in die Heilige Skrif oorgedra word. Die dokumentêr wat aangebied is, het verduidelikings gebied oor die vloed wat in die tyd van Noag ervaar is. Aan die einde van die argumente het 'n vroulike antropoloog trots aangekondig dat haar demonstrasie die onderwerp van die vloed gedemystifiseer het. Ek het 'n volledige herbesinning van die Bybelse verhaal gesien wat deur God geopenbaar is. Volgens dokumentêrskrywers het die verhaal van die vloed ontstaan uit die ontdekking van spykerskrifbewyse wat op kleitablette gegraveer is in die tyd van Gilgamesh, 'n karakter wat ná die vloed geleef het. Verder word die bedekking van die hoogste berge wat in die Bybel geopenbaar word, ontken omdat dit deur hierdie ongelowiges as fisies onmoontlik beskou word; Die vloed is nou niks meer as 'n oorstroming van die Swartseestreek nie. Dit is die resultaat wat verkry word wanneer goddelose mense Bybelse onderwerpe aangryp waarin die oneindige almag van die Skeppergod, vir wie niks onmoontlik is nie, aan die werk is, terwyl hulle nie in sy bestaan glo nie. Ek neem hierdie geleentheid om te sê dat die ontdekking van Gilgamesh se getuienis, ver van nutteloos te wees, die vervulling van die Bybelse vloed versterk en bevestig.

Dit gee ons dus goeie redes om te glo in die goddelike inspirasie wat omstreeks 1500 v.C. aan Moses geopenbaar is.

Mansgesondheid

Ek benader hier 'n uiters godsdienstige onderwerp, want die eerste verklarings wat God na sy skepping van die mens gemaak het, het oor sy dieet gehandel. Jy moet verstaan dat 'n persoon se gesondheid hoofsaaklik sal afhang van die kwaliteit van alles wat sy liggaam deur sy mond binnedring. Dit is geen toeval dat die mond ons toelaat om klanke uit te gee nie, dié van ons taal, en die ingang van ons kos. Op 'n geestelike vlak is hierdie twee dinge intiem verbind. Deur die woord van God as voedsel te neem, sal die mens soos God spreek. En hierdie goddelike woord vorm die volmaaktheid van aanneemlike leer. Om 'n benadering tot hierdie perfeksie te reproduseer, moet die mens leer om die beskikbare leringe te filter en slegs dit in hom toe te laat wat goed en reg is, vasgestel deur die oordeel van God. Dieselfde geld vir sy gesondheid. Onder al die voedselkeuses wat tot sy beskikking is, moet hy verantwoordelik slegs dié filter en behou wat die positiewe effekte van goedheid en goedheid in sy liggaam en dwarsdeur sy lewe sal hê. Volmaakte goedheid is in Eden gevestig, maar 'n ander standaard van goedheid en regheid is na die vloed vasgestel en aan Moses geopenbaar, wat dit in Lev. aanbied en ontwikkel. 11. Met al sy Joodse "kosjer" norme (vleis gewas in water om bloed te verwyder), was die verbruik van suiwer vleis toegelaat.

Ag nee, wat sien ons vandag? Die ramspoedige gevolge van 'n mensdom wat homself deur sy eie keuses geëmansipeer en homself van God geskei het. Sedert die begin van 2020 was Covid-19 se straf die reaksie op die groeiende en oorheersende goddeloosheid. En dit is opbouend om daarop te let dat hierdie eerste kollektiewe straf die mensdom geteiken het, wat geweier het om die dieetverordeninge wat deur hom voorgeskryf is, van die grondlegging van die wêreld af, vir die geluk en gesondheid van die eerste mensepaar, Adam en Eva, in ag te neem. Deur te steun op 'n werklike medisinale praktyk uit die apostoliese era, beeld Jesus Christus in Openb. 22:2 **die "genesing"** van die sonde van die uitverkorenes wat Hy red uit: " *In die middel van die straat van die stad en weerskante van die rivier was daar 'n boom van die lewe wat twaalf vrugte dra en elke maand sy vrugte gee, en waarvan die blare dien tot **genesing** van die nasies.* " Volgens hierdie vers is die tallose variëteite van blare van bome en struike, plante, groente en vrugte die medisyne wat God voor die mens geplaas het om hom te genees terwyl Hy hom voed. Die heerlikheid van God rus op die volmaaktheid van sy aardse skepping waar mens en natuur van mekaar afhanklik is. Nog 'n veelseggende beeld: die natuur is die tak waarop die mens sit. Gevolglik, as die mens die natuur verswak, is dit hy wat val en die prys betaal. En dit is waar wetenskap skadelik en dodelik voorkom, ten spyte van die toeskrywing daarvan aan vooruitgang. Daar is wel 'n progressie, maar dit is een van die kwaad. Let daarop dat God nie vir Adam 'n mikroskoop gegee het nadat hy hom geskep het nie. Die mens se geluk en goeie gesondheid het nie afgehang van sy

ontdekking van die onmeetlik klein onsigbare vir die blote menslike oog nie, maar uitsluitlik van sy respek vir die reëls wat deur God neergelê is, wat van plante gesê het: " *Dit sal julle voedsel wees.* " Toe die tyd dus aanbreek vir God om voor te berei vir die uitwissing van die menslike teenwoordigheid op aarde, na sesduisend jaar, het twee eeue van herlewings en wetenskaplike oorheersing teen sy goddelike standarde gegaan. Uit 'n totaal van sesduisend jaar het slegs twee eeue die dood ten koste van die lewe bevoordeel. Ons hedendaagse normaliteit is die abnormaliteit van die goddelike orde. Moderne medisyne is gebore in die tyd van Louis Pasteur, die eerste man wat goddelike wette teengestaan het met 'n wetenskaplike behandelingsmetode wat die virus van die siekte vernietig en die pasiënt genees. Let daarop dat siekte en vloek van dieselfde wortel is, en daarom was God trots daarop dat siekte gedurende die veertig jaar van die Hebreërs se verblyf in die woestyn onder sy heerskappy niemand aangetas het nie. Aan die ander kant is opstandige manne doodgemaak, uit die mense uitgeskakel, deur sy vernietigende oordeel oor sonde en sondaars. Gedurende hierdie veertig jaar was die uitsluitlike voedsel van die mense die manna wat spesiaal deur God geskep is om diegene te voed wat van Hom afhanklik was. Met die water uit die fontein wat hy in die woestyn laat opspring het, kon die manna, wat soos 'n heuningkoek gesmaak het, hulle nie siek maak nie. Nou is die afwesigheid van siekte die eerste voordeel in die menslike lewe en die doel is nie onbereikbaar nie, aangesien alles van 'n mens se keuses afhang. Daar is geen keuse wat onbelangrik is nie, want die menslike keuse van vandag berei sy toekomstige bestemming voor. In Openb. 10:8-10 profeteer die Gees van die goddelike Christus 'n gevolg van die keuse van die liefde van sy profetiese waarheid, aangenaam om te ontvang, soos om die smaak van heuning te hê, die profetiese lig maak die uitverkorene 'n teiken wat gehaat en verafsku word deur die laaste rebelle wat hom sal wil doodmaak. Vir hom sal die smaak van heuning op hierdie dag van die begin af die vorm van "pyne" " *in die ingewande* " aanneem, soveel sal die beproewing hom in " *bitterheid* " dompel. Maar is dit nie beter om te ly omdat jy aan die Skeppergod behoort, as om te ly omdat jy deur Hom as sy vyand geslaan word nie? Alle keuses is vry en sal hul onvermydelike gevolge hê. In ons hedendaagse lewe is die positiewe keuses van die begin omgekeer. Die lewe in stede het vooruitgang in netheid en sanitasie aangemoedig, dinge wat siekte voorkom het, en gevolglik het die ouderdom van ouderdom toegeneem. Maar paradoksaal genoeg het hierdie wins verlore gegaan, deur verslawing aan chemiese medisyne, aan die enorme menslike konsentrasies in groot en mediumgrootte stede waar goeie gehalte water skaars word en waarin besoedeling van alle soorte gekonsentreer is. Dit beteken dat die landelike bewoner die bevoorregte mens word, alhoewel hy/sy onderwerp word aan 'n ongunstige en dodelike omgewing wat veroorsaak word deur plaagdoders en chemiese kunsmisstowwe wat deur plaaslike boere en boomkundiges gebruik word.

Chemie maak dood, chemiese medisyne wat beweer dat dit genees, maak ook die liggame van menslike gees dood en die gevolg van hierdie moorde is die dood van die immuunstelsel waarmee elke mens van geboorte af toegerus is, behalwe in uitsonderlike, toevallige gevalle buite die norm. Hierdie immuunverdediging was die wapen wat God aan sy aardse skepsels gegee het; iets

wat sy liefde vir hulle openbaar. Daarom, aangesien die siel wat deur Jesus Christus verlos is, aan Hom behoort, liggaam en gees, hele siel, het ek gekies om van my liefde vir God te getuig deur die dieet aan te neem wat Hy van die grondlegging van die wêreld af vir sy aardse kinders voorgeskryf het. Ek het my goeie gesondheid te danke aan hierdie standaard, 55 kilogram vir 1.68 meter, 'n standaard wat van my dertigs tot my huidige 77ste verjaardag gehandhaaf is. Ek het geleer om my maaltje te verminder (een hoofmaaltyd per dag) en sodoende die slankheid en buigsaamheid te behou wat welstand en aktiwiteit bevorder. Die resultaat wat so verkry word, getuig van die voordeel van die verordeninge van die God van liefde wat slegs sy uitverkorenes wil lei na die hoogste geluk vir ewig wat uitsluitlik deur Jesus Christus verkry word. Aangesien God melk voor Abraham gedrink het, weier ek myself nie hierdie kosbare produk wat ek baie waardeer vir sy smaak en voedingswaarde, ongeag die mening van die spesialiste nie.

Teenoor hierdie benadering, hierdie persoonlike keuse, word die mensdom verlei deur die " *slang* "-duiwel wat dit weer sê nadat hy dit vir Eva gesê het: " *Julle sal soos God wees.* " Op sy beurt, tot eer van die " *slang* ", simbool van moderne medisyne, wat die grense al hoe verder verskuif, wil die wetenskaplike navorser lewe skep en die dood vernietig, maar hy vind, sonder om dit te weet, voor hom die Almagtige God wat sy ontdekkings teen hom keer, soos hierdie Covid-19-virus, gebore in 'n Chinese laboratorium, in die land wat amptelik die " *draak* " aanbid wat Jesus met die " *duiwel* " in Openb. 12:9 identifiseer. Weereens word die voorreg bevestig: " *die geestelike mens oordeel alle dinge en word self deur niemand geoordeel nie.* " Die natuur het die reg en die moontlikheid om per ongeluk buitengewone abnormale kruise te skep waarvan die effekte in die lewende massa oplos. Maar die skepping van nuwe molekules wat industrieel deur toegepaste fisika en chemie gereproduseer word, hou onomkeerbare gevolge in. Die natuur word aangeval in die lug, in die water en in die dieptes van die aarde wat die mens se voedsel vergiftig; sy is onderworpe aan die oorheersing van die opstandige en goddelose man. Sy wag ook op die dag van haar verlossing wat nooit weer sal kom nie, tot die hernuwing wat deur God geskep is aan die begin van 'n ewige agtste millennium. Deur Paulus het God in Rom. gesê. 8:20-21: " *Want die skepping is aan die nietigheid onderworpe nie gewillig nie, maar ter wille van hom wat dit onderwerp het, in die hoop dat sy self vrygemaak sal word van die slawerny van die verganklikheid tot die vryheid van die heerlijkheid van die kinders van God.* "

In die desperate situasie waarin ons ons bevind, eis God nie die onmoontlike van sy uitverkorenes nie, maar slegs die wyse keuse van wat moontlik bly.

Geloof, die vrug van gesonde verstand

Soos dit vir ons voorkom, vorm die menslike skepsel 'n uitdrukking van perfeksie. Nou, perfeksie word nie verkry sonder die wil van 'n intelligensie nie. Die proporsies van die menslike liggaam gee dit, benewens 'n aangename voorkoms, veelvuldige aksievermoëns wat mense in staat stel om voorwerpe aan

te raak, te gryp, te druk, geluide te hoor, reuke te ruik, aromas te proe; alles dinge wat intelligente denkkonstrukte vereis. Ons het bewys van goddelike volmaaktheid wat in sy menslike skepsels verteenwoordig word. Wanneer die mens 'n nuwe skepsel wil uitvind, kan hy slegs verdraaiings skep van werklike dinge wat reeds bestaan, omdat God hulle geskep het. En al hierdie dinge wat deur die menslike verstand bedink word, neem monsteragtige aspekte aan. In die verbeelding van die Grieke vind ons die "Cyclops" van die eiland Kreta van die digter Homerus. Sy reus het slegs een oog in die middel van sy voorkop. Maar die Skeppergod het nie hierdie fout gemaak toe hy lewe op aarde geskep het nie. Sy wesens is almal toegerus met twee oë, want dit is die noodsaaklike voorwaarde vir die bestuur van die situasie in die ruimte. Een oog kan nie afstande korrek beoordeel nie. Net so neem die uitvinders van die moderne fiktiewe wêreld bestaande lewe en verdraai dit eenvoudig deur die ore, oë en elke ander deel van bestaande dinge te oordryf. Sekerlik, deur die eerste mens te skep, het God 'n ware meesterstuk geskep wat hom al ons aanbidding in woorde en dae verdien.

Die Franse verkiesings van 2022 en die goddelike vloek

Gedurende die week van 13-20 November 2021 het ek die byna sekerheid bereik dat die huidige jong president in die volgende verkiesings herkies sal word; Dit is om die volgende redes: in 2017 het die Franse die president verkies wat God hulle opgelê het, deur 'n gunstige situasie te skep. Vir hierdie doel is die kandidaat wat na verwagting sou wen, van die wedloop uitgesluit. Deur teen die "Nasionale Front" te stem, wat dekades lank as 'n duiwelse voëlverskrikker voorgestel is, het die Franse onwetend die jong, onervare man verkies, wat reeds as arrogant en ambisieus bekend was. Wetende dat die goddelike vloek die oorsaak van die oorwinning van hierdie uitverkore jongman is, het God geen rede om hom uit die mag te verwyder nie. Deur die lompheid van die jong, swak geïnspireerde staatshoof, moet die goddelike vloek die land tot sy ondergang en gedeeltelike vernietiging lei, wat sy interne en eksterne vyande sal bewerkstellig in die dreigende konteks van die "sesde *trompet*" of "Derde Wêreldoorlog". Dit is te laat vir Frankryk om sy opsies te verander. Die president streef na Europese oorheersing, wat hom daartoe lei om etniese vermenging in Frankryk en ander Europese lande te ondersteun en aan te moedig. Boonop, terwyl hulle die gevolge van die situasie van die "Tweede Wêreldoorlog" ly, kweek die Franse 'n gevoel van verskeie skuldgevoelens. Die steun van die Vichy-regime wat met Duitsland saamwerk, is die eerste. Die tweede is Frankryk se kolonialistiese verlede. Berou en spyt het die patriotiese gees van die mense doodgemaak. Die vrees om as rassisties beskou te word, dryf die Franse om die ellende van die hele wêreld sonder klagte te verwelkom. En om sake te vererger, spreek die ondersteunde minderhede nou eise uit oor verskeie onderwerpe, sodat die Franse kultuur en al sy norme aangeval word deur idees uit die VSA of Kanada. Frankryk en sy tradisionele waardes verkrummel saam. Die gees van "Babel" produseer sy vrugte van verwarring en skeiding, selfs binne die mense van Frankryk, wat toenemend hewig verdeeld is.

Ek onthou die pad wat gevolg is deur die goddelike vloek wat aanvanklik die Jode van die ou verbond geraak het, soos die goddelike oordeel wat deur die apostel Paulus uitgespreek is, bewys het: in Rom. 11: " *die takke afgesny (of afgesny)*" van die stam "; in Rom. 2:9: " *Verdrukking en benoudheid oor elke siel van die mens wat goddeloosheid doen, eerste oor die Jood en ook oor die Griek!* ". Hierdie oordeel word later bevestig deur Jesus Christus wat die Jode in Openb. 2:9 en 3:9 'n " *sinagoge van Satan* " noem. Hierdie goddelike oordeel teen sy volk toon dat dit nie genoeg is om die eksklusiewe bewaarplek van die heilige geskrewe woord van God te wees om in sy goedkeuring te bly nie. Intendeel, aangesien hul profetiese geskrifte die koms van die Messias Jesus aan die Jode getuig en aangekondig het, draai die geskrewe woord van God teen hulle en veroordeel hul Joodse nasie; hulle oordeel hulle en maak hulle dood; dinge wat letterlik deur die Romeine in die jaar 70 bereik is. In die Christelike era, na die verlating van die Sabbat wat deur Konstantyn I as "dag van die son" vervang is ' is die vloek vanaf 538 beliggaam deur die Rooms-Katolieke godsdiens wat, militêr ondersteun deur Frankryk, vir 'n lang tyd op die Europese vasteland sou oorheers. Sy vervolginge teen die 16de- eeuse Hervormers het hulle in ballingskap gedwing na meer verwelkomende lande, insluitend die nuut ontdekte of herontdekte Amerikaanse land. Die Franse koning, Louis XVI, bied sy steun aan die Amerikaanse burgers wat teen die Engelse dominator in opstand gekom het. Die Verenigde State was die eerste om vryheid te verkry, en aangesien die meerderheid Protestant was, het die land tot vandag toe groot belang aan die Bybel in sy grondwet gegee. Amerikaanse vryheid word gevolg deur die vryheid van die Franse rewolusionêre regime wat op al die mense van Frankryk afgedwing is. Vryheid strek tot ander volke deur die militêre oorwinnings van keiser Napoleon I. Godsdiens het vry geword deur sy "Konkordaat", maar destyds het dit slegs die Christelike en Joodse godsdienste betref, reeds baie verswak deur die vrye ateïstiese denke wat in menslike gedagtes grond gekry het. In 1843, in die VSA, as gevolg van die implementering van die dekreet van Dan. 8:14, het God se oordeel die Protestantse geloof veroordeel en die vrug van die vloek het die vorm aangeneem van die verwelkoming van die Spaanse Katolieke bevolkings. Soos die moderne Amerikaanse rolprentteater sal wys, sal Katolieke priesters Protestantse eerwaardes en pastore vervang. Die versoening van die twee vyandelike godsdienste is dus bevestig, en Amerika dra dan die aspek wat God dit sal gee in sy profetiese rol van " *die dier wat uit die aarde opkom* " in Openb. 13:11: " *'n dier soos 'n lam wat twee horings gehad het* "; " *Twee horings* ", dit wil sê, die Protestantse geloof en die Katolieke geloof. Die Joodse vloek, wat duidelik deur die geskiedenis geopenbaar is, roep die profesie slegs die Protestantse en Katolieke vloeke op wat deur die menslike massas geïgnoreer is en openbaar dit. Met beide Christelike godsdienste onder God se vloek, was dit ateïsme wat eerste die godsdienstige leemte gevul het wat vrygelaat is. Die situasie het onlangs vererger as gevolg van die toetrede van die godsdiens van Islam tot die toneel. Omdat dit in die Midde-Oosterse lande in volkome vryheid ontwikkel het, afgesonder van die Westerse wêreld. Die besondere kenmerk daarvan is dat dit geen godsdienstige leier het nie en die mag daarvan gebaseer is op die eksklusiewe erflike lidmaatskap en verpligting van sy lede. Islam is 'n konsep van

godsdien waarin die menslike lewe geheel en al onder godsdienstige heerskappy geplaas word sonder onderskeid tussen onheilig en heilig; wat ook ooreenstem met die model wat deur Jesus Christus en sy apostels gegee is. Dit is wat God vra wanneer Hy vir die Hebreërs en Christene sê in Deut. 6:5, 11:1, 30:6 en Matt. 22:37, Mark. 12:30 en Luk. 10:27: " *Hy antwoord en sê: Jy moet die Here jou God liefhê met jou hele hart en met jou hele siel en met al jou krag, en met jou hele verstand; en jou naaste soos jouself.* ". Die probleem met Islam is dat die liefde wat God vereis, gebaseer is op die erkenning van sy vrywillige sterflike offer wat in die menslike en goddelike persoon van Jesus Christus volbring is; wat Islam nie onderskryf nie. Die botsing van twee beskawings, hiper-godsdienstige Islam en die vals Christelike en duidelik agnostiese Weste, sal moorddadige oorlogagtige aggressies produseer, en produseer reeds, wat georkestreer word deur die groot Skeppergod wat dus die verlating van Christelike ywer en die ongeloof van vals Westerse Christene straf. Godsdien sal dus die volke van die wêreld in verskriklike konflikte lei, want dit is deur godsdien dat die oordeel van God, wat hulle almal veroordeel, voltrek word. As 'n voorloper, deur mededingende godsdienste, Serwies-Ortodoks teen Kroatiese Katolisisme en Bosniese Islam op te stel, het die "Balkanoorlog" Wes- en Oos-Europa aan hul verskriklike en tragiese lot herinner.

In God se plan vir die finale toets van geloof, sal die VSA die leidende rol speel; dié van die universele dominator wat sy wil, volgens sy mening, oplê vir die goeie van almal. In die Apokalips verskyn hierdie Amerikaanse entiteit slegs in Openb. 13:11 onder die beeld van " *die lam met die twee horings* " wat, as verteenwoordiger van die Protestantse geloof en die Katolieke geloof gekombineer, saam " *die dier wat uit die aarde opkom* " sal uitmaak. Die VSA is vanaf 1776 op onbekende grond aan die mens gebou tot die 16de ^{eeu}. Daarom word dit nie as 'n nasie in die boek Daniël genoem nie, en ons moet die spesifieke besonderhede daarvan verstaan. In hierdie boek is die verwysingsvolk die Israel van die ou verbond, die volk van Daniël. En in die besonder gee Daniël 8 ons geografiese besonderhede wat ooreenstem met die situasies van die entiteite wat deur die profesie geteiken word, en dit altyd in verhouding tot die Midde-Ooste waar Israel staan. Dit is hoekom, in Dan. 11:40 verskyn Rusland as die " *koning van die noorde* ", die " *noorde* " in verhouding tot Israel. Net so word die Islam van Arabië die " *koning van die suide* " genoem, wat steeds ooreenstem met die posisie van Israel. En omdat die bestaan van die Amerikaanse vasteland in die tyd van die profeet Daniël geïgnoreer word, noem God dit nie as " *koning* " nie, die bestaan daarvan word geheim gehou, maar Hy profeteer die straf-kernaksie daarvan teen Rusland wie se " *koning* " en oorheersing sal ophou, vernietig op die berge van Israel, nadat hulle in 'n groot desperate woede hoofsaaklik Wes-Europa, wat deur die profesie binnegeval en geteiken is, met bloed besmeer het. Trouens, vir God en historiese waarheid, is Amerika slegs 'n laat uitgroei van die Europese " *tien horings* " of " *konings* " wat gemoeid is met die Sondagspraktyk wat van Konstantyn I geërf is. En dit raak ook die groot gebied van Australië en Suid-Amerika. Want inderdaad, in Daniël 8, profeteer God 'n heerskappy wat uit die weste van Israel kom; dié van Rome. Die godsdienstige verwysingsentrum skuif dus van die Midde-Ooste na die Weste. En dit is vanuit hierdie "Christelike"

Weste dat volke die twee Amerikaanse kontinente sal begin bevolk; insluitend die noordelike een wat reeds die hele aarde oorheers en kommersieel en kultureel al die nasies koloniseer wat verlei en uitgebuit is, maar vrywillig tot sy lewensmodel bekeer is.

Week van 28/11 tot 04/12/2021

Huidige gebeure fokus op twee hoofonderwerpe wat die media en die ou Franse volk terroriseer. Dit gaan oor die Covid-virus en die virus genaamd nasionalisme. Want, te oordeel aan die haatlike reaksies van die media en diegene wat hulle vir meer as vyftig jaar gemanipuleer het, lyk dit of hierdie dinge die twee teikens van hul woede is. Eric Zemmour het dit gewaag om die risiko van 'n "groot vervanging" te veroordeel en sy enigste fout was om nie te sê dat hierdie "vervanging" reeds plaasgevind het nie. Dit is seker dat dit steeds versterk kan word in 'n burgeroorlog of die komende Wêreldoorlog, maar die noodsaaklike is reeds bereik. Die vervanging is dié van die idees en norme van burgerlike en politieke openbare denke. Laat ons die teenoorgestelde situasies aan die begin en die huidige tyd van die 5de ^{Republiek vergelyk}.

In 1958, ten tyde van generaal de Gaulle, het die bevryde Frankryk hoofsaaklik uit twee politieke partye bestaan: die Republikeinse Katolieke Regse, wat die Staatshoof ondersteun het, en teenoor dit, 'n sterk verteenwoordiging van Franse werkers wat onder die beskerming van die Kommunistiese Party van Russiese en Sowjet-inspirasie vergader het. Die nasionalistiese gees heers in beide kampe en die program van bevryding van die invallende VSA word deur almal ondersteun. Jy moet dus in daardie era geleef het om die verandering, die outentieke omkering van hierdie waardes in vergelyking met dié wat vandag deur die meerderheid ondersteun word, raak te sien. In 2021 word die nasionale gees gedemoniseer, want diegene wat vandag leef, in Frankryk en in Europa, het nog nooit 'n konteks van oorlog in hul eie land ervaar nie. Begunstig deur God, het die langdurige vrede 'n projek van universele begrip voortgebring wat sy oorsprong het in die ontwerp van die konstruksie van die "*Toring van Babel*" wat gebore is in die gedagtes van koning Nimrod. Vir menslike opinie, hierdie lewensopvatting wat daarop gemik is om vrede te vestig veilig tussen mense is edel en onaantasbaar. Vir die kind van God is dit net soseer so, aangesien dit die model is wat God ewig aan sy oorwinnende uitverkorenes sal bied. Dit is waar die Bybel kosbaar blyk te wees, om te verstaan wat ons ervaar, en wat die verskil maak in die finale visioen van die twee kampe, volgens wat Salomo, hierdie goddelike wysheid beliggaam in die mens, in Pred. 1:9-10 verklaar: "*Wat was, sal wees, en wat gebeur het, sal gebeur; daar is niks nuuts onder die son nie.*" *As daar enigiets is waarvan mense sê: Kyk hierna, dit is nuut! " Hierdie ding het reeds in die eeue voor ons bestaan ."* Na Nimrod, dwarsdeur die aardse geskiedenis, is hierdie poging om universele vrede te vestig, hernu. Dit was die motief vir die verowerings van die groot dominante van die geskiedenis, en onder hulle moet ons die resultaat noem wat verkry is deur die groot Chaldeeuse koning Nebukadnesar, wie se koninkryk vrede verkry het, omdat hy persoonlik onderwerp en bekeer is tot die ware God, skepper van ons hele aardse heelal. Wat

ongelowige of ongelowige agnostici ignoreer, is dat die bereiking van vrede, so kosbaar en gesoek deur almal, onmoontlik is en slegs verkry word deur die goeie wil van God. Maar in Jesus Christus het Hy nie vrede verkondig nie, maar " *die swaard* " en " *oorloë* " in voortdurende opeenvolging; Matt. 10:34: " *Moenie dink dat Ek gekom het om vrede op die aarde te bring nie; Ek het nie gekom om vrede te bring nie, maar 'n swaard* » ; Matt.24:6: " *En julle sal hoor van oorloë en gerugte van oorloë ; pas op, moenie verskrik word nie, want al hierdie dinge moet gebeur. Maar dit sal nog nie die einde wees nie .* " Dus sal God alleen daarin slaag om 'n lewenskonteks van ewige universele vrede te skep, want om hierdie resultaat te verkry, sal Hy vooraf onder die verteenwoordigers van die menslike spesie die seldsame wesens gekies, gesorteer en behou het wat voldoen aan die norme wat die moontlikheid van hierdie vrede, wat uitsluitlik deur Jesus Christus, die enigste universele Verlosser, gewen is, bepaal. Ons moet dus nie verkeerd wees oor die betekenis van die 76 jaar van vrede wat tot op hede aan Wes-Europa gegee is sedert die einde van die "Tweede Wêreldoorlog" nie. Die metamorfose van menslike verstand wat gedurende hierdie tydperk bereik is, bring die demonstrasie wat deur God verwag word. Nóg oorlog nóg vrede het opstandige mense toegelaat om gedeelde geluk en blywende vrede te bewerkstellig. Die illusies wat geskep word, maak plek vir die werklikheid: rasse-, etniese of godsdienstige verskille bevorder nie rykdom of vrede nie, maar inteendeel, opposisie en oorlog. Immigrasie verander in 'n vloek soos dit mettertyd groei. Dit gaan alles oor proporsie. Wanneer die minderheid gelykheid word, verskyn en word nuwe eise opgelê, en dit skep probleme wat ondraaglik is vir die Franse van bloed wat hul nasionale voorreg as prioriteit wil geniet; wat die vloek van die republikeinse keuse openbaar wat selfs aan sy vyande nasionaliteit deur geboorte op die bodem van Frankryk of sy oorsese gebiede gee; wanneer dit nie om eenvoudige redes van selfvoldaanheid, persoonlik of nie, deur politieke leiers toegestaan word nie. Die resultaat is ploffbaar; 'n rusie, sterker as die ander, sal die kampe vol wedersydse haat aan die brand steek. Burgeroorlog sal Europa broos en vatbaar maak vir die Russiese inval wat deur God in Dan geprofeteer is. 11:40. 'n Profesie van die obskure Nostradamus lui: "Romeinse pous, pasop om die stad te nader wat deur twee riviere natgemaak word; jou bloed sal daar spoeg, jy en joune, wanneer die roos blom." Dus, aangeval in Italië deur oorlogagtige Islam, sal die huidige Roomse Pous binnekort skuiling en beskerming soek in die land Frankryk, in Lyon; stad wat deur die riviere Rhône en Saône natgemaak word. Die profeet dui op twee groot riviere van identiese voorkoms. In hierdie stad Lyon, gewy aan die Maria-kultus, word 'n slagting van Katolieke Christene (= joune) en van die Pous aangekondig "wanneer die roos blom". Hierdie roos is deur die sosialistiese president François Mitterrand as 'n politieke embleem beskou. in 1981. Dit verteenwoordig dus die deurgang van Frankryk onder die filosofiese denke van sentrum-linkse sosialisme wat gevorm en uitgebrei is tot nadeel van die kommunistiese party. Die historiese opvolgings van Franse regerings het hierdie sosiale karakter bewaar; of hulle nou regs of links was. Die roos is dus steeds aktief in 2021, aangesien dit Moslem-immigrasie ondersteun wat sy ondergang voorberei. Die roos is die blomsimbool van hierdie liefde wat die blinde humanisme kenmerk wat God voorberei om te vernietig. Maar het

Jesus self nie gesê: “*Lief julle vyande!*” “Ja, hy het hierdie dinge gesê, maar dit is slegs aan sy getroue uitverkorenes dat sy woorde gerig is; nie aan die ongelowige en opstandige humaniste nie. En laat ons nie vergeet dat hierdie bevel van Jesus bedoel is om die skuld van hul vyande te versterk deur op hierdie manier meer bondels hout op hul koppe te plaas, vir die dag wanneer God hulle oordeel en uitroei. Die doelwit wat deur hierdie gemartelde liefde nagestreef word, is dus nie liefde nie, maar goddelike geregtigheid.”

Ek beweeg geleidelik na die ouderdom wat my 'n tagtigjarige sal maak. En so ver terug as ek terugkyk, van my kinderjare af, onthou ek dat ek opgewonde was oor die gedagte aan broederlike vriendskap wat die harte van alle mense behoort te verenig. My siel het gevibreer toe ek die woorde van hierdie liedjie hoor wat die titel van 'n film geword het, woorde wat sê: “**As al die ouens in die wêreld** goeie vriende word en hand aan hand loop, sal geluk vir môre wees.” So het ek van Jesus Christus geleer dat in Hom alleen hierdie wonderlike universele droom vervul sal word. Want in die huidige aarde van sonde, laat God dit nie toe nie. En om dit te voorkom, werk die duiwel en sy trawante doeltreffend. Hulle inspireer haatlike gedagtes in mense wat hulle daartoe lei om dié van ander verkeerd te interpreteer. In my humanistiese gees het ek my nog altyd vriendelik gedra teenoor vreemdelinge aan wie ek spontaan diens kon bewys. Terselfdertyd het ek ontdek hoe maklik hulle omgedraai het en hoe maklik hul haat vir hul gasheerland weer wakker geword het. Om hul gemoedstoestand te verstaan, moet ons besef dat hulle in hul natuurlike trots die vernedering voel om na die setlaarland terug te keer om te floreer. En hierdie trots lei hulle daartoe om selfs meer Westerlinge te verag wat onderworpe is aan die kompromieë wat deur hul langdurige republikeinse regime opgelê word. Want soveel as wat die begin van die Franse Republiek moorddadig en oorlogagtig was, lyk dit aan die einde swak en veragtelik. Ook stel hierdie baie werklike swakheid dit bloot aan die minagting van sy vyande en sy Europese mededingers wat hulself uit sy ondergang wins maak en verryk. Vir 'n lang tyd was ek die slagoffer van onaangename gebeure wat ek verkeerdelik toegeskryf het aan 'n Algerynse immigrant wat in my gebou kom woon het. In privaatheid het hy nie die feit verberg dat hy 'n sterk haat teenoor Frankryk en die Franse gevoel het nie. Dit was eers in 2021 dat die installering van videokameras my toegelaat het om die ware skuldige van die wandade wat gepleeg en waargeneem is, te ontdek. Ek het hom bo verdenking geplaas, as gevolg van sy dom maar openlik vriendelike gedrag. Ek het dus ontdek dat hierdie buurman, baie Frans, ernstig dispepties en gedeeltelik kreupel, wie se geluide uit sy mond kom ek skaars kan verstaan, eintlik, teenoor my, allereers, 'n leuenaar, 'n dief, 'n bedrieër en 'n brandstigter was. Hierdie verstandelik gestremde mense word deur psigiaters beoordeel as geskik om tussen normale mense te leef. In werklikheid is hulle weerlose wesens, nie in staat om die inspirasies van die demone te weerstaan wat deur hulle bose daade verrig nie. In sy tyd sou Jesus vir hierdie swak mense gesê het: “Demoon, wat is jou naam?” Vandag probeer die menslike wetenskap om deur middel van sy dwelms hul gewelddadige reaksie te verminder wanneer dit die geval is, en wanneer dit nie die geval is nie, gaan die demone voort om in volkome rustigheid op te tree. Hierdie voorbeeld toon die skadelikheid van suiwer wetenskaplike oordeel wat deur sy

blindheid bydra tot die verergering van die euwels wat die mensdom as geheel tref, gelowige, ongelowige of ongelowige. Paulus het tereg verklaar in Ef. 6:12: “***Want ons worstelstryd is nie teen vlees en bloed nie , maar teen die owerhede, teen die magte, teen die wêreldheersers van die duisternis van hierdie wêreld, teen die bese geeste in die lug .***” Beskerm deur hul onsigbaarheid, laat slegs die ontleding van 'n verligte geloof hulle toe om geïdentifiseer te word as die ware skuldiges van die wandade wat gepleeg is. Frankryk moes slegs die gevolge van immigrasie ly as gevolg van die politieke en ekonomiese keuses wat deur sy opeenvolgende presidensiële leiers gemaak is. Hulle het hul land verwoes deur dit aan buitelandse mededinging oor te gee; aanvanklik Europees, en toe, om dit te voltooi, deur hervestigings wat ten bate van China gemaak is. Dit is in hierdie konteks van ondergang dat die buitelandse teenwoordigheid 'n ondraaglike las en die sondebok vir die waargenome armoede geword het. En die Islamitiese saak moes slegs 'n ongunstige situasie uitbuit om sy gruweldade teen Frankryk en die globale Westerse Christelike wêreld te regverdig.

In die baie strawwe na-oorlogse konteks wat op die komende Derde Wêreldoorlog sal volg, sal die rebelle-oorlewendes glo dat hulle uiteindelik die voorwaardes vir 'n enkele universele regering kan skep, wat dit moontlik sal maak om te verkry wat Babel nie daarin geslaag het om te bewaar nie. Die groot vervanging wat gevrees en aangekondig is deur Eric Zemmour, die amptelike kandidaat vir die 2022 presidensiële verkiesing, is reeds deur God in Openb. 18:2-3 aangedui en geprofeteer, in hierdie terme: “ *En hy het met 'n groot stem uitgeroep en gesê: Geval, geval het Babilon die groot! Dit het geword 'n woonplek van demone en 'n skuilplek van allerhande onreine geeste en 'n skuilplek van allerhande onreine en haatlike voëls , omdat al die nasies gedrink het van die wyn van die grimmigheid van haar hoerery, en die konings van die aarde het met haar gehoereer, en die handelaars van die aarde het ryk geword deur die oorfloed van haar weelderigheid .*” Die multikulturele aspek van Frankryk en Europese lande word onderstreep deur die term “ **onrein** ” wat twee keer aangehaal word. Na aanleiding van die Nazi-Hitler-regering se soeke na rasse-suiwerheid, het die hele Europa, Katoliek en Protestant, die absolute teenoorgestelde siening van hierdie veroordeelde benadering ingeneem deur 'n beleid van ontvangs te volg wat gelei het tot die ramp wat vandag voorkom. As ekonomiese mededinging ernstige finansiële gevolge kan hê, is die ander tipe mededinging, godsdienstig, selfs meer skadelik. Omdat dit God daartoe lei om persoonlik in die geskiedenis en menslike lewe in te gryp om die skuldiges te straf. Die dodelike virusse en die komende wêreldoorlog is die konkrete, pynlike sigbare uitdrukkings daarvan. En die ware wetenskaplikes en hul ondersteuning, bestaande uit tallose propagandistiese papegaaie, het die nuwe priesters van ontkerstelike Westerse samelewings en volke geword, ernstig versag, dekadent en onderdanig, hoewel hulle steeds rebels teenoor onheilige of godsdienstige waarheid bly. Die voorskrifte van die wetenskaplike gemeenskap het die godsdienstige voorskrifte van die Rooms-Katolieke monargie vervang om die ongeluk van die betrokke volke te verleng. Hierdie nuwe voorskrif word bevoordeel deur die toename in die mag van die leiers van die groot hedendaagse nasies. Dit word in Openb. 9:17 geopenbaar, in simboliese boodskap: “ *En so...* ”

*Ek het die perde in die visioen gesien en **die wat op hulle sit** , met borsharnasse van vuur, hiasint en swawel . **Die koppe van die perde was soos die koppe van leeus** ; en uit hulle monde het vuur en rook en swael gekom .* Oor die hele wêreld, in lande wat hulle besit, word die besluit om kernwapens te gebruik aan 'n enkele persoon toevertrou. En hierdie situasie, met sy verskriklike vernietigende gevolge, is werd om uitgelig en geopenbaar te word deur die Skeppergod van die lewens wat massief vernietig sal word deur hierdie skrikwekkende moderne middele. In die aangehaalde vers dui die woord " *hoof* ", volgens Jes. 9:14, die " *magistraat* " of, in Openbaring 9, die staatshoofde of presidente van nasies aan. En die woord " *leeu* " reken aan hulle krag toe, volgens Rigters 14:18, in hierdie geval kernkrag, gesuggereer deur die terme " *vuur, rook en swael* ". Dit word in die volgende vers bevestig en ondersteun. God skryf die besluit om die atoomwapen te gebruik toe aan die woorde, of liever, aan die " **monde " van die magistrate: "'n Derde van die mensdom is deur hierdie drie plaes gedood , deur die vuur, deur die rook en deur die swael wat uit hulle monde uitgegaan het** ." Deur kernaksies " *plae* " te noem, openbaar God sy verantwoordelikheid vir vernietigende aksies en stel dit voor as gevolg van sy goddelike oordeel wat alle mense op aarde raak, waar hulle ook al mag wees en watter godsdienste hulle ook al bely en bely. Sy een reddingsplan gebaseer op Jesus Christus, wat hulle verag, verwerp of onderskat, veroordeel hulle almal om te ly en uiteindelik eenvormig te sterf. Omdat hulle ongeloof egter die saak van verlossing wat God in Jesus Christus bied, sou benadeel het, sal valse Christene, wat as ernstiger skuldig beskou word, 'n swaarder lot ly, volgens Openb. 19:20-21 waar hulle onder die simbole van die Katolieke " *dier* " en die Protestantse " *valse profeet* " aangedui word. Die verskil wat in vers 21 met ander nie-Christelike volke geopenbaar word, sal verskyn ten tye van hul finale vernietiging vir hul definitiewe uitwissing in die " *poel van vuur* " wat die " *tweede dood* " gee, volgens Openb. 20:14. Maar dit sal nie gebeur voor die einde van die "sewende millennium" wat in die lente van 2030 sal begin nie.

Wanneer Satan Satan uitdryf

So verbasend as wat dit mag lyk, is hierdie tipe aksie 'n werklikheid. Almal moet eers hierdie vraag vra en beantwoord: Waarom sou Satan homself van hierdie tipe list ontnem, hy wat niks meer het om te verloor nie, nadat hy reeds die ewige lewe verloor het wat hy natuurlik geërf het as die eerste hemelse engel wat deur God geskep is? Het God hom nie in die voorkamer van die beloofde dood die moontlikheid gegee om op te tree soos hy wou tot die glorieryke wederkoms van Jesus Christus nie?

Om jou te oortuig dat Satan wel Satan uitdryf, is hier 'n paar argumente gebaseer op logiese afleidings wat nodig is na die ontvangs van kennis van die profetiese boodskap genaamd " *Apokalips van Jesus Christus* " of "Openbaring van Jesus Christus". Want dit is in Daniël en Openbaring dat God in Jesus die ware oordeel openbaar wat Hy oor die Rooms-Katolieke Kerk en sy opeenvolgende pouse vel. Nooit in sy ware identiteit nie, maar deur simbole, vervloek deur God van sy begin in 538 tot sy einde in 2030, verskyn die Rooms-Katolieke Kerk daar as die hoofteiken van sy strawwe en veroordelings. By die

huis, is Satan by die huis. In Openb. 13:3 gee hy, Satan, wat onder die beeld van die " draak " van Openb. 12:3 die Romeinse arenas met Christelike bloed deur sy agente, die keisers van Rome, bebloed het, aan die sogenaamde Romeinse en pouslike "Christelike" kerk, ek haal aan: " sy gesag, sy mag en sy troon ". Die bekering van Rome tot pouslike Christendom lei Rome terug na 'n nuwe vorm van oorheersing, hierdie keer uitsluitlik godsdienstig, sodat hierdie opvolging 'n vorm van duiwelse misleidende aflos is.

Daarom moet die lokval deur mense geïgnoreer bly, en die kerk sal ook, in die skyn, moet lyk asof sy teen die duiwel veg, die vyand wat deur Jesus Christus verslaan is. Só stig die duiwel se organisasie hierdie inkwisoriese howe, wat veronderstel is om teen die duiwel en sy trawante te veg. Die teikens is amptelik towenaars en hekse wat okkulte wetenskappe beoefen, juis daarvan beskuldig dat hulle met die duiwel handel dryf, maar buite hierdie geregverdigde teikens vervolg die kerk die ware dienaars van God in Christus, dit in die naam van kettery wat alles kenmerk wat die norm van amptelike Rooms-Katolieke leer, soos gedefinieer deur die Pous van die uur, teenstrydig is.

Die menslike menigtes word so mislei; Hierdie demoonjagte verbloem sy duiwelse identiteit. In voorkoms brei dit die optrede van Jesus uit wat self demone uitgedryf het tydens sy aardse bediening. En vandag, soos in sy tyd, is diegene wat baat vind by sy verlossings deur die eksorsistpriesters sy eerste en effektiewe getuies. Hulle het die verandering wat hulle nuwe toestand verklaar, in hulle vlees en gees opgemerk en gevoel. Dit is dus moeilik vir hierdie mense om die idee te aanvaar dat hulle deur die duiwel self of een van sy demone van die duiwel of sy demone verlos is. Soos die " slang " in Eden, is die eksorsist-priester slegs 'n tussenganger-instrument, 'n medium, wat op 'n mag aanspraak maak wat deur Jesus Christus gegee is. Dit is maklik om te verstaan dat Jesus geen mag kan gee aan 'n verteenwoordiger van die vyandelike kerk aan wie sy boodskappe altyd in die derde persoon gerig word nie, want Hy spreek dit nooit in die tweede persoon enkelvoud aan nie; die formule "julle" word slegs toegepas om sy ware dienaars aan te spreek; selfs al is hul erkenning deur hom slegs voorlopig. Dit verskyn in Openb. 3:1 waar hierdie "julle" betrekking het op die Protestantse geloof wat deur Jesus in 1843 veroordeel is. In die voorafgaande era, genaamd Thiatire, het die boodskap van die "julle" ook betrekking op die Protestante van die 16de ^{eeu} wie se seën slegs voorlopig was terwyl hulle gewag het op 'n "nuwe" "las" wat die voltooiing van die Hervorming aandui met die herstel van die Sabbat wat deur God geheilig is sedert sy skepping van ons wêreld. Sy eise vanaf 1843 sal dié van Sardis regverdig waar hy vir hom gesê het: " *Jy word as lewend beskou en jy is dood* ." In die 16de ^{eeu} was die ware dienaars van Jesus Christus die teikens van haat deur die Katolieke ligas wat die " *valse profetes* " gedien het, simbolies " *Isebel* " genoem in vergelyking met die Koningin van die Jode, die buitelandse Fenisiese vrou wat Baäl aanbid het en deur koning Agab as vrou geneem is. Sy het ook haar moorddadige haat na die ware profete van YaHWÉH geneem en 400 van hulle laat doodmaak. Hierdie dinge word in detail in hierdie boek verduidelik, so ek sal hier eenvoudig onthou hoe Jesus weier om hierdie Katolieke godsdienstige denominasie of enige van sy verteenwoordigers direk aan te spreek. Die geval van Katolisisme wat vanaf 1843 onthul word, " *die* " *Duisternis* " wat

vir " *lig* " geneem word, sal toeneem, hierdie keer rakende die Protestantse geloof in sy veelvuldige vorme en denominasies. In die VSA, na hierdie datum van 1843, het die vrugte van die goddelike vloek verskyn: die interne burgeroorlog bekend as "afskieding"; die intense beoefening van okkultisme en spiritualisme. En weer, soos met die Katolieke voor hulle, in die Protestantse kerke, dryf die pastore wat deur die Gees van die lewende God verlaat is, uit: "Satan dryf steeds Satan uit."

Die les van die geopenbaarde geskiedenis is om te verstaan dat dit nie werklik diegene is wat Satan wil uitdryf nie, maar slegs diegene wat kan, afhange van of God hom as sy kind bely en hom hierdie mag gee. Maar om dit te laat gebeur, moet die eksorsist self deur God " *waardig* " bevind word vir so 'n aksie. En in Openbaring word slegs die "eerste Adventiste" wat deur die toets van 1843 gesorteer en gekies is, erken as " waardig om saam met Jesus *in wit geklee te wandel* " volgens Openbaring 3:4. Ongelukkig vir hulle het die storie nie daar geëindig nie, want dieselfde vloek het getref, hierdie keer amptelike Adventisme en sedert 1994 het die gebede daarvan by dié van die ander gevallenes wat dit voorafgegaan het, aangesluit. Sedertdien is Satan nie werklik deur enigiemand uitgedryf nie, wat die uitbreiding van sy kragtige bese invloed oor al die volke van die aarde regverdig, insluitend die vals Christelike Weste, aangesien, volgens Jesus Christus, sy " *troon* " in Rome geleë is volgens Openb. 2:13: " *Ek weet waar jy woon, en dat die troon van die Satan daar is. Jy hou vas aan my Naam en het my geloof nie verloën nie, selfs in die dae van Antipas, my getroue getuie, wat by julle gedood is waar die Satan woon .*" Die gebruik van die informele aanspreekvorm in hierdie boodskap word geregverdig omdat Jesus sy getroue dissipels in Rome gevind het sedert Paulus en Petrus daarheen gekom het om die Evangelie van verlossing te bring. Maar in 538, die datum wat aan hierdie boodskap gekoppel is, word die nuwe Rooms-Katolisisme aangewys en veroordeel as die draer van die " **leer van Bileam** " in vers 14 wat volg: " *Maar Ek het 'n paar dinge teen jou, dat jy daar diegene het wat vashou aan die **leer van Bileam** , wat Balak geleer het om 'n struikelblok voor die kinders van Israel te werp, naamlik om afgodsoffers te eet en aan ...*" hoerery pleeg. ". Om haar beter van sy dienaars te onderskei, sê hy in vers 15 oor haar: " *Net so het jy ook mense wat eweneens geheg is aan die leer van die Nikolaïete .*" Dit is dus onder die naam "leer van die Nikolaïete" dat Jesus die ontluikende pouslike regime aandui. Die naam Nikolaïete is saamgestel uit die Griekse woorde Nike en laos, wat oorwinnende volk beteken, wat duidelik die heerskappy van die laaste oorwinnende Romeinse keisers voor die val en ineenstorting van die ryk aandui. In 538 ^{was Vigilius I} 'n interessante figuur wat voordeel getrek het uit 'n intieme verhouding met Theodora, die prostituut wat met Justinianus I getroud was ' om die eerste te wees om op " *Satan se troon* " in die Lateraanse Paleis in Rome te sit. Hierdie keiserlike paartjie wat die vloek in die Christelike geloof gevestig het, lyk vreemd genoeg soos die paartjie wat ook deur God vervloek is, Isebel en Agab van die ou verbond. En dit is nie sonder rede dat die naam "Isebel" die vervolgende Rooms-Katolieke kerk van die 16de ^{eeu} in die boodskap genaamd Thiatire sal aandui nie, wat beteken "varke in die hitte, en om die dood met lyding te gee" dit wil sê, die uur van die hoogtepunt van die "gruwel van verwoesting" wat in Daniël 9:27 geprofeteer is: "... *Die verwoester sal die afskuwelikste dinge*

pleeg, totdat vernietiging en dit wat opgelos is, op die verwoester val . » ; Dikwels, omdat die letterlike vertaling 'n boodskap oordra wat hulle nie verstaan nie, transformeer en verdraai Bybelvertalers die oorspronklike Hebreeuse teks. Dit is die geval van hierdie swak vertaalde vers, waarvan die letterlike vertaling soos volg is: " **En op een vlerk sal daar gruwels van verwoesting en selfs 'n uitwissing (of algehele vernietiging) wees , en dit sal gebreek word ,** [volgens] **wat bepaal is, op die verlate [land] .** Hierdie woord "vlerk" is verkeerd verstaan en daarom deur Louis Segond in sy vertaling verwyder. Nou is die vlerke simbolies van die hemelse karakter en dus van godsdiens. Met hierdie "vlerk"-simbool dui die Gees die Katolieke geloof aan wat Frankryk en Europa self oorheers, georganiseer op die Verdrag van Rome wat in 1957 onderteken en in 2004 bevestig is. Daar word dus aangekondig dat die verleiding van die pouslike Rooms-Katolisisme, wat tydelik dodelik gewond is deur die Franse Rewolusionêre tussen 1792 en 1798, genees sou word deur die Konkordaat van Napoleon I. Sy sou dus haar noodlottige verleiding verleng tot die kragtige glorieryke wederkoms van Jesus Christus wat haar sowel as al haar opstandige ondersteuners en ondersteuners, almal valslik Christelik, sou ontmasker en vernietig."

Dit is duidelik dat, aangesien sy gedrag teenoor sy godsdienstige mededingers heeltemal verander het, nie meer vervolgend is nie, omdat dit nie meer deur die Franse royalistiese gewapende vleuel ondersteun word nie, sy ware aard nog moeiliker is om te ontdek. 'n Misleidende humanistiese liefde kenmerk dit, maar die gebrek van hierdie liefde is juis dat dit slegs met mense gedeel word, terwyl slegs die liefde wat in Christus vir God getoon word, ware geloof aandui. In sy gebooië aangehaal in Matt. 22:37-38 word liefde vir God as 'n prioriteit aangewys: " *Jesus antwoord hom: **Jy moet die Here jou God liefhê met jou hele hart en met jou hele siel en met jou hele verstand. Dit is die eerste en grootste gebod** .* Dan voeg hy by: " *En die tweede wat hiermee gelykstaan: Jy moet jou naaste liefhê soos jouself .* " En hierdie verwyd wat aan die Jode van sy tyd gerig is, raak vandag, sedert 1843, alle godsdienste wat die Sondagsrus van die Rooms-Katolieke erfenis eer en godsdienstig beoefen, aangeneem sedert 7 Maart 321, die datum toe keiser Konstantyn I dit dwarsdeur die Romeinse Ryk ^{ingestel het} . Sedert 1843 het hierdie Sondag 'n teken geword van onwillekeurige duiwelaanbidding. Jesus se uitverkorenes kan slegs die feit waardeer dat die identifisering van die Christen wat deur God vervloek is, so maklik en eenvoudig geword het. Maar wees versigtig, 'n suiwer tradisionele praktyk van die ware Sabbat is nie genoeg om geseën en gered te word deur die offer van Jesus Christus nie. In die harte van mense bespeur en identifiseer God die ware liefde van Sy waarheid en Sy persoon, in denke en daad; Dit is die enigste kriteria wat 'n geroepene sy uitverkorene maak. Ons lees in Matt. 15:3: " *En Hy sê vir hulle: **Waarom oortree julle ook die gebod van God ter wille van julle oorlewering?*** "Want die verwyd wat deur Jesus aangespreek is, behou hul waarde tot die einde van die wêreld. Dit is ook die rede vir die skryf van die getuienis van die ou Joodse verbond. Dit is neergeskryf om te verhoed dat Christene van die nuwe verbond dieselfde foute en sondes op hul beurt begaan. Helaas! Hierdie verwyd rakende alle godsdienstige organisasies op aarde, hierdie ander stelling van Jesus wat in Lukas 18:7-8 aangehaal word, kan vandag reeds tragies opgemerk word: " *Sal God dan nie reg*

doen aan sy uitverkorenes wat dag en nag tot Hom roep nie, al is Hy ook lankmoedig oor hulle?" Ek sê vir julle, Hy sal hulle gou reg doen. **Maar wanneer die Seun van die mens kom, sal Hy geloof op aarde vind?** " Hierdie vraag wat deur Jesus gestel word, op sy minste ontstellend, behoort versigtigheid en wantroue by enige leser van sy woorde aan te moedig en hom of haar ten minste te laat verstaan dat die groot godsdienstige organisasies Hom nie verteenwoordig nie, in teenstelling met hul verklaarde bewering. Die waarlik uitverkorenes word in anonimiteit verborge gehou en dit is slegs in 'n soort klandestiniteit dat God se boodskap van waarheid die menslike verstand bereik wat Hy waardig ag.

In werklikheid is die enigste manier om Satan uit te dryf om hom verkeerd te bewys deur in te stem om jou aan die Skeppergod en sy wette te onderwerp, wat volkome deur Jesus Christus voor alle mense geëer word. Slegs in hierdie geval kan Hy, Jesus, wat ons sy hulp aanbied, as 'n hoëpriester-uitdrywer Satan en sy demone uit ons lewens verdryf, en dit op 'n streng individuele wyse en op voorwaarde dat daar nie gespekuleer word oor die verkrygde genade nie. Omdat 'n terugkeer na sonde dit selfs moeiliker en uiteindelik onmoontlik kan maak om vergifnis te verkry.

Om egter oortuig te word deur hierdie afgeleide lesse wat mekaar volg en opvolg, is dit noodsaaklik om met God sy oordeel te deel wat deur Jesus Christus geopenbaar is. Dit is hier waar die profesieë as noodsaaklik en onontbeerlik voorkom sodat die geroepene kan aanpas by die eise van God in sy tyd, om in Jesus Christus die status van uitverkorenes te verkry wat sy verlossing waarborg. Slegs gehoorsaamheid aan goddelike wette en beginsels, geleef in 'n kritiese gees, in vrees om die God wat ons daad en ons gedagtes oordeel, te mishag, bring die getuigenis in ons gedagtes dat Hy ons ontvang en dat Hy gewillig is om ons te seën; wat bevestig word deur hierdie vers uit Rom. 14:22: “ *Hierdie geloof wat jy het, moet jy vir jouself hou voor God. Gelukkig is hy wat homself nie veroordeel in wat God goedkeur nie!* " Ons moet onself ook nie mislei deur onself op 'n oordrewe selfvoldane manier te oordeel nie. Omdat Jesus barmhartig, veeleisend, maar nooit selfvoldaan is nie.

Jesus Christus, kandidaat vir die verkiesing van die heerser van universele harte

Sy program

Dit word in 'n enkele vers opgesom: " *Betaal aan God wat God s'n is, en aan die keiser wat die keiser s'n is.* " Aangepas by die werklikheid van ons tyd, word hierdie teks "en aan Rome wat aan Rome behoort". Van toe af hoef ons slegs die lang lys van dinge op te noem wat aan hom verskuldig is.

1- Die prysgawe van die weeklikse Sabbatsrus van die ware " sewende dag " wat deur God geheilig is aan die rus van God en die mens; dit van die skepping van die wêreld af. In die opsomming van die feeste van YaHWÉH, in Lev. 23, die onderhouding van die weeklikse Sabbat kom eerste onder die ander feeste wat hul vervulling gevind het in die eerste koms van Christus. Dit is nie die geval met die Sabbat nie, waarvan die geprofeteerde vervulling eers in 2030 voltrek sal word met die intrede in die sewende millennium wat die geheiligde

weeklikse Sabbat aankondig. Die verlating daarvan deur Christene, om die dagverandering te gehoorsaam wat deur 'n bevel van die Romeinse keiser Konstantyn van 7 Maart 321 opgelê is, is die eerste sonde waaruit baie ander sondes teen die goddelike wet sal voortspruit. As sodanig is dit die basis van alle vorme van God se vloek wat Openb. 8 en 9 onder die simboliese naam van "*trompette*" aanbied. Daar sal "sewe" wees en die "sewende" sal volbring word deur die glorieryke ingryping van Jesus Christus.

2- Sondag Aanneming. Oorspronklik genoem "Dag van die Onoorwonne Son" deur die heidene van die Romeinse Ryk, is dit deur die valse keiserlike bekeerling, Konstantyn I^{die} Grote, opgelê deur 'n dekreet gedateer 7 Maart 321. In 'n verwarring van gemoed het die duiwel hom geïnspireer met die idee dat sy songod en Jesus Christus, die nuwe "God" van die Christene, een en dieselfde goddelike persoon was. Hy is dus aan die oorsprong van hierdie nuwe Christelike leerstelling wat Apo. 2:13 noem die "*leer van die Nikolaiete*" of, na vertaling: "*Christelike leer van die seëvierende Romeinse volk*". In direkte en absolute teenstelling met die Sabbat, sal die "*seël van die lewende God*", die Romeinse Sondag, voorheen die dag van die Son, later hernoem om die sataniese lokval beter te verlei en te verberg, "Dag van die Here", deur God aangebied word met die openbarende titel van "*merk van die dier*", in Openb. 13:16; 14:9-10 ; 16:2 ; 19:20 ; 20:4. Deur hierdie oortreding van God se vierde gebod te aanvaar, was die Christelike geloof skuldig daaraan om teen Hom te sondig, en hierdie optrede het die nuwe verbond verbreek wat gevestig is op die verlossing van sondes wat deur Jesus Christus voltrek is. Hierdie sonde wat teen die Bybelteks beoefen is, het die karakter van vrywillige sonde gehad wat die voordeel van goddelike genade wat in die nuwe verbond aangebied word, nietig verklaar. Hierdie ernstige fout sal gevolg word deur "sewe" geleidelike strafsanksies wat Openb. 8 en 9 "*trompette*" noem. Die "eerste ses" met 'n waarskuwende rol, "*die sewende*" sal 'n einde maak aan menslike lewe op aarde. Die blote daad om die naam "Dag van die Son" na "Dag van die Here" te verander, is 'n verdere arrogante heiligskening teen die Here Jesus Christus. Daar moet kennis geneem word dat hierdie naamsverandering slegs in lande van Latyns-Europa plaasgevind het, insluitend Italië, waar die pouse setel. Die toerekening van die dag wat deur sonaanbidding besoedel is aan die Here Jesus Christus is dus 'n suiwer Romeinse inisiatief. Maar op sy beurt, in 1981, het Franse agnostisisme gelei tot die aanvaarding in Europa van die feit dat hierdie Romeinse "Dag van die Here" as die "*sewende dag*" van ons weke beskou word. 'n Nuwe aanval is dus gemaak teen die orde van die kalender wat deur die skeppergod vasgestel is.

3- Die verandering van die teks van die Dekaloog van God. In Dan. 7:25, het God dit met hierdie woorde geprofeteer: "*Hy sal woorde spreek teen die Allerhoogste en die heiliges van die Allerhoogste uitput en probeer om tye en wette te verander; en die heiliges sal in sy hand oorgelewer word vir 'n tyd en tye en 'n halwe tyd.*" Die volksmassas was ongeleerd en godsdienstige leesstof was uitsluitlik dié van priesters en is slegs in Latyn, die Romeinse taal, gelees. Mense het dus sessies van magie en verleidelike betowerings bygewoon, maar waarvan hulle die betekenis nie verstaan het nie. Hulle het slegs die name van Bybelse figure behou: Maria, Josef, Jesus, Sint Petrus, wat deur Rome as die stigter van

die Rooms-Katolieke Kerk voorgestel is, Sint Paulus, Sint Jakobus en 'n menigte ander werklike of fiktiewe heiliges. Ook, onder die voorwendsel om dit makliker te maak om te memoriseer, is die teks van God se tien gebooie in Eksodus 20 deur die Romeinse kurie en sy pouslike leier herwerk. In hierdie weergawe is die tweede gebod van God verwyder sodat die kudde en priesters onbestrede en wettiglik God se aanvanklike gebod kon oortree deur te buig voor afgode wat deur die episkopaat en die Heilige Stoel heilig verklaar is. Om sy arrogante misdaad te verbloem, het die goddelose Romein die gebod aangaande egbreuk verdeel, en sodoende sy opvatting van God se tien gebooie 'n oënskynlike benadering gegee om slegs die sonde van die vlees te beveg. Nou, dit is reeds aan die sonde van die vlees, die seksuele daad, dat sy die idee van erfsonde gekoppel het; dit was net nog 'n leuen, want die oorspronklike sonde was 'n sonde teen die Gees, met as oorsaak die keuse van ongehoorsaamheid van Eva en Adam; albei is voorheen behoorlik deur God gewaarsku oor die gevolge van hul ongehoorsaamheid.

As Sondag van Rome afkomstig was, is die aanbod van 'n rusdag wat God oorspronklik uitsluitlik op die " *sewende dag* " geheg en vasgestel het, aan die ander kant uniek goddelik. Dit is aan die goedheid van God dat ons 'n weeklikse rusdag verskuldig is, wat deur alle werkers baie waardeur word. En die paradoks is dat God die duiwel toegelaat het om hierdie gekoesterde rus 'n onderwerp van vloek en die ondersteuning van 'n toets van menslike geloof te maak. So, die keuse is baie eenvoudig: gee God die eer van die eer van sy Sabbat wat die ware verlossing van die vlees profeteer, en los Sondag vir die rebelle wat Hy reeds geoordeel en veroordeel het terwyl Hy op hul algehele vernietiging wag.

4- Die kultus wat aan Maria oorgelewer is. Sodra menslike geeste van God afgesny is, word hulle deur God aan die duiwel oorgegee. Van toe af, verlei deur spiritualistiese visioene, het die hemelse demone hulself aan hulle as gesante van God voorgehou. Die slenter het goed gewerk en om hierdie misterie te kroon, het die duiwel almal Plato se Griekse dogma van die onsterflikheid van die siel laat aanneem, waardeur die verskyning van die dooies logies en aanvaarbaar sou word. En wie verskyn? Maria, die surrogaatmoeder van die kind Jesus. In vorige kulture van ander etniese groepe was hierdie karakter reeds alomteenwoordig onder die name "Semiramis, Isis, Astarte, Diana, Artemisia, Tanit, Venus en Afrodite", wat almal die heidense godin van vrugbaarheid aandui: die vrou wat geboorte gee en haar kind in haar arms hou. Die demone kan steeds lag vir menslike domheid wanneer hulle sien dat dit elke keer slaag.

Vir die mens is die onderwerp egter nie iets om oor te lag nie, maar om oor te huil. Want om in hierdie sofisme wat deur die duiwel nageboots word, te glo, is 'n daad van afgodery wat deur God met die dood strafbaar is. Verwerp en ignoreer ook enige boodskapper wat weerspreek word deur hierdie boodskap van Jesaja 8:20: " *Tot die wet en tot die getuienis; as iemand nie so spreek nie, sal daar geen dagbreek vir die volk wees nie* ." Hierdie teks vertaal soos volg: Die waarheid wat deur God goedgekeur is, word slegs in die Bybel van A tot Z aangebied. In die wet wat sy uitsluitlike getuienis is tot die einde van die wêreld. En diegene wat nie hierdie suiwer Christelike pad volg nie, sal nie baat vind by die verlossing wat Christus aan sy uitverkorenes sal bring nie. Ek onthou dat die wet in die tyd van Jesaja verwys het na die eerste vyf boeke van die Bybel wat deur Moses onder die

diktee van God geskryf is. Wat die getuienis betref, dui dit die twee tablette van sy wet van die tien gebooie aan, waarvan die oorspronklike teks deur God in die openbaar aan die versamelde Joodse volk verkondig is, en toe aan Moses gedikteer is in sy skryf van die boek Eksodus.

5- Die Betoweringe van Katolieke Misse. In hoë heiligheid in sy dogmas gehou, word die Katolieke massas deur Jesus Christus veroordeel met hierdie term "betowerings" in Openbaring 18:23-24: "*die lig van die lamp sal nie in jou skyn nie, en die stem van die bruidegom en die bruid sal nie in jou gehoor word nie, want jou handelaars was die grotes van die aarde, omdat al die nasies deur jou betowerings mislei is, en omdat in haar die bloed van profete en heiliges gevind is, en van almal wat op die aarde gedood is*". Tydens die Tweede Wêreldoorlog in Kroasië het 'n man genaamd Pavelic op sy eie die boodskap van hierdie vers geïllustreer. Hierdie Rooms-Katolieke priester, hoof van 'n Serwiese gevangenskamp, het persoonlik sy hand aan die werk gesit tot die punt dat hy, nadat hy Ortodokse Serwiërs doodgemartel het, verskyn het om Katolieke Mis te vier in 'n soutane wat rooi was van die bloed van sy slagoffers. Maar dit is slegs 'n laat bevestiging van die daad wat God aan die Katolieke Kerk toereken, van Daniël tot Openbaring, en wat hierdie vers van Openbaring 18:24 herroep en opsom. Katolieke Misse bring nie sondaars nader aan God nie, maar distansieer hulle eerder. Nie net is hulle nutteloos nie, hulle is ook skadelik, want hulle verheerlik die duiwel, hul ware inspirasie. In hierdie goddeloosheid saboteer hy die verlossingsdaad van Christus deur dit 'n magiese karakter te gee wat in elke Mis hernu word volgens wat sy dogma van "transsubstantiasie" leer. In werklikheid het die sondaar geen priesters of enige menslike tussenganger nodig nie, aangesien sy opregte gebed direk deur Christus, die hemelse leerstellige voorbidder tussen die sondaar en God, ontvang kan word. As sy berou is opreg, dit is genoeg vir hom om voor God, in werke, die vrugte te dra wat bekering waardig is. Ongehoorsaamheid word vervang deur gehoorsaamheid; onkunde word vervang deur kennis van sy goddelike Bybelse openbaring.

6- Katolieke godsdienstige vakansiedae: Kersfees; Paasfees; Pinkster; die Hemelvaart; die dag van die dooies.

Nakoming van godsdienstige of burgerlike vakansiedae is betekenisvol, want dit is die tyd wanneer diegene wat eensgesind is, bymekaarkom om te vier en in feestelike vreugde hul algehele toewyding aan die onderwerp wat gevier word, te bevestig. God neem hierdie menslike gedrag waar; Hy oordeel hulle en veroordeel hulle. Die feeste is die lokmiddels waarmee die dominante die steun van die populêre massas verower. Hulle bied hulle wat hulle wil hê.

a- Kersfees beteken die geboorte van God, maar oorspronklik was 24 Desember gewy aan die heidense god Tammuz, verteenwoordig deur die sonskyf, wat later onder die naam Re onder die Egiptenare aanbid is. Onder die voorwendsel dat hulle die geboorte van Christus vier, gee die misleide volke eer aan hierdie heidense songod benewens die eerbewyse wat hulle elke Sondag sedert 7 Maart 321 aan Hom bewys het. In werklikheid vra God nie van mense om die geboorte van Jesus Christus te vier nie, omdat Hy geen versoek in hierdie rigting gelaat het

nie, maar Hy vereis dat die uitverkorenes sy soendood en die rede vir sy aanvaarding van die martelingsterfte erken, om van hulle 'n ware bekering te verkry wat konkrete vleeslike en geestelike veranderinge teweegbring.

- b- Paasfees . Die ware Pasga van God se plan het sy vervulling gevind op 3 April 30 n.C. Sedertdien het die viering verouderd en nutteloos geword. Geloof in Christus, die ware geloof, wat die vrugte dra wat God verwag, is voldoende om die boodskap van Pasga en die "Versoendag" te dra, aangesien die twee feeste vervul is op die uur van die dood van Jesus Christus.
- c- Pinkster . Hierdie fees was stiptelik en die vervulling daarvan was beplan om 40 dae na die dood van Christus plaas te vind. Die verlenging daarvan elke jaar is ongeregtig.
- d- Die Hemelvaart . Hierdie suiwer en uitsluitlik Rooms-Katolieke fees vier die hemelvaart van die Onbevleete Maagd, net soos Moslems die hemelvaart van Mohammed op sy perd vanaf die esplanade van Jerusalem vier. Leuens sterf hard en word ondersteun deur die meniges wat die bloed van Christus nie sal red nie. Die eerbewyse wat aan die Maagd Maria bewys word, is ongeregtig. Aanbidding is uitsluitlik vir God gereserveer. Ons bid en buig ons neer voor Jesus Christus wie se goddelikheid deur die getuies van sy opstanding bevestig is. Maar die aanbidding van enige ander skepsel, selfs engele, word veroordeel deur die tweede van God se Tien Gebode. Maria, wat slegs mens gebore is, is die erfgenaam van die oorspronklike sonde; om onberispelike witheid daaraan toe te skryf is dus onregverdigbaar. Soos die engel Gabriël agtereenvolgens aan sy niggie en aan Maria self verklaar het, volgens Lukas 1:25-28-30, is " 'n genade " aan hulle gegee; Vir Elizabeth, dié van geboorte gee aan Johannes, die voorloper en aankondiger van Christus, en vir Maria, dié van die plaasvervangende moeder van die Christus van God te wees. Boonop, in die Katolieke godsdiens, is die hemelse hiërargie omgekeer; die hoofrol word aan die moeder gegee en die sekondêre rol aan die kind Jesus, haar seun. Die slagoffers van hierdie dinge sal onaangenaam verras wees wanneer die Almagtige God in al sy goddelike heerlijkheid in die gedaante van Christus verskyn, wat so lank verag en gefrustreerd is. Hy wat verklaar het: "Aan My is gegee alle mag in die hemel en op aarde." Waar is Maria se rol? Die ware Maria het haar man Josef Bybels geken volgens Matt. 1:25: " *Maar hy het haar nie beken totdat sy 'n seun in die wêreld gebring het nie, en hy het Hom Jesus genoem .*" Maria het die seuns van Josef agter Jesus aan gedra volgens Matteus 12:47: " *Iemand sê vir haar: 'Kyk, jou moeder en jou broers is buite en wil met jou praat .*" Maria was dus nie meer 'n maagd na hierdie geboortes nie.
- e- Die Dag van die Dood . Dit spruit direk voort uit die aanneming van die dogma van die onsterflikheid van die siel en die gevolge daarvan is enorm. Dit maak mense bekommerd oor die manier waarop die

oorledenes na hulle kyk en om hulle nie aanstoot te gee nie, moet hulle hulle eer deur blomme op hul grafte te plaas, wat so goed as moontlik volgens elke persoon se vermoë versier moet word. En hierdie dogma is baie gunstig vir die " *handelaars van die aarde* " wat Jesus Christus in sy laaste oproep noem, in Openb. 18:11, voor die straf van " *Babilon die Grote* ", die Katolieke Kerk wat hy illustreer met die beeld van 'n " *prostituut* ". Vir mense maak die dogma van onsterflikheid hulle slawe en slagoffers van 'n styging in lewenskoste wat heeltemal sinneloos en nutteloos is. Waarlik, die dooies weet niks en hulle geheue word vergeet volgens wat God geleer het deur die mond van koning Salomo en wat almal in Pred. 9:5-6 kan lees. Dit is nie Salomo se menslike opinie nie, maar 'n egte stelling geïnspireer deur God: " *Want die lewendes weet dat hulle sal sterwe; maar die dooies weet niks nie, en daar is geen beloning vir hulle nie, omdat hulle nagedagtenis vergeet word. En hulle liefde, en hulle haat, en hulle afguns, het reeds vergaan; en hulle sal nooit weer deel hê aan enigiets wat onder die son gebeur nie* ".

7- Die Katolieke Geloof en Sonde. Die minste wat ons kan sê, is dat sy visie oor die onderwerp baie onakkuraat en baie persoonlik is. Sy konsep van die verlossing van sondes met geld verwyder alle verbintenis met die outentieke Christelike geloof. Die verkoop van "sy aflate" deur die monnik Tetzal het die monnik-onderwyser Martin Luther se gedagtes oopgemaak. Hy was die eerste toegewyde Katoliek wat die duiwelse aard van die Rooms-Katolieke organisasie ontdek en blootgelê het. Maar dit eindig nie daar nie, want volgens haar kan sonde deur die skuldige party versoen word deur lyfstraf wat die sondaar homself toedien. In hierdie geval, waarom het Jesus vrywillig sy lewe gegee? Die wet het verander, soos ons voorheen gesien het, die standaard van versoening het verander... wat bly oor van die geloof van die apostels? Niks, behalwe hulle name wat uitgebuit word vir afgodiese daade wat deur God veroordeel word. Dié wat sy die "sewe doodsondes" noem, is van geen belang vir God nie, wat slegs ongehoorsaamheid aan sy gebooie tugtig en straf. En ons het ook gesien dat dit die sonde van die vlees stigmatiseer, wat God veroordeel vir die sondes wat teen sy Gees gepleeg is. Deur 'n Bybelvers te benut, het sy voordeel getrek uit die beginsel dat sondaars hul sondes aan hul priesters bely. Die een wat so bely, plaas homself onder die geestelike afhanklikheid van die priester en die kerk wat sodoende kennis van sy swakhede insamel. Hierdie invloed oor siele verklaar die onderdanigheid van die misleide, verleide slagoffers. Wat sê die Bybel werklik hieroor in Jakobus 5:6: " *Bely dan julle sondes aan mekaar en bid vir mekaar, sodat julle genees kan word. Die vurige gebed van 'n regverdige man het groot krag* ". In hierdie teks gaan dit nie daaroor om sondes aan 'n geestelike te bely nie, maar om dit gelykop tussen Christene te doen, van dissipel tot dissipel. Want die beste manier om geskille te vermy, dikwels as gevolg van misverstande tussen mense, is om verskille op te los deur die griewe wat geopper word, duidelik te stel; dit, van mens tot mens. In die ou verbond was belydenis direk aan God gerig volgens Esra 10:11: " *Bely nou julle skuld aan die Here, die God van julle vaders, en doen sy wil! Skei julle af van die volke van die land en van vreemde vroue* ".

Die VSA

Die onderwerpe wat ek so pas aangebied het, het oor Rome gehandel, maar in ons eindtyd ly die mensdom onder die skadelike invloed van gedagtes wat van die VSA en Kanada na Europa kom. En hier is dit weer gepas om "aan God te gee wat aan Hom behoort, en aan die nuwe Amerikaanse Caesar wat van Hom af kom." Want in hierdie "nuwe wêreld" waar die president homself amptelik met sy hand op die Bybel verbind, bevoordeel sy grondwet vryheid, opgerig as 'n godin in die baai van New York. Individuele vryheid geniet voorrang bo Bybelse wet, tot die punt dat wetenskap as 'n godsdiens erken word; wat bewys word deur die bestaan van die kragtige "Scientology". Dit is ook uit die VSA dat die norm van multi-etniese samelewings gekom het, waarvan die eerste vorm die poging was wat deur koning Nimrod van stapel gestuur is deur sy "Toring van Babel" op te rig. God suggereer die verband tussen die twee dinge deur New York te karakteriseer as die stad waar die eerste moderne "Torings van Babel", die "Wolkekrabbers", verskyn het. Hierdie naam self openbaar goddelike denke, en dié van die duiwel wat die mens aanhits om God te irriteer of te krap. En die invloed van hierdie "nuwe wêreld" is sigbaar oor die hele aarde, en oral is die uitdaging, of verset, om die hoogste toring op te rig, selfs in die Moslem-Midde-Ooste en Asië. Die kulturele oorheersing van die VSA is nie meer in twyfel nie en die werke van hierdie nasie bestaan toenemend uit die sabotasie van die godsdienstige en burgerlike waardes wat deur die Skeppergod gevestig is; dit alles, in die naam van die heilige vryheid van menseregte van Franse oorsprong, sowel as die standbeeld met die naam "Vryheid". Daar is geen twyfel dat Frankryk, deur hierdie standbeeld aan die VSA aan te bied, inderdaad die stok aan die VSA oorgegee het om sy stryd teen die een wat Voltaire "die berugte" genoem het, wat na Christus en sy godsdiens verwys het, te hervat nie. Daar moet erken word dat die voorkoms wat die Katolieke geloof hom gegee het, hom nie heeltemal verkeerd bewys het nie. Maar die ware geloof was in die norm wat in die Bybel geskryf is en daar het Voltaire geen legitimiteit gehad om sy anti-godsdienstige keuse te regverdig nie. Want die ware Christus en sy ware dissipels is slegs liefde en diens aan hulle naaste; hulle het niks van die "berugte" nie, in alle tye en tydperke van die Christelike era.

Moderne gebeure wys vir ons hoe die wetenskap wat in die VSA ontwikkel is, hulle verryk en hul invloed oor al die volke van die aarde opbou. In 'n verdag kort tydjie het dit 'n nuwe tipe "boodskapper-RNA"-entstof voorgestel, wat vir miljarde dollars aan welgestelde Westerse lande verkoop is. Die toekomstige "*dier van die aarde*" "pluk" sy slagoffers voordat hy hulle oorheers, wanneer die komende oorlog hulle oorwin en verwoes het. Ons wêreldleiers het vergeet dat Amerika bevolk was deur gierige avonturiers wat van oor die hele wêreld gekom het om die goud van Kalifornië en die Rocky Mountains te soek, dat hulle die spel "Liar's Poker" uitgevind het, en dat voor "Scrabble" hul gunsteling gesinspel "Monopoly" was. Sedertdien, uit hierdie nuwe "*troon van Satan*", is afskuwelike gedagtes gebore wat daarop gemik is om al sy grondbeginsels uit die eeue-oue tradisionele Europese kultuur uit te roei. Dit word "Wokisme" genoem. In hierdie

nuwe libertariese denke is die man nie meer 'n man en die vrou nie meer 'n vrou nie; Die binêre seksuele aspek wat deur God gestig is, word betwis en moet verdwyn. Danksy die transformasies wat deur die skalpels van chirurgiese wetenskap uitgevoer word, word die keuse van geslag individueel. Benewens biseksualiteit is daar transseksualiteit. Na die godsdienstige keuses wat op 'n supermarkrak aangebied word, is dit die keuse van seksuele affiliasie wat voordeel trek uit hierdie kommersiële aanbod. Sedert die wettiging van homoseksualiteit is die mensdom meegesleur in 'n vloedgolf van eise, elkeen maler en meer kontroversieel as die vorige. Hierdie kulturele fermentasie stel menslike gedagtes teen mekaar en voed die oorsake wat die mensdom skei en tot burgerlike en godsdienstige konflik lei. Want vir die VSA het "Wokisme" al die regte wat aan godsdienstige toewyding verleen word; aangesien dit die mens is wat individueel besluit wat godsdienstig is of nie. Ons het gedink ons het alles gesien, maar nee, daar was steeds ondenkbare verrassings om te ontdek. Maar "seun of dogter van God," toekomstige ongeslagtelike hemelse engel, wees bly, want die uitbreiding van perverse denke bevestig die dreigende naderende kernstraf. Hy sal die toevlugsoord van valsheid en perversiteit tref wat van die weste oor die hele aarde versprei. Soos God vir die profeet Habakuk gesê het: "*Die profesie sal nie lieg nie, dit sal vervul word, dit sal beslis vervul word*," dit wil sê, absoluut seker.

Natuur en wetenskap

Hierdie twee onderwerpe is fundamenteel teenoorgestelde omdat die natuur goddelik is, terwyl wetenskap menslik is. Die natuur is afhanklik van en onderworpe aan die lewende God, ontwikkelend en voortdurend veranderend. Aan die ander kant is wetenskap gebaseer op vaste en steeds beperkte fondamente, en die evolusie daarvan is stadig, met min geneigdheid om homself te bevraagteken.

Aan die wortel van ons agteruitgang en vatbaarheid vir siektes is die prysgawe van die dieet wat God aan die eerste mensepaar voorgeskryf het; veganisme, vir hulle en alle diere. Ons kan die perfekte komplementariteit van dierelewe sien, wat suurstof uit die lug inasem en koolstofdiksied vrystel, wat noodsaaklik is vir die voeding van plante, wat weer die suurstof produseer wat nodig is vir die lewe van mense en diere. In hierdie permanente uitruiling kon lewe op aarde voortgaan. Met siekte het die mens probeer om sy eie funksionering te verstaan om so gou as moontlik remedies te vind om homself te genees. En in moderne tye is medisyne geskep, aanvanklik deur kombinasies van natuurlike produkte, dan deur molekules wat deur chemiese prosesse saamgestel is met min of meer gereelde en min of meer ernstige nuwe-effekte. Die Skeppergod verdien dit om meer verheerlik te word as wetenskaplikes, want dit is onregverdig vir die mens, sy skepsel, om ekstasies te wees oor sy eie tegniese skeppings, terwyl lewende wesens self buitengewone geanimeerde masjiene verteenwoordig. God het sy skepsels natuurlik toegerus met komplekse en doeltreffende immuunverdedigingstelsels. Die mens het hom nog nie geëwenaar nie en hy sal ook nooit. Maar natuurlike immuniteit is eintlik uiters broos en kan baie maklik vernietig word. Ons brein funksioneer van geboorte af soos 'n rekenaar, dit is geprogrammeer om funksies uit te voer met die soeke na baie hoë presisie. Neem die geval van die oog, dit is geprogrammeer om aan te pas by dit waarna dit kyk met die beste moontlike fokus en tensy daar 'n defek is as gevolg van ouerlike oorerwing, slaag dit solank dit waarna dit kyk gedefinieer word deur stabiele en presiese lyne. Maar wat gebeur as die oog na 'n vae beeld met onakkurate lyne kyk? Hy probeer tevergeefs om dit te fokus, maar as hy dit nie regkry nie, gee hy die stryd op en die brein se bestuur van die oog word gedeprogrammeer. Dit is wanneer ons oog terugval op korrektiewe lense wat deur die wetenskap van optici verskaf word. Die oog se fokus gaan dan permanent verlore, die oogspiere ontspan en reageer nie meer op die nodige aksies nie. Die korreksie van die lense sal mettertyd toeneem, en natuurlike fokus gaan permanent verlore. Die beginsel is dieselfde vir gehoor. Die gebruik van gehoorapparate verwyder enige moontlikheid om natuurlike normale gehoor te herwin. Die deprogrammering van normale breinfunksies vind plaas wanneer die mens 'n abnormale situasie op hom plaas waarby hy nie kan aanpas nie. Het ek van die godsdienstige onderwerp afgedwaal? Glad nie, want om hierdie dinge te verstaan, is om die lewe te verstaan wat God geskep het. Om te weet hoe broos dit is, is nodig om die uitbreiding daarvan te bevorder. Ons lewe is 'n geskenk van God ons ware Hemelse Vader en Hy is sensitief vir hoe ons Hom behandel, Sy geskenk. Geluk wat van goeie gesondheid afhang, spruit uit hierdie bewustheid. Respek vir ons

fisiese liggaam is 'n ware werk van geloof. Paulus sê dat ons liggaam die “ *tempel van die Heilige Gees* ” is. Het jy al opgemerk hoe heilig die Jode die “heilige tempel” in Jerusalem geag het? Dieselfde heiligheid het die liggaam van Christus en dié van sy dissipels wat deur sy bloed heilig word, gekenmerk. Mediese nuus onthul egter 'n gevaarlike paradoks. Die masker wat die neus en mond bedek, word al lank deur mediese owerhede vereis om die verspreiding van die Covid-19-virus te vertraag. Die dra van 'n masker verminder die kwaliteit van asemhaling en bevorder die inaseming van vrygestelde koolstofdioksied. Die suurstof wat nodig is om die bloed in die longe te suiwer, word dus verminder. Is dit nie 'n paradoks om te veg teen 'n siekte wat die asemhalingsvermoë van aangetaste pasiënte aanval nie? 'n Mens moet baie geduldig wees om sulke teenstrydige riglyne te duld. En die ergste is steeds te vrees, want dit is uit die VSA dat die Pfizer-laboratoriumstof gekom het, na DDT wat Europese grond aan die einde van die laaste wêreldoorlog vergiftig het, sowel as die GMO-sade van Monsanto-produksies wat niks minder as die monopolie van die verkoop van voedselsaad nastreef nie, en selfs so ver gaan as om die naburige inwoners van sy kliënte in die hof aan te val omdat Monsanto-sade oorgeloop het en op hul naburige lande gegroei het. Hierdie land verdien wel die uitdrukking “ *handelaars van die aarde* ” waarmee God dit in Openb. 18:11 aandui. Dit is dus nie verbasend dat God sy oorheersing oor die laaste universele koalisie wat sy geheiligde Sabbat sal teenstaan, profeteer nie. Gierigheid en die liefde vir geld is die wortels van alle kwaad. By sy glorieryke wederkoms sal Jesus dit vernietig.

Wat die wetenskap nie in ag neem nie, is dat, hoewel dit oënskynlik soortgelyk en eenders is, die samestelling van mense anders is, omdat elke skepsel werklik uniek is. In die hedendaagse tyd handel die mediese wetenskap nie op die individuele geval nie, maar op die veralgemeende geval van 'n groot aantal mense wat in werklikheid almal verskillend is in hul genetiese erfenis. En afhangende van daardie geërfde genoom, kan wat een persoon kan genees, 'n ander doodmaak. Wetenskap verkeer in die moeilikheid omdat dit agter die skeppings van die Skeppergod aanloop wat voortdurend, deur menslike handelinge of dié wat direk deur Hom veroorsaak word, virusse, rampe en allerhande natuurlike of bonatuurlike verskynsels kan produseer. So kom ons sê maar net dat sy gevegte reeds verlore is. Die beeld is dié van die skok van die erdepot teen die ysterpot. In laboratoria probeer navorsers deur middel van probeer en tref die element en die metode van genesing ontdek, sonder om die gevolge as gevolg van individuele kondisionering in ag te neem. Selfs in die natuur vind ons kruie en plante wat genees of doodmaak, afhangende van die verhoudings wat gebruik word. In klein dosisse bevorder lindetee slaap, maar in groot dosisse prikkel en voorkom dit slaap. Die natuur leer die moeilikheid van mediese praktyk. As 'n Christen, wat na God luister, merk ek op dat die mensdom vir ongeveer 5 800 jaar sonder fisiese en chemiese wetenskap klaargekom het. Mense het op aarde geleef in min of meer gesonde toestande wat gekoppel is aan min of meer skadelike en vernietigende dieetkeuses, en hulle het die gevolge gedra, soms jonger as normaal gesterf. Maar gedurende hierdie 5800 jaar het die natuur nie daaronder gely nie. Moderne wetenskap het as 'n vergiftigde kelk na vore gekom, en die gif daarvan het oor die aarde versprei. Ons moet eerlik wees en die skade wat aangerig is, in ag neem.

Hulle het gevolg wat vir die eerste keer die voortsetting van lewe op Aarde in twyfel trek. Regverdig hierdie eenvoudige waarneming nie berou of spyt dat die wetenskap toegelaat is om welstand en lewe in gevaar te stel nie? Ver van aangekla te word, oorheers die wetenskap godsdienstig die denke van politieke leiers, en dit lê sy eie manier van siening op. In die nuus sedert 2020 is dit die oorsaak van die algehele verlamming van Europese en Westerse nasies. Omdat sy besluite deur die staatshoofde self gehoorsaam word. Die vloek van die verlating van God en sy standarde kom teen 'n baie hoë prys, en dit is slegs die voorspel, die aanbataling op die prys wat nog betaal moet word.

Terselfdertyd, rondom 1843, kan twee veranderinge met enorme gevolge waargeneem word. Aan die een kant stel 'n toets van geloof gebaseer op belangstelling in God se profetiese woord die Protestantse Christelike geloof in die VSA op die proef. Aan die ander kant, na aanleiding van die resultaat wat God waargeneem het, roemloos of selfs rampspoedig, sal dieselfde VSA en Europa begin met die ontwikkeling van industriële fisiese en chemiese wetenskap. In Frankryk sien ons die eerste stoomwa; In Engeland het die eerste stoomtreine verskyn, en die rails het deur Christelike en gekoloniseerde lande gegaan. Dan is dit die beurt van olie wat petrolenjins aandryf. In die VSA word olieboere in groot getalle opgerig in vyandige gebiede wat lank verlate gebly het. Aan die einde van die Tweede Wêreldoorlog is die ontwikkeling van die eerste Amerikaanse atoombom gevolg deur meer as 2 000 ontploffings vir toetse tot vandag toe. Moet ons elders soek na die oorsaak van aardverwarming? Wat verteenwoordig die koolstofdioksiedvrystellings van moderne motorvoertuie in vergelyking, wetende dat koolstofdioksied die voedsel van die plantewêreld is? Man, jy maai vandag wat die wetenskap van mense vir geslagte, in onbewustheid en sorgeloosheid, gesaai het. Die onderwerp van atoomtoetse het eers vir die massas van belang geword toe die toetse naby menslike nedersettings plaasgevind het. Met verloop van tyd is hierdie toetse in woestyn- of ondergrondse gebiede, of selfs in die see, uitgevoer. Die mensdom het ook hul ernstige gevolge onderskat, want die Aarde is 'n geslote vat, enorm, maar steeds beperk. Ek het 'n video op die internet ontdek wat in versnelde animasie die opeenvolging van 2100 atoombomtoetse van verskillende magte aanbied. Dit is indrukwekkend en baie onthullend oor die gevolge vir die Aarde se atmosfeer en vir die grond van bestraalde gebiede, veroordeel omdat hulle vir millennia onbewoonbaar gemaak is. Die Russiese Tsaarbomma vernietig alle dier- en plantlewe in 'n vuurring, met 'n deursnee van 500 kilometer, en dit sal in die Derde Wêreldoorlog gebruik word, wat voor 2030 sal plaasvind. Gee God om vir die toestand van sy planeet vandag? Nee, want hy het sy einde van die begin af geweet. Dit is gekoppel aan die lot van die mens en het slegs bestaan om hom na die vernietiging van sy spesie na 6000 jaar te dra. Om hierdie oorgawe van God aan 'n vernietiging wat Hy self geprogrammeer het, te verstaan, moet mens weet dat tussen 533, die datum van Justinianus se dekreet wat die Romeinse pouslike regime gevestig het, en 538, die datum van die effektiewe installasie daarvan in Rome, in 535 en 536, twee enorme vulkane agtereenvolgens hul stof en giftige gas in die atmosfeer uitgespoeg het, elk by die antipodes van die ander; een in Sentraal-Amerika, die ander in Indonesië. Stof het oor die aarde in beide halfronde versprei, en die keiserlike koninkryk van keiser

Justinianus, voortdurend in duisternis gehul, is deur hongersnood en pes getref, wat duisende mense gedood het. Dit was God se manier om die tyd vir die installasie van die donker pouslike regime aan te dui. Hy het nie probeer om sy planeet te spaar nie. In moderne tye het die mens lank reeds die see en land gebruik om sy afval te herwin. Maar deur plastiek te skep, deur sy wetenskap, het hy visse en skaaldiere kos gegee wat hulle nie verteer nie en wat hulle doodmaak. Dink dan daaraan dat hierdie ding slegs die einde van die wêreld vir 2030 bevestig. Want die opgehoopte foute en die skade wat uit 'n kernoorlog sal voortspruit, laat geen kans op langtermyn-oorlewing vir die menslike spesie wat oorspronklik na die beeld van God geskape is nie. Voor hierdie vernietiging sal die probleem van skoon water, drinkbaar sonder om siektes te veroorsaak, ontstaan. Omdat die gebruik van plaagdoders en chemiese kunsmis sedert hul eerste produksie in die VSA landbougrond en ondergrondse watertafels besoedel het, tot die punt dat drinkwater skaars begin raak. Maar wetenskap is nie die enigste oorsaak nie, want die groei van bevolkings in stede bereik vandag groottes waar kettingprobleme ontstaan. Toe hulle op die platteland gewoon het, het mense nie hul afval gekonsentreer nie en elkeen hul eie kos uit die aarde gehaal. En die natuur het nie onder hul teenwoordigheid gely nie. Die grond het jaar na jaar natuurlik geregenereer. Die verlating van hierdie tipe lewe het die ingang van 'n bouse kringloop gemerk wat uiteindelik tot die onmoontlikheid van oorlewing op aarde sou lei.

Valse vroomheid

Soos hierdie uitdrukking aandui, is hierdie vroomheid gebaseer op 'n "valse" opvatting van liefde. Die betrokke persone ervaar eensydige liefde. Hul tevredenheid is op hulself gesentreer; Hierdie mense is lief vir God en hulle idee van God, en dit is genoeg vir hulle. Hierdie opvatting van liefde is vals, want liefde word gebou deur 'n ontmoeting waarvan die doel die uitruil en deel van 'n gemeenskaplike plesier is. Vir 'n gelowige is dit belangrik en noodsaaklik om besorg te wees oor hoe God hom oordeel, sodat hy homself nie mislei oor die aard van sy verhouding met God nie, of dit nou gevestig is of nie. Jesus het vir sy getroue dissipels gesê: “ *My vrede gee Ek julle .*” Dit is nie 'n wonderbaarlike vrede nie, maar bloot die natuurlike gevolg van die rus van die siele van die uitverkorenes, rus wat verkry word wanneer hul gewete hulle nie of nie meer skuldig laat voel nie. En hierdie rus is dus die natuurlike vrug van gehoorsaamheid aan die verordeninge van die reddingsplan wat deur God in Jesus Christus gedefinieer en volbring is. Dit is wanneer die woorde van die Bybel goed vertaal moet word. Anders as wat sommige vertalings sê, het Paulus nie gesê: “ *Alles wat nie oortuiging is nie, is sonde nie* ,” maar: “ *Alles wat nie geloof is nie, is sonde .*” “ *Oortuiging* ” kan oor iets gaan wat vals is; Intendeel, “ *geloof* ” het betrekking op die geskrewe woord van God wat nie vals kan wees nie, spesifiek in die oorspronklike “ *Hebreeuse en Griekse* ” tekste. Jy kan dus verstaan dat ware vroomheid en valse vroomheid van mekaar geïdentifiseer en onderskei word deur die opvatting wat elke menslike skepsel aan die Bybelse Skrif gee.

Onder die inspirasie van demone kan die godsdienstige aspek verskeie vorme aanneem volgens hul uitvindings; vorme wat die universele godsdienstige lewe oral op aarde openbaar. Daarom het God in Sy wysheid 'n unieke pad uitgekerf om die berouvolle sonde na Sy aanbod van verlossing te lei, wat uitsluitlik op die dood van Sy Christus berus. Sodat hierdie middel tot aan die einde van die wêreld aan die mense voorgehou sou word, het hy sy plan in die Bybel laat skryf. Daarom berus verlossing op die ware kennis van hierdie heilige Skrifte, van die eerste woorde wat deur Moses geskryf is onder die diktee van God, tot die laaste, geskryf deur die apostel Johannes, wie se gees deur God opgeneem is, om aan hom die visioene van sy Openbaring genaamd Apokalips voor te lê.

Die mens moet leer om sy eie gedagtes te wantrou, want hy is nie in staat om tussen hulle te onderskei dié wat van homself kom, dié wat van God of een van sy engele kom, en dié wat van duiwelse demone kom nie. Ons brein is "gehack" en in hierdie situasie bied slegs die Bybel en sy leringe ons 'n goddelike waarborg. Byvoorbeeld, van die begin van sy aardse bediening af sien ons hoe Jesus die versoekings van die duivel afweer deur die Skrif aan te haal. Hierdie voorbeeld word aan ons gegee sodat ons dit kan navolg en duidelik kan verstaan dat ware vroomheid slegs kan berus op volkome ooreenstemming met die standarde van heiligheid wat deur die hele Bybel neergelê en geopenbaar word. Onthou hierdie teken wat die Protestantse geloof in die 16de ^{eeu} gekenmerk het: "Sola scriptura", 'n Latynse formule wat "Skrif alleen" beteken. Dit het oor tyd al sy waarde behou en maak steeds, in die finale verwagting van die glorieryke wederkoms van Jesus Christus, al die verskil tussen ware en valse vroomheid.

Homoseksualiteit

Hierdie onderwerp verg baie aandag. In lyn met die vorige tema, is kennis van die "hacking" van ons brein noodsaaklik. Enigiemand wat hierdie kennis kortkom, skryf alles wat hy voel toe aan die natuur en die funksionering daarvan, en normaliseer dit logies. Ek lees in Spr. 29:18: “ *Waar daar geen visie is nie, gaan die volk te gronde; gelukkig is hy wat die wet onderhou!* ” Sonder geloof en die openbaring daarvan kan die moderne Westerse mens nie dink dat wat binne hom gebeur, veroorsaak kan word deur 'n entiteit wat vir hom vreemd is nie. Soos Thomas, as hulle nie sien nie, glo hulle nie. En dis die probleem, ons brein se gedagtes en gevoelens is nie sigbaar nie. Maar die gevoel bly individueel onmiskenbaar. Net soos moorddadige gedagtes deur demone in moordenaars geïnspireer word, vind aanhitsings om jouself 'n vrou vir 'n man of andersom te glo, 'n man vir 'n vrou, plaas en verklaar homoseksualiteit en allerhande nog meer afskuwelike perversies. Die woord is uit: “ *gruwel* .” Dit is wat God in die Bybel gee aan die praktyke wat Hy oordeel en veroordeel. In die ou verbond is die goddelike uitspraak vervul deurdat die mense die mense wat skuldig was aan hierdie “ *gruwels* ” gestenig het . In die nuwe verbond het Jesus persoonlik verantwoordelikheid geneem vir die verdiende vergelding vir sondes wat teen God gepleeg is. “ *Wraak is myne, vergelding is myne,* ” het hy gesê. Tog het God se oordeel oor hierdie dinge nie verander nie en sy veroordeling van gruwels duur

voort tot die einde van die wêreld, aangesien Hy in Openb. 21:27 verklaar: "**Enigiemand wat onrein is, sal daarin ingaan nie, en ook niemand wat gruwels beoefen of leuens vertel nie; net die wat in die boek van die lewe van die Lam geskryf is, sal daarin ingaan.**"

In onkunde kan elke aardse skepsel deur onsigbare demone mislei word, maar hierdie verskoning hou op omdat die verbode van God geopenbaar en tot die kennis van mense gebring word deur die Geskrifte van sy Heilige Bybel. Daarom is homoseksualiteit en die perversies daarvan siektes van die menslike siel wat die Almagtige Jesus Christus kan genees wanneer die slagoffer gereed is om te bekeer en al sy gebooie te gehoorsaam. Vir haar gaan dit oor die heeltemal verander van meester. Mense is óf afhanklik van God óf van die duiwel of sy demone. Hy het slegs die keuse tussen vryheid in gehoorsaamheid aan God of slawerny in onderwerping aan demone met die dood as sy bestemming.

In die nuwe verbond, slegs hierdie teks van Paulus, van Rom. 1:26 tot 32, herinner aan die veroordeling van seksuele afwykings deur God: "*Daarom het God hulle oorgegee aan skandelige hartstogte, want selfs hulle vroue het die natuurlike gebruik verander in dié wat teen die natuur is; en net so het die manne die natuurlike omgang met die vrou laat vaar en in hulle wellus teenoor mekaar ontbrand: **manne het met manne onweloweglike dinge bedrywe** en in hulleself die verdiende vergelding vir hulle dwaling ontvang. En omdat hulle geen begeerte gehad het om God in kennis te hê nie, het God hulle oorgegee aan 'n slegte gesindheid, om te doen wat nie betaam nie, vervul met allerhande ongeregtigheid en goddeloosheid, hebsug en ondeug; vol afguns, moord, rusie, bedrog, kwaadwilligheid; skinderaars, kwaadsprekers, goddelose, arrogante, hoogmoedige, grootpratery, uitvinders van slegte dinge, ongehoorsaam aan ouers, sonder verstand, sonder geloof, sonder natuurlike liefde, sonder barmhartigheid. En omdat hulle die oordeel van God ken, dat die wat sulke dinge doen, die dood verdien, doen hulle nie alleen dieselfde nie, **maar het hulle welgevalle aan die wat dit doen.***". Die hoogtepunt van hierdie "*gruwels*" word vandag bereik deur die feit dat homoseksuele wie se status deur menslike wette gewettig word, in die openbaar die verlossing eis wat deur Jesus Christus aangebied word. Moderne menslike samelewings, wat, nadat hulle hierdie dinge veroordeel het, dit vandag wettig en "*goedkeur*", lok die regverdige toorn van God op hulself. Goedkeuring dra dus ernstige en verskriklike gevolge, selfs vir diegene wat dit nie self beoefen nie. Almal sal binnekort die standaard van sy regverdige toorn ken. Maar hierdie tipe "*gruwels*" is nie die hoofdoelwit van die goddelike oordeel wat in sy Apokalips geopenbaar word nie, waarin die term "*gruwel*" betrekking het op die valse Christelike godsdienste wat deur die praktyk van Sondag die verheerliking van die heidense dag wat aan die heerlikheid van die Songod gewy is, regverdig. Hierdie tipe afgodiese gruwel word in Openb. 21:27 gekoppel aan die term "*leuen*" of die absolute teenoorgestelde van sy "*waarheid*" wat die norme van sy wette en die unieke vorm van sy reddingsprojek aandui.

God en plesier

Hierdie punt moet in ag geneem word, plesier is deur God geskep om aksies aan te moedig wat nodig gemaak is in sy lewensplan op aarde. In die seksuele daad moedig plesier die voortplanting van spesies aan. Dit is waar vir mense en diere. Smaakgenot bestaan om die voeding en voortplanting van ons lewende selle aan te moedig. Die konsep van plesier laat die mens toe om diere op te lei wat die uitvoering van 'n aksie koppel aan die plesier wat verkry word in die vorm van 'n aanbod van aangename kos. God doen dieselfde met sy uitverkorenes aan wie Hy in Jesus verklaar het, in Matt. 7:7: “ *Vra, en vir julle sal gegee word; soek, en julle sal vind; klop, en vir julle sal oopgemaak word .*” “ *Soek* ” is 'n poging, en “ *vind* ” is die beloning daarvan. Hierdie wet van plesier, wat op alle gebiede van toepassing is, demonstreer die bestaan van die Skeppergod gevul met liefde vir sy skepsels. Toeval alleen kon nie besorg wees oor die verskaffing van plesier aan wesens wat op aarde leef nie. Hulle verdien dus om genoem te word: aardse skepsels van die lewende God, en as sodanig is hulle Hom ten minste respek, eer en glorie verskuldig. Die aanbidding en liefde van sy persoon bly die aanvulling wat alleen deur sy uitverkorenes gebring word. Soos Daniël, volgens Dan. 10:12, diegene wat die geheimenisse wat in die vorm van goddelike openbarings aangebied word, “ *probeer verstaan* ” word, word beloon deur antwoorde van God te verkry. Die studiepoging word beloon met kennis wat ons persoonlikheid transformeer. Wat waar is vir fisiese voedsel, is net so waar vir geestelike voedsel. Daarom lees ons in Matt. 4:4: “ *Jesus antwoord en sê: Daar is geskrywe: Die mens sal nie van brood alleen lewe nie, maar van elke woord wat uit die mond van God uitgaan* ”.

Maar plesier is gekoppel aan 'n streng persoonlike individuele waardering. Een persoon se plesier is nie noodwendig 'n ander persoon se plesier nie. Daarom moet verstaan word dat die plesier wat deur God geregverdig word, slegs gevind word in die lewensstandaard wat Hy goedkeur. Die plesier van die uitverkorenes is nie dié van die gevallenes nie. Die lewe bied onskuldige plesiere, maar ander soorte plesier, die vrugte van perversie, word deur God verbied en veroordeel. Dit is diegene wat die demone bevoordeel en aanmoedig in die gedagtes van opstandige mense; die talrykste, verteenwoordig in menigtes.

Frankryk verdeel en gebreek

Hierdie situasie, wat aan die einde van 2021 erken en opgemerk is, kon vermy gewees het as die leiers geweet het hoe om voordeel te trek uit die historiese lesse wat in die Bybel gerapporteer word.

Die eerste les van God se getuigenis openbaar die vloek van onversoembare menslike mengsels. Genesis 6 vertel hoe die huwelike wat mense uit die getroue kamp, die "seuns van God", met die "dogters van die mense", die afgodiese ongelowige kamp, verenig, gelei het tot die wydverspreide boosheid en, as straf, algehele vernietiging deur die waters van die vloed.

Die tweede les neem ons na die tyd toe Jakob se familie, of Israel, hulle in Egipte gevestig het saam met Josef, wat die Farao se grootvisier geword het.

Ongeveer twee eeue later, vergader by Gosen in die vrugbare gebied van die Nyl, het die Hebreërs baie talryk begin word; meer as 'n miljoen mans, vroue en kinders daarbenewens. Hierdie groei het die nuwe farao tereg bekommer, wie se versigtigheid ons moet salueer. Hierdie groei kan, van een dag tot die volgende, 'n interne oorlog in sy land Egipte veroorsaak. Hierdie farao sal rebels teenoor God wees, maar hy was nie dom nie. Hy het omgee vir die belange van sy mense. Die saambly van die Hebreërs en die Egiptenare het sy limiet bereik en dit het die vorm aangeneem van 'n verskriklike vloek vir die verwelkomende Egiptiese volk.

'n Bietjie later, na die tien afskrikkende plae van God, moes die volk veertig jaar lank in die woestyn ronddwaal, waarna Israel onderneem het om Kanaän, die land van die reuse, die Amoriete, wie se ongeregtheid sy hoogtepunt bereik het, te verower, 400 jaar na die aankondiging wat God aan Abraham in Gen. 15:16 gemaak het: " *In die vierde geslag sal hulle hierheen terugkeer, want die ongeregtheid van die Amoriete is nog nie vol nie.* " En daar, om blywende vrede vir sy volk, Israel, te verseker, het God onderneem om die inwoners van die land uit te roei voor die opmars van die Hebreërs. Hy het giftige perdebye en vlieë op die reuse gestuur, wat hul bevolking uitgewis het. God se opdrag aan Israel was om nooit hul vyande te laat oorleef nie. So verskriklik as wat hierdie orde vir sensitiewe en humanistiese siele mag lyk, spruit dit voort uit die absolute goddelike wysheid van die groot skeppergod. Om 'n vyand te laat lewe, sou beslis vyandigheid onder sy nageslag veroorsaak. En God wou sy mense spaar van hierdie tragiese situasie. Israel het hierdie goddelike bevel ongehoorsaam en uiteindelik die pynlike gevolge gely. Na die sonde van die mense voor die sondvloed, kan jy verstaan dat God probeer om nuwe menslike vermengings te vermy om sy volk Israel te bewaar van die afgodiese godsdienstige praktyke van ander geheel en al heidense volke.

God se waarskuwing was tevergeefs; huwelike met buitelanders het God se toorn oor 'n Israel gebring wat uiteindelik in afvalligheid en afgodery verval het. En die laaste les vind ons in Jerusalem na die terugkeer van die deportasie van die Hebreëse volk na Babilon in Chaldea, in 'n aksie wat aan die priester Esra toegeskryf word; in Esra 9:1: " *Nadat dit voltooi was, het die leiers nader gekom na my toe en gesê: Die volk van Israel, die priesters en die Leviete het hulle nie afgesonder van die volke van hierdie lande nie, **maar hulle volg hulle gruwels na**, dié van die Kanaäniete, die Hetiete, die Feresiete, die Jebusiete, die Ammoniete, die Moabiete, die Egiptenare en die Amoriete. **Want hulle het van hulle dogters vir hulleself en vir hulle seuns geneem en die heilige geslag met die volke van daardie lande vermeng** ; en die hoofde en magistrats was die eerstes wat hierdie sonde gepleeg het ."* Om God se goedkeuring terug te wen, is 'n besluit geneem; Esra 10:3: " *Laat ons nou 'n verbond met onse God sluit om al hierdie vroue en hulle kinders weg te stuur, volgens die raad van my heer en van die wat bewys vir die geboorte van onse God. En laat ons volgens die wet handel.* " En die ding is volbring; Esra 10:17: " *Op die eerste dag van die eerste maand het hulle 'n einde gemaak aan al die manne wat met vreemde vroue getrou het ."*

In sy tyd het die profeet Bileam aan koning Balak geopenbaar hoe hy, deur die dogters van sy volk met die seuns van Israel te trou, hulle kon korrumpert en hulle van God se ondersteuning kon ontnem. Gedurende die Christelike era is

hierdie aksie op 'n groter en meer geestelike skaal gereproduseer. God neem Bileam se optrede simbolies op om die toetrede van heidendom tot die Christelike godsdien in Openb. 2:14 te illustreer: " *Maar Ek het 'n paar dinge teen jou, want jy het daar mense wat vashou aan die leer van Bileam, wat Balak geleer het om 'n struikelblok voor die kinders van Israel te werp, naamlik om afgodsoffers te eet en hoerery te pleeg.* "Die betrokke plek is Rome, " *waar die troon van Satan is* " soos die vorige vers 13 spesifiseer;" dit in die jaar 538. Die gebruik van die bekende aanspreekvorm deur die Gees word geregverdig deur die feit dat daar in Rome steeds ware dienaars van Jesus Christus is. Na Jerusalem het Rome die plek geword vanwaar die Weste gekerstend eerder as geëvangelizeer is. Omdat die aksie uitgevoer is deur die mense van " *die leer van Bileam* " en dit die Rooms-Katolieke godsdien was wat versprei het en nie die ware Christelike geloof nie.

Natuurlik is Frankryk nie Israel nie, maar deur sy lesse deur die ervaring van hierdie Hebreeuse volk te gee, bied God dit aan elke intelligente mens sodat hy daarby kan baat, ongeag sy volk en sy geboorteland.

Dit is onmoontlik om nie te let op hoe skadelik dit is vir mense om nie 'n goeie verhouding met God te hê nie. Want die finale gevolg is dood en vernietiging.

Die les wat ons so pas gesien het, is gebaseer op die gevare van etniese vermenging, en dit is hoofsaaklik die geval in twee lande: die VSA en Frankryk. Frankryk word onderskei deur die geboortereg, wat outomaties Franse nasionaliteit gee aan enige kind wat op sy grondgebied en sy oorsese besittings gebore word. Die tragiese lot van hierdie nasie is gebou op amper selfmoordbesluite: om sy vyande te verwelkom, maar ook die insameling van statistieke oor die samestelling van sy bevolking te verbied. Die probleem wat Farao vir sy Egipte gevrees het, sal op Frankryk neerkom en tot sy dodelike ondergang lei. In Openb. 11:8 is die naam " *Egipte* " wat simbolies aan sy hoofstad Parys gegee word, dus goed geregverdig. As mens terugkyk na sy geskiedenis, is hierdie land deur kettingvloede getref. Aangesien Clovis, die eerste koning van Frankryk wat deur Rome verlei is, die ondersteuner van sy pouse geword het; Toe, in die 16de ^{eeu}, het Parys sy gehegtheid aan Katolisisme getoon deur teen die Protestantse gereformeerde geloof te veg. Toe, na sy Rewolusie en die Republiek, het dit 'n koloniale moondheid geword. En dit was daar dat sy finale ongeluk voorberei is. Dit het uiteindelik sy Asiatiese kolonies en dié in die Maghreb verloor. Dekolonisasie het die begin van sy agteruitgang gemerk, maar globalisme en die media het daartoe gelei dat Afrika- en Noord-Afrikaanse bevolkings na Frankryk, so oop en verwelkomend, immigrer om voordeel te trek uit sy regime van vryheid en sy sosiale vrygewigheid. Maar onder die aankomelinge is Moslems vol wrok teenoor die voormalige kolonisor, en die konfrontasie wat Frankryk uit hul land verdryf het, sal hierdie keer herhaal word, op die land van Frankryk wat God aan hulle sal gee. Dus sal die Europa van die " *tien horings* " van Daniël 7:7-24 gestraf word deur 'n Derde Wêreldoorlog na die beeld van Juda wat drie keer deur God getref is, deur koning Nebukadnesar, volgens 2 Kron. 36:5 tot 21.

Die naasbestaan van verskeie monoteïstiese godsdienste binne dieselfde nasie skep probleme as gevolg van die frustrasie van kompromieë wat nodig

gemaak word om die norme wat deur die gasheernasie vasgestel is, te gehoorsaam. Die weeklikse rusdag alleen skep probleme met die organisering van werk, wetende dat die rusdag wat deur Christene onderhou word, die eerste dag is, dié van Moslems die sesde, en dié van Jode en verkose Christene die sewende. Vroeër of later kom die Moslem om respek vir sy rusdag, die sesde, te eis; die Jood doen dieselfde om die gebiedende bevel van sy God te gehoorsaam; Die land waar die eerste dag die norm is, weier hierdie vereistes en dit is 'n botsing en godsdienstige konfrontasie. Omdat onderwerping aan 'n standaard wat teenstrydig is met dié van die godsdiens wat beoefen word, 'n gevoel van frustrasie by die ontevrede volgelinge skep. Trouens, die vrede wat tot ons tyd bereik is, was gebaseer op die afwesigheid van bewustheid van hierdie frustrasie. Godsdiens was nie die primêre bekommernis van immigrante uit die Maghreb nie; Dit was werk en geld om te leef wat hulle gedwing het om die Middellandse See oor te steek om hulle in Frankryk te vestig. Maar vandag, gevestig, genasionaliseer en in groter getalle, voel Moslems toenemend gefrustreerd en hul eise word al hoe dringender.

Onder die bevolkings wat deur Frankryk verwelkom word, vind ons swart mense wat die Adventistekerke van Parys en Lyon vul. Swart bevolkings was meer bestand teen die invloed van die sekulêre ateïstiese stroom van Westerse blankes. Swart mense, dikwels animisties van oorsprong, was nog altyd bewus van die bestaan van liggaamlose geeste en hulle het verhoudings met hulle gehandhaaf wat deur sigbare manifestasies gekenmerk word; ook, die bonatuurlike is natuurlik vir hulle, anders as skeptiese of ongelowige blankes. Die toenadering tot die God van waarheid word dus vir hulle makliker gemaak.

Kersfees

Hierdie sogenaamde Christelike viering word gekenmerk deur kriteria wat dit slegs deur die God van waarheid gehaat kan maak. Gebaseer op die opeenhoping van leuens en afgodery, kan u verstaan dat ek nie oordryf in hierdie oordeel nie.

Let eerstens daarop dat hierdie fees nie deur die wil van God georganiseer is nie; Die Bybel gee geen spesifieke datum vir die geboorte van Jesus, die Christus van God nie. Die rede vir hierdie stilte is dat God belangrikheid gee aan Jesus se dood, nie aan sy geboorte nie. Deur hierdie fees te organiseer, wat veronderstel is om die geboorte van Jesus te vier, konsolideer en regverdig die Katolieke godsdiens sy voorstelling van Christus in die toestand van 'n baba wat in die arms van Maria, sy moeder, gehou word, wat die hoofvoorwerp van aanbidding is.

Die datum wat deur Rome gekies is, 25 Desember, was oorspronklik dié van die geboorte van die menslike god Tammuz, seun van die menslike godin Semiramis, vrou van die koning van Babel, die beroemde Nimrod, ook baie menslik. Tammuz is voorgestel deur die beeld van 'n sonskyf. Die woord "Kersfees" kom van die Latynse "dies natalis" wat geboortedag beteken; dié van hierdie Tammuz van heidendom. Onder die Romeine was hierdie tydperk gewy aan die Saturnalia-feeste wat deur orgiastiese praktyke gekenmerk is. Om mense tevrede te stel wat daarvan gehou het om te vier en hul vakansiedag wou vier, het

Katolisisme sy motief verander. Só het die geboorte van Jesus dié van Tammuz of dié van Saturnalia vervang. Die skakel tussen Tammuz en Jesus was die sonskyf, aangesien Christus vir pouslike Rome die songod is wat op 25 Desember gevier en aanbid word, die eerste dag van die week van die goddelike orde wat skielik, deur menslike besluit, die "**sewende dag**" **geword het.** » sedert 1981, in die Larousse-woordeboek; Hierdie nuwe standaard is ingestel deur die ISO 8601-besluit van die Internasionale Organisasie vir Standaardisering.

Die VSA, handelsmanne en "*handelaars van die aarde*" in Openb. 18:11, het die mitiese karakter van Kersvader geskep. Hulle het dit sy voorkoms en sy kleure, wit en rooi, gegee, wat reeds hul koeldrank "Coca-Cola" gekenmerk het. Die Verenigde State het hierdie vakansiedag sy kommersiële aspek en doel gegee deur die beginsel van die aanbied van geskenke aan kinders te hernu, soos die heidene vir Tammuz gedoen het. Dus, die viering wat ouers en kinders in alle Westerse nasies verbly, is niks anders as 'n konsentrasie van afskuwelike dade wat slegs die God van waarheid, Jesus Christus, kan irriteer nie. Omdat sy uitverkorenes hierdie dinge weet, sal hulle goed doen om nie daaraan deel te neem nie.

Die Bybel getuig van die "*heerlike vryheid van die kinders van God*". Ons moet nie verkeerd wees oor die betekenis van hierdie woord "*vryheid*" nie, want dit het slegs betekenis vir God en sy uitverkorenes in teenstelling met "*die slawerny van sonde*". In gewone taal gehoorsaam die skepsel God of die duiwel. Gehoorsaamheid aan God is om die standarde van sy wette toe te pas, en gehoorsaamheid aan die duiwel is om God ongehoorsaam te wees en met Hom in geskil te tree. As die Bybel nietemin die verskyning van hierdie "*vryheid van die kinders van God*" onderstreep, is dit omdat in Jesus Christus, afgesien van die weeklikse viering van die geheiligde Sabbat, al die ander godsdienstige feeste van die ou verbond verdwyn. Die godsdienstige lewe word dus tot die uiterste vereenvoudig en die "uitverkorenes van Christus" geniet 'n konkrete en baie werklike vryheid. Daar is geen behoefte aan 'n aardse tussenganger nie, die voortdurende lewe van elke persoon word 'n vorm van aanbidding en die standaard wat gevolg moet word, is in die Bybel geskryf wat, volgens Openb. 11:3, die "*twee getuies*" van die lewende God uitmaak. En bowenal bied die verhouding wat met God gehandhaaf word die hulp en raad van Jesus Christus wat Hy in die Heilige Gees bring aan diegene wat werklik aan Hom behoort; en dit, tot die voleinding van die wêreld, volgens sy belofte wat getrou nagekom en geëer sal word.

Soos die valse Kersfees, bestaan die herhaalde gebruik van die naam "Sondag" daarin om die karakter daarvan as "die Here se Dag" te regverdig, terwyl dit in werklikheid slegs die "duiwel se dag" is, en sterker sedert 1981, die datum waarop dit die standaard van die "**sewende dag**" van ons weke toegeskryf is. As die "eerste dag" kan die naam "Here se Dag" histories geregverdig word as die dag toe Jesus lewend verskyn en aan sy dissipels opgestaan het. Maar hierdie opstanding het nie geregverdig dat dit gevier word deur 'n weeklikse rus ten koste van die "Sabbat" wat deur God geheilig is nie. Om te getuig van ons gehegtheid aan die waarheid wat deur God gevestig is, het ons saam met my broers en susters in Christus die Romeinse "Sondag" hernoem na "Soldi" wat dit laat ooreenstem

met die naam wat in Engels “Sunday” gegee word, en in Duits “Sonntag”. Deur hierdie dag "Soldi" te noem, kan die nuuskierigheid van die gespreksgeenote gewek word en die geleentheid bied vir 'n heilsame verduideliking. Daar moet kennis geneem word dat die naam "Heredag", of "Sondag" vertaal uit die Latynse "Dies Domenica", eers in Frankryk, "die oudste dogter" en historiese gewapende ondersteuner van die Katolieke Kerk, in Spanje, Portugal en Italië gevestig geraak het, waar dit die naam "Domenica" dra, wat "Here" beteken; in Italië waar die Pouslike Heilige Stoel geleë is, " *die troon van Satan* ", self, die inspirasie daarvan. Die hoogtepunt van Katolisisme se arrogansie is dat die woord "Sabato" in Italiaans **God se heilige Sabbat beteken. wat Rome in die sesde posisie van die dae van die week plaas** . In die Franse standaard gaan hierdie aksie ongemerk verby omdat die woord "sabbat" en sy stam vervang is deur die selfstandige naamwoord "Samedi", waarin die vervanging van die "b" deur die "m" veroorsaak dat die selfstandige naamwoord "Sabbat" geïgnoreer word. Onder hierdie obskure naam "Saterdag" kan dit verwar word met die Engelse "Saterdag" wat die glorie van die Romeinse god "Saturnus" vier.

Die uitverkorenes van Christus, God van waarheid, moet dus, in kennis, hierdie standarde wat deur die duiwel vasgestel is, heroorweeg en hulle verhouding met God bou deur, in hulle gees en hulle getuigenis, sy tydstandaard en dié van sy weeklikse kalender aan te neem waarin die eerste dag van die week 'n onheilige dag is en selfs onheiligh, dit wil sê, besoedel, deur die Romeinse heidendom soos die ander dae van die week, almal gewy aan die Romeinse astrale gode. Volgens God begin die week dus met die "Soldi", of "valse Sondag", en dit eindig op die sewende dag, met "die geheiligde Sabbat", deur sy hoogste gesag, vir rus, vanaf die begin van sy skepping van die wêreld; die ewige rus van die sewende millennium wat aan die einde van elke week geprofeteer is en waarin slegs die “uitverkorenes van Christus Jesus” in die komende lente van 2030 sal ingaan; die datum wat gekenmerk sal word deur sy glorieryke terugkeer.

Ek onthou die aanvanklike vorm van die week wat deur God geskep en vasgestel is: Dag een, dag twee, dag drie, dag vier, dag vyf, dag ses en dag sewe, geheilig vir rus en die Sabbat genoem.

As slagoffer van 'n opeenhoping van gruweldade het God sy oorlog teen die rebelse mensdom verklaar. Aan die begin van 2020 het president Emmanuel Macron in 'n ernstige toon aan die Franse volk aangekondig: "Ons is in oorlog." Hy het die aanval blameer op die koronavirus wat in China ontstaan het. Maar hy het nie verstaan dat hierdie aksie deur Jesus Christus, die almagtige God, in werking gestel is nie. Nou is dit noodsaaklik om dit te verstaan: met hierdie straf sê Jesus vir die mense: "Vrede op aarde is volbring, definitief volbring." En wanneer hy mense lei om 'n dodelike virus te skep, is dit omdat hy die dood in die geleedere van die rebellekamp wil bereik. Daarom moet verstaan word dat ongeag die tegniese doeltreffendheid van medisyne en entstowwe wat deur die menslike wetenskap ontwerp is, hierdie menslike middele gebruik word om die gevolge van goddelike straf te belemmer en te verminder. Dit is hoekom God die vorme van sy aanvalle teen die skuldiges vermenigvuldig, soos aangedui in hierdie vers wat in Eseg. aangehaal word. 14:21-22-23: “ *Want so sê die Here HERE: Alhoewel Ek my vier verskriklike strawwe teen Jerusalem stuur, die swaard, die hongersnood,*

die wilde diere en die pes, om daaruit mens en dier uit te roei, ... Nietemin sal daar 'n oorblyfsel wees wat sal ontkom, wat daaruit sal kom, seuns en dogters. Kyk, hulle sal na julle toe kom; Julle sal hulle weë en hulle dade sien, en julle sal vertroos word vanweë die onheil wat Ek oor Jerusalem bring, vanweë alles wat Ek daaroor bring. Hulle sal jou troos as jy hulle gedrag en hulle dade sien; en jy sal weet dat dit nie sonder rede is dat Ek alles doen wat Ek aan hom doen nie, sê die Here HERE . Let daarop dat God in hierdie skrikwekkende boodskap wat 'n uitwissing aankondig, sy reddingsplan herinner, wat is om die mense te kies en te bewaar wat die getrouste aan Hom gebly het. Na "Jerusalem" in sy tyd, in die jaar 70, is dit nou die beurt van die ongelowige Westerse Christenvolke om geteiken te word deur die gedugte wapens wat deur God gebruik word. Hy sal sy verskriklike plan tot die einde uitvoer en die middele in werking stel om dit te bereik. Op 'n wêreldwye skaal sal die bewoners van die aarde uiteindelik uitgeroei word. Na virusse, hongersnood en burgeroorlog, sal 'n kernoorlog die aantal oorlewende mense verder verminder. Dan, in die konteks van die "sewe laaste plae van God se toorn" wat in Openb. 16 beskryf word, sal die laaste oorlewendes onderwerp word aan die finale toets van geloof wat die "Sabbat" en die "Dag van die Son", die valse Romeinse "Sondag", sal teenstaan. Die dreigement van die dood wat Christus se uitverkorenes sal teiken, sal teen diegene draai wat Hom verorden, wanneer die God wat red, sal ingryp om diegene te red wat Hom in volkome getrouheid liefhet.

Marsjeer na die hemel

Ek is in 1980 gedoop en het dus in 2020 40 jaar diens vir Jesus Christus bereik. Nou het 'n konstante vloei van lig in die vorm van inspirasie gekom om my kennis van die betekenis van die gebeure wat ek ervaar het, te voed. In die Bybel het hierdie tydperk van 40 jaar veral die ondervinding van Moses gekenmerk. Hy het op 40-jarige ouderdom uit Egipte gevlug en 40 jaar later teruggekeer om die ballingskap van sy Hebreeuse volk te lei. In 2020 het 'n tyd van beproefde geloof tot 'n einde gekom, toe God na dekades van vrede en voorspoed wat aan die dominante Westerse Christelike volke gegee is, tot aksie oorgegaan het, op 'n manier wat identifiseerbaar is vir sy uitverkorenes. Die ekonomiese blokkade wat veroorsaak word deur die **oorskatte gevolge** van die Coronavirus Covid-19, vorm 'n sigbare bewys van hierdie verandering in gedrag van die groot skeppergod, wat aanstoot geneem, verwerp en deur byna alle mense verag word. 'n Historiese detail wat die moeite werd is om te noem, is dat die Covid-19-virus ses dae nadat die leiers besluit het om die geskrifte van die Bybel te wysig, in China verskyn het, om die aanhalings wat nie ooreenstem met "die visie van die Chinese Kommunistiese Party en sy leier" nie, uit te wis. So 'n aanval op die heilige geskrewe Woord van God kon nie deur hom onbeantwoord bly nie. Covid-19 het dit uitgedruk.

Na die uittog uit Egipte het 'n lang **mars** in die woestyn op die Hebreeuse volk gewag. Ook vir ons is daar sedert 2020 'n **laaste mars** onderneem in 'n menslike verhoudingskonteks wat agteruitgaan en al hoe meer sal agteruitgaan. Die tyd het aangebreek vir verdeeldheid, op 'n soortgelyke manier as wat God

gesê en gedoen het, volgens Sag. 11:14: “*Toe het Ek my tweede staf, die Eenheid, verbreek om die broederskap tussen Juda en Israel te verbreek.*” Die verwysing na “*Juda en Israel*” is nie uitsluitend nie, want hierdie twee name dien as ondersteuning vir die boodskappe wat God aan sy dienaars rig tot die einde van die wêreld. Hierdie “*tweede*” “*n Skelm*” openbaar die finale gevolg van die uur van God se oordeel oor die nasies: die skeiding of verdeeldheid van volke wat lei tot moorddadige, oorlogagtige aggressie. Nou word hierdie “*staf*” voorafgegaan deur die verbreking van 'n eerste “*staf*” genaamd “*Genade*” volgens Sag. 11: “*Ek het my staf Genade geneem en dit verbreek om my verbond wat Ek met al die volke gesluit het, te verbreek.*” Hierdie vers openbaar dat God van die begin van sy skeppingsprojek af sy rol as Messias bedink het wat sy uitverkorenes sou red deur die beginsel van “*Genade*” wat aan “*al die volke*” aangebied en voorgestel word. Maar as slagoffer van universele menslike onverskilligheid en minagting, wat hom, soos die Joodse geestelikes, die waarde van “*dertig sikkels silwer*” gee wat in vers 12 aangehaal word, in sy plan, breek God uiteindelik hierdie “*staf*” en maak sodoende 'n einde aan sy aanbod van “*genade*”. Sag. 11:12: “*Ek het vir hulle gesê: As dit goed is in julle oë, gee my my loon; anders moet julle dit nie gee nie. En hulle het dertig sikkels silwer vir my loon geweeg.*” Afgesien van die toepassing daarvan op die tyd van die einde, word die beginsel van die opeenvolging van die verbreking van die stokke “*genade en vereniging*” individueel volbring vir die slagoffers wat sterf in die tye wat gekenmerk word deur “*die trompette*” en die “*plae van God*”. In 'n Sabbat-opdatering op 18 Desember 2021 het ek die betekenis van die woord “*laaste*” in die frase “*die sewe laaste plae van God se toorn*” verduidelik. Want hierdie presisie dui op die uitstorting van ander plae in die era voorafgaand aan die kollektiewe einde van die tyd van genade. En ek herinner u daaraan dat vir meer as 70 jaar van vrede en voorspoed, goddelike “*plae*” die mensdom voortdurend getref het in die vorm van min of meer geneesbare moderne siektes: Kanker, VIGS, Alzheimer se siekte en ander; waarby gevoeg word die sterftes van slagoffers van rook, alkohol en chemiese of natuurlike dwelms wat jongmense uitwis, padongelukke, slagoffers van vloede, sneeustortings, brande, seismiese en vulkaniese rampe, tsoenami's, sonder om die siklone en tornado's te vergeet wat veral Amerika teiken, ens.; alles wat voortspruit uit die nie-nakoming van die norme wat in die goddelike wette geleer word. Ons onthou hoe God, om aan die Hebreeuse volk se vraag na vleis te voldoen, kwartels in die woestyn gebring het. Hulle het soveel daarvan geëet en so oormatig dat duisende gesterf het. Slegte eetgewoontes wat nie ooreenstem met die standaard wat deur God vasgestel is nie, veroorsaak vandag nog steeds dood en siekte. Wêreldwyd toegepas, kan hierdie dodelike voedselstandaarde gesien word as straf-“*plae*” wat deur die een Skeppergod ontwerp is; siekte is die onvermydelike gevolg van oortredings van die natuurwette wat in sy aardse skepping vasgestel is.

In anonimiteit en afsondering het die uitverkorenes van Jesus Christus sedert 2020 betrokke geraak, in die laaste stap, op pad na die hemel wat in die lente van 2030 vir hulle sal oopgaan. En al hierdie geskrifte wat ek in hierdie werk aanbied en versamel, vorm konkreet hierdie geestelike voeding wat onontbeerlik is om die geestelike mens wat al sy uitverkorenes moet word, op te bou en te

versterk. Om God se oordeel te verstaan om dit goed te keur en met Hom te deel, is die doel van hierdie geestelike voeding. Dit is in wedersydse goedkeuring en waardering dat gemeenskap tussen God en sy uitverkorenes gebou word; dit, deur die uitsluitlike middel van " *Genade* " verkry deur aktiewe geloof, gebaseer op die Naam en die verdienste van Jesus Christus alleen.

Hierdie punt is fundamenteel om te onthou. Die ware uitverkorenes van Jesus Christus word nie deur God se plaë geteiken nie, en hulle beskerming berus op hulle gehoorsaamheid aan Sy wette. God het belowe om die verskil in die behandeling van sy uitverkorenes en dié van opstandige wesens te toon. Maar, logies genoeg, wanneer die son oorverhit, voel sy blootgestelde uitverkorenes die brandwonde net soos die rebelle. Die behandeling van die uitverkorenes word in wese gedifferensieer op grond van die voeding van hulle gees wanneer die voedselkeuses van die fisiese liggaam deur God goedgekeur is. Die lewe is 'n onafskeidbare geheel, God het die fisiese liggaam geskep, die gees wat daarin tot lewe kom, en die plantvoedsel, die ideaal van Genesis, wat die fisiese selle bou waaruit die liggaam bestaan. Deur hierdie beginsels te volg, word verkose amptenare teen siektes beskerm omdat hul natuurlike immuniteit versterk word. In ware geloof bespot 'n mens God nie deur sy wette ongehoorsaam te wees en sy hulp en bystand aan te roep soos valse godsdienstige mense doen nie. Die pad wat Jesus Christus gebaan het, is dié van die waarheid, altyd logies, eenvoudig en regverdig. Aan die einde van hierdie pad wat deur Jesus geseë is, nadat ons die laaste aardse beproewinge oorkom het, sal ons **wandel** eindig in die hemelse koninkryk van God waar Hy vir ons 'n plek voorberei het volgens Johannes 14:1 tot 4: " *Laat julle hart nie ontsteld word nie. Glo in God en glo in My. In die huis van my Vader is daar baie wonings. As dit nie so was nie, sou Ek dit vir julle gesê het. Ek gaan om vir julle plek te berei. En as Ek gegaan het en vir julle plek berei het, sal Ek weer kom en julle na My toe neem, sodat waar Ek is, julle ook daar kan wees. Julle weet waar Ek gaan en julle ken die weg.* " Waarlik!

Die fases van heiligmaking

Hierdie teks aangehaal deur Paulus in Hebr. 12:14 openbaar die heilsame aspek van die belangrikheid daarvan: " *Jaag die vrede na met alle mense, en die heiligmaking, waarsonder niemand die Here sal sien nie.* "

Wat is heiligmaking? Paulus sê vir ons in 1 Tess. 4:17: " *Want God het ons nie tot onreinheid geroep nie, maar tot heiligmaking.* " " *Heiligmaking* " is die absolute teenoorgestelde van " *onreinheid* " en daarom **reinheid** .

heiligmaking alleen som die goddelike reddingsprogram op wat oor verskeie stadiums of fases gebou is. Maar reeds om die betekenis en doel daarvan te begryp, moet ons rekening hou met die eerste betekenis wat God daaraan gee in Gen. 2:3 waar hierdie **heiligmaking** gekoppel word aan die " **sewende dag** " van sy skepping: " *God het die sewende dag geseë en dit geheilig, omdat Hy daarop gerus het van al sy werk wat Hy geskep en gemaak het.* " Hierdie vers is fundamenteel, want dit is op grond van hierdie goddelike verklaring dat ons **die Sabbat wat deur God geheilig is, en die getal "7"** wat numeries sy " **heiligmaking** " in al sy openbaring sal aandui, kan verbind. As sodanig word die

geheiligde Sabbat “ **die seël van die lewende God** ” in Openb. 7:2, dit wil sê, die teken van sy goddelike persoonlikheid. Tot vandag, op die oggend van 19 Desember 2021, het ek, met behulp van 'n oorgeërfde interpretasie, die betekenis van die getal van volheid daaraan toegeskryf. Hierdie term verskyn egter nie in hierdie teks van Genesis nie, anders as die werkwoord “ **geheilig** ”. Ook, selfs al kan hierdie volheid vir 'n sekondêre betekenis behou word, neem die betekenis van **heiligmaking** voorrang bo dit. So ek het hierdie verandering onmiddellik dwarsdeur hierdie werk aangebring. En ek moet dit in al my dokumente doen, want die goddelike boodskap word daardeur aansienlik verander en verryk. Die ontleding van Dan.8:14 word duidelik en uiters logies en maklik verstaanbaar. Die korrekte vertaling, wat die Gees van Christus my gelei het om te ontdek en te herstel, is: “ *Tot 23:00 aand en môre, en heiligheid sal geregtig word .* ” Die tyd van die inwerkingtrekking van hierdie profetiese dekreet was die lente van 1843. In daardie tyd is die Christelike geloof hoofsaaklik in Europa verteenwoordig deur die Rooms-Katolieke geloof, wie se “ *dodelike wond* ” (Openb. 13:3) wat deur die Franse rewolusionêre ateïsme gedra is, later “ *genees* ” is deur die konkordaat van Napoleon Bonaparte. Onder sy nuwe nederige en onderdanige aspek hervat die Katolieke geloof sy saligverklarings wat die heiligverklaring van sy “heiliges” wat dit aanbied om deur sy volgelinge aanbid te word, vermenigvuldig. Vir die ware God is hierdie daad afgodies en daarom afskuwelik. Daarom, in die begeerte om “die rekord reg te stel”, dit wil sê om die standaard van ware heiligheid te herstel, verkondig God hierdie profetiese bevel van Dan. 8:14, waarin die woorde “ **geregtigheid en heiligheid** ” verskyn. Die vermoë om Christus se “ *geregtigheid* ” en die status van “ *heilige* ” toe te skryf, behoort aan Hom alleen. Sy boodskap daag dus **die pouslike “arrogansie”** uit wat in Daniël 7:8-20 en Openb. 13:5 veroordeel word. So, sedert die lente van 1843, het die goddelike Christus sy oppergesag hervat, wat gedurende eeue van duisternis aan die Rooms-pouslike godsdienstige mag oorgelaat is. Maar hierdie herstel verskyn slegs aan sy uitverkorenes wat Hy individueel verlig volgens hulle liefde vir sy waarheid. Die herstel van al hierdie waarhede word dan in die geheim van hulle harte en gedagtes verwesenlik. Die wêreld is heeltemal onbewus van die bestaan van hierdie skakels wat die dialoog met die allerhoogste God herstel. Die valse heiligheid, wat eers op die pouse gevestig is, mislei die skares. Want nie almal wat beweer dat hulle 'n heilige is, is 'n heilige nie, maar slegs hy wat Jesus Christus, die groot goddelike Regter, as sodanig aanwys omdat hy Hom hierdie status waardig ag. Om aan hierdie standaard te voldoen, moet eerstens **die praktyk van die Sabbat , die goddelike beeld en seël van heiligmaking** , aangeneem en getrou nagekom word deur die ware Christen-uitverkorenes. Dit is hierdie aanneming wat Jesus daartoe lei om veral in 1873 die **Sewendedag Adventiste geloof te seën** in die boodskap gerig aan “ *Filadelfia* ”, die Uitverkorene van die tyd wat gekenmerk is deur 'n ware “broederliefde” wat deur hierdie Griekse naam aangedui word, in Openb. 3:7; en hierdie getalle beteken: 3 = perfeksie; 7 = heiligmaking.

In 1 Kor. 1:30 word die woorde “ **geregtigheid en heiligmaking** ” saamgegroepeer en toegeskryf aan die een Christus van God: “ *En deur Hom is julle in Christus Jesus, wat vir ons geword het wysheid van God en **geregtigheid*** ”

en heiligmaking en verlossing. " Hy alleen kan dus sy uitverkorenes toeskryf en daarby laat baat vind " *sy geregtigheid* " en " *sy heiligmaking* ", dit wil sê sy reinheid. En dit is steeds Hy, Jesus, wat hierdie dinge toeskryf aan die beeld van die Heilige "**Gees**" volgens 2 Tess. 2:13: "*Maar ons behoort God altyd oor julle te dank, broeders wat deur die Here bemin word, omdat God julle van die begin af verkies het tot saligheid, in heiligmaking van die Gees en geloof in die waarheid.*"

'n Eerste definisie bestaan daaruit dat **die Heiligmaking** kenmerk die volmaakte **reinheid** van die Gees van God self, wat bevestig word deur 1 Petrus 1:16: "*Julle moet heilig wees, want Ek is heilig.*" Vir sy skepsels wat deur sonde misvorm is, sal **heiligmaking** bestaan uit die vind en reproduseer van die beeld van God in die gees van hulle aardse liggaam. Want in die begin, in sy toestand van volkome onskuld en reinheid, is Adam (die mens) geskape na die beeld van God, volgens Gen. 1:26-27: "*En God het gesê: Laat Ons mense maak na ons beeld, na ons gelykenis, en laat hulle heers oor die visse van die see en die voëls van die hemel en die vee en oor die hele aarde en oor al die diere wat op die aarde kruip. God het die mens geskape na sy beeld, na die beeld van God het Hy hom geskape; man en vrou het Hy hulle geskape.*"

Trouens, **heiligmaking** is 'n proses wat deur God ontwerp is om van 'n berouvolle sondaar 'n uitverkore, "*getroue en waaragtige getuie*" te verkry. Hierdie verduideliking is gebaseer op die begrip van die betekenis wat God gee aan die beskrywings waarmee Hy Homself voorstel in die 7 opeenvolgende eras wat opgeroep word deur die name van die "*sewe kerke*" in Openb. 2 en 3. Die ander nuwe ding, wat ek in die naam van Jesus Christus in hierdie nuwe boodskap bring, bestaan uit die begrip dat hierdie verskillende beskrywings die standaard van die dienaar openbaar wat elke betrokke era vir sy eer moet lewer. Dit was reeds gedeeltelik verstaan, maar vandag is hierdie beginsel onontbeerlik en 'n prioriteit om die goddelike plan van heiligmaking te verstaan wat ewige verlossing verkry. Aan die begin van hierdie paragraaf openbaar en dui die uitdrukking "*getroue en waaragtige getuie*" die dienaar aan wat Jesus kom afsonder en dus heilig, destyds "*Laodisea*" genoem. Hierdie tydperk, onder die datum 1994, merk die tyd om die geloof van amptelike institusionele Adventisme te toets. Jesus het hierdie datum vasgestel waarop Hy sy liefde vir die waarheid wat deur die profetiese woord geopenbaar word, wou toets, omdat sy oorspronklike heiligmaking deur hierdie tipe toets in die tyd van die Adventistepioniers verkry is. Was sy steeds werd om deur hom geseën te word? In sy boodskap het God geprofeteer wat werklik op daardie datum sou gebeur. Hy het die mense en hul leiers vir dekades louwarm en formalisties gevind, en hulle na 1994 "**uitgegooi**". Maar in sy boodskap het hy aangekondig dat sy genade en ondersteuning individueel behou sou word deur diegene wat, deur liefde vir sy waarheid en sy profetiese boodskap te toon, vir hom en sy saak sy "*getroue en waaragtige getuies*" sou word. Dit is in hierdie hoedanigheid dat ek sedert 1994, in dissidensie, bevry van institusionele toesig na 'n amptelike bestraling in 1991, die geestelike voeding ontvang en meedeel wat hy getrou voortgaan om vrygewig aan sy verkose verteenwoordigers te bied; dié wat hy liefhet. Die bewyse is onbetwisbaar, hierdie voedsel wat ek ontvang en aanbied, is die laaste "*getuienis*"

van Jesus " wat steeds en altyd " *die gees van profesie* " is, volgens Openb. 19:10. Hierdie kos kom in my in, en die institusionele kerk ontvang nie net niks meer van Jesus nie, maar dit beledig Hom ook deur 'n alliansie te sluit met diegene wat sy profesieë as sy vyande aanwys; die dienaars van 'n valse Christendom wat deur die duiwel gebruik word om verleide siele te mislei en te verloor.

Die opeenvolgende fases van **heiligmaking** word aan ons geopenbaar in die montage van sy Apokalips. Hierdie fases is, agtereenvolgens, dié van seleksie en suiwering. In historiese toepassing word dié van seleksie in Openb. 3: **1 oproep** deur die era genaamd " *Sardis* ". Wat doen Jesus in hierdie tyd? Hy sê vir ons in hierdie terme: " *Skryf aan die engel van die gemeente in Sardis: Dít sê Hy wat die sewe Geeste van God en die sewe sterre het : Ek ken jou werke. Ek weet dat jy lewendig lyk, en jy is dood.* " Deur die getal " *sewe* " se primêre betekenis van **heiligmaking toe te pas** , vertel Jesus ons dat Hy in hierdie era genaamd " *Sardis* ", dit wil sê, van die lente van 1843 tot die herfs van 1844, kom om deur sy goddelike Gees sy boodskappers te heilig wat mettertyd sy ewige Uitverkorene vorm en bou wat uiteindelik ewig sal word. Maar logies bring die toets winners en verloorders na vore, aan wie Jesus, deur sy heiligmaking terug te trek, sê: " *Ek ken jou werke. Ek weet jy gee voor dat jy lewend is, en jy is dood.* " Dit is Hy, die groot en enigste Regter, wat dit sê. Enige betwisting van sy oordeel sal heeltemal nutteloos en sonder enige effek wees. Die toetse van die liefde vir die waarheid, gebou op die verwagting van die wederkoms van Jesus Christus in 1843 en 1844, het effekte opgelewer met definitiewe gevolge wat gedefinieer is deur nuwe standaarde van gehoorsaamheid aan die verlate goddelike wette, insluitend eerstens die res van die Sabbat van die " *sewende dag* " waarvan die aanneming die tweede fase van heiligmaking uitmaak; die tweede fase, naamlik die reiniging van sonde. Die prysgawe van die "soldi" ten gunste van die "sabbat" is dus dié van hierdie reiniging waarsonder die program van heiligmaking onderbreek word. Dit is dus noodsaaklik om die progressiewe aard van die werk van heiligmaking te verstaan, want, gekies vir hul demonstrasie van liefde vir die aankondiging van die wederkoms van Christus, het die betrokke Christene tradisioneel die Katolieke en Protestantse godsdienstige kultus van die "soldi", die "Dag van die Onoorwonne Son" van Konstantyn I, beoefen. Uit hierdie seleksie moes hulle individueel van hierdie sonde gereinig word deur hierdie aanbidding te versak ten gunste van die Sabbat-aanbidding waartoe die lig van die Gees hulle tussen 1844 en 1863 sou lei. Dit, om aan die vereiste van die dekreet van Dan. te voldoen. 8:14, waar dit korrek vertaal is, verklaar God plegtig en gebiedend in ooreenstemming met sy oppergesag: " *Tot 23:00 aand en môre en heiligheid sal geregverdig word.* " Hierdie boodskap het dus die noodsaaklikheid aangekondig om 'n werk van heiligmaking te volbring wat noodsaaklik gemaak is as gevolg van die verwerping van die Sabbat sedert 7 Maart 321, die datum waarop Keiser Konstantyn dit laat vaar en vervang het deur sy besoedelde heidense "Dag van die Onoorwonne Son". Volgens Dan. 8:14, in 1843, die datum van die voltooiing van die voorgestelde 2300 jaar, het " *heiligheid* " vereis dat dit " *geregverdig* " was. Dit beteken dat, vir die dissipels van Christus, die vreedsaamste Protestante, hierdie voorheen verkrygte geregtigheid in twyfel getrek is en vanaf hierdie datum van 1843 herower moes word. Hierdie vermelding van regverdiging

herinner aan die belangrikheid van die oordeel wat God vel oor elke kandidaat wat wil baat vind by sy aanbod van verlossing. En hierdie regverdiging is die reaksie wat Jesus Christus gee op die pogings van reiniging wat deur die geroepe wese gemanifesteer word. Want na die geregtigheid van Christus wat aan die berouvolle sondaar toegereken is, kom die stryd van die geloof wat vir hom bestaan in die verkryging van die geregtigheid wat hom gegee is, dit wil sê, die algehele prysgawe van die praktyk van sonde, om soos Jesus Christus te lyk, wat God as die tipiese, perfekte model om na te boots aanbied. Laat ons dus die assosiasie van suiwering en regverdiging onthou wat nou verbind is: sonder suiwering, geen regverdiging. Ek dring daarop aan dat die waarde wat aan die geloof van elkeen gegee word, slegs aan Christus en aan Hom alleen behoort, maar deur sy openbaring het Hy sy dissipels die moontlikheid gegee om te verstaan wat Hy van hulle verwag; en daarom die moontlikheid om te weet wanneer hulle eintlik begunstigdes van sy geregtigheid is.

Met die boodskap van " *Filadelfia* " wat in Openb. 3: 7 **aangebied word, het die gesuiwerde uitverkorenes tussen 1863 en 1873 in 'n streng Amerikaanse institusionele vorm bymekaargekom waar hulle, amptelik geseën en van stapel gestuur in 'n universele sending, die fase van 'n eerste heiligmaking** betree het wat vers " 7 " van Openb. 3 bevestig. Ek onthou dat hierdie datum 1873 in Daniël 12:12 vasgestel is. Daar rig Jesus 'n saligspreekings tot die Christene wat nog steeds sy wederkoms sal wag, op hierdie datum wat voortspruit uit die berekening wat hy voorstel om te maak, beginnende vanaf hierdie profetiese duur van " 1335 dae ". Beginnende in 538, die datum van die historiese vestiging van die Romeinse pouslike regime wat 'n *einde gemaak het aan die ewige* priesterskap van Jesus Christus, het hierdie tydperk 1335 jaar later geëindig, in 1873, die datum waarop die Sabbat reeds deur Jesus as 'n teken van hulle heiligmaking aangeneem is.

In 1873 het God Sewendedag-Adventisme geheilig en geseën, 'n frase wat die twee onafskeidbare waarhede van die wederkoms van Jesus Christus en die geheiligde Sabbat opsom wat die wins van Sy oorwinning oor sonde profeteer. Maar dit was slegs die eerste stap in die Adventistegeskiedenis; dié van " *sy begin, sy aanvang, sy alfa* ", soos Jesus sterk voorstel in Openb. 1:8 waar Hy sê: " **Ek is die Alfa en die Omega** , sê die Here God, wat is, wat was, en wat kom, die Almagtige ."

Daarom roep Jesus in Openb. 3:14 , onder die naam " *Laodisea* " waarvan die presiese betekenis "geoordeelde mense" is, die finale fase op, die " *omega* "-fase van die " *vyf maande* " of 150 jaar van institusionele aktiwiteite wat in Openb. 9:5-10 geprogrammeer is. Wat beteken die getal 14 in hierdie vers, indien nie 'n verdubbeling van die getal "7" nie? Hierdie verdubbeling kom tot 'n einde in die finale " *omega* "-fase, die tyd van goedkeuring van 150 jaar wat Jesus in sy Apokalips geprofeteer het. Die beëindiging van hierdie goddelike goedkeuring is geregverdig deur 'n demonstrasie van gebrek aan liefde vir profetiese waarheid toe ek, geïnspireer deur God, tussen 1982 en 1991 die moontlikheid van die wederkoms van Jesus Christus vir 1994 aan hom voorgehou het, die datum wat verkry word aan die einde van die 150 jaar, of " *vyf maande* " wat in Openb. 9:5-10 geprofeteer is.

Adventiste se geskiedenis het nie in 1994 geëindig nie, want na daardie datum het ek, die Adventis wat in 1991 deur die instelling verag en amptelik uitgeskop is, uit die hemel die verduidelikings ontvang wat my toegelaat het om te verstaan waarom Jesus nie in 1994 teruggekeer het nie. Weereens, maar vir die laaste keer, het Jesus pas 'n valse aankondiging van stapel gestuur om die Adventiste-geloof in sy eerste historiese Franse vesting, die stad Valence in Drôme, te toets (26). Die ervaring het gedien as 'n voorbeeld van die situasie van universele Adventisme. Waar Hy ook al op aarde verteenwoordig word, het Jesus slegs formalisme en tradisie gesien, Hy wat " *brandende ywer* " en liefde vir homself bo alles anders eis. Met verloop van tyd is hierdie wydverspreide afvalligheid reeds in 1995 bevestig deur die groepering van institusionele Adventisme met die tradisionele waarnemers van die besoedelde Romeinse "soldi". Amptelike Adventisme het die ekumeniese alliansie betree.

Hierdie analise het so pas betekenis gegee aan die getalle 1; 7 ; 14. **1 = seleksie ; 7 = eerste heiligmaking ; 14 = tweede heiligmaking** . En ons moet by hierdie syfers die getal **21 voeg** , wat **3 maal 7 verteenwoordig en die volmaaktheid van heiligmaking** aandui , wat dan die status van **verheerliking** verkry . Inderdaad, die konteks van hoofstuk 21 van die Apokalips is dié van die installasie van die uitverkorenes wat hemels geword het, op die nuwe aarde, wedergebore en verheerlik deur Jesus Christus, ons groot en almagtige skeppergod; die einste uitdrukking van "Almagtige God". Dit is nie sonder rede dat Hy as die "driemaal heilige" God aangewys word vanweë hierdie vers uit Jes. 6:3 nie: " *En hulle het na mekaar geroep en gesê: **Heilig , heilig , heilig** is die **HERE** van die leërskaar! Die hele aarde is vol van sy heerlikheid!* ". Die beeld en sy boodskap word herhaal in Openb. 4:8: " *Die vier lewende wesens het elkeen ses vlerke gehad, en hulle was rondom en van binne vol oë. Hulle hou dag en nag aan om te sê: **Heilig , heilig , heilig** is die **Here God, die Almagtige, wat was en wat is en wat kom!*** " Hierdie drievoudige heiligheid sal God uiteindelik deel met sy uitverkorenes, gesorteer en gekeur deur sy oordeel, regverdig, perfek en onfeilbaar. Omdat die getal "3" perfeksie simboliseer, wat bevestig word deur die gewilde gesegde: nooit twee sonder drie nie. En dit word baie keer bevestig in die voltooiing van die program wat deur God geprofeteer is: 3 opeenvolgende deportasies na Babilon, 3 koninklike bevele om terug te keer; 3 keer 2000 jaar vir die tyd van aardse sonde; 3 goddelike rolle om sondaars te red, God wat agtereenvolgens Vader, Seun en Heilige Gees is; en 3 opeenvolgende Adventistervarings in 1843-1844, in 1873, en in 1994 tot 2030, die datum van die einde van die aardse toets.

Die getalle 1, 7, 14 en 21 het nou 'n geestelike betekenis vir jou wat in stygende orde is: seleksie en suiwering wat regverdiging verkry; die eerste heiligmaking; die tweede heiligmaking; en die derde heiligmaking of verheerliking. Nou, hierdie heiligmaking is die basis van die organisasie van die eerste Pasga in die menslike geskiedenis, aangesien dit volbring is vir die bevryding van die Hebreeuse volk wat deur die Egiptenare verslaaf was. Laat ons dus hierdie konteks en die vorm vind waarin God aan die Hebreërs die organisasie van hierdie Pasga aankondig, wat die uur aandui wanneer God "verbygaan" om tussen sy volk en sy vyande te oordeel. Hierdie goddelike deurgang sal volledig

volbring word deur die aardse inkarnasie van ons Verlosser, Jesus Christus. Wie is sy vyande en wie is sy mense? Die antwoord is eenvoudig en duidelik. Sy mense luister na hom en gehoorsaam hom; Sy vyande luister nie na hom nie en is ongehoorsaam aan hom. Tussen hierdie twee opsies dwaal sommige mense rond sonder om hulself te kan verbind, omdat hulle die hele goddelikheid van Jesus Christus verminder het wat nie die God van die ou verbond wat Hy self reeds in persoon was, kan weerspreek nie.

Ons lees in Eksodus 12:1-2: “ *En die HERE het vir Moses en Aäron in Egipteland gesê: **Hierdie maand moet vir julle die begin van die maande wees ; dit moet vir julle die eerste van die maande van die jaar wees** .* Dit is noodsaaklik en heilsaam om te verstaan dat hierdie “ *julle* ” nie beperk is tot die Hebreërs van hierdie uittog uit Egipte nie. Hierdie “ *julle* ” het betrekking op al die uitverkorenes van die ou en van die nuwe verbond wat sedert 1843 tot 'n einde kom deur die Sewendedag-Adventistewerk, wat deur sy laaste andersdenkende verteenwoordigers na 1994 uitgevoer is. Die uitverkorenes van die eindtyd het des te meer rede om met hulle hele siel aan hierdie idee vas te hou, aangesien hierdie vers hulle 'n presisie gee wat die tyd van die ware wederkoms van Jesus Christus sal bepaal. Ten tyde van die lente-equinox, wat op 'n ewige wyse in die natuur gegraveer is, verklaar God aan Moses dat die lente die begin van die maande van die jaar van sy kalender en sy program aandui. En Hy dring daarop aan en herhaal: “ *dit sal vir julle die eerste van die maande van die jaar wees* ” "God het dus die lentedag gekies om die tyd van sy aardse reddingsprojek te begin en te eindig. Hierdie keuse van God is 'n prioriteit omdat dit sy visie en sy orde van tyd betref. En hierdie keuse is in ooreenstemming met die orde wat Hy ingestel het ten tyde van sy skepping van ons aardse wêreld. Want voor die sonde van Adam en Eva, sonder kanteling, het die aarde om sy vertikale as gedraai en gevolglik het die dae en nagte dieselfde aantal ure gehad; 12 uur nag gevolg deur 12 uur dag; wat ooreenstem met die standaard van die huidige lente-equinox. Op die dag van die oorspronklike sonde was die aarde gekantel en die tyd van 6000 jaar het begin met 'n lente, gevolg deur die eerste somer, dan die eerste herfs en die eerste winter. Die siklus sou 6000 keer herhaal word. Daarom kan Jesus Christus eers in die vroeë lente van 2030 terugkeer. Ons kan sy wederkoms vasstel en dateer vir Woensdag 20 Maart 2030.

Kom ons keer terug na die teks van Eksodus 12; hierdie keer, in vers 3 waarin God die organisasie van die eerste Pasga loods: " *Praat met die hele vergadering van Israel en sê: Op die **tiende dag van hierdie maand moet hulle 'n lam vir elke gesin neem** , 'n lam vir elke huis .* " Hierdie fees is gebou op die proses van heiligmaking wat ons gesien het. Hierdie fase is die eerste, dié van seleksie.

Dan lees ons vers 4: “ *Dit moet 'n lam sonder gebrek wees, 'n mannetjie van die eerste jaar; jy kan 'n lam of 'n bokkie neem.* ” Hierdie goddelike vereiste van reinheid word geregverdig omdat die gekose lam of bokkie die volmaaktheid van Jesus Christus, die Lam van God sonder vlekke of sonde, sal simboliseer. In hierdie vereiste vind ons die kriteria vir die seleksie van die proses van heiligmaking.

Vers 5: “ *Julle moet dit bewaar tot die veertiende dag van hierdie maand ; en die hele vergadering van Israel moet dit tussen die twee aande slag .*” Hierdie aksie sal die reinigingsfase van die heiligmaking wat onderneem is, voltooi. God verbind dit met die getal 14 wat, soos ons gesien het, dubbele heiligmaking aandui. Die lering wat deur hierdie eerste Pasga gedra word, sal betrekking hê op twee opeenvolgend geheiligde alliansies. Verder, geplaas tussen die getal 7 en die getal 21, profeteer hierdie Pasga gekoppel aan die getal 14 die voltooiing daarvan in Christus wat sal plaasvind tussen die skepping waar die geheiligde Sabbat gekoppel is aan die getal 7 en die einde van die wêreld wat gedefinieer kan word as die uur van die volmaaktheid van heiligmaking of dié van verheerliking verteenwoordig deur die getal 21. Om 'n vraag te beantwoord wat aan my gevra is oor hierdie keuse van God om sy eerste Pasga op die 14de ^{dag te hou} eerder as op die 7de ' blyk die antwoord in hierdie studie, hierdie keuse word gelei deur geestelike redes wat God daartoe gelei het om aan die getal 7 die betekenis van die heiligmaking van die Sabbat toe te skryf. Daarom kan hierdie figuur nie terselfdertyd 'n ander betekenis kry nie. Maar die noue verband tussen die 7de van die Sabbat en die 14de van Pasga bestaan; die Sabbat wat die ewige rus profeteer wat deur die lam van die 14de gewen is. Hierdie getalle getuig subtiel van die onafskeidbare karakter van Christus en die Sabbat. Spesifiek sedert 1843 is hierdie verband deur Jesus Christus bevestig deur sy vereiste van die beoefening van die Sabbat aan die kant van sy uitverkorenes. Boonop, in die Christelike era, het die skeiding van die Sabbat van Jesus Christus verskriklike gevolge inhou, en sal dit voortgaan om dit te meebring in die vorm van die " eerste ses trompette " van die Apokalips, dit wil sê, opeenvolgende moorddadige vloeke. Die getalle bly spreek, want wanneer ons die 7 en die 14 bymekaar tel, kry ons die getal 21 van die volmaaktheid van heiligmaking; wat vertaal in die volgende boodskap: gehoorsaamheid aan die Sabbat (7) gekombineer met die genade wat verkry is deur die dood (14) van Christus, sy Pasga, bied aan die betrokke uitverkorenes die status van die volmaaktheid van heiligmaking wat Jesus sal verheerlik (21) tydens sy wederkoms.

In die oorspronklike Joodse Pasga verwys Eksodus 12:7 na die fase van heiligmaking deur die bloed van die lam op die deurposte van die huise te sprinkel: " *Hulle moet van sy bloed neem en dit aan die twee deurposte en aan die boonste deurposte van die huise smeer waar hulle dit sal eet .*" God bied die Hebreërs die geleentheid om individueel die moontlikheid te manifesteer om sy beskerming te verkry. Die keuse hang af van elke skepsel wat vry gelaat word om die gegewe bevel te gehoorsaam of nie. Dit is deur die reaksie wat vrylik deur elke persoon gegee word dat die fase van heiligmaking moontlik sal word of nie. Dit is die spesifieke kenmerk van heiligmaking: dit berus op die individuele keuse van mense wat vry gelaat word tot die einde van die wêreld om dit te soek en te verkry. Hy wat nie die deurkosyne van sy huis besprinkel het nie, sou nie beskerm word op die uur wanneer die goddelike dood op die punt was om te kom en die eersgeborenes van die ongehoorsame Hebreërs of Egiptenare dood te maak nie. In hierdie les som God die reddingsplan op wat vir die hele mensdom ontwerp is, waarvoor twee keuses, twee paaie, geplaas word; gehoorsaamheid en lewe of ongehoorsaamheid en dood. Daarom, selfs in Jesus Christus, behels die

voorwaarde van versoening met God noodwendig gehoorsaamheid en die voortbring van die vrug van bekering, dit wil sê die verandering in die gedrag van mans en vroue wat wil baat vind by sy reddende genade.

Die betekenis van die Pasga word in verse 12 en 13 geopenbaar: “ *Vandag nag sal Ek deur Egipteland trek en al die eersgeborenes in Egipteland tref, mense sowel as diere, en teen al die gode van Egipte sal Ek oordele voltrek. Ek is YaHWÉH. Die bloed sal vir julle 'n teken wees op die huise waarin julle is; Wanneer Ek die bloed sien, **sal Ek julle verbygaan** , en die plaag sal nie onder julle wees om julle te vernietig wanneer Ek Egipteland tref nie.* ”. In hierdie verduideliking pas God die beginsel van regverdiging deur geloof toe. Waar Hy ook al die teken van gehoorsaamheid sien, sal Hy die voordeel van die ewige geregtigheid van die vlekkelose Lam Jesus Christus aanbied. Maar waar die teken van gehoorsaamheid, die daad van geloof, afwesig is, sal Hy wat Homself eendag as die “ *eersgeborene* ” van die verlossingsprojek sal aanbied, die “ *eersgeborene* ” van die rebelse families doodmaak. En die eerste slagoffers was die Egiptiese families van die tyd van die eerste Pasga.

In Eksodus 12:18 verskyn die getal 21: “ *In die eerste maand, op die veertiende dag van die maand, in die aand, moet julle ongesuurde brode eet **tot die een-en-twintigste dag in die aand**.* ” In die plan van historiese verlossing verteenwoordig hierdie fees van ongesuurde brode die heiligmaking van die uitverkorenes vanaf die dood van Christus (nommer 14) tot die eindtyd wanneer die uitverkorenes die volmaaktheid van heiligmaking sal bereik (nommer 21). Brood rys deur 'n proses van fermentasie, 'n beeld van besoedeling en sonde. Die verbod op gesuurde brood het dus die verbod op hierdie besoedeling en sonde in die lewens van die getroue Hebreërs en die ware heiliges van Jesus Christus beteken.

In Dan. 9:27, die tyd van die ware Pasga word gekenmerk deur “ *'n verbond vir een week met baie* .” Hierdie week word in regte jare en dae getel. Wat die jaar betref, begin dit met die doop van Jesus in die herfs van 26 en eindig dit met die dood van die diaken Stefanus in die herfs van 33, 'n aksie wat deur God ontvang is as 'n definitiewe nasionale verwerping van die Messias Jesus deur die Hebreeuse volk. Jesus wat Homself aangebied het aan die mense wat van die Romeinse goewerneur Pontius Pilatus sy dood deur kruisiging gevra en verkry het. In die middel van die week, op 3 April 2030, het Jesus deur sy soendood 'n einde gemaak aan die “*offer en offerande* ” van diere wat Hom tot dan toe gesimboliseer het. Hierdie Woensdag, 3 April 2030, is die Pasga van die dood (nommer 14) van die Messias vervul, wat die lente van hierdie jaar 2030 sy basis gee vir die begin van die laaste 2000 jaar wat lei tot die einde van die 6000 rotasies van die aarde om die son, geprogrammeer deur God om sy uitverkorenes in Christus te kies en uiteindelik te red.

In werklike dae getel, het hierdie “ *week* ” van Dan. 9:27 op die 10de ^{dag} van die eerste maand begin en op die 17de ^{dag geëindig} . In die eintlike middel van hierdie week, dit wil sê op Woensdag 3 April, 30ste en 14de ^{dag} van dieselfde eerste maand, het Jesus sy lewe geoffer en gesterf vir die verlossing van die sondes van sy enigste uitverkorenes; diegene wat Hy waardig ag om voordeel te trek uit sy aanbod van genade en wat Hy regverdig deur hulle met sy volmaakte

persoonlike geregtigheid te bedek. In hierdie lering verskyn die getalle 10, 14 en 17, wat 'n betekenis dra wat reeds vir 10 en 14 gesien is. Maar 17 bring 'n boodskap wat ooreenstem met die betrokke situasie. Die getal 17 simboliseer oordeel in Openb. 17. In hierdie week het God sonde geoordeel en daarvoor versoening gedoen vir sy uitverkorenes. Op 6 April, 30 April, die 17de ^{dag} van die maand, die Sabbat, het die geprofeteerde week geëindig. Die volgende dag, op die oggend van “Soldi” 7 April, opgewek, het Jesus aan sy uitverkorenes verskyn. Hierdie opstanding het die skuldgevoelens van die ongelowige Hebreeuse volk versterk, maar 'n uitstel is toegestaan tot die herfs van 33, soos die vorige les getoon het. Ons het so pas die nuttigheid van die getalle 10, 14, 17 en 21 gesien, wat almal lesse dra, maar hulle het nie prioriteit in die konstruksie van die kalender van die orde van tyd wat deur God gedefinieer is nie. Dit is uitsluitlik gebaseer op sy stelling uit Eksodus 12:2 wat aan die begin van hierdie studie gesien word: “ **Hierdie maand moet vir julle die begin van die maande wees ; dit moet vir julle die eerste van die maande van die jaar wees** . Dus, in die voortsetting van die Adventistewerk, wat die pogings nastreef om die heiligmaking en regverdiging wat deur Christus vereis word, te bewaar, sal die laaste uitverkorenes verander en verheerlik word om op Woensdag 20 Maart 2030 die hemelse heiligheid van die koninkryk van God binne te gaan.

Paulus en die geprofeteerde rus

Hierdie besinning is gebaseer op hierdie vers uit Hebr. 3:11: “ *Toe het Ek in my toorn gesweer: Hulle sal in my rus nie ingaan nie!* ”. Gelei deur die Gees, het Paulus verstaan dat die rus waarvan gepraat word, die rus betref wat verkry word deur die vrede van Christus. Hierdie redenasie was nodig omdat diegene wat besorg was oor die goddelike vervloeking, die vaders, van die Sabbatsrus geweet het en dit min of meer getrou beoefen het. Dit was duidelik dat God verwys het na 'n geestelike rus wat die Christen-uitverkorenes vind in die vergifnis wat in Jesus Christus verkry word. Die logika van hierdie argument was onbetwisbaar en sou waarskynlik 'n Jood oortuig om tot die geloof van Christus te bekeer.

In sy tyd, ongeveer 4000 jaar vanaf Adam, het God egter nie die profetiese karakter van ons sewe-dae weke aan hom bekend gemaak nie. Hy het dus nie die verband tussen die weeklikse Sabbat en Christus se oorwinning oor sonde gesien nie. Hierdie kennis is ons late voorreg, want voor ons tyd sou dit 'n oorsaak van ontmoediging vir sy dienaars gewees het. God wou nog altyd sy dienaars hoop gee om die wederkoms van Christus in hulle tyd te ervaar.

Hebr. 4:1: “ *Laat ons dan vrees dat terwyl die belofte om in sy rus in te gaan nog bestaan, iemand van julle dalk agterbly .* ”

Tweeënduisend jaar na Paulus se tyd behou hierdie vers al sy waarde, des te meer omdat die tyd wat toegelaat word om jouself te verbind tot die benutting van die Here se aanbod vandag werklik kort is.

Die hemelse " duisend jaar " verlore in Milaan

Dit was inderdaad in die Italiaanse stad Milaan dat die verraad van die Christelike geloof plaasgevind het, wat daartoe gelei het dat dit die strawwe van die " *sewe trompette* " van die Apokalips moes verduur. Hierdie boodskap het betrekking op die " *Smirna* "-tydperk waarin die uitverkorenes van Christus vir " *tien jaar* " onder die verskriklike vervolginge van Keiser Diocletianus met moed en selfverloëning vir die laaste keer getuig het van hulle gehegtheid aan die suiwer waarheid van die leer van verlossing in Christus. Deur hierdie verskriklike beproewing uit te wys, rig die Gees van Christus ons aandag op die historiese omstandighede wat dit tot 'n einde gebring het.

Na " *tien jaar* " waartydens Diocletianus sy mag met een, en toe twee ander geassosieerde keisers gedeel het, en sodoende die regime van die "tetrargie" geskep het, het Konstantyn I ' die seun van een van hulle, teen hulle geveg en hulle verslaan. Met die geleentheid van sy oorwinning in die stad Milaan het hy amptelik 'n einde gemaak aan die vervolging van Christene dwarsdeur die Romeinse Ryk met 'n dekreet gedateer 313. Dit is hoe ons in die geskiedenis die teenwoordigheid van hierdie laaste vervolging van " *tien jaar* ", tussen 303 en 313, kan vind. In sy boodskap genaamd " *Smirna* ", skryf Jesus hierdie vervolging toe aan die duiwel, Satan, en bevestig sodoende sy verbintenis met die Romeinse keisers, die werklike outeurs van die feite. Die vrede wat bereik is, is deur die arme gemarteldes waardeur, maar hierdie vrede sou binnekort tragiese gevolge vir die Christelike geloof inhou.

In 321, agt jaar later, op 7 Maart, het dieselfde keiser Konstantyn I vanuit sy stad Milaan 'n nuwe dekreet ^{uitgevaardig} wat die weeklikse rus van die eerste dag verpligtend maak. Wat het tussen hierdie twee datums gebeur? Die Duiwel het die keiser daarop gewys hoe skadelik en nadelig individuele keuses op die rusdag vir die voorspoed van die ryk was. Christene het op die sewende dag gerus vir die Sabbat wat deur God vir hierdie doel geheilig is, en aanbidders van die heidense Romeinse astrale god het die Romeinse "Sol Invictus" vereer, of die dag van die "Onoorwonne Son", die eerste dag van die goddelike week wat deur die heidense keiser self waargeneem is. Hierdie probleem duik te alle tye weer op, en die beperkings van die dominante maak hierdie verskille gelyk deur 'n enkele nasionale rusdag, godsdienstig of nie, aan te neem. In die godsdiensgeskiedenis het hierdie feit ongemerk gebly, want die staking van vervolgings het gelei tot die vermenigvuldiging van valse bekerings tot die Christelike geloof. En toe die aantal valse Christene die meerderheid geword het, het die Konstantynse norm die dominante model geword wat afgedwing moes word.

In 538, by wyse van keiserlike bevel, het Justinianus I die eerste regerende pous, die intrigerende Vigilius, heerskappy oor die universele Christendom ^{gegee}, terselfdertyd biskop van Rome. Die biskop van Rome, wettiglik deur die volk verkies, is by hierdie geleentheid verban en vervang. Maar ek herinner u daaraan dat die titel van biskop slegs dié van erkenning van ware godsdienstige kennis en begrip was, wat hom nie die magte van 'n leier gegee het nie. Met Vigilius verander die norm en die een wat in Rome sit, word die hoof van die ander biskoppe en gelowiges van die ryk. So het die valse Romeinse Christelike geloof mettertyd die norm geword, wat valse legitimiteit gegee het aan die dag van die

"Onoorwonne Son", sedertdien herdoop tot die dag van die "Here", of, in Latyn, dies "Domenica" en in Frans "Sondag".

Die onwettigheid van die Romeinse "Sondag" word sigbaar gemaak deur die praktyk van die Sabbat wat tradisioneel te alle tye en in alle omstandighede bewaar en onderhou word deur die Jode wat versprei is oor die nasies van die aarde.

Verstaan jy waarom God, te midde van hierdie godsdienstige oorheersing, sy strawwe op skuldige mense vermenigvuldig het? Wat die geskiedenis nie opgemerk het nie, beklemtoon en openbaar Jesus in sy profesieë van Daniël en Openbaring. Vir die huidige Christelike godsdienstige normaliteit is niks anders as valsheid vir God nie. En die mensdom betaal steeds die prys, veral sedert 2020 toe die toorn van die Allerhoogste die streek van "Milaan" geteiken het; die einste plek waar die bevel van 7 Maart 321 geskryf is, wat veroorsaak het dat baie van diegene wat geroep is, die reg verloor het om " *die dooies te oordeel* " vir " *duisend jaar* ", in die koninkryk van God waar 'n mens slegs deur die pad van waarheid wat deur Jesus Christus geleer is, binnegaan. Op 14 Maart 2020 het die goddelike plaag genaamd Covid-19 die stad Bergamo, noordoos van Milaan, getref, die godsdienstige gemeenskappe van die kloosters in die streek uitgewis en 6 000 sterftes in hierdie gebied alleen veroorsaak. Die plaaslike inwoners het gevra waarom so 'n tragedie hulle getref het. Die antwoord lê in die datums, 14 Maart 2020 was God se reaksie op die verontwaardiging van 7 Maart 321. En vir die betrokke inwoners het die tyd aangebreek om hierdie wyse raad van God, oorgedra deur Salomo, in Pred. 7:14: " *Wees bly in die dag van voorspoed, en in die dag van teëspoed, bedink : God het die een gemaak sowel as die ander, sodat die mens niks sal ontdek wat ná hom sal kom nie .* " Die aangemoedigde besinning behoort die slagoffers te laat besef dat God, van sy kant, Hom nie daarby neerlê om die wandade wat Hom aangedoen word, te aanvaar nie. En op die tyd wat deur hom gekies word, reageer hy en spreek hy sy regverdige woede uit. Alhoewel dodelik, vorm die gevolge van sy plaë kosbare waarskuwingsseine wat Hy aan sondaars rig, maar ook aan sy uitverkorenes self. Met die plaag van Covid-19 gee God sy teken van sy toetrede tot aksie. Hy kom te voorskyn uit 'n stilte wat Westerse mense toegelaat het om sy blote bestaan te vergeet. Ook word die "ontwaking" daarvan gekenmerk deur kragtige effekte. Maar hoewel dodelik, is die Covid-19-plaag nie bedoel om mense uit te roei nie. Bowenal kom dit om aan die uitverkorenes die naderende gebeure wat vir die " *eindtyd* " geprofeteer is, te bevestig. En waardevolle lesse spruit uit hierdie ervaring van 'n wêreldwye epidemie. Verskrik deur die sterflike risiko, blameer mense mekaar, en diegene wat om verskeie persoonlike redes nie ingeënt wil word nie, word verantwoordelik gehou. Twee volkome logiese posisies is onversoenbaar teenoorgestelde. En laat ons daarop wys dat hierdie teenkanting dié van godsdienstige geloof teen sekulêre, ateïstiese, humanistiese gesondheidswetenskap is. God nooi ons uit om in hierdie gedrag die einste tipe reaksies te sien wat die laaste rebelle sal hê teenoor die getroue waarnemers van die Sabbat, weerbarstig en gekant teen die gehoorsaamheid van die Romeinse rus van die "eerste dag" wat wêreldwyd op die oorlewendes van die laaste aardse kernkonflik afgedwing is. Individuele belang sal moet plek maak vir kollektiewe

belang. En in hierdie laaste konteks sal die weerbarstiges met die dood gestraf word. Maar deur sy glorieryke wederkoms sal Jesus die dood teen diegene draai wat dit wou toedien. Waarlik! En daar, in 2030, weens 'n gebrek aan grafgrawers, sal die lyke van die laaste dooies nie begrawe word nie, hulle sal as voedsel vir die voëls van die hemel gelaat word, die roofvoëls, waaronder in Europa die swart "vlieërs" is; Hierdie term "Milaan" vind daar 'n derde "makabere" rol wat goed kontrasteer met die "duisend jaar" van oordeel wat vanaf hierdie lente van 2030 die deel van die uitverkorenes is wat die dodelike gevolge van die bevel kon ontduik wat in 321 in "Milaan" onderteken is deur die valslik bekeerde keiser, Konstantyn I ' wat die Grote genoem word deur almal wat God te klein oordeel om self sy ewigheid binne te gaan.

"Die Werk van Hercules"

Met hierdie uitdrukking verwys ek na die enorme moeilikheid wat God in ons moderne tyd teëkom om die harte van mense terug te wen. Hulle het van sy bestaan vergeet, net op hul sig staatgemaak, hulle leef baie goed sonder hom. Dit is waar dat elke probleem oorsake kan hê en spesialiste is daar om dit te verduidelik. Trouens, die mensdom is teen Kersfees 2021 in dieselfde toestand as wat die tyd voor die vloed was. Reeds in 1992 het agt mense opgedaag vir 'n tweede lesing wat ek in 'n hotel gegee het, oor die onderwerp van "Die Openbaring van die Sewende Uur". Trouens, slegs agt mense het aan boord van Noag se reddingsark gegaan. Die verkondiging van goddelike lig wat die profesieë duidelik kom verduidelik het, het niemand meer geïnteresseer nie, nie in die Adventiste-vergadering of buite dit nie. Sedertdien het hierdie lig net gegroei en terselfdertyd het ongeregtigheid ook in die wêreld gegroei. Tot die punt dat alle ou waardes in twyfel getrek word. Onder die sielkundige druk van virale aanvalle het die Franse volk, so trots op hul menseregte, genadig en manipuleerbaar geword en die nuwe pligte wat deur hul leiers aan hulle opgelê word, gehoorsaam. Maar hier is daar weer 'n verduideliking: van ou Frankryk bly net die grond oor, self besoedel deur die oormatige gebruik van chemiese kunsmis en plaagdoders. Veels te laat word biologiese pogings georganiseer, maar soos verlore tyd, kan die foute wat gemaak is nooit weer ingehaal word nie. 'n Kloof het oopgemaak tussen Westerse volke van Christelike oorsprong en die Skeppergod. Om dialoog en verhouding te herstel, is dit genoeg om noukeurig in hom belang te stel, want hy verwag net een ding van die sondaar; Hy soek dit. God laat Homself vind deur almal wat Hom soek. Maar wat sien ons? Na twee agtereenvolgende jare van lewe in vrees vir siekte en dood, hoor ons geen uitroep van pyn wat na God opstyg nie; Alle hoop rus op mediese wetenskap. Kerke blameer nie die Almagtige, wat hulle veronderstel is om te verteenwoordig, vir hierdie virusplae wat mense oor die hele aarde tref nie. En dit is bewys dat boosheid baie swakker is as wat blinde leiers dink. As miljoene mans, vroue en kinders skielik sou begin sterf, sou die hemel met gebede en smeking beleër word. Die kwaad is dus nie werklik groot genoeg om die slapende of afwesige geloof te wek nie.

Die fenomenale traagheid van die mense se gedrag verklaar waarom God die herstel van Christelike dogmatiese waarhede, wat herbou moes word na die lang, donker bewind van valse pouslike Katolieke Christendom, oor etlike eeue laat strek het. Vir eeue was daar 'n "breinspoeling" van mense in die Westerse wêreld. Ook kon die grafiese indruk van Bybelse waarheid slegs met verloop van tyd menslike verstand terugwen. Die Bybel was duur en skaars. Die menigtes het nie toegang daartoe gehad nie. En die werk van die Hervorming het staatgemaak op welgestelde en geleerde mense. Die geval van Peter Waldo in 1170 bevestig dit. Sy saak tersyde, kennis was in die hande van daardie welgestelde, moontlik gierige, wrede en korrupte mense soos Johannes Calvyn. Die gewone mense moes tevrede wees met die krummels van die dinge wat hulle gehoor het. Van die begin af, na die optrede van die monnik Martin Luther, het die essensiële boodskap behoue gebly oor verlossing deur genade, in teenstelling met verlossing deur nuttelose werke, soos deur die pouslike kerk geleer. Deur die skryf van die "Tien Gebooie van God" in die Bybel te vergelyk met die verkorte vorm wat deur Katolieke priesters geleer is, het die onderdrukking van die tweede gebod deur Rome aan die lig gebring. Dit skryf die verbod voor op aanbidding en neerbuiging voor skepsels; hierdie vorm van aanbidding is slegs aan God en Hom alleen te danke. Hierdie twee waarhede was die basis van die Gereformeerde geloof. Maar die traagheid wat deur die eeue-oue praktyk van die Romeinse rusdag geskep is, het die Hervormers verhinder om die oortreding van die goddelike Sabbat en, bowenal, die belangrikheid daarvan te ontdek. Hulle was dus onbewus daarvan dat hierdie oortreding van die dag wat deur God geheilig is, die oorsaak was van die godsdienstige verharding wat hulle tot die punt van doodmaak laat ly het. Vir ongekultiveerde en onkundige mense lyk die dae wat op mekaar volg almal dieselfde, en dit is slegs op grond van 'n tradisionele gebruik dat Romeinse Sondag as die "Heredag" gevier is. En dit moet opgemerk word dat onkunde en onkunde nie die hedendaagse wêreld kenmerk nie. Tog reageer mense in hierdie opgevoede samelewing met dieselfde onverskilligheid, maar met verskerpte skuldgevoelens. Dit verg werklik 'n goddelike inspirasie om die belangrikheid van die Sabbat te ontdek. Voordat ek 'n "Adventis", 'n praktiserende ongedoopte Protestant, geword het, en nadat ek die hele Bybel gelees het, was ek verbaas dat die Christelike godsdienst nie die Joodse Sabbat as sy weeklikse rusdag behou het nie. Hierdie verbasing was die basis van my ware bekering tot Jesus Christus. Om Adventiste te ontmoet, het my na die Sabbat en die doop gelei. Die oorsaak van verbasing het dus verdwyn danksy die Adventiste lig. Die bestudering van die profesieë en die antwoorde wat God in Christus my gegee het, het my gekwalifiseer vir die werk wat ek vandag vir Hom doen. 'n Regverdige verbasing lê aan die oorsprong van hierdie geestelike metamorfose. Dit verg baie min, wat Jesus geloof noem en wat Hy met 'n mosterdsaad illustreer, sodat ons hele lewe kan baat vind by die volle lig daarvan, die vrug van sy reddende genade. In die 16de^{eeu} was liefde vir Christus wat vir ons sondes gesterf het genoeg om sy genade te verkry. In daardie tyd het Jesus geen ander "las" vereis soos Hy in Openb. 2:24 sê nie: "Maar aan julle almal wat in Thiatire is, wat hierdie leer nie het nie, en die dieptes van Satan nie geken het nie, soos hulle sê, Ek sê vir julle, Ek sal geen ander las op julle lê nie." Ons moes hom meer liefhê as ons eie lewe

en weet hoe om die kamp van die duiwel, sy vyand en ons s'n, te identifiseer. Hierdie goddelike vereistes bly steeds in ons laaste tyd, maar ons het nie meer die verskoning van onkunde nie; Sedert 1843, en veral sedert 2018, is verduidelikings vir al sy openbarings en huidige wêreldsituasies beskikbaar en perfek verduidelik.

WAT IS JOU NAAM?

Rigters 13:17-18: “*Toe sê Manoag vir die Engel van die HERE: **Wat is u naam** , sodat ons U kan verheerlik as u woord uitkom? Die Engel van die HERE antwoord hom: **Waarom vra u na my Naam? Hy is wonderbaar .***”

Die vader van die toekomstige Simson het niks meer verkry nie, maar die antwoord op hierdie vraag is aan Moses gegee deur die God wat aan hom verskyn het in die vorm van 'n brandende bos wat gebrand het, maar nie verteer is nie. Die ervaring word in Eksodus 3 vertel. Ek het hierdie onderwerp al dikwels bestudeer, maar die Gees van die Here het my vandag, Vrydag 31 Desember 2021, 'n baie belangrike aspek van hierdie storie laat ontdek. Hierdie nuwe lig is gebaseer op die numeriese waarde van die naam van God wat mense volgens sy orde moes aanwys deur die tetragrammaton " יהוה " wat bestaan uit vier letters van die Hebreeuse alfabet wat van regs na links agter die "jod" is, waarvan die numeriese waarde 10 is omdat dit die 10de^{plek} in hierdie alfabet beklee; dan kom 'n eerste "Hey" waarvan die waarde 5 is om dieselfde redes en wat die simboliese getal van die mens is; dan die “wav” waarvan die waarde 6 is en die simboliese getal van die engel of die duiwel; en die naam eindig met 'n tweede "Hey", wat die totale aantal van die byvoeging van hierdie vier letters op 26 te staan bring; dit wil sê, $10 + 5 + 6 + 5$. Ek spesifiseer, 26 is die aantal letters in die Franse alfabet, dit is ook die nommer van die Franse departement waarin God my gebore en geleef het. Maar dit is ook in die stad waar ek woon dat hy sy eerste Adventistekerk na Switserland gestig het, om sy lig te versprei.

Wanneer Hy skeep, beperk die groot skeppergod Homself nie tot die materie wat Hy uit die niks te voorskyn bring nie. Hy is ook, op 'n onbeperkte wyse, aan die oorsprong van die wiskundige wetenskappe wat vandag spesialiste fassineer wat nie huiwer om te verklaar dat die hele lewe op grond van wiskundige formules geanaliseer en gekonstrueer kan word nie. Ek is nie 'n kenner in hierdie wetenskap nie, maar ek onderskryf hulle ten volle. Ek betreur dit net dat hulle hierdie wetenskap nie toeskryf aan sy briljante uitvinder, die oppermagtige God nie. My benadering tot getalle is uniek spiritueel en dit is in die studie van sy "Openbaring" dat ek die boodskappe wat in getalle en syfers versteek is, kon ontdek. God het “Sy Openbaring” gekonstrueer, en Hy bied dit aan Sy uitverkorenes aan. Die begrip daarvan is gebaseer op die beelde, letters en syfers waaruit dit bestaan. Dit is drie komplementêre denkrigtings wat saam 'n harmonieuse perfeksie vorm wat uniek goddelik en driedimensioneel in konsep is.

In hierdie einde-van-die-jaar konteks onder mense van Romeinse tradisie, projekteer televisies films op die klein skerm wat kinders en volwassenes boei. En in hierdie konteks, soos elke jaar, is die film "Die Tien Gebooie", verfilm met 'n enorme begroting wat grootliks terugbetaal is sedert die eerste vertoning, weer

eens aan ons verbaasde blik gebied. Want dit was nie die besorgdheid om die waarheid te verheerlik wat die oorsaak van die skepping daarvan was nie. Amerikaanse vervaardigers het die belangstelling verstaan om hierdie storie, waar die bonatuurlike konstant is, vir geld te benut; Die rolprentbedryf laat dit toe om, deur middel van bekwame truuks, asemrowende en indrukwekkende tonele soos die opening van die Rooi See voor die Hebreuse volk wat op die kus teenoor hierdie see vasgekeer is, weer te gee. Die film laat jou toe om 'n goeie tyd te hê, maar ek nooi diegene wat dit kyk uit om vinnig die vorm wat aangebied word te vergeet om in die Bybel die teksverslag van die werklike voltooiing van hierdie buitengewone ervaring te vind. Sedert Adam en Eva en na Noag, het God Homself nog nooit so baie langs een man, Moses, gemanifesteer met soveel mag, effekte, resultate wat die mensdom getuig van sy werklikheid. Ek sal terugkom na hierdie onderwerp, maar eers kom ek terug na hierdie naam van God wat Moses sal ontdek sonder om hom te vra: "Wat is jou naam?". Om Moses se gedrag te verstaan, moet ons uit die Bybelteks onthou dat hy die teenoorgestelde invloed van twee kulture, dié van Egipte en dié van die Hebreërs, waaraan hy altyd geweet het hy behoort, in teenstelling met die scenario van die film, in sy gedagtes ontvang het. Daar is geen misterie oor haar oorsprong nie, die farao se dogter is in kontak met Miriam, Moses se ouer suster, sodra hy in sy mandjie op die Nyl ontdek word. Nog beter, sy stem in om die kind aan sy regte moeder toe te vertrou, sodat sy hom kan borsvoed en grootmaak. Moses het dus altyd geweet dat hy Hebreër was en dat die Hebreërs "sy broers" was. Toe hy egter grootgeword het, volgens die ooreenkoms wat met die Egiptiese aanneemoeder gesluit is, het die regte moeder Moses teruggegee aan Farao se dogter, wat hom onderhou en hom "soos 'n seun" grootgemaak het; óf, met al die liefde en selfverloëning wat sy getoon het deur hom tydelik aan sy regte familie toe te vertrou. Dit is juis omdat hy sy persoonlike oorsprong ken dat hy op veertigjarige ouderdom 'n Egiptenaar kom doodmaak wat een van "sy Hebreuse broers" wou doodmaak. Moses is dus verskeur tussen sy gevoelens van liefde vir sy twee onversoembare bande; 'n Egiptiese moeder wat sy liefde werd is en 'n moeder met die Hebreuse bloed wat deur haar are vloei, ewe waardig aan sy liefde. En dit is juis die bloedvergieting wat hom dwing om die oorsprong van sy eie bloed te bevoorreg. In sy instruksie het Moses Hebreërs en Egiptenare ontvang. Al hierdie teenstrydige oortuigings moet gesorteer en geselekteer word. Ook, terwyl hy skuiling in Midian soek, ontdek Moses, nadat hy die bewaker van die kuddes van sy skoonvader Jetro, die Midianiet, 'n afstammeling van Abraham se laaste huwelik, by Sinai God wat Homself manifesteer in die verskyning van 'n vlamme bos. Ek neem hierdie geleentheid om 'n openbare leuen te ontmasker wat hierdie Sinai in die suide van die Egiptiese skiereiland plaas, terwyl die ware Sinai naby Midian oos van die oostelike arm van die Rooi See, in Arabië, in 'n werklik bergagtige woestynligging geleë is; wat deur Gal. bevestig word. 4:25: "want Hagar is die berg Sinai in Arabië, en sy stem ooreen met die huidige Jerusalem, wat saam met haar kinders in slawerny is."

Dit is belangrik dat die misdaad wat Moses gepleeg het, deur die Farao ontdek en aan hom toegeskryf is. Dit was dus om aan hierdie Egiptiese woede te ontsnap dat hy uit Egipte gevlug het. Die aksie het hom daartoe gelei om op sy Hebreuse oorsprong staat te maak

en hom sodoende voorberei om die God van sy vaders werklik te ontmoet. In sy gedagtes het Moses homself baie vrae oor hierdie onsigbare en verwarrende God afgevra. Die vraag “Wat is jou naam?” » som al sy ongeformuleerde geestesvrae op. Dit neem dan verskeie betekenisse aan. In Egipte het die mense van sy aanneemoeder baie gode aanbid wat, indien nie oneffektief nie, ten minste onsigbaar was. Maar so was die God van sy broers. Boonop het dit nie in sy guns spreek om op hom te steun terwyl sy kinders aan die slawerny van harde en moorddadige slawerny oorgelewer is nie. Die vrae wat hy homself gevra het, was dié wat 'n man op soek na begrip sou vra, so ontstellend was die godsdienstige situasie. “Hoe kan die ware God sy volk aan Egiptiese haat oorlewer?”

Beklemtoon in jou antwoorde hoe God demonstreer dat Hy die geheime gedagtes van lewende wesens, engele of mense, ken en ondersoek.

Van die eerste vokale kontak af stel God Moses gerus, wat Hy by die naam roep en Homself aan hom voorstel volgens sy formule, as “*die God van sy vaders, van Abraham, van Isak en van Jakob*”. Sy oortuiging word dus gelegitimeer. Onmiddellik na hierdie aanbieding praat God oor die lydende situasie van sy verslaafde volk. Eks.3:7: “*Yahweh sê: Ek het die ellende van my volk wat in Egipte is, gesien en die geroep van hulle onderdrukkers gehoor, want Ek ken hulle pyne.* » Moses kan steeds gerusgestel word, God se onaktiwiteit tot op hierdie oomblik het dus betekenis gehad. En 'n doel, wat die volgende vers openbaar: “*Ek het neergedaal om hulle uit die hand van die Egiptenare te verlos en hulle uit daardie land te laat optrek na 'n goeie en uitgestrekte land, na 'n land wat oorloop van melk en heuning, na die plekke van die Kanaäniete, die Hetiete, die Amoriete, die Feresiete, die Hewiete en die Jebusiete.*” Laastens in hierdie lys noem God die Jebusiete, die stad Jebus sal onder koning Dawid die hoofstad van die Hebreeuse volk word, genaamd Jerusalem. Die gebied sal 'n Jebusitiese enklawe bly tot sy heerskappy.”

God se program word dus duidelik aan Moses geopenbaar, wat dan leer dat hy self sy volk op hulle mars na goddelike vryheid sal lei.

Die volgende vers sê: “*Moses het vir God gesê: ‘Ek sal na die kinders van Israel gaan en vir hulle sê: Die God van julle vaders het my na julle gestuur.’”* Maar as hulle my vra **wat sy naam is**, wat moet ek vir hulle sê? ”Hierdie vers laat ons beseft dat Jakob se familie sedert hul vestiging in Egipte bowenal 'n stamkarakter behou het en dat hierdie aard die Hebreërs wat tot slawerny gedwing is, nog meer gekenmerk het. 'n Slaaf het geen regte behalwe om sy meesters te gehoorsaam om te oorleef nie. In hierdie konteks is kollektiewe godsdienstige toewyding nie meer moontlik nie en die verslaafde mense sal alles van voor af moet leer; alles wat Abraham as 'n getuigenis vir sy nageslag nagelaat het en wat God daarby sal voeg. Moses self het nie kennis geneem van die naam van die God van sy vaders nie en sy intellektuele opleiding het hom daartoe gelei om te vra “*onder watter naam*” hy dit aan sy Hebreeuse broers sou moes aankondig. Tot nou toe het God Homself nog nooit by die naam genoem nie. Sy antwoord kom in vers 14: “*God het vir Moses gesê: ‘Ek is wie Ek is.’ En Hy het gesê: So moet jy aan die kinders van Israel sê: Hy wat genoem word EK IS, het My na julle gestuur.* » Trouens, om by die Hebreeuse teks te pas, is God se reaksie selfs meer telegrafies: “*Ek is wie Ek is.*” Maar selfs hierdie tradisionele vertaling gee nie

Dit is gebaseer op die waarde van getalle. Die naam van God wat mense kan uitspreek, en wat met die "jod" begin, het die heelgetal 26 as waarde gehad. Maar die een wat God alleen kan uitspreek, en wat begin met 'n "aleph" waarvan die numeriese waarde "1" is, het die heelgetal $1 + 5 + 6 + 5$, dit wil sê 17, die simboliese getal van oordeel in sy Apokalips. Dit beteken dat agter die getal 26 wat aan hom toegeskryf word wanneer sy naam deur mense opgeroep word, die getal 17 is waarmee God homself aanwys, wat sy karakter as die groot universele Regter bevestig. Trouens, God hou nie op om te oordeel nie; die verloop van sy bestaan is 'n toneel van permanente kollektiewe en individuele oordeel van al sy skepsels. Hy het hierdie waarheid in sy heilige Naam gegraveer. En hierdie naam, onuitspreekbaar deur die mens, is so om verskeie redes, en onder andere die onversoenbaarheid van die grammatikale reëls van Hebreeus met ons tale van Grieks-Latynse oorsprong. In die tye van Hebreeuse vervoeginge bestaan die "teenwoordige" tyd nie. Die vervoeging daarvan is gebaseer op die hoof binêre verdeling van die perfekte en die onvolmaakte, dit wil sê, verlede aksie en toekomstige aksie. Maar deur sy openbaring in die Griekse taal te bring, kan God sy Naam oproep deur die drie tye van verlede, hede en toekoms te gebruik, soos in hierdie taal voorgestel. Só openbaar die groot goddelike Regter sy naam, en sê op 'n manier wat aangepas is by ons Franse taal van Grieks-Latynse oorsprong, in Openb. 1:4: " *Johannes aan die sewe gemeentes wat in Asië is: Genade vir julle en vrede van **Hom wat is, en wat was, en wat kom** , en van die sewe Geeste wat voor sy troon is. " " **Hy wat is, wat was, en wat kom** ," die formule word herna in Openb. 1:8: " *Ek is die Alfa en die Omega, sê die Here God, **wat is, wat was, en wat kom** , die Almagtige.* " Die uitspreekbare, maar onvertaalbare naam is dus vertaal en goed weergegee, wat die onuitspreekbare naam betref, deel u vandag met my die verborge geheim daarvan: God is die enigste " **Regter** " wat mense*

moet vrees en leer liefhê. Want die hele plan wat Hy in werking gestel het, is om te "oordeel" tussen opstandige sondaars en getroue uitverkorenes, om uiteindelik te verkry wat Hy wou verkry: liefde wat vrylik deur sy getroue uitverkorenes ervaar word. Die groot ewige reis kan dan sonder 'n enkele probleem voortgaan. Hy sal ophou om te oordeel en te veroordeel.

En aangesien die heilige naam, sonder sy "jod", maar met die "Aleph", God as die "opperregter" openbaar, is dit nie verbasend dat die boek Daniël, 'n naam wat beteken "God is my **Regter**", geskryf is om die weg voor te berei vir die ontdekking van die goddelike "oordeel" wat in detail in sy Apokalips, sy allerheiligste "Openbaring", geopenbaar word nie. Want dit is in hierdie "Openbaring" dat God die sleutels tot al sy kodes openbaar, gebaseer op beelde, woorde en getalle. Die onderwerp van elke hoofstuk is in harmonie met die nommer wat dit dra volgens die betekenis daarvan in God se kode. Die eerste wat verskyn is natuurlik die getal 7, wat goddelike heiligmaking aandui, en by uitbreiding, die godsdienstige skakel wat daarmee gevestig is, al dan nie. Dus, teenoor die kamp van die goddelike "7", vind ons die Romeinse kamp en sy "7 koppe" van Openb. 12:3, 13:1 en 17:3. So, in Openb. 13, word ware heiligmaking tydelik vervang deur die valse heiligmaking van die Romeinse pouslike regime tussen 538 en 1798 en vir almal wat God aan sy duisternis oorlewer, tot 2030.

In die naam van God, YaHWÉH, som die opeenvolging van die laaste drie letters wat in die twee vorme van die heilige naam bewaar is, die letters HWH, dit wil sê 5 + 6 + 5, die program op wat deur God bedink is, want die tema van Openb. 5 handel oor "Jesus Christus, die Seun van die mens". Tussen die twee "5"e wat hom aangaan, verteenwoordig die nommer 6 van die letter "waw" die skynbare tydelike oorwinning van die duiwel wat lank reeds die aardse volke oorheers het. Maar bestem vir nederlaag en dood, is die duiwel reeds deur Jesus Christus verslaan en sal dit uiteindelik ook doen. Dit is wat die laaste "5" aankondig, waarmee die heilige naam van God eindig. Nadat al die nodige demonstrasies gemaak is, sal die aangekondigde goddelike oorwinning volledig wees.

In Hebreeus is die letter "aleph" die eerste in die alfabet en die eerste woord wat deur hierdie letter gevorm word, is "ab" wat vader beteken. Die getal 1 wat dit kenmerk, is dus simbolies van die perfekte eenheid van die skeppergod, die Gees van die Vader van alle vorme van lewe. Dit was geen verrassing vir hom dat die probleme eers deur die skepping van die vrye lewens van sy skepsels verskyn het nie. Maar die oplossing vir die probleem van vryheid was ook reeds gereed en geprogrammeer; dit sou 'n naam hê: Jesus Christus. En die opeenvolging van die getalle 1 + 5 + 6 + 5 verkondig die koms na die aarde van die Vader (1) wat "as 'n wennen" vertrek het. (5) en om die duiwel (5) en sy sondes te oorwin (6). Waarlik!

Die Weg, die Waarheid en die Lewe

Jesus het vir ons hierdie bekende stelling nagelaat, bekend aan menigtes Christene, in Johannes 14:6: "*Jesus sê vir hom: Ek is die weg en die waarheid en die lewe. Niemand kom na die Vader behalwe deur My nie.*" In hierdie vers som

Jesus vir ons die hele plan van verlossing op wat Hy as Vader, Skepper van alle lewe, bedink het. Hy baseer dit op drie stadiums wat agtereenvolgens 1- **die middel is** ; 2- **die standaard** ; 3 - **die finale doelwit** .

Is die pad die hoofdoel? Nee, dit bly egter **die noodsaaklike middel** vir enigiemand wat die einddoel wil bereik, naamlik die ewige lewe.

Is waarheid die doel? Nee, net so min as die manier waarop die **norm , die ooreenstemming daarvan**, binnegegaan word , onontbeerlik is vir enigiemand wat die einddoel wil bereik, naamlik die ewige lewe. Om hierdie woord waarheid te verstaan word dus heilsaam. Sonder om in besonderhede in te gaan wat dinge tot die duiwel se groot plesier kompliseer, verstaan dat waarheid die standaard is wat God aan die lewe in al sy aspekte gee. Die waarheid is sy opvatting van die toestand wat die moontlikheid van gedeelde geluk bied. En enigiemand wat sy lewensbeskouings uitdaag, maak homself 'n sondaar en ongeskik om vir ewig onder sy blik te lewe. Dit was deur dit te doen dat die eerste persoon teenoor God homself gediskwalifiseer het om ewig in sy teenwoordigheid te lewe. Jesus het ook in Johannes 8:32 gesê: “ *Julle sal die waarheid ken, en die waarheid sal julle vrymaak.* ” ". Hy het bedoel dat sondaars met sy hulp, deur die goddelike wet te gehoorsaam, in gehoorsaamheid aan God vryheid van die slawerny van " **sonde** " sou vind, wat " *die oortreding van die wet* " is volgens 1 Johannes 3:4. Daarom moet die betekenis van hierdie woord vryheid goed verstaan word, want vir God bestaan ware vryheid slegs in gehoorsaamheid aan sy lewenskonsepte. Daar is geen derde weg vir die mens wat 'n erfsondaar is nie. Volgens Deut. 30:19 het God twee unieke paaie voor Hom gestel, waarvan een die enigste een is wat na die lewe lei, en die ander, die onregverdigte een, wat op baie maniere na verderf en ewige dood lei, dit wil sê definitief; die hele wese, liggaam en gees, word definitief vernietig.

In hierdie drievoudige assosiasie van " *weg* ", " *waarheid* " en " *lewe* " vind ons die drie fases van die heiligmakende projek wat deur God ingestel is. Die heiligmaking van die geroepene deur **middel** van die gestorte bloed van Jesus, sy heiligmaking deur die **standaard** van gehoorsaamheid aan die wette en beginsels wat deur God goedgekeur is, en uiteindelik as 'n finale **loon** of **beloning** , die heiligmaking van die verheerliking van die geroepene wat, nadat hy die status van die uitverkorenes bereik het, die ewige lewe kan ingaan.

Regverdigmaking deur geloof vergeet

Jesus Christus self het hierdie gedeeltelik ontstellende opmerkings in Lukas 18:7-8 gemaak: “ *Sal God dan nie reg doen aan sy uitverkorenes wat dag en nag tot Hom roep, al is Hy ook lankmoedig oor hulle? Ek sê vir julle, Hy sal gou reg doen aan hulle. Maar wanneer die Seun van die mens kom, sal Hy wel geloof op die aarde vind?* ” »

Ek twyfel nie dat Jesus geloof op aarde sal vind wanneer Hy kom nie, en dit is omdat Hy in vers 7 die onreg voorspel wat sy laaste uitverkorenes sal vervolg. Die vraag wat egter ontstaan, is: in watter kwaliteit en in watter kwantiteit? Want geloof is soos wyn uit die aarde; baie wingerdstokke en wynboere, maar van watter gehalte? Goeie wyne is skaars en duur, en ware geloof

is ewe skaars en daarom hoog op prys gestel deur Jesus Christus die Almagtige God, die Voleinder daarvan. Hier keer ek terug na 'n onderwerp wat al baie keer bespreek is, naamlik " **regverdigmaking deur geloof** ", en om dit nog meer verstaanbaar te maak, sal ek dit parallel 'n ander definisie gee: "regverdigmaking deur wysheid", die godsdienstige vorm van intelligensie; dit met volkome legitimiteit aangesien God in Dan. 12:3 verklaar: “ *En **die wyse** sal skitter soos die glans van die uitpansel, en die wat baie tot geregtigheid lei soos die sterre vir ewig en altyd .* ” Want dit blyk dat in hierdie woord "geloof" almal alles plaas wat hul persoonlike oortuigings uitmaak; wat presies is wat valse geloof kenmerk, hierin gehelp deur swak vertalings van die oorspronklike Griekse tekste van die Bybel. Rom. 14:23 is 'n voorbeeld wat in die King James-weergawe gevind word: " *Maar wie twyfel of hy eet, is veroordeel, omdat hy nie uit oortuiging eet nie.* " *Alles wat nie die produk van oortuiging is nie, is sonde.* "Die korrekte vertaling word aan ons aangebied in die JNDarby-weergawe in die vorm: " *maar hy wat huiwer, as hy eet, word veroordeel, omdat hy nie volgens 'n beginsel van geloof optree nie.* " *Nou, alles wat nie op die beginsel van geloof is nie, is sonde.* "Nou is geloof 'n beginsel wat uniek deur God gedefinieer is om sy persoonlike goddelike oortuigings uit te druk oor wat die ideale gedrag van sy skepsels behoort te wees. En in die geval van hierdie vers skryf geloof voor wat verbruikbaar is of nie in Lev. 11, maar die ideaal is reeds deur God voorgeskryf van die grondlegging van die wêreld af, in Gen. 1:29: “ *Toe sê God: Kyk, Ek gee aan julle al die plante wat saad dra, wat op die hele aarde is, en al die bome waaraan 'n boomvrug is wat saad dra; dit sal vir jou kos wees.* » ; Ek kan nie uitdruk hoeveel vreugde en tevredenheid ek voel in my keuse om hierdie bevel te gehoorsaam nie. En my fisiese en geestesgesondheid is die eerste begunstigdes. Ware geloof omvat al die waardes wat God goedkeur en seën. Maar om dit te doen, moet die mens leer om dit te ken en om hierdie doel te bereik, moet 'n mens nie verkeerd wees oor die middele nie. Want onder die titel van Heilige Skrif word verskeie keuses aangebied; dié van die verskillende weergawes van die Bybels en dié van die Koran. Die keuse van intelligensie, dié van ware geloof, is ten gunste van die Bybel van die Jode wat God geskep het deur dit oor tyd te laat skryf om dit die bewaarplek van sy orakels te maak. Bewyse vir hierdie keuse word in die Bybelse vertellings self gevind. Die Bybelse “ *twee getuies* ”, die ou en die nuwe, getuig van mekaar. Hulle is histories aan die oorsprong van die geloof in die een God. Dit gaan dus nie oor geloof "in" nie, maar oor geloof "in" hierdie God wat alleen onsterflikheid besit; wat beteken om te glo in die waarheid wat gedra en beliggaam word in die goddelik-menslike persoon van Jesus Christus. Want die geloof "in" die bestaan daarvan is slegs die gevolg van die ware intelligensie wat gegee word aan mense wat bo diere verhef is, die diere wat, op hul beurt, van God slegs die instink van bewaring ontvang het waarvan die mens ook baat vind. Die ontwikkeling van sy intelligensie kan hom egter, afhangende van sy morele karakter, paradoksaal genoeg die voordeel van hierdie instink vir selfbehoud ontnem. Die keuse wat die duiwel gemaak het en die hardkoppigheid van sy rebellie teen God het bewys hiervan gelewer. Anders as diere, redeneer, bereken, lei mense af en leer uit ervarings. En al sy intellektuele vermoëns behoort hom normaalweg te lei om te verstaan dat daar geen intelligensie kan wees sonder 'n

intelligente wese wat dit geskep het nie. Kan toeval goeie smaak skep? Het hy omgee om aangename reuke vir menslike neuse te verskaf? Die denker Pascal het dit gesê deur die beeld van 'n skildery te neem wat noodwendig die werk van 'n skilder as oorsprong het. Benewens hierdie eenvoudige en logiese redenasie, kan menslike en diaboliese denke menigtes filosofiese konsepte verbeel wat so vals en leuenagtig as wat hulle skadelik is.

Die ontstellende aankondiging wat deur Jesus gemaak is, word vandag ten volle bevestig. En die ding is merkwaardig, al die nuutste ligte wat uit die hemel ontvang word, beland in die gedagtes van 'n man wat te midde van 'n land woon waar ateïsme oorheers: republikeinse Frankryk wat van God afgelei is deur die geskrifte van sy rebelse meesterdenkers, sy humanistiese "verligting". Sodat die nuutste waarhede, herstel of nuut, wat deur Jesus Christus aangebied word, floreer in 'n geestelike woestyn, waarin twee longvormige afdelings langs mekaar die simboliese godsdienstige getalle "07" en "26" dra. Beide trek voordeel uit die besproeiing van die Rhône-rivier wat tussen hulle van noord na suid vloei. Die streek produseer vrugte uit sy talle boorde, en in die hart daarvan is die stad Valence, die eerste historiese Franse Adventiste-vesting, waar ek op 36-jarige ouderdom in totale onderdompeling gedoop is. Heiligheid word slegs gevind waar God dit plaas, en dit was sy keuse om Pous Pius VI in 1799 as gevangene in hierdie stad te laat sterf, om die feit te vervul wat in Openbaring 13:3 geprofeteer is: “ *En ek het een van sy koppe gesien asof dit dodelik geslaan was , en sy dodelike wond is genees ; en die hele wêreld het verwonderd oor die dier gehang.* ” En dit was ook sy keuse om die toekomstige Franse keiser Napoleon I daar te laat bly tydens sy opleiding as 'n artillerie-offisier; Napoleon I die " *arend* " van Openb. 8:13: " *En ek het gesien: en ek het 'n arend hoor vlieg in die middel van die hemel , wat met 'n groot stem sê: Wee, wee, wee die bewoners van die aarde, vanweë die ander stemme van die basuin van die drie engele wat op die punt staan om te blaas! »* Wie kan sê dat die getal "26", die getal van die naam van God "YaHWéH" (YHWH = 10 + 5 + 6 + 5) uitgespreek deur die mens en die getal van die departement Drôme, niks in sy oë verteenwoordig nie? Maar helaas, om " *die dier wat uit die see opkom* " in Openb. 13:1, " *dier* " wat die koalisie van die Romeinse pousdom met die Franse monargie aandui, sy hoof gewapende steun sedert sy eerste koning Clovis I , te laat val , ^{het God die} " *dier wat uit die afgrond opkom* " in Openb. 11:7 geroep "; wat verwys na die Franse Rewolusie en sy bloedige ateïsme van die "Terror"-jare van 1793-1794. Soos Openb. 13:4 voorspel het, sou " *die dodelike wond* " van " *die dier* " " *genees* " word, en die Katolieke geloof, hierdie valse Christelike geloof, kon sy volgelinge met des te meer gemak ontwikkel en vermeerder omdat dit hulle in hul wieg inskryf en hulle onmiddellik na hul geboorte as "babas" doop. Ek dank God dat Hy my hierdie ervaring gespaar het wat in die valse Katolieke geloof en die valse Protestantse geloof beoefen is. Omdat baie skepsels vasgevang is om hierdie doop, al is dit nie gekies nie, 'n werklike waarde te gee. Ek herinner hulle daaraan dat slegs die wat glo en gedoop word, gered sal word. En geloof is 'n volwasse saak en 'n vrug van wysheid, soos Daniël geleer het; die "baba" is dus nie gekwalifiseer om dit te demonstreer nie. Boonop, deur dit die vrug van 'n volwasse keuse te maak, maak God die doop 'n keuse wat die gedoopte persoon verbind en bemagtig. Omdat dit nie sonder risiko

is om jouself aan God te verbind nie, en ek herinner jou daaraan dat gelowiges na Jesus en Jakobus " *strenger geoordeel* " sal word as ongelowiges. Matt.23:14: " *Wee julle, skrifgeleerdes en Fariseërs, geveinsdes! Want julle verslind die huise van weduwees en doen vir die skyn lang gebede; daarom sal julle nog strenger geoordeel word* . » Jak.3:1: " *My broeders, moenie baie leermeesters word nie, want julle weet dat ons 'n strenger oordeel sal ontvang* . »

So, in 'n woestyn van ongodsdienstigheid, het ywerige Islam sedert 2018 die ateïstiese norm van die Franse volk omvergewerp. Die konkordaat wat deur Napoleon onderteken is, het nie die probleme wat uit hierdie nuwe situasie voortspruit, voorsien nie. Want in die tyd van Napoleon was die konkordaat daarop gemik om republikeinse reëls vas te stel wat aanvaarbaar was en slegs aangepas was vir die Katolieke Christelike godsdienste, en die Protestantse met 'n klein verteenwoordiging in Frankryk. 'n Onvoorsiene botsing, soos dié van die Titanic in 1912 teen 'n ysberg, het die fanatiese geloof van Islam teen ateïsme geplaas. Aangesien hierdie twee uiterste voorstellings albei afgesny is van die groot Skeppergod Jesus Christus, berei die groot Regter van die heelalle die vernietiging voor van menigtes siele wie se lewens nie werd is om verleng te word nie. Die nuttelose " *erdehouers* " sal genadeloos " *gebreek* " word. Maar te midde van hierdie slagting sal hy weet hoe om die integriteit van die " *voorwerpe van eer* " wat aan hom behoort, te bewaar, want hulle is kosbaar vir hom en omdat hulle sy heerlijkheid verteenwoordig. En die heerlijkheid van God is die ware geloof van sy uitverkorenes, dit wil sê hulle perfekte aanpassing aan die ideale model van sy goddelike en menslike begrip.

Niemand kan sê hoe hoog God individueel die standaard van sy vereiste in sy oordeel plaas nie, maar ons word almal gekonfronteer met sy Bybelse getuïenisse waarin ons almal kan ontdek wat in sy oë welgevallig, goed en perfek is. Wie sal sy ywer ontplooi om die kampioen van gehoorsaamheid en die "liefeling" van die goddelike Meester van getrouheid in liefde te word? Dit is die stryd van die geloof, die ware geloof, waarin die apostels van Christus betrokke was en ons voorafgegaan het tot op hierdie dag van 3 Januarie 2022.

"Regverdigmaking deur geloof," of "regverdigmaking deur wysheid," help om die teikens van goddelike plaas te identifiseer. Dit is almal wat die leringe van die Bybel, wat verteenwoordig word deur sy " *twee getuïes* " van die ou en die nuwe verbond, soos aangedui in Openb. 11:3, verag of valslik uitbuit; beide het, op 'n komplementêre wyse, die profetiese boodskap wat aan die geseënde uitverkorenes van Jesus Christus gebring is, opgebou, die laaste Sewendedag Adventiste andersdenkendes wat ywerig en getrou bevind is en sy glorieryke wederkoms vir die lente van 2030 verwag.

“TOT TRANE VIR BURGERS!”

Die tyd vir sorgvrye pret en lag is verby. Die feeste en weelderige feeste was uit 'n ander tyd. En om hierdie verandering te bewerkstellig, moes die groot skeppergod slegs die verleidings van die nuwe slange genaamd "wetenskap" en "kultuur" uitbuit, om die ongelowige en ondankbare of ongelowige samelewing te straf wat deur sy wonders en bekwaamheid verlei is. In die Weste, oorheers deur

koue en siniese kapitalisme, het die plesier van ongebreidelde verbruik mense se gedagtes beset. Maar sedert die begin van 2020 het alles verander. Na die dodelike "VIGS" het die opkoms van die aansteeklike koronavirus, Covid-19, 'n einde gemaak aan die gewone lewensnorm, wat tot dan toe uitstappies en warm vriendelike of romantiese ontmoetings bestaan het. Afstand word nou afgedwing en nadat die gevolge van veelvuldige egbreuke en tallose egskeidings weens selfsug gelyk het, breek die gesinseenheid van mense in stukke wat van mekaar wegbeweeg soos die ontploffing van 'n ster in die kosmos. In Frankryk kon so 'n verandering egter slegs bereik word deur die aankoms van 'n jong president, gebore onder die Vyfde Republiek, aan bewind, en hierdie detail het ernstige gevolge. In 1958 is die aanvaarding van hierdie Grondwet, wat deur generaal De Gaulle voorgestel is, deur die hele politieke opposisie van die tyd as 'n vermoede diktatorskap veroordeel. Dit was inderdaad 'n diktatorskap, fyn georganiseerd, die diktaats is verkry deur die steun van 'n wetgewende meerderheid in diens van die nuutverkose prins. Ten spyte van die weerstand van die ware republikeine van die Vierde Republiek, is die grondwet van die Vyfde aangeneem. Vir 'n lang tyd, gedurende sy voorspoed, het Frankryk nie hieraan gelyk nie. Dit het nie 'n probleem veroorsaak nie, maar terwyl die gedagtes van die Franse in die verskillende vorme van verbruik opgeneem was, het opeenvolgende presidente die land verbind tot besluite en rigtings wat op die lange duur rampspoedig was. En dit raak ons tyd, waarin die noodsaaklikheid om met die ander nasies van Europa saam te stem, die president van Frankryk die moontlikheid ontnem om maatreëls te tref om sy land te bevoordeel. In 'n verenigde Europa, oop vir talle bronne van immigrasie, skiet die probleme van die wêreld wortel en verhoog die las op mense wat reeds geruïneer is deur die vernietiging van werksgeleenthede na intra- en ekstra-Europese verskuiwings. En in hierdie konteks, waar alle mense deur China voorsien word, vanwaar dit ook ontstaan het, veroorsaak die Covid-19-virus onvoorsiene nuwe-effekte: verdeeldheid tussen diegene wat ingeënt is en diegene wat nie ingeënt wil word nie. Asof die godsdienstige en politieke kwessies nie genoeg was nie, het die entstof die Franse samelewing verder verdeel. Sy het dit regtig nodig gehad!

Almal vind redes om hul standpunt te regverdig. Die meerderheid, wat ek "die skape" noem, is onbewus van hierdie vers uit die Bybel wat in Jer. aangehaal word. 17:5: " *So sê die HERE: Vervloek is die man wat op die mens vertrou, wat vlees sy arm maak, en wie se hart van die HERE afwyk!* " Hulle almal is oortuig deur die argumente wat deur wetenskaplikes en gesondheidswetenskaplikes aangebied word. Tog is hulle verkeerd, want hulle ignoreer die bestaan van God en is in elke opsig verkeerd oor die ware waardes van die lewe. Ek weet uit ondervinding dat ek met die grootste wil en alle nodige versigtigheid dikwels dinge vernietig het wat ek wou herstel. Dieselfde risiko geld vir mense se gesondheid. En om molekules in die liggaam in te spuit wat dit nie self produseer nie, is ver van onskadelik en kan op min of meer lang termyn die gevolge van gif hê. Slagoffers van teistering wat deur wetenskaplike en politieke regering opgelê word, blameer die ingeëntes hul ontneming van vryheid op diegene wat die entstof weier. Hulle vergeet dat die situasie deur die besluite van die leiers geskep word. Maar omdat hulle nie in staat of onwillig is om hierdie politieke

gesondheidsdiktaat te kritiseer nie, en vermy om die owerhede te weerspreek, verkies hulle om hul wrok te rig teen diegene wat nie hul mening deel nie. Skape is ook lafaards en bowenal maklik gemanipuleer.

In die ander siening, dié van diegene wat self analiseer en reflekteer, word die probleem anders gesien. Die entstof gaan nou slegs daarvoor om die reg te verkry om vryer te leef. Dit bied nie 100% beskerming teen Covid nie, dit voorkom nie die besmetting daarvan nie, maar dit verminder die risiko van gevalle wat vererger word deur die morbiditeit van ouderdom en siektes wat veroorsaak word deur slegte gewoontes wat in die moderne lewe verskyn het (tabak, alkohol, dwelms, ens.). Ten spyte daarvan dat 90% van mense ingeënt is, beland ongeënte mense in hospitale en sterf daar. Hierdie situasie herinner my aan die metode wat in organiese boertery gevolg word. Op 'n hele gesaaide perseel word die oorgrote meerderheid van die oppervlak baie liggies met biologiese insekdoders behandel, en 'n klein gedeelte van die geheel word glad nie behandel nie; sy word aan die insekte oorgelaat. En die beginsel werk perfek, want tussen die lig behandelde area en die onbehandelde area maak die insekte geen fout nie. Hulle verlaat die behandelde area en jaag om op die onbehandelde area te voed. Ons Covid-19 doen dieselfde. Dit dring die ongeënte liggaam binne en vind selde die natuurlike immuunverdediging wat dit kan neutraliseer. Omdat die hedendaagse mensdom onder die chemiese wet leef wat deur die VSA van 1945 tot vandag uitgedink is. Vir nou word die ongeënte liggaam daartoe aangetrokke, maar hierdie aantrekkingskrag kan versterk word deur die geleidelike aanpassing daarvan aan die teenliggaampies wat in ingeënte mense geskep word. Die beginsel is waargeneem vir antibiotika waarvan die doeltreffendheid verswak het, en in sommige gevalle geen effek meer het nie. In 'n humanistiese koppigheid glo president Macron dat die inenting van al sy mense 'n einde aan die virus kan maak. Ek is seker dat dit 'n illusie is, en om verskeie redes. As ons aanvaar dat almal ingeënt is, wat doen Covid? Dit muteer en pas aan by die teenliggaampies wat dit beveg, en hervat die stryd in 'n nuwe, selfs meer aggressiewe en aansteeklike vorm. In hierdie oorlog wat teen hom gevoer word, word die jong president onderwerp aan die vernietigende krag van die groot skeppergod wat alleen in staat is om 'n einde te maak aan sy huidige plaag. Maar omdat ek sy plan geken het, weet ek dat hy geen voorneme het om dit te doen nie. Want reeds, in die anonimiteit van sy onsigbaarheid, berei hy die volgende strawwe voor. Die meerderheid mense kan nie die idee aanvaar dat hulle 'n fase van progressiewe vernietiging van alle menslike lewens wat oor die aarde versprei is, betree het nie. Covid-19, en die lae sterftesyfer daarvan, is slegs die teken van die begin van hierdie geprogrammeerde universele slagting. Waar is die menseregte? Waar word die uitroep teen die volksmoord wat deur God georganiseer is, aangehef? Besef jy hoeveel ons tyd ooreenstem met daardie konfrontasie tussen Farao en sy towenaars, en Moses, Aäron en die Almagtige God?

Baie van diegene wat die entstof weier, maak staat op hul fisiese gesondheid, onbewus daarvan dat dit God is wat die virus gebruik wat die ekonomiese, sosiale en politieke situasie van die hele mensdom doodmaak en ontwig. Dit blyk dat nóg natuurlike immuniteit, nóg die beste fisiese toestand, nóg entstowwe teen God se oordeel beskerm. Die dood sal enigiemand tref wat

nie werklik beskerm word deur die versoenende bloed van Jesus Christus nie. Na die tyd van lag kom nou die tyd van trane, en reeds oor die hele aarde treur bedroefde families oor hul dooies wat skielik verdwyn het. In die tyd van Farao het die Egiptiese families dieselfde gedoen en op hul beurt het die Hebreërs 40 jaar lank getreur oor hul dooies wat in die woestynpelgrimstog geval het, en elke keer het God hulle vir hul sondes gestraf. Dit is waar ek moet terugkeer na hierdie kriterium wat so fundamenteel is om te verstaan wat ons ervaar. Al ons leiers is jonk en het grootgeword in die Vyfde ^{Republiek}, wat geeneen van die politici wat mekaar opgevolg het ooit bevraagteken het nie. Hierdie diktatorskap, vermom as demokrasie, is en word steeds as 'n voorbeeldige model van demokrasie beskou, uitsluitlik omdat ons opeenvolgende monarge die mense die reg gelaat het om hul vryheid te geniet, in plesier en losbandigheid. In hierdie sorgvrye klimaat kan die rykes selfs ryker word en die armes kan hul geluk by die lotery en die PMU beproef. Die "Makroniaanse" jeug (kwasi-anagram = my domheid) is dus nie in staat om mag anders as in sy absolute vorm van hierdie 5de ^{Republiek} te beskou nie. Vir God is die getal 5 dié van die mens. Dit merk die hoogtepunt van hierdie humanistiese regering van republikeinse Frankryk en, te midde van algemene onverskilligheid, het dit die Franse volk in die toestande van die ou royalistiese regime of dié van die ryk geplaas, outoritêr, maar oop en verwelkomend. President Chirac was die oorsprong van hierdie uitdrukking: enkele gedagte. Dit was die geval vir ongeveer 70 jaar na die Tweede Wêreldoorlog. Die volk, gebreek deur Nazi-Duitsland, het op alle gebiede, polities en ekonomies, slaafs en gedwee gebly tot in ons laaste dae, wanneer die jong staatshoof gekonfronteer word met onophoudelike en onoplosbare probleme wat hom prikkelbaar en toenemend aggressief maak; vandag meer as gister maar minder as môre, totdat hy self gebreek en vernietig is, wanneer God dit goeddink. En net so, vir die mense van Frankryk en dié van die wêreld, lê die ergste nog voor. So het die trane nie opgehou vloei nie. "Tot trane, Burgers! "Omdat die trotse gedrag van die jong leiers dit onmoontlik maak om die besluite wat hulle geneem het, te bevraagteken. Solank dit nie bewus word van die aksie wat deur God gelei word nie, kan dit slegs op sy wetenskaplike basis en kennis redeneer. Die opposisie tussen ingeënte en ongeënte mense het dus 'n godsdienstige oorsaak wat in beide kampe geïgnoreer word. Die Skepper gee dus 'n oorsaak aan sy skeidings- en verbrokkelende werk. Mense vir wie " *die lig* duisternis is *en die duisternis* hulle *lig* is " word onderworpe aan 'n valse diagnose as gevolg van hul totale blindheid wat veroorsaak word deur hul goddeloosheid en minagting vir God en Sy kragtige openbarings .

Ons lees in Amos 3:6: “ *Kan 'n trompet in 'n stad geblaas word sonder dat die mense vrees? Kan ongeluk in 'n stad gebeur sonder dat die Here dit doen?* " Hierdie vers dui twee dinge aan wat dubbeld ons huidige gebeure raak. Die eerste het betrekking op die " *basuin* " wat binnekort vir die "sesde" keer sal weerklink in die projek wat deur God in sy Apokalips geopenbaar is, in Openbaring 9:13. Hierdie keer sal dit nie "in een stad" weerklink nie, maar oor die hele Europa en die hele aarde. Hierdie uitbarsting van woede van die universeel veragde gekruisigde Christus word geïllustreer deur die " *vier horings van die goue altaar wat voor God is* ." In reaksie op hierdie minagting laat hy die bese

engele, die demone, vry wat volgens Openbaring 7:1 tot 3 sedert 1798 en weer in 1843 aangehou word. Omdat dit verstaan moet word, teiken God die godsdiensoorlog wat nie die hoofrede vir die eerste twee Wêreldoorloë is nie. Vir die derde sê die teks: " *en sê vir die sesde engel wat die basuin gehad het: Maak die vier engele los wat gebind is in die groot rivier die Eufraat.*" "Hierdie bevryding is egter, en vir die derde keer, steeds baie gedeeltelik, omdat die drie Wêreldoorloë mekaar volg met progressiewe vernietigende krag. Dit is omdat hulle almal **waarskuwings is** wat deur God aan aardse sondaars gegee word voor hul uitwissing wat eers na die einde van die genadetyd sal kom. Die aantal slagoffers word dus verminder tot 'n " *derde* " van die mensdom: " *En die vier engele wat gereed was vir 'n uur, 'n dag, 'n maand en 'n jaar, is vrygelaat om 'n derde van die mensdom dood te maak.*" » Die tweede deel van die vers in Amos 3:6 het gesê: " *Gebeurt daar kwaad in 'n stad, maar die Here het dit nie gedoen nie?*" God is nie verplig om self die aksie te lei nie, aangesien dit genoeg is vir Hom om die bose engele vry te laat sodat die skade aangerig word aan die mense wat sy toorn teiken. Maar let saam met my op dat Hy ten volle verantwoordelikheid opneem vir die euwels wat, volgens sy geregtigheid, mense tref wat sondig teen sy wette, sy verordeninge en die getuienis van sy liefde wat in Jesus Christus gedemonstreer en verheerlik word."

In vergelyking met die euwels wat oor die mensdom sal kom met hierdie " *sesde basuin* ", is die klein verwoestings as gevolg van Covid-19 onbeduidend. Dit klink egter en bevestig die verandering in die gedrag van die Almagtige God wie se verskriklike verwoesting progressief sal toeneem tot die finale uitwissing wat aan sy uitverkorenes vir die lente van 2030 aangekondig is. Verstaan dit goed, nóg die mens nóg demone het die mag om lewe te skep. Maar met die hulp van demone het die menslike wetenskap geleer hoe lewe veranderinge kan ondergaan, deur in te gryp in die genoom van die lewendes. Moderne towenaarsleerlinge het hierdie praktyk op voedselgewasse toegepas voordat hulle dit op mense toegepas het. Die sukses wat met plante behaal is, het hulle aangemoedig om verder te vorder, en in 'n waansinnige waansin het hulle in hul laboratoriums die monster geproduseer wat hulle vandag doodmaak. Is diegene wat verantwoordelik is vir die plaag die beste geplaas om die mensdom daarvan te verlos? Dit lyk asof die antwoord ja is, volgens die keuses wat gemaak is deur die blinde en geterroriseerde heersers van die hele planeet. Maar God en sy uitverkorenes is van 'n heeltemal ander mening en dit is die enigste een wat sal seëvier en uiteindelik homself op al die ander sal afdwing.

Laat ons nie vir 'n oomblik twyfel aan die outentieke oortuiging wat die jong presidensiële wag besiel en motiveer nie, want dit is waar die probleem lê. Soos die gesegde lui, "die pad na die hel is geplavei met goeie bedoelings," en die geskiedenis vertel ons dat president François Mitterrand, gedryf deur die beste en mees sosiaal gemotiveerde motiewe om die lewens van die armes te verbeter, die toekoms van Frankryk opgeoffer het om 'n onmiddellike probleem op te los. Nadat hy die tekstielsektor ten gunste van Asië laat vaar het, het hy ook die staalsektor in die Ooste opgeoffer, en sodoende Frankryk van sy onafhanklikheid ontnem en enorme werkloosheid in die Noorde en die hele Ooste van die land geskep. Enigien kan 'n fout maak, maar wanneer die een wat die fout maak 'n

staatshef met byna absolute mag is, is die gevolg vir die mense wat gelei word verskriklik en onomkeerbaar. Daarom verlig die keuse van staatshefde wat aan bewind kom, gekies deur God, sy verkose amptenare oor die toekoms wat Hy projekteer op die volke van die aarde en veral dié van die ontroue Christelike Weste, sy hoofteiken wat Hy aanwys onder die simboliese naam " *Eufraat* " omdat dit onder die vloek van sy Rooms-Katolieke erfenis geplaas word wat Hy in dieselfde beeld " *Babilon die Grote* " noem, die amptelike instelling erfgenaam van Konstantyn I^{de} Grote, gestig in die jaar 538. Maar sonder die gewapende steun van die konings van Frankryk en sy stad Parys wat God simbolies " *Sodom en Egipte* " noem in Openb. 11:7, sou hierdie oorheersing nie tot in ons dae voortgeduur het nie. Dit is hoekom Rome, Parys en Europa die primêre teikens van die toorn van die Almagtige Skeppergod geword het, in ooreenstemming met die chronologiese reisplan van die progressie van Covid-19. Maar ander nasies, Christelik of nie, is nie minder skuldig nie en deel reeds Covid-19 met hulle en sal hul deel hê in die komende vernietiging.

'n Digitale onthulling met onverwagte implikasies

Ons het bewys dat God in wat hy bou, min ruimte laat vir toeval; Die hele Bybel is gebaseer op numeriese syfers wat deur die Russiese wiskundige Ivan Panin onthul en gedemonstreer is. In my inspirasie vandag, 7 Januarie 2022, het die Gees my gelei tot 'n beter begrip van die gebeure van Genesis; dit deur staat te maak op die geïnkripteerde kode wat geopenbaar word in die nommers van die hoofstukke waaruit die Apokalips bestaan (volledige verduideliking in " **Verduidelik Daniël en Apokalips aan my** " bladsye 156-157). Deur dus die datum 1656, wat voorheen as die jaar van die vloed beskou is, met een eenheid te verminder, kry ons die datum 1655, waarvan die totale getal 17 is, dit wil sê die simboliese getal van goddelike oordeel. En die vloed was inderdaad die eerste groot oordeel wat God in die hele menslike geskiedenis voltrek het. Maar hierdie vermindering van een jaar op die datums wat deur die geslagsregisters wat in Genesis aangehaal word, gekonstrueer word, lei tot ander openbarings oor die ontvouing van die vroeë lewe van Adam en Eva. Hierdie eenjaarvermindering impliseer die volgende feite. Adam en Eva het 'n hele jaar, of 12 maande, in hulle toestand van onskuld en volmaakte reinheid geleef. Gedurende hierdie jaar het Eva haar eerste seun, Kain, gebaar, en sy het hom **sonder oormatige pyn gebaar** . Dit verklaar die betekenis van die woorde wat God in Gen. 3:16 aan haar gerig het, na haar sonde: " *Aan die vrou het Hy gesê: **Ek sal jou pyn in jou swangerskap grootliks vermeerder ; met pyn sal jy kinders baar** , en na jou man sal jou begeerte wees, en hy sal oor jou heers.* Eers na die sonde het Eva, hierdie keer in pyn, aan Abel geboorte gegee, en hy self was 'n erfgenaam van die sonde, soos Christus, deur sy verlossende wil, en sy dissipels sal wees. In hierdie geval is Kain soos die eerste teenoorgestelde wat deur God geskep is, die eerste perfekte geskape engel genaamd " *Astrale of Môrester* " in Jes. 14:12: " *Hoe het jy uit die hemel geval, o Môrester, dogter van die dageraad? Jy wat die nasies vertrap het, jy is tot op die aarde neergewerp.* » Hierdie weergawe "Martin" getuig van hierdie naam " *Môrester* ". Deur dit te vergelyk met die "son" van ons stelsel,

getuig God dat die skepping van hierdie eerste engel hom vreugde gebring het. Ek wil daarop wys dat slegs die Martin- en Jerusalem-weergawes die naam van die Hebreeuse teks respekteer. Ander het die vorm "Helder Ster" aangeneem wat die duiwel die naam "Lucifer" in die Katolieke en Protestantse tradisie gegee het.

Kain is dus profeties die beeld van die duiwel wat sy broer, Jesus, uitgebeeld deur Abel, sal doodmaak. En ná hom sal sy moorddadige haat gerig wees teen sy geestelike erfgename, dit wil sê al die uitverkorenes van Jesus Christus. In sy lering het Jesus in Johannes 8:44 van die duiwel gesê: “ *Hy is 'n leuenaar en 'n moordenaar van die begin af* ”: “ *Julle het die duiwel as vader, en die begeertes van julle vader wil julle doen. **Hy was 'n moordenaar van die begin af** en staan nie in die waarheid nie, omdat daar geen waarheid in hom is nie. Wanneer hy leuens praat, praat hy uit sy eie hart, want **hy is 'n leuenaar en die vader van die leuens** .* ” Die eerste moord in die menslike geskiedenis is deur Kain gepleeg; wat sy beeld van die duiwel bevestig. En as gevolg van hierdie profetiese rol wat die duiwel uitbeeld, kan ons beter verstaan waarom God, nadat hy sy broer Abel doodgemaak het, 'n merk op Kain plaas, sodat niemand hom sou doodmaak nie. Die beeld van die duiwel gaan so ver, want in werklikheid was die duiwel ook nie veronderstel om voor die einde van die wêreld te sterf nie, soos Kain, geniet hy spesiale beskerming omdat hy 'n openbarende rol in homself dra wat hom die leier van die laer maak wat teen die gesag van God in opstand gekom het. Net soos die verlenging van die duiwel se lewe die hergroepering van demone en mense wat by hom aansluit deur hom na te boots, toegelaat het, het die oorlewing van Kain nabootsings voortgebring soos dié van Lameg, die afskuwelike spotter en spotter, aangehaal in Gen. 4:23: “ *Lameg het **vir sy vroue gesê** : Ada en Silla, luister na my stem! **Vroue van Lameg** , hoor my woord! Ek het 'n man doodgemaak vir my wond en 'n jongman vir my kneusplek.* Want nadat hy oor hierdie misdade gespog het en God openlik bespot het, voeg hy in vers 24 by: “ *Kain sal sewe keer gewreek word, en Lameg sewe-en-sewentig keer .* ” Lameg was nie net 'n misdadiger nie, hy was ook 'n hoereerder en egbreker, nadat hy twee vroue geneem het in stryd met God se bevel in Gen. 2:24: “ *Daarom sal 'n man sy vader en sy moeder verlaat en sy vrou aankleef , en hulle sal een vlees word.* ” »

In hierdie hoofstuk 4 van Genesis, waar die betekenis van die getal 4 die karakter van universaliteit is, projekteer God in beeld die progressie van die kwaad op aarde, wat vorm aanneem in Kain, en sal eindig met die wederkoms in heerlijkheid van Jesus Christus, deur sy konfrontasie met menigtes volke wat die kriteria van die eerste "Lameg" sal aanbied. In sy beskrywing vind ons reeds die beeld van mense wat in ons tyd leef. Al dra hulle nie die naam "Lameg" nie, vind ons in hulle dieselfde goddeloosheid, dieselfde minagting vir goddelike heerlijkheid en dieselfde smaak vir sarkasme en bespotting. By hierdie dinge moet bygevoeg word dat, in God se oë, die laaste rebelle skuldig sal wees daaraan dat hulle die uitwissing van die laaste uitverkorenes beplan het. Die rebelle sal hulle uiteindelik ter dood veroordeel het vir hulle weiering van die Rooms-Katolieke Sondag en hulle hardkoppigheid om die Sabbatsrus wat deur God geheilig is, getrou te onderhou; wat verder hul skakel met die “Lameg” bevestig wat die twee

mans vermoor het. In Genesis 4 gaan God voort om die toekoms van die mensdom te profeteer.

In hierdie nuwe blik op die begin van die aardse lewe, blyk dit dat die oorspronklike sonde wat eers deur Eva en tweedens deur Adam gepleeg is, na 'n jaar van perfekte lewe gepleeg is. En sonde volbring, die tyd van 6000 jaar, gereserveer vir sonde in God se plan, het begin. Een jaar na die skepping van Adam en Eva, het die aarde om sy as gekantel en was onderworpe aan die veranderinge van die vier seisoene, waartydens die prosesse van lewe en dood voortdurend afwissel.

Die vermindering van een jaar van die berekeninge wat tot dusver gemaak is, het ook betrekking op die jaar 1948 wat toegeskryf word aan die geboorte van Abraham. Verkort met een jaar, word dit 1947, en hierdie keer is die getal van die jaar gelyk aan die getal 21, of 3 maal 7, wat die volmaaktheid van heiligmaking aandui. Hierdie getal is meer in lyn met goddelike simboliek om die geboorte van die stigter van die alliansies tussen God en sy skepsels te merk. Want in sy simboliese beeld, in Romeine 11, " *die wortel van die mak olyfboom* ", soos beskryf deur die apostel Paulus, is dit hy, Abraham, die vader van ware gelowiges aan wie God waarlik sy geregtigheid in Christus " *toereken* " volgens Gen. 15:6: " *Abram het in YaHWÉH geglo, en Hy het dit hom tot geregtigheid toegereken.* "

Hierdie vermindering van een jaar op die berekeninge wat in Genesis vasgestel is, het geen impak op die finale datum van lente 2030 nie, wat steeds die begin van die 2001ste ^{jaar} sedert die dood van Christus in die Pasga van die jaar 30 is. Die verduideliking is baie eenvoudig om te verstaan. Die berekeninge van die geslagsregisters van Genesis neem toe en gee ons die moontlikheid om datums te skep deur numeriese data te versamel. Die konstruksie is logies en redelik seker, maar hierdie konstruksie kan nie tot die einde van die wêreld voortgesit word nie as gevolg van die afwesigheid van Bybelse numeriese data. In die teenoorgestelde rigting, wat die begin van die jaar 4001 aandui, word die dood van Christus vasgestel op grond van ons valse kalender in sy jaar 30 en dit is nie moontlik om hierdie valse kalender te gebruik om die aansluiting met die stygende berekening wat in Genesis aangebied word, vas te stel nie. In hierdie valse berekening, gebaseer op die valse geboortedatum van Jesus Christus, is stygende en dalende datums aangebied, maar nie een neem die werklike tyd wat deur God sedert die oorspronklike sonde getel is, in ag nie. Ook sy dood in Christus op 3 April 30, stewig gevestig in ons valse kalender, vorm die steunpunt van die laaste derde van die sesduisend jaar wat gereserveer is vir sonde en die seleksie van die uitverkorenes wat deur God onder sondaars dwarsdeur die aarde gevind is.

Die Wet van die Groot Regter

Dit is voor die hand liggend dat enige uitspraak gebaseer moet wees op regstekste wat, om gelegitimeer te word, geken en erken moet word deur die mense wat aan die uitspraak blootgestel is. Manne het dit goed verstaan en om nie slagoffer van hierdie kriterium te word nie, het hulle bepaal dat niemand veronderstel is om onkundig te wees oor die wet nie. In ons Westerse beskawings

geniet burgerlike wette voorrang bo godsdienstige wette; en nadat hulle in afvalligheid verval het, het die groot Europese Christelike instellings hierdie voldonge feit aanvaar en die sekulêre heerskappy goedgekeur wat deur Napoleon I^{en} die leiers wat ná hom gekom het, opgelê is. Nou, soos almal kan verstaan, is die plasing van die wet van die Skeppergod onder menslike wette 'n selfmoordkeuse of 'n onbewuste keuse wat deur ongelowiges gemaak word. Die geskiedenis van die verlede getuig van die feit dat Frankryk revolusionêre ateïsme geërf het, wat steeds grootliks die denke van sy mense oorheers. Sy onverskilligheid, selfs minagting vir godsdiens en die ervaring daarvan, het baie volke op aarde besmet. Ateïsme kan egter slegs geskik wees vir mense wat weier om te dink en ontstellende vrae wil vermy. Nadat ek die teenoorgestelde keuse gemaak het, het ek van God al die antwoorde op die verskeie vrae wat aan my opgelê is, begeer en ontvang. Ook in hierdie artikel sal ek die opeenvolgende stappe aanbied wat dit moontlik maak om 'n leë houer met heilige olie deur die Gees van God te vul. Maar hierdie goddelike optrede is gebaseer op konkrete feite, anders as die valse heidense godsdienste waarin die gode arbitrêr hul besluite opgelê het, oorgedra deur towenaarsmediums geïnspireer deur die duiwel en sy geassosieerde demone.

Die ware God word onderskei deur die feit dat Hy Homself nie toelaat om sy wette en beginsels te oortree nie. Hy maak nooit 'n uitsondering vir enigiemand nie. Onder sy gesag word die wet sistematies toegepas. Maar, soos hierbo gesien, moet dit voorheen gepubliseer wees om toegepas te word. Dit is die rol van die Heilige Bybel wat, van Genesis tot Openbaring, die goddelike wet uitmaak. Godsdienste is verkeerd om goddelike wet tot sy tien gebooie te reduceer. Want, so kosbaar en belangrik as wat hulle werklik is, verteenwoordig hulle nie op sigself goddelike wet nie. Jesus het in Matteus 4:4 vir die duiwel gesê: "*Daar is geskrywe: Die mens sal nie van brood alleen lewe nie , maar van elke woord wat uit die mond van God uitgaan .*" Dit was die antwoord wat hy aan die duiwel gegee het wat hom aangespoor het om brood te skep. En hierdie goddelike “woord” is die oorsprong van al die heilige Skrifte van die ou en nuwe verbonde. Die numeriese syfers wat hulle bevat, getuig uitsluitlik van hierdie ultra-hoë heiligheid. Die eerste vyf boeke, Genesis, Eksodus, Levitikus, Numeri en Deuteronomium, is deur Moses geskryf, onder diktee van God, in die Tent van Samekoms. Dit is dus slegs “**woorde uit die mond van God**”. En die digitale kode wat hulle heilig, is onvalsbaar. Die omstandighede waaronder die ander boeke geskryf is, is anders, maar teenwoordig of afwesig, die inspirerende Gees van God is aan hulle oorsprong, want hulle word ook geheilig deur sy numeriese kode. Om te verstaan dat die Skrifte van die nuwe verbond net so waardevol is soos dié van die oue, het Jesus in Johannes 12:48 gesê: “*Wie My verwerp en my woorde nie aanneem nie, het een wat oordeel; die woord wat Ek gespreek het, dit sal hom oordeel op die laaste dag .*” Dus is die goddelike wet uitgebrei deur die Geskrifte van die Evangelies en die verskeie Briewe van die Bybelse skrywers, Paulus, Petrus, Jakobus, Judas en Johannes. En in hul oorspronklike Griekse weergawes is die goddelike numeriese kode steeds teenwoordig.

In al hierdie tekste het God gespreek, Hy het sy oordeel uitgespreek, al wat vir die mens oorbly, is om homself gehoorsaam te toon om Hom te behaag. In 1

Kor. 4:9 sê Paulus: “ *Want ek oordeel dat God ons apostels die laaste van almal gemaak het, veroordeel tot die dood, omdat ons 'n skouspel geword het vir die wêreld, vir engele en vir die mense.* ”. Wat hou hierdie menigtes onsigbare oë dop wat ons doen? Hulle beoordeel ons werke en ons getuienis. En hulle is getuies vir God wat ons waarneem en ons self beoordeel dwarsdeur ons lewe op aarde. En wanneer dit moontlik word, word 'n verhouding tussen die skepsel en sy Skepper gevestig. Hier is dit weer die wet wat die voorwaarde vir hierdie moontlikheid stel, en in die twee opeenvolgende alliansies is die gemeenskaplike band gehoorsaamheid. Dit hang af van die lig wat deur mense ontvang word. Ons weet nie in watter vorm God sy wet aan die voor-sondvloed voorgelê het nie, maar die standaard van " *goed en kwaad* " was bekend, aangesien die oordeel van God eerstens die getrouheid van sy dienaar Henog opgemerk het; 'n lojaliteit wat oor driehonderd jaar gestrek het. God kon nie weerstaan nie en het hierdie getroue vriend lewend na Hom geneem. In die ou verbond is goddelike wette duidelik vasgestel. Wie hulle oortree, word skuldig en verdien die tweede dood. Maar reeds kan die toekomstige soendood van Christus die sondaar bevoordeel deur die offer van 'n diereoffer wat hierdie dood wat vir die sondes van die uitverkorenes aangebied word, voorspel en voorspel, of profeteer. In die nuwe verbond, diere... Die offer is vervang deur die vrywillige dood van Christus en vergifnis van sondes word direk verkry deur die gebed van die gedoopte sondaar; mits hy opreg jammer en berouvol is oor sy fout teen die goddelike wet. Ons sien dat die middele om vergifnis te verkry mettertyd ontwikkel, maar die behoefte aan vergifnis is konstant, want die wet van beskuldiging is voortdurend aktief. Sy rol sal nie ophou tot die kollektiewe en individuele einde van die genadetyd nie, wat kort voor die oomblik van die glorieryke wederkoms van Jesus Christus plaasvind.

Elkeen wat van hierdie een God hoor en in gehoorsaamheid aan Hom wil intree, sal deur sy Gees na Hom gelei word. Wat ook al sy oorsprong, sy ras, sy geërfde godsdiens is, God kan hom van 'n haglike bestemming afwend. En as hy dit nie doen nie, is dit omdat die betrokke skepsel dit nie werd is nie. Sy onfeilbare oordeel bespeur die intensiteit van menslike opregtheid, sodat dit nie moontlik is om Hom te mislei nie. As hulle hierdie mag wat slegs aan God behoort, ignoreer, oordeel mense hom onregverdig sonder om te besef dat dit vir hom onmoontlik is om onreg te beoefen; geregtigheid is die standaard van sy goddelike natuur.

Om sy uitverkorenes op te voed en sy standaard in die lewens te vorm, lei God hulle na sy geskrewe woord, sy heilige Bybel. Heilig omdat Hy self heilig is in die volmaaktheid van die norm. Terwyl baie die woorde van Jesus Christus hoor en leer dat verlossing deur Hom kom, verstaan min die noodsaaklikheid om die hele Bybel van Genesis tot Openbaring te lees. Die gevolg vir hulle is dat hulle nie verstaan wie God werklik is nie. Die idee wat hulle van hom het, is vals omdat dit onvolledig is. Ek moet ook uitwys op die manier waarop die eerste Christene van heidense oorsprong deur die eerste Joodse dissipels van Jesus Christus onderrig is. Die les word vir ons gegee in Handeling 15. 'n Raad is in Jerusalem byeengeroep vanweë die besnydenisritueel wat sommige as verpligtend vir verlossing beskou het. Laat ons reeds daarop let dat die tendens van die tyd nie

minimalisties was nie. En dat, vir hierdie mense, die Sabbat binne die geleerde norm was, aangesien dit nie die onderwerp van dispuut was deur enige van die deelnemers aan hierdie vergadering nie. Dit gesê, Paulus se getuienisse het ons oortuig van die nutteloosheid van hierdie besnydenis, maar die interessantste ding word gevind in die verslag wat Jakobus gee, in verse 13 tot 21, wat soos volg is:

Vers 13: “ *En toe hulle opgehou het om te spreek, antwoord Jakobus en sê: Manne en broers, luister na my!* ”

Waar is Petrus, die stigter van die Kerk van Christus volgens die Rooms-Katolieke Kerk? Hierdie pouslike leuen is hier duidelik sigbaar, aangesien Petrus deur Paulus in Galasiërs 2:11-14 van veinserij en skynheiligheid beskuldig word, en in hierdie hoofstuk is dit die apostel Jakobus wat die resultaat van die raad se besprekings aanbied.

Vers 14: “ *Simon het vertel hoe God eers na die nasies gekyk het om 'n volk vir sy Naam uit te kies.* ”

Die keuse het op Ur van die Galdeërs geval waar Abram gewoon het.

Vers 15: “ ***En hiermee stem die woorde van die profete ooreen, soos dit geskrywe is:*** ”

Die geloof van die vroeë Christene was gebou op die woord van God, wat van begin tot einde konsekwent bly. Die uitdrukking “ ***daar is geskrywe*** ” wat Jesus gebruik het om die versoekings van die duiwel te weerstaan, bly te alle tye die norm en die basis van ware geloof, dit wil sê van goddelike waarheid.

Vers 16: “ *Daarna sal Ek terugkom en die vervalle hut van Dawid weer opbou; en Ek sal sy puinhope herstel en dit weer oprig.* ”

God profeteer die twee opeenvolgende mislukkings van die heilige ou verbond. Die eerste het Israel in ballingskap na Babilon, na Chaldea, gelei, vanwaar hy Abram weggebring het. Die tweede het Israel onder die oorheersing van Romeinse besetting geplaas. Dit is dus in Christus dat God die ruïnes sal herstel en sy Israel sal regruk wat dan geestelik sal wees; die nasie wat in 70 deur die Romeine vernietig word, in ooreenstemming met die goddelike profetiese aankondiging van Daniël 9:26.

Vers 17: “ *Sodat **die oorblyfsel van die mense die Here kan soek** , en al die nasies oor wie my Naam uitgeroep is, **sê die Here wat hierdie dinge doen** ,* ”

Met die genade van Christus kan ander mense die nuwe verbond wat deur God voorgestel is, binnegaan. Hierdie vers praat van “ *nasies oor wie sy Naam uitgeroep is* ”. In die Midde-Ooste, rondom Israel, het geloof in die een God reeds versprei, en die voorbeeld van die Samaritane wat Hom op die berg Gerisim aanbid het, bewys dit. Naburige nasies was ook onderworpe aan die godsdienstige invloed van hierdie eerste volk wat deur die een God gelei is. Maar omgekeerd het noue verhoudings ook die aanneming van heidense rituele deur sekere Jode aangemoedig.

Vers 18: “ *En aan wie hulle van ewigheid af bekend is .* ”

Hierdie vers gaan oor die “ *dinge* ” wat God doen. Dit is Hy wat “ *hulle van alle ewigheid af ken* .” Hy het hulle beplan, hulle geprofeteer en hulle laat waar word.

Vers 19: “ *Daarom sê ek: Laat geen moeilikheid kom oor die heidene wat hulle tot God bekeer nie.* ”

Die bekering van die heidene wat erken word as geprogrammeer deur God, die ritueel van besnydenis wat die Jode 'n teken gegee het van behoort aan die spesifieke skeppergod, het geen rede om op die res van die mensdom afgedwing te word wat, indien dit wil, die verbond van God kan aangaan nie. Paulus sou hierdie idee versterk deur in Galasiërs 3:28-29 te sê: “ *Daar is nie meer Jood of Griek nie, daar is nie meer slaaf of vryman nie, daar is nie meer man of vrou nie ; want julle is almal een in Christus Jesus. En as julle aan Christus behoort, dan is julle die nageslag van Abraham en erfgename volgens die belofte.* »

Vers 20: “ *Maar laat dit aan hulle geskrywe wees dat hulle hul moet onthou van die besoedeling van afgode en van hoerery en van die verwurgde diere en van bloed .*”

Die keuse van hierdie drie kriteria is oordeelkundig, want in die geskiedenis van Israel het God hierdie drie tipes foute swaar gestraf. Die besoedeling van " *afgode* " herinner aan die goue kalf wat deur Aäron gebou is, " *onreinheid* " het op hierdie afgodiese gruwel gevolg en die verbruik van " *verwurgde diere en bloed* " maak die voedsel onverteerbaar en maak dit stadige gifstowwe wat die dood van diegene wat dit verbruik, bevorder.

Vers 21: " *Want Moses het van ouds af in elke stad diegene gehad wat hom verkondig, en elke sabbat word hy in die sinagoges voorgelees .*"

Dit is hierdie vers wat die belangrikste verduideliking bied. Dit bevestig die noodsaaklikheid om Moses te bestudeer, selfs vir 'n bekeerling van heidense oorsprong. En om Moses te bestudeer beteken om die Bybel van die begin af te begin lees, met die boek Genesis. Verder bevestig hierdie vers die ewigdurende legitimiteit van God se heilige Sabbat aangesien die eerste heidense bekeerlinge genooi is om die Skrifte van Moses in die sinagoges te ontdek waar dit elke Sabbat gelees is.

Ek nooi jou uit om te beseft hoe gelukkig jy is om die Heilige Bybel so maklik beskikbaar te hê , hierdie goddelike woord waarna die eerste bekeerde heidene in die Joodse sinagoges kom "pik" het. Want 'n mens kan wonder hoe hulle ontvang is deur sekere Jode wat jaloers was op hul voorreg. Maar hulle het geen keuse gehad nie, die boekrolle waarop die goddelike woord geskryf was, was net daar. En volgens Matteus 15:27 was dit soos " *hondjies wat die krummels eet wat van die tafel afval* " dat hierdie vroeë ywerige Christene hulle geloof en hulle onversadigbare begeerte om te verstaan moes voed.

In ons tyd van wydverspreide afvalligheid is geestelike voedsel beskikbaar, maar dit word verwaarloos en die vol skottels word nie meer leeggemaak nie. Mense voed hulle met nuttelose dinge en mors die tyd van geduld wat God hulle skenk. Hierdie waarneming behoort jou te help om die intense woede te verstaan wat gou oor die ondankbare en dom wêreld kom.

Deur die instruksies van Jakobus te volg, lei die Gees van die lewende God jou na die eerste boek van Moses: Genesis. In die begin is dit 'n bladsy so swart soos ink en die duisternis van niksheid. Want voordat Hy die aarde geskep het, is ons dimensie hierdie niksheid van totale duisternis wat slegs die blindes ken. En uit hierdie niks, soos 'n towenaar, voor die bewonderende blik van sy engele, bied God 'n skouspel van onbeskryflike heerlikheid. Op sy bevel, in hierdie duisternis,

beveel God die verskyning van die aarde en dit verskyn in die vorm van 'n enorme bal water.

Die eerste hoofstuk van Genesis is 'n monoloog van die skeppergod. Niemand anders praat behalwe hy nie. Deur sy woorde konstrueer God die wet wat Hy sal gee en oplê aan materie, aan diere, en wat Hy aan mense as reëls vir hulle lewe voorhou. Hy spreek die eerste woorde uit wat sy heilige wet skryf, bedoel om in twee kampe **te skei**, die uitverkorenes wat ewig sal lewe en die gevallenes wat nie sal weet hoe om voordeel te trek uit die aanbod van genade nie en uiteindelik vir ewig sal moet verdwyn in die niks waaruit God hulle getrek en geskep het.

God die Vader, Leermeester van geestelike pasgeborenes

Die ideaal wat God vereis, is perfeksie, want Hyself is perfek in elke hoek vanwaar Hy ondersoek en beoordeel word; volmaak in liefde en volmaak in geregtigheid. In sy oë verskyn ons, sy skepsels, ongeag ons ouderdomme, slegs as "babas" wat alles het om te leer. Daarom is sy Bybelse openbaring gebou op die pedagogiese basis van die lewe van 'n "baba".

Van die oomblik van bevrugting, soos hy geboorte nader, ken die "baba" nie die betekenis van die woorde wat hy uit sy moeder se baarmoeder hoor nie, maar hy maak reeds die verskil tussen die sagte stem en die harde stem. As kind gaan sy oë oop en ontdek hy die beelde van die lewe, en onmiddellik is die vrae wat in sy gedagtes aan hom voordoen: "Waar is ek? Watter betekenis dra dit wat ek sien?". Daarom antwoord God in Genesis 1 aan die volwasse "babas" wat antwoorde in Hom soek: "Julle is op die aarde wat Ek in ses dae geskape het; en julle is 'n nageslag van my menslike skepsel, geskape op die sesde dag." Dit is op hierdie wyse van inligting dat God die nuwe geboorte van sy uitverkorenes wou bou wat, soos babas, van Hom al die verduidelikings moet ontvang wat betekenis gee aan die bestaan van aangename goed en kwaad wat lyding veroorsaak. In 'n onlangse studie het ek gedemonstreer hoe die naam van God wat deur Homself uitgespreek word, numeries die betekenis van Regter dra. Nou, in Gen. 1, oordeel God sy eie werke soos die dae verbygaan. Sy eerste oordeel het in vers 4 betrekking op "*die lig*" wat hy as "*goed*" beoordeel in vergelyking met die "*duisternis*" wat dit voorafgaan. Hy spreek sy oordeel verder uit in verse 10-12-18-21-25-31, in hierdie woorde: "*Toe sien God dat dit goed was.*" Hy vel hierdie oordeel vanaf die oomblik dat hy "*die aarde, die droë land*," van "*die see*," die groot waters, **skei**. Dwarsdeur Sy openbaring in Gen. 1 openbaar God Sy besorgdheid oor reinheid deur **skeidings** tussen die elemente en geskape lewende spesies te vestig. Mengsels tussen spesies word verbied en deur hom as "*onrein*" beskou. Wat hierdie **skeiding** "*goed*" maak, openbaar sy toekomstige oordeel oor die Protestantse geloof, die simboliese "*land*", **geskei** van sy aartsvyand, die Katolieke geloof, die simboliese "*see*"; beide is egter bedoel om, agtereenvolgens in chronologiese tyd, twee aggressiewe "*diere*" voor te stel wat die vryheid van gewete wat God aan die mens bied, oneerbiedig is. Hulle vorm die twee temas van Openb. 13. In die vroeë dae van sy bestaan het die Protestantse "*land*" God se seën geniet tot 1843, wat nooit die geval was vir die

Katolieke " see " nie, wat God nooit as sy eie erken het nie. Die " *goeie* " oordeel wat God uitspreek, is gebaseer op die feit dat die droë land die mens sal dra vir wie die aardse skepping gemaak is. Op hierdie derde dag, die getal van perfeksie, maak hierdie eerste skakel met die toekomstige Adam die " *aarde* " die kamer en die wieg waarin die perfekte skepsel, die mens, bo alle diere geskape sal word, want " *geskape na die beeld van God* ".

Die derde " *goeie* " oordeel wat deur God in vers 12 uitgevaardig is, het betrekking op die skepping van plantvoedsel wat ook die perfek geskikte voedsel vir die mens sal wees.

Die vierde " *goeie* " oordeel het in vers 18 betrekking op die skepping van die helder sterre op die vierde dag. God, uit hierdie skepping, geniet die mens se toekomstige waardering vir hitte en sonlig. Hy weet vooraf hoeveel hy dit sal waardeer wanneer, na sonde, die koue van die winter hom aanval. En hy benut die skepping van hierdie sterre om hulle simbole te maak wat kosbare boodskappe dra om te weet. Die wetenskap het uiteindelik sy stryd teen Katolieke godsdienstige obskurantisme gewen en bewys dat die aarde om die son wentel, in teenstelling met wat die donker, duiwelse, leuenagtige, vervolgende en moorddadige Rooms-Katolieke kerk geleer het. En hierdie waarheid illustreer die beginsel dat God, soos die son, in die middelpunt van alle dinge is, omring deur sy skepsels soos die son omring word deur die vyf hoofplanete wat om Hom wentel in wentelbane wat in ons sonnestelsel baie verskil van die name wat aan die dae van die Romeinse week gegee word. In die beeld van boosheid en duisternis het God ook die " *maan* " geskep wat, vanaf die aarde gesien, dieselfde grootte as die sonsirkel aanneem. Hierdie valse gelykheid profeteer die valse skynbare mag van die bose kamp wat God en die *goeie* vir 6000 jaar sal beveg, waartydens dae nagte sal volg. Wetenskap maak dit vandag moontlik om die ware verhouding tussen opponerende kragte te ontdek; die " *son* " simboliese beeld van God wat in werklikheid brandend, verteerend en 400 keer groter as die " *maan* " is, die simboliese beeld van sy godsdienstige vyande wat Jesus genoem en veroordeel het as " *magte van die duisternis* " waaroor die duiwel soewerein heers. Die " *maan* " roteer nie om sy eie as nie, en wanneer die geleentheid hom voordoen, soos in die geval van 'n sonsverduistering, gaan dit so ver as om die " *son* " te *masker en te bedek vir die gesigsveld van die mens wat op die " aarde " woon* . Dit is presies wat die duiwel probeer doen deur sy aardse godsdienstige agente. Valse godsdienste werk om goddelike waarheid vir sondaars weg te steek, sodat die strale van sy lig hulle nie bereik nie, en hulle vergaan aan geestelike bloedarmoede. Maar hulle is nie bewus daarvan dat hulle geaktiveer word deur die demone en die duiwel teen wie hulle almal valslik beweer dat hulle veg nie. En hierdie verblindende bedwelming vervul hierdie woorde van Jesus wat in Matt. 6:23: " *maar as jou oog sleg is, sal jou hele liggaam in duisternis wees. As die lig wat in jou is dan duisternis is, hoe groot is daardie duisternis nie!* " Menigtes verlei en mislei mense neem die valse lig, wat deur die duiwel voorgestel word, as outentieke goddelike lig aan. Onbewus van die intensiteit van die ware goddelike lig, is hulle tevrede met die godsdienstige leer wat aan hulle gegee word. En as die liefde vir die waarheid hulle nie wakker maak nie, sal hulle in hul onbewuste onkunde vergaan. Die beeld is veelseggend, " *die maan* " verberg vir mense, wat

op aarde woon, die agterkant van sy aspek, want omdat dit nie om sy as draai nie, wys dit altyd vir mense sy dieselfde gesig. Die entiteite waaraan God dit sal koppel, het dus, godsdienstig, 'n geheimsinnige duiwelse aard wat hulle vir mense verberg. Deur hierdie maansimbool te volg, ontdek die uitverkorenes goddelike oordeel en die identiteit van hul gemeenskaplike vyande. In Openbaring 6:12 simboliseer " die **hele maan** " die duiwelse koalisie van die pousdom en die Franse monargie: " *Ek het gesien toe Hy die sesde seël oopgemaak het, en daar was 'n groot aardbewing, die son het swart geword soos 'n harige sak, **die hele maan het geword soos bloed**.* " Dit is ook die geval in Openbaring 8:12: " *Die vierde engel het geblaas. " sy trompet. En 'n derde van die son is getref en 'n derde van die maan en 'n derde van die sterre, sodat 'n derde van hulle verduister is, en die dag vir 'n derde van sy lengte nie gelig het nie, en die nag net so* . Hierdie twee aksies wat " **die bloed** " van die vyande van God vergiet, is dié van die twee opeenvolgende "terreurdade" wat deur die Franse rewolusionêres in 1793 en 1794 van een somer na die volgende volbring is. Die uitverkorenes weet dat die Christelike geloof 'n unieke en eksklusiewe pad is, en daarom word die simbool van die " **volmaan** " gekoppel aan die valse Christelike geloof en nie aan Islam wat gesimboliseer word deur 'n "sekelmaan" waarvan die onwettigheid logies en duidelik deur hulle verstaan en erken word nie.

Onder die sterre is daar ook die " *sterre* " wat sonne of planete is. Sommige skitter, ander nie, en hulle verskil almal in voorkoms en ligintensiteit. Hulle is na die beeld van Christus se uitverkorenes, ook belas met die rol om " *lig op die aarde te gee* " volgens Gen. 1:15, en volgens hul individuele aanleg wat God aan elkeen van hulle gegee het. Die uitverkorenes is almal verskillend maar komplementêr, soos die " *sterre* ", skyn hulle te midde van die omringende duisternis wat die lewens van mense oorheers. En God bevestig hierdie simboliek in Daniël 12:3: " *En die verstandiges sal skitter soos die helderheid van die hemel; en die wat baie tot geregtigheid lei, soos die sterre vir ewig en altyd* "; en in Openb. 12:1: " *En 'n groot teken het in die hemel verskyn: 'n vrou wat met die son bekleed was, en die maan was onder haar voete, en **op haar hoof 'n kroon van twaalf sterre*** ." Die " *kroon* " bevestig die oorwinnende Uitverkorene van Christus. Maar wees versigtig, "een keer gered beteken nie altyd gered nie." Die oordeel van God, die ewige Regter van ons werke, laat die wat geroep is en nie in sy waarheid volhard nie, aan die duiwel oor. Die voorbeeld word gegee in Openb. 12:4: " ***Sy stert het 'n derde van die sterre van die hemel meegesleur en hulle op die aarde gegooi*** ." Die draak het voor die vrou gestaan wat op die punt gestaan het om te baar, sodat hy haar kind kon verslind sodra sy gebaar het . Hierdie " *kind* " dui die nuwe geboorte aan wat diegene wat deur Christus geroep is, sy ware uitverkorenes maak. Hierdie resultaat, wat Jesus en sy offer verheerlik, is die hoofteiken van die duiwel wat werk om die oorwinning van die uitverkorenes te voorkom. En in hierdie vers profeteer God dat 'n derde van Christene deur die duiwel " *weggetrek* " sal word om sy finale verdoemenis te deel. Die Gees teiken die gevolg van die verwerping van die Sabbat wat deur Keiser Konstantyn I beveel is ' sedert 7 Maart 321. Die gevolglike vloek het die vorm aangeneem van die instelling van die Pousdom in 538. Pousdom beliggaam die simboliese " *stert* " van die draak wat die duiwel aandui wat onder die gesag van die Romeinse

keisers optree. Hier word die "stert", wat "die profeet wat leuens leer" in Jes. 9:14 aandui, verbind met die keiserlike duiwelse "draak", soos Openb. 13:2 bevestig en sê: "Die dier wat ek gesien het, was soos 'n luiperd; sy pote was soos dié van 'n beer, en sy bek soos die bek van 'n leeu. **Die draak het hom sy mag gegee en sy troon en groot gesag.**" » Die vervloekte historiese opvolging van die Romeinse Ryk en die pouslike regime word dus bevestig.

As ons vorentoe beweeg deur die dae van die skepping, verklaar God weer op die vyfde dag dat wat Hy skep, "goed" is. Visse en alle seediëre sowel as voëls van die hemel word geskape en versorg. Hier weer eens verskyn die wysheid van God in hierdie skepping van verskillende maar komplementêre spesies, want hulle vorm die skakels in 'n ketting wat hulle aan mekaar verbind, elkeen met 'n spesifieke rol om te vervul in die tyd van aardse sonde. Hierdie ketting sal voedsel wees, maar ook funksioneel, want sommige van hierdie spesies sal verantwoordelik wees vir die skoonmaak van die see en die waters van die onsuiverhede wat alle lewende spesies produseer. Almal wat God die mens sal verbied om van te voed, het deel aan hierdie rol van die skoonmaak van filters. Skulplvis, skaaldiere en weekdiere is daardie skoonmaakmiddels waarvan die verbruik die menslike lewe in gevaar stel. En danksy hul aktiewe komplementariteit sal die seë omgewings vol dier- en plantlewe bly tot die einde van die wêreld wanneer die mens, deur sy bevolkingsdigtheid en sy chemiese tegnologiese oordadige gebruike, die voortbestaan van mariene fauna in gevaar sal stel; wat voorberei word en reeds vandag verskyn. Korale verloor hul kleur en verdwyn in die seebodem.

Op hierdie selfde 5de ^{dag} oordeel God dit steeds as "goed" om diere op aarde te skep wat so komplementêr is soos dié van die see. Sommige spesies, soos varke, wilde varke, paddas en roofvoëls, is ook skoonmakers wat afval wat deur ander spesies geproduseer word, herwin. Met alle rede sal God die verbruik daarvan verbied deur die mens wat 'n sondaar geword het. In die ontelbare verskeidenheid van hierdie dierspesies, sal God onder hulle kies, sommige wat 'n simboliese boodskap sal dra soos die onderdanigheid van die lam, beeld van geregtigheid, die stank van die bok, wat die beeld van sonde word, die diensbaarheid van die os, die krag van die leeu, die mag van die beer, die spoed van die luiperd, nog 'n beeld van sonde gesimboliseer deur sy vlekke, al hierdie simbole sal deur God gebruik word in sy profetiese boodskappe in Daniël 7 en 8 en Openb. 13:2.

Uiteindelik, op die 6de ^{dag}, nadat Hy man en vrou geskape het en nadat Hy hulle kos en dié van die diere voorgeskryf het, kom die oordeel van God op om hierdie keer "baie goed" te definieer, die hele werk wat volgens Gen. 1:31 volbring is: "Toe sien God alles wat Hy gemaak het, en kyk, dit was **baie goed**. En dit was aand en dit was môre, die sesde dag."

So het God aan sy geestelike pasgeborene agtereenvolgens verduidelik waar hy is en wat hom in sy lewe op aarde sal vergesel. Hierdie verduidelikings is genoeg om volgens te leef, maar hulle beantwoord nie nog 'n vraag nie: "Waarom, en vir watter doel het U my geskep?" »

God sal sy antwoord in Genesis 2 gee, en in hierdie hoofstuk 2 die boodskap van die **heiligmaking** van die "sewende dag" tersyde stel. Vers 1: "So

is die hemel en die aarde voltooi en hulle hele leërmag .” Deur hierdie vers bevestig God die voltooiing van die materiële deel van sy skepping wat die eerste ses dae betref. Deur lewende spesies met die woord " leër " aan te dui, herinner God aan sy heerskappy as 'n militêre hoof wat hulle rig en lei. Vers 2 sê dan: “En op die sewende dag het God sy werk voltooi wat Hy gemaak het, en op die sewende dag gerus van al sy werk wat Hy gemaak het.” "Hierdie dubbele herhaling dui op 'n aandrang op 'n waarde waaraan God al sy heerlikheid heg. Die Skepping is " die werk wat Hy gemaak het " en Hy sal nie toelaat dat hierdie glorieryke aksie, die vrug van sy skeppingskrag, permanent van Hom weggeneem word nie. Die " rus " wat God waargeneem het, was werklik en perfek op daardie oomblik van sy aardse skepping. Maar dit sou nie baie lank duur nie, hoogstens 'n jaar, voordat Eva en Adam op hul beurt teen Hom gesondig het. En hierdie rus was relatief tot hierdie een aardse skepping wat God geskep het om die probleem van universele sonde wat voorheen deur die duiwel en sy engelagtige ondersteuners beoefen is, aan te spreek; die sonde wat God verhinder het om 'n ware en outentieke perfekte "rus" te ervaar . " Die " rus " van die oomblik was dus tydelik en in werklikheid baie onvolmaak. Daarom roep God , deur " die sewende dag te heilig ", profeties die perfekte " rus " op wat Hy vir Homself en sy uitverkorenes sal verkry wanneer hulle seleksie eindig aan die einde van die 6 000 jaar wat voorafgeskadu word deur die eerste ses dae van die week wat deur God ingestel is. Aan die begin van die sewende millennium sal Hy terugkeer in die verheerlikte Christus om 'n einde te maak aan die engele- en menslike rebellie. Hulle sal almal uitgeroei word en die duiwel alleen sal hulle oorleef gedurende die sewende millennium, geïsoleerd op die aarde wat in 'n woestyn omskep is; die aarde het sy tronk geword vir " duisend jaar " volgens Openb. 20:2-3.

Gen. 2:3: “ **En God het die sewende dag geseën en dit geheilig** , omdat Hy daarop gerus het van al sy werk wat Hy geskape en gemaak het . ”

Hierdie lering is die sleutelvers van die hele projek wat deur God beplan is. God herinner ons daaraan dat Hy “ **die sewende dag geseën en geheilig het** ” vanweë “ **die werk wat Hy geskep het deur dit te maak** ”. Om hierdie welverdiende perfekte " rus " te verkry, sal hy persoonlik die wettige middele moet konstrueer wat hom in staat sal stel om die universele rebellie uit te skakel, dit sal " **sy werk** " wees. 'n " Werk " wat sal rus op sy " **versoening van sonde** " en sy demonstrasie van perfekte gehoorsaamheid in vlees, identies aan dié van sy skepsels; dinge wat Dan.9:24 leer. Gedurende sy aardse bediening, dag na dag, tot sy dood aan die kruis, het Jesus Christus " **gewerk** " om sonde te oorwin, om dit te veroordeel om definitief te verdwyn in die ewige lewe wat geprogrammeer is om sy geliefde uitverkorenes te verwelkom. Ons verstaan beter waarom God in hierdie vers soveel aandrang op " **die werk wat Hy doen** ", want die een wat sy uitverkorenes sal verlos, sal besonder gruwelik en moeilik wees om te verduur. En dit is slegs deur hierdie plig tot sy dood te vervul dat hy die oorwinning sal verkry wat die ware finale geestelike " rus " van die Gees van God en van sy uitverkorenes wat deur sy bloed verlos is, sal toelaat.

Vir God het woorde 'n presiese betekenis. Dié van " **heiligmaking** " is 'n teken van die ewige lewe vir die uitverkorenes wat deur Hom gekies is, die enigste Regter, die enigste versoenende Slagoffer, die enigste Voorspraak van sy

uitverkorenes; maar ook die enigste Uitroeier van diegene wat goddelike geluk verhoed.

Op die " *sewende dag* " van sy skepping het God die " *werke* " wat Hy in Christus sou volbring, aan sy " *heiligmaking van die sewende dag* " gekoppel, want dit is hierdie oorwinnende " *werke* " teen sonde wat die ewige "rus" moontlik sal maak wat elke naweek, vir 6000 jaar, deur sy getroue uitverkorenes geheilig en geprofeteer word. Dit is dus die moeite werd om daarop te let dat die vierde van God se tien geboorte slegs daarop gemik is om " *die heiliging van die sewende dag* " te herinner wat sedert sy skepping van die wêreld ingestel is. Die Sabbat is ingestel, nie net vir die Jode van die ou verbond wat nog nie bestaan het nie, maar vir al die uitverkorenes wat gekies is gedurende die 6 000 jaar wat vir hierdie doel geprogrammeer is, van Adam tot die laaste uitverkore Adventis, in die laaste ure van die mensdom.

Covid-19 en sonde

Hierdie titel kan dié van 'n fabel deur Jean Lafontaine wees, maar dit is nie. Soos die fabels van hierdie bekende Franse storieverteller, is hierdie titel egter dié van 'n morele les wat die groot skeppergod aan die mensdom van die afgelope 10 jaar rig, waarvan die aftelling in die lente van 2020 begin het.

So hier is die verduideliking: Covid is 'n siekte wat in uiterste gevalle lei tot die dood van diegene wat daardeur geraak word. Nou, die eerste gemeenskaplike punt wat ons tussen sonde en Covid kan raaksien, is die dood, aangesien dit in Rom. 6:23 geskryf staan: " ***Want die loon van die sonde is die dood*** ; maar die genadegawe van God is die ewige lewe in Christus Jesus, onse Here. "

Tweede gemeenskaplike punt: die heilige draers. Mense wat hierdie virus dra, voel geen effekte nie, en deur met hul medemens te meng, besoedel hulle mekaar en dra hierdie stille, onsigbare virus onbewustelik oor. Sonde word van sy kant ook oorgedra deur besoedeling, deur die invloed wat sommige op ander het. Dit is ook, laat ons daarop let, geldig vir die waarheid van die koninkryk van die hemele, maar Jesus het sy uitverkorenes gewaarsku teen " *die suurdeeg van die Fariseërs* "; " *n suurdeeg van skynheiligheid* " volgens Lukas 12:1; die sonde wat " *die hele klomp verlaat* " volgens Paulus in 1 Kor. 5:6: " *Julle roem is verkeerd. Weet julle nie dat 'n bietjie suurdeeg die hele deeg suur maak nie?* " Dit beteken dat dit die hele mensdom besoedel. Die voorbeeld van Kain se sonde wat lei tot dié van Lameg, bevestig in Gen. 4 hierdie besoedeling en hierdie oorerflike oordrag.

Die derde algemene punt is meer subtiel, maar nie minder ooglopende waar nie. Sonde en Covid gaan oor menslike asem. Ons weet dat mense wat aan Covid sterf, sterf omdat hulle nie meer kan asemhaal nie; so sterf hulle van verstikking. En die wetenskap probeer, waar moontlik, om vir hierdie gebrek te vergoed deur kunsmatige asemhalingsmasjiene te gebruik. Nou, die reg om asem te haal was die eerste ding wat God aan mense gegee het sodat hulle lewende wesens kon word. Asemhaling is dus 'n onderwerp waaroor God soewerein regeer en hierdie teks uit Gen. 2:7 bevestig dit: " *En die HERE God het die mens*

*geformeer uit die stof van die aarde en **in sy neus** die asem van die lewe geblaas , sodat die mens 'n lewende wese geword het ."*

In Psalm 39:5, deur Dawid, herinner God ons aan hierdie belangrike waarheid: “ *Kyk, U het my dae gemaak soos 'n handbreedte, en my lewe is soos niks in u oë nie. **Ja, elke man wat staan, is soos 'n asemteug . - Pouseer** .* ” Die opdrag om na hierdie woorde te “ **pouseer** ” nooi ons uit om oor die onderwerp te mediteer.

En in hierdie besinning moet ons besef dat alle skepping gemaak is volgens 'n pedagogiese model wat 'n les lewer. Dit onthul die oorsaak van die bestaan van die Aardstelsel; al sy aardse en hemelse dimensie. Die doel wat God vir Homself stel, is om die probleem van " sonde " op te los wat geskep is deur die beginsel van vryheid wat aan sy skepsels gegee is. Die hemelse dimensie van God se koninkryk is besoedel deur " sonde " en al sy skeppings moes daarvan " *gesuiwer* " word. En hierdie projek van **suiwering** , dit het God geskryf in sy skepping van die mens, waarin die **suiwering** van die bloed wat in hom sirkuleer, gedoen word deur die asemhaling van sy longe. Ons lewe hang af van hierdie **suiwering** wat plaasvind met elke asemteug wat gebou is op sy twee fundamentele opeenvolgende siklusse wat voortdurend op 'n ewige wyse herhaal word: die asemhaling van suurstof uit die lug wat die bloed suiwer, gevolg deur die uitstoot van koolstofdiksied wat die besoedeling dra. Uiteindelik, na Christus se oorwinning oor " sonde ", sal die ewige lewe van alle oorlewendes, engele en mense, volkome suiwer wees en dus vry van alle " sonde ". Ons moet dus die fundamentele belangrikheid van hierdie **suiwering beklemtoon** , wat van begin tot einde sentraal staan in sy universele lewensprojek. Jy kan dus die regverdige eis van Jesus Christus verstaan om te sien dat sy uitverkorenes breek met die praktyk van " sonde ", aangesien Hy sy perfekte lewe gegee het in " *versoening* " vir diegene wat Hy werklik red, omdat hulle positief op sy eis reageer. Dus, of 'n mens daarvan bewus is of nie, God sê vir hom met elkeen van sy asemteue: "Wees rein!" Verwerp die kwaad! Wees suiwer! Verwerp die kwaad! Wees suiwer! Verwerp die kwaad." Gedurende sy aardse bediening het Jesus baie geleenthede gegee om hierdie waarheid te leer. Aan die siekes wat Hy wonderbaarlik genees het, het Hy gesê, volgens Matt. 8:2-3: " *Ek wil, word rein* ": " *En kyk, 'n melaatse man het gekom en Hom aanbid en gesê: Here, as U wil, kan U my reinig.*" Jesus het sy hand uitgesteek en hom aangeraak en gesê: **Ek wil; wees skoon . Onmiddellik is hy van sy melaatsheid gereinig .** " Melaatsheid " is 'n simbool van onreinheid, maar dit is nie uniek nie. Alle siekte is die gevolg van sonde, óf deur oorerwing óf as gevolg van die oortreding van die goeie lewensbeginsels wat deur God gedefinieer is. Want die siekte spreek: die bose het gespreek. En boosheid kwalifiseer die sonde wat verskyn in die vorm van "komorbiditeite" soos gesondheidswerkers dit noem.

Deur sy eerste plaag teen die asemhaling van mans en vroue te rig, aangesien mans meer bekommerd is omdat hulle oor vroue " *domineer* " en as sodanig verantwoordelikheid vir sonde neem, gee God aan Covid die karakter van 'n finale straf wat ander belangriker strawwe voorafgaan, maar wat in uiterste teenstelling is met die beginsel van die skepping van die wêreld.

Van begin tot einde teiken Covid-siekte menslike asemhaling. Eerstens kon die noodlottig geaffekteerde slagoffers nie asemhaal nie, maar tweedens is ander mense gedwing om 'n masker te dra wat die kwaliteit van hul asemhaling verminder het. Want vir gesondheidsowerhede is die ideale masker die een wat die mees lugdigte en waterdigte is. Die probleem is dat die individu die suiwering van sy eie bloed verswak om homself van buite te beskerm. Die ideale masker moet dus nie aan die gesig kleef nie, sodat die neus die uitgeasemde koolstofdiksied vrylik kan uitstoot en die asemhaling van die ingeasemde suurstofryke lug kan bevorder. Deur hierdie plaag bevestig God aan ons dat sy teiken hierdie keer inderdaad die hele menslike lewe is; dié van die afskuwelike samelewings wat die vlak van immoraliteit en goddeloosheid van die voorvloedgangers van die tyd van Noag bereik het.

Te oordeel aan die opregte ontsteltenis van die eerlikste viroloë, wat erken dat hulle nie die werking van hierdie virus verstaan wat slegs sy aard en gedrag verander nie, het die skeppergod inderdaad tot aksie oorgegaan, hy wat alles wat leef, beheer, skep en laat sterf of leef. Ons word gewaarsku teen die gevolge van die afwesigheid van geloof; Die menigtes sal hierdie verduideliking ignoreer, wat ook onaanvaarbaar is vir politieke leiers vol trots en arrogansie. Dit is dus genoeg vir Jesus Christus, ons almagtige God, om mense toe te laat om op te tree, oorgegee aan hul vrywillige blindheid, sodat hulle, in die geloof dat hulle hul kwale genees, hulle aanmoedig tot die punt dat hulle erger word. Dit is wat God doen wanneer Hy in Ps. 7:15-17 (of 14-16) sê dat Hy “ *die kwaad van die goddelose op sy eie hoof terugbring* ”: “ *Kyk, **die goddelose beraam onheil, hy bedink onreg en bring niks voort nie. Hy maak 'n kuil oop en grawe dit en val in die kuil wat hy gemaak het. Sy onreg sal op sy eie hoof terugkeer, en sy geweld sal op sy voorkop neerdaal.*** ” Dus word die straf van sonde uitgedruk deur die terugtrekking van die asem wat God aan die mens gegee het sodat hy kan lewe. En die goddelike openbarings in Daniël en Openbaring het my in staat gestel om te demonstreer dat hierdie gestrafte sonde die oortreding van sy Sabbat betref wat die hele aarde, buite nasionale Israel sonder Christus, oortree deur in plaas daarvan die eerste dag te vereer wat onder sy heidense naam "dag van die onoorwonne son" aangeneem is op bevel van Keiser Konstantyn I^{die} Grote. Hierdie menslike grootheid het dit gewaag om die praktyk van die Sabbat wat deur God geheilig is sedert sy skepping van die wêreld te laat vaar. Laat elkeen wat hierdie boodskap lees, dus verstaan dat hierdie eerste straf van Covid slegs is die eerste in 'n reeks wat sal eindig met die algehele uitwissing van die mensdom op aarde. “Covid en sonde” herinner ons aan die verhouding wat God tussen “ *alfa* ”-tyd en “ *omega* ”-tyd voorstel, “ *die begin en die einde* ”, wat Hy aanhaal in die proloog tot sy Openbaring in Openb. 1:8: “ *Ek is Alfa en Omega, sê die Here God, wat is, en wat was, en wat kom, die Almagtige.* ” ". Hy beklemtoon dit selfs sterker in die epiloog, in Openb. 22:13: “ *Ek is die Alfa en die Omega, die eerste en die laaste, die begin en die einde.* ". In die " *Alfa* "-tyd gee God die asem van die lewe, in die " *Omega* "-tyd neem Hy dit weg. Dit is omdat die mens in die " *Alfa* "-tyd deur sonde en dood getref word tot die " *Omega* "-tyd wanneer sondes, afgesien van die uitverkorenes, die hele mensdom raak. Op hierdie ondraaglike vlak tref God dit gesamentlik met die dood om dit te vernietig.

Asemhaling, 'n noodsaaklike funksie van die mens, word paradoksaal genoeg met onverskilligheid deur die sondige mensdom behandel. Hoe kan 'n man die vrywillige besoedeling van sy longe regverdig as gevolg van sy gewoonte om tabak, dagga of ander dwelms, soos die selfs dodeliker opium, te rook? Die menslike liggaam is 'n brose dop waarin 'n menslike gees leef wat God verantwoordelik hou vir al sy dade. Daarom roep God aan die einde van die menslike geskiedenis die menslike verstand wat in menigte deur die bese verdorwe is, tot verantwoording, soos Hy reeds by baie geleenthede gedoen het, maar reeds deur die globale lewe te veroordeel met die universele vernietiging van die watervloed in die tyd van Noag, die jaar 1656 sedert die sonde van Eva en Adam. In hierdie datum dui die numeriese kode van goddelike gematria die nommer 17 van goddelike oordeel aan. En ek herinner u daaraan dat sedert 7 Maart 321, 17 eeue verloop het tot die lente van 2020 in God se kalender, toe die goddelike plaag Covid-19 verskyn het, geskep in menslike laboratoriums in China, vanwaar dit versprei het om die hele skuldige mensdom te tref. China is amptelik die volk wat die "draak" aanbid, wat "die duiwel" beteken in Openb. 12:9: "En die groot draak is neergewerp, die ou slang wat genoem word duiwel en Satan, wat die hele wêreld verlei, hy is neergewerp op die aarde, en sy engele is saam met hom neergewerp." "Die duiwel is die eerste sonde en die eerste skepsel wat deur God opgewek is. Dit gebeur so dat China deur 'n keuse gemaak deur ons Skepper, oorspronklik in Gen. 10:17, die naam "Sin" dra en in die Engelse taal wat die laaste mensdom van sonde in krag, gesag en kommersiële mag oorheers, beteken hierdie woord "sin" presies "sonde". Gevolglik het die straf vir "sonde" uit die tipiese land van "sonde" gekom, wat die "draak", "die duiwel" aanbid. Maar die laaste menslike woord sal in die VSA bly, die kragtige uitdrukking van hierdie Engelse taal. Hulle sal die uiteindelijke skuld van "sonde" beliggaam deur te probeer om die res van die eerste dag, geërf van Rome, op die laaste menslike oorlewendes af te dwing. Dus, sigbaar, die vrug van die Protestantse afvalligheid, waarin hierdie land sedert 1843 verval het, sal verskyn en hy sal die rol van die laaste rebelse Farao in die menslike geskiedenis beliggaam. Hy sal op sy beurt die wet van die almagtige skeppergod ondergaan wat hom, sowel as Rome, die "sewe laaste plaes van sy toorn" sal opleë, waarvan die eerste, vreemd genoeg ook, "n pynlike en dodelike kwaadaardige sweer" is volgens Openb. 16:2: "Die eerste het gegaan en sy skaal op die aarde uitgegooi." En 'n bese en pynlike swer het op die mense gekom wat die merk van die dier gehad het en sy beeld aanbid het. »; en die laaste, die sewende, **eindig** met 'n reën van haelstene van een talent (ongeveer 42 kg) volgens Openb. 16:21: "En 'n groot hael, waarvan die gewig 'n talent was, het uit die hemel op die mense geval; en die mense het God gelaster oor die plaag van die hael, omdat die plaag baie groot was." Die progressiewe aard van die vernietigende aksie wat God onderneem, blyk duidelik in die vergelyking van die onsigbare en aktiewe Covid-19-virus, of nie, met die "pynlike kwaadaardige maagsweer", sigbaar en waarlik sterflik in die konteks van die einde van die genadetyd en die einde van die wêreld. Die laaste woord in hierdie hoofstuk 16 wat gewy is aan die tema van die "sewe laaste plaes van God se toorn" is die byvoeglike naamwoord "groot". Hy alleen verteenwoordig God, die grootste en magtigste wat uiteindelik die laaste

woord het oor al sy vyande, en veral oor diegene wat Hom in die naam van 'n vermeende menslike "grootheid" uitgedaag het; die Katolieke "Sondag", voorheen die dag van die son, te danke aan Konstantyn I "die Grote" in 321, en aan Justinianus I "die Grote", wat deur Vigilius I in 538 die pouslike regime van Rome gevestig het, ^{wie} se leiers op 'n "vermete" wyse (Dan. 8:23: "En aan die einde van hulle heerskappy, wanneer sondaars verteer is, sal daar 'n **vermete** en listige koning opstaan") die titel van "allerheiligste vader" (Matt. 23:9: "En moenie iemand op die aarde julle vader noem nie, want een is julle Vader, Hy wat in die hemele is"). Weet dat die Italianers wat goed geplaas is om dit te beoordeel, hierdie godsdienstige regime die bynaam "die Sacra Mafia" gee. Dus, die "allerheiligste vader" is in werklikheid die "allerheiligste peetvader" van 'n godsdienstige mafia. En dit is nie die model van Pous Alexander VI Borgia (16de ^{eeu}), 'n berugte sluipmoordenaar, wat hierdie stelling sal ontken nie.

In hierdie finale toets van geloof, sal die oorspronklike heiligmaking van die Sabbat, vir die laaste keer, mense skei, om die uitverkorenes te heilig en toe te laat om te oorleef en die gevalle aanhangers van die Romeinse Sondag, "die merk van die dier", tot die dood te lei; dit wil sê, "die merk" van sy menslike gesag wat hy van Konstantyn I geërf het 'en van Pous Vigilius I ^{en} sy opvolgers tot die laaste pous in die amp.

Die wet van vergelding

Die woord talion het sy oorsprong in die Latynse woord "talis" wat beteken: so, daarom die sin van wederkerigheid.

Die wet van vergelding het nie in die nuwe verbond verdwyn omdat Christus se woorde verkeerd verstaan is nie. God hou by hierdie wet vas en is nie van plan om homself daarvan te ontnem nie, want dit is op grond van hierdie beginsel dat Hy al sy vyande wettiglik sal kan vernietig en uitwis. Hierdie wet moet geld gedurende die seweduisend jaar wat gereserveer is vir die behandeling van universele sonde.

Só kan ons verstaan dat die verlossing van die uitverkorenes gebaseer is op die beginsel van die wet van vergelding: "Jy sal lewe vir lewe gee, 'n oog vir 'n oog, 'n tand vir 'n tand ... In die begin was die aardse lewe so perfek dat dit in staat was om ewig voort te gaan. In hul oorspronklike reinheid het Adam en Eva hierdie geleentheid geniet om vir ewig te lewe, want in daardie toestand van reinheid was hulle albei "na die beeld van God". Dit is die verskyning van sonde wat die situasie van die hele skepping verander waarin die mens sy "beeld van God" verloor. Omdat die mens 'n sondaar geword het, onderwerp God hom aan die Wet van Vergelding wat op diere en ander mense van toepassing is. In die ou verbond profeteer die offerwet die vergifnis van Christus, sonder om die sonde te verwyder wat steeds feitlik op die hoof van die skuldige sondaar weeg. In die ou verbond bly die sondaar 'n sondaar ten spyte van die godsdienstige rituele wat deur God georganiseer is. Die mens kan in hierdie situasie nie die "beeld van God" herwin nie en sy status is skaars hoër as dié van 'n dier. Wanneer hy moor, verdien hy die dood wat bepaal word deur die 6de ^{gebod} van die dekalog, wat sê: "Jy mag nie doodsla nie." Wanneer hy per ongeluk doodmaak, moet hy die

beseerde party vergoed deur die terugbetaling van eiendom gelykstaande aan die verlies, volgens die beginsel van die vergeldingsreg " *lewe vir lewe*", " *n oog vir 'n oog, 'n tand vir 'n tand, ...* ". Hier is die presiese teks aangehaal in Eksodus 21:23-25: " *Maar as daar 'n ongeluk is, moet jy gee lewe vir lewe, oog vir oog, tand vir tand, hand vir hand, voet vir voet, brandwond vir brandwond, wond vir wond, kneusplek vir kneusplek.* »

Kom ons kyk na hierdie wet van vergelding onder die status van goddelike genade wat deur Jesus Christus gebring is. God is aanstoot geneem omdat die sondige mens Hom ongehoorsaam is. Die wet van vergelding magtig hom om die skuldige persoon ter dood te bring, aangesien die loon van die sonde die dood is. Behalwe dat God die mens aanbied om hom te vervang, om sy straf in sy plek te ondergaan. Só offer Hy die lewe van sy enigste Seun, Jesus Christus, aan. En wie sal vir hierdie dood blameer word? Aan diegene wat daarby sal baat vind: sy verkose amptenare. Die uitverkorene is dus die ware moordenaar van Jesus Christus, want sy sonde het hierdie soendood geëis. In sy benadering verloor God sy eersgebore Seun wat as offer geoffer is, maar geestelik deur sy uitverkorenes doodgemaak is. Hierdie dood eis vergoeding en vervanging van die vermiste Seun. Dit is dan dat die uitverkorene, begunstigde en skuldig aan hierdie dood, homself aan God aanbied om te vergoed vir die verlies van sy oudste Seun. Hierdie benadering neem die geredde uitverkorene sy wettige regte weg wat aan die dier mens gegee is, en hy word vrywillig die slaaf wat onderworpe is aan die wil van die een wat hom verlos. Dit is dus, in hierdie afstanddoening van sy menseregte, dat die uitverkorene in homself " *die beeld van God* " vind wat verlore gegaan het sedert die sonde van Adam en Eva. Dit is interessant om daarop te let dat in Eksodus 21 die status van die vrywillige slaaf aangehaal word voor die norm van die wet van vergelding. Ons het so pas die skakel gesien wat hierdie twee onderwerpe verenig.

Christus se leer het dus ten doel gehad om te leer dat deur onder die status van sy genade te gaan, die vergewe sondaar nie meer die reg sou hê om die beginsels van die wet van vergelding uit te oefen nie, anders as ander mense wat in hul sondes gebly het. Maar vir God geld hierdie verbod ook nie, en dit is in die naam van hierdie Wet dat sy uitverkorenes die goddelose dooies sal oordeel, gedurende die sewende millennium, in die koninkryk van God. Want die wet van vergelding verteenwoordig 'n beginsel van geregtigheid wat nie kan verdwyn nie, want dit is gegraveer in die karakter van God, skepper, wetgewer, verlosser, wedergeborene, regverdig en goed in volmaaktheid.

In die duisternis wat hulle verblind, het manne wat van God geskei was, gedink dat hulle hulself as meer "goed" as Hy kon bewys deur die doodstraf teen mense te verwerp. Hulle het dus die bedeling van ware geregtigheid verwerp, want wat hom betref, het die koms van Christus hom nie laat verloën dat hy die dood van die skuldiges geëis het nie. Oortreding van sy wet sal tot die einde van die wêreld veroorsaak, " *sonde waarvan die loon die dood is* " volgens Rom. 6:23. En die enigste manier om aan hierdie veroordeling te ontsnap, is om in die genade van Christus in te gaan. Maar hier, om die dood te vermy, eis God 'n algehele verandering van lewe; sonde moet absoluut verdwyn; iets wat menslike wette nie vereis of verkry nie. Die oorlewende sluipmoordenaar-rebel kan dus vrylik

terugkeer na sy goddeloosheid tot sy volgende veroordeling deur menslike regters. Die gevolg van hierdie valse geregtigheid is dat dit die groei van die kwaad aanmoedig in plaas daarvan om dit te verminder. Daarom demonstreer God, deur sy veroordeling van die sonde wat Hy met die dood straf, te handhaaf, al sy wysheid wat die ou Franse spesifiek sy "wysheid" genoem het, uniek goddelik. Hy bied die uitverkorenes die belofte van ewige geluk wat hy hulle werklik sal kan bied omdat hy die toestande wat hierdie geluk moontlik maak, wyslik georganiseer het. En om hierdie voorwaardes in plek te stel, sal sy projek gebou gewees het gedurende die seweduisend jaar wat deur ons sewedaagse weke geprofeteer is. Soos ons die 8ste ^{millennium} binnegaan, met die hernuwing van alle dinge, op die nuwe aarde, sal die uitverkorenes eenparig hierdie goddelike gedagte deel wat deur koning Salomo in Pred. 7:8 aangehaal word: “ *Die einde van 'n ding is beter as die begin daarvan; 'n geduldige gemoed is beter as 'n hoogmoedige gemoed.* ”

Kortliks, die Wet van Vergelding profeteer die plan van verlossing wat die uitverkorenes lei om hul menslike diereregte te versaak ten gunste van God wat hulle beheer oorneem en Homself in hul plek stel om hulle geregtigheid te bewys, soos geskrywe is in Deut. 32:35: “ *Aan My kom die wraak toe en die vergelding as hulle voet wankel!*” *Want die dag van hulle ondergang is naby, en wat hulle wag, sal nie lank ophou om te kom nie.* ” en in Heb. 10:30: “ *Want ons ken Hom wat gesê het: 'Aan My kom die wraak toe, Ek sal vergeld!'*” *En weer: Die Here sal sy volk oordeel.* ”

Inderdaad, die vrywillige slaaf het geen regte nie, maar hy het die plig om sy Meester in alle dinge te gehoorsaam. En Jesus het dit duidelik gesê aan die wat Hom wil volg en aan elkeen van hulle gespesifiseer: “ *Laat hom homself verloën.* ” Die volledige vers word in Matteus 16:24 aangehaal: “ *Toe sê Jesus vir sy dissipels: As iemand agter My aan wil kom, moet hy homself verloën en sy kruis opneem en My volg.* ” »

'n Paar nuttige besonderhede

Die geskiedenis van die ou verbond is geskryf om God se dienaars van die nuwe verbond in Christus in staat te stel om die betekenis van die beelde, simbole en numeriese duur te ontsyfer wat die Gees gebruik om sy profesieë te kodeer aangaande, in die Christelike era, die besonder donker tydperk tussen 538 en 1798. Sy veroordeling van die duiwelse aard van die magtigste aardse mag gebaseer op die koalisie van die pouslike godsdienstige regime en die Franse monargie wat dit met wapens en koninklike gesag ondersteun het, sedert Clovis I, ^{sy} eerste koning, het die gebruik van 'n kodering vereis wat hierdie beskuldiging verbloem. Die hoof sleutels is in hierdie antieke verbond, die dekodeerder moet lees, en homself toelaat om deur die styl en modus van die goddelike uitdrukkings wat in hierdie antieke en nuwe tekste geopenbaar word, gepenetreer te word. Dit is egter belangrik om te verstaan dat die belangrikste geestelike sleutels vir mense verborge is deur foute wat deur die vertalers van hierdie Heilige Skrifte gemaak is. Maar God weet van hierdie foute, en net soos Hy die openbaarmaking van die Bybel vergemaklik het om die Protestantse Gereformeerde geloof in die 16de ^{eeu} te

verlig, het Hy my in 1991 toegelaat om baie foute in vertalings van die boek Daniël te ontdek.

En God het die profetiese jaar die vorm van 12 maande van 30 dae gegee. Hierdie standaard voldoen nie aan die akkuraatheid van sonyd nie, wat ietwat onakkuraat 365 dae is. Maar ons moet in ag neem dat Israel hierdie maankalender van 12 maande van 30 dae gebruik het. Toe die situasie ontstaan het, het die Hebreërs 'n 13de ^{maand bygevoeg} om die verskil in sonyd te vergoed. Die 360-dae jaar is dus 'n formaat wat reeds aan die Jode bekend is. En aangesien die Christendom die uitbreiding van hierdie antieke verbond is, is die goddelike kodes wat in beide verbonde gebruik word dieselfde. God gee dus aan al sy geskrewe openbaring 'n perfekte, logiese en samehangende eenheidsstandaard. Die ware strikke wat die duiwel vir mense stel, sal gebaseer wees op in die openbaar en wyd verkondigde godsdienstige leuens.

Profesie en geskiedenis is twee kante van dieselfde muntstuk. Profesie kondig geskiedenis aan deur middel van beelde en simbole, en in ruil daarvoor, deur die prestasies daarvan wat deur verskeie opeenvolgende historici, deur hierdie min of meer anonieme getuies, opgemerk word, bevestig die geskiedenis die interpretasie wat aan profesie gegee word. Die twee bronne van godsdienstige en burgerlike getuie is ooreenstemmend en bevestig mekaar perfek, wanneer die werk van interpretasie deur God gerig word. En dit word slegs moontlik as die sleutels tot interpretasie uit die Bybelse teks geneem word, van die een kant tot die ander geïnspireer deur die een skeppergod wat ons besoek het in die vorm van Christus, gedoop onder die naam Jesus.

Die sleutel tot die kode dat " *een profetiese dag* gelyk is aan *een werklike jaar* " word in Numeri 14:34 en Esegël 4:5-6 gevind. Ons lees in die eerste: " *Soos jy die land veertig dae lank verken het, so sal jy jou ongeregtighede veertig jaar lank dra, 'n jaar vir elke dag ; en jy sal weet hoe dit is om van my teenwoordigheid ontnem te word.* " Hierdie voorbeeld openbaar en bevestig God se keuse van hierdie kode waaraan Hy hierdie belangrike boodskap heg: " *en jy sal weet hoe dit is om van my teenwoordigheid ontnem te word.* " Dit beteken dat die rol van profetiese boodskappe die enigste skakel met God bly wanneer Hy Hom onttrek en stilbly. Dit was die geval met Israel toe dit na Babilon gedeporteer is en dit is wat weer met dit gebeur het na dit die Messias Jesus verwerp het. Maar in die Christelike era het die verwerping van die Sabbat op 7 Maart 321 dieselfde gevolge vir ontroue Christene gehad. God het hulle toe onder die tiranniese oorheersing van die despotiese en wrede pouslike regime geplaas wat vanaf 538 gevestig is. En dit, vir 'n duur van "1260" dagjare wat in 1798 geëindig het. Die maanstandaard van hierdie duur word dus gebruik om 'n aantal werklike sonjare aan te dui. Om u te oortuig van die waarde van die twee uiterste datums wat verkry is, naamlik 538 en 1798, is dit genoeg om te weet dat 'n burgerlike mag, dié van die Bisantynse keiser Justinianus I, ^{in 538} **die eerste pous met die titel van universele hoof van die Christelike Kerk** geïnstalleer het, en dat aan die ander kant, in 1798, 'n ander burgerlike mag, hierdie keer republikeins en Frans genaamd "Directory", sy militêre verteenwoordiger, generaal Berthier, na Rome gestuur het om Pous Pius VI van sy pouslike setel **te verwyder**. Die offisier het hom toe na die gevangenis van die Citadel in Valence in die Drôme

(26) gelei, waar hy in 1799 aan siekte oorlede is. In hierdie stad is sy historiese Franse Adventiste-vesting geleë, waar God my in 1980 laat doop het. Die sintese van die leringe van hoofstukke 7 en 8 van die boek Daniël onthul waarom Christene so aan Romeinse despotisme oorgelewer is. God sê in Dan. 8:12: “ *Die leër is gegee met die daaglikse ~~offer~~—vanweë die sonde ; die horing het die waarheid neergewerp en in sy pogings geslaag.* » Die Christelike geestelike “ *leër* ” is in 538 aan die Rooms-Katolieke Kerk “ *oorgelewer* ”, en die “ *sonde* ” wat deur God toegereken en veroordeel is, moes voor hierdie datum 538 beoefen word. Hierdie redenasie lei ons na die datum van 7 Maart 321, waarin die Sabbatsrus wat deur God dubbel geheilig is, van die skepping af en in die vierde van sy tien gebooe, oortree is op bevel van keiser Konstantyn I. Deur hierdie dinge te openbaar, deel God met ons die kennis van sy oordeel oor 'n menslike daad wat onregverdig, skandalig en minagtend teenoor sy wettige heerlikheid is. Hy laat dus diegene wat Hy liefhet toe om die oorsaak van sy voortdurende woede te identifiseer, wat in die Christelike era sedert 321 die vorm aanneem van die opeenvolgende “ *sewe basuine* ” van die Apokalips.

Die sleutel tot al die ongelukke wat op hierdie afskuwelike misdaad sal volg, lê in hierdie verwerping van die Sabbat wat oorspronklik deur God geheilig en verorden is. Dit was eers onlangs dat die rede vir God se belangrikheid vir Hom aan my geopenbaar is. Vir die meeste mense is die weeklikse rusdag bloot 'n kwessie van menslike keuse. Maar omdat die nuwe verbond die ou Joodse goddelike verbond uitbrei, kan sy Christelike volgelinge nie hierdie siening deel nie. Ware volgelinge van Jesus Christus weet dat hulle geloof gebou is op die stellings wat dwarsdeur die Bybel geopenbaar word, soos Jesus duidelik gemaak het in Johannes 4:22: “ *Julle aanbid wat julle nie ken nie; ons aanbid wat ons ken, want die saligheid kom uit die Jode* . Al wat vir hulle oorbly, is om hulle werke in ooreenstemming te bring met die dinge wat God leer en heilig deur sy woord. Heiligheid is in die Sabbat en in Jesus Christus; die Sabbat profeteer slegs die groot ewige rus waarin slegs sy uitverkorenes, deur die toets van die waarheid deurspek, uiteindelik sal ingaan.

Maria, die lokaas vir afgodedienaars

Ek het reeds die lokval wat die verskynings van die Maagd inhou, veroordeel, maar vandag kom ek om my argumente te versterk.

Reeds beteken die naam Maria, vertaal uit die Hebreeuse Myriam: bitterheid; 'n hele program van vloeke wat deur God opgelê is. Vir Maria self, in haar aankondiging, sê die engel vir haar in Lukas 2:35: “ *'n* ” *'n Swaard sal deur jou siel gaan* ,” en sodoende die effek van die dood van Jesus, sy gekruisigde seun, voorspel. Maar die vloek van die verwerping van Maria se seun sal ook die oorsaak wees van 'n definitiewe vloek vir die valse nasionale Israel wat God in die jaar 70 deur die Romeine vernietig het. Die derde vloek sal wees vir die afgodiese Rooms-Katolieke godsdiens wat in die strik van Satan sal trap wat aan sy volgelinge verskyn onder die verskyning en naam van die “Maagd Maria.” Terwyl sy wag vir haar opstanding, in die stof van die aarde, het die ware Maria niks te doen met hierdie godsdienstige bedrogspul wat op haar naam gepleeg word nie.

Vir die Katolieke godsdiens is Jesus die seun van Maria. Hierdie historiese waarheid is erken deur die Bisantynse Rooms-Katolieke Kerk, wat die afgodsdienstkultus van Maria by die Konsilie van Efese in 431 aangeneem het, dit wil sê tussen 321 en 538. Efese is die vermeende plek van die graf van die "Maagd Maria", wat dus die valse dogma van die Hemelvaart (hemelvaart van die Maagd Maria), wat in 1954 deur Pous Pius XII aangeneem is, weerspreek. Die waarlik uitverkorenes het die afstand opgemerk wat Jesus by verskeie geleenthede tussen sy goddelike persoon en sy aangenome aardse familie wou aandui. Die gelowige Jode self, wat Jesus as hulle koning verwelkom het, het Hom as die "seun van Dawid" aangewys. En dit is die enigste rede vir die goddelike keuse wat gemaak is op Maria, nog 'n maagd, en Josef, met wie sy sou trou. Beide was afstammelinge van die lyn van koning Dawid aan wie God sy voorneme geopenbaar het wat in Jesus Christus vervul sou word. Die maagdelikheid van die ware Maria was nie bedoel om 'n wonderwerk te verrig wat eintlik net aan Maria self bekend sou wees nie. Vir die bure van die uitverkore familie was die geboorte van Jesus maar net nog 'n geboorte, dié van 'n Joodse kind onder andere. Maar vir God en sy uitverkorenes openbaar hierdie detail die voltooiing van 'n projek van wêreldwye verlossing. As maagd kan Maria slegs geboorte gee aan 'n kind wat deur God verwek is sonder die geringste genetiese skakel met sy moeder, erfgenaam van die sonde van Eva en Adam soos al hul menslike afstammelinge. Inderdaad, om die fout wat deur die eerste Adam begaan is, goed te maak, moet Jesus, wat onder die titel van "nuwe of *laaste Adam*" volgens 1 Korintiërs 15:45 val, die aardse beproewing met dieselfde reinheid aanpak wat die eerste Adam voor sy sonde gekenmerk het. So het Jesus hierdie volmaakte reinheid van sy bevrugting tot sy dood gehandhaaf. Sy werklike stryd was dié van die Skeppergod, vasbeslote om sonde te oorkom ten koste van groot lyding, wat hy self in sy Heilige Bybel voorspel het. Hy het gesukkel en uiteindelik gewen, en die onophoudelike versoekings weerstaan om sy uitgebreide reddingsplan om sy uitverkorenes te red, te laat vaar. Daar was geen tekort aan redes om moedeloos te wees nie; Die afvalligheid van die volk was geweldig, die manne het gespot en geskimp soos vandag, en boonop het sy apostels wat Hy gekies het, self sy leringe nie verstaan nie. Gelukkig vir ons arme sondears, was sy vasberadenheid om te wen die sterkste en hy het sonde, dood en die duiwel, sy eerste teëstander, oorwin.

Vanaf die ouderdom van 12, wanneer hy volwassenheid bereik, merk Jesus die afstand tussen homself en sy aardse aanneefamilie. Nadat Jesus drie dae lank alleen in die Tempel van Jerusalem gebly het, verwyt Maria hom en spreek haar besorgdheid oor hom uit. Jesus se antwoord "stel die saak reg", want Hy antwoord: "Weet julle nie dat Ek in die werk van my Vader moet wees nie?" Trouens, die goddelike reaksie is bytend maar goed geregverdig, want hierdie menslike familie is slegs nuttig om die Verlosser van mense, geregverdig en geheilig, 'n menslike standaard te gee, waarsonder hy wettiglik niemand sou kon red nie. Hierdie oënskynlike hardheid was nodig om die goddelikheid van Jesus te bevestig wat, afgesien van hierdie ervaring, 'n voorbeeldige kind was, gehoorsaam en liefdevol teenoor sy aardse "ouers". Gedurende die drie jaar en ses maande van sy bediening wou Jesus steeds sy goddelike afstand van Maria, sy

aanneemmoeder en sy broers merk. Hierdie punt is belangrik, dit staan geskryf in Matt. 12:46 tot 48:

Vers 46: “ *Terwyl Jesus nog met die skare praat, staan sy moeder en broers daarbuite en probeer om met Hom te praat.* ”

Dit is inderdaad haar aardse familie, en verder, deur " *haar broers* " aan te haal, bevestig hierdie vers die einde van Maria se maagdelikheid na die geboorte van Jesus.

Vers 47: “ *Iemand sê toe vir Hom: ‘Kyk, jou moeder en jou broers is buite en wil met Jou praat.’* ” »

Vers 48: “ *Maar Jesus antwoord die een wat vir Hom sê: Wie is my moeder, en wie is my broers?* ”

In hierdie vraag breek en skei Jesus Homself af van al sy aardse familiebande. Hierin openbaar Hy sy ware goddelike natuur, draer van 'n verlossingsplan wat Hy aan die hele mensdom wat oor die aarde versprei is, sal voorstel.

Vers 49: “ *Toe steek Hy sy hand uit na sy dissipels en sê: “Dáár is my moeder en my broers!* ”

Hierdie gebaar van Jesus vermy enige misverstand van die storie. Hy vergelyk duidelik sy aardse familie en sy geestelike familie, wat sy dissipels uitmaak.

Vers 50: “ *Want elkeen wat die wil doen van my Vader wat in die hemele is, dié is my broer en suster en moeder.* ” »

Die les is moeilik vir sy aardse familie, maar Jesus is nie sentimenteel nie; sy woorde leer beginsels van lewe en dood. Hy dui die lewenspad aan deur te sê: “ *elkeen wat die wil doen van my Vader wat in die hemele is.* ” En wat seker is en deur die hele Bybel gedemonstreer word, is dat die afgodiese keuse om die misleidende en verleidelike Maagd Maria te aanbid, ferm deur God veroordeel word in die tweede van sy tien gebooie, wat, hoewel dit tussen 321 en 538 deur Rome in die Katolieke leer onderdruk is, in alle weergawes van die Heilige Bybel geskryf gebly het. Almal kan dus die oorsake verstaan van die godsdiensoorloë wat in die verlede teen God se Bybel en sy getroue volgelingen gevoer is, in tye wat daarvoor gunstig was; dié waar die sekulêre arm van die Franse monargie en buitelandse konings dit ondersteun het. Want, mens moet hierdie detail nie onderskat nie, haar despotiese mag is deur burgerlike militêre mag van haar weggeneem en sy het, destyds en tot ons s'n, nooit enige begeerte tot enige spyt getoon oor haar kriminele gruweldade wat teen God en sy menslike dienaars gepleeg is nie. Dit is dan dat die middele wat Jesus aangedui het vir die identifisering en beoordeling van die geestelike aard van godsdienstige entiteite toegepas moet word. Hy het in Matteus 7 gesê:

Vers 15: “ *Pasop vir die valse profete. Hulle kom na julle in skaapsklere, maar van binne is hulle roofsugtige wolwe.* ”

Die " *valse profete* " het in Jes. 9:13-14-15 twee simbole: " *die stert* ", en in spesiale omstandighede, " *die riet* ": " So sal YaHWÉH van Israel die kop en ***die stert*** , ***die palmtak en die riet op een dag afskeur*** . *Die ouderling en die magistraat is die kop, en die profeet wat leuens leer, is die stert* . Diegene wat hierdie volk lei, mislei hulle, en die wat gelei word, sal verlore gaan. "Kom na die

dissipels van Christus," *in skaapsklere* ," sluit hulle aan by die Uitverkorene van Christus en neem, slegs in voorkoms, die uiterlike voorkoms van Christelike godsdienstige mense aan. Dit is om op te tree as " *roofsugtige wolwe* ", met die " *wolf* " as die roofdier wat " *die skape* " doodmaak en verslind. In hierdie paraboliese beeld kondig Jesus die valse Christelike bekerings aan van agente wat onbewustelik die duiwel dien. Want dit is genoeg dat Hy nie in die liefde van die waarheid is nie, dat God hulle onder die oorheersing van Satan en sy opstandige engelagtige demone laat val. Jesus som die toekomstige pouslike oorheersing oor die universele Christendom op wat aardse konings sal herken en sê: " *Diegene wat hierdie volk lei, mislei hulle, en die wat hulle laat lei, is verlore.*" "Hierdie goddelike oordeel het reeds die Joodse geestelikes van sy tyd geraak, maar die beginsel moes gereproduseer word in die Christelike geloof wat hy kom bou het en waarvan hy die ' *hoofsteen* ' van die fondament daarvan was. Histories weet ons dat die duiwel aan die begin van sy stryd teen die Christelike geloof opgetree het deur dit te vervolg, **in 'n openlike oorlog** , dit gedurende die tye van keiserlike oorheersing van Rome wat Openb. 12:3 simboliseer deur die beeld van die ' **draak** '. Maar toe het die duiwel van taktiek verander en die ' **slu** ' **taktiek toegepas wat Dan . 8:25** aan Rome toeskryf: " *As gevolg van sy voorspoed en sy listigheid sal hy arrogant wees in sy hart en sal hy baie wat in vrede was, vernietig, en hy sal opstaan teen die vors van die vorste;*" maar dit sal gebreek word, sonder die inspanning van enige hand. Die strategie van " *sluheid* " volg op dié van die " *draak* " van Openb. 12:3 onder die beeld van " *die stert* ". En die simbole van " *sluheid* " word verbind met die " *draak, die ou slang* ", " *sluheid* " van Gen. 3:1, wat die " *duiwel en Satan* " is volgens Openb. 12:9. Om die Kerk van Christus binne te gaan om dit van binne te vernietig, behels die reproduseer van die taktiek wat die Grieke toegelaat het om die vyandelike stad Troje te verower. Die Trojane self het die perd wat deur die Griekse leer op die strand agtergelaat is na hul stad ingebring, terwyl dit deur Griekse soldate bewoon is. Hierdie boodskap word dubbeld bevestig in Openb. 2:12 deur die naam " *Pergamum* " wat die plek van historiese Troje aandui en waarvan die betekenis die daad van " *egbreuk* " aandui wat ook die oorsaak van die oorlog tussen die Grieke en die Trojane was. En agter die beeld van hierdie historiese verwysings, wys God sy vyand van die Christelike era aan, Katolieke pouslike Rome en sy geestelikes wat bestaan uit kardinale, biskoppe, priesters, monnike en "goeie susters" of, volgens Jesus Christus, die verskillende oënskynlike vorme van die " *roofsugtige wolwe* " van die duiwel, wie se leiers agtereenvolgens in die Lateraanse Paleis, toe in die Sint Pieterskerk in Rome in die Vatikaanstad, geïnstalleer is.

Vers 16: " *Aan hulle vrugte sal julle hulle ken. Pluk 'n mens nie druiwe van doringbosse of vye van distels nie?* "

" *Vrugte* " is vir bome wat werke vir mense is. Jesus verwys na die " *vrugte* " " *druie* " wat dié is van " *die wingerd* " wat deur God, die " *Meester van die wingerd* ", onderhou word, volgens Matteus 20:8: " *Toe dit aand geword het, sê die eienaar van die wingerd vir sy opsigter: Roep die arbeiders en betaal hulle hul loon, van die laastes tot die eerstes .»* ; en 21:40: " *Wat sal die eienaar van die wingerd dan met daardie landbouers doen wanneer hy kom?*" "Die goeie werke wat deur die ware dienaars van God verrig word, is te danke aan die aksie

wat Hy in hulle volbring. En soos dié wat Jesus in sy bediening getoon het, word hierdie goddelike werke gekenmerk deur sagmoedigheid, goedheid, maar ook in 'n groot vurige getrouheid teenoor al die aspekte van sy waarheid wat sy wil uitdruk en opsom wat vers 21 van hierdie studie sal onthou. Die " *dorings en distels* " is deur God geskep as gevolg van die oorspronklike sonde volgens Gen. 3:17-18: "En aan die mens het Hy gesê: Omdat jy na die stem van jou vrou geluister het en van die boom geëet het waarvan Ek jou beveel het om nie te eet nie, **sal die aarde om jou ontwil vervloek wees** . " Met moeite sal jy daarvan eet al die dae van jou lewe; **dorings en distels sal dit vir jou voortbring** , en jy sal die plante van die veld eet. "Sonde het groot veranderinge aan die skepping gebring. Voor hom het die aarde niks skadeliks voortgebring nie, nie die geringste gif nie. Die laaste uitdrukking, " en jy sal die plante van die veld eet , " openbaar die verandering in die mens se status. Geskep na die beeld van God, word hy die diermens in die toestand waarin koning Nebukadnesar, verstom deur God, homself sal bevind, volgens Dan. 4:25: " Hulle sal jou uit die mense verdryf, en jou woning sal saam met die diere van die veld wees, en jy sal gras gegee word om te eet soos osse ; " Jy sal deur die dou van die hemel natgemaak word, en sewe tye sal oor jou heengaan, totdat jy weet dat die Allerhoogste heers oor die koninkryk van die mens en dit gee aan wie Hy wil. "Hierdie straf is veroorsaak deur die trots wat kenmerkend is van ' *dorings, distels en opstandige skerpioene* ', alles simbole van die ' vrugte ' wat deur die dienaars van die duiwel gedra word."

Vers 17: " *Elke goeie boom dra goeie vrugte, maar 'n slegte boom dra slegte vrugte.* "

Jesus nooi ons uit om hierdie volkome logiese beginsel toe te pas om die geestelike aard te beoordeel van diegene wat beweer dat hulle sy volgelinge is.

Vers 18: " *'n Goeie boom kan geen slegte vrugte dra nie, en 'n slegte boom ook geen goeie vrugte nie.* "

Die " *vrugte* ", dit wil sê die werke wat deur die mens of 'n godsdienstige instelling verrig word, openbaar sy ware aard, sonder die moontlikheid om verkeerd te wees. Want die " *vrugte* " wat deur God verkry word, is duidelik vasgestel in die openbarings van Sy goddelike wette wat in die Heilige Bybel geskryf is. Elke mens sal gedwing word om hierdie feit te erken wanneer hy voor die oordeel van God te staan kom. Maar die duiwel se huidige misleiding is gebaseer op die interpretasie wat mense gee aan wat God as "goed" beskou. As 'n goeie sielkundige bied die duiwel aan rebelse manne die definisie van die woord "goed" wat hulle verkies en verkies bo die een wat God hom in sy Bybel gee. En wat hulle waardeer, is "die vriendskap van volke wat oorloë vermy wat eiendom en mense vernietig." Die "goeie" is vir menigtes binne die norme wat deur universele humanisme vasgestel is. Dit is hoekom die Katolieke godsdienst, in sy nuutste gedaante as 'n misleidende " *slang* ", hierdie humanistiese waardes verdedig en totale minagting toon vir die standaard van Bybelse waarheid wat deur God in sy Heilige Bybel vasgestel is. So, om hierdie verwarring te ontsnap, beteken die beginsel wat deur Jesus aangedui word dat waar sy heilige Sabbat en sy voortdurende openbarings is, daar die laer van sy ware uitverkore heiliges is. Maar aan die ander kant, waar die Romeinse Sondag gevind word, agtereenvolgens geërf van Keiser Konstantyn I ⁱⁿ 321, en van Pous Vigilius in

538, staan die kamp van die duiwel, sy vyand en dié van sy uitverkorenes. Die “goeie vrug” is gehoorsaamheid aan God se wil; die “slegte vrug”, ongehoorsaamheid aan hierdie goddelike wil wat in sy heilige Bybel geopenbaar en geskryf is.

Vers 19: “ *Elke boom wat nie goeie vrugte dra nie, word afgekap en in die vuur gegooi.* ”

Die duiwel se verleiding van opstandige manne duur net vir 'n tyd. Want met sy wederkoms in heerlikheid sal Jesus sy uitverkorenes red wat Hy sal wegruk uit die dood wat die rebellekamp Hom sou gee. Die godsdienstige mistifikasie sal dus skielik tot 'n einde kom vir die duiwelse kamp wat die almagtige God Jesus Christus met sy asem vernietig. Maar hierdie vernietiging is nie die laaste nie, want die goddelike plan is om hulle aan die einde van die " *sewende* " millennium op te wek, vir die laaste oordeel. Hulle sal dan lewend in die " *poel van vuur* " gegooi word om daar vernietig te word op 'n tyd wat vir *elkeen van hulle bepaal sal word deur die oordeel wat vir 'n " duisend jaar "* deur Christus en sy uitverkorenes voltrek sal word .

Vers 20: “ *So sal julle hulle dan aan hulle vrugte ken.* ”

Die boodskap van Christus is eenvoudig en skerp. Sy ware dienaars sal hulself identifiseer deur die werke wat hulle verrig. En dié van die duiwel sal dit self ook doen, ten spyte van al hulle pretensies en aansprake om God te dien.

Tot dusver het ons gefokus op die slegte vrugte wat die Joodse geestelikes en die pouslike Rooms-Katolieke geloof dra. Maar vanaf 1843, as gevolg van die bevel van Dan. 8:14 wat op daardie datum in werking getree het, het die goddelike vloek op alle Protestantse godsdienstige groepe geval. En vir ons wat in die laaste jare van die ervaring van aardse sonde leef, neem hierdie universele vloek baie vorme aan. Die volgende verse sal die duiwelse aard van sekere valse dissipels van Christus, Katolieke of Protestante, en selfs, mees onlangs sedert 1994, Sewendedag-Adventiste, bevestig.

Vers 21: “ *Nie elkeen wat vir My sê: ‘Here, Here!’ nie almal sal in die koninkryk van die hemele ingaan nie, maar net hy wat die wil doen van my Vader wat in die hemele is.* ”

Deur aan hulle die feit toe te skryf dat hulle Hom aanroep deur Hom te noem: “ *Here, Here !* ”, verwys Jesus na baie mense wat beweer dat hulle deur Hom gered is en beweer dat hulle Hom dien. Die dubbele herhaling van die woord " *Here* " dui daarop dat hierdie diens deur hierdie enkele godsdienstige vorm opgesom word. Jesus word erken as " *Here* ", maar die werke van gehoorsaamheid aan die " *wil van die Vader* " word geïgnoreer en afwesig. Deur die noodsaaklikheid om die " *wil van die Vader* " te doen, te herinner, bevestig Jesus die bruikbaarheid van die Bybel waarin hierdie goddelike " *wil* " op 'n eksklusiewe en onmiskenbare wyse geopenbaar word, van Genesis tot Openbaring in sy oorspronklike Hebreeuse en Griekse weergawes. Tussen die gereddes en die verlorene sal die Bybel dus al die verskil maak. En in ons latere jare vernou die begrip van die gekodeerde profetiese boodskappe van hierdie Bybel nog meer " *die weg* " wat Jesus gesê het " *smal* " was.

Vers 22: “ *Baie sal in daardie dag vir My sê: Here, Here, het ons nie in u Naam geprofeteer nie? Het ons nie in u Naam duiwels uitgedryf nie? En het ons nie in u Naam baie wonderwerke gedoen nie?* ”

Hierdie verbaasde dienaars sal egter, “ *geprofeteer het, demone uitgedryf het en baie wonderwerke verrig het, by u Naam* ,” dié van Jesus.

Vers 23: “ *Dan sal Ek aan hulle bely: Ek het julle nooit **geken nie** ; gaan weg van My, julle wat die ongeregtigheid werk.* ”

Ek beklemtoon hier die belangrikheid van die woord “ **nooit** ” in Jesus se antwoord wat ons lei tot hierdie legitieme vraag: Maar wie het dan die wonderwerke en al hierdie dinge gedoen? Die duiwel en sy demone wat die vermoë het en enigiets kan doen met God se toestemming. Wat Jesus hier “ *ongereg* ” noem, is om die wil van God te verag en te verdraai, wat duidelik gedefinieer is in Sy Heilige Bybel en Sy profesieë wat voorberei is vir ons tyd en sy finale toets van geloof.

Wat hierdie profesieë bewonder, bewonder ek die wysheid van God, hierdie goddelike wysheid wat uitermate verhewe is bo alles wat ons intelligensie noem. Want hy het sy gekodeerde openbarings gekonstrueer en hulle vaag genoeg gemaak sodat almal hulle kon interpreteer op 'n manier wat hulle individueel gepas het, volgens hul godsdienstige keuse. Dit is deur hierdie middel dat hy sy profesieë kon beskerm wat bedoel was om sy laaste dienaars in 'n konteks van gunstige godsdienstvryheid te verlig. 'n Boodskap wat te voor die hand liggend en te duidelik was, sou deur valse godsdienste vernietig gewees het. Die suiwer en eenvoudige onderdrukking deur die Rooms-Pausdom van die tweede van die tien gebooie van God wat die afgodiese aanbidding daarvan veroordeel het, het hiervan voorbeeldige bewys gelewer. En deur sy vaagheid en oënskynlike aanpassings, het die profesie die Rooms-Katolieke Kerk toegelaat om die rol van “die Uitverkorene” aan te neem. Dit bevestig aan enigiemand wat na die boodskap wil luister dat “buite die kerk is daar geen verlossing nie”, en stel homself voor as die enigste gemeente wat deur God geseën is. In die Openbaring vind sy in Openb. 12:1 die geleentheid om haarself die leidende rol te gee deur aan die “ *vrou met 12 sterre op haar kop* ” die beeld van die Maagd Maria te gee wat sy dien en aanbid. God het dit selfs makliker gemaak deur die seun te noem wat sy deur pynlike kraam in die wêreld gebring het; Maria en haar Seun Jesus word dus blykbaar deur God opgeroep tot voordeel van die Katolieke geloof. Maar die voorkoms is misleidend, want in sy profetiese kode gee God aan die vrou haar betekenis van “ *Bruidegom van Christus* ”, wat reeds in Genesis 2:18 geprofeteer is deur die vrou wat uit die man gevorm is, in hierdie terme: “ *Jahwe God het gesê: Dit is nie goed dat die man alleen is nie; Ek sal vir hom 'n helper maak wat by hom pas.* ” Volgens God se plan moet die vrou, sy Uitverkorene, soos Christus wees, na wie sy haar hulp sal bring om gehoorsaamheid aan die geopenbaarde goddelike wil te verheerlik. In hierdie gedrag is die vrou waarlik die Uitverkorene van Christus en hierdie oorwinnende vrou wat Openb. 12:1 aan ons voorstel. En die kind wat in die wêreld sal kom met geboortepyne, dui op die vrug van gehoorsaamheid wat deur die uitverkorenes in hulle wedergeboorte in Christus gedra word. Omdat die leer van Jesus formeel is, vind versoening met God slegs plaas deur die nuwe geboorte wat opeenvolgend en gesamentlik deur die water en

die Gees van God verkry word, volgens Johannes 3:3-5: " *Jesus antwoord hom: Voorwaar, voorwaar Ek sê vir jou, **as iemand nie weer gebore word nie** , kan hy die koninkryk van God nie sien nie...* *Jesus antwoord: Voorwaar, voorwaar Ek sê vir jou, as iemand nie gebore word uit water en Gees nie, kan hy in die koninkryk van God nie ingaan nie.* " Water " verwys na die doop van bekering wat betekenis gee aan Christelike toewyding en die dood van die ou sondige mens verteenwoordig. Dan dui " *die Gees* " die goddelike aksie aan wat in die lewe van die nuwe bekeerling volbring sal word. En dit is hier dat die vrugte wat deur die gedooptes gedra word, al die bekeerlinge van die Christelike godsdiens in sy veelvuldige vorme in twee kampe sal verdeel. Die " *vrugte* " wat deur die " *Gees* " gedra word, sal gehoorsaamheid aan die " *wil van die Vader* " wees, en dié van die duiwel sal lei tot gehoorsaamheid aan die pouslike " *allerheiligste vader*", en deur hom aan keiser Konstantyn I ' en aan die hoof van die hele rebellie aan die duiwel self, in persoon.

Die doop het misleidend geword, want min gedoopte mense toon besorgdheid oor die ontleding van hulle werke, om ooreenstemming met dié van die Gees van die lewende God te vind. Gevolglik word die werking van die goddelike Gees onderskat en kry dit 'n suiwer teoretiese waarde. In hierdie geval bly daar dus slegs waterdoop oor, en selfs dit is gedevalueer deur valse geloof deur die volledige onderdompeling van die liggaam van die gedoopte persoon te vervang met die besprinkeling van 'n paar druppels water op sy kop. So word die hele seremonie van bekering tevergeefs en dood gemaak.

Die roerende beeld van 'n vrou wat haar kind in haar arms dra, is streng humanisties en is gebaseer op die sensitiwiteit, of meer presies in hierdie geval, op die sentimentaliteit van mense wat nie goddelike beginsels respekteer nie. Want dit moet opgemerk word dat God in Jesus Christus, in vlees identies aan ons s'n, nóg sentimentaliteit nóg ongehoorsaamheid aan sy goddelike beginsels getoon het. Hy was sensitief vir menslike lyding en het dit dikwels verlig deur wonderwerke te verrig, maar sy gehoorsaamheid aan sy wette was konstant, selfs tot sy kruisiging, wat noodsaaklik gemaak is om versoening te doen vir die sondes wat deur sy uitverkorenes bely is.

Die aanbidding van die "Maagd Maria" getuig teen die Katolieke Kerk dat dit slegs Christelik is in sy aanspraak om so te wees. Sy is in werklikheid slegs die erfgenaam van Konstantyn I ' die afgodiese keiser wat sonde gestig het as gevolg van sy verwarring tussen Christus en die Son, sy skepsel. Daar is sprake van 'n laat bekering tot die Christendom. Dit is des te makliker gemaak omdat hy self die afgodiese vorm van sy heidense oorsprong daaraan gegee het, aangesien hy saam met sy moeder 'n aanbidder van "Sol Invictus", die Onoorwonne Songod, was. Die sewendedagrus wat deur God geheilig is, was die prioriteitsslagoffer van die oorlog wat tussen Jesus Christus en Satan gevoer is. In reaksie op die verwerping van Sy heilige Sabbat, het God gereageer en vergelding uitgelok en sal voortgaan om dit uit te lok, meer duidelik as die seldsame verskynings van die valse "Maagd Maria". Maar die mensdom het nie die goddelike strawwe geïdentifiseer nie en skares mense word verlei deur die boodskappe en verskynings van die "Maagd". In hierdie gedrag demonstreer hierdie menslikheid die geregtigheid van die oordeel wat deur Jesus Christus geopenbaar is, wat die pad wat tot verlossing lei

die voorkoms van 'n " nou poort " gegee het, omdat dit deur die Bybelse goddelike vereistes gaan, en dié van afgodery wat tot die ewige dood lei, wat die voorkoms van 'n " wye poort en 'n ruim pad " aanneem . Mat.7:13: “ Gaan in deur die nou poort, want wyd is die poort en wyd is die pad wat na die verderf lei, en daar is baie wat daardeur ingaan. ”

Dit bly vir my oor om aan u te verduidelik waarom soveel mense deur die beeld van die Maagd Maria verlei word. Die verduideliking het sy oorsprong in die standaard wat God aan sy skepping van lewe op aarde gegee het. Hy het die man met fisiese krag toegerus wat beter is as dié van die vrou, en dus kan hy haar fisies oorheers. Maar in ruil daarvoor word hy gefassineer en oorheers deur die vrou, psigies, omdat sy nageslag van haar afhanklik is. En hierdie beginsel raak alle mense ongeag hul godsdiens, ras, volk of stam, of hulle nou deur God verlig is of nie. Dit is maklik om te verstaan dat man en vrou, geskei van God, gedwing sal word om die onderdane wat hulle die meeste liefhet, te vergoddelik. Die man sal krag vergoddelik en ook die beeld van die vrou wat die kind dra wat hom 'n opvolging gee, 'n afstammeling en natuurlik sal die manlike kind, erfgenaam van krag, deur die man bevoorreg word. Hierdie prioriteit van die manlike kind het daartoe gelei dat koning Henry VIII van Engeland twee van sy ses vrouens laat onthoof het, wat deur God onbekwaam gemaak is om hom 'n manlike erfgenaam te gee om sy troonopvolging te verseker, behalwe vir een kind (Edward VI), wat op die ouderdom van 15 oorlede is. Henry VIII was onbewus daarvan dat die probleem by hom gelê het, nie by sy vrouens nie. Hierdie vervloekte stigter van die Anglikaanse godsdiens, wat Martin Luther gehaat het, het uiteindelik gesterf sonder om hierdie bevrediging van God te verkry. Maar regoor die wêreld het die afwesigheid van 'n manlike erfgenaam tragedies veroorsaak. Die tweede fase van die vergoddeliking van die vrou wat geboorte gee, dateer terug na die tyd van die Toring van Babel, na die watervloed wat die goddelose lewens van die aarde vernietig het. Aanvanklik het die oorlewendes versprei en hergroepeer in families, toe stamme, totdat Nimrod, die koning van een stam, 'n revolusionêre idee van stapel gestuur het. Op die beginsel dat eenheid krag is, het hy mense oortuig om op dieselfde plek bymekaar te kom; hul gemeenskaplike taal wat die oplossing van verhoudingsprobleme bevorder. God het gereageer toe hierdie byeenkoms die vorm aangeneem het van 'n uitdaging gebaseer op die oprig van 'n toring om die hemel te bereik. In daardie tyd het koning Nimrod, sy vrou Semiramis en hulle manlike seun Tammuz 'n hoë aansien geniet, erken en verheerlik deur al die inwoners van Babel. Net soos die Romeinse diktator Julius Caesar vergoddelik wou word weens die byna-aanbidding van 'n groot aantal Romeine, het dieselfde afgodiese denke vroeër onder die aanbidders van koning Nimrod en lede van sy familie verskyn. Deur in te gryp om hulle deur verskillende, dus vreemde, tale te skei, het God hierdie bevolkings oor die aarde versprei, maar hulle het hul afgodiese praktyke van die aanbidding van valse gode saamgeneem, waaronder Nimrod, Semiramis en Tammuz die belangrikste was. Semiramis en Tammuz is voorgestel deur die beeld van 'n vrou wat haar manlike seun in haar arms dra en sy was die godin van vrugbaarheid, die onderwerp van die hoofliefde van menslike paartjies. Krag en vrugbaarheid het oral op aarde gebly as onderdane wat onder verskillende name vergoddelik is, volgens die volke en hul stam- of nasionale taal.

Sedert Babel het hierdie heidense kultus oor die hele aarde en na die noorde van die Afrika-kontinent versprei waar die heidense stad Kartago (hedendaagse Tunis), die voortdurende vyand van die Romeine, oppermagtig geheers het. Voordat hulle tot Islam bekeer is, was die volke van Noord-Afrika, soos dié van die hele Europese vasteland, aanbidders van die gode wat van Babel geërf is. Met verloop van tyd het die ooreenkomste tussen hierdie gode assimilasië aangemoedig en die aanbidding van krag en vrugbaarheid kon onder verskeie name voortgaan. Hierdie heidense erfenis sal ons toelaat om te verstaan hoe die kultus van die Maagd Maria die vals Christelike volke van Europa en die Moslem-volke verlei het. Omdat Christene en Moslems in die Maagd Maria die beeld van vrugbaarheid vind wat hulle deur die tyd heen verlei het. Aan die einde van die sesde eeu n.C. het die Profeet Mohammed die een God as die basis van monoteïstiese godsdienste erken, deur die leerstellings van die Rooms-Katolisisme, wat God sedert 7 Maart 321 veroordeel het. Deur God opgerig om die Katolieke geloof te straf, het Mohammed homself van die Bisantynse Christelike invloed afgeskei en met 'n swaard sy godsdiens genaamd Islam gestig, 'n naam wat beteken: onderwerping. Die volgende vraag is: onderdanig, ja, maar aan wie? Kennis van die goddelike plan bied die antwoord wat almal kan vind.

Die godsdienstige sinkretisme van heidense gode is dus die oorsprong van godsdienstige verwarring en vermengings. Onder die Grieke word goddelike krag toegeskryf aan die god van die gode wat hulle Zeus noem, en wat die Romeine Jupiter noem.

Aanhaling gevind op die internet oor vrugbaarheidsgodinne: In die Griekse godsdiens, in die argaïese en klassieke periodes, is dit Demeter wat by uitstek die godin van Moeder Aarde verteenwoordig, maar ook Isis in Egipte, Cybele wat vir Diana verlate is in Klein-Asië, Astarte in Sirië, Astarte in Fenisië, Tanit in Kartago. Onder al hierdie name vind ons die presiese voorstelling van die “Maagd Maria” wat haar kind Jesus dra.

In die Bybel openbaar God sy veroordeling van hierdie afgodsdienstige kultusse, en hierdie veroordeling is van toepassing op die aanbidding van die Maagd Maria, wat slegs die Christelike vorm van hierdie antieke vrugbaarheidsgode is; die vorm aangepas vir volgelingen van die Katolieke godsdiens, maar ook dié van Islam. In heidense godsdienste is die god van die bose nie gekant teen die God van die goeie soos die Bybel leer nie. Valse godsdiens dra slegs die waardes wat deur mense self bevoordeel word, oor in 'n uitgedinkte goddelike lewe. Daarom aanbid almal die god van krag en vrugbaarheid bo alle ander.

In werklikheid behoort krag en vrugbaarheid aan die een Skeppergod, Vader van alles wat leef. Maar omdat hy die skepper van lewe deur sy woord alleen is, is sy rol nie dié van 'n moeder nie. Want hierdie term "moeder" is deur hom uitgedink, vir die enigste keer in die 6000 jaar van die voortplanting van menslike wesens wat op aarde genooi is om hulself aan die enigste ware God te verbind. En sy onbepaalde goddelike skeppingskrag het hom toegelaat om gebore te word in die baarmoeder van 'n jong maagdelike meisie wat as 'n surrogaatmoeder gebruik is. Die kind Jesus wat deur haar verwek is, het nie aan Maria behoort nie, en sy het self nie verkeerd gedink dat God haar 'n " *genade* "

geskenk het, dit wil sê die eer om uitverkies te wees nie; die oorsaak van hierdie keuse was uitsluitlik sy afstamming van koning Dawid, sodat die goddelike geskrewe beloftes wat aan hierdie koning gemaak is, vervul en geëer sou word.

Nederigheid is ons krag en ons redding

Die groot Skeppergod het in Jakobus 4:6 en 1 Petrus 5:5 verklaar dat Hy “*die hoogmoediges weerstaan, maar aan die nederiges genade gee* .” Nederigheid begin wanneer 'n man besef hoe groot sy swakheid is. Solank hy nie bewus word van die bestaan van die Skeppergod, met onbeperkte mag en mag, kan hy nie besef hoe swak hy deur sy menslike natuur is nie. Maar alles verander wanneer hy bewys van sy lewende werklikheid kry. Tog moet hierdie bewustheid sterk en dominant wees in 'n mens se ontleding van die lewe. Nederigheid lei die menslike skepsel om te verstaan dat hy slegs 'n erdehouer is wat God moet vul; wat van hom 'n onderdanigheid vereis soos dié van die os, op wie se nek God sy juk plaas om hom met 'n taak toe te vertrou. Hierdie gemoedstoestand word nie deur die goddelose wêreld verheerlik nie, maar juis omdat sy opvatting oor die waardes van die lewe in absolute teenstelling met sy eie is. Skynbaar uiters swak, word God se uitverkorenes sterk gemaak deur sy goddelike krag, namate Hy hulle alles gee wat hulle kortkom. Om die duiwel en sy menslike agente te weerstaan, vereis dit die krag van Jesus Christus. Die bewyse van sy oorwinning is nou agter ons. Niemand het die reg om hieraan te twyfel nie, want die martelare van die ware geloof het hul lewens gegee om jou daarvan te oortuig deur getrou die voorbeeld van die groot Meester van die geloof, Christus die Verlosser, te volg. Dit het buitengewone karaktersterkte geverg om sy missie te voltooi. En ten spyte van bedrieglike skyn, was dit deur sy lewe aan die dood op te offer dat Hy sy Naam vir ewig verheerlik en geheilig het. Omdat hulle geglo het dat hulle hom straf, het die opstandige Jode en die Romeine hom tot hoogste glorie verhef. Om die beeld te moderniseer, is die uitverkorene 'n lewende "briewebus" waarin die Gees van Christus van tyd tot tyd sy liefdesbriewe plaas wat sy waarskuwings van gevare uitmaak, en sy lig wat sy geheime verlig wat in sy Bybelse woord geopenbaar word.

Om sy uitverkorenes te illustreer, het Jesus gekies om kinders as voorbeeld te gee. Nie die rebelse kinders van ons tyd wat die vrugte is van die besoedelde en sondige republikeinse gees sonder perke nie, maar wyse, gehoorsame en baie aandagtige kinders, want hulle is op soek na die beste moontlike model. Die vaders van humanisme is teleurstellend, en baie vroeg reeds merk hul kinders hul selfsug en hul boosheid wat van die duiwel geërf is, op en beoordeel hulle, maar hulle is steeds onkundig oor hierdie oorsaak. Die kind vra baie vrae, want hy het alles om te leer; hy wil antwoorde op sy vrae vind. Jesus Christus, ons Skepper, verwag niks minder van diegene wat Hy wil en kan red nie. Die hele Bybel bevat steeds genoeg misterie om ons tyd te beset tot sy terugkeer in die lente van 2030, en omdat die idee by my opgekom het, het Jesus Christus my op my woord geneem, en Hy bring my elke week studieonderwerpe waarop Hy sy antwoorde gee wat sy lig versterk.

Slegs hemelse wesens sien dit, maar in 'n tyd wanneer die wêreld, afgesny van God, gekwel word deur die dodelike risiko's van die koronavirus en internasionale spanning wat vrese vir oorlog veroorsaak, voed sy geliefdes in die vrede van Christus se verlossing gulsig op sy hemelse geestelike lering. En hierdie fontein, bron van lewende water, sal nie opdroog nie. Dit kan egter onderbreek word, maar slegs wanneer dit nie meer waardeer word nie. Maar solank dit waardeer word deur die een wat dit ontvang, kan dit voortgaan. Die voorbeeld is te goed vir my om nie daarvan te getuig nie. Aan die einde van die Sabbat van 22 Januarie 2022, terwyl ons voorberei het om God se heilige dag met gebed af te sluit, het 'n laaste gesprek met Joël, my broer in Christus, oor die spanning in die verhoudings tussen die Westerse wêreld en Rusland, my gelei om die profesie van Daniël 11:40-45 op te roep wat die algemene strategie van die verwagte Derde Wêreldoorlog beskryf. Toe is ek gekonfronteer met 'n briljante idee, waardeur my interpretasie wat in Daniël 11, in die dokument "Verduidelik Daniël en Openbaring aan My", aangebied word, bewys en onbetwisbaar word. Ek som die onderwerp hier op om die betekenis van hierdie klein juweeltjie te verstaan. Daniël 11 beskryf twee hoof- "*konings* ": die "*koning van die noorde* " en die "*koning van die suide* ". In die eerste deel van die hoofstuk dui hierdie twee "*konings* " die Egiptiese Lagid- en Siriese Seleukiede-dinastieë van die oudheid aan. Van vers 21 af teiken God die Seleukiede "*koning van die noorde* " Antiochus IV, vervolger van die Jode in 168 v.C. Dan, van vers 36 af, neem hy as sy teiken en konteks die Christelike era en die vervolgende pousdom van die Christene, die voorwerp van sy hoofveroordelings in Daniël 7:7 en 8:10 tot 12. Die verandering van konteks verplig ons om die rolle te herverdeel, dit wil sê, om die identiteite van die nuwe "*konings van die noorde en die suide* " wat tot die einde van die hoofstuk aangehaal word, te herinterpreteer. In vers 40 voer die Gees militêre aggressies uit wat nie twee nie, maar drie "*konings* " raak wat aanwys: sedert vers 36, pouslike Katolieke Europa, georganiseer onder die beskerming van die Verdrag van Rome, die teiken van God, slagoffer van die finale aanvalle, dan die nuwe "*koning van die suide* ", dit wil sê die kryger-Islam wat sedert 632 uit Mekka gekom het, en die nuwe "*koning van die noorde* ", hedendaagse Ortodokse Rusland. Nadat hierdie noodsaaklike herinnering gemaak is, hier is waaruit die nuwe pêrel van die Sabbat van 22 Januarie 2022 bestaan. Die profesie bied, deur dit hierdie keer duidelik te benoem, "*Egipte* ", wat sedert die Camp David-ooreenkomste in 1979 in die Westerse kamp inbeweeg het. Dit bevind homself getref deur die nuwe Islamitiese kryger "*koning van die suide* " wat geallieerd is met die nuwe Russiese "*koning van die noorde* ". Aangesien dit self as "*koning van die Suide* " aan die begin van Daniël 11 beskou word, word "*Egipte* " in die laaste wêreldkonflik getref deur hierdie nuwe "*koning van die Suide* " wat eers die Christelike pouslike Europa tref. **Die bewys van konteksverandering word dus gedemonstreer** . "*Egipte* " kan nie "*die koning van die suide* " wees wat die Christelike Weste aanval nie, aangesien dit sy bondgenoot geword het en self gestroop word deur die Moslem-"*Libiërs en Ethiopiërs* " wat verskyn na die plundering van die Russiese "*koning van die noorde* ".

Goddelike profesie is 'n ondeurdringbare vesting, wat slegs betree word deur uitnodiging en leiding van die Gees van God. Klein mens se asem, jy is nie in staat om enigiets anders te sien as wat God jou laat sien nie. Hy lê sy hand en 'n sluier verblind ons intelligensie. Die voorbeeld wat ek so pas gegee het, wys dat hy die sluier lig wanneer hy wil en dit goed vind. Die begrip van goddelike openbarings is altyd uiters eenvoudig en logies, maar selfs onder hierdie gunstige omstandighede neem menslike intelligensies nie die eenvoudigste van sy subtiliteite waar nie. Die besef van hierdie dinge lei die mens tot ware nederigheid en aanvaarding van die erkenning dat sy rol werklik dié van 'n eenvoudige "posbus" is wat homself tot beskikking van God in Jesus Christus stel. In hierdie nederigheid en in die demonstrasie van waardering vir die openbarings daarvan, word dit egter vir hom kosbaar tot die punt dat hy, om dit te regverdig, sy lewe aangebied het om sy sondes te versoen. En so, by sy wederkoms in heerlijkheid, sal Hy hom die ewige lewe kan bied, volgens die volmaakte geregtigheid van sy reddingsplan. Die "posbus" of "**nuttelose dienaar**" sal dan 'n engel word wat die sigbaar gemaakte Christus sal sien en direk met hom sal praat. Want volgens Lukas 17:10 is daar geen eer vir die een wat gehoorsaam is nie, en dus slegs sy plig doen, volgens wat Jesus gesê het: "*Wanneer julle alles gedoen het wat julle beveel is, sê dan: Ons is **nuttelose dienaars**, want ons het gedoen wat ons moes gedoen het.*"

Nederigheid moet gekweek en beskerm word, want die trots wat dit kan vervang, kan in situasies van sukses en bewondering van diegene rondom jou verskyn. Omdat hulle verag en geïgnoreer word, kan Christus se uitverkorenes maklik 'n nederige houding handhaaf, maar met die geringste sukses is die gevaar van trots werklik. Daarom is dit noodsaaklik vir hulle om nederig te bly teenoor diegene wat hulle onderrig. Want God waak oor en monitor die skyn van trots wat die duiwel en sy demone hulle finale doodsvonnis besorg. En omdat hulle 'n hoë prys daarvoor betaal, weet die engele van die bese hoe doeltreffend trots is om 'n menslike siel te vernietig, en hulle doen alles in hul vermoë om die trotse neiging in hul gedagtes te vererger. Want dit is nog 'n rede om nederigheid te regverdig. Anders as wat hulle glo, is trotse mense gemanipuleerde wesens. Miskien slaag hulle daarin om te vermy om deur mense gemanipuleer te word, hoewel ek dit twyfel, maar hulle word beslis gemanipuleer deur die onsigbare geeste van God of Satan, en sy engelbroeders. Deur ons brein met 'n rekenaar te vergelyk, is ons slagoffers van geestelike "hackers". Van 'n afstand word ons gemanipuleer, óf deur God vir ons goed en lewe, óf deur demone, vir ons kwaad en die dood wat daarmee gepaardgaan, vanuit hierdie aardse lewe te alle tye, en in die ergste geval, by die finale oordeel, vir ewig. Trots verskyn in die innerlike self waar dit geleidelik groei soos 'n slegte plant wat deur demone gesaai is, of eenvoudig as 'n vrug van die volkome vryheid wat God ons gegee het. Mense kan van God verkry dat Hy hulle intelligensie verlig, maar ook, in die geval van die hoogmoediges, dat Hy hulle geestelik blind maak. Reeds, wanneer hy homself van God afsny, ontnem die mens homself die voordeel om die werklike oorsake van die gebeure wat in sy tyd of in ander plaasvind, te kan identifiseer; verborge oorsake omdat hulle geestelik is. Dit is 'n minimale natuurlike blindheid wat reeds dodelik is. Maar blindheid van die gees kan uiterste vorme aanneem, soos om vyande in jou

beste vriende te sien; In geveg mag hy teen sy eie kant veg, in die geloof dat hy met vyande te doen het. Op hierdie manier het God die oorwinning aan sy Hebreeuse volk gegee wat sy Israel geword het. Sy vyande het mekaar doodgemaak sonder dat Israel hoef in te gryp. Laat ons dus, in so 'n menslike status, waarlik **nederig wees** !

Beroof van hierdie kosbare nederigheid, vertrou die mensdom, afgesny van God, op sy wetenskaplikes, sy groot manne, sy geleerde manne, wat spog dat hulle die lewe kan verduidelik. Sy het spesialiste na wie sy verwys vir al haar verskillende velde en onderwerpe. Almal het, glo hulle, voordeel getrek uit die vooruitgang van wetenskap en kennis. Maar hulle ignoreer dat hierdie tegniese groei slegs die gevolg is van 'n algemene vloek wat die hele mensdom in 1843 getref het, 'n datum wat deur die "Adventistiese" profesie van Daniël 8:14 gekonstrueer is. Die Adventiste-proewe van 1843 en 1844, wat hoofsaaklik in die VSA ervaar is, het hierdie land gekenmerk wat net in mag gegroei het en waaraan ons sy huidige tegnologiese groei te danke het. Op hul beurt was daar die spoorweg, olie-ontginning en die binnebrandenjien-motor, mnr. Edison se gloeilamp, rolprente, burgerlike en militêre lugvaart, die atoombom, ruimtevuurpyle, die rekenaar, die internet en ons huidige ultra HD-"slimfoon". Dit is nie die "*kennis*" waarvan God in Dan praat nie. 12:4, want hierdie tegniese "*kennis*" laat die mens slegs toe om die vernietigende enjins te bou wat hom sal vernietig. Inteendeel, om die lewe van sy uitverkorenes te bevoordeel, bied God "*kennis*" van sy plan wat deur sy profesieë geopenbaar word: "*Jy, Daniël, hou hierdie woorde geheim en verseël die boek tot die tyd van die einde toe*". **Baie sal dit dan lees, en die kennis sal toeneem.** "

Ons sien duidelik in hierdie vers God se voorneme om die Christelike geloof te laat stagneer tot die "*tyd van die einde*". Ons nader hierdie "*eindtyd*" en, soos God aan Daniël geprofeteer het, het die "*kennis*" werklik baie "*toegeneem*" sedert 1843, selfs meer tussen 1980 en 1994, en op 'n onverwagte manier sedert 2018. Al wat oorbly, is dat dit gedeel word deur die uitverkorenes wat onder die volke oor die hele aarde versprei is; en onder alle mense is hulle die **nederigste**, in ooreenstemming met die model van die Meester, Jesus die Messias.

Daar is ook 'n valse, misleidende godsdienstige nederigheid wat staatmaak op mense wat erken dat God bestaan. Maar hierdie nederigheid is vals omdat hulle nie rekening hou met sy bestaan nie, deur hulle nie aan sy wil te onderwerp nie, waarvoor hulle geen nut het nie. Verkose amptenare wat ware nederigheid besit, pleeg nie hierdie onlogiese gedragsfout nie. As God bestaan, aangesien hy ook die Almagtige is, is dit noodsaaklik om te weet hoe hy mense en hulle dade oordeel. In hierdie kennis word die rol wat hy aan feite gee, geopenbaar en verstaan. Omdat die menslike brein gebeurte met groot presisie onderskei en ontleed, help die wetenskap dit hiermee, maar dit kan niks meer doen nie. Ons het gesien hoe die hoofrol van die lewende God is om voortdurend sy skepsels en hulle werke te oordeel. Dit is dus noodsaaklik om die betekenis te verstaan wat hy gee aan die nuusberigte wat dag na dag plaasvind. Mense en families word bedroef deur ongelukke wat voortdurend die hele skuldige en sondige mensdom tref. Hierdie ongelukke mag veroorsaak word deur die slagoffers se gebrek aan versigtigheid, maar wat seker is, is dat almal wat sterf anders as van ouderdom, sterf omdat God

hulle nie beskerm het nie. En as Hy dit nie het nie, is dit omdat hierdie mense hulle nie voor sy glorieryke werklikheid verneder het nie. Onder hulle wou die gelowiges ignoreer wat hy gedink het en wat sy oordeel was. God is die God van die lewendes, nie van die dooies nie, en daarom moet ons Hom leer ken terwyl ons leef. In Daniël en Openbaring openbaar God hoofsaaklik aan sy nederigste dienaars die betekenis wat Hy gegee het aan die groot dramas wat die geskiedenis van die Christelike era gekenmerk het. Openbaring som hulle op met die “ *sewe basuine* ” en die “ *sewe laaste plae* ” wat die regverdige “ *toorn van God* ” uitdruk. Dus , rakende die “ eerste *basuin* ”, waar sekulêre historici slegs barbaarse invalle opgemerk het wat tussen 321 en 538 in die hedendaagse Europa aan die brand gestee en bloed aangestee het, onderskei die uitverkorene 'n eerste oordeel wat deur die beledigde skeppergod in 321 uitgeoefen is deur die verwerping van sy geheiligde Sabbat. En die ses ander “ *trompette* ” en die “ *sewe laaste plae* ” kom, agtereenvolgens, om dieselfde sonde te straf. Openb. 15:4 bevestig hulle sin van goddelike “ *oordele* ” deur van die “ *sewe laaste plae* ” te sê: “ *Wie sal nie vrees, o Here, en u Naam nie verheerlik nie? Want U alleen is heilig. En al die nasies sal kom en voor U aanbid, omdat u oordele openbaar gemaak is .* ” In hierdie vers is die frase “ *Want U alleen is heilig* ” gerig teen die valse godsdienstige heilighede van die Rooms-Katolieke pouslike en Protestantse godsdienste wat sy “ *oordele* ” teiken en tref. Die afwesigheid van “ *vrees* ” van God ” is ter sprake, en dit is te wyte aan trots en valse rebelse menslike nederigheid . Inderdaad, sedert 1843, na die donker eeue van die pouslike heerskappy, in Openb. 14:7, nooi die boodskap van die eerste engel die uitverkorenes uit om hulself van valse godsdiens te onderskei deur 'n **nederige houding** wat lei tot “ *die vrees van God* ”: “ *En hy het met 'n groot stem gesê: Vrees God en gee Hom heerlikheid, want die uur van sy oordeel het gekom ; en aanbid Hom wat die hemel en die aarde en die see en die waterfonteine gemaak het.* » Die Een wat diegene wat geroep is om Hom te “ *vrees* ” word Jesus Christus genoem, die Almagtige God, die Skepper van alles wat leef en bestaan, sigbaar of onsigbaar. Die ware oordeel van God is vreesaanjaend en die teenoorgestelde van die opvattinge wat mense behaag, want dit verdeel die mensdom slegs in twee kampe, dié van sy **nederige** uitverkorenes wat die bloed van Jesus red, en die hele res van die mensdom wat Hy vernietig en uiteindelik definitief sal uitwis, as gevolg van die trots of die valse **nederigheid** van die rykes en die armes, almal opstandig en koppig, soos die Egiptiese Farao wat sy hart verhard het tot die dood wat God hom gegee het in die waters van die Rooi See.

Maar die waardering van nederigheid en trots kan slegs van aangesig tot aangesig waargeneem word, en die enigste mening wat tel, is natuurlik dié van die groot universele Regter. Daar is 'n gevaar dat 'n mens te selfvoldaan is deur jouself te oordeel. Laat ons dus nie vergeet dat God nie toegeeflik of selfvoldaan is nie, maar net regverdig, veeleisend maar vol medelye vir diegene wat werklik alles in die werk stel om Hom te behaag.

Jesus gee vir ons 'n voorbeeld van nederigheid wat nagekom moet word deur enigiemand wat Hom op sy pad van waarheid wil volg. Vanuit 'n menslike perspektief is hierdie pad baie vol mense, aangesien daar so baie mense is wat dit neem. En as hulle so talryk is, is dit omdat die Christelike standaard wat hulle

toepas nie in ooreenstemming is met die reëls van nederigheid wat deur God geseën is nie. Baie valse Christene word onderskei deur hul vurige begeerte om iets vir Jesus Christus of vir God te doen. Hierdie mense ding in ywer mee, tevergeefs, want dit is trots wat hulle dryf. Dit is om hierdie soort valse dienaars te veroordeel wat Jesus in Lukas 14:8 tot 11 spesifiseer: “(8) *Wanneer iemand jou na 'n bruilof uitnooi, moenie die eerste plek inneem nie, sodat die genooide nie belangriker is as jy nie, (9) en die een wat julle albei genooi het, kom en vir jou sê: Gee plek aan hierdie man. Dan sal jy skaam wees om te gaan.*” die laaste plek beklee. (10) *Maar wanneer jy genooi is, gaan sit in die agterste kamer, sodat wanneer hy wat jou genooi het, kom, hy vir jou kan sê: Vriend, gaan hoër op. Dan sal dit jou eer bring in die oë van almal wat saam met jou aan tafel sit.* (11) ***Want elkeen wat homself verhoog, sal verneder word, en elkeen wat homself verneder, sal verhoog word.*** »

Dit is deur hierdie eenvoudige verklaring dat Jesus Christus die burgerlike en godsdienstige wêreld wat van Hom afgesny is, kan veroordeel. Trouens, in hierdie gelykenis openbaar Jesus aan ons die basis van sy oordeel: die nederigheid wat die ewige lewe saam met God en sy heilige engele moontlik maak. Die voorbeeld van die “bruilof” dui op “*die bruilofsmaal van die Lam*”; die gas is die uitverkorene wat deur sy bloed verlos is; Die een wat nooi, is God Jesus Christus. God profeteer dat valse ywer blootgelê en verneder sal word.

In sy ervaring rig koning Nebukadnesar ook 'n boodskap van nederigheid aan die uitverkorenes. Nadat hy vir “*sewe jaar*” deur God dom gemaak is as gevolg van sy “*trots*”, gebroke en verneder, het hy bewus geword van sy onwaardigheid. Hy self het nie sy terugkeer na die troon van die Galdeërs geëis nie, want hy vertel ons in Dan. 4:36-37: “*In dié tyd het my verstand na my teruggekeer; die heerlikheid van my koninkryk, my majesteit en my prag is aan my teruggegee; my raadgewers en my oudstes het my weer gevra ; ek is in my koninkryk herstel, en my mag het net toegeneem. Nou prys, verhef en eer ek, Nebukadnesar, die Koning van die hemel, wie se werke al waar is en sy weë regverdig, en Hy kan die wat in trotsheid wandel, verneder.*” »

As mense meer aandag gegee het aan die boodskap wat Jesus Christus in woord en daad oorgedra het, sou baie verstaan dat die standarde van die hemelse lewe nie vir hulle geskik is nie: hulle verheerlik trots en verag nederigheid; slegte geluk vir hulle, want God verheerlik nederigheid en vernietig trots. Sy hele projek word opgesom deur hierdie doelwit: om mense te sorteer, die hoogmoediges te verwerp en die nederiges vir ewig te heilig. Almal kan dus die wysheid van die groot skeppergod bewonder wat weet dat na hierdie sortering ewige geluk moontlik en verkry sal word.

Dodelike Mengsels

Op die ouderdom van 30, 'n slagoffer van werkloosheid, in die greep van groot nood en verlies aan professionele aktiwiteit, het ek my tot die Bybel gewend wat ek van begin tot einde gelees het, van Genesis 1 tot Openbaring 22. Hierdie leeswerk het my toegelaat om te ontdek dat oor alles wat ek wou sien gebeur en wat ek goed genoem het, God 'n heel ander mening gehad het, en dit sleg genoem het. Voor hierdie Bybelse lesing was ek 'n humanis en wou ek sien dat die grense

wat tussen mense gevestig is, verwyder word; hierdie rasse- en nasionale grense wat broederlike verhoudings skei en voorkom. Nou, van Genesis 1 af, het ek ontdek dat die ware God in sy skeppingswerk moeite doen om standarde van **skeiding vas te stel** . Ek was heeltemal verkeerd en hy was reg. En die mensdom betaal voortdurend die gevolg van die ignoreer van sy wyse en perfekte oordeel. Want om sy mening in ag te neem, is om te vertrou op die een wat **nooit** verkeerd kan wees in sy oordeel oor dinge en lewens nie. Terwyl ek hierdie dinge skryf, besef ek hoe geseënd Israel was om deur God gelei en gelei te word, sedert hulle uittoeg uit Egipte. Die heilige wolk het hom vergesel tydens sy reise in die Arabiese woestyn, maar hierdie wolk het slegs hul sterflike liggeme beskerm; die kosbaarste was vir Moses alleen met wie die Gees God in die tent van samekoms gepraat het. Ja, dit is nie nodig om God te sien om in Hom te glo nie, want die wysheid wat in al sy Bybelse openbarings gedemonstreer word, getuig van sy lewende werklikheid.

Weereens, in hierdie boodskap, sal ek getuig van die belangrikheid van hierdie eerste goddelike verklaring wat die onderwerp van Genesis 1 is, 'n boek waaraan ek persoonlik die naam " **skeiding** " sou gegee het, aangesien dit die tema van die hele boek is. Om die belangrikheid wat God aan hierdie **skeiding gee** , te verstaan, moet ons in ag neem dat sy eerste skepsels, die engele, 'n onsterflike lewe geërf het omdat hulle die fundamentele doel weerspieël wat God vir die ewigheid wil bereik. Die reg om te lewe en te sterf behoort alleen aan die Skeppergod en Hy kan dit op engele en mense toepas; wat hy in sy tyd sal doen. Die volledige vryheid wat aan sy skepsels gegee is, maak alle dinge moontlik: goed sowel as kwaad. God het dit geweet voordat hy sy eerste vrye eweknie, sy eerste engel, geskep het. En die vooruitsig om rebelse lewens te skep, het hom nie laat vaar wat hy gedoen het nie. Wel, daar sal rebelle en lojaliste wees, so hy sal net die wesens moet sorteer en selekteer wat in staat is om by sy lewensbeskouing aan te pas. En hierdie program gaan oor engele en mense. Deur dit te doen, bring God ons in Sy geesteswêreld in gees; dit maak ons bewus van die bestaan van 'n ander werklikheid wat vir ons, die aardbewoners, heeltemal onsigbaar vir ons oë bly; maar nie vir ons gedagtes nie. Alles wat hy gedoen het, doen en sal doen, is gebaseer op sy hoogste intelligensie. Hy het sy hele program, wat daarop gemik is om die bese en sy ondersteuners wettiglik uit te wis, besin, geanaliseer, saamgestel en verwesenlik om sy volgelinge 'n perfekte ewige lewe van voortdurende vrede en geluk te bied. Vanuit hierdie geestelike perspektief word die dood, wat die rebelse mensdom vandag en te alle tye vrees, die noodsaaklike, onontbeerlike bondgenoot vir die uitverkorenes om die vreedsame en ewige lewe te verkry wat God hulle wil bied. Die dood is dus meer as nuttig, dit is, sê ek, onontbeerlik. Dit bring die definitiewe " **skeiding** " teweeg, want die oorledenes sal nooit weer die kans hê om hul lot te verander nie. Die mens sterf in Christus, vir die ewige lewe, of hy sterf in die duiwel, vir sy definitiewe vernietiging aan die einde van die goddelike program. Die keuse is suiwer binêr, soos die twee paaie wat God voor die stappe van mense plaas, maar ook voor hulle voor die hemelse engele. En die dood van die oorwinnende Christus het reeds, vir hierdie hemelse engele, tragiese gevolge gehad vir die goddeloses wat hul plek in die hemel verloor het, maar wonderlike gevolge vir die goeies wat van hul bese

invloede bevry is; Dit is die hele lering van Openb. 12:9 tot 12. Hierdie eerste hemelse reiniging sal mettertyd gevolg word deur 'n finale aardse reiniging. Dan sal God se verlossingsplan volkome volbring word. Vir God en sy uitverkorenes van hemelse of aardse oorsprong sal gemoedsrus moontlik geword het.

Dit is dus die oorsaak van al hierdie skeidings wat hy in Genesis 1 beveel; die finale doelwit is die **skeiding van "goed van kwaad"** soos geleer in hierdie vers aangehaal in Jes. 7:15 waar daar van Christus gesê word: "*Hy sal dikmelk en heuning eet totdat hy weet om die kwaad te verwerp en die goeie te kies.*" Wat vir Christus waar was, is waar vir alle mense; Engele en mense moes almal kies tussen goed en kwaad. En dit is omdat Hy in sy skepsels die vermenging van goed en kwaad veroordeel, dat God sy besorgdheid toon om hierdie twee lewensopsies te skei. In Genesis **skei hy** eers die plekke van hemelse lewe van dié van aardse lewe. Hy stel dus die perke wat mense sal verhinder om die engelagtige hemelse lewe te sien. Die aarde moet geskei word van die hemel en sy inwoners. Dan, in ons aardse skepping, neem die bese die naam van duisternis aan en stem dit ooreen met nag. Dit word dus **geskei** van die goeie wat deur daglig verteenwoordig word. Reeds in hierdie handeling openbaar God dat die hele vorm wat Hy aan Sy skepping gee, 'n geestelike boodskap oordra wat Sy doel voorspel om goed van kwaad te skei. Die geskape aardse dimensie kry dus sy betekenis as 'n slagveld wat as 'n demonstrasie aan die engele en aan die wêreld aangebied word, want 'n oorlog tussen God en Satan sal daar plaasvind. Genesis 1 leer ons dat wat God skei, nie herenig mag word nie, op straf van die ewige dood. Die lug en sy atmosfeer is aan voëls gegee, nie aan mense nie, maar gedryf deur sonde wou opstandige mense die vermoë om te vlieg verower. Hy het geslaag, maar teen watter koste? Dit om in ekonomiese slawerny te verval wat gelei het tot besoedelende en dodelike energieafhanklikheid vir sy spesie en alle spesies wat op land en in die see leef. Omdat toeristevliegtuie enorme hoeveelhede paraffien verbruik wat op reuse-olietenkskepe vervoer word, wat gas in die see stort en soms sink, wat aansienlike oliestortings op die strande veroorsaak waar mans, vroue en hul kinders woon. Die skeiding wat deur God ingestel is, is oortree en dra nou sy dodelike gevolge. Nuwe "Icarus" word doodgemaak tydens vlugte op hoëtegnologiese vlieënde vlerke of gesofistikeerde valskerms. Ons oortree nie die reëls wat God vasgestel het sonder straffeloosheid nie. Hierdie risiko's is nie versoenbaar met die uiterste versigtigheid waartoe Jesus ons vermaan nie. Hulle bly dus die vrugte van die rebelse mensdom. In voortsetting van sy boodskap van **skeiding**, wou God logies hierdie beginsel toepas om sy Hebreeuse volk te beskerm; wat hom daartoe gelei het om hom te verbied om met heidense buitelanders te trou. Sy geluk het daarvan afgehang, want deur die huwelik bring die vreemdeling die deur God geheiligde Israel in, sy kultuur, sy godsdiens, sy hele lewenstandaard. En soos suurdeeg die hele deeg van brood suur maak, plaas die teenwoordigheid daarvan in die Israel van God die lewe van die hele volk in lewensgevaar; wat hy wil vermy vir diegene wat hy liefhet.

Sedert die dood van Christus en die aanbod van sy genade aan die hele aardse heelal, het Christene verkeerdelik gedink dat hierdie **skeiding** van etniese groepe verby is. Want onkunde of minagting vir hierdie beginsel dra steeds sy ongelukkige gevolge vir alle moderne nasies wat die ervaring van "Babel"

herhaal. En dit moet opgemerk word dat die hereniging van diegene wat God deur taal **geskei het**, bevoordeel word deur die lang tydperk van vrede wat God aan Europa geskenk het sedert 1945, die jaar toe die Tweede Wêreldoorlog geëindig het. Hoe langer hierdie vrede duur, hoe ernstiger is en sal die gevolge wees. En te oordeel aan die vrugte wat gedra word, is die oordeel wat deur God ingestel is, ten volle geregverdig. Ons wêreld het presies geword wat God wou hê Sy nasionale Israel moes vermy; 'n plek van losbandigheid, plesiersoekery, valse liefde, haat, diefstal en moord, waarby die mededingende godsdienstige verdeeldheid gevoeg is wat die anti-kolonialistiese oorloë en die "Bosniese" oorlog in die Balkan geregverdig het. Omdat mense wat van God afgesny is, volhard om die godsdienstige oorsake van hierdie saamwoon te ignoreer, wat onmoontlik gemaak word omdat dit nie deur mense aanvaar word nie. En as die vrug van hierdie saamwoonverhoudings vir hulle so ondraaglik is, is dit as gevolg van die vloek wat God aan die oortreding van sy **skeidings heg**. Sedert Babel was die verskillende tale wat deur God geskep is bedoel **om volke te skei**, maar vandag het die hele aarde 'n klein dorpie geword waar inligting intyds sirkuleer. Maar die mees ontwikkelde tegnologie verwyder nie menslike lewe uit die mag van die onsterflike God nie. En die hereniging van diegene wat God **geskei het**, sal weereens die gevolg hê om die aarde en sy inwoners aan die brand te steek. Wat my laat sê: Hy wat te veel omhels, ontvlam. Die doel van die nuwe verbond was om die goeie nuus van verlossing aan al die volke van die aarde te versprei, maar nie om die volke wat God deur taal **geskei het, te herenig nie**. Dit is hoekom die tragiese ervaring wat die wêreld op die punt staan om te beleef, en dat dit reeds in 'n ligte vorm met die besmetting van die Koronavirus leef, geheel en al te wyte is aan die minagting van die ewige les wat God aan die mensdom wou gee deur die ervaring van die "*Toring van Babel*". Die minagting wat teenoor God getoon is, is reeds gevind in die persoon van die duiwel wat nie geweet het wat die werkwoord "om te sterf" beteken nie. Hy het geglo dat hy die God wat hom geskep het, kon oorwin tot die dood van Christus, wat sonder sonde gebly het. Nadat hy die dood van menigtes mense veroorsaak het, het hy by Christus geleer dat sy beurt om te sterf deur God geprogrammeer was. Die vermetele onkunde van goddelike lesse sal dus gevolge dra vir alle engele en opstandige mense.

In sy tyd het koning Hiskia die fout gemaak om sy Galdeërsse besoekers die rykdom van sy tempel te wys. Daarom het hulle ná hom teruggekeer om hierdie dinge en die hele nasie in besit te neem. Die Westerse wêreld maak nou dieselfde fout. Deur televisie en die internet word die weelde van die Westerse lewe vertoon aan die afgunstige blik van mense wat steeds in armoede en ellende leef. Hoe kan ons in hierdie geval nie hulle begeerte verstaan om te kom en hierdie ryk lewe wat vertoon word, te geniet nie? Die gevolg van hierdie moderne tegnologie is om golwe van immigrasie uit te lok wat die balans van sosiale bestuur van die mense van hierdie ryk en ontwikkelde Weste omverwerp. Maar ongeag die vlak van hierdie rykdom, word die koste wat deur die nuwe aankomelinge aangegaan word, ten koste van die oorspronklike inwoners gefinansier. Dit is wanneer ongesteunde immigrasie op sy beurt 'n oorsaak van konflik en botsings word tussen diegene wat hierdie tipe ontvangs goedkeur en diegene wat dit betwis. Die "*vakbond*" -personeel is gebreek, en die **etniese en**

godsdienslike mengsel word dodelik . Wat dit betref, sien die republikeinse Frankryk sy leuse vernietig: vryheid, gelykheid, broederskap. Daar is niks oor nie, behalwe die onderwerping van die slaaf aan sy meester, sosiale ongelykheid en die teëspoed wat diegene wat nie dieselfde idees deel nie, dryf om mekaar te konfronteer. Maar ander nasies wat op sy model gebou is, is ook verdoem om dieselfde pynlike ervarings te beleef. En uiteindelik sal die spreekwoord bevestig word: mag maak reg. En hierdie “sterker” is die skeppergod wat die vloek organiseer vir diegene wat Hy nie kan sien nie.

Die **skeiding** wat deur God bewerkstellig word, het ten doel om gehoorsame geloof te kies, want gehoorsaamheid is die uitdrukking van die vertroue wat die uitverkorene gee aan die God wat sy lewe orden en organiseer. Die dood van Christus het Christene nog 'n rede gegee om getrou en gehoorsaam aan Hom te wees, en in geen geval die reg om sy verordeninge en geboorte te verag nie.

Die Here se gedagte is aan my geopenbaar op die oggend van Maandag 31 Januarie 2022. Die onderwerp wat geopenbaar is, het steeds betrekking op die "dodelike mengsel". In Genesis 1 volg die skeppingsorde wat aan elke dag gekoppel is, 'n logika wat gebou is op die gedagte van " *duisternis en lig* " wat vertaal word na die boodskap van " *dood en lewe* ". Ons kan dus daarop let dat God plantelewe op die derde dag skep voordat Hy son- en maanlig op die vierde dag skep. Hierdie lig sal betrekking hê op die dierelewe wat op die vyfde dag geskep is. Geestelik is dierstus waardeloos vir God, aangesien Hy diere skep slegs om deur die mens oorheers te word, wat Hy hierdie keer " *na sy beeld* " op die sesde dag sal skep. Gen. 1:26: “ *Toe het God gesê: Laat Ons mense maak na ons beeld , na ons gelykenis, en laat hulle heers oor die visse van die see en die voëls van die hemel en die vee en oor die hele aarde en oor al die diere wat op die aarde kruip .* ” "Ek spesifiseer dat God sê " *na ons beeld* " omdat Hy in sy aardse skepping bygestaan word deur sy engele wat reeds met Hom " *sy beeld* " deel. Hy sê " *laat ons doen* " omdat Hy hulle met sy werk assosieer. Hierdie meervoudsterm word dus nie geregverdig deur 'n heilige drie-eenheid nie, maar bloot deur 'n assosiasie van die God Gees Liefde met sy geliefde getroue engele. Let daarop dat God in hierdie vers die mens die mag gee om *die reptiele wat op die aarde kruip te " oorheers "* , soos " *die slang* ", wat nietemin oorheersende mag oor hom sal neem, wanneer hy homself daardeur sal laat " *oorheers* " deur God ongehoorsaam te wees, op sy duiwelse advies."

Op die " *vyfde dag* " skep God seelewe. Nou, die getal " *vyf* " is simbolies die getal van die mens. Die lewe wat in " *die see* " geskep word, sal dus simbolies word van die dierlike mens wat hy sal word, wanneer hy sy ooreenkoms met " *die beeld van God* " verloor het, na sonde, totdat hy sy naaktheid bedek met 'n kleed van vel wat die goddelike aanbod van die genade van Jesus Christus profeteer.

Op die " *sesde dag* " het God die mens " *na sy beeld* " geskep op die droë land wat uit die see te voorskyn gekom het. Die getal " *ses* " is die getal van die engel, óf die hemelse óf die aardse boodskapper. Hier dui dit die standaard van hemelse lewe aan wat uiteindelik deur Christus se verlosses wat op aarde uitverkies is, verkry sal word. Die woorde wat God gespreek het, bevestig hierdie idee, aangesien Hy sê terwyl Hy met sy engele praat: " *Laat Ons mense maak na*

ons beeld "; die mens wat " *na die beeld van God* " geskape is, is dus ook na die beeld van die hemelse engel. Jesus het ook hierdie engelagtige standaard wat vir sy uitverkorenes gereserveer is, bevestig deur in Mat. 22:30: " *Want in die opstanding trou hulle nie en word hulle nie in die huwelik uitgegee nie, **maar is soos die engele van God in die hemel** .* " "In sy oorspronklike reinheid was Adam dus soos die engele van God, behalwe dat hy nie toegelaat was om hulle te sien nie; God het hierdie beperking vir die mens gestel. Anders as die see, is die aarde die draer van lewe wat na die beeld van God geskape is. En dit berei die rol voor wat hierdie twee antinomiese woorde sal ontvang in die profesie van die Openbaring wat God aan die apostel Johannes sal gee. Ek spesifiseer: vir "die see", die lewe van die dierlike mens, en vir "die aarde", die lewe van die mens wat na die beeld van God gemaak is, dit wil sê, die beeld wat Jesus Christus kom rekonstrueer in sy uitverkorenes wat Hy red van die sterflike veroordeling van sonde. Diegene wat Hy red, moet deur die doop gaan, waarvan die profetiese model deur die Hebreeuse priesters beoefen is. Voordat hulle die tempel binnegegaan het, moes hulle gewas word in die groot wasbak met water wat die "see" genoem word. In die doop simboliseer die onderdompeling van die hele liggaam die dood van die dierlike mens wat in Christus wedergebore is, na die beeld van God. Die " see " ontvang dus duidelik die betekenis van die dood."

Daarom simboliseer die see die dood en die land die lewe. Die dierlike mens leef egter ook op die aarde, wat dus self lewe en dood na die sonde dra. In die profesie sal die aarde wat deur God vervloek is, dus hierdie twee eienskappe dra, naamlik dood en lewe. Ter bevestiging sal die oppervlak van die aarde woestyne (beelde van die dood) en welige woude (beelde van die lewe) insluit. Maar dit is nie die geval met die " see " wat slegs die lewe van die dierlike mens simboliseer, bestem om slegs te sterf. In Gen. 2:9 word " *lewe en dood* " as " *twee bome* " verwys : "En die *HERE* God het allerhande bome uit die grond laat uitspruit, aangenaam om te sien en goed om van te eet. **Die boom van die lewe was ook in die middel van die tuin, en die boom van die kennis van goed en kwaad** . " In hierdie vers word die woord " *dood* " vervang deur "die kennis van goed en kwaad "; 'n uitdrukking wat perfek geskik is om die dubbelsinnige "aarde " te definieer wat " *lewe en dood* " dra.

Wetende dat vir God, om te weet, beteken om te ervaar, karakteriseer hierdie uitdrukking die Protestantse geloof, gedeeltelik geseën en gedeeltelik vervloek deur God, besonder goed vanaf sy voorkoms. Die geseëndes het goddeloosheid gely soos die lam van God, en die vervloektes het hou vir hou teruggegee aan die Rooms-Katolieke pouslike ligas wat hulle aangeval het. Eersgenoemde het getuig van 'n " *lewende* " geloof , laasgenoemde van 'n " *dooie* " geloof. Die boodskappe van " *lewe en dood* " is fundamenteel in Openbaring. God gee ons bewys hiervan in Openb. 3:1: " *En skryf aan die engel van die gemeente in Sardis: Dít sê Hy wat die sewe Geeste van God en die sewe sterre het: Ek ken jou werke. Ek weet dat jy lewendig lyk, en jy is dood* . " God regverdig hierdie boodskap deur aan Protestantisme wat tussen 1831 en 1844 ervaar is, 'n " *kennis van goed en kwaad* " toe te skryf. Geseënd is hy, " *lewendig* ", voor 1843, na hierdie datum is hy deur God vervloek en sy geestelike toestand is dié van " *dood* ". Hierdie verandering in die geestelike status van die

Protestantse geloof as gevolg van die aktivering van die goddelike besluit van Daniël 8:14, lei daartoe dat die simbole “ see ” en “ aarde ” die betekenis van “ dood ” deel. Vanaf 1843 is “ *die lewende geloof* ” gedra deur die enigste en min uitverkorenes deur Jesus Christus in die twee Adventiste-proewe van 1843 en 1844, en aanvanklik slegs in die VSA. In ander nasies sal uitverkorenes gekies word, maar eers nadat 1873, in ooreenstemming met die parallelle aankondigings wat in Daniël 12:12 en Openb. 3:7 gemaak is. Dus, saam met die simbole van “ *see en land* ”, sal hierdie lewende Adventiste geloof verteenwoordig word deur “ *die oorblyfsel van die vrou* ” in Openb. 12:17: “ *En die draak was vertoornd op die vrou en het weggegaan om oorlog te voer teen die oorblyfsel van haar nageslag wat die geboorte van God bewaar en die getuigenis van Jesus Christus het.* ” »

Sedert 1843 is “ *die draak* ” of “ *die duiwel* ” kwaad vir die lewende Adventiste-geloof, wat gekenmerk word deur twee onafskeidbare en onontbeerlike kriteria: “ *diegene wat die geboorte van God bewaar en wat die getuigenis van Jesus het* .” Sedert 1995 is institusionele Adventisme egter nie meer die bewaarplek van die “ *getuigenis van Jesus* ” nie. Die 1994-toets van geloof gebaseer op die boodskap van die “ *vyfde basuin* ” was noodlottig vir hom. Die laaste “ *getuigenis van Jesus* ” skryf ek elke week in hierdie boek, en verskaf addisionele verduidelikings oor die onderwerpe waarop hy lig werp. En juis, hierdie veroordeling van amptelike Adventisme deur Christus word bevestig deur sy onnatuurlike alliansie met die kamp van die “ *dooie geloof* ”, wat “ *as lewend beskou word* ”, juis sedert 1995. Ons vind dus die tema van hierdie artikel wat die “*dodelike mengsel*” betref. Laastens het amptelike Adventisme hierdie “*dodelike mengsel*” gepleeg, en sedert 1843 het die dooie Protestantse geloof dit ook gepleeg deur 'n alliansie met die vyand van God, die pouslike Rooms-Katolieke geloof, te sluit. Bevestiging van hierdie dinge sal verskyn in Openb. 13:11-18, in die beskrywing van “ *die dier wat uit die aarde opkom* ” wat heerskappy ontvang in die teenwoordigheid van “ *die dier wat uit die see opkom* ”. As bewys van hierdie profesie, het die VSA teen 2022 oorwegend Katoliek geword; sodat hulle, nadat hulle hulself onder die simbool van die “*Lam*” Jesus Christus gevorm het, hul tyd op aarde sal beëindig deur in die laaste dae te spreek soos die duiwelse Rooms-Katolieke “ *draak* ”. Die bevel om die laaste uitverkorenes te “ *doodmaak* ” of te “ *doodmaak* ”, ‘n aksie wat in Openb. 13:15 geprofeteer is, bestaan uit 'n “ *dooie* ” Protestantisme en 'n “ *dooie* ” Katolisisme, en verskyn as ‘n logiese natuurlike vrug van valse Christendom: “ *En hy het mag gegee om lewe te gee aan die beeld van die dier, sodat die beeld van die dier ook sou praat en maak dat almal wat die beeld van die dier nie aanbid nie, gedood word* . ” »

Hierdie jongste “*dodelike mengsel*” van die menslike geskiedenis is in algehele teenstelling met die sorg en belangrikheid wat God gee aan die **skeidings** wat in die hele boek Genesis geopenbaar word. En van die begin tot die einde **skei God** diegene wat die “ *lewe* ” erf van diegene wat die “ *dood* ” erf, die finale uitkomst van die “ *twee weë* ” wat Hy voor mense gestel het om te kies. Die belangrikheid van God se beplande **skeiding** word verder gesien in hierdie vers uit Hebr. 4:12, aangaande Sy geskrewe Woord: “ *Want die woord van God is lewend en kragtig en skerper as enige tweesnydende swaard en dring deur tot die*

skeiding van siel en gees en van gewrigte en murg; dit beoordeel die gedagtes en gedagtes van die hart ." » Jesus sê ook in Matt. 25:32: " Voor Hom sal al die nasies versamel word. **Hy sal** hulle van mekaar skei soos 'n herder die skape van die bokke **skei** ; » die getroue " skape " vir die " lewe " en die opstandige "bokke " vir die " dood ".

Die lewe gee al die "redes" om in God te glo

Rede en Geloof

Die bewyse vir die bestaan van God is so talryk dat ek vrees ek kan slegs 'n paar noem. Want vir elke mens is die lewe 'n soort wonderwerk, van sy geboorte tot sy dood, word hy wettiglik logies gelei om die betekenis van sy lewe te bevraagteken. Dit is hoekom die volke van heidense nasies staatgemaak het op gode wie se kultusse deur tradisionele godsdienstige erfenisse uitgebrei is. Tradisie is goed wanneer dit help om ware godsdiens te handhaaf, maar dit word dodelik wanneer dit bestaan uit die voortsetting van valse godsdienste.

In Wes-Europa het tradisie die menslike denke oorheers in die vorm van "rede", opgerig as 'n godsdienstige totem deur Maximilien Robespierre, die hoof van die Komitee vir Openbare Veiligheid, wat tydens die Franse Rewolusie gevorm is na die onthoofding van koning Louis XVI. Sy voornaam Maximilian maak hom 'n soort Pous "Maximus", en sy naam verteenwoordig die pouslike aspek van die dra van die "kleed van Sint Petrus". Onder sy leierskap het Frankryk 'n hele jaar van "Terreur" beleef tussen 27 Julie 1793 en 27 Julie 1794. "Een jaar," tot die dag, wat die ateïstiese norm "maksimilêre" van 'n nuwe "millennium" "maximus" voorspel het, dit wil sê, groot, baie groot. Die lewensduur van hierdie "antichris", wat op 28 Julie 1794 op die ouderdom van 35 oorlede is, is identies aan dié van Jesus Christus. Dit is betekenisvol dat sy onheilige mond deur God geteiken is, aangesien dit in die "maksimilêre" getref is deur 'n koeël wat deur die gendarme "Merda" afgevuur is. Die "tiran" is in verskriklike pyn deur die guillotine dood. Sy onheilspellende aardse bediening het geëindig op die 9de van die "Thermidor" van die rewolusionêre kalender wat destyds en tot 1806 van krag was. Hierdie ooreenkomste met Christus en met die Pous leer ons dat sy optrede 'n straf was wat deur God, die groot Regter van mense en engele, georganiseer is. Hierdie profesie van die naam en van van hierdie leier van die kultus van "rede" is vervul aangesien dit steeds hierdie "rede" menslike gedagtes vandag dwarsdeur Europa en die uitgroeiels daarvan in die VSA en Australië oorheers. "Rede" is grootliks gehelp deur tegnologiese ontwikkeling, wat ook, parallel, menslike denke gewen en verower het. In Jesus Christus het God hierdie verwoestings as gevolg van die vooruitgang van die Westerse beskawing voorspel, en gesê in Matt. 24:24: " Want daar sal valse christusse en valse profete opstaan, en hulle sal groot tekens en wonders doen om, as dit moontlik was, selfs die uitverkorenes te mislei. " Ek moet egter eerlik wees, Jesus het in hierdie vers slegs geestelike aksies as gevolg van valse Christusse en valse profete geteiken. En dit om 'n eenvoudige rede: vir God is wetenskaplike vooruitgang nie 'n geldige verskoning om die ongeloof wat teenoor Hom getoon word, te regverdig nie. Want watter

vlak wetenskaplike kennis ook al bereik word, dit sal nie in staat bly om te bewys dat God nie bestaan nie. En omgekeerd, vir diegene wat hulle van hom wil bekom, is die bewys van sy bestaan oorvloedig.

Aangesien mense "rede" bo godsdiens stel, behoort hierdie rede "redelike" gedagtes te produseer. Maar dit is nie die geval nie; die "redelike" verdwyn wanneer dit op die godsdiens van die ware God toegepas moet word. Almal kan sien hoeveel moeite ongelowiges sal doen om wetenskaplik verklarings vir tallose dinge te soek. Ons graaf die aarde om, maak grafte oop om bewyse van die verlede te ontdek. Ons steek oseane en seë oor om spore van 'n beskaving of 'n uitgestorwe dierspesie te ontdek. Vuurpyle word selfs die ruimte ingestuur, in die hoop om spore van lewe op die Maan, Mars en elders te vind indien moontlik. En diegene wat in staat is tot sulke pogings om antwoorde te verkry, verwaarloos dié wat God vir hulle voorberei het in die openbarings van sy heilige Bybel. Hulle verstaan nie dat hulle ywer die oorsaak van groter skuldgevoelens teenoor Hom word nie. "Rede" behoort intelligensie te produseer, maar kan ons diegene intelligent noem wat nie voorkeur gee aan die ewige bestemming van hul eie lewe nie? Hulle rede is so dood soos hulle geloof, want die dood het in hulle ingekom; Dit is as die norm van die menslike lewe aanvaar en hulle het hul by hierdie beginsel neergelê.

Tog, tweeduisend jaar gelede in 2030, het 'n man aan 'n kruis gesterf en drie dae later lewend aan sy getroue getuies verskyn; dit om hulle te leer dat die dood oorwin is deur Hom wat die ewige lewe gee. Jesus Christus het gekom om menslike denke te rekonstrueer om dit 'n gevoel van ewigheid te gee. Die voordeel van die uitverkorenes is enorm, want die dood het sy onherstelbare karakter verloor wat deur die ongelowige aanvaar is. En deur na die Heilige Bybel te kyk, leer ons hoe die dood ná sonde verskyn het; dit het dus 'n toevallige oorsaak en 'n ewigdurende, en dus nie ewige, duur. Ons siening van die lewe en die betekenis wat dit dra, word dus verander, heeltemal verander; ons gaan dus in ons hele siel “van die dood na die lewe”. Die besef van die werklikheid van God " **skei** " ons van ongelowiges, want ons is nou oortuig dat die dood in alle omstandighede slegs toeslaan waar God dit toelaat. Hierdie Christelike denke het die apostel Paulus daartoe gelei om die eerste dood, wat natuurlike genoem word, met slaap te vergelyk. " *Diegene wat slaap* ," sê hy in 1 Tess. 4:13, en Dan. 12:2 sê van die dooies dat hulle " *sal ontwaak* " tot die eerste of tweede opstanding volgens Openb. 20. Ons wat in God glo, weet, net soos ongelowiges, dat die fisiese liggame van die dooies ontbind; dié van die uitverkorenes, sowel as dié van die ongelowiges en die ateïstiese ongelowiges. Maar wat die Bybel en Jesus Christus ons geleer het, is dat God Gees is en dat ware ewige lewe ook gees is. Jesus Christus het dit deur die apostel Paulus in 1 Kor. 15:50 verklaar: “ *Maar dit sê ek, broeders, dat vlees en bloed die koninkryk van God nie kan beërwe nie; ook beërwe verganklikheid nie die onverganklikheid nie .* ” Maar wat is “ *die vlees* ”? Dit is slegs die voorlopige vorm van die omhulsel waarin, op ons aarde, die menslike gees gebore en opgebou word deur lewenservarings. Van twee babas wat op aarde gebore word, tweeling of nie, sal die een ewig kan lewe deur sy lewende geloof, die ander nie, as gevolg van sy ongeloof. In 1 Kor. 15:29, Paulus verduidelik verder: “ *Anders, wat sal die wat vir die dooies gedoop word, doen?* ”

As die dooies glad nie opstaan nie, waarom word hulle dan vir hulle gedoop? "
 Ten spyte van die eenstemmigheid van die vertalers se keuse, spesifiseer ek dat die vorm " *vir die dooies* " die betekenis het van: " *as gevolg van die dooies* "; net soos die reënjas of die sambreel "vir" die reën gemaak word, maar nie "tot sy voordeel" nie, dit wil sê "as gevolg van" en "teen" die reën. In die Griekse teks word die woord wat met " *vir* " vertaal word, as "bo" beskou en dit het die dubbele betekenis van " *want* " en " *as gevolg van* ". Gesonde verstand alleen lei die keuse, of die Gees van die Here Jesus die verstand van die vertaler verlig of nie. Jammer vir die "Mormone" wat in hierdie strik geval het, maar die intelligensie van die Here wil hê dat die doop sy betekenis moet aanneem "as gevolg van die dood" en nie "tot sy voordeel" nie. Hierdie punt is baie belangrik, want die oomblik van doop merk juis vir 'n verkose amptenaar sy oorgang " *van die dood na die lewe* ". Voortgaande van die vorige onderwerp, beweeg hy van die voedsel van die boom van die " *dood* " van " *die kennis van goed en kwaad* ", na die vrug van die enigste volkome suiwer en heilige " *goed* " *van die "boom van die lewe"* Jesus Christus. Geloof in die opstanding van die dooies is fundamenteel 'n basis van ware geloof. Dit is hierdie geloof wat die afskuwelike spook van die "dood" vernietig en slegs die uitverkorenes wat deur Jesus Christus, die lewende hemelse God, gekies is, sal bevoordeel. Hy wat dors om die ware betekenis wat God aan dinge gee, te verstaan, vind binne homself die antwoorde op al sy vrae. Daarom is dit ontstellend om te sien hoe mense hulself uitput in ydele en onvrugbare navorsing wat geen krag het om hulle te help om die ewigheid te verkry nie. God het lank reeds toegelaat dat ongelowiges hul hoop op die vooruitgang van die wetenskap bou, maar nou dat Hy amper 8 jaar weg is van sy groot en finale glorieryke wederkoms, lê Hy sy strawwe op hulle, waarvan die hoofdoel is om hulle vir die laaste keer tot bekering te roep. 'n Goed geregverdigde berou aangesien hulle skuldig was aan afskuwelike minagting teenoor hom. Boonop, deur te weier om sy stellings te glo, maak hulle die God van waarheid die outeur van die " *leuen* " *wat hy aan die "duiwel"* en sy kamp toeskryf . Bekering is dus noodsaaklik en bly steeds individueel moontlik. Individueel, slegs, omdat dit gesamentlik reeds te laat is; Rebellegroepe is sedert 1843 gevorm en versterk, en vir die amptelike rebelle-Adventisme sedert 1994. Die lewende God bly lewend en aktief met sy enigste uitverkorenes wat benewens daaglikse brood, die geestelike voedsel verkry wat " uitstraal " uit sy heilige profetiese woord wat in sy heilige Bybel geskryf is. Jesus het vir sy apostels gesê: " *Kyk, Ek het julle alles vooruit vertel .* " Ek getuig van die egtheid van sy woorde, want al die nuwe lig wat ek van hom ontvang, verlig hierdie tekste wat in die Heilige Bybel geskryf is. Die geskiedenis van geloof is in sy geheel geskryf, bestaande uit tallose getuïenisse aangaande die 6 000 jaar van goddelike seleksie van die aardse uitverkorenes. Christus se woorde het slegs die geestelike lewe betref, omdat die norm daarvan mettertyd ontwikkel, volgens sy geprofeteerde program, maar dit bly in sy oë die enigste onderwerp wat sy belangstelling werd is, ten spyte van die beskawings-"vordering" wat in die eindtyd verskyn het. In terme van "vordering", het die mense van "rede" slegs daarin geslaag om deur oordadigheid op alle gebiede te vorder, en die onderdanige mensdom betaal reeds die prys en sal aanhou om 'n duur prys te betaal. 'n Oormaat asepsis het paradoksaal

genoeg twee teenoorgestelde gevolge: die lewe word verleng, maar dit word meer broos en word die slagoffer van siektes waar die rol van immuunverdediging noodsaaklik is. Net soos 'n leër wat in rus gehou word sy gevegsvermoë verloor, moet natuurlike immuniteit voortdurend virale en bakteriese aanvallers konfronteer. Nadat die mensdom in tegnologiese slawerny verval het, is dit nou 'n slagoffer van digitale slawerny, wat sy lewenswyse beheer. Gesonde verstand is in ons lewende God Jesus Christus. Maar waarom moet God diegene beskerm wat Hom verag? Sy uiterste medelye gaan nie so ver nie, en hy bly die perfekte regter " *wat elkeen vergeld volgens sy werk* ," soos hy in Openb. 22:12 aangekondig het: " *Kyk, Ek kom gou, en my loon is by My, om elkeen te vergeld volgens sy werk.* " En omdat Hy hulle harte en sinne deursoek, kan Jesus Christus nie verkeerd wees in sy oordeel oor mense nie. Voor sy oordeel stort die valse aansprake op die reg op sy geregtigheid in duie.

Hier is nou die opsomming van sekere realiteite wat die bestaan bewys van die God wat Homself, volgens sy wil, sigbaar of onsigbaar maak, wat seën of vervloek, volgens die standaard wat Hy vir sy keuse van aardse uitverkorenes vasgestel het.

So belangrik as wat dit is, kom die Bybel en sy geskrifte nie eerste nie, want as bewys eis die mens dade. Ook onbetwisbare historiese feite soos die bestaan van die Joodse volk genaamd Israel is boaan hierdie lys. Die bestaan van die Joodse volk is so belangrik dat God hulle gebruik om die aandag van mense op sy goddelike persoon te vestig. Vir hierdie doel het hy nasionale Israel, wat geval het as gevolg van sy verwerping van Christus, 'n onderwerp van vervloeking vir al die volke van die aarde gemaak. Hierdie vloek is gebou op die terugkeer van Jode na hul nasionale bodem in 1947 na die dood van 6 miljoen Jode in die krematoriums van Nazi-Duitsland se kampe. Hulle het vir Pilatus gesê aangaande die Christus wat Jesus van Nasaret genoem word: " *Laat sy bloed op ons en op ons kinders kom !* " God het hulle geïnspireer met die woorde van hierdie aankondiging van hulle voortdurende toekomstige vloek, waarvan die "Sjoa", die "finale oplossing" wat deur Adolf Hitler, die Nazi-Führer, verorden is, 'n laaste waarskuwing was wat deur God gerig is aan die ongelowige Christen- of Joodse volke wat oor die aarde versprei is. Na hierdie les het God die Westerse mensdom 'n lang tydperk van vrede gegee, gunstig vir handel en die materiële verryking van die VSA, Europa en sy globale uitgroeiels. Dit, in 'n latente konteks van internasionale terroristedreigemente, agtereenvolgens Palestynse, toe sogenaamde "Islamitiese" Moslem. Omdat die onreg wat die Moslem-Palestynse gely het, die woede van die Moslem-volke teen die voormalige Westerse "kruisvaarders" gewek en weer wakker gemaak het. Dit is dus 'n ware uitroep, selfs 'n gehuil, wat God uitspreek deur hierdie vrugte van vloekte wat die Joodse volk verskuldig is vanweë hulle terugkeer na hulle historiese nasionale land. Volke wat beweer dat hulle op "rede" staatmaak, moet die skakel verstaan wat die vloek wat die hele aarde ly, verbind met die Joodse volk, die outeur en verantwoordelik vir die oorsaak daarvan. Maar in die godsdienstige sfeer, soos in die sekulêre sfeer, staan rede in die pad van die bewyse wat gelewer word. Waarhede sirkuleer, maar hulle word nooit versterk nie. In ons laaste dae blyk dit al hoe meer dat die standaard van enkele denke enige idee van bevraagtekening teenstaan. Enige herooringing

van 'n onderwerp word deur die politieke, ekonomiese, gesondheids- en natuurlik godsdienstige elites as 'n onaanvaarbare stap terug geïnterpreteer. Ook, paradoksaal genoeg, getuig hierdie internasionale gedrag van die leiers dat God hulle voorberei om sy strawwe te ondergaan wat progressief sal wees, en tot die uitwissing van die menslike spesie op aarde, met die wederkoms van Christus die Verlosser en Wreker. Maar natuurlik is hierdie bewys slegs binne die bereik van sy uitverkorenes, verlig deur sy onfeilbare profetiese woord.

As ons teruggaan in tyd, van die vrug tot die stam en die wortel, het ons die historiese getuienis van byna 2000 jaar se Christelike geloof. Alhoewel dit verskriklik gekenmerk word deur 'n donker aspek, getuig hierdie tydperk van die werk en bestaan van Jesus Christus. Maar ongeag hierdie getuienis, verwag "rede" nie meer bewyse as wat dit gedoen het in die tyd van die reg van verdagtes tydens die Franse Rewolusie nie. Enigiemand wat die standpunt van nasionale leiers weerspreek, word verdag, en die onopgeleide en ongelowige volksmassas onderwerp hulle, geneutraliseer deur vrees. Ons is nou in die finale stadium van die verharding van die hart van die Egiptiese Farao, wat God op die punt gestaan het om dood te maak, want voor die Galdeërse koning Belsasar het God hom ook geweeg en hom te lig bevind in die weegskaal van sy geregtigheid.

Voor Jesus Christus vind ons die uittoeg uit Egipteland en die vorming, deur God, van die Joodse nasionale Israel. Dag na dag is die ervarings van hierdie mense neergeskryf; wat deur enige sogenaamde "redelike" verstand as bewys van die bestaan van die bevrydende God beskou moet word. Hierdie geskrewe getuienis toon 'n besorgdheid oor superieure intelligensie wat die Joodse volk die eerstes was om te demonstreer. Die kontinuïteit wat in die skryf van hierdie geskrifte oor ongeveer 15 eeue waargeneem is, onderskei die ervaring van hierdie volk verder van dié van ander aardse volke. Een detail is die moeite werd om te noem: God het sy mense gedwing om getuie te wees van die strawwe wat Hy hulle opgelê het. Geen ander volk het dit gedoen nie, want afgesny van God, word mense oorgegee aan menslike trots wat hulle dryf om 'n glorieryke beeld van hul ervaring te handhaaf. Bewyse van hierdie gedrag is in Egipte gegee, aangesien die naam, en alle herinnering aan Josef se geseënde heerskappy as Grootvisier, deur die Farao wat vyandig teenoor die Hebreeuse volk was, uit die Egiptiese kulturele historiese rekord uitgewis is. En oor die eeue van die Christelike era is die getuienisse wat deur monarge gelaat is, dikwels verfraai tot voordeel van die betrokke onderdaan. Inteendeel, die Bybel getuig van waarheid wat beide seën en vloek bevestig; wat dit die geloof van werklik "redelike" verkose amptenare waardig maak.

Die skoonheid van die skepping getuig van die besorgdheid oor goeie smaak wat deur sigbare dinge geopenbaar word. Die blomme, hulle voorkoms en hulle aangename geure getuig steeds van die delikaatheid van die Skeppergod. In die besonder gee die lente, 'n beeld van die tyd van sondelose Eden, die natuur sy weelderige aspek van blom-, plant- en dierelewe en -aktiwiteit. Hierdie dinge is gemaak om geniet te word deur 'n skepsel wat aangepas is vir daardie waardering. Menslike intelligensie is slegs die gevolg van dié van die God wat dit geskep het. En dit is op hierdie vlak van denke dat die dierlike mens homself van die geestelike mens skei. Die diermens sien dinge, maar hy verbind dit nie met die

skeppergod nie, sy vlak van intelligensie weier hierdie bewys, deur gebrek aan intelligensie, of deur die vrye keuse van 'n rebelse wil, omdat hy nie wil hê dat God of Meester hom gehoorsaam nie, en dit veral in Frankryk, sedert Mei 1968, waar hierdie uitdrukking as 'n slagspreuk opgeneem is deur die jeug wat teen die ou samelewingsmodel in opstand gekom het.

Die Bybel getuig steeds van tallose dinge, waaronder die verslag van die vloed wat slegs 4 337 jaar gelede op ons aarde plaasgevind het. Dit is nie veel as ons weet dat daar in hierdie 4337 jaar sowat 2000 jaar van die Christelike era is nie. Die drie periodes van 2000 jaar is dus gekenmerk deur hierdie drie opeenvolgende ervarings: die vloed, die vorming van Israel, die Christelike ervaring; en elke stap dra 'n goddelike les; Die eerste twee leer oor dood en lewe. Die derde kom in Christus wat deur geloof in sy vrywillige offer die dooies van die lewendes skei.

Dit is duidelik dat die bewyse wat vandag, in 2022, gegee is, geen effek meer op menslike gedagtes het nie. Die 76 jaar van vrede sedert die einde van die Tweede Wêreldoorlog, dit wil sê sedert 1945, het die mensdom gehersenspoel. Die magsoorname deur die Amerikaanse en Europese jeug het 'n rebelse samelewing voortgebring wie se bestemming is om die standaard van Sodom en Gomorra te bereik. In die Weste word godsdienstige denke net so verwerp soos Lot se pogings om die slegte gedrag van die mense van Sodom te verander. Oor die afgelope 76 jaar, van geslag tot geslag, het die rebelse neiging versterk en versterk. Om sonder God te lewe, bied nie meer enige probleem in die gedagtes van mense wat in hierdie klimaat gebore is wat deur ateïsme oorheers word nie. Hul lewens is vol, gevul met verskeie aktiwiteite wat hul projekte en hul hoop motiveer. Kortom, gebore sonder God, voel hulle geen behoefte aan Hom nie. Gevul met trots en arrogansie vanweë hul hoë tegnologiese en wetenskaplike kennis, verag hulle die godsdienstige gees wat hulle as 'n "dinosaurius" van vervloë tye beskou. In die lig van hierdie tipe gees kan die verkose amptenare niks meer doen nie; enige demonstrasie van waarheid word nutteloos en ydel. Daarom sal die uitverkorenes van die eindtyd nooit 'n menigte wees wat niemand kan tel soos God aan Abraham aangekondig het nie, maar hulle sal altyd daardie "klein kuddetjie" wees wat dierbaar en kosbaar is vir die hart van die getroue lewende God.

En aan diegene wat dalk steeds glo dat rede die mensdom kan beskerm, herinner ek julle daaraan dat God die vermoë het om dit aan 'n mag van blindheid of waan te onderwerp, soos 2 Tess. 2:10-12 leer: " *en met allerhande misleiding van ongeregtigheid in die wat verlore gaan, omdat hulle die liefde tot die waarheid nie aangenem het om gered te word nie.*" Daarom sal God hulle die krag van die dwaling stuur, sodat hulle die leuen sal glo, sodat almal veroordeel kan word wat die waarheid nie geglo het nie, maar behaë gehad het in die ongeregtigheid".

Die mens se verlossing het 'n prys

Hierdie onderwerp van besinning sal ons toelaat om te verstaan waarom die pad wat na die ewige lewe lei, volgens Jesus, " *eng en smal* " en min gebruik

word. Om die begrip van sy reddingsprojek te kompliseer, het God dit gebou op 'n opeenvolging van twee verbonde wat tussen Hom en mense gesluit is. Ons moet dus verstaan dat sonder die aanvaarding van die nuwe verbond in Christus, die Joodse godsdienstige geloof van die ou verbond soos 'n onvoltooide simfonie is. Later in die Christelike era sal dit ook die geval wees vir die Protestantse geloof wat, deur nie die herstel van die Sabbat en van alle waarheid wat deur God herstel is, te aanvaar nie, ook 'n onvoltooide simfonie gebly het, nadat die datums van die lente van 1843 en die herfs van 1844 verby was; dit omdat die goddelike besluit wat in Daniël 8:14 aangehaal word, in werking getree het met al sy gevolge, goed vir die uitverkorenes en verskriklik vir die gevallenes: gepas vertaal: " *En hy het vir my gesê: Tot aand en môre, 2300, en sal geregverdig word, heiligheid.* " Die verskriklike aspek bestaan uit die bevraagtekening van die voorwaardes van die aanbod van goddelike " *geregtigheid* " wat aan die sondaar toegestaan is, aan die einde van die genoemde tydperk, dit wil sê 1843.

Dit is juis in Daniël 10:12 dat God aan ons die beeld van die uitverkorene voorhou; dit, deurdat sy engel vir Daniël sê: " *Hy het vir my gesê: Daniël, **moenie vrees nie** ; want van die eerste dag af dat jy jou hart daarop gerig het om te verstaan en jou voor jou God te verootmoedig , is jou woorde gehoor, en dit is as gevolg van jou woorde dat ek kom.* " Dit is deur so 'n vers te lees dat 'n mens leer wat God van hom verwag. God is natuurlik onsigbaar, maar Hy is nie stom, doof of blind nie. Sy bedoeling is om te openbaar wie Hy is aan sy uitverkorenes, en dit slegs met betrekking tot sy karakter, aangesien Hy die onsigbare Gees bly. Let op wat die rede wegneem om Hom te " **vrees** ": " *want van die eerste dag af het jy jou hart daarop gerig om te verstaan en jou voor jou God te verootmoedig.* " Hierdie vers help ons verstaan waarom God in 1843 die boodskap van die eerste engel van Openbaring 14:7 tot mense gerig het: " *En hy het met 'n groot stem gesê: **Vrees** God en gee Hom heerlikheid, want die uur van sy oordeel het gekom; en aanbid Hom wat die hemel en die aarde en die see en die waterfonteine gemaak het.* » Paradoksaal genoeg vermaan God sy uitverkorenes om Hom te " **vrees** " sodat hulle, soos Daniël, deur die herstel van die vereiste waarhede nie meer rede het om Hom te " **vrees** " nie. Die boodskap wat deur hierdie eerste engel aangekondig is, is in 1843 gerig, op die presiese oomblik toe die bevel van Daniël 8:14 vereis dat die uitverkorenes die beeld van Daniël se gedrag moet reproduseer. Tyd word dan onder die teken van profesie geplaas en die verskil tussen die uitverkorenes en die gevallenes berus op hierdie ewige maatstaf: " *want van die eerste dag af het jy jou hart daarop gerig om te verstaan en jou voor jou God te verootmoedig.* " Die eis vir die herstel van die praktyk van die Sabbat word gesien in die aankondiging wat deur die engel gemaak word wat aan die Christene sê wat erfgename van die Rooms-Katolieke Kerk is. Sondag: " *en aanbid Hom wat die hemel en die aarde en die see en die waterfonteine gemaak het.* " » ; " *hy wat gemaak het* " of, die Skeppergod van Genesis 2:1-2: " *En op die sewende dag het God sy werk voltooi **wat Hy gemaak het** , en op die sewende dag gerus van al sy werk **wat Hy gemaak het** .* " En God het die sewende dag geseën en dit geheilig, omdat Hy daarop gerus het van al sy werk wat Hy geskape **en gemaak het** . " En die teks van die 4de ^{van} die 10 gebooie van God herinner mense aan hierdie plig wat Hy van hulle eis na die donker eeue van die Romeinse

Christendom. Ons lees in Eksodus 20:11: “ *Want in ses dae **het die HERE** die hemel en die aarde gemaak, die see en alles wat daarin is, en op die sewende dag het Hy gerus.*” Daarom het Yahweh die sabbatdag geseën en dit geheilig. » Deur dus die gedrag van Daniël, wat God sedert 1843 goedkeur en seën, na te boots, word al die ware uitverkorenes onderskei van die gevallenes wat nie aan hierdie karakterstandaard voldoen nie. En wie is hierdie gevallenes? In Openb. 14:8, in die tweede engel se boodskap, verskaf God die antwoord deur te wys na “ *Babilon die Grote* ” wat Hy sê “ *geval* ” het. Hierdie naam verwys na die pouslike Rooms-Katolieke Kerk, maar wanneer het dit “ *geval* ”? Nie in 1843 nie, maar in die 16de ^{eeu}, toe dit gekies het om die boodskap van die Protestantse Hervorming te bestry. En in hierdie gedrag van trots en minagting vir goddelike waarheid, is sy die voorbeeld van die absolute teenoorgestelde van die nederige Daniël. Deur God se volle goedkeuring terug te wen, het sy gehoorsame en intelligente uitverkorenes niks meer om van Hom te vrees nie, want Hy het hulle lief en beskerm hulle. In hierdie gedrag herontdek die uitverkorenes die beeld van God wat deur die oorspronklike sonde verlore gegaan het. Die dood, wat sy loon was, en die vrees van God is deur God self in Jesus Christus betaal: die skuld is vereffen, maar iemand moes dit doen, in die naam van die beginsel wat deur die goddelike wet vereis word en waaraan Paulus ons herinner deur te sê in Rom. 6:23: “ *Want die loon van die sonde is die dood; maar die genadegawe van God is die ewige lewe in Christus Jesus, onse Here.* ” Wat beteken hierdie “ *genesinggawe van God* ”? Dit is baie belangrik om daarop te let, die aanbod van verlossing is 'n goddelike inisiatief wat onafhanklik bly van die reaksies wat mense daarop gee. Deur aan die kruis te sterf, plaas Jesus die keuse voor menslike sondaars om 'n verbond met Hom te sluit deur die gestorte bloed wat die skuld aan die oortredende goddelike geregtigheid vereffen het. Die aanbod word dus voor die sondaar aangebied, maar hierdie aanbod is nie onvoorwaardelik nie, en dit is waar die woorde wat Jesus in Openb. 3:18 gespreek het, geregverdig word: “ *Ek raai jou aan om van My goud te koop wat in die vuur gelouter is, sodat jy ryk kan word; en wit klere, sodat jy aangetrek kan word en die skande van jou naaktheid nie openbaar word nie; en self jou oë met oogsalf, sodat jy kan sien.*” » Redding wat as “ *gratis* ” aangebied word, word dus in werklikheid “ *betaal* ”. Maar nie met geld nie, die prys om te betaal is: die verandering in die gedrag van die geroepene wat, deur ooreenstemming met goddelike vereistes, die status van uitverkorene sal verkry wat God nie meer hoef te vrees nie, maar wat Hom net elke dag meer moet liefhê tot sy laaste asemteug, of sy wegraping, lewend, na die hemel, ten tyde van die wederkoms van Christus, dit wil sê in die lente van 2030. Jesus spesifiseer dan in Openb. 3:19: “ *Almal wat Ek liefhet, bestraf en tugtig Ek. Wees dan ywerig en bekeer jou.* » Hierdie ywer en die vrug van bekering bestaan daarin om die beeld van Daniël 10:12 weer te gee: “ *Daniël, moenie vrees nie; want van die eerste dag af dat jy jou hart daarop gerig het om te verstaan en jou voor jou God te verootmoedig, is jou woorde gehoor, en dit is vanweë jou woorde dat ek kom.* ”

Deur te sê: “ *Almal wat Ek liefhet, bestraf en tugtig Ek* ,” bevestig Jesus sy verbond met die Adventiste-geloof sedert 1843 en 1873, waar die term “Filadelfia” spesifiek daarop betrekking het. Maar dit is juis omdat hierdie amptelike instelling syne is dat hy oordeel dat sy gedrag mettertyd koud en

formalisties geword het, in "Laodisea", 'n godsdienst wat oorgedra word deur die gees van tradisie soos die geval was met die antieke Joodse alliansie en Protestantisme tussen die 16de^{eeu} en 1843.

Die prys van verlossing is so 'n belangrike onderwerp dat dit alle valse godsdienste aan die toets van egtheid stel. En sonder die behoorlike interpretasie daarvan, is hulle almal soos die onvoltooide simfonie, of soos die leuenstories wat ouers hul kinders leer. Alle valse godsdienste belowe hul volgelinge die "paradys" of "Eden" van God. En hierdie volgelinge sal verskriklik teleurgesteld wees omdat hulle nie verstaan het dat toegang tot die "paradys" teen 'n prys kom wat geen mens kon betaal het nie, want sonde word deur almal deur die menslike aardse geskiedenis geërf. Wat kan 'n ou verbondsjood aan God bied om die "paradys" te verkry aangesien Jesus gesterf het deur sy lewe as 'n soenoffer te gee? Sonder die bloed van Christus kan hy slegs diereoffers bring, waaroor Hebreërs 10:4 spesifiseer: " *want die bloed van stiere en bokke kan onmoontlik sondes wegneem.*" » ; dus geen toegang tot die "paradys" sonder die menslike bloed van die goddelike Christus nie. Op sy beurt het die Katolieke geloof vir 16 eeue die betekenis van die prys van verlossing verdraai. In die 16de^{eeu} het sy die "paradys" vir geld verkoop; wat die onderwysmonnik Martin Luther toegelaat het om sy bose natuur te ontdek. Sy het selfs God se vrye aanbod laat verdwyn deur haar volgelinge te beveel om hulself te straf met lyfstraf wat so ongeregtig as nutteloos is, geseling van die liggaam, marsje op die knieë, ens. Die aanbod van genade is dus teruggetrek. Toe kom die geval van die Protestantse geloof wat die beginsel van genade en dié van die uitsluitlike gesag van die Bybel, die heilige woord van God, herstel het. In die praktyk was hierdie gereformeerde geloof egter slegs halfgereformeerde, vandaar die ooreenkoms met die onvoltooide simfonie. Want, terwyl hulle Katolieke leuens veroordeel het, het Protestante steeds die valse rusdag wat deur die Romeinse Keiser Konstantyn I^{sedert} 7 Maart 321 ingestel is, geëer. Deur die herstel van die ware Sabbat op die ware sewende dag, wat Saterdag is, te eis, word die deur van die "paradys" gesluit vir Protestante wat nie hierdie goddelike vereiste gehoorsaam wat deur hom in Daniël 8:14 bepaal is nie. Uiteindelik kom die beurt van amptelike Adventisme, waaraan Jesus ons herinner aan die prys van verlossing. In die lig van die enorme prys wat Hy persoonlik betaal het om toegang tot Sy "paradys" te bied, is Hy geregtig om te eis van Adventiste wat voordeel wil trek uit Sy aanbod, die prys wat deur al Sy ware uitverkorenes te alle tye betaal is; hierdie prys is die gedrag wat in Daniël gevind word: " *want van die eerste dag af **het jy jou hart daarop gerig om te verstaan en jou voor jou God te verootmoedig**.*" Dit was die hele betekenis wat God aan die toets van geloof van 1994 wou gee; 'n toets van geloof gebaseer op die demonstrasie van belangstelling in die profetiese woord wat die wederkoms van Christus in 1994 aan Adventiste aangekondig het; dit volgens die geïnspireerde interpretasie wat Jesus Christus my gegee het om hierdie toets te organiseer. Aangesien die gedemonstreerde geloof nie in ooreenstemming was met die getuienisse van sy stigtersvaders wat in 1843 en 1844 getoets en gekies is deur die valse aankondigings wat deur William Miller van stapel gestuur is nie, sien die amptelike en institusionele Adventiste-geloof die deur van die "paradys" naby voor hom en sy lede, wie se geloof 'n onvoltooide simfonie is wat deur

ongeïnteresseerdheid en ongeloof geopenbaar word; gedrag wat nie verlossing werd is nie. Uiteindelik kom die beurt van Islam, wat ook beweer dat hulle God se "paradys" het. Hier weer eens, aangesien die prys van verlossing wat deur God gegee word nie erken word nie, sal die deur na die "paradys" toe en ontoeganklik bly. Met Islam is God niks meer as 'n despotiese, arbitrêre en tirannieke koning van die heelal nie. Die betekenis wat aan sonde gegee word, is onakkuraat, aangesien die Bybelse goddelike wet vervang word deur geloof in die Koran, wat nie die tien gebooe van God aanbied nie en uitsluitlik betrekking het op geloof in sy oorlogsleier, Mohammed. Maar reeds verteenwoordig die geloof van Islam slegs 'n gevaar vir ongelowige Christene wat dit waarde by God gee. Omdat die godsdien van Islam nie gebaseer is op die vrywillige dood van die Messias Jesus nie, weet die ware uitverkorenes dat toegang tot verlossing onmoontlik is vir Moslems. Met Islam kom die sluiting van die verskillende aspekte van godsdienste wat beweer dat hulle van die een God afkomstig is, wat Homself egter slegs deur die Joodse volk geopenbaar het.

Die prys van verlossing rus op die verskyning van die Messias wat die naam ontvang: "Jesus", 'n naam wat beteken: YaHWéH red. Hierdie naam gee al sy betekenis aan die nuwe verbond wat God sal vestig op die bloed van die gekruisigde Christus. Inderdaad, tot sy verskyning het die Hebreërs God slegs geken by sy naam YaHWéH waarmee Hy sy ewige bestaan bevestig. Maar sonder Jesus Christus, wie se naam die boodskap van verlossing dra, was die verhouding met God onvolledig en slegs voorlopig. Dit is dus deur die Messias Jesus Christus te erken dat die voorlopige Joodse geloof verleng kan word en die goedkeuring en seëninge kan verkry wat verbonde is aan geloof in die Messias wat deur God in Dan. aangekondig is. 9:24 tot 27.

Kortliks, Jode, Katolieke, Ortodokse, Anglikane, Protestante, Adventiste en Moslems is almal verlore omdat hulle verkeerd is oor die "prys van verlossing", beide die een wat God in Christus betaal het en die een wat die uitverkorenes moet betaal om Sy genade te verkry. Dit is hierdie gedeelde gedrag wat hulle almal hierdie beeld van 'n "onvoltooide simfonie" gee. En hierdie verwyt van die onvolledigheid van die standaard van waarheid word in Openbaring 6:13 bevestig deur die simbool van die "**onryp** vye " van hierdie vers: " en die sterre van die hemel het op die aarde geval, net soos 'n vyeboom sy **onryp** vye *afgooi wanneer dit deur 'n geweldige wind geskud word* "; "**groen** " of, voordat dit die volwassenheid van sy rypwording bereik. En om verkeerd te wees oor die prys van verlossing is baie ernstig, want dit ontnem die Skeppergod die voordeel van 'n kragtige demonstrasie van liefde wat Hy rig tot al sy skepsels wat in die hemel en op aarde woon; hemelse engele sowel as aardse mense. Sonder gevolge vir die hemelse wesens wie se deelname en oordeel deur Jesus na sy opstanding voltrek is, vertaal die verlies van die demonstrasie van God se liefde op aarde in die verlenging van ongeloof wat swak geleerde mense na die ewige, dit wil sê definitiewe, dood lei. Die term alliansie impliseer egter die melding van klousules en wederkerige pligte van die kontrakterende partye. Soos in die huweliksdaad verbintenisse van wedersydse trou deur die eggenote aangegaan word, moet die verbintenisse in die verbond wat met God in Christus gesluit is, getrou nagekom en geëer word. En hier weer, in die geval van 'n oortreding van

die klousules, skei egskeiding die vervreemde eggenote vir altyd. En God doen dieselfde met mense wat sy verlossing opeis en nie rekening hou met sy klousules wat deur Hom in Jesus Christus gespesifiseer is nie.

Die Romeinse Goddelike Lesse

Dwarsdeur Sy profetiese openbaring het God aan Rome 'n leidende rol gegee. Die rede vir hierdie alomteenwoordigheid van Rome lê in die rol wat dit sal speel in sy plan om die mag van die Joodse volk te verminder en te verpletter gedurende die tyd van Jesus Christus se aardse bediening. Inderdaad, sonder die Romeinse besetting van Jerusalem en die hele Judea, kon Jesus se bediening nie in volkome vryheid uitgevoer gewees het nie. Gedurende die drie jaar en ses maande van sy openbare bedrywigheid is die Joodse geestelikes genuë en verhoed om hom leed aan te doen. Maar toe die tyd aangebreek het om die laaste "Pasma" en die laaste "Versoendag" te vervul, het die Romeinse beskermder die beul geword van die straf vir sonde wat deur God veroordeel en veroordeel is. In hierdie ander rol het Rome slegs gedoen wat God dit gegee het om te doen.

In Openb. 17:10 vertel die engel vir Johannes van die " *sewe koppe van die dier* ": " *Dit is sewe konings: vyf het geval, een is, die ander een het nog nie gekom nie; en wanneer hy kom, moet hy 'n kort tydjie bly.* " Hierdie " *sewe konings* " verteenwoordig sewe opeenvolgende tipes regering wat Rome deur sy geskiedenis ervaar het. Ek herinner jou daaraan dat volgens Jes. 9:14: " *die kop is die magistraat of die ouderling en die stert is die profeet wat leuens leer.* " In die geval van heidense Rome is " *die kop en die stert* " verteenwoordig deur een en dieselfde persoon wat oor die volk regeer het. Die sewe Romeinse regerings was agtereenvolgens die monargie, die republiek, die konsulaat, die diktatorskap, die driemanskap, die ryk, die tetrargie (vier geassosieerde keiserlike heersende hoofde). Nadat hierdie verskillende tipes regering ervaar is, het die Romeinse model reeds bewys dat die probleem van volke nie in die vorm van hul regering lê nie, maar uitsluitlik in hul skeiding van die opperskepper God. Omdat geen van die modelle wat getoets is, die resultaat opgelewer het wat deur die mense van Rome gesoek is nie. Dit is normaal, aangesien die mens se problematiek is wanneer hy... is geskei van God. Geen van die tipes regimes wat aangeneem is, het daarin geslaag om bloedige botsings tussen opponerende ondersteuners te vermy nie. En toe God die ontlukende Christelike geloof wou toets, was dit weer eens na Rome en sy wreedste en waansinnigste keiserlike verteenwoordiger, Nero, dat Hy hom gewend het. Terugkyk na hierdie verlede van Rome se profeteer die historiese lot van die Franse volk. Toe die volk van Frankryk, moeg vir die wrede en onregverdige afpersing van die monargie en die Rooms-Katolieke geestelikes, 'n Rewolusie aangegaan het, het hulle geglo dat hulle hulself definitief van 'n bloeddorstige monster ontslae geraak het. Maar vanaf 1793 het 'n borrelende konteks en die risiko om die monargie weer te sien ontstaan, die rewolusionêre daartoe gelei om volksmoord op die aristokratiese klas te pleeg. Die bloedige monster was nie meer die monargie en sy Rooms-Katolisisme nie, maar rewolusionêre optrede self. In sy hele geskiedenis het die Paryse rivier, genaamd

die Seine, nog nooit soveel menslike bloed ontvang nie. Parys het toe 'n "toneel" van sistematiese moord aan toeskouers van aarde en lug gebied.

Die getuienis van historici is baie nuttig, maar aangesien hulle nie die feite vanuit 'n geestelike perspektief kan beoordeel nie, is hul verduidelikings van min belang. Om sy doelwitte te bereik, manipuleer God mense van die kleinste tot die grootste, en hierdie klein stroompies vorm uiteindelik groot riviere, dan groot strome, wat hul reis beëindig deur in die see te vloei. Voordat die republiek homself permanent gevestig het, het dit terugvalle en kort terugkeer na monargie en ryk beleef, alles eweneens gekenmerk deur die vergieting van menslike bloed. En as ons na die geskiedenis van Frankryk kyk, vind ons die opeenvolging van regimes wat Rome lank na 1789 ervaar het, die eerste republiek het die monargie opgevolg. Toe het 'n diktator genaamd Maximilien Robespierre, wat onlangs in 'n artikel genoem is, die mag oorgeneem en Frankryk vir 'n jaar, tot vandag toe, bloedig laat bevloei. Met Robespierre tereggestel, het die Republikeinse Direktoraat die mag aan 'n jong Korsikaanse konsul, Napoleon Bonaparte, toevertrou. Teen sy Korsikaanse volk, wat onlangs aan Frankryk oorhandig is, het hy die kant van Frankryk gekies en sy strepe as 'n artillerie-offisier in geveg verdien. Hy het dus die "goeie deel" vooruitgeloop waaroor hy binnekort as Keiser, as absolute meester, sou regeer. Dus het slegs die triumviraat en die tetrargie Romeinse eksklusiewe oorgebly. Maar dit is nie die essensiële ding wat, vir Rome sowel as vir Frankryk, die soeke na ideale regering raak nie; wat nooit tot die verlangde resultaat lei nie.

Indien die ervarings van Franse regering in die Christelike era 'n leidende rol gespeel het in sy verhoudings met pouslike Rome, het Frankryk nietemin niks meer as Rome ervaar nie, behalwe dat sy oorgang na 'n republiek gekenmerk is deur 'n sistematiese verwerping van alle soorte godsdienste. Rome het dit nie gedoen nie, en sy republiek het nie die afgodsdienstkultusse van baie vorme wat die Romeinse volk beoefen het, verhoed nie. In Frankryk is die gees van ateïsme 'n ware nuwigheid. Maar dit moet opgemerk word dat hierdie nasionale ateïsme eers verskyn het nadat die apostoliese geloof, die model van volmaaktheid, toe die valse Katolieke geloof en die ware en valse Protestantse geloof, een na die ander, hul historiese getuienis gelewer het. Na die getuienis van die ateïstiese Frankryk sluit die siklus. Nadat al die lesse gegee is, het God die mensdom 'n lang tydperk van godsdienstige vrede gegun waaruit ons vandag nog steeds baat vind. Hierdie lang tydperk van vrede was net so nodig soos die drie jaar en ses maande van die bediening van Jesus Christus. Dit was om die uitbou van die Sewendedag Adventiste boodskap en die verkondiging daarvan regoor die aarde te bevorder. So, in godsdienstige vrede, het Adventisme versprei na alle lande waar dit moontlik was, selfs al word dit deur baie min mense verteenwoordig. Op my beurt, in 1994, is amptelike Adventisme deur Jesus Christus uitgebraak, maar nadat ek deur die organisasie uitgeskakel is, het ek die Adventistelinge ontvang wat deur Jesus Christus gegee is, en in die godsdienstige vrede wat voortgeduur het, het ek liedere gekomponeer, geskifte en verduidelikings geskryf, en ek gaan voort om dit in hierdie artikel te doen. Tog weet ek dat nou, gedurende die agt jaar wat ons skei van die wederkoms van Jesus Christus, vrede sal ophou en verwoesting op die aarde sal val en menigtes onverligte mense tot die dood sal

wegvoer, omdat God nie die liefde van sy waarheid in hulle sal gevind het nie. Hul onverskilligheid teenoor die waarheid daarvan het hulle selfs daartoe gelei om die vestiging van Islam, die godsdien wat met die eksklusiewe Christelike geloof meeding, in hul land te bevoordeel. Daarom sal God hulle oorlewer aan die gruweldade wat deur die fanatiese Moslems gepleeg word. En aangesien hierdie straf nie genoeg sal wees nie, sal hy die magtige Ortodokse Rusland, sy tenks, sy skepe, sy duikbote, sy supersoniese vliegtuie, sy hipersoniese missiele met kernkoppe (die nuutste innovasie) aanroep in ooreenstemming met sy profesie wat in Daniël 11:40 tot 45 aangebied word. Die wêreld sal ontdek wat "toorn van God" beteken. Die dood van die " *derde deel van die mense* " in hierdie konflik, volgens Openb. 9:15, sal slegs die laaste waarskuwing wees voor die finale uitwissing wat Jesus Christus met sy glorieryke wederkoms sal implementeer; dit, nadat hy die laaste rebelle aan die pyniging van sy " *sewe laaste plaë* " onderwerp het wat in Openb. 16 beskryf word.

In Openb. 17 sê die Gees van die " *sewe konings* " van Rome: " *Dit is sewe konings: vyf het geval, een is, die ander een het nog nie gekom nie, en wanneer hy kom, moet hy 'n kort tydjie bly. Vyf het geval* : die monargie, die republiek, die konsulaat, die diktatorskap en die driemanskap (Crassus, Pompeius, Caesar); *een bestaan* : die ryk, aangesien keiser Octavius Augustus genoem het. Dit was gedurende sy heerskappy dat Jesus gebore is, volgens Lukas 2:1: " *In daardie tyd het 'n bevel van keiser Augustus uitgegaan dat die hele wêreld geregistreer moes word* . "Die sewende koning dui die tetrargie aan wat gevorm word deur die assosiasie van vier keisers en meer presies van twee hoofkeisers genaamd Diocletianus en Maxentius, waarby twee ander keisers genaamd Constantius Chlorus en Galerius aangesluit word. God sê van hierdie vierparty-regering dat dit " *n kort tydjie moet bly* . " Dit blyk dat die lengte van hierdie tyd in Openb. 2:10 geopenbaar word en die duur daarvan is " *tien dae* " profeties, dit wil sê tien werklike jare. Hierdie " *tien jaar* " verdien dit om deur die Gees beklemtoon te word, want dit was die laaste gruwelike vervolgings wat heidense keiserlike Rome op die Christene van die ryk toegepas het. Maar godsdienstige vrede sou 'n vloek met ewigdurende gevolge wees tot die glorieryke wederkoms van Jesus Christus, want verkry in 313, vanaf 321, het hierdie vrede Konstantyn I toegelaat ^{om} die valse Christene, wat in die ryk talryk geword het, die praktyk van die ware Sabbat wat deur God geheilig is, te laat vaar. Deur in vrede in te gaan, het die Christelike geloof dus in die goddelike vloek geval en sodoende die opeenvolgende strawwe van die " *sewe basuine* " wat in Openb. 8, 9 en 11:15 beskryf word, geregverdig. In ons huidige era het ons gesien hoe die denkwysse van die Westerse samelewing heeltemal verander het in 'n paar jaar van vrede: dit veroordeel wat dit geregverdig het en regverdig wat dit veroordeel het. Konstantyn se skuld sal dus deur God gestraf moet word, hierdie keer eers deur die " *6de basuin* ". ", dan na die einde van die genadetyd, deur die " *sewe laaste plaë* " en die " *sewende basuin* " wat die skuldige rebelse mensdom in die lente van 2030 sal uitwis.

Die profesie spesifiseer oor " *die dier* " in Openb. 17:11: " *En die dier wat was en nie is nie, hy is die agtste koning, en hy is van die sewe en gaan na die verderf* . " » Weereens, om hierdie misterie rakende " *die dier wat uit die see*

opkom " aan die begin van hoofstuk 13 te verstaan, neem God as verwysing die godsdienstige norm van heidense Rome, gedefinieer deur sy " *sewe konings* ", dit wil sê sewe regerings. Die agtste regime wat Rome ervaar het, is sy pouslike regering; 'n regering wat onder die hoogste gesag van die Romeinse Pous geplaas word, genaamd "Soewereine Pontiff" of, in Latyn, "Pontifex Maximus". En hierdie titel het nog altyd bestaan deur die geskiedenis van heidense Rome, van die monargie tot die tetrargie. Die godsdienstige entiteit van " *die dier* " word dus in die heidense geskiedenis van Rome gevind, maar die pousdom alleen vorm nie " *die dier* " nie. Want " *die dier* " word voortgebring deur die koalisie van godsdienstige mag en dié van die mense van die ryk wat dit ondersteun en beskerm deur sy koninklike leiers en hul leërs. Nou, sedert Daniël 7:7, God het vir ons " *die dier* " geïllustreer en sy dubbele samestelling onthul: sy Romeinse identiteit in Daniël 8:9, waar heidense Rome aangedui word deur die simbool van die " *klein horinkie* " en die mense van ondersteuning wat uitgebeeld word deur die " *tien horings* " wat heidense Rome oorheers het tot die tweede verskyning van die " *klein horinkie* ", hierdie keer Rooms-pouslik in 538, in Daniël 7:8. Na aanleiding van die data aangehaal in Daniël 7:24, was die " *tien horings* " wat die pouslike regime van die agtste koning ondersteun, reeds teenwoordig in die vierde dier wat die Romeinse Ryk in Daniël 7:7 aandui. Dit is dus deur te verwys na die beelde en data aangehaal in Daniël 7 dat God sy raaisel van Openbaring 17:11 vasstel. Hier vind ons 'n wonderlike goddelike demonstrasie van die komplementêre rol wat God aan die profesieë van Daniël en Openbaring gee.

In Openb. 17:11 word die voorgestelde raaisel, " *die dier was en is nie* ," geanaliseer in die konteks wat in Openb. 17:3 gedefinieer word: " *Hy het my in die gees weggevoer na 'n woestyn* ." En ek het 'n vrou sien sit op 'n skarlakenrooi dier, vol godslasterlike name, met sewe koppe en tien horings. "Hierdie konteks is dié van 'n toets van geloof wat gesimboliseer word deur die woord " **woestyn** ". Hierdie historiese konteks is dié van die eindtye waarin " *die dier* " sy oorheersing verloor het, aangesien ons die afwesigheid van diademe of krone op die Romeinse " *sewe koppe* " en die " *tien horings* " van die Westerse volke opmerk . Die historiese konteks stel haar voor asof sy wag op haar finale straf, wat onder die simboliese naam van die " *oesjaar* " van Openbaring 14:18 tot 20 die godsdienstige leiers sal tref wat mense met hul valse leringe mislei het. Die sleutel tot hierdie interpretasie word gegee in Openbaring 18:6 waar God aan die slagoffers van die duiwelse verleiers sê: " *Betaal terug soos sy betaal het, en gee haar dubbel volgens haar werke.* " In die beker waarin sy ingeskink het, skink dubbeld soveel vir haar. "Hierdie finale straf word voltrek na die glorieryke koms van Jesus Christus. Dit is sy wederkoms wat die slagoffers van valse leringe toelaat om die ware geestelike aard van hul godsdienstige leraars te ontdek, sodat hul regverdige woede teen die skuldiges gedraai word soos Openb. 16:19 profeteer: " *En die groot stad is in drie dele verdeel, en die stede van die nasies het geval. En die groot Babilon is in gedagtenis gebring voor God om haar te gee die beker met die wyn van die grimmigheid van sy toorn* ."

In die koalisie wat " *die dier* " uitmaak, dra die mense-element groot skuld teenoor God. En in hierdie opsig moet ons die permanente steun van die mense van Parys vir die Katolieke geloof onthou, hul weiering van die Protestantse

koning Hendrik IV, wat gedwing en verplig was om die troon van Frankryk te bestyg, om tot die Rooms-Katolieke geloof van die Paryse volk te bekeer. Laat ons ook sy hulp byvoeg wat hy aan die Katolieke ligas van die Hertog van Guise gegee het met die uitroeiing van die Protestante op die dag van die sinistere Saint-Barthélemy, in 1572. Dit is hoekom die adellike en ryk families, gekoppel aan die monargie van die tyd, slagoffer sou word van die guillotine van die Paryse rewolusionêres. Om hierdie taak wat in Openb. 2:22-23 geprofeteer is, te volbring, het God die gewone mense van Parys teen die aristokratiese, **Katolieke klas gedraai**, soos hul koning Louis XVI en sy vrou wat volgens God gesterf het slegs omdat hulle hierdie Katolieke godsdiens geërf het wat hy in hierdie vers en in Openb. 17 met 'n " *prostituut* " vergelyk: "Kyk, Ek werp haar op 'n siekbed, en **die wat met haar egbreuk pleeg** , in groot verdrukking as hulle hul nie **van haar werke bekeer nie** ." Ek sal haar kinders doodmaak; en al die gemeentes sal weet dat dit Ek is wat die sinne en harte deursoek, en Ek sal elkeen van julle **volgens sy werke vergelde** . "In die oorspronklike Grieks is dit inderdaad " sy werke ," nie " hulle werke " nie. In die lig van hierdie verse het die volksmoord wat deur die guillotine van die rewolusionêre uitgevoer is, 'n goddelike wil vervul, aangesien God gesê het: " **Ek sal haar kinders doodmaak** ." Die uitdrukking " *om 'n dood te sterf* " sluit enige simboliese interpretasie van die woord " dood " in die genoemde strafaksie uit. En dit is deur haar dat God *die dier* " dodelik verwond " wie se " dodelike wond " volgens Openbaring 13:3 " genees " sou word : " En ek het een van sy koppe gesien asof dit dodelik gewond was;" **maar sy dodelike wond is genees** . En die hele wêreld het verwonderd agter die dier aan gegaan . "In hierdie vers, deur die gesindheid wat aan " *die aarde* " toegeskryf word, profeteer God die bewonderende steun wat die gevalle en ontroue Protestantse geloof aan die Rooms-Katolieke geloof sal bring, nadat dit deur God na 1843 verlate is."

Vir God en sy uitverkorenes het Frankryk in die Christelike era die heidense Romeinse volk vervang, en sy alliansie en ondersteuning vir die saak van pouslike Katolisisme het die " *dier* " toegelaat om vorm aan te neem en " arrogant " die volke van die aarde te oorheers , dikwels met geweld en die dreigement van die dood tot die Katolieke geloof bekeer. Drie beroemde mense het hierdie misdade tydens hul bewind gepleeg: Karel die Grote, Filips die Skone en Frans I. Die eerste het Duitsland met die swaard bekeer en die tweede het die Tempeliers en hul leier Jacques de Molay op die brandstapel verbrand. Wat die derde, Frans I, betref ' het hy vyandelikhede teen die gereformeerde geloof, die eerste Protestante, geopen. Sedert sy eerste koning, Clovis, het dit die reproduksie van die model wat deur heidense Rome geëksperimenteer is, toegelaat. So kan God sê dat " *die dier een van die sewe konings is* ", terwyl dit in Christelike vorm verskyn het, na die " sewe " Romeinse regerings.

Die vers van Openb. 17:7 help ons om beter te verstaan wat die " *dier* " is: " En die engel sê vir my: Waarom verwonder jy jou? Ek sal jou die verborgenheid van die vrou vertel en van die dier wat haar dra, wat die sewe koppe en die tien horings het. » Die Gees skei " *die vrou* " af wat Rome as 'n stad aanwys. Dit sal in vers 18 bevestig word: " En die vrou wat jy gesien het, is die groot stad wat oor die konings van die aarde heers. " "In die verlede het hy Jerusalem reeds met 'n prostituut vergelyk weens haar ontrouheid aan hom. Byvoorbeeld, in Jesaja 1:21:

“ Wat dan! Die getroue stad het 'n prostituut geword ! Dit was vol regverdigheid, geregtigheid het daar gewoon, en nou is daar moordenaars! ". Die stad Rome word na Westerse oorheersing gedryf deur die ondersteuning van " *die dier* " wat self gevorm word deur 'n assosiasie van die monargie, en sy tien koninkryke gesimboliseer deur die " *tien horings* ", met die Rooms-Katolieke godsdiens wat self uitgebeeld word deur die " *sewe koppe* ". Onlangs, vertrouend op die betekenis wat God dit in Gen. 2:2 gee, het ek die getal " *sewe* " die betekenis van " **heiligmaking** " gegee, ook die uitdrukking " *sewe koppe* " beteken: heilige magistraat, aangesien die woord " *kop* " " *die magistraat of die ouderling* " in Jes. 9:14 simboliseer . En onder hierdie term is die interpretasiefout nie meer moontlik nie, dit dui duidelik die sogenaamde "heilige magistraat" van die pouslike regime aan wat nog altyd in Rome gesit het, indien nie tydelik in Frankryk in Avignon nie; eers in Rome, by die Lateraanse Paleis, toe in die Vatikaanstad, in die Basiliek van Sint Pieter in Rome. Pouslike identifikasie is gebaseer op die identifikasie van die geografiese ligging waar dit geleë is, naamlik Rome in Italië. God vestig ook ons aandag op simbole wat toelaat die identifikasie van hierdie stad; die detail wat in vers 9 gegee word, is deurslaggewend: “ *Hier kom die intelligensie wat wysheid het te pas. Die sewe koppe is sewe berge waarop die vrou sit* . "Dit is nie sewe hoë berge nie, maar sewe klein heuwels waarop die stad Rome gebou is. Hulle is name gegee: die Kapitoel, die Palatyn, die Caelianus, die Aventynus, die Viminalus, die Esquilynus en die Quirinalus. Agter hierdie name lê die profesie van alle heidense Romeinse en dan pouslike pretensies."

Die Kapitoel: kom van die Latynse "caput" wat "kop" beteken.

Die Palatyn: beteken: die paleis, die kluis.

Die Caelius: beteken: die hemel. Daar staan die Lateraanse Paleis waar die pouse voor die Vatikaan gesit het. Langs die paleis staan die grootste Egiptiese obelisk in reaksie op die wense van Konstantyn I^{de} Grote. Die aanbidding van die god "Onoorwonne Son" word dus bevestig en stewig gekoppel aan pouslike aanbidding.

Die Aventine: beteken: Groet; van die Latynse "ave". Rome sal hierdie "hagel"-gebede rig tot Maria, die nuwe Astarte van die Christelike era.

Die Viminal: beteken: wat wyn produseer... *van losbandigheid of hoerery* , volgens Openb. 17:2: “ *Met haar het die konings van die aarde hoerery gepleeg, en die bewoners van die aarde het dronk geword van die wyn van haar hoerery.* »; maar ook 2:20-21: “ *Maar Ek het 'n paar dinge teen jou, dat jy die vrou Isebel, wat haarself 'n profetes noem, toelaat om te leer en my dienaars te verlei om seksuele hoerery te pleeg en afgodsoffers te eet. Ek het haar tyd gegee om haar te bekeer, en sy weier om haar van haar seksuele immoraliteit te bekeer.* » Dit is in hierdie gedrag van weiering om berou te hê dat " *Babilon die Grote* *geval het* " volgens Openbaring 14:8 en 18:2, tussen 1170 en die 16de^{eeu}, dit wil sê, vanaf die getuienis van Pierre Waldo (of Pierre Vaudés) tot dié van Martin Luther, die Katolieke lerende monnik, amptelike stigter van die Protestantse Hervorming.

Die Esquiline: beteken: wat op tafels bedien word. 'n Teken van rykdom en weelde, maar ook 'n verwysing na die Here se tafel wat die pousdom beweer te bedien.

Die Quirinaal: dit is die naam van 'n snoek of lans. Dit is die wapen wat die Switserse wagt van die Vatikaan toerus. Totdat die steun van die monargie en die Franse volk verlore gaan, sal die pouslike regime homself met pieke en lanse oplê en die ware dienaars van die lewende God sonder 'n gewetenswroeging doodmaak. Net soos Jerusalem in sy tyd die profete doodgemaak het wat God daarna gestuur het. Laastens, in Christus, is God op dieselfde manier behandel.

Op die kruin van hierdie " *sewe heuwels* " het die Romeinse heidendom sy tempels opgerig wat reeds die stad Rome besoedel het. Maar dit was onder sy pouslike heerskappy dat hierdie name leuenagtige " *lasterlikhede* " teenoor God geword het, soos hy in Openb. 17:3 en 13:1-5-6 sê.

In teenstelling met die mening van mense wat mislei is deur sy oënskynlike bekering tot die Christelike godsdiens, het Rome vir God in sy dieselfde heidense geestelike status gebly. Dit is die boodskap wat uit Daniël na vore kom, waar dieselfde simbool " *klein horinkie* " die verowerende republikeinse heidense Rome in Daniël 8:9 en pouslike Rome in Daniël 7:8 aandui. Die twee statusse word geïdentifiseer volgens of die " *klein horinkie* " optree in 'n konteks wat geleë is voor of na die " *tien horings* " van die Romeinse Ryk in besit gekom het van hul koninkryk, dit wil sê vanaf 395, in ons era, die datum van die begin van die val van die Romeinse Ryk wat ook die begin is van die vorming van onafhanklike " *tien koninkryke* " in Wes-Europa. Hierdie landmerk is so belangrik dat dit in Daniël 7:24 en Openb. 17:12 verskyn: " *Die tien horings wat jy gesien het, is tien konings wat nog geen koningskap ontvang het nie, maar hulle ontvang mag soos konings vir een uur saam met die dier.* " Ek wil graag 'n paar belangrike verduidelikings oor hierdie vers gee. God praat met Johannes en dit is eers in sy tyd dat die " *tien horings* " nog nie hulle koninkryk ontvang het nie. Dan teiken die tweede deel van die vers die tyd van die einde van die wêreld soos vasgestel in Openb. 17:3 waar, volgens Openb. 16:13 tot 17, in die konteks van die 6de ^{van} die " *7 laaste plae van God* ", die Westerse volke hul haglike lot aanpak deur hulle vir die laaste keer te onderwerp aan die teken van pouslike gesag, die verpligte Sondag, tot die finale doodsbesluit, wat die uitverkorenes sal teiken wat getrou gebly het aan die Sabbat wat deur God geheilig is, sedert die sewende dag van sy skepping van die aarde en van al sy aardse en hemelse dimensie. Maar Openb. 13:11 plaas al hierdie finale vervolgingsaksies onder die gesag van gevalle maar versoende en verbonden Amerikaanse Protestantisme met die Rooms-Katolieke geloof. Die misleiding word nou duidelik gedemonstreer en slegs daardie menslike siele wat die goddelike waarheid wat in die profetiese openbarings vervat is, verag, sal gevangesen van hierdie oënskynlike misleidende verleiding bly.

Hierdie finale situasie sal die oorlewendes van die Derde Wêreldoorlog in die situasie plaas waarin Eva en toe Adam hulself in die gesig gestaar het met die verleidelike woorde wat gespreek is deur die slang wat deur die duiwel bewoon, geïnspireer en as medium gebruik is. Soos in Genesis in God se Eden, sal die keuse van die " *twee bome* ", die " *boom van die lewe* ", 'n beeld van gehoorsaamheid in Christus, en die " *boom van die kennis van goed en kwaad* ", 'n beeld van die duiwel se rebelse ongehoorsaamheid, ewige en definitiewe gevolge van lewe of dood hê.

In die uiteindelijke geestelike aardse stryd wat in Openb. 16:16 " *Armageddon* " genoem word, 'n Hebreeuse woord wat kosbare berg beteken, sal gehoorsaamheid aan die Sabbat " *die boom van die lewe* " verteenwoordig en gehoorsaamheid aan Sondag, wat van sy oorsprong af besoedel is omdat dit aan die heidense songod gewy was, sal " *die boom van die kennis van goed en kwaad* " verteenwoordig, waarvan die vrugte tot die ewige dood lei.

Dus, tot die wederkoms van Christus, wat die godsdienstige situasie van die mens duidelik sal maak, sal die vloek wat deur die Katolieke godsdiens gebring word, sy dodelike vrugte dra op die hele opstandige Christelike mensdom. Sy sal hulle nie verlaat totdat hulle vernietig word deur die asem van die skeppergod, wat met baie name genoem word, maar hoofsaaklik dié van " *Jesus Christus* " wat sy aangesig openbaar as die uitsluitlike Verlosser van berouvolle en berouvolle sondaars. Hy het ook, sedert sy oorwinning oor die duivel en sonde, die enigste houder van die universele oordeel oor mense en hemelse engele geword. Eer aan sy Naam! Waarlik!

As hulle wys en deur God geïnspireer was, kon die leiers van die aardse volke baat gevind het by die getuienis van die ervarings van die stad Rome. Hulle sou toe nie hierdie mal avontuur aangepak het om 'n verenigde Europa saam te bring nie, wat uiteindelik tot mislukking gedoem is. Want hulle sou geleer het hoe Rome sy eenheid verloor het nadat dit binnegeval is deur bevolkings wat dit verower het. Etniese vermenging is 'n plofbare bom waarvan die ontploffing vertraag word, maar in geen geval vermy word nie; Die Almagtige God Jesus Christus sien daarna om en neem beheer om die ontploffing te veroorsaak op die tydstop wat Hy kies om dit te doen.

Ek vestig nou u aandag op die naam " *Babilon die Grote* " waarmee die Gees die stad Rome aandui, omdat Hy die naam daarvan nie duidelik kan noem nie. Volgens Openb. 17:5 verberg hierdie naam " 'n misterie ": " **Op haar voorkop was 'n naam geskrywe, 'n misterie: Babilon die groot, die moeder van die hoere en van die gruwels van die aarde.** " Ons kan reeds opmerk dat hierdie naam " **op sy voorkop** " geskrywe is, wat die middelpunt van sy wil en dus die teken van sy persoonlikheid aandui. In vergelyking, in Openb. 14:1, dra sy uitverkorenes in Christus se laer " *op hulle voorkoppe die Naam van Jesus en die Naam van sy Vader* ": " *Ek het gesien, en kyk, die Lam staan op die berg Sion, en saam met Hom honderd-vier-en-veertigduisend mense, met sy Naam en die Naam van sy Vader op hulle voorkoppe geskrywe.* » Die naam van Jesus is gekoppel aan dié van sy Vader omdat die herstel van goddelike waarhede wat sedert 1843 onderneem is, die Sewendedag-Adventiste-uitverkorenes die enigste Christene maak wat werklik voldoen aan die kriterium wat in Openb. 14:12 gedefinieer word: " *Hier kom die lydsaamheid van die heiliges te pas; hier is hulle wat die gebooie van God en die geloof in Jesus bewaar.* " "Sonder die nakoming van die Sabbatspraktyk wat sedert 1843 vereis word, kan hierdie definisie nie van toepassing wees nie." So heilig die werke wat deur geloof voortgebring word, konkreet die ware laaste uitverkorenes van Jesus Christus tot sy finale goddelik verheerlikte wederkoms.

Wat maak die naam " *Babilon die Grote* " geheimsinnig? Die rede is eenvoudig om te verstaan: omdat die stad wat hierdie naam in die Chaldea van

koning Nebukadnesar gedra het, nie meer bestaan nie, want ten tye van Johannes se visioen van God was dit reeds heeltemal vernietig en op die plek waar dit was, het slegs ruïnes, hope bakstene, oorgebly. Dit beteken dat die naam " *Babilon die Grote* " deur God aan Rome gegee is vir 'n simboliese doel. Reeds vanuit Rome het Petrus 'n vergelyking getref tussen die groot Romeinse stad en die " *Babilon* " van die oudheid, soos bewys deur hierdie vers wat in 1 Petrus 5:13 aangehaal word: " *Die gemeente van die uitverkorenes wat in **Babilon is** , en so ook Markus, my seun.* "

Die tweede vraag wat ontstaan is dus: waarom word hierdie naam aan Rome gegee? Die antwoord is steeds baie eenvoudig: omdat keiserlike Rome dié van die stad van koning Nebukadnesar in mag reproduseer. In Johannes se tyd het Rome tallose gesinne gelok wat na hierdie hoofstad gekom het op soek na voorspoed en 'n deel in sy enorme rykdom. Net so lok groot hoofstede vandag bevolkings om dieselfde redes. Ons kan dus sê dat die " *Babilons* " in ons tyd vermeerder. Maar in die tyd van Johannes het Rome alleen met trots sy hele Romeinse Ryk oorheers, wat die hele hedendaagse Europa behalwe Duitsland, sowel as Wes-Asië en die hele Noord-Afrika beslaan het. Die naam " *Babilon* " is deur koning Nebukadnesar gekies voor sy bekering en erkenning van die heerlikheid van die God van Daniël. Dit was juis omdat hy in die openbaar sy oorheersende en kreatiewe trots in hierdie ongelooflik pragtige stad uitgespreek het, dat hy volgens Dan vir " *sewe jaar* " deur God dom gemaak is. 4; 'n Belangrike detail om daarop te let, is dat God aan die koning sy toekomstige straf voorspel het in 'n visioen wat gegee is 'n jaar voordat sy lippe sy trots uitgedruk het. Die naam " *Babilon* " word dus veral aan hierdie vers uit Dan gekoppel. 4:30: " *Die koning het gespreek en gesê: Is dit nie die groot Babilon wat ek vir die koninkryk gebou het deur die sterkte van my vermoë en tot eer van my majesteit nie?* Die Romeinse keisers was ook almal besorg oor die versiering van hulle hoofstad, *hulle koninklike woning, deur die krag van hulle mag en tot die heerlikheid van hulle grootsheid.* " En Nebukadnesar se naamkeuse is geregverdig deur die naam van die stad genaamd " *Babel* " waarin koning Nimrod op dieselfde plek in sy tyd 'n hoë " *toring* " opgerig het na die verwoestende watervloed. As 'n profetiese tipe van ons hoofstede, het " *Babel* " die spesifieke kenmerk gehad dat dit die eerste bymekaarkomplek van die post-diluviaanse mensdom was. En die naam " *Babel* ", wat verwarring beteken, dra in homself die aankondiging van die mislukking van hierdie eenheidsbyeenkomste van die mensdom. God verseker dat die eindresultaat verwarring is, hetsy deur die skepping van tale, in die geval van die eerste " *Babel* ", of deur die botsings van burgeroorloë soos die geval was met die Romeinse hoofstad na 395.

As die naam " *Babilon die Grote* " na die stad Rome self verwys, verwys die res van die naam wat " *op haar voorkop* " geskryf is, " **die moeder van hoere en gruwels van die aarde** ", na die pouslike Katolieke godsdienstige instelling wat sy heersende setel daar gevestig het. Laat ons egter daarop let dat heidense Rome van alle eras verdien om hierdie kriteria te deel en dit is die idee wat God wil hê ons moet deel, want vir Hom het Rome in sy twee fases gebly, heidens dan Christelik, 'n kontinuïteit van afskuwelike heidense godsdienstige praktyke. Om oortuig te wees van hierdie regverdigde goddelike siening, is dit genoeg om die

werke wat in sy twee aspekte voortgebring is, te vergelyk. In beide is daar geweld, vervolging en die doodmaak van die teenstander aan wie die papisme en sy tribunaal van die Inkwisisie die naam "ketter" gee. Bestaan kettery daarin om die woorde en oordele van God te weerspreek? Nee! Nie dié van God, dié van die pous en sy godsdienstige geestelikes wat die regverdige Jesus Christus nie deel nie, en wat hy nog altyd veroordeel het, sedert sy aanneming van die res van die eerste dag gewy aan die glorie van die Romeinse "onoorwonne son" wat deur Konstantyn I ^{op} 7 Maart 321 opgelê is nie; slegs 8 jaar na die godsdienstige vredesbevel wat hy in 313 in Milaan onderteken het. Dit is hoekom *die "sonde"* wat aangehaal word en aan Rome toegeskryf word, reeds in Daniël 8:12 die verwerping van die sewendedag-Sabbat ten gunste van die sonrus van die eerste dag betref. Hierdie ongeloof was die oorsaak van die vestiging van die pouslike regime in Rome vanaf 538. Ons kan die gedrag van die verlossende skepper God maklik verstaan. Aangesien sy heiliges verkies om Rome eerder as Hom te gehoorsaam, lewer hy hulle oor, om hulle te straf, aan die wrede en vervolgende pouslike regime, wat presies vanaf 538 gevestig is. In Daniël 7:25 en Openb. 11:2-3, 12:6-14, en 13:5 kondig hy in profetiese waarde, van jaar, maand en dag, die tyd van 1260 jaar aan waartydens die tirannieke pouslike mag oor hulle sal heers. Aan die einde van hierdie tydperk, in 1798, het die pousdom sy amptelike gesag verloor, met Pous Pius VI as 'n gevangene wat in Valence in Drôme aangehou is, waar hy die volgende jaar, in 1799, steeds aangehou is. Die Katolieke vloek sou egter voortduur, maar die oorheersing en ondersteuning van sy "dag van die son" het onder die gesag van Protestantse Amerika gegaan, wat op 'n tradisionele wyse ontwikkel het en dus geheg gebly het aan sy "valse" "dag van die Here" wat van die pouslike Katolisisme geërf is. Hierdie Protestantisme, wat sedert die jaar 1843 deur God verlaat is en "*lewendig beskou word en dood is*", volgens die regverdige oordeel van Christus wat in Openbaring 3:1 geopenbaar word, sal die universele regering oorheers wat deur die oorlewendes van die Derde Wêreldoorlog gevorm word. Nadat hulle die laaste plaë van God gely het, sal hulle uiteindelik besluit om die Christene wat getrou gebly het aan God se geheiligde Sabbat uit te roei, maar Jesus wag vir hierdie oomblik om namens sy eie in te gryp teen die laaste rebelle. So sal die moorddadige regters die lyke word wat op aarde aan die laaste roofvoëls oorgelaat word. Hulle sal kos hê vir 'n "*duisend jaar*" waartydens die aarde verlate en van alle menslike lewe beroof sal wees. Want die uitverkorenes wat getrou gebly het aan die Sabbat wat deur God geheilig is, sal die Sabbatsrus van die sewende millennium binnegaan om in die hemelse veiligheid van die koninkryk van God te lewe. Daar sal hulle werk om die goddelose dooies te oordeel en 'n uitspraak te lewer oor elke saak wat ondersoek word. Die tyd van lyding wat tydens "*die tweede dood*" ondergaan word, sal dus vir elke persoon op 'n streng individuele wyse vasgestel word. Terselfdertyd sal "*die duiwel, Satan*," gevange gehou word op aarde tot die einde van die "*duisend jaar*", wanneer hy, saam met al die opgestane rebelle, sal vergaan in die vuur van "*die tweede dood*" van die finale oordeel wat in Openb. 20:11-15 genoem word. Die rol en vrugte van Rome sal dus verdwyn, vir ewig vernietig. Rome sal sy lot wat deur sy stigters Romulus en Remus, die eerste moordenaar van die tweede, voorspel is, getrou vervul het, soos die duiwelse Kain

wat sy broer Abel vermoor het. Tradisie skryf toe dat hulle deur 'n "wolfyn" gesoog is, in haar aspek van " *roofsugtige wolf* ", het Rome steeds haar naam vereer. Laat ons ook daarop wys dat die Latynse woord "lupa", vertaal as "wolfyn", ook 'n " *prostituut* " aandui.

Die goddelike Romeinse lesse kan steeds die lot van mense verander, maar tyd word korter en agt jaar, of meer presies sewe jaar voor die einde van die tyd van kollektiewe en individuele genade, is beskikbaar om hul keuse reg te stel. En hierdie tyd is selfs korter vir diegene wat in die komende Wêreldoorlog sal sterf; soos God aan sy uitverkorenes bekend gemaak het, deur Daniël 11:40 tot 45 en Openb. 9:15. Waarlik!

Die Sewe Dodelike Leuens

Hier neem ek die teenoorgestelde siening in van die bekende uitdrukking wat in dogma van Katolisisme geërf is "die sewe dodelike sondes", dit wil sê, volgens Rome: trots, vraatsug, luiheid, wellus, gierigheid, woede en afguns. Alhoewel dit waar is dat hierdie karaktergebreke verwerplik is en deur God self veroordeel word, is dit nie geregverdig om hulle as kapitaal voor te stel nie. Die term "kapitaal" verswak die ander soorte sondes wat God in primêre belang geplaas het. En in sy prioriteit, volgens Jesus Christus, is die hoofsonde godslastering, dit wil sê, lieg, teen die Heilige Gees van God. Om die belangrikheid daarvan ten volle te verstaan, moet jy eers weet wat hierdie sonde uitmaak: dit is om die werk wat deur Jesus Christus verrig is, aan die duivel toe te skryf. Met hierdie verduideliking word alles verstaanbaar. Aangesien die soendood van Jesus Christus aan aardse sondaars aangebied word as die enigste manier om die ewige dood te ontvlug en die ewige lewe van God te verkry, kom die toeskrywing van hierdie beginsel aan die duivel neer op die verwydering van die enigste deur tot verlossing wat deur God aangebied word. Die mens wat hierdie sonde pleeg, ontnem homself van enige moontlikheid om gered te word van die regverdigte goddelike veroordeling wat op hom druk.

Wat dan van ander sondes? Laat ons reeds sê dat, volgens God en die tafels van hierdie tien gebooie wat met sy vinger op kliptafels gegraveer is, om hul prioriteit bo alle ander verordeninge te merk, die aantal hoofsondes tien is, en nie sewe nie, soos die Romeinse tradisie leer. Omdat sonde voortspruit uit die oortreding van hierdie tien prioriteitsgebooie, is hulle dus eintlik "kapitaal", 'n woord geneem van die Latynse "caput" wat beteken: die kop. En om die tien gebooie van God met die menslike "kop" te verbind, is 'n werklikheid, want in die kop van die mens is sy brein, die ondersteuning van sy gedagtes en sy persoonlike wil. Jakobus het die goddelike wet baie goddelik met 'n spieël in Jakobus 1:23 vergelyk: " *Want as iemand 'n hoorder van die woord is en nie 'n dader nie, dié is soos 'n man wat na sy natuurlike gesig in 'n spieël kyk .* " Hierdie wet van die Tien Gebooie definieer die standaard van die ewige lewe in sy nog aardse fase. Want in ewigheid sal daar geen vader of moeder meer wees om te eer nie. Hierdie wet stel 'n perfekte standaard wat geen aardse mens ooit sedert die oorspronklike sonde van Eva en Adam nagekom het nie. Dit was eers toe God in Jesus Christus aarde toe gekom het dat aan hierdie vereiste voldoen is. Daarom het die offer van sy

lewe, volkome regverdig, om te betaal vir die sondes van sy enigste uitverkore gelowiges, volkome doeltreffendheid. Die sondes van die uitverkorenes word dus deur Jesus Christus versoen, maar dié van ander mense bly op hulle hoofde, en sonder om sy genade te verkry, is die ewige dood, dit wil sê definitiewe vernietiging, vir hulle voorbehou.

Aanvanklik veroordeel die wet die sondaar wat dit oortree tot die dood en sonder bekering en die vrug van bekering bly dinge daar. In die geval van verkose amptenare gebeur dinge anders. Soos die vorige een, ontdek die uitverkorene sy veroordeling deur God, maar hy sien in die goddelike wet 'n perfekte vorm waaraan hy daarna streef om suksesvol te konformeer. God, wat hom soek, ken sy begeerte, en in Jesus Christus neem Hy beheer daaroor, om hom te help verander, om soveel as moontlik na sy model te lyk: die God wat mens geword het, Jesus.

Die Wet van die Tien Gebooie lei ons dus na Jesus Christus, maar met die doel om van Hom die noodsaaklike hulp te verkry om die volmaakte standaard van die wet te bereik. En hierdie onontbeerlike hulp, onder die hele hemel en op die hele aarde, is slegs in Jesus Christus beskikbaar.

Met die eerste oogopslag lyk die wet buite ons menslike moontlikhede. Aangesien die uitverkorenes egter in Christus 'n status van slawerny betree, word die wet werkbaar. Want in reaksie op Jesus se bevel om "*homself te verloën*", verdwyn die moontlikheid om teen hierdie wet te sondig. Inderdaad, iemand wat geestelik sterf, ervaar nie meer enige persoonlike selfsugtige begeertes nie. Hy kan dus die laaste "ses" gebooie eerbiedig wat sy pligte teenoor sy naaste raak, en nog meer, die eerste vier. Want wanneer dit kom by pligte teenoor God, gelei deur die liefde wat vir Hom gevoel word, het die uitverkorene nie in sy siel die geringste begeerte om Hom ongehoorsaam te wees en Hom te laat ly nie.

As ek hierdie uitdrukking van die "sewe doodsondes" vandag veroordeel, is dit omdat dit die Westerse mensdom binnegedring het. Dit het in die gedagtes van sondaars ingekom en verhoed dat hulle die tien gebooie sien waardeur God hulle tot die dood veroordeel, nie een keer nie, maar twee keer. Die Rooms-Katolieke godsdienste, wat hierdie dogma ontstaan het, vestig die aandag op sy "sewe doodsondes" om sy eie aanvalle op die teks van die Tien Gebooie wat deur God geformuleer is, te ignoreer. Die duiwel se aanvalle teiken die hoofelement van goddelike heiligmaking. Na die verwerping van die Sabbat van 7 Maart 321, in die Katolieke weergawe, beveel die vierde goddelike gebod, wat die derde geword het, die res van "Sondag" en om die tien gebooie aan te pas by die norm van sy praktyk, die "tweede gebod" wat sy kultusse van gesnede beelde verbied en veroordeel, het dit eenvoudig en op 'n "*vermetele en arrogante*" wyse, deur God in Dan. 7:8 en Apo. 13:5 veroordeel, **onderdruk**. Maar om haar misdadigheid te verbloem, het sy die gebod oor "die werk van die vlees" geskep, om hulle by die getal van "tien" te hou. Maar wie gee om oor veranderinge wat deur menslike gesag in goddelike wet aangebring word? Die uitverkorenes van Christus en hulle alleen.

Om hierdie onderwerp af te sluit, herinner ek dus dat die bloed van Christus effektief is om alle vorme van sonde weg te was, mits die skuldige party berouvol is en sy opregtheid demonstreer deur 'n verandering van gedrag wat God "*die vrug van bekering*" noem. Dit is hierdie "*vrug van bekering*" wat deur God

vereis word, wat die "etiket"-aspek van Christelike verlossing verwyder wat valse Christendom daaraan gegee het oral waar dit op aarde verteenwoordig word.

Dodelike Vrede en Verraad

BELANGRIK - BELANGRIK - BELANGRIK

Ek spreek hier 'n onderwerp van uiters ernstige besinning met gevolge aan.

In alle lande, veral gedurende oorlogstye, is verraad strafbaar met die dood. Vir die regering van die hemel is dit selfs meer waar en sistematies toegepas. Eerstens het Judas Iskariot, een van die twaalf apostels wat deur Jesus Christus gehuur is, Hom verraaï deur Hom op Dinsdagaand 3 April 30 aan die tempelwagte oor te gee. Judas wou Jesus eenvoudig dwing om mag oor te neem om as koning van die Jode te regeer. Aan die begin van die Paasweek het die Joodse volk hom verwelkom en hom in hierdie hoedanigheid verheerlik. Die probleem was dat geen man destyds 'n behoorlike begrip gehad het van die rol van die geprofeteerde en verwagte Messias nie. Slegs God het hierdie kennis gehad. Oorweldig deur sterk berou, en omdat hy geen uitweg sien vir sy hoop wat deur die feite weerspreek word nie, het Judas besluit om homself op te hang. Na Jesus se aardse bediening was hy dus die eerste verraaier en het homself die dood gegee wat sy verraad verdien het.

Na Judas was Jesus die slagoffer van 'n nasionale verraad deur byna die hele Joodse volk. Caesar is bo Jesus verkies, en die moorddadige rower Barabbas bo die sagmoedige en goddelike Messias. Nasionale verraad het sy goddelike straf in 70 ontvang deur middel van die Romeinse leërs as Dan. 9:26 voorspel het.

In die jaar 321, op 7 Maart, het die Christelike geloof in die Weste Jesus Christus verraaï deur Keiser Konstantyn te gehoorsaam tot nadeel van die Skeppergod wat in die vlees van Jesus Christus geïnkarnear is. Hierdie verraad is reeds gestraf deur die eerste vyf basuine wat in Openb. 8 en 9 geopenbaar word. Al hierdie strawwe bring die dood vir die mensdom, die straf van verraaïers.

Ten tye van die Protestantse Hervorming was verraad van Christus hoofsaaklik gebaseer op onkunde van die tye. Die mees getroue behou die geloof tot die tronk, die galeie of die dood. God neem hierdie tyd van onkunde in ag, want godsdienstige duisternis het die hele Christelike Weste van 321 tot die 12de en 16de eeu oorheers, agtereenvolgens gekenmerk deur twee verkondigers van goddelike lig, Peter Waldo en Martin Luther. Die meerderheid ander Protestante in hierdie Hervorming, veral die Hugenote in die Cévennes, het 'n bietjie soos Judas gereageer en hul vleeslike gees het hulle gedwing om wapens op te neem en die kamp van die bose met hul eie wapens te beveg. Hulle het eenvoudig versuim om ag te slaan op die instruksies wat Jesus Christus gegee het wat sy apostels verbied het om die wapens te gebruik wat Hy hulle gevra het om saam te neem; dit, ten tyde van sy arrestasie. Alhoewel hulle baie ywerig en moedig was, was diegene wat so opgetree het nie in ooreenstemming met die standaard van geloof wat Jesus Christus geleer het nie. Nadat die tyd van die draknades van Lodewyk XIV verby was, die vervolginge verswak was en die Protestantse geloof uit

Frankryk en al die lande wat deur die Katolieke geloof oorheers is, verdryf is, was die pouslike Rooms-Katolieke godsdiens sonder mededinging. Dit was toe dat God die Franse Rewolusie van 1789 teweeggebring het om hierdie godsdiens en sy monargale ondersteuning te straf wat doof en opstandig gebly het vir die uitnodigings tot bekering wat deur die boodskap van die gereformeerde geloof verteenwoordig is. Laat dit duidelik verstaan word. Die Katolieke godsdiens is deur God opgerig om die verwaarlosing van die Sabbat van 7 Maart 321 te straf. Eeue van duisternis het mekaar toe gevolg tot die tyd van die boodskappe van die Hervorming. En hierdie boodskappe bied die erfename van die Katolieke geloof die geleentheid om werklik tot die ware Christelike godsdiens te bekeer, indien nie in die volmaaktheid van 1844 nie, dan ten minste op die Protestantse basisse wat verlossing deur genade en die Bybel die fundamentele plek in hul geloofsbelydenis gee.

Nog 'n verraad kom volgende, die Adventiste-verraad. Maar laat ons die belangrikheid van die verandering van konteks let. Die vorige verraad is uitgevoer in 'n tyd van permanente godsdiensoorloë, min of meer verskerp. En soos ons 'n tyd van gevestigde godsdienstige vrede oor alle Westerse Christenvolke betree, soos Openb. 7:1 openbaar, sal die rol van vrede die karakter van 'n vloek vir geloof in die algemeen aanneem. Na die geloofsbeproevinge wat in die VSA ervaar is, was die klein gekose Adventistegroep gevul met ywer vir die Sabbat, wat geleidelik aangeneem is tot 1873 toe Jesus sy werk van universele bekering tot die Sewendedag-Adventiste-geloof van stapel gestuur het. Solank die boodskap oorgedra word sonder om afgewater te word, word omskakelings bereik. Want ek beklemtoon hier 'n belangrike boodskap. Vir watter doel red Jesus ons? Of nog duideliker, wat verwag Jesus van diegene wat Hy red? Baie het dit dalk nog nie verstaan nie, maar die geredde uitverkorenes word 'n soldaat van Christus. 'n Soldaat van 'n spesiale soort, aangesien sy toerusting die helm van verlossing is, die borsharnas van geregtigheid, die gordel van waarheid, die swaard van die Gees, en as skoene, die ywer van die Evangelie. Maar soos alle soldate, is dié van Christus gespan om die vyand van God met die wapens van God te beveg. Die gordel van waarheid dui op 'n vermoë om goddelike waarheid in die openbaar aan te bied. Noue geveg met die vyand is verdediging en sodra die geleentheid hom voordoen, val aan. Passiwiteit in oorlog is vir niemand van nut nie. Dieselfde geld vir die een wat Jesus teen die aardse laer van die duiwel lei. Elkeen wat sy roepstem in genade hoor en daarop reageer, moet oortuig wees dat hoe swak hulle ook al mag wees, die manne en vroue wat deur Jesus gered is, hulself onder sy heerskappy moet plaas en beskikbaar moet wees om deur Hom gebruik te word volgens sy behoeftes op daardie tydstip. Hierdie vereistes is deur die stigtersvaders van Adventisme nagekom. Maar binne 'n kort tydjie het die Adventiste-instelling burokraties geraak, ywer vir die waarheid is verswak deur die opeenvolging van godsdienstige erfenis en reeds gedurende haar leeftyd het die boodskapper van die Here, Ellen Gould-White, die afvalligheid van die Kerk veroordeel. Kom ons ontleed wat gebeur het. Die stigtersvaders is gekies nadat hulle geloof getoets is, maar die erfename tree die werk binne sonder dat hulle geloof deur God getoets word. Die hele werk gaan dus onder die oorheersing van mense wat nie bekeer is nie, maar bloot oortuig is dat die godsdiens van hulle

vader die beste is. Liefde vir die waarheid is nie hier ter sprake nie; die reaksie is gebaseer op oënskynlike bewyse en is dus geregverdig. Die vrugte wat God verkry, is minimaal, soos die louwarmheid van Laodisea. En op hierdie vlak van geloof is die moontlikheid van verraad baie naby. Waar ywer vir die waarheid nie brand nie, kom verraad onvermydelik voor. Dit is waar die belangstelling in vrede tussen mense ter sprake kom. En hierdie vrede word des te meer waardeer omdat God dit in alle Westerse Christelike volke gevestig het. Vrede bevorder internasionale betrekkinge, wat internasionale handel en reise bevorder, en die amptelike kerk van Christus is geen uitsondering op hierdie aanloklike en aangename aantrekkingskrag nie. Vrede word dus die doel van die Christelike geloof. Die verraad is op daardie oomblik volledig, want Jesus, die Verlosser van sy uitverkorenes, het van sy kant gesê: "*Moenie dink dat Ek gekom het om vrede op die aarde te bring nie; Ek het nie gekom om vrede te bring nie, maar 'n swaard.*" Dan besef hy die gaping tussen sy woorde van Christus en hierdie opvatting van vrede van die burokrasiese geloof. Die instelling het die pad verlaat en uitgeswaai; dit bevind homself op die breë pad wat deur vrede na ewige verderf lei. Want op die pad van waarheid wat deur Jesus geteken is, veg sy ware uitverkorenes met die swaard van die Gees teen die leuens wat deur valse Christusse versprei word en die verskillende aspekte van valse geloof.

Om hierdie neiging tot verraad konkreet te verduidelik, moet ons die volgende verstaan: Aanvanklik het Adventisme die verwagting van die wederkoms van Christus verkondig, maar nie meer 'n datum gehad om dit vas te stel nie; dit het gehoorsaamheid aan die Sabbat geleer en die duiwelse oorsprong van Sondag veroordeel. Die aksie dra vrugte omdat dit diegene wat hierdie boodskappe hoor goeie en heilsame redes gee om te reageer op die uitnodigings om die godsdienstige nalatenskappe wat deur tradisie oorgedra is, te bevraagteken. Dan, in 'n tweede fase, neem die belangstelling in vrede oor. Wat doen ons dan? Die Sabbat word steeds geleer, maar kritiek op die opponerende godsdienste se keuse word vermy. Dis verby; Christus word verrai, daar sal slegs 'n paar verbygaande, episodiese en werklik gedeeltelike bekerings wees. Die gespreksgeenoot hoor nie meer die boodskap wat hom gedwing het om sy geërfde godsdienstige standpunt te bevraagteken nie.

Daarom, wie jy ook al is, en wat ook al jou swakheid is, onthou dat bekering tot die goddelike Sabbat van die ware "sewende dag", wat "**Saterdag**" is, slegs van jou naaste verkry word as jy die aanbidding daarvan onder die titel "*seël van die lewende God*" vergesel, met die teenoorgestelde, "*die merk van die dier*", wat jy kan toeskryf aan die "**Sondag**" van pouslike Katolisisme wat van Keiser Konstantyn I geërf is ' onder die naam van die "Onoorwonne Son"; aksie wat die eerste dag van die week verontreinig het en dit vir ewig onwaardig gemaak het om enige aanbidding aan die Skeppergod te bied. Die dood wat God met die res van die eerste dag verbind, regverdig ten volle die noodsaaklikheid van hierdie presiese identifikasie. Hierdie goddelike oordeel is te lank deur mense geëgnoreer. Ons het slegs 'n paar jaar oor om hulle hierdie heilsame waarhede te laat ontdek, want die oorlog wat Jesus Christus voer, sal nie eindig tot sy wederkoms nie, met sy algehele oorwinning oor al sy vyande. Maar in hierdie oorlog is ons sy soldate. Ons wat sy dissipels is, is geroep om van Hom die

verkiesing te verkry wat in waarde verhef is bo die oorlogskruise of die kruise van die Legioen van Eer van mense. Ons beloning sal baie groter en ewig wees.

'n Nuttige herinnering: in sy Openbaring bestraf en veroordeel Jesus die "lafaards" en ons het so pas gesien hoeveel belangstelling in vrede hulle kenmerk.

God gee goed en kwaad

Hierdie studie-onderwerp is in ons tyd om twee redes nodig: geloof en belangstelling in ware godsdiens het enersyds skaars geword, en andersyds het Asiatiese godsdienstige denke die gedagtes van 'n groot aantal Westerlinge binnegedring. Vir die Chinese is die lewe 'n kontras tussen goed en kwaad, "Ying" en "Yang", twee konsepte wat absoluut teenoorgesteld is, maar van gelyke krag. Sonder goddelike inspirasie bly hierdie gedagte nietemin logies, aangesien alles op aarde sy absolute teenoorgestelde voor hom het. En baie heidense godsdienste reproduseer hierdie model waar gode mekaar konfronteer en beveg, en die gebreke van menslike karakters reproduseer.

In teenstelling met hierdie model, leer die godsdiens van die een God wat deur die geleefde ervaring van die Hebreeuse volk geopenbaar word, ons dat alles, alle lewe en lewensvorme, sy bestaan aan hierdie een God te danke het, onbeperk op alle denkbare gebiede. Teenoor hierdie "Almagtige" "Ying" is daar nie 'n "Almagtige" "Yang" nie, want albei is in hom. Ons leef egter steeds in 'n konteks waar die bose steeds sy rede het om te bestaan. Voordat die probleem van die bose heeltemal opgelos word deur die vernietiging en uitwissing van al die vyande van God, omdat hulle gekies het om die pad van die bose te volg, rig die Skeppergod, as die groot universele regter, ewels op ongehoorsame mense deur die voorwaardes van straf op aarde te organiseer. Niemand kan hul wil op hom afdwing nie en die kamp van die hemelse of aardse "Yang" kan hom nie keer om sy strafvonnisse uit te voer nie. Dus, danksy die Bybel wat op sy diktee en onder sy inspirasie geskryf is, beskerm geloof in die ware God ware gelowiges teen heidense leuens en kwaksalwery wat hulle uitbuit. Want in die heidense opvatting probeer mense wins maak deur geld te betaal om hul lot te verbeter in verhouding tot vyandige en goddelose gode. Die ware God kan egter nie gekoop word nie, want Hy het geen behoefte wat Hy homself nie kan bevredig nie. Nie net kan ons dit nie koop nie, maar dit is Hy wat die siele van sy uitverkorenes verlos. En om hulle te verkry, het Hy na die aarde gekom, om in hulle plek in pyn en stadige lyding vir hulle sondes te versoen. Hy is dus aan die voet van die berg Golgota gekruisig. En ek onthou dit omdat dit vir Hom die onderwerp van sy heerlijkheid is, Hy het vrywillig sy lewe as 'n offer van versoening gegee. Hy het 'n punt daarvan gemaak om sy apostels te waarsku en vir hulle in Amos 3:6 gesê: “ *Word daar 'n trompet in 'n stad geblaas en die mense is nie bang nie? Gebeur daar ongeluk in 'n stad sonder dat die Here dit doen?* ” Hierdie vraag is in werklikheid die bevestigende antwoord van God wat deur die mond van die profeet Amos uitgespreek word.

Sulke selfverloëning het Jesus Christus alle mag in die hemel en op aarde gegee volgens Matt. 28:18: “ *Jesus het nader gekom en vir hulle gesê: ‘Aan My is gegee alle mag in die hemel en op aarde.’* ” Nadat Hy opgewek is, is dit in die

aard van die Almagtige God, vermom deur 'n menslike voorkoms, dat Hy hierdie dinge so aan sy geliefde apostels en dissipels aangekondig het. Die volmaakte goddelikheid van Christus hoef nie meer gedemonstreer te word nie, maar moet bevestig word aan al sy jaloerse en goddelose teenstanders. Die ware gelowige vind bewyse omdat hy dit soek waar God dit geplaas het: in sy heilige Bybel en daarin alleen. Want wat is menslike getuienisse werd in vergelyking met dié wat God in sy heilige geskrewe woord van die Bybel versamel het, maar slegs die Bybel? Want alle ander godsdienstige geskrifte moet ooreenstem met sy goddelik gedikteerde of geïnspireerde verklarings. God het dit georganiseer om die standaard te wees vir al sy openbarings tot die glorieryke wederkoms van Christus. Daarom is al my studies wat in hierdie werk, en in ander wat reeds vervaardig is, aangebied word, gebaseer op sleutels wat deur die Bybel gegee word.

In Jesus Christus het God waarlik sy groot liefde vir sy uitverkorenes en al sy skepsels wat Hy nog op verskeie maniere sal roep, geopenbaar tot die tyd van die einde van genade, wat nader kom en in hierdie lente van 2022 sewe jaar voor ons lê. Maar hierdie oorfloed van liefde moet nie vir ons oë verberg dat Jesus Christus ook in staat is om die selfsugtige, rebelse, wrede en moorddadige mensdom streng en genadeloos te straf nie, omdat Hy self die absolute teenoorgestelde van hierdie karakterkriteria is. Hierdie gebreke word op aarde slegs in mense gevind en hulle word deur God des te meer verantwoordelik gehou omdat Hy hulle die vermoë tot intelligensie gegee het. Meestal maak diere dood vir kos, maar mense kan doodmaak vir die plesier wat hulle daaruit kry. Sy goddeloosheid bou sy ongelukke en die lyding wat hulle veroorsaak. Vir die God van liefde is dit pynlik om hierdie dinge te aanskou terwyl hy wag vir die geseënde uur wanneer die bose deur hom vernietig sal word. Hierdie tyd kom en kom nader, maar voor ons moet "sewe jaar" van 'n ketting van verskriklike dinge steeds verbygaan teen die gereelde ritme van ure, dae, maande en jare.

Wanneer God straf, kan Hy dit direk self doen, en selfs al stuur Hy engele, is Hy die een wat toeslaan. Want die bron van krag is in Hom alleen; of om te skep of te vernietig. Alles wat leef en bestaan, bly onder sy permanente beheer. Niks ontgaan hom nie en sy goddelike geheue is onbeperk. Dit is slegs uit liefde vir diegene wat aan Hom getrou bly dat God sy dae met hulle deel: hemelse engele en aardse boodskappers is slegs " *nuttelose dienaars* " aan wie Hy dae toevertrou om volbring te word, omdat Hy alles op Sy eie kon doen. Nou, daar is twee soorte kwaad: dié wat die vrug is van die boosheid van die duiwel en dié wat die goeie en regverdige God op die ongelowiges en op diegene wat Hom verag, toedien. God beheer die natuur en geen vulkaan bars uit sonder God se toestemming nie. Op die skaal van die planeet en die kleinste lokaliteit, rig dit die winde, skep storms, verwoestende tornado's en verslindende siklone wat indrukwekkende kragte in werking stel waaroor die mens nie kan handel nie. Maar benewens hierdie direkte persoonlike optrede, onderwerp God ook die rebelse mensdom aan die vloeke wat die duiwel voortdurend daarop uitoefen. Satan en sy demone word dus die hulptroepe wat boosheid in sy plek versprei. Maar hulle goddelose dae, geïnspireer deur die goddelose manne wat hulle

uitvoer, is te wyte aan die besluit van die opperskeppergod wat dus goed bly, die enigste beweerde outeur wat " *goed en kwaad* " gee.

Om God en jou naaste lief te hê: liefde as 'n paartjie

Hierdie nuwe studie sal die verskillende situasies en menslike gevolge van liefde vir God ondersoek.

In Sy goddelike wysheid het God die woorde gevind wat die probleem perfek gedefinieer het, deur Jesus Christus, in Matt. 22:36 tot 40: “ **Meester, wat is die groot gebod in die wet?** *Jesus antwoord hom: “Jy moet die Here jou God liefhê met jou hele hart en met jou hele siel en met jou hele verstand.” Dit is die eerste en grootste gebod . En die tweede, wat hiermee gelykstaan, is : Jy moet jou naaste liefhê soos jouself. Aan hierdie twee gebooe hang die hele wet en die profete .*

Hierdie perfekte goddelike definisie van liefde sal nietemin probleme inhou in die toepassings daarvan in verskeie situasies. In hierdie ideale prentjie ontbreek 'n entiteit wie se skadelike rol baie dinge sal verander: dié van die duiwel of sy opstandige kollegas. Vir 'n enkellopende persoon soos ek, kom drie entiteite "in die prentjie": God, die duiwel en mense. Sy geestelike situasie hang uitsluitlik van sy eie keuse af: hy luister na God of hy luister na die duiwel. As hy God liefhet, volgens die gebod van Jesus, luister hy nie meer na die duiwel nie en sorg dat hy nie sy voorstelle gehoorsaam nie. Die probleem word dan maklik opgelos. Maar in die geval van 'n paartjie is dit nie meer drie nie, maar vier entiteite wat in aksie is: God, die duiwel, die man en die vrou.

In die beste geval, uiters seldsaam, is beide menslike eggenote van dieselfde geestelike vlak; albei het God bo alles lief, en in hierdie ooreenkoms is liefde en begrip perfek. Maar, soos ek gesê het, hierdie geval is baie, baie skaars en Jesus deel ook hierdie gedagte, aangesien Hy self in Lukas 17:34 verklaar het: " *Ek sê vir julle, in daardie nag sal twee mense **in een bed wees** ; die een sal aangeneem en die ander een agtergelaat word* ". Dit is interessant om daarop te let dat die skeiding tussen die uitverkorenes en die gevalle persoon nie volbring sal word tot die wederkoms van die glorieryke Christus nie. Wat beteken dat hulle, sover moontlik, saam kan en moet bly tydens hul verblyf op aarde. Maar ek sê: sover moontlik, want daar is gevalle waar dit onmoontlik word.

Die tweede mees algemene geval is wanneer beide eggenote die duiwel dien sonder om dit te weet of te wil, dus onbewustelik. Paradoksaal genoeg kan die paartjie se lewe hier weer 'n oënskynlik suksesvolle vorm aanneem. Begrip is moontlik omdat die twee eggenote, verenig in wedersydse liefde of verenig in aanvaarde selfsug, kan saamstem. Probleme as gevolg van hierdie selfsug kan nietemin verskyn, maar sonder erns, want die demone sal poog om die sukses van hierdie tipe paartjie te bevorder, om God beter te dwarsboom. En in die ergste gevalle kan geskille tot moord lei. Omdat dit moontlik is vir 'n verhouding wat nie deur God beskerm word nie. Die oordeel wat deur God geopenbaar is, laat my toe om as voorbeeld die paartjie te gee wat volgens tradisie gevorm word deur 'n Protestantse eggenoot met 'n Katolieke of Joodse, Ortodokse, Moslem- of

Adventistiese eggenoot. Onderworpe aan dieselfde geestelike status, en sonder fanatiese godsdienstige toewyding, bly die paartjie se begrip moontlik en vreedsaam.

Die derde geval is die paartjie wat gevorm word deur 'n verkose eggenoot en 'n agnostiese eggenoot. Vir die uitverkorene is die voordeel van die agnostiese eggenoot dat hy of sy nie aan 'n spesifieke idee verbind is nie. Dit is dus transformeerbaar. Dit is ook belangrik dat hierdie agnostisisme nie die vorm aanneem van 'n beweerde militante ateïsme wat dan ooreenstem met die vierde situasie wat in hierdie studie genoem word nie. Hier weer, sonder fanatisme van beide eggenotes, bly begrip moontlik, maar die saamwoon tussen twee geeste teenoor dié van God en dié van die duiwel sal dinge moeilik maak. Ek herinner julle egter hier daaraan dat die mens elke moontlikheid het om die duiwel te weerstaan en hom te verwerp, soos geskrywe is in Jakobus 4:7: “ *Onderwerp julle dan aan God; weerstaan die duiwel, en hy sal van julle wegvlug.* ” Nou, die agnostikus glo nie in die bestaan van die duiwel nie, net so min as in dié van God. Dit sal dus moeilik en selfs onmoontlik wees om hom sonder God se hulp te weerstaan. Alles sal dus rus op die geestelike vennoot wat bewus is van die situasie. So sal hy niks hoef te verander nie en sy aandag en sy tekens van liefde vir sy nie-geestelike eggenoot moet verhoog. So, ver van om hom te verwyte vir sy liefde vir hierdie onsigbare God, waardeur die ongelowige eggenoot sy nuwe godsdienstige toewyding. En in hierdie waardering kan sy beskikbare hart en verstand deur die liefde van God gewen word. Maar selfs al is dit nie die geval nie, kan die paartjie voortgaan en voortgaan tot die wederkoms van Christus wanneer God hulle definitief sal skei.

Die vierde geval is dié van die paartjie wat gevorm word deur 'n verkose eggenoot en 'n geestelik toegewyde gevalle eggenoot. In hierdie tipe paartjie is die konfrontasie tussen God en die duiwel permanent. In hierdie noue geveg sal die haat wat geïnspireer word in die eggenoot wat aan die status van die duiwel onderworpe is, enige toenadering tussen die eggenote onmoontlik maak. In hierdie geval sal die pogings van die verkose amptenaar tevergeefs en nutteloos wees. Hier het ons die vorm van die verhoudings wat deur Jesus Christus in Matt. aangekondig is. 10:34-35-36: “ *Moenie dink dat Ek gekom het om vrede op die aarde te bring nie; Ek het nie gekom om vrede te bring nie, maar die swaard. Want Ek het gekom om tweedrag te bring tussen 'n man en sy vader, en tussen 'n dogter en haar moeder, en tussen 'n skoondogter en haar skoonmoeder; en 'n man se huisgesin sal sy vyande wees.* » En Hy voeg by na hierdie woorde in vers 37: “ *Wie sy vader of moeder bo My liefhet, is My nie waardig nie; en wie sy seun of dogter bo My liefhet, is My nie waardig nie;* »

Ons moet daarop let dat Jesus Christus in sy woorde nie van vroue melding maak nie. En die rede waarom dit nie genoem word nie, is dat God die paartjie “ *een vlees* ” gemaak het wat vir hul redding moet veg. Saam moet die twee eggenote die verskeie eksterne teenspoed wat deur die vader, die moeder en die kinders self verteenwoordig word, weerstaan en verenig bly, want hulle is individue in eie reg wat, bowenal vir hul twee ouers, skepsels is wat deur God geskape is deur die beginsel van die vlees. In die tyd van Jesus was die paartjie gebaseer op die oorheersing van die man, die man en die vrou het geen reg gehad

om hierdie gesag wat deur God en sy mense gelegitimeer is, uit te daag nie. Daarom, aangesien die vrou die plig gehad het om haar man te volg, is sy godsdienstige keuse op sy vrou afgedwing. In 'n Joodse paartjie het geloof in Christus nie saambestaan met die onbekeerde eggenoot onmoontlik gemaak nie. Ek herinner jou daaraan dat die verhouding met die lewende God Jesus Christus van 'n geestelike aard is. Dit word deur die bekeerde eggenoot in die geheim van sy hart of meer presies in sy intieme gedagtes ervaar. Die eerste Christene het die Sabbat en die Joodse godsdienstige beginsels wat van hul vaders geërf is, onderhou. Hul enigste verskil was dat hulle nie meer die rituele met betrekking tot " **offerandes** en **offerandes** " beoefen het nie; dit in ooreenstemming met die goddelike plan wat aan die nuwe verbond in Christus gekoppel is, soos geopenbaar in Dan. 9:27: " **Hy sal vir een week lank met baie 'n verbond bevestig** , en vir die middel van die week **sal hy slagoffer en spysoffer laat ophou** ; die verwoester sal die gruwelikste dinge doen, totdat vernietiging en wat besluit is, op die verwoester val. "

Ons sien dat afgesien van hierdie besonderheid, die verbintenis van die paartjie wat gevorm word deur 'n bekeerling tot Christus en 'n onbekeerde, nie-fanatiese Jood, hulle kon toelaat om saam te leef. Liefde vir God is nie teenstrydig met die aardse en vleeslike liefde van eggenote wat verenig is in 'n wederkerige **getrouheid** wat alleen die ware huwelik uitmaak nie. God verhef en verhef bo al hierdie beginsel van getrouheid, ons verstaan dan dat Hy nie maklik die skeiding van 'n paartjie regverdig nie, terwyl sy aktiwiteit uit Genesis juis daarin bestaan om geskape dinge te skei. Die status van die paartjie is dié van " *slegs een vlees vorm* ", dus in beginsel onafskeidbaar. En wanneer dit plaasvind, moet die skeiding nie kom uit die keuse van die geestelike eggenoot wat met God verenig is nie, maar uit die een wat onbewustelik aan die duiwel onderworpe is. Hy moet die eerste wees wat moeg word vir 'n konflikterende lewe saam. Omdat die paartjie 'n roeping het om saam te leef om 'n wederkerige liefde te deel. In die moderne lewe het die wettigheid van gelykheid tussen paartjies die lewens van paartjies selfs meer problematies gemaak. Nie meer gedwing om haar man se keuses te volg nie, kom die vrou in konflik met hom. Die kanse om saam te bly totdat Christus terugkom, kwyn tot niks. Omdat die opposisie van twee individue sonder oplossing is; Daarom is die getal "twee" in goddelike simboliek die simbool van onvolmaaktheid. Die ideale paartjie word gelei deur 'n " *hoof* " wat self na die beeld van " *Christus* " moet wees volgens Ef. 5:23: " *Want die man is die hoof van die vrou, soos Christus die hoof is van die kerk, sy liggaam, waarvan hy die Verlosser is.* " Hierdie vers onderstreep die ontsaglike verantwoordelikheid van die mens, want sy heerskappy vereis 'n eweknie van hom: hy moet teenoor sy vrou optree soos Christus teenoor die Kerk, sy Uitverkorene, optree. En as hy nie aan hierdie vereiste voldoen nie, het sy vrou se onderdanigheid aan hom geen betekenis meer onder God se oordeel nie.

In sy oordeel eis God altyd meer van diegene wat deur hom verlig word. Sy uitmuntende kennis maak hom selfs meer verantwoordelik teenoor diegene wat sy kennis kortkom. Daarom moet die verligte eggenoot, in die geval van 'n godsdienstig botsende verbintenis, slegs besluit om liggame te skei indien dit gedwing en beperk word deur die situasie wat deur die keuse van die onverligte

eggenoot geskep word. Die uitverkorenes van Jesus Christus moet nie hulle liefde vir God in teenstelling stel met die aardse liefde wat aan hulle eggenoot toegewy is nie. Hierdie twee tipes liefde is volkome versoenbaar en komplementêr, want as die hemel sy vereistes het, het die vleeslike lewe ook sy eie. En omdat hierdie twee liefdes hul oorsprong in dieselfde skeppergod het, is hulle ewe legitiem. Dit beteken dat geestelike pligte nie vleeslike pligte moet benadeel nie en andersom.

Van die begin af, in Gen. 2:24, het God geprofeteer oor die noodsaaklikheid vir die paartjie om hulself te isoleer, van hul ouers te skei: “*Daarom sal 'n man sy vader en moeder verlaat en sy vrou aankleef, en hulle sal een vlees word.*” “Op aarde was hierdie model wat deur God gekies is, bedoel om die beskerming van die gevormde paartjie te bevorder. Maar in werklikheid het God, deur hierdie dinge te sê, die plan van sy verbond in Christus met sy “*Bruid*” geprofeteer, wat saamgestel is deur die vergadering van sy uitverkorenes wat van die lewe op aarde verlos is. Helaas, in sy menslike toepassing sal hierdie perfekte ideaal selde bereik word. Die groot uitverkorenes van die Bybel, soos Noag, Abraham, Isak, Moses en Job, het blykbaar in hul huwelikslewe geslaag, weliswaar gehelp deur die patriargale lewe van hul tyd. Maar die sukses wat behaal is, was bowenal die feit dat hul vrouens deur God vir hulle gekies is voordat hulle hulle ontmoet het. Dit was die rede vir hul seldsame suksesse en die geval van Isak en Rebekka is besonder onthullend.”

Te midde van verskeie teenspoed, sal die oorlewing van die paartjie afhang van die liefde wat twee wesens bymekaarbring. En in hierdie verband moet hy, wanneer moontlik, al die wapens tot sy beskikking gebruik, en veral dié van vleeslike plesier wat eggenote vir mekaar bring. Paulus het oor hierdie onderwerp in 1 Kor. geleer. 7:1-7. In vers 1 praat hy van die ideale geval van ware selibaat en sê: “*Wat die dinge betref waaroor julle aan my geskryf het, meen ek dat dit goed is vir 'n man om 'n vrou nie aan te raak nie.*” “Maar dan verduidelik hy en sê: “*Om seksuele immoraliteit te vermy, moet elke mens sy eie vrou hê en elke vrou haar eie man.*” God kan hierdie idee slegs goedkeur en daarom poligamie afkeur. En Paulus spesifiseer verder: “*Laat die man aan sy vrou gee wat haar toekom, en laat die vrou dieselfde aan haar man doen.*” » Hy regverdig dan sy woorde: “*Die vrou het nie mag oor haar eie liggaam nie, maar die man; en net so het die man nie mag oor sy eie liggaam nie, maar die vrou.*” Ek bied hier 'n bykomende verduideliking: alleenstaande plesier is verbode omdat dit die reddingsplan wat deur God bedink is, verdraai: Die Uitverkorene, die “*Bruid*” van Christus, moet haar plesier slegs in haar “*Man*”, Jesus Christus, verkry. Deur hierdie vleeslike beginsel te oortree, verdraai mense God se plan, iets wat hulle swaar straf, na aanleiding van die voorbeeld van Moses wat die rots van Horeb twee keer geslaan het, terwyl hy, terwyl hy die dood van Christus geprofeteer het, veronderstel was om dit net een keer te slaan. Deur die rede vir God se eise te verstaan, vind die uitverkorene 'n motivering om daarop ag te slaan. Vir die Skeppergod is geestelike lewe en vleeslike lewe een. Wat hy geestelik eis, word ook in sy aardse vleeslike vorm geëis. Paulus sê dan in vers 5: “*Moenie mekaar van mekaar weerhou nie, behalwe met wedersydse ooreenkoms vir 'n tyd lank om julle aan gebed te wy; en kom dan weer saam, sodat die Satan julle nie deur julle ongevoeligheid in die versoeking bring nie.*” Maar hy verduidelik dan: “*Ek sê dit*

uit neerbuiging, ek maak dit nie 'n bevel nie. Dit is nie 'n bevel nie, maar wyse en verligte raad. Omdat die argument gewig het, omdat die fisiese en sielkundige behoeftes wat nie binne die paartjie vervul word nie, deur sommige buite die paartjie gesoek sal word, in egbreuk wat deur God veroordeel word. Die paartjie se vleeslike verhoudings is nie uitsluitlik op voortplanting gemik nie. Hulle is ook nuttig om die band te bevorder wat die twee eggenote verenig.

In die lig van hierdie leringe kan ons verstaan dat diegene wat deur Christus geroep is, uit ywer vir God, ernstige gedragfoute begaan deur, uit persoonlike keuse, die vleeslike behoeftes van hul eggenoot te frustreer. Daar word nie van getroude mans en vroue verwag om soos enkellopendes op te tree nie. God vereis dit nie van enige aardse eggenoot nie. En die enigste ding wat hy van sy getroude gades eis, is hul getrouheid aan hul gade. God het gesê dat Hy egbreuk verafsku en dit vleeslik en geestelik veroordeel. So sonder om dit self te pleeg, moedig die uitverkorene wat sy eggenoot frustreer, 'n moontlike toekomstige egbreuk aan. God kan dus slegs die frustrasie wat hierdie egbreuk veroorsaak, afkeur. Soos Paulus geleer het, moet onthouding in 'n paartjie deur wedersydse ooreenkoms tussen beide eggenote besluit word; nooit deur net een van die twee nie.

Met dit gesê, is die menslike lewe onderhewig aan groot swakheid en beide die uitverkorenes en die gevalle begaan almal gedragfoute. Hierdie foute wat deur die uitverkorenes begaan is, word vergewe in Christus wat hulle sondes gedra en daarvoor versoen het. Maar verlossing is nie meer hier ter sprake nie; Wat volgende kom, is die besorgdheid om so goed as moontlik te slaag in ons lewensreis op aarde met die doel om hierdie God wat ons met ons hele hart liefhet, te verheerlik. En hierdie edele en goddelike begeerte kan slegs bereik word deur te verstaan “ *wat goed en welgevallig is vir God* ” soos Efe. 5:10, 1 Tim. 2:3, en weer leer 1 Johannes 3:22: “ *En wat ons ook al bid, ontvang ons van Hom, omdat ons sy gebooie bewaar en **doen wat welgevallig is voor Hom.*** ” » Paulus som hierdie onderwerp baie goed op wanneer hy in Rom. 12:1-2: “ *Ek vermaan julle dan, broeders, by die ontferminge van God, **dat julle julle liggame stel as 'n lewende, heilige en aan God welgevallige offer** – dit is julle redelike godsdiens. Julle moenie aan hierdie wêreld gelykvormig word nie, maar word verander deur die vernuwing van julle gemoed, sodat julle kan beproef wat **die goeie en welgevallige en volmaakte wil van God is** .* ”

Meer as enigiemand anders word Christus se uitverkorene deur sy natuur gedryf om selfsugtige keuses te maak, aangesien sy verlossing afhang van sy onafhanklikheid van idees. Van daar af, tot die opdwing van 'n mens se keuses met vasberadenheid op die eggenoot wat dit in die vorm van brutaliteit ontvang, is daar slegs een stap maklik geneem. En hierdie tipe gedrag spruit uit 'n gebrek aan bedagsaamheid teenoor die lewensmaat. Wat in hierdie tipe paartjie ontbreek, is kennis van die karakter van die eggenoot. Paartjies vorm deur fisiese aantrekkingskrag of passie speel die hoofrol. Dit moet nie geïgnoreer word dat hierdie gevoelde passie moontlik uitsluitlik te wyte is aan die duiwel, 'n absolute meester in hierdie saak, omdat hy hierdie mag het oor alle menslike geeste wat nie deur God beskerm word nie. Ek het die ding ervaar. Nadat die paartjie se alliansie verkry is, verwyder Satan die geïnspireerde passie en dan bly daar slegs twee

eggenote oor wat sal besef dat hulle mekaar nie ken nie. Die verrassing is groot en kan tot vinnige skeidings lei. Die mislukking as gevolg van hierdie onkunde verklaar waarom God, omdat Hy nie hierdie mislukking wil ly nie, in Christus sy uitverkorenes op die proef stel dwarsdeur hulle lewe op aarde. Aan die einde van hierdie toets bereik die wedersydse kennis van God en sy uitverkorene die vereiste volmaaktheid. Voor hierdie voorbeeld, reeds op aarde, kan jy verstaan hoeveel die diepgaande kennis van eggenote deurslaggewend is vir die oorlewing van hul paartjie. Dit word onderskat, maar die paartjie wat bymekaarkom, sal deur beproewinge moet gaan wat hul veerkragtigheid sal toets, en daarom is 'n diepgaande kennis van die toekomstige eggenoot noodsaaklik en noodsaaklik. Maar hierdie wysheid word slegs in God ontdek, en paartjies wat gevorm word wanneer hulle onvoldoende verlig is, ly die gevolge van hul gebrek aan voorbereiding. En die resultaat is openlik sigbaar in die moderne samelewing. Paartjies vorm, skei, beledig mekaar en skeur mekaar soms uitmekaar. Mense hertrou 'n tweede, selfs 'n derde, en selfs meer keer, maar die ideaal van getrouheid wat God begeer, het oor die hele aarde verdwyn. Want boonop het hierdie getrouheid geen waarde behalwe in Hom nie, wat in ware geloof in Jesus Christus so skaars is soos suksesvolle huwelike.

Die kennis wat benodig word, is soos seksuele penetrasie, aangesien dit die betekenis is wat God aan die werkwoord " *om te ken* " in Gen. 4:1 gee: " *Adam het sy vrou Eva **geken** ; en sy het swanger geword en Kain gebaar, en sy het gesê: Ek het 'n man met die hulp van YaHWéH voortgebring .* " Hierdie betekenis wat God aan die werkwoord " *om te ken* " gee, is dus gekoppel aan die idee van ervaring waarvan die doel is om een te word. As die seksuele daad dit fisies realiseer, die paartjie wat in die daad " *een vlees* " vorm, is dit die finale verhouding van die uitverkorene tot Christus wat die geestelike toepassing is wat juis deur die vleeslike daad geprofeteer word. Die orgasme wat met hierdie seksuele daad gepaardgaan, is self 'n getuigenis van die toestand van ekstase waarin die uitverkorene homself in die teenwoordigheid van die God van sy verlossing aan die begin van die sewende millennium sal bevind. Maar in plaas daarvan om 'n kort en bondige oomblik te duur soos op aarde, sal hierdie toestand van ekstase verleng word in die teenwoordigheid van die heilige God. En as hierdie teenwoordigheid ewig is, sal ekstase ook wees. Ek kan met vertroue hiervan getuig. ekstase omdat ek dit ervaar het tydens 'n goddelike visioen wat ek in die lente van 1975 ontvang het. Anders as 'n droom, word 'n visioen ervaar in 'n toestand van ontwaking van al ons sinne, en in my geval het sig en gehoor die hoofrol gespeel. Die vlak van ekstase het toegeneem namate 'n volgehoue klank vergelykbaar met die klank van die orgaan my hele liggaam oorgeneem het, wat gelyk het of dit vibreer. Die visioen word dus ervaar soos die werklike lewe, behalwe dat die konteks en die beelde wat dit uitmaak, deur God in ons gedagtes gekies en gekonstrueer word, dit wil sê in ons brein; In die visioen neem God volkome beheer oor ons brein wat dan van ons fisiese vleeslike organe ontkoppel word.

In Johannes 17:19-23 het Jesus gebid vir hierdie volmaakte eenheid vir sy uitverkorenes, apostels en dissipels, wat sy bloed, wat op die punt gestaan het om vergiet te word, sou verlos: " *En Ek **heilig Myself vir hulle, sodat hulle ook deur***

die waarheid geheilig kan wees . Die heerlikheid wat U My gegee het, het Ek aan hulle gegee, sodat hulle een kan wees.” soos ons een is, sodat hulle almal een kan wees; soos U, Vader, in My is en Ek in U , dat hulle ook in Ons een mag wees, sodat die wêreld kan glo dat U My gestuur het. Ek het hulle die heerlikheid gegee wat U My gegee het, sodat hulle een kan wees net soos Ons een is, Ek in hulle en U in My, sodat hulle volkome een kan wees, en sodat die wêreld kan weet dat U My gestuur het en hulle liefgehad het net soos U My liefgehad het. "Hierdie term 'een' word sewe keer in hierdie vier verse aangehaal. God verbind die gedagte van eenheid met die getal 'sewe' waarvan die simboliese betekenis heiligmaking is, presies soos aangehaal in vers 19. Hierdie eenheid dui die samesmelting van die geeste van die uitverkorenes in die Gees van God aan. Aangesien die werklike lewe 'n lewe van geeste is, het God in die aardse lewe die beeld van die situasie van die menslike gees geplaas wat deur die sonde van Adam en Eva van die Gees van God geskei is. In Jesus Christus wat gekruisig is om die sondes van die uitverkorenes te versoen, word die versoening met God van hierdie verlore uitverkorenes verkry en volbring. Die eenheid waarvoor Jesus gebid het, word ten volle verwesenlik en volbring. En hierdie eenheid verwesenlik konkreet die doel van heiligmaking. Die seksuele daad wat hierdie projek geprofeteer het, is geestelik veel groter as wat mense kan dink.

Met my hele hart hoop ek dat hierdie getuigenis, geleef in my vlees en my gees, die uitverkorene wat dit lees, sal bemoedig.

Wanneer die kind verskyn

Liefde in 'n paartjie ondergaan transformasies na die geboorte van 'n kind. Die twee blikke wat gekruis het, fokus op 'n derde entiteit, die kind. In die meeste gevalle kom die man gefrustreerd uit die ervaring te voorskyn omdat sy vrou se aandag nou hoofsaaklik op die kind gefokus is. En baie oorbesitlike moeders verswak onwetend hulle verhouding met hulle mans. 'n Geestelike lewensbeskouing kan hierdie probleem vermy. Dit is genoeg vir beide ouers om te oorweeg dat die kind wat in die wêreld gebring is, slegs in 'n klein deel aan hulle behoort; Die werklike prioriteitseienaar van hierdie nuwe lewe is die Skeppergod. Ouers is slegs die fisiese instrumente waarmee Hy nuwe toekomstige bestaans in die aardse lewe bring, kandidate vir die ewigheid wat in Jesus Christus aangebied word. Ons het so pas gesien dat Jesus, *die geestelike "Bruidegom"*, gesê het: “*Hy wat sy kinders meer liefhet as My, is My nie waardig nie .*” Die aardse man, wat deur die moeder van die ongebore kind van liefde en aandag beroof is, het die reg om dieselfde opmerkings te maak. Vir die paartjie is die kind nie 'n prioriteit nie. Hierdie huidige prioriteit is die gevolg van die perversie van moderne denke. In antieke tye het sterftes geboortes grootliks beïnvloed, en ouers het hulle daarby neergelê om die ergste te verwag, die band met die kind is dus natuurlik verminder.

In Openb. 12 gebruik God die simboliek van *die "kind"* Jesus Christus om die *"nuwe geboorte"* te illustreer wat Sy uitverkorenes moet ervaar terwyl hulle op aarde is. 'n Nuwe geboorte wat gebore word *"uit water en Gees"*. In hierdie beeld *"gaan die kind die hemel binne"* en hierdie intrede in die koninkryk van God sal eers aan die einde van die wêreld volbring word, met die glorieryke wederkoms van Jesus Christus. In hierdie simboliek word *"die kind"* as die finale

doelwit wat bereik moet word, aangebied. Maar wat op die simboliese vlak waar is, geld nie op die vleeslike vlak nie. Die kind moet in geen geval die doodsklok vir die paartjie se liefde lui nie. Met of sonder kinders, verenig in liefde en getrouheid, verheerlik die paartjie God, en die getroue onvrugbare paartjie verheerlik Hom net soveel as die voortplantende paartjie. Voortplanting en steriliteit word deur die Skeppergod besluit, selfs al kan wetenskaplike verklarings lig werp op die oorsaak van hierdie steriliteit in ons tyd. Ragel, Jakob se uitverkore vrou, was onvrugbaar, maar God het haar toegelaat om twee seuns te baar. Om te verstaan en in ag te neem dat alle aspekte van die lewe volgens die goeie wil van die almagtige Skeppergod gereël is, help om probleme en baie onnodige geestelike lyding te vermy. Die beeld wat in Openb. 12 gegee word, openbaar die ware reddingsplan van die lewende God. Die lewe van Christus is volmaak van sy geboorte tot sy dood; Hy het nooit gesondig nie. Hierdie lewe wat aangebied word om versoening te doen vir die sondes van slegs die verlore uitverkorenes, kom uit die hemel waar dit die naam " *Migael, een van die vernaamste vorste* ", het die engel Gabriël vir Daniël gesê. Jesus se dood was nie die enigste doel van sy koms na die aarde nie. Omdat die hoofdoel vir God is om transformasie te bewerkstellig, dit wil sê die ware bekering wat 'n sondaar 'n uitverkorene maak. Hierdie verkiesing word verkry wanneer die model wat in Jesus aangebied word, gereproduseer word in die lewe van die dissipel wat tot verkiesing geroep is. Die oorweging van hierdie goddelike vereiste is alleenlik vir ware heiligheid gereserveer. So, as hy nie hierdie standaard van heiligmaking soek nie, " *sal niemand die Here sien nie* " soos die apostel Paulus tereg in Hebr. 12:14. Want slegs die geheiligde uitverkorenes ontwikkel deur sy bekering, in homself, die " *kind* " wat God " *tot sy troon sal verhef* " volgens die beeld van Openb. 12, en hierdie " *kind* " moet die karakter en al die volmaaktheid van Christus reproduseer. Is dit onmoontlik? Glad nie. Jesus het bevestig dat sy uitverkorenes sy werke sou doen en navolg en dat hulle selfs " *groter werke* " sou doen. Jesus het ons geleer en gewys dat die hart wat deur die liefde van God gewen is, nie meer teen Hom kan sondig nie, want dit word onbekwaam om die een wat dit liefhet skade aan te doen " *met sy hele hart, met sy hele siel, met al sy krag en met sy hele verstand* ", dit wil sê, volgens die standaard wat Hy gestel het. In hierdie gemoedstoestand veroordeel die wet van die tien gebooie nie meer nie, maar regverdig dit.

In hierdie simboliese illustrasie neem God slegs die profetiese betekenis op wat Hy aan " *die vrou* " en " *die kind* " van sy aardse skepping gegee het. Dit is 'n unieke eksperimentele skepping wat na die beeld van sy reddingsprojek geskep is. En dit is altyd nuttig om te onthou dat die aardse dimensie geskep is om die duiwel en al die hemelse en aardse rebelle toe te laat om die gevolge van hul boosheid te openbaar, naamlik lyding, bekommernis, vrees, siekte en dood. Op aarde word liefde in 'n paartjie gekonfronteer met hierdie geestelike en fisiese aanvalle. En dit is werklik wenslik dat die gekose eggenoot wat as 'n paartjie leef, onthou dat hy en sy eggenoot van die teenoorgestelde geslag slegs een vlees vorm wat teen hierdie sigbare of onsigbare teëspoed beskerm moet word; Hierdie eggenoot moet nog oortuig word.

Dit was nadat sy 'n slagoffer van " sonde " was dat " die vrou " haarself deur God veroordeel gesien het om te sien " die pyne van haar geboorte toeneem ". Hierdie " lyding " sal deur die geskiedenis van die Christelike Kerk die simboliese beeld word van die vervolgings wat die uitverkorenes van Christus aangedoen word deur die valse Christelike godsdiens onder duiwelse inspirasie, en sy sekulêre burgerlike arm. Daarom, geïnspireer deur die Gees van die Vader, verklaar Jesus in Johannes 16:21-23: " 'n Vrou het droefheid wanneer sy in kraam is, omdat haar uur gekom het; maar wanneer sy die kind gebaar het, dink sy nie meer aan die pyn nie vanweë die blydschap dat 'n man in die wêreld gebore is. Nadat Hy hierdie beeld voorgestel het, gee Hy sy verduideliking in die volgende vers: " *Net so is julle ook nou droef, maar Ek sal julle weer sien, en julle hart sal bly wees, en niemand sal julle blydschap van julle wegneem nie.* " Jesus vergelyk dus " die lyding en droefheid " van die aardse lewe met " die geluk, die volmaakte vreugde " wat sy uitverkorenes sal verkry deur die ewige hemelse lewe in te gaan. Ook, omdat sy uitverkorenes in hierdie konteks soos Hy geword het, kan Hy dan vir hulle sê: " **Op daardie dag sal julle My oor niks meer vra nie .** " Voorwaar, voorwaar Ek sê vir julle, alles wat julle die Vader in my Naam vra, sal Hy julle gee . » Sedert Jesus hierdie woorde gespreek het, het menigtes Christene die Vader in " **sy Naam** " vir allerhande dinge gevra wat God nie noodwendig aan hulle gee nie. Die rede word vir ons gegee in Matt. 7:21 waar Jesus sê: " *Nie elkeen wat vir My sê: 'Here, Here', nie almal sal in die koninkryk van die hemele ingaan nie, maar net hy wat die wil doen van my Vader wat in die hemele is .* » En nadat hierdie valse Christene beweer het dat hul werke eintlik aan die duiwel te wyte is, hulle " *geprofeteer het, demone uitgedryf het, wonderwerke verrig het ,* " alles wat hulle sê hulle in " **sy Naam** " gedoen het, spesifiseer hy die oorsaak van sy negatiewe oordeel: " *Dan sal Ek aan hulle bely: Ek het julle nooit geken nie; gaan weg van My, julle wat ongeregtheid werk .* " " Onreg " is die absolute teenoorgestelde van billikheid, wat regverdige oordeel beteken. Jesus verwyt dus hierdie valse Christene dat hulle die aanbod van goddelike verlossing verkeerd beoordeel het en slegs 'n valse interpretasie behou het. Om nog duideliker te wees, laat ons sê dat hulle nie die praktyk van sonde laat vaar het nie, terwyl hulle die genade opgeëis het wat in " **sy Naam** ", Jesus, die enigste " **naam** " wat onder al die hemele red, volgens Handeling 4:12: " *Daar is saligheid in niemand anders nie, want daar is geen ander naam onder die hemel wat onder die mense gegee is waardeur ons gered moet word nie.* "

Hierdie laaste Bybelse aanhaling kon die skakel bevestig wat die verkryging van verlossing, wat deur God in die naam van Jesus Christus voorgestel is, verbind, en die omstandighede waarin die uitverkorene, onder die beeld van die "kind " van sy wedergeboorte in die waarheid van Christus en in sy karakter, homself moet bevind om te reageer op die regverdige vereiste van die skepper, verlosser en wedergeborene God; hierdie nuwe toestand is dié van " **heiligmaking** " waarin die sondaar nie meer sondig uit liefde vir God in Christus nie. En om die nie-bereiking van hierdie heiligmaking te regverdig, het die mens geen verskoning nie, want juis in God die Skepper, in Jesus Christus, het God die sondes van sy uitverkorenes verlos en, in die rol van die Heilige Gees, stel Jesus

Christus al sy hulp gebaseer op sy aardse ervaring tot beskikking van sy uitverkorenes.

Goddelike Weë en Menslike Weë

God het in Jesaja 55:3-11 verklaar: “ *Neig julle oor en kom na My toe, luister, en julle siel sal lewe. Ek sal 'n ewige verbond met julle sluit om my goedertierenheid aan Dawid te bevestig.* ” Kyk, Ek het hom as getuie vir die volke aangestel, as vors en heerser oor die volke. »

God rig hierdie boodskap aan sy dienaars van die "ewige verbond " gelei deur die " *Seun van Dawid* " wat die naam " *Jesus* " sou ontvang, van sy wonderbaarlike geboorte, in die lyn van Dawid wat Josef en Maria, sy amptelike ouers, volgens die vlees, betref, soos bevestig deur Lukas 2:4: " *Josef het ook opgegaan van Galilea, van die stad Nasaret, na Judea, na die stad van Dawid, wat Betlehem genoem word, omdat hy van die huis en geslag van Dawid was ,* "

“ *Kyk, jy sal nasies roep wat jy nie ken nie, en nasies wat jou nie ken nie, sal na jou hardloop, ter wille van die HERE jou God, die Heilige van Israel, wat jou verheerlik.* ”

Die aanbod van verlossing aan die volke wat oor die aarde versprei is, is deur God geprofeteer en sou eers na die dood en opstanding van Jesus Christus vervul word. Maar die goddelike aanbod moes deur sommige volke aanvaar en ontvang word, en die ander het hul eeue-oue heidense godsdienstige erfenisse behou. Boonop is ongelukkig alle Christenvolke wat hierdie godsdienste aanspraak maak, deur leuens en godsdienstige formalisme oortuig, sodat geloof slegs op 'n individuele basis aangebied word.

“ *Soek die Here terwyl Hy nog te vinde is; roep Hom aan terwyl Hy naby is. Laat die goddelose sy weg verlaat en die onregverdige sy gedagtes; laat hy hom tot die Here bekeer, wat hom barmhartig sal wees, en tot onse God, wat nooit moeg word om te vergewe nie.* ”

Vandag, wanneer die verskriklikste gebeure op die punt staan om die mensdom te tref, kry hierdie tipe boodskap 'n goddelike relevansie. In hierdie vers bevestig die oproeping van die God wat " *vergewe* " die idee dat dit gerig is aan die begunstigdes van Christus se geregtigheid wie se vrywillige dood die " *vergifnis* " van sondes verkry het wat geprofeteer is deur die fees van "Yom Kippur" of "Versoendag", en ek spesifiseer verder dat hierdie begunstigdes uitsluitlik sy verlostes, uitverkorenes en gekiesdes deur Hom is.

“ *Want my gedagtes is nie julle gedagtes nie, en julle weë is nie my weë nie ,” sê YaHWéH. Soos die hemel hoër is as die aarde, so is my weë hoër as julle weë , en my gedagtes as julle gedagtes .* »

Hierdie vers roep die onderwerp van hierdie studie op: “Goddelike Weë en Menslike Weë.”

" *Soos die reën en die sneeu van die hemel neerdaal en daarheen nie terugkeer sonder om die aarde te deurweek en te laat bot nie , en saad te gee aan die saaiers en brood aan die eter, so is my woord wat uit my mond uitgaan; dit*

keer nie leeg na My terug nie, maar dit volbring wat Ek wil hê en doen wat Ek wil hê. "

Reeds, volgens die woorde wat in hierdie vers uitgedruk word, is die weë van God voltooi. Des te meer aangesien geen mag of wil behalwe sy eie hom kan keer nie. In die beelde wat aangebied word, vergelyk God die aardse deurgang van die Messias Jesus met die werke wat deur " *die reën en die sneeu* " verrig word, sodat Jesus is: **die kiem, die saad, die brood en die Woord van God** . Hierdie vers berei die gelykenisse voor wat Jesus tydens sy aardse bediening sal leer. Hy sal getuig deur die perfekte lewe aan te bied en dan sterf om versoening vir sondes te doen. Deur hierdie twee dinge het Hy die goddelike aanbod van verlossing in plek gestel en sal Hy sodoende die reddende doel van God se plan bereik. Daarom kon Hy aan die kruis sê: " *Alles is volbring* "; in ooreenstemming met die " **wil** " van die almagtige skeppergod. Sy eerste koms na die aarde het al die gevolge daarvan gedra.

Ons hoor dikwels mense sê: "God se weë is ondeurgrondelik." En hierdie gedagte troos diegene wat oortuig is van hierdie situasie. Twee verse " *lyk* " om hierdie gedagte te regverdig: Ps. 139:17: " *Hoe ondeurgrondelik is u gedagtes, o God! Hoe groot is hulle getal!* " Die tweede is Spr. 25:2-3: " *Dit is die eer van God om iets te verberg; Die eer van konings is om dinge te peil. Die hemele in hul hoogte, die aarde in sy diepte, en die harte van konings, is ondeurgrondelik* .

As die tweede vers dinge aandui wat werklik ondeurdringbaar is, spesifiseer die eerste, wat die gedagtes van God betref, dat hulle " *lyk ondeurdringbaar* ." Met die eerste oogopslag is hy wat nie 'n verhouding met Hom aangaan nie, onkundig oor sy gedagtes. Maar hy wat sy verbond aangegaan het, is nie so nie. Sogenaamde " ondeurdringbare " gedagtes word verstaanbaar. Want die ware verhouding met God word uitgedruk deur sy gedagtes met sy dienaars te deel, soos geskrywe is in Amos 3:7: " *Waarlik, die Here YaHWÉH doen niks tensy Hy sy geheim aan sy dienaars, die profete, geopenbaar het nie* ." "In die lig van hierdie vers, blyk dit duidelik dat, soos dit aan sy dienaars, die profete, geopenbaar is, die gedagte van God nie " *ondeurdringbaar* " is nie ." Wat egter " *deurdringbaar* " bly, is dit wat volgens Deut. geopenbaar word. 29:29: " *Die verborge dinge behoort aan die HERE onse God; die geopenbaarde dinge behoort aan ons en ons kinders tot in ewigheid, sodat ons al die woorde van hierdie wet kan onderhou.* "

Nadat ek duidelike verduidelikings van God ontvang het oor die profetiese ligte wat ons begrip van God se oordeel sou verlig, kan ek jou 'n baie eenvoudige manier bied om te weet wat God oor hierdie of daardie onderwerp dink. Dit is genoeg om die mening te hoor wat sy vyande oor die saak het; As 'n reël sal God se mening presies die teenoorgestelde wees, diametraal teenoorgesteld.

God is teen alles wat hulle goedkeur; die stelsel is dus baie eenvoudig om toe te pas. Daarom is dit absoluut noodsaaklik om hierdie vyande van God te identifiseer. En dit is presies wat hy aan ons voorhou in sy profesieë van Daniël en Openbaring en baie ander boeke van die Bybel wat profesieë aanhaal.

Wat is 'n profesie? Dit is die verwagte openbaring van God se oordeel oor daade, of entiteite, wat oor die eeue van die menslike geskiedenis verskyn.

Wanneer die bestudeerde konteks geïdentifiseer word, word die geheime gedagte van God se oordeel aan ons geopenbaar, oor die betrokke entiteite, in die geteikende era.

Die kern van die profesieë wat aan die tyd van die einde gewy is, is die boek Daniël, 'n naam wat presies beteken "my Regter is God". Nou, sedert hierdie eerste boek, het God die openbaring van sy oordeel aangaande Rome dwarsdeur sy geskiedenis en sy valse bekering tot die Christelike geloof opgebou. God se gunsteling vyand word dus geïdentifiseer: die Katolieke geloof. En sedert 1843 is sy tweede gunstelingvyand die Protestantse geloof, wat sy erfenis van die Romeinse Sondag, besoedel deur sy toewyding aan die "goddelike" "Son" van die Romeinse heidene en ander, legitimeer. Ons weet dat om 'n vloek op te hef, God die laat vaar van sonde en die vrug van bekering vereis. Dus, as ons nie aan hierdie vereiste voldoen nie, weet ons dat die Joodse godsdiens vir Jesus is, 'n "*sinagoge van Satan*" volgens Openb. 2:9: "*Ek ken jou verdrukking en armoede (alhoewel jy ryk is), en die lastering van die wat sê dat hulle Jode is en dit nie is nie, maar 'n **sinagoge van Satan** is.*" Hierdie oordeel van Christus word duidelik geopenbaar, want in die tyd van Johannes word die nasionale verwerping van die Christus wat Jesus van Nasaret genoem word, amptelik erken. Die simbole wat misterie beoordeel, sal deur God gebruik word om die verraaiers van die Christelike godsdiens aan te dui, want die goddelike vloekte rakende hulle sal strek oor ongeveer een duisend sewe honderd jaar van geskiedenis wat begin in die noodlottige vervloekte jaar 321. Let daarop dat hierdie getalle die begin van 'n wedloop blyk te bestel, trouens, die begin van 'n ewigdurende pynlike toets van geloof. Gedurende hierdie tyd tref sewe dodelike vloekte die skuldige mensdom. Openb. 8, 9 en 11 bied hulle aan onder die beeld van "*sewe trompette*" wat hul rol as opeenvolgende waarskuwings openbaar wat deur die wil van die beledigde God teweeggebring word.

Teen hierdie tyd van naderende lente van 2022, dit wil sê 8 jaar voor die glorieryke wederkoms van Christus en ongeveer 7 jaar voor die einde van die genadetyd, het die godsdienstige organisasies wat deur die vloek van God getref is, nie berou getoon nie en behou hulle daarom 'n geestelike status wat deur God vervloek is.

Die nuus van 24 Februarie 2022 is gekenmerk deur die aanval op Oekraïense grondgebied deur Russiese troepe. En terwyl waarnemers van hierdie gebeure slegs die onderwerp en die nasionalistiese motief van die konfrontasie noem, bied ek my analise van die onderwerp aan deur daarop te let dat die twee strydende partye, hoofsaaklik aan die basis, teëgestaan word deur tradisionele godsdienstige keuses wat oor eeue heen geërf is. Trouens, die haat wat hierdie twee kampe teen mekaar opstel, is die gevolg van 'n eeue-oue teenstelling tussen die Katolieke geloof en die Ortodokse geloof. Maar in Oekraïne se kamp moet die Joodse geloof bygevoeg word, aangesien die nuwe president van Oekraïne sedert 2019 Volodymyr Zelensky, 'n Jood, is. Dus, volgens die oordeel van Jesus Christus wat in Openb. 2:10 en 3:9 geopenbaar word, is "*die sinagoge van Satan*" betrokke by die konflik en lei die Katolieke en Joodse kamp. Ek het reeds die vloek onthul wat die terugkeer van die Jode na Palestina vir die wêreld sedert 1947 is. Die hoofelement van die dispuut is die Katolisiteit van Oekraïne, en die

Joodsheid daarvan, wat swak deur die Russe aanvaar word, aangesien beide komponente in opstand gekom het teen Russies-Ortodokse oorheersing. Dit is 'n algemeenheid omdat spesiale gevalle in alle vorme bestaan, waaronder die keuses van agnostici. Vir 'n lang tyd het hierdie Oekraïense land bestaan uit Russiese burgers aan die oostekant en mense wat aan Katolieke Pole verbonde is aan die westekant. Nadat Pole sedert die einde van die Tweede Wêreldoorlog onder Russiese bewind gebly het, het hulle, nadat hulle onafhanklik geword het, by die Wes-Europese kamp aangesluit en dit 'n gesogte pous, Johannes Paulus II, gegee, wie se burgerlike naam Karol Wojtyła was. En baie Poolse Jode wat in Pole deur die "Nazi's" vervolgd is, het skuiling in westelike Oekraïne gevind. Hierdie Pole was die "Trojaanse perd" wat die Europeërs in hul alliansie ingebring het. Die Pole wat tussen die eerste twee wêreldoorloë herskep is, was verantwoordelik vir die Duitse aanval daarteen, omdat dit die Duitsers wat op sy gebied gewoon het, mishandel het; wat die begin van die Tweede Wêreldoorlog gemerk het. Soos alle botsende saamwoonverhoudings, moedig lang periodes van vrede die vermenging van die drie godsdienstige keuses en hul verspreiding oor die hele gebied aan. Maar op die dag wat God gekies het, breek die geskil uit en die situasie ontaard en word konflikvol tot op die punt van geveg om die teenstander dood te maak. Die wenner beoog om die gebied in sy geheel te beheer. Die wysheid om die kompromis te aanvaar en die land in twee sones te verdeel, word fanaties deur die Pools-Oekraïense kamp verwerp. Dus, omdat hulle geen keuse gehad het nie, het Rusland met al sy militêre mag ingegryp om die saak van Russiessprekende Oekraïners te ondersteun.

Die wortel van die probleme lê in die ekspansionisme van die VSA, wat die organiseerder van die NAVO (Noord-Atlantiese Verdragsorganisasie) kamp is. Na die oorlog van 1939-1945 het Russe, Amerikaners en hul bondgenote die voorwaardes aanvaar wat deur Sowjet-Rusland onder leiding van Stalin voorgestel is. Die Duitse gebied van die verslane volk is verdeel en het die grens tussen die Oos- en Wesblok geword. Die stryd tussen hierdie twee blokke was voortdurend. Die VSA sukkel om lande van Rusland af te kry. Hulle het hul doel bereik en bygedra tot die ekonomiese en politieke ondergang van die USSR; selfs so ver gaan as om te weier om koring aan verwoeste en honger Rusland te verkoop. Deur voordeel te trek uit hierdie ondergang en 'n beleidsverandering in Rusland, het die Baltiese lande en Pole en hul haat teenoor Rusland hul onafhanklikheid herwin, en ander lande, waaronder Roemenië, het gevolg. Onder die historiese naam "Balkanoorlog" het Joego-Slawië, 'n land wat met die Russe geallieer was en deur die diktator Tito verenig is, na sy dood in 'n nasionalistiese oorlog uitgebreek tussen die Ortodokse Serwiërs, Moslem-Bosnië en Rooms-Katolieke Kroasië. En hier weer eens, die motief vir Serwiese woede teenoor Albaniërs wat Serwiese burgers in Kosovo mishandel het (soos die Pole die Duitsers mishandel het) is nie deur die Westerse kamp van die VSA en Europa erken nie. Die Amerikaanse lugmag het duisende bomme op die Serwiese kamp laat val en die verdeling van Kosovo afgedwing, wat vir die Serwiërs kosbaar was omdat dit die geboorteplek van hul mense was. Onregverdig is Kosovo van hulle weggeëem en aan Albanese immigrasie gegee. Die Serwiërs was destyds bondgenote van die verswakte Russe. In hierdie ervaring het Europa kant gekies

en oordeel teen Serwië geneem. Die howe het die Serwiese leier Slobodan Milosevic in hegtenis geneem, en hy is in die tronk dood weens vermoedelike vergiftiging. Al hierdie misbruike wat deur die VSA en Europa gepleeg is, is deur Rusland aangeteken, wat nie in staat was om sy bondgenote te verdedig nie. Maar wraak is 'n gereg wat die beste koud bedien word, soos die gesegde lui, en die huidige baie magtige leier van die huidige magtige en sterk Rusland het 'n bittere herinnering aan al hierdie ongeregthede en 'n wrok behou wat mettertyd in 'n diep haat teenoor die Weste omskep word. Hierdie haat word aangevuur deur sy oordeel oor die tipe samelewing wat deur die Weste verteenwoordig word, wat homself van alle godsdienstige taboes bevry het en spog met al sy morele en seksuele oordadigheid. Hierdie persoonlike oordeel van Vladimir Poetin sal 'n belangrike rol speel wanneer hy die inval in Westerse lande moet loods en die swak gewapende weerstand wat teen hom gebring sal word, moet verpletter. Die ervaring van Oekraïne, wie se naam grens beteken, sal die Wes-Europese kamp 'n illustrasie gee van die lot wat op hulle wag. Hierdie naam "grens" profeteer die rol van hierdie gebied waarvan die begeerte na verbintenis met die NAVO-kamp die oorskryding van die grens van wat vir die Russe draaglik is, behels. Die onversadigbare aptyt van die NAVO-kamp sal deur die Russiese leërs gestraf en verpletter word. Die grens sal herower word, en die Russe sal oorstroom en die hele Wes-Europa en selfs Israel binneval. Dit word in Dan geprofeteer. 11:40-45 waar na Rusland verwys word as die "*koning van die noorde*" en die Moslem-magte as die "*koning van die suide*". Die binnegevalle gebied is Europa wat in die profesie geteiken word op grond van sy pouslike Romeinse afkoms. In Openb. 18:24 sê God oor Rome wat "*Babilon die Grote*" genoem word: "... en omdat in haar die bloed van profete en heiliges en almal wat op die aarde gedood is, gevind is." God blameer Rome vir die slagtings wat die Westerse lewe bloedig geteister het. En dit is baie opbouend om die rol daarvan te besef in die oorlog wat die huidige Katolieke en ateïstiese Europa, gebore onder twee "verdrae van Rome", teenoor Rusland, wat weer suiwer Ortodoks geword het, maar nie meer kommunisties is nie, teenstaan. Onder die duiwelse aansporings van die visioene van die Maagd, word die Katolieke volke gedryf om die Ortodokse volke van die Ooste te bekeer. En die rol van hierdie pouslike Rooms-Katolieke geloof is fundamenteel om die inisiatiewe wat deur die Westerse kamp geneem is, te verduidelik, soos die geval was in die Balkanoorlog, waar die VSA en Europa kant gekies het met die pouslike Rooms-Katolieke Kroatiese kamp teen Ortodokse Serwië. Ware heiligheid is nie meer in Ortodoksie as in Katolisisme of Protestantisme nie, nie meer as in Islam nie, maar die ongeregthede wat gepleeg word, laat God toe om sy vernietigende toorn op die hoofde van die skuldiges neer te bring. Op hierdie tydstip sal hierdie goddelike woede vorme aanneem wat die mensdom nog nooit tevore gesien het nie, soos die Russiese leier so pas uitgespreek het. Verskriklike vernietigende wapens is ontwikkel om, sonder dat hul gebruikers dit weet, die vernietigende ontwerp van die Skeppergod te volbring wat lewe of dood gee volgens sy perfekte en onverganklike geregtigheid.

In die skaal van Christelike godsdienstige skuld, het ons aan die basis die verwerping van die Sabbat, en die aanneming van Rooms-Katolieke Sondag in die

Rooms-Katolieke geloof van 321, tot 1843 en daarna, ook in die Ortodokse geloof, erfgenaam van Katolieke Sondag, maar ook in die Protestantse geloof geëmigreer na die VSA sedert daardie datum, 1843, wat dit ook bewaar het.

Onbewus van God se oordeel, verbind die Europese owerhede hulle eenparig daartoe om verligting en bystand te bied aan die kamp van Katolieke Oekraïne. Gewoond aan hul arrogante ekonomiese oorheersing, neem hierdie volke inisiatiewe wat die Russiese volk en hul leier wettiglik as 'n oorlogsbesluit kan aanvaar, met inagneming van werke en nie woorde as God nie. In 'n ongelooflike daad van roekeloosheid vermenigvuldig hulle maatreëls van groot vyandelikhede wat daarop gemik is om Rusland te ruïneer en wapens aan sy Oekraïense vyand te gee. Hulle berei dus 'n Russiese woede voor wat des te sterker is omdat God dit aanwakker om hulle te tref, soos Dan. 11:40 tot 45 en Esegïel 38 bewys en openbaar. As hierdie aggressiewe mense die program geken het wat deur God voorberei is, sou hulle verskrik wees om die lot te ontdek wat hulle vir hulself voorberei het. In die profesie van Esegïel 38 word die hedendaagse Rusland "Gog" genoem en God plaas een van sy stede, "Togarma", "in die uithoeke van die noorde", wat sy naam as "koning van die noorde" in Dan bevestig. 11:40. In Eseg. 38:4 vind ons hierdie stelling van God: "**Ek sal jou wegsleep en hake in jou kakebeen sit ; Ek sal jou uitbring, jy en jou hele leër , perde en ruiters, almal pragtig geklee, 'n talryke troep wat skild en klein skild dra, almal met swaarde;**" As die wapentuig wat beskryf word anakronisties is, bly die krygerbeginsel dieselfde; Masjiengeweerkoëls vervang swaarde en tenks vervang skilde. Wat die moeite werd is om te noem, is die uitdrukking "**Ek sal jou wegsleep en 'n ring aan jou kakebeen sit .**" Hierdie goddelike beperking kontrasteer met die idee wat huidige Westerse waarnemers aan die Russiese leier toeskryf. Die noodsaaklikheid om deur God gedwing te word om oorlog toe te gaan, beskryf 'n Russiese leier wat vrede en rustigheid vir sy mense bevorder. En hierdie verduideliking bevestig dat V. Poetin homself gedwing het om met geweld op te tree, deur die fanatiese vasberadenheid van die Oekraïense kamp om hulself heeltemal van sy politieke voogdyskap te bevry. V. Poetin kan nie die verlies van "sy grens" wat deur die Westerse kamp sedert die einde van die Tweede Wêreldoorlog erken is, aanvaar nie. Die feite bevestig egter die oorsaak van hierdie beperking. Oekraïne het in 2014 teen Rusland in opstand gekom deur sy Russiese president, wat wettiglik en wettiglik deur die hele Oekraïense volk verkies is, onwettig omver te werp. Voor en na hierdie aksie is verskeie presidentskappe omvergewerp weens korrupsie. En die finale besluit om by NAVO aan te sluit was die laaste strooi, die een wat Poetin weggeruk het van sy vreedsame bestuur van sy land. Dialoog tussen die Weste en die Ooste is onmoontlik omdat mentaliteite so verskillend is. Die Weste, vir wie slegs geld en vryheid saak maak ten koste van openbare onsekerheid, kan nie die baie konserwatiewe Russiese gees verstaan nie, wat ou menslike waardes respekteer en veiligheid en orde prioritiseer, d.w.s. waardes wat absoluut teenstrydig is met dié van die Westerse samelewing. Let daarop dat God die skuldigstes roep om die minste skuldigstes te straf. Op dieselfde wyse het God die heidense koning Nebukadnesar opgeroep om die ontrouheid van sy volk Israel te straf wat in totale afvalligheid verval het. En net so sal immorele Europa getref word deur deugsame

en baie morele Rusland. Demokrasieë betaal in onsekerheid as gevolg van die vryheid wat hulle aan alle burgerlike en godsdienstige denkrigtings gee. Die laksheid van hierdie tipe samelewing moedig die ontwikkeling van die bose aan. En die vryheid wat aan almal gebied word, laat die rykes toe om voordeel te trek uit hierdie vryheid om hulself nog meer te verryk, deur korrupsie en politieke shenanigans. In Frankryk het hierdie laksheid so 'n vlak bereik dat die moontlikheid om saam te leef, in die gedrang kom. Die etniese en godsdienstige mengsels het 'n plofbare situasie geskep tot die punt dat die uitbreek van die Derde Wêreldoorlog 'n einde gemaak het aan 'n situasie wat ondraaglik geword het. Op hierdie vlak los oorlog alle probleme op en herinner mense aan ware geestelike waardes. Omdat dit gedemonstreer is dat slegs die toetrede tot die Tweede Wêreldoorlog die gewetes van sekere Europeërs sal kan wakker maak wat deur die God van waarheid herstel kan word. Die onregte wat Rusland gely het, het selfsugtige, trotse en opstandige Wes-Europeërs koud gelaat. Hulle het dus dieselfde onverskilligheid teenoor burgerlike en godsdienstige sake getoon en getoon dat die kwaad diep en diep gewortel is in hulle siele.

Die einde van die eksperiment sal eers hierdie Rusland uitskakel wat God eers sal gebruik om deur sy oorheersing Katolieke en ateïstiese, libertynse en libertariese Europa te verpletter. Blykbaar word daar nie verwag om eers kernwapens te gebruik nie. Sy konvensionele militêre mag stel dit in staat om 'n swak, ongewapende Europa te verpletter. Maar op die hoogtepunt van sy oorheersing oor die hele Europa, "van die Atlantiese Oseaan tot die Oeralgebergte" volgens sy ou plan, sal die kernaanval op sy grondgebied deur die VSA die situasie van die oorlog verander. Maar in 'n situasie van wanhoop sal verskriklike slagtings van bevolkings en leërs die mensdom *met 'n simboliese "derde"* verminder wat eintlik maklik baie meer slagoffers kan oplewer. Mense het geïgnoreer dat die gebruik van kernwapens nie van 'n menslike besluit afhang nie, maar van 'n goddelike besluit. Daarom sal hierdie kernwapen gebruik word wanneer God die uitwissing van die mensdom op aarde wil voorberei.

Die finale toets van geloof sal die oorlewendes van 'n verskriklike slagting raak. En volgens Openb. 9:20-21, sal hulle morele toestand identies wees aan dié van die rebelle van voor die sondvloed wie se natuur heeltemal deur die bose oorgeneem is: “*Die res van die mensdom wat deur hierdie plaë nie gedood is nie, het hulle nie bekeer van die werke van hulle hande nie, om die duiwels en afgode van goud en silwer en koper en klip en hout nie te aanbid nie, wat nie kan sien of hoor of loop nie; en hulle het hulle nie bekeer van hulle moorde en hulle towery en hulle hoerery en hulle diefstalle nie.*” Terselfdertyd sal Christus se uitverkorenes wat in die lewe bly, die natuur en gedrag van Jesus Christus en dié van sy apostels in teenstelling moet beliggaam. "God se Weë" Onthul Kondig Doodsdreigement Teen Laaste Sabbat-onderhouers Aan Hierdie finale aanval op God se Sabbat onthul die identiteit van die hoofaanstigter en opstoker, verborge in die onsigbaarheid van sy hemelse engelagtige natuur: Satan, die een wat Eva aangehits het om van God se verbode boom te eet. Daarom, in 'n finale toets van geloof, wil God Satan 'n finale, meesterlike nederlaag toedien. Goddelike heerlikheid sal skyn deur die getrouheid van sy laaste uitverkorenes. Veroordeel tot die dood as hulle weier om hul Sabbatspraktyk te laat vaar om Romeinse

Sondag te eerbiedig, sal hulle vir Eva se sonde moet vergoed. En om hulle te help om standvastig te bly in die aangesig van hierdie doodsvonnis, sal individuele geloof die verskil maak, want profesie het Jesus se ingryping namens hulle geopenbaar, voor die sterflike teregstelling. So sal die laaste uitverkorenes outentieke getuies wees van die geloof wat geplaas is in die goddelike profetiese openbaring wat in die naam van Jesus Christus gegee is. Die verligte en geïnspireerde raad van die apostel Petrus sal dus van kardinale belang wees: 2 Petrus 1:19: “ *En ons het die profetiese woord wat baie vas is, waarop julle tog doen as julle ag gee soos op 'n lamp wat in 'n donker plek skyn, totdat die dag aanbreek en die môrester opgaan in julle harte; Julle moet veral dít weet, dat geen profesie van die Skrif 'n saak van eie uitlegging is nie, want geen profesie is ooit deur die wil van 'n mens voortgebring nie, maar, deur die Heilige Gees gedrywe, het heilige mense van God gespreek.* »

Die goddelike weë profeteer die oorwinning van God en sy laaste uitverkorenes en op aarde word die laaste verteenwoordigers van die rebelse mensdom vernietig deur bloedige vereffening van rekening. Die leuen van die onderwysers word dan versoen deur die slagting van die godsdienstige verleiers, deur hul talle slagoffers wat nou weet dat verlossing definitief vir hulle verlore is.

Ek het in die reaksies van Westerlinge, na aanleiding van die konflik tussen Rusland en Poolse Oekraïne, 'n gedrag opgemerk wat 'n blindheid van denke deur God bewys. Inderdaad, die eenparige reaksie om Rusland met finansiële en ekonomiese sanksies en wapenlewering te straf, was geregverdig om Rusland te verswak in die hoop dat die Russiese volk, slagoffers van hierdie verarming, teen hul leier sou opstaan. Maar, verbasend genoeg, op 'n menslike vlak, het niemand, nóg onder politici nóg onder joernaliste, die idee geopper dat die gevolg van hierdie sanksies tot teenoorgestelde effekte kan lei nie. Russe wat slagoffers van Westerse sanksies is, mag dit as 'n rede vind om agter hul nasionale leier te skaar en deur haat 'n begeerte na wraak voor te berei wat hulle sal lei om die Weste binne te val, om die oortreders van hierdie sanksies wat hulle almal verwoes het, te straf.

Omdat ek uit profesie die doel ken wat God nastreef, kan ek die raamwerk van die konstruksie van die feite en die rolle van die betrokke entiteite analiseer.

Die doel is die vernietiging van die arrogante ongelowige Europa. **Die middel** van hierdie vernietiging is die woede van Rusland. **Die oorsaak** van hierdie Russiese woede is die nasionalistiese hardkoppigheid van die Pools-Oekraïense regering, wat sy oostelike gebied, Donbass, aangeval het, wat deur pro-Russiese Oekraïners oorgeneem is. Hierdie hergroepering van pro-Russe het plaasgevind na die onwettige omverwerping van die Russiese president van Oekraïne. Die rede vir die Oekraïense burgeroorlog is godsdienstig; die Katolieke Poolse Weste teen die Ortodokse Russiese Ooste. **En uiteindelik** was die Russiese inval in Europa gemotiveer deur sy steun en vooroordeel vir Oekraïne.

Ek het ook 'n parameter opgemerk wat verduidelik waarom die genoemde gebeurtenis in 'n ramp verander. Dit gaan oor die jeug en dus die onervareheid van regeringsagente. Ek merk veral op hoe wisselvallig hul oordeel is. Om hulle te verlei, hoef jy net te sê dat jy by Europa wil aansluit. Europa het reeds baie mense verwelkom, en sy kosmopolitiese aspek, soos dié van die VSA, het reeds meer

probleme as oplossings gebring. Maar ek beklemtoon veral dat Europa, waar kompromie die reël is, hierdie Oekraïense "demokrasie" entoesiasies wil verwelkom, wat veg en sy eksklusiewe oorheersing oor die hele Oekraïense gebied aan sy pro-Russiese landgenote en broers wil opdwing. Dit is des te meer so aangesien V. Poetin se Rusland op dieselfde manier reageer en die bakermat van sy mense in Kiëf wil terugwin. Maar dit is die normale onlogiese gedrag van 'n Europa wat deur God en sy groot toorn geoordeel en geteiken word. Aan diegene wat verbaas is om te sien dat mense in 'n burgeroorlog betrokke raak, herinner ek julle daaraan dat Frankryk hierdie soort ding al by verskeie geleenthede ervaar het. En moenie die broedermoordoorlog in die VSA, genaamd die "Burgeroorlog", vergeet nie.

In die "*tyd van die einde*" wat in Dan. genoem word. 11:40, word die monoteïstiese godsdienste almal deur God se vloek getref. Maar die graad van skuld neem met verloop van tyd toe, want die bewyse van God se vloek laat diegene wat die getuienis van die geskiedenis voor hulle ignoreer, nog meer skuldig voel. Dus het Judaïsme die Messias Jesus verwerp; Na hom het die Katolieke geloof God se geboorte verdraai en die Christelike geloof bloot 'n "etiket" gemaak wat, daarvolgens, "die poorte" van die hemel oopmaak. Van sy ontstaan af het die ware Protestantse geloof hierdie Katolieke sondes veroordeel, maar met verloop van tyd het dit homself op sy beurt in 'n "etiket" omskep wat die sondes van Katolisisme reproduseer en gevolglik is sy skuld selfs groter. Volgende kom die geval van Sewendedag-Adventisme, wat die Katolieke en Protestantse voorbeelde agter hom het waarmee dit amptelik 'n broederlike alliansie in 1995 gevorm het. Na die leringe wat Jesus Christus aan sy pioniers oor die Katolieke geloof geopenbaar het, is die saak daarvan selfs meer veroordeelbaar deur die Heilige Openbaarende God.

Die konflik tussen Rusland en Oekraïne sou nie plaasgevind het as die voormalige Oosbloklande, bevry deur Rusland se ekonomiese en politieke ineenstorting, nie hul hoop op aktiewe militêre steun van die VSA geplaas het nie. Hierdie VSA het Europa, wat na die Tweede Wêreldoorlog verskeur is, soos hulle goeddink het, gevorm en dit, vanuit Duitsland, die strategiese gebied van hul stryd teen Sowjet-Rusland gemaak. Voeg hierby die materialistiese sukses van die NAVO-kamp, en 'n mens kan die begeerte van volke wat aan verarmde Rusland geheg is, verstaan om by hierdie materieel benydenswaardige en verleidelike kamp aan te sluit. Maar hierdie mense het verkeerd gehandel deur hul hoop op die gewapende beskerming van die VSA te plaas. Niemand onder die volk is nie deur God verlig deur die profesie van Dan nie. 11:40-45 kon geweet het dat die VSA sou weier om militêr in direkte geveg teen Rusland betrokke te raak. En in ons nuus, sedert president Trump, het hierdie militêre onttrekking uit die VSA 'n bewese feit geword. Die VSA verlaat Europa, die "papiertier", om die gevolge van die aansluiting by NAVO te dra. En so trek Europa die toorn van 'n magtige Rusland aan wat vasbeslote is om die glorieryke Sowjet-oorheersing van die verlede terug te wen. Maar wat die wêreld nie weet nie, is dat hierdie konflik agt jaar voor die einde van die wêreld begin, en dat om hierdie rede die gebruik van kernwapens deur God voorsien word. Dit is juis die stuur van kernbomme op

Rusland deur die VSA, wat tydelik op die agtergrond gebly het, wat hierdie Rusland, die " *koning van die noorde* " van Dan, gelei het. 11:44, om te " *uitroei* ", op sy beurt, het " *menigtes* " tot op daardie oomblik oorheers: " *Nuus uit die ooste en uit die noorde sal kom om hom te verskrik, en hy sal met groot woede uittrek om menigtes te vernietig en uit te roei.* " En dit is hierdie uitwissing wat die dood van die simboliese " *derde* " van die mensdom sal veroorsaak, in hierdie konflik wat " *200 miljoen* " vegters sal mobiliseer, volgens die leringe wat in die " *sesde basuin* " van Openb. 9:11 tot 21 gegee word.

Rusland het die teenwoordigheid van "Nazi"-groepe in Oekraïne se kamp opgemerk. Sy is nie die enigste een wat hulle opgemerk het nie, aangesien ten tyde van die gewilde "staatsgreep" wat die Oekraïense Russiese president in 2014 omvergewerp het, alle Europese media-waarnemers ook hierdie "Nazi"-teenwoordigheid veroordeel het. Maar wat is "Nazisme"? Die Europeërs het dit gekoppel aan die begeerte om die Jode uit te roei, en staatgemaak op die historiese getuienis wat in Julie 1942 vasgestel is, juis 'n "9 Av" wat deur die Jode gevrees is, omdat dit reeds vir hulle deur veelvuldige vloeke gemerk was. Maar voordat hulle gekies het vir "die finale oplossing" wat effektief gemik was op die uitwissing van die Jode, was die "Nazi"-ideologie Nasionaal-Sosialisme. Hierdie twee woorde is verleidelik, maar in die toepassing van "Nazisme" word hulle gekenmerk deur die mees ekstreme ekstremisme wat geen kompromie aanvaar nie en enigiemand doodmaak wat nie die party se standpunt deel nie. In Duitsland het Nazisme, die party van Adolf Hitler, homself geopenbaar in die "Nag van die Lang Messe", toe die reeds "SS"-Nazi's die minder fanatiese "SA"-falankse tereggestel het. Is daar nie 'n sekere ooreenkoms met die felle en vernietigende stryd van Wes-Oekraïne teen die Oekraïners van Donbass, wat sedert 2014 elke dag gebombardeer word nie?

Die ware definisie van "Nazisme" moet dus heroorweeg word.

Die Vereniging van Monsters

Hierdie samelewing van monsters is die nuutste vrug wat deur die "nuwe wêreld" gedra word. Dit is moontlik gemaak deur die kombinasie van twee parameters: tyd en wetenskap. 'n Lang tydperk van vrede sedert die einde van die Tweede Wêreldoorlog het beide die verspreiding van die gees van vryheid en tegnologiese vooruitgang in wetenskap en medisyne bevorder.

Dit is paradoksaal, maar dit is baie onthullend van die geestelike toestand van die VSA, en daarom, vanuit die verre Weste, is afskuwelike en monsteragtige gedagtes gebore. Die paradoksale aspek lê daarin dat die President van die Verenigde State sy hand op die Bybel plaas wanneer hy 'n eed aflê om sy land te dien. En tog, in hierdie baie godsdienstige land, word die regte van heiligdom en vryheid bevoorreg tot die punt dat almal die reg het om allerhande gedagtes uit te spreek en te leer wat vir die skeppergod afskuwelik is. Maar in ons laaste dae word idees gelanseer op internetnetwerke wat geen grense en geen beperkings respekteer nie. Die gekste en mees demoniese idees bereik dus menigtes mense wat beïnvloed en bekeer word. Ek vrees al lank, en tereg, die gevolge van die

ontwikkeling van hierdie propagandawapen wat deur die VSA aan die wêreld gebied word. Ons moderne samelewings reproduseer die sondes van die voortydse sondvloed, dié van Sodom en Gomorra, maar hulle voeg daarby dié van ons libertariese era. Ateïsme, of eenvoudiger, die breuk wat tussen God en ontroue Christene ontstaan, lei tot 'n bevraagtekening van die dinge wat God geskep en geheilig het vanaf sy skepping van die wêreld. So, op die 6de^{dag}, getuig God dat Hy die man, die mens, geskape het en dat Hy uit een van sy ribbes sy vroulike weergawe, die vrou, gevorm het. Die mens is dus fisies en sielkundig 'n man of 'n vrou. Die moontlikheid is dus binêr. Maar in ons tyd het die wetenskap die middele bereik om die seksuele aard deur hormonale behandelings te verander, en hierdie chemiese metodes bevorder fisiese veranderinge in die menslike liggaam. Terselfdertyd, in sommige menslike gemoedere wat nie deur God beskerm word nie, het demone die gedagte geïnspireer dat hul ware seksualiteit nie is wat hul fisiese voorkoms bied nie. Van daar af het die idee ontstaan van die moontlikheid om jou geslag te kies. Voor hierdie uiterste vorm het afwykings as gevolg van dieselfde demone daartoe gelei dat mense hul voorkoms verander het. Hierdie mense, genaamd "transvestiete", het die rol van die teenoorgestelde geslag van hul eie aangeneem. Maar met chirurgiese wetenskap is nuwe moontlikhede aan hulle gegee. So met die gebruik van hormone kan volledige fisiese verandering bereik word. Hierdie fisiese veranderinge het egter nie betrekking op die gemoed van die wese wat aldus verander is nie. Want in werklikheid bly hulle fundamenteel wat hulle by geboorte was. En as die demone onttrek of hul aansporing verander, kan die "getransformeerde" menslike marionet haarself in 'n gemoedstoestand bevind wat al haar laers verloor. Die monster word gebore.

Om die aantrekkingskrag van hierdie geestelike nuwighede beter te verstaan, moet ons die gevolge van die kwasi-domestisering van die menslike gees besef, deur middel van oudiovisuele tegnologie en virtuele verhoudings wat op internetnetwerke gevestig word. Die hoofskuldige van ons geestesdramas is rekenaars, wat agtereenvolgens na elektrisiteit en elektronika verskyn het. Vir menslike verstand, die dubbele slawerny van hierdie indringende rekenaar en dié van die voortdurende inspirasie tot die hoogs ontwikkelde verbeelding van onsigbare hemelse demone, is die situasie tragies en onherstelbaar. Waar kan die gedagtes van God se skepsels stop? Ek het nie die antwoord nie, maar die tyd wat hy gestel het, nou beperk tot agt jaar, sal dit beslis stopsit.

Van die "finale oplossing" na die "finale oplossing"

Tot vandag, 16 Maart 2022, verwys die uitdrukking "finale oplossing" na die poging deur Duitse "Nazi's" om al die Jode van Europa uit te roei, beginnende in 1942. Maar ek sal in hierdie dokument 'n sekondêre profetiese boodskap by hierdie uitdrukking voeg.

Oor die hele wêreld soek mense na die oorsake van die konflikte wat ontwikkel, maar hulle soek na menslike oorsake. Die ontledings wat ek aanbied, druk die oordeel van die lewende God, skepper van alles wat bestaan, uit. Dit moet ook verstaan word dat die oorsake van ons huidige tragedies in die verlede gevind word, ver van ons tyd. Die Bybel laat ons ontdek wat God gedink het gedurende die 6 000 jaar wat vir aardse sonde beplan is. Die profesieë van Daniël en Openbaring werp komplementêre lig op God se oordeel oor ongeveer 26 eeue, van 605 v.C. tot die wederkoms van Christus in die lente van 2030. Terwyl mense aardse, vleeslike verklarings ondersoek en behou, bied God ons sy perspektief en openbaar geestelike oorsake. Die kloof tussen die twee begrippe word groter. Die mensdom het nooit opgehou om in ongeluk te boet vir die minagting wat dit teenoor die soewereine geopenbaarde wil van God getoon het nie. Maar die lewe van mense is beperk anders as dié van die ewige God, en mense sterf en volg mekaar op. Die sewentig of tagtig jaar van hulle kort lewe is op sigself nie genoeg om die toorn van God te verstaan nie. Een na die ander erf mans die goddelike vloek, en hulle seuns, erfgename, reproduseer die foute van hulle vaders. Dit is dus in die verlede, toe God sy wette, sy verordeninge, sy gebooie en sy profetiese aankondigings gespreek en geskryf het, dat sy uitverkorenes vandag die motiewe van sy ewige oordeel kan ontdek. Dit is die geval met die "finale oplossing" wat die Jode in 1942 getref het. En deur hierdie aksie het God kragtig die reaksie volbring wat Hy wou gee aan die woorde wat uitgespreek is deur die opstandige Jode, geanimeer deur die Joodse geestelikes gevul met haat teenoor Jesus Christus, vasbeslote om Hom gekruisig te sien sterf eerder as die Ywerige sluipmoordenaar, Barabbas. Volgens Matt. 27:25 het hulle Pontius Pilatus, die Romeinse Goewerneur, aangeroep en gesê: “ *Laat sy bloed op ons en op ons kinders!* ”. Deur die eeue heen is "vaders" vervolgd en hul kinders na hulle. Hulle is dus bo hul hoop gegun. In 1942 is die kinders van daardie tyd, saam met hul ouers, getref deur dieselfde goddelike woede wat aangevuur is deur die historiese verontwaardiging van hul vaders en deur die verharding van hul seuns oor die eeue heen.

Inderdaad, hierdie gebeurtenis wat Westerse samelewings geskud het, sal herhaal word met die wederkoms van Christus, aangesien volgens Openb. 13:15 'n poging voorspel word om die laaste uitverkorenes wat getrou gebly het aan die goddelike Sabbat uit te roei: " *En hy het mag gehad om lewe te gee aan die beeld van die dier, sodat die beeld van die dier ook sou praat en maak dat almal wat die beeld van die dier nie aanbid nie, gedood sou word.* » Dit beteken dat die rebelle-oorlewendes wat hierdie tweede "finale oplossing" georganiseer het, in dieselfde gemoedstoestand sal wees as die Duitse "Nazi's" van 1942. 'n Derde boodskap word oorgedra deur hierdie uitdrukking "finale oplossing." Dit openbaar 'n plan wat deur God voorberei is wat strawwe teen die oortreders van sy verbonde geprofeteer het. Hierdie projek verskyn in hierdie vers uit Rom. 2:9: " *Verdrukking en benoudheid oor elke siel van die mens wat kwaad doen, **eerste oor die Jood en ook oor die Griek.*** " ! "In hierdie vers dui die woorde ' **Jood** ' en ' **Grieks** ' die twee opeenvolgende verbonde aan, die oue een, gesluit met die Hebreeuse volk, en die nuwe een, waarin die heidense ' **Griek** ' of van enige ander oorsprong, gemagtig is om aan te gaan deur sy erkenning van die soenoffer wat

deur Jesus Christus volbring is. Omdat hy sy Messias, gestuur deur God, nie erken het nie, het ' **die Jood** ' die voortdurende ' *verdrukkinge* ' wat deur God veroorsaak is, deur verskeie menslike vervolgings gely. Deur die ' **Jode** ' die hoofteiken van sy toorn in 1942 te maak, wou God 'n plegtige en baie ernstige waarskuwing aan die hele mensdom rig, want vir sy ongeloof sal die valse Christen, ' **die Griek** ', op sy beurt aan hom verantwoording moet doen. Dit is die betekenis wat ons moet gee aan die 'Derde Wêreldoorlog' of ' *sesde basuin* ' van Openbaring 9:13 wat ons sedert 24 Februarie 2022 in die nuus sien begin, beginnende met die konfrontasie tussen Rusland en Oekraïne. Want in hierdie laaste konflik sal kernvuur die Nazi-krematoriums vervang. Die massiewe vyandigheid wat deur die sanksies teen Rusland getoon is, sal nie vergeet word nie, en ons..." vind in hierdie sinnelose gedrag die motief wat Rusland binnekort daartoe sal lei om die hele Europa tydelik onder sy oorheersing te plaas.

In Frankryk reageer die jong, ambisieuse maar onervare president as 'n man van eer wat sy buurman wat hy onder aanval sien, te hulp kom. Hierdie reaksies word geregverdig deur die oorskatting van die waarde wat Europa aan die woord demokrasie gee. Hierdie term, van Griekse oorsprong, beteken "stadstaat" waarvan die organisasie die keuse van sy inwoners is. Afhangende van die vorme wat deur die mense gekies word, kan demokrasie dus baie verskillende vorme aanneem. Daarom vind ons agter hierdie woord organisasies waar magte aan die bestuur van 'n kommissie gedelegeer word, soos die geval is met Verenigde Europa. Die keuses van die mense word geïgnoreer en die besluite wat geneem word, word aangeneem en erken deur plaaslike verkose amptenare wat as 'n alibi vir die term "demokrasie" dien. Die oorsprong van hierdie byeenkoms lê in die persoonlike keuse van nasionale leiers wat hul besluit op die volke van Europa afgedwing het. In hierdie demokrasieë maak die mening van die mense nie meer saak nie, want ekonomiese finansiële belange is op die spel. Omdat die situasie ekonomies gunstig vir hulle was, het EU-leiers 'n gevoel van krag en meerderwaardigheid gevoel, en hulle het Rusland, sy mislukking en ondergang in 1992, verag. Sedertdien het Rusland baie vernederings gely, selfs gesien hoe sy bondgenoot, Serwië, in die Balkan-oorlog deur Amerikaanse vliegtuie gebombardeer en deur Franse en Britse magte beveg is. In daardie tyd, triomfantlik, kon die Weste sy wet afdwing volgens die beginsel wat oorwinning aan die sterkste gee: "die rede van die sterkste is altyd die beste," sê die fabel van Jean de la Fontaine.

Teen Februarie 2022, nadat dit herstel het, het Rusland sy sterkte en militêre mag herbou. En op haar beurt wys sy vir Westerlinge dat sy uit hul gedrag geleer het. Al hierdie gebeure was daarop gemik om tot die huidige situasie te lei. Dit is hoekom Oekraïne se poging om sy verbintenis met Rusland te verbreek die oorsaak is wat God uitbeeld deur die daad van " 'n hoek in die kakebeen sit " van die Russiese leier in Eseg. 38:4: " *Ek sal jou wegsleep en hake in jou kakebeen sit; Ek sal jou uitbring, jy en jou hele leër, perde en ruiters, almal pragtig geklee, 'n talryke leër wat skild en groot wapen dra, almal met swaarde;* "En die vyandige reaksies, vergestalt in maatreëls en sanksies wat verwoestend is vir Rusland, sal Russiese woede lok op al die volke van Europese leiers wat

eenstemmig is oor die instel van hierdie sanksies, behalwe onlangs die hoof van Hongarye.

Is Europa se lot so benydenswaardig? Tot die begin van 2020 kon sy ekonomiese sukses dit aantreklik maak, maar na die ekonomiese blokkade as gevolg van die besluite wat geneem is om die Covid-19-virus-"pandemie" vir twee jaar te beveg, was Europa nie meer in dieselfde toestand nie. Boonop het hierdie tydelik opgelegde blokkade die werklike ondergang van Frankryk, 'n land wat slagoffer is van sy uitvestiging en invoere uit China, wat sy enigste verskaffer geword het, verbloem. Dit was ook in die stad Wuhan, China, dat die Covid-19-virus amptelik vir die eerste keer verskyn het; China, die land van die " draak " of van die duiwel volgens Openb. 12:9: " En **die groot draak is neergewerp** , *die ou slang wat genoem word duiwel en Satan* , wat die hele wêreld verlei, hy is neergewerp op die aarde, en sy engele is saam met hom neergewerp. "

Europeërs kon bymekaarkom en 'n lang tydperk van vrede geniet wat deur God toegestaan is. Maar wat het hulle met hierdie tyd van vrede gedoen? Hulle het weereens probeer om te hergroepeer om sterker te wees soos die mense van Koning Nimrod se Babel in hul tyd gedoen het. En die resultaat was dieselfde, hierdie unie het 'n voortdurende vrug van onreg teen die volke en vyande van Europa opgelewer. God is nie meer in staat om mense deur tale te skei nie, en sal die skuldiges aan oorlog en dood oorgee en sodoende hulle bloed vermeng.

Die uiteindelijke "finale oplossing" sal twee betekenis en prestasies hê, want as die uitwissing wat deur die rebelle besluit is, die uitverkore getroues aan die goddelike Sabbat sal teiken, sal God se "finale oplossing" bestaan uit die uitwissing van al die aardse en hemelse rebelle, behalwe vir Satan wat alleen op die verlate aarde sal bly gedurende die " *duisend jaar* " van die sewende millennium.

Dus is die volksmoord van die Jode wat deur die Duitse Nazi's georganiseer is, voltrek om mense te waarsku oor die lot wat God vir hulle in gedagte het op die dag van sy regverdige toorn.

Die Finale Oplossing het menslike simpatie en deernis teenoor die Joodse volk gewek, wat as martelare, slagoffers van menslike moorddadige waansin, beskou is. Hierdie gedrag, as gevolg van hul onbewustheid en geestelike onkunde, verberg die goddelike bedreiging wat hulle persoonlik raak, vir hul oë.

Om die feite van die laaste dae te verstaan, moet ons leer uit die ervaring van "Nazi"-Duitsland van 1930 tot 1944. In hierdie voorbeeld sien ons hoe " *'n bietjie suurdeeg die hele deeg suur maak* ", soos Paulus in 1 Kor. geleer het. 5:6 en Gal. 5:9, volgens Matteus 16:6: " *Jesus sê toe vir hulle: 'Pasop en wees op julle hoede vir die suurdeeg van die Fariseërs en Sadduseërs.'* " » Jesus het die gedagtes wat mense verlei met " *suurdeeg* " vergelyk. 'n Klein minderheid kan op hierdie manier 'n hele volk verlei en uiteindelik oorheers, en dit is wat in 1930 in Duitsland gebeur het. Die gewilde sukses van die Nazi-party is agtereenvolgens behaal deur gunstige sosiale maatreëls, ekonomiese sukses, Duitsland se herstel en oorlogsoorwinnings. En hierdie drie oorsake het die VSA ook suksesvol gemaak om as oorwinnaar uit die Tweede Wêreldoorlog te kom. Europa het hulle bewonder en beny, en wou hulle uiteindelik naboots. Maar daar tree God in en blokkeer die droom in sy volle vlug en ontwikkeling. Sedert president Trump het

die Verenigde State hulle aan Europa onttrek en hulle alleen die probleme van die Russies-Oekraïense konflik laat trotseer. Op hierdie manier, binnekort vernietig deur Russiese magte, sal Europa uit sy probleme te voorskyn kom, verwoes en verwoes. Dan, na die uitskakeling van Rusland en sy magte deur Amerikaanse kernwapens, sal die pad vir hulle oop wees, en hulle sal die universele regime oorheers wat deur al die oorlewendes van die aarde gevorm word. Die finale rol van die Verenigde State in die uiteindelijke "finale oplossing" nooi ons uit om besondere aandag aan hierdie magtige land te gee. Amerikaanse mag is nie teer nie en is baie minder humanisties as Europa. Waar sy finansiële belange ook al is... op die spel, wys hy homself as taai, skerp, oorlogagtig en moorddadig. Geld is sy god en kommersiële sukses sy godin. Hierdie gode is minder sigbaar as sy grootse godin van "Vryheid" wat in die baai van New York verrys. Wanneer Amerika militêre betrokkenheid wil vermy, appelleer dit na die beginsel van boikot, en die Russiese president het sopas 'n vergelyking getref tussen Westerse sanksies en die Nazi-pogroms wat op die Jode toegepas is. Dit is waar dat die Nazi's se haat teenoor die Jode voor 1942 daarin bestaan het om hulle van hul regte as burgers te ontnem, hulle is "ook" verhinder "om te koop en te verkoop" soos die laaste "Nazi's" sou doen teenoor die laaste uitverkorenes van Jesus Christus wat getrou gebly het aan die Sabbat wat deur God geheilig is, volgens Openb. 13:17: "en dat niemand kon koop of verkoop as hy nie die merk of die naam van die dier of die getal van sy naam gehad het nie." Hierdie vrug van goddeloosheid is die finale gevolg van die geestelike val van die Protestantse geloof wat in die lente van 1843, onder God se vloek, by die Rooms-Katolieke godsdiens aangesluit het wie se Die orde van die "Jesuiete" was die model wat geneem is om die "SS"-afdelings van die "Nazi"-kamp van Adolf Hitler te vorm, 'n groep wat onder die aanstigting van die Duitse ambassadeur (in die Vatikaan) en minister van buitelandse sake, Von Papen, (wat beteken: "van die Pous") geskep is. Dit is dus nie verbasend om die Duitse woorde "Gott mit uns" op die lem van hul "lang messe" gegraveer te vind nie, wat beteken: God met ons. En so is dit hierdie alliansie van twee godsdienste wat deur God veroordeel is, wat die "Nazi"-model van Duitsland in 1930 en 1942 sal reproduseer. Die universele oorheersing van die VSA is tussen 1945 en ons tyd voorberei en dit kon voordeel trek uit lang jare van vrede om die "globalistiese" bestuur van die ekonomie te bevorder. Verslaaf deur die VSA-geskepte "internet"-tegnologie, het nasies ekonomies en politiek afhanklik geword van Amerikaanse oordele. En hierdie kommersiële oorheersing laat hulle toe om al die volke wat daarvan afhanklik is, aan sy boikot en sy sanksies van verbod te onderwerp. Dit regeer dus reeds die hele Westerse wêreld en die res sal wees daaraan onderwerp deur middel van die kernvernietiging van die Derde Wêreldoorlog.

Uitverkies deur Jesus Christus, staan jy op die punt om die ervaring van die profete Jeremia, Daniël en Esegïel te herbeleef, tydgenote van die straf vir die sondes van Joods-Hebreeuse Israel. Die nuwe Nebukadnesar se naam is Vladimir Poetin en hy is Russies. Soos die Chaldeërse koning van Jeremia se tyd, het God hom gestuur om Westerse goddeloosheid te vernietig, verenig deur sy aanbidding en verering vir die "libertariese" samelewing wat oorspronklik deur die VSA en Frankryk voortgebring is. Die konflik tussen Rusland en Oekraïne het slegs een

oorsaak: die aanbidding van hierdie model wat deur God veroordeel word deur die nuwe Oekraïense president, Volodymyr Zelensky. Dit was hierdie fassinasie met die model van die Westerse samelewing wat hom daartoe gelei het om daarby aan te sluit. Die blindheid van Westerse denke is egter sodanig dat hulle spog met waardes wat God veroordeel, soos hierdie "gay pride" wat God se woede beter aantrek as wat konfyt vlieë lok. Maar om op 'n strafbare wyse op te tree, het God gewag tot die tyd wat Hy daarvoor gestel het, naamlik 7 jaar voor die einde van die tyd van kollektiewe en individuele genade. Oortuig dat hulle die beste tipe samelewing gevestig het, het Westerlinge ontvlam van trots en arrogansie, en hulle verag mense wat nie hul sosiale uitkyk deel nie. Tog is dit uit die monde van hulle teenstanders dat God sy smaad laat hoor. Deur die monde van Moslems veroordeel hy goddeloosheid en ongeloof en noem hulle "ongelowiges". Deur die mond van die Russiese president en sy mense veroordeel hy hul samelewing wat hy "dekadent" noem; dekadensie is die vrug van die perversie van die sintuie en denke wat vertaal in seksuele en psigiese afwykings van sedes, die progressiewe verdorwenheid, wat reeds tussen 1789 en 1798 onder die Franse Rewolusionêres gemanifesteer is, wat die hedendaagse Frankryk geërf het tot die punt dat God sy hoofstad, Parys, simbolies " *Sodom en Egipte* " genoem het in Openb. 11:8; die einste uitdrukking van sonde en menslike rebellie teen God en sy waardes. Deur 'n subtiële vergelykingspel verbind God in sy Apokalips die Franse Rewolusie en die " *sesde trompet* " of Derde Wêreldoorlog. Wat beteken hierdie skakel? Dit openbaar aan die ware uitverkorenes dat die gemeenskaplike werking van hierdie feite is om Christelike goddeloosheid te straf, Katoliek vir die eerste, en multigodsdienstig vir die tweede, omdat alle vorme van die monoteïstiese godsdienste daar verteenwoordig word en betrokke en hoofsaaklik geteiken word. In 1917 is die Ortodokse godsdienste ook geteiken deur die Bolsjewistiese rewolusie en sy ateïsme. Al hierdie gebeure het 'n presiese betekenis en rol vir God gehad wat sy ware uitverkorenes moet ken en met Hom moet deel. Die voorreg om hierdie dinge te verstaan is enorm en is 'n bewys van dankbaarheid van Jesus Christus se kant. Dit is hoe sy profetiese openbaring sy naam van " *getuie van Jesus* " verdien, soos aangehaal in Openb. 1:9, 12:17 en 19:10. Die skuld van alle Christelike kerke lê in hul ongeïnteresseerdheid in hierdie profetiese woord, wat sedert 1831 voorgestel word, die datum van die eerste Adventiste-aankondiging wat deur die profeet William Miller in die VSA gemaak is. Sedert daardie datum het opeenvolgende goddelike openbarings ware Christene daartoe gelei om die praktyk van die Sabbat wat deur God geheilig is sedert die sewende dag van sy aardse skepping, te herstel. Minagting vir die profetiese woord het dus daartoe gelei dat alle Christelike godsdienste God van sy wettige reg om deur die gehoorsaamheid van sy skepsels geëer te word, frustreer. So, nadat die meester-pottebakker hulle as mislukte voorwerpe geoordeel en veroordeel het, sal hy hulle breek en vernietig. Alhoewel dit volgens godsdienstige erfenis, of op 'n tradisionele manier, die Sabbatsrus op die regte dag, Saterdag, beoefen, het die Adventiste-geloof onder die oordeel van God geval vir dieselfde ongeïnteresseerdheid in goddelike profetiese openbarings tussen 1873 en definitief in 1995. Inderdaad, sy alliansie met die Katolieke en Protestantse kamp sedert 1995, getuig teen sy minagting vir die goddelike oordeel

wat aan hom sy veroordeling van die Roomse Sondag geopenbaar het wat hierdie twee Christelike groepe en die Ortodokse tradisioneel eerbiedig. Maar die oortreding van God se heilige Sabbat is slegs die punt van die ysberg van die sonde van hierdie godsdienste, want soos Jakobus 2:10 leer: "*want die oortreding van een gebod is skuldig aan almal*": "*Want wie die hele wet onderhou, maar in een opsig struikel, is skuldig aan almal.*" "Min mense besef dit, maar inderdaad, die oortreding van die Sabbat van die vierde gebod skep die oortreding van die eerste gebod: "*Jy mag geen ander gode voor my aangesig hê nie* ." Nou is ongehoorsaamheid aan God die gevolg van gehoorsaamheid aan die duiwel, die vors van die duisternis, Satan. Dit spreek vanself dat in hierdie geval die derde gebod ook oortree sal word: "*Jy mag die Naam van YaHWÉH jou God nie ydellik gebruik nie;*" *want YaHWÉH sal hom nie ongestraf laat wat sy Naam ydellik gebruik nie.* "Die laaste ses gebooie, waarvan die gehoorsaamheid verkry word deur die direkte hulp van die gees van Jesus Christus, sal nie meer gerespekteer word as die vorige nie. Katolisisme en Ortodoksie word onderskei deur hul algemene oortreding van die tweede gebod, omdat hul afgodery hulle lei om beelde te aanbid wat deur mense gekerf of geskilder is in teenstelling met God se verbod om dit te doen: "*Jy mag vir jou geen gesnede beeld of enige gelykenis maak van enigiets wat in die hemel daarbo is, of wat op die aarde hieronder is, of wat in die water onder die aarde is nie.*" "Hierdie oortreding is des te ernstiger omdat dieselfde gebod die gevolge van sy oortreding spesifiseer en profeteer: "*Jy mag jou voor hulle nie neerbuig of hulle dien nie; want Ek, die HERE jou God, is 'n jalouse God wat die ongeregtigheid van die vaders besoek aan die kinders, tot in die derde en vierde geslag van die wat My haat.* Maar vir sy getroue uitverkorenes profeteer God sy ewige seëninge: "*en Hy bewys barmhartigheid aan duisende van die wat My liefhet en my gebooie onderhou.*" »

In die huidige tyd laat God sy lig vir sy uitverkorenes op sy hoogtepunt skyn, en vir diegene wat Hy veroordeel het, kenmerk en omhul maksimum duisternis hulle. So ontvang elkeen reeds van hom wat hy verdien.

In 'n lewendige en lofprysende toespraak het die president van Oekraïne aan die Amerikaanse president Joe Biden gesê, en ek haal aan: "Ek wil hê jy moet die wêreld oorheers om vrede af te dwing." Soos die hele Westerse kamp, is Joe Biden baie sensitief vir vleierei, deur die fabel van die kraai en die jakkals deur die briljante en subtiële Jean de la Fontaine te parafraseer, vertaal ek die situasie in hierdie terme: "met hierdie woorde, sonder om meer vreugde te voel, maak Joe Biden sy beursie oop en laat val" 'n miljard dollar wat aan die Oekraïense leier aangebied is om sy weerstand teen Rusland te ondersteun. Jean de la Fontaine het sy fabel afgesluit deur te sê: "Elke vleier leef ten koste van die een wat na hom luister." Daarom moet die gevleide skenker baie ryk wees. Amerika is nie die toonbeeld van vrygewigheid nie, en wanneer dit vrygewig is, hoop dit om 'n groot wins uit sy gebaar te maak. Maar ons weet dat sy gedryf word deur 'n chroniese haat teenoor Rusland, haar magtige mededinger in die Ooste. Die doel daarvan is om 'n monopolie op ekonomiese oorheersing van die grond te verkry. Dit het reeds van nasies verkry dat alle terrestriële geldeenhede aan sy Dollar geïndekseer word na die laat vaar van die goudstandaard. Trouens, die Derde Wêreldoorlog sal hom toelaat om Rusland te vernietig en sy doel te bereik. Joe Biden, na John

Kennedy, is ook 'n Katoliek, en om hierdie rede kan hy slegs die Poolse kamp, ook Katoliek, en die rebelse Oekraïne, wat grotendeels Katoliek in sy westelike deel is, bevoordeel. Dus bevind die Katolieke nasies hulself gegroepeer onder die Amerikaanse vaandel van NAVO-magte met Ortodokse Rusland as hul gemeenskaplike teenstander. Vleiery verlei die pouslike regime in die profesie van Dan. 11:39: “ *Hy sal met 'n vreemde god handel teen die vestings; en hy sal die wat hom erken, eer; hy sal hulle heersers oor baie maak, hy sal grond as beloning aan hulle uitdeel.* Dit is 'n tipiese gedrag van die laer wat deur God vervloek is, wat die teenwoordigheid van trots openbaar, hierdie sonde wat aan die duiwel self toegereken word, sedert sy val.

Aangesien die oorsaak van die oorlog wat aan die gang gesit word, geestelik is en deur God gewil is as straf vir die verwerping van die Sabbat sedert 7 Maart 321, is dit maklik om te verstaan waarom God in Dan. verklaar het. 12:10: “ *Baie sal gereinig, wit gemaak en gelouter word; die goddelose sal goddeloos handel, en **geeneen van die goddelose sal verstaan nie**, maar die wat verstand het, sal verstaan.* ” Die goddelike Gees het hierdie beginsel bevestig toe Hy in Openb. 17:8 gesê het: “ *Die dier wat jy gesien het, was en is nie. Sy moet uit die afgrond opklim en na die verderf gaan. En die bewoners van die aarde wie se name nie van die grondlegging van die wêreld af in die boek van die lewe geskryf is nie, **sal hulle verwonder wanneer hulle die dier sien**, want dit was en is nie, en dit sal nog wees.* ”. In die nuus sien ons hierdie “ *verbasing* ” van joernaliste, politici en ongelowige en ongelowige volke, sowel as alle godsdienstige geestelikes, vir wie 'n oorlog in Europa onmoontlik geword het. Ek wil daarop wys dat ek, deur goddelike inspirasie, sedert 1982 vir hierdie konflik gewag het, die datum van my eerste begrip van die boodskap wat deur die Apokalips van Jesus Christus geopenbaar is. Laastens, wat mense ook al dink, die groot skepper en wetgewer God vestig die begin van sy “finale oplossing” waarin reeds menigtes burgerlike en militêre mense omgekom het en weer sal omkom deur sy “ *vier verskriklike strawwe* ” wat in Esegël 14:21 aangehaal word: “ *Ja, so sê die Here, YaHWÉH: Alhoewel Ek **my vier verskriklike strawwe**, die swaard, die hongersnood, die wilde diere en die pes, teen Jerusalem stuur om mense en diere **daaruit uit te roei**, ”; **totdat die aarde woens, verwoens en sonder enige lewende menslike inwoners is. Nadat hulle engele geword het, sal die laaste lewende mense vir 'n "duisend jaar"** wees . in die aktiwiteit van “ **oordeel van die dooies** ”, in die hemelse koninkryk van God, saam met Jesus Christus, in ooreenstemming met die aankondiging van Openb. 11:18: “ *Die nasies was vertoornd; en u toorn het gekom, **en die tyd het gekom om die dooies te oordeel**, om u dienaars, die profete, die heiliges en die wat u Naam vrees, klein en groot, te beloon en om die wat die aarde verderf, te vernietig.* ”.*

Na hierdie oordeel sal die tyd van die laaste oordeel aanbreek, die uiteindelijke “finale oplossing” waarin, opgewek om “ *die tweede dood* ” in die “ *poel van vuur* ” te ondergaan, volgens die voorkoms van die aarde wat deur die ondergrondse vuur bedek is, die skuldigste, die vervolgers, Jode, “Christene”, Katolieke, Ortodokse en Protestante of rebelle Adventiste, vernietig en finaal uitgewis sal word.

EKSKLUSIEF

Ek het hierdie toespraak deur V. Poetin op 'n nuuskanaal opgemerk, wat my toegelaat het om te verstaan en te verduidelik waarom hy Westerse samelewings aan "Nazi"-ideologie koppel. Ek herinner u daaraan dat mense op alle mediaplatforms wonder oor die redes waarom Vladimir Poetin 'n "Nazi"-Oekraïne veroordeel en daarom die noodsaaklikheid vir hom om hierdie land te "denazifiseer".

Nazi = superieure ras – V.Poetin se toespraak rakende Russiese oligarge wat in weelde en rykdom in die Weste leef. Die oligarge is hul rykdom aan hom verskuldig, hulle is hom alles verskuldig: "Ek oordeel glad nie diegene wat 'n villa in Miami of aan die Côte d'Azur het nie, wat nie sonder foie gras, oesters of sogenaamde geslagsvryhede kan klaarkom nie. Dis absoluut nie die probleem nie. Die probleem is dat hierdie mense **geestelik** daar is en nie hier nie, by ons mense, by Rusland nie. **Volgens hulle is dit 'n teken van behoort aan 'n hoër kaste, aan 'n hoër ras** ." V. Poetin vergelyk Westerse arrogansie met dié van die Duitse "Nazi's" van 1933. En die feite bewys hom reg, want een van die doelwitte van die "Nazi"-ideologie was om 'n **"superieure menslike ras"** genaamd Aries te vorm. Hy het in die kapitalistiese uitbreiding van die VSA hierdie gemoedstoestand gevind wat diegene wat nie hierdie opvatting van bestaan deel nie, verpletter en verag. Hy het toe daarop gewys hoe Europese nasies, wat beskerm voel deur die militêre mag van die VSA deur die NAVO-pakt, arrogant en onregverdig teenoor Rusland en sy Oosterse bondgenote was, en veral Serwië, wat in die Balkan-oorlog gebombardeer is. Hy het gesien hoe die Warskou-paktlande 'n verswakte Rusland verlaat om by die Weste aan te sluit. Laastens het hy die omverwerping van die Russiese president van Oekraïne in 2014 genoem, en sedertdien die onophoudelike bombardement van pro-Russiese Oekraïners wat in die Donbass-streek deur die Oekraïense leër gekonsentreer is; dit is 'n oënskynlike begeerte om hulle te beperk of uit te roei. Hy vergelyk hierdie vernietigende aggressie met dié wat Adolf Hitler se "Nazi's" aan bewind gebring het na die Nag van die "Lang Messe" toe hulle die leiers van die "SA" doodgemaak het, soos ek hierbo verduidelik het. Vir Vladimir Poetin, soos vir God, word die boom volgens sy vrugte beoordeel. En as dit nie by 'n Westerling sou opkom om te dink dat sy nasie soos die "Nazi's" sou optree nie, is dit nie dieselfde in die kamp wat hierdie onregte dag en nag ly nie. Hierdie toespraak van V. Poetin is deur God aan my gegee as 'n openbarende "pêrel". En hierdie jongste televisiedokument het my vorige ontledings en verduidelikings bevestig. Vir enige intelligente mens is Nazisme bowenal 'n gemoedstoestand wat deur werke gemanifesteer word. En Westerse kapitalistiese samelewings het bewys dat die menslike lewe min waarde het wanneer finansiële belange in die gedrang kom. op die spel. Ek voeg by hierdie dinge dat die gebruik van chirurgiese en mediese wetenskap om die seksuele geslag van mense te transformeer, kan voorkom as 'n uitbreiding van die eksperimente wat uitgevoer is deur die Nazi-dokter Joseph Mengélé wat voordeel getrek het uit die liggame van gevangenes in die Nazi-uitwissingskampe om afskuwelike en wrede eksperimente uit te voer.

Net soos die meerderheid van die Duitse volk nie Nazi's was nie, maar die magsopkoms van Nazisme ondersteun het, het die meerderheid van baie humanistiese mense in die Weste onregverdige, siniese en onbuigsame magte in

die Balkan en die behandeling van Libië ondersteun. Die besluite wat deur die Europese Kommissie op Europese nasies geneem en opgelê word, is van hierdie tipe. Die Haagse Tribunaal het homself die reg gegee om die optrede van Oosterse leiers wat nie Westerse standaarde erken nie, te oordeel en te veroordeel. Daarom sal die groot hemelse Regter die onregverdige regters in die hande van hulle slagoffers oorlewer. Westerse arrogansie sal gestraf word deur die inval van wraaksugtige Rusland te ly, maar ook deur die slagtings wat deur die voormalige gekoloniseerde mense van Afrika-bodem en die Oosterlinge gepleeg is. Arrogante Wes-Europa, wat God vererg, sal voor sy vyande op sy knieë gebring word, verwoes en geruïneer. Die verandering in die situasie sal kom met die Amerikaanse kerningryping teen Rusland. En die oorlewendes sal die nuutste "Nazi"-standaarde moet aanvaar wat deur die huidige oorwinnaars: die VSA, voorgestel en opgelê is.

Gretig om die oorheersende invloed van die VSA te ontsnap, het generaal de Gaulle sy oorlogskuld terugbetaal en die oprigting van Amerikaanse militêre kampe dwarsdeur Franse bodem gestaak. Maar hy het in die strik geval wat die verslane Duitsland verteenwoordig het en steeds verteenwoordig. Die Amerikaanse teenwoordigheid daar het gebly en die invloed daarvan het net gegroei totdat dit die Europese Unie finansiële oorheers het. In sy Europese verbintenis het Frankryk sy onafhanklikheid van die VSA verloor deur sy plek in die NAVO-alliansie terug te neem. Ons kan dus verstaan dat Verenigde Europa 'n beeld van die Amerikaanse samelewing is, bevoordeel deur die VSA in sy verowering van globale mag.

INLIGTING – DISINFORMASIE

Twee dae nadat Poetin se toespraak oor Russiese oligarge uitgesaai is, het dieselfde nuuskanaal wat die toespraak herroep het, dit nou as 'n blaaiende lyn gewys. En verbasing, ek het die vorige toespraak weer gevind, behalwe dat die laaste sin, wat gesê het: "volgens hulle is dit 'n teken van behoort aan 'n superieure kaste, 'n superieure ras," verwyder is. Die joernalis het hierdie toespraak aangehaal om die Russiese president se nasionalistiese gees uit te lig, maar dit was nodig om sy beskuldiging van Nazisme, wat hy aan die Europese NAVO-kamp toegeskryf het, van kykers weg te steek.

Die situasie van die oorlog tussen Rusland en Oekraïne het reeds gevolge wat my toelaat om die profesie van Daniël 11:40 tot 45 te bevestig. Inderdaad, die hoofgevolg van die reeks sanksies wat teen Rusland ingestel is, maar ook die ekonomiese blokkade van Oekraïne, 'n belangrike uitvoerder van koring na baie lande, insluitend Egipte, sal 'n besonder dramatiese wêreldwye voedselkrisis vir minder ontwikkelde lande veroorsaak. Die hongersnood sal dus hierdie Afrika-bevolkings tot opstand dryf en golwe van immigrasie na Europa uitlok. Honger, gekombineer met Moslem-burgerlike en godsdienstige haat teen voormalige koloniale Europa, sal die aggressie van die "*koning van die Suide*" wat in Dan. genoem word, vorm en motiveer. 11:40. Die Oekraïense opstand was eintlik net die sneller vir die haat wat Rusland daartoe sou lei om Wes-Europa op die regte

tyd binne te val. Maar dit is reeds moontlik om te verstaan dat in teenstelling met wat lank as troos aangebied is vir die ekonomiese ondergang van Frankryk en sy verlies aan onafhanklikheid, naamlik "die vorming van Europa om oorlog tussen sy nasies te vermy", die komende ondergang veroorsaak sal wees deur die toelating van Pole tot Europa. Soos ek reeds gesê het, is godsdienstige opposisie die wapen wat deur God gebruik word om die ongeloof van Christelike Europa te straf. Pole, wat sedert 1945 onder Russiese besetting gebly het, het in 1990 onafhanklikheid verkry, met 'n begeerte na wraak teen Rusland. Hierdie Poolse volk was aan beide kante van die Oekraïense grens gevestig. Ook, net soos Wes-Duitsland Oos-Duitsland herower het tydens die ineenstorting van die Sowjet-kamp, wou die Europese Rooms-Katolieke Pole die Oekraïense deel van sy volk terugbring in die Westerse kamp. Hierdie strategiese situasie is des te meer geregverdig aangesien volke tradisioneel gedefinieer en verenig word deur godsdiens wat van vader na seun geërf en oorgedra word. Frankryk het uit hierdie situasie te voorskyn gekom deur sy sekulêre republikeinse karakter aan te neem, maar dit is 'n uitsondering en hierdie keuse het sy finale vloek voorberei omdat baie potensieel teenstrydige en vyandige godsdienste op sy bodem ontwikkel het. Onderliggend hieraan het die Katolieke en Protestantse VSA, wie se huidige leier self Katoliek is, Pole se Katolisisme uitgebuit om invloed van Ortodokse Rusland af te weer. Waar die Pous 'n godsdienstige motief vind, vind die VSA 'n politieke motief as 'n wêreld ekonomiese en politieke leier. En vir God is sy motivering die kollektiewe straf van 'n mensdom wat bestaan uit volke wat onderwerp is aan alle winde van godsdienstige leerstellings, elkeen meer skuldig as die vorige.

Die name van die groot figure wat 'n belangrike rol speel in die rigting van die lot van die wêreld, dra baie leersame verborge boodskappe aan ons oor. Die Russiese en Oekraïense presidente het dieselfde voornaam in Russies en Pools, onderskeidelik Vladimir en Volodymyr, wat "prins van die wêreld" beteken. Dit blyk dat agter hierdie twee Russiese en Poolse volke 'n eeue-oue stryd tussen die Russies-Ortodokse geloof en die Poolse Rooms-Katolieke geloof lê. Hulle veg al lank om die Christelike geloof op aarde te verteenwoordig, en daarom die wêreld godsdienstig te oorheers. Beide, getref deur God se vloek, word gelei deur Satan, " *die owerste van hierdie wêreld* ", volgens Jesus Christus. Dan, van sy kant, beteken die naam van Poolse oorsprong van die President van Oekraïne, "Zelensky", nie dat hy 'n ywerige skiër is nie, maar die byvoeglike naamwoord " *groen* ", die kleur van " *dood* " in Openb. 6:8: " *Ek het gesien, en kyk, 'n groenerige perd. Sy naam was die Dood, en Hades het hom gevolg. En aan hulle is mag gegee oor 'n vierde deel van die aarde, om dood te maak met swaard en met hongersnood en met pes en met die wilde diere van die aarde* . »

Hieruit kan ons verstaan dat hierdie dapper man, tot op die punt van roekeloosheid, deur God as lokaas gebruik word om, deur sy ooglopende verleiding, die Westerse owerhede in sy oorlog te lok. Dit is lank gelede Die sanksies teen Rusland het hierdie maatskappye mede-oorlogvoerende partye van die Oekraïense teenstander gemaak. Maar uit vrees vir die moontlike toekomstige gevolge, onbewus daarvan dat dit in Dan. geprofeteer is. 11:40-45, gee hierdie owerhede voor dat hulle in wenslike toekomstige reëlins met Rusland glo. Ons is dus getuie van die konstruksie van 'n dramatiese internasionale situasie wat

uiteindelik sal lei tot die vernietiging van nasies en, in 'n groot deel, van hul bevolkings.

Moenie op aarde 'n nasie soek wat deur God geseën is nie; daar is geen of nie meer enige nie. Maar jy kan onder al diegene wat bestaan, sommige minder vervloek, maar steeds vervloek vind.

WEET HOE OM TE LUISTER

Die kwaliteit van ons begrip hang af van goeie luister. In 'n toespraak behou die wyse man slegs die woorde wat hy hoor, sonder om die boodskap wat oorgebring word, te ekstrapoleer of te oorinterpreteer. Huidige gebeure laat my toe om hierdie les te bevestig. Aangaande die voortdurende oorlog tussen Rusland en Oekraïne, het 'n Russiese generaal 'n lakoniese verklaring gemaak en die onttrekking van Russiese troepe uit die streek van Kiëf, die hoofstad van Oekraïne, aangekondig. Die mediawêreld het hierdie boodskap aangegryp en binne 'n paar dae het dit verrassend genoeg 'n belofte van V. Poetin geword om die streek in vrede te laat. Volgens die Russiese generaal is daar egter geen vredesboodskap aangebied nie, en ek sou sê dat hierdie lakoniese boodskap intendeel 'n onttrekking van troepe op die grond onthul het, wat aanleiding kon gegee het tot vrese vir 'n massiewe gebruik van lugbombardemente. Omdat die Russe nie die plek bombardeer waar hul eie vegters geleë is nie. Soos verwag, het intensiewe lugbombardemente 'n paar dae later hervat. En op die mediakanale word V. Poetin daarvan beskuldig dat hy 'n leuenaar is, dat hy 'n man is wat nooit sy beloftes nakom nie. Maar wanneer het V. Poetin hierdie belofte gemaak? Nooit, want hierdie belofte is uitsluitlik gebou in die gedagtes van joernaliste en die spesialiste wat hulle vergesel in hul optimistiese inspirasie. Hulle wil almal so graag hê dat hierdie oorlog moet eindig dat hul optimisme seëvier oor die woorde en woorde wat verkondig en gehoor word. Deur dit te doen, toon die informante hulself onwaardig van hul beroep, want die skares wat na hulle luister, is verkeerd ingelig in plaas van ingelig. Ek het reeds gesê dat Poetin na my mening en gebaseer op die bewyse sy strategie aanpas volgens die gedrag van die vyandelike kamp. Gedwing deur die hewige weerstand van die Oekraïners, het die Russiese kamp teëgekom teen skerp-skutters wat in die vloere van vervalde en gesloopte geboue versteek was, gereed om in te stort. Op hierdie manier word die verowering van stede baie moeilik en word dit verkry ten koste van te veel dooie soldate. In die Balkanoorlog was die VSA tevrede om "Belgrado", die Serwiese hoofstad, vanaf 'n hoogte van tienduizend meter te bombardeer, sonder enige risiko vir hul bomwerpervliegtuie en hul bemannings. En tydens die Tweede Wêreldoorlog het die Russe self daarin geslaag om te verhoed dat Duitse troepe die stad Stalingrad verower. Tussen die mure en die ruïnes was die opmars van die troepe duur in menselewens en die Duitse leër het die begin van sy nederlae daar beleef. Met sulke historiese ervaring moes die Russiese leër hierdie moeilikheid verwag en dit bewys dat hierdie Russiese kamp toegelaat het dat hulle by die eskalasie betrokke geraak het en die effektiewe weerstand van die Oekraïners in die stede op die grond herontdek het. Daarbenewens is die gebruik van die teleskopiese visier, wat eens slegs vir sluipskutters gereserveer was, nou

wydverspreid op moderne herhalende wapens. En die resultaat is 'n verskriklik dodelike doeltreffendheid vir beide kante.

Dit is welbekend dat 'n mens wat van God geskei is, net hoor wat hy wil hoor. Omdat hy sy oordeel op sy persoonlike gevoelens bou. Ook hierdie persoonlike oordeel geld bo die toespraak wat gehoor word. In hierdie man se gedagtes kry woorde 'n pejoratiewe interpretasie wat die gehoorde woorde in diskrediet bring. Ek sien joernaliste wat hul haat teenoor V. Poetin toon en hul mening is altyd dieselfde. En die skares luisteraars en kykers word voortdurend met hierdie Westerse haat gevoed. Hierdie oormatige haat lei tot die regverdiging van sanksies wat binnekort deur wraaksugtige Rusland gestraf sal word.

“Slegte luister” verdraai die boodskappe wat oorgedra word, beide burgerlik en godsdienstig. Dit is dus nie verbasend dat diegene wat daarvoor verantwoordelik is terselfdertyd nie in staat is om die goddelike godsdienstige vereistes wat outentiek deur die Gees van God dwarsdeur Sy Heilige Bybel geformuleer is, duidelik te verstaan nie.

Die foute van die Weste

Voortgaande van die vorige les, diegene wat nie weet hoe om te luister nie, weet nie hoe om hulself met strengheid en eerlikheid te beoordeel nie. Dus, toe hulle V. Poetin se kritiek hoor op die tipe Westerse samelewing wat hy as "**dekadent**" beskryf en die aanhoudende veroordeling van die geestelike transformasies en die omverwerping van die antieke sekulêre waardes daarvan, ontken hulle hierdie bewyse en wend sy woorde teen hom, en gaan selfs so ver as om waansin aan hom toe te skryf. Niemand kan egter betwis dat homoseksualiteit, wat lank as skandelik en veroordeel beskou is, in onlangse jare nou gewettig, gelegitimeer en krimineel verdedig is nie. Kom ons luister na wat God oor hierdie onderwerp gesê het.

Die eerste les verskyn in die ervaring van die vernietiging van "*Sodom en Gomorra*," na die besoek van twee engele wat "*Lot*," die neef van "*Abraham*," in sy huis ingelei het. Die perverse inwoners, wat homoseksualiteit en brutaliteit beoefen het, wou die twee besoekers aan hul afskuwelike seksuele praktyk onderwerp, en om aan die woedende skare te ontsnap, het die twee engele haar met blindheid geslaan. Hulle het nie die vuur gesien wat uit die hemel geval het in klippe van brandende swaël wat hulle verteer het, saam met die twee goddelose stede van die voorspoedige vallei nie. Ons vind hierdie verslag in Gen. 19:1-29.

Die tweede goddelike boodskap word aan die Hebreërs, die volk van God, gegee in Lev. 20:13: “*As 'n man met 'n manspersoon gemeenskap het soos met 'n vrou, het hulle albei 'n gruwel gedoen; hulle moet gedood word; hulle bloed sal op hulle wees.*” Maar hierdie geval is slegs een verbod onder ander wat in Lev. 20:1 tot 27. En ek spesifiseer dat al hierdie verordeninge hul waarde in die nuwe verbond behou. Gevolglik word die Weste deur God geoordeel as skuldig aan die beoefening van baie gruwels wat Hy met die dood straf. Die sterflikheid wat die mensdom in ons tyd tref, deur virusse, siektes, hongersnood of oorloë, vervul dus sy regverdigde vonnis. In die ou verbond het hierdie oordeel reeds die vorm aangeneem wat in Eseg. beskryf word. 9:4-7:

“ Toe sê die Here vir hom: ‘Gaan dwarsdeur die stad, dwarsdeur Jerusalem, en maak ’n merk op die voorkoppe van die manne wat sug en huil oor al die gruwels wat daarin gepleeg word.’ En voor my oe het Hy aan die ander gesê: ‘Gaan agter hom aan in die stad in en slaan; laat julle oog geen medelye en geen genade hê nie!’ Maak dood, vernietig die ou manne, die jongmanne, die maagde, die kinders en die vroue; maar moenie nader kom aan iemand wat die merk op hom het nie; en begin met my heiligdom! Hulle het begin met die ouderlinge wat voor die huis was. Hy het vir hulle gesê: “Verontreinig die huis en vul die voorhowe met dooies! Gaan uit!” Hulle het uitgegaan en in die stad toegeslaan. »

Verse 8 tot 10 openbaar die gedagte van God wat hierdie moorddadige woede regverdig, wat slegs die heiligheid van God as 'n verskil het met dié van koning Herodes wat die slagting van die kinders van Betlehem beveel het. Die voltooiing van hierdie vernietiging in -586 is in +70 gevolg deur dié wat deur die Romeine uitgevoer is, met dieselfde moorddadige en vernietigende vasberadenheid vir die stad Jerusalem, sy inwoners en hul heilige tempel, wat die profesie van Dan. 9:26 bevestig.

Verse 8 tot 10

“ En terwyl hulle slaan, terwyl ek stilstaan, het ek op my aangesig geval en uitgeroep: Ag! Here HERE, sal U al wat van Israel oorbly, vernietig deur u grimmigheid oor Jerusalem uit te stort?” Hy het my geantwoord: Die ongeregtigheid van die huis van Israel en Juda is groot en uitnemend; Die land is vol bloedvergiëting, en die stad is vol onreg; want hulle sê: Die HERE het die land verlaat, en die HERE sien niks nie. Ek sal ook geen medelye hê nie, en Ek sal geen genade betoon nie; Ek sal hulle dade op hulle eie koppe laat terugkom. »

Deur te spesifiseer dat Israel se ongeregtigheid "oordrewe" is, bevestig God dat sy geduld beperk is en sy aanbod van vergifnis afgemeet word.

Hoe skadelik en verskriklik is die onsigbaarheid van die lewende God in die gevolge daarvan. Die gewilde gesegde lui: "As die kat weg is, sal die muis speel." Die menslike muis word deur hul oë mislei, want hoewel onsigbaar, is die groot "Kat" inderdaad daar, en dit is dus onder sy blik dat hulle dans. Hy wat nooit slaap nie, maar wat permanent oor al sy skeppings waak, het selfs vooraf geweet van die hoë vlak van goddeloosheid en gruwels wat die laaste mensdom sou kenmerk, en hy kon dus die finale strawwe daarvan voorspel. Na die twee vorige strawwe wat genoem is, sal dié van die "sesde basuin" met dieselfde woede en 'n versterkte vernietigende krag volbring word.

Dan sal ons die veroordeling van die afskuwelike homoseksualiteit vind in die woorde van Paulus, die getroue getuie van Jesus Christus, in Rom. 1:24 tot 32.

“ Daarom het God hulle oorgegee aan onreinheid deur die begeerlikhede van hulle harte, sodat hulle self hul eie liggame onteer; wat die waarheid van God verruil het vir die leuen en die skepsel aanbid en gendien het bo die Skepper wat geprys moet word tot in ewigheid. Amen! Daarom het God hulle oorgegee aan skandelike hartstogte, want selfs hulle vroue het die natuurlike gebruik verander in dié wat teen die natuur is. En net so het die manne die natuurlike omgang met die vrou laat vaar en in hulle wellus teenoor mekaar ontbrand: manne het met manne onweloweglike dinge bedrywe en in hulleself die verdiende straf vir hulle

dwaling ontvang. En omdat hulle dit nie wou hê om God in kennis te hê nie, het God hulle oorgegee aan 'n slegte gesindheid, **om te doen wat nie betaam nie**, vervul met allerhande ongeregtheid, goddeloosheid, hebsug, ondeug; vol afguns, moord, rusie, sluheid, kwaadwilligheid; skinderaars, kwaadsprekers, goddelose, arrogante, hoogmoedige, grootpraters, uitvinders van slegte dinge, ongehoorsaam aan ouers, sonder verstand, sonder geloof, sonder natuurlike liefde, sonder barmhartigheid. En, **alhoewel hulle weet die oordeel van God**, wat die wat sulke dinge doen, **die dood verdien, nie net dieselfde doen nie, maar ook die wat dit doen, goedkeur.** »

Van die begin van hierdie aanhaling af dui die woord onreinheid hierdie seksuele afwykings aan en ons sal dit vind in die dinge wat Jakobus, die broer van Jesus, in die naam van die "twaalf apostels" aan die nuwe bekeerlinge van die heidendom voorskryf. Hierdie lering verskyn in Handeling 15:19-21.

" *Daarom is ek van mening dat daar nie probleme geskep moet word vir daardie heidene wat tot God bekeer is nie.* " Die genoemde " *moeilikhede* " het betrekking op die praktyk van " *besnydenis* " van die vlees, wat dus nie op nuwe Christene van heidense oorsprong afgedwing word nie.

" *maar laat ons aan hulle skrywe dat hulle hul moet onthou van die besoedeling van afgode, van seksuele immoraliteit, van dinge wat verwurg is, en van bloed.* " **Die "onreinheid"** wat in hierdie vers aangehaal word, verwys na **die "onreinheid"** van Paulus se vorige opmerkings. Let daarop dat Jakobus ook die verbod op die eet van " *versmoorde diere en bloed* " **aanhaal.** ", dinge wat verordeninge van die ou verbond is en wat in die boek Levitikus, die derde boek wat deur Moses geskryf is, aangebied word. Met hierdie naam word die skakel gevestig met die vers wat volg, en hierdie skakel bevestig die kontinuïteit van die goddelike verbond wat geen verskil het vir die oue nie, behalwe die fondament daarvan op dierebloed en vir die nuwe, die fondament daarvan op die menslike bloed van Jesus Christus.

" *Want Moses het in elke stad van geslag tot geslag diegene wat hom verkondig, aangesien hy elke sabbat in die sinagoges gelees word.* " »

Dit demonstreer dat die voorwaardes van die alliansie tussen God en sy uitverkorenes van begin tot einde ewigdurend is. Behalwe dat twee derdes van die sesduisend jaar van die tyd van die voorstel van verlossing, die menslike bloed wat vrywillig deur Jesus Christus gestort is, gekom het om die diereoffers te bekragtig wat Hom tot Hom gesimboliseer het. Deur sy aardse bediening het die simboliek van die antieke rituele verstaanbaar geword en die mensdom het geleer dat sy Skepper dit die geleentheid bied om voordeel te trek uit sy verlossing wat deur sy "genade" aangebied word. As die term "genade" skielik in Christus verskyn, was die toepassing daarvan aanhoudend van Adam af tot die laaste uitverkorenes wat gered is met die wederkoms van Christus, maar voor die einde van die tyd van "genade" wat dit voorafgaan.

Redding deur genade is onregverdig gekontrasteer met verlossing wat onder die ou verbond aangebied is. God se plan is dus verdraai en sonde is herstel, die draer en oorsaak van die vloede wat dit straf. Daar is geen gebod in die Bybel wat uit die mond van God kom wat dit legitiem is om te verag nie. God spreek tot sy uitverkorenes, wesens toegerus met intelligensie, wat alles ontleed en behou

wat goed en regverdig is. Die wette van die profetiese feeste het opgehou met die vervulling van wat hulle geprofeteer het; en die bloed van Jesus het dierebloed vervang, maar alles anders behou sy waarde en bly die moeite werd om nagekom en gerespekteer te word deur dit in die praktyk toe te pas. Op hierdie manier, deur die ware standaard van geloof te herstel, verheerlik sy laaste uitverkorenes hulle hemelse Vader, in Jesus Christus wat terugkeer.

Die verleiding van vryheid

Hierdie verleiding van vryheid is die wortel van die huidige konflik tussen Oekraïne en Rusland. En die eintlike skuldige vir hierdie situasie is hierdie ou land genaamd Frankryk. Die aantrekkingskrag van vryheid het mettertyd gegroei sedert die revolusionêre ervaring tussen 1789 en 1798, maar ook in die uitbreiding van sy geskiedenis tot in ons huidige era. En die kernpunt van die vestiging van hierdie republikeinse vryheid was om Frankryk te lei om homself te bevry van gehoorsaamheid aan God, sy verordeninge en sy voorskrifte. Hierdie onderwerp is so belangrik dat God dit in Openb. 11:10 geprofeteer het: *“ En die bewoners van die aarde sal bly wees en juig oor hulle, en sal vir mekaar geskenke stuur, omdat hierdie twee profete die bewoners van die aarde gepynig het. ”* Die *“ twee profete ”* is die Bybelse geskrifte van die twee opeenvolgende verbonde waarin God sy oordele oor die mensdom openbaar. Die profesie roep die autodafés op waar hierdie godsdienstige geskrifte in hope op die Place de la Liberté, nou die Place de la Concorde in Parys, verbrand is. Ons hele Westerse samelewing is gebou op die *“ blydschap en blydschap ”* wat in hierdie vers genoem word. En God kan des te meer kwaad wees omdat hierdie vreugde gebaseer is op sy eenkant geskuif word. Die bereiking van volkome vryheid het hierdie moderne nasies tot sonde-regimes gemaak wat God tot die doodstraf veroordeel. Met verloop van tyd het God die weefsel van die lot van volke geweef. Frankryk het van Republiek tot Republiek ontwikkel tot sy 5de ^{waar} die nasionale president kwasi-monargiese mag herwin het. Maar moreel het sy al hoe laer gesink. In die laaste jare van ons era het dit sy invloed verloor en word dit oorgeneem en beïnvloed deur die mal idees wat in die VSA en Kanada verskyn; twee ander belangrike regimes van sonde voor YaHWéH.

In die Oekraïne, wat onafhanklik geword het, het die model van Westerse vryheid wat in Frankryk ontstaan het, by die half-Poolse, half-Russiese bevolking die begeerte gewek om hulle beurt te verbly deur Frankryk na te boots, wat godsdienstige taboes verwerp het en sy eie perke vir sy wette gestel het. So leer ons dat Oekraïne sedert 2014, onder sy opeenvolgende regerings, gelukkige dae beleef het; 'n geluk wat deur God afgekeur word. En deur God se oordeel te ignoreer, reproduseer die jong president Zelensky voor ons oë hierdie aptyt vir Westerse lewe vry van al sy taboes. Die geskiedenis herhaal homself net, en bevestig koning Salomo se stelling wat in Pred. aangehaal word. 1:9: *“ Wat was, sal wees; en wat gebeur het, sal gebeur; daar is niks nuuts onder die son nie. ”*

In Europa gaan die opposisie tussen Oos en Wes eeue terug in die geskiedenis en is dit reeds hoofsaaklik gebaseer op hul godsdienstige skeiding; die Ooste wat die Romeinse pouslike oorheersing sedert die 11de ^{eeu} verwerp het. In die

ou verbond het die skeiding van volke die strafwapen gebly wat God teen sy verbondsvolk gebruik het toe hulle ontrou bewys het. Die Filistyne het hierdie rol vir God beklee gedurende die tyd van die Rigters en konings van Israel en Juda. Onder Daniël is hierdie rol aan die Chaldeërse koning Nebukadnesar gegee. Toe, in die tyd van Christus, is dit aan die Romeine toevertrou. En in ons eindtydse era word die straffende rol aan die magtige Rusland gegee. Die Russiese volk kon ook deur Westerse vryheid verlei gewees het, en in werklikheid sou veral jongmense hierdie keuse maak. Maar God het die volk onder die leierskap van 'n outoritêre man geplaas en Rusland het in W. Poetin die president "vader van die volk" gevind wat Josef Stalin in sy tyd was. God het in hierdie man, oorspronklik korrup soos die meerderheid mense geskei van hom, sy oordeel oor die Westerse samelewing sowel as die begeerte om dit te beveg, geplaas. Aanvanklik het hy homself die doel gestel om sy Rusland te beskerm, maar die hele Rusland, want hy het nooit die idee aanvaar om die Russiese gebiede wat onafhanklikheid verkry het ten tyde van die ineenstorting van die Sowjet-regime permanent te verloor nie. Met groot sorgeloosheid het Wes-Europa arrogant sy vernederings vir die mislukte Rusland vermenigvuldig. Hierdie voorbeeld sal jou begrip verduidelik: tydens 'n besoek aan Frankryk is 'n hooggeplaaste amptenaar van die Russiese regime genaamd Vladimir Zhirinovsky, wat besonder aggressief teenoor die Weste was, deur joernaliste met eiers gegooi. En aan die Russiese kant word hierdie soort nuusberig nie vergeet nie. Dieselfde geld vir die Amerikaanse bomaanvalle teen sy Serwiese bondgenoot in die Balkan-oorlog; onderwerp reeds genoem. Rusland het dus verskeie redes om sy eer te wil wreek, wat deur die Weste geskend en verag is, wat arrogant geword het omdat dit te veel vertrou het in die beskerming van die Amerikaanse kernskild, hoofsaaklik.

Trouens, Europeërs het in die strik geval wat God voor hulle gestel het. In plaas daarvan om die vuur wat deur die Oekraïense weerstand aangesteek is, te blus, het hulle brandstof daarby gevoeg deur te besluit om Russiese finansiële en ekonomiese belange aan te val; hierin aangehits deur Joe Biden, die hoof van die VSA. Terwyl Rusland tevrede kon gewees het om sy voormalige gebiede terug te eis, gee sy wrok teen die Weste vir die vervolging daarvan hom nou redes om dit direk te beveg. En dit is deur hierdie aardse oorsake dat God sy geestelike doel bereik, naamlik sy oordeel wat parallel en op 'n komplementêre wyse geprofeteer is, wat pouslike Europa en Israel die twee teikens maak waarop sy toorn gemik is, in Daniël 11:40 tot 45; Esegïël 38 en 39; Sagaria 14:2 ; en Openb. 9:13 tot 21. Dit is belangrik om te verstaan dat, om mense te verdeel en hulle te lei om mekaar te beveg, God skeidings het as gevolg van godsdienstige keuses, maar ook dié wat voortspruit uit al die konsepte wat die menslike verstand aan 'n organisasie van die samelewing kan gee. Oor die hele wêreld word hierdie geestelike verdeeldheid bevestig in die skepping van politieke partye, waarvan die twee absolute teenoorgesteldes juis die Engelse kapitalisme van die VSA en die kommunisme was wat in die Oktoberrewolusie van 1917 in Ortodokse en Tsaristiese Rusland gebore is. Met V. Poetin is Rusland nie meer kommunisties nie, maar dit het sedert die einde van die Tweede Wêreldoorlog die gehate mededinger van die VSA gebly. In 1945, om Nazi-Duitsland af te maak, aangesien Russiese troepe op die punt was om Berlyn te bereik, het die VSA 'n wedloop begin om Berlyn op

dieselfde tyd as hulle te bereik. En reeds met die Jalta-ooreenkomste in 1945 het die Amerikaanse generaal George Smith Patton in vuil terme, wat ek nie hier weergee nie, die noodsaaklikheid verklaar om kommunistiese Rusland te beveg om sy Marxistiese kollektivistiese ideologie, wat hy gehaat het, te vernietig. Maar benewens hierdie oorsake van skeiding, gebruik God die vervanging van geslagte, want arrogante en onervare jeug wat aan bewind geplaas word, maak die foute van die verlede na willekeur herhaalbaar en magtig dan uiterste aggressiewe optrede.

Sonde en Ware Geloof Herdefinieer

Die Bybelse verwysing na 1 Johannes 3:4 bied die volgende definisie vir sonde: " *Want sonde is die oortreding van die wet .* " En " *die wet* " beteken al die leringe wat in die hele Bybel vervat is. Hierdie definisie is waar, maar dit is nie meer geskik vir die redenerende denke van ons hoogs intellektuele era nie. So sal Ek dit herdefinieer met inagneming van die groot ewige plan wat God vir sy uitverkorenes voorberei het. Sonde som alles op wat mens of engel van God skei. En wat sy skepsels van hom skei, word gevind in die vrye opvatting van die lewensstandaard wat elkeen goedkeur, dit wil sê in die wil van elkeen van sy skepsels. So, uiteindelik bestaan sonde daarin om die keuses wat God gestel het, nie goed te keur nie.

Ek het eenkeer iemand ontmoet wat my profetiese verduidelikings gelyk het te geniet en sy het sterk getuig van haar geloof in die wederkoms van Christus vir die jaar 1994 wat ek haar gegee het. Ten spyte van hierdie getuienis tot eer van God, het sy egter nie my aankondiging van die derde wêreldoorlog, gesimboliseer deur die " *sesde basuin* " van Openb. 9, aanvaar nie. Gevolglik het sy, sodra 1994 verby was, die Adventiste-geloof verlaat. Hierdie ervaring wys hoe God nie aan mense die reg gee om in sy openbarings uit te sorteer wat ons wil of nie wil hê nie. Sortering lei tot 'n onvermydelike breuk, want enige redelike verstand kan verstaan dat God nie 'n rebelse gees in sy ewigheid gaan bring nadat Hy sonde en die gevolge daarvan vir 6000 jaar op aarde verduur het, om Hom finaal uit te skakel nie.

Hierdie absolute goedkeuring van goddelike werke en wette verklaar waarom die getal van die uitverkorenes in die Bybel deur 'n " *klein kuddetjie* ", " *'n oorblyfsel* " volgens Openb. 12:17 verteenwoordig word.

So 'n goddelike vereiste is logies onbegryplik vir moderne Westerse denke wat gevoed word deur demokratiese republikeinse denke. Vir die normale Westerse mens word wetgewing aangeneem deur 'n stemming onderhewig aan meerderheidsregering. Daar is niks soos hierdie in die vorm van goddelike lewe waar dit God is wat die standaard van goed stel, dit wil sê wat Hy goedkeur en seën, en dié van kwaad, dit wil sê wat Hy afkeur en veroordeel om te sterf, of nie te oorleef nie. 'n Gewilde sanger het tereg daarop gewys dat 'n mens nie reëlins met God kan tref soos 'n mens met die duiwel kan nie. Dit is dus met volle kennis van die feite dat hy dit verwerp en sy saak word gedeel deur almal wat die Bybel lees, of beweer dat hulle volgelingen daarvan is, of beweer dat hulle volgelingen van God self is, sonder om die openbaring van sy planne in ag te neem.

Ook is dit nie sonder rede dat God openbaar wat Hy aan sy ware uitverkorenes doen nie, want sy openbarings is uitsluitlik vir hulle gereserveer. Nadat sy verkose amptenare sy projekte ontdek het, keur hulle dit goed en waardeer hulle dit. Omgekeerd, diegene wat nie aan Hom behoort nie, sal hulle nie liefhê nie en dus hulself diskwalifiseer vir die ewigheid wat Hy in Jesus Christus bied. Die toestemming om die geheimenisse daarvan te verstaan, wat op 'n geïnkripteerde wyse geopenbaar word, vorm die mooiste skat wat 'n mens kan verkry in sy reis deur die aardse lewe. En Ek sal jou 'n goeie rede gee om jouself met geloof, dit wil sê, volkome vertrou, aan ons God, Skepper van alle vorme van lewe en dinge, oor te gee. Hierdie rede is onstuitbaar en onbetwisbaar: **hy is perfek**. Nou, per definisie, is perfeksie nie vervolmaakbaar nie, dit verteenwoordig die hoogste graad in alle gebiede; volmaak in liefde, volmaak in geregtigheid, volmaak in straf en volmaak in beloning. Die enigste struikelblok vir hierdie perfeksie is menslike onvolmaaktheid, wat die natuurlike vleeslike mens daartoe lei om lief te wees om te doen wat God boos noem. In so 'n geval het die mens niks anders oor as om sy ontoereikendheid met ewige hemelse waardes te aanvaar nie, en as sodanig moet hy die lot aanvaar om in sy ontevredenheid te sterf. Want daar sal geen plek in die ewigheid wees vir 'n opposisieparty nie. Ook, om hulle te kies, oordeel God met volkome billikheid elkeen van sy uitverkorenes; Hy maak geen uitsondering vir enigiemand nie en is nie skuldig aan enige begunstiging nie. Met sulke geregtigheid kan hy slegs diegene met geregtigheid bevredig wat ware geregtigheid hartstogtelik liefhet; sy eie.

Die huidige oorlog tussen Rusland en Oekraïne lei ons daartoe om 'n posisie in te neem onder die blik van die Opperregter, wat ook die Bevelvoerder is van die menslike slagtings wat daarmee gepaardgaan. Om hierdie verskriklike dinge goed te keur, moet 'n mens God se oordeel en die skuld wat Hy aan die twee hoofoorlogvoerende partye toereken, goedkeur en deel. Dit is waar jy sy veroordeling van die Katolieke en Ortodokse godsdienste wat by hierdie stryd betrokke is, moet verstaan. Daar is geen regverdigde oorsaak vir mense wat God onregverdig oordeel nie. Soos ek voorheen verduidelik het, het die huidige oorlog, vir God, die enigste doel om die Wes-Europese volke by die aksie te betrek. Deur die kant van die Oekraïense kamp teen Rusland te kies, posisioneer hulle hulself as vyande van laasgenoemde. Trouens, die huidige oorlog dwing mense om hulself te posisioneer in afwagting van die groot Europese en globale konfrontasie wat God deur Daniël in Dan geprofeteer het. 11:40-45, en deur Johannes in Openb. 9:13-21. Ons sien die vorming en hergroepering van die twee hoof opponerende kampe. Hierdie twee mees nuttige en belangrike verwysings gee hierdie oorlog die motief van straf vir die verwerping van die Sabbat wat sedert 7 Maart 321 deur die Romeinse Sondag vervang is. Ons sal egter moet wag om te sien hoe ver hierdie konflik sal gaan voordat ons die baie hoë skuld ontdek wat die goddelike Here Jesus Christus aan hierdie oortreding van sy heilige Sabbat gee. Want hy het die hemelse rus van die sewende millennium geprofeteer, gewen vir sy uitverkorenes en deur sy enigste oorwinning wat hy oor sonde en dood verkry het, deur sy aardse inkarnasie. Die oortreding van die Sabbat is 'n aanval op die bittere en pynlike stryd wat hy tydens sy aardse bediening gevoer het om sy

uitverkorenes te red; Om die Sabbat te beveg, is om die beloning van sy reddende stryd te beveg waaruit hy oorwinnend te voorskyn gekom het. Dit is die boodskap wat Hy aan Sy uitverkorenes oordra deur die simboliese beelde van hierdie vers uit Openb. 9:13 waar geskrywe is: “ *Die sesde engel het op sy trompet geblaas. En ek het 'n stem gehoor uit die vier horings van die goue altaar wat voor God is .* Hierdie “ *stem* ” kom van die universele (*vier*) *krag* (*horings*) van die kruis, gesimboliseer deur die “ *altaar* ”; dit is dus die “ *stem* ” van Jesus Christus. Die toorn van die goddelike Christus word aan ons geopenbaar deur die verskriklike bevel wat sy mond uitdruk in verse 14 en 15 wat volg: “ *En Hy sê vir die sesde engel wat die trompet gehad het: Maak die vier engele los wat gebind is in die groot rivier, die Eufraat. En die vier engele is losgemaak wat gereed was vir die uur en die dag en die maand en die jaar, om 'n derde van die mense dood te maak.* » In vers 14 verwys “ *die groot rivier die Eufraat* ” na Europa waar oorlog vandag uitbreek. Dit is reeds nodig om die ooreenkoms tussen die woorde Eufraat en Europa te noem, waarvan die eerste twee vokale ooreenstem met die akroniem "EU" wat aan die westekant die huidige Verenigde Europa aandui. Moenie dink dat hierdie detail aan toeval toegeskryf kan word nie; dit is slegs 'n subtiële verwysing wat deur die vindingryke en kreatiewe verstand van die Almagtige God bedink is. Maar benewens hierdie verwysing, dui hierdie naam " *Eufraat* " op Europa wat godsdienstig oorheers word deur die Rooms-Katolieke pouslike regime, gesimboliseer deur " *die hoer* ", " **Babilon die groot** " wat op hierdie " *rivier* " sit, aangedui deur " *die baie waters* " in Openb. 17:1: " *Toe het een van die sewe engele met die sewe skale gekom en met my gespreek en gesê: Kom, ek sal jou die oordeel van die groot hoer toon wat op die baie waters sit.* " Haar naam word in vers 5 geopenbaar: “ *En op haar voorhoof was 'n naam geskrywe: Verborgenhed: Babilon die groot , die moeder van die hoere en van die gruwels van die aarde.* ”

Hierdie vergelyking met die Chaldeeuse stad " *Babilon* " van koning Nebukadnesar openbaar die straffende rol wat God aan pouslike Rome gegee het nadat Hy dieselfde rol aan koning Nebukadnesar gegee het. Sy optrede het die skuldige Joodse Israel wat deur God in die boodskappe van die profeet Jeremia veroordeel is, in drie fases gestraf. In die tyd van Christus het keiserlike Rome ook hierdie strawwe rol gespeel, en daarna is hierdie rol aan Rome gegee, in sy pouslike Christelike Katolieke aspek. In Dan. 8:12, God bevestig hierdie verlating van die Christelike geloof wat ontrou geword het aan wrede pouslike oorheersing, dit as gevolg van die verlating van die Sabbat van 7 Maart 321; die oomblik toe die gesag van Keiser Konstantyn gehoorsaam is tot nadeel van die groot Skeppergod, die insteller van die Saterdag-Sabbat, die een en enigste ware " *sewende dag* " wat Hy vir die res van God en die mens geheilig het sedert die begin van sy aardse skepping. Meer duidelik, gehoorsaamheid aan Keiserlike Rome het die Christelike geloof gelei tot onderwerping aan die onregverdige en vervolgende orde van Pouslike Rome tussen 538 en 1798 volgens die duur wat in Daniël 7:25 en Openb. 12:6-14 geprofeteer is; 11:5 ; 13:2-3. So is die vers van Daniël 8:12 vervul: “ *Die leer is weens die sonde prysgegee met die voortdurende offer ; die horing het die waarheid teen die grond gewerp en in sy ondernemings geslaag.* ”. Sedert 1798 het pouslike Rome die vermoë verloor om sy teenstanders en

mededingers te vervolg, nadat dit hoofsaaklik Franse monargiese steun verloor het. Maar ten spyte daarvan het sy leuenagtige en afgodiese dogmas gebly wat hulle was toe dit deur die sekulêre burgerlike arm van konings ondersteun is. Wat God eens vervloek, bly vir ewig vervloek. En sedert 1843 is sy veroordeling uitgebrei na die Protestantse geloof deur die inwerkingtreding van sy bevel wat in Dan. 8:14 aangehaal en geopenbaar word, behoorlik reggestel: “ *En hy het vir my gesê: Die volgende môre, tweeduisend-en-driehonderd; dan sal heiligheid geregverdig word* ”. Die feit dat 'n oorweldigende meerderheid van die Christelike mensdom onkundig is oor hierdie feit, verhoed God nie om sy oordeel daarop toe te pas nie. Daarom het die godsdienstige aspek van die Westerse wêreld besonder misleidend geword, en skares mense gaan elke Sondag tevergeefs na kerke of tempels. Omdat slegs die duiwel hul aanbidding waardeer, omdat God nie meer na hulle luister nie. Maar as hy nie meer na hulle luister nie, is dit onwaarskynlik dat hy hul gebede sal verhoor en almal sal kan sien dat terwyl hulle almal vir vrede bid, God hulle in die verskriklikste oorlog in die menslike geskiedenis oorlewer. In die houding en geestelike situasie waarin hulle hulself bevind, kan hulle nie die voltooiing van sy vernietigende projek goedkeur nie. En so sien ons konkreet die gevolg van die ignorering van die openbarings van sy profesieë en dus die onmoontlikheid om sy regverdige oordeel goed te keur. Moet dus nie die risiko loop om in sy Bybel uit te sorteer waarmee Jesus Christus jou oordeel, die verordeninge en die menings van God wat jou pas, terwyl jy dié verwerp wat jou nie pas nie. Die Bybel is 'n geheel, neem dit of los dit, en die skynbare teenstrydighede wat daarin gevind kan word, spruit altyd voort uit die swakheid van ons begrip." Want God het subtiliteit voor die mens en sonder sy Gees uitgedink, word dit heeltemal geïgnoreer en misverstaan deur die menslike verstand. Daarom verbind God in sy uitdrukkings altyd " *wysheid* " met die woord " *intelligensie* " wat die natuurlike en normale mens in verhouding tot die dier kenmerk.

Romeinse Sondag is aangeneem deur al die Christelike volke wat saam die hedendaagse Verenigde Europa uitmaak, maar elkeen van sy volke het sy eie besondere probleme gebring. Die Wêreldoorlog wat na die Russies-Oekraïense Oorlog uitbreek het, sou 'n direkte gevolg van hierdie gekombineerde ervarings wees. So verander godsdienstige verdeeldheid tussen volke in verskriklike vloeke wanneer hulle binne dieselfde organisasie saamkom en wanneer God dit wil. Die Russies-Oekraïense Oorlog het ontstaan uit die toetreding tot Europa van volke wat vir 'n lang tyd tussen 1945 en 1990 onder die voogdyskap van die Russiese Sowjetunie gebly het. Tydens die bewind van ateïstiese kommunisme is die godsdienstige praktyke van hierdie oorheersde lande onderdruk. Ook, sedert die val van die Sowjet-regime, het hierdie lande en hul godsdienste totale onafhanklikheid herwin, maar hulle wou by die Verenigde Europa, NAVO en die beskerming van die Amerikaanse kernskild aansluit. Met hul binnekoms in die Verenigde Europa het hulle hul wrok teenoor die oorheersende Rusland, waaraan hulle teen hul wil onderwerp was, agter 'n grens gebring wat lank "die Ystergordyn" genoem is. Haat teenoor Rusland het deel van hul karakter geword, en hierdie hardheid van hart vervul gedeeltelik die beeld van die "kolossus" " *met voete van klei en yster* " in Daniël 2. Vandag, binne die Verenigde Europa, sleep

hierdie " yster " die hele Europa in 'n oorlogagtige eskalasie deur die sanksies wat Rusland verwoes, sterk te ondersteun. In die nuus van die eerste week van April is die rol van Tsjeggië en Slowakye voorbeeldig. Hierdie voormalige Oosbloklande het die persoonlike inisiatief geneem om eerstens hul oorlogstenks aan Oekraïne te skenk, en tweedens 'n hoëtegnologiese wapen: die S-300-lugafweerstelsel, en sodoende al die mense van Europa deur hul individuele optrede te betrek. Engeland verklaar dat hulle dieselfde wil doen, en die vrees van die Russiese volk verdwyn geleidelik. Hierdie fout sal noodlottig wees vir die hele Europa, wat die VSA aan die Russe sal oorlaat vir 'n tydperk wat slegs aan God bekend is, maar die wederkoms van Christus, wat vir die lente van 2030 beplan word, stel perke. Die gees van geërfde tradisie is van toepassing op godsdienste en bly die oorsaak van strawwe wat deur God opgelê word. Dit was noodlottig vir die Joodse volk en sal net so noodlottig wees vir die valse Christelike geloof wat vanaf 7 Maart 321 gekenmerk is deur die vloek van Romeinse Sondag, die eerste dag van die week volgens God, wat Keiser Konstantyn I ' en nie God nie, gewy het aan die weeklikse rus genaamd "Sondag". Die skeidings wat na hierdie datum gemaak is, het geboorte gegee aan die Christelike godsdienstige paaie, Katoliek, Ortodoks, Anglikaans en Protestants, maar almal is erfgename van dieselfde vloek. Die Papisme het tot God gebid vir die bekering van die magtige Sowjet-Rusland tot Katolisisme, maar die einde van die Sowjet-regime het slegs die Ortodokse geloof laat herleef, wat deeglik bewus was van die Romeinse pogings om dit te vernietig en te vervang. Gevolglik voed dit vandag in Poetin se Rusland 'n haat teenoor die Katolieke geloof, waarteen dit reeds tydens sy oorheersing van Pole geveg het. Godsdienstige leuens kenmerk al hierdie godsdienste wat God teen mekaar stel, want slegs sy waarheid kan mense verenig. Maar soos in die tyd van die vloed, doen die menslike geeste dag en nag kwaad. Ook, in ooreenstemming met sy belofte om hulle nie weer in die waters van die vloed te verdrink nie, lewer hy hulle gedeeltelik ('n derde van die mense volgens Openbaring 9:15) oor aan vernietiging deur die Groot Oorlog wat begin en wat werklik sy volle mag sal aanneem nadat die aanneming van die Moslem-bevolkings hulle in 'n situasie van interne oorlog geplaas het. Want die wyse man leer uit die verlede, soos dit in Pred. geskrywe staan. 1:9: " *Wat was, sal wees; en wat gebeur het, sal gebeur; daar is niks nuuts onder die son nie.* ". En die gesegde bevestig: "dieselfde oorsake genereer altyd dieselfde gevolge." Die baie pynlike ervaring van die kolonisasie van Moslemlande het die onmoontlikheid van blywende naasbestaan tussen die Christelike en Moslem-godsdienste gedemonstreer. As 'n dienaar van God kan ek slegs die verdiende straf goedkeur van volke wat hulself ontrou en onbesorg toon oor die eerbiediging van die heilige en unieke goddelike openbaring wat aan alle mense wat oor die hele aarde versprei is, voorgestel word sodat hulle individueel gered kan word. Om die studie van hierdie tema af te sluit, stel ek hierdie vers uit Prediker 9:18 voor wat veral geskik is vir ons huidige situasie: " ***Wysheid is beter as oorlogswapens; maar een sondaar vernietig baie goeie dinge.*** "Diegene wat wapens aan die rebelse Oekraïne gee, is dus almal rebelse ' ***sondaars*** ' net soveel as diegene wat dit aanval."

En om Bybelse egtheid te gee aan hierdie lering rakende die goedkeuring van goddelike werke deur die uitverkorenes, bied ek hierdie vers uit Openb. 15:3

aan u aan: “ *En hulle sing die lied van Moses, die dienaar van God, en die lied van die Lam en sê: **Groot en wonderlik is u werke, Here God, Almagtige! Regverdig en waaragtig is u weë, Koning van die nasies!*** »

Maar om hierdie tema wat die strawwe wat deur God opgelê word, betuel en aan te bied, moet ek spesifiseer dat tot die einde van die tyd van kollektiewe en individuele genade, hierdie strawwe geregverdig word deur die genade van ons Skepper. Want net soos die lyding wat 'n siek liggaam ervaar, bedoel is om die pasiënt aan te spoor om die geopenbaarde probleem te verhelp, so nooi die strawwe wat deur God gegee word, sondaars tot bekering uit, sodat hulle deur hul gedrag te verander, God welgevallig kan word en hul lewens op aarde kan verleng, en daarna in die ewige hemel, indien hul voorbereiding die standaard bereik wat deur God vereis word. Natuurlik het hierdie aanbod betrekking op oorlewendes, aangesien die sterflike straf wat deur siekte of oorlog veroorsaak word, 'n definitiewe karakter aanneem vir diegene wat deur hierdie dood getref word. Maar God, wat die God van die lewendes is en nie van die dooies nie, word nooit moeg om sy vergifnis aan te bied nie, selfs in ons tyd wat getref word deur virusse, oorlog en binnekort hongersnood wat veroorsaak word deur die wêreldwye ekonomiese wanorde wat veroorsaak word deur Westerse sanksies wat teen Rusland ingestel is.

Ter wille van diegene wat verkeerdelik dink dat hulle onkunde oor God se wette en hulle ongehoorsaamheid hulle skuld versag, het God in Sy wet, in Lev. 5:17: “ *Wanneer iemand sondig deur, **sonder om dit te weet**, teen een van die gebooie van YaHWÉH te doen, dinge wat nie gedoen mag word nie, **sal hy skuldig wees en sy skuld dra.*** ” Dit is op grond van hierdie beginsel dat, volgens Dan. 8:14, sedert die lente van 1843, word die oortreding van die sewendedag-Sabbat toegereken aan alle Christene wat die eerstedag-Romeinse Sondag onderhou; dit, **ten spyte van hul onkunde** oor die toepassing van hierdie dekreet wat sowat 25 eeue voor die vasgestelde datum uitgevaardig is. Want vir goddelike wette en menslike wette, “word niemand veronderstel om onkundig te wees oor die wet nie”, soos voorgeskryf deur die republikeinse regime van ons Franse demokrasie.

Nadat sonde herdefinieer is, is dit maklik om te verstaan wat ware geloof is, aangesien dit die toepassing van die gedrag is wat, in absolute terme, die teenoorgestelde van sonde is. Maar wees versigtig! Die woord “ *geloof* ” word oormatig gebruik. Buite ware godsdien is die gebruik daarvan ongeregverdig en skadelik. Want hierdie woord dui uitsluitlik die toepassing aan van die standaard wat deur God in die heilige geskrifte van sy Bybel gedefinieer is. In die Bybelse vertaling deur Hugues Oltramare, oorgeneem deur Louis Segond, is die woord “ *geloof* ” onregverdig vervang met die woord oortuiging in hierdie boodskap van die apostel Paulus in Rom. 14:23: “ *Maar wie twyfel oor wat hy eet, is veroordeel, omdat hy nie uit geloofsoortuiging handel nie –Enigiets wat nie die produk van 'n geloofsoortuiging is nie–, is sonde.* » So reggestel, herwin hierdie boodskap van Paulus sy egtheid, want hy sê elders, aangaande “ *geloof* ”, in Rom. 10:17: “ *Die geloof kom dus uit die gehoor, en die gehoor is deur die woord van Christus.* ” “. Die term “ *geloof* ” is dus bedoel vir 'n beperkte gebruik om slegs daardie standaard van “ *goed en kwaad* ” te definieer wat in die Bybel geopenbaar word en slegs daarin. Afgesien van hierdie streng toepassing, moet die woord “ *geloof* ” vir

valse "geloof" of valse godsdiens gebruik word. Boonop, vir sekulêre gebruike soos sport- of avontuurlike uitdagings, is die woord "oortuiging" perfek geskik. Die apostel Jakobus vertel ons in Jakobus 2:17 oor " *geloof* " dat dit "lewend of dood " kan wees; "lewend" wanneer dit ooreenstem met God se geopenbaarde verwagting en " *dood* " wanneer dit nie is nie. Lewende geloof is gebou op **die wederkerigheid** van liefde wat met God gedeel word, uitsluitlik in Jesus Christus. Hierdie punt is noodsaaklik, want baie sal verlossing verloor omdat hulle nie die liefde wat van Hom ontvang is, aan God terugbesorg het nie. " *Geloof* " vereis sensitiwiteit, maar geensins sentimentaliteit nie. Om God en Sy waarheid lief te hê, is uitsluitlik en eenvoudig gebaseer op 'n gehoorsame houding. Vanuit hierdie verhouding met God moet ons nie paranormale sensasies verwag nie, want *die "vrede"* wat deur Jesus Christus gegee word, skep eenvoudig in ons gedagtes 'n vreedsame sereniteit wat gebou word deur die gevoel van plig vervul. Dit word dus slegs verkry wanneer hierdie plig werklik vervul word. " *Woorde* " is misleidend, daarom verwag God van sy uitverkorenes konkrete gedemonstreerde " *werke* ", volgens wat Johannes, " *die apostel vir wie Jesus liefgehad het* ", meer spesifiek vir ons in 1 Johannes 3:18 sê: " ***Kinders, laat ons nie liefhê met woorde of met die tong nie, maar met die daad en in waarheid.*** »

OORTUIG deur alle wettige middele

In hierdie vierde week sedert die lente van 2022 duur die Russies-Oekraïense oorlog voort in 'n gevaarlike eskalasie wat slegs die dramatiese groot uitkoms wat deur God geprofeteer is, bevestig. Joe Biden se Amerika raak selfs meer betrokke deur Oekraïne van swaar artilleriewapens te voorsien. Oekraïne het so pas die Russiese vlagskip genaamd "Moskva" of "Moskou" gesink; Dit is op 14 April, die datum waarop die beroemde "Titanic" gesink het nadat dit in 1912 'n ysberg getref het. Die "Moskou" was 'n baie hoëtegnologiese skip, toegerus met grootkaliber-missielwerpers. Bewyse is gelewer dat die gebruik van hommeltuie en missiele wat presies op hul teikens gerig is, die omstandighede van oorlog aansienlik verander. Verder, na die eerste rondte van stemming op 10 April in Frankryk, bevestig die keuse van die jong president Macron en die president van die Nasionale Sammelgroep, Marine Le Pen, die feit dat dit inderdaad God is wat die weners kies. Hy lê dieselfde scenario op die Franse af as in 2017, en ek glo dat die uitslag van die tweede ronde die jong, ambisieuse en onervare president in sy skadelike rol, vernietigend vir die hele nasie, sal hou.

Die Gees van God het my aandag gevestig op 'n nuwe geestelike onderwerp. Dit gaan daaroor om te dink aan **maniere om te oortuig** . Ons sal sien dat ons onself verkeerdelik van sommige van hierdie middele ontnem. As 'n ywerige dienaar bied ek, soos ander, goddelike waarheid aan deur verse aan te haal wat uit die Bybel geneem is en as sodanig onweerlegbaar is. Tog, gekonfronteer met hierdie werklik onweerlegbare bewyse, vries mense en weier hulle ons verduidelikings. So, in die lig van hierdie gedrag, dink ons dat hierdie persoon, so ongevoelig vir die waarheid, vir God verlore is. Hierdie haastige redenasie is nie regverdigbaar nie, want dit is gebaseer op ons groot onkunde oor die meganismes van die lewe. Ons moet dus parameters in ons denke insluit waaroor ons geen beheer het nie, want net God ken en beheer hulle. Die menslike

lewe word georganiseer deur kettings van reaksies wat deur aksies veroorsaak word, net soos in meganika, ratte en hefbome dien as senders van bevele en aksies. Toegepas op menslike verhoudings, organiseer hierdie beginsel ooreenkomste en meningsverskille. Tussen twee gewisselde woorde speel die parameter van die karakter van die twee gespreksgenote 'n leidende rol. En sonder om dit nog "trots" te noem, kan die karakter van trots 'n tydelike hindernis vorm. Alle normale mense toon trots wanneer hulle in hul projek slaag. Trots is die direkte gevolg van 'n bevrediging van ons gewete. Hy wat daarna streef om God regverdig te dien, is van nature trots daarop om Hom te dien. Op 'n ietwat hoër vlak word trots skadelik as ware nederigheid nie daarvoor vergoed nie. Dus, as 'n wese die waarheid hoor, sal hy kan weier wat van iemand anders na hom toe kom, en dit des te meer as hy minagting voel vir die een wat met hom praat. Hierdie tipe gedrag is baie wydverspreid en vanuit 'n menslike perspektief lyk die situasie onoplosbaar. Dit is wanneer die strategie van sluheid kan slaag waar direkte verbale konfrontasie faal.

Listigheid het 'n slegte reputasie gehad sedert God dit toegeskryf het aan die " *slang* " van Eden, wat self deur die duiwel gebruik is. Maar presies wat verwerplik was omtrent die bedrog in Eden, was die enigste doelwit wat Satan nagestreef het, naamlik om die mensdom wat deur God geskep is, te vernietig. Trouens, God het van die " *slang* " gesê dat dit " *die listigste van die diere* " was, maar in hierdie gebied het dit 'n Meester gehad: God self. Want ons moet besef dat sy hele voorbereide stryd om Satan en sonde te verslaan, gebaseer was op die strategie van slinksheid. Die duiwel was vasgevang in die strik wat God voor hom en vir hom gestel het. Hierdie lokval is ons aardse dimensie en menslike lewens. Seker van sy feit en van sy toekomstige oorwinning in Christus, het God dit van die begin af geprofeteer: " *die saad van die mens sal die kop van die slang vermorsel* ." In sy natuurlike goddeloosheid het Satan mense tot moord, hardheid en geweld van alle soorte gedryf. Wat God betref, het hy die slinkse strategie waarmee hy hom sou verslaan, van die duiwel en van die mense weggesteek. 4000 jaar na sonde het sy goddelike listigheid verhewe vorm aangeneem deur die offer van sy menslike lewe in Christus vir die versoening van die sondes van sy uitverkorenes, uitsluitlik dié van sy uitverkorenes wat gered is deur sy volkome onskuldige en regverdige bloed.

Goddelike listigheid neem die naam "wysheid" aan, wat die baie hoë wysheid daarvan aandui. Listigheid is 'n vrug van wysheid en God het sy reddingsplan op hierdie twee woorde gebou: wysheid en listigheid. Goddelike sluheid is gebaseer op geestelike berekening wat die resultaat wat 'n aksie sal oplewer, antisipeer. 'n Tipiese voorbeeld van hierdie strategie verskyn in die ervaring van koning Salomo wat, omdat hy die reaksie van die werklike moeder van die betwiste kind voorsien het, nie gehuiwer het om te gelas dat die kind se liggaam in twee gesny word nie. Die ware moeder, in hierdie geval, verkies om haar kind prys te gee eerder as om hom te laat sterf. Na hierdie voorbeeld wat aan mense gegee is, tree God op dieselfde manier op deur in Jesus vlees te word. Behalwe hierdie keer word die kind doodgemaak, maar sy onregverdige dood sal die mees ondenkbare verduideliking kry: hy het sy lewe vir sy uitverkorenes gegee. Die resultaat wat vooraf deur God bereken is, verskyn dan: die siele van

die uitverkorenes ontdek die ontsaglike liefde van hul skeppergod en wil op hul beurt aan Hom behoort en Hom dien. So, deur die demonstrasie van sy liefde, verkry God wat die duiwel nie deur sy geweld en goddeloosheid verkry nie.

God gebruik weer eens listigheid in die strategie van valse verwagtinge van Christus se wederkoms, wat Hy agtereenvolgens in die lente van 1843, in die herfs van 1844 en in 1994 organiseer. In elk van hierdie ervarings het God bereken om mense te lei om die diepe en verborge aard van hul geloof in die openbaar te openbaar. Sy strategie van slinksheid het dus die dubbele gevolg dat dit diegene uitlig wat sy redding waardig is en diegene wat dit nie is nie.

Die natuurlike lewe bied ons voorbeelde soos die slinksheid van die "koekoek" wat sy eier in die nes van 'n ander spesie plaas om dit deur 'n ander voëlras te laat uitbroei en voed. Hierdie benadering leer ons 'n les wat ons moet toepas. Inderdaad, die trotse man weier om die idees wat aan hom voorgestel word, te aanvaar, so die oplossing is om hom te lei om hierdie idees sy eie te maak, asof dit van hom afkomstig is, op sy eie besluit. In hierdie proses het ons God se samewerking nodig, want sy ingryping is hier onontbeerlik. Slegs hy kan op die vlak van menslike bewussyn werk en slaag wanneer dit nog moontlik is. Vir iemand wat die blote idee om God of selfs mense te gehoorsaam, resoluut verwerp, is die kanse op sukses nul of amper nul. Maar vir diegene wat die Here liefhet en Hom dien op maniere wat nie aan die standaard voldoen wat Hy vereis nie, bied tyd en omstandighede hoop op volkome sukses.

Saam met Bybelverse is daar historiese getuienis wat baie effektief kan wees om ietwat huiwerige gelowiges te oortuig. Om die geval te neem van 'n persoon wat 'n volgeling van die Katolieke geloof is, en hom te laat ontdek dat Sondag die rusdag geword het op bevel van keiser Konstantyn I, ^{bekend} as "die Grote", sedert 7 Maart 321, kan 'n gelukkige gevolg hê. Want nadat hierdie kennis in daardie persoon se verstand gekom het, sal God sy gewete daarvoor pynig. En afhangende van die diep aard van die betrokke individu, sal hy vrede met God soek of homself in sy absolute weiering afsluit. Een ding is seker: God se dienaars moet teen alle hoop in hoop hoop en geduldig wees, wetende dat wat vandag verwerp word, miskien môre aanvaar kan word. Want God het nog baie wapens en middele wat sy menslike dienaars nie bemeester nie.

As ek terugkyk, besef ek die gevolge van ons menslike beperkings. Die kwaliteit van menslike verhoudings moet gehandhaaf en geprioritiseer word, wetende dat toegeneentheid 'n fundamentele rol speel in die reaksies en gedrag van mense. Soos God in Christus gedemonstreer het, kan liefde beter oortuig as die hardheid van koue woorde wat gewissel word. Elkeen kan, volgens hul eie omstandighede, 'n metode vind om hul buurman te oortuig dat hulle inderdaad die besluitnemer vir hul besluite is; 'n brosjure wat as bewysstuk agtergelaat word, 'n boek wat oop is op 'n bladsy, is middele wat die mens die moontlikheid gee om homself alleen te bevind teenoor sy gewete, onder die oordeel van God.

Jesus Christus self het hierdie beginsel tydens sy aardse bediening toegepas. Dit was slegs in die besonder dat Jesus deur die apostel Petrus, een van sy twaalf apostels, herken is. En Hy het dit met hierdie woorde gedoen: *Simon Petrus het geantwoord: U is die Christus, die Seun van die lewende God.* » Toe het Hy sy apostels verbied om te sê dat Hy die "Christus" was volgens Lukas

9:21: “ *Jesus het hulle streng bevel gegee om dit aan niemand te vertel nie.* ” en Markus 8:30: “ *Jesus het hulle streng bevel gegee om niemand van Hom te vertel nie.* ” “Maar aan die mense wat Hy genees het, het Hy beveel om in die tempel van hulle wonderbaarlike genesing te gaan getuig volgens Matt. 1:44:” *en vir hom gesê: Wees versigtig om niks vir enigiemand te sê nie; maar gaan wys jouself aan die priester en offer vir jou reiniging wat Moses voorgeskryf het, tot 'n getuienis vir hulle.* ”. Die keuse is dus oorgelaat aan diegene wat hierdie getuienisse gehoor het om self die logiese gevolgtrekkings te maak wat op hulle afgedwing is. Volgens die beginsel wat in Matt. 25:29 aangehaal word, “... *Want wie het, aan hom sal gegee word, en hy sal oorvloed hê; maar wie nie het nie, van hom sal weggeneem word selfs wat hy het.* ”, gee Jesus aan sy uitverkorene, wat Hy self gekies het, die voorreg om deur die Heilige Gees van God sy outentieke messiasskap te bevestig. Seleksie deur geloof het stilte oor sy rol as Messias vereis. Vir die hoëpriester, tot die nederigste en armste Hebreër, moes slegs die werke van Jesus getuig. Daarom het die ongelowiges die onkundige en aggressiewe keuse van ongelowiges gemaak en die gelowiges het as gelowiges opgetree en deur die mond van Jesus die goddelike woorde van die skeppergod ontvang.

Om voor te berei vir die vervulling van eindtydse profesieë, het God Frankryk oorgegee aan die regering van 'n jong, selfversekerde, siniese en hoogmoedige president. Hy alleen beliggaam die resultaat van die ophoping van diplomas wat deur mense toegeken is. Hierdie groot redenaar het die gawe om sy foute as eienskappe en sy opeenvolgende mislukkings as suksesse aan te bied, sy lang monoloë wat deur die media as "groot debatte" ondersteun word. Hy verteenwoordig dus 'n model van die verleidelike leier en hy slaag dus daarin om 'n groot aantal mans en vroue van buitelandse oorsprong, en van dubbele of selfs driedubbele nasionaliteite, hoofsaaklik sowel as die ryk elites van die land, te verlei. Daar is tereg van hom gesê dat hy "die president van die rykes" is, iets logies vir 'n voormalige dienaar van die rykste bankiers.

Die ervaring van Rome het getoon en getuig hoe die evolusie van die regeringsoort plaasvind. Na die republiek en die diktatoriale konsuls het die rykstes die mense aan imperialisme onderwerp, en dit is nie sonder rede dat Rome, nadat hulle die mensdom sy lesse gegee het, oorgegaan het na die keiserlike regime sedert Octavius Caesar Augustus nie, net voor die koms van Jesus Christus na die aarde. Na hierdie lesse sou Rome 'n laaste rol speel, selfs meer skadelik en skadelik vir die hele mensdom, maar hoofsaaklik vir Westerse volke. Hierdie nuwe tipe verleiding en oorheersing moes godsdienstig en vals Christelik wees, en dit is bewerkstellig deur die Romeinse pouslike regime wat tussen 538 en 1798 in despotiese en wrede oorheersing gevestig is, in ooreenstemming met die profetiese aankondigings wat in Daniël 7:25 en Openbaring 11, 12 en 13 aangehaal word in die vorme van " *'n tyd van tye en 'n halwe tyd, twee-en-veertig maande, eenduisend tweehonderd-en-sestig dae* " van profetiese waarde wat deur God in Eseg. vasgestel is. 4:5-6 en Numeri 14:34. Die beginsel gee die geprofeteerde “ *dag* ” die waarde van “ *'n werklike “jaar* ”.

Teaterdemokrasie

Om te sê dat die ontwikkeling van die mensdom as 'n groot "skynheiligheid" op 'n wêreldwye skaal gekonstrueer word, is 'n waarheid wat reeds gesuggereer word deur die titel "Die Groot Stryd" wat deur die Adventistiese boodskapper van God, Ellen Gould-White, aan haar beroemde werk gegee is.

Moderne demokrasieë is almal gebaseer op die oorspronklike Griekse model van die stad Athene. Ek herinner u daaraan dat hierdie woord demokrasie op twee Griekse wortels gebou is: "Demos" wat **stad beteken**, en "cratos" wat **staat beteken**. Die oorsprong van demokrasie lê in die onafhanklikheid van 'n stad genaamd Athene in die Griekse nasie, wat destyds uit verskeie stede bestaan het, insluitend Sparta, wat daarteen geveg het. Ons kan dus reeds sien dat demokrasie gebore is deur 'n oorlog uit te lok. Dit is nodig om die huidige verraad van die woord demokrasie uit te wys, wat, volgens wat gesê word, regering "van die volk deur die volk" verteenwoordig. Die Griekse term "laos" wat "volk" beteken, kom egter glad nie in die samestelling van die woord demokrasie voor nie. Die tweede ding om daarop te let, is dat ons moderne demokrasieë deur nasies, nie stede, verteenwoordig word. Hierdie woord het die alibi geword vir 'n groot bedrogspul wat hoofsaaklik Westerse mense van Christelike oorsprong vasvang.

In ons Franse republikeinse stelsel is alles georganiseer om elke burger te laat glo dat hy die vorm van regering van sy land kies. Die media voed veral op hierdie stelsel omdat die reëls en vorme van die demokratiese spel hulle hoofsaaklik besig hou en interesseer, net soos die politici self. Die verkiesingspel beklemtoon hulle en gee hulle 'n rede om te lewe en onontbeerlik te voorkom wanneer dit nie die geval is nie.

Die moderne lewe maak toenemend plek vir kommersiële maatskappye wat meningspeilings doen. Die resultate wat aangebied word, is toenemend akkuraat en kan maklik die stemming vervang wat teen groot koste deur die nasie georganiseer word. Trouens, die beginsel van steekproefneming, wat in 'n eksperiment gebruik word, is deur God self uitgevind, lank voordat mense dit ontdek het. En die toepassing van hierdie beginsel verklaar waarom Adventiste wat oor die hele wêreld versprei is, die dinge geïgnoreer het wat in Frankryk, in die suidelike streek en veral in Valence-sur-Rhône tussen 1980 en 1994 bereik is. In die geskiedenis van die ou alliansie, van koning Dawid af, neem die stad Jerusalem, die antieke Jebus, 'n dominante rol oor elke ander stad in. Onder Salomo het God sy tempel daar laat bou, wat die ou tabernakel vervang het. Die stad is dus geheilig en sal so bly tot die aardse bediening van Christus. Die stad Jerusalem alleen word 'n voorbeeld van die hele Joodse volk. Die toets van geloof raak haar meer as enige ander aardse plek. Die veroordeling van die verwerping van Christus in Jerusalem sal op sigself voldoende wees vir God om sy oordeel op die hele Joodse nasie toe te pas. Dit is reeds die toepassing van die

steekproefneming van 'n minderheid wat aan 'n eksperiment onderwerp word, omdat dit verteenwoordigend is van die hele betrokke bevolking.

Tussen 1980 en 1994 het dieselfde Skeppergod in die Sewendedag-Adventiste Kerk van Valence sur Rhône die hoop op die wederkoms van Christus vir die jaar 1994 gewek. Aan die oorsprong van hierdie verwagting was die opening deur God van die geheime wat verborge is in die profetiese openbarings van die boeke Daniël en Openbaring, wat slegs gedeeltelik deur die organisasie verstaan is tot op hierdie datum van die jaar 1980. Na my doop op 14 Junie 1980, gelei deur die Gees, het ek 'n diepgaande studie van die Apokalips van Jesus Christus begin deur te soek na die betekenis van die simbole in die hele Bybel, en onder die onsigbare leiding van God het die boodskap vorm aangeneem; Die profesie is ontsyfer in harmonie met die historiese datums wat deur die geprofeteerde tydsduur bevestig is. Destyds het die datum 1994 vir my gelyk of dit die einde van godsdienstige aardse ervarings aandui. Die argumente ten gunste van hierdie interpretasie het bestaan en was so talryk dat God die plaaslike Adventiste-organisasie en die suidelike streek van Frankryk kon veroordeel, wat dit amptelik verwerp het deur my in November 1991 uit die lidmaatskap te verwyder; dit wil sê, 3 jaar voor die waarneming van die nie-wekering van Jesus. Getrou aan sy beginsel het God sy lig in die oudste Adventiste-gemeenskap gebring wat in Frankryk geskep is. Dit is hoekom daar destyds, uitsonderlik, ongeveer 150 Adventiste-lidmate in hierdie klein dorpie van minder as 70 000 inwoners was. Soos Jerusalem in sy tyd, het Valencia God gedien as 'n voorbeeld van die Adventistevolk wêreldwyd, en die toets van geloof wat daar plaasgevind het, het gevolge gehad wat God op wêreldwye internasionale Adventisme toepas. Die eerste gevolg van sy regverdige oordeel is die toetrede van amptelike Adventisme tot die ekumeniese alliansie waar dit by die Katolieke en Protestantse godsdienste van Wes-Europa aangesluit het wat reeds deur God veroordeel is; Katolisisme sedert sy stigting, en die Protestantse geloof sedert 1843, die datum van inwerkingtreding van die dekreet van Dan. 8:14: " *Tot aand en môre, 23:00, en heiligheid sal geregverdig word.* " Vir die Protestantse geloof wat tussen 1831 en 1844 getoets is, het 1843 die einde van die regverdiging deur Jesus Christus gemerk. In 1994 het dieselfde goddelike vonnis betrekking gehad op die Adventiste-geloof van die amptelike instelling.

Die steekproef weerspieël die aard en karakter van die globale samelewing wat dit verteenwoordig. Daarom hoef God tussen 1980 en 1994 nie die hele Adventistevolk aan die toets van profetiese geloof te onderwerp nie. Oral kenmerk dieselfde slaperigheid, dieselfde gebrek aan liefde en ywer vir geopenbaarde goddelike waarheid die erfgename van oorspronklike Adventisme. Die Adventiste-godsdiens het formalisties geword en diegene wat dit verteenwoordig, het min belangstelling in die verstaan van die profesieë wat deur God aangebied word; wat hy in Openb. 3:15 uitbeeld deur die uitdrukking, " *nie koud of warm nie, maar lou* "; wat hom daartoe lei om dit op hierdie datum 1994 te " *uitbraak* " wat aan hulle voorgehou is as 'n lokval waarin hulle gevang is.

In ons verkiesingsnuus vermenigvuldig kandidate hul pogings **tevergeefs** om die resultate wat deur die meningspeilings aangekondig is, te probeer verander. Want ernstige meningspeilings verteenwoordig die hele bevolking en al

die toesprake kan dit nie verander nie. Individueel kies of verwerp elke kieser kandidate op grond van onveranderlike data, vasgestel op voorkeure en affiniteite. Maar die demokratiese illusie word selfs meer duidelik wanneer ons weet dat God persoonlik ingryp in die keuse en verkiesing van die wenkandidaat. Hierdie teks uit Dan.10:13 openbaar aan ons die fundamentele belangrikheid van die rol van onsigbare akteurs in hierdie menslike tonele: “ *Die vors van die koninkryk van Persië het my een-en-twintig dae lank teëgestaan; maar kyk, Migael, een van die hoofvorste, het my te hulp gekom, en ek het daar by die konings van Persië gebly.* » So in ons menslike politieke stryd staan God en die duiwel hul invloed teë, en natuurlik wen God die stryd. Maar Hy staan nie sistematies die duiwel teë aan wie Hy die siele wat Hy veroordeel, oorgee nie. En in die geval van vervloekte lande, bevoordeel God die oorwinning van die leier wat die boosste is vir sy nasie. Nou word die lande wat op aarde gevorm word, almal eenvormig deur sy vloek getref. Daarom werk God en die duiwel saam teen die wêreldwye menslike rebelle-saak. En al die wêreldleiers bevorder deur hul keuses en besluite die oorlogagtige konfrontasie wat deur die groot skeppergod verlang en verorden word, geïgnoreer en verag. Dinge neem vorm aan en sommige mense sê reeds dat die Derde Wêreldoorlog reeds in die Oekraïne begin het omdat die VSA teen Rusland daaragter veg. Daarom, wanneer konvensionele wapens Rusland toegelaat het om alles te oorheers wat verwoes en verpletter is, Wes-Europa, die VSA, sal die eerste wees om Russiese gebied met kernwapens aan te val. Dit is dan dat sy leier, " *die koning van die noorde* " van Dan. 11:44, aan hierdie verskriklike nuus onderwerp sal word: " *Gerugte uit die ooste en uit die noorde sal kom om hom te verskrik, en hy sal met groot woede uittrek om menigtes te vernietig en uit te roei* . " »

Hierdie leiers wat die eerbewyse geniet wat deur hul mense aan hulle verleen word, kan hulle nie indink dat hulle in werklikheid niks meer as marionette is wat deur God en Satan gemanipuleer word nie. Volksverkiesings wakker hoop aan wat nooit vervul sal word nie, want God het besluit om die mense van alle sukses te ontnem. Die ruïnes van Oekraïne sal nie herbou word nie en sal slegs dié voorafgaan wat binnekort al die nasies van die aarde wat op verskeie plekke deur monsteragtige kernvernietiging getref is, sal kenmerk.

Wat is die waarde van 'n mens se keuse as dit nie deur God goedgekeur word nie? In die Westerse kamp het mense vryheid die vaandel en teken van hul soort samelewing gemaak. Hierdie smaak vir vryheid is gebaseer op die bevryding van sedes wat vorme aanneem wat nooit verbeel is nie. In sy oordadige en buitensporige dade val die Westerse samelewing al die standarde aan wat deur God vasgestel is; sodat sy besluit om hulle en masse aan vernietiging oor te lewer, verklaar kan word en 'n Bybelse regverdiging vind.

Ek het hierdie onderwerp reeds genoem, maar ek wil u daaraan herinner dat die volledige verteenwoordiging van 'n bevolking nie sistematies voordelig vir 'n menslike samelewing kan wees nie. Jesus Christus het ons daaraan herinner dat daar op aarde altyd, tot die einde van die wêreld, armes en rykes sal wees wie se belange diametraal teenoorgesteld is soos dag en nag; wat burger- of internasionale oorloë regverdig. In Wes-Europa is standarde uiteindelik aangeneem en ingestel, wat daartoe gelei het dat opeenvolgende verkose regerings

in wese dieselfde maatreëls toegepas het. Gevolglik verdwyn belangstelling in verkiesings en die aantal onthoudings neem net mettertyd toe. Ware gelowiges vind in God 'n rede om nie meer belang aan hierdie ervarings te heg nie, wetende dat Hy alle dinge rig. Want goddelike mag seëvier in alle vorme van regering van volke, van monargie tot republiek, Christen, Moslem of ateïs.

Verkiesings is dus niks meer as 'n misleidende **teatrale manier** vir mense om te glo dat hulle hul lot beheer of kan beheer nie. Hulle is dus in werklikheid slegs die gevolg van hulle skeiding van die skepper en wetgewer God, vir wie hulle totale minagting toon tot die punt dat hulle nie in sy bestaan glo nie. Tog, hoewel in 'n byna onsigbare minderheid, sal die kamp van God se uitverkorenes as seëvierende oor al hulle vyande te voorskyn kom en God sal die laaste woord teen hulle hê.

Die onvermoë van mense om 'n tipe regering te bereik wat almal tevrede stel, is gebaseer op die feit dat skares mense stem sonder enige besondere kennis van die politieke en ekonomiese kwessies. Sommige mense stem slegs op grond van die kandidaat se fisiese voorkoms, ander op grond van hul geestelike voorkoms of hul kwalifikasies. Die som van al hierdie verkiesingsuitdrukkings kan slegs ongunstig wees vir die hele land. Deur hierdie onmoontlikheid en hierdie menslike beperking te verstaan, kan ons al ons hoop plaas in die glorieryke koms van die groot, oorheersende God wie se reddende Naam Jesus Christus is. Dit is des te meer nodig aangesien die voorbereidende fases van die Derde Wêreldoorlog op Donderdag 24 Februarie 2022 in die Oekraïne begin het. Die oorlogsugtige reaksies van die Westerse volke sal binnekort die voltooiing van die konflik wat in Daniël 11:40 tot 45 beskryf word, moontlik maak. Die strategie van hierdie oorlog begin met 'n konfrontasie van oorlogagtige Islam teen die agnostiese of vals Christelike Weste. Die oomblik sal dan die wraaksugtige ingryping van Rusland bevoordeel, verneder en ekonomies teengestaan deur Wes-Europa gegroep onder die akroniem EU, wat saam met die VSA sanksies teen hulle instel en wapens aan hulle teenstander, Oekraïne, aanbied. Die volke van Europa, gevul met trots gebou op 75 jaar van vrede en industriële en kommersiële sukses, word skielik gekonfronteer met 'n situasie wat hulle nie meer as moontlik geag het nie. Hierdie gedrag is 'n direkte gevolg van hulle ongeïnteresseerdheid in God en Sy geprofeteerde boodskappe. Anders as hulle, wag ek al sedert 1982 vir die vervulling van hierdie konflik, toe 'n ernstige bedreiging van konfrontasie tussen Europa en Rusland opgeroep en deur almal wat destyds geleef het, gevoel is. My ontdekking van die konflik in Daniël 11:40-45 het saamgeval met die profesie-gebaseerde aankondiging van Michel Nostradamus, volgens 'n interpretasie wat deur mnr. Jean de Fontbrune voorgestel is. Tyd en geloofsbeprowinge het verbygegaan, en die tyd het aangebreek dat hierdie skrikwekkende drama vervul word in ooreenstemming met God se geopenbaarde begeerte.

In die onmiddellike nuus van hierdie week 5 van God se bestemde tyd, het Rusland so pas suksesvol 'n 200-ton supermissiel gelanseer wat 10 kernbomme dra met 'n krag tweeduisend keer groter as dié wat in Hiroshima teen Japan deur die VSA gebruik is. Dit beweeg teen 'n spoed van 7 km per sekonde en kan sy trajek tydens sy vlug verander. Hy sou Moskou binne 6 minute verlaat en Parys

bereik. Dit tref sy teiken met 'n akkuraatheid van 10 meter. Rusland sal egter nie die eerste wees om hierdie verskriklike wapen, genaamd "Sarmat 28", maar gepas met die bynaam "Satan 2", te gebruik nie. Dit sal dit eers doen nadat dit deur die VSA met kernwapens aangeval is. Maar hierdie aankondiging voorspel die toekoms wat vir die inwoners van die hele aarde voorbehou is.

Namate die posisies van die lande toenemend verskans word, kan die beplande dodelike konfrontasie slegs tot vrugte kom. Russiese dreigemente word al hoe meer presies verbaal op radio en televisie. Vir sommige Russe het die Derde Wêreldoorlog reeds begin, wat die Westerse standaard teen die Oosterse standaard van Rusland en die Oosblok stel. Hoofsaaklik bots die Katolieke en Protestantse gelowe met die Ortodokse en Moslem-godsdienste, wat geallieerdes is teen die gemeenskaplike Westerse vyand. Maar ten spyte van hierdie bedreigings, glo baie Westerlinge nie in die gebruik daarvan nie, oortuig dat geen mense hierdie wapens kan gebruik sonder om self deur dieselfde wapens getref te word nie. Maar hierdie redenasie hou nie stand nie, want dit neem nie rekening met die bestaan van God en sy vernietigende oordeel wat as 'n geprofeteerde sekerheid aangekondig en geprogrammeer is nie.

En om af te sluit met hierdie onderwerp, moet ons besef dat die "groot vervanging" wat deur kandidaat Eric Zemmour veroordeel word, reeds bewerkstellig is deur die onophoudelike ontvangs van vlugtelingen van alle oorsprong vir meer as vyftig jaar, sodat die nasionalistiese saak nie meer grootliks volhoubaar is in die land Frankryk nie. Dit verklaar die onmoontlikheid vir sy nasionalistiese party, agtereenvolgens "Front National" en toe "Rassemblement National" genoem, om die oorwinning deur wettige verkiesingsmetodes te behaal.

God organiseer die groot vervanging

Hierdie groot vervanging is nie net die oorsaak van die probleme wat Frankryk ondervind het nie, dit is ook die middel wat God gebruik het om dit te verswak.

My ontleding van die onderwerp word bevestig, die pro-Europese kamp het die presidentsverkiesing gewen; Die jong president Emmanuel Macron word heraangestel as president van Frankryk. Maar sy oorwinning is swakker as die vorige een. Hy het hierdie feit opgemerk en 'n bietjie meer beskeie geseëvier, sigbaar in 'n poging om kiesers wat teleurgesteld was oor sy herverkiesing gerus te stel. Wat my betref, is daar geen teleurstelling nie, aangesien ek seker was oor hierdie resultaat. Ek merk egter iets onregverdigbaars op omtrent die syfers wat deur die peilingsinstitute gegee word. Hoe kan dieselfde metodes hulle toelaat om sowat 46% aan die nasionalistiese kamp toe te skryf die dag voor die stemming, en slegs 41.5% onmiddellik daarna, voor die publikasie van die amptelike syfers? Kon daar nie 'n doelbewuste oorskatting ten gunste van die handhawing van die risiko gewees het om sodoende stemming vir die uitgaande president aan te moedig nie? Demokrasie moedig soveel korrupte aksies in vryheid aan en hoekom nie, verkiesingsbedrog word reeds in die VSA beoefen... Wat ook al die oorsake

is, die huidige situasie is soos God dit bedoel het. En volgens sy aaklige plan verander jy nie 'n span wat verloor nie... Frankryk en sy mense.

Die groot verandering word deur God georganiseer, en dit is nie die eerste keer dat Hy hierdie metode benut nie. Alles word verklaar deur die ervaring van die Hebreërs se verblyf in Egipte. Ons vind in hierdie Egiptiese ervaring 'n insiggewende faktor: God het die vrugbaarheid van die vroue van die Hebreeuse volk begunstig, volgens Eks. 1:7: " *En die kinders van Israel was vrugbaar en het vermeerder en het vermeerder en magtig geword. En die land was vol van hulle.* " Vir Frankryk het hierdie faktor ook 'n fundamentele rol gespeel. Terwyl die aantal Maghreb-immigrantgesinne wat sedert die gesinsherenigingswet van 1976 verwelkom is, toegeneem het, het die wetenskap terselfdertyd op godsdienstige gronde die vroue van Frankryk die voorbehoedpil aangebied, en die geboortesifer van inheemse Franse mense het net afgeneem en terselfdertyd het dié van immigrante toegeneem. So, soos in Egipte, het God vir Frankryk 'n ernstige vervangingsprobleem as gevolg van vrugbaarheid voorberei. Ons lees weer in Eksodus 1:8: " *En 'n nuwe koning het oor Egipte opgestaan, wat Josef nie geken het nie.* " Hier is weer die verduideliking vir die probleme wat die Hebreërs getref het: die verandering van die leier wat mag gehad het, dit wil sê die vervanging van die regering en dus die aankoms van 'n jong, onervare farao, wat nie persoonlik die Godgeseënde regering van Josef ervaar en waardeur het nie. Om hierdie vers te parafraseer, sê ek vandag: "daar het oor Frankryk 'n president opgestaan wat nie die glorie van die onafhanklike Frankryk van generaal de Gaulle geken het nie." Omdat die verduideliking vir die oorwinning van die pro-Europese kamp gebaseer is op hierdie onervareheid van die geleefde verlede. Die jeug wat sedert 2017 aan bewind gestel is, is gebore onder die Europese regime, dit wil sê onder die simbool " *Eufraat* " wat God dit in Openb. 9:14 gee: " *en hy sê vir die sesde engel wat die basuin het: Maak die vier engele los wat gebind is in **die groot rivier, die Eufraat.*** » Hierdie simbool voltooi dus dié van die " *tien horings* " sonder " *diadems* " op " *die horings* " of op die Romeinse " *sewe koppe* " in Openb. 17:3. Nou, terwyl ons onself presies in die laaste dae-jare van ons aardse verblyf bevind, vind ons in 2 Timoteus 3 'n gedetailleerde beskrywing van die oordeel wat God aan hierdie laaste menslike geslag gee, deur die verligte geestelike oordeel van die apostel Paulus, sy getroue dienaar en getuie.

2 Tim 3:1 Weet dit ook, dat daar in die laaste dae swaar tye sal kom.

2 Tim 3:2 Want die mense sal liefhebbers van hulleself wees, geldgieriges, grootpratery, trotsaards, lasteraars, ongehoorsaam aan ouers, ondankbaar, onheilig,

2 Tim 3:3 liefdeloos, verraderlik, kwaadsprekers, sonder selfbeheersing, wreed, veragters van die goeie,

2 Tim 3:4 verraaiers, roekeloos, hooghartig, meer liefhebbers van genot as liefhebbers van God,

2 Tim 3:5 mense wat 'n gedaante van godsaligheid het, maar die krag daarvan verloën het. Bly weg van sulke mans.

2 Tim 3:6 En onder hulle is die wat in die huise insluip en dwase vroue gevange neem wat met sondes belaaie is en deur allerderhande begeerlikhede meegesleur word,

2 Tim 3:7 altyd aan die leer en nooit tot kennis van die waarheid kan kom nie.

2 Tim 3:8 Soos Jannes en Jambres Moses teëgestaan het, so weerstaan ook hierdie die waarheid, omdat hulle verdorwe in hulle sinne is en verwerplik ten opsigte van die geloof.

2 Tim 3:9 Maar hulle sal geen groter vordering maak nie; want hulle dwaasheid sal vir almal duidelik wees, net soos dié van hierdie twee manne. » ... / ...

“ 2 Tim 3:12 En almal wat godvrugtig in Christus Jesus wil lewe, sal vervolgd word.

2 Tim 3:13 Maar goddelose mense en bedrieërs sal voortgaan met al hoe erger, hulle wat mislei en self mislei word. »

Hierdie generasie het in Mei 1968 verskyn en sy slagspreuke, "Nóg God nóg meester" bekendgestel; "dit is verbode om te verbied." Die geslagte wat gevolg het, is met hierdie denkwyse grootgemaak, so dit is geen wonder dat hulle " van krag tot krag gegaan het " soos God geprofeteer het nie. Maar vandag het die tyd aangebreek van die laaste waarskuwende straf voor die algehele uitwissing van die menslike spesie op die aarde van sonde.

Die groot vervanging wat eerste deur kandidaat Eric Zemmour genoem is, het dus nie net betrekking op die ontvangs van buitelandse immigrante nie; dit word hoofsaaklik bereik deur die vervanging van die oues met die jonges. En om hierdie feit te bevestig, het God die dood van die ouderlinge begunstig in die Covid-19-epidemie, en sodoende hierdie vervanging versterk.

Oor die algemeen het ek verstaan dat mense nie van verandering hou nie, wat die onbekende en die risiko's daarvan verteenwoordig. Dit is die geval op beide godsdienstige en burgerlike vlak. Bowenal soek mans die sekuriteit wat hulle heg aan wat hulle bemeester, omdat hulle dit weet, omdat hulle dit ervaar het. Enige verandering hou 'n gevaar vir hulle in. So, natuurlik, word hulle konserwatief en ondersteun, teen hul werklike belang, die vals gerusstellende immobiliteit. Watter Adventiste dienaar van Christus het nog nie die frase gehoor: "Ek is as 'n Katolieke gebore en ek sal as 'n Katolieke sterf" nie? Laat hulle gerus wees! Hulle sal gehoor word; Hulle sal as Katolieke sterf, die skuld van hulle sondes draende, en dié van die pouslike Rome wat hulle ondersteun het.

Nog 'n rede verduidelik die steun van jongmense vir Europeanistiese denke. Hulle is as Europeërs gebore en is aan Europa voorgehou as die oorsaak van die vrede wat in sy gebiede gevestig is. Die breinspoeling wat hulle ondergaan het, het hulle vyandiggesind gemaak teenoor die nasionalistiese gedagtes wat, volgens dieselfde onderwysers, die oorsake van die Europese oorloë was. Die verligte dienaar van God weet dat dit nie so is nie. Oorloë is die gevolg van God se vloek; hulle spruit slegs voort uit die minagting wat aan hom getoon word. Die bewys is gegee gedurende die leeftyd van koning Salomo. Israel se lewe is gekenmerk deur vrede en oorvloedige voorspoed, dit was as gevolg van die wyse Salomo se keuse van wysheid toe God hom voor verskeie moontlike keuses gestel het, insluitend rykdom, wat hy verwerp het. Hierdie voorwendsel om vrede te bevoordeel, het die skadelike rol van die EU (Verenigde Europa) of EU (Europese Unie) vir hierdie jeug verberg, wie se onverkose kommissaris hulle tyd spandeer om nasies te vernietig, voortdurend hul vryheid van aksie te

verminder, ryk lande te verswak om die armstes beter te verryk deur hulle uit te buit; die laastes het binnegekom. Jongmense het nie Frankryk geken nie, wat die 4de wêreldmoondheid was; Hulle het net geweet dat die Verenigde Europa, in koopkrag, tot die 15de plek uit 42 Europese nasies gelei het. Hulle het ook nie die volle indiensneming van onafhanklike Frankryk ervaar nie, maar slegs die 10% werkloosheid wat geskep is deur die verskuiwings wat deur Europa aangemoedig is, na die Ooste, agtereenvolgens na Japan, Korea en China, maar ook binne Europa self, en in bevoorregte vriendelike lande soos Marokko. In werklikheid is die Franse verraai deur hul politieke elites wat hul land uitgelewer het aan die besluite van pro-Europese Europese tegnokrate. Binne hierdie Europa word dieselfde reëls vanuit Brussel en Den Haag ingestel. Sodat die veranderinge in regerings van links na regs lei tot die onbeweeglikheid van 'n "enkele gedagte" wat deur president Jacques Chirac tydens sy presidensiële mandaat opgeroep is. Gevolglik neem belangstelling in interne verkiesings af en die enigste party wat vordering maak, is die onthoudingsparty, wat bestaan uit utopiese anargiste en miskien skerpsinnige mense wat, voor ander, die demokratiese bedrogspul van die Vyfde Republiek wat aan Europa gebring is, verstaan het.

Die lewe van die "Goddeloses" is gebou op valse verduidelikings, maar die menslike verstand moet verduidelikings vind om sy probleme te regverdig. In die finale beproewing, wanneer die rebelle deur die laaste plaë van God getref word, sal die gees van die duivel hulle oortuig dat diegene wat verantwoordelik is vir hulle lyding diegene is wat die Joodse Sabbat onregverdig onderhou en eerbiedig. Hierdie gedagte, ondersteun en bevestig deur die verteenwoordigers van die Christelike godsdienste wat deur God veroordeel is, sal die menslike massas wat na die Derde Wêreldoorlog oorleef, die vervolging van die "laaste uitverkorenes" van Jesus Christus goedkeur; dit, tot die punt om hulle waardig te wees om ter dood te bring.

Die duivel het reeds die ramp wat deur die Tweede Wêreldoorlog veroorsaak is, vaardig uitgebuit. In reaksie hierop het haat teenoor nasionalistiese denke gegroei, en in Mei 1968 het 'n universalistiese denke vorm aangeneem. Die jeug van die tyd het hul oë gevestig gehad op die Amerikaanse jeug, oorlopend van entoesiasme en uitbundig soos verlang. Eerstens het die VSA die jeug bevoordeel, omdat hul smaak vir moderne aggressiewe musiek handel bevoordeel het deur die verkoop van vinylplate wat in menigtes gedruk is. Amerikaanse kultuur het dus die Europese jeug gevoed wat dit as model geneem het. En in die VSA is daar die stad "New York" wat, saamgestel uit immigrante van oor die hele wêreld, veral die "Babel"-model verteenwoordig het wat die afgelope paar dae hernu is. En hierdie "Babel" het die ontwikkeling van afgodery bevoordeel deur jongmense sangers, moderne afgode te gee, maar nie minder skadelik as die antieke van die heidense volke van die oudheid of van die hedendaagse Verre Ooste nie.

In godsdiens, soos in burgerlike sake, is dit baie moeilik om die menslike verstand weg te skeur van die gedagtes wat dit ondersteun. Uitsonderings bestaan egter, gelukkig vir die goddelike saak, en selfs in die sekulêre vakgebied onderskei jongmense hulself deur die lesse wat deur die verlede gegee is, te waardeer. Maar hulle is 'n minderheid en die grootste deel van die kudde gedra

hulle soos skaapvolgers, terwyl hulle na die slagpale gelei word. Maar die nuus van die oop oorlog in Oekraïne bied reeds die skerpsinnigste die geleentheid om te besef dat hulle lankal belieg is, deur vrede te koppel aan die vorming van 'n Verenigde Europa. Omdat die militêre steun wat aan die oorlogvoerende Oekraïne gegee word, wat dit saam met die VSA teen Rusland bewapen, toon dat dit op skynheilige wyse 'n oorlog op sy eie bodem aanmoedig en bevorder. En hierdie aksie sal daartoe lei dat sy al hoe meer betrokke raak, totdat sy die teiken en prooi word van die Russiese volk aan wie God haar sal oorlewer, om gestraf te word.

Die vrede wat God tussen 1945 en 2022 aan Europeërs gebied het, was nie die vrug van 'n goddelike seën of die totstandkoming van Europese ooreenkomste nie, maar 'n "vergiftigde" geskenk van die groot goddelike Regter. Omdat mans en etniese groepe in hierdie vrede vermeng het en 'n situasie van ondraaglike saambly vir die einde voorberei het, so skei gebruike en godsdienste op die lange duur menslike geeste. En om hierdie teenkantings te versterk, het ons gesien hoe die Moslem-geloof ontwaak en in sy praktyke die dra van die sluier, geërf van die gebruike van Oosterse volke, op vroue afdwing, en die dra van die djellaba, die burnous van tradisionele Islam, op mans; dit, om homself duideliker te onderskei, om die inheemse Franse arrogant daaraan te herinner dat Islam nou net so Frans is soos hulle.

So word die jong president heraangestel in sy posisie, maar wat kan hy doen, indien nie die verskriklike werke volbring wat God self in hom inspireer nie?

'n Nuwe vyfjaartermyn, maar die laaste, begin, maar dit sal nie sy einde bereik nie, want langs die pad sal die tragedie van die Russiese ingryping dit stopsit. Die nasie Frankryk berei hom voor om die laaste twee of drie jaar van sy bestaan te beleef. En na die Russiese verplettering sal die tyd aanbreek vir die laaste universele regering wat God sal organiseer vir die toets van die geloof van die laaste oorlewendes van die aarde. Dit sal in die lente van 2030 eindig, met die glorieryke wederkoms van ons goddelike Verlosser Jesus Christus. Waarlik!

God se groot plan word volbring en ons kan reeds die volgorde van sy konstruktiewe fases sien. In 1843, deur die Adventiste geloofsproef te bewerkstellig, het God mense herinner aan die standaard van volmaakte geloof, wat die terugkeer van die praktyk van die Sabbat vereis wat die ware sewende dag, Saterdag en nie Sondag nie, betref. Toe, in 1914 en 1939, het twee wêreldoorloë die haat teenoor nasionalisme voorberei wat daartoe gelei het dat die Weste in 2022 Rusland teengestaan het. Dit is egter 'n blinde haat, want paradoksaal genoeg word hierdie teenkating teen Rusland, wat as "nasionalisties" beskou word, geregverdig deur die steun wat aan die "nasionalistiese" saak van Oekraïne gegee word. Dit is waar dat die eerste godsdienstig Ortodoks is, terwyl die tweede deur Katolieke, Romeinse Pole gemanipuleer word, soos die Europa van die Verdrag van Rome. Die rede vir die steun wat aan Oekraïne gegee word, blyk dus duidelik die Westerse begeerte van die VSA en Europa te wees om die model van hul samelewing te intensiveer, met die doel om dit oor al die volke van die aarde te laat seëvier. Behalwe dat Rusland dit nie so sien nie en die doelwitte van Westerse denke duidelik verstaan het; wat sy aggressiewe gewapende ontwaking regverdig.

Ek onthou dat hierdie plan van God slegs dit hernu wat vir die Joodse volk van die ou alliansie bereik is, tussen 605 en 586. Drie opeenvolgende deportasies het gelei tot die vernietiging van die nasie Israel. Teen die einde van die Christelike era sou drie wêreldoorloë tot dieselfde resultaat en vir dieselfde saak lei, vir beide Verenigde Europa en Oos-Europa: sonde wat teen God gepleeg is.

Ek het twee onthullende simbole opgemerk wat die twee opeenvolgende oorwinnings van die jong president Emmanuel Macron vergesel het. Op die aand van die begin van sy eerste termyn het hy die Louvre gekies om homself aan die Franse volk voor te stel; wat 'n verwysing na 'n vyfjaartermyn van monargiese aspek voorgestel het. Op die aand van sy tweede presidentskap het sy keuse op die "Veld van Mars" geval, aangesien Mars die Griekse god van oorlog is. Hierdie tweede vyfjaartermyn sal hom 'n oorlogsleier maak, en nie sommer enige oorlogsleier nie, aangesien hy die situasie van die Derde Wêreldoorlog sal moet bestuur, wat sy sanksies teen Rusland met die VSA en ander Europese lande sou veroorsaak het. Dus lyk sy presidensiële oorwinning geestelik regverdig, aangesien dit normaal is dat die een wat die oorlog ontketen, dan die gevolge dra wat deur homself en die mense wat hom ondersteun het, gedra word.

In die nuus aan die begin van hierdie week 6 van die lente van 2022 word diplomatieke vergaderings intensifiseer in 'n poging om die brand in Oekraïne te blus. Die VN-sekretaris-generaal kom om die Russiese leier en die Oekraïense leier te ontmoet. Maar kan ons die vuur blus wat God aansteek?

Hierdie Maandag, 26 April 2022, is 'n dag om te onthou. In Duitsland is 'n vergadering van 30 lidlande in die teenwoordigheid van die hoof van NAVO gehou. Aan die einde van die vergadering is 'n besluit geneem om Oekraïne van al die nodige wapens te voorsien om Rusland permanent te " **verswak** ". Die primitiewe vrees vir sy reaksies verdwyn. Duitsland self sal sowat dertig tenks verskaf en die ander lande verskeie ander toerusting, insluitend kragtige kanonne genaamd "Caesar" wat deur Frankryk aangebied word. Op dieselfde dag het Rusland die dreigement van 'n Derde Wêreldoorlog geopper. Ek haal aan uit 'n getuienis wat ek gehoor het: "Die Derde Wêreldoorlog het in Oekraïne begin." Ek merk dus op dat NAVO-lande hulself verswak in die aangesig van 'n direkte konfrontasie met Rusland deur hul wapens aan Oekraïne te gee. Dus verswak NAVO homself deur Rusland te probeer verswak, en sy inisiatiewe sal uiteindelik op daardie lande terugvuur. Europa sal dus selfs makliker aan sy Moslem- en Russiese invallers aangebied word.

In die Westerse kamp is die reël wat tot nou toe toegepas is, gebaseer op die feit dat die skuld van die "mede-oorlogvoerder" begin met die stuur van soldate na die konflik. Die Larousse-woordeboek gee dit die volgende definisie: "gesê van 'n land wat terselfdertyd as 'n ander teen 'n gemeenskaplike vyand oorlog voer." Wat ons tydgenote mislei, is hierdie uitdrukking "wie is in oorlog", want tot hierdie laaste oorlog was toetrede tot oorlog gebaseer op 'n amptelike verklaring. Dit word nou vervang deur openbare mediaverklarings. Die verkoop van militêre wapens het nog altyd bestaan, maar dit was min of meer verborge. Inteendeel, in die geval van Oekraïne, moedig mediaberigte dit aan, en NAVO-lande kondig amptelik die tipe wapens aan wat hulle sal verskaf en verskaf reeds aan Oekraïne. Nie een van hulle lyk nou of hulle die Russiese dreigemente ernstig

opneem nie, want hulle is almal onbewus van die verskriklike plan wat God vir hulle het. Maar hierdie eskalasie van woorde en daade sal lei tot die ergste konfrontasie in die menslike geskiedenis; want vir V. Poetin begin die status van mede-oorlogvoerder met die amptelike steun wat aan Oekraïne gegee word, en die Westerse volke sal dit ten koste van hulself leer. Oekraïne en Rusland is slegs die ontstekers van hierdie " *sesde trompet* " van die Apokalips van Jesus Christus, of vir die leke, "Derde Wêreldoorlog", boonop die laaste, voor die totale vernietiging wat volbring word vir die glorieryke wederkoms van Christus, wanneer die " *sewende trompet* " sal blaas, dit wil sê, in die lente van 2030.

Maar op Dinsdag 27 April het Rusland sanksies teen Pole en Bulgarye ingestel en hul toevoer van Russiese gas afgesny. Die gesanksioneerde maatskappy stel vandag sanksies in, en ten spyte van die grootpraterige reaksies van die Europese Kommissie, sal hierdie besluit 'n noodlottige slag toedien aan die maatskappye wat hul produksie na hierdie twee lande verskuif het, maar veral aan Bulgarye, wie se gasdiens 75% van Russiese gas afhanklik is. In reaksie hierop sal alle Wes-Europese lande pryse sien styg. Dit is wanneer ontevrede en woedende mense hul elites sal blameer vir die sanksies wat teen Rusland ingestel is. Hierdie irritasie sal ook in die lande van die Maghreb en Afrika verskyn waar hongersnood die bevolkings sal tref. Omdat "een derde" van die produksie van koring en ander graansoorte, sowel as sonneblomolie, voorheen in Oekraïne geproduseer is. Die " **hongersnood** " is een van God se " vier verskriklike strawwe " volgens Eseg. 14:20: " *Want so sê die Here HERE: Al stuur Ek my vier verskriklike strawwe teen Jerusalem: die swaard, die **hongersnood**, die wilde diere en die pes, om mens en dier daaruit uit te roei,* " en Openb. 6:5-6: " *En toe Hy die derde seël oopgemaak het, hoor ek die derde lewende wese sê: Kom! Ek het gesien, en kyk, daar was 'n swart perd. Die een wat daarop gery het, het 'n weegskaal in sy hand gehad. En ek het 'n stem tussen die vier lewende wesens hoor sê: 'n Maat koring vir 'n penning en drie mate gars vir 'n penning; maar moenie die olie en die wyn beskadig nie.* ".

Die oorlog in Oekraïne het die woede van die VSA ontketen en die tydelike onttrekking daaruit is vervang deur internasionale betrokkenheid; dit omdat sy beste belange geraak word. Dit is nie sonder rede dat God hierdie land en sy bondgenote aanwys deur die uitdrukking " *die **handelaars** van die aarde* ", as opvolgers van die " **handelaars** " wat verryk is deur die Katolieke godsdiens, in Openb. 18:3: " *... omdat al die nasies gedrink het van die wyn van die grimmigheid van haar hoerery, en die konings van die aarde het met haar gehoereer, en die **handelaars** van die aarde het ryk geword deur die oorfloed van haar lekkernye.* " En dit was om hierdie oordeel te bevestig dat God die ekstremistiese Islam in 2001 die tweelingtorings van die "World Trade Center" in New York laat tref het. Rusland het dit gewaag om die projek van kapitalistiese imperialisme te verbreek wat daarop gemik is om sy beginsel van die wet van die mark regdeur die wêreld aan te neem, wat slegs kan ontwikkel deur grense af te breek of deur nuwe lede soos: Pole, die Baltiese lande, die Tsjeggiese Republiek, Roemenië, reeds lede en sedert 2013, die nuwe aansoeker, Oekraïne, in sy clan in te bring. Maar handel werk net goed in die konteks van vrede. En die oorlog wat ontketen word, kan Rusland, Europa, die VSA self en die res van die wêreld net ruïneer en dit

heeltemal destabiliseer. Dit is hoekom die VSA, met hul rykdom op die spel, weereens intervensionisties raak in hierdie oorlog in Oekraïne. En van eskalاسie tot eskalاسie word die status van mede-oorlogvoerende party van die Oekraïners versterk en verduidelik vir die Europese lande wat dit openlik bystaan en ondersteun, in woorde en dade; Dit is ten spyte van Russiese dreigemente, wat ook al hoe meer spesifiek word.

Die lang aanvaarding van die kwasi-monargiese reëls van die Vyfde Republiek, wat Frankryk sedert 1958 regeer, is gebaseer op die trauma wat deur die Tweede Wêreldoorlog veroorsaak is. Hierdie tydperk wat die Franse ervaar het, het teenstrydige dinge in die gedagtes van die mense gelaat: die herinnering aan die liefde vir vryheid en die bitterheid van berusting en onderwerping aan Nazi-Duitsland. Na hierdie pynlike ervaring was die Franse volk gereed om enigiets te aanvaar en die onoplosbare Algerynse oorlog het gelei tot die verkiesing van generaal de Gaulle en sy nasionale Grondwet van die 5de Republiek. Maar vandag bestaan hierdie traumas nie meer onder jongmense nie, want die meerderheid van die huidige leiers is almal ná die Tweede Wêreldoorlog gebore en die laastes is binne die gevestigde Europese norm gebore. Gevolglik word die outoritêre monargiese regime swak ondersteun en die perverse aspekte van hierdie 5de Republiek verskyn al hoe meer. Verkiesings word nou slegs gebruik om die mees gehate presidensiële of wetgewende kandidate uit te skakel. Die tweeronde-kiesstelsel kan soos volg opgesom word: in die eerste ronde kies ons, in die tweede ronde elimineer ons. Die kieser bevind homself dus onder die gesag van 'n leier wat hy nie van hou nie of selfs haat. En die besluite wat deur hierdie gehate karakter geneem word, betrek die hele nasie. Die oorlewingsinstink van die mees skerpsinniges dryf hulle om dringende veranderinge aan hierdie Grondwet te begeer. Van die begin af is dit as 'n diktatorskap veroordeel en in ons tyd blyk dit inderdaad 'n republikeinse vorm van diktatorskap te wees. Wanneer die dreigende gevolge van die sanksies teen Rusland die lewensbestaan van die Franse hard tref, kan ons onrus en irritasie, selfs volksopstande, verwag. En dit is duidelik dat die hoof faktor in hierdie veranderinge in reaksie die **vervanging** van menslike generasies is.

Die vorige plaag van God, genaamd Covid-19, het Westerse volke, insluitend Frankryk, reeds van hul vryheid ontnem, maar die sanksies wat teen Rusland ingestel is, sal hul koopkrag in gevaar stel voordat hulle die verwoesting wat deur oorlog veroorsaak is, oor hul land sien versprei.

Ek moet hierdie feit beklemtoon. Die Derde Wêreldoorlog kan nie vergelyk word met die oorloë wat dit voorafgegaan het nie. Die verskil tussen hulle is enorm, want anders as die ander, is dit die voorwerp van 'n goddelike profesie, geopenbaar in Openb. 9:13 tot 21, onder die simboliese teken van die "*sesde basuin*", wat God blaas. Ook moet verstaan word dat die burgerlike in hierdie oorlog net soveel God se teiken is as die weermag, en hierdie beginsel word reeds bevestig in die oorlog wat op Oekraïense bodem ontketen is. Aan die einde van 'n lang vrede as gevolg van sy lang geduld, roep God Christenvolke as 'n prioriteit tot verantwoording. Maar ander volke sal op hul beurt in vernietigende botsings ingetrek word; "*die vrou, die ou man en die kind*" sal nie van hierdie vernietigings gespaar word nie, soos God in Esegïel 9:5-6-7 geleer het, en die

voorbeeld gegee het wat teen Israel toegepas is in – 586: " *En, voor my ore, het Hy aan die ander gesê: Gaan agter hom aan in die stad en slaan; laat julle oog geen medelye hê nie en geen genade toon nie!*" **Maak dood, vernietig die ou manne, die jongmanne, die maagde, die kinders en die vroue** ; maar moenie nader kom aan iemand wat die merk op hom het nie; en begin met my heiligdom! Hulle het begin met die ouderlinge wat voor die huis was. Hy het vir hulle gesê: "Verontreinig die huis en vul die voorhowe met dooies! Gaan uit!" Hulle het uitgegaan en in die stad toegeslaan. »

Die " sesde basuin " en die " sesde " van die " sewe laaste plaes van God ": " Armageddon "

Hierdie twee opeenvolgende konflikte in tyd toon baie ooreenkomste wat verwarring kan veroorsaak, daarom onthou ek dat die eerste, die " *sesde trompet* ", die Derde Wêreldoorlog aandui wat pas op Oekraïense bodem begin het en wat die aardse nasies vir die laaste keer teen mekaar opstel. Die tweede, " *die sesde van die sewe laaste plaes van God* ", wat daarop volg, dui die stryd aan wat teen Jesus Christus en sy laaste uitverkore heiliges deur die laaste rebelle gevoer word. In die begin, voor die glorieryke wederkoms van die Messias, blameer die rebelle die Sabbatsonderhouers vir die goddelike plaes wat hulle tref, en hulle is nie bewus daarvan dat hulle die ware dienaars van Jesus Christus vervolg nie. Hulle sal eers hul oordeelsfout ontdek ten tye van sy glorieryke, universeel hemelse en dus onnavolgbare wederkoms, wanneer hulle deur sy goddelike toorn getref word, volgens Openb. 6:15 tot 17: " *Die konings van die aarde, die grotes, die owerstes van die leër, die rykes, die magtiges, elke slaaf en elke vryman, het hulleself in die grotte en in die rotse van die berge weggesteek. En hulle het vir die berge en die rotse gesê: Val op ons en verberg ons vir die aangesig van Hom wat op die troon sit, en vir die toorn van die Lam* ; want die groot dag van sy toorn het gekom, en wie sal kan bestaan? ". In werklikheid sal hulle nie hoef te vra " *wie kan staan*" nie. ? ", want hulle sal onmiddellik die antwoord hê, sien hoe Jesus die einste mense wat hulle vervolg het en voorberei het om te vernietig deur hulle dood te maak, red en hemel toe neem, volgens Openb. 13:15: " *En hy het mag gegee om lewe te gee aan die beeld van die dier, sodat die beeld van die dier ook sou praat en maak dat almal wat die beeld van die dier nie aanbid nie, gedood word* ." Hierdie vraag, " *en wat kan voortbestaan ?* ", is slegs van belang om die misterie van die profesie te verstaan en God het sy antwoord in Openb. 7 gegee waar Hy die simboliese " *144,000* " aanwys wat verseël is deur die " *seël van die lewende God* ", dit wil sê sy goedkeuring vir die ware liefde van sy waarheid wat konkreet gemanifesteer word deur die praktyk van die ware Sabbat, die aktiewe " *seël* " van God, Saterdag, en die liefde van sy profetiese openbarings, dit wil sê sy geestelike " *seël* ". Ek maak gebruik van hierdie definisie om u daaraan te herinner dat " *die sesde basuin* ", nou sedert 24 Februarie 2022 besig, 'n goddelike oordeel uitmaak wat die oortreding van die Sabbat straf wat deur God vereis word sedert die lente van 1843, dit wil sê aan die einde van die duur van die " *2300 dae* " jare van die besluit van Dan. 8:14, waarin God sê, in ware en goeie vertaling: " *Tot aand-*

môre, 2300, en heiligheid sal geregverdig word ." Sedert daardie datum, 1843, het Westerse nasies ontwikkel onder die vloek van God, en hul oorheersing en voorspoed moet nie met goddelike seëninge verwar word nie. Intendeel, hierdie nageslag het losmaking van God aangemoedig, tot die punt dat die Weste gekenmerk word deur die liefde vir rykdom en welstand. So tevrede voel die menslike massas nie meer die behoefte aan die verlossende God nie en, deur sy regverdigse veroordeling van hul sondes uit die oog te verloor, ontwikkel hulle soos die ander dierspesies wat op aarde leef: sonder 'n skuldige gewete en sonder pligte om teenoor Hom en hul naaste na te kom.

die verwarring tussen "*die sesde basuin*" en "*die sesde van die sewe laaste plaes van God*" wat die wederkoms van Christus die wreker en geregtigheid voorafgaan, uit die weg geruim het, moet ons die talle ooreenkomste tussen hierdie twee aksies wat in die Openbaring van Jesus Christus geprofeteer is, besef en daarop let. Vir God is die hoofrede om aan sy uitverkorenes te suggereer dat die entiteite wat betrokke is by die twee gebeure, d.w.s. die protagoniste, dieselfde is. Die tweede is dat die oorsaak ook dieselfde is: God straf die verwaarloosing van die ware Sabbat. Die ooreenkoms het natuurlik ook betrekking op die strategie om die beskryfde aksies te ontwikkel.

Ek neem as basis hierdie beskrywing van die "*sesde plaag*" wat in Openb. 16:13-14 aangehaal word: "*En ek het drie onreine geeste soos paddas sien uitkom uit die bek van die draak en uit die bek van die dier en uit die mond van die valse profeet. Want hulle is geeste van demone wat tekens doen, wat uitgaan na die konings van die aarde om hulle te versamel vir die oorlog van daardie groot dag van die almagtige God .*" Hierdie "*sesde plaag*" beskryf 'n "*versameling*" wat uitgevoer word vir 'n geestelike saak wat "*die draak*" of die duiwel, "*die dier*" of die Katolieke godsdiens, en "*die valse profeet*" of die Protestantse godsdiens wat sedert 1843 deur God veroordeel is, assosieer. Die beeld is dus dié van 'n groot universele raadpleging, wat daarop gemik is om die eerbewyse wat aan die Sabbat gegee word, wat moet ophou en verdwyn, sowel as sy getroue waarnemers, definitief uit te sluit en uit te roei deur die oplegging van die Romeinse Sondag wat deur die rebellekamp geëis word.

Hierdie algemene aspek van konsultasie word gevind in ons huidige situasie, in die Westerse kamp, waarin die VSA, in die rol van die duiwel, die NAVO-lande vir sy stryd bymekaarbring. Die doel van hierdie byeenkoms is om Rusland, hierdie ondraaglike mededinger van die Amerikaanse regime, te vernietig. Uiteindelik sal die vernietiging van Rusland hulle die universele aardse oorheersing gee waarna hulle streef. Hierdie stryd sal dus ook vir hulle dié van die "groot dag" van hulle universele oorwinning wees. Die konsultasie word hoofsaaklik bevorder deur die jong Oekraïense staatshoof, Volodymyr Zelensky, wie se oproepe wyd uitgesaai en ondersteun word deur televisiestasies wat spesialiseer in deurlopende nuus. Hy spreek Europese leiers aan en daag hulle uit met skuldgevoelens om hulle by sy oorlog teen Rusland in te trek, net soos die duiwel, deur sy demone, sy planne teen die uitverkorenes in die gedagtes van die laaste rebelle sal inspireer.

Maar agter hierdie konflik, wat menslike magte teen mekaar stel, lê die geestelike oorsaak van die minagting wat teenoor die Sabbat getoon word, hierdie "**groot dag**" **wat deur God geheilig is** sedert sy skepping van die aardse wêreld.

Nog 'n tipies Amerikaanse punt moet nog genoem word, wat gemeenskaplik is aan beide situasies. Ons vind dit in die konteks van die "*sewe laaste plae van God*" in die aksies wat toegeskryf word aan "*die dier wat uit die aarde opkom*," in Openb. 13:15-17: "*En hy het mag gegee om lewe aan die beeld van die dier te gee, sodat die beeld van die dier ook sou praat en maak dat almal wat die beeld van die dier nie sou aanbid nie, gedood word.*" En Hy het aan almal, klein en groot, ryk en arm, vrymense en slawe, 'n merk op hulle regterhand en op hulle voorhoofde gegee, **en dat niemand mag koop of verkoop nie, behalwe hy wat die merk of die naam van die dier of die getal van sy naam het.** "Hierdie laaste vers onthul die outentieke kenmerk van hierdie nuwe Amerikaanse wêreld waarvoor handel 'n fundamentele wapen is, aangesien dit welvaart, wat die enigste waarde daarvan is, bevoordeel of nie. Beter as enige ander land het Amerika, na die "goud van die Rockies", ontdek dat handel as 'n afskrikmiddel gebruik kan word om lande tot sy tiranniese ekonomiese oorheersing te dwing. Eers het dit die ware Inheemse Amerikaners vermoor, en toe, danksy sy oorwinning in die Tweede Wêreldoorlog, het dit sy handelsreëls vasgestel, met die Dollar, sy nasionale geldeenheid, reeds as die internasionale monetêre standaard aangeneem in plaas van die goudstandaard. Later het dit wêreldhandel georganiseer deur die WTO-groep te skep. Tydens die Irakse oorlog het dit sy handelsboikot teen Irak, sy vyand, geïmplementeer. Dit het sy handelsembargo teen Sowjet-Rusland afgedwing en sodoende tot sy ondergang bygedra. Op die tydstip wat dit gekies het, het dit China se toetrede tot die WTO gemagtig om eerstens en bowenal voordeel te trek uit die verskuiwing van sy produksie na hierdie land waar dit homself verryk het uit die werk van 'n uitgebuite arbeidsmag met 'n status vergelykbaar met dié van 'n slaaf. Agter haar het die Europese lande, eerstens die Engelse en die Duitsers, op dieselfde manier opgetree." manier. Die enorme winste wat gemaak is, het die ekonomiese situasie in Europa heeltemal gedestabiliseer en Frankryk is geruïneer en het sy rang as die 4de ^{wêreldmoondheid} verloor, om homself vandag in koopkrag in die 15de ^{plek} uit 42 Europese lande te bevind.

Tans is dit steeds deur die kommersiële boikot dat dit sy oorlog teen Rusland, sy erfvyand, begin het. En aangesien hierdie maatreël in hierdie konteks ondoeltreffend lyk, bewapen dit toenemend Oekraïne, wat eintlik daarvoor veg. Die lewens van sy soldate word nie meer bedreig nie; Oekraïners sterf in hul plek, vir die glorie en hoopvolle verryking van sy liberale en libertariese kapitalistiese regime, maar bowenal, sy gierig onversadigbare een. Daarom het Rusland so pas 'n ondubbelsinnige boodskap aan die wêreld gestuur. Op Woensdag 27 April het die VN-president Antonio Guterres met Vladimir Poetin vergader, en op Donderdag 28 April het hy na Kiëf gereis om met die jong president van Oekraïne te vergader. Op die aand van hierdie besoek aan Kiëf is twee Russiese missiele teen die stad gelanseer, terwyl die VN-hoof steeds daar op besoek was. Een missiel is deur Oekraïense verdediging onderskep, maar die tweede het ontplof, een gebou oopgeskeur en vuur na 'n ander versprei; Dit is 3 km van waar die VN-

hoof gestaan het. Wladimir Poetin stuur dus 'n boodskap van minagting en haat vir hierdie organisasie waarin hy die vetoreg het. Hy neem dus die leiding van die lande wat vyandiggesind teenoor die Weste is, onderworpe aan die VSA, wat op dieselfde dag, op versoek van president Joe Biden, voorberei om 33 miljard dollar vry te stel om Oekraïne te help om Rusland te verslaan. Hulle sal hom van swaar wapens voorsien en die verlenging van die konflik in die openbaar aanmoedig.

Laastens het ek in mediaberigte opgemerk hoe vertrou homself bou. Vir enigiemand wat sal luister, Oekraïners, en veral Oekraïense vroue, wat in die Franse media praat, is oortuig dat hulle Rusland sal verslaan. Met hierdie oortuiging in gedagte, is die VSA op hul beurt oortuig dat Oekraïne kan wen. En op hul beurt, deur die vertrou van die VSA te sien, versterk die Oekraïners hul oortuiging dat hulle Rusland kan verslaan. Hierdie beginsel is illusie en al daardie mense wat “in Kersvader glo” sou baie beter doen om in God te glo; omdat Hy alleen betroubaar is en anders as dié wat op die vlees vertrou, sal dié wat op Hom vertrou, nie teleurgestel word nie. Die VSA beskuldig V. Poetin van "verdorwenheid". Watter senuwees! Hulle wat geestelike verdorwenheid en seksuele perversies in die naam van vryheid legitimeer en wettig. V. Poetin, van sy kant, veg teen en veroordeel hierdie afwykende praktyke van die Westerse samelewing, wat hy as "dekadent" beskou. Hulle beskuldig hom ook van "wreedheid", en vergeet dat hul napalm-brandbomme die woude van Korea en Viëtnam aan die brand gestee het en burgerlike en militêre bevolkings daarmee vernietig het. Hulle het ook hul bombardement van Serwië in die Balkanoorlog vergeet, waar hulle nie die dooies wat hulle op die grond doodgemaak het, verfilm of getel het nie. Dan is baie mense verbaas oor die probleme wat Rusland ondervind om Oekraïense vegters te verslaan. Daar is drie dinge wat gedoen moet word. Die eerste is dat 'n konfrontasie tussen twee leërs wat met dieselfde konvensionele wapens toegerus is, nie sedert die Tweede Wêreldoorlog plaasgevind het nie. Die tweede is die gebruik van nuwe, gesofistikeerde, hoë-precisie wapens wat gepantserde aanvalstenks self, sowel as skepe en vliegtuie, verskriklik kwesbaar maak. En hier is die derde rede: gedurende die agt jaar van die Donbass-oorlog het Oekraïense troepe loopgrawe en ondergrondse skuilings gegrawe wat verdediging, die beskerming van Oekraïense soldate en die vernietiging van die vyand wat voor hulle in oop terrein verskyn, vergemaklik. Hierdie situasie is soortgelyk aan die loopgraafoorlogvoering van 1914-1918, waar militêre oorwinning vir beide kante onmoontlik gelyk het. Die Duitsers was die eerstes om moed op te gee, wat die voordeel aan die Franse kamp en sy bondgenote gegee het. Maar in Oekraïne, watter kant kan moeg word om te veg? Hulle is ewe vasbeslote om mekaar te verslaan, en dit is nie verbasend nie, want in hierdie gedrag bevestig Oekraïne sy Russiese oorsprong. Aan die begin van hierdie oorlog moet ook verstaan word dat die Russiese leier 'n afkeer gevoel het om sy broersvolk en sy pragtige en voedende land te vernietig. Hy het gehoop vir 'n makliker oorwinning gebaseer op bloot militêre bedreiging, maar God, die Almagtige Skepper, het 'n ander plan gehad.

Aan die ander kant weerspieël die gedrag van Westerse nasies, wat amper eenparig sanksies teen Rusland oplê en effektiewe wapens aan sy teenstander verskaf, perfek die rebelse gees wat tot 'n baie hoë vlak geneem is wat deur God

vir die laaste dae geprofeteer is. En in hierdie verband moet daarop gelet word dat al die lande wat vir 'n tyd onder diktatorskap gebly het, in vuilheid, perversie en immoraliteit gewikkel was toe hulle vryheid binnegegaan het. Die voorbeeld van Spanje is tipies van hierdie gedrag. Na die dood van generaal Franco, sy diktator, het dit homself van alle taboes bevry en die seksuele mores van sy inwoners het die vlak van ander Europese nasies oortref. Oekraïne se ontdekking van Westerse vryheid het dieselfde resultaat opgelewer. Ook hierdie reg om te leef soos 'n mens wil, is omskep in nasionalistiese oorlogsywer sodra Rusland wou verhoed dat dit by die Europese kamp en die NAVO-militêre alliansie aansluit.

Is die Christendom Joods of nie

Ja, die Christendom is Joods of dit is nie. Hierdie kort sin alleen som die oorsaak van die vloeke op wat nou alle amptelike aspekte van die Christelike godsdiens eenvormig tref. Die geskiedenis van hierdie Christendom is 'n opeenvolging van transformasies met noodlottige gevolge. Daarom moet hierdie onderwerp goed verstaan word deur al die uitverkorenes van Jesus Christus. Want as hy hierdie dinge nie verstaan nie, maak hy wat geroep is, 'n gevalle mens wat deur die duiwel vasgevang is.

In Johannes 4:20-22 laat die gesprek tussen Jesus en die Samaritaanse vrou ons toe om die prioriteit te verstaan wat God aan die Joodse godsdiens in sy reddingsplan gee: “ *Ons vaders het op hierdie berg aanbid, en julle sê dat die plek waar 'n mens moet aanbid, in Jerusalem is. Vrou, sê Jesus vir haar, glo My, daar kom 'n uur wanneer **julle die Vader nie op hierdie berg en ook nie in Jerusalem sal aanbid nie** . Julle aanbid wat julle nie ken nie; Ons aanbid wat ons ken, **want die saligheid kom uit die Jode** . »*

Die getuienis van die Bybel bevestig God se keuse om koning Salomo 'n huis in Jerusalem te laat bou. Maar afgesien van hierdie plek, het geen ander aardse plek die roeping om dit te vervang nie. Nou, daar is baie aansoekers in monoteïstiese godsdienste; agtereenvolgens, Rome, Mekka, Konstantinopel, Moskou. En al hierdie stede is onwettig wanneer hulle beweer dat hulle die setel van die verteenwoordiging van die skeppergod is. Hy het Jerusalem gekies, en daarna, niks, nêrens op die hele oppervlak van die aarde nie. Toe hy gesê het: “ **want die saligheid is uit die Jode** ”, het Jesus 'n fundamentele leerstellige basis gevestig. Want vandag is al hierdie godsdienstige stede en hul godsdienste in dieselfde situasie as die Samaritaanse vrou, aan wie Hy gesê het: “ *Julle aanbid wat julle nie ken nie; Ons is lief vir wat ons ken* . In hierdie werkwoord om te weet, suggereer God eksperimentele kennis wat slegs verwesenlik word in 'n alliansie wat deur God, homself en deur mense aanvaar word. As God dit nie georganiseer en aanvaar het nie, is dit slegs 'n ydele menslike aanspraak wat niemand tot redding lei nie. Valse godsdienste maak gebruik van God se onsigbaarheid om te beweer dat hulle Hom dien terwyl hulle Hom almal verraai. Want dit is op 'n baie duidelike manier dat God sy standaard van waarheid saamgestel en geopenbaar het wat tot ewige verlossing lei. Met hierdie doel het hy

'n verbond met Abraham en al sy nageslag gesluit; wat nie beteken dat dit genoeg was om Joods te wees om gered te word nie. Maar dit is nietemin deur die hele lyn van sy nageslag dat die hoop op verlossing van geslag tot geslag oorgedra is. Na die opeenvolgende getuienisse wat in die lewens van die aartsvaders Isak en Jakob aangebied is, is dit met laasgenoemde, Jakob wat Israel word, nadat hy gedurende die nag teen YaHWéH geveg en weerstand gebied het, dat die groot demonstrasie van die heilige alliansie verwesenlik sal word. Die uittoeg uit Egipte is deur God gekies om die egtheid van sy bondgenootskap met Moses, die Hebreër wat vir 'n tyd lank prins van Egipte geword het, te bevestig. Die kennis wat deur Jesus opgeroep is, is toe gekonstrueer deur 'n unieke aardse ervaring: God op aarde onder sy mense. En hierdie voorreg het hom dikwels duur te staan gekom, want God is volkome rein en heilig en die mens volkome onrein en besoedel. So waar God werklik gevind word, word sonde swaar gestraf. Maar sonde word gedefinieer as die oortreding van die hele goddelike wet, wat versprei is in die vyf boeke wat deur Moses onder die diktee van God geskryf is. Hierdie skriftuurlike basis is fundamenteel en enige godsdienstige aanspraak op die een God moet gekonfronteer word en versoenbaar en in ooreenstemming gevind word met hierdie unieke standaard wat God aan mense wat oor die hele oppervlak van die aarde versprei is, gegee het.

Erkenning van die wet van Moses vorm dus die eerste vlak van ware godsdiens wat daarna streef om die skeppergod te eer. Hierdie noodsaaklikheid vorm die eerste sif wat al die valse bewerings van godsdienste wat God heidens noem ten spyte van hul pretensies, sal uitskakel.

Deur vir Moses die verhaal van die mensdom van sy oorsprong af te vertel, met Adam en Eva as die eerste verteenwoordigers, probeer God nie sy nuuskierigheid bevredig nie. Hy stel die basiese beginsels van sy projek aan hom voor en onthul aan hom, sonder dat hy verstaan, hoe sy spaarprojek sal eindig. En die gelukkige einde van hierdie projek sal vir hom en sy uitverkorenes die verkryging van 'n ware rus van geeste wees wat van sonde bevry is, want sy uitverkorenes sal deur sy onfeilbare oordeel gekies en geheilig wees. En hierdie ewige rus is aangekondig deur die rus van die sewende dag wat Hy geheilig het, volgens Gen. 2:3: *“En God het die sewende dag geseën en dit geheilig, omdat Hy daarop gerus het van al sy werk wat Hy geskape en gemaak het.* Maar natuurlik sou hierdie rus deur God self verdien moes word ten koste van verskriklike lyding wat Hy in die vlees van Jesus Christus ervaar het. Maar dit was te vroeg om Jesus Christus te noem, wie se bediening en reddende daad dwarsdeur die ou verbond slegs in die vorm van simboliese rituele aangebied sou word, terwyl Jesus self hoofsaaklik slegs gesimboliseer is deur die beeld van die paaslam, die jong ram wat deur God aan Abram voorsien is sodat hy geoffer kon word in die plek van sy seun Isak, gebore uit Sara, sy wettige vrou. Islam beweer dat hierdie seun Ismael was, maar die Bybelse Skrif ontken dit, en enigiemand kan verstaan dat die wettige seun Isak voorkeur gehad het bo die seun wat gebore is aan die Egiptiese dienaar Hagar. Tussen die twee voorgestelde stories bevoordeel die logika die een wat Moses onder die diktee van God geskryf het nadat hy sy volk uit die slawerny van Egipte verlos het, 'n simboliese beeld van die slawerny van sonde.

Die Sabbat is vir die Jode die teken van hulle behoort aan God, wat deur Eseg. bevestig word. 20:12-20, sodat ons kan verstaan dat hulle besonder aan Hom geheg is: “ *Ek het hulle ook my Sabbatte gegee as 'n teken tussen My en hulle, sodat hulle kan weet dat Ek YaHWéH is wat hulle heilig. ... / ... Heilig my Sabbatte, en laat hulle 'n teken wees tussen My en julle, sodat julle kan weet dat Ek YaHWéH is, julle God .* » Tog, in God se plan, het die Sabbat slegs waarde gehad in die perspektief van die oorwinning wat later deur Jesus Christus behaal is. Daarom het die goddelike seën wat erflik aan die Joodse volk toegeskryf is, afgehang van hul erkenning van sy bediening wat op baie maniere deur die Heilige Skrif geprofeteer is, in profetiese tale, maar ook en bowenal in die simboliek van hul feeste en hul godsdienstige rituele. God se godsdienstige plan is intelligent en samehangend. Hierdie intelligensie en samehang kan slegs in die Bybelse Skrif verskyn wat tereg genoem word: die woord van God. Deur te weier om Jesus Christus as die Messias wat deur God gestuur is, te erken, het die Joodse volk hul Sabbatsonderhouding van sy profetiese betekenis ontnem, wat hul beloning vir die geloof wat hulle getoon het, aangekondig het. Maar hulle het het juis teen God gesondig, deur gebrek aan geloof, deur te weier om Hom te erken, en volgens die beginsel wat Jesus in Matt. 25:29 geleer het, “*... Want wie het, aan hom sal gegee word, en hy sal oorvloed hê; maar wie nie het nie, van hom sal weggeneem word ook wat hy het*,” die Jode het dus gesien hoe God se seën van hulle onttrek word en selfs hulle getroue onderhouding van die Sabbat het geen waarde meer vir Hom nie.

Dit is waar jy dit reg moet kry. Die Jode het geval, nie as gevolg van die Sabbat nie, maar as gevolg van hulle verwerping van Christus, sodat die Sabbat geensins verantwoordelik is vir hulle verlies nie. Vir diegene wat nie aan geloof kortkom nie, bly dit die teken van hierdie behoort aan God wat Eseg. 20:12-20 bevestig. En in sy reddingsplan verander God nie sy godsdienstige standaard nie; die model van die uitverkorene bly die getroue en oplettende Jood, gehoorsaam aan sy voorskrifte, sy wette, sy verordeninge, sy gebooie; al die dinge wat Abraham eers vir sy seën waargeneem het, volgens Gen. 26:5. Die voltooiing van die verlossing van die sondes van die uitverkorenes, deur Jesus Christus, het God egter die moontlikheid gebied om die voorstel van verlossing uit te brei na alle mense wat op aarde leef. Dit is 'n voorstel, nie 'n oplegging nie. Redding word deur God onder spesifieke, onvermydelike voorwaardes aangebied. Die doel van verlossing van sondes is die uitwissing van sonde in die lewe van die begunstigde van hierdie verlossing. Want, soos u kan verstaan, is verlossing deur Jesus betaal teen die prys van afgryslieke lyding wat die totale verlating van die verlore wese vereis. Ware verlossing is die teenoorgestelde van valse geloof, gereduseer tot die beginsel van etiket. Dit staan geskryf in Matt.16:24: “ *Toe sê Jesus vir sy dissipels: As iemand agter My aan wil kom, **moet hy homself verloën**, sy kruis opneem en My volg.* Selfverloëning is nie 'n etiket nie, dit is die vrug van 'n innerlike en uiterlike stryd wat bereik word deur die gees van opoffering, die afstanddoening van alles wat 'n hindernis vorm op die geheiligde pad van goddelike waarheid, waarop Jesus, as voorbeeld, aanvanklik gewandel het.

Onder die valse voorwendsel om die Christelike geloof te de-Judaïsmeer, het Keiser Konstantyn I ' bekend as "die Grote", die praktyk van die ware Sabbat

wat deur God geheilig is, laat vaar en dit vervang met die res van die eerste dag van die goddelike orde wat sy Romeinse godsdiens aan die heidense god die "onoorwonne son" gewy het, in Latyn "SOL INVICTUS". Daar was geen rede vir God om die Christelike godsdiens te de-Judaïsmeer nie, aangesien al die leerstellings wat op 16 eeue van Joodse geskiedenis gebou is, van 1500 tot die jaar 30, die Joodse norm as die norm wat deur God vereis word, aangebied het. Die werklike gevolg van hierdie leerstellige transformasie is dat die Christelike geloof Romeins en heidens geword het, die teenoorgestelde van die bekering wat deur God vereis word. In die ou verbond het hy die oortredings van sy weeklikse Sabbat streng veroordeel, hy het die verwyte teen die Jode oor hierdie onderwerp vermenigvuldig, ook in die nuwe verbond, bemagtig deur die Joodse getuienis wat hom voorafgegaan het, het hy strafaksies van stapel gestuur om die gelowiges te waarsku dat sy vloek swaar op hulle weeg. Die Bybel was egter nog nie aan almal bekend nie. Dit is in die geheim bewaar en gereproduseer deur die monnike van die Katolisisme. Die mensdom het dus strawwe gely waarvan die werklike oorsaak dit nie kon verstaan nie. Hierdie veelvuldige strawwe sou eers in die laaste dae verduidelik word, wanneer die tekste van die profesieë van Daniël en Openbaring duidelik verduidelik sou word. Dit is ons voorreg vandag, aangesien God my die genade gegee het om al hierdie kosbare openbarings vir Hom en vir julle aan te bied. In sy Apokalips het hy hierdie strawwe " *trompette* " genoem wat die rol gehad het om te waarsku en die aandag van Christene te vestig op die vloek van die verlating van sy heilige Sabbat. In Dan. 8:12, Hy stel sy oortreding, of " *sonde* ", voor as die " *oorsaak* " van die verlating van die Christelike geloof aan die misleidende en vervolgende Romeinse pouslike regime: " *Die leër is oorgegee met die daaglikse offer-vanweë die sonde ; Die horing het die waarheid neergewerp en in sy pogings geslaag.* " In hierdie inisiatief getuig God van sy perfekte samehangende logika wat sy perfekte geregtigheid bewonderenswaardig maak. Aangesien Christene verkies het om die Keiser van Rome in 321 te gehoorsaam, laat hulle oorhandig word aan pouslike Rome wat in 538 gestig is. God wou hulle seën en hulle sy vrede gee; Sy sal vir hulle 'n vloek wees en hulle in haar Naam vervolg.

Daar moet kennis geneem word dat God in Daniël nie die rol van die Protestantse Hervorming uitlig nie. In hierdie boek bied hy slegs die twee hoof fases van die Christelike geloof aan, suiwer en outentiek tot 7 Maart 321, en toe besoedel deur sonde tot die lente van 1843, toe sy bevel in Dan. aangehaal word. 8:14 in werking getree het. Hierdie datum is profeties deur God vasgestel om die misterie rakende die Rooms-Katolieke Kerk op te hef en die verskriklike skuld daarvan in die lyding wat deur getugtigde Christene ondergaan word, te veroordeel. Op hierdie datum word die vloek van Sondag, die "dag van die son", geopenbaar, en die de-Judaïsasie wat deur Konstantyn onderneem is, werp lig op die oorsaak van die strawwe van die " *sewe trompette* " wat in die Apokalips aangehaal word. Terselfdertyd werp die Sondagvloek lig op die lot wat getroue of ontroue Protestante gely het, omdat die erkende leerstelling onvolmaak was. En hierdie onvolmaaktheid wat van die Katolieke godsdiens bewaar en geërf is, is in hierdie uitdrukking van hierdie vers van Openb. 2:25-26 gesuggereer: " *Vir julle almal wat in Thiatire is, wat hierdie leer nie het nie, en wat die dieptes van Satan,*

soos hulle dit noem, nie geken het nie, sê Ek vir julle: **Ek lê geen ander las op julle nie; net wat jy het**, hou vas totdat Ek kom. "In gewone taal vertaal hierdie vers 'n uitsonderlike situasie as gevolg van 'n tyd van onkunde. Want God maak geen uitsondering vir enigiemand in die besonder nie, want sy vereiste is dieselfde vir alle mense. Maar hier gaan dit nie oor 'n uitsondering van individuele guns nie, dit is 'n kollektiewe uitsondering wat uitgedruk word deur die bywoord " **slegs** ". Die gebrek aan lig op die onderwerp van die ware Sabbat regverdig hierdie kollektiewe uitsondering wat die mees getroue van die betrokke Protestante in die 16de , 17de ^{en} 18de ^{eeue} beoordeel . Omdat God die gemoedstoestand wat die Protestantse geloof teenoor sy Sabbatsvereiste wat in 1843 toegepas is, goed ken, vergelyk Hy dit met 'n " **las** ". En ek moet sê dat ek, wat Hom liefhet en waardeer, hierdie " **las** " soet en lig vind. Want die Sabbat is 'n **las** vir sommige, die rebelle, en hemelse vlerke vir ander, die getroue uitverkorenes."

Dus, die Christelike geloof is óf Joods óf nie, en hierdie leer word deur die apostel Paulus in Rom. 2:28-29: “ **Hy is nie 'n Jood wat dit in die openbaar is nie ; en besnydenis is nie wat in die openbaar in die vlees sigbaar is nie. Maar die Jood is die een wat innerlik een is ; en besnydenis is dié van die hart, na die gees en nie volgens die letter nie. Die lof van hierdie Jood kom nie van mense nie, maar van God.** "Onbesnede, ek maak ten volle aanspraak op hierdie Joodsheid. En jy moet verstaan dat God slegs Jode van hierdie soort sal red, wat ooreenstem met hierdie model wat die apostel Paulus beskryf het. Die uitverkorenes mag uit enige agtergrond kom, maar in God is hulle onderworpe aan dieselfde vereistes en geniet dieselfde goddelike seënninge. Die kleur van die vel is van geen belang nie, want onder hierdie vel vloei rooi bloed wat die tipiese Adam kenmerk, aangesien hierdie Hebreeuse naam as wortel die woord "Edom" het wat rooi beteken. Wat die innerlike gees betref, dit het geen kleur nie en dié van die mans en vroue wat God kies, is soortgelyk en stem ooreen met die gedagte wat in Jesus gevind word; wat Jesus gesimboliseer het deur die "troukleed " in sy gelykenis."

In 2022 gaan dit teen die grein van wydverspreide menslike denke in om oor gehoorsaamheid te praat. Maar dit is veral die geval in die Westerse samelewing, wat sy vryheid liefhet, omdat ander volke, nie-Christene, sensitief en onderworpe aan godsdienstige pligte gebly het. Hul bekering tot die ware Christelike geloof is moontlik sonder om outomaties en algemeen te wees. Maar dit moet verstaan word dat die kwaliteit van die siel alleen die verskil maak tussen die gereddes en die verlorenes. Die verdeling in verskeie godsdienste is tydelik en God sal uit al die volke van die aarde, nadat Hy hulle tot sy standaard van die waarheid van Christus bekeer het, almal neem wat Hom liefhet vir wat Hy is en gedoen het om hul verlossing te verdien. Godsdienstige erfenisse is waardeloos. Geloof wat God behaag, is gebou op kennis wat verkry word deur die studie van Sy reddingsplan wat in die hele Bybel geopenbaar word. Dit werp lig op die betekenis van 6 000 jaar van menslike lewe op aarde. En in hierdie Bybel vind die uitverkorenes van die laaste dae die kosbare profetiese tekste waarin God die vorm van die strikke wat onder die dekmantel van valse godsdienste gestel is, ontmasker en openbaar. Wanneer die goddelike plan ten volle verstaan en bemeester word, word 'n fundamenteel belangrike deel van verlossing verkry. Dit

is die intellektuele deel van hierdie verlossing wat daarna getrouheid aan God elke dag, en tot die laaste dag, vereis.

Paulus het ons weer eens 'n beeld gegee van die begrip van die status van die Christen van heidense oorsprong, dit wil sê die meerderheid van die uitverkorenes. In Rom. 11 vergelyk hy die Jode van ras en die geestelike Jode van aanneming in Christus, deur die beeld van twee tipes olyftakke, die ware olyfboom vir die Jood van ras, en die wilde olyfboom vir die Christen van heidense oorsprong. Twee hoofboodskappe moet onthou word: die eerste is die enting van die takke van die wilde olyfboom aan die stam en wortel van die wilde olyfboom; wat die feit bevestig dat dit inderdaad die heiden is wat moet **Judaiseer** en nie andersom nie. Die tweede waarsku die bekeerde heiden teen grootpraterij en gee homself die reg om teen God te sondig. In verse 20-22 word Paulus spesifiek en, praat hy van die ongelowige Jode, sê hy: “ *Dit is waar; hulle is afgekap weens ongeloof, maar jy staan deur die geloof. **Moenie hoogmoedig wees nie, maar vrees**; want as God die natuurlike takke nie gespaar het nie, sal Hy jou ook nie spaar nie. Let dan op die goedheid en die strengheid van God: strengheid oor die wat geval het, maar goedheid oor jou as jy in sy goedheid bly. anders sal jy ook afgesny word* . » Nou blyk dit dat die Protestantse geloof, en die Katolieke geloof daarvoor, albei trots hulself verheerlik het en beweer het dat hulle van God afkomstig is, terwyl hul leerstellings gekenmerk is deur " *die sonde* " van die res van die eerste dag, die "dag van die son" wat in 321 aangeneem is. Ook, sedert 2020, het goddelike strawwe mekaar getref en gevolg, na Covid-19, in die nuus en sedert 24 Februarie 2022 het die mensdom, wat " ***nie gespaar moet word nie*** ", in eskalasies die opeenvolgende fases van die Derde Wêreldoorlog gebou wat, onder die titel van " *sesde basuin* ", die sesde keer sal uitmaak dat die goddelike vloek die Christelike volke tref, wat die heilige Sabbat van die sewende dag oortree, geheilig deur God sedert die eerste week van sy aardse skepping.

Enige leser van die Bybel kan sien dat die praktyk van die Sabbat 'n waarde is wat deur God gestel is in die leerstelling van Sy waarheid wat die Joodse volk van die ou verbond moes eerbiedig. Net so word die hedendaagse mensdom gedwing om die laat vaar van hierdie praktyk deur die mees verteenwoordigende Christelike kerke soos Katolieke, Ortodokse en Protestante te sien. Hierdie verdwyning van die ware oorspronklike Sabbat kan nie op die lange duur deur die groot skepper en wetgewer God aanvaar word nie. Die bevel van Dan. 8:14 wat vooraf deur God voorberei is, het die historiese tyd vasgestel vir die vereiste om na hierdie praktyk terug te keer. Te midde van al hierdie data, bestaan die finale toets van geloof daarin om individueel te getuig van die belangrikheid wat ons heg aan hierdie verwagte orde, geskryf deur die profeet Daniël wat hierdie lering van God deur die engel Gabriël, deur middel van 'n visioen, gedurende die 6de^{eeu} v.C. ontvang het.

Die leer van die Christelike geloof beskou die Bybel as die woord van God. Dit vorm vir God en mense die enigste middel om sy gedagtes, sy oordeel en sy planne bekend te maak. Vir sy uitverkorenes behou die bevel wat God byna sesduisend jaar gelede aangaande die Sabbat gegee het, of dié van die herstel daarvan wat in die sesde eeu voor Jesus geskryf is, al sy waarde en vereis die gehoorsaamheid van sy skepsel, en jy, wat dink jy?

Die status van Protestantisme het mettertyd verander sedert die lente van 1843, toe God dit aan die toets van geloof onderwerp het aangaande die liefde vir profetiese openbarings. So, ek sal al die tekste uit Daniël en Openbaring wat hom aangaan en beskryf, lys en saamstel om hierdie verandering in sy geestelike status uit te lig.

die heiliges " verwys . Die bloed van Christus regverdig en " *heilig* " hulle tot die lente van 1843. Aangesien Protestantisme in die 16de ^{eeu} verskyn het , sal slegs die tekste aangaande hierdie tydperk en die tydperke wat daarop gevolg het, behoue bly.

Dan.7:21: " *En ek het dieselfde horing gesien wat oorlog voer **teen die heiliges** en hulle oorwin,* " Die pousdom vervolg Protestante.

Dan. 7:25: " *En hy sal woorde spreek teen die Allerhoogste en **die heiliges** van die Allerhoogste mishandel ; en hy sal probeer om tye en wet te verander, en **die heiliges** sal in sy hand oorgegee word vir 'n tyd en tye en 'n halwe tyd ."* Die pousdom het Katolieke en toe Protestante vir 1 260 jaar oorheers.

Dan.8:13: " *Ek het '**n heilige hoor** spreek ; en 'n ander **heilige** het aan die een wat spreek, gesê: Hoe lank sal die gesig van die voortdurende offer-en van die sonde wat verwoes, vervul word? Hoe lank sal ~~die heiligdom~~ en die heiligheid en die leër vertrap word? "*

Dan.8:14: " *~~Toe sê hy vir my: Tweeduisend driehonderd dae; dan sal die heiligdom gereinig word.~~ » ; " En hy het vir my gesê tot die aand en die môre, tweeduisend driehonderd en **heiligheid sal geregverdig word** ". Dit is die letterlike vertaling van die Hebreeuse teks wat God die eerste keer voor 1991 aan my geopenbaar het. Ek sertifiseer dat dit akkuraat en betroubaar is.*

Dan. 8:24: " *Sy mag sal vermeerder word, maar nie deur sy eie krag nie; hy sal ongelooflike verwoesting aanrig, hy sal in sy ondernemings slaag, hy sal die magtiges en **die volk van die heiliges vernietig** . "*

Dan.11:33: " *En die wysste onder hulle sal baie onderrig. Daar is diegene wat vir 'n tyd sal val aan die swaard en die vlam, aan gevangenskap en plundering. »*

Dan.11:34: " ***En wanneer hulle val, sal hulle 'n bietjie gehelp word , en baie sal by hulle aansluit in geveinsdheid** . »* Wie is hierdie " *heilige* " " *geveinsdes* "? Die Protestante wat ware geloof met politieke toewyding verwar het deur wapens op te neem voor die Rewolusionêre van 1789 om hul lewens te verdedig. Hierdie beskuldiging van geveinsdheid sal betrekking hê op die geloof wat gevestig is deur Johannes Calvyn, die koue en wrede Genevaan, wie se leer na die nuwe wêreld van die VSA sal versprei. Hierdie oordeel van God, wat " *geveinsdheid* " veroordeel, word geregverdig deur die nie-respek van hierdie vers: " *Want elkeen wat sy lewe wil red, sal dit verloor; maar elkeen wat sy lewe om My ontwil verloor, sal dit vind .* " ". Hierdie beginsel is so belangrik dat drie Evangelies dit aanhaal: Matt. 16:25; Mark. 8:35; Luk. 9:24. En die verbod op gevegte met wapens is deur Jesus aan sy apostels geleer tydens sy arrestasie in die tuin van Getsemane, volgens Matt. 26:51-52: " *En meteens het een van die wat saam met Jesus was, sy hand uitgesteek en sy swaard getrek; Hy het die dienaar van die hoëpriester geslaan en sy oor afgekap. Toe sê Jesus vir hom: " **Sit jou swaard terug in sy plek, want almal wat die swaard neem, sal deur die swaard***

vergaan . ” » ; sien ook Johannes 18:10-11. Dit was deur die gebruik van hierdie wapens, verbied deur die " *skynheilige* " en ongehoorsame Christene, dat die waarlik uitverkorenes, ten tyde van die draknades van Lodewyk XIV, " **'n bietjie gehelp** " is, soos hierdie vers spesifiseer. Dus het God nie die gewapende stryd van die Hugenote en die Camisards in die Cévennes naby Anduze waardeur nie, en ook nie die Protestantse verteenwoordiging wat in die slagting van St. Bartholomew in 1572 vermoor is nie, terwyl die gevalle Protestantisme hulle tot sy helde gemaak het.

Dan. 11:35: “ **Sommige van die wyse manne sal afvallig word, sodat hulle gelouter en gereinig en gesuiwer kan word tot die tyd van die einde; want dit is nog op die vasgestelde tyd.** ”

Openb. 2:19: Periode genaamd “ *Thyatira* ” van die 16de ‘ 17de ^{en} 18de ^{eeue} : “ *Ek ken jou werke, jou liefde, jou geloof, jou getroue diens, **jou standvastigheid**, en jou laaste werke is meer talryk as die eerste.* Die ware vreedsame Protestantse geloof wat marteldood aanvaar en sonder klagte aan Katolieke vervolginge onderwerp, word deur Jesus Christus geseën. 'n Subtiele detail moet in hierdie vers opgemerk word: die woord “ **konstantheid** ”, want Marie Durand, 'n vreedsame en voorbeeldige getuie van die ware geloof vir daardie tyd, was juis onder 'n paar ander, 38 jaar lank opgesluit bo-op die "Toring van Konstanz", in Aigues-Mortes (Dooie Waters), geleë in die suide van Frankryk aan die oewers van die Rhône-kanaal. In Saint-Jean du Gard bewaar en vertoon die "museum van geloof" 'n klip waarop sy die woord "weerstaan" gegraveer het. Na 38 jaar van vreedsame weerstand is sy vrygelaat en het sy haar lewe behou. Gehoorsaamheid aan Christus word dus goed beloon. In Openb. 13:10 herinner die Gees aan hierdie beginsel wat deur Jesus Christus verorden is: “ *Hy wat in gevangenskap lei, sal in gevangenskap gaan; as iemand met die swaard doodmaak, moet hy met die swaard doodgemaak word. Hier kom die volharding en die geloof van die heiliges te pas.* ”

Hierdie vers verdien verduideliking. In sy vervolgende optrede lei die monargale Katolieke geloof die heiliges van Jesus in ballingskap en maak ander met die swaard dood. God se geregtigheid sal haar op haar beurt verlos om in gevangenskap geneem te word en deur die guillotine van die Franse Rewolusionêres doodgemaak te word; die geval van koning Lodewyk XVI. Die guillotine speel die rol van “ *die swaard wat God se verbond wreek* ”, as die derde straf, in Lev. 26:25: “ *Ek sal 'n swaard teen julle bring wat my verbond sal wreek; en wanneer julle in julle stede bymekaarkom, sal Ek die pes onder julle stuur, en julle sal in die hand van die vyand oorgegee word.* »

Openb. 2:24: “ Maar Ek sê **vir julle almal wat in Thiatire is, wat hierdie leer nie het nie**, en die dieptes van Satan nie geken het nie, soos **hulle sê**, *Ek lê geen ander las op julle nie;* » Getroue Protestante veroordeel die leuens van Katolisisme, wat hulle “ *die dieptes van Satan* ” noem. Daar moet op gelet word dat die Katolieke geloof in die geskiedenis van die Christelike era nie voor die 12de ^{eeu} deur Peter Waldo as “ **satanies** ” veroordeel is nie, en toe deur John Wycliffe in die 14de ^{eeu}. Maar dit het eers in die 16de ^{eeu} 'n amptelike, georganiseerde vorm aangeneem met Martin Luther se plakkaat op die deure van die Augsburg-katedraal in 1517. Dit is aan hierdie openbare veroordeling dat die Protestantse werk sy naam te

danke het. God verwys hier subtiel na sy toekomstige vereiste van die Sabbat vanaf die lente van 1843; die Sabbat wat die gevalle Protestantse geloof, deur God as " skynheilig " geoordeel, volgens Dan. 11:34, as 'n " las " sal beskou. dat dit sal weier om te verduur.

Openb. 3:2: Era simbolies genoem " Sardis " wat die twee Amerikaanse Adventiste-ervarings dek wat in die lente van 1843 en die herfs van 1844 volbring is; Die profetiese geloof van die " heiliges " word twee keer getoets en op die proef gestel: " Skryf aan die engel van die gemeente in Sardis: Dít sê Hy wat die sewe Geeste van God en die sewe sterre het: Ek ken jou werke. Ek weet **dat jy lyk of jy lewendig is, en jy is dood.** "

Openb. 3:2: " Wees waaksaam en versterk die dinge wat oorbly, wat op die punt staan om te sterwe, **want Ek het jou werke nie volkome voor my God gevind nie.** " Jesus verwys hier na die werke wat vereis word deur die Vader God in wie se Naam Hy sy soendood gely het. In hierdie term " werke " in die meervoud, veroordeel Hy die ongeïnteresseerdheid in sy profetiese openbarings, in sy wederkoms wat vir 1843 en 1844 aangekondig is, en in die sewendedag-Sabbat wat die Protestantse geloof verag het deur die praktyk van die Rooms-Katolieke Sondag te erf. Hier moet ons let op Christus se vereiste van " **volmaakte werke** " wat veroorsaak is deur die verandering wat teweeggebring is deur die inwerkingtreding van die dekreet van Dan. 8:14; Dit is in logiese teenstelling met die vorige boodskap van die 16de ^{tot} die 18de ^{eeu}: " Ek het geen ander las op julle gelê nie . " In die " Sardis "-era word die " las " van die Sabbat vereis as " geregverdigde heiligheid " volgens Dan. 8:14.

Openb. 6:9: Onder die tema van die " seëls " word die vervolgte " heiliges " deur die " 5de seël " aangedui: " Toe Hy die ^{vyfde} seël oopgemaak het, het ek onder die altaar die siele gesien van die wat gedood is ter wille van die woord van God en vanweë die getuienis wat hulle gehad het. " Die vermelding van die woord " getuienis ", in Grieks "marturia", bevestig hul dood as martelare van die geloof.

Openb. 6:10: " En hulle het met 'n groot stem uitgeroep en gesê: Hoe lank, o Here, heilige en waaragtige, voordat U oordeel en ons bloed wreek op die bewoners van die aarde? " Hierdie heiliges het die dood aanvaar terwyl hulle gewag het op die " wraak " van die God wat in Deut. gesê het. 32:35: " Wraak en vergelding kom myne toe . "

Openb. 6:11: " Aan elkeen van hulle is 'n wit kleed gegee; en aan hulle is gesê dat hulle nog 'n kort tydjie moes rus, totdat hulle mede-dienaars en hulle broeders, wat net soos hulle gedood sou word, vervul sou wees. " Hierdie martelare van die geloof kenmerk die eerste Christene wat in die sogenaamde " Smirna "-periode aangehaal word, wat die " tien dae "-jare van vervolging van keiser Diocletianus en die keiserlike tetrargie tussen 303 en 313 aandui. Na hierdie verskriklike vervolging wat deur keiserlike Rome toegedien is, profeteer die Gees die toekomstige marteldood wat deur pouslike Rome op die Protestantse " heiliges " opgelê sal word.

Openb. 6:13: " En die sterre van die hemel het op die aarde geval, net soos 'n vyeboom sy **ontydige vye afgooi wanneer dit deur 'n geweldige wind geskud word** . " Hierdie beeld roep die gevalle Protestantse geloof op omdat dit, deur goddelike profetiese openbarings te verag, nie die verandering wat in 1843 opgelê

is, gehoorsaam het nie, sodat dit in die beeld van die vyeboom se vrug " **groen** " gebly het, sonder om die stadium van rypwording te bereik wat deur God vereis is, sedert hierdie baie heilige datum van die lente van 1843, wat Hy soewerein vasgestel het. Die betrokke tydperk 1843 word geïdentifiseer omdat dit die simboliese beeld volg wat die aksies aandui wat deur die Franse Rewolusie volbring is, geïllustreer deur die simbole van die " *son swart soos 'n sak perdehaar* " en die " *bloedmaan* ". Hierdie simbole het in volgorde betrekking op die dood van die Bybel, die goddelike " *twee getuies* " van Openbaring 11:3; en die teregstellings van die skuldiges, monargiste en Katolieke priesters, uitgevoer deur die guillotine van die Rewolusionêres, ter vervulling van die boodskap wat in Openbaring 2:22-23 aangehaal word: " *Kyk , Ek sal haar in 'n siekbed werp, en die wat met haar egbreuk pleeg in groot verdrukking, as hulle hul nie van haar dade bekeer nie.*" *Ek sal haar kinders doodmaak; en al die gemeentes sal weet dat dit Ek is wat die sinne en harte deursoek, en Ek sal elkeen van julle volgens sy werke vergelde.* "Die status van gevalle Protestante sal nie gesamentlik verander tot die glorieryke wederkoms van die goddelike Christus wanneer hulle sal optree volgens die beskrywing in die volgende vers nie."

Openb. 6:16-17: " *En hulle het vir die berge en die rotse gesê: Val op ons en verberg ons vir die aangesig van Hom wat op die troon sit, en vir die toorn van die Lam.* " *want die groot dag van sy toorn het gekom, en wie sal kan standhou?* » Die oorsaak van hierdie vrees word in Psalm 50:6 gegee: " *En die hemele sal sy geregtigheid verkondig, want God is Regter.* " » Openb. 11:19 bevestig dit deur te spesifiseer: " *En die tempel van God het in die hemel oopgegaan, en die ark van sy verbond is in sy tempel gesien. En daar was weerligstrale en stemme en donderslae en aardbewing en groot hael .* "En in hierdie ark is die Sabbatsgebod, gegraveer deur die vinger van God op kliptafels. Hul aanval op die Sabbat en die waarnemers daarvan veroordeel hulle sonder appèl. Die antwoord op die vraag " *wie kan weerstaan* " word gegee in die struktuur van die boek, in die komende hoofstuk 7: Slegs die " *heiliges verseël* " deur die Sabbat en die liefde vir profetiese waarheid sal in staat wees om weerstaan. Die " *seël* " *van God* " word op " *die hand* " of die aksie en op " *die voorkop* " of die geestesgees geplaas . Hulle getuig ook van goddelike goedkeuring en ontvang geestelik " *die seël van die lewende God* ".

Na hierdie gedeeltelike oproepings wy die Gees die hele tema van die " *5de basuin* " van Openb. 9:1 tot 12 daaraan om die Protestantisme te illustreer wat sedert die lente van 1843 geval het. Vers 11 openbaar die "vernietigende" gebruik van die Bybel: " *En hulle het oor hulle as koning die engel van die afgrond gehad, wie se naam in Hebreeus Abaddon is, en in Grieks Apóllyon.* " Die volgorde wat aangehaal word, is in ooreenstemming met dié van die konstruksie van die Bybel: 1ste ^{die} " *Hebreeuse* " teks , 2de ^{die} " *Griekse* " teks . Die woorde " *Abaddon en Apollyon* " beteken albei Vernietiger; Hierdie naam kenmerk die Bybelse gebruik van die " *duiwel* ", " *die engel* " wat vir " *duisend jaar* " gevange gehou sal word op " *die afgrond* ", dit wil sê die verlate aarde sonder menslike inwoners, in Openb. 20:3. Dit inspireer en dryf mense tot ongehoorsaamheid wat die moontlikheid van verlossing wat deur God voorgestel is, "vernietig".

Dit is al die openbarings wat God aan sy uitverkorenes voorgehou het, sodat hulle sy oordeel oor die Protestantse godsdiens ken en nie so 'n ooreenkoms sluit met die vyande van God nie, agtereenvolgens Jode, Katolieke, Ortodokse, Protestante, en laastens sedert 1994, Adventiste, wat juis sedert 1995 die ekumeniese alliansie van die vyande van Jesus Christus aangegaan het.

Die standaard wat deur God geseën is, is dié van Adventisme, wat getrou bly aan die eerste goddelike openbarings wat die Christelike geloof duidelik in twee teenoorgestelde kampe verdeel het: die kamp wat getrou is aan die goddelike Sabbat en dié van die afgodedienaars wat die Sondag van Romeinse heidense oorsprong eerbiedig. Hierdie twee keuses is so teenoorgestel van mekaar soos goddelike seën en vloek, dag en nag, lig en duisternis, lewe en dood. En tussen hierdie twee keuses moet jy kies volgens wat God jou in Deut. nooi om te doen. 30:19: “ *Ek roep vandag die hemel en die aarde as getuies teen julle dat ek die lewe en die dood, die seën en die vloek voor julle gehou het. Kies die lewe, sodat julle en julle nageslag kan lewe.* ”.

Die **Joodsheid** van die ware geloof word bevestig deur die beeld van die “ *twalf stamme* ”, simbolies waardeur hy die enigste ware Sewendedag Adventiste uitverkorenes voorstel wat geseën is vanaf die lente van 1843 tot die wederkoms van Christus in die lente van 2030. Ek wys daarop dat die verlating van die praktyk van die ware Sabbat die deur van toegang tot Christelike genade vir die Jode van ras sedert 7 Maart 321 gesluit het. Omgekeerd het die herstel daarvan wat sedert die lente van 1843 uitgevoer is, hul bekering en hul toetreding tot die Sewendedag Adventiste geloof bevoordeel. Hierdie lering word in Openb. 3:9 in hierdie woorde geopenbaar: “ *Kyk, Ek sal uit die sinagoge van die Satan die wat sê dat hulle Jode is en dit nie is nie, maar lieg, maak dat hulle kom en aan jou voete aanbid en weet dat Ek jou liefgehad het.* ”

Rolle deel

Dit is nie maklik om die werke van God duidelik te skei van dié van die duiwel nie. Dit is makliker om die wil om sondaars te red aan die Skeppergod toe te skryf en die mees ekstreme pogings om hulle te vernietig aan die duiwel. As die Skepper van alle lewe en dinge, word God se handeling slegs beperk deur dié wat Hy op homself oplê vanweë sy respek vir die reël van volmaakte geregtigheid. In die duiwel se kamp is die beperking die een wat deur God opgelê word. Dit is dus nodig om die beginsel te verstaan waarop God die duiwel toelaat om vrylik op te tree sonder om hom terug te hou. Die duiwel kan optree en vervolgt tot die punt om alle skepsels wat nie deur die bloed van Jesus Christus beskerm word nie, individueel dood te maak. Dit verklaar toevallige sterftes en moorde, en slegs gedeeltelik sterftes as gevolg van siektes. Wat sy betref, behou God die reg om hierdie sterftes te beperk, want die lewe is volgens sy plan so georganiseer dat die duiwel slegs 'n pion is wat hy volgens sy opperste wil gebruik. Die ervaring van "Job" werp nogal lig op die situasie en bied ons die ontmoeting tussen God en Satan aangaande Job, wat 'n getroue aanbieder van God verteenwoordig. Alhoewel hy Almagtig was, het God sy goddelike regte oor sy

menslike skepsels verloor sedert die sonde van Adam en Eva; Hulle het verkies om die leuenagtige woorde van die duiwelse "slang" te glo en sedertdien is dit die duiwel wat die heersende prins op aarde geword het. God se doel is dus om van die duiwel en sy oorheersing sommige skepsels te ontnem wat sy uitverkorenes sal verteenwoordig. Maar om dit moontlik te maak, moet die uitverkorene konkrete bewys lewer van sy begeerte om aan God te behoort. Dit is die demonstrasie wat God aan die duiwel sal aanbied. Vir hierdie doel sal Job in sy vlees geslaan word om hom te dryf om God verantwoordelik te hou en so ver te gaan as om hom te vervloek. Maar dit is die enigste doelwit wat die duiwel nastreef, want God ken die dieptes van Job se hart en is seker van sy feit: Job is onvoorwaardelik vir hom. So berei God voor om die duiwel 'n bittere nederlaag toe te dien. Maar om hierdie doelwit te bereik, sal arme "Job" op aarde, ten spyte van sy ontsaglike rykdom, alles moet prysgee; sy rykdom en sy kinders. En om die ervaring te kroon, sal 'n kwaadaardige maagsweer sy vlees verslind en hom ondraaglike pyn veroorsaak. Ek maak gebruik van hierdie tema om te onthou dat in hierdie verhaal oor Job, in sy ingryping, sy vrou hom nooi om God te loof en sy dae te beëindig en hom nie te vervloek nie. Die vertaalfout is te wyte aan 'n perverse transformasie van die Hebreeuse werkwoord "barek" wat, wat beteken om te seën, mettertyd die uiterste teenoorgestelde daarvan geword het, naamlik om te vervloek in die Hebreeuse vorm "berek". Boonop toon die antwoord wat Job haar gee duidelik dat sy hom slegs aanraai om sy lewe te beëindig nadat hy God tot dan toe vir 'n vervulde lewe geseën het. In sy antwoord reageer hy slegs op die voorstel om selfmoord te pleeg en sê in Job 2:10: " *Maar Job antwoord haar: 'Jy praat soos 'n dwase vrou. Wat! Ons ontvang die goeie van God, en ons wil nie ook die slegte ontvang nie! In dit alles het Job nie met sy lippe gesondig nie.* " " Let daarop dat die uitnodiging om God te vervloek, sy vrou nie 'n dwase vrou sou gemaak het nie, maar 'n goddelose vrou. Job weet nie dat die duiwel mense skade aandoen nie, en in sy onkunde ken hy slegs God aan wie hy die mag om goed te doen en dié om kwaad te doen toeskryf. Hierin is hy reg en die Bybel bevestig hierdie siening deur in Amos 3:6 te sê: " *Word daar 'n trompet in 'n stad geblaas en die mense is nie bang nie? Gebeur daar ongeluk in 'n stad sonder dat Jahwe dit doen?* » In sy logika het Job egter gedink dat God slegs diegene wat Hom verag en ongehoorsaam is, skade kon berokken. Onbewus daarvan dat hy die onderwerp is van 'n demonstrasie van geloof in die tweegeveg waar God en die duiwel mekaar teëstaan, kon hy slegs ontsteld wees in sy onbegrip. Maar selfs sonder 'n antwoord kies hy om heel te bly en behou hy sy liefde vir sy groot Skeppergod. Job was nie alleen om te dink dat God slegs diegene tref wat dit verdien as gevolg van hul sonde nie. Dit is hoekom die uitruilings tussen Job en sy besoekers een van wedersydse onbegrip bly. Vir sy vriende wat met sy lyding simpatiseer, moet Job foute hê wat hom skuldig voor God gemaak het, anders sou hy hom nie so tref nie. En tog is hulle verkeerd oor hom. Dit was vir hulle moeilik om te verstaan dat 'n dienaar met God se toestemming regverdig getref kon word omdat hy " *regverdig en onberispelik* " was volgens aan God se eie oordeel. Met verloop van tyd het die dood van die regverdige Jesus Christus hierdie beginsel toegepas, en na hom dié van sy getroue dissipels en apostels. Maar die les wat Job se ervaring geleer het, het die Joodse nasie veral skuldig gemaak aan die feit dat

hulle nie verstaan het waarom die regverdige en perfekte Jesus gekruisig moes sterf nie. Voor hom het Job se ervaring bewys dat die regverdiges neergeslaan kan word tot eer van God. En let op dat die Jode op hul beurt soos Job se metgeselle gereageer het, en God het dit geprofeteer deur in Jes. 53:5 te sê: "*Maar Hy is ter wille van ons oortredinge deurboor, ter wille van ons ongeregtighede is Hy verbrysel;*" die straf wat vir ons vrede aangebring het, was op Hom, en deur sy wonde het daar vir ons genesing gekom. » Die geval van Jesus is nietemin 'n bietjie anders as dié van Job, want Jesus sterf nie net om perfekte getrouheid aan God te demonstreer nie, maar ook om te sterf in die plek van sy vorige verlostes soos die getroue Jode en diegene van die toekoms wat Christene genoem sal word, of hulle nou van Joodse of heidense oorsprong is. Na die dood en opstanding van Christus die Verlosser, sal Job se ervaring op Christene toegepas word, maar hierdie keer sal God hulle dood toelaat, want na die opstanding van Jesus behoort die dood nie meer die ware dienaars van die lewende God te bang te maak nie. Hy was nie teleurgesteld in sy verwagting nie, want in menigtes het sy verlore volk moedig getuig deur hul lewens in die Romeinse arenas af te lê voordat die toorn van God in 70 oor Jerusalem en sy ongelowige inwoners geval het.

In die verdeling van rolle konstrueer God sy historiese projek en die duivel tree in sy rol om dit te volbring. Die groot projek wat geprofeteer is, is die uitsluitlike werk van God. Daarom is hierdie projek gebou met 'n diepte van intelligensie wat enigiemand wat dit ontdek, dit laat bewonder. Alhoewel God byna universeel deur mense geïgnoreer word, gaan God voort om die mensdom te lei terwyl dit die stappe van Sy plan uitvoer. Selfs opstandige en ongelowige of ongelowige mense neem deel aan die verwesenliking van sy voornemens. Die een wat volgens Apo. Hy het as 'n wenner vertrek en om te wen, geniet hy reeds sy finale oorwinning. Soos 'n skaakkampioen, kan hy pionne offer, maar sal sy spel eindig met 'n skaakmat wat op die bose kamp afgedwing word. Elke week profeteer die sewende dag wat vir rus geheilig is, Saterdag, die bereiking van hierdie geprogrammeerde oorwinning. Sy getroue dienaars vind in die hele Bybel profesieë en die sleutels tot hulle verduidelikings. Die eindtyd wat ons raak, is bowenal die tema van die profesieë van Daniël en Openbaring. Maar vir diegene wat geloof en die Bybel verag, bring God sy profesieë na hulle grond. Om hierdie benadering te verstaan, moet ons rekening hou met die voorbeelde wat koning Saul gegee het, wat slegs van 'n heldersienende die waarheid verkry wat God wil hê hy moet hoor; Nog 'n voorbeeld is dié van die korrupte profeet "Bileam" wat aan die heidense koning Barak slegs die boodskappe oordra wat God aan hom wil rig. En in die 16de^{eeu} n.C., te midde van die diep duisternis wat die gedagtes oorheers het, het die profeet Michel Nostradamus visioene ontvang wat hy in die vorm van kwatryne en ander oorgedra het, waaronder groot gebeurtenisse sigbaar volbring is. Ander sal mettertyd aangekondig word, en sommige van hierdie aankondigings het betrekking op aksies vir ons laaste dae.

Ek herinner in hierdie verband dat mnr. Jean de Fontbrune se interpretasie in 1982 die Derde Wêreldoorlog vir die jaar 1983 aangekondig het. Die beskrywing van die strategie van die ontvouing van sy aksies was soortgelyk aan dié wat Dan. 11:40 tot 45 in my analise aangebied het. Aangesien hierdie twee profesieë dieselfde gebeurtenis aangekondig het, was die gevolg voor die hand

liggend: dieselfde gees was aan die oorsprong daarvan, en in hierdie geval was dit die Gees van die Skeppergod.

Vir die meeste mense meng die werke van God en die werke van die duiwel nie: God doen goed, en die duiwel doen kwaad. Hierdie "snap" oordeel neem nie die werklikheid in ag wat nie so eenvoudig is nie. Doen profesie kwaad of goed? Die doel van profesieë is om die mens se vrees vir God te wek. Doen dit kwaad, of goed? In sy gelykenisse het Jesus ons geleer dat Hy gekom het om die verlore skape te soek. Waar is hierdie skaap, tussen die goeie mense of tussen die slegte mense? As daar van haar gesê word dat sy "verlore" is, is dit dus onder die mense van die bose, die sondaars, die tollenaars en sommige onder hulle is die toekomstige uitverkorenes van Christus die Verlosser.

Dit is dus in 'n styl wat baie verskil van dié van die Bybel dat God die toekoms laat voorspel het deur hierdie allesbehalwe voorbeeldige man, Michel Nostradamus. Hy het liefdeselixirs gemaak, afrodisiakumpreparate wat hom deur die adel van die tyd waardeur het. Verder kon hy as astroloog die vriendskap en bewondering van die Koninginmoeder Catherine de Medici, 'n ywerige volgeling van astrologie en die Katolieke godsdienst, wen, soos haar Italiaanse oorsprong regverdig. Terwyl daar vanuit die koninklike hof oor die Bybel geveg is, is die gedetailleerde gebeure van die menslike geskiedenis uitgewerk en neergeskryf en voor menslike oë geplaas. Ongeveer 'n duisend kwatryne wat moeilik is om te interpreteer, sal mense mettertyd fassineer. Maar ek is nou oortuig dat hierdie profesieë handel oor aksies wat tydens die Derde Wêreldoorlog, op verskeie plekke in Frankryk en Europa, vervul sal word. Ontvang in Frankryk in Saint-Rémy de Provence deur Nostradamus, word Frankryk veral geteiken deur hierdie duisend aankondigings. Huidige gebeure het ons daaraan herinner dat Frankryk nou die enigste werklike Europese militêre mag is, maar tog is dit baie swak in vergelyking met die potensiaal van sy vyand, Rusland. Voeg by hierdie swakheid die feit dat dit die Russiese aanval in die noorde en die Moslem- en Afrika-barbaarse invalle in die suide sal moet trotseer. En hierdie oorlogstrategie word ten volle bevestig in Dan. 11:40 tot 45. Ek het opgemerk dat mense wat die belang van Nostradamus se profesieë kritiseer, ook die profesieë van Dan. 11:40 tot 45 wat deur God in sy Bybel gegee is, verag. So ek kan sê dat hulle kritiek gelykstaande is aan hulle geestelike onkunde, selfs ongeloof.

Wat my betref, het die profesieë wat deur Jean de Fontbrune in 1982 geïnterpreteer is, my 'n diens bewys deur my interpretasie van Dan. te bevestig. 11:40 tot 45. Trouens, die uitlegging was goed en regverdig, maar die tyd wat vir die vervulling daarvan voorsien was en is steeds op die oomblik nog nie aangebreek nie; maar elke dag wat verbygaan, berei voor vir hierdie prestasie. Dit was inderdaad baie nuttig vir my om die aankondiging van 'n konfrontasie met Islam te hoor, wat wyd verwelkom en op Franse bodem gevestig word. Die boek Michel Nostradamus het in 1982 'n "topverkoper" geword, en baie mense was oortuig van die dreigende aanbreek van die gevreesde drama wat vir 1983 voorspel is. Namate die situasie vererger het, het ek gedink ek sou hierdie vervulling in 1993 sien, wat die koms van Christus in 1994 logies gemaak het, aangesien hierdie datum die jaar 2000 van die ware geboorte van Christus aandui.

En laastens het God hierdie verskriklike drama vir die jare 2022 tot 2029 beplan, en sy glorieryke terugkeer vir die lente van 2030.

Die Bybel openbaar God se geestelike oordeel, en die profesieë van Daniël en Openbaring belig hierdie oordeel deur godsdienstige verdeeldheid aan te spreek. Daniël 11:40-45 beeld die Europese Katolieke geloof, die Moslem-geloof en die Ortodokse geloof duidelik uit. Inteendeel, Nostradamus se profesieë handhaaf 'n beskaafde aspek, wat aksies oproep, maar geen waarde-oordele vel nie. Die drie godsdienste is wel teenwoordig in sekere kwatryne van sy aankondigings, maar hulle word aangedui deur obskure name en woorde. Nostradamus voorspel talle slagtings en verwoestings op maklik identifiseerbare plekke. Die dood van Hendrik II, wat in 'n steekspel te perd gesneuwel het, is deur Michel Nostradamus voor die gebeure voorspel. Hierdie aankondiging het hom groot roem besorg. En deur hierdie man het God ons eenvoudig daaraan herinner dat Hy bestaan het en reeds 'n plan vir die geskiedenis van die mensdom gevorm het. In hierdie aksie het hy die ongelowige man uitgedaag wat blindelings 'n oorgeërfde vervolgende godsdienstige tradisie gevolg het. Want sy demonstrasie van die aankondiging van die toekoms was uiteindelik om die sensitiewe siel na sy Bybel te rig, aangesien dit daarin is dat hy al sy geestelike openbaring geplaas het. Die Visser van Mense het dus 'n net in onsuier waters gegooi om te probeer red wat gered kon word. Trouens, die ooreenkoms tussen Nostradamus en Bileam is ongelooflik, maar Bileam was amptelik 'n Hebreeuse profeet van God; wat nie die geval met Nostradamus was nie. Maar albei het onbekwaam geblyk om leuens aan hul gespreksgenote te vertel. En wat hom betref, het Nostradamus die goddelike strawwe aangekondig wat mettertyd die Katolieke monarge sou tref. Omstreeks 1555 het hy, vir God, in 'n kwatryn, die slagting van Sint Bartholomeus aangekondig wat in 1572 sou plaasvind. Sy rol was om aan die erfgename van die Katolieke rebellie die tragedies aan te kondig wat hulle tot in ons tyd sou tref. Maar hy het hierdie dramas op 'n beskaafde wyse sonder enige oordeel aangebied. Dus was sy burgerlike rol aanvullend tot die Bybel, wat die geestelike oordeel van die denke van die skeppergod openbaar. Maar Nostradamus profeteer van sy kant 'n menigte aksies wat die Bybel nie aanbied nie. Dit lyk dus asof God aan sy getroue uitverkorenes wat hierdie profesieë van die toekoms ernstig opneem, sê: Hier eindig die rol van die Bybel en vir die besonderhede van die aksies, sal jy dit in die kwatryne van Nostradamus vind. Omdat die Bybel en die profesieë van Nostradamus die toekoms openbaar wat God alleen ken, profeteer en teweegbring.

So wat is die profetiese rol van die duiwel? Dit word verminder, want die duiwel kan slegs God se groot plan ondergaan. Hy tree op as die leier van die bese kamp, maar kan niks meer doen as wat God hom magtig om te doen nie. Hy kan die individuele toekoms van mense wat God nie beskerm nie, profeteer en dit verklaar die vermenigvuldiging van "fortuinvertellers", mediums wat die toekoms aankondig, Afrika-marabouts, wat almal min of meer in staat is om toekomstige ervarings aan te kondig wat die demone kan organiseer en laat gebeur. Omdat ons moet beseef hoeveel hul voortdurend verlengde lewe hul kennis en bemeestering van die organisasie van menslike lewens vergemaklik. Solank God hulle nie teëstaan nie, kan hulle optree en die voorspellings waar maak. Mense word geboei

en verslaaf aan hierdie aankondiging van die toekoms, maar hulle is dikwels verward oor die genre en skryf suiwer demoniese daade toe aan goddelike krag. Sedert die towenaars van Farao voor Moses opgetree het, het die swart magie van die duiwel en die wit magie van God nog altyd gebots, en ongelukkig vir hulle verwar baie hulle. Oor die algemeen is magiese aksies duiwels van aard omdat God selde sy magie gebruik. Anders as die duiwel, soek hy nie om sy skepsels te verlei nie en verbind homself slegs aan diegene wat hom met liefde en dankbaarheid soek vir sy offer in Christus.

Katolieke lees nou ook die Bybel en wanneer hulle die profetiese tekste lees, gee die duiwel en die geestelikes hulle interpretasies. Vir Katolieke is " *die dier* " Rusland. Toe sy 'n Sowjet-ateïs was, is die beskuldiging maklik aanvaar, maar sy is nie meer 'n ateïs nie en het selfs weer ywer vir haar Ortodokse godsdiens herwin. Deur die visioene wat hy gegee het terwyl hy onder die beeld van "die Maagd" verskyn het, het Satan belangstelling gewek in die misterie van die profesieë wat na Portugal, na "Fatima", gebring is. Die derde boodskap het die bekering van Sowjet-Rusland tot die aanbidding van "die Maagd" en tot Katolisisme geëis. Vandag bekeerd en ortodoks, het die derde boodskap wat gegee is, geen bestaansrede meer nie. Maar Ortodokse Rusland ding mee met Katolieke Rome, so Romeinse haat vermenigvuldig sy intriges om dit te verswak, en in die hedendaagse tyd ondersteun die Protestantse en kapitalistiese VSA dit in sy stryd. Die pousdom ondervind probleme met die kompetisie van hierdie Oosterse Christelike geloof wat sy eie pous het wat die naam van pous aanneem. Oorspronklik het die pous in Konstantinopel gesit, wat met Rome meegeding het, maar later is die Ortodokse setel in Moskou gestig. Romeinse haat was ook teen hierdie Russiese hoofstad gerig.

Ken die Duiwel God se geprofeteerde plan? As hy aan die begin van sy rebellie teen God kon glo dat hy die oorwinning kon behaal en sy idees kon laat seëvier, het sy nederlaag voor Jesus Christus hom daarenteen, in 'n pynlike uur vir Jesus, al sy illusies en sy hoop weggeneem. Verder word 'n verduideliking oor hom geopenbaar en volgens Openb. 12:12, " ***weet hy dat hy min tyd het*** " om teen God se reddingsplan op te tree: " *Daarom, wees bly, o hemele en die wat daarin woon! Wee die aarde en die see! Want die duiwel het na julle neergedaal met groot toorn, omdat hy weet dat hy min tyd het.* ". Sy woede is die gevolg van sy veroordeling tot die dood deur God wat hom in Jesus Christus verslaan het. En sy woede is gerig op " *die aarde en die see* " wat beide die planeet aandui waarop ons leef, maar ook, as geestelike simbole, die Protestantse geloof en die Katolieke geloof wat soos aggressiewe " *diere* " teenoor die ware uitverkorenes van Jesus Christus optree, elkeen op sy eie tyd. Die duiwel het Christus aan die einde van die eerste 4 000 jaar van die aarde se geskiedenis sien ingryp. Hy kon toe die betekenis begryp wat God aan die sewedaagse week wou gee, 'n simboliese eenheid van die seweduisend jaar van globale tyd. Die Sabbat het die nederlaag daarvan en die finale rus wat deur God en sy uitverkorenes verkry is, geprofeteer; Hy het dus net twee millennia oor gehad om sy wraak teen God en sy uitverkorenes uit te oefen. En toe Johannes die Openbaring ontvang het, was Satan die eerste om dit te ontsyfer, maar hy het niks gekry deur sy ontdekking met mense te deel nie. Hy het verkies om hulle in hul illusies te laat en hulle te laat glo

dat die ewigheid voor hulle lê. Omdat hy egter geweet het dat hy tweeduisend jaar gehad het om op te tree, kon hy sy oorlogsplanne organiseer op grond van... oor die verspreiding van verleidelike leuens met dubbel dodelike gevolg. Die barbaarse volke waaraan ons behoort het, het min belang aan onderwys geheg, anders as die Hebreeuse volk wie se kinders baie vroeg leer lees en skryf het. Hierdie onderwys het hulle toegelaat om goddelike bevels en menslike bevels te identifiseer. In die Weste het onkunde en die onvermoë om outentieke Bybelse geskrifte te lees dit vir die duiwel maklik gemaak om die valse indoktrinasie te versprei wat na Konstantyn I, ^{bekend} as die Grote (die groot lokval, die groot leuenaar), vanuit Rome gepropageer is. Die vryheid van gewete en aanbidding, wat hy toegestaan het deur sy dekreet van Milaan wat in 313 uitgevaardig is, het valse Christelike bekerings en die betwiste debatte wat gevolg het, aangemoedig. Die leerstelling van waarheid is dus verdrink in 'n vloed van libertariese gedagtes waarvan die Biskop van Rome homself die bewaarder gemaak het. So is die Rooms-Katolieke geloof gebore wat pouslik sou word en deur die monargie opgelê is deur die dekreet van Justinianus, onderteken in 533, maar eers in 538 geïmplementeer; want tot op daardie datum was Rome deur die Oos-Gote beset. In 538 het Generaal Belisarius hulle verdryf en die slinkse Vigilius kon sy pouslike diens betree. 'n Duiwel-geïnspireerde profesie, bekend as die "Profesieë van Sint Malachy", het die opvolging van 120 pouse aan die Stoel van Rome voorspel. Dit is 'n voorbeeld van die duiwel se vermoë om sy profesieë oor te dra aan diegene wat onder sy sterflike heerskappy bly, deur middel van valse Katolieke heiliges en die "Maagd" wat veronderstel is om Maria, moeder van Jesus, te wees.

Die Voorregte van Ware Geloof

Daar is baie van hulle en in werklikheid spruit hulle almal uit een; dat om voordeel te trek uit die intelligensie wat deur God gegee is.

In die lewens van die uitverkorenes is die eerste voorreg om te weet dat die daaglikse lewe verskriklik misleidend is. Om hierdie misleiding beter te verstaan, moet jy besef hoeveel moderne Westerse samelewings op die nuus ingestel is: menslike verhoudings is hoofsaaklik gebaseer op die media, die internet, televisie en radio. In al hierdie media word die menings van spesialiste voortdurend versprei. En die moderne mens moet deur 'n menigte teenstrydige menings sorteer wat mekaar opponeer. Namate die keuse al hoe moeiliker word vir die eenvoudigste mense om te maak, gaan die gedagtes van hierdie mense van een idee na 'n ander sonder om op een te kan besluit.

Christus se uitverkorenes val nie in die strik van illusies wat gebou is op alliansies wat so bedrieglik en skynheilig is as wat hulle broos en tydelik is nie. Met al die mediamag word ooreenkomste en verdrae deur politieke agente onderteken. Dan, met 'n verandering van leierskap, word hierdie verbintenisse in twyfel getrek en laat vaar. En wanneer ons na die geskiedenis van die mensdom kyk, besef ons dat dit gebou is op voortdurende uitdagings van ooreenkomste en verdrae. Die uitverkorenes is nie verbaas oor hierdie dinge nie, want hulle weet

dat die aarde deur God geskep is om die duiwel 'n domein te gee waarin hy toegelaat word om teen God en sy getroue laer te veg. Die vrede wat deur politieke leiers gesoek word, is altyd illusie en ydel. Want die aard van die aarde is oorlog tussen mense, tussen engele, en tussen God en Satan. In huidige gebeure bied die oorlog in Oekraïne 'n dramatiese voorbeeld van die onbegrip van die gebeurtenis. Mense weet hoe om die volgorde van aksies te verduidelik wat hierdie land tot oorlog gelei het. Maar in hul verduidelikings ontbreek die hoofparameter: God. Want dit is onder sy oordeel dat die ware oorsake van oorloë lê. En die een wat hom gepleeg het, is besonder formidabel omdat dit die laaste is. Menigtes mans, vroue, oumense en kinders sal in hierdie verwoestende storm omkom en verdwyn. Maar as mense God en sy plan ignoreer, is hulle verkeerd in hul redenasie, wat in werklikheid slegs op hul valse hoop gebou is. Het ons nie "dit sal môre beter wees" op ons radiogolwe gesing nie? En hierdie boodskap illustreer die ongelooflike gehegtheid aan hoop wat, volgens die gesegde, "ons aan die lewe hou". Hoop bestaan ook onder die uitverkorenes, maar anders as die menigtes wat van God afgesny is, is hulle hoop nie illusie nie, want die God op wie hulle hulle hoop plaas, is die Almagtige God wat sy plan kan verwesenlik en die glorieryke oorwinning wat Hy geprofeteer het, kan verkry. Deur God en sy dreigende vernietigende agenda te ignoreer, onderskat kommentators die bedreiging van Russiese kernwapengebruik. Gebaseer op die lang tydperk van vrede wat verloop het sedert die einde van die Tweede Wêreldoorlog, wil hulle hulself oortuig dat niemand op aarde mal genoeg is om hierdie wapen te gebruik nie, wat tot die vernietiging van lewe op aarde sou lei, as gevolg van die vergelding van lande wat met hierdie wapen toegerus is. Hulle het tot die oortuiging gekom dat die bestaan van hierdie atoomwapen slegs 'n afskrikmiddel het. En so word Russiese dreigemente nie ernstig opgeneem nie, en Europese en Amerikaanse leiers word aangemoedig en betrokke by 'n eskalاسie van noodlottige optrede. Dit is waar dat Russiese dreigemente bowenal afskrikmiddel is, want Rusland is steeds lief vir die lewe aangesien dit poog om die gebiede te beskerm wat, gegroepeer onder sy oorheersing, sy rykdom en sy mag gemaak het. Dit was die streek van Oekraïne, sy "broodmandjie". Sy wil dus nie verdwyn nie. En tog sal dit verdwyn, want die VSA sal nie dieselfde skrupules en dieselfde terughoudendheid hê nie. Enigiemand wat Russiese dreigemente verontagsaam, is onbewus daarvan dat die werklike gevaar vir nasies Amerikaans is. Deur hul huidige gedrag te ontleed, kan ons reeds verstaan waarom hulle, wanneer die tyd reg is, nie sal huiwer om Russiese grondgebied te verglaas nie, selfs al beteken dit dat sommige Amerikaanse stede ook deur die Russiese reaksie sal disintegreer. En die hoofstede van Europa sal ook deur Rusland se militêre nederlaag getref word. Trouens, die Amerikaners wil nie meer aan gevegte deelneem nie. Hulle het lesse geleer gebaseer op hul internasionale intervensies waarin hulle baie dooie soldate gehad het; Dis verby, hulle wil nie meer hul soldate blootstel nie. Trouens, die oorlog in Oekraïne bewys hulle reg, want op die grond het die soldaat al hoe minder kans op oorlewing. Moderne, uiters presiese wapens en die gebruik van moordenaar-drones verklaar die waargenome resultaat: die aanvalstenk, hoewel swaar gepantser, is kwesbaar en geen vevliegтуig is veilig nie, nie op land, nie in die lug, nie op die see of onder die see nie. Gesofistikeerde Westerse wapentuig

bewys sy doeltreffendheid teen Russiese leërs in Oekraïne. Maar wees versigtig, hierdie wapentuig ruïneer lande, want dit is verskriklik duur. Ware oorlog neem die voorkoms van 'n videospeletjie aan. Die gemeenskaplike punt tussen die twee is rekenaartegnologie. Die missiele vlieg uit en tref hul teiken, maar wie wen uiteindelik? Die een wat kan aanhou veg teen die een wat sy aanvals- of verdedigingsmissiele uitgeput het. Ek dink aan hierdie onderwerp hoe die Amerikaanse leier in die Tweede Wêreldoorlog, in die Slag van die Ardenne, die besluit geneem het om sy klein "Sherman"-tenks op te offer om die Duitse tenks so lank as moontlik op die slagveld te hou, en hierdie besluit het winsgewend geblyk te wees, want nadat hulle hul brandstof uitgeput het, het die Duitse bemannings hul kragtige "Tiger"-tenks dadelik laat vaar en die pad na Duitsland te voet geneem. So het die laaste Duitse gepantserde verdediging geval; Die pad na Berlyn was oop vir die Amerikaners en hul bondgenote.

Hierdie enorme verbruik van moderne vernietigende wapens lei my tot 'n beter begrip van die rol van hierdie oorlog in Oekraïne, wat nie in die profesie van Dan verskyn nie. 11:40 tot 45. Die doel daarvan is om die hulpbronne van Europese nasies te dreineer en hulle die moontlikheid te ontnem om hulself effektief te verdedig wanneer Rusland hulle binneval, soos Daniël 11:40 profeteer: "*In die tyd van die einde sal die koning van die Suide teen hom opstoot. **En die koning van die Noorde sal teen hom optrek soos 'n warrelwind**, met strydwaens en ruiters en baie skepe; hy sal die land binnedring, soos 'n stroom versprei en oorstroom.* In hierdie fase van die konflik sal die Russiese leërs van die "*koning van die Noorde*" die swak weerstand wat teen hom teëgestaan sal word, verpletter. En hierdie swak weerstand word verklaar deur die algemene verarming van EU-lande na aanleiding van die wydverspreide ekonomiese destabilisering wat veroorsaak is deur die sanksies wat teen Rusland ingestel is. Hierdie besluite wat deur die Europese Kommissie verdedig word, sal die Europese bevolkings wat deur ondergang getref word, duur te staan kom.

Op die oomblik is daar steeds onsekerheid oor die "*koning van die Suide*" wat ek identifiseer met wraaksugtige en oorlogsugtige Islam. Is die aksie wat hom in hierdie vers raak reeds volbring of sal dit voor die Russiese inval volbring word? Die ondergang van Europeërs as gevolg van die Oekraïense ramp kan die verduideliking vir die Moslem-aanvalle wees. Want sodra dit verwoes is, sal Europa sy prestige verloor en sy natuurlike vyande sal ophou om dit te vrees. Reeds kwesbaar vanweë sy humanistiese waardes en sy maklike verwelkoming, sal dit selfs meer so wees sodra dit verwoes is. En agter Al-Kaïda en Daesh sal 'n algemene Moslem-mobilisering Suid-Europa kan bestry, naamlik die Pous se Italië, die baie Katolieke Spanje en Portugal, asook Frankryk, "die oudste dogter van die Kerk" en die teiken van godsdienshaat.

Die voorregte van die uitverkorenes van Jesus Christus het ook betrekking op die oordeel wat gevel is oor alles wat die mensdom "voortgang" noem. Etimologies vorder die mensdom net, maar vorder dit na die goeie of na die kwaad? Is vordering so positief soos beweer? Die verligte verkose amptenaar kan duidelik sê dat die mense vorder na 'n vlak van immoraliteit wat nog nooit tevore bereik is nie. Maar wat van die tegniese voortgang waarvan ons in die Weste so

afhanklik geword het? Ek sal verduidelikings verskaf wat wys dat hierdie tegniese vooruitgang ons oë, ons ore, ons liggame en ons gedagtes doodmaak.

Vooruitgang maak ons oë dood

Om na 'n TV- of rekenaarskerm te staar verminder die fisiese oefening van die oogspiere. Die brein laat vaar sy oorspronklike programmering sodra sy fokus vervang word deur korrektiewe lense wat deur opticiens vervaardig word. Vordering is ook die publikasie van menigtes boeke, romans, waarvan die lees ook die fiksasie van die blik aanmoedig, maar die gevaar is minder as die rekenaarbeeld, want anders as televisie is die boek 'n presiese beeld, terwyl televisie 'n kunsmatig gekonstrueerde onakkuraat beeld skep in algehele teenstelling met die natuurlike lewensbeginsel. Ons brein is slegs in staat om aan te pas by natuurlike beelde van die lewe en dit werk natuurlik in baie hoë resolusie solank dit nie beskadig en aangeval word deur kunsmatige virtuele beelde nie. Op 'n stadium in die verlede was katodestraalbuistelevisie besonder vernietigend vir ons oë; die heeltemal vae beeld wat dit uitgesaai het, het ons breine mal gemaak terwyl hulle tevergeefs probeer het om op die beeld te fokus. Maar onsigbaar en baie gevaarliker was die strale wat deur hierdie deeltjiekannone geprojekteer is. Te midde van vrede is ons oë gebombardeer deur projektele wat ons retinas vernietig het.

Vooruitgang maak ons ore dood

Die natuurlike klanke van die lewe in die verlede was glad nie aggressief nie. Die grootste gevaar was om op 'n plek te wees waar 'n buskruitontploffing plaasgevind het, wat die geval was vir die kanonniers. Bewus van die risiko, het hulle geweet hoe om hul ore te beskerm. Die weerligstraal kon ook 'n mens doof maak, maar hierdie gevalle was uitsonderlik. Met die ontwikkeling van elektrisiteit het die tyd van elektronika gekom en die vermoë om die krag van klank te versterk. Eers het ons lampe gebruik wat baie verhit het en die klank met natuurlike kompressie weergegee het. Toe kom die tyd van die transistor, baie klein en verbruik min energie. En radio, bandopnemers en toe video-opnemers het ontwikkel tot sogenaamde "analoge" tegnologie. Dit het 'n skaafwerk behou wat die verkrygde klankdinamika beperk het. Baie hoë kragte wat deur kragtige luidsprekers weergegee word, kan egter reeds geleidelik 'n persoon wat te naby aan 'n luidspreker in disko's of openbare balle blootgestel word, doof maak. Die tragedie het plaasgevind met die wydverspreide verspreiding van digitale tegnologie, wat die voordeel en nadeel het om die presiese dinamika van die opgeneemde klank aan die einde van die ketting te reproduseer. Wat ek bedoel, is dat uitsendings wat op die digitale beginsel gemaak word, geraaskanonne is. Die klank word nie meer saamgepers nie en die dinamika herstel die hoogste pieke van die klankspektrum. In televisie-uitsendings val klankpieke ons oordromme aan, sonder dat ons die effek voel. Dit gaan nie oor die algehele krag van die klank nie, maar oor pieke wat ons gehoor aanval, want die klank word nie meer saamgepers nie. Om beter te verstaan wat ek sê, kan jy na die klank van ou rolprente luister en dit vergelyk met die effekte van moderne digitale klanke. In ou rolprente was die klank hoorbaar en gereeld, maar dit is nie meer die geval nie; met digitaal gaan ons van 'n skaars hoorbare fluistering na 'n skerp rand wat die oor aanval. Die visuele bewys van wat ek sê, is die voortdurende toename in die

gebruik van gehoorapparate, wat teen die prys van goud of platinum verkoop word, op 'n onregverdige, gierige en skandalige wyse. Maar, soos die trein, beweeg vordering vorentoe, en as jy dit nie neem nie, word jy alleen op die stasieplatform gelaat. Bewus van die probleem wat deur oorfone veroorsaak word, het spesialiste die standaard vir transducerimpedansie verander. Die 8 Ohm binnespoelweerstandstandaard is laat vaar vir die 32 Ohm-standaard, wat die klankvermoë van die oorfone verminder. Maar die probleem was slegs gedeeltelik die krag, die werklike aggressiewe faktor was die onbeperkte dinamika.

Ons Westerse samelewings word nou gedwing om hul toevlucht te neem tot elektroniese instrumente, aangesien Europese state hul nasionale dienste gebaseer het op die gebruik van die internet, selfone of rekenaars. Hierdie keuse laat Westerse mense blootgestel aan visuele en gehoorapparate om spesialiste te verryk.

Vooruitgang maak ons liggame dood

Stedelike werk het landelike werk vervang. Die sittende aard van werk bevorder vetsug, aangesien liggame nie meer oefen nie, hulself in geslote omgewings of in lugversorging bevind, in skadelike posture, in sittende of staande posisies, wat alles nie meer die menslike liggaam die fisiese oefening in die buitelug bied wat die ou lewenswyse mense gebied het nie. Boonop, onderworpe aan tydsbeperkings, verwaarloos mense die gehalte van hul voeding. Die toebroodjie het die volle maaltyd vervang. Dit word meer ingesluk as verbruik en menslike gesondheid betaal die prys. Vooruitgang beteken ook stedelike konsentrasie en die gevolglike stresvolle lewe. In stede gaan hierdie konsentrasie gepaard met onsekerheid, en fisiese liggame self word aangeval. Paradoksaal genoeg is fisiese liggame ook slagoffers van die misbruik van allerhande dwelms wat deur wetenskaplike laboratoriums geskep word. Want in die Weste is die gebruik van medikasie oormatig: ons neem een medikasie om te slaap, 'n ander om wakker te word, en gedurende die dag word koppies swart koffie een na die ander verbruik om werkverwante stres te hanteer. Vooruitgang maak liggame dood deur veranderinge in voedsel. Die bedryf verfyn hulle en maak hulle minder verteerbaar vir die liggaam. Volkoring word deur meel vervang en volgraan verloor sy bedekking. Chemie vergiftig die aarde waarvan die vrugte deur die mens verteer sal word.

Vooruitgang vernietig ons gedagtes

'n Ou gesegde lui: "'n Gesonde gees woon in 'n gesonde liggaam." So hoe kan die gees gesond wees as die liggaam besoedel en aangeval word soos ek so pas gesê het? Soos die fisiese liggaam mishandel word, funksioneer die menslike verstand nie meer behoorlik nie. Die geestelike invloed van die media wat menslike denke binnedring, verander hom in 'n robot, onbekwaam om vir homself te dink, omdat die media hom met verduidelikings versadig. Die manier waarop die moderne mens 'n slaaf van sy selfoon of rekenaar geword het, is 'n voorbeeld van sy robotisering. En hier weer, in hierdie mishandeling, vind hy die stres wat die kapasiteit vir refleksie absorbeer en vernietig; sodat die mens sy onmiddellike behoefte prioritiseer en nie meer tyd kan gee aan meditasie en besinning oor die betekenis wat hy aan sy lewe moet gee nie. Dringendheid kry voorkeur en alles versnel; insluitend die vloei van sy woorde. Die menslike verstand dwaal, beweeg

van een situasie na 'n ander, altyd haastig, en ek moet hier getuig, ek is my geestelike seën verskuldig aan my soeke na God wat bevoordeel is deur 'n konteks van professionele werkloosheid. Hierdie stop wat deur die situasie opgelê is, was vir my van groot voordeel. Maar die Westerse lewe moedig nie werkloosheid aan nie, en dit is logies, want die stadslewe het sy prys, en die koste wat betaal moet word, bly dieselfde vir diegene wat werkloos is en diegene wat werk. Die waardes wat deur Westerlinge verdedig word, is in direkte teenstelling met die waardes wat deur God aangemoedig word. Vir ongelowiges is professionele sukses die doelwit om te bereik om in die lewe te slaag. Maar deur slegs op hierdie doel te fokus, ignoreer mense die aanbod van die ewige lewe wat God in Jesus Christus bied. Vordering lei tot verryking en die standaardmodel vir hierdie standaard is Amerikaans. Dit word die "Amerikaanse Droom" genoem en dit gaan daaroor om 'n fortuin te maak, en sommige mense was so suksesvol in hierdie "droom" dat hulle alleen meer rykdom besit as hele nasies. Sulke oordadigheid dui op die naderende groot goddelike oordeel. Omdat hierdie bedrae geld gebruik word om mense al hoe meer verslaaf te maak aan verbruikersgoedere. Geld koop alles, besittings, liefde, en selfs die dood van vyande.

Ons is ook verskuldig aan vooruitgang wat ons die siektes van die beskawing noem. Hulle is almal te danke aan menslike uitvindings, aangesien die mens deur chemiese wetenskap in staat geword het om molekules van nuwe materiale saam te stel wat verkry is uit komponente afkomstig van petroleum. Plastiek is gebore en het die beskaafde lewe oorstroom. Die siektes van die beskawing is verraderlik en word lank geïgnoreer. Omdat hul skadelikheid eers na 'n lang tydperk van blootstelling verskyn. Dus, na die laaste wêreldoorlog, was huishoudelike gereedskap wat in die geliefde gesmelte aluminium gegiet is, die oorsaak van verskeie soorte kanker. Dieselfde geld vir die misbruik van asbes, en diegene wat dit vervaardig het, die werknemers, was die eerstes wat die hoogste prys betaal het. Dit is ook die geval met blootstelling aan lood, wat die siekte loodvergiftiging veroorsaak. Ons Skepper het ons nie die molekules van hierdie skadelike materiale gegee nie. En vandag word ons gedwing om te erken dat die enigste gesonde materiale hout, klip, terracotta en selfs staal is wat deur die mens vlekvrystaal gemaak is.

In die verlede, voor tegnologiese ontwikkeling, het armoede baie mense gedood deur 'n gebrek aan voedsel, oorwerk en moegheid, of deur 'n gebrek aan verhitte en blootstelling aan te veel humiditeit. Maar hierdie oorsake het vinnige dood veroorsaak. Die ontwikkeling van tegnologie het hierdie oorsake vervang met stadige, progressiewe siektes wat op kort termyn onopspoorbaar is. Maar binne 'n paar generasies het hulle 'n chroniese vorm aangeneem wat individue deur oorverhitting oordra. Die menslike genoom word dus in menigte aangeval, getransformeer en verdraai. Kinders word al hoe vroeër met gesiggestremdhede gebore en moet brille dra, en dit is vooruitgang. Kinders wat gebore word, erf die gebreke van hul ouers en het nie meer die reg op die perfekte gesondheid wat onskuldige mense gehad het voor die veranderinge wat deur die menslike wetenskap teweeggebring is nie. Paradoksaal genoeg ly die beskawing aan die siektes van sy oordadige aseptiese sorg. Skoonmaakprodukte wat veronderstel is om te beskerm, veroorsaak stadige siektes, as gevolg van hul reuke en hul

kunsmatige chemiese samestelling wat ondraaglik is vir die selle van die menslike liggaam. Ons velselle word natuurlik beskerm en in stand gehou deur die natuurlike verskynsel wat dit geolied hou. En hierdie natuurlike smering is noodsaaklik om dit buigsaam te hou. Maar stadswater is gelaai met nitrate en aggressiewe kalkaanslagresidue. God het nie aan die mens daardie produkte gegee wat nie in bergfonteine gevind word nie. Water is 'n slagoffer van die siektes van die beskawing en ons menslike liggaam bestaan uit 75% water; Dit wil sê dat die euwel wat mense aanval ernstig, gevorderd en onomkeerbaar is! Die water wat veronderstel is om lewe te gee, is vergiftig in sy ondergrondse watertafels, en sy gifstowwe is deur die mens vervaardig, nie deur God nie.

Vergelyk en besef wat die mens verloor het. Voor die beskawing en die stadsewe het almal hul behoefte aan water bevredig deur dit gratis te bekom deur 'n put op hul eiendom te grawe. Vandag moet daar vir water betaal word, en meer en meer, terwyl die gehalte daarvan dag vir dag versleg. In die landelike lewe het die bewerkte grond plaaslike gesinne gevoed, steeds gratis. Vandag word industriële, chemies behandelde voedsel teen 'n toenemend hoë prys verkoop, as gevolg van die ophoping van tussengangers wat die mark tussen die produsent en die verbruiker betree. Hierdie middelmannen stoor die kos waarop hulle spekuleer, en hou dit terug terwyl hulle wag om die beste prys daarvoor te kry. Hierdie twee voorbeelde toon hoe die beskawing die mens van sy aardse wortels afgesny het. Die eenvoudige en natuurlike lewe wat in kontak met die natuur georganiseer is, wat deur God geskep is, is deur die mens versaak, wat self in hierdie proses sy verbintenis met God, sy Skepper, versaak het, wie se woord 'n onontbeerlike geestelike voeding is vir die bou en instandhouding van die lewe. Sy uitkoms is dus noodlottig, hy het gekies om te sterf.

Nazi's! Of nuwe Romeine?

Onder vandag se oorlewendes het ware ooggetuies van die Tweede Wêreldoorlog skaars geword. En ek self is aan die einde van hierdie oorlog gebore, en daarom het ek geen herinnering daaraan nie. Die Gees van God het my egter belangstelling gegee in die lesse van die geskiedenis, in die lig van die profetiese bediening wat ek sedert 1980 vir hom en sy uitverkorenes uitvoer. Afgesien van professionele historici, wie kan vandag sê wat Nazisme was? Oor hierdie onderwerp het jongmense slegs wat openbare gerugte hulle lank en voortdurend herinner het: Nazisme is die haat teen die Jode wat hulle van die aarde wou uitroei. Wat die Jode die “Shoah” noem. Maar hierdie definisie is ver van volledig, selfs al is dit geregverdig. Omdat die Nazi-anti-Joodse ideologie in die gedagtes van Adolf Hitler gebore is en dit die eienaardigheid daarvan in die 1930's aan die einde van die 20ste ^{eeu} was. Eerstens moet ons in ag neem dat die Joodse volk deur God vervloek is en die Bybel bevestig dit, soos Paulus in Gal. sê. 3:10: “ *Want almal wat uit die werke van die wet is, is onder die vloek; want daar is geskrywe: Vervloek is elkeen wat nie alles onderhou wat in die boek van die wet geskryf is om dit te doen nie.* » Paulus veroordeel dus diegene wat hulle aan die werke van die wet verbind tot die punt dat hulle die geloof in Christus

weier. Daarom het hulle op die uur van weiering in die openbaar uitgeroep: “ *Laat sy bloed op ons en ons kinders kom!* ”, volgens Matt. 27:25. Is dit dan enige wonder dat God hulle op hul woord neem, om 'n ernstige les aan die laaste geslagte van die mensdom te gee? Want hierdie Nazi-denke en haat teenoor die Jode is deur God in Hitler geïnspireer, op dieselfde manier as wat hy die Filistyne teen Israel opgeroep het in die tyd van die Rigters, koning Nebukadnesar in 605, 597 en 586, sowel as die Romeine in die jaar 70. Die straf van ongelowige en opstandige Jode is 'n goddelike voorreg en geen menslike mag kan dit verhoed wanneer God dit volbring het nie. Dit maak nie saak watter menslike instrumente hy met hierdie rol van geregtigheid toevertrou nie, want wat ons in hierdie strawwe moet onthou, is die toepassing van God se regverdige oordeel. In die voorbeelde wat ek so pas aangebied het, kan ons reeds 'n verband tussen Hitler se Nazisme en die troepe van Romeinse imperialisme vestig, aangesien die geskiedenis getuig dat albei in hul tyd die Jode aangeval het.

Die ooreenkoms eindig nie daar nie. In beide hierdie Duitse en Amerikaanse entiteite vind ons die simboliese keiserlike embleem wat deur die "arend" verteenwoordig word. Albei het die plan gehad om ander volke van die aarde te dwing om hul eie reëls en lewensstandaarde aan te neem. En op hierdie vlak van vergelyking kan ons by hierdie twee entiteite die keiserlike republikeinse regime van Napoleon I voeg ' wat Frankryk met bloed op die Europese volke afgedwing het. En dit was nie sonder rede dat Adolf Hitler hom bewonder het nie. Al hierdie imperiale regimes het hul wette en hul mag afgedwing omdat hulle diep oortuig was dat hulle die standaard van die ideale menslike samelewing handhaaf. En dit is waar die eintlike basis van "Nazi"-denke lê. Dit, tot die punt om in rasse-terme die standaard van die perfekte man te definieer: vir Hitler was hy Ariër, moes blond wees, met blou oë, en die vorm van sy skedel is ook deur Nazi-wetenskaplikes vasgestel. Hierdie standaard is dus reeds vir Hitler gedefinieer, " **'n superieure kaste, 'n superieure ras** ", volgens die woorde van V. Poetin; woorde waarmee hy die huidige Westerse samelewing definieer, in die boodskap gerig aan Russiese oligarge wat in die Weste gevestig is. Lank geskei van hierdie Westerse samelewing, het W. Poetin dit waargeneem en beoordeel met 'n kritiese oog wat Europeërs kortkom. Ek sien op die mediaplatforms die bewys van wat V. Poetin veroordeel: trots, arrogansie, minagting, en bowenal 'n gevaarlike en skuldige onkunde teenoor die mense wat slagoffers sal wees van mense wat hulle mislei het deur hulle gerus te stel oor Russiese dreigemente. Omdat 'n peiling toon dat 72% van Franse mense Russiese kerndreigemente en die gevolge van 'n Derde Wêreldoorlog vrees en ernstig opneem. In teenstelling met 72% van gewone mense, getuig generaals en spesialisjoernaliste dat hulle hierdie moontlikhede betwyfel. Hierdie situasie reproduseer dié van 1914 en 1939, periodes waarin militêre leiers, baie seker van hul mag, hul toerusting en hul doeltreffendheid, gedink het dat hulle Duitsland binne 'n paar dae of weke sou verslaan. En die geskiedenis bevestig hoe verkeerd hulle was om hul krag te oorskat en, bowenal, om dié van die vyand te onderskat; of wat hulle weer in 2022 doen rakende Rusland.

Weereens bewys huidige gebeure in watter mate trots menslike intelligensie en insig kan verblind. En aangesien die Nazi's en die Romeine

dieselfde idees en gedrag gehad het, kan ons die arrogante en verowerende Weste as 'n nuwe vorm van die " **Romeinse** " imperialisme van die geskiedenis beskou. Maar onder hierdie beeld speel die Amerikaanse volk van die VSA 'n fundamentele oorheersende rol. Omdat die nuwe Europa van die Europese Unie op sy beeld gebou is. En Amerika het lankal geen geheim gemaak van sy ambisies en sy plan om die wêreld te regeer nie. Haar oorwinning in die Tweede Wêreldoorlog het haar bo alle volke verhef. Die Tweede Wêreldoorlog het Amerikaners laat besef hoe magtig hulle was. En aanvanklik het Amerika sy vegters, die GI's, gebruik om sy invloed in Asiatiese lande te verseker, toe in die Ooste, agtereenvolgens in Irak en Afghanistan. Magtig in die lug, op see en op land, het dit nietemin terugslae gely en uiteindelik op homself teruggeval. Maar sedertdien het ander nasies, mees onlangs China, in belangrikheid gegroei en meeding daarmee. Rusland, die lank gehate teenstander, het ook uit sy val opgestaan en het dus ook daarmee meegeding. Amerikaanse oorheersing is bowenal ekonomies; Sy stel slegs belang in die mark en die winste wat dit kan inbring. Dit val geen land militêr binne om daar te koloniseer en te vestig nie. En dit is hierdie vreedsame gedrag wat daartoe gelei het dat mense nie die gevaar raakgesien het wat dit vir hulle verteenwoordig en steeds verteenwoordig nie. Want soos die antieke verowerende keiserlike Rome, sleep dit die volke van NAVO in sy oorlog teen sy erfvyand, Rusland. Maar hoekom het sy sy vyand geword? As gevolg van hul diametraal teenstrydige ekonomiese konsepte. Kapitalisme, wat die mens verryk deur sy uitbuiting van die mens, vir die VSA, en kommunisme, wat hierdie praktyk verbied, vir Sowjet-styl Rusland. Sedert die Sowjet-era is Rusland nie meer amptelik kommunisties nie, maar die nasionale bestuur het sekere aspekte daarvan behou.

Om die rede vir Rusland se gewapende betrokkenheid teen Oekraïne te verstaan, moet ons oorweeg hoeveel NAVO van Rusland geneem het sedert die Jalta-verdeling. Met verloop van tyd was die grens tussen Wes en Oos, wat deur Berlyn geloop het, op die punt om op die vlak van Belarus en Rusland te eindig. Rusland het ingestem dat Oos-Duitsland, Pole, die Baltiese state, die Tsjeggiese Republiek, Slowakye, Roemenië en Oekraïne onafhanklik moet bly en nie by die NAVO-kamp moet aansluit nie. Dit is duidelik dat hierdie vrees vir NAVO in die Weste misverstaan word, aangesien die samelewing daarvan as 'n ideale model beskou word. Die Weste kan nie objektief wees nie en is nie in staat tot gesonde selfkritiek nie. Die vergelyking met die republikeinse en keiserlike Romeinse samelewing stel ons in staat om te verstaan wat ons in die Weste ervaar. Die Romeinse volk het hul legioene gestuur, wat deur die oorweldigende mag van hul leërs onderwerping afgedwing het aan volke wat tot dan toe vry en onafhanklik was. In die 77 jaar sedert die verdeling van Jalta het Amerika en sy Europese bondgenote dieselfde militêre druk gebruik om mag en invloed regoor die wêreld te verkry. Van agter die grens het Poetin hierdie feite opgemerk en veroordeel wat hy as 'n nuwe historiese aspek van die Duitse Nazi-model beskou. Die Nazi-"SS"-brigades was baie soortgelyk aan die legioene van Rome, en sedertdien aan die Amerikaanse GI-leërs. Ysterdiscipline was die sterkte van almal. In die geval van die Romeinse legioene is diegene wat hulle tydens gevegte soos lafaards gedra het, genadeloos van hoogtes af gegooi. V. Poetin het uit die geskiedenis geleer oor

die keuses wat Pole en Frankryk gemaak het om met Nazi-Duitsland saam te werk voor die Duitse nederlaag in 1945. Hy het ook nie vergeet hoe Oekraïne saam met die Duitse leërs teen Rusland geveg het nie.

So watter vorm het hierdie neo-Nazi Romeinse imperiale gedrag vervolgens aangeneem? Ons vind dit in die Europese kolonialistiese verowerings, maar veral in die eerste, Engelse. Frankryk het dieselfde gedoen deur Noord- en Sentraal-Afrika sowel as die Asiatiese lande Kambodja en Viëtnam te koloniseer; almal met wapens verower, soos die Romeine gedoen het.

9 Mei 1945, 9 Mei 1950 en 9 Mei 2022

Hierdie datum van 9 Mei 2022 sal waarskynlik ons aardse geskiedenis merk. Eerstens, merk ek op dat hierdie datum die 77ste ^{herdenking} van die verplettering van die Duitse Nazi's deur Rusland herdenk. Hierdie herdenking sal egter plaasvind in 'n konteks waar Rusland weereens betrokke was by 'n militêre operasie wat hierdie keer daarop gemik is om Oekraïne te denaziïfiseer. Maar V. Poetin het so pas deur sy steun aan Oekraïne ontdek dat die Europese Unie teen hom is in hierdie konflik. Hy is dus geregtig om te beskou dat hierdie EU ook 'n Nazi-saak uitmaak. Is hy verkeerd in hierdie oordeel? Om hierdie vraag te beantwoord, moet 'n mens 'n werklik objektiewe, onbevooroordeelde standpunt inneem. Wat dinge moeiliker maak om te verstaan, is dat Europa en Oekraïne nie in die openbaar en openlik Nazi-ideologie opeis nie, soos die Duitse Hitleritiese Nazi's gedoen het. Inteendeel, die Westerse kamp het hierdie Duitse nasionalistiese Nazisme voortdurend veroordeel en tot in ons tyd die volksmoord van die Jode veroordeel. Wat van Oekraïne? Die vryheid wat dit in 1995 betree het, het die vorming van die groepe wat in hierdie byeenkoms gevind is, bevoordeel, en onder hierdie groepe is daar die selfverklaarde neo-Nazi-groep van die Azov-bataljon. Oekraïne is nie heeltemal Nazi nie, maar 'n groep wat Nazi-denke bewonder, word amptelik daar verteenwoordig, en aanvanklik het hierdie beweerde Nazi-teenwoordigheid die Oekraïense saak in sy betrekkinge met Europa benadeel. In 2014 het die Oekraïense saak die gewild verkose pro-Russiese president met die hulp van die Nazi-groep omvergewerp. Vreemd genoeg word hierdie brutale onwettige omverwerping dan deur die Europese Kommissie ondersteun en die nasies van Europa keur hierdie nasionale staatsgreep goed. Soos in enige rewolusie, het die Oekraïense rewolusie beide ondersteuners en teenstanders: Katolieke Oekraïners van Poolse oorsprong en dié van Russiese oorsprong staan die pro-Russiese Oekraïners van die omvergewerpte kamp teë. Laasgenoemde het na Donbass teruggetrek waar die oorlog die ander kamp begin weerstaan het, wat besluit het om nie meer in die Russiese alliansie te bly nie. Na agt jaar van ononderbroke oorlog teen die pro-Russe in Donbass, het die jong president sy begeerte uitgespreek om by die Europese kamp aan te sluit en sy militêre verdediging van die NAVO-verdrag. In die Russiese kamp is hierdie verklaring as 'n egskeidingsbrief ontvang. En die skeiding sal saam met die vrye Oekraïne die verteenwoordiging van NAVO-magte in die nabyheid van

Rusland plaas, dit wil sê op die vlak van Donbass. Met Oekraïne as 'n veilige hawe vir Rusland wat verdwyn, voel Rusland in gevaar; Die volgende teiken van NAVO-verowering sal hierdie keer Rusland self wees. V. Poetin het toe gereageer, gereed om enigiets te doen om te verhoed dat Oekraïne by NAVO aansluit, en die enigste opsie wat vir hom oorgebly het, was gewapende konfrontasie.

Ek keer nou terug na hierdie groepering van Europa met Oekraïne wat onder andere deur 'n selfverklaarde Nazi-groep verdedig word. Dit is moeilik vir Poetin om nie 'n assimilasië van ideologie in hierdie groepering raak te sien nie. Dit is waar die besonderhede van die storie belangrik word. In 1944, na die Duitse nederlaag, is 'n groot aantal Nazi-oorlogsmisdadigers deur die Rooi Kruis-gesondheidsorganisasie uit Duitsland gehelp en het hulle skuiling in Suid-Amerika, Chili en Argentinië gevind. Die Rooi Kruis was 'n suiwer Katolieke organisasie wat in diens van die destydse Pous gestel is. Die Duitse Nazi's was almal vroom Katolieke, lojaal aan die Pous se kerk en georganiseer volgens die voorbeeld van die Rooms-Katolieke Jesuïete. In die Europa wat homself na 1945 herbou het, het Nazi's politieke posisies oorgeneem, en vanaf 1944 het die VSA die briljante denke van die Duitse Nazi's verwelkom. Het Nazisme dan werklik in 1945 gesterf? Intendeel, het dit nie voordeel getrek uit die mag van die VSA om uit sy as te herry soos 'n "feniks" - die naam van 'n Amerikaanse stad? Ek glo my vrae is eintlik ja-antwoorde. Maar solank hy die Joodse saak ondersteun, sal niemand hom as sodanig identifiseer nie.

Dit gebeur so dat die datum van 9 Mei 1950 die datum van die viering van die skepping van Europa geword het na aanleiding van die verklaring van Robert Schuman wat besluit het om staal- en steenkoolproduksie in 'n gemeenskaplike alliansie te verenig. Hierdie besluit is geneem as die datum van die stigting van die Europese organisasie in 1985 tydens 'n vergadering in Milaan. 'n Naam wat moeilik is om te vergeet, aangesien dit hier was waar die verdrae van Konstantyn I die Grote ^{in 313} afgekondig is, die een wat vrede en godsdiensvryheid toegestaan het, en in 321, die een wat die aanneming van die eerste dag en die verlating van die sewende, geheilig deur God, beveel het.

Hierdie datum van 9 Mei het waarde vir beide potensieel opponerende kampe. So wat gaan op hierdie baie spesiale datum gebeur? 'n Amptelike oorlogsverklaring gerig aan NAVO of, meer beskeie, aan die EU? Ek kan nie wag om die antwoorde in die nuus te hoor nie. Maar logies gesproke behoort Rooms-Katolieke pouslike Europa veral bekommerd te wees, aangesien dit in Dan. 11:40, die "koning" is agtereenvolgens aangeval deur die "koning van die suide" en die "koning van die noorde". Die Russiese leier kon reeds aan sy mense die lande uitwys wat, deur hul toewyding aan die saak van Oekraïne wat hy "Nazi" noem, en hul deelname aan die vernietiging van die Russiese leërs deur hom hul wapens te gee, bestem is om gestraf en deur sy woede getref te word.

Die legitimiteit van die twee opponerende lande is nie die hoofrede vir die konflik nie. Die werklike rede word nie deur media-waarnemers en politici raakgesien nie, want dit is spiritueel: Oekraïne is op die lyn waar die Katolieke geloof, aan die Westekant, en die Ortodokse geloof, aan die Oostekant, teengestaan word. Vir God is Oekraïne niks meer as 'n voorwendsel vir 'n dispuut

waarvan die uiteindelijke doel is om Katolieke Europa te tref en Ortodokse Rusland te vernietig. Deur die geskiedenis heen was Oekraïne onder Poolse bewind, toe Russiese bewind, so dit was voortdurend tussen die twee kampe verskeur. In die geskiedenis van Israel ten tyde van rigter Simson, was 'n raaisel wat deur Simson aan die Filistyne voorgestel is, die oorsprong van die oorlog waardeur God hulle uit die Hebreeuse land verdryf het.

In die Bybel, in die boek Daniël, openbaar God aan sy dienaars sy veroordeling van die Rooms-Katolieke geloof, maar Hy openbaar ook in Esegïel 38-39 sy plan om Rusland, aangewys onder die naam " *Gog* ", te gebruik om Israel, "die *mooiste van die lande* ", volgens Daniël 11:41, te tref, en hierdie profesie word vervul, " *in die tyd van die einde* " (v.40), wanneer Rusland beweer dat dit sy Ortodokse Christendom is, helaas vir hom, so vervloek soos pouslike Rome waaruit hy die weeklikse rus van die eerste dag geërf het, wat deur Konstantyn I ^{die} Grote ingestel is. Weereens het God die Katolieke en Ortodokse keuses **geskei** om hulle met mekaar te konfronteer op die uur van die finale waarskuwingstraf wat kom om die minagting wat aan sy heilige sewende-dag Sabbat getoon is, te straf. Dit word geprofeteer onder die simboliese beeld van die " *sesde basuin* " in Openb. **9:13** tot 21.

Die eindtyd

Hierdie uitdrukking kry groot betekenis vir die laaste dienaars van Jesus. In daardie tyd het profesie hulle ingelig oor God se geprofeteerde plan, en hulle het voordeel getrek uit historiese vooruitgang om die betekenis van die gebeure wat ervaar is, beter te interpreteer. Aangesien die ervarings van die ou en nuwe verbonde op 'n soortgelyke wyse gekonstrueer is, lyk dit vir my logies om te oorweeg dat "die tyd van die einde" van die ou verbond begin het met die straf van die drie opeenvolgende deportasies na Babilon; dit wil sê in – 605, in – 597, en in – 586. Toe het die geskiedenis van die Joodse volk vir meer as ses eeue voortgeduur met die oog op die verwelkoming wat vir die Messias voorbehou is, soos aangekondig deur Daniël 9:24 tot 27.

Vir die nuwe alliansie begin " *die tyd van die einde* " dus in 1914 met die Eerste Wêreldoorlog, wat in 1918 geëindig het, gevolg is deur die Tweede in 1939, en amptelik op 8 of 9 Mei 1945 geëindig het.

In hierdie datum 1914 word die teiken van God se toorn duidelik geïdentifiseer as Wes-Europa. Omdat die Eerste Wêreldoorlog op sy bodem uitbreek het. Die vervloekte vrug van die Rooms-Katolisisme is die basis van die trots van die Europese howe en dus van die gedrag van die Duitse keiser Willem II. 'n Sluipmoord is die oorsprong van 'n kettingreaksie van die betrokke nasies. En in daardie tyd het die twee nasies Frankryk en Duitsland wat teen mekaar geveg het, albei die Rooms-Katolieke geloof bevoordeel; Wes-Europa is, voor enige ander kontinent, die setel van sy pouslike verteenwoordiger in Italië in

die Vatikaanstad. Nadat Duitsland op 11 November 1918 deur Frankryk en sy Engelse en Amerikaanse bondgenote verslaan is, wil hulle wraak neem. En in 1939, kragtig bewapen, het dit die konflik hervat deur aksies wat nie deur Frankryk en sy bondgenote ondersteun is nie, wat oorlog teen dit verklaar het. Die meerderwaardigheid van Duitse toerusting sou veroorsaak dat die konflik tot 1944 sou voortduur, toe Duitsland se lot verander het. Rusland en die Amerikaners verower Berlyn, waar Adolf Hitler, die "Führer", selfmoord gepleeg het. Frankryk, wat van die begin van die konflik af verslaan was, het die regime van samewerking met Nazi-Duitsland aanvaar en deelgeneem aan die uitwissing van die Jode. Dit sal teen hom gehou word. Maar nadat hy in Engeland skuiling gesoek het, verteenwoordig Generaal de Gaulle die ander kant van Frankryk; die een wat haar nie by die nederlaag neerlê nie en die stryd wou voortsit. Hierdie Tweede Wêreldoorlog het egter 'n noodlottige slag vir sy gesag toegedien. Kolonialistiese Frankryk het al sy aansien onder die gekoloniseerde volke verloor. Só sal die Asiatiese, Afrika- en Maghreb-kolonies, een na die ander, in geskil tree en sommige hulself met wapengeweld bevry. Frankryk is nie meer eng nie; ons kan dit beveg en oorwin. Hierdie gevolg van die Tweede Wêreldoorlog is die oorsprong van die aggressiwiteit van die " *koning van die Suide* " wat in Dan. genoem word. 11:40. Die Bybel haal nêrens anders aan nie, in hierdie konteks van die " *tyd van die einde* ", hierdie naam " *koning van die Suide* ", maar aangesien die " *suide* " terselfdertyd dié van Europa en van Israel is, word die Afrika-kontinent sigbaar aangedui. Die pouslike " *koning* " van vers 36 is 'n godsdienstige koning, Katolisisme, die " *koning van die Suide* " is ook, en hy dui Islam aan; godsdien van Noord-Afrikaanse lande wat deur Frankryk gekoloniseer is.

Daniël 11:40: Die voorbereiding vir die Derde Wêreldoorlog

'n Nuwe begrip van hierdie onderwerp lei my daartoe om my interpretasies wat tot dusver aangebied is, reg te stel.

Vers 40: “ *In die tyd van die einde sal die koning van die Suide teen hom opstoot, en die koning van die Noorde sal teen hom optrek soos 'n warrelwind, met strydwaens en ruiters en baie skepe; hy sal in die land optrek, soos 'n stroom versprei en oorstrom .* ”

In die " *tyd van die einde* ", in 1945, het die Tweede Wêreldoorlog geëindig, Nazi-Duitsland is verslaan, en die twee seëvierende kampe, Russies en Amerikaans, het Europa langs die Berlynse lyn tussen hulle verdeel. Russiese steun stel Frankryk in staat om aan die wenkant te wees. Die ooreenkoms is in Jalta in die Russiese Krim onderteken. Van daardie datum af was 'n gewonde Europa verdeel in twee kampe wat openlik vyandig teenoor mekaar was. Die ekonomie is op die spel; Amerikaanse kapitalisme teenoor Russiese kommunisme, en Europese lande word onder een of die ander van hierdie twee ekonomiese en politieke opvattinge geplaas. Maar so is godsdien ook; Amerikaanse Protestantisme en Katolisisme teenoor Russiese Ortodoksie. Dit was toe dat, vir 'n

tyd lank deur Duitsland verpletter, die koloniale lande, insluitend Frankryk, hul aansien verloor het en die gekoloniseerde lande een na die ander in opstand gekom het. Ter vergoeding vir die lyding wat die Jode verduur het, organiseer Amerika, wat 'n groot aantal van hulle in sy land het, deur middel van stemming die terugkeer van die Jode na hul historiese grondgebied wat, na hul vertrek, Palestina geword het. Europa is in vrede, of amper, maar oorlog stel nou die Joodse staat teen die Palestyne. Dit is op hierdie punt in die geskiedenis dat *die "koning van die Suide"* van hierdie vers ontstaan. Die geprofeteerde botsings teen die Christelike Weste sal eers die vorm aanneem van die kaping van Westerse toeristevliegtoie. Palestina, 'n Moslem-nasie, veg teen seerowery en val die Westerse toerismebedryf aan. Hierdie botsings sal dan verleng word deur die stryd van die gekoloniseerde Nasionale Bevrydingsfronte; Indochina, Afrika, en veral die Maghreb van die "Moslem"-godsdien, wat dit 'n vennoot van die kamp van die *"koning van die Suide"* maak. Hierdie botsing raak veral Frankryk, wat nie daarin geslaag het om sy verhouding met Islam effektief op te los nie. Maar met die Evian-ooreenkomste het dit nuwe verhoudingsprobleme vir later voorberei deur die ontwikkeling van hierdie godsdien op sy Europese grondgebied te bevoordeel. Haar sekulêre posisie het haar verhinder om die gevaar te verstaan wat Islam vir 'n Christelike land inhou, selfs in 'n sekulêre agnostiese vorm.

Die Gees som die belangrikste fases van die Derde Wêreldoorlog op, want die gewilde gesegde "nooit twee sonder drie nie" is ook 'n beginsel wat deur God toegepas word, eerstens rakende die Jode, in -605, in -597 en in -586, die datums van die drie opeenvolgende deportasies van die mense na Babilon. Vir God moet die strawwe vir sondes van die ou en nuwe verbonde dieselfde wees en die organisasie van hierdie strawwe identies. Van vers 36 af teiken die Gees hoofsaaklik die Rooms-Katolieke pouslike entiteit, wat reeds in hoofstukke 7 en 8 veroordeel is. Die teiken van sy woede en die aangehaalde aanvalle is dus Italië, waar die pousdom sy Vatikaanse staat het. In Openb. 18:24 sê God oor haar: "*En omdat in haar die bloed van profete en heiliges en van almal wat op die aarde gedood is, gevind is.*" Dit is hoekom sy die hoofplek beklee tydens straf. Alhoewel dit die Europese Katolieke godsdien teiken, moet in ag geneem word dat die profesie aan die Jode gegee word; wat Daniël self was. Dit is des te meer so aangesien die herstelde Joodse Staat in hierdie finale straf ook betrokke is. Dus moet die besonderhede "*suid en noord*" uit hierdie Joodse staat geïdentifiseer word. En wie vind ons in die Suide van Israel? Arabië en Mekka, die plek waar Islam die eerste keer verskyn het. Wie vind ons in die Noorde van Israel? Die uitgestrekte gebied van die Russiese land. Hierdie data het ons toegelaat om die drie "*konings*" wat in hierdie vers uitgebeeld word, te identifiseer. En die Gees identifiseer hulle volgens hul godsdienstige identiteite, naamlik, in volgorde van aanbidding, Rooms-Katolisisme, Arabiese Islam en Russiese Ortodoksie. Hierdie vers 40 bied 'n opsomming van die aksies wat lei tot die voltooiing van hierdie Derde Wêreldoorlog, of "*sesde basuin*" van Openb. 9:13 tot 21. Die wrywing tussen die Weste en die wraaksugtige kryger Islam het nie opgehou nie, maar sedert 24 Februarie 2022 het 'n begin van die aggressies wat deur Rusland gepleeg is, begin met sy ingryping teen Oekraïne.

Die eerste ingryping van 2014 bring 'n belangrike boodskap oor, aangesien Rusland aanvanklik die Krim geannekseer het; 'n aksie wat verwys na die Jalta-verdrag, wat na 1945 mishandel is deur die Westerse kamp wat deur Amerika oorheers is. NAVO se opeenvolgende opmars na Russiese grondgebied is die oorsake van Rusland se toetrede tot die oorlog, aangesien dit toenemend bedreig gevoel het deur hierdie verowerende NAVO. Amerika se dors na mag wat in Openb. 13:11-18 geopenbaar word, bewys hom nie verkeerd nie. Met die verdeling van Jalta het Rusland Pole en die Katolieke Oekraïners van die weste wat saam met die Nazi-Duitse leërs geveg het, onder sy oorheersing geneem. Hierdie twee lande is dus deur Rusland uitgebuit en van ware outonomie ontnem. Hulle het haat en wrok behou. Dit is hoekom Pole, bevry van hierdie leiding na die val van die Sowjetunie, onmiddellik by die NAVO-kamp wou aansluit en homself onder die beskerming van Amerika plaas. Nadat hulle by NAVO aangesluit het, het die land se gedrag Oekraïne aangespoor om dieselfde te wil doen. Maar Rusland kon nie aanvaar dat sy gebied 'n direkte grens met NAVO sou word nie.

In vers 40 praat die profesie van die tyd wanneer " *die koning van die noorde* ", Ortodokse Rusland, die Europese lande openlik sal aanval; wat die gevolg sal wees van die eenparige, of byna eenparige, sanksies wat deur die leiers van Europa en sy nasionale leiers ingestel is. En daar moet in ag geneem word dat Europa gebou is op die verdrae van "Rome", sodat die EU-nasies die Rooms-Katolieke skuld met die Rooms-Katolieke pouslike regime deel. So enige aanval op Europa is ook 'n aanval op die Italiaanse en Rooms-Katolieke geloof. Russiese aggressie teen Europa lê nog voor ons, maar dit is nie ver nie, want die voorsiening van kragtige wapens aan die Oekraïners maak Russiese soldate dood en vernietig hul wapens. Daarom, selfs al beteken dit 'n tydelike militêre terugslag, sal Rusland, wat met ondergang bedreig word, die verskaffers binnekort direk aanval. Eers dan sal hierdie tweede deel van die vers vervul word: " *En die koning van die noorde sal teen hom opkom soos 'n warrelwind, met strydwaens en ruiters en baie skepe; hy sal die land binnedring, soos 'n stroom versprei en oorstroom.* " Rusland het toe 'n groot herowering van stapel gestuur wat Israel en Egipte betrek het.

Vers 41: " *Hy sal **die heerlike land binnegaan** , en baie sal omgewerp word; maar Edom, Moab en die hoof van die kinders van Ammon sal uit sy hand gered word.* "

Nadat die Gees sy aggressie teen Wes-Europa genoem het, kondig hy Russiese ingryping teen Israel, " ***die mooiste van lande*** ", aan. Die alliansie van die Amerikaners met die Jode regverdig die logika van hierdie aggressie. Deur hul alliansie met die Weste en Israel te bevraagteken, is " *Edom, Moab en die hoof van die kinders van Ammon* ," wat die hedendaagse Jordanië, Israel se Moslem-buurman, verteenwoordig, deur die Russe gespaar.

Vers 42: " *Hy sal sy hand uitsteek teen die lande, en Egipteland sal nie vrykom nie.* "

Die bevinding dat " *Egipte* " deur Rusland binnegeval is, stem ooreen met die alliansie wat dit in 1979 met Israel gesluit het. Hierdie opportunistiese keuse word gesuggereer deur die feit dat God daaraan 'n poging toeskryf om te "

ontsnap ", deur by hul kamp aan te sluit, aan die toorn van die dominante Westerse moondhede destyds.

Vers 43: “ *Hy sal mag hê oor die skatte van goud en silwer en oor al die kosbare dinge van Egipte; die Libiërs en Kusiete sal hom volg .*”

Hierdie plundering wat aan die Russe toegeskryf word, is geregverdig sedert die Russiese aanval op Oekraïne. Die sterk weerstand wat deur die Oekraïners gebied is, het hul militêre toerusting, skepe, tenks, vliegtuie en die vegters self verteer. Boonop het die ekonomiese sanksies wat deur die Westerse kamp teen die land ingestel is, sedert die begin van hierdie konflik sy rykdom begin verminder met die verklaarde doel om dit te ruïneer. Die plundering van die rykdom van die Westerse kamp sal dus die reaksie wees om te vergoed vir die verliese wat gely is. Ek beklemtoon vandag net die belangrikheid van hierdie verduideliking: " *die Libiërs en die Ethiopiërs sal hom volg .* " " *Libiërs* " is die Moslem-volke van Noord-Afrika, terwyl " *Ethiopiërs* " die swart volke van die res van Afrika verteenwoordig, wat nou grotendeels ook Moslem is. Die presisie, " *sal hom volg* ," laat ons toe om die chronologiese volgorde van die geprofeteerde aksies te rekonstrueer. Moslemvolke het eers oorlog gevoer ná die Russiese aanval op Europese nasies en Israel. Baie logies en gepas, buit hulle voordeel uit die wanorde van die suidelike EU-nasies wat gedwing word om twee gelyktydige aggressies te beveg. In hierdie aanval op Moslem-Afrika word Frankryk, 'n voormalige koloniale land, veral geteiken deur die mense wat dit gekoloniseer het. Die suidelike streke sal geplunder word en die bevolking sal gedeeltelik uitgemoor word op verskeie plekke wat deur Michel Nostradamus geprofeteer is. Soos vers 40 gesê het, val die Russiese " *koning van die noorde* " die hele Europa binne en plunder. In ooreenstemming met sy huidige besluit, tree Amerika aanvanklik nie in om hierdie inval te voorkom nie, en laat Rusland toe om oor die lande van Europese nasies te versprei. Tot nou toe gebruik die vegters slegs konvensionele wapens. En die verslane lande word aan plundering onderwerp. Rusland het skrikwekkend kragtige kernwapens, maar hulle wil hulle nie gebruik nie, wetende dat die gebruik daarvan tot volksmoord op Aarde sal lei. Maar in die Amerikaanse kamp is daar geen sulke skrupules nie, en om die ewige Russiese vyand te vernietig, sal hulle eers sy land atomiseer.

Vers 44: “ *Gerugte uit die ooste en uit die noorde sal hom verskrik, en hy sal met groot woede uittrek om baie mense te verdelg en met die banvloek te tref.*”

Vir Europa, wat deur die Russe binnegeval is, is Rusland in die " *ooste* " geleë, en vir Israel is dit in die " *noorde* " geleë . So verneem die Russiese invaller dat 'n verskriklike tragedie Rusland so pas op sy grondgebied getref het, wat deur hierdie kardinale aanwysings subtiel aangedui word. Met Rusland veratomiseer, vlieg Russiese vegters in 'n moorddadige woede. Dit gaan nie meer oor plundering nie, maar oor " *die vernietiging en uitwissing van menigtes* ", en om dit te doen, gebruik hulle op hul beurt hul skrikwekkende kernpotensiaal teen die Amerikaners en teen die Europese nasies. Só is die dood van die " *derde deel van die mensdom* " wat deur Jesus Christus geprofeteer en beveel is, vervul in die boodskap van die " *sesde basuin* " in Openb. 9:13-14: " *En die vier engele is losgelaat wat gereed was vir 'n uur en 'n dag en 'n maand en 'n jaar, om 'n derde*

deel van die mensdom dood te maak." ". Vers 16 van hierdie tema spesifiseer verder die betrokkenheid van 200 miljoen vegters in hierdie uiteindelijke universele oorlog. Ons lees: " *Die getal van die ruiters in die leër was twee tienduisende van tienduisende: ek het hulle getal gehoor.*" Die bevele van kernvernietiging wat deur die leiers van state, nasies en volke beveel is, word deur hierdie uitdrukking in vers 18 geprofeteer: " *'n Derde van die mensdom is deur hierdie drie plaes gedood: deur die vuur, deur die rook en deur die swawel wat uit hulle monde uitgegaan het.*" » Godsdienstige botsings word aangedui deur die woord " rook " wat gebede in Openb. 8:4 simboliseer: " *Die rook van die wierook het saam met die gebede van die heiliges uit die engel se hand voor God opgestyg.* » Die einde van Westerse hoofstede is dus naby, dreigend. In die besonder, geteiken deur die toorn van God wat dit " *Sodom en Egipte* " in Openb. 11:7 genoem het, sal Parys deur Russiese kernvuur getref en vernietig word.

Vers 45: " *Hy sal die tente van sy paleis opslaan tussen die seë, op die glorieryke en heilige berg, en hy sal aan sy einde kom, en daar sal niemand wees om hom te help nie.* "

Hierdie keer is dit in Eseg. 38:22, dat ons bevestiging vind van hierdie vernietiging van die Russiese troepe op die grondgebied van Israel: " *Ek sal oordele teen hom voltrek met pes en met bloed, met swaar reën en met haelstene; Ek sal **vuur en swawel** laat reën.* " *oor hom en oor sy leërs en oor die baie volke wat saam met hom sal wees .* » Sodoende na Israel agtervolg deur die Amerikaanse leërs en die Europese oorlewendes, is die Russiese troepe daar vernietig saam met die Moslemvolke wat hulle ondersteun het.

Hier eindig die openbaring wat God in Daniël 11 gegee het: Rusland word vernietig. Maar na hierdie aksie begin Daniël 12:1 deur te sê: " *In dié tyd sal Migaël, die groot vors wat vir die kinders van jou volk staan, optree; en daar sal 'n tyd van benoudheid wees soos daar nie gewees het vandat 'n volk was tot op daardie tyd nie. In dié tyd sal jou volk gered word, diegene wat in die boek geskryf staan.* Nou, tussen die tyd van hierdie glorieryke terugkeer en die vernietiging van Rusland wat dit voorafgegaan het, organiseer God op aarde die laaste toets van geloof wat daarop gemik is om die uitverkorenes vir die laaste keer van die gevalles te skei. Op daardie stadium sal die uitverkorenes almal "Adventiste" geword het in die sin dat hulle Christus se wederkoms in die lente van 2030 afwag, maar hulle moet ook getuig dat hulle "sewendedag" is. Vir hierdie doel moet hulle geloof getoets en gedemonstreer word deur die Sabbat te eerbiedig, insluitend en veral wanneer hulle met die dood gedreig word vir hierdie gehoorsaamheid aan God. Hierdie beproewing word deur God geprofeteer en in Openb. 3:10 geopenbaar, met hierdie woorde: " *Omdat jy die woord van my lydszaamheid bewaar het, sal Ek jou ook bewaar in die uur van versoeking wat oor die hele wêreld sal kom om die bewoners van die aarde op die proef te stel.* "

Die geprofeteerde " eindtyd " het betrekking op " die tyd van die nasies " wat vernietig word deur opeenvolgende goddelike aanvalle, dodelike virusse, hongersnode as gevolg van ekonomiese blokkasies veroorsaak deur oorloë, en deur die wapens van hierdie oorloë. Soos Jesus gesê het, definieer " *die hoor van oorloë en gerugte van oorloë* " nie die einde van die wêreld nie, maar slegs " *die einde van die tye van die nasies* ". Hierdie " einde van nasies " word dus

veroorzaak deur 'n aansienlike vermindering in die verteenwoordiging van menslike lewe op aarde. Verskriklik uitgewis, sal die mense alle vorme van mag en organisasie verloor het. Dit is hoekom die oorlewendes van hierdie laaste atoomkonflik deur die situasie gedwing word om hul nasionale identiteit te verloor en 'n universele alliansie te vorm onder leiding van Amerika, wat sterk gebly het.

Amerika sal uiteindelik sy droom van universele oorheersing verwesenlik, en sy "aarddier"-regime, aangehaal in Openb. 13:11, sal vir 'n baie kort tydjie in aksie tree: " *En ek het 'n ander dier uit die aarde sien opkom, en hy het twee horings gehad soos 'n lam, en hy het gepraat soos 'n draak.* Die wet wat die Romeinse Sondagsrus verpligtend maak, die uitverkorenes wat getrou is aan die goddelike Sabbat, sal vervolgt word en slagoffers van die tipies Amerikaanse kommersiële boikot word, volgens vers 17; Daar moet kennis geneem word dat hierdie gedrag reeds teen Rusland en die Russe toegepas word deur die Westerse kamp, insluitend die sogenaamde demokratiese en republikeinse Frankryk; sedert 24 Februarie 2022: " *en dat niemand **kon koop of verkoop nie**, behalwe as hy die merk, die naam van die dier of die getal van sy naam gehad het.* » ; dit voordat hy veroordeel is om doodgemaak te word, volgens vers 15: " *En hy het mag gegee om lewe aan die beeld van die dier te gee, sodat die beeld van die dier ook sou praat en maak dat almal wat die beeld van die dier nie aanbid nie, **gedood word**.* " Openb. 9:20-21 beskryf die standaard vir oorlewendes van die aardse volksmoord: " *Die res van die mensdom wat nie deur hierdie plaë doodgemaak is nie, het hulle nie bekeer van die werke van hulle hande nie, sodat hulle nie demone en afgode van goud, silwer, koper, klip en hout sou aanbid nie, wat nie kan sien of hoor of loop nie; **en hulle het hul nie bekeer van hul moorde en hul towery en hul hoerery en hul diefstalle nie.*** »

Die glorieryke wederkoms van Christus sal 'n einde maak aan valse hoop en valse ontledings van die godsdienstige onderwerp. Die uitverkorenes word na die hemel opgeneem, die gevalenes word op aarde uitgeroei, terwyl hulle mekaar vermoor en verantwoordelikheid vir die gemeenskaplike verlies verwerp.

Noudat ek die einde van hierdie verduidelikings bereik het, moet ek hierdie laaste idee byvoeg.

Sonder om die waarde van die datum 1945 te bevraagteken, kon die " *tyd van die einde* " reeds in die lente van 1843 begin het, as gevolg van die drie godsdienste wat in Dan. genoem word. 11:40, was die twee Christelike godsdienste skuldig aan baie ernstige foute omdat hierdie sondes toegeskryf word aan die diens van Jesus Christus, en hulle ly straf in verband met hierdie foute. Alles lyk asof dit berus op hierdie beginsel van goddelike geregtigheid van die wet van vergelding wat God wysig in sy toepassing teen pouslike Rome in Openb. 18:6: " *Betaal terug soos sy betaal het, en gee haar dubbel volgens haar werke. In die beker waarin sy ingeskink het, skink dubbel vir haar.* " Dit is nie meer 'n oog vir 'n oog, 'n tand vir 'n tand nie, maar twee oë vir 'n oog en twee tande vir 'n tand. In sy volmaakte geregtigheid verseker God dat strawwe volgens die beginsel van wederkerigheid toegepas word.

Eerstens, vanaf 1830, het Frankryk, wat later die stigter van die Europese Unie geword het, besit geneem van gebiede wat deur Moslems bevolk is; Na

hierdie aksie profeteer die Gees die reaksie van die gekoloniseerde volk: aggressie teenoor die voormalige kolonisor en slagtings totdat die geëisde onafhanklikheid verkry word: " *die koning van die Suide bots met hom* ." Omdat kolonisasie 'n soort "ballingskap " van 'n hele volk is om hul grondgebied toe te eien. Ek onthou dat toe God aan sy volk Israel die land Kanaän wou gee, om toekomstige probleme te vermy, Hy gesorg het om al sy inwoners dood te maak, die uitwissing te organiseer deur die byte van perdebye, en die houe deur die swaard van die Joodse leërs. Daar moet geen inwoners oorbly wat hierdie volksmoord wil wreek nie. Maar hierdie hardheid wat vir hierdie situasie vereis word, laat oordrewe humanistiese menslike gemoedere van afgryse sidder.

Net so het Europa binne NAVO die tydelike verswakking van Sowjet-Rusland uitgebuit om sy mark uit te brei en Rusland te ruïneer. Hierdie slegte optrede het in reaksie daarop die verhoogde gewapende reaksie van Rusland ontlok. Met al sy gewapende magte " *sal die koning van die noorde teen hom optrek*" en sal dit oorstroom soos 'n storm ."

Op sy beurt wou Rusland voordeel trek uit sy oorwinning teen die Nazi-kamp om die Poolse en Oekraïense volke te onderwerp. En in ruil daarvoor, in reaksie, ly sy die toorn van die wraaksugtige haat van hierdie lande ... en van Amerika wat laaste gestraf en deur God self uitgeroei sal word.

'n Derde rede maak die lente van 1843 die begin van die " *tyd van die einde* ", ook geestelik, aangesien hierdie datum deur God gekies is om die waarhede wat deur die Rooms-Katolieke Kerk verdraai is, te herstel. Daniël 8:14 bou dit op, maar Daniël 12:11-12 beklemtoon die belangrikheid daarvan. En volgens Openbaring 3:2 vereis God in hierdie tyd " *volmaakte* " werke van geloof ; wat in ooreenstemming is met 'n vereiste wat aan die " *eindtyd* " gekoppel is.

'n Vierde regverdiging is gebaseer op die ooglopende ontwaking van tegnologiese ontwikkeling, wat besoedeling tot aan die einde van die wêreld sal veroorsaak, sodat dit ook die vernietiging van die mensdom voorberei.

Die gelykenis van die "verlore seun"...omgekeerd

Hierdie gelykenis van die "verlore seun" wat deur Jesus Christus geleer is, is so bekend in die Weste dat dit 'n algemene simboliese uitdrukking geword het. Ek sal dus terugkeer na hierdie gelykenis, waarvan die begin die situasie perfek uitbeeld wat Rusland en Oekraïne so pas in 'n broedermoordoorlog betrokke geraak het vanweë die begeerte na emansipasie van hierdie jong republiek in die Oosterse lande.

Die oorspronklike gelykenis word in Lukas 15:11-32 aangebied, maar verbasend genoeg verskyn die woord "verlore" nie daar nie.

Vers 11: " *Hy het ook gesê: 'n Sekere man het twee seuns gehad.* "

Vers 12: " *Die jongste een sê toe vir sy vader: 'Vader, gee my die deel van die eiendom wat my toekom.'* " En die vader het sy eiendom onder hulle verdeel. »

Vers 13: “ *Nie baie dae daarna nie het die jongste seun alles bymekaargemaak en na 'n ver land vertrek **waar hy sy besittings deur losbandigheid verkwis het.** »*

Hier eindig die vergelyking met die oorspronklike gelykenis, want hierdie gelykenis wat deur Jesus Christus gegee is, wou die goddelike seën van " *bekering* " leer, soos vers 10 aandui: " *Net so sê Ek vir julle: Daar is blydschap onder die engele van God oor een sondaar **wat hom bekeer** .* " ". Nou het die Oekraïense seun van ons werklikheid die vreugdes van totale vryheid ontdek, die vergeet van godsdienstige taboes, dit wil sê die libertisidale lewe wat reeds in die samelewings van die Westerse wêreld ontwikkel het. Hy het so geheg geraak aan hierdie vryheid dat hy, anders as die seun in die ware verhaal, teen sy vader, Rusland, gedraai het, waarin Oekraïne 'n baie belangrike, bevoordeelde rol gespeel het.

Die werklike lewe van vandag beeld amorele samelewings uit met verharde harte wat werklik onbekwaam geword het tot berou. En hierdie situasie reproduseer dié wat geheers het net voor die watervloed wat deur God in die tyd van Noag veroorsaak is. In die onrus van die voortdurende frustrasies van virale aanvalle en onwenbare konflikte, neem Westerse denke baie ontstellende fascistiese aspekte aan. Maar hoekom verbaas wees? Lewer dieselfde oorsake nie uiteindelik dieselfde gevolge nie? En dit word des te makliker bereik omdat leiers mettertyd vervang word deur jong mans en vroue wat nie deur die pynlike ervarings van die verlede gemerk is nie. In die westelike rebellekamp vind mens nou slegs jongmense van omtrent dertig jaar oud, almal gebore in 'n tyd van voorspoedige vrede. En almal van hulle, ontnem van die wysheid van God, tree op 'n arrogante manier op en soos diktators lê hulle hul gevaarlike opinies op hul mense af. Elke dag, voor ons oë en met groot media-ondersteuning, sien ons die verskriklikste konflik in die hele geskiedenis van die mensdom georganiseer word. Vir die ouderlinge, waarvan ek een is, is dit as onmoontlik beskou, maar dit was sonder om die hernuwing van die heersende geslagte in ag te neem. En laasgenoemde is die ergste van die norm. Die minagting wat aan die groot onsigbare Skeppergod getoon word, het die mensdom uiteindelik die prys van sy geleidelike, maar nietemin geprofeteerde en seker, vernietiging gekos.

As ons die oorsaak van die Oekraïense volk se breuk met Rusland ken, kan ons verstaan wat God op ons Westerse samelewings blameer vir die ondersteuning van die Oekraïense keuse. Die jong president Zelensky het in die openbaar aan die mense van die EU verklaar: "Ons is soos julle." En hierdie uitroep uit sy hart is, ongelukkig, die bevestiging en uitdrukking van 'n ware goddelike veroordeling. Want hierdie keuses bevestig die goeie sin van hierdie lering van Spreuke 29:18: “ *Waar daar geen openbaring is nie, gaan die volk te gronde; gelukkig is hy wat die wet onderhou!* ” In hierdie vers is die woord “ *openbaring* of *visioen* ”. Ek dink dit word oor die algemeen verkeerd verstaan omdat die goddelike outeur "visioen" met "wet" kontrasteer. In hierdie geval verwys " *visioen* " na die visuele goddelike leiding soos dit was toe God met Moses gepraat het. So wat God sê, is dat selfs sonder sy sigbare teenwoordigheid, die mense geseën sal word as hulle hulself gehoorsaam aan sy wette toon. Hierdie vers verhef dus die geloof van die een wat goddelike wet in alle era gehoorsaam. Dit stel ons in staat om die oorsaak van die opmars van korrupsie en morele

perversies in ons Westerse samelewings te verstaan, wat deur die volke van die aarde as "Christelik" beskou word, maar deur God valslik as "Christelik" beoordeel word. In Europa is die Christelike geloof nie gevoed deur die waarheid wat deur Jesus Christus gegee is nie, wie se werk belemmer is deur die sigbare teenwoordigheid van 'n pouslike aardse leier vanaf 538. Vandag kan almal sien dat " *die mense ongebreidelde is* " dwarsdeur die EU, maar slegs op 'n morele vlak, omdat die individuele vryheid van sy inwoners in werklikheid slegs verminder word om aan finansiële, ekonomiese en politieke imperatiewe te voldoen. Die kwasi-oplegging van die "internet"-stelsel, waardeur betalings vir aankope gemaak word, vervang geleidelik die gebruik van banknote. Sodat die Amerikaanse ekonomiese leierskap absolute beheer oor die onderwerp neem en reeds " *koop en verkoop* " kan magtig of nie, volgens hul goeie wil en oordeel. Reeds, in reaksie op die Amerikaanse versoek, vereis Europese banke dat hul kliënte 'n getekende individuele belastingsertifikaat moet verskaf. In geval van weiering sal betalings nie meer gemaak word nie. Die uitvinding van die "Internet"-kommunikasienetwerk, oorspronklik bedoel vir militêre gebruik, is deur Amerika gebruik as 'n net wat al die inwoners van die aarde gevang het. Nou, onder hierdie afhanklikheid geplaas, kan sy van hulle kry wat sy wil. Maar vandag raak hierdie afhanklikheid slegs die mense van die EU, want die VSA oorheers nog nie die hele planeet Aarde nie. En ons sien skeidings en hergroeperings van die kampe wat die Wêreldoorlog binnekort met geweld en verskriklike gevolge sal teenstaan. Die verbruiker het reeds 'n slaaf van finansiële instellings geword en kan hulle nie meer weerstaan nie. Die nuwe Atlantis organiseer sy beginsels en wette; ons gehoorsaam of ons sterf.

So is die Oekraïense "verlore seun" van 2022 op sy beurt verlei deur die Amerikaanse standaard van vryheid, na die Europeërs, wat eers na die Tweede Wêreldoorlog verlei is. In New Yorkbaai bevestig die teenwoordigheid van die standbeeld met daardie naam, "Liberty", sy bestemming en sy roeping. Een na die ander kom almal wat gelyk is, bymekaar, nie ten goede nie, maar vir die ergste finale konfrontasie wat hulle getal met 'n simboliese " *derde* " moet verminder, volgens Openb. 9:15.

In Frankryk, in die presidensiële verkiesings, het God dit goedgevind om die nasie onder die presidentskap van die jong Emmanuel Macron te plaas, wat **vir 'n tweede keer teen die Franse keuse verkies is**, omdat die teenoorgestelde keuse **vir die tweede keer** die selfs meer gehate "Nasionale Front" betref het, wat intussen herdoop is na "Nasionale Rally". Aan die einde van hierdie dag van 16 Mei 2022 het die sogenaamde arrogante, trotse en ambisieuse jongman, wat in elke man 'n "weerstandige Galliër" sien, seker gemaak dat hy nie oorheers word nie, deur hierdie keer as eerste minister 'n vrou te kies onder die mees lojale en onvoorwaardelike van sy party genaamd "La République en Marche". Met hierdie politieke party beweeg die mensdom wel vorentoe, maar nie na die sukses en geluk waarop gehoop word nie.

Maar aangesien die titel van hierdie artikel die gelykenis van die "verlore seun" is, laat ons dit benut om die pragtige lesse wat Jesus Christus gegee het, uit te lig. Laat ons dus voortgaan met die studie van verse 14 en volgende.

Vers 14: “ *En toe hy alles deurgebring het, kom daar 'n groot hongersnood in daardie land, en hy het begin gebrek ly.* ”

Vers 15: “ *Hy het gegaan en vir een van die inwoners van die land gewerk, en dié het hom na sy lande gestuur om varke op te pas.* ”

Vers 16: “ *Hy sou graag tevrede wou wees met die merels wat die varke eet, maar niemand het hom enige gegee nie.* ”

Vers 17: “ *Toe kom hy tot homself en sê: Hoe baie huurlinge van my vader het genoeg brood, en ek vergaan hier van honger!* ”

In hierdie voorbeeld wat deur Jesus Christus voorgestel is, is die weerspieëling van die verlore seun ietwat opportunisties. Daarom moet ons gee aan die "brood" wat 'n suiwer geestelike betekenis kortkom, volgens die feit dat "die mens moet lewe van elke woord wat uit die mond van God kom".

Vers 18: “ *Ek sal opstaan en na my vader gaan, en ek sal vir hom sê: Vader, **ek het gesondig teen die hemel en voor U.*** ”

Die sonde wat teen die Vader gepleeg is, is eerstens 'n sonde wat teen die Hemel gepleeg is.

Vers 19: “ *Ek is nie meer werd om u seun genoem te word nie; behandel my soos een van u huursoldate.* ”

God gee vir ons 'n voorbeeld van ware bekering. Die seun erken nie net sy skuld nie, maar ook die wettigheid van die verlies van sy regte as seun.

Vers 20: “ *Hy het opgestaan en na sy vader gegaan. Terwyl hy nog ver was, het sy vader hom gesien en innig jammer vir hom gevoel. Hy het gehardloop en hom om die hals geval en hom gesoen.* ”

In die gedrag van hierdie vader openbaar God sy eie gedrag teenoor die berouvolle sondaar. Sy liefde is so sterk en groot soos sy geregtigheid. En sy lang geduld met sondaars getuig van sy buitengewone medelye.

Vers 21: “ *Die seun sê vir hom: Vader, ek het teen die hemel en voor u gesondig en is nie meer werd om u seun genoem te word nie.* ”

Vers 22: “ *Maar die vader sê vir sy diensknegte: Bring gou die beste kleed en trek dit vir hom aan, en gee 'n ring aan sy vinger en skoene aan sy voete.* ”

Vir die verlore seun is die verbasing groot, want sy vader rig hom nie een van die verwyte wat hy aan homself gerig het nie. As 'n smaad eer hy hom meer as 'n seun wat getrou en waardig gebly het.

Vers 23: “ *Bring die vetgemaakte kalf en slag dit. Laat ons eet en vrolik wees;*

Die organisering van 'n fees vind sy verduideliking in hierdie twee werkwoorde "laat ons eet en vrolik wees". Die les sal aan die einde van die storie uitgedruk word, maar reeds hierdie werkwoord "laat ons bly wees" getuig van die blydschap wat die hemelse Vader voel; 'n blydschap veroorsaak deur die berou van hierdie seun wat verlore gelyk het.

Vers 24: “ *Want hierdie seun van my was dood en het weer lewendig geword; hy was verlore en hy is gevind. En hulle het begin bly wees.* ”

Die beginsel word bevestig: om te vind wat verlore was, bring selfs groter vreugde as wat lank bewaar word. Dit leer ons dat 'n geneesde besering meer geluk kan bring as om gesond te wees.

Vers 25: “ *Die oudste seun was in die veld. Toe hy terugkom en nader aan die huis kom, het hy musiek en dans gehoor.* ”

Vers 26: “ *Hy het een van die dienaars geroep en hom gevra wat dit was.* ”

Vers 27: “ *Toe sê die dienaar vir hom: ‘Jou broer het huis toe gekom, en omdat hy hom gesond gevind het, het jou vader die vetgemaakte kalf geslag.’* ”

Vers 28: “ *Hy was kwaad en wou nie ingaan nie. Sy pa het uitgegaan en hom gevra om in te kom.* ”

Vers 29: “ *Maar hy sê vir sy vader: Kyk, ek dien U al so baie jare en het nooit u gebod oortree nie, en U het my nooit 'n bokkie gegee, sodat ek saam met my vriende vrolik sou wees nie.* ”

Vers 30: “ *En toe u seun gekom het, wat u besittings saam met prostitute verslind het, het u vir hom die vetgemaakte kalf geslag!* ”

Vers 31: “ *My seun,* ” sê die vader vir hom, “ *jy is altyd by my, en alles wat ek het, is joune ;*

Vers 32: “ *Maar ons moes bly en verheug wees, want hierdie broer van jou was dood en het weer lewendig geword; hy was verlore en is gevind.* ”

In hierdie gelykenis is die gedrag en redenasie van die seun wat getrou gebly het in sy vader se huis nie abnormaal nie en hy kan net verbaas wees om te sien dat soveel eer gegee word aan die een wat hom op 'n onwaardige wyse gedra het. In hierdie les wys God vir ons die gewig wat liefde in sy oordeel oor mense het. Hierdie les was veral geskik om die harte van Jode wat deur die letter van die wet gevorm is, oop te maak. Die Ou Verbond het slegs onder die heerskappy van geregtigheid gefunksioneer, gebaseer op goddelike verordeninge; liefde en deernis was nie daar nie. Hierdie gelykenis het die harte van die Jode voorberei vir die demonstrasie van God se onmeetlike liefde vir sy skepsels, wie se swaakheid en natuurlike aantrekkingskrag tot sonde Hy alles ken. In Jesus Christus sal God vergifnis en eerbewyse aan alle waarlik berouvolle sondears kan skenk; dit in ooreenstemming met die lering van hierdie gelykenis.

In die rol van die getroue seun wys God die Jode van die ou verbond aan wat deur die wet geleer is sedert die uittoeg uit Egipte. Hul status as eersgebore seuns gee hulle voorkeur bo alle ander mense tot Jesus Christus. Dit is hoekom die Messias Homself in Jerusalem vertoon het, wat Hom hoor praat en getuig het en Hom nietemin op versoek van die Joodse geestelikes laat kruisig het. In hierdie toneel sal die verontwaardiging van die oudste seun die Jode van die ou alliansie kenmerk wat haat sal voel teenoor die uitverkorenes van die nuwe alliansie wat uit die heidene gekies is. Want, vir hierdie Jode, is hierdie eis van die heidene om hulle God te dien ondraaglik en onaanvaarbaar. Wat die gelykenis nie sê nie, is dat hierdie misverstand van goddelike medelye wat in Jesus Christus bewerkstellig is, hulle die verlies van die ewige lewe sal kos wat hulle gehoorsaamheid veronderstel was om hulle te bring. Maar die boodskap is nietemin gegee, en Jesus het dit laat profeteer deur die monde van die Jode aan wie Hy sy gelykenis van die “ *heer van die wingerd en die wynboere* ” voorgehou het, soos dit in Matt. geskrywe is. 21:41: “ *Hulle antwoord hom: Hy sal daardie ellendige mense 'n ellendige dood maak en die wingerd aan ander wynboere verhuur, wat hom die opbrengs in die oestyd sal gee.* ”

Vryheid, Gelykheid, Broederskap ... die republikeinse mite

Vandag, as 'n soldaat van Christus, neem ek die wapens op teen hierdie mite van die republikeinse utopie wat die teenmiddel vir ware geloof vorm.

Dit is misleidend omdat dit valse hoop aanwakker. Dit skep die illusie van die beeld van geluk, so ek kom om dit te ontmantel en te demonstree hoe dit 'n ware bedrogspul uitmaak wat 'n meerderheid in die hele menslike spesie verlei.

Dit is waar dat, as jy dit so saambring, hierdie drie eienskappe jou kan laat droom. En as die resultaat bereik word, sal die mens groot geluk bereik. Helaas, soos alle ideologieë wat deur sondige mense bedink word, produseer hierdie een slegs die teenoorgestelde van wat dit beweer het om te bied. Vryheid verander in kettings; gelykheid in afgrondse gapings; en broederskap in voortdurende stryd.

Vryheid.

Met diversiteit wat baie probleme van naasbestaan skep, word vryheid al hoe enger. Vryheid is ook 'n misleidende illusie, want die Bybel sê vir ons in 2 Petrus 2:19: "*Hulle belowe vryheid aan hulle, terwyl hulle self slawe van die verderf is. Want wat hom oorwin, daarvan is die mens 'n slaaf.*" "En in hierdie opsig is elke mens, geskei deur sy sonde van God, 'n slaaf van sy sonde. Die vryheid wat hy gebruik om te sondig, verbloem 'n verskriklike goddelike veroordeling; daarom is hierdie vryheid werklik misleidend. Maar die onberouvolle sondaar is tevrede met hierdie toestand en gebruik selfsugtig sy vryheid om dié van sy naaste tot sy eie voordeel uit te buit. En hierdie uitbuiting vorm 'n bedrogspul vir die slagoffers van die stelsel. Vryheid word steeds baie beperk deur die toestande van die moderne ekonomiese lewe. Kos kan slegs ten koste van geld verkry word, net soos klere en skuiling, die dak wat noodsaaklik is om 'n minimum beskerming op aarde te vind. Die ontwikkeling van stede ten koste van die platteland het die probleem vererger. Die bewerking van die land het kos verskaf vir baie mense wat vandag uitsluitlik van 'n loon en groot winkels afhanklik is om in hul basiese behoeftes te voorsien. Vryheid is steeds illusie in die sin dat elke mens sy geërfde natuur gehoorsaam. Almal dra gene wat van hul voorvaderlike families geërf is, en 'n blondine met blou oë sal nooit 'n bruin met swart oë wees nie. En hier kom die probleem van skoonheidskriteria, dié van smaak en kleure waarvan elkeen sy eie opvatting het, dinge wat nie ter sprake is nie. Maar as hulle..." nie bespreek word nie, kan dit maklik tot dodelike geskille en konflikte lei.

Wettigheid

Die natuur gee ons van geboorte af fisiese en sielkundige ongelykheid. Maar natuurlik laat die republikeinse ideologie dit aan die wetenskap en chirurgiese medisyne oor om hierdie dinge reg te stel. Dit beweer dat dit mense gelyke regte bied en streef daarna om die gaping wat tussen ryk en arm, die gesondes en die siekes geskep word, te bestry. Laat ons hierdie pogings prys omdat hulle verdedigbaar is, maar afgesien van 'n ideale beginsel, wat is die resultaat wat verkry word? Die rykes bevorder hul verryking en die armes sleep

altyd hul onafskeidbare armoede saam. Hier merk ek 'n eerste onverenigbaarheid tussen die woorde "vryheid" en "gelykheid" op, want dit is juis as gevolg van vryheid dat gelykheid onmoontlik gemaak word. Jesus het mense geen valse illusies gegee nie, want Hy self het in Matt. 26:11 gesê: " *Want die armes het julle altyd by julle, maar My het julle nie altyd nie.* " Net so, terwyl die Gees die laaste dae voorspel, verklaar hy in Openb. 13:16: " *En Hy maak dat almal, klein en groot, ryk en arm, vrymense en slawe, 'n merk op hulle regterhand of op hulle voorhoofde kry.* " Let in hierdie vers op die teenwoordigheid van " **vrye** " **mense en** " slawe " vir hierdie laaste dae van die menslike aardse geskiedenis wat betrekking het op ons tyd en die agt jaar wat nog vervul moet word. Dit is duidelik dat gelykheid vir almal 'n mite sal bly, veral omdat die boosheid van menslike harte net met verloop van tyd toeneem.

Gelyke regte is steeds 'n illusie in die republikeinse woestyn, soos almal kan sien dat die rykes koopkrag, die baie duur, suksesvolle prokureur, en die toestemming van korrupte regters het. Is dit dan nie sonder rede dat Jesus in Lukas 6:24 verklaar het: " *Maar wee julle wat ryk is, want julle het julle troos al gekry!* " En Jakobus 5:1 bevestig dit en sê: " *Kom nou na julle toe, julle rykes! Ween en huil oor die ongelukke wat oor julle sal kom.* " "Gelykheid in sake van geregtigheid is dus nie bereik nie, maar die Republiek bied gelyke geleenthede aan almal," sê sy. Maar is breine gelyk in die verkryging van dieselfde dinge op dieselfde manier? Nee, natuurlik nie. En die probleem met die Republiek is dat dit gekies het om, onder alle moontlike en nuttige aktiwiteite, die mees opgeleide mense te bevoordeel. Die diploma maak al die verskil en rykdom self koop mag. So sluit die bouse kringloop en in republikeinse demokrasie word 'n superieure heersende samelewing gevestig, saamgestel uit ryk en hoogs opgeleide mense. Soos die jare verbygaan, reproduseer hierdie situasie die samelewing van voorregte wat republikeinse demokrasie wou vernietig. In Frankryk het die Vyfde Republiek 'n samelewing van voorregte gereproduseer wat op 'n beginsel baie soortgelyk aan dié van die ou monargie georganiseer is. Maar die kriterium vir toegang tot mag is nou kennis, die diploma wat verkry word van die land se opleidingskolleges. So stoot politici hul kinders in hierdie politieke pad en van vader tot seun neem die nuwe staatsadel beurtelings die roer van die mag.

Die jong Octavianus, neef van die diktator Caesar, het, soos sy oom, die belangrikheid verstaan om die steun van die volk, die Romeinse plebs, te verkry. Om gewilde steun te verkry, het die metode egter dieselfde gebly: dit is nodig om mense die geleentheid te bied om pret te hê, afgelei te word en die grense van individuele en kollektiewe oorsake van plesier te verskuif. Die kalmte en lang vrede van 77 jaar wat tot in ons tyd geheers het, is deur dieselfde middele bereik. Dit is in die verbruik van produkte wat geskep en voortdurend hernu word dat Westerse samelewings vreedsaam en gedwee geword het soos verlang vir die heersende klasse. Terwyl die armes hulself voor televisiekanale en in sportstadions verstom, organiseer en skep hierdie heersende klasse hul individuele en kollektiewe verryking. Sedert 1976 het die ontvangs van bevolkings van Afrika-oorsprong, noord en suid, mense van totale ongelykheid in saambly geplaas. Die aspirasies van sommige word nie deur ander gedeel nie, maar almal het die begeerte om hulself te verryk in gemeen. Want wanneer hulle in direkte

kontak met die rykes kom, ontdek die armes die omvang van hul armoede en sommige is gereed om enigiets te doen om die begeerde rykdom te bekom. So berei ongelykheid die weg voor vir die botsings van ongelyke mense in die Franse Republiek.

Die broederskap

Dit is moeilik, indien nie onmoontlik nie, om hierdie derde republikeinse doelwit te bereik, reeds as gevolg van die mislukking van die twee eienskappe wat voorheen bestudeer is. Die broederskap waarvan die Republiek praat, is dié van globale menslikheid. Nou is dit goed om te onthou dat toe Adam en Eva die eerste kinders was, het die oudste Kain sy jonger broer Abel uit jaloesie vermoor. En hierdie getuigenis alleen sê dat die droom van universele broederskap vir ewig 'n onverweselikbare mite sal bly. Die woord broederskap herinner ons daaraan dat ons broers is, maar broers stry selfs al maak hulle mekaar nie altyd dood nie. En wanneer, benewens rasse-erfenis, godsdienstige verskille bygevoeg word, verdwyn die moontlikheid van die gehoopte broederlike begrip heeltemal. Wat sommige as heilig beskou, beskou ander as onheilig en sonder regverdiging. En wanneer die heilige deur die ongelowige aangeval word, word die ontheiliging die oorsaak van dodelike oorlogagtige botsings. Die ongelowige kan nie die verontwaardiging wat die gelowige voel, verstaan nie. Etniese vermenging is die vermenging van hoogs ploffbare produkte. Jesus Christus het in Matt. 28:19-20: “*Gaan dan heen, maak dissipels van al die nasies, en doop hulle in die Naam van die Vader en die Seun en die Heilige Gees; en leer hulle om alles te onderhou wat Ek julle beveel het. En kyk, Ek is met julle al die dae tot die voleinding van die wêreld.*” Die opdrag was wel om *dissipels van al die nasies te maak*, maar nie om hulle tot slawe te maak of te koloniseer nie. Die eerste sendelinge het die Evangelie van verlossing gebring, maar agter hulle het leërs gekom om die volke wat tot dan toe vry gebly het, onregverdig te onderwerp. Kolonisasie het sendelinge vervang en vry volke is onderwerp aan die slawerny van Westerse ekonomiese toestande. Selfs na die einde van kolonisasie het hierdie volke slawe gebly van hul nuwe Afrika-staatshoofde wat selfsugtig die rykdom wat deur die voormalige koloniseerders uitgebuit is, vir hulself gehou het. Sodat hierdie lande, onderworpe aan ekonomiese wette, hulself nie kon verryk of selfs hul mense kon toelaat om in die produkte van hul land te deel nie. Negritude is pynlik gekenmerk deur die hoogtepunt van ongelykheid: slawerny. Rye gekettingde swartes is deur Moslem-slawehandelaars van Niger na hul lande gelei. Later het die Portugese en later ander Europese volke dieselfde gedoen en die kolomme swart slawe na die landingsplekke van Afrika-hawens gelei, insluitend Ouidah in Benin, waar hulle soos beeste in die ruime van skepe gelaai is wat Brasilië van werkers voorsien het om die suikerrietlande te ontgin, en later om katoen te pluk in die suide van die Verenigde State van Noord-Amerika. Swart mense is dus gekenmerk deur twee verskillende ervarings, afhangende van of hulle in die Weste as slawerny geneem is of onder kolonisasie in hul land gebly het. Maar in ons moderne era het bewustheid wat deur media-aksie bevorder word, 'n mengsel van hierdie twee ervarings geskep, en swart mense leer dieselfde les daaruit: die euwel is deur wit mense veroorsaak. Dit is al hierdie ongeregtighede wat voor God en mense

beoefen word, wat Jesus Christus in ons eindtyd uitbuit om haat en oorlog uit te lok. En hulle het almal as oorsaak 'n blatante uitbuiting van **die natuurlike ongelykheid** wat die mensdom, volgens die wil van God, sedert die begin van sy geskiedenis gekenmerk het. Sodat uiteindelik die republikeinse leuse, vryheid, gelykheid, broederskap, van toepassing is op 'n samelewing van slawe, ongelyke, onvriendelike en teëstanders. Die ergste is dat met eenheid as krag, hierdie krag die vorm aanneem van 'n outoritêre heersende samelewing naby aan fascisme. Die reg op individuele denke en mening word vandag deur republikeinse wette beveg en nagestreef. En net soos die vermoë om teenkanting te verdra, sal verswak met die toeslaan van God se plaë in die laaste dae, neem die vermoë om individuele menings te aanvaar af as gevolg van die konflikte en bedreigings wat sedert 24 Februarie 2022 op die volke van NAVO gebuk gegaan het. Fascisme is terug en dit het nog 'n paar goeie dae voor hom. Dit lyk asof broederskap slegs erken word vir diegene wat die norme wat deur hierdie nuwe kollektiewe Amerikaanse en Europese fascisme vasgestel is, aanvaar en legitimeer; die meester en sy dienaar.

In die hande van die Almagtige God

Ongeag ons geestelike status, is ons mense almal in die hande van die Almagtige God. Of ons nou deur Hom geseën of vervloek is deur Sy volkome regverdige en billike oordeel, ons kan nie anders as om die vervulling van Sy onvermydelike en onvernietigbare opperwil te ondergaan nie. En hierdie situasie raak ook al die hemelse engele, die goeies wat getrou gebly het en die goddeloses wat Satan in sy opstand teen die een en enigste Soewereine Skeppergod gevolg het.

Vir 'n lang tyd en tot in ons moderne tyd, is die bestaan van God maklik deur die normale mens erken; dit, tot die punt dat hulle, geïnspireer deur demone, valse gode gedien het of dit self uitgedink het, want die lewe getuig van soveel intelligensie in sy visuele aspekte en sy funksionering dat die mens, getuie, ontvanger en begunstigde van hierdie dinge, geweet het dat hy self nie die outeur van hierdie skepping was nie; as gevolg hiervan moes verborge intelligensies, magtiger as hy, die oorsprong van hierdie konstruksies gewees het. Daar moet ook op gelet word dat hulle, ten spyte van hul onkunde oor die ware skeppergod, meer intelligensie getoon het as huidige agnostiese of ateïstiese mense wat tevrede is om uiters komplekse konstruksies aan toeval en aan wat hulle "natuur" noem, toe te skryf. Nadat hulle waargeneem het dat die hoogte van die grond met verloop van tyd styg, kom hulle tot die gevolgtrekking dat dit moontlik is om die aarde 'n bestaan van miljoene of biljoene jare te gee. So ek vra hierdie vraag, waar kom die lae aarde en rots vandaan wat die sentrale brandende kern van die Aarde bedek? En hierdie kern, hoe is dit gevorm? Wat was die grondvlak met die geboorte van die aarde?

Gelukkig vir ons wat ware geloof het, hoef ons nie te wag vir mense om die antwoorde op hierdie wettige vrae te verskaf nie. Moderne mense het fiksie uitgevind, 'n term wat verwys na dit wat vals is en uitsluitlik deur die mens verbeel word. Maar in al hul verbeeldingryke vermoë het hulle ver tekort geskiet

aan die werklikheid; omdat menslike verbeelding beperk is, terwyl lewe wat deur God geskep is, slegs tydelik in sy huidige vorm beperk is. Bo alle fiksie is God werklik onbeperk, en Hy hoef slegs te beveel om lewe of materie te skep. En na die einde van die aardse geskiedenis, wanneer die sewende hemelse millennium eindig, met die hernuwing van alle dinge, sal die uitverkorenes wat deur Jesus Christus verlos is, in verwondering die krag van hul skeppergod aanskou wat skielik, op sy bevel, die ou chaotiese aarde in 'n ewige idilliese Tuin van Eden sal omskep.

Dit is waar dat met verloop van tyd en met slegte weer, reën en hewige storms massas grond en modder saamdra wat verlate of bewoonde plekke bedek. En jy moet verstaan dat mense te midde van sulke plaes moet opgegee het en aangepas het by die nuwe situasie wat deur die heersende mag van natuurverskynsels opgelê is. Vandag het die moderne mens kragtige masjiene soos stootskrapers wat geduldig 'n hele berg kan wegskeur. Dit was nie die geval in die verlede nie, en modderstortings het die voorkoms van die terrein permanent verander. Die oorvleueling van 'n paar meter het dus 'n natuurlike verduideliking, maar die veelvuldige lae van die aarde nie. En die pretensieuse valse teorieë wat deur wetenskaplikes geleer word wat aan die Aarde 'n bestaan van miljarde jare toeskryf, het blykbaar net mense afgelei van die vrees wat aan die Skeppergod verskuldig is, soos geopenbaar deur die Bybel self, geskryf deur die getuies van die Joodse Hebreeuse volk.

Vra jouself hierdie vraag: Waarom gebruik hierdie wetenskaplikes nie hul intelligensie om die ontstellende en verstommende getuienisse wat in die Bybel aangebied word, te probeer verstaan nie? Tog is daar 'n paar ontstellende dinge in hierdie onthullings; en reeds, die bestaan van hierdie Joodse volk? Hul intelligensie is dus selektief, en slegs hul individuele en kollektiewe wil is op die spel: hulle kies wetenskap teen God.

Nadat ek die teenoorgestelde keuse gemaak het sedert my geboorte, omdat ek die kans gehad het, deur God geseën, om in 'n godsdienstige atmosfeer gebore te word as gevolg van die ywer van my oom en tante aan my vaderskant, van Darbyistiese Protestantse gehoorsaamheid. Ek het nog nooit my hele lewe lank aan die bestaan van God getwyfel nie, alhoewel ek lank onkundig was oor die ware vorm van sy leerstellige waarheid. Ek het geweet dat die bron van sy openbaring die Bybel was en niks anders as die Bybel nie. So, toe God dit goedvind, na 'n paar pynlike aardse ervarings, het ek as volwassene die hele Bybel gelees en bestudeer, hierdie woord van die lewende God wat vir sy uitverkorenes geskryf is.

Toe, na die Adventiste geloof verwys, het ek die antwoorde ontdek op die teenstrydighede wat ek in die valse Christelike geloof opgemerk het. Die rol van die Sabbat was deurslaggewend en die basis van die profetiese verduidelikings het my heeltemal oortuig. So is ek nou ontsteld om soveel misleide intelligensie in hierdie wêreld te sien, afgelei van die lewende God, en in diens van Satan en sy demone gestel. Terselfdertyd meet en waardeer ek elke dag, en meer en meer, die hoogtepunt van my voorreg wat my lei om die verborge, hoewel geopenbaarde, gedagte van die verlossende skepper God te verstaan. Dis waar! Jesus red sy uitverkorenes deur die bloed wat aan die kruis gestort is, waarop Hy Homself

vrywillig as 'n soenoffer geoffer het, en hierdie daad is die enigste basis van die verlossing wat deur God voorgestel word. Maar waarom het hy soveel vrygewigheid en deernis getoon? Wie kan sê dat Hy dit gedoen het sodat die een wat Hy red, toegelaat word om aan te hou sondig, willens en wetens, teen die gebooie en verordeninge van God? Natuurlik het niemand hierdie arrogante senuwees nie, en tog, sonder om iets te sê, is dit presies wat valse geloof deur sy werke legitimeer en wettig. So het sy skuld betrekking op die getuienisse van die nuwe verbond, want dit is Paulus wat verklaar, in Rom. 6:1-2-12-15: “ *Wat sal ons dan sê? Sal ons in die sonde bly, sodat die genade meer kan word? Ver daarvan! Ons wat vir die sonde dood is, hoe kan ons nog daarin lewe? .../ ...Laat die sonde dan in julle sterflike liggaam nie heers dat julle aan sy begeerlikhede gehoorsaam sou wees nie. .../...Wat dan! Sal ons sondig omdat ons nie onder die wet is nie, maar onder genade? Ver daarvan!* » En in vers 23 gee Paulus ons 'n goeie rede om nie meer opsetlik te sondig nie: “ *Want die loon van die sonde is die dood; maar die genadegawe van God is die ewige lewe in Christus Jesus, onse Here.* » En hierdie “ dood ” sal des te meer verdien word deur die ongehoorsame rebelle, dat hulle deur sy geregtigheid en sy verlossing op te eis, Jesus Christus self maak, volgens Gal. 2:17, “ *die dienaar van die sonde* ”, dit wil sê, hulle pleeg op hierdie manier die ergste belediging wat aan Hom gedoen kan word: “ *Maar terwyl ons daarna streef om deur Christus geregverdig te word, as ons self ook sondaars bevind is, is Christus dan 'n dienaar van die sonde? Verre daarvan!* ”.

Dit is baie interessant om daarop te let dat hierdie onderwerp van “ **sonde** ”, waarteen Paulus Christus se uitverkorenes waarsku, hoofsaaklik in die brief wat hy aan die Romeine rig, voorkom. Omdat ons huidige Christelike Weste die afstammeling is van hierdie volke wat onderworpe is aan die Romeine wat vandag die Europese Unie en sy Engelse uitbreidings in die VSA en Australië uitmaak, maar ook die Ortodokse geloof van die Oosterse lande. Trouens, hierdie waarskuwings van Paulus veroordeel hulle almal, aangesien hulle almal die afskuwelike valse “dag van die Here” eer wat op die eerste dag gekom het om die sewende te vervang, wat deur God geheilig is sedert sy skepping van die wêreld; sy heilige Sabbat. Is die goddelike toorn wat teen hierdie opstandige nasies kom, nie so geregverdig nie?

Van die eerste dag van sy skepping deur God, was die mens, aanvanklik uit klei gevorm deur die hande van die Skepper, in sy hande. Voordat God hom die voorkoms van vlees en bene gegee het, het Hy hom aanvanklik gevorm soos die pottbakker 'n kleivoorwerp op 'n wiel vorm. Hierdie enkele openbaring stel die grense van die mens se status teenoor die God wat alles skep, alles bou en die plan van dinge projekteer wat Hy op hul tyd sal verwesenlik. Ek moet hier getuig hoeveel die diepgaande studie van sy Bybelse profesieë my geloof gevoed het en my ware rus vir die siel laat ontdek het. Omdat die geheim van ware rus lê in die verkryging van antwoorde oor die betekenis van die dinge en gebeure wat ons dag na dag in ons hedendaagse lewens sien plaasvind. Terwyl geleerdes in hul eie tyd antwoorde soek, vind Christus se uitverkorenes diegene wat hulle effektief inlig in die studie van vervloë tye; dinge wat in die profesieë geopenbaar word wat die volgeling van valse geloof koud en onverskillig laat. Dit het die Christelike geloof in sy eenvoudigste vorm opgesom deur die antwoord te herhaal wat in hierdie

Bybelverse uit Handeling 16:30-31 aangehaal word: “ *Hy het hulle buitentoe gebring en gesê: Menere, wat moet ek doen om gered te word? Paulus en Silas het geantwoord: **Glo in die Here Jesus, en jy sal gered word, jy en jou huisgesin*** . » Maar om hierdie kort antwoord te verstaan, moet ons volle aandag gee aan die verse wat volg en reeds vers 32: “ **En hulle het die woord van die Here aan hom en aan almal wat in sy huis was, verkondig.** ” Vir hierdie heidense familie wat in Filippi in Masedonië gewoon het, was die bekering eg en opreg, en hulle hoef slegs “ *die woord van die Here* ” te hoor om waardig geag te word vir die doop wat daarna toegedien is. Maar hierdie bekering het hulle nuwe mense gemaak wie se lewens verander en getransformeer sou word deur die goddelike waardes wat hulle voortaan sou gehoorsaam. “ *Die woord van die Here* ” het hulle die gebooe en verbode wat deur God geleer is, laat ontdek. Dit was die voorwaarde vir Christus se verlossing om aan hulle toegeskryf te word. En dit was dieselfde deur alle tye, en tot in ons eie tyd.”

Die profetiese woord gee rus aan die siel, want dit bied ons die sekerheid dat ten spyte van misleidende voorkoms, die hele wêreld hierdie klei bly wat God vorm om te red of te vernietig. In sy profesieë het hy nooit opgehou om sy finale oorwinning oor al sy vyande te verkondig nie, veral in Jes. 45:23: “ *Ek sweer by Myself, waarheid het uit my mond uitgegaan, en my woord sal nie herroep word nie; voor My sal elke knie buig, en elke tong sal by My sweer.* ” » Paulus neem hierdie vers op in Rom. 14:11. Maar God kondig nie net sy oorwinning aan nie, want sodat sy uitverkorenes ook oorwinnend kan wees, openbaar Hy in sy profetiese openbarings aan hulle in 'n robotportret, deur middel van simbole, die identiteit van sy en hulle vyande. En om oorwinnend uit die stryd van die geloof te tree, is hierdie voorwaarde noodsaaklik. As 'n beginsel, wie kan die onbekende vyand verslaan? Niemand, nie op aarde of in die hemel nie.

Daarom is dit vandag noodsaaklik om die volledige geskiedenis van die Christelike geloof te ken om die globale godsdienstige situasie te verstaan. Voordat ek die Adventiste-geloof betree het, het ek 'n Protestantse pastoor gevra vir dokumente wat die geskiedenis van die Christelike geloof vertel. Só het ek die geskiedenis van die stryd tussen Katolieke en Protestante geleer. Toe, deur die Adventistiese geloof, het ek die bevel van Daniël 8:14 ontdek, en ek kon dus verstaan dat die Protestantse geloof sedert die lente van 1843 deur God verwerp is. Die profetiese woord het my verlig, my gevorm en my geloof onverwagte sekerhede gegee. In hierdie ervaring verstaan ek die regverdiging van hierdie verse uit 1 Kor. 2:14 tot 16: “ **Maar die natuurlike mens neem die dinge van die Gees van God nie aan nie; want dit is vir hom dwaasheid, en hy kan dit nie verstaan nie, omdat dit geestelik beoordeel word. **Maar die geestelike mens beoordeel alles, en self word hy deur niemand beoordeel nie** . Want wie het die sin van die Here geken, sodat Hy Hom kan onderrig? **Nou het ons die sin van Christus.** ”**

In sy progressiewe konstruksie van sy profesieë het God wyslik toegelaat dat almal die basis van hierdie konstruksie interpreteer. Die simbole word maklik geïdentifiseer deur verduidelikings wat duidelik deur die profeet Daniël geformuleer is. Dit is waar van die opeenvolging van dominante heidense ryke in Daniël 2, Daniël 7 en Daniël 8. Maar die openbarings aangaande Christelike tye

vra vir baie meer subtiliteit van sy kant. Die geheim van die uitsonderlike begrip van hierdie geheimenisse wat aan my gegee is, lê in die sintetiese analise wat ek gemaak het deur die volledig ontsyferde leringe te vergelyk wat in elke hoofstuk oor dieselfde periodes, wat onder verskillende simbole geprofeteer is, gehandel het. Deur die voorheen afsonderlike leerstellings saam te bring, is die robotportrette met behulp van hierdie metode geskep, gebaseer op die komplementariteit van die verspreide besonderhede. Só kon die Romeinse identifikasie van die " *klein horinkie* " van Daniël 7 en dié van Daniël 8 op 'n oortuigende en verwarrende wyse vir die pouslike Rooms-Katolieke geloof verkry word. Die aanvanklike geheimsinnige aspek van hierdie profetiese konstruksie was om die Katolieke geloof toe te laat om sy bouse werk te volbring sonder om verwar te word deur 'n identifikasie wat te presies en onweerlegbaar was. Boonop het die goddelike Gees die tyd van godsdienstige vrede gekies wat op die Franse Rewolusie gevolg het om die gedagtes van sy uitverkorenes te rig op die studie van hierdie gespesialiseerde profesieë oor Christelike tye tot die " *tyd van die einde* ". En sy eerste menslike instrument was die Amerikaner, William Miller. Die konstruksie van die boek Openbaring, wat duidelik Openbaring beteken, is gebou op die fundamente wat deur die boek Daniël gelê is, en omdat hierdie Openbaring nog meer besonderhede oor die hele Christelike era openbaar, is die goddelike subtiliteite nog meer talryk daarin, sodat die boek skynbaar onbegryplik is; wat dus voordelig die kwaad geïnspireerde en kwaadbedoelde nuuskieriges uitsluit en ontmoedig.

My gedagtes is vandag vasgevang deur hierdie beeld van die Skeppergod wat alles in sy hande hou. En Hy gaan voortdurend voort om die gebeure van mense se lewens te vorm en gee hulle die vorm wat Hy hulle in sy profesieë voorspel het. Hierdie profesieë openbaar slegs die noodsaaklike, want sy uitverkorenes ontdek oor die dae gebeure wat nie geprofeteer is nie. Hulle word egter steeds gevorm deur die Almagtige God wat oor hulle prestasie besluit. Ek woon in Frankryk, in hierdie land wat vandag nog die beste kan bied wat God na Valence sur Rhône gebring het in die vorm van sy ontsyferde profetiese openbarings, en die ergste, die LGBT-arrogansie van seksuele perverte wat God en godsdienste verag, of dit in sy mees afskuwelike en afskuwelike vorme beoefen. Dit is die finale vrug van die erfenis van nasionale ateïsme en die vrydenkers van sy vyf opeenvolgende Republieke. En logies is laasgenoemde vorm die mees oordrewe en verharde. My grys en wit hare getuig van 'n voortdurende aandagtige ervaring van die Franse geskiedenis tussen die einde van die Tweede Wêreldoorlog en ons tyd. Deur my gedagtes deur profesieë oop te maak, kan ek beter verstaan hoe God die tragedies wat ons vandag ervaar, voorberei het. Want God se ontwerp word oor eeue en wêreldwyd oor sewe millennia gebou. Daarom het hy wat die verlede verag, geen kans om te verstaan wat in sy tyd bereik word nie. Met die beeld van die pottebakker in gedagte, begin die voorbereiding van die vaas wat gemodelleer en gedraai gaan word deur die klei uit die natuur te versamel. Dit word dan bewerk, versag en op die draaibank geplaas. Net so het dit die Christelike Kruisvaarder-aggressie teen die Moslems wat in Jerusalem gevestig was, geneem om 'n blywende haat van Islam teen die opstandige Christendom te skep. En hierdie haat, herwakker en versterk, neem die vorm aan

van aanvalle deur fundamentalistiese Moslem-krygers teen Westerse Christelike lande en teen heidense Asiatiese lande. Godsdiens is die opperwapen wat God gebruik op die tye wat Hy kies om die rebelse mensdom te straf. Godsdienstige fanatisme is veel gevaarliker as die territoriale heerskappy wat die eerste twee Wêreldoorloë gekenmerk het. Daarom sal hierdie godsdienstige fanatisme 'n leidende rol speel in hierdie Derde Wêreldoorlog wat in Oekraïne begin, en dit sal verskriklik verwoestend en vernietigend wees vir militêre en burgerlike lewens. In hierdie Oekraïense konflik neem die vier godsdienste wat deur God verwerp is, reeds deel aan die gevegte. Amerikaanse Protestantisme, gekombineer met Rooms-Katolisisme, Europese, Poolse en Oekraïense, om nie eens te praat van die Jode nie, staan Ortodokse Rusland, bygestaan deur Moslem-Tsjetsjene, teë. En in die toekomstige uitbreiding van hierdie konflik, sal godsdienstige bondgenote hul mede-religieuse ondersteun, wat verskeie plaaslike konflikte elders as in die Oekraïne sal ontketen. Maar die monoteïstiese godsdiens sal nie die enigste een wees wat deur hierdie oorlog geraak word nie. In die Ooste sal Hindoe-Indië teen Moslem-Pakistan te staan kom, terwyl China teen Japan en Indië sal veg. Die visie van hierdie toekoms is maklik om te bepaal, want elkeen van hierdie lande het sy potensiele erfvyand wat sedert die Tweede Wêreldoorlog geïdentifiseer is. En om die finale vernietiging wat die einde van die wêreld voorafgaan en voorberei, te bespoedig, wek God al hierdie ou haat en wrokke wat tydelik dormant gelê het.

Jy kan dus verstaan dat, aangesien alles in die hande van God is, die lot van sy vyande 'n desperate saak is. Maar dieselfde goddelike hande beskerm, dag na dag, sy uitverkorenes, tot die uur van hulle wegraping na sy hemelse koninkryk waar Jesus, volgens sy belofte, vir hulle 'n plek voorberei het vir 'n voorlopige duur van " *duisend jaar* ". Dan sal die ewigheid op die hernude aarde, die " *nuwe aarde* ", geleef word.

Die een wat die lewens van sy skepsels vorm, het gekies om onsigbaar te bly. En hierin openbaar hy sy buitengewone en unieke wysheid wat die antieke mense verstandigheid genoem het. Inderdaad, God se doel is om die uitverkorenes te kies om Hom tot in ewigheid te vergesel. Hierdie seleksie vereis 'n toets van elk van hierdie verkose amptenare. Dit is hoekom God aanvanklik sy skepsels laat dwaal en sondes pleeg, omdat Hy wag vir hulle reaksie en die resultaat van hulle ervaring. In die praktyk van sonde ly die uitverkorene 'n lyding wat hom daartoe lei om sonde te vrees en hom tot goeie gedrag stoot; die weg van bekering. Intendeel, die wat nie verlossing werd is nie, vind bevrediging in die beoefening van sonde. Dan neem hy sonde aan wat die norm van sy lewe word. In die toestand van lyding wat hy aan sonde te danke het, is die uitverkorenes ryp vir bekering. God kan Homself dan in sy lewe vertoon en hom sy reddende waarhede laat ontdek. Jy kan daarop wys dat Jesus in sy leringe in gelykenisse aangedring het op die beginsel van die gevolge as gevolg van God se vergifnis. Die berouvolle sondaar is die perfekte voorbeeld van die uitverkorene wat deur die Almagtige bemin word. En Jesus het hierdie lering opgesom toe Hy in Lukas 7:47 oor die owerspelige vrou gesê het: " ***Daarom sê Ek vir jou: Haar sondes, wat baie is, is vergewe, want sy het baie lief gehad.*** " Maar hy vir wie min vergewe is, ***het min lief*** . ". En Hy het dit duidelik gemaak: " ***Maar hy wat min vergewe word,***

het min lief ." En hierdie presisie onthul die oorsaak van sy onsigbaarheid, want as God sigbaar was, sou min dit waag om Hom uit te daag en te weerspreek soos Satan dit gewaag het om te doen, hy wat God aan die begin van sy bestaan gesien en gedien het. Dit het God sesduisend jaar geneem om die engele en mense te kies wat sy ewigheid waardig is. En sesduisend jaar om hierdie resultaat te bereik, is reeds, selfs vir Hom, 'n baie lang tyd. Want om 'n paar miljoen siele te red, moes Hy die ondraaglike skuldige afpersings van miljarde ander verduur wat mekaar op aarde opgevolg het, of in die hemel aktief was. God se geduld is op die skaal van sy ewigheid, dit wil sê, enorm, maar nie oneindig nie.

Ek het 'n antwoord gegee op hierdie dikwels gevraagde vraag: "hoekom kruip God weg, as hy bestaan?" ". En ek neem hierdie beeld op wat sy antwoord opsom: " **want dis wanneer die kat weg is dat die muise speel** ." En gerusgestel deur sy onsigbaarheid, **het die menslike muise inderdaad op baie maniere gedans, na willekeur in die sondes van vlees en gees gewoel**, sodat God nou kan besluit om hulle die dood te gee, deur, na die Joodse volk in die jaar 70, die straf wat in Eseg. 14:21 aangehaal word, op hulle toe te pas: " *Ja, so sê die Here, YaHWÉH: Alhoewel Ek my vier verskriklike strawwe, die swaard, die hongersnood, die wilde diere en die pes, teen Jerusalem stuur om mens en dier daaruit uit te roei* , ...".

Die Meester Pottebakker vorm die voorwerpe van eer, maar ook die voorwerpe wat vir die verderf geskep is. Beide het 'n rol om te speel. Om nasies na hulle ondergang te lei; In onlangse tye het hy baie jong mans en vroue aan bewind geplaas wat baie aantreklik en aangenaam vir die mense is. Hulle is onbewus van die gevaar van hierdie keuse, want hoewel hulle intelligent en opgevoed voorkom, belaaie met diplomas en opgelei in hoërskole, het hulle almal hul jeug en die grootste nadeel daarvan in gemeen, wat geïgnoreer word. En dit is van kardinale belang, wat ek sterk en aanhoudend beklemtoon: die jongmens is onervare, daarom lyk alles vir hom moontlik, insluitend wat onmoontlik is. Omdat slegs lewenservaring in die mens die vermoë vorm om die moontlike en die onmoontlike te identifiseer. Dit is as gevolg van hierdie beginsel dat God in die Bybel " *wit hare as 'n erekroon* " aanbied, mits hierdie " *hare* " " *wit geword het* " deur te wandel in " *die pad van geregtigheid* " wat deur Jesus Christus geteken is volgens Spreuke 16:31: " *Grys hare is 'n erekroon; dit is op die pad van geregtigheid dat ons dit vind.* " En ons moet hierdie les verstaan wat in Job 32:7 tot 9 gegee word: " *Ek het vir myself gesê: die dae sal spreek, die menigte jare sal wysheid leer. Maar in werklikheid is dit in die mens die gees, die asem van die Almagtige, wat intelligensie gee; dit is nie ouderdom wat wysheid gee nie, dit is nie ouderdom wat 'n mens in staat stel om te oordeel nie* . » Ook, om hierdie God-geïnspireerde mening te bevestig, sien ons witkop-ou mans wat verlei word deur arrogante en lomp jeug aan wie alle foute en slegte keuses vergewe is. Hierdie wit hare het duidelik 'n gebrek aan goddelike wysheid omdat hulle diegene ondersteun wat hul gemeenskaplike vernietiging voorberei. Maar hier moet ek 'n verduideliking bied vir diegene wat 'n goddelike onreg in God mag sien wat intelligensie aan sommige gee en nie aan ander nie. God tree op volgens hierdie woorde van Jesus Christus: " *Want wie het, aan hom sal gegee word, en van hom wat nie het nie, sal weggeneem word wat hy het* ." Die ding wat gegee

word, is die intelligensie van wysheid. Mense is, van geboorte af, draers van dieselfde moontlikhede van keuse, maar dit is hul vrye wil wat hul keuse bepaal volgens hul persoonlikheid. So, hy wat reeds het wysheid in hom, kan sien dat hierdie wysheid deur God vermeerder word. Aan die ander kant, wie wysheid verag, sal God sy intelligensie verminder en hom van alle vorme van wysheid ontnem. En deur hierdie byvoeging of onttrekking van wysheid en intelligensie, wys God dat Hy sy skepsels vorm soos die pottbakker klei op sy wiel vorm.

Die "Slapkop"

Hierdie uitdrukking verwys na die ongehoorsame kind wat sy ouers irriteer en "mal" maak. Hulle weet nie meer wat om te doen nie, want hulle het alles probeer: sagmoedigheid, teregwysing, en uiteindelik vleeslike teregwysing. En die kind rig sy rebelse blik na sy ouers en sê vir hulle: "Nie eers bang nie!" » Ouers wonder: "Hoe het ons tot op hierdie punt gekom?" Maar geen antwoord kom nie, en hulle voel asof hulle 'n heeltemal ongevoelige en ontembare duiwel in die wêreld gebring het. Hierdie ervaring word gedeel deur duisende of miljoene paartjies wat hoofsaaklik in die Weste woon. En die oorsaak van hierdie probleem kan gevind word in 'n reeks gebeure wat plaasgevind het sedert die einde van die Tweede Wêreldoorlog. Ek het reeds die geleentheid gehad om dit te sê, maar die begin van hierdie tendens het in die VSA plaasgevind. Dit was daar dat jeugisme ontstaan het in 'n atmosfeer van rassestryd waar klangroepe van die wit, swart en Spaanse gemeenskappe, en veral Puerto Ricane, geveg het. Hierdie stedelike geweld het die vorm aangeneem van films wat die Europese jeug as "die woede van die lewe" verlei het. Op sy beurt het Europa gesien hoe sy jeug geweld aanpak, die kostuum wat op die Amerikaanse model gemodelleer is, was die swart leerbaadjie, stewels aan die voete; Jeans vir broek, en 'n belt met studs om hulle op te hou. Die gewelddadigste bygevoeg vir geveg, die fietsketting, die metaalknokkelstofdoek en die noodsaaklike, die outomaties oopmaak-switchblade-mes. Dit is moeilik om te glo dat die jeug van die 1960's net die ramp van die Tweede Wêreldoorlog met sy 60 miljoen sterftes vrygespring het. Maar die geestelike aspek van hierdie jeug was profeties omdat dit die beeld van die eindtye vertoon het, waarin hierdie geweld die ontwikkeling van die Derde Wêreldoorlog voorafgaan en bevoordeel. Hierdie geweld in die 1960's het parallel ontwikkel met die musiek van Rock 'n Roll, 'n brutale binêre weergawe van die jazz-styl wat deur swartes geskep is. Die sukses van hierdie nuwighede was natuurlik te danke aan intense demoniese aktiwiteit, maar ook aan die uitvindings van daardie instrument wat ek goed ken, die kitaar, wat geëlektrifiseer en versterk is met behulp van toenemend kragtige versterkers. Die ritme en die klankkrag het 'n plofbare skemerkelkie gevorm wat die skares aangegryp en hulle in individuele en kollektiewe transe gestuur het. Die gebruik van dwelms het die gevolge daarvan vergemaklik en versterk, en so het 'n nuwe euwel uit die nuwe wêreld gekom om deur Europa te versprei.

Generaal de Gaulle, wat in 1958 as president in Frankryk verkies is, het in 1968 'n opstand van jong studente teëgekom. 'n Dors na totale, amper anargistiese

vryheid het onder die jeug ontstaan en hulle het 'n rewolusie begin, die plaveiselstene van die strate afgeskeur en versperrings opgerig. Hulle het die CRS, die republikeinse veiligheidsgroepe, beskermers van orde en die staat gewelddadig teengestaan, en hul slagspreuke verkondig en vertoon: "Dit is verbode om te verbied", "Nie God of meester nie". In die 1960's het jongmense voordeel getrek uit die ontwikkeling van radio. Privaat radiostasies het hul musiek, hul debatte uitgesaai, hul idees versprei en op hierdie manier het die gaping tussen hierdie jongmense en hul ouer mense al hoe groter geword; Ons het toe gepraat van "die boosheid van jongmense", van "die nuwe golf", en ouers, toenemend geabsorbeer deur professionele bekommernisse, het moed opgegee en toegelaat dat hulle deur hierdie stygende golf binnegeval en oorheers word. Jongmense het voordeel getrek uit die feit dat hulle meer as hul ouers aangetrokke was tot die nuwe ontwikkelings wat deur tegnologie geskep is. En die stelsel wat voordeel trek uit hierdie nuwe, baie lojale kliënte, het die jeug toenemend bevoordeel.

In die 1960's het iets fundamenteels gebeur: die gees van protes. Tot dan toe het jongmense aan die familie geheg gebly, maar toe het jongmense al die tradisioneel oorgeërfde gesinswaardes begin uitdaag. Jongmense het slegs die geselskap van ander jongmense gesoek en die gaping met hul families het al hoe groter geword, tot groot wanhoop van hul ouers. In Frankryk het die koloniale oorloë jongmense betrek wat toenemend vyandig teenoor die proses was. In hul dors na vryheid was kolonisasie ondenkbaar. Ook, na die oorlog in Algerië, het jong Franse mense jong Algeriese, toe Tunisiese en Marokkaanse immigrante verwelkom. Die "moenie aan my vriend raak nie"-generasie het ontwikkel onder die presidentskap van Giscard d'Estaing en François Mitterrand. Want een noodsaaklike ding het met hierdie verowering van die jeug gepaard gegaan: die verwerping van God en alle godsdienste.

In hierdie normverandering het sielkundiges van alle soorte 'n uiters belangrike versterkende rol gespeel, want selfs destyds was die wetenskap en sy gegradeerdes gesaghebbendes. En hulle het niks beters gevind om te doen as om die eise van die jeug te regverdig nie. Hulle het by elke geleentheid met hom saamgestem. Een van hulle, van Noord-Afrikaanse oorsprong, het hul geweld geregverdig deur te sê dat dit 'n teken van goeie gesondheid was... Maar ander het die reg van ouers aangeval om 'n ongehoorsame kind fisies te korrigeer, en selfs die verbod daarvan deur die wet verkry. Aangesien dit uit 'n goddelose samelewing kom, is dit nie verbasend nie, maar die weersprek van goddelike raad kan op die lange duur slegs tot 'n onhanteerbare situasie lei. Want God verklaar in Spr. 22:15: “ *Dwaasheid is vasgebind in die hart van 'n kind; die roede van tugtiging sal dit ver van hom af wegdryf.* ”, in Spr. 23:13: “ *Moenie die tugtiging van 'n kind terughou nie; as jy hom met die roede slaan, sal hy nie sterwe nie.* ”, en in Spr. 29:15: “ *Die roede en die teregwyding gee wysheid, maar 'n kind wat aan homself oorgelaat word, bring skande oor sy moeder.* ”

Vandag, 24 Mei 2022, word die rebelse kinders van 1968 uit die mag verwyder, vervang deur 'n nuwe generasie wat selfs meer rebels is as wat hulle was. Die twee hoof politieke partye wat, onder verskillende name, die hedendaagse Frankryk gevorm het, is uiteindelik deur 'n volkstemming verwerp.

Maar hy het nie die ideale plaasvervanger gevind nie, en het die keuse gehad tussen slegs twee kandidate wat deur die helfte van die nasie gehaat word. Trouens, die probleem is minder die leiers as die mense self, want hulle is verdeel in verskeie strominge van burgerlike en godsdienstige denke, universalisties en Europeanisties of nasionalisties. Dus kan geen meerderheid daarin slaag om die nasie te verenig nie. Suiwer politieke keuses word vervang deur baie meer aggressiewe en onversoerbare ideologiese keuses. In sy geopenbaarde oordeel oor Israel, voordat Hy Jerusalem aan die hande van koning Nebukadnesar aan vernietiging oorgegee het, het God die beeld van 'n staf genaamd " *vereniging* " geneem en daarvan in Sag. 11:14 gesê dat Hy dit gebreek het: " *Toe het Ek my tweede staf, vereniging, gebreek om die broederskap tussen Juda en Israel te verbreek.* " Dieselfde vloek tref die Franse volk vandag en die Galliese tweedrag getuig daarvan.

In 2022 is die "klapkop" oral, van die presidentskap tot die onbesliste en voortdurend ontevrede gewone kieser. Dit is die logiese ontwikkeling van die mensdom, wat beteken dat onbehandelde siekte die hele liggaam beskadig, wat hierdie hartseer waarneming verklaar. Ongelukkig vir die mensdom verbied die wet "klappe", en 'n kieser wou een vir president Macron gee, wat hom duur daarvoor laat betaal het. Baie mense het egter 'n geheime bevrediging hieruit gevoel, want arrogansie bevorder nie ondersteuning of waardering nie. En hoe kon hy nie die stok ontvang nie as sy opvatting van die werkwoord om te regeer bestaan uit, ek haal sy woorde aan wat sy teenstanders teiken, "weerstandige Galliërs": "Ek gaan hulle kwaad maak." Die politiek van die afgelope dae het baie verander, en die dialoë wat gewissel word, is hard en onbeskof, selfs vuil. Sosiale mediakommunikasie het iets daarmee te doen. Omdat dit op die "Net" is dat, in anonimiteit, verleidelike en leuenagtige kontakte tot stand gekom het. Bedrieërs is mal daaroor, en eensame siele kom hierheen om hul sielsgenoot te vind. Maar die woorde word vertoon en versprei met al die goeie en slegte gevolge wat hulle kan meebring. Na die lewensnorme is spraak op sy beurt bevry. En die ergste gevolg is op 7 Januarie 2015 teweeggebring deur die spotprenttekenaars van "Charlie Hebdo" wie se heiligsennis nie deur die fundamentalistiese kryger-Moslems geduld is nie. Na hierdie slagting, in die begeerte om beelde te regverdig, waarvan een nogal skurf was, het die geskiedenisonderwyser Samuel Paty homself in die straat laat onthoof sodra hy die kollege waar hy onderrig gegee het, verlaat het. 'n Les moet geleer word uit hierdie gesegde: "Spraak is silwer, maar stilswye is goud." Maar gesegdes en spreekwoorde leer net die wyse mense, nie die "slapkoppe" nie. Die verdedigers van Islam het bewys en sal weer bewys dat die koppe van hul vyande nie geklap word nie...hulle rol. En dit is waar die kind van die Here Jesus Christus moet verstaan dat, in die afwesigheid van bekering van die kant van Westerse sondears, dit Hy, liefde en geregtigheid in vleesgeworde vorm, is wat die aksies en slagtings beveel wat deur hierdie oorlogsugtige aanbidders van Mohammed uitgevoer word.

Die groot skeidingsgod buit skeidings uit, en hul oorsake is so talryk dat hy nie 'n gebrek aan keuses het nie, op die hele aarde, vir nog 'n paar jaar, bewoon.

Die Amerikaanse nuus van 24 Mei 2022 bied ons 'n tipiese voorbeeld van sy weergawe van die "klapgesig". Op die ouderdom van 18 het Salvador Ramos, gewapen en deur die polisie gejag, 'n skool binnegegaan en 19 kinders en twee volwassenes vermoor. En weereens bring hierdie gebeurtenis in Uvalde, Texas, die kwessie van die toelating van mense om gewere te besit, na vore. Hierdie feit neem ons terug na die oorsprong van die vestiging van wit Europeërs op vyandige lande wat bevolk is deur die ware en outentieke "Amerikaners" wat valslik Indiane genoem word. Hierdie invallende volk, wat hoofsaaklik uit Europa gekom het, het bestaan uit gewetenlose mense, gierig na rykdom, en ander wat bloot gekom het om 'n voedsame land te vind. Van die begin af het geweld hierdie land gekenmerk. Met toenemende getalle het die blankes die "rooihude" uitgewis, en die bandiete het die reisigers beroof en na hul misdade in die ontsaglike "Verre Weste" verdwyn. Die uitvinding van die vuurwapen het dit makliker gemaak om dood te maak. Langafstandskiet is makliker as gevegte van naby. Amerika het homself toegerus met wette en howe, en die populêre samelewing is dus ietwat gespaar. Maar hierdie land verdien sy naam omdat dit "bitterheid" in hom dra. Dit breek alle wêreldrekords vir onsekerheid en statistieke van gruwelike moorde. Om geweerbesit te beskuldig is die maklikste, maar die sensors het geen ander keuse nie. Trouens, hulle is almal onbewus daarvan dat hul land sedert die lente van 1843 op 'n spesifieke manier deur God se vloek getref is. Die jong kindermoordenaars word as slagoffers van psigiese en geestesongesteldhede beskou; terwyl dit bloot die vrugte is wat gedra word deur mense wat deur demone besete is, wat God geleidelik bevry. Psigiaters ignoreer voortdurend die bestaan van hemelse geeste apart van God, en indien dit nie gebeur nie, skryf hulle die waargenome aksies aan siektes toe. Die probleem is nie die wapen nie, maar die "klapkop" wat dit besit en gebruik om soveel skade as moontlik te doen. Nou, hierdie begeerte om mense skade aan te doen, is in die gedagtes van die haatlike demone wat Satan as hul leier het. Soos Openb. 12:12 aandui, weet hulle sedert die oorwinning van Jesus Christus dat hulle " 'n kort tydjie " het, en uiteindelik tot die dood veroordeel word. Hierdie vrug, wat lyding en hartseer veroorsaak, getuig van hoe skadelik minagting vir God en sy waardes is. Maar die verligte uitverkorenes word nie mislei deur die interpretasies van die goddeloses nie. Want die profesie het hom gewaarsku teen die haglike en bose lot van die verleidelike VSA. Die komende vernietiging van die magtige Rusland en sy bondgenote sal dit toelaat om, teen God en sy getroue uitverkorenes, sy laaste universele geestelike stryd te voer, wat Openb. 16:16 " *Armageddon* " noem. Sy sal dit volbring in die titel van " *die dier wat uit die aarde opkom* ", soos aangehaal en ontwikkel in Openb. 13:11 tot 18.

Dus, omdat hy nie die verdiende "klappe" of "houe" op die regte tyd ontvang het nie, beëindig die "klapkop", 'n Amerikaanse en meer selde Europese model, sy lewe as 'n afskuwelike moordenaar van kinders en volwassenes. Maar ander weergawes van "têtes à claques" bestaan in elke land op aarde. Hulle is die vrugte van die universele goddelike vloek; gewapen of nie. In lande waar toegang tot vuurwapens verbode of bemoeilik word, vervang die mes dit. En mense sterf ook daar as gevolg van die goddeloosheid en gewelddadige gees wat oor die aarde versprei is.

Dit is Amerikaanse tegnologie, wat sy kennis oor die hele wêreld versprei, wat die oorsprong van die enorme ontwikkeling van videospelletjies is. Mense van alle ouderdomme spandeer ure aan hierdie spelletjies waar hulle aan virtuele gevegte deelneem. Die doel is om die opponerende menslike teikens te "doodmaak" en te "ontploff". Hierdie spelletjies neem die gedagtes van hierdie spelers soveel oor dat hulle besit neem van hul gedagtes sodat uiteindelik 'n verwarring tussen die werklike en die virtuele in hulle geskep word... Gevaar...Gevaar...Gevaar...vir hierdie spelers en vir die hele menslike samelewing. Omdat hierdie Amerika deur alle Westerse nasies as model geneem is en ons onder hulle dieselfde waardes vir sukses, uitdaging, veg en die smaak vir kansspele vind. Onthou dat in Texas en dwarsdeur die "Wilde Weste" baie mans gesterf het bloot om 'n gewapende man uit te daag wat bekend was daarvoor dat hy baie vinnig was. Vandag duur die uitdagings voort in die howe, waar magtige finansiële belange teen mekaar opgestel word. Gewapende uitdagings bly 'n spesialiteit van die gewone mense wat altyd veg om 'n ander gemeenskap teen te staan. Trouens, tyd het verbygegaan, motors het perde vervang, maar niks het in die VSA verander nie, die gemoedstoestand van mans het dieselfde gebly.

Ontken die bestaan van God ten alle koste

Omdat die Republiek in sy beeld van 'n ideale verdraagsame samelewing wil bly, vervolg sy nie godsdienste nie. Amptelik kan enige Europeër vrylik die godsdienste beoefen wat hulle van hul oorsprong geërf het. Die Republiek maak geen onderskeid tussen monoteïstiese en politeïstiese godsdienste nie. Sy regeer die land Frankryk op 'n streng sekulêre wyse. Sy voorkeur gaan egter na agnostisisme en ateïsme. Hierdie skynbare verdraagsaamheid verberg eintlik 'n hewige stryd wat daarop gemik is om geloof in God te vernietig. Gemagtigde godsdienstige uitsendings bied slegs die getuienisse van die vyf hoof godsdienstige gedagtes aan: aan die hoof, op die oggend van die valse "Heredag", die Rooms-Katolieke geloof, die Protestantse geloof, die Ortodokse geloof en die Joodse godsdienste, en laaste om aan te kom, Islam. Hulle het dus elke "Sondag"-oggend 'n klein oomblik om hul propaganda te bevorder. Maar die res van die tyd word gewy aan die onstuimige redenasie van die goddelose, politieke en media. In Frankryk praat ons baie, om eerlik te wees, om niks te sê nie, maar hierdie besprekings gee sommige mense die illusie van hul nut; die ambisieuse en die trotses word gelei en geëer. Behalwe vir Moslems, praat byna al die mense van Christelike oorsprong in Frankryk nie van God nie en dink ook nie aan Hom nie. En alles word gedoen om dit so te maak.

Die voorbeeld van die "Balkanoorlog" demonstreer hierdie feit doeltreffend. In die voormalige Joego-Slawië, na die dood van Maarskalk Tito, wat dit verenig het, het konflikte die etniese groepe waaruit dit bestaan het, geskei. Daar was Ortodokse Serwië, Katolieke Kroasië en Moslem-Bosnië. Maar ten spyte van hierdie verskillende godsdienste wat betrokke was, wou politieke en mediakomentators nie van godsdienstige konflikte hoor nie. Ou, streng godsdienstige haat, wat reeds veroorsaak het dat die Katolieke Kroatiese Ustasha

(Soldate) tydens die Tweede Wêreldoorlog teen die Ortodokse Serwiërs geveg het, is hernu nadat hulle as Joego-Slawiërs in vreedsame samehang bestaan het. Maar nee! Vir politici en joernaliste was die probleem nie godsdienstig nie. So 'n ontkenning van die voor die hand liggende moet 'n regverdiging hê. En ja! Daar is inderdaad 'n verduideliking wat ek hier aanbied: Sekularisme kan slegs werk as die mense sekulêr bly. En om hom sekulêr te hou, moet hy verhoed word om in die bestaan van God te glo. Nou, die erkenning van die godsdienstige karakter van 'n oorlog kan die blik op die onsigbare God aanmoedig, want vir Hom is die doel van oorloë juis om die mens in nood te dompel, sodat hy in ongeluk begin besin oor die oorsake van die tragedies wat hom tref. Dit staan geskryf in Pred. 7:14: “*In goeie tye moet jy bly wees, maar in slegte tye moet jy dink aan die dinge.*” God weet baie goed dat wanneer die grond onder sy voete meegee, die mens skielik in die bestaan van God begin glo, en dikwels, selfs tevergeefs, in sy desperate situasie, roep hy Hom aan. Daarom vrees die Republiek dat hulle die godsdienstige onderwerp moet aanroer. En dit is nie net in oorloë dat dit so optree nie. Dit doen dieselfde vir elke terroriste-aanval wat deur kryger-Islam gepleeg word. Die eerste kommentators stel, waar moontlik, die optrede van 'n ongebalanseerde persoon, 'n mal mens, 'n fanatikus voor. Godsdienstige verantwoordelikheid word dus dikwels van die hand gewys. In Toulouse, om dieselfde rede, is 'n aanval op die AZF-fabriek deur 'n besluit van die president en die regering wat deur die plaaslike prefek oorgedra is, geïnterpreteer as 'n ongeluk wat aan die fabrieksbestuur toegeskryf word. Dit is ten spyte van die getuienis van die RG, die Algemene Intelligensiediens wat later deur president Sarkozy ontbind is. Die ondersteuning van sekularisme vereis konstante staatsleuens en media-disinformasie.

Die oop oorlog in Oekraïne is nog 'n voorbeeld. Die media sien hoofsaaklik net die botsing tussen die twee nasionalismes, Oekraïens en Russies. Getuies het egter bevestig dat die twee oorlogvoerende partye verskillende godsdienstige praktyke gehad het. Maar hulle het nie hierdie godsdienstige keuses as die hoofredes vir die botsing aangebied nie. En dis jammer, want godsdienstige keuses is die oorsaak van die belemmering vir eenheid. In die geval van Oekraïne is dit inderdaad 'n godsdienstige keuse wat verklaar waarom Oekraïense Russe die Russe in Moskou teenstaan. Hulle het afgestig en opgehou om Pous Kirill van Moskou as hul geestelike leier te erken; dus is die oorsaak van teëspoed fundamenteel godsdienstig. Daarbenewens is daar in die weste van Oekraïne Oekraïners van die Katolieke geloof, verwant aan die Katolieke Pole wat aan Oekraïne grens, en daar is ook Joodse gemeenskappe versprei oor die hele Oekraïne.

Om godsdienstige rusies te oorleef, word sekularisme gedwing om vir die bevolking te lieg. Maar nie alles is 'n leuen nie, want dit is maklik om menslike gedagtes te rig op nie-godsdienstige elemente, soos die karakter van die Russiese president wat God manipuleer soos geopenbaar in Eseg. 38.

Op die stelle van televisiestasies wat spesialiseer in deurlopende nuus, hoor ek net disinformasie. Voormalige generaals lewer hul kommentaar, maar hul ou ervarings word heeltemal oorgeneem deur die situasie van hierdie hedendaagse Oorlog. Klein "drones" word gebruik om skepe, helikopters, tenks en kanonne te

vernietig, sodat die beeld wat gegee word dié van Dawid met sy slingervel is, wat die Filistynse reus Goliath met 'n enkele klip doodgemaak het. Behalwe dat daar in hierdie oorlog nie Dawid of Goliath is nie, maar twee lande wat vasbeslote is om die teenstander te verslaan, en God seën nie die een meer as die ander nie, en hoewel dit deur die kommentators geïgnoreer word, is dit Hy wat die oorsake van hierdie konfrontasie gekonstrueer het. Maar ek herinner u daaraan dat sy vernietigende projek gemik is op Europa, hierdie ou vyand wat Katolisisme vereer het, 'n leuenagtige godsdiens wat sy profete en sy uitverkorenes vervolg het: soos voorheen, het die skuldige en opstandige Joodse nasie in sy tyd gedoen.

Die oë van mense is vir hulle 'n strik, en die onsigbare goddelike saak word grootliks in onguns gebring. Tog gaan God nie hierdie situasie verander nie, want vir Hom is daar geen sprake daarvan om rebelle te "dwing" om sy bestaan te erken nie. Wat eenvoudige gesonde verstand behoort te sê, is genoeg vir hom. Of hy in God glo of nie, dit maak vir hom min saak; die dwase man sterf net soos die valse gelowige. In God se oë tel slegs Sy uitverkorenes wat deur ware geloof verlos is. Die gevoelens en oordele van diegene wat hom verag, kom uiteindelik terug om hulle te spook.

Hierdie verduidelikings help jou om beter te verstaan waarom Republikeinse politici vermy om godsdiens te bespreek, en tot hul laaste asemteug sal hulle dit aanhou doen. Vir hulle, hoe minder ons oor God praat, hoe beter vaar sekularisme.

Hierdie "tyd"-faktor wat alles verander

Tyd bied 'n probleem vir die mensdom omdat dit progressiewe gevolge veroorsaak wat so stadig vergroot dat hulle ongemerk bly. Wetenskaplikes is deeglik bewus van hierdie beginsel sedert hulle geëksperimenteer het met 'n padda wat in 'n bad gedompel is wat geleidelik verhit is totdat dit kook: dit sterf sonder om op die hitte te reageer omdat dit geleidelik toeneem. Soos die uiteindelige lot van hierdie padda wys, dra hierdie beginsel dodelike gevolge. In die veld van ekonomie weet mense hoe om berekeninge oor projeksie in tyd te maak. Ongelukkig vir hulle word hierdie voorsorgmaatreël nutteloos as gevolg van die skielike veranderinge wat deur krisis en oorloë teweeggebring word. Wêreldnuus getuig elke dag van die omwentelinge wat die planne vir vrede en voorspoed van volke, koninkryke en nasies in twyfel trek.

Goud word al 'n veilige hawe genoem vanweë die stabiliteit wat dit aan globale ekonomie bied. Die keuse van "goud" was des te meer verstandig omdat dit vir God "geloof wat deur beproewing gereinig is" simboliseer, in 1 Petrus 1:7: "sodat **die beproewing van julle geloof, wat kosbaarder is as goud** wat vergaan (**alhoewel dit deur vuur getoets word**), kan lei tot lof en heerlijkheid en eer by die openbaring van Jesus Christus." Die Amerikaanse Dollar wat dit vervang het, is, anders as goud, die waarborg van onstabiliteit. En hierdie vervanging is 'n duidelike teken van Amerika se geestelike status, wat sy Dollar, die nuwe Mammon, plaas in die plek van die ware geloof wat dit nie meer produseer nie. En dit is 'n waarborg van onstabiliteit, heel eenvoudig, want die werklike waarde daarvan hang af van die goeie gesondheid van die Amerikaanse

ekonomie. Wanneer hierdie land in rykdom afneem, word sy dollar oorwaardeer. En dan is al wat dit verg 'n aandelemarkpaniek vir alle monetêre waardes om ineen te stort en te begin fluktrueer. Amerika verkry sy rykdom uit die uitbuiting van sy ondergrond, van sy groot maatskappye en van globale finansiële beleggings, insluitend die beroemde "pensioenfondse" wat, teen woekerkoerse geleen, die aftrede van Amerikaanse werkers en werknemers, die aftrede van al sy werkers, finansier. Dus, met die verloop van tyd, veroorsaak veranderinge in situasies krisis en monetêre skommeling van die Dollar self. Maar as die monetêre standaard word dit beskerm en kan dit nie aangeraak word nie; ten spyte van sy nadele.

ware geloof in Christus 'n vaste waarde wat nie mettertyd wissel nie. Hy wat dit beoordeel, is ewig en het die waarde daarvan van die grondlegging van die wêreld af vasgestel; die boeke van die Bybel getuig hiervan. Die Rooms-Katolieke geloof, gestig in 538 en gebaseer op die leerstellige fondament wat deur die heidense Romeinse keiser Konstantyn I opgelê is ' het nog nooit enige waarde vir God gehad nie, en die groot en lang geskiedenis van hierdie eerste vorm van die Christelike geloof, wat Frankryk betref, was dus vir God niks meer as 'n lang misleidende opvoering wat deur die duiwel gerig is nie. Sy werk is vergemaklik deur die onbeskikbaarheid van Bybelse geskrifte, wat deur skrywermonnike in kloosters bewaar is. Na die Katolieke Kerk is die Protestantse geloof die tipiese beeld van 'n voorlopige monetêre waarde waarvan die behoorlike evaluering vanaf 1843 sou ophou, die datum toe die perfekte leerstellige vereiste van God die waarde daarvan verwyder het wat toe slegs die Adventiste geloof betref het. Hierdie kort en vinnige oorsig van tyd getuig dus dat, suiwer en volmaak in die tyd van die apostels, die geloof met verloop van tyd sy waarde verloor het, en dit toe weer gedeeltelik en ten volle in 1843 gevind het. Maar die waarneming wat so opgemerk is, toon dat die aantal ware uitverkorenes van Jesus Christus deur die geskiedenis heen die norm van 'n klein "*oorblyfsel*" is.

In die geskiedenis van Frankryk sedert die einde van die Tweede Wêreldoorlog het die tydfaktor weer ernstige gevolge gehad. Die geskiedenis van die Vyfde ^{Republiek} is dié van ons "padda", hierdie onrein, groen dier, waaraan die satiriese politieke komedie-televisieprogram "*Bébête Show*" die president van Frankryk, François Mitterrand, gekoppel het. Dit was in werklikheid die aankoms aan die bewind van hierdie sosialistiese president in 1981 wat enorme verandering in Frankryk teweeggebring het. Hy het 'n humanistiese standaard gevestig met die beeld van "die roos", hierdie blomsimbool van liefde. Hy het sodoende gereageer op die wense en eise van die jeug wat bruisend geword het. 'n Ou "wyse man" het dus mag en gesag aan die jong "dwase" gegee. Hy het geen idee gehad waarheen hierdie benadering die hele land sou lei nie. Want die jeug verslind die uitgestrekte hand, dan die arm en selfs die hele liggaam, dan verslind dit homself.

Die tydfaktor werk sedert 1976 teen Frankryk, toe dit die hereniging van families van sy immigrantwerkers, wat hoofsaaklik uit Algerië, Tunisië en Marokko gekom het, gemagtig het. In 1976, as 'n klein minderheid, was hierdie immigrasie die koue water waarin ons Franse "padda" geplaas is. Maar hierdie minderheid sal groei en toeneem tot die punt om 'n veeleisende komponent van die Franse volk te word. Hier bereik die vergelyking met die "padda" sy finale

vorm, want die koue water het kookpunt bereik, en dit brand en maak die Franse "padda" dood. Tussen die begin en die einde van die immigrasie gekoppel aan ons jaar 2022, het 66 jaar verloop, waartydens gereelde botsings dit moontlik gemaak het om die finale situasie te voorspel.

Die Sosialistiese Party wou 'n perfekte, onberispelike humanisme beliggaam, want Frankryk se kolonialistiese verlede het op mense se gewete geweeg. Daarom, om hierdie fout goed te maak, het hy groot toegeeflikheid getoon teenoor die wandade wat deur burgers van hierdie immigrasie gepleeg is. Hy het self die stryd teen rassehaat bevorder, totdat hierdie stryd omgekeer en van kant verander het. Maar wanneer die laaste vrugte verskyn, is dit reeds te laat. Te laat vir trotse leiers om hul foute te erken, te laat om van SOS Rassisme die regte weg te neem wat dit gegee is. Want onmiskenbaar wou sosialisme, afgesny van God, die liefde van vreemdelinge wen deur ongeregtigheid te beoefen. Want die toegeeflikheid wat teenoor hulle getoon is, het slegs 'n swakheid getoon wat hulle aangemoedig het om nog meer te verkry. Die regte gedrag teenoor buitelanders is om die wette wat die burgers van die land straf en beloon, op hulle toe te pas, niks meer, niks minder nie. En die eerste tekens van rebellie en slegte gedrag moes streng en op 'n bekende wyse gestraf gewees het, om 'n afskrikmiddel te stel vir alle buitelanders wat op Franse bodem verwelkom word.

Die les is die volgende: minderheids-Islam is diskreet en gedwee, maar wanneer dit die meerderheid word, verander dit en word dit aggressief, veeleisend en beperkend, en eis uiteindelik die toepassing van "sharia", die reëls wat in die Koran en gebruiklike erfenis vasgestel is. In Europa is die beoefening van godsdienstige proselitisme verbode, en tot nou toe het valse Christene hierdie verbod gerespekteer. Maar Islam, soos die Christelike geloof, het 'n roeping om proseliete te maak en die ongelowiges tot die godsdiens van Mohammed te bekeer, en hulle het reeds bewys dat die besluite van die ongelowiges geen effek op hulle het nie. Dit is hoekom die stryd vir sekularisme wat oor Christene gewen is, uitgedaag word deur Islam, wat baie minder genadig en verskriklik meer strydlustig is.

Hierdie ervaring wat ons land beleef het, veroordeel die lewe sonder God en verhef die heerlijkheid van sy volmaakte geregtigheid. Want God verander nie sy oordeel nie. Hy pas dit nie aan volgens die onderwerp wat beoordeel word nie. Dieselfde wet, dieselfde reëls, word op almal afgedwing, verkies en afgesit.

'n Eksklusiewe onderhoud met die Russiese minister Sergei Lavrov is op die Franse televisiekanale TF1 en LCI uitgesaai. Hy het alles uitgespreek wat Rusland geleer het uit die gedrag van die Westerse NAVO-kamp sedert 1945. Hy het die voortdurende en opeenvolgende oortredings van die ooreenkomste wat destyds gemaak is, veroordeel. Ek is nie Russies nie, maar ek het self hierdie selfde oortredings en arrogante ondernemings waargeneem wat deur die Westerse kamp onder Amerikaanse invloed uitgevoer is. Ek het hulle waargeneem en veroordeel, elkeen op sy eie tyd. Ek het slegs die Russiese verteenwoordiger hoor noem wat deur die geskiedenis bevestig is. So, met die tydfaktor, het die koue Russiese water aan die begin warm geword, gereed om te kook. Maar die daders van hierdie misdade, wat soms die historiese waarheid gedeeltelik erken, beskuldig Rusland nietemin van leuens. Hulle wys dus hoeveel 'n onoorbrugbare

afgrond tussen hulle en die betekenis van waarheid gegroei het. En die gesegde word steeds bevestig: "Hy wat sy hond wil doodmaak, beskuldig hom van hondsdelheid." As goeie en dwase humaniste glo hulle dat dit hul plig is om die swakkes teen die sterkes, die armes teen die rykes te ondersteun, maar selfs in hierdie benadering is hulle heeltemal inkonsekwent, want hulle ondersteun, oor die onderwerp van Oekraïne, al die nasionalistiese en ander waardes wat hulle veroordeel en waarteen hulle in Frankryk en in Europese lande veg. Word die armes in Europa en die VSA, hierdie vesting van kapitalisme en wêreldhandel, teen die rykes verdedig? Volgens hierdie mense is V. Poetin besig om afpersing te doen, maar wat is die Europese en Amerikaanse sanksies en die wapenvoorsiening aan die Oekraïners, indien nie ekonomiese en militêre afpersing teen Rusland nie? Die armes is nie noodwendig reg teenoor die rykes nie, en God kan 'n ryk persoon regverdig en 'n arm persoon veroordeel as hy dit verdien. Geregtheid, ware geregtigheid, is nie gebaseer op postulate of vooropgestelde idees nie. Dit veroordeel slegte daade en regverdig goeie daade. Die omwentelinge wat deur onstuimige nasionalistiese ontwakings veroorsaak is, was dikwels die bron van verskriklike oorloë. Ons Europa is op soortgelyke dinge gebou en ons Frankryk het 'n baie belangrike rol daarin gespeel. Maar die vereniging van Frankryk is 'n baie oppervlakkige prestasie. Die huidige Frankryk is die produk van 'n samekoms van oorspronklik onafhanklike streke. Hoe kan ons, "terselfdertyd", volgens Macron se formule, steun vir Oekraïense nasionalisme en die weiering van nasionalisme teenoor die Korsikane regverdig?

Die goddelose man self het die nette gestel waarin hy uiteindelik gevang is. Dit is die gevolg van onregverdige gedrag wat, deur meer regverdig as God te wil wees, in teenstrydigheid en verwarring verval, waarvan " *Babel* " die profetiese voorloper was.

Noudat hierdie waarhede gesê is, laat ons nie hierdie vermaning van Jesus Christus vergeet wat vir ons sê in Rom. 12:18, deur die mond van Paulus: " *As dit moontlik is, sover dit van julle afhang, leef in vrede met alle mense.* Ons kan nie dwase dwing om ons lief te hê en goed te keur wat ons goedkeur nie. Laat ons dus voordeel trek uit die wyse raad wat deur koning Salomo geskryf is, insluitend dié van Spr. 23:9: " *Spreek nie voor die ore van 'n dwaas nie, want hy sal die wysheid van jou woorde verag.* " En daar is ook hierdie twee oënskynlik teenstrydige verse uit Spr. 26:4-5: " *Antwoord 'n dwaas nie na sy dwaasheid nie, sodat jy nie soos hy word nie. Antwoord 'n dwaas volgens sy dwaasheid, sodat hy nie wys is in sy eie oë nie.* " Trouens, wat die Gees vir ons sê, is om te getuig van wat waar is, maar om nie onnodig aan te dring by diegene wat nie ons mening deel nie. Die waarheid word nie op dwase afgedwing nie, en ons kennis van God se plan is nie aan ons gegee om die geestelike situasie wat deur die nasies van die aarde gevestig is, om te keer nie. Die goddelose, ongelowige en ongelowige mense self het deur hul goddeloosheid die dramatiese situasie geskep wat nou in verskeie vorme, vandag en tot die lente van 2030, op hul koppe terugval."

Die tydfaktor hou nog baie onaangename verrassings in vir die volke van die aarde. En in Frankryk, hierdie Saterdag, 28 Mei, in die heidense tempel van die Stade de France wat in Saint-Denis geïnstalleer is, het 'n verskriklike fiasko vir Frankryk plaasgevind. As gevolg van die gebruik van nagemaakte gedrukte

kaartjies, is houers van egte kaartjies van die seisoenwedstryd ontnem. Hierdie probleem beklemtoon die uiterste gierigheid wat die ontwikkeling van sokker in Wes-Europa kenmerk. Die beweerde bedrog en verduistering spruit uit die prys wat in kaartjieverkope bereik is, €70 tot €690 per sitplek, maar wat op gespesialiseerde beurse en op die swartmark vir tot €5 000 herverkoop is. Die betrokke bedrogspul onthul 'n ongelykheid wat voorheen ongemerk verbygegaan het. Maar hoe skandalig is hierdie hoogtepunt van buitensporige weelde vir diegene in die wêreld wat sukkel om hulself te voed om te kan lewe! Dit is die vrug van afgodery wat hierdie hele samelewing voor God veroordeel. In die oproer en wanorde wat geskep is, het die veiligheidspolisie ingegryp en die ergste is sodoende vermy. Maar deur die situasie uit te buit, het skurke of boewe die Engelse ondersteuners aangeval en hulle beroof. En hierdie aksie wys hoe ver gierigheid die mensdom kan lei, naamlik tot plundering. Dit, gedryf deur ongetemde en ongetemde buitelandse immigrasie en buitelandse besoekers, vind plaas net na die verkiesing van president Macron. Maar net voor die wetgewende verkiesings bevestig hierdie plunderingsdade die risiko's wat deur die nasionalistiese partye van die Franse Regse veroordeel word. Ons sien dus 'n nuwe vlak van verheffing in die uitdrukking van haat wat immigrante van oor die hele Afrika teenoor Frankryk voel. En hierdie haat sal net met verloop van tyd groei. Frankryk het homself dus in skaamte gehul voor televisiekykers regoor die wêreld; 'n diskreditasie wat gebring is deur sy jong president wat tydelik as hoof van Europa aangestel is.

Die tydsfaktor word baie verskillend gesien, afhangende van of geloof teenwoordig is of nie in die mens wat dit analiseer. Vir die mens sonder geloof, is wat die verlede opgebou het 'n prestasie. En dit gee hierdie prestasie die moontlikheid om in die toekoms voort te sit. Dit is deur hierdie beginsel dat die Westerse volke, begunstigdes van 77 jaar van vrede, geglo het dat hulle 'n vlak van kultuur en ervaring bereik het wat die verlenging van hierdie vrede kon waarborg. Maar, intendeel, die man van geloof weet dat vrede slegs tydelik kan wees, wanneer dit heers oor 'n samelewing wat God afkeur en veroordeel. Maar om hierdie goddelike oordeel te verstaan, moet ons dit steeds ontdek deur die studie van die Bybelse openbarings daarvan. Ook die wysheid wat van God geërf is, laat die verligte man toe om te sê: Tot nou toe het vrede geheers. Maar daarna, hoe lank dit ook al mag duur, sal die winde van die toorn van menslike oorloë weer waai en hulle is slegs die aardse visuele aspek van die toorn van die hemelse en onsigbare Almagtige God, dit wil sê, die konkrete bewyse van sy vloek.

Wat was, is wat sal wees

Die titel van hierdie artikel is geneem uit Pred. 1:9: “*Wat was, sal wees, en wat gebeur het, sal gebeur. Daar is niks nuuts onder die son nie.*” Dit alleen regverdig die belangstelling in ons lees van die Bybel, wat vir ware gelowiges die

woord van God is, geskryf deur mense, onder diktee of inspirasie. In hierdie Bybelse openbaring wou God die begrip van sy getroue uitverkorenes bevorder deur die historiese feite te organiseer, sodat hulle in werklikheid dieselfde verskynings op 'n duidelike wyse weergee vir die twee bondgenootskappe wat Hy agtereenvolgens met sy dienaars tot stand gebring het. Hierdie benadering het 'n dubbele belang. Die eerste is om te bewys dat volbringde feite nie die produk van toeval is nie, maar van 'n goddelik gekonstrueerde intelligensie. Die tweede is dat deur die lees van die ervaring van die ou verbond, die getroue uitverkorenes van Christus die betekenis van die boodskappe wat deur analoge beelde oorgedra word aangaande feite wat in die nuwe verbond volbring is, duidelik kan begryp.

Om hierdie verduideliking te staaf, kan u, soos ek, let op hierdie ooreenkomste van lot wat in die twee alliansies bereik is.

Beide alliansies begin hul ervaring in nasionale eenheid of godsdienstige eenheid; Die 12 stamme van Israel, vir die antieke een; die 12 Joodse apostels van Jesus Christus, vir die nuus. Gedurende hul geskiedenis het 'n godsdienstige skeuring plaasgevind; Die tien stamme van Israel het in die tyd van Rehabeam, die seun van koning Salomo, van die stamme van Juda en die Leviëte afgeskei. In die Nuwe Verbond, in die valse, ontroue Christendom, vanaf die 12de^{eeu en verder}, het die Gereformeerde geloof van die Rooms-Katolieke geloof afgeskei. En in beide verbonde bevoordeel hierdie skeidings nie goddelike waarheid nie, nóg vir die tien stamme van Israel wat kies om weg te breek, nóg vir die Protestantse geloof. Ek weet dat die aanbidding van godsdiensgeskiedenis op hierdie manier verbasend mag wees, maar hierdie verbasing is uitsluitlik gebaseer op 'n gebrek aan begrip van die oordeel wat God oor hierdie Protestantisme gevel het, wat Hy grootliks as "skynheilig" beskou. Want in hierdie era skitter die waarlik uitverkorenes nie met glorieryke militêre daade nie; Hulle aanvaar eenvoudig om, sonder om hul naam aan die nageslag na te laat, die lot van martelare te ondergaan wat God hulle voorgee. En dit verklaar waarom die mensdom slegs die godsdienstige groepe uit die geskiedenis onthou wat die meeste van Jesus Christus geskei is: die Rooms-Katolieke geloof en Calvinistiese Protestantisme; en dit, slegs in die westelike gebied van Europa wat in Daniël en Openbaring aangedui word deur die simbool van die "tien horings". Aan die rand van hierdie twee godsdienste, in die Ooste, is Ortodoksie, wat van Katolisisme afgeskei het en die vervloekte "Sondag" van Konstantyn I saamgeneem het 'logies ook sedert 1843 deur God se vloek getref, die datum waarop die herstel van die heilige Sabbat profeties geëis is deur die verwagte goddelike bevel van Daniël 8:14.

Na die begin en die skeiding is die einde van die twee alliansies deur drie opeenvolgende strafoorloë bewerkstellig; drie deportasies na Babilon, vir die ou alliansie, in – 605, in – 597, en in – 586; drie opeenvolgende wêreldoorloë vir die Rooms-Katolieke Europa van die Nuwe Alliansie, in 1914, in 1939 en in 2022. Ek onthou dat die huidige oorlog in die Oekraïne die enigste doel het om die nasies van die EU, wat steeds die teikens van die toorn van Jesus Christus is, by hierdie konflik te betrek. Daar is geen Bybelse profesieë wat spesifiek die eerste twee wêreldoorloë voorspel nie. Maar dit is juis hier dat die aankondiging van die drie deportasies na Babilon van die ou verbond ons inlig en ons toelaat om die rol te verstaan wat die eerste twee wêreldoorloë in God se plan speel. Soos met die Ou

Verbond, het hulle sy uitverkorenes gewaarsku oor die " eindtyd ", oor sy voorbereiding vir 'n Derde Wêreldoorlog, waarvan die vernietigende rol so belangrik is dat God dit op verskeie maniere profeteer, in Daniël 11:40 tot 45, Openbaring 9:13 tot 21, en Esegïel 38 en 39. Hierdie drievoudige opeenvolging van wêreldoorloë bevestig die simboliese betekenis van die getal "drie" wat vir God en sy verligte uitverkorenes perfeksie aandui. Die identifisering van die Derde Wêreldoorlog is gebaseer op die parallelisering van die leringe van Levitikus 26 met die tema van die " sewe trompette " van Openbaring 8 en 9. In beide verbonde lê God **opeenvolgende strawwe op** om die minagting wat teenoor " sy insettinge en sy gebooie " getoon word, te straf, volgens Lev. 26:14-15-16: "**Maar as julle na My nie luister en nie al hierdie gebooie doen nie, maar as julle my insettinge verag en as julle siel 'n afsku het van my verordeninge , sodat julle nie al my gebooie doen nie, maar my verbond verbreek , So hier is wat ek aan jou sal doen . Ek sal verskrikking, toring en koors oor julle stuur, wat julle oë sal laat wegkwyn en julle siel sal pyn; en julle sal julle saad tevergeefs saai; julle vyande sal dit verslind. "**", wat tans handel oor Oekraïense koring wat deur die Russe gesteel is. In Levitikus 26 duur die strawwe voort tot die einde van die hoofstuk. En so is dit met die " sewe basuine " in Openbaring; dieselfde goddelike reaksie op ontroue gelowiges in beide verbonde. God bevestig dus sy stelling in Mal. 3:6: " Want Ek is YaHweh, **Ek het nie verander nie** ;" en julle, kinders van Jakob, is nie vernietig nie. »

Nog 'n les word deur God aan sy dienaars van die eindtyd gerig: die ervarings van die twee verbonde is op identiese vorme gebou, baie soortgelyk, want die standaard van verlossing is ook dieselfde; altyd gebaseer op volkome gehoorsaamheid aan God se wil; dieselfde gesondheidswette, dieselfde morele wette en dieselfde gebooie, voor Christus en na Hom; slegs die godsdienstige feeste wat in Christus vervul word, hou op en verdwyn. En al hierdie openbarings wat op mekaar gemodelleer is, het slegs een doel vir God; dat hy sy uitverkorenes en alle mense wat hierdie termyn waardig is, moet oortuig dat hy inderdaad die organiseerder van die lewe en sy beproewinge is; dié van die laaste dae wat besonder moeilik en verskriklik is, vir mense, diere en die hele natuur.

Die laaste drie wêreldoorloë het ook in gemeen, met die drie deportasies van antieke Israel, die opstandige en wrede gemoedstoestand van hul onderskeie tydgenote. Hierdie denkwys is veral geïdentifiseer deur die woord "Nazi" in die Tweede Wêreldoorlog, maar hierdie term verskrik slegs diegene wat permanent deur hierdie Europees-gesentreerde oorlog geskend is. Besef dat vir die nuwe geslag wat mag het oor die mense van vandag, die "Nazi" slegs die fantasie is wat hul vaders geterroriseer het, die voorvaderlike vrees vir "pappa". Deur die vernuwing van mense word vorige ervarings tevergeefs en nul gemaak. En die nuwe leiers is gereed om die foute en foute van die verlede te herhaal. Vandag verdedig die Oekraïense jeug die reg op hul wrede en genadelose oorlogagtige nasionalisme fel, net soos byna die hele Duitse volk die oorloë wat deur hul "Führer" gevoer is, ondersteun het. En in Frankryk en ander Europese nasies, met die uitsondering van Hongarye, word dieselfde steun aan die Oekraïense saak gegee. Die "SS"-regimente word vervang deur die Azov-groep wat toesig hou oor die amptelike Oekraïense leër, soos Adolf Hitler se "SS" toesig gehou het oor die

offisiere van die "Wehrmacht"; die gereelde Duitse leër. Maar moenie verbaas wees dat mans hulle in alle groot oorloë onderskei deur skrikwekkende ekstremistiese gedrag nie. Dit was dieselfde in alle dramatiese eras. Bedreig deur die inval van koning Nebukadnesar se leërs, het die Jode diegene, soos Jeremia, wat as defaitisties en dus skadelik vir die hele nasie beskou is, tot die dood vervolg. Met dieselfde vasberadenheid en om dieselfde redes, in die "Nag van die Lang Messe", het die "Nazi"-gewapende groepe die leiers van die "SA"-groepe wat as te vreedsaam en immoreel beskou is, vermoor. En by nabetragting, is hierdie veronderstelde ekstremistiese gedrag verkieslik, want dit lei nie tot verwarring nie. Jesus self aanvaar nie halfpad nie, aangesien Hy die Adventis van die laaste dae vra om homself " *koud of warm* " te wys in Openb. 3:15-16. Maar ons joernaliste en politici identifiseer nie hierdie ekstremistiese nasionalisme met Nazisme nie, want dit teiken nie in die openbaar die Joodse saak nie; en Nazi-identifikasie word selfs moeiliker gemaak deur die feit dat die Oekraïense president self Joods is. Boonop, vir die jeug wat aan bewind gekom het, is Nazisme geïgnoreer en het dit niks anders as die herinnering aan 'n vervloë en verouderde oorlogstyd verteenwoordig nie. Die nuwe Nazisme het dus 'n blink toekoms aangesien dit deur die sogenaamde demokratiese volke gelegitimeer word. Nazisme was en is weer, wat die Bybelvers bevestig: " *wat was, is wat sal wees* ."

Die jong Oekraïense nasie laat ons toe om al die gevolge van generasievernouing te sien. Sy wou haarself bevry van die streng lewensreëls wat deur Rusland beskerm word, wat baie konserwatief was en ook weer godsdienstig geword het. En in sy onafhanklikheid het dit, soos Frankryk in sy rewolusionêre tyd, die moeilikhede ervaar om te versoen en mense saam te laat leef, elkeen met hul eie konsepsie van vryheid. En onder die jeug, soos oral, was daar mense wat die geweld, krag en mag bewonder het wat die Duitse Nazi-groepe in 1939 gekenmerk het. Maar dit maak nie sin om so ver terug te kyk nie, want dit is dieselfde smaak vir die plesier om te domineer en wettiglik hul vyande te kan doodmaak en die kele van hulle af te sny wat die oorsprong is van die bekerings tot ekstremistiese radikale Islam van jong wit Westerlinge. En dit was in Frankryk dat die embrio van die Daesh-groep gevorm is, waarvan die bekendste eksekuteurs Franse was. Elke keer as hulle onafhanklik word, ontdek mense dieselfde gevolge van vryheid, en reproduseer op hul beurt die gewelddadige ervarings wat reeds deur ander volke voor hulle ontdek is. En dit moet gesê word dat die ervaring van ander nooit as model geneem word nie. Soos ons die lewe betree, herontdek elke mens sy eie ervaring, en wat waar is van die veragde Bybel, is ewe waar van die ervarings van ander. Dit verklaar waarom Frankryk, ten spyte van sy lang ervaring van vryheid, geen uitsondering is nie en ook die gevolge van die hernuwing van sy jong bevolking ly. Laat ons bewus wees dat alles nuuts 'n risiko van gevaar inhou, want nuwigheid is steeds die onbekende. En dit verklaar waarom mense, soos ons ouer word, baie konserwatief word. En hierdie vrees vir nuwigheid is ongetwyfeld die oorsaak wat die oorlewing van die mensdom tot ons laaste tyd verklaar. Vandag, omdat politieke mag in die hande van ambisieuse, trotse en onervare jeug oorgegaan het, in lande waar etniese en godsdienstige vermenging die norm is, het menslike botsings weereens nie

moontlik nie, maar onvermydelik geword. Europese simpatie vir Oekraïne is gebaseer op die feit dat dit die slagoffer van 'n Russiese militêre aanval is. Maar wat hierdie Europeërs nie weet nie, is dat in hierdie jong, bevryde Oekraïne dinge gebeur wat hierdie selfde Europeërs sou skandaliseer. Video- en fotografiese bewyse sirkuleer egter op die internet wat Middeleeuse praktyke van openbare strawwe toon wat toegepas word teen teenstanders of lede wat nie ywerig genoeg vir die saak van Oekraïne geag word nie. 'n Ooggetuie het selfs tipiese Nazi-praktyke teenoor gevange Russiese soldate veroordeel. Maar dit is oorlog wat hierdie ontwikkeling van absolute haat en sy wrede gruweldade bevorder. Om menslike geweld aan te moedig, stel die duiwel talle keuses of motiverings in die rakke van sy supermark beskikbaar; godsdienstige oorsake, veelvuldige ideologiese oorsake, insluitend dié van ekstremistiese nasionalisme, dikwels gelegitimeer maar hoe dodelik. Daar is ook die anargiste wat "nóg God nóg meester" wil hê, maar totale vryheid vir almal eis.

Afgesny van God, leef die dierlike mensdom volgens die wet van diere wat rede gee aan die sterkstes. Die swakke is dus verplig om hom aan sy oorwinnaar te onderwerp, of te sterf, of homself ver van die teëstander te verplaas. Jean de la Fontaine, 'n tydgenoot van Lodewyk XIV, het hiervan bewus geskryf: "die rede van die sterkstes is altyd die beste"; en toegepas op God, "die sterkste", kan hierdie leuse slegs deur al sy ware uitverkorenes goedgekeur word. In die middelposisie is die onbesliste, die huiwerige, die verwarde en die skynheilige, nie in staat om hul standpunt oor verskillende kwessies duidelik in te neem nie. Dit is in hulle dat enorme onsamehangende oordele geopenbaar word, wat hul diep gedagtes onder humanistiese voorkoms verbloem. In werklikheid is hulle lafaards en aanvaar nie die gevolge van hul opinies ten volle nie.

As ons 'n bietjie dieper in die openbarings van die Bybel delf, vind ons ander soortgelyke onderwerpe in beide verbonde. Dit is opmerklik dat die naam van die "vrou Isebel" die oorspronklike model was van die heidense vrou van koning Agab. Deur die verslag van haar in 1 Konings 16:31 en tot 2 Konings 9:37 te lees, kan ons verstaan hoe sy die simbool van die Rooms-Katolieke pouslike kerk in die Christelike era geword het. Die twee "Isebels" het in gemeen 'n duiwelse stryd gerig teen die ware dienaars van God wat hulle wil vernietig. En dit was hierdie vervolgende optrede wat die eerste Protestante toegelaat het om sy vals Christelike en eintlik heidense Romeinse leerstelling "die dieptes van Satan" te noem. Verder, aangesien die naam "Isebel" beteken "waar Bel (of Baäl) is," beskuldig God die pouslike kerk subtiel daarvan dat hulle eintlik 'n aanbidders van die duiwel is waarna verwys word met die naam "Baal" of "Bel". Deur hierdie logiese skakel sal hy dit ook die naam "Babilon die Grote" kan gee, aangesien dit, as 'n nuwe "Babel"-animator van godsdienstige verwarring, "die trots en arrogansie" manifesteer wat gestraf is in koning Nebukadnesar, bouer en verfraaier van die antieke stad wat hierdie naam dra. Maar deur dit "Babilon die Grote" te noem, veroordeel God ook die Katolieke godsdiens as 'n heidense mag, soos die geval was met die antieke stad wat deur koning Nebukadnesar gebou is, wat later die enigste een was wat tot die God van Daniël bekeer is. Deur sy volgelinge die moontlikheid te bied om verskeie "heiliges" te aanbid, neem die

Katolieke godsdiens 'n aspek aan soortgelyk aan heidense politeïstiese godsdienste.

Nog 'n beeld wat gereproduseer is, het betrekking op Adventisme, wat vanaf 1843 gestig is, maar eers in 1863 in die VSA geïnstitusioneel is. In Openb. 7 gee God dit die voorkoms van " *twalf stamme* " wat, rakende Christene van heidense oorsprong van die nuwe alliansie gebaseer op die 12 apostels, geen werklike vleeslike skakel met die 12 oorspronklike Joodse stamme het nie. Maar deur hierdie beeld te neem, sê God vir ons dat Hy na 1843, in sy uitverkore Adventiste, gesorteer en geselekteer deur twee opeenvolgende toetse van geloof, in die lente van 1843 en in die herfs van 1844, die geestelike Israel vind wat sy liefde vereis het. Dus, na die totale Katolieke ongehoorsaamheid en die gedeeltelike Protestantse ongehoorsaamheid, het God deur Dan. vereis. 8:14, die herstel van al sy leerstellige waarhede en die Adventiste-generasies, wat deur hom waardig geag is, het mettertyd al hierdie herroepde waarhede ontvang en herstel. Want God het sy uitverkorenes baie lief wat sy persoon, sy verlossing en sy wette baie liefhet. En sy ewige plan is slegs om hierdie ontsaglike liefde te deel met diegene wat Hom liefhet. Maar hierdie liefde is nie net teoreties en geestelik nie, want dit is, logies, baie veeleisend en direk verwant aan die uitsonderlike vorm wat sy eie demonstrasie van liefde aangeneem het. Sy inkarnasie in Jesus Christus vereis 'n buitengewone kapasiteit tot selfverloëning. Daarom gaan die erkenning van Sy uitverkorenes deur die seremonie van die doop, waarin die sondige mens veronderstel is om te sterf, in Christus op te staan en in die status van slaaf vir Hom te leef. God getuig dat Hy sy Uitverkorene in die Adventiste-geloof vind, deurdat Hy aan hierdie laasgenoemde instelling, wat in 1863 in die VSA gestig is, die naam "Sewendedag-Adventiste" gee. Ons vind in hierdie naam die woord "Adventis" wat die toets van die wag vir die wederkoms van Christus bevestig, wat die oorsprong van sy seleksie is; 'n verwagting of Latynse "adventus", twee keer geprofeteer, in 1843 en 1844. Dan, die tweede oorsaak van die heiligmaking daarvan, die melding van die " *sewende dag* ", bevestig die herstel van die heilige goddelike Sabbat wat aan die einde van die eerste week van dae van die aardse skepping deur die skepper God, die Almagtige, ingestel is. Die belediging, wat die eerste rusdag was wat deur die heidense Romeinse keiser Konstantyn I " die Grote" sedert 7 Maart 321 opgelê is, is dus in die herfs van 1844 opgehef, maar slegs in die kamp van die "Adventiste" wat in 1863 amptelik onder die institusionele naam van die "Sewendedag Adventiste"-kerk sou hergroepeer. Nog 'n uitdrukking wat deur God gekies is, bied hierdie herstelde standaard van geloof aan in hierdie woorde in Openb. 14:12: " *Hier kom die lydsaamheid van die heiliges te pas; hier is hulle wat die geboorte van God en die geloof in Jesus bewaar.* " "Teen hierdie definisie is bedrog nie moontlik nie, want die eerbewyse wat aan die Romeinse "Sondag" gegee word, vorm 'n oortreding van die vierde gebod met betrekking tot die sewendedag-Sabbat. Daarom voldoen diegene wat hierdie Sondag eerbiedig nie aan hierdie kriterium wat deur God gestel is nie. En wanneer hy sê " *wat die geboorte van God onderhou* ," verwys hy na die onderhouding van die tien; nie dié van die nege of die agt nie. Die herstel van die Sabbat wat vanaf 1843 vereis is, was juis bedoel om respek te verkry vir hierdie gebod wat steeds deur gevalle Katolieke, Ortodokse en Protestantse Christene

oortree word. Maar die ergste vir hulle is dat hierdie enkele oortreding sedert 1843 die aanspraak op die ander nege gebooe van God ydel en nutteloos maak. Dit is wat Jakobus ons leer wanneer hy in Jakobus 2:10 sê: " *Want wie die hele wet onderhou, maar in een opsig struikel, is aan almal skuldig.*" "Hierdie stelling vereis verduideliking. Wie die gebod van die ware sewende rusdag oortree, kan nie beweer dat hulle God eer en Hom uitsluitlik gehoorsaam nie, soos die eerste gebod vereis, deur vir mense te sê: " *Jy mag geen ander gode voor my aangesig hê nie.*" Inderdaad, as die ware skeppergod respek vir die sewende dag se rus eis, word gehoorsaamheid aan die eerste dag se rus dus gedoen tot voordeel van 'n ander god as homself, in hierdie geval Satan, die leier van die rebellekamp. En na die oortreding van die eerste gebod, is dit die respek vir die tien wat ineenstort en die aanspraak op gehoorsaamheid verloor dan alle legitimiteit. Want deur sy laaste kerk te simboliseer deur die simbool van die " *twalf stamme* ", kan almal verstaan dat die pligte van hierdie laaste geestelike Israel nie minderwaardig is as dié van die eerste nie. Sedert God gekom het om vir sondes in Christus te sterf, het Sy eise aan vergeefde sondaars nie verminder nie, hulle het toegeneem volgens Matteus 5:21-22: " ***Julle het gehoor dat aan die mense van die ou tyd gesê is : 'Jy mag nie doodslaan nie; hy wat doodslaan, is werd om deur die regters gestraf te word. Maar Ek sê vir julle dat elkeen wat vir sy broer kwaad is, verantwoording moet doen voor die gereg; dat hy wat vir sy broer sê: 'Raca!', is werd om deur die Sanhedrin gestraf te word; en elkeen wat vir hom sê: 'Jou dwaas!'***" *verdien om deur die vuur van die hel gestraf te word.* »

Die beginsel van " *wat was, is wat sal wees* " het ook betrekking op die opkoms van dominante leiers wat gekenmerk word deur 'n passie vir teater en die verhoog. Hierdie mense verander in despote wat tot groot wreedheid in staat is; soos Nero, die seun van Messalina, wat sy aan bewind gebring het deur keiser Claudius en sy wettige erfgenaam Britannicus te vergiftig. Die gevaar van hierdie smaak vir die teater lê daarin dat hierdie karakters nie meer onderskei tussen die normale lewe en die verhoog nie. Hulle speel voortdurend 'n rol en is slegs besorg oor die verleiding en behaag van diegene rondom hulle. Kunstenaars is perfeksioniste wat verplig voel om alles wat hulle doen deur te voer. En hierdie dwingende behoefte het Nero, hierdie sinistere en beroemde bloeddorstige moedermoordenaar Slagter, sy moeder waardig gemaak. Na hom vind ons in die geskiedenis, in Frankryk, die kind wat op vyfjarige ouderdom koning geword het, nie minder sinister, Lodewyk XIV. Ons vind in hom alles wat Nero gekenmerk het, minus die waansin. Maar sy begeerte om diegene rondom hom tevrede te stel en te verlei, was dieselfde. Hy het sy lewe gespeel wat sy verhoog geword het. En sy duiwelse trots het hom daartoe gelei om homself te vergelyk met die "son", die simbool van God vir die manne wat hy red. Gevolglik het God sy lang heerskappy onder buitengewoon koue, donker, winterse toestande geplaas wat getuig van sy verontwaardiging en woede omdat hy die Bybel en die verdedigers daarvan meer as enige ander koning van Frankryk vervolg het; selfs so ver gaan as om die strafkorps van die "Drake" te skep om Protestante in die afgesonderde berge en platteland van die land te agtervolg. Sodra hy gesterf het, het die tyd na normaal teruggekeer. En baie later, toe sy kis oopgemaak is, het sy liggaam in goeie toestand gelyk, maar eenvormig swart; die hoogtepunt van ironie vir die

“sonkoning”. En hierdie swart kleur verbind hom met die sinistere Nero wie se oorspronklike naam, "Nero", swart in Latyn en Italiaans beteken. Hierdie twee karakters het die dienaars van die God van waarheid vervolg, omdat hulle self in diens was van die donker leuen wat deur die duiwel gevestig is. In moderne tye, in die VSA, het president Ronald Reagan ook van die stadium van die artistieke lewe na die presidentskap van die land beweeg. Hy was ook bekend vir sy outoritêre karakter en sy haat teenoor Rusland, wat destyds Sowjet was. Dan kom ons by ons tyd, toe die jong president Volodymyr Zelensky pas in die Oekraïne verskyn het. Hy het ook van die verhoog na mag oorgeskuif. En in ons era van wydverspreide en openbare inligting, is hierdie magsaanval voorafgegaan deur 'n presidensiële rol in 'n televisiedrama genaamd "Dienaar van die Volk". Klein belangrike profetiese detail om daarop te let; Aan die einde van hierdie reeks skiet die president al sy politieke medewerkers met twee masjiengewere dood. Soos Nero en Lodewyk XIV, speel die jong president, gretig om te behaag en te verlei, sy rol in die lewe soos hy op die verhoog gedoen het, reeds "hardlynig" in sy losbandigheid. Om sy land se nasionale vryheid te verdedig, het hy homself in 'n krygsleier omskep, en sy duiwelse verleiding werk so goed dat byna alle NAVO-staatshoofde verlei word deur sy moed en sy onophoudelike toesprake en appêlle. Hy sal nie van sy rol afwyk nie en sal dit tot die einde toe beklee, dit wil sê tot sy dood. Sy artistieke aard vereis dit en dwing hom daartoe. En weereens lok die kunstenaar, deur sy gesag en verleiding, die dood van duisende soldate en burgerlikes en die verwoesting van sy land, verpletter onder Russiese bomme en missiele. In Frankryk, sedert 2017, het 'n jong man wat passievol is oor die artistieke lewe en teaterkursusse geneem het, Emmanuel Macron, die president van die Franse streek geword nadat hy homself, voor sy verkiesing, en in sy woorde, "sy onervareheid en onvolwassenheid" "opgeëis" het. Paradoksaal genoeg het sy outoritêre en outokratiese opvatting van mag gelei tot 'n krisis wat die vyandige en veeleisende demonstrasies van die "geel baadjies" uitgelok het. Hierdie baadjie was oorspronklik bedoel om die sigbaarheid van motoriste wat op die pad onklaar geraak het en van tweewielbestuurders te verbeter. Hierdie deel van die Franse, slagoffers van die ekonomiese keuses wat deur die leiers gemaak is, is "aan die kant van die pad" gelaat en hul "geel baadjie" het hulle aan die hele bevolking bekend gemaak. Na hierdie probleme het God oorlog gevoer teen die nasies van die aarde en hulle onderwerp aan die vrees vir pandemiese siektes deur wat niks meer as 'n wêreldwye epidemie was as gevolg van die Covid-19-virus nie. Die ekonomie is dus vir twee jaar geblokkeer, deur 'n besluit van die jong, "onvolwasse" president in paniek. En skaars uit hierdie verwoestende krisis het die konflik tussen Oekraïne en Rusland uitgebreek. Terselfdertyd het ons jong president die roterende presidentskap van die EU oorgeneem. En onder sy gesag en die besluit van die Europese Kommissie het Europa die saak opgeneem en die kant van Oekraïne teen Rusland gekies en sy vyand van wapens voorsien wat Russiese militêre en burgerlike personeel doodmaak. Hierdie konflik het begin as 'n burgeroorlog, waarin mag in die hande van die Oekraïense Katolieke kamp in westelike Oekraïne oorgegaan het, beïnvloed deur sy bande met Rooms-Katolieke Pole, wat tradisioneel vyandig teenoor die Russies-Ortodokse godsdiens was. Voortdurend aangevuur deur die wapens wat vrygewig, maar nie sonder

belangstelling nie, deur die VSA en die Europeërs aangebied word, neem die konflik toe in moorddadige intensiteit en die afskuwelike aspek wat Oekraïne verwoes het, neem slegs die toekomstige aspek voor van die hele Europa wat op sy beurt deur Rusland verwoes en vernietig is, geïrriteerd deur hierdie militêre hulp en die ekonomiese sanksies daarteen. Ja, kunstenaars, mense in die vermaaklikheidsbedryf, is inderdaad verskriklik gevaarlike mense aan wie politieke mag nooit toevertrou moes gewees het nie. Hulle is natuurlik begaafd om skares te verlei wat gehipnotiseerde en gemanipuleerde toeskouers word en hulle het 'n formidabele bemeestering van die kuns van openbare redevoering en diskoers. Maar anders as wat hulle dink en beweer, het hulle slegs 'n skadelike invloed op hul mense wat hulle tot vernietiging lei. In die onbybelse gelykenis van die "koets en die vlieg" beliggaam hulle perfek die rol wat die vlieg speel. Terwyl die perde sukkel om 'n swaar gelaaide koets teen 'n heuwel op te trek, pla 'n vlieg hulle en byt hulle. Toe hulle die bopunt van die heuwel bereik het, het die perde, uitgeput van die inspanning, die skadelike plaagvlieg hoor sê: "Gelukkig was ek daar." Dit was die lesse van die geskiedenis wat die sondige mensdom nie geleer of in ag geneem het nie. Dit word dus gelei om dieselfde vernietigende dramas te herleef en reeds, dag na dag, in die Oekraïne, is die tragiese laaste "eskalasie" aan die gang en het dit begin. En tog het God duidelik in sy Bybel geskryf: " *wat was, is wat sal wees* ." Ook is sy verkose amptenare wat in sy woord glo nie verbaas of verras deur die herverskynings van die moordenaarmonsters nie. Hulle is getuies van die God wat hulle verlig en niks doen sonder om sy dienaars, die profete, te waarsku nie, soos Amos 3:7 leer: " *Want die Here, YaHWéH, doen niks sonder om sy geheim aan sy dienaars, die profete, te openbaar nie.* » En so gewaarsku, niks kan hulle verlei nie, volgens Matt.24:24: " *Want daar sal valse christusse en valse profete opstaan; Hulle sal groot tekens en wonders doen om, as dit moontlik was, selfs die uitverkorenes te mislei* .

Liefde, volgens God

Wanneer liefde dit sy plig maak om ook volkome regverdig te wees, neem die situasie 'n ingewikkelde vorm aan wat slegs goddelike wysheid kan oplos.

Wanneer mense probeer om hierdie voorwaarde te vervul, teëkom hulle 'n natuurlike probleem, naamlik hul partydigheid. Inderdaad, elke skepsel het 'n persoonlike standpunt oor alles wat dit bevooroordeeld maak. Sielkundiges praat oor die objektiwiteit en subjektiwiteit van mense, maar daar is nie so iets soos absolute, werklike objektiwiteit nie, want ons opinies word gekondisioneer deur ons heeltemal vrye individuele natuur. Dus, iemand wat geloof het, word deur hierdie kriterium gekondisioneer. En hy is dan nie in staat om die redenasie van iemand wat nie geloof het nie, te regverdig nie. Dit is hierdie fundamentele kriterium wat ons, in God se oë, soos saad maak wat in die aarde gesaai is, waarvan sommige sal ontkiem en 'n goeie plant voortbring, en ander sal opdroog en nooit ontkiem nie, of 'n sieklike, nietige plant sal voortbring. Ons menslike natuur, heeltemal subjektief, lei ons daartoe om een van die twee keuses te bevoordeel tot nadeel van die ander, sodra hulle in volkome teenstelling lyk; wat

liefde en geregtigheid kenmerk. Maar ons moet steeds verstaan wat die woord geregtigheid beteken, want anders as die woord liefde, het die woord geregtigheid twee betekenis aangesien die toepassing daarvan uit straf of kwytstelling bestaan. In menslike denke word die woord geregtigheid slegs in die sin van straf gevoel; die een wat die dief of moordenaar voor die regters bring om tronk toe geneem te word. Hierdie enkele opvatting verberg die ander baie positiewe aspek van geregtigheid wat God in staat stel om sy gehoorsame uitverkorenes te eer en te seën. Die individuele persoonlikheid van elke skepsel maak kollektiewe menslike bestuur onmoontlik. Menslike leiers is te onvolmaak om die menslike massas wat uit baie verskillende mense bestaan, tevrede te kan stel. En hierdie onmoontlikheid word vertaal deur voortdurende politieke uitdagings; protes as die norm van die rebelse en wispelturige menslike natuur. Volmaakte eenheid is dus slegs moontlik na 'n seleksie en sortering van menslike siele, waarin God diegene sal behou wat Hy moreel ooreenstemmend gevind het met sy ideale model wat Hy in die persoon van Jesus Christus aangebied het. Sonder hierdie ooreenstemming is die ewige lewe nie moontlik nie.

In Openb. 3:19 sê Jesus Christus, “ *die Getroue Getuie* ”, “ *Almal wat Ek liefhet, bestraf en tugtig Ek. Wees dan ywerig en bekeer julle.* ” Jesus gee die hele mensdom 'n les wat moderne filosowe en psigiaters weerspreek. Volgens sy goddelike opinie bestaan liefde daarin om die skuldiges te straf. Maar nie almal word deur liefde gestraf nie, en God self maak 'n baie duidelike onderskeid tussen diegene wat Hom liefhet en diegene wat Hom nie genoeg liefhet nie. In hierdie vers spreek Hy Christene aan wat in sy laaste instelling in die menslike geskiedenis gedoop is: die Sewendedag Adventiste Kerk. Mense betree hierdie kerk om verskeie redes: oorerflik, lewenskans, of persoonlike keuse van oortuiging nadat hulle die onderwerp bestudeer het. En selfs in laasgenoemde geval sal die studie baie verskillende vrugte dra, afhangende van die individuele aard van die aansoeker; Die studie kan oppervlakkig of, intendeel, uiters diepgaande wees. Daarom is Christus se woorde van vermaning aan almal gerig, maar sal slegs effek hê op sy ware uitverkorenes. Want om by hierdie vermaning baat te vind, moet 'n mens weet wat konkreet die verwyte is wat deur die goddelike Jesus aangespreek word. Christus bestaan uit. Gedurende my tyd as lid van hierdie amptelike kerk, het ek 'n man hoor en sien huil in sy prediking en gebed. Hy het verwys na hierdie gebrek aan liefde waarvoor Jesus sy laaste instelling verwyte. Maar hy was verkeerd oor hierdie afwesige liefde omdat hy dit as broederliefde geïnterpreteer het, terwyl God dit die betekenis van liefde vir die waarheid gee. En die permanente oordrag van profetiese interpretasies wat geërf is van die teorieë wat deur die pioniers van die werk ontwikkel is, sonder dat hul foute reggestel word, is vandag nog die verduideliking en regverdiging daarvan. Met verloop van tyd het God gewag vir 'n geestelike herlewering wat nie gekom het nie en dit is hoe my bediening sy doel gevind het. Nadat ek die kerk binnegegaan het, het ek die profesieë vir Jesus Christus, sy uitverkorenes en myself bestudeer. Lig is aan my gegee en die profesie het duidelik en verstaanbaar gespreek. Ten spyte van hierdie duidelikheid, is die aankondiging van Christus se wederkoms in 1994 saam met die hele boodskap verwerp; volgens die sekulêre beeld: "die baba het met die badwater uitgegaan." En hierdie gebrek aan wysheid, wat bestaan het

uit sortering voor weggooi, was noodlottig vir hom. Want hierdie openbaring wat ek sedert 1982 van Christus ontvang het, het die kontemporêre vorm van sy verteenwoordig. onmeetbare liefde. En die alliansie van die gevallenes met die vorige gevallenes het sedert 1995 slegs die "braaksel" daarvan deur die een Verlosser en Here bevestig.

Goddelike liefde is onvergelykbaar omdat dit bo alles en die oorsprong van alles is. Kom ons kyk na wat dit die Skeppergod gekos het om te beplan om sy behoefte aan liefde te bevredig. Van ewigheid af het hy alleen geleef, en hy kon skeep wat hy wou in visuele vorm, net soos die mens dit vandag gedeeltelik virtueel op 'n rekenaarskerm kan doen; egter met baie werk anders as God wat onmiddellik en sonder moegheid verkry wat Hy skeep. In sy wese van liefde was God nie meer tevrede met sy statiese skeppings nie; Hy het die behoefte gevoel aan 'n terugbetaling van liefde wat dinge nie wederkerig maak nie. Eensaamheid, wanneer dit totaal is, verskyn uiteindelik soos 'n tronk en God begin dit nie langer te kan verdra nie. Dit was toe dat sy onbepaalde Gees sy plan bedink het om vrye lewens voor Hom te skeep. Maar deur die terugkeer van liefde van sommige van hierdie vrye lewens toe te laat, sou hierdie vryheid die nadeel hê om ook onverskilligheid, selfs vyandigheid, van baie ander toe te laat. En hierdie gevolg verklaar reeds die oorsake van die naasbestaan van goeie en slegte mense. Goed en kwaad sou vir 'n tyd saambestaan waarvan ons die totale waarde nie ken nie. Maar gedurende hierdie tyd sou God in staat wees om bewese uitverkorenes uit die hemelse engele te kies en dan, na hulle, uit die aardse wesens. Só het God lewe gegee aan die eerste engel wie se oorspronklike volmaaktheid Hy in Eseg. 28:12: “ *Mensekind, hef 'n klaaglied aan oor die koning van Tirus! Jy moet vir hom sê: So sê die Here HERE: U het die seël van volmaaktheid gesit, U was vol wysheid, volmaak in skoonheid.* » God vergelyk sy eerste engel met die koning van Tirus, van wie Hy 'n soortgelyke teëbeeld maak. Laat ons hierdie presisie let: “ *U het die seël op volmaaktheid gesit, U was vol wysheid, volmaak in skoonheid.* ”. Hoe kon dit anders gewees het? In hierdie prototipe van die skepsel het God al sy liefde geplaas, Hy het hom perfek geskape en dit was slegs deur persoonlike keuse, heeltemal vry, dat hierdie perfekte engel later die vyand van God geword het, die duiwel, sy teëstander genaamd Satan. Hierdie fase word ook deur God geprofeteer wat dan in vers 15 sê: “ *Jy was volmaak in jou weë van die dag af dat jy geskape is totdat daar ongeregtigheid in jou gevind is.* ” Die ongeregtigheid wat in Satan gevind is, was dus in die totale vryheid wat hy geniet het soos al die skepsels van God na hom. En daarom is dit vir God baie belangrik dat wanneer ongelowiges of kandidate vir verlossing ons vra: Waarom bestaan bese? Ons kan antwoord: "Omdat God al sy skepsels volkome vryheid gegee het." Dit is omdat dit die voorwaarde is vir die keuse van goed of kwaad deur elkeen van hulle om moontlik en sigbaar gemaak te word. Ek herinner jou daaraan dat die standaarde van goed en kwaad uitsluitlik deur God gedefinieer word en aan Aardlinge geopenbaar word deur sy Heilige Bybel en sy twee verbonde of twee getuïenisse.

Gegewe sy volkome onbepaalde goddelike natuur, het God vooraf alle toekomstige ontwikkelinge van die vrye lewe wat deur Hom geskep is, geken. Hy het, selfs voordat hy hom geskep het, geweet dat sy eerste perfekte engel as 'n duiwel sou eindig. En dat gevolglik die finale dood voorbehou en op hom opgelê

sou word. Maar hy het hierdie kennis binne homself bewaar en teenoor hom opgetree volgens sy gedrag destyds; die tekens van sy liefde vir Hom vermenigvuldig in die tyd van sy volmaaktheid. Maar die duiwel se ondervinding bevestig die beginsel van God se oordeel oor sondaars, soos geopenbaar in Eseg. 18:24 (net voor die bespreking van Satan in Eseg. 19:15): " *As 'n regverdige van sy geregtigheid afwyk en onreg doen en al die gruwels van die goddelose doen, sal hy lewe?*" ***Al sy geregtigheid sal vergeet word*** , omdat hy ongeregtigheid en sonde begaan het; ***as gevolg hiervan sal hy sterf*** . » Die geregtigheid van God geld dus op dieselfde wyse vir engele en vir mense. En dit is juis om die situasie wat op die duiwel van toepassing was, te verduidelik dat hierdie verduideliking aan ons gegee word.

Nog 'n vers openbaar 'n goddelike beginsel in 1 Petrus 4:17: " *Want die tyd het gekom dat **die oordeel moet begin by die huis van God** .*" *As dit dan by ons begin, wat sal die einde wees van die wat aan die evangelie van God nie gehoorsaam is nie?* "Op die skaal van sy hele skepping van vrye lewe, is die eerste ' *huis van God* ' engelagtig en hemels. Sy is dus die een wat eerste geoordeel sal word. God hou sy verlossingswerk 'n geheim, wat heeltemal onbekend bly vir sy engele. Ook word die stamme in volkome vryheid gevorm omdat hemelse engele die geskille goedkeur wat deur die verleiderhoof van die engele aangebied word. Nadat die kampe gevestig is, skep God die aardse dimensie en daar skep Hy die mens en sy vervloekte nageslag as gevolg van die sonde van ongehoorsaamheid wat voortspruit uit die toets van geloof gebaseer op die verbod op die eet van die vrug van die boom van die kennis van goed en kwaad; Hyself 'n simboliese beeld en historiese ondersteuning van die persoon van die rebelse duiwel. Hierdie keer, deur die sewedaagse week vas te stel, stel God die tydsbeperking wat lei tot die einde van die globale tyd van beproewing, dit wil sê aan die einde van seweduisend jaar. Deur die aarde en sy inwoners, mans en vroue, te skep, sal God op baie simboliese maniere sy toekomstige menslike inkarnasie en sy verlossing van sondes wat verkry is deur die offer aan die soendood van sy volkome regverdige lewe, openbaar. Maar hierdie boodskap bly deur engele en mense geïgnoreer." Laasgenoemde sien in goddelike rituele slegs dinge wat vereis word deur die verskriklike en outoritêre God wat dit verkieslik is om te gehoorsaam. Maar ander neem die duiwel se pad en kies om hom ongehoorsaam te wees. Gedurende die eerste twee millennia het die hele mensdom die natuurlike rebelse aard van God se skepsel geprofeteer en bevestig. Ook, deur op sy beurt die oordeel van hierdie rebelle te profeteer, het God die hele mensdom in die waters van die vloed in 1655 sedert die sonde van Adam laat vergaan. Maar in ooreenstemming met sy algehele plan is " *'n oorblyfsel* " wat gekies is vir hul gehoorsame geloof, gespaar en gered in die ark wat deur Noag en sy seuns gebou is.

Hierdie voorbeeld van die vloed getuig van God se waardes van liefde en geregtigheid. Dit is nie sy eerste demonstrasie nie, maar hierdie een neem 'n amptelike en universele karakter aan wat mariene fossiele, wat vandag nog op droë land, selfs op die hoogste berge, gevind word, onbetwisbaar bewys.

Na hierdie universele les kom die tweede, selfs belangriker een oor die einde van die jaar 4000 sedert Adam se sonde. Dit is die tyd wanneer God sy hand

teen sy vyand, die duiwel, openbaar. Hy kom in Christus om die uitdaging aan te pak en te bewys dat volmaakte gehoorsaamheid die sondaar red wat ware geloof het. God het niks meer om aan die duiwel te bewys nie, wie se verharding Hy sedert sy skepping ken. Maar sy oorwinning wat verkry is deur sy aanvaarding van die dood, stel hom in staat om berouvolle sondaars te red, omdat die doodsvereiste van oortreding van die wet deur sy vrywillige dood bevredig word. Om menigtes menselewens te red, sou 'n normale menselewe nie genoeg gewees het nie. Maar die gekruisigde Christus was nie net 'n mens nie; Hy was ook God, die Almagtige Skepper in wie alle lewens gevorm en geanimeer word.

Die dood van Jesus Christus demonstreer op 'n verhewe wyse hoe God daarin slaag om die eise van sy geregtigheid te respekteer terwyl Hy die ondenkbare krag van sy liefde demonstreer. Maar, as daar vir die manne van geloof 'n nuwe alliansie begin, intendeel vir die opstandige engele en Satan hulle leier, begin die oordeel met hulle uitsetting uit die hemel, die eerste " *huis van God* "; dit terwyl hulle wag vir die nou onvermydelike dood. Hulle word na die aarde gewerp en verloor dus die geleentheid om die engele te kontak wat in die koninkryk van die hemel bly as gevolg van hul vrye keuse om getrou aan God te bly. Dit spreek vanself dat, beperk tot die aarde van mense en wetende dat hulle tot die dood veroordeel is, hulle gedrag en werke van goddeloosheid sal versterk en vlakke van gruwel sal bereik wat selfs groter is as voor die oorwinning van Jesus Christus. Daar is niks erger as dat terdoodveroordeelde gevangenes toegelaat word om vrylik op te tree nie. Hierdie lering word geopenbaar in Openb. 12:7-12: " *En daar was oorlog in die hemel. Mígaël en sy engele het oorlog gevoer teen die draak. En die draak en sy engele het oorlog gevoer, maar hulle het nie oorwin nie, en hulle plek was nie meer in die hemel te vinde nie. En die groot draak is neergewerp, die ou slang wat genoem word duiwel en Satan, wat die hele wêreld verlei, hy is neergewerp op die aarde, en sy engele is saam met hom neergewerp. En ek het 'n groot stem in die hemel hoor sê: Nou het die heil en die krag en die koninkryk van onse God en die mag van sy Christus gekom; want die aanklaer van ons broeders is neergewerp, hy wat hulle dag en nag voor onse God aanklaag. Hulle het hom oorwin deur die bloed van die Lam en deur die woord van hulle getuïenis, en hulle het hulle lewe nie liefgehad tot die dood toe nie. Daarom , **wees bly, o hemele en julle wat daarin woon** . Wee die aarde en die see! **Want die duiwel het na julle neergedaal met groot toorn, omdat hy weet dat hy 'n kort tyd het** . » So is dit die situasie wat op die hele mensdom van toepassing is na die oorwinning van Jesus Christus. Hierdie vryheid sal egter onder die beheer en beperking bly wat deur God opgelê word, soos blyk uit Openb. 7:3: " *Moenie die aarde of die see of die bome beskadig totdat ons die dienaars van onse God op hulle voorkoppe verseël het nie.* ".*

So is die hemelse "huis van God " eers geoordeel en die tyd van genade wat aan die engele verleen is, het tot 'n einde gekom. Die menslike een sal eers in 2029 voltooi wees, voor die wederkoms van Christus wat vir die lente van 2030 vasgestel is, waarin die eerste sesduisend van die seweduisend jaar van die goddelike projek tot 'n einde sal kom. Dus, met goeie rede, kan Jesus Christus, nadat hy weer " *Migaël* " vir sy getroue engele geword het, hulle blydschap en hulle blydschap aanmoedig. Vir hulle is die risiko om verlore te raak verby.

Christus se oorwinning het dus enorme gevolge vir hulle gehad, maar sy soendood het nooit hulle keuse geregverdig nie. Dit was slegs deur hul vrye keuse dat hulle besluit het om getrou te bly aan die God wat hulle teëgekom het sonder misterie of onsigbaarheid, anders as mense. Op aarde speel geloof in Christus die hoofrol in die seleksie van die uitverkorenes, vanweë hierdie onsigbaarheid van die Skeppergod. Wie kan verduidelik waarom sommige manne goedgeelowig is en ander net glo wat hulle sien, soos die apostel Thomas? Dieselfde data wat aan hierdie twee soorte mense aangebied word, lewer verskillende resultate; wat bewys dat die handelende faktor inderdaad die vrye individuele aard van elkeen van hulle is. En benewens hierdie twee gevalle, is daar die duiwel en sy demone wat God gesien het en nietemin die pad van rebellie gekies het. Vanuit hierdie hoek gesien, hoe pragtig en wys lyk die vryheid wat deur God gegee word vir ons! Voor moderne wetenskaplikes het God die beginsel van eksperiment en waarneming geskep. En in sy geval kon dinge eenvoudiger gemaak gewees het, aangesien God, omdat hy vooraf geweet het watter vrugte sy skepsels dra, kon gekies het om slegs sy toekomstige uitverkorenes in 'n suiwer engelagtige natuur te skep. Maar hierdie keuse sou 'n arbitrêre vorm aangeneem het wat nie in ooreenstemming met sy liefde was nie. Omdat hy geensins so wou voorkom nie, het hy die dodelike gevolg van sy keuse op homself geneem. En deur te aanvaar om te sterf om sy uitverkorenes te red, het Hy Homself die wettige reg gegee om, deur die dood, die gevalle opstandige engelagtige en menslike wesens uit te skakel. Dit is om die aanhang en goedkeuring van hierdie engele te verkry dat God al sy skepsels dwing om die aard van hul individuele persoonlikheid konkreet te openbaar. Elke siel is uniek en verdien dieselfde kans om gered te word as enige ander. Dit is steeds nodig dat sy baat gevind het by goeie godsdiensonderrig en dat sy gekies het om God te gehoorsaam. En wanneer dit nie die geval is nie, is die oorsaak vooraf verlore, of amper.

Op die aarde wat nou deur bese engele bewoon word, begin die nuwe verbond in 'n tyd van vervolgings wat eers deur die opstandige Jode, dan deur die Romeine, beoefen word, op wie hulle reeds 'n beroep gedoen het om hulle Messias te kruisig. Aan sy getroue martelare, sy getuies, wat deur die stok geslaan is, bied Jesus Christus die "wortel" van wag op sy glorieryke wederkoms. Hulle het geen kennis van die tyd wat vir sy wederkoms vasgestel is nie, maar hulle hoop almal dat dit vervul sal word terwyl hulle nog lewe. Hierdie soort presisie word behou vir die uitverkorenes van die "*eindtyd*". Na die verskriklike vervolgings wat Nero op die uitverkore Christene opgelê het, het die duiwel die mens, keiser van die Romeine, gemaak, en aan die einde van die eerste eeu het Jesus in 'n visioen aan die apostel Johannes sy profetiese Openbaring, bekend as die Apokalips, aangebied. Die Engelse noem dit "Revelation" volgens sy vertaling, maar die Latynse volke het die obskure oorspronklike Griekse vorm "Apocalypse" behou. Hierdie twee keuses is onthullend van twee historiese geestelike ervarings. In God se plan sal belangstelling in en studie van hierdie profesie eers in die Protestantse en Engelssprekende VSA vervul word. Dit is tot hulle dat die Openbaring van Jesus Christus sal begin spreek onder die aspek van die Adventistiese geloof vanaf 1816; William Miller as sy eerste boodskapper. In die Latyns-Europese lande wat gekenmerk is deur die Rooms-Katolieke geloof,

het die Openbaring van Jesus Christus slegs die "Apokalips" gebly wat gevrees is vir sy aankondigings van rampe. Dus getuig hierdie twee menslike opvattinge van 'n goddelike oordeel wat die een goedkeur en die ander veroordeel. Dit is weer eens 'n verskil wat God se liefde en sy geregtigheid raak.

In hierdie uiters belangrike "Openbaring" bied Jesus in sy proloog die tema van sy glorieryke wederkoms aan: die "wortel" word weer vir 'n ewige duur aangebied. En ons moet nie verbaas wees nie, want die belangstelling en die strewe om hierdie terugkeer te beleef, is 'n voortdurende bewys van die mens se liefde vir die God Jesus Christus. Om hierdie glorieryke wederkoms af te wag en ewige vrede binne te gaan, is die hoop van al die waarlik uitverkorenes. En diegene wat die waarde van hierdie onderwerp onderskat, maak hul geloof ydel, want Jesus het die dood aanvaar juis om hierdie glorieryke terugkeer te bied aan diegene wat Hom werklik liefhet. Dwaarsdeur die Christelike era, aan die einde van die Bybel, het hierdie boek, selfs ongesiffereerd, hierdie "wortel" aangebied wat aan ware geloof geoffer is, so skaars soos die goud van Ofir. Maar sedert 1843 het sy openbarings net gegroei; want sedert 1983, en in dissidensie sedert 1991, het ek dit volledig ontsyfer en aan die Adventiste-roepers aangebied wat ek kon ontmoet, ek het dit ook op internetwebwerwe beskikbaar gestel. En omdat ek die onderwerp ken, kan ek dit aan u voorhou as 'n konkrete vorm van die liefde en geregtigheid van die een Allerhoogste God; 'n bewys van liefde wat aangebied en ontvang word deur diegene wat Hy liefhet. Slegs die liefde vir die waarheid maak die liefde wat vir die Verlosser en Here Jesus Christus gevoel word, werklik. Diegene wat hierdie goddelike "Openbaring" verag, het God slegs in woorde lief, en Hy is nie daarmee tevrede nie.

Straf kan verskeie betekenisse aanneem. As dit van 'n ongelowige afkomstig is, kan dit veroorsaak word deur die begeerte om 'n irritasie te wreek en slegs die vrug te wees as gevolg van woede alleen. Aan die einde van die wêreld en tydens sy waarskuwende strawwe wat gesimboliseer word deur die eerste ses "*trompette*" van Openb. 8 en 9, spreek God ook sy goddelike toorn uit teen opstandige volke. Maar wanneer hy in Openb. 3:16 sê: "*Almal wat Ek liefhet, bestraf en tugtig Ek*," neem sy tugtiging die vorm aan van die getuigenis van sy liefde, dit wil sê die bewys van sy belangstelling in die persoon wat getugtig word. Dit is die enigste positiewe vorm van straf wat nie net woede is nie, maar bowenal die uitdrukking van 'n begeerte vir 'n verandering in gedrag van die kant van die onderwerp wat gestraf word. Verkose amptenare en intelligente kinders leer om te onderskei tussen 'n reaksie wat deur woede gedryf word en een wat voortspruit uit eenvoudige, geregverdigde verontwaardiging. Straffe wat deur sorgsame en liefdevolle ouers opgelê word, word aanvaar en goedgekeur deur die kinders wat dit ly. En wanneer hulle hulle nie as kinders verstaan nie, verstaan hulle hulle soos hulle volwasse word, soos hulle ouer word. In vergelyking met die liefde van God, wat vry is van alle kwaadwilligheid, is menslike liefde ongelukkig dikwels die draer van kwaadwilligheid, en nog meer ongelukkig bly die toediening van strawwe te dikwels 'n woedende reaksie. Daarom het mense baie om te leer en te ontvang van die perfekte, Almagtige en onsigbare God, maar slegs onsigbaar vir ons oë; want ons verstand is heeltemal in staat om dit te begryp en gedagtes daarmee te deel, veral omdat dit hulle voor ons ken; dit terwyl

ons wag op sy koms wanneer ons Hom met ons oë sal sien, soos Hy is, in al sy krag en goddelike heerlikheid.

God is so liefdevol dat dit vir Hom baie onaangenaam is om lyding te gee en daarom word hierdie soort aksie aan skepsels sonder skrupules en sonder beperking toevertrou: die slegte engele. Om mense en die natuur skade aan te doen is hul enigste plesier. Hulle bewys dus dat hulle baie nuttig is vir God, om die lewe van diegene wat Hom verag baie onaangenaam te maak. En hierdie nuttigheid regverdig hul voortbestaan tot die wederkoms van Christus in die lente van 2030. Hulle sal dan saam met die ander menslike rebelle kan sterf en verdwyn, in afwagting van die finale oordeel. Maar die leier van die rebellerende engele sal nie sterf met Christus se wederkoms nie. God het vir hom 'n lewe van absolute eensaamheid op die verlate aarde vir “ *duisend jaar* ” voorbehou. Al die tyd waartydens die uitverkorenes in die hemel die engele en die rebelse manne wat tot die “ *tweede dood* ” veroordeel is, sal oordeel, volgens Openb. 20:2 tot 4: “ *En hy het die draak gegryp, die ou slang wat die duiwel en die Satan is, en hom gebind duisend jaar lank. En hy het hom in die afgrond gegooi en hom toegesluit en hom verseël, sodat hy die nasies nie meer sou verlei totdat die duisend jaar voleindig is nie. Daarna moes hy vir 'n kort tydjie losgelaat word. En ek het trone gesien, en aan die wat daarop sit, is mag gegee om te oordeel* . En ek het die siele gesien van die wat onthoof is vanweë die getuienis van Jesus en vanweë die woord van God, en wat die dier en sy beeld nie aanbid het nie, en wat sy merk op hulle voorhoofde en op hulle hande nie ontvang het nie. Hulle het teruggekeer na die lewe en as konings saam met Christus duisend jaar lank geregeer . ” In hierdie vers dui die “ *nasies* ” die uitverkorenes aan wat deur Jesus Christus verlos is, en onder die naam “ *afgrond* ” dui God die verlate aarde aan, ontnem van alle lewe, wat weer chaoties geword het soos voor die skepping van die aardse lewe, volgens Gen. 1:2: “ *Die aarde was woest en leeg, en duisternis was oor die diepte, en die Gees van God het gesweef oor die waters.* ”

God se perfekte liefde sal uiteindelik bevestig word deur ewe perfekte regverdige daade. Bewyse wat deur die goeie engele geopper word, sal aan die heilige regters voorgelê word en die goddeloses sal almal perfek geoordeel word; God self rig en hou toesig oor die ondersoek van elke saak. Daar sal geen prosedurele fout of formele gebrek in hierdie uitspraak wees nie; die oordeel sal seker en goddelik regverdig wees. Die wetlike basisse vir hierdie oordeel word almal beskryf en geskryf in die Heilige Bybel, die geskrewe woord van die lewende God. Daarom het Jesus in Johannes 12:48 gesê: “ *Wie My verwerp en my woorde nie aanneem nie, het een wat oordeel; die woord wat Ek gespreek het, dit sal hom oordeel op die laaste dag.* ”

Waarheid: 'n streng goddelike standaard

Baie is al gesê en geskryf oor “ *die waarheid* ”, maar die onderwerp is so groot dat dit nog nie uitgeput is nie. Om dit te doen, moet 'n mens God wees wie se Denke onbeperk is, en in hierdie geval is die betekenis wat hy aan die woord “ *waarheid* ” gee waarskynlik ook onbeperk. Maar vir ons klein, aardse, vleeslike

menslike verstand, is dit belangrik om te verstaan wat binne ons bereik gebly het. Ons onthou hierdie vraag van die Romeinse goewerneur Pontius Pilatus en sy kort gesprek met Jesus, wat hy op die punt gestaan het om te kruisig.

Vir Pontius Pilatus het dit alles begin toe die woedende Jode hom die saak van Jesus Christus voorgehou het, volgens Johannes 18:28: “ *Hulle het Jesus van Kajafas na die regtersaal gelei, en dit was môre. Hulle het self nie in die pretorium ingegaan nie, sodat hulle nie verontreinig sou word nie en die pasga kon eet.* ” Die inspirerende Gees van hierdie verhaal toon hier die skynheiligheid van hierdie Joodse geestelikes. Volgens die letter van die wet verontreinig hulle hulself nie, maar deur die regverdige oor te lewer asof hy skuldig is, doen hulle erger as om die wet te oortree en die donker gevoelens van hul siele te openbaar. Hier begin die eerste kontak tussen Pontius Pilatus, die Romeinse prokurator wat deur die Keiser van Rome in Jerusalem aangestel is, en Jesus Christus. Johannes 18:29: “ *Pilatus het toe uitgegaan na hulle toe en gesê: Watter beskuldiging bring julle teen hierdie man in?* » Heiden, sekerlik, maar Pilatus verteenwoordig die gevorderde beskawing van die tyd en elke saak van 'n oortreder moet deur 'n prokureur verhoor en verdedig word. Die Jode se reaksie kom in vers 30 wat volg: " Hulle antwoord hom: As Hy nie '**n kwaaddoener**' was nie , sou ons Hom nie aan u oorgelewer het nie. » Sedert die aankoms van die Romeine het die Jode nie meer die reg gehad om gearresterde misdadigers deur steniging dood te maak nie, en dit verklaar vers 30: " *Toe sê Pilatus vir hulle: **Neem Hom self en oordeel Hom volgens julle wet.*** " Die Jode het vir Hom gesê: *Dit is ons nie geoorloof om iemand dood te maak nie.* " Hierdie vers openbaar die verskriklike boosheid van die opstandige Jode, want steniging het vir hulle te soet gelyk vir die een wat hulle met al hul mag gehaat het. Wat hulle van Pilatus kom eis het, was kruisiging, wat slegs die Romeine wettiglik dwarsdeur die ryk beoefen het. Hierdie saak is baie interessant om op te let, want hierdie Jode toon dat hulle besorg is om " *hulleself nie te verontreinig nie* " in vers 28. Nou, die skuld waarvan hulle Jesus beskuldig, is 'n godsdienstige skuld wat volgens die Joodse wet gestraf kan word met die dood wat deur steniging deur die Joodse volk toegedien word. Hierdie beroep op die Romeinse prokurator is dus nie wettig of gelegitimeer deur geskrewe goddelike wet nie. Die oorsaak daarvan is dus slegs die skynheilige boosheid van mense wat godsdiens gebruik, nie vir die eer van God nie, maar om hul begeerte te bevredig om menslike wesens te oorheers deur voordeel te trek uit hul godsdienstige titel. Die Jode bied hier aan ons die model wat pouslike Katolieke Rome gedurende "1260" jaar van vervolgende despotiese heerskappy, tussen 538 en 1798, sal reproduseer. Vers 31: " *So het die woord van Jesus vervul wat Hy gespreek het, wat Hy beteken het...* " **watter dood hy sou sterf .** " Hierdie verduideliking bevestig die feit dat, as hy 'n bedrieër was, Jesus die dood deur steniging verdien het volgens die interpretasie van die wet. Maar God buit opstandige Joodse goddeloosheid uit om Homself as die verlossende Messias op te lê, die verskriklikste soort dood van daardie tyd: kruisiging, waarin die liggaam van die gemartelde man, wat aan drie spykers hang, stadig uitbloeit en geleidelik versmoor in 'n stadige en pynlike lyding. Danksy die onthullings wat deur Ron Wyatt se ontdekkings in 1982 aan die lig gebring is, weet ons dat die plek van hierdie kruisiging uitgekyk het oor die Ark van die Verbond wat in 'n

ondergrondse grot 'n paar meter onder die kruis versteek was. 'n Kraak in die grond wat deur die aardbewing veroorsaak is, het toegelaat dat sy bloed op die versoendeksel van die ark val. So is die simboliek van die ritueel van die "Versoendag" wat hierdie ding beveel het, letterlik vervul. Om sy oordeel teen sonde te openbaar, het God Homself die verskriklikste dood opgelê. Dit was die middel wat hy gevind het om sy uitverkorenes te leer om sonde te haat soos hy self gedoen het.

Johannes 18:33-34: “ *Pilatus het toe weer die regtersaal binnegegaan en Jesus geroep en vir Hom gesê: “Is U die Koning van die Jode?” Jesus antwoord: “Sê U dit van Uself, of het ander U dit van My vertel?”* » Ons moet onthou dat Jesus aan die begin van die week heerlik verwelkom is deur die skare Jode wat Hom as “koning van die Jode” verklaar het. 'n Week tevore het Jesus Lasarus uit die dood opgewek en die skare het gedink dat hulle aangekondigde Messias onder hulle was en hulle het Hom as "Koning van die Jode" verheerlik. En Jesus het hulle nie weerspreek nie. Johannes 12:12: “ *Die volgende dag het 'n groot menigte feesgangers gehoor dat Jesus na Jerusalem kom. Hulle het palmtakke geneem en uitgegaan om Hom te ontmoet en geroep: “Hosanna!” Geseënd is Hy wat kom in die Naam van die Here, die Koning van Israel !* Hierdie skare het in Jesus 'n nuwe koning Dawid gesien wat die Romeine uit die land van Israel sou verdryf. En die lyding wat hulle aan die hande van die Romeinse besetters verduur het, het hul entoesiasme en vreugde geregtig. Dus, aan die einde van die drie en 'n half jaar van sy aardse bediening, is die Messias wat deur Daniël 9:24 tot 27 aangekondig is, vir 'n kort tydjie deur 'n deel van die Joodse volk erken. Maar hierdie erkenning was nie na die smaak van die godsdiensteleiers van wie die mense hulle moes afwend nie. So het hulle in die wet wat deur Moses onder die diktee van God geskryf is, die middel gevind om hom van godslastering te beskuldig, dit wil sê van leuens, omdat hy beweer het dat hy " *die koning van die Jode* " was, terwyl hy slegs 'n eenvoudige menslike voorkoms voorgehou het. Daar was wel baie wonderwerke in sy guns, maar hulle het gekies om dit toe te skryf aan die mag van die duiwel wat hulle " *Bel-Sebul* " genoem het. En daar was hulle saak onbereikbaar, hulle veroordeling deur God was finaal. Toe sê Jesus vir Pilatus in Johannes 18:34: “ *Sê jy dit uit jou eie, of het ander jou dit van My vertel?* ” » Let op hoe Jesus vir Pilatus antwoord met 'n vraag wat sy antwoord bevat. Inderdaad, as die regter wat belas is met die oordeel van Jesus, is die wydverspreide getuienisse oor Hom van groot belang, wat Hy die plig het om in ag te neem. Hierdie goddelike wysheid is bewonderenswaardig en die magtige prokurator is ontsteld en verontrus deur hierdie goddelike taktiek, aangesien die vraag wat Jesus vra subtiel 'n beskuldiging teen Hom is, teen sy gebrek aan onregverdigheid en sy oppervlakkige benadering. As die mense Hom as koning beskou, is dit die mense wat Pilatus moet ondervra en nie Jesus nie. Die situasie irriteer hom, maar die man wat voor hom staan, toon so 'n geheimsinnige intelligensie dat die harde en onbuigsame Pilatus in hom belangstel, soos die volgende vers 35 bewys: " *Pilatus antwoord: Is Ek dan 'n Jood? Jou volk en die owerpriesters het U aan My oorgelewer. Wat het U gedoen?* » Jesus kon geantwoord het: “Ek het gesond gemaak, Ek het versorg, Ek het liefgehad, Ek het die dooies opgewek en nou gaan Ek my uitverkorenes red.” Maar in plaas daarvan het Hy hom hierdie

verstommende waarheid vertel: “ *My koninkryk is nie van hierdie wêreld nie,* ” het Jesus geantwoord. As my koninkryk van hierdie wêreld was, sou my dienaars vir My geveg het, sodat Ek nie aan die Jode oorgelewer sou word nie; maar **nou** is my koninkryk nie van hier benede nie. » Deur te sê “ *my koninkryk is nie van hierdie wêreld nie* ”, bevestig Jesus sy koningskap, maar Hy verwyder al sy aardse vorme en 'n onmoontlike dialoog begin tussen die mens van vlees en die hemelse God Gees en Skepper van alle vorme van lewe. In die getuienis van sy lewe het Jesus gedemonstreer dat Hy die vorme veroordeel wat aan die verskillende aardse koningskappe gegee is, wat van hul oorsprong af gebou is op 'n heidense duiwelse model wat die Jode beny het en wou hê die teenwoordigheid van God moes vervang. In sy verduideliking spesifiseer Jesus: “ **Nou** is my koninkryk nie van hier benede nie .” En hierdie presisie “ **nou** ” bevat die aankondiging van 'n Christelike koninkryk wat eendag op hierdie aarde gevestig sal word, “ *van hier onder* ”. God het inderdaad beplan om op die wedergebore en verheerlikte aarde te vestig, volgens Openb. 21:3: “ *En ek het 'n groot stem uit die hemel hoor sê: Kyk, die tabernakel van God is by die mense! Hy sal by hulle woon, en hulle sal sy volk wees, en God self sal by hulle wees.* ”, en Openb. 22. Maar sonder die soendood van die Messias sal niks moontlik wees nie. Dit is hoekom Jesus nie sy baie magtige engele oproep om Hom uit Romeinse hande te verlos nie. Vir Hom het die tyd nog nie aangebreek om 'n aardse koninkryk op te eis wat tydelik deur die duiwel, “ *die vors van hierdie wêreld* ”, bestuur word nie. Dit is hoekom Jesus, in sy woorde, sy uitverkorenes “ *burgers van die koninkryk van die hemele* ” noem, nie “van die aarde” nie. Die “konings van die aarde” het niks van hom te vrees gehad ten tyde van sy arrestasie nie, maar weereens, mettertyd sal die situasie verander en hy sal hulle oordeel en vernietig op die dae wat daarvoor bepaal is. Johannes 18:36: *Pilatus sê vir Hom: “Is U dan 'n koning?” Jesus het geantwoord: U sê dit, Ek is 'n koning. Ek is gebore en het in die wêreld gekom om van die waarheid te getuig. Wie van die waarheid is, luister na my stem .* Jesus toon groot respek aan die Romeinse Pilatus omdat hy nie Joods is nie. Die idee van 'n unieke Geesgod is vreemd vir hom en Jesus praat met hom in alle openhartigheid oor werklike hemelse dinge in ooreenstemming met die waarheid van die situasie van universele hemelse en aardse lewe. Hierdie waarheid wat hy met haar deel, is die kans op sy lewe of die oorsaak van sy ewige dood. Pilatus moes probeer het om die betekenis van die woorde wat Jesus gespreek het, dieper te verstaan, en des te meer omdat hy geen motief in hom gevind het wat hom die dood waardig gemaak het nie, soos diefstal of moord. Die volgende vers openbaar die oppervlakkige aard daarvan. Johannes 18:38: “ *Pilatus sê toe vir hom: Wat is waarheid? Nadat hy dit gesê het, het hy weer uitgegaan na die Jode en vir hulle gesê: Ek vind geen skuld in Hom nie.* ” Pilatus maak die fout van sy lewe. Nadat hy gesê het: “ *Wat is waarheid?* ”, hy moes 'n antwoord van Jesus verwag het, maar nee, sy eie antwoord is genoeg vir hom en die onderwerp laat hom verward omdat hy nie in staat is om dit 'n presiese betekenis te gee nie. Ons sal terugkeer na hierdie “ **waarheid** ” waarvan Jesus “ **gekom het om te getuig** ” volgens sy eie woorde.

Dit is die einde van die eerste gesprek tussen Pilatus en Jesus. En Pilatus, gewoon daaraan om die vyande van Rome sonder genade dood te maak, sien nie

so 'n vyand in Jesus nie. Selfs al sien hy dat die beskuldigings teen hom klaarblyklik ongegrond is, sal hy probeer om sy lewe te red. En dit is waar die opstandige Jode hulle ongeregtheid voltooi; hulle skande bereik 'n hoogtepunt van afgryse. Johannes 18:39-40: “*Maar aangesien dit julle gewoonte is dat ek vir julle met die paasfees iemand vrylaat, wil julle hê dat ek vir julle die Koning van die Jode moet vrylaat?*” *Toe roep almal weer uit: “Nie vir Hom nie, maar Barabbas. Barabbas was 'n rower.*” “Let op, Pilatus verwys na Jesus as die koning van die Jode.” Wat die Romeinse mag betref, het Pilatus verstaan dat hierdie geestelike titel geen gevaar vir Rome en sy ryk inhou nie. Ook, onder goddelike inspirasie, sal hy hierdie uitdrukking behou om hom selfs aan sy kruis aan te dui waar hierdie titel op 'n teken in die drie tale van die plek en tyd, Hebreeus, Grieks en Latyn, geskryf sal word. Dit sal ook in hierdie drie tale wees dat die goddelike getuienis later in die Naam van Jesus Christus geleer sal word. Hoe donker moes menslike gemoedere gewees het om eerder 'n moorddadige rower te red as die sagmoedige en behulpsume Jesus? Maar dit is paradoksaal genoeg hierdie oordadigheede wat die kragtigste getuienis ten gunste van die egtheid van sy goddelike bediening vorm. Beskou dat dit 'n perfekte man was, onberispelik, omdat goddelik, wat so veroordeel is en bo 'n sluipmoordenaar verkies is om die dood van kruisiging te ly; wat dit 'n unieke geval in die hele geskiedenis van aardse lewe maak. So 'n uitstorting van populêre haat sonder oorsaak sal nooit weer gebeur nie, behalwe teen Christus se uitverkorenes, sondaars wat deur sy bloed vergewe is.

Johannes 19:1: “*Toe het Pilatus Jesus geneem en Hom ge gesel.*” Pilatus gee toe aan die mense se versoek, maar hy dink steeds dat hy hulle woede teen Jesus kan kalmeer deur Hom aan 'n sweep te onderwerp, waarvan die drie leerrieme bene of ysterstukke aan hul punte het wat die vlees van die gemartelde man skeur. Die praktyk het 'n groot aantal swepe toegelaat en die liggaam van Christus wat op die doodskleed van Turyn afgebeeld word, getuig van die merk van 120 bloedstampe wat veroorsaak is deur die metaalpunte van die sweep wat gebruik is. Pilatus het hier sy eerste fout gemaak, want sy hoë posisie het hom alle legitimiteit gegee om die onskuldige lewe van Jesus te bewaar. Maar omdat hy nie geloof gehad het nie, het hy die woede van die mense meer gevrees as dié van die ware God met wie hy gepraat het sonder om Hom te verstaan. As Romeinse prokurator was hy verantwoordbaar teenoor die magtige Romeinse keiser in wie se hande sy lewe gelê het. Uit vrees dat hy verantwoordelik gehou sou word vir georganiseerde onrus en opstand in Israel, het hy gekies om op die Jode te reageer deur hulle geleidelik die dood van die goddelike Messias toe te staan.

Johannes 19:2: “*Die soldate het 'n kroon van doringe gevleg en dit op sy kop gesit en Hom 'n pers mantel aangetrek. Toe kom hulle nader en sê: “Sy wrede en ruwe manne, gewoonnd daaraan om bloed te vergiet, het nie vermoed dat hulle dade deur God self gewil en geïnspireer was nie. Want deur hierdie "doringkroon" op sy kop te plaas, het Jesus sy titel van Koning van die Jode verdien en verdien, en die pers kleed waarmee hulle Hom bekleed het, het 'n uiters belangrike geestelike betekenis gedra: Hy het deur hierdie pers kleed die sondes van sy uitverkorenes, verlede en toekoms, ontvang, en sodoende letterlik en simbolies vervul wat die ritueel van die "Versoendag" geprofeteer het, deur die oplegging*

van sondes op die kop van die bok wat gekies is om sondes na die woestyn te dra, waar Hy sou vergaan. “*Purper*” en “*skarlakenrooi*” is die simboliese kleure van “sonde”, volgens Jes. 1:18: “*Kom nou, en laat ons die saak met mekaar uitmaak.*” sê YaHWéH. *Al was julle sondes soos skarlakenrooi, hulle sal wit word soos sneeu; al is hulle rooi soos bloedrooi, hulle sal word soos wol.* » Dieselfde geld vir “*skarlakenrooi*” volgens Openb. 17:4: “*En hierdie vrou was bekleed met pers en skarlakenrooi en getooi met goud, edelgesteentes en pêrels. Sy het in haar hand 'n goue beker gehou, vol gruwels en die onreinhede van haar prostitusie.* Die rooi kleur is dié van menslike bloed wat vergiet moet word om versoening te doen vir sonde, en daarom word sonde simbolies aan hierdie rooi kleur gekoppel. Dus, 'n vlag wat hierdie rooi kleur bevat, maak onwetend aanspraak op die verbintenis van die mense waaraan dit behoort met sonde. En almal kan vandag agterkom dat hierdie rooi in 'n groot aantal lande op aarde voorkom.

Niks is ons Verlosser gespaar nie, soos Johannes 19:3 getuig: “*Hulle het gesê: Wees gegroet, Koning van die Jode! En hulle het Hom geslaan.* Hierdie vleeslike mense sonder verbintenis met die ware God of kennis van sy wette het in Jesus 'n onderwerp van wrede vermaak gevind. Om hierdie ongegronde goddeloosheid te verstaan, moet ons die belange van die stryd waarin Jesus gewikkel is, besef. Hy word blootgestel aan alles wat hom kan laat afsien van die versoeningsprojek wat hy in hierdie uur op die aarde van sonde beliggaam. Die duiwel hoop steeds dat Jesus sal sê: “Dis te moeilik, ek stop, en ek gryp my goddelike krag aan om uit hierdie verskriklike en ondraaglike situasie te kom.” Maar Jesus verduur die oënskynlike onreg wat hom tref en bied weerstand sonder om iets te sê. Hy weet dat as die draer van sondes, die geweld wat hom oorweldig, sonde straf, maar nie sy volmaakte geregtigheid wat hom sal toelaat om homself na sy kruisiging op te wek nie. Hy moet vashou om deur hierdie versoening wat hy in hulle plek ondergaan, die lewens van sy uitverkorenes wat hom vir ewig sal vergesel, te kan red. En deur hierdie storie te volg, kan jy verstaan dat die Christelike geloof geensins tot 'n eenvoudige etiket beperk kan word nie en waarom Jesus sy uitverkorenes vra om hulself te verloën en goddelik gehoorsaam te word.

Johannes 19:4: “*Pilatus het toe weer uitgegaan en vir die Jode gesê: Kyk, ek bring Hom vir julle uit, sodat julle kan weet dat ek geen skuld in Hom vind nie.*” Op hierdie oomblik hoop Pilatus steeds dat die straf van die sweep genoeg sal wees om die woede van die versamelde Joodse skare te bedaar. Maar hy maak van hierdie oomblik gebruik om sy eie oordeel oor Jesus duidelik uit te spreek: “*Ek vind geen skuld in Hom nie.*” Hy getuig dus van die volkome onskuld van die een wie se dood dus onregverdig geëis word. Hierdie amptelike erkenning deur die Romeinse prokureur plaas dus alle verantwoordelikheid vir die onreg wat gaan kom op die Joodse volk en hul godsdienstige leiers. Deur egter van Jesus se onskuld te getuig, sal Pilatus 'n sonde van onreg op homself neem deur die kruisiging van die Messias te aanvaar. Alhoewel kleiner as dié van die Jode, sal die sonde van ongeregtigheid die prokurator toegereken word soos Jesus in vers 11 aan hom sal voorstel.

Johannes 19:5: “ *Toe kom Jesus uit, met die doringkroon en die pers mantel om. En Pilatus sê vir hulle: Dáár is die man!* Hierdie toneel is van groot belang. Die Messias wat verskyn, is bedek met bloed, bloed bevlek sy gesig van die dorings van die kroon wat in sy skedel gedruk is, en hy kan skaars staan. Pilatus bied sy Messias aan die Joodse volk aan in 'n aspek wat Jesaja 53 met groot presisie beskryf:

Jes.53:1: “ *Wie het ons getuig geglo? Wie het die arm van die Here herken?* »

Jes.53:2: “ *Soos 'n loot het hy voor sy aangesig opgespruit, soos 'n loot uit droë grond; **hy het geen skoonheid of prag gehad om ons aandag te trek nie, en sy voorkoms het niks vir ons behaag nie.*** »

Jes.53:3: “ *Hy was verag en deur die mense verwerp, 'n man van smarte en bekend met krankheid; en soos een vir wie 'n mens sy aangesig verberg, het ons Hom verag en Hom nie geag nie .”*

Jes.53:4: “ *Waarlik, Hy het ons krankhede op Hom geneem, en ons smarte het Hy gedra; en ons het Hom beskou as geplaag, deur God geslaan en geteister.* »

Op hierdie vooraand van die Joodse Pasga is die lot van die nasie bepaal. Op daardie dag is hulle ongeloof deur God ontmasker, want, gewaarsku deur die beskrywing in Jesaja 53, was die nasie en sy godsdienstige geestelikes skuldig aan 'n verskriklike minagting vir die profetiese woord. En Israel was eerstens die slagoffer van hierdie profetiese minagting, wat later in 1843 gevind is vir die Protestantse geloof wat hoofsaaklik in die VSA gevestig is.

Die aanbieding van Jesus aan die skare vorm 'n sleutelmoment in die reddingsplan wat deur God voorberei is. Die wonde, wat reeds sy bloed laat vloei, is reeds die tekens van die straf vir die sondes wat hy dra in die plek van sy uitverkorenes. Jesus word dus aan die geloof van mense voorgestel, teenwoordig of afwesig. Die betekenis van sy wonde word duidelik in Jes. 53:4: “ *Waarlik, Hy het ons krankhede op Hom geneem, en ons smarte het Hy gedra; en ons het Hom beskou as geplaag, deur God geslaan en geteister.* ” As hierdie teks nie bestaan het nie, sou Israel verskoon word vir sy fout wat ook in hierdie vers geprofeteer word. Maar dit is nie die geval nie, en hierdie vers getuig teen die Joodse nasie, want dit bestaan en gee verduidelikings wat deur God aangebied word oor die sending wat vir die Joodse Messias voorberei is.

Jes.53:6: “ *Ons almal het soos skape gedwaal, elkeen het sy eie pad geloop; en YaHWéH het die ongeregtigheid van ons almal op Hom laat neerkom .”* Jesaja wys vir ons die Messias in die beeld van “ *die lam wat die sonde van die wêreld wegneem* ”, maar ook die “ *goeie Herder* ” wat “ *sy lewe aflê vir sy skape* ” volgens Johannes 10:14-15: “ *Ek ken my skape, en hulle ken My, net soos die Vader My ken en Ek die Vader ken; **en Ek lê my lewe af vir my skape.*** » Maar die volgende verse voltooi hierdie projek: Vers 16: “ *En Ek het ander skape wat nie van hierdie kraal is nie; hulle moet Ek bring; hulle sal na my stem luister, en daar sal wees een kudde, een herder.* ” Hierdie vers bewys dat verlossing aan die heidense nasies aangebied sou word en dit is bereik deur die voorwaardes wat deur die nuwe verbond vasgestel is, gebaseer op die versoenende bloed van die Messias of Christus, genaamd Jesus; naam wat beteken: YaHWéH red. Let op wat

die verduideliking impliseer: " *Ek moet hulle bring .*" Dit bewys dat God se plan is om die heidene in Joodse Israel in te bring; en nie andersom nie. Verse 17 en 18 voeg by: " *Die Vader het My lief, omdat Ek my lewe aflê om dit weer te neem. Niemand neem dit van My af nie, maar Ek lê dit uit Myself af; **Ek het mag om dit af te lê en Ek het mag om dit weer te neem .** Dit is die gebod wat Ek van my Vader ontvang het.* » Die voorkoms was vreeslik misleidend; Wie sou kon dink dat hierdie gekneusde en misvormde man in hom " *die mag het om sy lewe af te lê en dit weer op te neem ?*" "'n Leser van die Bybel wat God se plan ken, en aangesien daar nie so 'n persoon was nie, is dit Jesus self wat hierdie dinge aan sy dissipels en apostels sal verduidelik nadat hy opgewek is."

Op die oomblik van hierdie voorstelling van Jesus, stel Pilatus Hom voor en sê: " *Hier is die man!* " Die oomblik is plegtig, in sy patetiese voorkoms dra en verteenwoordig Jesus die lot van die mensdom wat waardig geag word van sy ewigheid. Hy is op die punt om sy lewe in uiterste pyn te gee, om te betaal vir die skuld van Adam en Eva; die sonde wat die verlies van die reg om ewig te lewe veroorsaak het. En die unieke waarde van sy persoonlike lewe, vry van alle sonde, volkome regverdig, gee hom die moontlikheid om nie een siel te red nie, maar die menigte siele van sy uitverkorenes. Die lewe wat deur hierdie verlossing verkry word, het betrekking op die twee opeenvolgende lewens, die aardse lewe en die hemelse lewe wat ewig sal voortduur. Geestelik is die man wat aan die Joodse skare voorgestel word, die nuwe Adam wat kom slaag waar Adam en Eva misluk het. Die oorsaak van hulle mislukking was ongehoorsaamheid aan God se verbod " *teen die eet van die vrug van die boom van die kennis van goed en kwaad* ". Hierdie keer ken die mededinger sy vyand, wat hy nog altyd kon weerstaan. Van sy geboorte af het Jesus geweet dat Hy gekom het om die duiwel en sy menslike en engelagtige instrumente te beveg. Aan die begin van sy bediening, toe hy in 'n visioen versoek is, het hy nie daarvoor toegegee nie, weerstand gebied en sy stryd oorwinnend gewen. Die een wat hy nou moet wen, is baie moeiliker, die dood wat hom wag, is die ondraaglikste in terme van pyn. Maar sedert die vorige aand, in die Tuin van Getsemane, het hy uiteindelik sy besluit geneem en sal hy tot die einde toe gaan om sy uitverkorenes te red. Kom ons kyk weer na hierdie beskrywing van Christus wat aan die Joodse skare voorgestel is: " *Jesus het toe uitgekome, met die doringkroon en die pers mantel om. En Pilatus sê vir hulle: **Dáár is die man!*** Die pers mantel is nie sy eie vlees nie; Dit is slegs 'n kleed wat oor sy skouers gegooi word wat hom die voorkoms van 'n koning gee, maar terselfdertyd al die sondes van sy uitverkorenes simboliseer wat aan hom bely is. In hierdie aspek verteenwoordig Jesus die absolute teenoorgestelde van wat koninklikes in die lewens van sondaars verteenwoordig. En die verstommendste ding vir aardse denke is dat Jesus Homself vrywillig oorgegee het vir hierdie vernedering en agteruitgang van sy persoon. Watter aardse koning sou bereid wees om dieselfde te doen? Dwarsdeur sy bediening het Jesus daarna gestreef om hemelse waardes aan sy uitverkorenes bekend te stel. Uiteindelik, die vorige dag, in die aand van daardie dag, het hy die voete van sy apostels gewas en sodoende al die waardes van die sedes wat op die aarde van krag was van opstandige mense wat van God geskei was, omvergewerp. Deur Pilatus wys God Christus aan as

gehoorsaam tot die dood om Hom as die perfekte voorbeeld van die mens volgens sy hart en al sy waardes voor te stel.

Die tweede uitruiling

Johannes 19:7-8: “ *Die Jode antwoord Hom: Ons het 'n wet, en volgens ons wet moet Hy sterwe, omdat Hy Homself die Seun van God gemaak het . Toe Pilatus dit hoor, het sy vrees toegeneem .* ” Hierdie vrees word verklaar deur die feit dat Jesus reeds sy titel van ' **koning van die Jode** ' bevestig het en boonop leer Pilatus dat hy beweer dat hy die ' **Seun van God** ' is .” Nou, anders as die Jode wat slegs in die een skeppergod glo, is Pontius Pilatus 'n heidense man wat gewoond is aan rituele gewy aan tallose gode wat heidense volke dien en vrees. Die blote idee dat een van hierdie gode op sy pad sou verskyn, was genoeg om hom te "bang maak". Want in hierdie saak was die ongelowiges aan die Joodse kant, nie die Romeinse kant nie. Eenvoudig gestel, hierdie Romeine was nie op 'n Joodse manier geleer nie, en hul godsdienstigheid het bestaan uit die dien van gespesialiseerde gode, soos Bacchus die god van die wingerdstok, of Aesculapius die slanggod; allerhande eienskappe en gebreke is vergoddelik, en hierdie teenstelling wat in die mens waargeneem is, het dus sy oorsprong in die onsigbare gode gehad, want vir hierdie heidene was die beelde slegs visuele ondersteunings wat die ware verborge gode verteenwoordig het.”

Paniekbevange, hierdie keer is dit Pilatus wat haastig is om Jesus te ondervra. Johannes 19:9: “ *Pilatus het weer in die regtersaal ingegaan en vir Jesus gesê: “ **Waar kom U vandaan?** ” Maar Jesus het hom geen antwoord gegee nie.* Pilatus se besorgdheid blyk uit die vraag wat hy aan Jesus vra: “ **Waar kom U vandaan?** ” » en nie, “wie is jy?” ” Hy het 'n antwoord verwag soos: "van Olympus waar ek onder die gode gewoon het," maar Jesus bly stil en antwoord nie. Eerder gerusgestel deur hierdie stilte, vervang irritasie vrees in Pilatus, en ons lees in Johannes 19:10: " *Pilatus sê vir Hom: Praat U nie met My nie? Weet jy nie dat Ek die mag het om jou te kruisig en dat Ek die mag het om jou los te laat nie?* " Dit is die woorde wat Pontius Pilatus voor God sal veroordeel, aangesien hy erken dat hy volle gesag het om *hom te kruisig of vry te laat* .” Hierdie woorde was genoeg om enige normale man te verskrik. En in die aangesig van hierdie dreigement het Pilatus nog altyd in diegene wat hulle gehoor het, gedrag van vrees of, intendeel, meer selde, van arrogansie gesien. Maar Jesus ontstel hom, want hy reageer nie met vrees of arrogansie nie, en met sy kalm en vreedsame stem vertel hy hom die waarheid: Johannes 19:11: “ *Jesus antwoord: U sou geen gesag oor My hê as dit u nie van bo gegee was nie . Daarom, wie My aan u oorlewer, het 'n groter sonde.* » Sy antwoord is nie arrogant nie, dit is bloot logies en boonop, deur " **die krag wat van bo gegee is** " op te roep, toon Jesus dat Hy ook in die onsigbare goddelike krag glo; iets wat die heidense aanbidders van valse gode deel. Maar Jesus se woorde bevestig die veroordeling van Pilatus, wat ook " 'n sonde " pleeg deur 'n onskuldige man aan die dood oor te lewer. Die skuld van die Jode wat hierdie dood georganiseer en versoek het, is egter baie groter, hulle sonde is baie " **groter** ". Die sonde is baie “ **groter** ” en hierdie skuld sal betaal word deur die dood van die Joodse nasie; die dood van sy bevolking en die verspreiding van sy oorlewendes oor die bewoonde aarde van die jaar 70 tot 1948.

Pilatus, gefassineer deur Jesus se edele en vreedsame gedrag, sien in sy antwoorde slegs wysheid en 'n ontstellende en ontwapenende logika van waarheid. Vir die eerste keer in sy lewe het hy met sy eie oë 'n volkome onskuldige man gesien wat die Jode hom gevra het om te kruisig. En Johannes 19:12 getuig van sy oordeel: “ *Van toe af het Pilatus probeer om Hom vry te laat. Maar die Jode het uitgeroep: “As u Hom loslaat, is u nie die Caesar se vriend nie.” Wie homself koning maak, verklaar homself teen Caesar.* » Die vrees vir hierdie Romeinse Caesar sal Pilatus definitief daartoe lei om die Jode se versoek in elke opsig te gehoorsaam en Jesus sal na die voet van die berg Golgota geneem word om daar gekruisig te word.

Uit hierdie baie belangrike gesprek tussen Jesus en Pilatus, moet ons die uiterste openhartigheid van die twee gespreksgenote onthou. En in 'n tyd toe Hy met die Jode in gelykenisse gepraat het wat dikwels verkeerd verstaan is, het Jesus Homself in volkome duidelike taal uitgedruk in sy woorde aan Pilatus. Dit, terwyl hy geweet het dat sy verduidelikings niks sou verander aan sy sterflike bestemming wat hy aanvaar het nie. En sy karakter, heel en opreg, kenmerk steeds sy uitsonderlike goddelike persoonlikheid. Hy bly eerlik en opreg in elke situasie en getuig dus dat hy werklik die sigbare uitdrukking van goddelike waarheid is.

Dit is tyd om terug te keer na hierdie stelling van Jesus wat vir Pilatus sê: “ *Ek is gebore en Ek het na die aarde gekom om van die waarheid te getuig.* ” Die Bybel haal dikwels hierdie woord “ *waarheid* ” aan, altyd gekoppel aan God self, sy wet, sy geboorte en hier in die vorm van die voltooiing van sy reddingsplan. Hierdie woord verdien om in absolute teenstelling geplaas te word met die leuen wat die duiwel en sy waardes, sy masjinasies en sy misleidings kenmerk. Maar om die ware betekenis van hierdie woord te verstaan, moet ons die werking van die Gees van God ontdek waarin die woord leuen heeltemal uitgesluit is. Sy denke en sy woord is kreatief en wat hierdie gedagte of hierdie woord skep, is in perfekte ooreenstemming met wat dit bedoel was om te wees. God duld nie teenstrydigheid nie, want Hy is uniek konsekwent van aard. Daarom moet sy planne voor sy aangesig volbring word in perfekte ooreenstemming met wat dit in sy gedagtes moes gewees het. Hierdie verdraaiing van sy projek is amptelik en in die openbaar duur betaal deur Moses, wat deur God veroordeel is om nie die land Kanaän binne te gaan nie. Dit is omdat hy die rots van Horeb twee keer geslaan het, terwyl die tweede keer die bevel wat God gegee het bloot was om met hom te praat om die kosbare water te verkry waarsonder alle vlees ontwater sterf. Vir God het waarheid hierdie vereiste en om dit te verstaan, sorg sy uitverkorenes dat hulle hierdie beginsel respekteer. God waardeur ons aandag aan detail wanneer dit slegs met die doel is om Hom te behaag. Sy uitverkorenes berei hulle voor om die ewigheid in sy geselskap te leef, en hierdie voorbereiding bestaan daaruit om te weet wat Hom behaag, wat Hom vreugde en geluk bring. En van begin tot einde getuig die Bybel dat God die liefde van sy uitverkorenes met hulle gehoorsaamheid identifiseer. Hy is daardie goddelike Vader aan wie sy kinders wettiglik en logies moet gehoorsaam sonder om sy verwagtinge te verdraai of te verrai. Die waarheid vereis dat God se kinders hulle moet gedra soos God se kinders behoort te doen in al die logika van hulle goddelike Vader. God het verklaar: “ *Soveel as my weë teenoor julle weë is ...* ” God se oorsprong is perfekte

reinheid, maar die mense wat Hy op aarde verlos, word as sonde gebore en daarom deur sonde besoedel. Ons kan dan bewus word van die enorme transformasies wat ons aardse natuur moet ondergaan. En hierdie transformasie van ons goddelose natuur word bemoeilik deur die feit dat ons in 'n afskuwelike kollektiewe atmosfeer leef wat deur sonde gekenmerk word. Die mensdom wil meer en meer vryheid hê en dit produseer meer en meer boosheid en lyding. Die amptelike Christelike godsdienste bevind hulself in die situasie van Pontius Pilatus wat nie geweet het dat hy met God praat nie. Sonder gehoorsaamheid en die begeerte om dit te gehoorsaam, is die Christelike geloof nie meer werd as die ergste van die Romeinse of ander heidendom nie, en boonop maak hierdie kennisbasis dit nog meer sondig. Van oudsher af is ware geloof gebaseer op 'n individuele band wat met hierdie openbarende God geweef is, baie veeleisend in die naam van sy volmaaktheid. Sy ewige projek berus geheel en al op die implementering van hierdie perfeksie. Omdat die kandidaat vir die ewige lewe die vereistes daarvan ken, moet hy dit aanpas of verwerp.

In sy openbaring simboliseer God " *die waarheid* " wat deur sy uitverkorenes van hemelse en aardse oorsprong ervaar word deur die beeld van 'n " *see van glas, deursigtig soos kristal* ", in Openb. 4:6. Beter as enige woorde, openbaar hierdie beeld die skakel wat " *waarheid en volmaakte reinheid* " verbind, wat twee onafskeidbare eienskappe vir God is. In Johannes 13, onder die naam " *liefdadigheid* " of " *charisma* ", gee Jesus vir ons 'n beskrywing van die eienskappe van " *die waarheid* " wat volgens God geleef word. En hierdie eienskappe bepaal die moontlikheid van kollektiewe geluk, waarvan slegs die uitverkorenes sal baat vind, want met hulle samewerking sal Jesus hulle na sy beeld, dié van sy goddelike karakter, verander het.

God is Gees en 'n onbepaalde denkende gees. In teenstelling met hom, is die mens afhanklik van sy oë en sy vyf sinne; Die gedagtes van ander mense word geheim en misterieus gehou, want hulle is nie sigbaar vir die menslike oog nie. Maar as dit vir mense onmoontlik is, is dit nie so vir God nie, vir wie kennis begin op die vlak van denke en selfs voordat dit in die gedagtes van sy skepsels gevorm word. Dit is hierdie situasie wat Jesus daartoe lei om ons te leer dat sonde begin met die verskyning van die idee daarvan in hulle gedagtes. In Matteus 5:27-28 gee Jesus vir ons hierdie voorbeeld: " *Julle het gehoor dat daar gesê is: 'Jy mag nie egbreuk pleeg nie.' Maar Ek sê vir julle dat elkeen wat na 'n vrou kyk om haar te begeer, reeds in sy hart met haar egbreuk gepleeg het.* " Dit mag mense verbaas, maar vir God is die gedagtes van sy skepsels reeds 'n uitdrukking van hulle lewens. Daarom, anders as menslike praktyk, maak hy geen verskil tussen die slegte gedagte wat in die verstand gevorm word en die werklike voltooiing daarvan nie, dit wil sê die oorgang na aksie. Jesus het hierdie idee geopenbaar en sy uitverkorenes vermaan om hulle gedagtes te reinig. Die waarheid volgens God het veel meer betrekking op die suiwerheid van denke as op die suiwerheid van die vlees waaraan mense die grootste belang heg. Maar in Matt. 15:20 het Jesus die teenoorgestelde geleer en sy apostels geregtig wat nie hulle hande gewas het voor hulle geëet het nie, soos die skynheilige Fariseërs hulle verwyte het, omdat hulle self besoedel was deur die woorde wat uit hulle harte kom. Die reinheid wat vir God saak maak, is 'n geheel, beide vleeslik en geestelik. In sy

teregwysing verwys Jesus na die uitwendige was van die skottelgoed, maar die interne toestand daarvan te verwaarloos. Dit is weer eens 'n gevolg van die suiwerheid van die waarheid wat in die praktyk toegepas word. Vir God is die geestestoestand net so waardevol soos die fisiese toestand, waarvan die versorging die nakoming van die dieet- en gesondheidsreëls wat Hy deur Moses neergeskryf het, behels. Die praktyk van hierdie dinge vorm steeds 'n vorm van geleefde waarheid wat deur God vereis word, en dus, kan mens verstaan, omvat sy konsepsie van waarheid alle aspekte van die lewe. Vry geskape, neem die lewens van Sy skepsels maklik vryhede met hierdie goddelike standaard van waarheid, want die vrye lewe loop paaie wat gevaarlik is vir die siel en geniet nie die veiligheid van 'n geforseerde weg soos die rails van 'n trein nie. Daarom nooi Jesus sy uitverkorenes uit om te waak en versigtig te wees, want die pad is glad en dit is maklik om van die pad af te val.

Die waarheid volgens God lê ook in sy keuse van skeiding van spesies. Van die begin van sy skepping af het God dierspesies geskep voordat Hy die mens na sy beeld gevorm het. Dierspesies ken nie perverse gedrag nie; Hulle plant binne hul eie spesie voort en doen geen skade nie. Perversie is 'n streng menslike gebrek, want dit is die gevolg van menslike intelligensie wat pervers word wanneer dit geboorte gee aan slegte gedagtes, teen die natuur en teen die reëls wat deur God vasgestel is. Seksuele afwykings verander die geleefde waarheid in 'n geleefde leuen; Volgens die beeld het die trein die spore verlaat wat sy veiligheid verseker het. Die siel, slagoffer van hierdie vrug wat deur vryheid geskep word, word 'n swerwende ster wat beweeg sonder om te weet waarheen dit gaan. Jesus het gekom om siele te red uit die verskeie strikke wat deur die individuele vryheid van mense gestel is. Hy het die goddelike standaard van Sy waarheid aan ons voorgehou, en van daardie dag af word diegene wat Sy roepstem hoor en daarop reageer, “wedergebore in die waarheid”, maar in 'n uitverkore status as 'n slaaf van God. Hierdie baie geestelike uitdrukking beteken dat hulle hulself as dood beskou vir die standaarde van sondige lewe en hul lewens saam met God herbou op die goddelike waardes wat deur Jesus Christus geopenbaar is. Maar hierdie waardes is nie nuut nie; die tekste van die ou verbond het hulle reeds uitgedruk in die letter van die Bybel, die letter van die wet wat deur Moses geskryf is. Wat hierdie geskrewe getuienisse kortgekom het, was 'n perfekte model van hul toepassing; en Jesus het gekom om dit te beliggaam. So het “*die waarheid*” 'n sigbare konkrete menslike vorm aangeneem en ook doeltreffendheid verkry in die verowering van die harte van die uitverkorenes wat deur God gekies is, deur die een naam van Jesus en sy bloed wat by Golgota vergiet is. Jesus self het hierdie beginsel opgesom toe Hy van Homself gesê het: “*Ek is die weg en die waarheid en die lewe; niemand kom na die Vader behalwe deur My nie.*” Hierdie leer het dit voorafgegaan, aangesien goddelike waarheid reeds in die ou verbond geleer is, en die persoon van die gekruisigde Christus ook profeties teenwoordig was in die vorm van die lam wat elke dag as brandoffer geoffer is, en twee keer per dag van 24 uur, in die aand en in die oggend. Hierdie offer was “ewigdurend” en sou nie ophou totdat dit vervang is deur Jesus Christus wie se dood die uiteindelijke “*ewigdurende*” offer volbring het nie. In Hom het God sonde veroordeel, en na Hom het diereoffer heeltemal nutteloos geword. Die uitbreiding daarvan was niks

meer as bewys van weiering om die reddingsplan wat deur God bedink en volbring is, te erken nie. Na Jesus Christus het die offer van diereoffers 'n oorsaak van veroordeling deur God geword en sy vloek het dus die hele opstandige Joodse nasie getref, wat in 70 deur Romeinse troepe vernietig is, in ooreenstemming met die profetiese aankondiging wat in Dan. 9:26 aangehaal word: " *En na twee-en-sestig weke sal 'n Gesalfde uitgeroei word, en hy sal ~~geen opvolger~~ vir hom hê nie.*" **Die volk van 'n leier wat sal kom, sal die stad en ~~die heiligdom vernietig heiligheid~~** , en die einde daarvan sal kom soos met 'n vloed; Daar word besluit dat die verwoesting tot die einde van die oorlog sal duur. »

Die minagting wat teenoor " **die waarheid** " van God getoon word, is nog altyd duur deur die mense betaal, selfs in ons tyd waar 'n kollektiewe straf pas begin het, beginnende in die Oekraïne. Van toe af het die ontroue Christelike Weste homself in die situasie van die Joodse volk bevind, in die konteks van sy progressiewe vernietiging gelei deur koning Nebukadnesar, die V. Poetin van die tyd.

Jeremia 8:14-15: " *Waarom sit ons stil? Kom bymekaar en laat ons in die versterkte stede ingaan om daar te vergaan! Want die **HERE** onse God het ons bestem om te sterwe en ons gifwater laat drink, omdat ons teen die **HERE** gesondig het . Ons het op vrede gehoop, en niks goeds het gebeur nie; 'n tyd van genesing, en hier kom verskrikking.*" ! »

Hierdie onderwerp van waarheid is wydverspreid en die breuk wat met God gemaak word, dra ontsaglike gevolge. Terwyl God reinheid, deursigtigheid, opregtheid en integriteit verhef, ontwikkel mense wat van Hom geskei is in karakters wat absoluut teenoorgestelde is. Mense het vals, slinks, bedrieglik geword, hulle gee voor dat hulle iemand anders as hulself is, leef hul lewens as 'n rol om na te boots na die bewonderde model van die tyd. Die gevolg van hierdie wydverspreide basiese leuen is die intensivering van egskeidings en verbokkeling van paartjies wat saamwoon sonder om amptelik getroud te wees. Die rede is eenvoudig: hulle trou of woon saam met iemand totdat hulle eendag ontdek dat daardie persoon nie meer dieselfde is nie. Dit is die onvermydelike gevolg daarvan om jou lewe as 'n rol te speel, in plaas daarvan om bloot ons ware aard en persoonlikheid te aanvaar. In die teleurstelling wat ervaar word, word gewelddadige reaksies gegenereer. Moderne menslike verhoudings gebaseer op die gebruik van "internet"-netwerke het hierdie maskerade wat die persoonlikheid verberg, grootliks bevoordeel. En te dikwels teleurgesteld in hul verhoudings, trek mense hulle terug in hulself in 'n kommunikatiewe bitterheid. Dit is dan dat hulle moet besef dat hierdie afskuwelike vrug van hul samelewing uitsluitlik te wyte is aan hul minagting vir die God van waarheid, wat 'n bodemlose put van wysheid vorm en alleen die reëls ken wat geluk bevorder. In die Bybel het al die manne wat God liefgehad het, hierdie natuurlike opregtheid en eenvoud gehad wat hulle beminlik maak. Het Jesus nie gesê: " *Geseënd is die wat rein van hart is, want hulle sal God sien* " nie? En hier moet ek onthou dat die reinheid wat deur God verhef word, eerstens moreel en tweedens vleeslik is. Hier korrigeer ek die orde wat deur die valse Katolieke geloof geleer word, wat nooit opgehou het om Christene te mislei deur die aandag op die sonde van die vlees te vestig nie.

Oorspronklik het dit die idee in menslike gedagtes begin versprei dat erfsonde van 'n seksuele aard was, geïllustreer deur die nou gewilde uitdrukking "die appel byt". En ek onthou dat hierdie benadering bevestig is deur die verdubbeling van vleeslike sonde in sy getransformeerde weergawe van die tien gebooie van God. Dit, aangesien die suiwer en eenvoudige onderdrukking van die tweede gebod dit gedwing het om een te skep om dit te vervang. Sy het dus die onderwerp van seksualiteit geneem, om dit die vleeslike sonde par excellence te maak. Jy moet egter verstaan dat sy praktyk om te kniel voor valse heiliges wat hemelse geeste geword het en wat in werklikheid slegs slegte engele is, 'n sonde van vlees en gees daarstel; aangesien dit gaan oor 'n afgodiese fisiese en geestelike gesindheid wat deur God in hierdie tweede gebod veroordeel word, wat nie in die geskrifte van die Bybel en in die denke van God verdwyn het nie; Eks. 20:4-6: “ *Jy mag vir jou geen gesnede beeld of enige gelykenis maak van wat in die hemel daarbo is, of wat op die aarde hieronder is, of wat in die water onder die aarde is nie. Jy mag jou voor hulle nie neerbuig of hulle dien nie; want Ek, die HERE jou God, is 'n jalouse God wat die misdaad van die vaders besoek aan die kinders, aan die derde en aan die vierde geslag van die wat My haat, en Ek bewys barmhartigheid aan duisende van die wat My liefhet en my gebooie onderhou.* Dit is moeilik om te glo dat mense dit sou waag om 'n teks uit te wis wat oorspronklik deur die vinger van God op die kliptafels geskryf is, maar dit is wat die pouslike mag gedoen het. Hierdie misleiding verander egter niks en God reken sonde en die dood wat daarmee gepaardgaan toe aan die oortreders van sy gebooie. Dit is dan dat ons moet besef dat die treurige toestand van ons Westerse samelewings te wyte is aan die valse leringe van ons valse Christelike godsdienste wat, voor mense, 'n valse voorkoms van heiligheid aangeneem het wat Jesus Christus met groot aandrang in sy Openbaring veroordeel. Inderdaad, in Openb. 9:1-11, waar Jesus die tema van die " vyfde basuin " aanbied wat handel oor die Protestantse geloof wat sedert die lente van 1843 verwerp en aan die duivel oorgelewer is, merk ons die gebruik van die term " **as** " 9 keer in 11 verse op; voorbeeld vers 8: “ *Hulle het hare gehad soos vrouehare, en hulle tande was soos leeustande.* ” Ontsyfer, sê hierdie boodskap: “hulle het 'n uiterlike voorkoms (*hare*) van kerke (*vroue*) gehad, maar was, paradoksaal genoeg, fel (*tande*) en sterk (*leeus*).” Hierdie aandrang lê 'n valse, misleidende skyn bloot wat Jesus duidelik in Openb. 3:2 uitdruk en sê: “ *Julle lyk asof julle lewend is en julle is dood .*” Maar dit moet ook opgemerk word dat in Openb. 8:8, die pouslike vestiging in 538 van die " *tweede basuin* " ook die term " **as** " insluit: " *Die tweede engel het sy basuin geblaas. En iets soos 'n groot berg wat met vuur brand, is in die see gegooi; en 'n derde van die see het bloed geword,* " En die vermelding van hierdie term " **as** " is des te meer geregverdig aangesien die pouslike Rooms-Katolieke geloof die eerste vorm van die misleidende en valse usurpasie van die Uitverkorene, die Kerk of Vergadering van Christus, in die hele geskiedenis van die Christendom was. Laastens moet ons onthou dat hierdie vrug van misleidende valsheid eers in die betrokke instelling verskyn nadat dit deur Christus verwerp en aan die duivel oorgelaat is. Ook moet ek u daaraan herinner dat hierdie hartseer lot uiteindelik die amptelike instelling van die "Sewendedag Adventiste"-geloof beïnvloed het sedert die jaar 1994, bepaal deur die profetiese " *vyf maande* " of 150 jaar van Openb. 9:5-10. Nadat dit

in 1995 by die ekumeniese alliansie aangesluit het wat deur God vervloek is, bied dit dus op sy beurt hierdie valse... verskyning veroordeel deur Jesus Christus, die God van Waarheid en deursigtigheid.

My kommentaar op die nuus van 15 Junie 2022

Die truuks van die Franse Scapin

Die presidentsverkiesings het E. Macron vir vyf jaar weer aan bewind in Frankryk gebring. In hierdie land wat profeties deur God vervloek is vir sy smaak vir oormatige vryheid, is menslike keuse slegs die uiterlike weerspieëling van 'n goddelike wil wat almal kan opmerk, deur die feit dat E. Macron twee keer agtereenvolgens **by verstek verkies is** teen die Front Nasionale, verteenwoordig deur Marine Le Pen. Vir hierdie arrogante, loopbaanbewuste en aanmatigende jongman maak dit nie saak hoeveel Franse mense hom ondersteun nie; net die resultaat maak saak, hy is verkies. Hy het reeds die onregverdigheid daarvan onthul deur te bewys dat hy min omgee vir die ongelykheid van die maatreël wat hy aan die maatskappye voorgestel het. Volgens sy woorde behoort diegene "wat kon" honderd euro as hulp aan hul arm werkers te gee, ten tye van die "geel baadjies"-slagoffers van die ekonomiese krisis. Jammer vir diegene wat dit nie ontvang het nie. Dit is 'n baie goeie voorbeeld van die gebrek aan regverdigheid in hierdie karakter. Hy het selfs gedurende sy eerste termyn geglo dat die stemme wat vir hom uitgebring is, ter verwerping van Marine Le Pen, gunstig vir hom was. En toe hy weer verkies is, het hy gedink alles was 'n uitgemaakte saak. En toe, tydens die wetgewende verkiesings, het hy ontdek dat 'n groot aantal Franse mense nie sy LREM-party 'n absolute meerderheid wou gee nie. Tot dusver het hy daarin geslaag om die mense se menings te mislei en te manipuleer deur televisiesessies te organiseer wat altyd gunstig vir hom is, soos die skynvertoning van sy "groot debatte" of liever "groot monoloë". So slim soos 'n aap of Satan, vermy hy ongemaklike situasies en probeer hy die aandag van die Franse volk aflei, soos gedemonstreer deur die gebeure van hierdie week tussen die twee rondes van ons wetgewende verkiesings. Die mening van die publiek wat ondervra is, het 'n vyandige standpunt aan die lig gebring, en die jong president het ontdek dat 'n beduidende meerderheid van die mense hom nie van hom hou nie, of hom selfs haat. So wat doen hy? Hy het uit die onaangename situasie gevlug en 'n reis na Roemenië gereël om Franse soldate wat in daardie land by 'n NAVO-basis gestasioneer is, te ontmoet. In militêre taal beoefen hy die strategie van afleiding en wetende dat al die media hul aandag op hom vestig, gebruik hy hulle om die Franse te oortuig dat, as 'n oorlogsleier, hul gedeeltelik verlore steun nodig is. Eenvoudiger gestel, hy "vermy" die Franse en gaan soek onder buitelanders die aanbidding en eretekens wat hy aanbid. Besluitnemingsmag is bedwelmend en "met eet kom eetlus," soos die gewilde gesegde lui. Omdat dit is om hierdie respekvolle en onderdanige eerbied te verkry dat hy die president van die Franse wou wees; hoewel hy self "sy onervareheid en onvolwassenheid" erken en beweer het. Die resultaat wat deur sy vaardighede verkry is, getuig van sy woorde. Gedurende die twee jaar van die Covid-19-virusaanval het dit die

ekonomiese funksionering van die gedwee en onderdanige Frankryk wat dit geruïneer het, geblokkeer en homself beskut deur agter die besluite van 'n gesondheidsjunta weg te kruip. Toe die oorlog in Oekraïne uitgebreek het, nadat dit die Russiese reus opgewonde gemaak het, volgens sy beroemde "terselfdertyd"-beginsel, het dit openlik kant van Oekraïne gekies en sodoende die standpunt van die Europese Kommissie gevolg. Aangesien byna alle nasies gevolg het, is wapens gegee om Russe dood te maak. Maar dit het hom nie verhoed om te glo dat hy "terselfdertyd" sy neutraliteit kon beskerm deur telefonies met die Russiese leier te praat nie. In hierdie algemene blindheid, wat bowenal die gevolg is van 'n mag van waan wat deur God opgelê is, moet ons daarop let dat Frankryk en sy Europese "vennote", of liever "mededingers", deur sy teenstander te bewapen, daarin geslaag het om die magtige Rusland hul doodsvyand te maak. Die baie nabye toekoms sal hierdie verskriklike visioen van dinge wat reeds deur God geprofeteer is, bevestig. Dit is des te meer so omdat almal vandag reeds die verswakking van die Oekraïense magte en die stadige maar werklike verowerende opmars van die Russiese magte kan sien.

Die lewe het elke dag wonderlike verrassings vir jou in petto. Ek het verneem dat Pous Franciskus in 'n openbare verklaring, toe hy oor die oorlog in Oekraïne uitgevra is, die skuld tussen NAVO en Rusland verdeel. Hierdie verbasend akkurate analise word ongetwyfeld verklaar deur die feit dat hierdie pous Suid-Amerikaanse oorsprong het; Hy is nie 'n pous van Europese oorsprong of beter, Italiaans soos die meerderheid van sy voorgangers nie. Maar wat belangrik is, is dat die Pous nie die siening van Pole deel nie, wat baie Katoliek is en onvoorwaardelik sy Oekraïense "Siamese tweeling" ondersteun. Hy is egter nog ver daarvan om te weet en te erken dat die oorsaak van die drama, wat al hoe meer intens word, sy "Sondags"-rus wat op die eerste dag van die week beoefen word in die tydsorde wat deur God vasgestel is, kom straf. Dit, tot nadeel van sy ware Sabbat wat deur sy vierde gebod beveel is. Maar sy gebalanseerde oordeel bewys sy persoonlike intelligensie; wat hom nog meer skuldig voor God maak.

Ek hoor voortdurend in die media joernaliste, politici en sogenaamde "spesialiste" wat "konsultante" genoem word, onvermoeid herhaal dat Frankryk en Europa nie in oorlog met Rusland is nie. Watter afskuwelike skynheiligheid! Hierdie mense weet dat wanneer ons gewere, ons tenks, al ons wapens Russiese soldate doodmaak, ons aan die oorlog deelneem, maar ons moet die mense gerusstel om hul goedkeuring te behou. En die beste bewys is dat hierdie gewapende steun daarop gemik is om Rusland te dwing om oor te gee, omdat hulle dit nie kan vernietig nie, omdat dit te magtig is om vernietig te word. En die vasberadenheid om daarteen te veg word veroorsaak deur die vrees om eendag daardeur vernietig te word.

Die ongeloof en arrogansie van die verbruikersgemeenskap wat in die Weste geskep is, het 'n gevolg tot gevolg gehad wat nou eers duidelik word. Frankryk was lank oortuig dat die stigting van die EU die risiko van 'n groot oorlog in Europa afgeweer het, en het algemene militêre diens beëindig, en alle Franse politieke en militêre leiers was oortuig dat konvensionele wapens nie meer gebruik sou word nie, behalwe in klein operasies in gebiede buite Europa. Die gevolg van hierdie misleidende illusie is dat Europa en die VSA vandag nie meer

genoeg van hierdie tipe toerusting het nie, terwyl Rusland, deur God vir hierdie doel voorberei, 'n arsenaal van duisende ou wapens en nuwe, meer effektiewe en verskriklike wapens vervaardig het. Daarom is sy oorwinning teen die Europese nasies seker en reeds deur God voorspel. Dit is duidelik dat die Westerse moondhede dit onderskat het en hierdie fout sal noodlottig vir hulle wees.

Ons hoor nie wat elke Europeër en elke Fransman individueel dink nie. Maar meningsverskille oor die oorlog in Oekraïne begin na vore kom. Op die mediaplatforms is daar 'n opeenvolging van mense wat slagoffers is van die beginsel dat "eenheid krag is". Maar wat Europa betref, is sy krag en mag illusie. Die geld wat die Westerse wêreld ryk maak, is nutteloos teen bomme en koeëls. En reeds bied ons hele Europa die aspek van hierdie " *kolossus met voete van klei en yster* ", wat God aan die profeet Daniël voorgelê het om die werklike swakheid van die ryk Westerse wêreld van ons tyd te profeteer, wat met 8 jaar voorafgaan aan wat "die einde van die wêreld" genoem moet word.

Hierdie " *voete* " wat gedeeltelik uit " *klei* " en gedeeltelik uit " *yster* " bestaan, profeteer teenstrydige binêre eienskappe wat ons in die politieke samestellings van Westerse lande vind, waarvan die mees tipiese geval dié van die VSA is, waar die politiek verdeel is tussen die "harde" kamp van die Republikeine en die "sagte" kamp, of meer sosiaal, van die Demokrate. In Frankryk stel dieselfde verskynsel die Regses teen die Linkses op, en dit kenmerk min of meer alle Westerse demokrasieë. Meerderheidsreël geld, maar wanneer die twee kante amper gelyk is, soos die geval in die VSA is, word die reël moeiliker om te aanvaar en word demokrasie self bedreig; die risiko van gewelddadige botsings neem gevaarlik toe. (Dit word bevestig deur die herroeping van die federale wet wat aborsie in die VSA magtig, gedateer 24 Junie 2022.)

Dit blyk dat Europa verdeel is as gevolg van Oekraïne, ondersteun deur Katolieke Pole, wie se simbool " *yster* " is, en die vredeskamp, verteenwoordig deur Italië en Duitsland, is in hierdie geval die simbool " *klei* " werd. Waar moet E. Macron se Frankryk geplaas word? Volgens sy verleidelike "kameleon"-beginsel wat hom onklassifiseerbaar maak, is die Frankryk van mnr. "terselfdertyd" in beide kampe. Vandat ek na sy toesprake begin luister het, het ek sy vermoë opgemerk om vir almal te sê wat hulle wil hoor. Hy praat, praat, uitdink en sê enigiets, maar alles gaan verby en uiteindelik slaag hy daarin om sy gespreksgenote te verlei, maar nie almal nie. In elk geval weet hy hoe om konfrontasie met sy mees bekwame teenstanders te vermy. Trouens, hy tree nie net soos 'n "kameleon" op nie, hy is ook so ontwykend soos 'n "aal". Die nuus van 15 Junie gee ons 'n goeie voorbeeld van hierdie beskrywing. In sy amptelike toespraak in Roemenië, waar hy die kwessie van Oekraïne aangespreek het, het president Macron slegs twee opsies gesien: om Oekraïne met wapenvoorrade te ondersteun tot sy oorwinning, en tweedens, om 'n diplomatieke ooreenkoms met Rusland te bereik. Ongelooflik genoeg sluit hierdie jongman 'n derde moontlikheid uit; dat Rusland die oorwinning teen Oekraïne in hierdie konflik behaal. En almal is selfs meer onbewus, insluitend Rusland, dat dit ook die hele Europa, insluitend Macron se Frankryk, moet verslaan en verpletter. Nog nooit is sy voornaam "Emmanuel", wat "God met ons" beteken, so misbruik nie, want dit is duidelik dat God nie met hom is nie. Maar die presidensiële titel en sy respek

van die verblindde Franse laat hom alles toe, jy kan verstaan hoekom ek hom, sodra hy aan bewind gekom het, die naam gegee het: "Grafdelwer" van Frankryk; die laaste nasionale leier in sy geskiedenis van sowat 1600 jaar wat dus tot 'n einde sal kom, ten tyde van die " *einde van nasies* " wat deur God geprofeteer is. Sy binêre visie is vervloek en hy ignoreer dat, vir God en sy uitverkorenes, die getal twee onvolmaaktheid simboliseer en die getal drie, die simbool van perfeksie.

Vir dekades na die Tweede Wêreldoorlog was Europa in twee kampe verdeel, en in die Ooste het Sowjet-Rusland teruggetrek en agter sy "Ystergordyn" toegemaak. Pole, wat lank daardeur uitgebuit en oorheers is, het 'n haat teenoor dit gewy wat vandag weer na vore kom in die oorlog in Oekraïne. Die simboliese beeld van " *yster* " en die huidige hardheid daarvan het hul oorsprong in die tyd toe dit agter hierdie "ystergordyn" was. Die uitbreiding van die EU sal dus Europeërs laat betaal vir die lidmaatskap van die voormalige nasies wat deur die Russe verower is. Want deur by Europa aan te sluit, het hulle hul haat vir Rusland en hul begeerte na wraak saamgebring. Tyd sal egter bewys dat die onwrikbare standpunt van jong Oekraïners reg is. Want op die lange duur sal die VSA Rusland vernietig deur 'n kernaanval op sy grondgebied. En trouens, hierdie Oekraïners is weer eens reg om Europese nasies te blameer vir die herhaal van die "München"-fout van die Tweede Wêreldoorlog, want weereens bevoordeel die vrees en lafhartigheid van die ryk Westerse nasies die uitbreiding van die nuwe veroweraar; hierdie keer Russies. Hierdie vrees is egter nie hierdie keer onwettig nie, want dit word gemotiveer deur die Russiese bedreiging gebaseer op sy besit van verskriklike kernwapens. En die ergste deel is dat dit eers deur kernwapens vernietig sal word. Maar is dit werklik vrees en lafhartigheid? Wel nee, want die eintlike oorsaak is dat nasies nie verenig is ten spyte van hul bewering dat hulle so is (VN). Trouens, dit was God wat hulle geskei het volgens tale en individuele persoonlike belangstellings. En dit is as gevolg van hierdie besondere belange dat spontane kollektiewe betrokkenheid onmoontlik gemaak word, ten spyte van vorige alliansies en ooreenkomste. Daar moet kennis geneem word dat dit die laaste keer is dat die skeiding van nasies hul gemeenskaplike betrokkenheid by 'n oorlogagtige aksie verhoed, want die een wat betrokke is, sal hulle almal vernietig. Na haar sal die tyd aanbreek vir die laaste universele regering wat deur die oorlewendes van die kernoorlog gevorm sal word.

Sedert 1958 is Frankryk onder die regime van die 5de ^{Republiek}. En hierdie regime het sy vernietiging voorberei. Die instrument van hierdie vernietiging was die skepping van die Europese Unie. Omdat die presidente van Frankryk, een na die ander, voorkeur gegee het aan betrekkinge met hul Europese eweknieë, en hulle versuim het om die belange van die Franse volk te beskerm. Frankryk het dus vir sy universalistiese humanistiese ideologiese ywer betaal met sy ekonomiese en finansiële ondergang. Sy wou "al die ellende van die wêreld" verwelkom en deel vandag hierdie ellende wat van nou af net kan toeneem. Dit het min of geen nywerheid nie, is afhanklik van Chinese en Asiatiese invoere, en is finansiële geruïneer en leef op sy kolossale skuld. Boonop is sy nie voldoende bewapen nie en word sy dus baie kwesbaar vir aanvalle van haar vyande, wat baie meer talryk is as wat sy wou, of voorgegee het, glo.

Die oorlog in Oekraïne is 'n uitdaging vir alle nasies en hul leiers, en elkeen kan hul eie reaksie op hierdie kwessie hê. Maar weereens het God dinge so gereël dat die situasie hopeloos lyk, net soos Hy dit geskep het toe Hy die Jode in 1948 na die land Palestina teruggebring het. Maar as ek God se lering aan die profeet Jeremia as model neem, wat gesê het " *laat jou lewe jou buit wees* " en wat die mense vermaan het om nie die veroweraar Nebukadnesar te weerstaan nie, het ek persoonlik net hierdie vraag om aan die Oekraïense volk te vra: Was die begeerte na onafhanklikheid van Rusland die prys werd wat die Oekraïense volk reeds betaal het? 'n ramp van vernietiging, dood en lyding wat net sal toeneem? En nog eenvoudiger, is vryheid die moeite werd om voor te sterf? Om ja te antwoord is om haar op die vlak van martelaarskap vir Christus te plaas; wat hom nie kon behaag nie. Hoe lank sal dit neem vir al hierdie sogenaamde "intelligente" leiers om te erken dat Rusland onoortreflik is met konvensionele wapens, wat dit in groter hoeveelhede besit as enige ander volk op aarde? Wat sy vasberadenheid om te wen betref, is dit op dieselfde vlak as Oekraïne s'n. So gaan ons baie politieke en militêre gebare sien tot die onvermydelike wêreldwye konfrontasie. En wat Frankryk en sy bestemming betref, salueer en gee ek eer aan Jesus Christus, die inspirasie agter die naam wat E. Macron aan sy presidensiële politieke party gegee het: "La République En Marche"; Hy het hom eenvoudig nie gesê dat dit na " *die afgrond* " toe was nie, dit wil sê die ontmensliking van sy land en uiteindelik van die hele aarde. En diegene wat hulle verheug oor die vooruitsig van oorlogsmisdade-verhore, sal op die harde manier leer dat slegs die geregtigheid van die oorwinnaar seëvier.

Trouens, in die Weste, is die probleem van ons generasie dat dit onbekwaam geword het om homself te berus in die aangesig van 'n groot onoplosbare moeilikheid. Dit is die gevolg van 77 jaar van vrede en die verowering van selfsugtige vryhede deur sogenaamde "liberale" samelewings wat op die Amerikaanse model gebou is. Die rebelse kind, die "klapkop" wat niks meer ontvang nie, word wispelturig en koppig. Maar die erdepot breek uiteindelik wanneer dit teen 'n ysterpot bots.

Dieresimbole is eens aan die belangrikste lande van die Westerse wêreld toegeskryf, reeds deur Michel Nostradamus. Vir Frankryk, die haan; vir Duitsland, die wolf; vir Engeland, die leeu; vir Amerika, die arend; maar bowenal, vir Rusland, die beer. Nou, hierdie beer sal waarskynlik nie deur enige van die ander diere verslaan word nie, selfs nie deur 'n groeppaanval nie.

In die jongste nuus het die staatshoofde van Frankryk, Duitsland, Italië en Roemenië hierdie Donderdag 16 Junie na Kiëf gereis om met president Zelensky te vergader. Onvervulbare beloftes is mettertyd gemaak, wat die oorlog en die valse hoop van 'n Oekraïense oorwinning weer aangewakker het. Want vir Europa is haar tyd getel, en haar vernietiger is steeds vol krag en mag, omdat God hom voorberei het vir hierdie vernietigende werk. In 'n baie vyandige en dreigende boodskap gerig aan die leiers en Europeërs wat hy, in sy woorde, as "ontaard" beskou, het die voormalige Russiese president Medvedev (vertaling: Beer) sy opmerkings met hierdie woorde afgesluit: "die klok tik..."; God kon dit nie beter gestel het nie, maar in werklikheid is dit Hy wat hierdie waarskuwing spreek en

inspireer. Daar sal nuwe wapenaflowerings aan Oekraïne wees en die leë belofte van 'n aanvaarde en ondersteunde Europese kandidatuur... ens.

God se verordeninge: Waar en vals

Die ware verordeninge van God het uit sy mond gekom toe Hy hulle aan Moses die Hebreër gedikteer het. Na hom is al sy openbarings aan sy dienaars, die profete, geïnspireer, en God self het hulle versameling binne sy heilige Bybel georganiseer, waarvan die eerste verbond oorspronklik in die Hebreeuse taal en die tweede of nuwe verbond in die Grieks geskryf is.

In teenstelling met wat valse geloof in aksie demonstreer, moet al God se verordeninge in ag geneem word. Selfs wanneer hulle verouderd geraak het as gevolg van die standaard wat deur die universele konteks van die nuwe verbond vasgestel is. Om die hele projek te ontdek wat deur die wil van God geskryf is, is nie om tyd te mors nie, dit is om jou geloof te voed. Inderdaad, geloof voed op sekerheid, nie op twyfel nie. En hierdie sekerheid word gebou deur kennis van die godsdienstige onderwerp. Slegs op hierdie manier kan die uitverkorenes onderskei word van die geroepenes, wat volgens Jesus baie talryk is, maar tevergeefs. Sonder om in die studie van die twee verbonde te delf, neem die ou en nuwe verbonde die voorkoms van twee **mededingende godsdienste** aan. Maar in God se oordeel is hierdie siening van dinge vals, want die nuwe het die oue vervang, wat dus alle legitimiteit verloor het en niemand meer op sy eie kan red nie. Maar in die ander sin kry die bediening van Jesus Christus en die verlossing wat Hy gekom het om te bied en te volbring, eers betekenis in die aankondigings van hierdie projek in die simboliese vorme wat dit in die ou verbond aangeneem het.

Die Evangelie leer dat Jesus Christus die Verlosser is, maar waarvan word hy gered en hoekom? Die nuwe verbond sê dit is sonde, maar wat is sonde? 1 Johannes 3:4 gee hierdie antwoord: “ *Want sonde is die oortreding van die wet.* ” Wel, maar wat is die wet? Vir Jode is dit die vyf heilige tekste wat deur Moses geskryf is en die boeke van die profete, die historiese boeke, die Psalms en die boek Spreuke wat deur Salomo geskryf is. Ongelukkig het God se wet vir hierdie mense nie daar opgehou nie, want na hierdie tekste eis God respek en nakoming van alles wat in die nuwe verbond geskryf is. En onder hierdie tekste word in Markus 16:16 hierdie vers gevind waar Jesus sê: “ *Elkeen wat glo en gedoop word, sal gered word; maar elkeen wat nie glo nie, sal veroordeel word.* ” Vir 'n Jood wat reeds goed geleerd was, soos die apostels wat deur Jesus gekies is, het "glo" bloot bestaan uit die erkenning van die perfekte voltooiing van die “ *ewigdurende offer* ” of “ *ewigdurende holocaust* ” in die dood van Jesus Christus, waartydens 'n “ *lam* ” voortdurend, elke dag, aand en oggend, dit wil sê met sonsondergang en met sonsopkoms, as offer geoffer is, as voorafskaduwing van “ *die lam wat die sondes van die wêreld wegneem* ”. Deur hierdie ritueel het God getoon dat die geregtigheid wat later deur Jesus verkry is, vir ewig gekom het om verlossing vir sy uitverkorenes en hulle alleen te bied. Ek beklemtoon hierdie punt omdat valse geloof, soos 'n aangename fabel, menigtes mense mislei het wat dink dat hulle gered sal word, aangesien hul pastore en priesters dit vir hulle gesê het.

Menigtes vertrou op die doop om gered te word. Maar hulle het die teks nie goed gelees nie en het nie verstaan wat God bedoel met " *hy wat glo* " nie. Ek sal probeer om so duidelik as moontlik te wees, want God " *glo* " is gehoorsaam. Maar om die hele geskrewe wet van God te gehoorsaam, die ou en die nuwe verbond. Wat beteken dat om " *die een te wees wat sal glo* ", 'n mens hierdie hele geskrewe wet moet gelees en verstaan het. Die geheimenisse wat verborge was in die rituele wat deur God verorden is, het die norm van die ou verbond 'n beeld gegee soortgelyk aan " *nag* " en sy "duisternis". En toe Jesus Christus sy bediening begin het, het die dagbreek van 'n sonnige dag begin aanbreek. Toe het Jesus Christus aan die kruis gesterf, nadat hy Homself as 'n offer geoffer het. Drie dae en drie nagte later, nadat Hy uit die dood opgestaan het, het Hy aan sy dissipels verskyn. Die volle " *dag* " het toe aangebreek omdat die Almagtige geestelike " *son* " aan hulle verduidelik het hoe sy dood nodig was om hulle te red, omdat dit alleen die mag gehad het om al die sondes van God se ware uitverkorenes sedert Adam en Eva te bekragtig. Die " *nag* " van die ou verbond is dus opgevolg deur *die sonnige "dag"* van die nuwe. Hierdie goddelike projek van verlossing is geskryf vanaf die eerste 24-uur dag van die skepping, in sy aspek van opvolging; eerstens, " *nag* "; tweedens, " *dag* ". Hierdie simboliese dag dek die 6000 jaar van God se reddingsprojek gebaseer op die verhouding van 2/3 nag en 1/3 dag, volgens die duur van 4000 jaar wat lei tot Christus en die stigting van sy nuwe verbond. Maar hierdie verhouding is dié van 'n dag in die middel van die winter wat die buiteseisoen genoem word. Op hierdie manier word die 6000 jaar van seleksie van die uitverkorenes in God se plan geheel en al onder die teken van die dood geplaas, en daarom gekoppel aan die tyd van sonde wat die oorsaak daarvan was. Aan die begin van sy Evangelie praat Johannes van " *die lig wat in die duisternis gekom het* ", dit wil sê die standaard van verlossing van die nuwe verbond wat die ou verbond met sy "duistere" rites kom verlig. Hierdie "nag" het begin met die sonde wat Adam en Eva gepleeg het toe hulle ontdek het dat hulle naak was. En in die geestelike nag wat toe oor die mensdom geval het, is 'n straaltjie hoop gegee aan die sondige beker toe God die eerste dierelewe geoffer het om van sy vel klere te maak om hulle naaktheid te bedek; Dit was die eerste teken wat aan mense gegee is van die aanbod van verlossing wat in Christus sal kom. Na hierdie hoogs simboliese ervaring het 'n tweede van gelyke belang gekom, in die vroeë dae van die skepping met God se geheimsinnige voorkeur vir die offer van Abel; dié van sy broer Kain wat deur God verag is. Die rede vir hierdie voorkeur word eers onthul wanneer Abram, op God se bevel, instem om sy enigste wettige seun as 'n offer te bring. Op die laaste oomblik word sy seun Isak vervang deur 'n jong ram wat God aan Abram gee om geoffer te word. Dit is hierdie aksie wat God se voorkeur vir die diereoffer wat deur Abel aangebied is, belig, want hierdie offer waarin dierebloed gestort is, het die dood van Christus, "die Lam van God", geprofeteer, dus drievoudig voorafgebeeld deur die opeenvolgende ervarings van Adam en Eva, dan van Abel en Abram wie se twee name, sonder moontlike toeval, begin met die Hebreeuse "ab" wat vader beteken. Abel beteken: Vader is God; en Abram: vader van 'n volk. Nadat God sy geloof en gehoorsaamheid getoets het, sal Hy sy naam verander na Abraham: vader van 'n menigte. Die misterie van hierdie drie ervarings sal dus ontwikkel word, maar nie

verduidelik word in die leer van die ou verbond nie. Slegs die aardse ervaring wat deur Jesus Christus volbring is, het die verduideliking en die betekenis van hierdie antieke dinge gegee. Die vrugte van die aarde wat deur Kain aangebied is, het niks vir God gesimboliseer nie; niks anders as die vrug van die werk van die aarde nie. Die geslagte dier wat deur Abel geoffer is, was eerder simbolies van die reddingsplan wat God reeds beplan het om in Christus te volbring, op die tyd wat Hy gekies het om dit te doen. Kortliks, die aanbod van verlossing wat deur Jesus Christus gebring is, was self die beeld van 'n sonnige **winterdag**, want die bediening van die dood gaan ná Hom voort, vir die inwoners van die aarde, tot sy glorieryke wederkoms. Hierdie dood verklaar ons behoefte om te slaap. Sommige mense het slaap "klein dood" genoem. En hulle was goed geïnspireer, want die behoefte om te slaap word veroorsaak deur die moegheid wat na sonde verskyn. En dit was God self wat die "dood" met slaap vergelyk het toe Hy vir Daniël deur sy engel Gabriël in Daniël 12:2 gesê het: "En baie van **die wat in die stof van die aarde slaap**, sal ontwaak, sommige tot die ewige lewe en sommige tot *smaad en ewige afgryse*." Toe, met hierdie gedagte in gedagte, het die apostel Paulus op sy beurt in 1 Tess. 4:13 geskryf: "Maar ek wil nie hê, broeders, dat julle onkundig moet wees oor **die ontslapen**, sodat julle nie treur soos die ander wat geen hoop het nie." Maar die vergelyking van 'dood' met slaap het sy perke, want die dooie siel, wat van bewussyn beroof is omdat dit tot die niet teruggekeer het, het nie meer die moontlikheid om te droom nie. 'Sy nagedagtenis is vergeet', sê Salomo in Pred. 9:5-6: 'Want die lewendes weet dat hulle sal sterwe; maar die dooies weet niks, en daar is geen beloning vir hulle nie, **aangesien hulle nagedagtenis vergeet word**. En hulle liefde, en hulle haat, en hulle afguns, het reeds vergaan; en **hulle sal nooit weer enige deel hê aan enigiets wat onder die son gedoen word nie**." As hierdie laaste waarheid deur die Westerse mensdom in ag geneem sou word, sou ons nie meer sien dat mense dom en ydellik met hul dooies praat wat voor die grafte in die begraafplase tot stof verander het nie; en hulle sou nie meer vir hulle blomme, krone of weelderige marmerbedekkings bring nie. Wat die kruise betref wat op hierdie grafte geplaas is, vorm hulle slegs bewys van 'n valse aanspraak op verlossing wat Jesus op die dag van die "laaste oordeel" sal weerspreek deur hulle wakker te maak om die "tweede dood" te ly, die uiteindelijke loon van sonde, waarvan hulle draers gebly het."

Geloof word nie op 'n ander persoon se geloof gebou nie, behalwe in die "etiket"-aspek wat dit doodmaak. Wat God met die woord "**geloof**" bedoel, is 'n volledige, integrale toewyding van die siel van sy uitverkorenes, saamgestel uit 'n liggaam van vlees en 'n denkende gees. Beide liggaam en gees behoort aan die Skepper God en albei het hul spesifieke voeding nodig. En dit is steeds God wat vir albei voorsien het. Anders as valse geloof, glo ware geloof dat "die mens nie van brood alleen sal lewe nie, maar van elke woord wat uit die mond van God uitgaan" Matteus 4:4. Jy hoor goed! "**Van elke woord**", dit wil sê, alles wat in die Bybel vervat is, ou en nuwe verbond, waarby dié van die boodskappers gevoeg moet word wat hy steeds verlig en inspireer om hulle te gebruik tot die einde van die wêreld. En sedert 1994 is hierdie boek wat jy lees een van hulle. My geskrifte is tussen 1843 en 1994 voorafgegaan deur die geskrifte van Ellen G.

White. Beide het voordeel getrek uit dieselfde openbarende inspirasie van ons goddelike Here Jesus Christus.

Ek was 36 jaar oud toe ek uiteindelik, in die Sewendedag Adventiste geloof, 'n rede gevind het om in die naam van Jesus Christus gedoop te word. Tot eer van God is ek nie as kind gedoop nie, en ek het nog nooit tevore besluit om dit te doen nie, want die geloof wat deur die Christene van my tyd getoon is, het vir my ver benede die vlak gelyk wat God die reg gehad het om te vereis van diegene wat Hy red. Sy eie opoffering was so bo alles anders. 'n Bietjie verduideliking nodig: Ek het reeds Openbaring bestudeer voordat ek by die Adventiste Kerk aangesluit het, maar ek het nie die boodskappe daarvan verstaan nie. Deurdat hy my sy vereiste van die Sabbat laat ontdek het, het alle dinge betekenis gekry; Die slegte vrug het sy eie verduideliking gehad: minagting vir sy wet. 'n Sangervriend wat my reeds aan vegetarisme bekendgestel het, was die eerste wat tot Adventisme bekeer het en het my daaraan bekendgestel deur Ellen Gould White se baanbrekende boek: "The Great Controversy." Hierdie geestelike voeding het my die basiese beginsels gegee en my begeerte om te verstaan, en toe het dit my aangespoor om die Apokalips en die boek Daniël baie dieper te bestudeer, want, vreemd genoeg, is dit in hierdie volgorde dat die ding volbring is. En vandag verstaan ek die betekenis daarvan; die lig is die Apokalips en Daniël was steeds baie van die duisternis. In 1982 is die twee boeke ontsyfer, en die "vyfde basuin"-boodskap van Openbaring 9 het die datum 1994 voorgestel. Dit is verkry deur die "vyf maande" wat in Openbaring 9:5-10 geprofeteer is, te neem, wat 150 werklike jare aandui, plus die datum 1844 (destyds; 1843 na korreksie). Hierdie byvoeging was logies aangesien die verdeling van die temas van die Apokalips op hierdie datum in Dan. vasgestel is. 8:14. In hierdie tema van "trompette", skei die datum 1843, nou gedefinieer, Openbaring 8 van Openbaring 9; en hierdie twee hoofstukke dek in kontinuïteit die hele Christelike era, vanaf die jaar 321 toe die "sonde", aangehaal in Dan. 8:12, deur keiser Konstantyn I gevestig is. Dit staan geskryf in Openb. 10:6-7: "... en gesweer by Hom wat tot in alle ewigheid leef, wat die hemel geskep het en die dinge wat daarin is, en die aarde en die dinge wat daarin is, en die see en die dinge wat daarin is, dat daar geen tyd meer sal wees nie; maar in die dae van die stem van die sewende engel, wanneer hy sal begin blaas, sal die verborgenheid van God volbring word, soos Hy aan sy dienaars, die profete, verkondig het. "Met sulke data en God se bevestiging dat "daar geen tyd meer sal wees nie," was dit maklik vir die Here om my te oortuig dat die aangehaalde "150 jaar" 'n wagtydperk vir die ware wederkoms van Jesus Christus was. En hierdie argument het in my gedagtes die presisie verbloem wat ons egter nie toegelaat het om 1994 aan die wederkoms van Christus te koppel nie. Dit was dus gedeeltelik verblind deur God dat ek, volgens sy wil, aan wie ook al dit wou hoor, voorgehou het dat Jesus voorberei het om in 1994 terug te keer. Dit was die oorsaak van my verwydering uit die amptelike Kerk van Valence sur Rhône, in Frankryk, in die herfs van 1991. Die datum 1994 is egter amptelik aan die organisasie voorgehou, wat skielik verantwoordelik, toe skuldig, geword het aan sy minaggende verwerping van 'n outentiek goddelike lig. Aangesien die weiering tot 1994 voortgeduur het, het die oordeel van God oor haar geval; nie vir die weiering om in die wederkoms van Christus te glo nie, alhoewel... maar bowenal

omdat hulle die datum verag het waarop God profeties gekom het om Hom te toets en wat dus dié van sy verwerping geword het en volgens Openb. 3:16, van sy "braaksel" deur Jesus Christus: " *Omdat julle louwarm is en nie koud of warm nie, sal Ek julle uit my mond braak.* » Let daarop dat ons net braak wat reeds in ons is; wat die opeenvolging van Adventiste-identiteit sedert die begin van hoofstuk 3 bevestig: In " *Sardis* ": " *sommige manne wat hulle klere nie besoedel het nie* "; dan, " *Filadelfia* ", dan, " *Laodisea* ." Let ook daarop dat Christus se verklaring nie 'n voorwaardelike vorm aanneem nie, maar 'n bevestigende vorm, dit wat voortspruit uit 'n waarneming van 'n situasie wat nie sal verander nie, die veroordeling is dus vas en definitief.

Tussen 1982 en 1991 het ek die kilheid teëgekom wat Jesus in hierdie vers veroordeel, en ek het slegs 'n paar mense ontmoet wat hierdie boodskap destyds ontvang het. In 1991 is ek deur drie broers bygestaan, ons het konferensies gereël, en daar het die ongelooflike wêreld van Noag weer in sy hartseer werklikheid aan my verskyn; In 1992, vyf lesings om die sublieme verduideliking van goddelike profesieë te demonstreer en vyf jammerlike mislukkinge. Soos 1994 nader gekom het, en die Derde Wêreldoorlog of " *sesde basuin* " nog nie vervul was nie, het ek verstaan dat Jesus nie in 1994 sou kom nie. En soos die datum verbygegaan het, het die Gees my in staat gestel om die goddelike doel van hierdie "fout" van interpretasie te begryp. Uit suiwer respek vir die waarheid moet verstaan word dat hierdie interpretasie nie 'n "fout" was nie, aangesien God dit op daardie presiese tyd in daardie vorm verlang het. Trouens, 150 jaar na William Miller, het ek die wederkoms van Jesus Christus vir God gedra en aangekondig om dieselfde rede as wat Hy voor my gedoen het. Sy prediking het gedien om die geloof van die verskillende Protestantse kerke van sy tyd te sif en te toets. Na hom, tussen 1982 en 1991, het my prediking as teiken die Adventiste geloof, prioriteit gehad om die lig van Christus te ontvang, en die ervaring is volbring in die oudste Adventiste vesting van Frankryk; in die heel eerste amptelike kerk wat in hierdie land gestig is. In teenstelling hiermee is daar mettertyd voortdurende verbeterings aan hierdie nuutste Adventisteboodskap aangebring. Maar dit was in die lente van 2018 dat die Here my verlig het om die verduideliking aan my bekend te maak wat die aankondiging van sy ware wederkoms vir die lente van 2030 regverdig. Sedert daardie datum was dit 'n skat wat ek graag met sommige broers en susters gedeel het. Wat hopeloos gelyk het om te weet, het gebeur, op die tyd wat deur die Almagtige in die Naam van Jesus Christus gekies is. Maar dit is nie sonder rede dat Hy ons hierdie goddelike gawe aangebied het nie. Hy het in ons gedrag die vrug van ware geloof gesien, gevoed deur die studie van sy hele heilige Bybel en sy geheimsinnige en buitengewone profesieë. In my gedagtes, ten spyte van sy onsigbaarheid, het God 'n ware konsekwentheid in my, wat nie aangeraak kan word nie, maar slegs verbeel kan word. Ons verhouding is gebaseer op hierdie beginsel: Ek dink en Hy dink en rig my gedagtes soos die roer 'n skip stuur. Die idees kom van YaHWeH (nommer van sy naam = 26) soos al sy verduidelikings wat onverklaarbaar gebly het sedert die tyd van Daniël, dit wil sê die 6de^{eeu} v.C., dit wil sê 26 eeue voor ons tyd en in die departement Drôme waarvan die nommer 26 is.

Wat die voeding van die liggaam betref, het God Sy keuse van wat verbruikbaar is in Levitikus 11 gedefinieer en vasgestel: wat rein is, is verbruikbaar, wat onrein is, is nie. Maar hierdie regime wat aan die Jode voorgestel is, was om twee redes geregverdig. Die eerste, omdat God sedert die einde van die vloed die mens gemagtig het om dierevleis te eet indien dit as suiwer geklassifiseer word. Die tweede is dat hierdie magtiging gegee is om die Jode toe te laat om onder andere die vleis van diere te eet wat, wanneer dit geoffer is, die toekomstige fisiese en geestelike "liggaam" van die Messias Jesus gesimboliseer het. Lammers en ramme het dus simbolies die beginsel van die Heilige Avondmaal van die nuwe verbond voorafgebeeld; iets wat deur Jesus beveel is. Die brood, simbool van sy liggaam, en die sap van die druiwe, simbool van sy bloed, word sedert die vooraand van Pasga, toe Christus dit ingestel het, deur ware Christene in plegtige byeenkomste geëet. Maar slegs Adventiste gaan hierdie geestelike maaltyd vooraf met die seremonie van voetwassing, wat God se vereiste van volmaakte nederigheid herinner, wat Hy slegs in die karakter en aard van sy uitverkorenes sal vind, maar nie in almal wat geroep is nie. Daar is valse voorwendsels, maar God oordeel gedagtes en harte. Volgens die beginsel word die liggaam gemaak van dit waarop dit voed. Om die liggaam van Christus simbolies te eet beteken dus dat die persoonlikheid van Jesus in ons ingeskryf moet wees om in ons bestaan te verskyn. Ons persoonlikheid en karakter **moet** ooreenstem met syne. Hierdie verborge lesse sal natuurlik slegs nuttig wees vir die waarlik geroepe getroues, wat deur God waardig geoordeel word aan die finale verkiesing; wat eers aan die einde sal verskyn, aan die einde van die laaste universele toets van geloof. Want, om waardig te wees aan verlossing, moet die sondige dierlike mens, wat elke mens van geboorte af deur oorerwing is, die beeld van die karakter van God in homself herbou en herontdek; iets onmoontlik sonder die hulp van Jesus Christus.

Sedert 1843 het God egter sy eise aan sy uitverkorenes verskerp. Die intelligentste onderskei wat goed en verkieslik is, selfs wanneer God dit nie 'n bevel maak nie. Nou begin die lees van die hele Bybel in Genesis 1 en 2. En daar sien ons dat die mens, nadat hy deur God gevorm is, slegs plantaardige voedsel moes eet wat die natuur hom vrygewig aangebied het sonder moegheid. Hierdie tipe dieet is dus ideaal ontwerp vir mans, vroue en hul afstammelinge. Die ideaal volgens God wat die kwaliteit van die hele lewe, liggaam en gees, bevoordeel, hierdie voedselkeuse word 'n outentieke daad van geloof, en wees seker dat God nie verkeerd is nie. Om te eerbiedig wat Hy as "goed" verklaar het, kan slegs deur Hom waardeur en geseën word. En as die liggaam ideale voeding ontvang, dan sal die verstand, so kosbaar om die goddelike lig te onderskei, self die eerste begunstigde wees. Ek het die enigste verpligtinge genoem wat God as geloofskriteria aan die uitverkorenes van die nuwe verbond oplê. In Jesus Christus, na die doop deur totale onderdompeling van die liggaam, is die rituele beperk tot die res van die Saterdag-sabbat en die lukraak verbygaande ritueel van die Heilige Avondmaal. Christus het sy dissipels waarlik bevry van die laste van die rites van die ou verbond en hulle toegang gegee tot ware vryheid.

Na hierdie voorbeeld van ware geloof wat God duidelik en konkreet geseën het, sal ek die onderwerp van valse geloof aanspreek wat valse verordeninge leer wat aan die Skeppergod toegereken word.

Onnodig om te sê, hierdie valse geloof is heeltemal deur God vervloek. Maar verstaan reeds goed wat hierdie vloek impliseer. Mense ween oor hulle sondes en vra God in vurige gebede om hulle te vergewe. Dis roerend, nè! Maar hierdie selfde mense aanvaar nie verduidelikings wat die sondes wat God hulle toereken, op 'n presiese wyse identifiseer nie. Kan mens enigiets verskrikliker voorstel vir iemand wat op God se verlossing wag as om sy toorn in hulle plek te ontvang? Die idee om gered te word, is aangenaam vir enigiemand wat in die bestaan van goddelike oordeel glo. En vir 'n lang tyd het valse geloof valse geluk gebring aan menigtes ongeleerde maar goedgelowige mense. Die Romeinse Kurie het hierby baat gevind en doen dit steeds. Gedurende ons era is die Christelike geloof eers in die tyd van die apostels deur heidense keiserlike Rome vervolg, en toe, tweedens, weer vervolg, maar hierdie keer deur Katolieke pouslike Rome, totdat dit self in 1793-1794 deur die bloeddorstige Franse rewolusionêre en hul ateïsme getref is. Hierdie gebeure lei ons na die lente van 1843. In hierdie tyd word die valse Katolieke geloof by die valse Protestantse geloof aangesluit en die kamp van die valse geloof groei net in sterkte en mag; Hul leerstellings word definitief deur God veroordeel, want getoets deur die aankondiging van die wederkoms van Christus vir 1843 en 1844, het die twee die profeet, sy boodskap en God wat hom gestuur het, verag. Die vryheid van gewete wat in die Westerse wêreld gevestig en erken word, sal egter die mengsel tussen die valse Christelike geloof en die ateïsme van rewolusionêre vrydenkers bevoordeel. In 1994 het die beproefde en " *uitgebraakte* " amptelike Adventisme by hulle aangesluit, en terselfdertyd het die Westerse samelewing sy sedes en waardes verander; Vrye seksualiteit is opgeëis na die mini-rewolusie van Mei 1968 in Frankryk. Op die verhoog en in die teater word homoseksualiteit uitgelag en word dit geleidelik die aanvaarde norm. In 2013 is huwelike van dieselfde geslag gewettig en beskerm deur Franse wetgewing, in die voetspore van baie ander Westerse lande. Tussen 2013 en 2022 het die beskerming van LGBT (Lesbiese, Gay, Biseksuele en Trans) mense deur Westerlinge minagting van die Russiese volk en hul leier V. Poetin veroorsaak. Die Weste, wat nou as "ontaard" en verdorwe beskou word, lyk toenemend soos die stad Sodom wat deur vuur uit die hemel vernietig is in die vorm van brandende swaelstene, volgens die Bybelse getuienis van Gen. 19:24 en 28: " *Toe het die HERE swael en vuur van die HERE uit die hemel op Sodom en Gomorra laat reën... Hy het na Sodom en Gomorra en na die hele land van die vlakte gekyk, en kyk, Hy het rook uit die aarde sien opstyg soos die rook van 'n oond.*" Hierdie vetgedrukte uitdrukking word deur God aan die begin van die tema van die " *vyfde basuin* " van Openbaring 9 opgeneem. God het verskeie redes hiervoor. Hierdie vuur uit die hemel kom om die heeltemal korrupte mensdom te vernietig en hierdie vlak van korrupsie word aan die einde van die wêreld in die Weste gevind, as gevolg van die opeenvolgende verwerpings van God deur die Protestantse en Katolieke godsdienste wat aan die duiwel oorgelewer is sedert die datum 1843, wat dus weer bevestig word as die basis vir

die begin van die " vyfde basuin ". En op hierdie manier word die datum 1994 op sy beurt bevestig en gelegitimeer; Die afskuwelike kamp ontvang die ontroue Adventisme wat deur God verwerp is om sy haglike lot te deel.

Watter vrugte, behalwe dié van Sodom, kon valse geloof gedra het? Dieselfde sondes behels dieselfde straf in God se oordeel. En presies, Amerika was die eerste land wat in 1945, deur die bemeestering van kernwapens, en teen Japan, die vernietigende gevolge van die " vuur uit die hemel " wat deur God gewerp is, kon reproduseer . Nou, hierdie Amerika is die nasionale entiteit betrokke by die Protestantse geloof wat in die " vyfde basuin " geteiken word. Die goddelike boodskap word duidelik: op haar beurt sal sy die vuur uit die hemel ly soos Openb. 20:9 leer: “ *En hulle het opgegaan op die aarde en die laer van die heiliges en die geliefde stad omsingel. Maar vuur het uit die hemel neergedaal en hulle verslind.* "En dit sal op sy beurt die voorkoms aanneem van die vallei waar die twee goddelose stede Sodom en Gomorra gestaan het. In sy geval sal dit nie 'n " vuur soos 'n oond " wees nie, maar volgens die universele standaard van aksie, 'n " vuur soos 'n groot oond ". Die punt om te onthou is dat die verslapping van sedes en die verskuiwings na morele perversiteit gekombineer met ekonomiese selfsug die duidelikste bewys is van die duiwelse aard van mense wat uit die Christelike geloof gekom het. Hulle kopieer uiteindelik die onsedelikheid van die volke wat heidens gebly het, en oortref dit selfs. In sy Apokalips onderstreep Jesus Christus die opeenvolging van die " vyfde trompet " wat dus ná die Franse Rewolusie en die ateïsme van die " vierde trompet " kom. Op hierdie manier suggereer hy die invloed van ateïsme op die Amerikaanse Protestantse geloof wat in 1843 verwerp is. Hy het dus die afskuwelike mengsel van formalistiese godsdienstige geloof en ongeloof bevestig en geprofeteer wat vandag sy finale rampspoedige vrugte vir die geloof dra, en wat daarin gevind word, onder die etiket van Vrymesselary, wat, soos die ekumeniese alliansie wat deur Katolisisme daarna gevorm is, verskillende en persoonlike godsdienstige standpunte in een alliansie bymekaarbring; 'n sakevriendelike godsdienstige supermark. En om dit te bevestig, word die simbole van hierdie Vrymesselary op die Dollar, die Amerikaanse geldeenheid, gedruk gevind.

enigste heilige boek, die Bybel, uitdruk nie , maar vind eerder rituele uit wat nuttig is om te identifiseer. Valse godsdienste word onderskei deur hul godsdienstige vakansiedae. Die fees bring die volgelingen bymekaar en vermaak hulle. Die broederlike bande wat tussen selfsugtige mense gesmee word, word dus by hierdie enkele geleentheid versterk. Want sodra die partytjie verby is, keer almal terug na hul eie goddelose persoonlike lewens en sondes. In monoteïstiese godsdiens word alle volgelingen aangemoedig om tot die een God te bid. Maar te oordeel aan die verskille wat hulle kenmerk en skei, lyk hierdie een God nie so uniek te wees soos hierdie "goddelose" mense beweer nie. Want " *ongereg* " is juis die fout wat Jesus Christus ontroue Christene verwyet en sal verwyet met sy glorieryke wederkoms, soos Hy self in Matt. geleer het. 7:23: " *Dan sal Ek aan hulle bely: Ek het julle nooit geken nie. Gaan weg van My, julle wat ongeregtigheid werk.* » En wat is “ *ongereg* ”? Jesus gee ons die voorbeeld van die onregverdige regter wat reg laat geskied aan die persoon wat geregtigheid soek, nie omdat hy dit deur sy onskuld verdien nie, maar om homself vinnig

ontslae te raak van 'n onaangename las, van 'n professionele plig wat swak gedra en as pynlik ervaar word. Trouens, Hy gee hom geregtigheid om van hom ontslae te raak, sodat sy aanhoudende oproepe sal stop. Dit is duidelik dat hierdie regter nie sy amp werd is nie, en priesters en pastore wat God, sy wette, sy norme en al sy waardes verraai, is net so onwaardig aan hul professionele amp as hierdie slegte regter. Wanneer hulle die goddelike wet oortree deur die gebooie daarvan ongehoorsaam te wees, pleeg hulle “ongereg” wat bestaan uit die beoefening van sonde, na 'n versuim om die versoek wat deur God vereis word, te verstaan. Die voorwendsel wat gebruik word om ongehoorsaamheid te legitimeer, is meestal die oorsaak van geërfde tradisionele praktyk. Maar God het die Joodse geloof veroordeel omdat dit in die eerste plek sy tradisionele rituele bo die standaard van hul prestasies in Christus verkies het. Hulle is dus onverskoonbaar. Hoe meer opgevoed mense is, hoe beter is hulle daarin om die eenvoudiges te kompliseer. In diens van die nasionale leërs vereis orde te alle tye gehoorsaamheid en niemand durf hierdie beginsel bevraagteken nie. Maar deur voordeel te trek uit God se onsigbaarheid, laat valse godsdienste hulself alle vorme van minagting teenoor Hom toe. Die gebede wat tot Hom gerig word, bly dus ongehoord en word nooit beantwoord nie. Maar deur te luister, probeer die demone vervullings bereik wat die leuenagtige godsdienste dus sal versterk en legitimeer; want valse geloof eis ook sy voedsel; en in die afwesigheid van goddelike lig, vervang wonderbaarlike vervullings hulle. En so vervang die antwoorde wat deur die duiwel en sy demone gegee word God se antwoord. Om mense te mislei is hul enigste aktiwiteit en dit is so dat hulle op hierdie manier teenoor die ongelowiges optree dat God hulle toegelaat het om te oorleef tot sy glorieryke koms.

Hier spreek ek die praktyk van vas aan, waaraan valse geloof groot waarde gee. Ek wys eerstens daarop dat God hierdie ritueel slegs vir sy Hebreeuse volk beveel het en dat Hy nooit ander mense beveel het om te vas nie. Die praktyk van vas kry sy logika van menslike denke. Die mens kan aan die Skeppergod die intensiteit van 'n versoek bewys, uitgedruk deur die feit dat hy in staat is om homself van voedsel te ontnem tot die punt van die dood, indien nodig... Luister na wat God van vas dink; Jes.58:3: “*Wat baat dit ons as ons vas as julle dit nie sien nie? Om ons siel te verneder as julle dit nie raaksien nie? Kyk, op die dag van julle vas gee julle julle begeertes toe en julle handel hard met al julle huurlinge* . 4 *Kyk, julle vas om te twis en te stry, om goddeloos met die vuil te slaan ; julle vas nie soos dit vir hierdie dag vereis word nie, sodat julle stem in die hoogte gehoor kan word.* 5 *Is dít die vas wat Ek verkies het, 'n dag waarop 'n man sy siel kwel? Om die hoof soos 'n biesie te laat sak en in sak en as te lê, sou julle dit 'n vas noem, 'n dag wat die HERE welgevallig is?* 6 ***Dít is die vas wat Ek verkies het*** : om die bande van goddeloosheid los te maak, om die bande van slawerny af te haal, om die verdruktes vry te laat gaan en elke juk te breek. 7 *Deel jou brood met die hongeriges en bring die armes en die dakloses in jou huis. As jy 'n naakte man sien, bedek hom en draai nie weg van hom nie.*” jou medemens. 8: *Dan sal jou lig deurbreek soos die môre, en jou genesing sal gou uitspruit; jou geregtigheid sal voor jou uitgaan, en die heerlikheid van YaHWéH sal jou volg.* "In sy uur sal Jesus Christus in sy volmaaktheid die norm van hierdie vas vervul. Hy sal dan deur sy getrouste dissipels nagevolg word. 'n Mens moet egter

versigtig wees vir 'n letterlike lees van hierdie teks, want God praat hier nie van die armes met duidelik rebelse gedrag, wat dus hul lot verdien nie. Boonop, in hoogs geestelike simboliese taal, dui naaktheid op die afwesigheid van Christus se genade, en voedsel het betrekking op Bybelse waarheid.

Wat God hier vir ons sê, is dat vas 'n pluspunt is, wat die behaaglike uitverkorenes kan beoefen, om vir God te wys dat die voedsel van sy gees beter is as dié wat deur sy liggaam vereis word. Dit spreek vanself dat godsdienstige vas buite hierdie geval geen betekenis meer het nie. God kan dit slegs goedkeur as die een wat dit doen Hom reeds eer deur sy gehoorsaamheid en liefde. En afgesien van hierdie geval, is vas niks meer as 'n alibi vir 'n misleidende en valse godsdienstige houding nie. In hierdie ander geval vas die ontroue gelowiges tevergeefs, soos God in Jesaja 58 aan die " *goddelose en twisgierige* " Jode toereken. En dit is wat die Westerse mens, Christen of nie, geword het. Vanuit 'n gesondheidsperspektief het vas egter genesende effekte, aangesien dit rus vir die spysverteringsorgane bevorder en dus dieetfoute herstel deur ernstige siektes te vermy wat moeilik of selfs onmoontlik is om te behandel.

Die Katolieke geloof het sy godsdienstige vakansiedae gebaseer op die datums van feeste in sy antieke heidense Romeinse godsdiens. Sodat die eer van hulle nie die sondaar versoen met die skepper wat God eerste aanstoot gegee het deur sy Sondagsrus wat hy van die heidense keiser Konstantyn I geërf het ' sedert 7 Maart 321 nie. Sy aanbidding van die valse "Maagd" gee aanleiding tot nuwe feeste en dit is al hierdie rituele wat hom kunsmatig 'n belangrike universele godsdienstige prestige gee. Laat ons daarop let dat God in sy Openbaring sy massas met " ***bewonderinge*** " vergelyk in Openb. 18:23: " *die lig van die lamp sal nie in jou skyn nie, en die stem van die bruidegom en die bruid sal nie in jou gehoor word nie, want jou handelaars was die grotes van die aarde, omdat **al die nasies deur jou bewonderinge mislei is** . "*

Om hierdie tema van verordeninge af te sluit, vestig ek u aandag op hierdie punt. Bewonder die meerderwaardigheid van die Skeppergod wat geweet het hoe om wetlike tekste saam te stel wat hul waarde en doeltreffendheid vir ewig behou. Teenoor hom skeep die afgevaardigdes van ons Republieke voortdurend nuwe wette en herroep ou tekste om hulle te vervang met dié wat by die nuwe presidensiële meerderheid pas. Hulle glo dat wette alle probleme kan oplos en hulle is die enigstes wat dit steeds glo; die enigstes, voor God, want wat hom betref, het hy dit nooit geglo nie, en hy het dit bewys deur in 2 Kor. 3:6, deur die mond van Paulus, te verklaar: " *Hy het ons ook bekwaam gemaak as dienaars van 'n nuwe verbond, **nie van die letter nie**, maar van die gees; **want die letter maak dood**, maar die gees gee lewend. **As dan die bediening van die dood, met letters op klippe gegraveer, in heerlijkheid was**, sodat die kinders van Israel nie die oë op die aangesig van Moses kon vestig vanweë die heerlijkheid van sy aangesig nie, al was die heerlijkheid kortstondig, hoeveel te meer sal die bediening van die gees dan wees! »*

God sê vir ons dat die letter doodmaak. En van watter brief praat hy? Van dié wat die teks van sy tien gebooië vorm, oorspronklik met sy goddelike vinger op kliptafels gegraveer wat Hy self aan Moses gegee het. Jy moet die konteks van die ou verbond verstaan waaronder die dood heers. Soos die heidene, het die

Hebreër die erfsonde geërf wat hom die dood waardig gemaak het. In sy verbond bied God aan die Hebreërs sy wet aan, waarvan elke gebod 'n doodsvonniss is omdat die normale mens dit oortree het en dit weer sal oortree, selfs nadat hy daarvan bewus geword het. Hierdie punt is noodsaaklik om die dwingende behoefte aan 'n Verlosser te verstaan, want die mens se ontmoeting met God laat hom ontdek dat hy gebore is om te sterf. En hierdie onontbeerlike Verlosser sal in Jesus Christus kom, maar Hy is reeds, in die ou verbond, teenwoordig deur die lam van die " ewige offer " soos ek reeds onthou het. As die dood geopenbaar word, word die moontlikheid van vergifnis van die groot goddelike Regter reeds ook aan die berouvolle sondaar gebied, wat spyt is dat hy sy God oneer aangedoen het. Alles is beplan, om vergifnis te verkry, sonder dat hy dit weet, in die naam van die geregtigheid van Christus wat in Jesus sal kom, moet hy 'n dierelewe as offer bring, en as hy arm is, 'n minder duur offer; 'n volkome onskuldige dierelewe soos die perfekte lewe, sonder enige sonde, van Jesus Christus sal wees. Jy kan dus verstaan dat al die rituele van die ou verbond slegs waarde gehad het in die perspektief van die dood van Jesus, die basis van die nuwe verbond. Ook, baie logies, na die dood van Jesus, verdwyn al hierdie antieke godsdienstige rituele, word dit verlaat, indien nie vergeet nie. Daarom het die bloed van Christus alle sondaars gered wat Hy as sy uitverkorenes erken het, sedert Adam en Eva.

Nadat hulle verlaat en aan die Romeine oorhandig is, het die Jode gevind dat God hulle nie meer verlig het nie; So het hulle besluit om hul probleme op hul eie op te los. En die hoofprobleem wat opgelos moes word, was om daarin te slaag om nie meer teen goddelike wet te sondig nie. Só het vooraanstaande rabbi's en skrifgeleerdes die boek van die Talmoed geskep; 'n werk waarin hulle probeer het om al die moontlikhede van wetsoortreding te lys, en absurde situasies te voorsien. So, byvoorbeeld, om die aantal stappe wat op die Sabbatdag toegelaat word, te vermeerder, moes die reis met 'n mens se voete in 'n wasbak water gemaak word... Ek sal daar stop. Hier het ons 'n gevolg van hulle verwerping van Christus wat hulle die wyse inspirasie van die goddelike Gees wat in die naam van hierdie een Christus gegee is, ontnem het. Want om al sy probleme op te los, moes die mens die oplossings vind in die Gees van wysheid van die Skeppergod, gereed om sy enigste geliefde uitverkorenes te lei, te lei en te inspireer. Dit is seker dat hierdie wet van die Talmoed 100% menslik is en dat dit oneer oor God bring. Wat hierdie smaad regverdig wat in Eseg. 22:26 en 36:22 aangehaal word: “ Haar priesters oortree my wet en onheilig my heiligdomme; hulle onderskei nie tussen heilig en onheilig nie, hulle maak die verskil tussen onrein en rein nie bekend nie; hulle verberg hulle oë vir my sabbatte, **en Ek word onder hulle onheilig.**” .../... Sê daarom aan die huis van Israel: So sê die Here HERE: Ek doen dit nie om julle ontwil nie, o huis van Israel; **dit is ter wille van my heilige Naam wat jy onheilig het onder die nasies waarheen jy gegaan het . »**

Hier wys ek op die hooffout van die dogma van die Rooms-Katolisisme. Te midde van die nuwe verbond het hy rituele wat uit die ou verbond oorgeskryf is, herskep en sodoende sy aanspraak om God in die naam van Jesus Christus te dien, nietig verklaar. As voorbeeld stel ek hierdie saak voor. Die kind, of die volwassene, kom bely sy sondes aan die priester wat hom in die biegestoel ontvang. As straf het hy hom “Ave” en “Pater Noster” laat opsê. Die blote idee

van straf maak die soendood van Christus oorbodig. Boonop is sommige van hierdie strawwe lyflik en pynlik, dus selfs minder legitiem. Net so hernu en bring die Katolieke beginsel van belydenis ook die ritueel van die ou verbond in praktyk; terwyl sedert Jesus Christus, belydenis en vergifnis van sondes syne alleen is, omdat Hy alleen die mag het om sondes te vergewe. Geen mens is regverdig en perfek genoeg om vergifnis in die naam van God te skenk nie. Deur sy oorwinning oor sonde en die dood het Jesus hierdie uitsluitlike reg verdien omdat Hy God is. Vir 'n lang tyd het volgelingen van Katolisisme die leringe van die Bybelse tekste van die Evangelies geïgnoreer, wat hulle maklike slagoffers gemaak het om hulle aan die sogenaamde gesag van priesters en pouse te onderwerp. Boonop het die priester deur die belydenis van sondes gesag oor die belydes geneem. Belydenisse van skandelijke daade het hom onder die beheer van die priesters en die hele Romeinse geestelikes geplaas. Hierdie beskuldiging teen die Rooms-Katolieke Kerk het God eerste aangebied en gesê in Openb. 13:6: “ *En sy het haar mond oopgemaak om **teen God te laster** , om sy Naam **en sy tabernakel en die wat in die hemel woon, te laster*** . »; “ *om te laster* ” of te lieg deur “ *sy tabernakel* ” te beledig. Waar is die leuen? Deur te herskep wat God beëindig het. Waar is die belediging? Deur die vaderskap van sy afgodiese kultusse aan God toe te skryf, wat sy tweede gebod veral veroordeel; maar in werklikheid word hulle almal oortree. Wat “ ***die wat in die hemel woon*** ” betref, is daar slegs sy getroue engele in die hemel, naby God, en onder hulle die ou Henog, Moses, Elia, en sedert die dood van Christus, 'n paar anonieme heiliges, maar dit is al. Want al die ander dissipels en apostels wat waarlik in die Here gesterf het, slaap en wag in niks om deur Jesus Christus opgewek te word met sy glorieryke wederkoms; soos Maria, suster van Lasarus, so duidelik uitgedruk het. Daarom, vir God, vorm die aanbidding van die heiliges wat sy heilig verklaar 'n enorme leuen, en weer eens 'n belediging, as gevolg van die afgodiese Romeinse norme wat vir heiligverklaring vereis is; onder hulle, sluipmoordenaars, regte monsters.

Die Katolieke inisiatief om die godsdienstige rituele van die Joodse geestelikes op aarde te herstel, was beide 'n skande teen God en 'n verleidelike lokval, vreesaanjaend doeltreffend om oppervlakkige en afgodsaanbiddende mense te vang. Dit is nie sonder rede dat God in die jaar 70, na 40 simboliese jare van die toets van geloof, wat aan die Jode van die ou verbond gegun is om die nuwe verbond aan te gaan nie, wat self in die jaar 30 deur die dood en opstanding van Christus tot stand gekom het, die stad en sy ontroue en verouderde heiligheid deur die Romeine laat vernietig het; ongelowig, wat die geestelikes betref, en verouderd wat die Tempel en sy godsdienstige rites betref. Hierdie rituele moes op aarde ophou omdat hul profetiese rol vervul is. Die blik en die verhouding met God het nou individueel verskuif na die goddelike heerser en oorwinnaar wat weer hemels geword het: Jesus Christus, die enigste hemelse voorbidder, die enigste een wat in staat en waardig is om die sondes van sy uitverkorenes te vergewe, wat Hy self uitkies en kies, volgens die basis van sy unieke goddelike oordeel.

Onderwys maak mense nie slimmer nie; dit maak hulle net meer opgevoed; maar meer opgevoed deur wat? Slegs dinge wat nuttig is vir

professionele take in die sekulêre lewe. Want op godsdienstige vlak het die mens nie ontwikkel nie, hy het selfs baie agteruitgegaan. In 2022 is hy dieselfde as wat hy in Noag se tyd was. Ek herinner jou daaraan dat hierdie ervaring van die vloed 'n getuigenis is wat deur God gegee is, sodat diegene wat in hierdie Bybelse verhaal glo, ook in sy plan vir die wêreldwye vernietiging van die mensdom in die laaste dae glo. So, soos in die tyd van Noag, laat die mens homself steeds verlei deur misleidende fabels van duiwelse heidense inspirasie. Sy geloof in die onsterflikheid van die siel maak hom 'n maklike slagoffer vir demoniese geeste wat beperk is tot ons aarde en ons aardse dimensie. Hulle verskyn as “heiliges” en dan as “maagde” en verlei gelowiges sonder Bybelse kennis. Die ou strikke van antieke heidendom werk steeds net so goed met geleerde manne van ons tyd. Die instruksie het dus niks verander nie. As daar in ons tyd selfs meer ateïstiese ongelowiges is. Maar ateïste vir hoe lank? Die tyd vir vernietigende dramas om die blik van menslike gedagtes terug na die lug te bring. Maar weereens, diegene wat nie die liefde vir die waarheid in hulle het om deur Jesus Christus gered te word nie, sal verlei word deur vreeslike sataniese liste en sal by die vele kampe van valse geloof aansluit.

Goddelike Vloek Bewys

Sy bewyse is menigvuldig, maar die mensdom geskei van God kan hulle nie as sodanig identifiseer nie, want sy ontledings van die lewe bly uitsluitlik beskaafd en onheilig. Godsdienstige vorme bestaan steeds, maar hulle is van geen nut nie, aangesien die oordeel van God selfs deur Christelike instellings geïgnoreer word; die Christelike weg is die enigste een wat veronderstel is om die goddelike orakels te kan openbaar. En so is dit, maar die stem wat namens hom praat, staan in die teenkanting van Sewendedag-Adventisme, geïgnoreer en verag deur die meerderheid van diegene wat sy bestaan en sy boodskappe ontdek. En aangesien ek die voorreg het om hulle te ken en te deel met 'n embryo van die Uitverkorene van Christus, sal ek hulle hier aanhaal, beginnende met onlangse bewyse geneem uit die huidige gebeure van ons Franse lewe.

Sedert 1958 het die Franse die grondwet van die 5de ^{Republiek aangeneem} weens die probleme wat die 4de ondervind het ^{om} die probleem van die kolonisasie van Algerië deur Frankryk op te los. 'n Oorlog was al agt jaar aan die gang tussen die Algerynse FLN en die gereelde Franse leër. Na ongeveer 130 jaar van kolonisasie was die assimilasie en samesmelting van die twee oorspronge steeds nie bereik nie en waarvan die Franse owerhede onbewus was, was dat dit eenvoudig onmoontlik was; dit, as gevolg van hul tradisioneel geërfde Moslem-godsdiens wat dit 'n soort nasionaliteit maak wat sy godsdienstige praktyk wil beskerm. Hierdie mislukking het slegs die een voorspel wat ons vandag sien, na die ontvangs van Moslems op die bodem van metropolitane Frankryk. Die ontmoeting van twee samelewings wat deur God vervloek is, lei tot oorlog, die sigbare vrug van sy goddelike vloek. Maar die vloek van die Vyfde ^{Republiek} hou nie op met hierdie oorlog nie. Omdat die Grondwet van die 4de ^{Republiek} die voordeel bo die 5de gehad het ^{om} die besluitnemingsmag van die uitvoerende regering te beperk. Om die steun van LP's

te verkry, moes voorgestelde maatreëls en wette redelik wees en die konsensus van 'n meerderheid van stemme verkry. In die Vyfde ^{Republiek} hou die Franse volk 'n belangrike vergadering, eers elke sewe jaar en dan elke vyf jaar sedert Jacques Chirac, om hul president te kies. Hy sit nie net voor nie, hy regeer en handhaaf nou sy persoonlike besluite deur 'n presidensiële meerderheid van "godillot"-afgevaardigdes wat slegs vir hierdie doel bestaan. Sodat die Republikeinse Demokratiese aspek teenwoordig en sigbaar is. Tussen 1958 en 2017 het die gebruik van Artikel 49-3 dit moontlik gemaak om 'n maatreël soveel keer as nodig in werking te stel. Sedert 2017 is hierdie reg slegs een keer per jaar gemagtig. Die gevolg van hierdie 5de ^{Grondwet} is dat Frankryk uitsluitlik moet staatmaak op die besluite wat deur agt opeenvolgende presidente geneem is. Agt mans op wie die agteruitgang en die ekonomiese en politieke ramp rus wat vandag in hierdie land gesien kan word, en dit, ten spyte van die steun van die politieke groepe van die "regses" en "linkses". Die oorsaak van hierdie ramp is die nastrewing van rykdom teen elke prys en om dit te verkry, is internasionale betrekkings bevoorreg om handel te bevorder. Ongelukkig het die wisselkoers geleidelik verander en Frankryk het al hoe minder uitgevoer en al hoe meer ingevoer, totdat dit heeltemal afhanklik geword het van sy Chinese en Asiatiese invoere. En sy energie word ook geheel en al ingevoer, mees onlangs Russiese gas, en vir 'n langer tyd, Algeriese gas. Die regses het van hul kant probeer om mense te laat glo dat hulle nuut is deur hul naam verskeie kere te verander, iets wat die laaste president en die voormalige Nasionale Front ook gedoen het. Maar die verandering van die naam van die pot verander nie die inhoud daarvan nie, wat vir ewig dieselfde bly.

In 2017 en 2022 het God sy uitverkorenes die geleentheid gegee om bewys te lewer van sy vloek wat Frankryk sedert die begin daarvan getref het. Hier, op hierdie twee datums, het die jong president Emmanuel Macron homself in die tweede ronde van die presidentsverkiesings bevind teenoor Marine le Pen, kandidaat van die FN (Nasionale Front) wat sedertdien die RN (Nasionale Rally) geword het. Dieselfde scenario vyf jaar uitmekaar; Daar is nog steeds iets om hier op te let. Iets wat mense hierdie eienaardige, volgens hulle, toeval behoort te laat bevraagteken. Maar ek weet baie goed dat toeval nie die oorsaak is nie, en dat slegs goddelike vloek hierdie feite regverdig. Wat gebeur eintlik? Tussen 1958 en 2022 het sommige Franse, wat geleidelik in getal toegeneem het, opgemerk dat presidensiële veranderinge en hul politieke wisselings nie hul lot verander het nie. Boonop het die stigting van die Europese Unie hulle onder sy riglyne geplaas, wat beter is as dié van hul nasie. Nadat hulle nasionalistiese denke en sy amptelike party lank gedemoniseer het, het die partye van "regs en links" agtereenvolgens die mag oorgeneem en onderworpe gebly aan die besluite van EU-kommissarisse en adjunkte. Aangesien enige verandering onmoontlik gelyk het en steeds lyk om te bereik, waarom stem dan? Só het 52% van die kiesers vir die presidensiële verkiesing van 2022, en toe 54% vir die wetgewende verkiesing van afgevaardigdes, besluit om die reg om te stem "oor te slaan" en van stemming onthouding gebly. Die Franse huis word dus verlate gelaat, uitgelewer aan die politieke haaie wat "terselfdertyd" hul begeerte verkondig om Frankryk te verryk en dit uit te lewer aan Europese en globale mededinging wat dit vernietig. Die konstante styging in die onthoudingsyfer het ook 'n ander oorsaak. Die

verdwyning van godsdienstige waardes lei mense, insluitend Frankryk, om te glo dat die tyd vir universele vrede aangebreek het, en dat danksy internasionale ooreenkomste die ergste nie meer gevrees hoef te word nie. Dit is waar dat die "Derde Wêreldoorlog" pas in Oekraïne begin het, op 24 Februarie 2022. Maar wie glo hierdie interpretasie van wat vir baie oorbly, 'n oorlog wat slegs Oekraïners en Rusland raak? Word hulle nie heeldag op die radio en televisie vertel dat, volgens die verligte mening van politici, die verskaffing van wapens aan Oekraïne nie 'n daad van betrokkenheid by hierdie konflik is nie? Deur hierdie ware leuen gebaseer op die hoop van slegs hierdie politici en joernaliste wat dit versprei, kry mense 'n verwronge visie van die situasie in hul lande. Dit is slegs hoop, aangesien niemand weet hoe ver die Russiese leier Vladimir Poetin se geduld sal duur nie. En agter die vertoon van 'n ontspanne houding, pynig en bekommer hierdie onderwerp hulle. Hierdie bedrieglike mense speel met vuur, en nie sommer enige vuur nie; die een wat God aan die brand sal steek om hulle en hulle werke te verteer. Maar God se vloek is nie net op die leiers en die media nie, dit is bowenal op die mense self en hulle kry van God die vervloekte leiers wat hulle verdien, gesamentlik en individueel.

Benewens die 54%-onthoudingsyfer van kiesers, is die eindresultaat van die tweede ronde van die wetgewende verkiesings bitter en pynlik vir die presidensiële kamp, wat sy absolute meerderheid verloor het. God gee ons hier weer bewys van sy vloek wat Frankryk en sy lot tref. Hy breek die roer, op 'n tydstip wanneer die skip Frankryk die storm van interne probleme en dié wat veroorsaak word deur groot internasionale konflikveranderinge in die wêreld ondergaan; blykbaar om dit na die bodem te stuur. So, Frankryk, wat tot nou toe so maklik was om te lei, sal nie meer so maklik wees nie. Op die presiese oomblik wanneer die erns van die nasionale en internasionale situasie toeneem, neem die moontlikheid om Frankryk te lei af. En sonder om heeltemal te verdwyn, sal hierdie moontlikheid op sy minste baie moeilik word, want die menings van die verteenwoordigde groepe is baie uiteenlopend en soms absoluut teenstrydig. Nadat hulle van die uitslag van die stemming verneem het, het joernaliste en politici in die media baie scenario's ontwikkel vir die reaksie van die jong president, wat duidelik deur baie kiesers verwerp en gehaat word. Hulle het sy arrogansie opgemerk en hom soms "Jupiter" genoem; wat nie onverdiend is nie, en dit nadat hy François Mitterrand "god" genoem het gedurende sy twee presidensiële termyne wat nog 'n skakel tussen hierdie twee mense vorm. Wel, hulle was verkeerd om te dink dat die "arrogante" jongman tekens van vernedering sou toon deur te sê dat hul stem van straf gehoor en ontvang is. Kom nou! "Jupiter" kan homself nie verlaag om te erken dat hy deur sy mense gestraf word nie! Na 'n baie opvallende afwesigheid, in 'n agt minute lange toespraak, vasberade en seker van sy onfeilbare oordeel, het "Jupiter" die verantwoordelikheid vir die resultaat op die mense afgeskuif. Dit is sy skuld, want hy het nie die belange en belange van Frankryk verstaan wat, ten goede of ten kwade, aan die lot van Europa gekoppel is nie. Vir hom is hierdie tweede termyn die laaste moontlike een en hy het niks meer om te verloor nie, maar hy hoop steeds om alles te kan wen. In die misverstand van hierdie verhouding, sal

Frankryk sy laaste politieke steekspele ervaar, vererger deur die nuwe probleme wat op sy grondgebied, in Europa en regoor die wêreld sal ontstaan.

Wat politieke joernaliste betref, moet ek wys op hul gereelde gebruik van die uitdrukking "die Franse dit, die Franse dat". Wat die onthoudingsyfer betref, is dit slegs, maar met 'n meerderheid, 54% van alle Franse mense wat hierdie keuse gemaak het; en weer elkeen vir 'n persoonlike saak. Die afgevaardigdes herhaal ook hierdie heeltemal valse uitdrukking, want die resultaat wat deur die stemming verkry word, is nie die vrug van 'n raadpleging van al die Franse nie, maar slegs die resultaat van verskeie persoonlike keuses. En ek herinner julle daaraan dat die resultaat wat verkry word, die een is wat God begunstig het deur sy werking op die denke van mense, wetende dat geeneen van hulle daaraan kan ontsnap nie. Só moet die gesegde "mense kry die leiers wat hulle verdien" verstaan word. Boonop, as 'n teken van 'n uiterste vloek, word Europa en Frankryk regeer deur vroue wat en masse politieke ampte betree het; Ursula Von Der Leyen, President van die Europese Kommissie, en Elizabeth Borne, Eerste Minister van Frankryk en baie ander in die presidensiële meerderheid en ander politieke partye, insluitend die RN. Dus, die een wat volgens God in Gen. 3:16 "onderdanig en oorheers" deur haar man moes wees, oorheers Europa en die Wes-Europese nasies: " *Aan die vrou het Hy gesê: Ek sal jou pyn in jou swangerskap grootliks vermeerder, met pyn sal jy geboorte gee, en jou begeerte sal na jou man wees, en **hy sal oor jou heers**.* » Volgens Gen. 2:18 was sy slegs 'n "**helper**", maar sy het 'n leier geword en oorheers die mens vandag: " *Jahwe God het gesê: Dit is nie goed dat die man alleen is nie; **Ek sal vir hom 'n geskikte helper maak**.* " Dit blyk dat hierdie standaard Europa 'n teiken van universele Moslem-woede maak omdat Moslems dit nie aanvaar nie. En, in die naam van liefde, verstaan min Christene dit, maar in die Bybel is hierdie standaard wat deur God aan die begin van die skepping vasgestel is, ewigdurend. Hulle is nie opsioneel of onderhewig aan persoonlike keuse soos 'n à la carte-maaltyd nie."

Die oorsprong van die vloek van Frankryk lê in die behoort aan Wes-Europa, wat sedert 538 onder die vervloekte godsdienstige invloed van pouslike Rome verkeer. Inderdaad, Frankryk, voorheen Gallië, is in Daniël 7 een van die "*tien horings*" wat aanvanklik onder die keiserlike oorheersing van Rome geplaas is, verteenwoordig deur die simbool "*klein horinkie*" in Daniël 8:9. En in Daniël 7 bly dit onder die vloek van Rome, maar hierdie keer, in sy pouslike Christelike godsdienstige aspek, gesimboliseer ook deur die formule "*klein horinkie*" in Daniël 7:8: " *Ek het die horings bekyk, en kyk, **'n ander klein horinkie** het tussen hulle uitgekam, en drie van die eerste horings is voor daardie horing uitgeruk; en kyk, sy het oë gehad soos die oë van 'n mens, en 'n mond wat hoogmoedig praat.* » Die Gees spesifiseer goed, "*nog een*", want Italië figureer reeds onder die "*tien horings*", en hierdie nuwe "*klein horinkie*" is dus 'n elfde "*horinkie*". Die Romeinse pouslike regime is in werklikheid onafhanklik van Italië. Dit is 'n vrye en onafhanklike staat naby Rome geleë en dra die naam Vatikaanstad.

Die vloek van Frankryk gaan dus terug na sy oorsprong, na die bekering tot pouslike Rooms-Katolisisme van sy eerste koning uit die Frankiese volk, genaamd Clovis I. Dit was hierdie eerste monargiese en nasionale onderwerping aan die pouslike regime wat Frankryk die titel van "oudste dogter van die kerk"

besorg het. En hierdie steun van die "oudste dogter" sal selde ontbreek in die hele geskiedenis van Frankryk. Deur God se oordeel te ignoreer, het die mense van hierdie nasie monargiese opvolgings gelegitimeer. Tog is tekens van vloeke deur God gegee. En reeds die belangrikste en mees sigbare was die gedrag, die onregverdige en wrede aard van die godsdienstige leiers en monarge wat hierdie sogenaamde "Christelike" godsdien geërf het. Want hoe kan ons tog hierdie wrede godsdien toeskryf aan die sagmoedige en liefdevolle Jesus, wat sy lewe beëindig deur dit vrywillig as 'n versoeningsoffer te bied? Want Christus se liefde was nie verborge nie, baie kruise het sy offer herinner, maar sy lewe is nie nageboots nie. Dié van die leiers was selfs die absolute teenoorgestelde van dié van Christus. Was dit nie duidelike bewys van 'n vloek nie? Dit was een, maar godsdien is afgedwing op mense wat dit nie gekies het nie. Dit is hoekom hierdie soort Christendom die vrugte van die lewe van die heidene gedra het, en steeds dra. In Johannes 10 het Jesus hierdie punt beklemtoon: " *die herder roep sy skape* ," maar van almal kom slegs diegene wat sy " *stem* " " *ken* " na Hom toe om Hom te volg.

Die vervolging van die "Tempeliers" het verdere bewyse gelewer van die vloek van Katolieke Frankryk. Die koning, Philip die Skone, was nie vroom nie, maar sy behoefte aan rykdom het hom daartoe gelei om 'n alliansie met die pousdom te vorm om die orde van die "Tempel" ter dood te veroordeel en die volgelinge daarvan, insluitend hul leier, Jacques de Molay en sommige ander, is op die brandstapel verbrand; dit, om twee baie verskillende redes; vir die pouslike kerk, die uitskakeling van gevaarlike kompetisie daarvoor; en vir die Koning van Frankryk, die plundering en konfiskering van die rykdom wat deur die orde en sy volgelinge besit is. Wat om te sê? In hierdie steeds baie donker tyd was die orde van die "Tempel" ver van perfek, maar wat seker is, is dat dit nie deur die toorn van God geteiken is in sy profesie van Daniël en Openbaring nie, anders as die Rooms-Katolieke kerk, medepligtige van die koninklike sekulêre arm. Dit is selfs toelaatbaar om te dink dat God hierdie verskriklike daad so onregverdig gevind het dat Hy met graagte die vloek toegestaan het wat deur Jacques de Molay van die bopunt van sy brandstapel uitgespreek is; voordat hy sterf en sy gees aan God oorgee. In sy woorde het hy geprofeteer dat God hulle dood sou wreek op diegene wat daarvoor verantwoordelik was. Dit was eers in die 16de ^{eeu} dat hy erkenning gekry het vir die aankondiging vir die huidige jaar van die dood van Filips die Skone, van die medepligtige Pous Clemens V, en Guillaume de Nogaret, die koning se beskuldiger. En die vloek wat deur Jacques de Molay aangekondig is, is vervul, op Philip die Skone en sy drie seuns, want die gebeure het voortgeduur op die koning se familie, waarvan twee skoondogters die heldinne was van twee owerspelige seksuele skandale wat daartoe gelei het dat hul twee minnaars die ergste gruweldade verduur het wat destyds verbeel is, om hulle dood te maak. Die ding is so bekend in Frankryk dat die rolprent- en televisiebedryf die onderwerp opgeneem het en 'n televisiereeks met die betekenisvolle naam "Die Vervloekte Konings" gemaak het. Trouens, die vloek het die vorm aangeneem van die uitwissing van Philip die Skone se nalatenskap, met sy opvolgers wat almal tot die laaste een omgekom het. So, onder dieselfde vloek, het al die opeenvolgende dinastieë van konings mekaar gevolg: Merovingers, Karolingers, Kapeters

(laasgenoemde was Filippus die Skone), Valois, en weer Kapeters; die laaste koning was Karel X.

Ten tyde van die Protestantse Hervorming, eers vervolgd deur koning Frans I ' het ander tekens van die vloek die Katolieke monargie van Frankryk getref, veral gekoppel deur die huwelik met die Italiaanse Medici-familie. Só het Catherine de Medici haar drie seuns en erfgename een na die ander sien sterf, en sodoende 'n profesie wat Michel Nostradamus aan haar voorgehou het, vervul gesien. Voeg by hierdie vloeke die epidemies van verskriklik dodelike en verwoestende plae en die telling van goddelike vloeke is reeds baie duidelik en veelseggend.

Daar moet kennis geneem word dat God in sy taamlik gedetailleerde profetiese Openbaring in Openbaring slegs vier hooftekens van die vloek wat Wes-Europa getref het sedert die geestelike owerspel wat op 7 Maart 321 gepleeg is, behou, naamlik die verlating van sy heilige Sabbat ten gunste van die heidense "dag van die son". Hy het onder die simboliek van die eerste "vier" opeenvolgende " *trompette* " geopenbaar: die barbaarse invalle vanuit Noord-Europa; die vestiging van die pouslike regime in Rome in 538, die oorloë van die Katolieke en Protestantse godsdienste wat in die 12de ^{eeu} teen die Waldensiërs van Italiaanse Piëmont begin het; die einde van die vervolgende mag van die pousdom, getref deur die ongodsdienstige onverdraagsaamheid van die vrydenkende ateïsme van die Franse Rewolusionêre, vanaf 1793.

Die geskiedenis tot vandag toe getuig dat sonder die kennis wat deur die profesieë van Daniël en Openbaring gebring word, goddelike vloeke nie geïdentifiseer word vir wat hulle is nie. En die tekens daarvan kon slegs eindig met 'n bewustheid van die mense wat steeds hul gedrag sou moes verander en die ware vrug wat waardig en openbarend van ware bekering is, aan God sou moes voorhou. Maar hierdie tekens van vloeke word slegs deur sy uitverkorenes gesien, en die ander? Deur hulle ongeloof herhaal hulle slegs die gedrag van die ongelowiges wat die aarde van die begin af gedra het; van die Kain-tipe en nog meer van Lameg, die spottende moordenaar " *arrogant* ", hy ook, soos die pousdom van Dan. 7:8 en nader aan ons, die jong president van hedendaagse Frankryk.

Dit was hierdie onkunde van die goddelike oordeel wat in sy profesieë geopenbaar is, wat Lodewyk XIV toegelaat het om vir sy volk die beroemde "sonkoning" te word. In Frankryk, soos elders, nadat die monargie misleidend as 'n goddelike reg beskou is, het die gewone mense die koninklike wil ondersteun, selfs in die vervolgings wat teen die Hugenote en ander hervormers opgelê is; Sommige het dit uit godsdienstige plig gedoen, ander uit die plesier van doodmaak. Want Jesus Christus het hierdie dinge geprofeteer toe Hy in Johannes 16:1-2-3 gesê het: “ *Dit het Ek vir julle gesê, sodat julle nie aanstoot neem nie. Hulle sal julle uit die sinagoges ban; en daar kom 'n tyd wanneer elkeen wat julle doodmaak, sal dink dat hy 'n diens aan God bewys . En hulle sal dit doen omdat hulle die Vader of My nie ken nie .* ” Só is die verkose amptenare wat genooi is om hul Protestantse geloof te verloën, op die brandstapel van die Inkwisisie verbrand. Langs hul beulenaars het godsdienstige monnike 'n kruis voor hul oë gehou om hulle, tot hul laaste asemteug, aan te moedig om by hul

kamp aan te sluit wat beweer dat hulle die enigste verteenwoordiging van Christus en sy gesag is. Wat God duidelik weerspreek en ontken deur Rome, in sy profesieë, die teiken van sy ewigdurende toorn te maak.

In absolute teenkanting teen sy getroue uitverkorenes, bied Jesus sy vrede aan. Wat beteken hierdie vrede? Reeds sê Jesus vir diegene wat Hom liefhet en wat Hy liefhet en goedkeur: Ek voer nie oorlog teen julle nie. Want God is in voortdurende oorlog sedert die opstand van die owerpengel, en sy vyande is baie talryk; die begeerte na vryheid het eers in die hemel en op die aarde verwoesting gesaai; waar die jongste slagoffer in die nuus Oekraïne is. Die vrede wat Jesus gee, is nie wonderbaarlik nie; dit is bloot die gevolg van die rustigheid wat verkry word deur absolute vertrouwe in die een wat ons oordeel. Die vrede wat deur Jesus gegee word, is die waarborg van 'n status van goedkeuring. Hy bied sy vrede aan almal aan soos Hy sy liefde aanbied, maar soos die balgooier, moet die een aan wie die aanbod gemaak word, dit aangryp. Hy gee sy vrede, want omdat Hy liefde in sy hele aard is, bied Hy aan wat Hy is. Deur dit te doen, kan geen verantwoordelikheid vir die weiering of verwerping van die teenoorgestelde persoon aan hom toegeskryf word nie. Liefde is dit, liefde bly dit. En diegene wat nie op hierdie Liefde reageer nie, is alleen verantwoordelik vir die verlies van hul siel. Deur vryheid vis-à-vis te skep, het hierdie God van Liefde goddeloosheid en haat in sy lewe gebring. Nadat God die uitverkorenes gekies het om aan sy natuur van Liefde te voldoen en sonde en sondaars vernietig het, almal wat deur goddeloosheid gemerk is, sal Hy die perfekte vrede en suiwerheid van sy oorspronklike Liefde vir ewig vind, hierdie keer **slegs gedeel met sy** uitverkorenes, gesorteer en geselekteer.

Oekraïne: Die Beeld van 'n Bybelse Gelykenis

Die mense van die wêreld is tans gefokus op die konflik tussen Oekraïne en Rusland. Waarom hierdie kollektiewe belangstelling? Omdat hierdie konflik gevolge het wat almal wat op die hele aarde woon, raak.

Wes-Europeërs en Amerikaners het dit wys geag om Oekraïne van wapens te voorsien. Trots, selfs arrogant, wou hulle die saak van hierdie groot land ondersteun, in terme van sy grootte, omdat dit aangeval is deur 'n land, **Rusland**, gehaat deur die Weste, wat steeds baie groter en meer uitgestrekt as dit was. Die Bybelse voorbeeld van die Jood Dawid wat die Filistynse reus Goliat met sy slingervel doodmaak, het hoop op 'n nuwe wonderwerk laat ontstaan. Maar helaas vir diegene wat op hierdie hoop staatgemaak het, die strydende partye wat mekaar konfronteer, is nie Dawid of Goliat nie, maar twee nasies wat onder die vloek van God geplaas is. Dawid, aan die ander kant, het God werklik met hom gehad, wat nie die geval is selfs vir die baie "Emmanuels" nie, wie se naam beteken: God met ons. In die afwesigheid van 'n wonderwerk is die eindresultaat voorspelbaar: die sterkstes sal die swakstes vernietig, in ooreenstemming met die reël wat in die menslike dierlike samelewing voortgebring en gevolg word.

In die oposisie tussen die twee volke toon elkeen sy mag, en dag na dag openbaar dié van Rusland homself as enorm superieur. Die Weste het dit vergeet

omdat dit slegs die beeld van hierdie verwoeste land uit die era van leier Gorbatsjof en die Russiese president Jeltsin behou het. Maar hulle het nie kennis geneem van die feit dat, hoewel ekonomies en polities geruïneer en in flenters, hierdie Rusland nooit opgehou het om wapens te produseer om homself te verdedig teen 'n voortdurend gevreesde aanval vanuit die Weste nie; trouens, van die VSA af. Aan flenters opgetel, in 'n treurige toestand van korrupsie van die "Westerse" of "Chicago"-tipe, het die jong president Vladimir Poetin orde herstel in 'n mafia-agtige situasie. Die streng gesag het sy effek gehad, die Russiese oligarge is gewillig of met geweld onderwerp aan die nuwe nasionale regime waarin beheerde vryheid die kommunistiese model van die Sowjet-era vervang het. Maar wat nie onder Russe verander het nie, is hul gehegtheid aan hul nasie, wat hulle bo alles anders stel. En terwyl Rusland homself op hierdie nasionale waarde herbou het, wat het aan die Westerse kant gebeur? Heeltemal die teenoorgestelde. Onder Amerikaanse invloed is die wêreld aan die "markeconomie" onderwerp. Is dit iets nuuts? Met die eerste oogopslag sou mens nee sê, want tot dan toe het internasionale handel reeds bestaan, maar dit is vrylik en op grond van individuele bedinging tussen die verskaffer en die koper uitgevoer. Met die Amerikaanse regime in plek, is die uitruilings wat uitgevoer word gebaseer op kontrakte en alliansies wat mense bind en hulle dwing om verpligtinge na te kom. Die beste voorbeeld om te gee is dié van die "GATT" (Algemene Ooreenkoms oor Tariewe en Handel) ooreenkomste wat deur die Europeërs en Amerika onderteken is. In hierdie ooreenkomste was Frankryk verplig om 'n sekere hoeveelheid graan van Amerika te koop, ten koste van die vermindering van die gebiede wat vir sy eie produksie ontgin is; wat genoem word om die grond braak te sit. So is daar wêreldwyd uitruilings georganiseer tussen nasies wat in 'n paar produksiespesialiteite gespesialiseer het, wat hulle afhanklik gemaak het van ander lande vir dinge wat hulle nie meer self vervaardig het nie. Byvoorbeeld, nadat Frankryk doelbewus sy tekstielbedryf gesaboteer het ten bate van Asië, het hulle toegelaat dat sy staalvervaardigingspotensiaal (staalproduksie in die Ooste) vernietig word. Toe, as gevolg van intra-Europese verskuiwings en dié na China, is die ekonomiese struktuur tot sy eenvoudigste uitdrukking gereduseer; dié van 'n volk wat geheel en al afhanklik geword het van Chinese invoere. So die ontwaking is hard en skerp; Die ondergang verskyn al hoe duideliker en konkreet, maar gemasker deur kolossale skuld. Natuurlik is nuwe werksgeleenthede in hierdie aanpassing geskep, maar watter soort werksgeleenthede is dit? Werk nodig om Frankryk aan die lewe te hou, maar nie om dit te verryk en sy enorme skuld terug te betaal nie. Plaaslike lewe vereis werk wat nuttig is vir die funksionering van mense se lewens, maar wat nie die nasionale welvaart verhoog wat slegs uitvoere na 'n land bring nie. En dit was die oorsaak van die ekonomiese ramp wat Frankryk en ander lande wat meer invoer as uitvoer, getref het. Die ekonomiese balans word dus negatief en die land leef dan slegs van lenings en skuld.

Die lewering van wapens aan Oekraïne het reeds 'n baie ernstige gevolg gehad. Want deur dit te doen, het Europese lande hulself duidelik as vyande van Rusland geposisioneer, en hierdie oordeelsfout sal in die toekoms duur betaal word. Maar die eerste kwale wat gevoel word, is die gevolge van die ekonomiese

en finansiële sanksies wat teen Rusland ingestel is. Omdat die hele wêreld die markeconomie wat deur die VSA gevestig is, betree het, vernietig die destabilisering wat deur hierdie sanksies veroorsaak word, die handelsbalanse wat met moeite en baie dubbelsinnigheid van die kant van die staatshoofde van die wêreld, van Europa en van Frankryk verkry is. Om hierdie handelsreël te gehoorsaam, moes hierdie presidente en konings hul vryheid prysgee en hul lande aan 'n Amerikaanse handelsdiktatorskap oorhandig. Vandag, as gevolg van sanksies teen Rusland, veroorsaak die handelswanbalans ondergang en wanorde in baie landgebaseerde nasies wat geheel en al afhanklik geword het van die voorspoed van Wes-Europese en Amerikaanse nasies. Die Europese nasies word verteenwoordig deur die simbool van die "**tien horings**" wat deur God vervloek is in Openb. 17:3: "*Hy het my in die gees weggevoer na die woestyn. En ek het 'n vrou sien sit op 'n skarlakenrooi dier, vol godslasterlike name, met sewe koppe en tien horings* ." God teiken die volke oor wie sy Naam in die persoon van Jesus Christus genoem word. Daarom, in hierdie vers, onder die beeld van die "*sittende vrou*", dui Hy die kerk van die Rooms-Katolieke godsdiens aan wat die standaard van sy waarheid verdraai. Dit "*sit*" op Europa, bymekaargebring deur sy internasionale diplomatieke pogings. Omdat die ooreenkomste van hierdie byeenkoms die "Verdrae van Rome" genoem word. En in hierdie simbole word die stad Rome geïllustreer deur die simbool van die "*sewe koppe*", wat bevestig word deur die uitdrukking "stad van sewe heuwels" wat lank gelede daaraan toegeskryf is.

Na die sanksies stort die kaartehuis wat met groot moeite en skade gebou is, in duie. Vir Europa en sy rykdom raak die tyd min. Die krisis wat deur hierdie verlies aan rigting veroorsaak word, wurg die Europese volke wat gewoond is aan 'n vreedsame en voorspoedige lewe. Die markte gaan mal en die pryse van goed styg net. Die wanbalans van die situasie raak beide verkopers en kopers; niemand word gespaar nie. En in hierdie ramp voeg ons die gevolg by van die keuse wat gemaak is oor die benutting van inligtingstechnologie, wat fundamenteel geword het in die ekonomiese, politieke en sosiale bestuur van ryk nasies. Waardes val in kaskades. Aanvangsmaatskappye wat as parasiete die interne ekonomie van nasies binnegekom het, gaan bankrot en staak hul aktiwiteite. Ontsteltenis is dus wydverspreid in alle lande wat die ander volke van die aarde deur hul rykdom oorheers het. En as die krisis pynlik deur hierdie ryk lande gevoel word, is dit selfs meer so en het dit geweldig dodelike gevolge in die arm lande wat van hierdie Westerse lande afhanklik was. Die krummels wat tot dusver versamel is, verdwyn en vir hierdie afhanklike lande is die ondergang noodlottig.

Maar in so 'n situasie probeer slagoffers diegene identifiseer wat verantwoordelik is vir die ramp. Die Weste blameer Rusland, maar Rusland wys daarop dat dit die Weste was wat die wêreldwye wanbalanse geskep het deur sanksies teen hulle in te stel. En inderdaad, dit was die Weste wat die handelsbalans gesaboteer het deur te besluit om nie meer Rusland se gas en olie te koop nie, wat via duur konstruksie van gas- en oliepypleine na Europa vervoer is. Dit is waar die probleem lê, in ons Europa wat bestuur word deur tegnokrate, tegnici sonder wysheid en kort, tekstuele oordele. Hulle het sopas hul vermoë gedemonstreer om besluite te neem sonder om die gevolge vir Europa self en arm

lande oor die hele wêreld te voorsien. Om so 'n situasie te skep, moet hierdie Europese leiers sonder enige wysheid wees. Maar dit is onvermydelik wanneer ons weet dat hulle onder God se vloek is. Waarop was die besluit om Rusland te sanksioneer gebaseer? Oor die noodsaaklikheid om die internasionale reg op vryheid te verdedig, 'n reg wat deur Rusland in Oekraïne aangeval word. So 'n besluit is verstommend van leiers wat toegelaat het dat hulle geketting word deur veelvuldige en wederkerige verpligtinge wat binne die EU opgelê word. En, bewus van hul militêre swakheid, groepeer hierdie mense saam en dink dat dit Rusland sal bang maak. Honde, soos wolwe, blaf en huil in troppe. Maar geld, so nuttig in vredestryd, maak nie krag in geveg nie; Dit vervang nie die vernietigende vuurpyle en missiele wat Rusland in baie groot getalle besit nie. Anders as Europese nasies, is mense in arm lande nie tegnokrate nie en redeneer bloot op grond van die feite. Hul woede en haat sal teen Westerse volke draai, wat hulle verantwoordelik sal hou vir hul ongeluk, hul ondergang en hul hongersnood.

Net soos in Frankryk, hongersnood die woedende mense na die paleis van koning Louis XVI gedryf het, sal Europese bodem die Afrika-woede sien kom, soos aangedui in Dan. 11:43 deur " *Libië en Ethiopië* ": " *Hy sal die skatte van goud en silwer en al die kosbare dinge van Egipte in besit neem; die Libiërs en Ethiopiërs sal hom volg.* " Dit sal gebeur wanneer Europa onderwerp word aan Russiese besetting, wat Westerse rykdom kom plunder het om die skade wat deur Europese sanksies gely is, te vergoed.

Die vervulling van huidige gebeure werp al hoe meer lig op hierdie program wat deur God geprofeteer is. Trouens, die sanksies wat teen Rusland ingestel is, het veroorsaak dat dit baie geld en waardevolle items verloor het wat deur Westerse lande gekonfiskeer is. Wat kan meer logies en natuurlik wees as om, nadat hulle hul mag op Oekraïne afgedwing het, na die Weste te kom om die bevolkings te straf en te plunder om hulself te vergoed vir die onreg wat gely is? Alles het logies geword en die vervulling van hierdie dinge is nou onmiddellik voor ons, tussen nou en die jaar 2028, want 2029 sal die uur van die einde van die genadetyd wees en die lente van 2030, die uur wanneer Jesus Christus sal kom om sy uitverkorenes van die aarde af te neem en die hele mensdom te vernietig. Die dreigende Afrika-woede word tans verklaar deur die staking van voorrade koring wat deur Oekraïne verbou en geproduseer word, wat, om sy kommersiële hawe van Odessa teen Russiese skepe te beskerm, plofbare seemyne in die waters van die "Swart See" geplaas het. Gevolglik kan koring nie meer aan arm koperlande gelewer word nie, wat onvermydelik hongersnood sal ervaar. Dit is wanneer jy moet onthou dat " *hongersnood* " een van die " *vier verskriklike strawwe* " van YaHWÉH, die Almagtige God, is, volgens Eseg. 14:21: " *Want so sê die Here HERE: Alhoewel Ek my vier verskriklike strawwe teen Jerusalem stuur, die swaard, **die hongersnood**, die wilde diere en die pes, om daaruit mens en dier te verdelg, ...* ". Nog 'n toeval, wat ook nie toevallig is nie, is dat die kleur " *swart* " in die Klaagliedere van Jeremia met " *hongersnood* " geassosieer word. Ons lees in Klaagl. 4:8-9: " **Hulle voorkoms is donkerder as swart** ; ons herken hulle nie in die strate nie; hulle vel is aan hulle bene vasgekleef, droog soos hout. Die wat deur die swaard vergaan, is beter as **die wat deur honger vergaan** , wat uitgeput val, beroof van die vrugte van die lande. » Die " *swart see* " openbaar dus aan ons

die geheim wat in sy naam verborge is. Hy het die tyd geprofeteer wanneer dit die oorsaak van verskriklike sterftes as gevolg van “ hongersnood ” sou word . Saam met die dooies wat doodgemaak is deur die vernietigende “ swaard ” van die Derde Wêreldoorlog of God se “ sesde basuin ” wat, soos die “ vierde basuin ”, volgens Lev. 26:25-26, soos 'n “ swaard ” kom om die “verbond ” van God te wreek: “ **Ek sal 'n swaard teen julle bring, wat my verbond sal wreek ; Wanneer julle in julle stede bymekaarkom, sal Ek die pes onder julle stuur, en julle sal in die hand van die vyand oorgegee word. Wanneer Ek julle staf van brood breek , sal tien vroue julle brood in een oond bak en julle brood volgens gewig terugbring; jy sal eet, maar jy sal nie versadig word nie.** ” Laat ons ook in hierdie vers let op die melding van drie van die vier verskriklike strawwe van God, maar in volgorde: “ **swaard , plaag , staf van gebreekte brood , hongersnood .** ” **Ek herinner u daaraan dat God vir ons 'n verband tussen die ” vierde en die sesde basuin ”** suggereer deur die “ vierde ” “ tweede wee ” in Openb. 11:14 te noem: “ Die tweede wee is verby.” Kyk, die derde wee kom gou. “. Alhoewel hierdie uitdrukking die “ sesde ” betref, volgens Openb. 9:12-13: “ **Die eerste wee is verby .** ” Kyk, daar kom **nog twee weë hierna . Die sesde engel het op sy trompet geblaas . En ek het 'n stem gehoor uit die vier horings van die goue altaar wat voor God is.** Boonop, deur die tema van die Franse Rewolusie, misleidend genoem die “ tweede wee ”, te plaas net voordat die “ sewende trompet ” as die “ derde wee ” aangehaal word, bevestig die subtiële Gees van God verder die verband wat Hy tussen die Franse Rewolusie en die Derde Wêreldoorlog vestig. Uitgevoer in baie verskillende historiese kontekste, dié van Frankryk vir die Rewolusie en dié van Europa en die hele wêreld vir die Derde Wêreldoorlog, kom hierdie twee aksies om God se verbond te wreek. Elkeen tree in om die mensdom wat ontrou aan Jesus Christus was, te straf aan die einde van die twee profetiese eras wat deur die datum 1843 geskei word; Die Rewolusie het gekom om die Katolieke geloof te straf en die Derde Wêreldoorlog het gekom om die individuele of gedeelde ongeloof van die godsdienste, Katoliek, Ortodoks, Protestants, Anglikaans en Adventisties, te straf.

Om die studie van hierdie onderwerp, wat handel oor die Derde Wêreldoorlog wat in die betwiste gebied tussen Oekraïne en Rusland begin het, af te sluit, sal ons ons aandag vestig op die verhaal van die gelykenis aangaande die “ einde van die wêreld ” in Matt. 13:40-41: “ **Net soos die onkruid bymekaargemaak en verbrand word, so sal dit wees aan die voleinding van die wêreld.** ”

Ek vind dit uiters interessant dat die Russiese leier Vladimir Poetin 'n oorlog begin het met die doel om Oekraïne te “denazifiseer”, want hierdie motivering is soortgelyk aan die idee om “die kaf uit te trek”, die Oekraïense een, in ons huidige geval. Die Russiese president tree op volgens sy oordeel oor die Nazi-gees, net soos God die onkruid oordeel vir hul slegte geestelike vrugte. Rusland het in die openbaar sy oordeel uitgespreek oor Westerse samelewings, wat dit as degeneratief en korrupt beskou; en God oordeel die geestelike onkruid om dieselfde redes. Dit, sodat die Westerse kamp die rol van die onkruid van die gelykenis aanneem; wat op sigself nie verbasend is nie. En hierdie ander verse versterk hierdie vergelyking verder: vers 28-29-30: “ **Hy antwoord hulle: 'n Vyand het dit gedoen. En die dienaars sê vir hom: Wil u hê ons moet gaan en dit**

uitpluk? Nee, sê hy, anders sal julle, terwyl julle die onkruid uittrek, ook die koring daarmee saam uittrek. Laat altwee saam groei tot die oes toe. En in die oestyd sal ek vir die maaiers sê: Maak eers die onkruid bymekaar en bind dit in bondels om dit te verbrand, maar bring die koring in my skuur bymekaar. ”

Hierdie vrees om " *die koring te vernietig deur die onkruid uit te trek* " bestaan ook by die Russiese president, want hy val Oekraïne aan om die mense wat wil hê Rusland moet wen, in sy midde te bewaar, om bevry te word van die slegte invloede wat uit die Weste kom, dit wil sê, om verlos te word van die gedagtes en sedes van die " *onkruid* ". Ek durf hierdie vergelyking maak: deur op te tree soos hy doen, kom soek Vladimir Poetin in Oekraïne na wat in sy oë en in sy oordeel "die verlore skaap" is, soos Jesus doen, om dieselfde redes; dié om haar weg te skeur van die omringende immoraliteit van die plek waar sy woon. En hierdie motivering van president Poetin ontsnap die redenasie van Westerlinge wat hulself nie as degenerate beskou nie, en gevolglik interpreteer hulle die traagheid van die verowering van Oekraïne as 'n Russiese swakheid. Hulle het nie verstaan dat Oekraïne sonder hierdie motivering in die eerste dae van die *konflik* verower sou gewees het nie. Die traagheid wat geneem is, is uitsluitlik die gevolg van die besorgdheid van die Russiese leier om " *die " te spaar. "goeie graan* " wat tussen die " *onkruid* " leef. As dit nie die geval was nie, sou ons volksmoord in Oekraïne gesien het. Trouens, die einde van Oekraïne is 'n beeld wat die koms van die " *einde van die wêreld* " profeteer en aankondig. Soos God, was V. Poetin geduldig sedert die Oekraïense volksstaatsgreep in "Maidan-plein" wat tussen 2013 en 2014 met geweld en wapens die wettig verkose Russiese president wat in Oekraïne gevestig was, omvergewerp het. Dit was in hierdie aksie dat die wanorde en vyandigheid van Oekraïners teenoor Rusland begin het. In 2014 het die verontwaardigde Russiese president gekom om die oorwegend Russiese bevolking van die Krim van Oekraïne te bevry. Dit was reeds 'n waarskuwing vir die vurige Oekraïne en sy jong leier, Volodymyr Zelensky. Maar so koppig en eiesinnig soos " *onkruid* ", het albei doof gebly vir Russiese dreigemente. So, op 24 Februarie 2022, was die oproepe na die Weste, waarby hulle wou aansluit deur by NAVO aan te sluit, die laaste strooi; die een wat Rusland gedwing het om die oorlog op Oekraïense bodem te begin. Vir V. Poetin was 24 Februarie die begindatum van sy " *oes* " en soos God aan die einde van die wêreld, is sy taak " *om die onkruid uit te trek en te verbrand* "; sodat sy Russiese ondersteuners hul vryheid en die waardes van hul voormalige Russiese nasie kon herwin. Soos " *goeie graan* ", vind hulle in Rusland die " *graanskuur* " van hul wense en hul hoop.

Maar in hierdie oorlogagtige konteks speel " *die koring* ", so belangrik in die gelykenis, 'n uiters belangrike rol vir die hele wêreld in ons tyd. Terwyl mans baklei oor voorrade koring om te herverkoop, word hierdie koring geblokkeer en nie vervoer nie, behalwe in klein hoeveelhede. Wat mense steeds ontgaan, onttaar of nie, is dat die enigste eienaar van hierdie koring nie Oekraïne, Rusland of die Weste is nie, maar uitsluitlik en soewerein God. Dit is Hy, die Glorieryke Een, geïgnoreer en verag deur al die volke van die aarde, wat nou besluit het om die mensdom te verhonger, deur onlosmaaklike en onoplosbare situasies te organiseer wat die hele mensdom vasvang. As die Derde Wêreldoorlog nie op sigself " *die*

einde van die wêreld " is nie, is dit wel seker dat dit daarvoor voorberei deur nasies en hul alliansies te vernietig. Want volgens Openb. 9:13-14-15 word " die oes van die wêreld " volbring wanneer die toorn en verontwaardiging van Jesus Christus op hul hoogtepunt is: " Die sesde engel het geblaas. En ek het 'n stem gehoor uit die vier horings van die goue altaar wat voor God is, en die stem het aan die sesde engel met die basuin gesê: Maak die vier engele los wat gebind is by die groot rivier, die Eufraat. En die vier engele is losgemaak wat gereed was vir die uur en die dag en die maand en die jaar, om 'n derde van die mense dood te maak .

In hierdie simbole word die toorn van Jesus Christus, wat uit die hemelse " tempel " kom, 'n beeld van sy rol as voorbidder vir sy mense, geïdentifiseer deur die dodelike maatreël wat Hy beveel: " *sodat hulle 'n derde van die mense doodmaak.* " Daar sal dus na hierdie slagting baie min oorlewendes oorbly om die laaste universele toets van geloof in Jesus Christus te beleef. Dit gaan nie daaroor om te weet of hy bestaan het nie, maar om in aksie te bewys dat al sy lesse geleer en in die praktyk toegepas sal wees volgens die standaard van die pad van sy waarheid. Dan sal diegene wat uitverkore is, **maar slegs hulle** , die ewigheid binnegaan, geplaas aan die einde van die pad wat Christus genoem word.

Van droom tot waarheid

Ek is gebore aan die einde van die Tweede Wêreldoorlog, waarvan ek geen herinnering het nie, behalwe die puinhoop wat veroorsaak is deur Amerikaanse bomaanvalle wat vir 'n paar jaar na die oorlog grimmig sigbaar gebly het. Van my geboorte af het ek die liefde vir vrede in my gehad wat vir my begeerlik gelyk het onder alle mense. Want aan die einde van die oorlog is films wat die brutale gedrag van die Duitse leërs en die verskriklike "Gestapo" (die polisie van Nazi-Duitsland) teenoor volwassenes en selfs kinders wys, op wit lakens geprojekteer wat in openbare vergaderings uitgestrek is. So sonder dat ek hulle ervaar het, is die gruwels van oorlog aan my geopenbaar. My behoefte aan vrede was dus enorm om te vergoed vir hierdie verskriklike invloed. Die Darbystiese geloof van my vader se familie het my die verhaal van Jesus Christus geleer, soos geopenbaar in die vier Evangelies. Die pragtige gelykenisse wat Jesus geleer het, het die sagmoedigheid en vrede verhef wat my gees die nodigste gehad het. Dit is waar dat ons as kind net werklik belangstel in wat ons soek en wil hê. Al wat ek uit hierdie Evangelies behou het, was hierdie ontsaglike liefde wat van Jesus Christus, die "Seun van God", uitgestraal het. Soos ek grootgeword het en tydelik van die Bybelse teks afgewyk het, het hierdie ideaal van vrede by my gebly, en dit was toe dat ek begin " **droom** " het van 'n internasionale begrip tussen mense van alle kleure en alle rasse; dit, bo, hul godsdienstige verskille, en dink dat liefde hierdie struikelblokke kan oorkom en verower. So, as tiener was ek

'n perfekte humanis, maar ek was ook 'n ware gelowige. Toe het die gedwarsboomde professionele probleme my daartoe gelei om, in die lees van die Bybel, die vertroosting te vind wat my siel so dringend nodig gehad het. En so het ek hierdie leeswerk begin, beginnende aan die begin van die Bybel, die boek Genesis. En hierdie persoonlike lesing, sonder eksterne invloed, het my aangemoedig om bewus te word van die belangrikheid van die oorspronklike sonde wat deur Eva, toe Adam, gepleeg is. Wanneer dit egter kom by die rekenskap van hierdie sonde van ongehoorsaamheid, is dit Adam wat God eerste bevraagteken, vanweë die oorheersing van die man oor die vroulike mens. Want Adam is eerste geskape en Eva is uit een van sy "*ribbene*" gevorm, wat vir God beteken het dat sy 'n "*helper*" sou wees wat aan sy "sy" geplaas word; 'n "*helper*", maar nie 'n gelyke op die vleeslike vlak nie. As gelykheid God se keuse was, sou die mens 'n ander mens wat deur God geskape is, as geselskap gehad het, soos hy met die hemelse engele gedoen het. Daarom is die gelykheid tussen mans en vroue wat deur feministiese groepe geëis word, 'n sonde wat gepleeg word teen die orde wat deur God, vanuit sy aardse skepping, ingestel is. Ek weet goed dat hierdie keuse van God, bo enige ander rede, gebaseer was op sy profetiese plan wat Adam die profetiese beeld van Jesus Christus en Eva gemaak het, dié van sy Uitverkorene, sy Vergadering van siele wat gekies is om ewig in sy geselskap te lewe. Vroue het egter dieselfde regte as mans op 'n geestelike vlak; dieselfde ewige bestemming word hulle in Jesus Christus gebied. Sy word slegs van die man onderskei deur haar seksuele vroulikheid en, in die beeld van die Uitverkorene van Christus, dra, gee geboorte aan en voed sy die kinders van die mens, die beeld van Jesus Christus.

vorming " uit die klei van die aarde, "*die stof van die aarde*", as beeld te neem, het 'n dubbele boodskap gedra; een afgrysvol en sinister, en die ander, die hoop op 'n moontlikheid van hervorming. Want wat God vorm, kan Hy verdraai en vernietig, en dit is tragies genoeg die lot wat hom na sy sonde sal tref; Vir die eerste keer sedert Hy vryheid vis-à-vis geskep het, maak God sy skepsel dood, verskyn die dood in absolute teenstelling met die lewe. Jy was niks, jy is gebore en leef, en jy word weer niks; dit alles onder die oog en oordeel van God. Maar omgekeerd, aangesien niks vir God onmoontlik is nie, kan die bewerkte klei deur Hom reggestel word om sy gebreke te verwyder. Wat vir my so logies gelyk het, is egter nie deur almal gedeel nie. Want verbasend genoeg het die Christene van my tyd geglo in die onsterflikheid van die siel soos geleer deur daardie heidense Griekse filosoof met die naam Plato; iets wat die Bybel formeel en onherroeplik weerspreek. Die menslike en diaboliese denke van hierdie filosoof het geen plek in die godsdienstige waarheid van God se plan nie. Hierdie Christendom het dus groot probleme in sy verhouding met die groot skeppergod gehad. En reeds het die skadelike rol van die Katolieke godsdiens vir my 'n logiese betekenis aangeneem, boonop het hy die norm wat deur die Protestantse hervormers aangebied is, verwerp. Die probleem is egter nie opgelos nie, want Protestante glo ook in die onsterflikheid van die siel.

Dus, **na die droom van universele vrede**, het my lees van die Bybel, die boek van goddelike waarheid, my toegelaat om **die werklikheid en die gevolge daarvan te ontdek**. Want dood en goddeloosheid het 'n oorsaak gehad: 'n

goddelike oordeel. Vir die mens was dus nie alles moontlik nie, en sy drome van vrede was onrealiseerbaar sonder God. Dit was die hartseer werklikheid. En ek het hoofstuk na hoofstuk, en boek na boek, voortgegaan met my lees van die hele Bybel, en sodoende, in 'n oorsig van eeue en millennia, die verhewe plan van God ontdek. Alles het vir my duidelik gelyk, behalwe dat die profesieë vir my hermeties gelyk het, ten spyte van my pogings om hul betekenis te begryp. Ek kan nou, en sedert 1980, die oorsaak van hierdie blokkasie verduidelik: onkunde oor die belangrikheid daarvan om die ware Sabbat te laat vaar. Soos baie, het ek geweet dat Jode op Saterdag gerus het en dat Christene hul weeklikse rus, die eerste dag, genaamd "Sondag", geëer het. Soos met ander Christene, het die geërfde Sondag geen probleme vir my veroorsaak nie, maar ek onthou dat ek my verbasing teenoor my moeder uitgespreek het, ek haal aan: hoe kon ek hierdie ander rusdag regverdig as die Christelike geloof 'n geërfde uitbreiding van die Joodse geloof is? My ma het nie die antwoord gehad nie, maar God het, so Hy het my in 1979 aan die Adventiste-geloof bekendgestel. Die God van waarheid het my bekendgestel aan die feit dat die kennis van die werklikheid ons kwalifiseer vir Sy waarheid; die laaste fase van die bou van die ewige lewe.

Ek kan nou getuig dat alles 'n verduideliking het wat almal kan ontdek in die waardes en standaarde wat deur God vasgestel is. Die goddelose kan sy planne beraam sonder dat ek dit weet, tot die dag dat God besluit om my dit te laat weet. Omdat hy waak, en hy is nie onkundig oor enigiets wat in al sy heelalle, sy hemelse dimensies, gebeur nie, insluitend dié van ons aarde waar komplotte en korrupsie tot die uiterste vermeerder. Dit is gerusstellend vir die siel van 'n geliefde dissipel om te weet dat alle goddeloosheid op aarde geïdentifiseer is, oorgelewer is om te wag vir die finale oordeel.

Bevry van my illusies van vrede en universele geluk, was ek gereed om die geregtighedsaspek van die groot Skeppergod te ontdek wat aanstoot geneem het aan rebelse geeste, van Satan tot die laaste menslike sondaar. Want vir baie, en ongelukkig vir hulle, het Christene die beeld van God wat hulle wil hê en nie sy ware beeld nie. Die God wat die Bybel openbaar, is beide liefde en geregtigheid. Maar sy eerste alliansie was vleeslik, sy mense het bestaan uit gelowiges, ongelowiges en selfsugtige onverskillige mense, dit wil sê, 'n voorbeeld van die globale mensdom. Met hierdie tipe samelewing het God probeer om beide sy liefde en sy strafgeregtigheid te toon. En dit moet erken word dat God in hierdie antieke alliansie, waartydens slegs 'n paar konings Hom vereer het, die reis op aarde van hierdie talle konings van Juda en Israel moes opsom deur van elkeen van hulle te sê: "*hy het heeltemal verkeerd gehandel soos sy vader voor hom gedoen het, en hy het gesterf* ." Dit verklaar waarom die getuienis van die ou verbond min waardeur word deur baie Christene wat die aangename woorde wat uit die mond van Jesus Christus kom, verkies. Maar hier is hulle weer eens verkeerd, want Jesus Christus het sy woorde bedoel vir die aandag van sy enigste ware dienaars, of om meer presies te wees, sy enigste ware slawe. Dus moet die woorde van sy saligsprekinge wat plegtig in Matteus 5 verklaar is, verstaan word, en ons sal elkeen daarvan in detail bestudeer. Maar voor dit wil ek die belangrikheid demonstreer om die hele Bybel van begin tot einde te lees. Slegs die openbarings vervat in die tekste van die ou verbond toon God in vernietigende

dade, wat bevele gee om *mans, vroue, oumense en kinders* te "**doodmaak**". Dit is die geval, eerstens, vir die mensdom van die vloed, dan na Moses in die tyd van Josua, sal dit die geval wees van die bevolkings wat in Kanaän gewoon het. Want God, volgens sy woorde wat Hy aan Abraham gespreek het, "*het die ongeregtigheid van die Amoriete sy einde bereik* ." Hulle moes almal uitgeroei word sodat hulle land die Israel van God kon word. En laastens, volgens Esegël 9, was dit "*die manne, die vroue, die ou manne en die kinders* " van Israel wat deur die Chaldeërs se swaard geslaan is tydens die derde ingryping van koning Nebukadnesar, in -586. Dit is absoluut noodsaaklik om hierdie feite te ken om nie in die strik van die unieke goddelike goedheid te trap wat in Jesus Christus gedemonstreer word nie. En dit is des te meer nodig, aangesien die God wat hierdie slagtings beveel het, dieselfde Gees was wat in die sagmoedige Jesus Christus beliggaam is. Jesus self het in Johannes 17:3 verklaar: "*En dit is die ewige lewe: dat hulle U ken, die enigste ware God, en Jesus Christus, wat U gestuur het* ." Sonder die kennis van die werke wat deur God in die ou verbond verorden is, word hierdie kennis van die "*enigste ware God en van Jesus Christus* ", wat die "*ewige lewe* " maak , van nul en nie-bestaande gemaak. Dus, die twee verbonde wat agtereenvolgens deur God tot stand gebring is, is die twee panne van die weegskaal van sy oordeel; Hulle vul mekaar aan, maar staan mekaar nie teë nie, want saam openbaar hulle die volledige karakter van die Skeppergod. Let egter daarop dat aangesien God Homself in Christus tot die dood oorgegee het om die losprys vir sonde te betaal, die nuwe verbond net soveel geregtigheid as liefde en vriendelikheid is. Al sy lering kulmineer in die vergieting van die kosbaarste bloed vir God; dié van Jesus Christus die Regverdige. Nadat hierdie dinge gesê en verstaan is, kan ek die studie van hierdie manjifieke nege saligsprekinge wat deur Jesus aan sy enigste geseënde en heilige getroue slawe, sy ware uitverkorenes, in Matteus 5 opgedra is, aanpak. Ek het die term "*Geseënd* " vervang met dié van "*Geseënd* " wat 'n meer geestelike betekenis dra, geregverdig in hierdie geval, en wat 'n outentieke heiligheid aandui.

Vers 3: "*Geseënd is die armes van gees, want aan hulle behoort die koninkryk van die hemele!* " Mense wat heeltemal van God afgesny is, het dit gewaag om hierdie woorde te interpreteer deur te sê: Geseënd is die dwase. Maar wat sê Jesus werklik? "*Geseënd* " is diegene wat in hulself die gebrek aan die goddelike Gees voel. Ons sien nie meer baie mense wat blykbaar omgee vir so 'n gebrek nie. Persoonlik soek ek hulle en vind hulle nie of net baie selde. So, tans, is die begunstigdes van hierdie geluk so skaars soos die goud wat versteek is in die water van goudhoudende riviere of die mineraalare van die berge. Wie ook al die gebrek ervaar waarvan Jesus praat, streef daarna om alles te doen om dit te verkry en die eerste ding om te doen is om te ontdek wat hierdie gemeenskap met die Gees God verhinder. Vir my, in 1979, het ek ontdek dat dit my ontrouheid aan sy Sabbat was, want ek was tot op daardie tydstip onkundig dat God die herstel daarvan sedert die jaar 1844 destyds (maar 1843 na regstelling) vereis het. En hierdie ervaring van my openbaar die oordeel van God, soos dit toegepas is op die geheel van die mense wat die Christendom vorm. Aan almal reken God hierdie oortreding van sy heilige Sabbat toe, wat na die skepping aan die Jode hernu is, in die vierde van sy tien gebod; en daarom, logies en wettig sedert 1843 aan sy

getroue uitverkorenes teruggeroep deur sy dekreet van Dan. 8:14: “ *geregverdigde heiligheid* ”.

Vers 4: “ *Geseënd is die wat treur, want hulle sal vertroos word!* ” Weereens sien lesers wat van die Gees beroof is, in sy geteisterdes diegene wat slagoffers van menslike boosheid is, en net hulle. Maar wat sê Jesus? Geseënd is diegene wat treur omdat hulle nie in staat is om te voldoen aan die vereistes van heiligheid wat deur God gebied word nie. Hierdie onmoontlikheid is die oorsaak van hulle opregte ellende; wat in die voorbeeld wat hy in Lukas 18:13-14 geleer het, Christus se voorkeur vir die vergeefde berouvolle sondaar teenoor die selfvoldane Fariseër regverdig. Jesus, wat die hulp voorsien het wat sy dood Hom in staat sou stel om hulle te bring, kondig aan sy uitverkorenes sy dreigende vertroosting aan; wat sal voortduur na sy terugkeer na die hemel, deur sy hemelse bediening as “Trooster” wat die “Heilige Gees” genoem word.

Vers 5: “ *Geseënd is die sagmoediges, want hulle sal die aarde beërwe!* ” "Die *sagmoediges* is, volgens die Larousse-woordeboek, diegene wat goed is tot op die punt van "swakheid". Ek dink nie Jesus stem saam met hierdie definisie nie. Want verkiesing roep nie "swakheid" op nie, maar op 'n groot krag van siel wat in staat is om die duiwel en sy subtile versoekings te weerstaan. Vir Jesus is die *sagmoediges* van nature goed, van 'n goedheid vergelykbaar met dié van God wat alles behalwe "swak" is. Dit is hierdie ooreenkoms en perfekte versoenbaarheid tussen die twee goddelike en menslike goedhede wat slegs die uitverkorenes van Christus sal toelaat om "*die aarde te beërwe*". Maar omdat dit aan geregtigheid onderworpe is, kan goedheid nie swak bly nie en die toepassing daarvan is dus verminder en afhanklik van intelligensie. Ek wil daarop wys dat natuurlike menslike goedheid vervolmaakbaar is, anders as dié van God wat van nature perfek is.

Vers 6: “ *Geseënd is die wat honger en dors na geregtigheid, want hulle sal versadig word!* ” Menslike howe is van nature nie in staat om op hierdie “*honger*” en “*dors na geregtigheid*” te reageer nie; Dit is dus nie na hulle waarna Jesus se woorde verwys nie. Jesus kondig die verkryging van goddelike “*geregtigheid*” aan wat wenslik en begeerlik is omdat dit perfek is; in staat om die hongerige of dorstige siel te “*versadig*”. Maar benewens hierdie algemene aspek van “*geregtigheid*”, word die sondaar met die dood bedreig deur sy praktyk en erfenis van “*sonde*”. Jesus kondig dus aan dat hierdie probleem deur sy naderende soendood opgelos sal word. 'n Uitruiling sal plaasvind, Jesus sal die “*sondes*” van sy uitverkorenes dra, maar ek spesifiseer weer, van **sy uitverkorenes alleen**, aan wie Hy sy volmaakte “*geregtigheid*” sonder enige vlek sal toereken. Die behoefte aan “*geregtigheid*” van sy uitverkorenes sal dus volkome bevredig word en hulle sal ten volle “*bevredig*” wees.

Vers 7: “ *Geseënd is die barmhartiges, want hulle sal barmhartigheid ontvang!* ” "Hierdie woord genade dui op 'n getuienis van hartlikheid in 'n situasie van ellende. Konings, die magtiges en die meerderheid van die rykes is nie in staat om genade te beoefen nie. Die menslike geskiedenis getuig dat die rykes die rykes eer en die armes agterlaat om hul armoede die hoof te bied. Barmhartigheid is 'n unieke goddelike eienskap, maar danksy die versoening van die uitverkorenes en God, wat Jesus deur sy soendood moontlik sal maak, sal goddelike genade in

hulle ingeplant word. En herbou na die beeld van Christus, sal sy uitverkorenes genade kan betoon omdat hulle hierdie eienskap van God ten ware waarde sal waardeer. Hy gee aan sy uitverkorenes, as bewys van sy "genade" teenoor hulle, die vrywillige dood van Jesus Christus, "*die Lam van God wat die sondes van die wêreld wegneem* ." Wie is ellendiger as die sondaar wat ter dood veroordeel is vir sy sonde? Wie het God se genade meer nodig as hy? Weereens belowe en kondig hierdie saligspreking aan dat die probleem opgelos sal word.

Vers 8: "*Geseënd is die wat rein van hart is, want hulle sal God sien!*" » Wie anders as God kan die kwaliteit van 'n hart beoordeel en dit rein ag? Persoon. Valse menslike bewerings om aan hierdie kriterium te voldoen, is dus ydel, sonder enige waarde. Slegs God kan die suiwerheid van die gevoelens van sy skepsels beoordeel, want sy Gees "skandeer" hulle beter as 'n laserstraal. Vir God is 'n suiwer hart 'n hart waarvan Hy die reinheid, dit wil sê die ware opregtheid daarvan, erken. Hier gaan dit weer eens nie oor die opregtheid wat deur mense beweer word nie, maar eerder oor dit wat God bevestig. En vir hom word die ding maklik aantoonbaar gemaak: die suiwer hart gehoorsaam sy geboorte sodra hy hul bestaan ontdek. Die suiwer hart gehoorsaam sy gewete en wat sy intelligensie hom beveel om te doen. So 'n toestand sal slegs die uitverkorenes toelaat om "*God te sien* " wanneer Hy in Christus terugkeer om hulle te soek en hulle in sy ewigheid te bring, aanvanklik vir "duisend jaar" in die hemel om die goddelose dooies wat vernietig is, te oordeel, dan op die wedergebore aarde, vir ewigheid.

Vers 9: "*Geseënd is die vredemakers, want hulle sal kinders van God genoem word!*" » Hier moet ons nie verkeerd wees oor hierdie woord vrede nie, want Jesus verklaar ook aan sy dissipels: "*Ek het nie gekom om vrede te bring nie, maar 'n swaard* ... Mat. 10:34" Die "*vrede* " waarvan Hy in sy saligspreking praat, is dus besonder en van 'n goddelike aard. Die absolute teenoorgestelde van hierdie term "*vrede* " is die woord "*oorlog*". En dit is 'n belangrike punt van sy boodskap, Jesus leer ons dat ons sondige toestand ons bind aan die duiwel teen wie God in "*oorlog*" is. As mense moet elkeen van ons vrylik ons kant kies, wetende dat daar net een kant is om van te kies; dié van God en dié van Satan. Vir God om op te hou om oorlog teen ons te voer, moet ons noodwendig op sy eise reageer deur sy laer binne te gaan, aangesien die dood van Jesus Christus hierdie intog moontlik gemaak het. Maar hier weer, pasop vir valse bekerings, want na die bediening van Jesus het die duiwel die taktiek van sy strategieë verander, en na die openlike vervolgingsaanval van die "*draak* " het hy as 'n verleidelike "*slang* " die kerke binnegegaan waardeur hy mense verlei en mislei wat dink hulle bekeer hulle tot die Christelike geloof, maar nie deur God erken word nie. Daar is 'n ou en wyse gesegde wat sê: "Jy kan net gee wat jy ontvang het." Ook, in die praktyk toegepas, kan slegs diegene wat werklik die vrede van God ontvang, dit op hul beurt oordra aan ander wat geroep is. En hier weer word die keuse gemaak deur God wat sy vrede gee, slegs aan Christene wat sy verordeninge en al sy geopenbaarde wil gehoorsaam. Nou, hierdie standaard is dié van Jesus Christus, die eerste "*Seun van God* ". Ook sy uitverkorenes wat Hom toelaat om sy beeld in hulle op die vlak van sy karakter te hervorm, word op hul beurt, deur goddelike aanneming, "*seuns van God* ". Die Vader alleen is in staat om die kindskap van sy seuns te herken.

Vers 10: “ *Geseënd is die wat vervolg word ter wille van geregtigheid, want aan hulle behoort die koninkryk van die hemele !* » Met hierdie vers wou Jesus sy uitverkorenes 'n motivering gee om die vervolginge van die duiwel en sy aardse agente wat die reddingsprojek wat deur God gerig en georganiseer word, beveg, te aanvaar en te verduur. Jesus verhef die model wat Hy self eers sal beliggaam voor sy uitverkorenes wat Hom sal navolg om Hom te volg op die pad van waarheid wat Hy vir hulle geteken het. Christus se uitverkorenes is deeglik bewus daarvan dat hulle op aarde onder die tydelike heerskappy van die duiwel en sy demone is. Hulle weet dat, teenoor Jesus, die wet van die goddelose van toepassing is en heers. Die koninkryk van die hemel wat aan hulle toegeken is, is 'n reg op die seëvierende toekoms van God se laer. Dit word slegs deur ware geloof waardeer en Paulus is reg om ons in Rom. 8:24 dat “ *ons slegs in hoop gered word* .” Dit is dus ook in hoop dat “ *die koninkryk van God sal behoort aan diegene wat vervolg word vir geregtigheid* ” wat deur God in sy hele heilige Bybel geleer word. Let daarop dat in hierdie vers die begunstigde van die saligheid nie die slae wat hom toegedien is, moet terugbetaal nie, maar dié wat hom onregverdig toegedien is, met geduld en berusting moet verdra. Die optrede van enige vorm van geweld wat die “ *slegte boom en sy vrugte* ” identifiseer , kan nie ten volle waardeer word nie .

Vers 11: “ *Geseënd is julle wanneer die mense julle beledig en vervolg en valslik allerhande kwaad teen julle spreek ter wille van My.* ” Ook hier sal die eerste “ *geseënde* ” man Jesus self wees, aangesien hy eers die voorwerp van beskuldiging van allerhande kwaad van die kant van die Jode sal wees vanweë sy lidmaatskap van God. Hy is deur die Jode vervolg en beskuldig van godsasting teen God en deur die Romeine gekruisig. Maar in hierdie vers waarsku Jesus sy getroue uitverkorenes dat hulle getrouheid hulle dieselfde behandeling as die duiwel se laer sal verdien. Jesus spesifiseer: “ *en dat allerhande kwaad valslik van julle gesê sal word* . ” Saligspreekings sal slegs Christene bevoordeel wat “ **valslik** ” beskuldig word, want boosheid, wat vir vervolging geneem word, kan ook van God self kom en slegs 'n regverdigende straf wees wat verdien word deur die een wat dit ly. Dit is die lot wat sy vyande tref wat hulself onder die Christelike etiket aanbied. In ons tyd van groot godsdienstige verwarring is valse martelare baie talryk en hulle gee valse legitimiteit aan godsdienstige bewegings wat dit nie werd is nie. Valse beskuldiging sal dikwels slegs deur God geïdentifiseer word, so misleidend is voorkoms vir mense. Maar dit is slegs sy oordeel wat saak maak, want dit is onmoontlik om hom te mislei. Op die dag van sy finale oorwinning sal hy dus sy saligsprekinge kan toeskryf aan die uitverkorenes wat hulle waarlik waardig was gedurende die sesduisend jaar van die aardse lewe.

Hierdie nege saligsprekinge wat deur Jesus verklaar is, definieer perfek wat hy dikwels die waarheid genoem het. Hy het self al hierdie kriteria in die praktyk gebring wat hy dus geregtig is om te eis van diegene wat hy red. Hulle vorm die standaard van verlossing wat universeel aan alle mense gebied word; uitgebeeld deur die bruiwesklee in die gelykenis.

Daar is op aarde misleidende vorme van hierdie saligsprekinge wat slegs op 'n oppervlakkige vleeslike en intellektuele manier gelees word. Alle goddelike waardes word op 'n aardse manier geïnterpreteer en so word Katolieke

liefdadighedsordes gebore. Die kerk, wat lank die waarheid vervolg het, vermom homself nou onder die skyn van professionele liefdadigheid om sy hoë skuld voor God te verbloem. Hierdie benadering mislei mense beslis, maar dit mislei nie die Skeppergod wat dit oordeel nie.

In Johannes 17:17 sê Jesus vir die Vader: “ *Heilig hulle in u waarheid; u woord is waarheid.* ” Dit is slegs respek vir hierdie geopenbaarde waarheid of woord van God wat Hom dan toelaat om te bid vir die eenheid van sy broers in vers 21: “ *dat hulle almal een mag wees, net soos U, Vader, in My en Ek in U, dat hulle ook in Ons een mag wees, sodat die wêreld kan glo dat U My gestuur het.* ” » Dit is dus maklik en logies om te verstaan dat hierdie eenheid slegs bereikbaar sal wees in die klein kudde wat gevorm word deur die waarlik uitverkorenes. Maar die wêreld word vandag mislei deur die valse alliansies wat gemaak word deur die gevalle kerke wat saamgegroepeer is in die ekumeniese alliansie wat georganiseer is deur die inisiatief van die Rooms-Katolieke geloof: die hoofvriend van God wat in sy profesie, in Daniël en Openbaring, geteiken word. In al sy vorme en denkrigtings het die Protestantse godsdienste na 1843 in sy strik getrap, net soos laastens die Adventiste-geloof sedert 1994.

Die redes vir woede

God se toorn is ver van ongeregtig, en om dit beter te verstaan, hoef ons net die oorsake daarvan te ontdek. As 'n voorbeeld van die straf wat vir menslike rebelle beplan is, het God in sy Heilige Bybel die verskriklike getuie gelaat van die watervloed wat die hele mensdom wat toe op aarde geleef het, doodgemaak het en slegs agt mense aan die lewe gelaat het: Noag, sy vrou, sy drie seuns en hulle vrouens. Die mensdom is vernietig omdat die gedagtes van mense volgens Gen. 6:5 “ *voortdurend gerig was op die verkeerd* ”; wat aanneem dat die goeie wat deur God gedefinieer is, bekend en geleer was, en die bewys word gevind in die getroue en gehoorsame gedrag van Noag. Maar destyds was verlossing gebaseer op die dood van Jesus Christus nie eens verbeel nie. Ongehoorsaamheid het reeds bestaan, en ten spyte van herhaalde oproepe vir veranderinge in gedrag deur Henog en toe deur Noag, was die verharding van menslike denke op sy hoogtepunt, sonder genesing en sonder hoop. Ons groot Skeppergod het uit niks die hele volume water geskep wat nodig was om die hele aarde te bedek, die hoogste berge, waarvan die hoogste piek met 15 voet water bedek was. Dit is die groot krag van die Skeppergod wat uit niks skep (sien Ps. 33:9: “ *Want Hy spreek, en dit gebeur; Hy beveel, en dit is* ”) en laat wat Hy beveel, voorkom asof dit is. Ons aarde is deur Hom op dieselfde manier geskep, uit niks.

Ten tyde van die groot wederkoms van ons Here en Verlosser Jesus Christus, wat sedert 2018 vir die lente van 2030 verwag word, sal die rebelse mensdom enorm meer skuldig wees as die voor-sondloed van Noag, omdat dit geweier sal het om rekening te hou met al die lig wat gekom en in en deur Jesus Christus geopenbaar is; Verdraaide evangelie, veragde profesieë, geïgnoreerde goddelike waarskuwings, al hierdie foute wat deur godsdienstige leraars beoefen

word, lok 'n spesifieke goddelike woede op hulle. Want hoe groter die lig wat God gee, hoe meer maak sy minagting vir mense hulle 'n groter straf waardig. En hierdie spesiale straf word in Openb. 14 die "oesjaar" genoem, want diegene wat Jesus gaan "onder sy voete vertrap", is vir Hom "**die druiwe van sy toorn**". Dit is nie meer 'n kwessie van sagte dood nie, maar van bloedige slagtings. Hierdie "oesjaar" vind plaas nadat die uitverkorenes wat lewe en diegene wat opgewek sal word, die aarde verlaat het om die hemelse koninkryk van God binne te gaan. Jesus sal hulle hierdie bloedige skouspel spaar. Maar hoekom soveel bloedvergieting? Omdat diegene wat dit sink, slagoffers geword het van die godsdienstige leuens wat deur sy valse herders aan hulle voorgehou word. Waarom het hulle nie hierdie waarskuwing van die apostel Jakobus gehoor wat in Jakobus 3:1 aangehaal word nie: "*My broers, moenie baie van julle leermeesters word nie, want julle weet dat ons 'n strengere oordeel sal ontvang.*" So 'n waarskuwing kon hulle lot verander het, maar opstandige geeste hoor nooit die pleidooie wat God tot hulle rig deur die monde van sy getroue dienaars nie. Nie net luister hulle nie na hulle nie, maar hulle draai ook teen hulle en vervolg hulle. So, ongeag die intensiteit van hul toekomstige straf, dit sal ruim geregverdig wees. Die tema van hierdie "oesjaar" is ontwikkel in die profetiese boek van die ou verbond, in Jesaja 63 waar Jesus verklaar:

Vers 1: "*Wie is dit wat daar aankom uit Edom, uit Bosra, in skarlakenrooi klere, in blink klere, en regop sit in die volle van sy krag? Dit is Ek wat verlossing belowe het, wat die mag het om te verlos.*"

"Edom": Simbolies plaas God die aksie van die "oes" onder die teken van "Edom", oorspronklik die land van Esau, die man wat sy geestelike geboortereg verag het en dit verruil het vir 'n gereg van "rooi lensies" wat deur sy broer Jakob voorberei is. Let daarop dat die naam "Edom", wat rooi beteken, dieselfde betekenis het as dié van Adam wat deur God geskep is. Hierdie rooi of "rooi" kleur karakteriseer Esau ten volle: sy hare en die pels waarmee sy liggaam bedek was, was ook "rooi"; en in Openbaring word hierdie "rooikop" verbind met die duiwel en die aardse agente wat hy oorheers en gebruik om God en sy reddende waarheid te beveg; die "rooi perd" van die "tweede seël" van Openb. 6:2; die "rooi draak," in Openb. 12:3. Die oorsaak van die straf word dus geïdentifiseer: menslike minagting vir die geestelike subjek, dit wil sê die reddingsprojek wat deur God bedink is.

"Bosra": Ons lees in Jer. 49:13: "*Want Ek het by Myself gesweer, sê die Here, dat Bosra 'n woesteny, 'n smaad, 'n woesteny en 'n vloek sal word, en al sy stede sal ewige puinhope word.*" Hierdie stad van "Edom" word dus 'n simbool van God se vloek; 'n vloek wat voortspruit uit die afgodiese rebelse gedrag van sy inwoners, ook in vergelyking met dié van "Sodom en Gomorra" in Jer. 49:18, waar God oor "Edom" sê: "*Soos Sodom en Gomorra en die naburige stede wat vernietig is, sê die Here, dit sal nie bewoon word nie, geen mens sal daar woon nie.*"

Dan bepaal en definieer die Gees die basiese tema van hierdie hoofstuk, dit wil sê die tema van die veragde geestelike onderwerp: verlossing wat uitsluitlik deur Jesus Christus gebring word, wat sê: "*Dit is Ek wat verlossing belowe het, wat die mag het om te verlos.*" Hy neem die voorkoms aan van die uitvoerder van

'n goddelike vonnis, synde God self. In die konteks van hierdie straf, sien diegene wat enigsins aan sy bestaan getwyfel het, Jesus Christus " *trots en in die volheid van sy krag* ". Daar is geen sprake meer van liefde of genade nie; die tyd het aangebreek vir 'n bindende " *krag* " waarteen geen vlees of hemelse gees kan weerstaan nie.

Vers 2: " *Waarom is julle klere rooi, en julle klere soos die klere van een wat die wynpers trap?* " Dit is hierdie vraag wat hier die ontwikkeling van die tema van die " *oesjaar* " wat in Openb. 14:18 tot 20 opgeroep word, openbaar en bevestig. Ek merk op dat in Openb. 14:15 tot 20, in die twee opeenvolgende temas wat aangebied word, " *die oes* " of die wegraping na die hemel van die uitverkorenes, en " *die oesjaar* ", die straf van die valse herders, die uitvoerende engel 'n " *sekel* " gebruik, die tweede word as " *skerp* " gespesifiseer. Die beeld van die sekel gee die aksie 'n definitiewe karakter wat perfek ooreenstem met die einde van die wêreld wat gekenmerk word deur die glorieryke wederkoms van Jesus Christus. Die " *engel* " wat hierdie twee temas uitvoer, word in Jesaja 63:1 met Jesus Christus geïdentifiseer. Die " *rooi klere* " kom na die woord " *Edom* ", wat die teiken van God se toorn bevestig; menslike bloed wat vergiet moet word om versoening te doen vir die sondes waarvoor Jesus nie in sy plek versoening gedoen het nie.

Vers 3: " *Ek het die parskuip alleen getrap, en van die volke was niemand met My nie; Ek het hulle vertrap in my toorn, Ek het hulle verbrysel in my grimmigheid; hulle bloed het op my klere gestroom, en Ek het al my klere besoedel.* "

druie van die toorn ", as hoofteiken het . In werklikheid word die aksie uitgevoer deur ander mans wat slagoffers van hulle godsdienstige leuens geword het. Die wederkoms van Christus en die wegraping van sy uitverkorenes uit die " *oes* " het die maskers laat val en die wrede werklikheid het homself op al hierdie misleide, maar steeds verlore slagoffers afgedwing. Want die woord van God, sy heilige Bybel, was oral beskikbaar, en diegene wat verdwaal, sal dit met volle verantwoordelikheid doen.

In die uitdrukking " *Ek het die parskuip alleen getrap* " onderskei ek twee boodskappe. Die eerste: Jesus " *alleen* " het die kruis gedra wat Hom die oorwinning en die reg gegee het om die vals godsdienstige rebelse ongelowiges te vernietig. Die tweede: Na die wegraping na die hemel van die uitverkorenes, is die " **enigste** " ware mense herskep na die beeld van God; Op aarde sien Jesus nie meer mense nie, maar diere wat op hulle twee voete loop. In hierdie laaste straf, wat die einde van sesduisend jaar van aardse menslike rebellie aandui, " *wreek* " Jesus Christus die minagting wat getoon is teenoor die sublieme demonstrasie van sy liefde, wat nou plek maak vir " *sy toorn en sy grimmigheid* ".

Vers 4: " *Want die dag van wraak is in my hart, en die jaar van my verlossing het gekom.* " Die motivering vir " *wraak* " van die kant van die veragde en verraaide Christus word dus bevestig. Maar sy hoofverwachting was om sy geseënde " *verlostes* " in sy ewigheid in te bring. En die langverwagte " *jaar* " sal in 2030 kom. Dit is hierdie behoefte aan " *wraak* " wat teen die skuldige mensdom uitgedruk word deur " *sy toorn en grimmigheid* ".

Vers 5: “ *Ek het gekyk, maar daar was niemand om my te help nie; ek was verbaas, en daar was niemand om my te ondersteun nie; toe het my arm my gehelp, en my grimmigheid was my steun.* ”

In hierdie vers roep God sy werklike eensaamheid op teenoor al sy skepsels; Hy praat as God, die Vader, maar deur van sy " *arm* " te praat, verwys hy na sy inkarnasie as die " *Seun* " van God, in die menslike vlees van Jesus Christus. Dieselfde term " *arm* " dui Christus aan in Jes. 53:1 waar die Vader sê: " *Wie het ons prediking geglo? Wie het **die arm** van YaHWéH herken?* " Hy profeteer die vrae wat die ongelowige Hebreërs van die Israel van die ou verbond eendag hulself sal afvra.

Ons sal die oorsake van hierdie woede vind in die godsdienstige leerstelling van die pouslike Rooms-Katolisisme wat hulle almal konsentreer; Protestantse godsdienste het slegs sommige van sy sondes, maar reeds noodlottige, deur erfenis bewaar.

Ek het reeds die geleentheid gehad om die reproduksie daarvan van die rituele wat van die Jode van die ou alliansie geërf is, te veroordeel; iets wat sy deel met die Ortodokse geestelikes, net so afgodies soos sy is, sowel as dié van die Anglikaanse godsdienste. Die hoofonderwerp van my studie vandag is "sy massas". Die Katolieke "mis" is vir hierdie godsdienste die kragtigste, die plegtigste oomblik van sy rituele. Die naam is van Latynse oorsprong, "missa", wat beteken: om terug te stuur. Oorspronklik het godsdienstige byeenkomste geëindig met die Latynse uitdrukking: "ite, est missa", wat beteken: "gaan, dis ontslag". Hierdie woord "missa" het aanleiding gegee tot die woord sending. Persoonlik vind ek dit baie soortgelyk aan die woord "messias" wat hierdie ritueel veral aanval. Reeds omdat in die Heilige Avondmaal, ingestel deur Jesus, die rol van die bloed, gesimboliseer deur die wyn, wat alle Christen-volgelingen moet drink, fundamenteel is, aangesien dit die basiese element van die nuwe " *verbond* " is volgens die leer van Jesus wat in Matt. 26:27-28 beskryf word: " *Toe het Hy 'n beker geneem, en nadat Hy gedank het, het Hy dit aan hulle gegee en gesê: **Drink almal daaruit**, want dit is my bloed, die bloed **van die nuwe testament**, wat vir baie uitgestort word tot vergifnis van sondes.* " Dieselfde term " *baie* " het betrekking op die begunstigdes van Christus se verbond wat in Dan. 9:27 aangehaal word. In die Mis drink egter slegs die priester die wyn, wat boonop, soos by die Protestante, alkoholies, giftig en skadelik is. Hoe dit ook al sy, die Mis is daarop gemik om deur die Eucharistie die heerlikheid van die opstanding van Christus te vier, en hier merk ek reeds hierdie teenstrydigheid op met hierdie woorde van Jesus wat deur die mond van Paulus in 1 Kor. 11:26 sê: " *Want so dikwels as julle hierdie brood eet en hierdie beker drink, verkondig **die dood van die Here** totdat Hy kom. Dit is duidelik dat Jesus sy Heilige Avondmaal onder die verheerliking van " **sy dood** " plaas en nie onder dié van sy opstanding nie. Boonop verdwyn die opstanding van Jesus ten gunste van sy belofte om terug te keer; Hy berei dus die Adventiste-tema van die laaste dae voor. Uit hierdie fundamentele minagting sal die verheerliking van "Sondag" ontstaan, 'n woord wat "die dag van die Here" beteken; dié van sy opstanding, maar nie van " **sy dood** " nie. Die verhouding met God word reeds onmoontlik, maar die Katolieke leerstelling stop nie daar nie; daar is erger dinge. Deur die kragte van God aan*

homself toe te skryf, verkondig dit sy dogma van transsubstansiasie waardeur die substansie van die hostie wonderbaarlik die ware liggaam van Christus word. Jesus het nie daaraan gedink nie, maar waarom nie die plesier om vir sonde te sterf, hernu nie? Want dit is wat die Nagmaal van die Mis beweer om te bereik. Dit is in teenstelling met hierdie teks uit Hebreërs 9:27-28: " *En soos dit vir die mense bestem is om een maal te sterwe en daarna die oordeel, so sal Christus, wat een maal geoffer is om die sondes van baie te dra* , verskyn. " 'n tweede keer sonder sonde tot redding vir die wat Hom soek. "Gekonfronteer met hierdie waarneming, moet ons onthou hoe dieselfde fout, op 'n tydstip toe die mense se eise vir water hom geïrriteerd gemaak het, Moses na die rots van Horeb teruggekeer het, en **in plaas daarvan om daarmee te praat** soos God hom beveel het om te doen vir hierdie tweede versoek, het hy **die rots 'n tweede keer geslaan** . Deur hierdie fout het Moses pas die toekomstige reddende rol van Jesus Christus, gesimboliseer deur die geslaande " **rots** ", verdraai. Om dus 'n ernstige les as waarskuwing agter te laat, het God hom voor al sy mense gestraf deur hulle te verhoed om saam met hom die beloofde land, die land Kanaän, binne te gaan. Wat die Katolieke geloof betref, het dit die " rots " nie twee keer geslaan nie , maar miljoene kere, aangesien die ding in al sy massas herhaal word sedert " **duisend ses honderd** ". » **jare** van aktiwiteit, waarna God in sy " oesjaar " verwys deur te sê in Openb. 14:20: " *En die parskuip is buitekant die stad getrap, en bloed het uit die parskuip gekom tot by die tooms van die perde, vir 'n afstand van eenduisend-seshonderd stadië* . " » Ek onthou dat die uitdrukking " *die stange van die perde* " die godsdienstige herders aandui wat die mense lei in Jakobus 3:3: " *As ons die stang in die perde se monde sit sodat hulle ons gehoorsaam , rig ons ook hulle hele liggaam.* " » Die teikens van goddelike toorn, of " **druive** van **toorn** " , is dus diegene wat die godsdienstige groepe wat hulle " *gehoorsaam* " " *lei* ". Maar ná hierdie gehoorsaamheid sal hulle moorddadige woede kom.

Ware godsdiens, die een wat die verhouding tussen die menslike sondaar en God, sy skepper en Regter, toelaat, is uitsluitlik gebaseer op die gemoedstoestand, op sy opregtheid, wat God as werklik erken of nie. Valse godsdienste soek legitimiteit in die praktyke van rituele wat hul volgelinge gehoorsaam sonder om met God versoen te wees. Daarom sal hulle finale ontnugtering die vorm aanneem van 'n regverdige woede wat dié van Jesus Christus, die enigste ware God, sal uitdruk. Trouens, die Katolieke godsdiens het die slawerny van 'n rituele formalisme herstel wat poog om die voortgesette slawerny van sonde te verbloem waarvan Jesus sy verlostes wil bevry om hulle toe te laat om voordeel te trek uit sy glorieryke vryheid, wat slegs verkry word in sy gehoorsaamheid wat deur elkeen van hulle gereproduseer word. Die patroon van sy aardse lewe moet die patroon wees wat deur sy verlose uitverkorenes gereproduseer word. En die liefde vir al sy waarhede is op sigself voldoende om met sy barmhartige hulp die siel te herbou wat sy ewige verlossing waardig sal word.

In Openb. 18, waar sy die straf van die laaste " oesjaar " ly, sê God van haar in vers 5: " *Want haar sondes reik tot aan die hemel, en God het haar ongeregthede onthou.* " » Daar is so baie van hulle dat ek net die mees voor die

hand liggende kan noem. Maar deur dit die beeld te gee van 'n toring gemaak van sondes wat na die hemel oprys, gee God dit die aard van 'n nuwe Toring van Babel. Die eerste, soos dit, het die doel gehad om die verstrooide mensdom bymekaar te bring; Die Katolieke godsdiens doen dieselfde deur te probeer om die verskillende vorme van die Christelike godsdiens onder sy oorheersing te verenig. By Babel was die doel van die byeenkoms om die mensdom teen goddelike straf te beskerm. Vir Katolieke Rome is die illusoriese hoop identies; sy vertrou op eenheid om te wen deur die krag van die versamelde groep; maar sy vrees nie God se strawwe nie, aangesien sy dink dat Hy haar goedkeur en inspireer. In Openb. 13:2 weerspreek die Gees sy bewering deur te sê: "... *die draak het hom sy krag en sy troon en groot gesag gegee* ." In die rol van " *draak* " staan " *die duiwel* ", volgens Openb. 12:9, maar ook die Romeinse keiserlike regime wat hom voorafgegaan het, volgens Openb. 12:3. Hy het hom eintlik , as 'n aflosmiddel van opvolging, " *sy troon* " " *gegee* "; en ook sy titel: Soewereine Pontiff, of in Latyn: Pontifex maximus.

Hierdie ander sonde, gerig teen God, verdien om onthou te word. Jesus sê in Matteus 23:9-10: “ ***En julle moet niemand op die aarde julle vader noem nie , want een is julle Vader , Hy wat in die hemele is. Julleself nie julleself direkteure noem nie , want een is julle direkteur , naamlik Christus. ”*** So noem die duiwel die Katolieke Pous, om God kwaad te maak, die “allerheiligste vader” en sy assistente van die geestelikes “vaders”. Hulle eis ook die titel van "gewete-direkteure" en verwys na die Pous as "Sy heiligheid", iets wat in Openb. 15:4 weerspreek word: " *Wie sal nie vrees, o Here, en u Naam nie verheerlik nie?*" ***Want U alleen is heilig*** .” Hierdie minagting vir die bevel wat deur Jesus alleen gegee is, openbaar die duiwelse aard van hierdie godsdiens.

'n Aanbidding wat God behaag

Elkeen van ons het ons eie idee van wat ons aangenaam vind, en ons Skepper is geen uitsondering op hierdie beginsel nie. In sy heilige Bybel het hy aan ons geopenbaar wat vir hom welgevallig is deur dit die term “goed” te gee. En logies gesproke, die absolute teenoorgestelde, wat vir hom onaangenaam is, word "sleg" genoem. Al sy goddelike openbaring bestaan daarin om aan ons voorbeelde van hierdie “goeie” en hierdie “kwaad” te bied. Goed bring hom vreugde, terwyl kwaad hom lyding bring. Ons kan maklik verstaan hoe Hy voel, want Hy het ons, mense na die hemelse engele, na sy beeld geskep. Ons ooreenkoms met God is beperk tot hierdie prinsipiële kenmerke, want Hy is Almagtig, Alwetend, Alteenwoordig en Onbeperk, en ons, Sy aardse skepsels, is die teenoorgestelde van hierdie dinge. 'n Fisiese ontmoeting met God is dus nie nuttig nie, aangesien Hy aan ons bekend gemaak het wat Hy van ons verwag tydens sy twee opeenvolgende verbonde. In die vorm van die eerste verbond het God die standaard van sy reëls neergelê en uiteengesit wat sy wet uitmaak en plaas hy mense dus in 'n toets van gehoorsaamheid. Om te gehoorsaam vereis nie begrip nie, en Abraham se pynlike maar geseënde toets van geloof is die beste voorbeeld wat hom die titel van vader van gelowiges besorg. Hierdie ervaring van Abraham

is werklik 'n openbare bewys van die gedragstandaard wat God onder Sy skepsels vereis en soek. Hy het Abraham geen verduideliking gegee nie, hy het hom slegs 'n opdrag gegee. En so verskriklik as wat hierdie bevel was, het Abraham God gehoorsaam sonder om te verstaan hoe God hom iets so verskrikliks kon vra soos om Isak, sy enigste wettige seun, as 'n offer te bring. Gebore toe hy honderd jaar oud was, was die geboorte van hierdie kind 'n wonderbaarlike geskenk van God, des te meer aangesien Sara, sy wettige vrou, tot dan toe onvrugbaar was. Hy was dus die eerste om te reageer soos Job wat, nadat hy deur Satan getref is sonder om te weet hoekom, in Job 1:21 gesê het: “ *...Naak het ek uit my moeder se skoot gekom, en naak sal ek daarheen terugkeer.*” *YaHWÉH het gegee, en YaHWÉH het geneem; Mag die Naam van YaHWÉH geseënd wees!* "In die tyd van Abraham het die aarde menigtes menseleuens gedra wat nie in staat was om soos hy te redeneer en op te tree nie. Die verskil in hierdie gedrag is gebaseer op twee dinge: Noag se persoonlike aard en die praktiese lewenservaring wat hy gehad het om altyd na sy bevel te luister en dit te gehoorsaam. Verstaan dat God Abram uit al sy tydgenote gekies het vanweë sy volgsame, onderdanige en getroue karakter, uitsonderlik in sy tyd. Abraham het vinnig die liefde ontdek wat God aan hom bewys het en 'n ware vriendskap kon tussen hulle uitgeruil word. Vir God was die gehoorsaamheid van Abraham en dié van Job twee voorbeelde van aanbidding wat Hom behaag het. En later, in Jesus Christus, het God gekom om perfekte aanvaarbare aanbidding te toon; die model by uitstek. Tydens sy aardse bediening, in Jesus, het God Homself so 'n dienaar van God gemaak dat hy daarin geslaag het om sy goddelikheid te verbloem. Inderdaad, in al sy woorde en daade rig die mens van vlees genaamd Jesus die blik van sy tydgenote op die hemelse God, Vader van alle lewe. Hy het sy bediening in perfekte en totale selfverloëning geleef. Sy goddelikheid kan egter gesien word in die vorm van sy woorde waarin hy altyd praat van..." homself in die "derde persoon"... die Seun van die mens doen dit, die Seun van die mens doen dat; hy verdwyn heeltemal agter hierdie "Seun van die mens" wat ook waarlik "die Seun van God" is. Jesus het sy aardse bediening opgesom deur in Matt. 20:28 te sê: " *So het die Seun van die mens ook nie gekom om gedien te word nie, maar om te dien en sy lewe te gee as 'n losprys vir baie.*" »

“Om te dien en nie om gedien te word nie en gereed om jou lewe te gee”; Dit is die definisie van 'n uitverkorene wie se lewe, vir God, 'n aangename karakter sal aanneem en 'n aangename aanbidding sal word. Die woord aanbidding kry hier sy volle betekenis, want ware aanbidding word geleef in die kontinuïteit van die lewe wat in die mens slegs ophou wanneer hy slaap. Want selfs terwyl hy slaap, waak God oor hom. Hy ken sy drome goed en organiseer hulle soms. En van die oomblik dat hy wakker word, begin die aanbidding van God, want dit is hierdie tyd in volle bewustheid dat hy sy bestaan in die pad van die goeie of dié van die bose rig. In die aanbidding van Jesus Christus is daar nooit 'n stap in die pad van die bose geneem nie, en dit is aan hierdie uitsonderlike kwaliteit van aanbidding dat ons die moontlikheid te danke het om deur Hom gered te word.

Deur die perfeksie en standaard van die model Jesus Christus te ontdek, kan ons maklik die kultusse identifiseer wat God as onaangenaam beskou. Die

ego, die self, is daar alomteenwoordig. En daar is tallose mense wat beweer dat hulle hul bure tevrede stel, maar eintlik net hul eie plesier soek. Dit is hierdie beginsel wat die mislukkings van paartjies se lewens verklaar. Dieselfde geld vir die verhouding tussen ouers en kinders, en die Romeinse Kersfees is 'n goeie voorbeeld. Die kind is die slagoffer van 'n "wonderlike" leuen, maar die ouers put soveel plesier daaruit om die reaksies van die misleide kinders te sien. Wat is die resultaat? Wispelturige kinders aan wie alles verskuldig is, behalwe dat hulle in die hiernamaals ontdek dat niks gratis is nie, en ook nie wonderbaarlik verkry word nie. Hul ouers het hulle in "Kersvader" laat glo, maar die lewe lê sy harde werklikheid op hulle af. As gevolg van hierdie misleiding sal hulle agterdogtig en ongelowig raak. En hulle siele sal vir God verlore wees. Want geloof vereis waartoe hulle nie meer in staat is nie: goedgelowigheid. Want die verduideliking van die werklikheid van die lewe oortref al die verhale wat deur menslike denke en dié van demone uitgedink is. En om dit te begryp, moet die volwasse man kan optree soos die kind wat in "Kersvader" laat glo word. Want die bewyse van 'n hemelse lewe is slegs verborge en waarneembaar in die verstand en geestelike besinning.

Deur sondige ongehoorsaamheid het Adam en Eva die eerste aardse vorm van aanbidding beoefen wat vir God onaangenaam was. En die goddelike vonnis wat uitgespreek is, was die dood voorafgegaan deur 'n lewe van lyding. Sodat God die mens laat ontdek het wat sy sonde in hom veroorsaak het; 'n lyding wat sou voortduur tot sy dood in Jesus Christus. Die lewe van die sondaar het dus die skool van die goddelike lewe geword; Hy leer in sy eie lewe wat hy sy hemelse Vader oplê.

Die offers wat deur Abel en Kain gebring is, getuig eerstens van die twee soorte aanbidding wat aan God betoon word: die aangename en die onaangename. Nou, sonder die bediening van Jesus Christus is die oordeel wat God oor hierdie twee offerandes gevel het, onmoontlik om te verstaan. In die ergste geval, sonder hierdie lig, neem sy oordeel 'n onregverdige vorm aan. Inderdaad, slegs kennis van die reddingsprojek wat in Jesus Christus, "die lam wat die sondes van die wêreld wegneem", volbring is, laat ons verstaan waarom die offer van 'n lam of 'n skaap deur Abel as 'n aanbidding aanvaarbaar vir God ontvang is, waarvoor die vrugte van die aarde wat deur Kain geoffer is, niks verteenwoordig het nie. Hierdie situasie was vergelykbaar met dié van Job, onverklaarbaar vir die twee sondaars, maar God het sy rede gehad om sy voorkeur vir die bloed wat vergiet is deur die dier wat deur Abel geoffer is, te regverdig.

Vandag in Julie 2022 vestig God steeds sy voorkeur vir die aanbidding wat Hom behaag en terselfdertyd verag Hy al die veelvuldige vorme van aanbidding waarvan die standarde Hom nie behaag nie. Dit is hoekom die les wat deur Abel en Kain gegee is, 'n permanente en ewigdurende lering oor die oordeel van menslike godsdienstige geloof gedra het en sal dra tot die laaste dag van genade. Deur sy Kerk, sy vergadering van uitverkorenes, te bou op die leringe wat deur sy apostels verstaan is, het God die standaard van aanbidding gestel wat Hom behaag. Maar mettertyd, onder Romeinse bewind, agtereenvolgens keiserlik en pouslik, is sonde sedert 7 Maart 321 deur die onwaardige heidense keiser, Konstantyn I ^{die} Grote, in die Christelike godsdiens herstel, maar slegs op die

aarde van sondige mense. Sedert die Romeinse pouslike stigting in Rome in 538, vir 1260 lange jare, het God die Katolieke godsdiens toegelaat om sonde onder die Christelike godsdienstige etiket te leer. En in 1798, deur die Franse Rewolusie, het hy 'n einde gemaak aan sy vervolgende despotiese mag. Hy het die Protestantse ervaring van die 12de ^{tot} die 18de ^{eeu} as so onvolmaak beoordeel dat hy slegs 'n kort verwysing daarna in Dan. 11:33-34: " *en die wysstes onder hulle sal baie onderrig.*" Daar is diegene wat vir 'n tyd sal val aan die swaard en die vlam, aan gevangenskap en plundering. In die tyd wanneer hulle val, **sal hulle 'n bietjie gehelp word , en baie sal deur skynheiligheid by hulle aansluit** . "Ek het hierdie twee besonderhede, wat die oorsprong is van die groot onaangename aanbidding wat Protestante vandag nog aan God betoon, in vetdruk onderstreep. Ons moet in hierdie vers die woorde " *'n bietjie gehelp* " en " *skynheiligheid* " kombineer. Waarom hulle saambring? Omdat eersgenoemde laasgenoemde verduidelik. In God se program is daar geen voorsiening vir hulp vir ware martelare van die geloof nie. Dit is wat Hy openbaar in die boodskap wat Hy aan sy uitverkorenes rig ten tye van die vervolginge wat deur Diocletianus en sy tetrargie tussen 3030 en 313 opgelê is, want Hy sê vir hulle in Openb. 2:10: " *Moenie vrees vir wat julle sal ly nie. Kyk, die duiwel sal sommige van julle in die gevangenis werp, sodat julle op die proef gestel kan word; en julle sal tien dae lank verdrukking hê. Wees getrou tot die dood toe, en Ek sal jou die kroon van die lewe gee.* " Ons sien geen hulp wat deur God in hierdie tyd verskaf word nie. Maar in Openb. 12:16 verskyn die hulp van die skynheiliges: " *En die aarde het die vrou gehelp, en die aarde het haar mond oopgemaak en die vloedwater verswelg wat die draak uit sy bek uitgegooi het.*" "Die aarde" van hierdie vers verteenwoordig die Protestantse geloof wat deur God as " *skynheilig* " beoordeel word as gevolg van die gebruik van wapens en die moorde op Katolieke vegters. In die "Godsdiensoorlog" onderskei God drie afsonderlike kampe wat dus is; " *die aarde* " is die skynheilige Protestantse godsdiens; " *die vrou* " is die getroue Protestantse godsdiens; en " *die rivier* " of die koninklike Katolieke ligas. En die geskiedenis getuig dat hierdie godsdiensoorloë voortgeduur het en tussen 1200 en 1798 gevoer is. 'n Tweede "hulp" het in 1793-1794 gekom in die vorm van die guillotine van die Franse rewolusionêre ateïsme. Deur die monargie en die Katolieke godsdiens dood te maak, soos aangekondig in Openb. 2:20, gee God bewys dat Hy die Katolieke geloof as uiters onaangenaam beskou en dié van die sogenaamde " *skynheilige* " Protestante ook: " *Kyk, Ek werp haar op 'n bed, en die wat met haar egbreuk pleeg, in groot verdrukking as hulle hul nie van haar werke bekeer nie. Haar kinders sal Ek doodmaak, en al die gemeentes sal weet dat dit Ek is wat die sinne en harte deursoek, en Ek sal elkeen van julle vergelde volgens sy werke.* " Nou slaan hierdie aksie valse en skynheilige godsdiens aan, aangesien God in Lev. 26, in analogie met die "vierde basuin" van Openb. 8:12, aan hierdie aksie die standaard gee van " **die swaard wat kom om sy bondgenootskap te wreek** ", dit wil sê, om te reageer op die simboliese eis vir " **wraak** " van die heiliges van Openb. 6:9-10: " *Toe Hy die vyfde seël oopgemaak het, het Ek onder die altaar die siele gesien van die wat geoffer is ter wille van die woord van God en vanweë die getuienis wat hulle gegee het.*" En hulle het met 'n groot stem

uitgeroep en gesê: Hoe lank, o heilige en waaragtige Here, voordat U oordeel en ons bloed wreek op die bewoners van die aarde? »

Ek beklemtoon hierdie punt omdat die logika van God se geprofeteerde plan duidelik en duidelik word. God profeteer 1260 jaar vir die vervolgende heerskappy van pouslike Rome. Maar wie pas die godsdienstige vonnis toe? Die monargie. Dit is hoekom die " *wraak* " wat deur die onregverdige moorde van sy heiliges geëis word, hierdie monargie eerste sal tref, hoofsaaklik deur die guillotine van die Franse Rewolusionêre tussen 1793 en 1794. Die kop van Lodewyk XVI, koning van Frankryk, het geval vir verraad, vir mans, maar vir geestelike " *egbreuk* ", vir God. Die aksie word geprofeteer deur " *die groot verdrukking* " in Openb. 2:22: " *Kyk, Ek werp haar neer op 'n siekbed, en die wat met haar owerspel bedryf, in 'n groot verdrukking as hulle hul nie van haar dade bekeer nie.* " ***Ek sal haar kinders doodmaak*** ; en al die gemeentes sal weet dat dit Ek is wat die sinne en harte deursoek, en Ek sal elkeen van julle volgens sy werke vergelde. "Die uitdrukking " ***om van die dood te sterf*** " mag dalk verras, maar dit het sy verduideliking. God bedoel dat hierdie geprofeteerde " ***dood*** " menslike bloed laat vloei, want dit is die eerste " ***dood*** " en nie die " *tweede* " nie, dié van die laaste oordeel, waarna hy verwys deur hierdie keer aan dieselfde Protestante, na die lente van 1843, die " *Sardis* "-era, in Openb. 3:2 te sê: " *...Ek ken jou werke.* " *Ek weet jy lyk of jy lewendig is, en jy is dood* . "So, jy kan sien, hierdie straf kom net voor die datum 1798, waarin die vervolgingstyd van Rome eindig, met as bewys die arrestasie van Pous Pius VI wat die volgende jaar, in 1799, in die tronk in Valence sur Rhône, waar ek woon, oorlede is. En dit is ook onder die naam van " *die dier wat uit die bodemlose put opkom* " dat hierdie Franse rewolusie in Openb. 11:7 aangewys word: " *Wanneer hulle hul getuieis voltooi het, sal die dier wat uit die bodemlose put opkom, teen hulle oorlog voer, hulle oorwin en hulle doodmaak* . " "Die teiken van hierdie 'oorlog' is die goddelike heilige Bybel, genaamd 'my twee getuies', in Openb. 11:3: " *Ek sal aan my twee getuies mag gee, en hulle sal duisend tweehonderd-en-sestig dae lank profeteer, bekleed met saklinne.* »

As 'n algemene reël, is aanbidding wat vir God onaangenaam is, dit wat nie gebaseer is op die studie en praktyk van wat Hy verklaar het as behaaglik vir Hom nie. En of dit nou Christelik is of nie, hierdie tipe godsdienste word deur hom verwerp en veroordeel. En omdat God sy voorkeure het en sy verlossing slegs deur Jesus Christus gaan wat duidelik gesê het: " *Niemand kom na die Vader behalwe deur My nie* ", teiken sy profetiese openbaring slegs die Christelike godsdienste; die ware en die valse, want volgens Openb. 17:5 is die Katolieke godsdienste, gesimboliseer deur die naam " *Babilon die groot* ", die " *moeder* " van ander godsdienste wat ook " *onbeskeie* " genoem word: " *Op haar voorkop was 'n naam geskryf, 'n verborgenheid: Babilon die groot, die moeder van die onbeskeie mense en van die gruwels van die aarde.* En natuurlik is hierdie " ***onbeskeie*** " die verskillende Christelike godsdienste, insluitend die Protestantse identiteite wat God as " *skynheilig* " oordeel . "

Hierdie Christelike godsdienste kenmerk die Westerse kamp wat tans die magtige Rusland teenstaan, wie se dreigemente teen die Weste al hoe meer gereeld en presies word. Hierdie week daag Vladimir Poetin die Weste uit: "As

hulle oorlog toe wil gaan met Rusland, laat hulle probeer!" "En ek is aan 'n joernalis wat dit uitgewys het, die bevestiging verskuldig dat die Westerse kamp ' *een derde* ' van die menslike bevolking van die aarde verteenwoordig, en dat die oorblywende 'twee derdes' daarteen gekant en min of meer vyandig is. Dit gee die ' *derde deel van die mensdom* ' wat in Openb. 9:15 vir ' *doodmaak* ' geteiken word, die ontroue Westerse Christelike identiteit: ' *En die vier engele is losgelaat, wat gereed was vir 'n uur en 'n dag en 'n maand en 'n jaar, om 'n derde deel van die mensdom dood te maak.* ' " Trouens, hierdie Westerse kamp bestaan uit die Europese ' *tien horings* ', maar ook uit hul ontsaglike uitgroeiels, die VSA, Suid-Amerika en Australië. Hierdie " *derde party* " is dus nie net simbolies nie; dit teiken eintlik die Christelike volke wat, vanweë hulle goddeloosheid en hulle besonder onaangename kultusse, deur die toornige oordeel van Jesus Christus vernietig moet word. Die ander nasies van die aarde verskyn nie in die openbaring wat gegee is deur Jesus Christus wat hulle heeltemal ignoreer nie; wat hulle nie sal keer om mekaar gelykop te vernietig nie. Maar die teiken van sy woede bly die verwronge Christelike godsdiens, en daarom sou die uitbreek van die Derde Wêreldoorlog of die " *sesde basuin* " van die Openbaring van Jesus Christus in Europa plaasvind soos die twee vorige wêreldoorloë. Die Derde Wêreldoorlog het egter nie die bevolking van hierdie Westerse kamp uitgewis nie. Maar sy oorlewendes sal hom net lank genoeg oorleef om die finale toets van geloof te ervaar, en hulle sal verdwyn wanneer Jesus kom om sy laaste oorlewende uitverkorenes in die lente van 2030 uit hulle goddelose hande te red.

Aanbidding wat God welgevallig is, is dus gebaseer op die eenvoud van 'n liefdevolle verhouding waar oorwegings wederkerig is, geleef in volmaakte nederigheid en getrouheid wat deur Jesus gedemonstreer is. Die band wat tussen God en sy uitverkorene geweef word, is onsigbaar en persoonlik soos dié wat God en Abraham gebind het. Totale selfverloëning word ook vereis, want hy wat God dien, doen dit nie om deur mense bewonder te word nie, want vir hom tel slegs die mening van die goddelike Vader. Boonop maak sy lojaliteit hom die teiken van haat van die duiwel en opstandige menslike sondaars. Anonimiteit is dus baie verkieslik bo bekendheid. Volgens die gewilde gesegde: "Om gelukkig te leef, leef verborge."

Die aanbidding van Christene het skielik op 7 Maart 321 vir God onaangenaam geword toe Konstantyn I by wyse van 'n keiserlike bevel die vervanging van die sewende-dag Sabbatsrus amptelik ^{gemaak het} deur die eerste dag wat in sy eie heidense Romeinse godsdiens gewy is aan die aanbidding van SOL INVICTUS, die songod wat hy van die Egiptenare geërf het. Die kultus van die songod het deur die Ooste versprei; In Japan, die ryk van die "opkomende son", is die keiser vergoddelik as 'n seun van die songod genaamd "Banzai". Die son bied soveel seëninge aan die mensdom dat dit maklik is vir die duiwel en sy demone om mense te oorreed om dit as 'n godheid te aanbid. En wetende hoeveel hierdie aksie die Skeppergod wat Hom ter dood veroordeel het, mishaag, het Satan amptelik, sedert die oorwinning van Jesus Christus, hierdie afskuwelike heidense aanbidding in die Christelike godsdiens ingeplant, van toe af deur God veroordeel. Maar die probleem van die gebroke Sabbat word verbloem deur die fundamentele rol wat aan Jesus Christus in byna alle Christelike denominasies gegee word. Die

goddelike liefde wat deur Hom geopenbaar word, laat ons die vereiste van sy volmaakte geregtigheid vergeet, want die mens behou van sy werk net wat hy wil behou: sy aanbod van verlossing. Nou, die oorsaak van die vloek en dus die beskuldiging wat God teen die ongelowige Christendom inbring, verskyn slegs in sy profetiese openbarings wat op 'n subtile en obskure wyse aangebied word. Dit is waar Christene gesamentlik en individueel hul eerste fout maak: hulle onderskat die belangrikheid van die profetiese tekste waarvan hulle die betekenis nie begryp nie. Ook, deur hierdie gedrag te voorsien, het Jesus Christus die apostel Petrus geïnspireer met hierdie plegtige waarskuwing wat in 2 Petrus 1:19-20-21 aangehaal word: “ *En ons het die profetiese woord wat baie vas is, waarop julle goed doen as julle ag gee soos op 'n lamp wat in 'n donker plek skyn, totdat die dag aanbreek en die môrester in julle harte opgaan. Julle moet veral dít weet, dat geen profesie van die Skrif 'n saak van eie uitlegging is nie; want profesie is nooit deur die wil van 'n mens voortgebring nie, maar deur die Heilige Gees gedrywe het die heilige mense van God gespreek.* ”

Hierdie teks is bewonderenswaardig deur God bedink, want dit vermaan die dissipels van Jesus Christus om die profesieë al die belangrikheid te gee wat hulle verdien, maar boonop vertel dit ons duidelik deur watter metode hulle ontsyfer kan word: hierdie profesieë wat deur die goddelike Gees bedink is, gebruik 'n paraboliese taal wat deur dieselfde Gees gebruik word in die skryf van die hele allerheiligste Bybel, tereg genoem: die woord van God. En hierdie woord van God druk die gedagte van sy Gees uit.

Beklemtoon die belangrikheid van hierdie waarskuwing wat in 'n getuienis van die nuwe verbond aangehaal word. Dit is nie verborge in die boeke van die ou verbond nie, maar word duidelik aangebied aan almal wat beweer dat hulle van die nuwe verbond is: hulle onderskatting van hierdie plegtige waarskuwing maak hulle dus hoogs skuldig voor God die Vader en God die Seun in wie se Naam dit aangebied word. Nou, 'n ander vers wat deur Paulus in 1 Tess. 5:19-20-21 en 22 aangehaal word, word ook deur hulle geïgnoreer en verag: “ *Want die profesie is nooit deur die wil van 'n mens voortgebring nie, maar deur die Heilige Gees gedrywe het die heilige mense van God gespreek.* ” Moenie profesieë verag nie. Maar ondersoek alle dinge; hou vas aan wat goed is; onthou julle van elke soort kwaad. ” In sy goddelike wysheid wou God die verband tussen die profetiese tema en die twee aanhalings van Petrus en Paulus voorstel, deur in elke geval dieselfde nommers uit verse 19-20-21 toe te ken. En verder word die belangrikheid van “ *profesie* ” in Openb. 19:10 in herinnering gebring, in hierdie woorde: “ *...want die getuienis van Jesus is die gees van die profesie.* ” Die begrip van die profesie laat dan in Openb. 20 toe om hul oordeel oor die goddeloses op te roep, met wie hulle vir “ *duisend jaar* ” aangekla sal word; dit wil sê, gedurende die groot Sabbat van die sewende hemelse millennium. En in Openb. 21 word hulle aangedui deur die simboliese beeld van “ *twalf pêrels* ”, so kosbaar is hulle in die oë van God in Jesus Christus. Ons sien dus dat die Gees van God Homself net soveel deur getalle as deur woorde en vergelykende beelde uitdruk. Die apostel Petrus het ons dus duidelik meegedeel dat die ontsyfering van Bybelse profesieë slegs uit die Heilige Skrif gedoen kan word. En sedert 1982, toe ek die eerste resultate van my werk aan my Sewendedag Adventiste-broers aangebied het, is die demonstrasie

van die egtheid van hierdie metode bevestig. Daarom is die waarskuwings wat God dwarsdeur Sy Bybel gee, 'n belangrike deel van die aanbidding van God, wat in hierdie geval vir Hom **welgevallig is**. Hierdie voorwaarde wat vervul en geëer word, heilig hulle. Want ware heiligheid is gebaseer op werke wat deur God vereis word. Dit is hoekom, in sy oordele oor die heiliges van die sewe eras, in Openb. 2 en 3, Jesus sê vir hulle: “ *Ek ken julle werke* .” Hy bevestig dus die woorde van Jakobus in Jakobus 2:17: “ *So is ook die geloof, as dit geen werke het nie, in sigself dood*. »

Die soendood van Jesus Christus het die fondamente van die nuwe verbond geopen en gevestig, aan die begin waarvan die goddelike Gees van Christus die heilige Skrifte aan sy nuwe getuies geïnspireer het. Op hierdie manier is die goddelike wet aangevul deur die byvoeging van hierdie nuwe literêre getuïenisse. Nou, versoen met God deur Jesus Christus, het die verlostes die logiese plig om die hele goddelike wet in praktyk te bring soos Jesus voor hulle perfek gedoen het as die model van die perfekte mens, wat God behaag. En dit is om hierdie logika te regverdig dat die apostel Paulus in Rom. 8:7 geskryf het: “ ***Want wat die vlees bedink, is vyandskap teen God, omdat dit nie aan die wet van God onderwerp is nie*** , en dit kan ook nie wees nie. ” Dit is dus maklik om te verstaan dat gehoorsaamheid “ *aan die hele wet van God* ” wat in Christus moontlik gemaak is, intendeel die enigste vrug van ware “ ***geloof*** ” is wat deur God **met welgevalle aanvaar word**.

In Rom. 12:1 Paulus sê vir ons: “ *Ek vermaan julle dan, broeders, by die ontferminge van God, dat julle julle liggame stel as ’n lewende, heilige en aan God welgevallige offer – dit is julle redelike godsdiens*. ” Aanbidding wat God welgevallig is, is dus slegs sogenaamde redelike aanbidding, dit wil sê ’n vrug wat gedra word deur ’n eenvoudige, logiese analise deur menslike rede.

In Rom. 12:2 sê Paulus weer: “ *Word nie aan hierdie wêreld gelykvormig nie, maar word verander deur die vernuwing van julle gemoed, sodat julle kan beproef wat die goeie en welgevallige en volmaakte wil van God is*. ” "Hoe belangrik is hierdie vers! Hy dring daarop aan dat ons intelligent moet wees en in staat moet wees om aan te pas by veranderinge in die strategie van die duiwel en sy demone. Want al die Bybelse Skrifte van die nuwe verbond is geïnspireer en geskryf in 'n konteks waar die duiwel openlik die Christelike geloof beveg het deur sy Joodse en Romeinse menslike agente. Ook het sommige van hierdie aanhalings hul legitimiteit verloor toe die duiwel die vorm van sy stryd verander het deur die Christelike geloof te beveg deur op te tree binne die Christelike vergadering, dit wil sê wat God openbaar in sy profesie van Daniël 7 en sy hele Openbaring. Hierdie verandering het begin met die vestiging van die pouslike regime in Rome in 538. As 'n voorbeeld van 'n vers wat sy geldigheid verloor het, haal ek 1 Johannes 4:2 aan: “ *Hieraan ken julle die Gees van God: elke gees wat bely dat Jesus Christus in die vlees gekom het, is uit God*;” "Dit was waar in Johannes se tyd; in ons tyd is dit nie meer waar nie; dit is selfs heeltemal vals en misleidend dodelik. Want al die Christelike godsdienste wat sedert 1843 skuldig geword het deur hul oortreding van die Sabbat, bely almal “ *Jesus Christus het in die vlees gekom* ”. Net so, voor 1843, is die ongewapende, maar vreedsame en onderdanige Protestantse geloof **voorlopig** deur God aanvaar soos Openb. 2:24-25

leer: “ *Maar aan julle almal wat in Thiatire is, wat hierdie leer nie het nie, en die dieptes van Satan nie geken het nie, soos hulle sê, Ek sê vir julle, **Ek lê geen ander las op julle nie** ; net wat jy het, hou vas totdat Ek kom.* ” Maar die inwerkingtrekking van die bevel van Dan. 8:14 in 1843 het die standaard van hierdie goddelike goedkeuring verander, en oornag, in die lente van 1843, is hul geestelike situasie verander; 'n nuwe " *las* ", die Sabbat wat sedert die grondlegging van die wêreld geheilig is, is deur God vereis in die norm van die Christelike geloof; instellings is gesamentlik verwerp en oorgelaat aan die verleidings en vrugte van die duiwel en die demone wat hom volg en sy sterflike bestemming deel."

Hierdie term " *las* " bewys dat God menslike denke goed ken. Aanbeë as 'n verpligting, aangesien dit die tema van die vierde van God se tien gebooe was, is die Sabbat deur die vleeslike mens as 'n " *las* " beskou en beoordeel ; omdat die mens dit baie moeilik vind om die blote idee te verdra om beide God en ander mense te gehoorsaam. Nou wou Jesus Christus aan sy verlore uitverkorenes 'n ander betekenis aan hierdie term " *las* " gee , want gehoorsaamheid is nie onaangenaam vir diegene wat gehoorsaam is in reaksie op die liefde van God nie. Hy het in Matt. 11:28-29-30 gesê: “ *Kom na My toe, almal wat vermoeid en belas is, en **Ek sal julle rus gee** . **Neem my juk op julle en leer van My** , want Ek is sagmoedig en nederig van hart; en julle sal rus vind vir julle siele. **Want my juk is sag en my las is lig** .”* Wat hierdie " *las* " " *lig* " maak, is slegs die gemoedstoestand van die een wat dit oordeel.

Let in hierdie vers op die verband tussen die aanbod van " *rus* " en die aanvaarding van die dra van " *die las* " van gehoorsaamheid aan 'n mens se goddelike instruksies. Jesus het dus aangekondig hoe geloof in sy persoon die groot Sabbatsrus van die geprofeteerde sewende millennium sou verkry , tot sy wederkoms in 2030, deur *die weeklikse "Sabbat"* van sy heilige wet. Dit is hoekom, anders as die ander feeste wat in die ou verbond vasgestel is, die praktyk van die weeklikse " *Sabbat* " in Jesus Christus al sy legitimiteit voor God, mense en die hemelse engele behou. En in hierdie unieke begrip wat in die praktyk toegepas word, word die aanbidding van die verlostes werklik aangenaam vir die Skeppergod aan wie Hy dit aanbied, aangesien dit die norm vind wat deur Jesus Christus self beoefen word.

Ek onthou dat hierdie begrip dié van die apostels van Jesus was vir wie die praktyk van die Sabbat geensins betwis of in twyfel getrek is nie. In die lente van 1843 het God slegs die herstel van hierdie praktyk geëis wat onregverdig laat vaar is deur Christene, wat verkies het om sedert 7 Maart 321 keiser Konstantyn I te vereer ' eerder as die groot God, skepper van alle dinge en alle lewe. Die vloek van die " *sewe trompette* " van sy Apokalips is sy antwoorde op hierdie afskuwelike en onregverdige keuse. En na die " *sesde* " , sal die " *sewe laaste plae* " van Openbaring 16 kom om die laaste rebelle te tref wat oorbly na die Derde Wêreldoorlog van hierdie " *sesde basuin* ".

Waarom neem die mensdom sulke risiko's met die Skeppergod? Eenvoudig omdat dit onsigbaar bly vir hulle oë. En in die afwesigheid van sigbare reaksies van hom, ignoreer opstandige menslike geeste hom of maak asof hulle hom ignoreer. Hulle tree nie so op teenoor die man wat hulle sien nie, wat egter

baie ver daarvan is om so formidabel te wees. En hierdie gedragskeuse openbaar niks minder as hul gebrek aan intelligensie nie. So, paradoksaal genoeg, word die menslike massas gelei en gerig deur mense sonder ware intelligensie wat vir almal voordelig sou wees. En die paradoks lê daarin dat hierdie leiers verkies word omdat hulle veronderstel is om die intelligentste van mense te wees en reeds, ten minste, die mees opgevoede. Dit is dus tereg dat God die beeld van die " *sand van die see* " gebruik om die mensdom aan te dui wat tot saligheid geroep is, maar onderworpe is aan die duiwel in Openb. 12:17: " *en hy het op die sand van die see gaan staan .*" En in hierdie spesifieke geval gaan dit oor verskuiwing van " *sand* " waarin die mensdom self sal verdwyn as gevolg van die duiwel wat daaroor heers. In die profane domein, sowel as in die geestelike domein, plaas mense hul vertroue in ander mense, en dit is hoe die hele mensdom voorberei om in 'n groot universele skipbreuk te sink, want dit sou nie hierdie vers wat in Jer. 17:5-6 aangehaal word, geken of in ag geneem het nie: " *So sê die HERE: Vervloek is die man wat op die mens vertrou, wat vlees sy arm maak , en wie se hart van die HERE afwyk!*" *Hy is soos 'n ellendige in die woestyn, en hy sien nie die goeie kom nie; Hy woon in die verskroeiende plekke van die woestyn, 'n soutland sonder inwoners . Die " ondersteuning " wat hy moes neem, was uitsluitlik die hele Heilige Bybel, die enigste geskrewe woord van die lewende God, die enigste standaard van sy waarheid. Is hierdie ander lot, wat in verse 7 en 8 beskryf word, nie verkieslik nie? : “ Geseënd is die man wat op die Here vertrou, en wie se hoop die Here is! Hy is soos 'n boom wat by die water geplant is en sy wortels by die stroom uitskiet; hy bemerk nie die hitte wanneer dit kom nie, en sy blare bly groen; in 'n jaar van droogte sal hy nie vrees nie en nie ophou om vrugte te dra nie. ”*

Huidige gebeure lei my daartoe om te verklaar dat menslike optimisme die ergste van alles is. Omdat die optimis nie rekening hou met die werklikheid van die situasie wat voor hom voorkom nie, anders as die realis wat hierdie werklikheid in ag neem. Die optimis druk uit wat hy wens, terwyl die realis uitdruk wat bereik sal word; So het hy op 'n logiese en intelligente manier gereageer. Die oorlog tussen die Westerse NAVO-kamp en Rusland, deur Oekraïne, bied 'n demonstrasie van hierdie twee gedragspatrone. Optimiste hoop op Oekraïense oorwinning; Realiste weet dat Rusland Oekraïne sal verslaan, en God se verligte uitverkorenes weet dat hierdie Rusland die Europese moondhede sal binneval en verpletter soos God in Dan geprofeteer het. 11:40-45.

Die "kinderkoning" aan bewind

Hierdie nuwe tema is geïnspireer deur die visie van die vergadering van Oekraïense afgevaardigdes tydens die gewaardeerde besoek van die President van die Franse Senaat, mnr. Gérard Larcher. Ek was getref deur die groot verteenwoordiging van jongmense en dit verklaar perfek en logies die gedrag en besluite wat deur die Oekraïense owerhede geneem is.

In Frankryk is "die kinderkoning" 'n uitdrukking wat deur die media in die 1970's geskep is, wat tereg die wispelturige gedrag van kinders en terselfdertyd

die verslapping van ouerlike gesag genoem het. Terselfdertyd het psigiaters en sielkundiges die vryheid en regte van kinders begin regverdig en sodoende lyfstraf deur ouers veroordeel wat gevolglik alle gesag oor hul eie kinders verloor het. Noord-Afrikaanse ouers, wat nog altyd geweet het hoe om die onderwerping van hul kinders te verkry, is deur die wet gedwing om hul harde maar effektiewe metode te laat vaar. Die vader se gordel het dikwels as 'n sweep gedien.

Dit het etlike jare geneem vir die onomkeerbare gevolge van hierdie besluite deur die Franse elites om duidelik te word in die vorm van misdadige, rebelse en vyandige jeug. Islamitiese godsdienstige groepe het bygedra tot godsdienstige fanatisme en het opgetree deur hul vyande dood te maak en te onthoof.

In 1981 wou die sosialistiese regering jongmense tevrede stel en hulle die seksuele vryheid gegun wat hulle geëis het. Die jongmense, so tevrede, het by die politiek betrokke geraak om die regering van hierdie baie begripvolle president Mitterrand te ondersteun.

In 2012 het die onstuimige, revolusionêre en libertariese jeug van Mei '68 aan bewind gekom saam met die jong president Nicolas Sarkozy. Onmiddellik het die styl van die presidentskap verander en het kru populêre toesprake verskyn, wat slegs diegene geskok het wat deur gevorderde ouderdom uit die mag verwyder is. Daar moet gesê word dat met die ontwikkeling van die internet en sosiale netwerke, hierdie soort brutale vokale uitruiling 'n gewone norm geword het waaraan die "oues" nie gewoon raak nie; omdat die goeie ou beginsels van regstelling aan hul aard geheg bly. Maar hierdie ou mense word opsy gestoot en verdwyn in regeringskringe. Hoe meer tyd verbygaan, hoe meer jongmense neem die leisels van mag oor. En die invloed van hierdie jeug neem 'n belangrikheid aan wat die tragiese gebeure verklaar wat ons sedert 2017 begin ontdek het.

In die presidensiële verkiesings van 2017 het die ou tradisionele politieke partye, verantwoordelik vir die ekonomiese en politieke mislukkings van Frankryk, mekaar wedersyds vernietig in die populêre oordeel van die land. Die haat en wrok wat teen die oudste Franse nasionalistiese party, die Nasionale Front, gevoel is, het aanleiding gegee tot alliansies wat gesluit is met die uitsluitlike doel om "hierdie duiwel" uit die mag te verwyder. Maar Jesus Christus, die organiseerder van alle menslike lewe, het die deur hom vervloekte Franse opgelê, die jong president E. Macron, selfs jonger as president N. Sarkozy, en bowenal baie gevaarliker vir die land as die gehate en verwerpte Front Nasionale party. Die arrogante en onervare jongman, wat homself in die gesig gestaar het teen die Nasionale Front wat deur alle ander politici gehaat word, is verkies en aan bewind gebring; paradoksaal genoeg, goed verkies, maar nie gekies nie. Trouens, dit is nie meer die mense wat hul leier kies nie, dit is God wat sy keuse op hulle afdwing. Soos die bekende gesegde lui: "Mense kry die leiers wat hulle verdien."

Hier kom die noodsaaklikheid in om te definieer wat jeug is. Soos ek so pas gesê het, is die gebrek aan ervaring in enige veld, behalwe sosiale netwerke en die internet, reeds duidelik. Want die jeug het alles om te ontdek, en ou mense kan getuig dat hulle tot die einde van hul lewens leer; Dit wil sê wat in 'n jongman of 'n jong vrou kortkom. Die samelewing kwalifiseer hierdie jeug volgens die diplomas wat jongmense verwerf het. Maar wat bevat hulle instruksie? Slegs

teoretiese dinge wat baie moeilik is om in die werklike praktiese lewe te implementeer, beheer deur die eise van groot industriële, kommersiële en finansiële fortuine, opgelê deur die Europese Kommissie. Dit is die groot voordeel van middeljarige mense: hulle het reeds konkreet die grense van dinge ontdek en is in staat om redelike besluite te neem. Ongelukkig is dit nie die geval met jongmense nie; veral in ons latere jare wanneer hulle besonder rebels en arrogant, ydel en vol van hulleself geword het. Met hierdie tipe karakter is dit nie meer moontlik om foute te herken nie. En eerder as om nederigheid te aanvaar en sy foute te erken, delf die jong, temperamentvolle leier dieper in sy fout, totdat hy die nasionale skipbreuk van sy hele land veroorsaak. In sy konfrontasie met werklike feite neem die jongmens sy begeertes vir realiteite; hy weet nie hoe om die beperkings te herken wat hy op sy besluite moet plaas nie; alles lyk vir hom moontlik en hy weet nie hoe om die gevolge van sy besluite te identifiseer nie. En wanneer hulle verskyn, is dit reeds te laat om terug te draai, wat van nature uitgesluit is. Die jongman werk soos 'n motor met vyf ratte, maar waar daar geen trurat is nie. Omdat hy nie agteruit kan beweeg nie, moet hy vorentoe beweeg totdat hy teen 'n muur bots; die muur van onvermydelike werklikheid. Daarom, durf ek te bevestig, is die mag wat aan die jeug gegee word, slegs die vrug van 'n verskriklike vloek van God in Jesus Christus; wat Pred. bevestig. 10:16: “ *Wee jou, land waarvan die koning 'n kind is, en waarvan die vorste vroeg in die môre eet!* ” Vir hom is dit die middel om Frankryk in 'n ramp te lei wat dit sal vernietig; sy, en die ander Europese nasies wat deur sy goddelike toorn geteiken is.

Sedert 1945 het dit God 77 jaar geneem vir die seuns en dogters van die rebelse na-oorlogse geslag om aan bewind te kom dwarsdeur die Westerse wêreld en vir die ouer geslagte, wat die Tweede Wêreldoorlog ervaar het, om in die slaap van die dood te verdwyn. Dit is waar vir Frankryk, dit is waar vir Europa, maar ook vir al die ander volke van die aarde wat nie hierdie rewolusie van hul jeug ervaar het nie, wat so onderdanig en respekvol teenoor hul tradisies gebly het. Die verandering in gedrag wat in die Weste waargeneem word, bestaan nie in die res van die wêreld waar patriargale reg bewaar gebly het nie. Mentaliteite daar is dus baie verskillend en morele waardes skei hulle baie sterk van die Weste. Hoe kan ons in hierdie geval verras word deur 'n botsing van beskawings? Dit was in wording en dit was onvermydelik. Wat dit egter moontlik gemaak het, was die jong aard van die leiers wat oral aan bewind gekom het.

Aan die begin van hierdie boodskap het ek die Vergadering van Oekraïense Afgevaardigdes genoem. Dit is duidelik dat die begeerte na nasionale vryheid van hierdie volk 'n maksimum vlak van aanvraag bereik het, as gevolg van die jeug wat gereed is om enigiets te doen om te kry wat hulle wil hê. Die Russiese politieke dwangbuis het hulle nie meer gepas nie en, gedryf deur demone wat net daarvoor gewag het, het hulle agtereenvolgens die omverwerping van die wettige Russiese president van Oekraïne geëis, en die verbintenis met Europa en NAVO, oorheers deur die VSA. In Rusland, agter sy virtuele "ystergordyn", het president Vladimir Poetin gebeurde en die verskuiwing van Westerse morele waardes waargeneem. Vir hom kon Oekraïne onafhanklik bly, maar slegs binne die Russiese alliansie. Deur egter sy verbintenis met NAVO te eis, sou Oekraïne die morele pakt verrai wat die republieke van die Oosterse lande bind. Alhoewel

amptelik in vrede geleef het, was Oos en Wes sedert die einde van die Tweede Wêreldoorlog in 1945 in politieke en ekonomiese opposisie. Trouens, met Oekraïne en onder die gewapende steun van NAVO, verhit die ou "Koue Oorlog" tot die algemene uitbreek van die Derde Wêreldoorlog.

Ek vind in die jong Oekraïense president Volodymyr Zelensky al die karaktereïenskappe van die jeug, en bowenal hierdie absolute vasberadenheid en hierdie onverstoorbare vertroue in die moontlikheid om Rusland te verslaan. Hierdie oordeel is tipies te wyte aan sy jeug, aangesien hy nie Rusland in oorlog ervaar het nie. Die Rusland wat hy geken het, het stadig maar seker uit vernederende politieke en ekonomiese ondergang opgestaan. En dit was gedurende hierdie tydperk dat die Weste en sy waardes 'n begeerte na vryheid onder die volke van die Ooste gewek het, verenig deur die erfenis van eeue-oue tradisies. In sy ramp het Rusland die Baltiese state en Pole toegelaat om hul onafhanklikheid te herwin en hulle het by NAVO aangesluit om hulself onder die beskermende skild van die VSA te plaas. Maar destyds is Oekraïne se versoek deur die Westerse kamp verwerp. Dit het dus binne die pakt van Oosbloklande wat met Rusland verenig is, gebly. In 2013, in Oekraïne, het 'n volksrewolusie die Russiese president omvergewerp en na verskeie mislukte presidentskappe is die jong kunstenaar V. Zelensky in 2019 tot president verkies. Sy jeug sou al sy gedrag regverdig. Hy is wensdenkery en wil by NAVO en die Europese Unie aansluit, ongeag die koste. Die dreigemente van Russiese troepe wat naby die Oekraïense grens in Belarus versamel is, verander niks aan sy vasberadenheid nie. En hierdie hardkoppigheid met verskriklike gevolge laat my dink aan die verharding van die hart van die Farao van die uittoeg van die Hebreërs uit Egipte. En dit was God wat toe sy hart verhard het na drie weierings om sy slawevolk te laat vertrek. Hierdie absolute koppigheid het 'n presiese doel gehad; God was besig om die ondergang van Egipte voor te berei. Net so het president Zelensky se koppigheid die weg gebaan vir die ondergang van die Wes-Europese kamp waarby hy wil aansluit en wat hom in sy oorlog teen Rusland ondersteun. Die jeug aan bewind is baie vasbeslote om hul besluite af te dwing, selfs al het dit rampspoedige gevolge. Byna alle jong Europese leiers tree op dieselfde manier op. Omdat hulle vereer voel deur Oekraïne se versoek om by hulle aan te sluit, waag hulle hul eie veiligheid deur wapens te gee wat bedoel is om Russiese soldate dood te maak, en verbeel hulle hulle dwaas dat hulle niks van Rusland te vrees het nie, wat hulle 'n vyand van maak. Hoe inkonsekwent! Ek sien in hierdie eenstemmigheid van gedrag, of amper, slegs een verduideliking: die waansin van 'n jeugdige, boonop verblind deur die Gees van Jesus Christus, wat dit verag en heeltemal ignoreer. En dit, altyd met die doel om hulle vernietiging te veroorsaak, soos vir Farao.

Die vergelyking tussen die uittoeg van die Hebreërs en ons tyd is so soortgelyk dat die eerste ervaring ons al die sleutels gee om die tweede te verstaan. Ek merk hierdie algemene punte op: die jong farao wat aan bewind kom, het Josef nie geken nie; Jongmense, Macron en Zelensky het nie die Tweede Wêreldoorlog en die mag van die USSR, Sowjet-Rusland, ervaar nie. Hulle is die feite vertel, maar hulle het dit nie ervaar nie. Dit is waar vir die Farao net soos dit is vir ons huidige jong leiers. Nou, dit is die hele verskil tussen opleiding deur

instruksie en opleiding deur geleefde ervaring. Die eerste is slegs teoreties en het geen effek op die menslike gees nie, terwyl die tweede die hele siel van 'n persoon diep merk. Die Farao wat Josef geken het, het persoonlike rede gehad om sy dienste aan die hele Egipte te waardeer, aangesien Farao hom die bestuur van sy hele land toevertrou het. Die gawes wat God aan Josef gegee het, het hom waardeer en geëer. Menigtes lewens, insluitend dié van sy Hebreeuse familie, is van hongersnood gered en kon hom net dankbaar wees. Sonder hierdie ervaring het die jong nuwe farao in hierdie Hebreeuse volk slegs die gevaar gesien wat hul groot getalle in sy tyd vir sy land en sy bevolking verteenwoordig het. Net so is ons huidige jong leiers slegs ingelig oor die voormalige mag van Sowjet-Rusland; maar hul eie ervaring ken slegs 'n Rusland wat deur die verowerende en triomfantlike Weste verag word. Vir jongmense is gehegtheid aan 'n veragde volk nie lonend nie en die mees ambisieuses wil net hierdie situasie verander. Vir hulle is die oplossing om by die ryk en vrye, maar ook perverse en korrupte, Westerse kamp aan te sluit. En hierdie laaste twee slegte eienskappe is eintlik gevind in die Oekraïne wat bevry en onafhanklik geword het van die Russiese nasie; wat die ontslag van opeenvolgende presidentskappe regverdig. Gekonfronteer met die magsaanwas van jongmense in die Westerse kamp, het die mag in Rusland lank in die hande van 'n man van die voormalige KGB van Sowjet-Rusland gebly. So het ons onervareheid en geleefde ervaring van aangesig tot aangesig. Ons kan dus reeds verstaan dat die twee kampe mekaar nooit sal kan verstaan nie, en ook nie dieselfde oordeel sal kan deel nie. Die Oorlog stel die ambisieuse jongman wat sy drome vir werklikheid neem, teen die koppigheid van 'n farao, en hy staan 'n ou, ervare wysgeer in die gesig, net so vasbeslote om te wen soos hy. Hierdie wyse ou man wou nie oorlog hê nie, wat alle voorspoed vernietig en baie sterftes veroorsaak. Maar, aangesien hy die perversie van die Westerse samelewing opgemerk het, wou hy sy land beskerm, waarvan Oekraïne sedert sy onafhanklikheid 'n geassosieerde lid was. Die ou wyse man kon hom nie die gevolge van die verjonging van Westerse leiers voorstel nie. Met die ou leiers is die oorsake van totale skeuring wyslik vermy en hy kon nie vir 'n enkele oomblik voorsien dat die jong Europese leiers dwaas genoeg sou wees om hom uit te daag deur wapens aan sy teenstander en nuwe vyand, Oekraïne, te verskaf nie. Dit verklaar die betekenis van sy aanvanklike benadering: "die geluid van stewels en tenks" op die Oekraïense grens moes genoeg gewees het om die ambisies van hierdie jongmense te kalmeer. Maar die ou wyse is onbewus van die rol wat God vir hom voorberei het om sy verskriklike en reinigende plan te volbring. So bevind hy homself vasgevang in 'n spiraal van oorlogagtige eskalasies wat hy nie vooraf beplan het nie. Hy sal God se plan uitvoer, wat niemand op aarde of in die hemel kan keer nie. Ek het lank opgemerk hoe tyd die aanvaarding van veranderende morele waardes bevoordeel, maar ek het nie besef dat die magsaanval van die heersende jeug die uitbreek van die Derde Wêreldoorlog sou toelaat nie. Vandag word die demonstrasie verstaan en gemaak. Die 77 jaar van vrede moes verbygaan sodat die laaste getuies van die Tweede Wêreldoorlog sou verdwyn of geen invloed meer sou hê op die besluite wat deur die heersende jeug geneem is nie. En dit verklaar waarom God twee keer agtereenvolgens die jong president E. Macron, tipies trots, arrogant, ambisieus en rebels, op Frankryk en sy

bevolking afgedwing het. Jy kan dan verstaan hoekom, as jy net na sy onervareheid luister, sy aard hom dryf om die magtige Rusland uit te daag, want hy leef sy droom, 'n wêreld waar mans altyd daarin slaag om die ergste te vermy, deur lang maar effektiewe onderhandelinge. Is dit nie wat die bekwame geskiedenis in sy jong lewe bevestig het nie? Deur God en sy kragtige daad opsy te skuif, voed die menslike verstand hom op geleefde ervarings. En dié van die jongmense wat aan bewind gekom het, was slegs vrede en diplomatieke reëlins. Hoe kon hierdie ongelowige jongmense, wat slegs deur sekularisme gevoed word, verstaan dat die Almagtige, die onsigbare God, hulle swakheid en hulle foute gebruik om sy strafvolle vernietigende plan te volbring? Hierdie begrip is die voorreg wat slegs gegee word aan diegene wat Hy liefhet, omdat Hy hulle werke liefhet wat hulle geloof lewend maak, daarom; 'n voorbeeld van geloof wat God behaag.

Sedert die model van die jong nuwe Farao, in Frankryk, het 'n eerste "kindkoning" op vyfjarige ouderdom verskyn, onder die naam Lodewyk XIV. Die morele en godsdienstige duisternis van sy bewind is verbloem deur die weelderige partytjies wat hy in sy paleis in Versailles georganiseer het. Hy het al die ryk adellikes na sy paleis gelok om hom te omring en "die sonkoning" geword en die ware son, wat God gedurende sy lang heerskappy van 70 jaar skaars en swak gemaak het, in Versailles vervang. Koue, ryp en ys was in die klimaat terwyl die koning langs die yssteeg in sy paleis gestap het, tussen twee oorloë wat duur en permanent was, ware vloeke vir die Franse bevolking. In hierdie ervaring het God 'n boodskap aan Frankryk gerig wat nie ontvang en nie verstaan is nie. Maar hierdie boodskap kry sy volle betekenis in ons tyd waar dieselfde beginsel hernu word: op die ouderdom van dertig (Zélensky se geval) het 'n leier nóg die geleefde ervaring nóg die wysheid van ouer mense, hoewel hierdie wysheid nie outomaties is nie, soos die vurige en strydlustige Joe Biden, president van die VSA, bewys. Wat bewys dat jy oud en kwaad kan wees in 'n demokratiese land. Ware wysheid is 'n gawe van God, daarom kan dit slegs baie selde gevind word gegee die wydverspreide goddeloosheid van ons wêreld. Dit kan nie gegee word aan 'n ongelowige en sekulêre samelewing wat God uit sy gedagtes verdryf het nie. Maar dit sal hom nie keer om sy program op haar af te dwing nie, waarin hy 'n hartseer en verskriklike einde vir haar voorberei het. "Die Kinderkoning" is 'n storie wat sleg eindig; die onmoontlike droom eindig in 'n nagmerrie.

Ek het 'n treffende ooreenkoms opgemerk in die gebeure wat agtereenvolgens in Frankryk in 2017, en toe in Oekraïne in 2019, plaasgevind het rakende die verkiesing van twee jong presidente van ongeveer veertig jaar oud. Hul verkiesings is gekenmerk deur 'n hernuwing van hul afgevaardigdes, ook saamgestel uit 'n oorweldigende meerderheid jongmense wat wou aansluit by die man wat aan hul ideaal voldoen het: jonk, gekwalifiseerd, modern en selfversekerd. In hierdie keuse verdwyn tradisionele politieke denke, die situasie berus meer op die beeld van die groupie wat by haar afgod aansluit. Hierdie veranderinge is aangevuur deur populêre frustrasie oor vorige verkiesingsmisluktings, beide in Frankryk en Oekraïne.

Nog 'n ooreenkoms is dat beide presidente alleen staan, sonder die hulp van 'n reeds bestaande politieke party. En na hul verkiesingsoorwinning, versamel

hulle hul aanhangers deur middel van wetgewende verkiesings. Nie 'n enkele een van hierdie ondersteunersadjunkte is gereed om die gesag van sy afgod uit te daag nie. Hulle is soos klone van hul persoonlikheid. Hulle sal bewys dat hulle reg is, selfs al is hulle verkeerd. Frankryk in 2017, en Oekraïne in 2019, is onder 'n mistieke maar ongodsdienslike regime. Op hierdie twee datums hou die tradisionele Westerse demokratiese politieke beginsel op en verdwyn en gaan mag oor in die hande van 'n fanatiese jeug met geweldige mag oor die twee nasies.

Ek het hierdie robotportret van ons Franse presidensiële adjunkte geteken:

Hulle is vir Europa en meer, hulle streef na 'n universele unie. Opgevoed en gekwalifiseer, praat hulle ten minste vlot Engels en die vreemde taal pla hulle nie. Deur op 'n tegnokratiese wyse te regeer, word besonderhede sinies geïgnoreer. Ja, sinisme is 'n besondere kenmerk van hulle. In 'n vorige boodskap het ek president Macron se nonchalance genoem rakende sy voorstel vir 'n bonus van honderd euro wat aan werkers betaal moet word, maar slegs deur maatskappye wat ingestem het om dit te betaal; te sleg vir die ander werknemers. Die sinisme van die stelling is duidelik. Hierdie sinisme is ook duidelik in die reaksie van jong verkose amptenare. Alhoewel dit gedeeltelik betwis word deur 'n groot deel van die kiesers en ondersteuners word deur minder as 15% van die totale aantal geregistreerde kiesers, aangesien die onthoudingsyfers van 52% en 54% in die presidensiële en wetgewende verkiesings nie getel word nie, reageer hulle met arrogansie deur die hoë koers in die tweede ronde van die verkiesings te eis, 'n syfer wat slegs geregtig is om die verwerping van die gehate RN te verkry. En hierdie haat bewys dat Frankryk nie meer aan die ware Franse behoort nie; en dit is al lank die geval. Die volwasse man weet hoe om die werklike syfers wat hom aan bewind bring, in ag te neem, maar die nuwe jeug ignoreer hierdie kriterium en tree sinies op soos 'n magtig ondersteunde outokraat. Slegs sy idees en wense tel, en die Grondwet van die 5de ^{Republiek} bevoordeel hierdie onregverdigde waansin.

Om hul tekortkominge te bedek, trots op hul posisie, druk hulle hulself vinnig uit, en dink dat hierdie vloei van woorde hul perfekte beheersing van die onderwerpe waarop hul toesprake gebaseer is, demonstreer. Maar wanneer ons hul toespraak in stadige aksie herspeel, ontdek ons foute en leuens wat die onderhoudvoerende joernaliste nie eers raaksien nie. Op hierdie eerste dag, genooi na 'n TV-nuuskanaal, wou die nuwe regeringsrapporteur, Olivier Véran, 'n ware kloon van president Macron, in sy vinnige toespraak die Franse gerusstel oor die 3,5%-verhoging in huurpryse deur te sê dat die APL (Gepersonaliseerde Behuisingsbystand) ook met dieselfde koers verhoog sou word. En met dieselfde haas het hy gewaag om tot die gevolgtrekking te kom dat die verhoging dus gekanselleer sou word. Weet hierdie man hoe om te tel? Dit sou die geval wees as die APL die volle koste van die huur dek; maar hierdie hulp dek slegs 'n gedeelte daarvan. Sy boodskap was dus vals en misleidend. Maar die oppervlakkige en siniese karakter van hierdie nuwe openbare verleiers word so gedemonstreer. Die joernaliste wat teenwoordig was, het natuurlik niks opgemerk nie, nie in sy teenwoordigheid of nadat hy die stel verlaat het nie... Daar moet gesê word dat hulle nie APL ontvang nie, hul hoë salarisse maak hulle nutteloos.

Die jong nuwe afgevaardigdes is diep humaniste en hul universalistiese denke lei hulle daartoe om die nasionalisme te haat wat die ware Franse

beoordeel. Die situasie is dus paradoksaal, want hul universalistiese droom wat verwelkoming aanmoedig, moet uitsluitlik deur hul land gefinansier word, wie se finansiële belange lank reeds vernietig is deur die globalisering van handel en die veelvuldige verskuiwings daarvan na China, hoofsaaklik, maar ook intern, na ander EU-lande. En ons jong politici kweek die paradoks in volle swang, want hulle haat Franse nasionalisme, dié van hul land, en keur die verwoestende uitgawes goed wat aan Oekraïne aangebied word vir sy stryd, wat niks anders is as die absolute nasionalisme van die ergste hardkoppigheid wat sedert die einde van die Tweede Wêreldoorlog gemanifesteer is nie. Paradoks en teenstrydigheid heers dus oor Frankryk en om vernietiging te vryspring, sou 'n wonderwerk nodig wees wat nooit sal kom nie. Wat seker is, is dat die span wat dit kan voltooi inderdaad in plek is. En as dit slaag, sal dit te danke wees aan die Grondwet van die 5de ^{Franse} Republiek, wat baie politieke joernaliste reeds kritiseer omdat dit te monargies is; maar hierdie onlangse reaksies pas slegs aan by die populêre getuienis van die laaste verkiesings wat nie baie gunstig was vir die uitgaande LREM-party nie, wat nietemin deur omstandigheidsverkiesingsalliansies herkies is. Die les wat ek uit hierdie dinge leer, is dat sedert 1958, die begin van die 5de ^{Republiek}, die demokratiese stelsel deur outokrate slegs gebruik is om mag te verkry. Waarna, veral sedert 2012, die rebelse "kinderkoning" slegs sy eie wense regeer en afdwing. Dit gesê, die tipe regime wat regeer is sekondêr; wat die belangrikste is, is die goddelike seën wat op die leier rus; en daar word al die mislukkings wat vir al die regimes waargeneem is, verduidelik, want daar bestaan op die hele aarde geen leier wat deur God geseën is nie, en ook geen volk wat is nie.

Aan die bewind wil die jeug die gewone mense tevrede stel en verlei. Die ondersteuningstempo hang af van hierdie sukses. Ook is sy regering gaaf, versprei hulptjeks en skakel belasting af, net soos mense brood vir dankbare, kraakende eende sou gooi. Maar terselfdertyd het sy besluit om die ekonomie en die land vir twee jaar te sluit in die konteks van die Covid-19-epidemie Frankryk verwoes. Vandag is dit die militêre hulp wat aan Oekraïne gegee is en die sanksies wat teen Rusland ingestel is wat die Franse nasie sal vernietig, sonder dat dit ooit sal kan herstel.

Om sy geprofeteerde vernietigende plan te volbring, het God spesiale gunstige situasies op aarde geskep; veral die skielike aankoms aan die bewind van arrogante en onervare jeug. Maar die prominentste middel is die skeiding van tale, wat die basis van alle nasionalistiese eise is. Dit gee dus 'n noodlottige slag aan die gees van " *Babel* " wat volke in " *menslike alliansies* " verenig het. En ten spyte van hierdie " *alliansies* ", keer skeiding en oorlog terug en seëvier. Maar hoe sou hierdie " *alliansies* " hou? Wanneer ons weet dat God in Daniël 2:43 gesê het: " *U het die yster gemeng met klei gesien, want hulle sal met menslike vennote gemeng word; maar hulle sal nie met mekaar verenig word nie , net soos yster hom nie met klei verbind nie . »*

Die skeiding van tale word beklemtoon in Openb. 10:11: " *En hulle het vir my gesê: Jy moet weer profeteer voor baie volke en nasies en tale en konings.* Hierdie " *tale* " skei die nasies wat die EU binnegekom het en hulle regverdig die oppervlakkige " *alliansie* " wat deur God geopenbaar is. Anders as die EU, word die VSA verenig deur die land se amptelike Engelse " *taal* ", maar die unie

daarvan word reeds bedreig deur die verspreiding van die Spaanse " taal ". Dus, sedert " Babel ", het God hierdie gedugte wapen besit om " menslike alliansies " te verbreek: die gesproke " taal " wat die verenigende sement van elke volk is. En oral in Europa, maar veral in Frankryk, het die massiewe en geforseerde ontvangs van buitelanders, wat hul " taal ", hul kultuur en hul godsdiens invoer, eenwording doodgemaak en oorsake vir bykomende interne geskille geskep, selfs gevaarliker as dié wat die Franse met land en bloed teenoor mekaar gestel het.

Die presidente van die 3de^{en} 4de^{Republieke} is almal op 'n gevorderde ouderdom verkies. In die 5de eeu^{is} dit steeds die geval vir die eerste twee presidente: Brigadier-generaal Charles de Gaulle en finansier Georges Pompidou. Die derde Valéry Giscard d'Estaing is baie jonger verkies, in 1974. Hy was destyds 48 jaar oud en het die jongste president geword wat sedert 1845 in Frankryk verkies is. In die vorige regering was hy Minister van Finansies en Ekonomie. Die gevolge van sy jeug is beduidend en reeds baie skadelik vir die land. Deur die fundamente van die EU saam met Duitsland te skep, ontnem hy Frankryk van sy ware onafhanklikheid. Hy wil die jeug van die volk tevrede stel en gee toe aan die libertisidiese eise van hulle. Hy het die vestiging van families van Maghreb-werkers in Frankryk gemagtig deur sy gesinsherenigingswet tussen 1976 en 8/12/1978, toe dit sy huidige vorm aangeneem het. Die wet is in 1976 deur premier Jacques Chirac ingestel in reaksie op die eise van die magtige huisbougroep Francis Bouygues, 'n lid van sy politieke party, die RPR. Onder hierdie omstandighede het Maghrebi-Islam in groot getalle in Frankryk gevestig tot in ons tyd. Die vierde president is 'n prokureur, François Mitterrand. Hy is in 1981 op 65-jarige ouderdom verkies en het die sosialistiese regering vir twee volle sewejaartermyne onder die vaandel van die "roos", simbool van liefde, geopen. 'n Man van kultuur en 'n groot humanis, hy ondersteun ook die libertisidale eise van jongmense. Die "roos" sal mentaliteite verander en die legitimititeit van seksuele gruwels bevorder. Onder sy leierskap word Maghreb-immigrante meer beskerm as ooit tevore, terwyl hul wanpraktyke net toeneem; en die uitdrukking "moenie aan my vriend raak nie" verskyn. Let wel: vir sy teenwoordigheid en gesag het hy die bynaam "god" van humoristiese joernaliste ontvang en die simbool van 'n groen padda, welverdiend, aangesien die padda deur God as onrein geklassifiseer word. Nou is dit onder sy heerskappy dat goddelike beginsels aangeval word. As sy vyfde president het Jacques Chirac hom in 1995, op 63-jarige ouderdom, opgevolg. Hy was 'n egte politikus wat by die ENA opgelei is. Vurig en taai in sy jeug, op 63 wil hy bowenal almal tevrede stel. Na hom is die sesde president, Nicolas Sarkozy, op 52-jarige ouderdom in 2007 verkies. Hy was 'n sakeprokureur. Saam met hom word Frankryk regeer deur 'n man van Hongaarse oorsprong wat van 1968 af 'n woordvoerder was vir die jeug wat aanhangers van Jacques Chirac se RPR was. Sy aankoms aan bewind merk dus die oomblik wanneer die protesgenerasie van Mei 1968 die land Frankryk lei. En die vloek vir Frankryk vererger. Deur sy politieke keuses ontnem hy Frankryk van Libiese beskerming en bevoordeel hy Islamitiese verowerings in Libië. Die sewende president, François Hollande, hoewel baie Frans, is in 2012 op 58-jarige ouderdom verkies. Hy was ook 'n suiwer produk van die ENA. Met hom regeer die "roos"-party weer. En hy bring na Frankryk die hoogtepunt van seksuele

gruwels wat deur God veroordeel word, deur die huwelik vir almal te wettig, heteroseksueel, homoseksueel, biseksueel, transseksueel, ens. En die agtste en huidige president van Frankryk is Emmanuel Macron. Hy is in 2017 op 39-jarige ouderdom verkies. As finansier by die Rothschild-bank (soos die tweede president Georges Pompidou), was hy 'n adviseur vir president Hollande en toe Minister van Ekonomie, Nywerheid en Digitale Sake. Hy word dus die jongste president sedert 1845. En hy beliggaam die Amerikaanse droom en verlei die jeug wat hy self verteenwoordig. Om die digitale samelewing te vestig en te ontwikkel, destabiliseer dit die Franse maatskaplike balans. Dit kom op 'n tydstip wanneer die uitvestiging van maatskappye na China Franse mense van werk ontnem. Met nonchalans en sinisme lê hy veranderinge op, geïnspireer deur sy Europeanistiese en universalistiese gees. Hy het Frankryk verwoes deur dit vir twee jaar toe te maak weens die Covid-19-epidemie. Dan voltooi hy dit deur sy gewapende en finansiële steun aan Oekraïne aan te bied. Die sanksies wat teen Rusland ingestel is, werk terug op die Franse en ander Europese mededingers. Frankryk is gereed om aan sy vyande uitgelewer te word.

Volgens Esegïël 2, waarin die woord " *rebelle* " ses keer in tien verse verskyn, word die tyd van die einde van die goddelike verbonde gekenmerk deur hierdie kriterium van " *rebellierende* " gedrag. Maar ten tye van die einde van Jerusalem wat die laaste deportasie na Babilon voorafgegaan het, dit wil sê tussen – 605 en – 586, moet ons let op die ouderdom van die laaste drie konings toe hul heerskappy begin het.

Die eerste, Jojakim, was 25 jaar oud volgens 2 Konings 23:36-37: “ **Jojakim was vyf-en-twintig jaar oud toe hy begin regeer het**, en hy het elf jaar in Jerusalem regeer. Sy moeder se naam was Sebudda, dogter van Pedaja, uit Ruma. **Hy het gedoen wat verkeerd was in die oë van die Here**, net soos sy vaders gedoen het. ”

Die tweede, Jojagin, was 18 jaar oud volgens 2 Konings 24:8-9 (of 8 jaar oud volgens 2 Kronieke 36:9, hierdie uitsonderlike afwyking is nietemin deur God gelegitimeer om geloof te toets): “ **Jojagin was agtien jaar oud toe hy begin regeer het**, en hy het drie maande in Jerusalem geregeer. Sy moeder se naam was Nehusta, dogter van Elnatan van Jerusalem. **Hy het gedoen wat verkeerd was in die oë van die HERE**, net soos sy vader gedoen het. ”

Die derde, Sedekia, was 21 jaar oud volgens 2 Konings 24:18-19-20: “ **Sedekia was een-en-twintig jaar oud toe hy begin regeer het**, en hy het elf jaar in Jerusalem regeer. Sy moeder se naam was Hamutal, dogter van Jeremia uit Libna. **Hy het gedoen wat verkeerd was in die oë van die Here**, net soos Jojakim gedoen het. Dit het gebeur weens die toorn van die Here teen Jerusalem en Juda, sodat Hy hulle voor sy aangesig weggewerp het. **En Sedekia het teen die koning van Babel in opstand gekom.** »

In ons tyd word ons “ *Sedekia* ” Emmanuel Macron genoem. Hy is ook toegewyd en betrek Frankryk in 'n oorlogagtige "opstand" teen ons " *Nebukadnesar* ", Vladimir Poetin; President van Rusland, die wêreld se voorste kernmoondheid. Soos in die tyd van Jeremia, Daniël en Esegïël, met die EU, " *doen* " en wettig Frankryk " *kwaad* ", soos antieke Israel in sy tyd en die " *rebelse* " aard van die jeug word elke keer in twyfel getrek. Die einde van die nasies is

identities met die einde van die antieke Israel van die lewende God. Dieselfde oorsake genereer dieselfde goddelike oordele en strawwe.

Die les wat geleer moet word, is dat die gebruik van gesag wissel na gelang van die ouderdom van die leier as gevolg van die geleidelike opbou van ervaring wat hom vorm en giet. Die presidente wat die regime van die 4de ^{Republiek} ervaar het, het matig gebruik gemaak van die magte wat die 5de ^{Republiek} hulle gegee het. Maar laasgenoemde het nie hierdie ervaring beleef nie, en in sy hande neem die Grondwet die konkrete en werklike vorm aan van die outokratiese regime wat deur generaal de Gaulle ingestel is; dié van 'n parlementêre monargie wat al die nadele van 'n absolute, persoonlike, wispelturige en rebelse mag dra. Ongeluk is vir die volke wat geteiken word deur die regverdige toorn van God: sekulêre republikeinse Frankryk en die Europese Unie van die Verdrag van Rome, dit wil sê die "skarlakenrooi dier" van Apo. 17:3 waarop pouslike Katolieke Rome "gesit" is; Rome, "die stad van sewe heuwels": "Hy het my in die gees weggevoer na 'n woestyn. En ek het 'n vrou sien sit op 'n skarlakenrooi dier', vol godslasterlike name, met sewe koppe en tien horings."

Deur die skep van die Europese Unie, eenheid is krag, het Europese lande selfversekerd en arrogant geword teenoor ander aardse nasies. Omdat hulle beskerm voel deur die NAVO-skild, waaronder die jong president Sarkozy Frankryk gebring het, het die Europeërs hulself die reg gegee om in eksterne oorloë in te gryp en hul geregtigheid daar af te dwing. Dit is nog 'n vrug van die jeug wat selfs meer arrogant word wanneer dit in verbintenis tree. Europese konstruksie is vergemaklik deur die keuse van die jongste president van die Franse Republiek sedert 1845, naamlik Valéry Giscard d'Estaing. Maar die jongste Franse president, Emmanuel Macron, selfs jonger, is selfs meer arrogant en outoritêr. En hierdie reg om in buitelandse konflikte in te gryp, wat 'n natuurlike gewoonte in Europa geword het, 'n reg genaamd "reg op humanitêre ingryping", verduidelik sy huidige steun en dié van die jong Europese owerhede vir Oekraïne. Ongelukkig vir hulle is magtige kern Rusland nie die swak Serwië waarop NAVO die afskeuring van Kosovo afgedwing het om dit aan die Albaniërs te gee nie. Eenheid mag dalk krag wees, maar dit is ook gevaarlik arrogansie wat die muis daartoe lei om die kat aan te val, en in ons geval, die Galliese haan om die Russiese beer te irriteer.

Kortom, almal kan die oorsaak van die "arrogansie" van die jeug sien; Sy onderskei nie tussen "wil" en "in staat wees" nie en weet nie wanneer om op te gee en haarself te bevraagteken nie. In Daniël 7:8, nadat koning Nebukadnesar in Daniël 5:20 verwyd en veroordeel is, word "arrogansie" deur God aan die pouslike regime toegeskryf, en die vergelyking met hierdie huidige jeug is ryk aan lesse. Die pousdom tree op met "arrogansie" omdat dit glo dat dit deur God belê en ondersteun word, terwyl dit Hom verrai deur sy ongehoorsaamheid. Jeugdige tree op met "arrogansie" omdat hulle nie in die bestaan van God glo nie en sy eise ignoreer. Dus dra valse geloof en ateïsme dieselfde vrug van "arrogansie" wat die vrug is van menslike trots wat hom self van God skei. Aangesien Hy "die hoogmoediges weerstaan en aan die nederiges genade gee" volgens 2 Petrus 5:5, wie se boodskap veral op die natuurlik "arrogante" jongmense gemik is: "Net so moet julle wat jonger is, aan die ouderlinge onderdanig wees. En beklee julle

*almal met nederigheid in julle omgang met mekaar, want **God weerstaan die hoogmoediges, maar aan die nederiges gee Hy genade.*** ”

Dit sluit hierdie studie oor die tema van arrogante "kindkonings" af.

Die einde van die wêreld: 'n toets van geloof

Regoor die wêreld betwis monoteïstiese godsdienste die egtheid van hul voorstelling van God op aarde. En by hul stryd word verskeie vorme van godsdienste, min of meer filosofies, gevoeg. Sedert 1843 het die Protestantse godsdienste in baie onafhanklike groepe opgebreek wat dit verdeel en verwarring skep wat skadelik is vir die saak van Christus. Die meester van verdeeldheid is die duiwel, want Jesus seën sy ware uitverkorenes in die volmaakte eenheid van sy waarheid. Hy het op aarde met groot aandrang vir hierdie eenheid gebed volgens Johannes 17:21-22-23: " **dat hulle almal een mag wees** , net soos U, Vader, in My is en Ek in U, **dat hulle ook in Ons een mag wees** , sodat die wêreld kan glo dat U My gestuur het. Die heerlikheid wat U My gegee het, het Ek aan hulle gegee, **sodat hulle een kan wees soos Ons is een** , Ek in hulle en U in My, **sodat hulle volkome een kan wees** , en sodat die wêreld kan weet dat U My gestuur het en hulle liefgehad het net soos U My liefgehad het. "Let daarop dat dit slegs in hierdie eenheid van waarheid is wat ooreenstem met sy perfekte model dat die wêreld sy ware uitverkorenes kan identifiseer. Sedert 1843 was die verdeelde Protestantse godsdienste die teenoorgestelde van hierdie kriteria en in Openb. 9 veroordeel Jesus hierdie misleidende godsdienstige dronkenskap onder die tema van die " vyfde basuin ". Die " basuine " is goddelike strawwe. Wat is die straf van hierdie " vyfde basuin "? Die antwoord word in verse 5-6 en 11 gegee: " *Dit is aan hulle gegee, nie dat hulle doorgemaak sou word nie, maar dat hulle vyf maande lank gepynig sou word;*" en die pyniging wat hulle veroorsaak het, was soos die pyniging wat 'n skerpioen veroorsaak wanneer hy 'n mens steek . » God beskryf die toestande van " **die tweede dood** " wat reeds genoem is in die boodskap van " Sardis " van Openbaring 3:1: " *julle gee voor dat julle lewend is en **julle is dood** .*" Vers 6 beskryf " **die tweede dood** " en sê: " *In daardie dae sal die mense die dood soek en dit nie vind nie; hulle sal verlang om te sterwe, en die dood sal van hulle wegvlug.* " En vers 11 openbaar hulle oorgawe aan die duiwel: " *En hulle het oor hulle as koning die engel van die afgrond gehad, wie se naam in Hebreeus Abaddon is, en in Grieks Apóllyon.* " En deur die werk van die aangewese Vernietiger in Hebreeus en Grieks te plaas, veroordeel God die verraad van die Bybel wat daartoe lei dat Protestante aan die duiwel oorgelewer word: die Hoofvernietiger. Die gevolg van hierdie vernietiging van die Bybel is dus die vermenigvuldiging van groepe wat dit op hul eie manier interpreteer. Daarom is die oënskynlike situasie dié van 'n skynheilige alliansie, aangesien elkeen in sy gedagtes die keuse wat deur die ander gemaak is, veroordeel. Hier deel ek 'n nuwe, eksklusiewe idee wat op die oomblik by my opgekom het. Die woorde Abaddon en Apollyon beteken, in Hebreeus en Grieks, onderskeidelik "Vernietiger" en "wat vernietig". Maar dit is nie al nie, want die Hebreeuse woord

"Abadon" is saamgestel uit twee Hebreeuse wortels, naamlik: "Ab" wat "Vader" beteken en "Adon" wat Here beteken; dan is die Griekse woord "Apollyon" saamgestel uit twee Griekse wortels, naamlik: "Apo" en "Lyon" of, vir "apo", 'n bywoord wat 'n afstand, 'n vertrek of 'n skeiding van die " *Leeu, van die stam van Juda* " suggereer, volgens Apo.5:5: " *En een van die ouderlinge het vir my gesê: Moenie ween nie; Kyk, **die Leeu uit die stam van Juda** , die Wortel van Dawid, het oorwin om die boekrol oop te maak en sy sewe seëls te breek.* ". Dus word die Bybelse getuïenis van die ou verbond onder die beskerming van die Here Vader geplaas en dié van die nuwe verbond onder die beskerming van die Afskeiding van die Leeu van Juda of die vertrek, die begin van sy getuïenis. En hierdie skeiding word goed bevestig aangesien God die Joodse volk eers verwerp het weens hul verwerping van die Messias Jesus, " *die leeu van die stam van Juda* " en sy getuïenis van die nuwe verbond. Maar hierdie boodskap het hierdie keer betrekking op die Protestantse geloof wat, deur Jesus te erken, die ou verbond, die getuïenis van die "Here Vader", verag. Dus, logies, ly sy op haar beurt verwerping deur God. Hierdie ontdekking het my gelei om die dieper betekenis van die woord "Apokalips" te ondersoek. Hier vorm twee Griekse wortels weer hierdie woord. Ons vind die bywoord "apo" geassosieer met die werkwoord "calypto" wat beteken om te bedek, om weg te steek. Die bywoord "apo" wat dit voorafgaan, dui op die terugtrekking of verwydering van die sluier of bedekking wat wegsteek, vandaar die algemene betekenis daarvan: openbaring. Met hierdie nuwe kosbare përels wat vir die waarnemende en slagofferwêreld neergelê word, is godsdienstige verwarring totaal, so talryk en verskillend is die opsies wat aangebied word. Sedert 1843 het God ons egter 'n baie eenvoudige manier gebied om die kamp van sy valse Christenvyande te skei: hulle dien en aanbid Hom op Sondag, die rusdag wat op 7 Maart 321 deur die man Konstantyn I, ^{keiser} van die Romeinse verowerings, ingestel is.

Tog is daar 'n manier om almal te laat saamstem, mits almal instem om sekere voor die hand liggende feite in ag te neem. In die tyd van Salomo het die reputasie van die wysheid van hierdie koning van die Hebreërs die Koningin van Skeba van Ethiopië af gebring om hom persoonlik te ontmoet. Die ontmoeting was so effektief dat sy na haar land teruggekeer het en die ware Skeppergod aanbid het, soos blyk uit haar woorde in hierdie vers uit 1 Konings 10:9: " *Geseënd sy die HERE u God wat u guns bewys het om u op die troon van Israel te plaas! Omdat die HERE Israel vir ewig liefhet, het Hy u as koning aangestel om reg en geregtigheid te doen.* " Toe, in die tyd van Jesus, het die Gees Filippus op 'n pad gelei waar hy 'n Ethiopiese hofdienaar ontmoet het wat hy geleer en gedoop het in die Naam van Jesus Christus volgens Handeling 8:34 tot 39: verse 37-38: " *Filippus sê toe: As u met u hele hart glo, is dit moontlik. Die hofdienaar antwoord: Ek glo dat Jesus Christus die Seun van God is. Hy het die wa stilgehou; Filippus en die hofdienaar het albei in die water afgeklim, en Filippus het die hofdienaar gedoop.* " Die Bybel is nie net 'n eenvoudige boek nie, dit is bowenal die geskrewe "woord van God" wat Hy direk self, kragtig, deur sy Gees gebruik om diegene wat Hy bekeer, te leer. Die verduideliking vir die klein aantal verligte mense lê nie in die beperking van die begrip van die Bybel nie. In ons tyd is dit in die werklike ongeïnteresseerdheid van die menslike massas vir onsigbare

lewe, dit is veral die geval in die Weste, en in die wortel van geërfde tradisies in die Ooste en die Maghreb.

Tog is daar 'n lewensbelangrike boodskap wat elke mens op hierdie aarde nodig het. Dit is die wete dat God 'n einde aan die ervaring van die aardse lewe geprofeteer het. Inderdaad, die grootste menslike tekortkoming is onkunde oor God se programmering van hierdie einde van die wêreld. Ongelowiges, wat nie in die letterlike interpretasie van die Genesis-verslag glo nie, luister na wetenskaplikes wat aan ons aarde 'n bestaan toeskryf wat miljoene en biljoene jare terugdateer; Dit is heeltemal vals, maar sonder geloof in God word hulle slagoffer van hul eie valse redenasie. Maar hierdie mense voorsien nie die einde van die wêreld nie, en jaar na jaar hoor ek hulle planne maak vir die jaar 2050 en selfs, onlangs, vir 2100, wanneer hulle hoogstens net agt lewensjare voor hulle oor het; en baie minder vir die toekomstige slagoffers van die komende Derde Wêreldoorlog.

Ek is dus van mening dat die belangrikste element wat God aan die mensdom openbaar, sy programmering van 'n einde van die wêreld is wat 'n einde sal maak aan alle valse hoop of valse interpretasie van die menslike lewe. As 'n beloning wat aan sy ware, verlore, geliefde uitverkorenes aangebied word, gaan God verder, aangesien Hy beplan het om die datum van hierdie einde van die wêreld aan hulle te openbaar. En hoekom is hulle sy geliefdes? Omdat hulle eerstens in hierdie einde van die wêreld geglo het. Hy wat in die einde van die wêreld glo, bewys dat hy werklik glo in die bestaan van God wat hom dus met volkome legitimiteit kan seën; Dit is die standaard van ware geloof. Die res is 'n logiese kontinuïteit: as ek in God glo, glo ek wat Hy sê en ek bestudeer alles wat Hy gesê het. Die meeste verskyn in sy profetiese tekste. Om te ontdek dat antieke profesieë perfek in hul tyd vervul is, bou vertroue op in diegene wat nog nie vervul is nie.

Die einde van die wêreld verskyn duidelik aangekondig in Daniël 2, in die lering wat deur die standbeeld gedra word, wat vyf aardse heerskappye tot die wederkoms van Christus profeteer. En die aankondiging van die disintegrasie van die hele standbeeld as gevolg van die tref van die klip verkondig duidelik die einde van die mensdom op aarde. Deur hierdie lering te ontdek, leer die mens dat tyd nie aan hom behoort nie. Dit was God en Hy alleen wat dit oor sesduisend jaar gevestig het, wat deur die Bybelse verhaal gedek word. Die einde van die wêreld is net so logies soos sy begin. In 'n oogwink opgewek en uit die niks te voorskyn gekom, het die aarde verskyn as 'n eenvoudige bal water wat in 'n absolute vakuum geskep is. Oor die volgende ses dae, steeds onder sy bevel, het Hy dit georganiseer tot die sesde dag toe Hy die mens na sy beeld gevorm het. En hierdie man was uitmuntend, glorieryk en volmaak; in geen geval 'n vis of 'n aap nie. Maar as gevolg van die erfsonde, ongehoorsaamheid aan 'n bevel van God, was hierdie heerlijkheid slegs vlietend. Die dood, die loon van die sonde, volgens Rom 6:23, het die mens en die hele aardse skepping binnegedring. 'n Vloed het alle lewe onherroeplik deur die bose vernietig, maar deur Noag en sy familie is die kennis van God en sy morele en fisiese wette deur die tyd en tot by ons oorgedra.

Ons moet bewus wees dat die gewone, normale menslike lewe ons nie toelaat om aan die einde van die wêreld te dink nie. Mans sterf en ander word

gebore; Vanuit 'n menslike perspektief lyk die proses onbeperk in tyd. Boonop, in die tyd van Noag, oortuig deur dieselfde oortuiging dat kollektiewe lewe geen perke gehad het nie, het die voorlydane Noag nie geglo toe hy aan hulle die koms van 'n watervloed aangekondig het nie. So kan mens die gelag en sarkasme voorstel van diegene wat hom 'n gebou sien bou het wat bedoel is om te dryf; dit op heeltemal droë grond. En hulle dood was te wyte aan 'n wonderbaarlike daad van God, want Hy het soveel water geskep as wat nodig was om die hoogste berge op aarde te bedek. Die einde van die wêreld wat voor ons lê, sal ook te danke wees aan 'n kragtige wonderwerk, maar hierdie keer sal God nie water of vuur aanroep nie, Hy sal ten volle sigbaar vir sy vyande verskyn om hulle self te beveg en te vernietig.

Die aankondiging van die einde van die wêreld is 'n goddelike Bybelse eksklusiwiteit. Deur hierdie finale plan te openbaar, dwing God mans en vroue om hul status as skepsels te erken. Hy sê vir ons almal dat ons lewens ontvou volgens 'n plan wat Hy geprogrammeer het. En hierdie program word opgesom in die Sabbatteks van die vierde van sy tien gebooie volgens Eksodus 20:8-9: “ *Gedenk die Sabbatdag, dat jy dit heilig. Ses dae moet jy arbei en al jou werk doen.* Die week, wat gebou is op die model van sesduisend jaar menslike tyd, sê God deur hierdie boodskap vir die mens: “Jy het sesduisend jaar om op aarde te werk, dan sal die einde van die wêreld kom.” En hierdie einde van die wêreld sal die intrede van slegs die uitverkorenes in die “ *duisend jaar* ” van die sewende aardse millennium aandui, wat die groot rus of groot Sabbat vir God en sy uitverkorenes wat deur die bloed van Jesus Christus verlos is, sal uitmaak; “ *duisend jaar* ” genoem in Openb. 20.

Die aankondiging van die einde van die wêreld verteenwoordig dus, vir sy uitverkorenes alleen, die toegang tot 'n onuitspreeklike geluk, maar vir die ongelowiges is dit inteendeel afskuwelik en gevrees, want dit sal die einde van hul ligsinnige en gierige lewe aandui, die einde van al hul aardse vleeslike plesiere. Daarom kan hierdie enkele onderwerp van die einde van die wêreld dien as 'n toets om die geheime gedagtes van menslike harte te identifiseer.

Halfpad tussen gelowige en ongelowige, wil sommige glo in die moontlikheid van die einde van 'n wêreld, dit wil sê, die einde van 'n aardse norm wat deur 'n ander aardse norm vervang sou word. Want in valse geloof glo menigtes in die vestiging van die koninkryk van Jesus Christus op aarde, mislei deur die tekste van die aanhalings wat dit aankondig. Dit is waar, maar mens moet delf in die subtiële openbarings van Openbaring 20 om te verstaan dat tussen die glorieryke wederkoms van Jesus Christus en die installasie van die uitverkorenes op die nuwe aarde, daar die invoeging van die “duisend jaar” van hemelse oordeel is. Die kritici sal sê dat daar niks in hoofstuk 20 is wat spesifiseer dat hierdie oordeel in die hemel voltrek word nie. Dit is steeds waar, maar hierdie presisie word duidelik aangedui in Openb. 4:1: “ ***Ná hierdie dinge het ek gesien, en kyk, 'n deur is in die hemel oopgemaak*** . Die eerste stem wat ek soos 'n basuin met my hoor praat het, het gesê: ***Kom op hierheen, en Ek sal jou toon dinge wat hierna moet gebeur*** . » Volg die gids: Wat hierdie boodskap voorafgaan, was die laaste aardse tydperk van die Kerk van Christus, aangewys met die naam Laodisea, 'n naam wat beteken: oordeel van die mense. Uiteindelik is die Adventistiese geloof

in 1994 getoets en die seën van Jesus Christus het voortgeduur deur die andersdenkende Adventistiese geloof tot die glorieryke wederkoms van Jesus Christus. Sodat na hierdie oordeel van die Adventistiese mense, na die wederkoms van Christus, die hemelse oordeel van die "duisend jaar" van die sewende millennium kom. En in hierdie hoofstuk 4 dring God sterk aan op die "hemelse" idee: " 'n oop deur in die hemel " en " kom op hierheen ". Maar daarbenewens, in die vers wat volg, is dit die verlore heiliges wat gevind word, " in die hemel , " " sit op trone " wat ook in Openb. 20:4 genoem word. Dus word hierdie onderwerp van hemelse oordeel waarvan in simbolies in Openb. 4 gepraat word, in Openb. 20:4 ontwikkel. Vergelyk dus hierdie twee perfek komplementêre verse:

Openb. 4:4: "En ek het vier-en-twintig **trone** rondom die troon gesien , en op die trone het vier-en-twintig ouderlinge **gesit** , bekleed in wit klere, en op hulle koppe het hulle goue krone gehad .

Openb. 20:4: " En ek het **trone gesien** , en aan die wat **daarop sit, is mag** gegee om te oordeel . En ek het die siele gesien van die wat onthoof is ter wille van die getuigenis van Jesus en ter wille van die woord van God, en wat die dier en sy beeld nie aanbid het nie, en wat sy merk op hulle voorhoofde en op hulle hande nie ontvang het nie. Hulle het teruggekeer na die lewe en het duisend jaar lank saam met Christus regeer. In hierdie vers vind ons die verduideliking van die " vier-en-twintig trone " van die ander vers en die bevestiging van die hemelse oordeel: " **die mag om te oordeel** ." Vir die tydperk voor 1843: 12 trone: " En ek het die siele gesien van die wat onthoof is vanweë die getuigenis van Jesus en vanweë die woord van God ." Vir die tydperk na 1843: 12 trone: " en van diegene wat die dier of sy beeld nie aanbid het nie, en wat sy merk nie op hulle voorkoppe of op hulle hande ontvang het nie. » ; dit is altesaam "24 trone".

Om die vorm te verstaan wat die einde van die wêreld sal aanneem, is die erkenning van die "hemelse" oordeel dus noodsaaklik, want dit alleen bevestig die totale beëindiging van alle menslike bestaan op aarde, gedurende die aangehaalde " duisend jaar "; wat 'n vernietiging van alle menslike lewe impliseer met die glorieryke wederkoms van Christus, aan die einde van die eerste sesduisend jaar wat geprogrammeer en geprofeteer is deur die opeenvolging van die ses onheilige dae van ons sewedaagse weke. Die vraag bly: wie word deur die uitverkore heiliges geoordeel? Die antwoord word gevind in Openb. 11:18: " Die nasies was vertoornd, en u toorn het gekom, **en die tyd het gekom om die dooies te oordeel** , om u dienaars, die profete, die heiliges en die wat u Naam vrees, klein en groot, te beloon, en om die wat die aarde verderf. Die antwoord is: " **en die tyd het gekom om die dooies te oordeel** ." Hierdie " dooies " is doodgemaak met Christus se wederkoms. en volgens Openb. 20:5: " Die ander dode het nie lewend geword totdat die duisend jaar voleindig was nie. Dit is die eerste opstanding. " Let op! Hierdie vers bevat 'n lokval omdat die frase " dit is die eerste opstanding " gekoppel is aan vers 6 wat volg. Die gevalle dooies neem van hul kant deel aan die "tweede" " opstanding ", aangesien die " eerste " voor " die duisend jaar " en die "tweede" na " die duisend jaar " plaasvind .

Dit is onmoontlik vir 'n persoon wat nie in die einde van die wêreld glo nie, om die aankondiging van die Derde Wêreldoorlog ernstig op te neem. Want sonder hierdie objektiewe siening van die toekoms word wêreldoorlog optimisties

beskou en die gebruik van kernwapens as pessimisties en oordrewe beskou. Terwyl diegene wat in die einde van die wêreld glo, logies die aankondiging van die gebruik van hierdie verskriklik vernietigende wapens aanvaar, wat miljoene mense met 'n enkele atoombom kan uitwis.

Ware geloof moet die ergste aanvaar en daarvoor voorberei, aangesien God dit gewil en voorspel het. En aan Christene kan julle daaraan herinner dat die eerste een wat van "die einde van die wêreld" gepraat het, Jesus Christus was, in Matt. 13:39: " *die vyand wat dit gesaai het, is die duiwel; **die oes is die einde van die wêreld** ; die maaiers is die engele.* » En hierdie oes is die tema van Openb. 14:15-16: " *En 'n ander engel het uit die tempel gekom en met 'n groot stem geroep na Hom wat op die wolk sit: Steek u sekel in en maai; want die tyd om te maai het gekom, want die oes van die aarde is ryp. En Hy wat op die wolk sit, het sy sekel op die aarde ingestee. En die aarde is geoes.* " *Die tyd om te maai* " is die tyd van " *die einde van die wêreld* "; lente 2030.

Vir die einde van die wêreld het God 'n spesiale geestelike "voedsel" voorberei wat vir hierdie konteks aangepas is vir sy laaste uitverkorenes: sy volledige Bybelse profetiese Openbaring. Want hierdie Openbaring het betrekking op die Bybel vanaf die skeppingsverslag van Genesis 1 en 2 tot Daniël en Openbaring; spesifieke goddelike Openbarings wat ek die voorreg en verantwoordelikheid het om in my werke aan te bied, wat met elke dag wat verbygaan groei. Ek het die lewensbelangrike belangrikheid van hierdie Openbaring gedemonstreer, waarsonder ons slagoffers van die subtiële liste van die duiwel sou wees. En ek onthou dit in Matt. 24:45-46, profeteer hy die bestaan van " *voedsel* " vir "die regte tyd" van "sy aankoms": " *Wie is dan 'n getroue en verstandige dienaar wat sy heer oor sy huisgesin aangestel het om hulle **voedsel op die regte tyd te gee** ? Gelukkig is daardie dienaar wat sy heer so besig vind **wanneer hy kom** .* " Hierdie vers sou duideliker verstaan word deur te sê: " *voedsel wat geskik is op die tyd van sy aankoms.* " Want dit is kos wat by die tye moet aanpas en nie andersom nie. Trouens, die voedsel wat vir Christus se wederkoms voorberei word, is ryk, hoogs effektiewe voedsel, gebaseer op spesifieke goddelike openbarings. Dit is nie meer die melk van die Evangelies nie, en diegene wat tevrede was met hierdie melk het geestelike babas gebly. En hulle verloor die ware geloof en die beloning daarvan: die ewige lewe.

God het dit baie makliker gemaak om Sy ware eindtydse dienaars te identifiseer. Inderdaad! Kan 'n mens beweer dat jy aan die Here Jesus Christus behoort sonder om die spesifieke kriteria in ag te neem waarvolgens Hy hulle in Openb. 12:17 definieer: " *En die draak was vertoornd op die vrou, en hy het weggegaan om oorlog te voer teen die oorblyfsel van die vrou se nageslag wat die geboorte van God bewaar en die getuienis van Jesus Christus hou.* " Eerstens, die ware " *heiliges* " wat deur Jesus Christus erken word, is nie vervolgers nie, maar vervolgd. Tweedens, " *hulle hou vas aan die getuienis van Jesus* " wat die duiwel van hulle wil wegneem. En dit is in Openb. 19:10 dat hierdie lewensbelangrike " *getuienis van Jesus* " geïdentifiseer word met " *die gees van profesie* ": " *En ek het voor sy voete neergeval om Hom te aanbid. En Hy het vir my gesê: Moenie dit doen nie; ek is 'n medediensknecht van jou en van jou broers wat die getuienis van Jesus het. Gee lof aan God, want die getuienis van Jesus is*

die gees van profesie. " Hier gee God ons 'n beeld van wat Sy ware uitverkorenes van die laaste dae onder geen omstandighede mag doen nie; iets wat juis die groot vyand van God, die pouslike Rooms-Katolieke geloof, kenmerk, want "prostrasie" voor 'n engelagtige of ander skepsel word verbied deur die tweede van sy tien goddelike gebooie; wat presies deur pouslike gesag onderdruk is soos die profeet Daniël in Dan. 7:25 geprofeteer het: “ *Hy sal woorde spreek teen die Allerhoogste en die heiliges van die Allerhoogste uitput en **probeer om tye en wette te verander*** , en die heiliges sal in sy hand oorgegee word vir 'n tyd en tye en 'n halwe tyd. Die enigste geldige weergawe van God se Tien Gebooie is die een wat aan ons in Eksodus 20, in die Heilige Bybel, uitsluitlik aangebied word. Die teks wat in Hebreeus geskryf is, het nooit gevarieer nie en mag geen verandering ondergaan soos Jesus in Matt. 5:17-18-19: “ *Moenie dink dat Ek gekom het om die wet of die profete af te skaf nie; Ek het nie gekom om af te skaf nie, maar om te vervul. Want voorwaar Ek sê vir julle, voordat die hemel en die aarde verbygaan, sal nie een jota of een titteltjie van die wet ooit verbygaan totdat alles gebeur het nie. Wie dus een van die minste van hierdie gebooie breek en die mense só leer, sal die minste genoem word in die koninkryk van die hemele; maar wie dit doen en leer, hy sal groot genoem word in die koninkryk van die hemele.* ” Die Here het alles duidelik gesê. En in hierdie verse waarsku hy ongehoorsame Christene teen die valse Christendom van die donker eeue en die laaste dae. Aandag! Moenie 'n fout maak nie! Om as “ *klein in die koninkryk van die hemele* ” geoordeel te word, beteken: te “ *klein* ” om dit binne te gaan.

Die dag toe die lug op die hoofde van die Galliërs geval het

Dit verg slegs 'n krisis wat deur 'n oorlog veroorsaak word vir hierdie verskynsel om plaas te vind, gevrees deur ons voorouers die Galliërs, wat na my mening reeds ietwat profeties was. Want God het reeds in hulle tyd geweet watter leidende rol hulle gebied gedurende die Christelike era sou speel.

Ons het gesien hoe die huidige krisis in Frankryk veroorsaak word deur die outoritêre keuses wat gemaak word deur die jong man wat Frankryk sedert 2017 alleen lei. As ons aandagtig na sy toesprake luister, merk ons 'n kommerwekkende selfvertroue op. Gedurende sy eerste vyfjaartermyn het hy hierdie gesag bevestig en getoon dat slegs sy oordeel regverdig en werd is om toegepas te word. Só is na "god" of François Mitterrand, "Jupiter" of Emmanuel Macron gebore, soos joernaliste wat sy gedrag dopgehou het hom genoem het. Die lug het aan die begin van 2020 op die hoofde van die Galliërs geval toe hulle die regerende liggame met die dodelike epidemiese aanvalle van Covid-19 geterroriseer het. En gekonfronteer met hierdie plaag waarteen die wetenskap magteloos was, het die jong president besluit om sy hele nasie in te sluit en die gedrag van die leier van Israel na te boots. Hierdie besluit is aangekondig, voorafgegaan deur 'n presidensiële toespraak waarin E. Macron hierdie onvergeetlike frase gesê het: "Ons is in oorlog." Die vyand van die uur was niks meer as 'n virus wat ontsnap het uit 'n Chinese laboratorium in die stad Yuhan nie, wat die eerste was wat deur 'n groot aantal sterftes getref is. Die groot probleem van hierdie jong president is sy oorspronklike professionele opleiding; Finansier by die Rothschild-bank. Dit is

dus geformateer deur die gedagte van die suiwerste liberale kapitalisme van die Amerikaanse model. In daardie geval, wat het hy in die span van die Sosialistiese president François Hollande gedoen? Dit is waar die situasie van Franse sosialisme misleidend en paradoksaal word. Ten tyde van François Mitterrand, die eerste sosialistiese president, het sosialisme as 'n minderheid die oorwinning behaal in sy alliansie met die belangrike kommunistiese party. Die beduidende kommunistiese verteenwoordiging is die oorsprong van die sosiale maatreëls wat sedert generaal de Gaulle in Frankryk ingestel is. Maar gedurende president Mitterrand se twee ampstermyne is die proporsie van die linkse alliansie omgekeer, sodat sosialisme teen die tyd van president Hollande in 2012 baie kapitalisties en baie liberaal geword het, soos François Mitterrand, 'n prokureur in sy siviele beroep. Joernaliste het hierdie sosialisme "kaviaarlinks" genoem; wat min aptyt vir sosiale kwessies laat. Wanneer links regs is, is die verkiesingspele verward en misleidend vir kiesers. Maar let op dat die wette terselfdertyd magtig wat voorheen as afskuwelik en verbode deur die hele samelewing beskou is. Dit is die uur wanneer goed kwaad genoem word en kwaad goed genoem word; dit wil sê, alles wat God die hoogste veroordeel. Konkreet, in die naam van die reg op individuele vryheid, word homoseksualiteit en huwelike van dieselfde geslag, of die huwelik vir almal, gelegitimeer. Die teenstanders het 'n minderheid geword en in elk geval, die Grondwet van die 5de ^{Republiek} maak die spot met die teenstanders, Artikel 9-43 magtig die aanvaarding met geweld van die maatreël wat deur die president ondersteun word. Wat om te sê? Moet ons hieroor jammer wees? Nie eens nie, en hier is hoekom. Die voordeel van hierdie totale vryheid is om die optrede van elke skepsel te bevoordeel; 'n aksie gebaseer op sy vrye keuse. Die kollektiewe getuienis word dus sigbaar en dit sal moontlik wees om individue verantwoordelik te hou vir die keuses wat gemaak word. Onthou dat God die aarde geskep het om hierdie kollektiewe demonstrasie van boosheid, geïnspireer deur die duiwel en sy demone, te bereik. Hierdie volkome vryheid was dus nodig. En hierdie keer was dit op grond van openbare bewyse dat God sy "oorlog" teen die ontroue en korrupte Weste kon voer. En die eerste maatreël het die vorm van Covid-19 aangeneem met miljoene sterftes regoor die wêreld. Maar dit was slegs die begin van "sy oorlog". Boonop sal die ekonomiese verswakking wat veroorsaak word deur die ekonomiese blokkasies as gevolg van hierdie virus 'n groot rol speel in sy tweede aanval. Ter voorbereiding vir 'n wêreldoorlog wat vir die derde keer op Europa gesentreer is, sal hierdie ekonomiese verswakking vir Rusland 'n verwoeste en ontwapende Europa lewer. Frankryk deel sy goddelike vloek met alle ander Westerse nasies aangesien hierdie hele kamp deur God vervloek is vanweë sy Rooms-Katolieke godsdienstige erfenis. Maar die pouslike "oudste dogter van die kerk" het mettertyd die "baken"-nasie van vryheid in Europa en die wêreld gebly. Maar die paradoks is dat hierdie volk, kampioene van vryheid, nog nooit so onvry was nie. En die dramatiese konteks sal nie sy terugkeer na vryheid bevoordeel nie.

Vandag, 14 Julie, het ek 'n uur van lyding op myself opgelê deur aandagtig te luister na die woorde wat die jong president in 'n onderhoud wat in die Elysée-paleis verfilm is, geuiter het. Van lyding, want die twee vroulike joernaliste teenwoordig, hoewel strydlustig oor sekere onderwerpe, laat hom onverdedigbare

dinge sê sonder om te reageer. Ek haal hierdie voorbeeld aan, E. Macron sê: "Nee, V. Poetin sny nie die gas af as gevolg van ons sanksies nie. Hy gebruik gas om ons af te pers." Het hierdie man 'n brein? Wat is hierdie afpersing indien nie 'n Russiese sanksie wat in reaksie op ons Europese sanksies geneem is nie? Hierdie voorbeeld vorm ontstellende bewys dat hy oortuig is deur onbegryplike en ongeregverdigde redenasies; gedrag waardig van 'n kranksinnige. En waansin is slegs 'n vorm van duiwelse besetenheid wat nie betwyfel kan word nie, nie wat hom persoonlik betref nie, en ook nie vir die Europese bevolkings, politici, kunstenaars en alle joernaliste nie. Dit is dus nie verbasend dat geeneen van hulle kennis neem van sy absurde opmerkings nie. Spraak is sy uiteindelijke wapen en hy lê dit op in die naam van sy legitimiteit as president wat deur die volk verkies is. Hy toon werklik dat hy nie in staat is om 'n gewilde uitdaging te erken wat hom persoonlik raak nie. Hy maak asof hy hierdie situasie ignoreer, tree koninklik en vasberade vorentoe en monopoliseer die toespraak met 'n vloedgolf van verduidelikings wat sy gespreksgenote verstom en aan die slaap maak. Aangeval op onregverdigde maatreëls wat hy ondersteun het rakende sy steun vir die digitale taxidiens UBER, ver van wysiging, regverdig hy sy keuse, oortuig dat 'n slawewerker beter is as 'n werklose persoon. As dit nie kapitalistiese afpersing is nie, wat is dan? Die Rothschild-bank kan hierdie siniese keuse slegs goedkeur. Want aan die oorsprong van Franse sosialisme, wat deur baie mense beny is, was daar kragtige weerstand teen hierdie kapitalistiese ideologie. Om Uber die geleentheid te gee om wins te maak uit die onsekere werk wat aan werklose Franse mense gegee word, kom neer op om hulle slawe te gee wat die VSA, waar hul hoofkwartier geleë is, sal verryk. En hierdie standpunt van E. Macron bevestig sy onvermoë om korrek te redeneer. Ons het werklik aan die hoof van Frankryk 'n menslike robot wat geformateer is deur die winsgees van die suiwerste kapitalisme wie se beginsel "die uitbuiting van die mens deur die mens" is. In die lig van die armoede wat sy land opgelê word, sprinkel hy egter hier en daar hulp, sonder om die werklike oorsake van hierdie armoede aan te val. Omdat die oorsake struktureel is en lank voor hom vasgestel is deur liberale politici wat, nadat hulle belangstelling in Frankryk verloor het, nie gehuiwer het om dit aan buitelandse belange oor te dra, of meer presies, te verkoop nie. Dit was die gevolg van die globalisering van handel, wat beteken het dat die rykste en mees sosiaal-georiënteerde lande hul werk na arm lande verskuif het, waar kapitalisme sy nuwe slawe vir eie gewin in diens geneem het. En dit is eers wanneer die lug op sy kop val dat die gemiddelde Galliër, tot sy president toe, die ondergang ontdek wat deur hierdie rampspoedige beleid veroorsaak is. Maar dit is te laat, die president se verstand is nie in staat om sy gehegtheid aan die kollektiewe unie van die EU te bevraagteken nie. Frankryk het geen roeping om te herstel nie, maar intendeel, om die beker van vloek wat God daarvoor voorberei het, tot die droesem te drink.

Vir die oomblik is die lug wat op die Galliërs geval het nog nie in sy verskriklikste fase nie, die ergste lê nog voor en ons kan verstaan dat solidariteit met hierdie ongelukkige Oekraïense volk wat op hul grondgebied aangeval is, geregverdig is. Maar hierdie steun sal binnekort bespreek word wanneer die werklike gevolge van die sanksies wat teen die Russe ingestel is, pynlik deur die Franse en alle Europeërs self gevoel word. Hiervoor sal ons nog 'n bietjie langer

moet wag, trouens, net 'n paar maande. Want paniek sal veroorsaak word deur die skielike styging in die prys van energie en die beperking van beskikbare hoeveelhede.

Die volgende fase sal wanorde en onsekerheid wees wat veroorsaak word deur ongelyk verdeelde armoede. En uiteindelik sal interne stryde plaasvind; gemeenskappe sal teen mekaar draai.

Die volgende drama sal die oorlogagtige konfrontasie teen Rusland wees, wat voordeel sal trek uit die opstandige konteks wat in Frankryk gevestig is om dit met sy leërs te beset.

Uiteindelik sal die lug op die koppe van die Paryse Galliërs val in die vorm van 'n disintegreerende kern-sampioenwolk. Vir Parys en sy streek raak die tyd min. Die een wat God simbolies “ *Sodom en Egipte* ” noem in Openb. 11:7, sal onder vuur uit die hemel beland soos die antieke stad met daardie naam. En waarlik, op daardie dag sal die Paryse Galliërs die toorn van die God van die Hemel op hulle hoofde ontvang.

Die straf wat God opgelê het, is verskriklik, maar dit is eweredig aan die gruweldade wat Hy aan die hand van die rebelle gely het. Hulle het die verhewe bewys van liefde verag wat aan hulle gebied is in die soendood van Jesus Christus wat in al sy goddelikheid hulle Regter en hulle Beul geword het. Nadat ek hierdie onderwerp bestudeer het, weet ek hoe enorm en ongeregverdig die skade is wat aan die Skeppergod aangerig is. Daarom is die studie van die geskrifte van die ou verbond onontbeerlik, want dit is in hierdie konteks dat die onophoudelike en veelvuldige opstande van die mensdom en van vleeslike Israel geopenbaar word, al het God te midde van sy volk gewoon. Wat kon dit wees, toe hy hom teruggetrek en onsigbaar geword het? Ons huidige samelewing stuur vir ons die beeld terug van hierdie Israel wat deur konings gelei word, elkeen meer rebels as die vorige. Sigbaar, God is skrikwekkend, maar onsigbaar, Hy word geïgnoreer en verag. Die oë van mense word 'n struikelblok omdat hulle slegs belang gee aan wat hul vyf sinne kan waardeer. Maar God is nie sigbaar in hierdie vyf vleeslike sinne nie. Die sesde sinne is menslike denke, en dit is slegs deur hierdie denke wat in staat is om te redeneer, te bereken en te oordeel dat die mens 'n dier bo ander is. So wanneer hierdie Godgegewe vermoë misbruik word, verander sy verontwaardiging in regverdige woede. En die hopelose geval moet uitgeskakel word.

In die ou verbond het God oor Juda in Sag. 11:8 gesê: “ *Ek het die drie herders in een maand vernietig; my siel was ongeduldig teenoor hulle, en hulle siel het ook 'n afkeer van My gehad* . In ons tyd is uitroeiing baie vinniger; op atoomtyd is dit oombliklik. Maar laat ons seker wees dat Jesus dieselfde afkeer vir homself in ons huidige Westerse samelewings sien. En omdat diegene wat hierdie walging voel in die meerderheid is, bestuur en lei hulle mense en hul nasionale samelewings. Diegene wat nie hierdie afkeer deel nie, is 'n te klein minderheid om die keuses wat gemaak word, te kan beïnvloed. In Frankryk het die voorbeeld van die wet op die huwelik vir almal die bestaan van 'n teenkanting getoon wat, omdat dit te swak was, verag en geïgnoreer is. Hoe groot moet die verontwaardiging wees vir Christus, in Openb. 9:13-14-15, wat sy hemelse voorbedding beëindig, om te beveel dat “ *'n derde van die mense doodgemaak moet word* .” En die

staking van hierdie voorbidding merk die tyd van die einde van nasies, maar nog nie dié van die mensdom nie. Vir God is die verseëling van die uitverkorenes egter volledig, en Hy kan sy heilige engele toewys aan die beskerming van die verseëelde uitverkorenes wat die volksmoord wat deur God georganiseer is onder die simbool van sy " *sesde basuin* " sal kan deurmaak sonder om doodgemaak te word . Die eerste dood wat die rebel toegedien word, bepaal nie hulle lot nie, want na die duisend jaar van hulle oordeel deur die uitverkore heiliges, sal hulle opgewek word en onderwerp word aan die " *tweede dood* " wat volbring word in " *die poel van vuur* ". Dit is met hierdie " *poel van vuur* " wat in Openb. 20:14 genoem word, dat Petrus die watervloed in 2 Petrus 3:5-6-7 vergelyk: " *Want hulle weet nie dat die hemele voorheen deur die woord van God was en die aarde uit water en deur water ontstaan het nie. Deur hierdie dinge het die toenmalige wêreld met water oorstroom en vergaan. Maar deur dieselfde woord word die hemele en die aarde wat nou is, as 'n bewaring bewaar en word dit bewaar vir die vuur teen die dag van die oordeel en die verderf van die goddelose mense .* " »

Laastens, om die noodsaaklikheid van hierdie uitwissing te verstaan, moet u in ag neem dat God die aarde geskep het met die uitsluitlike doel dat dit vir ewig die troon van sy mag en dié van al sy verlore getroues moet dra.

Ek het op skool geleer dat ons voorouers die Galliërs net vir hierdie een ding bang was; laat die hemel op hulle koppe val. Destyds het ek daarvoor gelag. Vandag glo ek dat hierdie inligting 'n profetiese doel gehad het wat sy finale "Babel"-agtige gemoedstoestand voorafgeskadu het. Omdat Galliërs of Franse 'n rebelse, onordelike en onordelike karakter het. Ook het sy skepping van die eerste nasionale ateïsme in die aardse geskiedenis Frankryk na die voorpunt van die stryd teen goddelike waarheid gebring. En deur sy woede op te wek, kan 'n mens slegs plaë kry wat deur die goddelike hemelse regering gestuur word.

Wat was die voordele van vryheid? Eerstens, 'n onvergeetlike bloedbad, want die vryheid van die een is nie dié van die ander nie en dit het baie sterftes geneem voordat 'n basis vir aanvaarding deur kompromie gevind is. Maar vryheid kon nog nooit die probleem oplos om die rykdom wat deur die nasie geskep is, te deel nie. Gou het die rykstes beheer oor die nasie teruggeneem en die vyf Republieke van Frankryk is teweeggebring deur hierdie permanente stryd wat die rykes teen die armes geplaas het. Omdat die armes hulself nie daarby berus het om deur die rykes uitgebuit te word nie. En nou sal die ekonomiese krisis, veroorsaak deur die maatreëls wat teen Rusland geneem is, die situasie van die armes vererger, wie se regverdige woede wakker gemaak sal word. Danksy hierdie krisis ontdek ons in Frankryk die gevolge van die politieke keuses wat gevolg is gedurende dekades van misleidende voorspoed. Maar wie het by hierdie keuses baat gevind? Gierige beleggers regoor die wêreld. Gevolglik het Franse maatskappye een na die ander verdwyn. En dit het Frankryk twee jaar in inperking geneem vir politici om die werklike situasie in hul land te ontdek. Hierdie ontdekking herinner my aan hoe president Jacques Chirac in 'n televisieprogram sy verbasing uitgespreek het om jongmense in 'n baie pessimistiese gemoedstoestand te sien. Hy het hierdie reaksie nie verstaan nie. En hierdie getuienis bewys hoe die Franse politieke elites finansiële en ideologiese geskei was

en bly van die Franse volk. Na die godsdienstige regs van generaal de Gaulle, het die sake-regse gekom, op sy beurt oorgedra deur die sosialisme van François Mitterrand, wat op sy beurt vinnig in die kaviaar-links omskep is. Die kwaad lê dus fundamenteel in menslike selfsug wat die rykes dryf om al hoe ryker te wil word. En sonder geld is mag buite die bereik van die armes. Onreg is dus die hoofvraag van toegang tot vryheid.

Die demonstrasie wat in Frankryk gemaak is, word bevestig deur die verdeling van die wêreld in twee hoofkampe wat na die einde van die Tweede Wêreldoorlog gestig is; in die Weste, die kamp van die ryk NAVO-wenners wat deur die VSA en die Wes-Europese nasies gevorm word; in die Ooste, die armes regeer deur die kommunistiese stelsel, die nasies onder leiding van Sowjet-Rusland. Hierdie binêre verdeling het God toegelaat om te demonstreer dat nóg kapitalisme nóg kommunisme, die absolute teenoorgestelde daarvan, in staat was om geluk aan mense te bied. Hierdie goddelike demonstrasie het geëindig met die val van die USSR omstreeks 1992. Na hierdie val het Rusland homself stadig herbou onder V. Poetin se presidentskap. Die huidige regime is gekenmerk deur die kommunistiese gees, hoewel dit op kapitalistiese basis ontwikkel is. Dit is ook die geval in China. Sodat die opposisies nie meer kapitalisme teen kommunisme opstel nie, maar nasionalistiese kapitaliste teen mekaar. En dit is hierdie tipe nasionalistiese opposisie, wat met mekaar meeding en die teenstander wil uitskakel om die wêreld te oorheers, wat die gunstige toestande vir 'n finale Derde Wêreldoorlog skep. En in hierdie konteks sal ryk en arm, Galliërs en ander, inderdaad die indruk hê dat "die lug op hulle koppe val" oor die hele bewoonde aarde. Die Weste was reeds baie verbaas om te ontdek dat Rusland in staat was om 50 000 bomme per dag na Oekraïne te stuur. Maar hierdie vermoë is te danke aan voortdurende voorbereiding deur Rusland; dit in ooreenstemming met die rol wat dit in God se plan van geregtigheid moes speel. Maar Rusland is onbewus van Jesus se plan daarvoor, en hul wapenopgaar is te wyte aan hul vrees vir 'n aanval deur die VSA. Laastens, ons Galliërs sal nie so verkeerd gewees het nie, aangesien " *die sewende van die laaste plaag van God* " met die wederkoms van Christus volbring sal word deur 'n reën van " **groot** " klippe " **hael** ", volgens Apo. 16:21: " **En 'n groot hael** , waarvan die gewig 'n talent was, het uit die hemel op die mense geval; en die mense het God gelaster oor die plaag van die hael, omdat die plaag baie groot was. "

Nadat menslike mislukking gedemonstreer is, kan die perfekte model wat deur God ontwerp is, koninklik en glorieryk perfekte geluk bied aan die verlore uitverkorenes wat die intelligensie gehad het om te verstaan dat Hy alleen dit kon bied. Maar Jesus het ons in Markus 10:23 gewaarsku: "Toe kyk Jesus rond en sê vir sy dissipels: *Hoe beswaarlik sal dit wees vir die wat rykdom het om in die koninkryk van God in te gaan!* " Maar dit is ek wat na hom byvoeg dat hierdie pad nie meer toeganklik is vir arme " *rebell* " nie. Want by die laaste oordeel is daar onder die gevalle en die uitverkorenes " **grootes** ", die rykes, en " **kleines** ", die armes," volgens Openb. 20:12: " *En ek het die dooies, groot en klein* , voor die troon sien staan. Boeke is oopgemaak. En 'n ander boek is oopgemaak, naamlik die boek van die lewe. **En die dode is geoordeel volgens hulle werke** , uit die dinge wat in die boeke geskryf is . Let daarop dat oordeel gebaseer is op " **werke** " ,

geloof, wat God nie eers noem nie. Rykdom en armoede word op dieselfde manier beoordeel, deur dieselfde goddelike Bybelse wet, deur Jesus Christus, die opperste perfekte Regter.

Kan jy jou 'n wonderliker lewenswyse voorstel as wanneer die God wat die heelal geskep het, die dienaar van sy verlose uitverkorenes word, selfs hulle voete was, wat deur die stof van die aarde besoedel is? En waar bied dieselfde God sy menslike lewe aan om die sondes te verlos van diegene wat Hom liefhet en al sy waarheid liefhet? Dag na dag sal die lewe moeiliker word om in die gesig te staar, vir die regverdiges en die onregverdiges, maar die regverdiges weet waarom hierdie euwel opgelê word, anders as die onregverdiges wat dit ignoreer.

GODSDIENS: DIE BESTE EN DIE ERGSTE

Godsdiens is die enigste aksie wat 'n begeerte toon om ons met die Skeppergod te verbind, of, in die geval van heidendom, met vermeende maar valse gode. Dit verteenwoordig die beste van dinge wanneer dit waar is en 'n ware verbinding met die Gees van die lewende God toelaat, maar word die ergste van dinge wanneer dit die mens met die duiwel en sy demone verbind omdat hy dae beoefen wat deur die ware God verbied en veroordeel word. In hierdie tweede geval bly sy antwoord steevast dieselfde, die lewe word getref deur die veelvuldige vorme van sy vloek.

Die beste van godsdiens verskyn baie selde in die Bybel, maar die mooiste voorbeeld is die heerskappy van koning Salomo, veral as gevolg van sy keuse vir wysheid terwyl God hom volkome vryheid van keuse gegee het volgens 2 Kron. 1:7 tot 10: “*Gedurende die nag het God aan Salomo verskyn en vir hom gesê: Vra wat U wil hê Ek moet u gee. Salomo het God geantwoord: “U het groot guns aan my vader Dawid bewys en my in sy plek koning gemaak.” Nou, YaHWéH God, laat u belofte aan my vader Dawid vervul word, want U het my koning gemaak oor 'n volk so talryk soos die stof van die aarde! Gee my wysheid en begrip, sodat ek kan weet hoe om hierdie volk te lei. Want wie kan u volk, hierdie groot volk, oordeel? Toe sê God vir Salomo: Omdat dit in u hart is, en u nie rykdom of welvaart of eer of die dood van u vyande of selfs 'n lang lewe gevra het nie, maar wysheid en begrip vir Uself gevra het, om my volk oor wie Ek jou koning gemaak het, te oordeel—wysheid en begrip is aan U gegee. Ek sal jou ook rykdom, welvaart en eer gee, soos geen koning voor jou gehad het nie, en ook geen koning na jou sal hê nie.*” Hierdie ervaring wat Salomo beleef het, het my nog altyd geboei en verblind. En God maak dit duidelik dat dit in die hele menslike geskiedenis uniek is en nie herhaal sal word nie. Wysheid is inderdaad die hoogste waarde wat die lewe kan bied, maar slegs God kan dit gee en ons weet dat Hy gee aan diegene wat het; wat beteken dat wysheid aan die waarlik wyses gegee word volgens God en nie volgens menslike standaarde nie. Want die mensdom gee homself ook wyse manne, maar hulle is net so korrup soos die res van die mensdom, sodat hulle raad tot die gevreesde ergste lei. Deur wysheid te kies en dit van God te verkry, was Salomo 'n seën vir sy volk, wat gelei het tot 'n buitengewone tyd van vrede en voorspoed. Deur hom het al die rivieroewer- en

grensvolke voordeel getrek uit hierdie vrede en voorspoed: dit was amper die paradys op aarde. Ons moet besef wat die ywer van die koning van Libanon beteken om die hout te verskaf vir die bou van die tempel, die woning wat vir God opgerig is. Die hele aarde en sy koninkryke het bly en gretig gelyk om Salomo te vereer, wat bekend was vir sy goddelike wysheid. En almal van hulle, as een volk, het op die een of ander manier deelgeneem aan die bou van hierdie huis van die ware God, sonder om egter tot Hom bekeer te wees. Maar in hierdie ervaring het God gedemonstreer dat vrede moontlik gemaak kan word wanneer Hy wil. Wat beteken dat wanneer dit verdwyn, vervang deur oorlog, dit ook is omdat hy dit wil hê. Hy kon sy mag oor die hele lewe nie beter demonstreer nie. Helaas het hierdie idilliese prentjie verander met die verouderende Salomo en hy het grootliks teen God gesondig soos blyk uit die verhaal in 1 Konings 11 waaruit ek verse 9 tot 13 aanhaal: “ *Yahweh was toornig op Salomo omdat sy hart van Yahweh, die God van Israel, wat twee keer aan hom verskyn het, afgewyk het. In hierdie verband het Hy hom verbied om agter ander gode aan te loop; maar Salomo het die gebooie van YaHWéH nie gehou nie. Toe sê Yahweh vir Salomo: Omdat jy dit gedoen het en my verbond en my insettinge wat Ek jou beveel het, nie gehou het nie, sal Ek die koninkryk van jou afskeur en dit aan jou dienaar gee. Net sal Ek dit nie in jou lewe doen nie, ter wille van jou vader Dawid. Ek sal dit uit die hand van jou seun afskeur. Ek sal egter nie die hele koninkryk afskeur nie; Ek sal een stam aan jou seun oorlaat ter wille van my dienaar Dawid en ter wille van Jerusalem wat Ek verkies het.* Na Salomo en sy wysheid het die tyd van twis, haat en uiteindelik die skeuring tussen die stamme van Israel en dié van Juda gekom, waaroor koning Rehabeam regeer het. Let daarop dat God Salomo se seun oorlogagtig maak teenoor die stamme van Israel, aan wie Hy in 1 Konings 12:11 sê: “ *My vader het julle 'n swaar juk laat dra, maar Ek sal dit vir julle swaarder maak. My vader het julle met swepe getugtig, maar Ek sal julle met skerpioene tugtig.* ” Salomo se hele lewe is 'n les wat die seën van wysheid en gehoorsaamheid leer, en dan die vloek van ongehoorsaamheid. In hierdie Bybelse getuienisse blyk dit dat sy lewe baie sleg geëindig het en dat sy ouderdom nie die belangrikheid van sy laaste ontrouhede vir God verminder het nie. Ook soos Eseg. 18:24 leer, sy vorige geregtigheid is deur God vergeet en sy tyd op aarde eindig in 'n dodelike goddelike veroordeling: “ *As die regverdige hom van sy geregtigheid afkeer en onreg doen en handel volgens al die gruwels van die goddelose, sal hy lewe? Al sy geregtigheid sal vergeet word, omdat hy onreg en sonde gedoen het; daarom sal hy sterwe.* ”

Aangesien God alle lewe rig, met respek vir die vrye keuses van sy skepsels, moet elke situasie wat bestudeer word op 'n godsdienstige wyse bestudeer word. Dit is duidelik dat die goeie of slegte godsdienstige natuur die goeie of slegte vrugte bepaal. En in die geskiedenis van Frankryk, die godsdiensoorloë waarin Protestante en Katolieke mekaar wreed geveg en doodgemaak het, was hierdie vrug wat deur die twee opponerende godsdienste voortgebring is, oorlog en wreedheid. Die vrede van Christus was nie op enigeen van hierdie stryderye nie. Terselfdertyd was dit slegs op diegene wie se oorlogsugtige panoplie slegs geestelik was en die vrug van die vreedsame sagmoedigheid van Christus gedra het. In die blindheid wat hulle sedert 1843

teister, het Protestante wat getrou gebly het aan die Roomse Sondagsrus nie die verskil opgemerk tussen die vreedsame geestelike soldaat en die een wat doodmaak en lewens neem nie. Maar Jesus Christus het hierdie dinge opgewek en ken dié wat aan Hom behoort, omdat hulle sy lesse onthou.

Dit is dus steeds deur godsdiens dat ons die konfliktsituasies van ons moderne tyd beter kan verstaan. Trouens, om die situasie in Oekraïne in 2022 te verstaan, moet ons reeds die Balkanoorlog verstaan het wat plaasgevind het van 31 Maart 1991 tot 12 November 2001, dit wil sê tien jaar van oorlog, reeds, op die drumpel van die Europese Unie. Die probleem het ontstaan uit die dood van Maarskalk Tito, diktator van 'n kommunistiese regime wat in Joego-Slawië gevestig is, wat bestaan het uit Ortodokse Serwië, Katolieke Kroasië, Moslem-Bosnië-Herzegowina en Katolieke Slowenië. Laasgenoemde het sy onafhanklikheid, erken deur Duitsland, eers ná die dood van Maarskalk Tito verkry. Maar godsdienstige teenkating van ander kante het tot oorlog gelei. 'n Eerste les wat geleer moet word, is om te verstaan dat godsdiens wat deur God vervloek is, oorlog kweek. Die vrede wat Joego-Slawië voorafgegaan en verenig het, was te danke aan die kommunistiese regime wat godsdienstige eise verhoed het. Ook was hierdie Joego-Slawië soos 'n pot gevul met kookwater wat deur 'n deksel gehou is, verteenwoordig deur Maarskalk Tito. By sy dood word die deksel afgeblaas en die godsdienstige aard van die verenigde kampe word wakker gemaak en stel godsdienste teen mekaar. Godsdienste wat deur God vervloek is, kry weer hul skadelike rol vir hul volgelinge; oorlog bring sy nuwe dooies voort. Maar ongelukkig vir die Westerse bevolkings en hul leërs wat as vredesbewaarders ingegryp het ten spyte van die Amerikaanse en Franse bombardement van Serwië, wou waarnemers en kommentators in die media en politici nie die godsdienstige aspek van die betrokke konflikte raaksien nie. Dus is geen lesse geleer nie. Maar in 2022, op 24 Februarie, het Rusland die gebied van Oekraïne met sy leërs en tenks binnegekom; Dadelik word almal wakker en paniekerig. Weereens het oorlog sy effek. En vir baie het hierdie oorlog sy oorsprong in hierdie aggressie deur die Russiese leer. Hierdie Russiese inisiatief is egter slegs 'n reaksie op ander gebeure wat hierdie oomblik voorafgegaan het. Daarom stel ek 'n verduideliking voor wat ons lei om die oorsprong van Oekraïne se onafhanklikheid na die verbrekking van die USSR op 25 Desember 1991 te ondersoek. Dit was ongetwyfeld die mooiste Kersgeskenk wat Westerlinge uit die hemel ontvang het. En die verandering van die Russiese vlag wat gevolg het, is baie betekenisvol; die ster, die sekel en die hamer van die rooi vlag van proletariese dirigisme het geval, vervang deur die twee horisontale bande van blou en rooi; Die blou van valse godsdienste en die rooi van die republikeinse sonde van die sondige mense voor God. Meer onlangs het 'n klein wit band die rooi van die blou geskei. Vergelykend, in die Franse vlag, is die drie kleure ewe groot. En die imposante wit deel bevestig die Franse smaak vir monargiese-tipe regering wat nietemin steeds geraam word deur die godsdienstige blou en die rooi van populêre republikeinse sonde. Vir Westerlinge is 'n pynlike en kommerwekkende bladsy omgeslaan, die toekoms het helder en voorspoedig gelyk. Die risiko van oorlog met Rusland het verdwyn; wat hulle toegelaat het om arrogant in te gryp in die Balkan-oorlog wat in die vroeë lente van dieselfde jaar 1991 begin het; Die

jaar wat ek uit die Adventistekerk gesit is, was 'n jaar vol belangrike gebeurtenisse. En vir my, wat die glorieryke wederkoms van Jesus Christus vir 1994 geleer het, kon hierdie Balkan-oorlog in 'n wêreldoorlog verander het, behalwe dat die Russiese agent tydelik geneutraliseer is.

Die belangrike feit om daarop te let, is dit. Toe Oekraïne in 1991 onafhanklikheid verkry het, was dit die tuiste van Russiessprekende Ortodokse en Oekraïense Katolieke. Hier weer, soos in Joego-Slawië, het die kommunistiese deksel godsdienstige eise en affiliasies onderdruk. Maar deur te verdwyn, kon die ou probleme net weer verskyn. En dis presies wat gebeur het. Maar jy moet verstaan dat in 1991 die regte van Russiessprekendes en Oekraïense sprekers gelyk en ewe legitiem was. Aanvanklik is hierdie regte gerespekteer, maar met verloop van tyd wou die Oekraïense Katolieke kamp die Russiessprekendes oorheers en het in 2014 die gevestigde Russiessprekende president omvergewerp en Oekraïens as die enigste taal afgedwing. Russiessprekendes staan hierdie veranderinge teë en vergader in die ooste van die land in die Donbass-streek. Watter reg het die Katolieke komponent om die taal en godsdienstige kultuur van die Russiessprekende komponent te onderdruk en uit te skakel? Was hulle nie teenwoordig en gelyk ten tye van onafhanklikheid nie? Hierdie skuldgevoelens van Katolieke Oekraïne word nie deur Westerse politici en mediafigure in ag geneem nie. Dit is egter juis as gevolg van hierdie onregverdige optrede dat die Donbass-oorlog, wat Rusland daartoe gelei het om die Krim te annekseer, en op 24 Februarie 2022 die oorlog of "spesiale operasie" wat deur Rusland teen die staatsgreep- en onverdraagsame Oekraïne gelei word, vanaf 2014 agtereenvolgens begin sal word.

Sonder enige vooroordeel teenoor die Russiese of Oekraïense kamp, vind ek in hierdie brutale toegang tot oorheersing van die Oekraïners wat vasbeslote is om die Russiessprekende komponent fisies dood te maak, iets wat bevestig is deur die Donbass-oorlog gedurende 8 lang en pynlike jare, 'n ooreenkoms met die magsverowering deur die Hitleritiese Nazi's van Duitsland wat hierdie mag verkry het deur al hul teenstanders fisies uit te skakel. Maar om hierdie vergelyking te tref, moet 'n mens Vladimir Poetin of Samuel genoem word, die man wat die gevolge van dade as gevolg van valse godsdienste onderskei, volgens die geestelike gawe wat God hom gegee het.

Om godsdienstvrede te bevorder wanneer Hy wil, skep God magtige en outoritêre regimes wat oormatige godsdienstige ywer mulband, byvoorbeeld die Romeinse republikeinse en toe keiserlike regime wat geweet het hoe om Joodse aggressiwiteit te beheer, en in sy tyd die Franse rewolusionêre ateïstiese regime wat 'n einde gemaak het aan die despotisme van pouslike Katolisisme. Maar om meer presies te wees, God se doel was nie om vrede te bied wat die opstandige en ongehoorsame mensdom nie verdien het nie. Om dus 'n einde te maak aan die gruweldade wat gepleeg is deur die koalisie van die pousdom en die monargie, wat Openb. 13:1 simboliseer as "die dier wat uit die see opkom", het God nog 'n monster, Franse nasionale ateïsme, verwek, wat Hy in Openb. 11:7 aanwys as "die dier wat uit die afgrond opkom". Jy kan verstaan dat die sleutel tot die interpretasie versteek is in hierdie twee woorde "see en diepte" wat in Genesis 1 aangehaal word, in die omgekeerde volgorde "diepte" dan "see" toe die "aarde" uit

die "see" geskep is. Die boodskap is doelbewus kinderagtig, maar vol subtiliteit, want God bedoel die begrip daarvan vir 'n werklik eenvoudige en logiese man wat hierdie kriteria van kleins af behou het. En Jesus het gewaarsku dat dit so was volgens Matt. 19:14: “ *En Jesus het gesê: Laat die kindertjies toe en verhinder hulle nie om na My toe te kom nie, want aan sulkes behoort die koninkryk van die hemele.* ” Dit is dus hierdie kinderlike eenvoud wat my gekwalifiseer het om die verduidelikings wat deur die Gees van God in die Naam van Jesus Christus gegee word, uit te dra. Want hierdie eenvoud is afwesig onder pastore wat in die skole van amptelike godsdienstige instellings opgelei is. 'n Baie nabye broer het selfs my verduidelikings as "simplisties" beoordeel en dit was ongelukkig nie sy enigste fout nie. Ja, die Skeppergod is lief vir eenvoud en nederigheid in sy skepsels en Hy plaas sy openbarings binne hulle bereik. Diegene wat van ingewikkelde dinge hou, sal teleurgesteld wees, aangesien hulle nie die goddelike lig sal ontvang nie. So bied God in Genesis in beeld, in hierdie volgorde, die verhoudings van opeenvolging aan wat "die afgrond, die aarde en die see" verbind. Maar in die Christelike era is die volgorde van verskyning anders: "die see, die diepte en die aarde." Elk van hierdie woorde kry betekenis in die skepping. "Die see" is die nuwe naam wat gegee is aan die waters wat voorheen "afgrond" genoem is en met hierdie naam ... afgrond God het die aarde wat met water bedek is, soos in die vloed aangewys, maar 'n aarde sonder enige lewe, selfs in die water. Die afgrond word dus gegee as 'n verwysing na die oorspronklike stadium van die nuutgeskepte aarde. In profesie, geestelik, sal die afgrond die vlak van geestelike niksheid wees, en daarom profeteer God in Openb. 17:8 die opeenvolging van die drie "diere" wat al drie onverdraagsame regimes aandui. Jy moet verstaan dat hierdie boodskap ontwerp is in die logika van die situasie wat tussen 1980 en 1991 geheers het, die datum waarop hierdie verduideliking aan my gegee is. God het vir my gesê, deur die apostel Johannes: " *Die dier wat jy gesien het, was* ", dit is " *die dier wat uit die see opkom* " wat die Katolieke godsdiens van die Romeinse pouslike regime in koalisie met die Franse monargie aandui wat dit veral ondersteun het; sy " *was* " tussen 538 en 1798; " *en sy is nie meer nie* " in 1980, toe ek, gedoop, die werk onderneem het om die profesie te ontsyfer. Dit is nie meer nie, want " *die dier wat uit opkom die bodemlose put* " van Openbaring 11:7 het dit vernietig. Die Franse Rewolusie en sy nasionale ateïsme het Koning Louis XVI agtereenvolgens in die guillotine gewerp en Pous Pius VI in 1799 in die tronk van die Citadel in my dorp Valence-sur-Rhône laat sterf. "Sy moet uit die afgrond opstaan en na die verderf gaan." Hierdie opstanding uit die afgrond illustreer die invloed van onverdraagsame ateïsme op die Protestantse godsdiens, onder wie se heerskappy die laaste Christelike godsdienstige onverdraagsaamheid weer sal verskyn. " *En die bewoners van die aarde wie se name nie van die grondlegging van die wêreld af in die boek van die lewe geskryf is nie, sal hulle verwonder wanneer hulle die dier sien, want dit was en is nie en sal nog wees.* " Die drie hooffases word dus aan die einde van die vers opgesom: " *dit was, dit is nie meer nie, en dit sal weer verskyn.* " Ek som dus op: dit was tussen 538 en 1798, dit is nie meer in 1980 nie, dit sal weer in 2029 verskyn, die jaar waarin hierdie onverdraagsame Protestantse en Katolieke koalisie sal getref word deur " *die sewe laaste plaë van die toorn van God.* " Die twee verskynings van die diere,

dit wil sê twee Christelike godsdienstige onverdraagsaamhede, het agtereenvolgens betrekking op die Katolieke geloof, dan die Protestantse geloof wat Openb. 13 agtereenvolgens in verse 1 en 11 aanbied. En beklemtoon hierdie indrukwekkende subtiliteit: In Openb. 13 neem die dier wat uit die aarde opkom, vers 11 as sy ondersteuning; wat dit verbind met Openb. 11 waar God in vers 7 "*die dier wat uit die afgrond opkom* " aanbied. Deur hierdie subtiële spel van konstruksie bevestig hy verder sy presisie "*sy moet uit die afgrond opstaan en na die verderf gaan* ." Maar in 'n ander verduideliking kan hierdie uitdrukking betrekking hê op "*die dier wat uit die see opstaan* ." En in hierdie geval is sy "opgang" uit die "afgrond" bedoel om die geestelike niksheid van sy optrede en sy godsdienstige leerstellings te bevestig. Trouens, deur hierdie presisie plaas God die Katolieke godsdiens op dieselfde geestelike vlak as Franse ateïsme. Dit is dus normaal dat sy haar volgelingen "*na die verderf* " lei. Hierdie interpretasie is nie sonder belang nie, aangesien ons weet dat hierdie Katolieke godsdiens die hoofteken van goddelike woede is, aangesien hy daarvoor verklaar in Openb. 18:24: "*... en omdat daarin die bloed van profete en heiliges en van almal wat op die aarde gedood is, gevind is.*" "Ons het hier die ERGSTE van GODSDIENS. En aan die einde van die wêreld sal die ERGSTE van GODSDIENS weer verskyn, hierdie keer oorheers deur die Protestantse geloof wat '*n beeld vir die dier sal vorm* ; wat beteken dat die beginsel van onverdraagsaamheid weer toegepas sal word na die einde van die Derde Wêreldoorlog deur die oorlewende Protestantse en Katolieke koalisie. Ek moet jou herinner wat die "*dier " uitmaak* ." Dit is godsdienstige onverdraagsaamheid wat moontlik gemaak word deur die assosiasie van burgerlike mag met godsdienstige mag. Besluite wat deur godsdienstige figure geneem word, word deur burgerlike en militêre owerhede onder verskeie vorme van dwang opgelê; die laaste is die dood. In die geval van *die Protestantse "dier uit die aarde* " is burgerlike mag nie dié van konings nie, maar dié van staatshoofde, sekulêre of godsdienstige leiers. Hierdie laaste "dierlike" onverdraagsaamheid sal nie baie lank duur nie, 'n maksimum van een jaar, maar onder die goddelike toorn wat dit voortdurend met sy laaste plaas sal tref, sal dit 'n maksimum vlak bereik deur uiteindelik die dood te verorden vir diegene wat teen Roomse Sondag gekant is. Deur die donker kontakte van spiritualisme, wat Johannes "*die kultus van engele* " noem, sal die demone die Sabbathouers beskuldig, wat hulle as verantwoordelik vir die goddelike plaas sal voorhou. Dit sal nie meer neem vir hul doodsvonnis om aangeneem en gesamentlik goedgekeur te word nie. Hier is wat die apostel Paulus sê oor hierdie "*aanbidding van engele* " in Kol. 2:18-19: "*Laat niemand julle die prys van julle ras beroof deur 'n selfbehepte nederigheid en aanbidding van engele nie* , terwyl hy dwaas is. " *verwaand in die bedink van die vlees, sonder om vas te hou aan die Hoof*, uit wie die hele liggaam, saamgevoeg deur gewigte en bande en saamgebind, toeneem saam met God ." Hierdie liggaam van Christus is die Vergadering van die Uitverkorenes. En in hierdie lering waarsku Paulus diegene wat geroep is teen die verleidings van die ERGSTE verleidelike en misleidende GODSDIENS.

Daar is niks ERGER om te vrees as valse GODSDIENS nie. Omdat dit in staat is tot die ergste en soms om die skyn van die "beste" te mislei, wat humaniste behaag. Haar minagting vir die waarheid wat deur God geopenbaar is, plaas haar

onder die besluite van die duiwel. En solank God nie blykbaar die situasie aan die kaak stel en ontmasker nie, gee die oppervlakkige menslike massas Hom al hulle vertrou.

En hierdie menslike massas het niks meer as vrede lief nie.

Sedert 1945 het God Europeërs relatiewe vrede gegee, maar dit het 77 jaar geduur, wat aansienlik en skaars is in die geskiedenis van volke. Hierdie tydperk word geprofeteer as die tyd wanneer " *die dier nie meer is nie* ", soos ons so pas hierbo gesien het. Maar hierdie vrede was nie te danke aan die konstruksie van die EU nie, soos ons lank reeds oortuigde Europeërs hoor sê. Nee, hierdie vrede is deur God gegee om die Westerse rebelle toe te laat om voort te gaan met die eise van hul vryheid, verower en gelegitimeer, progressief maar op 'n baie versnelde wyse, sedert die jaar 1994 waarin die Sewendedag-Adventistekerk terselfdertyd deur Jesus Christus " *uitgebraak* " is. Die vrugte wat deur die hemel vervloek is, het dus vererger.

Afhangende van of dit waar of vals is, lei godsdiens die menslike siel na ewige geluk of na die definitiewe ongelukkigheid van vernietiging, dit is dus reg om daaraan toe te skryf: DIE BESTE of DIE ERGSTE.

Die verontwaardiging van ongelowiges en ongelowiges

In die gedagtes van ongelowiges en ongelowiges is 'n standaard van wat aanvaarbaar is, vasgestel wat klaarblyklik nie rekening hou met die mening van die God na wie die meeste mense nie eers uitroep of nie meer beweer dat hy bestaan nie, en diegene wat in sy bestaan glo, neem nie rekening met sy geopenbaarde wense nie. Humanistiese denke oorheers en wee enigiemand wat dit nie deel nie. Vanuit die humanistiese oogpunt is hy noodwendig 'n min of meer gevaarlike fanatikus, maar nietemin gevaarlik.

Vandag, Sondag 17 Julie 2022, word die 50ste herdenking van die Joodse byeenkoms van die "Vel d'Hiv" in Frankryk herdenk, ^{die} naam van 'n groot binnenshuise velodrome in Parys. In gehoorsaamheid aan die Duitsers het Maarskalk Pétain se regering die aanhouding van baie Jode georganiseer wat aan hulle uitgelewer sou word. Sedert 1942 het die "finale oplossing" begin en Jode is massief uitgeroei in die "SS"-kampe wat in Pole gevestig is. Op hierdie manier kon die Duitse bevolking hierdie tragedie ignoreer en die verantwoordelikheid het uitsluitlik by Hitler en sy Nazi-party gelê. En vir hierdie humanistiese denke lyk die ding monsteragtig en onmenslik.

Hier laat ek hierdie humanistiese denke staan en ondersoek ek hierdie onderwerp in verhouding tot die Bybel wat al die openbarings uitdruk wat God aan die mensdom gee om dit in staat te stel om die betekenis van dinge en gebeure wat volbring word, te verstaan. En die eerste ding wat by my opkom, is dat die Joodse volk nie 'n normale volk onder andere is nie. Hulle is die enigste mense wat deur die direkte ingryping van God op aarde geskep is. Hy het Abraham gekies, sy seun Isak, sy seun Jakob wat Israel geword het en wat Hy tot 'n volk gemaak het gebaseer op sy twaalf patriargale seuns van twaalf stamme. So alles

wat hierdie mense raak, is nie gewoon nie. Om hom 'n vaderland te gee, het God die mans, vroue, oumense en kinders wat in Kanaän gewoon het, uitgeroei. Dit was die eerste goddelike volksmoord sedert die vloed in die tyd van Noag. En hierdie groot offer van lewe gee God spesiale regte oor die lewens van sy volk Israel; dit des te meer so aangesien hierdie Israel georganiseer was om 'n model te vorm waarvan die ervaring met God as 'n les sou dien vir die geslagte wat mekaar sou opvolg tot die einde van die wêreld. Daar was die tyd van rigters, dié van konings, en soveel mislukkings dat God uiteindelik sy volk oorgegee het aan die Galdeërse heidene van Babilon wie se koning Nebukadnesar tot God bekeer het danksy die getuienis van die profeet Daniël. Daar was steeds baie sterftes onder die Jode en slegs die oorlewendes is na Babilon en sy ontsaglike gebied geneem. Vir die Jode is die dood wat deur God gegee word niks abnormaals, niks skandaligs nie, want die dood is die loon wat Hy aan die sonde gee. En hierdie volk sondig oorfloedig, so gevolglik word hulle dikwels deur die dood getref. Aan die einde van die ou verbond, deur sy Messias Jesus Christus te weier, verwerp hy die nuwe verbond wat deur God voorgestel is; Dit is 'n enorme sonde wat hierdie keer die hele Joodse nasie veroordeel: dit moet verdwyn. In 70 het die Romeine die saak onder beheer geneem; Jerusalem, sy tempel, sy Levitiese heiligheid, word vernietig en die mense grotendeels uitgemoor. Gedurende die Christelike era was hulle onder die nasies verstrooi en veral in Spanje is hulle geteiken en erg vervolg. Tot die oorlog van 1939-1945 toe Hitler hulle die teken van sy wraaksugtige haat gemaak het. En daar, hierdie keer, word moderne metodes georganiseer om hulle te versmoor en hul lyke word in verbrandingsoonde, die krematoriums, verbrand. Die dodetal word op ongeveer ses miljoen geraam. Natuurlik, wat die humanis skok, is om te sien hoe burgerlikes doodgemaak word, want in die Weste maak oorlog amptelik, volgens konvensies, net soldate, militêre personeel, dood. Dit is waar jy die vorige strawwe moet onthou wat slegs goddelike strawwe was. En die jongste een is geen uitsondering nie, die volksmoord wat deur die Nazi's georganiseer is, is deur mense uitgevoer, maar onder goddelike inspirasie, want God wou aan die hele mensdom 'n herinneringsboodskap stuur wat sy geregtigheid uitdruk voordat Hy die tyd van die laaste toetse voorberei het wat vir die einde van die wêreld geprogrammeer is.

En vir diegene wat in God glo, hoe is hierdie aksie meer monsteragtig as die volksmoord van die inwoners van Kanaän? Het God Abraham nie gewaarsku dat “sy nageslag hierdie land as erfenis sou ontvang, maar die ongeregtigheid van die Amoriete wat daarin gewoon het, was nog nie vol nie”? Vierhonderd jaar later was sy, en God het hulle almal deur giftige perdebye en ander dodelike siektes laat omkom. Ek onthou dat hierdie menslike ras die reuse-grootte van die antediluviaanse reuse behou het. So het God 'n tweede rede gehad om hulle uit te skakel. Sonder God het die klein Israeliete geen kans gehad om hulle te verslaan nie, daarom het God dit op Homself geneem om dit te doen. In 1942 het hy Duitse Nazi-denke as sy instrument van dood gekies. Hierdie verhaal neem ons terug na die toets van geloof waaraan Israel onderwerp is na sy uittoeg uit Egipte. Die ongelowiges onder hulle het teruggediens vir menslike beperkings, terwyl ware

gelowiges soos Moses, Josua en Kaleb geweet het dat niks by God onmoontlik is nie.

Vandag, in Julie 2022 en tot die wederkoms van Christus wat in die lente van 2030 verwag word, kenmerk hierdie vertroue wat in die God geplaas word vir wie niks onmoontlik is nie, steeds ware geloof wat God behaag.

Maar die goddelose wêreld is verontwaardig oor alles wat sy waardes weerspreek en aanval, en ignoreer dat God, van sy kant, dieselfde aan hulle doen. Maar in net 'n paar jaar het die wêreld se waardes baie verander. Hoe kan ons hierdie enorme en vinnige veranderinge verklaar? Weereens sal die ongelowiges nie die regte antwoord hê nie, maar hulle sal dit waarskynlik verduidelik deur te sê dat hulle al hoe intelligenter geword het. Was dit nie wat Satan aan Eva voorgestel het, wat tydelik geïsoleerd en geskei was van haar man Adam, om haar te druk om God se bevel te verontagsaam nie: "Jy mag daarvan nie eet nie"? En ja, alles wat geen logiese menslike verduideliking het nie, het sy verduideliking in die onsigbare hemelse lewe van die slegte engele; onsigbaar, ja, maar baie aktief en baie effektief. Aangesien 2030 vir hulle, net soos vir ons, die einde van hul hemelse lewe sal aandui, is dit nie moeilik om te verstaan dat die min tyd wat vir hulle oorbly, hulle daartoe lei om hul pogings te verdubbel om die mensdom te verdraai nie, en veral wanneer dit "vals" Christelik is; wat die geval is met Westerse nasies.

Seksuele perversies was nog altyd die maatstaf wat die grens aandui van wat vir God draaglik is. Dit was waar vir die vloed, soos dit was vir die einde van die Kanaäniete, en dié van Hebreeuse Israel. Nader aan die huis het die Nazi's die afwykende homoseksuele groepe van die Duitse "SA" uitgemoor. En in ons nuus het Tsjetsjeense gewapende groepe hulself die missie gegee om dieselfde met Rusland te doen. Hul haat teenoor hierdie praktyke, wat die mens onder die dier plaas wat dit nie doen nie, word geanimeer deur die Gees van God, heilig, suiwer en volmaak. Die eerste tekens van 'n aanval vanuit die hemel teen die bewoners van die aarde het sigbaar geword met die paniek van politieke leiers wat te kampe gehad het met 'n ernstige Covid-19-epidemie. In hul paniek het hulle dit as 'n pandemie met geweldig hoër dodelike gevolge beveg. Hulle het hul spaargeld verwoes en hulself verswak deur lang periodes van inperkings wat oor twee jaar versprei is, wat vroeg in 2020 begin het, soveel so dat hul finansiële potensiaal soos sneeu in die son gesmelt het. Voor dit, in 'n vorm van blindheid, het hulle tallose werksgeleenthede na China verskuif, en sodoende die werkloosheid verhoog wat nasies doodmaak. Dit is waar die belangrikheid van die konstruksie van die EU beklemtoon moet word. Voor hierdie konstruksie was die staatshoof se fokus uitsluitlik op sy eie land en moes hy die sosiale en industriële balanse vestig wat sy hele nasie in harmonie sou verryk. Deur China by wêreldhandel te betrek en sy produksie daarheen te verskuif, was die VSA die eerste wat groot finansiële winste gemaak het wat beleggers van oor die hele wêreld gelok het. Europese beleggers het hul belegging weg van Europa herlei, wat dus begin afneem en armer word het. Maar dit was nie onmiddellik sigbaar nie, want die winste wat gemaak is, is gedeeltelik in Europa verbruik. In Europa, waar die beginsel van hervestiging toenemend geïmplementeer is ten gunste van nuwe lidlande wat uit die armstes gekies is om 'n steeds goedkoper en minder

veeleisende arbeidsmag op die sosiale vlak te hê. Kortom, gierigheid het oppermagtig geheers in alle Westerse regerings en presidentskappe.

In 2012 het Frankryk vir François Hollande as president verkies, 'n man van die ENA, die Nasionale Skool vir Administrasie, wat nie 'n moraliteitsdiploma toeken nie, want hierdie president is heeltemal sonder een. Hy alleen beliggaam 'n menigte verhoogkarakters deur sy sinisme, sy bedrog waardig aan Molière se Scapin, en ontrou, in sy getroude lewe en teenoor sy kiesers; beeld van die absolute verraaier. Hierdie man wat vir sy kiesers gesê het "my vyand is finansies" het uiteindelik finansies dubbeld bevoordeel. Aan die een kant, deur gesondheidsbeskerming verpligtend te maak deur middel van onderlinge versekeringsmaatskappye wat die aksie van die genasionaliseerde Maatskaplike Sekerheidsdiens verdubbel het; dus verdubbel die koste van gesondheidsbestuur in Frankryk. En aan die ander kant, deur die politieke loopbaan van die jong finansier Emmanuel Macron te bevorder wat in 2017 president geword het. Hierdie president Hollande is so merkwaardig vir sy ontelbare karakterfoute dat die profeet Michel Nostradamus die volgende kwatryn aan hom opgedra het: die kwatryn van eeu 2 nommer 88:

Die kringloop van die groot verwoestende feit,
Die sewende naam van die vyfde sal wees,
'n Derde groter as die vreemde strydlustige
Mouton Lutèce Aix sal nie waarborg nie.

Ek vertaal hierdie kwatryn soos volg:

Die kringloop : die proses of roete wat met herhaling volgehou word.

Van die groot verwoestende feit : van die groot verwoestende daad.

Die naam : die man, die karakter: François Hollande.

Sewende : die sewende president in die amp

Uit die vyfde sal wees : uit die vyfde republikeinse regime, dit wil sê, die 5de Republiek . François Hollande (die naam) "sal wees" in presidensiële aktiwiteit.

Uit 'n derde : die grootste wat uit die derde wêreld of die derde stand kom, dit wil sê die Franse volk. 'n Persoon wat nie met die saak verband hou nie, volgens die Larousse-woordeboek. Hierdie definisie is perfek geskik vir Islam wat in 'n oorspronklik Christelike land gevestig is.

Groter : Meer eerbaar en meer dominant as perverse Frankryk.

Die vreemde : die Moslem-buitelander.

Oorlogvoerderig : opstandig en vyandig

Skape : skape wat geslag word vir die Eid van Islam: dit wil sê, die een wat deur Moslems geslag word. Massa-keelsnyding van ISIS-slagoffers word aanlyn geprojekter.

Lutetia : Parys, die koninklike setel van Noord-Frankryk in die tyd van Nostradamus, d.w.s. die huidige sentrum van republikeinse nasionale gesag in die Noorde.

Aix : Aix en Provence, koninklike setel van Suid-Frankryk in die tyd van Nostradamus, d.w.s. die sentrum van die republikeinse nasionale gesag van die Suide.

Sal nie waarborg nie : sal nie kan beskerm nie. President François Hollande (die naam) sal nie Franse slagoffers kan beskerm nie.

Die kringloop (die historiese roete of proses wat gevolg is) van die groot verwoestende feit (van die aksie) (wat ondergang veroorsaak); die naam (François Hollande) sewende (president) van die vyfde (republikeinse regime), sal wees (in aktiwiteit, dit wil sê die persoon in beheer). Van 'n derde party (derde wêreld of derde staat, of derde persoon), groter (meer eerbaar omdat dit godsdienstig en dominant is), die oorlogvoerende buitelanders (die Moslem-Arabier, of kryger-Islam) Skape (geslag vir Eid in Islam) Lutetia (Parys), of Aix (stad van die koninklike gesag van die Suide van Frankryk) sal waarborg (Soos "skape" wat aan die dood oorgelewer word, sal die Noord- en Suid-Franse bevolkings nie beskerm word teen die aanvalle wat deur fundamentalistiese Islamisme geloods word nie: Islamitiese aanvalle deur die Kalifaat DAESH-groep: In Parys, op 7 Januarie 2015, teen die komediant van Charlie Hebdo: 12 dood; en op 13 November 2015, teen die Stade de France: 1 dood; teen die Dansende Bataclan en kroë: 130 dood - 413 beseer; in Nice in die Suide, op 14 Julie 2016: gelei deur 'n Islamis, ry 'n vragmotor in die skare in: 86 dood - 458 beseer). Die woord "skaapvleis", geplaas voor "Lutetia en Aix", teiken deur hierdie twee stede, "diegene wat in die Noorde en Suide van Frankryk **geslag sal word** "; Vir die Noorde is die ding gedeeltelik volbring, maar vir die Suide lê die slagtings nog voor. Die ondergang dui dus terselfdertyd op die ondergang van die oorlogagtige verwoesting van die Franse nasie, maar ook op die morele ondergang daarvan, aangesien dit hierdie roekelose president was wat die wet van "die huwelik vir almal" met sy meerderheid wetgewende steun opgelê het. Die selfsugtige keuse van een man is as nasionale wet op die hele Franse volk afgedwing, hoewel 'n groot aantal burgers daarteen gekant was. Hierdie wet, wat gekom het om iets wat deur God as 'n gruwel beskou is, te regverdig en te wettig, het dus die gevolg gehad dat dit die ondergang regverdig het wat God dit sou laat ly. In hierdie kwatryn profeteer Nostradamus dat Frankryk deur groot ondergang getref sal word as gevolg van die sewende president van die Vyfde Republiek. Die feit is nogal uitsonderlik en dra definitiewe gevolge wat God vooraf wou aankondig. Hierdie ondergang word ook op 'n meer verborge manier geprofeteer in Openb. 11:7 waar hy Parys onder die naam " *Sodom* " aandui, en die vernietiging daarvan deur kernvuur, die moderne weergawe van " *vuur uit die hemel* ", profeteer. Hierdie kwatryn deur Nostradamus bevestig slegs die rol van die " *koning van die Suide* " wat in die profesie van Dan aangehaal word. 11:40 tot 45. Boonop, rakende die woord "kringloop", suggereer die profeet die idee van herhaling en dus die aandrang op 'n blinde en onverstandige humanitiese keuse wat tot die ondergang van die hele Frankryk sal lei. En hierdie aandrang is direk gerig op die ontvangs van hierdie strydvlugtige buitelanders op die gebied van Frankryk; dit nadat hy haar self uit sy land verdryf het. Omdat Frankryk wel die Maghreb gekoloniseer het, mees onlangs Algerië, maar ook Afrika, Libanon en Asiatiese lande waaruit dit mettertyd moes onttrek.

Dit is dus maklik om te verstaan dat humaniste, ver van om hul lot te versag, hul skuldgevoelens teenoor God vererger deur hul verontwaardiging, wat Hy afkeur, te vermenigvuldig. Hulle, wat slegs kleipotte is, val, deur hul wettiging

van sonde, die skeppergod aan wat 'n ysterpot is. Daarom het Hy die vorme van sy openbarings wat vir sy uitverkorenes bedoel is, vermenigvuldig, om hulle te laat weet dat sy oorwinning oor al sy vyande seker is en in sy aardse projek geprogrammeer is. Wat kan hulle doen teen die kinders van God wat hulle afskuwelike en stinkende inisiatiewe afkeur? Slegs wat God hulle sal toelaat. En as God dit toelaat, dan word alles aanvaarbaar en draaglik vir sy geliefde uitverkorenes.

Die republikeinse regime het sy wette al lank op godsdienstige Christene en Jode afgedwing. Maar sedert 1962 het die massiewe ontvangs van Algeriese en meer breedvoerig Maghreb-Islam probleme vir sekularisme veroorsaak wat Frankryk gedink het dit opgelos het. Maar die feite self bewys dat dit nie die geval is nie. Islam en sy waardes, onversoenbaar met republikeinse waardes, soos dié van ware goddelike Christendom, veroorsaak 'n botsing van beskawings binne die land Frankryk self. Islam buig nie voor die sekulêre republikeinse norm nie, en met goeie rede; die naam Islam beteken: onderwerping; maar onderwerping aan God, nie aan die Republiek van Frankryk nie. Daarom het Moslems, deur hulle in Frankryk te vestig, hul waardes gevestig en stem hulle slegs in om met sekulêre of Christelike Franse republikeine "saam te woon". Omdat saambly met die Jode reeds problematies en aggressief geword het, omdat die probleme wat tussen Israel en die Palestyne geskep word, na Frankryk ingevoer word, waar beide gemeenskappe teenwoordig is. Die reaksies van Moslems, wat vinnig gewelddadig raak wanneer hulle aangeval word, bevoordeel die land se godsdienstryd; omdat politieke leiers die bloedige gevolge vrees van beperkende maatreëls wat op hulle opgelê sou word. So kies hulle om "die kwessie in aanraking te bring" soos sokkerspelers doen om dinge te kalmeer. Omdat geen Moslem wat die naam werd is, gereed is om homoseksuele praktyk te legitimeer nie. En hy vind in hierdie wet wat dit wettig, net nog 'n rede om diegene wat reeds vir hulle "die honde, die ongelowiges" is, nog meer te verag. Ek is oortuig dat, sonder hul teenwoordigheid in Frankryk, die wette selfs meer dwingend sou geword het en met baie meer bindende krag toegepas sou gewees het. Vir ons, die geliefdes van Jesus Christus, is hierdie teenwoordigheid dus beskermend; Ten minste is dit die geval tot vandag toe, maar dis goed om dit te verstaan. Die ware Moslem het respek vir diegene wat God vrees soos hulle. Hul vyand is die goddelose, die goddelose, afskuwelik in sy gedagtes en sy werke. Boonop het die ware uitverkorenes in Jesus Christus die hoogste beskerming wat Moslems nie het nie.

Oor die dae, maande, jare en eeue het God al die afskuwelike verontwaardigings wat deur die monde van die goddelose uitgespreek is, opgeteken en in sy onbeperkte geheue opgehoop, en daarom neem Hy, om die situasie te illustreer, die beeld van 'n "toring" wat bestaan uit die opeenhoping van "sondes", in Openb. 18:5: "Want haar sondes het tot aan die hemel gereik, en God het haar ongeregthede onthou." Hierdie "opeenhoping" van "sondes" herinner ons daaraan dat God nie outomaties reageer elke keer as 'n ernstige "sonde" gepleeg word nie, maar in hierdie profetiese boodskap sê Hy vir ons dat geeneen daarvan deur Hom vergeet word nie, en dat straf aan die einde sal kom om rekenskap te gee van almal wat oor tyd gepleeg is. Dit is waar, gesamentlik,

vir die Pouslike Rooms-Katolieke Kerk waarna in hierdie vers verwys word, maar ook, individueel, vir elke skepsel wat in die hemel en op aarde ontstaan het. Maar dit geld nie vir die ware uitverkorenes nie, want hulle onwillekeurige "sondes" is in hul plek deur Jesus Christus versoen.

Hierdie sewende presidentskap van die Vyfde Republiek van Frankryk verdien om om verskeie redes opgemerk te word, want die ondergang het eerstens betrekking gehad op die Sosialistiese Party van president Hollande, waarvan die voormalige sekretaris aangebied is as 'n plaasvervangerkandidaat vir die gunstelingkandidaat Dominique Strauss-Kahn, wat ontslaan is weens 'n seksskandaal wat in 'n hotel in New York gepleeg is. Tot 2012 is die Sosialistiese Party die "kaviaarlinkse" genoem, maar vanaf 2012 was dit nodig om die naam "enjoyeuse" by te voeg, soveel het seksualiteit die vyfjaartermyn van hierdie sewende Franse president gekenmerk; van sy geheime bromponie-uitstappies vanaf die Elysée-paleis om by sy nuwe minnares aan te sluit, dinge wat deur joernaliste verfilm is, tot sy instelling van die wet op die huwelik vir almal. En uiteindelik het sy ontrouheid, outentieke verkiesingsverraad, sy sosialistiese party doodgemaak, wat die vertroue van die kiesers definitief verloor het: die ondergang was dus duidelik op alle vlakke sigbaar. Deur voordeel te trek uit die algemene wanorde, het kiesers, wat die Front Nationale tweede gesien het, uit spyt gekies om die jong finansier te verkies, 'n voormalige minister onder François Hollande wat verstaan het dat dit sinloos was vir hom om weer vir die presidentskap te staan. Morele ondergang gaan altyd ekonomiese ondergang vooraf. Dit was reeds die geval, in Europa, onder alle nasies, het ligsinnigheid oorheers en die oorlog het verwoesting veroorsaak deur die vernietiging van sy bombardemente. Ons sien die proses word hernu; Na die "Hollandse" morele ondergang kom die oorlogagtige ondergang wat opgewonde en uitgelok word deur die oorlogsugtige inisiatiewe wat teen Rusland geneem is, deur die jong president Macron en die Europese owerhede, na sy aanval op Oekraïne. So kom ons wag vir die res...

In die geskiedenis van Frankryk was die rol van die Sosialistiese Party aan bewind besonder skadelik vir ware Franse mense van oorsprong en lang familielyne. Die presidentskap van François Mitterrand en sy simbool, die "roos", is gewen deur "populistiese" idees wat humanisme tot die uiterste gedryf het. Dit was deur hierdie middel dat hy die kommunistiese stemme kon wen, wat destyds baie talryk was. Hierdie politieke dier, 'n prokureur in siviele sake, het die mees teenstrydige en ekstreme politieke verbintenisse in sy lewe ervaar: van die uiterste regs tot die uiterste links. Maar godsdiens veroorsaak ook groot bekerings, en die vermoë om 'n mens se mening te verander, is natuurlik in die mens. Die drama van sy presidentskap berus minder op hom en sy "goddelike" persoonlikheid, as op die arrogansie van sy ministers wat aan die ENA gegradueer het. Een van hulle het dit gewaag om woord vir woord aan joernaliste te sê wat haar op 'n nuuskanaal ondervra het oor die stemming oor immigrasie wat deur 80% van die Franse geëis is: "Ouers weet beter as kinders wat goed vir hulle is." In 2015 het die Franse, so verag, getreur oor die honderde dooies wat deur die jihadistiese van die Islamitiese groep DAESH vermoor is.

Net so het ek niks teen die Jode as individue nie, hulle is mense soos alle ander, behalwe dat die Bybel ons godsdienstig leer dat hulle eers deur God

vervloek is. En daar verander my siening van hulle. Deur die mond van die apostel Paulus, self 'n ware Jood, sê God vir ons in Rom. 10:1-4: “ *Broeders, die verlange van my hart en die gebed wat ek tot God vir hierdie mense bid, is dat hulle gered mag word. Ek getuig van hulle dat hulle wel ywerig vir God het, maar sonder begrip. Alhoewel hulle die geregtigheid van God nie ken nie, maar hulle eie geregtigheid probeer oprig, **het hulle hul aan die geregtigheid van God nie onderwerp nie** . Want Christus is die einde van die wet tot geregtigheid vir elkeen wat glo .* ” wat hom daartoe lei om in Rom. te sê. 2:9-10: “ *Verdrukking en benoudheid oor elke mens wat kwaad doen, eerste oor die Jood en ook oor die Griek! Heerlikheid en eer en vrede oor elkeen wat goed doen, eerste oor die Jood en ook oor die Griek!* ” Volgens die plan wat God in Daniël 9:24 voorspel het, het goeddoen beteken dat hy Jesus Christus as die Messias erken het wat deur God gestuur is, en kwaaddoen beteken dat hy Hom verwerp het. en dit is wat die hele nasie gedoen het, behalwe die apostels en die eerste dissipels wat deur Jesus Christus geroep is. As die mens die goddelike plan gehoorsaam het, sou daar nie meer enige spesifieke Joodse verteenwoordiging op aarde wees nie, soos Paulus weer in Rom. 3:28-29: “ *Daar is nie meer Jood of Griek nie, daar is nie meer slaaf of vryman nie, daar is nie meer man of vrou nie; want julle is almal een in Christus Jesus. En as julle aan Christus behoort, dan is julle Abraham se nageslag en erfgename volgens die belofte.* ” Omdat hy self 'n ware Jood was, het Paulus groot moeite gehad om God se veroordeling van die Joodse volk uit te spreek. Daarom, vol hoop vir sy volk, noem hy die val van “ **sommige takke** ” van die Jode in Rom. 11:17-18: “ *Maar as **sommige van die takke afgebreek is** , en jy wat 'n wilde olyfboom was, onder hulle ingeënt is en deel gekry het aan die wortel en die vettingheid van die olyfboom, moenie oor die takke roem nie. As jy roem, weet dan dat jy nie die wortel dra nie, maar die wortel dra jou.* » Dan gee Paulus 'n verduideliking van die situasie wat ek bevraagteken, want hy sê: “ *Jy sal dan sê: Die takke is afgebreek, **sodat** ek ingeënt kon word.* Dis verkeerd! Inderdaad, dit was nie die ongeloof van die Jode wat die bekering van die heidene toegelaat het nie; dit was slegs die vrug van God se plan. En my analise, gebaseer op die openbarings van die profesieë, lewer 'n goddelike uitspraak wat baie skerp en strenger is as dié wat Paulus vir sy volk uitgespreek het. Hy bevestig nietemin duidelik die goddelike veroordeling van die Jode “ *weens ongeloof* , ” en sê in Rom. 11:20-22: “ *Dit is waar; **Hulle is afgesny weens ongeloof** , maar jy staan deur die geloof. Moenie hoogmoedig wees nie, maar vrees; want as God die natuurlike takke nie gespaar het nie, sal Hy jou ook nie spaar nie. Let dan op die goedheid en die strengheid van God: strengheid oor die wat geval het, maar goedheid oor jou as jy in sy goedheid bly. anders sal jy ook afgesny word.* » Let dan op die belangrikheid van die “ **as** ” in hierdie vers 23: “ *Net so sal hulle, **as hulle** nie in ongeloof volhard nie, ingeënt word; want God is magtig om hulle weer te verstriek.* ” Die krag van God is nie in twyfel nie, want God verblind mense nie sonder dat hulle eers sy lig weier nie. Hul enting sal slegs van hul individuele geloof afhang, want 'n kollektiewe bekering is onmoontlik. Ek moet jou dus waarsku teen die optimisme van die apostel Paulus. Dit is waar dat in die laaste dae van die laaste toets van geloof, individuele Jode uiteindelik Jesus Christus en die vergadering van sy ware Christen-uitverkorenes sal herken soos geprofeteer in

Openb. 3:9: “ *Kyk, Ek sal hulle uit die sinagoge van die Satan maak, **van die wat sê dat hulle Jode is en nie is nie** , **maar lieg** ; kyk, Ek sal hulle laat kom en aan jou voete aanbid en weet dat Ek jou liefgehad het.* ” Hier is ten minste een oordeel oor die Jode duidelik geformuleer deur die Gees van Christus. Die laaste moontlike bekering sal plaasvind wanneer die beoefening van die Sabbat met die dood strafbaar sal wees. Ware geloof sal dan konkreet gemanifesteer word deur die waarlik uitverkorenes van alle godsdienstige oorsprong, insluitend Joodse. In Jer. 26:6 het God geprofeteer: “ *Dan sal Ek hierdie huis maak soos Silo, **en Ek sal hierdie stad tot 'n vloek maak vir al die nasies van die aarde** .* ” » Konkrete vorm van hierdie « vloek », die stad is vernietig deur die troepe van koning Nebukadnesar, na twee jaar van beleg, in - 586. Die weiering van Christus is betaal en bevestig deur dieselfde teken, in 70, deur die optrede van die Romeinse troepe van keiser Vespasianus, volgens Dan. 9:26: « *Na die twee-en-sestig weke sal 'n Gesalfde uitgeroei word, en hy sal geen opvolger hê nie. **Die volk van 'n heerser wat sal kom, sal die stad en die heilige heiligdom verwoes**, en hulle einde sal kom soos met 'n vloed; Daar word besluit dat die verwoesting tot die einde van die oorlog sal duur.* »

Wat godsdienstige verwarring op ons aarde skep, is die handhawing van godsdienstige keuses wat God agtereenvolgens veroordeel in die vordering van sy aardse reddingsprojek. Die nuwe alliansie het alle legitimiteit vir die voortbestaan van die oue verwyder. Dan moes die Christelike waarheid van die apostels voortgeduur het tot die wederkoms van Christus. Maar die vals Christelike oorheersing van die Rooms-Katolieke pouslike regime het hierdie goddelike program verwar. Dit verklaar die behoefte aan 'n Hervorming wat teen die einde van die geprofeteerde 1260 jaar van die pouslike heerskappy begin het. Hierdie Hervorming sou voltooi word, en dit sou voltooi word deur die Adventistewerk wat vanaf 1843 gestig is. Die goddelike program erken dus gedurende die Christelike era slegs vier opeenvolgende amptelike godsdienstige statusse: dié van die Jode, die Apostels, die Protestante en die Adventiste. Enige voortsetting na hierdie aflosse is onwettig. In Openbaring word finale Adventisme op **die begin daarvan gemik geseënd** , in Openb. 3:7 en **sy vervloekte einde** , in Openb. 3:14. Daarom, in die eindtyd, kan die ware uitverkore Adventiste hulself herken in die kriteria wat geopenbaar is in die “ *Filadelfia* ”-era van die begin van die “Sewendedag-Adventiste”-geloof, geseën deur Jesus Christus, wat so die standaard van die Adventiste beskryf wat Hy sal kan red met sy glorieryke wederkoms.

Aangesien die vervloekte status van die Jode so duidelik Bybels gedemonstreer word, moet u besef hoe skadelik hul politieke optrede vir die globale mensdom kan word, en reeds in alle lande waar belangrike rolle aan hulle gegee word. In die VSA het hul beduidende verteenwoordiging en rykdom die heropbou van die Staat Israel op die land van hul voorouers, wat Palestina geword het, verseker. En dit is aan hierdie terugkeer dat ons die Moslem-woede te danke het wat teen die Westerse wêreld wakker gemaak en ontwikkel is. In Frankryk, onder die sosialistiese regering, het ander Jode skadelike maatreëls getref, Regter Badinter het die doodstraf afgeskaf, omdat hy homself regverdiger ag as God wat dit ingestel het; gevolg: die euwel groei eksponensieel. Nog 'n Jood, Bernard

Kouchner, 'n burgerlike dokter, het die beginsel van humanitêre intervensie aangeneem, wat dus militêre operasies in die Balkan geregverdig het. Nog 'n Jood, Bernard Henri Levi, het president Nicolas Sarkozy oortuig om ons Libiese verdediger, kolonel Gaddafi, te vernietig. En in die nuus, in Oekraïne, brand die oproepe om hulp van president Zelensky, ook Joods, die mense wat hy lei aan om die Derde Wêreldoorlog uit te lok. Wat die vloek betref: dit kon nie beter wees nie. En hierdie nuus bring my terug na die huidige probleem van die politieke mag van die jeug.

Aangesien ons weet dat die mens deur geleefde ervarings gebou word, kan ons jongmense blameer wat nie in staat is om anders op te tree as wat hul kort lewenservaring van hulle gemaak het nie? Die jeugdigheid wat ons in beide Oekraïne en Frankryk sien, is verantwoordelik, maar nie skuldig nie. Die ware skuld lê in die ongodsdienstige aard van ons Westerse samelewings. Die verduideliking lê ook in die onvermydelikheid van tyd, wat beteken dat jongmense ou mense vervang. En moderne tye het 'n kloof aangemoedig tussen die musikale smaak van jongmense en dié van bejaardes. In 1930 het Be-bop en die Charleston reeds verontwaardiging uitgelok onder diegene wat voorheen die wals gespeel het. In die Oekraïne is die president so oud soos sy nasie sedert dit vry en onafhanklik van Rusland geword het. Hy was gebou op hierdie gedagte van onafhanklikheid, want hy het nie die tyd deurgemaak toe Oekraïne slegs 'n gebied van die magtige Sowjet-Rusland was nie; iets wat Vladimir Poetin self nie vergeet het nie, nadat hy die mislukking van hierdie Sowjet-pakt pynlik ervaar het. In Frankryk is Emmanuel Macron in Europa gebore, hy het slegs in hierdie konteks geleef; Dit regverdig sy gehegtheid aan die Europese Unie en sy vrees vir 'n geïsoleerde Frankryk, wat nietemin sy tyd van glorie en mag was. Hy dink slegs aan veiligheid in die unie wat krag maak. Dit is waar as hierdie unie op sterk lande van toepassing is, maar dit is ver daarvan om die geval te wees vir 'n suiwer kommersiële Europa.

Hierdie jongmense het in vredestye aan bewind gekom en hulle het self nie geweet hoe hulle in oorlogstye sou optree nie. En dit is ook waar vir elkeen van ons, want dit is slegs in 'n gevestigde situasie dat ons ons moed of ons vrees ontdek. Dit is hoekom die pragtige toesprake en getuienisse wat in vredestye gegee word, sommige van hul outeurs daartoe lei om hul lafhartigheid slegs in oorlogstye te openbaar. Die lewe hou groot verrassings in vir beide die beste en die slegste. En die verontwaardiging van mense is nog nie uitgespreek nie, want mense is verontwaardig oor alles wat hul waardes teenstrydig maak; en God en sy uitverkorenes doen dieselfde. maar vir hul hemelse waardes.

In hierdie boodskap het ek 'n kwatryn van die profeet Michel Nostradamus aangebied. Ek weet dat sommige dienaars van God dalk ontsteld of selfs geskok sal wees deur hierdie benadering. Dus moet ek hierdie keuse verduidelik. Jy moet eers verstaan dat God alleen in staat is om die toekoms te voorspel met die presisie wat duidelik blyk uit die profesieë wat deur Michel Nostradamus aangebied is. Die man was nie 'n toonbeeld van reinheid en heiligheid nie, maar die profeet Bileam ook nie; en God het hulle albei gebruik; wat nie beteken dat Hy hulle sal red nie. Hierdie gekwelde karakters het die voordeel vir hom gehad om konings, koninginne, die grotes van hierdie wêreld te nader, en Catherine de

Medici het Nostradamus haar adviseur en haar astroloog gemaak wat sy dikwels geraadpleeg het. Boonop was die Christelike geloof in sy tyd, gesentreer rondom die publikasie van sy werke in 1555, steeds baie duister, veral as gevolg van die minagting van baie oorlogsugtige Calvinistiese Protestante teenoor die bevel wat deur die hemelse Hoof van Christene, Jesus Christus, gegee is. Hierdie Protestante het hul lewens met wapens verdedig en met dieselfde wreedheid as die Katolieke ligas opgetree. En in hierdie geval is godsdiens gelyk aan sekulêre politieke toewyding. Die positiewe rol van Nostradamus se profesieë moet nie onderskat word nie. Ek het daarvan gehoor voordat ek God in die Adventiste-geloof gedien het. En die belangstelling wat ek in profesieë gehad het, het my voorberei vir hierdie diens aan God. Boonop is enige mens wat te doen kry met die bewyse van die aankondiging van 'n feit wat eeue later bevestig word, verplig om die bestaan van 'n onsigbare gees wat gebeurde organiseer, te erken. En in hierdie besinning word die basis gebou van wat ware geloof kan voortbring as die een wat dit lei ook gehoorsaam is, en nie opstandig nie.

Boonop is hierdie profesie nuttig vir God op 'n strategiese vlak. Want hy wou die menslike denke rig op die belangrikheid wat aan die geboorte van Christus gegee word en nie aan sy kruisiging nie; dit om vir sy elite van die uitverkorenes van die eindtyd die eksklusiwiteit te behou om die ware tyd van sy glorieryke wederkoms te ken. Nou, presies in die 10de ^{van} sy eeue, bied Nostradamus sy 72ste ^{kwatryn aan} wat die belangrikheid van die geboortedatum van Christus aanmoedig soos dit valslik deur die Katolieke monnik Dionysius die Kleine in die 6de ^{eeu bepaal is}. Hier is die teks van hierdie kwatryn:

Die jaar eenduisend negehonderd nege-en-negentig sewe maande
 Uit die hemel sal 'n groot koning van vrees kom,
 Wek die groot koning van Angoulmois op,
 Voordat Mars deur geluk regeer

Ek rekonstrueer die struktuur van hierdie vers en interpreteer dit soos volg:

Die jaar eenduisend negehonderd nege-en-negentig en sewe maande
 Opgestaan, die groot koning van engele (Latyn: angelus),
 Die groot koning wat (sondaars) bang maak, sal uit die hemel kom

Om te heers vir die geluk (van slegs die uitverkorenes) voor Mars en na die oorlog (Mars: god van oorlog).

In hierdie kwatryn bevestig die jaar 1999 en 7 maande die 2000 jaar wat tradisioneel aan die era van Christus gekoppel is; standaard waarop ek lank staatgemaak het tot 2018. Alles lyk dus waar, behalwe vir die Romeinse kalender wat gebruik is. Maar die aangeduide duur is in ooreenstemming met die goddelike plan wat oor 6000 jaar gebou is vir die seleksie van die uitverkorenes. In werklikheid sal wat hierdie datum 1999 en 7 maande aankondig, eintlik in die jaar 2029 bereik word, dit wil sê in 5999, sedert die oorspronklike sonde. Op hierdie dag van glorie en totale oorwinning van Jesus Christus, sal die verontwaardiging van die ongelowiges en die "verskrikte" ongelowiges vir die laaste keer uit hul leuenagtige monde bars. Ek dink selfs ek kan sê dat die genoemde "sewe maande" die begin van die "*sewe laaste plae van die goddelike toorn*" van Christus Jesus aandui, dit wil sê die uur van die einde van die tyd van kollektiewe en individuele genade. Trouens, hierdie profesie verbind die wederkoms van Christus aan die

sewe maande wat dit voorafgaan, wat die raaisel "voor Mars" verklaar. Die ware wederkoms van Christus sal plaasvind op 20 Maart 2030, die dag van die lente, dit wil sê "na Mars".

Jy kan dus waardeur dat jy in die profesieë van Nostradamus al die historiese besonderhede vind wat die profesieë van Daniël en Openbaring nie openbaar nie. Die rol van hierdie Bybelse profetiese tekste is om God se oordeel te openbaar soos aangedui deur die betekenis van die naam Daniël: God is my Regter. Nostradamus onthul van sy kant die voortdurende dramas wat God se oordele op die opstandige wesens wat hy oordeel, toedien. Die twee oorspronge en tipes profesieë is dus komplementêr en nie onderling uitsluitend nie.

In sy posisie as astroloog kies Nostradamus geen kant nie, nóg vir Katolisisme nóg vir Protestantisme. Hy sê net wat hy ontvang. En in sy brief gerig aan Hendrik II, koning van Frankryk, wat nie Hendrik II is nie, vrees hy nietemin nie om hom te vertel dat geen Katoliek die hemel sal binnegaan nie. Ek onthou dat sy groot reputasie gebaseer was op die aankondiging van die dood van Hendrik II, in toestand wat perfek deur hom 'n jaar voor die gebeure beskryf is. In 'n vriendelike steekspel het sy teenstander se spies gebreek, gegly en sy oog deur die goue helm van sy helm gepenetreer. Hy het in die kwatryn 35 van die eerste eeu geskryf:

Die jong Lyon sal die oues oorwin
In oorlogagtige velde deur enkelvoudige tweegeveg,
In 'n goue hok sal sy oë uitgesteek word
Twee klasse een, dan sterf 'n wrede dood.

Die jong Lyon was die graaf van Montgomery, 'n Protestant, wie se familie- en persoonlike wapen 'n goue leeu was. Die ou man wys na Hendrik II. In die toernooi word twee klasse of aanvalle gemaak, by die derde of tweede vind die drama plaas en Hendrik II sterf 'n wrede, stadige en pynlike dood.

Hier is nog 'n voorspelde drama wat goddelike oordeel in sy skryfwerk uitdruk. Dit sal binnekort vervul word en daarom raak dit ons, veral in ons tyd wanneer die onderwerp van die groot vervanging die onderwerp van die debatte van die onlangse presidensiële verkiesings omvergewerp het. Dit is kwatryn 18 van eeu 1:

Deur die onenigheid van Galliese nalatigheid
Sal die deurgang na Mahomet oop wees,
Die land en see van Senoise was deurdrenk met bloed,
Die Phocaeaanse hawe van seile en bedekte skepe.

Hierdie Galliërs is die Franse met baie verskillende opinies wat dus dikwels in tweedrag is soos hul voorouers: die Galliërs. Maar in die laaste dae is daar ook "nalatigheid". 'n Gedrag wat ons tyd baie duidelik openbaar en wat hulle tot ekonomiese ondergang gelei het. En tot die verkiesing van jongmense wat so onervare is soos hulle onvoorspelbaar, trots en koppig is. In die hedendaagse tyd, vasgevang in hul universalistiese humanistiese droom, is hierdie "nalatigheid" van toepassing op die gevaar wat die installering van Islam in die land Frankryk verteenwoordig, waar dus "die deurgang na Mohammed oopgemaak is". Die onmoontlike ooreenkoms met hierdie gemeenskap sal die gevolge hê wat in

hierdie kwatryn aangekondig word, wanneer Frankryk deur Rusland aangeval word, sal die gewapende Arabiese menigtes in die Suide verskyn, op "skepe wat die Phocaëiese hawe, Marseille, sal vul" en die gevegte sal hierdie gevolg hê: "die land en die see van Sénois () sal deurdrenk word met menslike bloed". Die "Galliese onenigheid en nalatigheid" sal dus duur betaal word. Hierdie plek, La Seyne sur Mer, is gemerk as die beginpunt van die kolonisasie van die Maghreb. Laat ons daarop let dat hierdie kwatryn dié van eeu II kwatryn 88, wat "die strydlustige vreemdeling" oproep, voltooi en bevestig.

Baie is al gesê en geskryf, vir en teen Nostradamus. Die Bybelse raad wat in 1 Tess. aangehaal word. 5:20-21 sê vir ons: “ *Moenie profesieë verag nie, maar ondersoek alle dinge; behou die goeie .*” In hierdie ondersoek “ *hou ek vas* ” en intelligent daaraan dat die nie-ervulling van ’n profesie nie bewys is dat dit vals is nie, want die enigste maatstaf wat lei tot die beoordeling daarvan, is die datum waaraan die interpreteerder dit koppel. Wat nie vandag bereik is nie, of tot vandag toe nog nie bereik is nie, kan môre of later steeds bereik word. Wat my werk betref, moes ek tot 1996 wag om te verstaan dat 1994 nie die wederkoms van Christus geprofeteer het nie, maar die veroordeling van die Adventiste-instelling wat, sonder om sy weiering te regverdig, die aankondiging van sy wederkoms vir hierdie datum geweier het; omdat geloof in hierdie terugkeer, selfs al was dit foutief, 'n daad van geloof was wat aangenaam, verwag en vereis is deur die Here.

Die lompheid van die sleg bekeerdes

Onverdraagsaamheid is slegs legitiem teenoor jouself, maar in geen geval teenoor ander nie. Die oortreding van hierdie beginsel was dikwels, tereg, die oorsprong van die brutale reaksies wat die vervolgings wat sistematies toegepas word, begin. Die oorsaak van 'n terugkeer van geweld is dikwels te wyte aan die brutale gedrag van God se dienaars, omdat hulle swak bekeer is en sonder intelligensie toepas wat ywerige dienaars van die ou verbond tot eer van God beoefen het. Dit is op hierdie vlak van dinge dat die noodsaaklike behoefte aan die " *vernuwing van die gemoed* " verskyn, waarvan die apostel Paulus in Rom. 12:2: " *En word nie aan hierdie wêreld gelykvormig nie, maar word verander **deur die vernuwing van julle gemoed** , sodat julle kan beproef wat die goeie en welgevallige en volmaakte wil van God is .*" Inderdaad, die kontekste van die twee opeenvolgende alliansies is baie verskillend.

In die ou verbond word die dienaars versamel in 'n volk wat aan God behoort, omdat Hy dit self vir hierdie doel geskep en gevestig het. Israel was sy uitsluitlike eiendom, 'n modelnasie waarin sonde in beginsel onwettig was, omdat die werklikheid heeltemal anders was. In hierdie Israel het die ywerige dienaars van God die reg gehad om die afgode wat deur die afgodedienaars van die land opgerig is, te vernietig. En die konings van Israel en Juda is skuldig en verantwoordelik gehou vir hierdie dinge wat deur God as “ *afskuwelik* ” beskou is. Daarom is die boeke Kronieke en Konings geskryf sodat die herinnering aan hierdie ontroue gedrag bewaar sou bly en God se dienaars tot die einde van die

wêreld kon leer sodat hulle nie hul sondes sou beoefen nie. Die ou verbondskonteks is egter gekoppel aan hierdie aardse, vleeslike nasionale aspek van die Israel van God; dit tot die punt om hulle te verenig om hulle van ander volke te onderskei deur die teken van die besnydenis van die vlees.

In die nuwe verbond is die konteks heeltemal verander. Jesus stuur sy dienaars “ *soos skape onder wolwe* ”, volgens Matt. 10:16: “ *Kyk, Ek stuur julle soos skape onder wolwe. Wees dan wys soos slange en onskadelik soos duiwe* . Hulle woon nie meer binne die nasie wat uitsluitlik aan God behoort het nie; hulle woon onder die ander heidense of vals Christelike nasies van die aarde. Hulle het dan hul veiligheid en vrede slegs te danke aan die intelligente gebruik van hul vryheid van aksie. In die nuwe verbond is evangelisasie gebaseer op die modelgedrag van diegene wat tot redding geroep is. Hulle het geen reg om heidense afgode op te lê, te dwing, en nog minder om hulle te vernietig nie. Hulle het egter die plig om aan diegene rondom hulle 'n model te bied wat so soortgelyk as moontlik aan Christus is, slegs op die vlak van gehoorsaamheid. Want die dienaar is nie sy goddelike Meester nie. Op aarde het Jesus nie net as 'n mens opgetree nie, maar ook as 'n godheid. Daarom het Hy die reg gehad om die diere van die verkopers met 'n sweep uit die tempel te dryf, iets wat sy dissipels nie toegelaat was om te doen nie. Ware godsdien is gebaseer op goedkeuring vir jouself, nooit vir ander behalwe jouself nie. Dit is aan die berouvolle en berouvolle sondaar om self sy afgode te vernietig en nie...” een anders. Volgens Matteus 22:9 moet evangelisasie slegs 'n " *roeping* " bly: " *Gaan dan uit op die paaie en **nooi** almal wat julle vind na die bruilofsfees* ." Die enigste wettige beperking is dié wat die oorredingskrag gebruik wat deur die liefde vir die waarheid besit word. Hy in wie hierdie liefde vir die waarheid is, kan nie die noodsaaklikheid weerstaan om God se gebooie te gehoorsaam nie. Die verduidelikings wat Hy ons deur sy profesieë gee, vorm 'n kragtige bindende krag in almal wat sensitief daarvoor is. En dit is die enigste beperking wat gelegitimeer kan word in die persoon wat vir verkiesing geroep word. Sagmoedigheid en Bybelse argumente is die enigste wapens wat God gee aan diegene wat Hom dien en Hom waardig wil verteenwoordig in die land van sondaars.

Selfs in die onlangse verlede, in Irak, het Islamitiese vegters 'n voorbeeld gestel van wat ware kinders van God in Christus nie moet doen nie. Hulle het, met groot godsdienstige ywer, die reuse-standbeelde van twee Boeddhas vernietig. Vir fundamentalistiese Moslems van Islam is dit toegelaat en God gebruik hulle om hierdie aksie te volbring wat Sy uitverkorenes in Christus nie toegelaat word om te doen nie.

Tydens die Godsdiensoorloë het die swak bekeerde Protestante geglo dat hulle gemagtig was om die houe wat deur die Katolieke ligas toegedien is, terug te betaal. Ons kan dus daarop let dat hierdie godsdiensoorloë vorm aangeneem en voortgeduur het as gevolg van die eskalasie wat aangevuur is deur die oorlogagtige reaksies van die Protestantse kamp. In die geskiedenis van Protestantisme kan ons twee opeenvolgende eras identifiseer. En die gedrag van drie mans illustreer hulle perfek: die pasifisme van Pierre Valdo (1190) tot Martin Luther (1521), en die geweld van die Geneefse Jean Calvin (1541-1564). Laasgenoemde het geglo dat hy God deur brutale en selfs wrede ywer dien. Hy

het die model van sagmoedigheid en vrede wat Jesus as 'n model aangebied het om nageboots te word, heeltemal vergeet. Dit is wat God daartoe lei om in Dan te spreek. 11:34 van diegene wat “ *deur skynheiligheid by hulle sal aansluit* ”; “ *hulle* ,” synde die ware vreedsame en sagmoedige uitverkorenes: “ *In die tyd wanneer hulle val, sal hulle 'n bietjie gehelp word, en baie sal deur skynheiligheid by hulle aansluit* .” Die skynheilige gee voor dat hy is wat hy nie is nie. En vir die saak van God is sy rol verwoestend. Sy model word op groot skaal gereproduseer en uiteindelik maskereer en laat mense die gedragstandaard van die waarlik uitverkorenes vergeet. Tog is die gedagte van die Hervorming daarop gemik om die ware waardes en dogmas van die oorspronklike apostoliese Christendom te herstel. So kan ek Adventisme, wat deur God vanaf 1843 gevestig is, definieer as die laaste vorm van Protestantisme wat Protestants gebly het, want amptelike Protestantisme self het lankal nie geïnteresteer nie; en erger nog, hy het homself verbind met sy godsdienstige vyand, die pouslike Rooms-Katolieke geloof, wat skuldig gebly het aan die sondes wat tydens die Hervorming gepleeg is; sondes wat sy aangehou het om te beoefen en te wettig, en nooit laat vaar of veroordeel het nie. Dit is hoekom die amptelike “ **Sewendedag Adventiste** ”-instelling , deur sedert 1995 by hierdie alliansie aan te sluit, onbewustelik getuig het van sy “ **uitbraak** ” deur Jesus Christus, en sodoende die woorde bevestig wat Hy in Openb. 3:16 aan hulle gerig het: “ *Omdat julle lou is en nie koud of warm nie, sal Ek julle uit my mond uitbraak* .”

Tot die glorieryke wederkoms van Jesus Christus, weet Sy ywerige uitverkore dienaars dat hulle nie tuis is op hierdie aarde wat deur goddelose sondaars oorheers word nie. Enige vorm van geweld is vir hulle verbode, want die geweld sal op hulle terugval. “ *Skape te midde van wolwe* ” hulle veiligheid lê in die “ *versigtigheid* ” waartoe Jesus hulle in Matt. vermaan het. 10:16: “ *Kyk, Ek stuur julle uit soos skape onder wolwe. Wees dan wys soos slange en onskadelik soos duiwe* . En hierdie “ *verstandigheid* ” word beliggaam in 'n sagte en vreedsame gedrag wat nie die verspreiding en verkondiging van geopenbaarde waarheid teenstaan nie. Baie goddelose mense word slegs kwaad wanneer hulle vryheid van aksie belemmer word, maar hulle kan onverskillig bly teenoor woorde van waarheid wat hulle bloot uitdaag. Dit is veral waar in tye van godsdienstige vrede wat deur God voorsien word. En dit is nie meer waar nie, wanneer Hy die demone vrylaat, sodat godsdienstige vrede ophou. Sedert 24 Februarie 2022 het die konteks van die oorlog, wat in die Oekraïne begin het, egter die gedagtes van mense beïnvloed wat al hoe meer geïrriteerd en al hoe minder verdraagsaam sal word. Die demone word vrygelaat. Die ywerige dienaars van Jesus Christus sal dus ekstra versigtig moet wees in hul gedrag om nie onnodig die woede van die volk teen hulle te lok nie. Ek herinner aan hierdie raad van die Gees wat Paulus in Rom. 12:18 geleer het: “ *As dit moontlik is, sover dit van julle afhang, leef in vrede met alle mense* .” Waarlik!

Nog 'n tipe lompheid is gebaseer op die oortuiging dat die ophoping van argumente vir die waarheid noodwendig 'n gesprekspartner sal oortuig. Dit is absoluut nie die geval nie, want niks is gebaseer op die outomatiese beginsel nie. In die menslike lewe is daar baie faktore aan die werk en hoofsaaklik die karakterstandaard van die individu wat bekeer moet word, is die enigste bepalende

faktor. En God alleen weet van die finale uitkoms; die man wat in sy diens is, het nie hierdie kennis nie; Hy het slegs die hoop om te sien dat die een wat hy leer, bekeer word en die waarheid wat aangebied word, aanvaar. Dit is belangrik om dit te weet sodat die onderwyser homself nie blameer vir die waargenome mislukking nie. Jesus self, inderdaad magtig, het nie daarin geslaag om almal te bekeer wat hom hoor praat het of sy wonderwerke aanskou het nie. Die lewe is so, totale vryheid, gegee deur God aan al sy skepsels, regverdig sukses vir sommige en mislukking vir ander; dit, deur hulle dieselfde data van goddelike waarheid voor te lê. Die belangrikste punt vir 'n dienaar van God is om te weet hoe om die beperking van sy aandrang in sy aanbidding van die waarheid te onderskei. In beginsel sal die persoon wat omskepbaar is vinnig reageer deur vrae te vra en verduidelikings te versoek; Indien nie, "praat oor die weer," want dit sal die enigste onderwerpe wees wat bespreek sal word. Dwarsdeur die Bybel word die binêre aspek van die goddelike projek voortdurend in herinnering gebring: God en Satan; " *die boom van die lewe en die boom van die kennis van goed en kwaad* ", en dit tot die laaste toets van geloof wat in teenoorgestelde stryd plaas, voortdurend sedert 1843 en die wederkoms van Christus, " *die seël van die lewende God* ", die rus van die ware sewende dag, Saterdag, of goddelik geheiligde Sabbat en " *die merk van die dier* ", die geheiligde rus van die eerste dag, Sondag, valse menslike Sabbat en voormalige dag van die "Onoorwonne Son", heidense Romeinse god.

Wiskrag: die hele probleem

Daar is al gesê dat die Skeppergod die "Woord" is. En dit is net omdat Hy die lewe van al sy skepsels geskep het, dit self besit het deur sy ewige natuur, en lewe is aksie, beweging, in ruimte en tyd. Maar, alleen, kan hy sê: "Ek wil en ek verkry." Sy hemelse en aardse skepsels kan nie dieselfde sê nie, want al hulle begeertes is onderworpe aan sy opperwil. En as sy oordeel oor sy skepsels gekom het sodra hulle teen Hom gesondig het, kon niemand sy bestaan betwyfel nie. Maar sy wysheid het hom tot 'n ander keuse gelei; dié van wegstrooi om sy aardse skepsels vry te laat om op te tree, asof hy nie bestaan nie. Op hierdie manier, sonder enige druk van homself, kan hy die spontane werke wat deur elkeen van hulle geproduseer word, beoordeel. Die aard van elkeen word dus geopenbaar. Verbasend vir sommige, maar denke is 'n werk. God volg ons gedagtes soos Hy ons voetstappe en ons sekulêre of godsdienstige inisiatiewe volg. Selfs wanneer ons ons monde toemaak, beskuldig of regverdig ons gedagtes ons. Maar God alleen ken hulle, en aangesien Hy nie selfsugtig is nie, maar sy getroue engele met sy oordeel assosieer, lei Hy mense om op 'n sigbare en hoorbare wyse die keuses van hul harte te formuleer. Dit verklaar die belangrikheid wat hy in sy profetiese openbarings gee aan die " *werke* " waardeur geloof of die afwesigheid van geloof geopenbaar word. Die werke word uitgedruk deur "werkwoorde" wat hulle presies definieer. So, positief, sê God in sy geboorte: " *Jy mag nie hê nie, jy mag nie doen nie, jy mag nie neerbuig nie, onthou, onderhou* ." In al die tale wat deur God na die opstand van Babel opgerig is, druk die werkwoorde dieselfde aksies op

verskillende maniere uit. Dit is die onderwerp om oor te mediteer wat ons herinner aan hierdie punt van ooreenkoms wat ons verbind onder die blik van God. Daarom is die werkwoord in 'n sin die essensiële element, die ander terme voltooi dit en vorm die agtergrond. As mans skielik stom sou word, sou niks hulle van mekaar onderskei nie, behalwe fisiese voorkoms. En dit is wat God voel teenoor sy skepsels aan wie Hy ons verskillende tale gegee het.

Slegs God kan sê: “Ek sal en Ek verkry”; maar egter nie van al sy skepsels nie, want Hy eis van hulle 'n volkome gehoorsaamheid wat Hy slegs van sy uitverkorenes verkry. Die ander wesens "gehoorsaam" hom en hulle sal beslis moet "sterf". Ongeag oorsprong en rasse, in die hemel en op aarde, sal hierdie twee werkwoorde "on gehoorsaam wees en sterf" van toepassing wees op alle rebelse gedrag wat nie aan die standaard voldoen wat deur God gestel is nie. Die reddende waarheid is een, uitsluitlik en onbetwisbaar, omdat God sorg gedra het om dit duidelik uiteen te sit in Sy Heilige Bybel, en in die vervulling van Sy profesieë waarin die aardse versoeningswerk van Sy Messias Jesus geprofeteer word. Met al hierdie bewyse is nie-ooreenstemming met God se verwagting en vereiste onverskoonbaar. Sodat almal wat “on gehoorsaam” is, sal moet “sterf”.

Die natuurlike mens neem nie die maatstaf van die beperking van sy vermoëns om die werkwoorde "wil" en "kan" toe te pas nie. Om iets te “wil” is moontlik, maar om dit “in staat te wees” om dit te “kry” is nie noodwendig so nie. Slegs God, en selfs dan, sal kry wat Hy wil hê. Die menslike ervaring is baie anders omdat daar baie kriteria is wat ter sprake kom tussen "gewillig" en "in staat wees". Maar "gewilligheid" is teenwoordig in alle lewende geeste wat deur God geskape is, en dit word "wil" genoem. God seën "mense van goeie wil", maar dit wat Hy as "goed" beoordeel, is slegs dit wat Hy goedkeur volgens wat Hy eis. Die kwalifiseerder "goed" is van toepassing op die werkwoord "om te wil" van elke testament. Voor Jesus Christus word die situasie van 'n vrome Jood só uitgedruk: "Ek wil" goeie werke doen wat God behaag, maar alleen "kan ek dit nie", of kan ek dit nie voldoende doen nie. Die apostel Paulus het dit pragtig uitgedruk in Rom. 7:14: “ *Want ons weet dat die wet geestelik is; maar ek is vleeslik, verkoop onder die sonde. Want ek weet nie wat ek doen nie: wat ek wil, doen ek nie, maar wat ek haat, doen ek. As ek nou doen wat ek nie wil nie, dan erken ek dat die wet goed is. En nou is dit nie meer ek wat dit doen nie, maar die sonde wat in my woon. Ek weet dat daar in my, dit wil sê in my vlees, niks goeds is nie; want ek het die wil, maar nie die krag om goed te doen nie. Want die goeie wat ek wil, doen ek nie, en die kwaad wat ek nie wil, doen ek. En as ek doen wat ek nie wil nie, dan is dit nie meer ek wat dit doen nie, maar die sonde wat in my woon. So vind ek dan hierdie wet in my: as ek die goeie wil doen, is die kwaad aan my vasgekleef. Want ek verlustig my in die wet van God na die innerlike mens; maar ek sien 'n ander wet in my lede wat stryd voer teen die wet van my gemoed en my gevange neem onder die wet van die sonde wat in my lede is. Ellende mens wat ek is! Wie sal my verlos van die liggaam van hierdie dood?... In hierdie bewonderenswaardige en perfekte konstruksie van menslike redenasie, vertel die Gees ons deur Paulus hoe desperaat die situasie van die aardse sondaar is. Maar die antwoord in Christus word na hierdie vers gesinspeel: “ *Aan God sy dank deur Jesus Christus, onse Here!... So dien ek dan self in die gemoed die wet van God en in die vlees die wet**

van die sonde. » 'n Konflik ontstaan dus tussen hulle " *die wet van die vlees* " en " *die wet van die verstand* ", dit wil sê die wil van die menslike gees. En dit is om sy onontbeerlike hulp te bied dat Jesus gekom het, enersyds om te sterf om versoening te doen vir die sondes wat onwillekeurig deur sy uitverkorenes gepleeg is, en eerstens, die oorspronklike sonde wat van Adam en Eva geërf is, andersyds, deur op te staan om hulle te help om die aktiewe sonde in hul vleeslike liggame te oorkom. Hierdie hulp is net so onontbeerlik soos die vorige een, want dit alleen bied die moontlikheid om die vlak van heiligheid te bereik wat God van die uitverkorenes vereis, sodat hulle kan baat vind by die vergifnis in Christus en die ewige lewe wat Hy vir hulle verwerf het. Om hierdie lering op te som, behou ek twee werkwoorde: "om te oorwin" en "om te lewe" vir ewig of "om nie te oorwin nie" en "om te sterf" in 'n totale vernietiging wat die enigste betekenis van die eerste en tweede dood is, volgens God.

Sy wil lei die trotse man om rykdom te versamel om die respek en diens van nederige, onderdanige mense te verkry; maar hierdie aptyt vir aardse dinge sluit hom af van die hemel en sy ewige toekoms. In hierdie kategorie van wesens word alle valse godsdienste, hul leiers en ongeestelike mense, of hulle nou onheilig of sekulêr is, gevind. Hierdie keuse word veral geëer en bevorder in ons Westerse samelewings waarin toenemend slegs professionele sukses eerbaar en verhef geword het. In groot skares ondersteun mense wat hulself "Christene" noem hierdie wêreldse waardes, omdat hulle die lesse wat Jesus Christus gegee het, nie raakgesien en nie verstaan het nie. Hulle onthou net een ding van sy tyd op aarde: Hy het gesterf om my sonde te dra, en nou is die hemel vir my oop. Wat 'n tragiese en verskriklike fout! Die dood van Jesus het die hele eis vir die veranderinge in waardes wat Hy goedkeur en tot in ewigheid sal toepas, in hulle gedagtes verduister. Enigiemand wat Christus se les gehoor het, weet dat professionele sukses sekondêr is en dat wat die belangrikste is, is om God voorbeeldig te onderwerp in ooreenstemming met die model wat deur Jesus verteenwoordig word. Wat is die nut van 'n model, indien nie om gereproduseer te word nie? Dit is nie geloof of godsdienstige etikette wat mense van God skei nie, dit is die standaard van wat hulle goedkeur en wil implementeer. Ek som dit op deur te sê: dit is die standaard van hulle "wil" wat verskil van dié van God. Want ons moet verstaan dat om vir ewig saam met God te lewe, ons eerstens en veral met Hom moet saamstem oor die vlak van sy waardes. Wie homself graag verhef, voldoen nie aan sy kriteria nie, aangesien God in Jesus die stowwerige voete van sy apostels gewas het en Homself sodoende, konkreet en vleeslik, die dienaar van sy dienaars gemaak het. Dit is genoeg om hierdie gedrag van die goddelike Christus in ag te neem om te verstaan vir wie God sy hemel sluit en vir wie Hy dit oopmaak.

Die " *getuienis van Jesus* ," of " *die geloof van Jesus* ," uitdrukkings wat in Openbaring aangehaal word, is nie net die " *gees van profesie* " wat in Openbaring 19:10 genoem word nie. Die getuienis van Jesus is ook die getuienis wat op aarde deur Jesus Christus gegee is, en as sodanig vorm dit die model wat na Jesus deur Johannes en al die uitverkorenes tot die einde van die wêreld gereproduseer word. Dieselfde geld vir " *die geloof van Jesus* " of " *die geloof* " waarvan Jesus Christus getuig het deur sy aardse werke. In sy leer het Jesus in vlees en gees gekom om te

wys wat die uitverkorenes moet word om sy ewigheid binne te gaan. Daarom gaan outentieke Christelike geloof gepaard met groot veranderinge in gedrag en begrip van goddelike dinge, want dit gaan oor die implementering van 'n outentieke **voorbereiding** waarvan die doel aanleg vir die hemelse ewigheid is. In Openb. 19:7-8 lees ons: “ *Laat ons bly wees en ons verheug en aan Hom eer gee, want **die bruilof van die Lam** het gekom, en sy vrou het haar gereed gemaak; en aan haar is gegee om bekleed te wees met rein en wit fyn linne. Want die fyn linne **is die regverdige dade van die heiliges**.* In sy simboliese beelde het Jesus hierdie konkrete voorbereiding die naam “ *bruilofskleed* ” van “ *die lam* ” gegee. Om hierdie les te ondersteun, neem ek hierdie deel van Jesus se gelykenis wat in Matt. 22:11-14: “ *Toe kom die koning in om te sien wie aan tafel was, en sien daar iemand wat nie 'n bruilofskleed aan het nie* . Hy sê vir hom: “Vriend, hoe het jy hier ingekom sonder 'n bruilofskleed? Die man se mond was toe. Toe sê die koning vir die dienaars: “Bind sy hande en voete vas en werp hom in die buitenste duisternis, waar daar geween en gekners van die tande sal wees.” Want baie is geroep, maar min is uitverkies. ”In hierdie leer identifiseer die ‘troukleed ’ die uitverkorenes en ontmasker die geroepenes. Hierdie man wat homself sonder die “troukleed ” aanbied, maak nietemin aanspraak op die verlossing van Christus. Hierdie boodskap bevestig die bestaan van twee soorte Christene, een, die uitverkorenes, wat ontvang word, en die rebelle, die geroepenes maar nie die uitverkorenes nie, wat verwerp word. Die verskil tussen die twee kampe lê in die geestelike sensitiwiteit van mense, sommige hoor en reageer op die vereistes wat God in sy profetiese boodskappe geopenbaar het, wat fundamenteel die herstel van sy leerstellige waarhede sedert 1843 insluit, en ander ignoreer hierdie geprofeteerde vereistes of weier om daaraan te voldoen.

Wat die verskil maak tussen die uitverkorenes en die gevallenes, is die standaard van vrye “wil”. Die uitverkorenes huiwer nie om geërfde geestelike nalatenskappe en hul karaktergebreke uit te daag wanneer dit nodig word en wanneer dit Bybels en goddelik geregverdig is nie; wat diepgaande studies en ondersoeke vereis. Die gevallenes, deur luiheid of ongeregverdigde geestelike vrees, verkies om te bly by die erfenis wat eeue lank ontvang en beoefen is; Hulle trap in die strik van konserwatisme. Ongelukkig vir hulle hang geloof bowenal af van “ *intelligensie* ”, die mees basiese: die instink van selfbehoud wat God selfs aan diere gegee het. Dit is nog 'n lering wat Jesus in sy gelykenis van die talente gegee het. Die swak beoordeelde skurk steek die ontvangde talent weg en behou dit soos hy dit ontvang het. Intendeel, die geseënde uitverkorene laat dit vrugte dra.

Dit was die engele wat deur God gestuur is, wat die geboorte van die verwagte Messias aangekondig het aan herders wat oor hulle kuddes wag gehou het. Hierdie goddelike keuse is geregverdig vanweë die rol wat die Messias gespeel het, wat self gekom het as die getroue Herder wat sy menslike skape kom voed. Die engele se boodskap in Lukas 2:14 lui: “ *Eer aan God in die hoogste hemele, en vrede op aarde vir die mense van welwillendheid* .” “Dit is die Vigouroux Bybelse weergawe goed vertaal uit Grieks. Daar is dus vir God manne van ‘ *goeie wil* ’, diegene wat sy goddelike persoon en sy wette ‘goed’ vind, en manne van ‘slegte wil’, wat niks aangenaams vind om Hom te gehoorsaam nie. En

onthou dat in die hemel het hierdie selfde situasie reeds die hemelse engele in twee kampe verdeel, een vir God, die ander vir Satan. Ek kan jou reeds hierdie vraag sien vra: Maar hoe kan ons hierdie baie verskillende keuses en gedrag verduidelik? Die antwoord lê in die woord 'vryheid'." Maar om beter te verstaan, laat ons terugkeer na die ondersoek van die aard van God. Voordat hy vry skep teenoor die mens, leef hy alleen. En in hierdie ewige eensaamheid het die woord tyd geen betekenis nie. Dit sal eers betekenis kry wanneer dit lewende en vrye wesens voor hom skep, want bestem om getoets en gesif te word, sal tyd vir hulle getel word, en vir die rebelle, afgetel. Dit sal selfs meer waar wees op aarde, wanneer sonde gestraf word deur die dood van mense: die beeld van die uurglas kry dan sy volle betekenis en nut, want hierdie tyd tussen geboorte en dood, op 'n sigbare en konkrete manier, vloei die tyd van die lewe soos die sand in die uurglas. Alle wesens wat deur God geskape is, is toegerus met intelligensie wat hulle toelaat om die voor- en nadele van die probleme wat aan hulle oorweging voorgelê word, te weeg. Die voorbeeld van engele is onthullend omdat hulle nie voortplant nie en daarom nie hul keuse aan 'n oorerflike gawe kan toeskryf nie. Dit is dus duidelik die gebruik van hul vrye intelligensie wat sommige tot gehoorsaamheid en liefde vir God gelei het, en ander tot rebellie en die verwagting van 'n uitwissing so geregverdig as wat dit nodig is, vir die ewige vrede wat sal volg op die tyd van universele beproewing.

Op Aarde het genetiese oorerwing hoofsaaklik betrekking op fisiese aspekte. Karakterneigings mag deur ouers oorgedra word, maar menslike intelligensie bly die meester van sy keuses. Só vind God soms ware geloof in die kinders van 'n vrydenkende ateïstiese paartjie. Waar kom hierdie geloof in hierdie geval vandaan? Uit die persoonlike intelligensie van die kind waarin die instink van selfbehoud en dankbaarheid teenoor God of die naaste volkome goed funksioneer. Dit is waarlik genoeg om die liefde van God te ontdek wat in die soendood van Jesus Christus gemanifesteer is, om Hom te wil volg en ewig in sy geselskap te lewe. Natuurlik, die skepsel wat slegs plesier daarin vind om bo ander uit te styg, is nie in staat om hierdie begeerte van die uitverkorenes te ervaar nie, en hierdie onbevoegdheid diskwalifiseer hom vir die hemelse roeping; Dit was die drama van die duiwel en almal wat hom gevolg het. Die hemel en sy ewige geluk is voor haar gesluit, omdat sy nie *die "troukleed" dra nie*, die gees van "*goeie wil*" wat onderwerping aan die regverdige eise van God bevoordeel.

Nuus aan die einde van Julie 2022: van een olieskok na die ander

Onder die jongmense wat aan bewind gekom het in die regering en mediamag, te veel in diens van eersgenoemde, is min van hulle oud genoeg om die eerste olieskok wat Frankryk in 1973 gely het, te ervaar. Dit was die gevolg van die oorname van totale beheer oor oliebestuur deur die gedekoloniseerde Arabiese lande. In net een maand het oliepryse met 40% gestyg, wat nie net die Arabiese lande verryk het nie, maar ook die Verenigde State, 'n belangrike olieprodusent. Hierdie toename het 'n domino-effek op alle handel en nywerheid gehad. Dit was 'n moeilike tyd vir die Franse om deur te gaan, maar mettertyd is

die moeilikheid ingesluk en oorkom. Maar hierdie jaar is gemerk as die eerste jaar waarin Frankryk se begroting 'n tekort gehad het en dit het begin leen en sodoende in die skuld beland.

Sedert 1973 het hierdie skuld elke jaar toegeneem. Die wêreldwye handelsvoorwaardes wat deur die VSA opgelê is, was toenemend minder gunstig vir ryk lande; Frankryk bly in hierdie getal ten spyte van 'n sosiale koste wat hoër is as enige ander plek. Die markeconomie elimineer belasting wat tussen lande met verskillende welvaartvlakke ingestel word. Die kompetisie is dan genadeloos; Wanneer aanbod minder as vraag is, styg pryse omdat daar geen beheer oor gierigheid is in die stelsel wat in die Weste gevestig is nie. Sy VSA-gesteunde oorheersing word op byna elke land in die wêreld afgedwing, heeltemal afhanklik van die reëls wat gestel is deur die land wat die Tweede Wêreldoorlog gewen het. Selfs kommunistiese Rusland het uiteindelik hierdie reël aanvaar deur die dubbele eksterne kapitalistiese en interne kommunistiese stelsel aan te neem. Die verslane Japan het aan die opdrag voldoen, en Rusland het omstreeks 1990 in ekonomiese ondergang verval. Die VSA het geseëvier, en China het die produksie van die Westerse wêreld ten koste van Westerse werkers geabsorbeer. Dit is die gelukkige tyd van kapitaliste en beleggers wat enorme winste maak deur produksie na China te verskuif, wat al hoe ryker en al hoe noodsaakliker en eksklusiewer word. Dit is so erg dat die binnelandse mark in die VSA begin ly onder hierdie buitengewone Chinese mededinging. Só het die VSA begin vrees vir Chinese mededinging, wat hulle self aangemoedig het deur hul toetrede tot die WHO (Wêreldhandelsorganisasie) te ondersteun. Die VSA, die skeppers van idees, is ook altyd die eerstes om die skadelike gevolge van hul besluite te ontdek. Europa volg steeds dieselfde ervarings as die VSA, met 'n steeds kleiner wordende agterstand. Europa is deur die kapitalistiese regime verlei deur te sien hoe die vrugte van rykdom na Duitsland gebring is, wat onder die politieke en ekonomiese invloed van die VSA gebly het. Frankryk, wat na die Wêreldoorlog baie sterk kommunisties was, het op sy beurt na kapitalistiese liberalisme verval en ook daar, termyn na termyn, het liberale sosialisme homself afgedwing tot nadeel van die kommunistiese party, wat in 2022 slegs 'n skaduwee van sy vorige self is. Na verskeie wisselings tussen die liberale sosialistiese linkse en die ewe liberale sake-regse, het die Franse uiteindelik hierdie twee magtige politieke partye verwerp wat alle legitimiteit in hul oë verloor het; en nie sonder oorsaak nie. Tydens hierdie wisselings is Frankryk verkoop, verbrokkel en verbruik deur beleggers wat oor die hele wêreld versprei was. Ons leiers vergeet dat die geld wat geleen word slegs geld inbring vir die leners wat hul winste na hul eie woonplek repatrieer, dit wil sê na al die lande van die aarde waar hulle woon. Ander lenings wat teen woekerkoerse deur Amerikaanse pensioenfondse geplaas word, lewer oorvloedige winste op wat die aftrede van Amerikaanse werkers finansier. En die maatskappye wat hierdie lenings aanvaar het, het dikwels nie herstel nie. Vervalle het die pensioenfondse hulle aan die hoogste bieders verkoop, buitelanders of, meer selde, Franse. Maatskappye het dus al hoe meer vreemd en al hoe minder suiwer Frans geword. Dit was in hierdie reeds enorm verskuldigde toestand dat Frankryk onder die oorheersing van 'n jong man geplaas is wat voordeel getrek het uit die bevinding van homself in die tweede ronde van

die verkiesings teen die Franse Nasionale Front, wat die liberale partye jare lank probeer demoniseer het. So, met die toenemende getalle van buitelandse gebore kiesers wat stem, het hierdie nasionalistiese party alle kans verloor om mag te verkry. En om seker te maak dat dit duidelik verstaan word, het die Skeppergod in 2022 dieselfde situasie as in 2017 weergegee. Met hierdie getal 17 is die jaar onder die teken van goddelike oordeel geplaas. En die aankoms aan bewind van hierdie jongman sonder enige werklike lewenservaring, voorbereid vir Frankryk, die ergste en nie die beste nie. Want eeue lank was Frankryk in God se visier; Sy opeenvolgende steun vir die pouslike Rooms-Katolieke godsdienst en toe vir vrydenkende ateïsme het dit sy hoofteiken gemaak, na die stad Rome waar die pousdom gesetel is.

Die nuwe jong president was 'n finansier by die Rothschild-bank, wat wys dat hy die Europese standpunte kan deel wat volledig deur die Europese Kommissie gerig word, wat self die groot Europese en globale finansiers dien. Want moenie 'n fout maak nie, Europa is nie geskep vir die geluk van die mense nie, maar uitsluitlik om kommersiële en finansiële uitruilings oor al die gebiede van die verenigde lande te bevorder. Die Europese afgevaardigdes, soos in ons 5de ^{Republiek}, is slegs daar om as demokratiese alibi te dien om die diktatorskap van die groot finansiële belangegroep wat die enigste is wat uit hierdie EU wins maak, te verbloem. En om wins te maak, maak hulle wins, en het die verskuiwings wat ons industriële werksgemeenskappe in Frankryk vernietig het, grootliks aangemoedig, hoofsaaklik omdat die handel net so tevrede is met die verkoop van wat ingevoer word as wat plaaslik geproduseer word, op Franse bodem. Dit verklaar die huidige werkloosheidsyfer, wat, nadat dit skerp gestyg het tydens die Covid-19-inperking, met die herstel gedaal het. Ongelukkig sal hierdie waarneming vinnig vernietig word deur die ondergang wat veroorsaak is deur die sanksies wat teen Rusland ingestel is sedert sy aggressie teen Oekraïne. In sy veld toon die Russiese president formidabele intelligensie, kalm en bedagsaam, hy doen wat hy aankondig, sê wat hy gaan doen, en trek die gevolge van die sanksies; en hy kondig aan dat die Westerse maatreëls wat teen hom geneem word, teen die mense van hierdie lande sal draai; en die feite bewys hom 100% reg. Vasgevang in hul eie strik, beskuldig die Westerse media die Russiese president van afpersing. Maar is hul sanksies nie afpersing teen Rusland nie? Is hulle wapenvoorraad aan hulle vyand nie dodeliker as afpersing nie? Ek is bewus daarvan dat my standpunt onaanvaarbaar en selfs ondraaglik is vir mense wat besluit het dat hulle reg was om op te tree soos hulle gedoen het. Maar ek weet dat hierdie besluite die enigste doel het om hul goddelike straf voor te berei, waarvan die instrument die moorddadige woede van Rusland en sy Moslem-bondgenote sal wees.

Voordat Europese lande dit kon doen, het die Russiese leier sy gasvoorraad drasties verminder, wat paniek onder hulle veroorsaak het. Aangesien die voorspelde gevolge katastrofies is, tel Europa sy vriende onder die volke en ontdek dat Rusland, ver van geïsoleerd te wees soos dit wou wees, deur al die lande van die Ooste ondersteun word, en dat dit in werklikheid Europa is wat homself geïsoleerd bevind met die VSA en Australië. Dit bevind homself teen die voormalige gekoloniseerde Afrikalande, die Moslemlande, Indië en China, sowel

as sommige lande van Sentraal- en Suid-Amerika. Europa is geheel en al afhanklik van ingevoerde energie en ontdek sy swakpunt en soek desperaat na verskaffers om Rusland te vervang. En om dit te ruïneer, wend dit hom tot produserende lande wat selfs minder respekvol as Rusland is; Dit is nie haar laaste onsamehangende en paradoksale besluit nie. Oplossings bestaan, maar hulle sal uiters duur en tydrawend wees om te implementeer. Tyd raak min, aangesien die Russiese gasafsnijding die probleemtydperk skerp nader gebring het. Sjarmeveltdogte is probeer, maar ou haat het tot mislukking gelei, en vir Europeërs sou enorme finansiële en ekonomiese probleme hul sorgvrye, voorspoedige lewensomstandighede heeltemal ondermyn. Blykbaar val die goddelike vloek hoofsaaklik op Europa. En oor die hele wêreld sien ons ondersteuners van die twee hoof opponerende kampe saamkom. Terselfdertyd word die dreigement van die gebruik van kernwapens geopper deur Rusland en Noord-Korea, wat nie bang is om Amerika openlik te dreig nie. China se planne om Taiwan terug te neem, loop die risiko van Amerikaanse ingryping. Potensiële brande steek oral op.

En hierdie herlewing is maar net die uitdrukking van die regverdige toorn van die Almagtige Here God Jesus Christus, wat slegs oombliklik verminder en verswak is tydens sy aardse bediening. So is die tyd van die gekruisigde Christus, bloedig, aan sy kruis vasgenael, verby. Aangesien sy apostels hom gesien het, opgewek en lewend, en uit die hemel, het hy toe sy ware dienaars bygestaan, hulle in marteldood ondersteun. Hy het die Weste 'n lang tydperk van vrede gegee wat slegs gebruik is om sy gierige en sensuele waardes te versterk ten koste van geloof in hom. Die minagting waaraan hy onderwerp word, regverdig sy goddelike woede, maar in hierdie uur is dit nie sy verskyning wat vreesaanjaend is nie, dit is sy woorde aangehaal in Openb. 9:13: " *En die vier engele is losgelaat wat gereed was vir 'n uur en 'n dag en 'n maand en 'n jaar, om 'n derde van die mense dood te maak.*" "Maar die aankondiging van oorlog en die menigte sterftes daarvan is nutteloos as ons nie hierdie aankondiging aan 'n spesifieke oorsaak koppel nie. Dit is des te meer so omdat die feite deur baie tydgenote opgemerk word wat nie noodwendig godsdienstig is nie. Die voordeel wat ek bo hulle het, is om daarop te wys dat hierdie drama wat onder die titel " *sesde trompet* " val, sy regverdiging vind voor die voltooiing van die " *eerste* " van hierdie " *ses trompetgeskal* ". En hierdie " *eerste trompet* " is vervul deur die verskillende invalle van Europa wat dit in sy noordelike deel geplaas het, tot vuur en bloed tussen 375 en die begin van die 5de ^{eeu} . En hier moet 'n verrassing opgemerk word, die wrede en bloeddorstige Hunne wat die volke van Sentraal-Europa kom terroriseer het, was reeds op die land van Oekraïne. Dit vestig 'n verband tussen die " *eerste* " en die " *sesde trompet* ". As hulle in die " *eerste* " persoonlik teen ontroue Europa opgetree het, lok hulle in die " *sesde* " Russiese woede na Europa, wat dit met nog groter mag sal vernietig. Die oorsaak van hierdie verwoestende plaë lê op 7 Maart 321, toe die heilige goddelike..." Die Sabbat is vervang deur ons huidige Sondag, destyds onder die naam "dag van die son" wat deur Keiser Konstantyn I aanbid is ' wat die dekreet uitgevaardig het wat hierdie verandering afgekondig het. Hy het hom in 330 in Konstantinopel in Oos-Europa gevestig. En dit was die noorde van hierdie oostelike sone wat die Hunne na 375 wreed verwoes het. Sy verbintenis

van Christus met sy songod is as 'n Christelike bekering beskou; maar dit is nie die waarheid van Christus wat hy gekies het om te eerbiedig nie; sy keuse het geval op sy heidense son-"god" genaamd die "Sol Invictus" in Romeinse Latyn, of die "Onoorwonne Son" wat hy subtiel die Christene van die ryk laat aanbid het, deur sy dekreet wat dit as 'n weeklikse rusdag opgelê het. Maar vir God was dit die begin van 'n vernedering waarvoor die skuldiges sou moes betaal met vloeke wat Europese Christene sou tref wat ses agtereenvolgens besoedel is deur die rus wat aan hierdie heidense god toegewy is, tussen 7 Maart 321 en 24 Februarie 2022-2028. Die sesde keer het pas in Februarie begin. 22, 2022 uit Oekraïne. Boonop, in hierdie " *sesde basuin* ", volgens Dan. 11:40 tot 45, is die Arabiese volke, plundersaars van roeping, in aksie om die Russiese leer te volg. Op hierdie manier verskyn die " *sesde basuin* " as 'n hernuwing van die " *eerste* " met verskriklik meer beduidende kernskade en die deelname van die antieke Hunne. En dit is uiters belangrik om te verstaan: ten tyde van die Hun-invalle het die beroemde Attila beweer dat hy op God se bevel opgetree het; wat hom die bynaam "Attila, die plaag van God" besorg het. Ek onthou hier sy verskriklike leuse: "Waar my perd gaan, groei die gras nie terug nie." Na die "sesde" en sy kernvuur, "sal die gras ook nie teruggroei nie." Sedert my ontsyfering van die " *basuine* " van Openbaring, rondom 1982, kon ek demonstreer dat hy inderdaad deur God beveel is om Europa te verwoes onder die verdiende titel van "plaag van God." En die parallel wat met die " *sesde basuin* " getrek word, maak dit 'n " *sesde* " "'n plaag van God" wat hierdie keer op Oekraïense en Russiese "barbaarsheid" en op hul leiers en bondgenote rus. Maar die gevolge hiervan is hierdie keer op die vlak van die hele Europa en die res van die wêreld.

Dit is dus nodig om die ketting van skuld vas te stel en te identifiseer wat die Europese volke na die ergste sal lei; in " *oorsaak* ": " *sonde* ", soos Dan. 8:12 ons laat verstaan: " *Die leer is oorgelewer met die offer* (hemelse priesterskap van Christus) ewigdurend, **as gevolg van sonde** ; *Die horing het die waarheid neergewerp en in sy pogings geslaag .* " " **As gevolg van die sonde** " van 321, is die " *leer van die heiliges* " in 538 aan die Romeinse pouslike regime, " *die horing* ", oorhandig . Dit het alles op 7 Maart 321 begin, toe keiser Konstantyn I by wyse van 'n dekreet die oortreding van die vierde van God se Tien Gebooie met betrekking tot die sewende-dag Sabbatsrus ^{ingestel het} ; wat vandag Jesus Christus daartoe lei om, na vyf vorige plae, die konflik tussen Oekraïne en Rusland in ons laaste era te organiseer. In 1991 het hy Oekraïne se onafhanklikheid en, in 2022, sy versoek om by NAVO aan te sluit, georganiseer, wat Rusland as 'n onaanvaarbare daad van verraad beskou het. Oorlog het uitgebreek, Rusland het Oekraïense grondgebied binnegedring. Oekraïne se oproepe om hulp van Europeërs het die EU by die konflik ingetrek, en Rusland sal uiteindelik Europa verwoes met die hulp van die Moslem-volke van die Ooste en die Arabiese en Afrika-Moslem-volke. Volgens Dan. 11:44, Rusland word dan vernietig deur kernvuur wat deur die VSA gestuur is. Die aarde is toe verwoes deur veelvuldige kernvernietigings in groot stedelike sentrums en gemilitariseerde sones. In ooreenstemming met Christus se aankondiging: " *'n derde* (simbolies, maar waarskynlik baie meer) *van mense* " word " *doodgemaak deur die vuur en swaai* " van atoomwapens. Onbeskerm deur God vernietig die ander heidense nasies

mekaar. Die oorlewendes is gereed vir die finale aardse toets van geloof. Baie logies, nadat dit die "**oorsaak**" van die strawwe van "**ses trompette**" was, sal dit gebaseer wees op die verheerliking van die "**heilige Sabbat van God**" wie se heerlikheid rus op die getuigenis van getrouheid van sy uitverkore heiliges; getrou tot die punt om die risiko van die dood te aanvaar wat op hulle sal weeg. As 'n laaste uitweg sal Jesus Christus verskyn om hulle te verlos van die dood wat deur die opstandige oorlewendes teweeggebring is. En na hulle wegraping na die koninkryk van die hemel, op aarde, sal die opstandige oorlewendes mekaar uitroei in wraaksugtige vereffening van rekeninge. Ek moet jou weer daaraan herinner: vir God, in teenstelling met menslike konvensies, is die teiken van sy toorn nie net militêr nie; Dit is ook beskaafd, want alle lewende menslike wesens moet rekenskap gee van hul gedrag teenoor hom en sy goddelike heilige wette. Dit is wat hierdie Derde en laaste Wêreldoorlog onderskei van voriges, waarin menslike konvensies geheers het en min of meer erken en gerespekteer is.

Baie vroeg reeds het ek die progressiewe en geleidelik intensiewe karakter van die opeenvolgings van die "**sewe trompette**" van die Apokalips opgemerk; dinge wat getuig van die wysheid van God:

Eerste trompet : tussen 321 en 538 is Christelike Europa, nadat hulle skuldig geword het, aangeval deur heidense vervolgers van **buite** : die Barbarians van die Ooste, 'n strategie wat ek só illustreer: Europa "---

Tweede trompet : in 538 is die pouslike regime gevestig; Hy het, om hulle te bekeer, die heidense volke **buite vervolg** : tussen 700 en 1200, die Duitsers en die Moslems. Illustrasie: Europa --- »

Derde trompet : tussen die 12de en 18de eeu : Die pouslike regime vervolg Europese Gereformeerde Christene; Die aggressie is gerig op **die binneland** van Europa. Illustrasie: Europa "--- Europa.

Vierde Basuin : Tussen 1789 en 1798: God vernietig die mag van die Rooms-Katolieke pouslike regime. Einde van Christelike godsdienstige aggressie.

Vyfde basuin : na die toets van geloof wat in die VSA in 1843 en 1844 ervaar is, is die Protestantse godsdienst, erfgenaam van die Romeinse Sondagsrus, deur Jesus Christus aan die duiwel oorgelewer.

Sesde Basuin : Vanaf 24 Februarie 2022 word die steeds skuldige, ontroue Katolieke Europa aan gedeeltelike vernietiging oorgelewer; Sy aanvallers kom van die Ooste en die Suide. Dit is die laaste "waarskuwing" wat deur God gegee is.

Sewende basuin : na die einde van die tyd van individuele en kollektiewe genade, keer Jesus Christus terug om sy uitverkorenes te red en al die aardse en hemelse rebelle te vernietig, met die uitsondering van Satan, want hy moet vir "duisend jaar" 'n gevangene op die verlate aarde bly, voordat hy saam met al die ander opgestane rebelle vernietig word om die straf van die "**tweede dood**" in die "**poel van vuur**" te ondergaan; vulkaniese vuur of ondergrondse magma wat oor die hele aarde versprei het.

Ons kan dus die ontwikkeling van die aggressiwiteit van die Rooms-Katolieke pouslike regime volg wat, nog nie as duiwels geïdentifiseer ten tye van die "**tweede basuin**" nie, vreemde heidense volke aanval om hulle met geweld te bekeer; wat God nooit beveel het nie. Toe, ten tyde van die "**derde basuin**";

Aangesien die sataniese aard daarvan amptelik deur die Duitse lerende monnik Martin Luther veroordeel word, is die aggressie daarvan gerig teen diegene wat dit ontmasker: die Protestantse hervormers. Maar onder hulle, volgens Dan. 11:34, bewapen die mees " *skynheiliges* " hulleself en gee hulle sy houe terug. Na die aksie van die " *vierde trompet* ", die Franse Rewolusie, word die hakies rakende die Katolieke geloof gesluit. Ten tyde van die " *vyfde basuin* " sal God se nuwe teiken die Protestantse geloof wees, wie se Hervorming nog nie voltooi is nie; dit het slegs gedeeltelik gebly en God is nie tevrede met wat slegs gedeeltelik is nie; Hy eis altyd uiteindelik perfeksie. Daarom laat die sifting gebaseer op die Amerikaanse Adventiste beproewinge dit toe om diegene wat uit die beproewinge geval het, aan die duivel oor te lewer en terselfdertyd die Hervorming deur die Sewendedag-Adventiste geloof te voltooi en tot voltooiing te bring. Want hierdie naam alleen som die twee waarhede op wat deur die Protestantse geloof, erfgenaam van die Romeinse Sondagsrus, verag word: die belangstelling in die profetiese aankondiging van die glorieryke wederkoms van ons Here Jesus Christus, en die heiligmaking wat in die praktyk gebring word vir sy heilige sewendedag-Sabbat, wat die groot rus van die sewende millennium profeteer wat Hy deur sy soendood vir sy uitverkore gelowiges alleen gewen het.

Ten tyde van die " *sesde basuin* ", dit wil sê 24 Februarie 2022, is die Westerse Katolieke, Protestantse en Adventistiese godsdienste om verskillende of gedeelde redes almal deur God verwerp en daarom aan die duivel en sy demone oorgelewer. Nadat die onvolmaaktheid van hulle geloof opgemerk is, bly God net 'n laaste ernstige waarskuwing aan hulle rig wat op groter skaal die vorm van die " *eerste basuin* " aanneem: Barbarisme van alle oorsprong keer terug om Wes-Europa te tref, gekenmerk deur die sonde wat deur Rome gepleeg is; sy heidense dag het die Sabbat vervang wat deur die almagtige skepper God geheilig is. Bkering en die vrug van bekering is nou; ten tyde van die " *sewende trompet* ", dit sal beslis te laat wees.

Elke week bevorder Franse nasionale televisie godsdienstige dienste wat beoefen word op wat Katolisisme "die Dag van die Here" noem, wat die vertaling is van die woord "Sondag", die Franse weergawe van die Latynse naam "dies dominica". So aangebied, wie sou kon vermoed dat hierdie Here die duivel is? Want sedert 1843 het die ware Here God, Jesus Christus, slegs die Saterdag-aanbidding aanvaar wat geërf is van die praktyk wat aan die Jode beveel is. Ek herinner ook hier dat hierdie "dag van die Here" slegs die dag was waarop Jesus, vir die eerste keer na sy begrafnis, opgewek aan sy apostels en dissipels verskyn het. 'n Begin van die week om die begin van 'n alliansie te merk, die nuus, en niks anders nie. Verder, op die eerste dag van die aarde se skeppingsweek, het God die aarde en die beginsel van " *skeiding* " tussen " *lig en duisternis* " geskep; sodat hierdie " *eerste dag* " gekoppel is aan " *duisternis* ", in absolute teenstelling met die Sabbat van die " *sewende dag* " wat, **geheilig deur God**, die beeld van " *lig* " en van volkome " *heiligheid* " is. Die volmaakte heiligmaking van die heiliges is dus gekoppel aan die heiligmaking van die sewendedagrus in volmaakte logika met die ewe volmaakte reddingsplan wat deur God bedink is. Hy wat sy hele siel aan sy Skepper gee, sien geen onoorkomelike moeilikheid daarin om sy lewe aan te pas by die eise van sy God nie. Daarom getuig diegene wat huiwer en hierdie

aanpassing weier teen hulself dat hulle weier om aan Hom te behoort, liggaam en gees, hele siel.

Aangesien hierdie onderwerp 'n kwessie van geloof is, spreek ek hier die probleem van die klimaat aan wat al hoe warmer word. Die ongelowige of ongelowige heidene het hul verduideliking gevind: besoedeling wat deur die mens veroorsaak word. Sonder om die bestaan van hierdie besoedeling te ontken, onthou ek dat tweeduisend jaar gelede, op 'n boot saam met sy apostels wat die feit aanskou het, Jesus die storm wat hulle bedreig het, gestuit het; Op sy bevel het sy onmiddellik kalmeer. Om nie hierdie ander voorbeeld te vergeet nie, dié van die profeet Elia wat die reën laat terugkeer het deur sy woord toe dit God behaag het om dit te doen, volgens 1 Konings 17:1: “ *Elia die Tisbiet, een van die inwoners van Gilead, het vir Agab gesê: So waar as die Here leef, die God van Israel, voor wie se aangesig ek staan, daar sal geen dou of reën in hierdie jare wees nie, behalwe op my woord...* » /1 Konings 18:44: « *Die sewende keer sê hy: Kyk, 'n wolkie kom op uit die see, soos die palm van 'n man se hand. Elia sê: “Gaan op en sê vir Agab: ‘Span jou harnas vas en klim af, sodat die reën jou nie keer nie.’”* “Hoe onaangenaam dit ook al mag wees, die klimaat word deur God opgelê, soos 'n plaag wat die volke tref wat Hy straf en voorberei om te vernietig. Is God nie die Skepper van hierdie natuur waarin ons ontwikkel nie? Is hierdie natuur, wat hy deur sy woorde en sy gedagtes beheer, waarsonder geen vulkaan uitbars, geen wind in die een of ander rigting begin waai nie, nie in sy hande sodat hy gedugte wapens daarvan kan maak nie? Wie hou die voordelige of verwoestende reën terug of stuur dit as dit nie hy is nie? As ongelowiges elders soek na die oorsake van die waargenome verskynsels, skryf hulle die situasie toe aan 'n geleidelike aardverwarming wat veroorsaak word deur die ophoping van koolstofdiksiedproduksie deur mense. Maar teenoor hierdie teorie staan God die vorige historiese getuigenis teë waarin, sonder besoedelende tegnologie, periodes van groot hitte op aarde ervaar is. En nader aan die huis, hoe kan ons die skielike jaar van droogte verklaar wat 1976 alleen gekenmerk het? En daarna het die klimaat teruggekeer na normaal tot ons 2020's. En om enige twyfel oor hierdie onderwerp uit die weg te ruim, herinner ek dat in Openb. 16:8-9, “ *die vierde van die sewe laaste plae van God* ” die “ *son* ” sal raak en God sê vir ons dat dit in hierdie konteks sy hitte sal vererger. Dit sal nie net verhit nie, maar ook vlees dodelik “ **verbrand** ”: “ *Die vierde engel het sy skaal op die son uitgegooi. En dit is aan hom gegee om die mense met vuur te skroei , en die mense is met groot hitte geskroei , en hulle het die Naam van die God gelaster wat mag het oor hierdie plae , en hulle het hulle nie bekeer om Hom heerlikheid te gee nie .* Let daarop dat in hierdie konteks die ongelowige rebelle weet aan wie die son gehoorsaam. Soos die “ *ses trompette* ” voor hulle, is “ *die sewe laaste plae van God* ” progressief meer intens soos dié wat hy vir die ou verbond in Lev. geprofeteer het. 26:18, of die uitdrukking “ *sewe keer meer* ” wat die plae skei, bewys dit, aangesien ons dit in verse 21, 24, 28 vind: “ *As julle, ten spyte hiervan, nie na My luister nie, sal Ek julle sewe keer meer straf vir julle sondes .* ” Trouens, die getal “ *sewe* ” dui die heiligmaking van God aan en daarom die sabbatsrus wat Hy aan die sewende dag geheg het omdat Hy die dag van sy oorwinning oor al sy vyande profeteer; hierdie sewende dag profeteer die sewende

millennium van sy groot hemelse rus wat met sy verlostes, sy getroue uitverkorenes gedeel word. So agter hierdie getal " sewe " is die Gees God wat sy Sabbat " *geheilig* " *het en wat sy oortreding straf*. En die oortreding van die heilige goddelike Sabbat was reeds ter sprake in die ou verbond, soos hierdie verse 34 en 35 van Lev. 26 bewys: “ ***Dan sal die land sy sabbatte geniet*** , solank dit woes lê en julle in die land van julle vyande is; ***dan sal die land rus en sy sabbatte geniet*** . Solank dit woes lê, ***sal dit rus hê wat dit nie in julle sabbatte gehad het toe julle dit bewoon het nie***. ” Ek het dit al voorheen gesê, maar ek sal dit hier herhaal: as ons 'n oorsaak moet vind vir 'n werklike opwarming van die Aarde se lugtemperatuur, is dit meer in die 2 100 kernontploffings wat sedert die einde van die Tweede Wêreldoorlog in toetse uitgevoer is as in die koolstofdioksiedvrystellings van ons voertuie en ons moderne nywerhede. Des te meer aangesien koolstofdioksied in suurstof omgeskakel word deur die groen blare van die bome wat dit verbruik en dit dus vir ons grootste behoeftes transformeer. En hoewel dit baie kleiner in oppervlakte is, is daar steeds baie woude op aarde.

Wat misleidende optrede betref, haal ek hierdie godsdienstige foefie aan wat gebaseer is op die plasing van 'n kruis op al die grafte van Westerlinge. Ek moet jou dus daaraan herinner, maar volgens Esegïël 14 moet die uitverkorenes wat deur Jesus Christus gered word, op die vlak van “ *Noag, Daniël en Job* ” wees. Hierdie boodskap behoort 'n einde te maak aan menigte illusies en valse hoop; vals omdat dit ongegrond is en heeltemal weerspreek word deur hierdie teks uit Eseg. 14:13-14; 15-16; 17-18: “ *Mensekind, as 'n nasie teen My sondig deur ontrou te pleeg, en Ek my hand teen hulle uitstrek en vir hulle die staf van brood breek en 'n hongersnood daarin stuur en daaruit mens en dier uitroei, en hierdie drie manne, Noag, Daniël en Job* , daarin was— ***hulle sou hul siele deur hul geregtigheid red, sê die Here HERE*** . ” Al sou Ek wilde diere deur die land laat trek en dit laat ontvolk, en dit verwoes word, en geen mens sou daardeur trek vanweë die diere nie, en ***hierdie drie manne*** sou daarin wees , so waar as Ek leef! ***sê die Here HERE, hulle sou geen seuns of dogters red nie , hulle alleen sou gered word*** , en die land sou 'n woesteny word . Of as Ek 'n swaard oor hierdie land bring en sê: Laat 'n swaard deur die land trek, al sou Ek die mense en die diere daarvan uitroei, en daar was hierdie drie manne daarin, ek leef! ***sê die Here HERE, hulle sou geen seuns of dogters red nie , maar hulle alleen sou gered word*** . "En hierdie boodskap word drie keer herhaal, wat die belangrikheid daarvan vir God en Sy uitverkore volk van die laaste dae openbaar. Want in werklikheid is die ervarings van hierdie drie manne kriteria wat God van sy laaste uitverkorenes vereis:"

Noag: getrouheid ten tyde van skeiding voor die uitwissing van die mensdom.

Daniël: Die Getuienis van die Gees van Profesie.

Job: Die slagoffer van getuienis vir God teen Satan.

Die Ortodokse godsdiens

Eindtyd-gesentreerde Bybelse profesieë ignoreer dit en sê niks spesiaals oor die leerstelling daarvan nie. Die lesse wat oor die Christendom geopenbaar is, is egter om verskeie redes daarop van toepassing. En reeds, omdat dit inderdaad 'n Christelike godsdiens is en omdat die skeiding daarvan van die Westerse Christendom na 321 plaasgevind het, sodat dit in Oos-Europa die Sondagsrus, wat deur God vervloek is en deur Keiser Konstantyn I ingestel is, toegepas het. Godsdienstige verskille met Rome is dus minimaal en sekondêr. Want die vloek van die valse rusdag geld vir alle godsdienste wat nie die sewende dag wat deur God geheilig is, eerbiedig nie. Daarom word sy naam "ortodoks", wat "regte opinie" beteken, weerspreek deur die feite, aangesien sy "geregtigheid" weerspreek word deur Bybelse waarheid.

In 1917, in Rusland, het 'n groot volksrewolusie die Tsaar en sy eeue-oue monargiese stelsel omvergewerp. Wat in Rusland gebeur het, het om dieselfde redes gebeur as wat in Frankryk gebeur het. Vir ons waarnemers is die goddelike les wat toegepas word dieselfde. En ek kan selfs sê dat waar revolusies ook al plaasvind, hulle plaasvind teen korrupte godsdienstige regimes wat nie deur God geseën is nie. In Mexiko, in Kuba, is die oorsaak altyd dieselfde; Die godsdiens wat omvergewerp moet word, is steeds en altyd die Katolieke godsdiens. Oral ondersteun dit die regime van die onregverdige en selfsugtige rykes en magtiges. Daarom laat God hulle deur rewolusionêre omverwerp. Wat die profesie nie spreek nie, word nie gesê nie, want God appelleer na ons intelligensie. Dit is aan ons om te verstaan dat die lesse wat God gee, op alle mense, alle regimes en alle godsdienste van toepassing is. Die robotportret van die perfekte godsdiens word geopenbaar deur die gedrag van Jesus Christus; dit is dié van die uitsluitlike norm wat verlossing open en daarheen lei.

In Rusland was die Tsaristiese regime soos ons Westerse monargieë, sterk met die swakkes en soetslymerig met die geestelikes, en dit om dieselfde redes as Westerse konings: die vrees om die deur na hemelse verlossing vir hulle gesluit te sien. Die grootste fout van al hierdie koninklike regimes was om godsdienstige verteenwoordigers te vertrou, om 'n goeie verhouding met die God van die hemel te vestig. Hulle het die fout gemaak om op die mens te vertrou en die waarskuwings wat in die Bybel aangehaal word, uitsluitlik geïgnoreer: Jer. 17:5: “*So sê die HERE: Vervloek is die man wat op die mens vertrou, wat vlees sy arm maak, en wie se hart van die HERE afwyk!*” Hulle moes dit almal persoonlik gelees het, net om aan die veilige kant te wees, om seker te maak dat hulle nie mislei is nie. Maar deur dit nie te doen nie, het hulle die Skeppergod verag wat dit oor die eeue geïnspireer het. En hierdie gedrag het die belangrikheid wat hulle aan godsdiens gegee het, onthul, hoewel hulle paradoksaal genoeg, uit vrees en bygeloof, meestal probeer het om die pouse en pouse te vermy. Net soos Eva, wat vir 'n oomblik van Adam geskei was, deur die argumente van die duiwel verlei is, so laat mense wat nie self die woord van God lees nie, van die prins tot die bedelaar, hulle verlei deur die leuens wat deur godsdienstige geestelikes, priesters en pastore geuit word. Die Bybel, hierdie “*twee getuies*” van God volgens Openb. 11:3, is ons beskerming, die bron van die argumente wat die duiwel se leuens vernietig. Hierdie kosbare wapen is vir almal beskikbaar; ons moet nog

besluit of ons dit gaan gebruik. En daar word elke skepsel verantwoordelik vir sy keuse met al die gevolge wat daaruit voortvloei.

Die Rooms-Katolieke pouslike regime het gou die gevaar verstaan wat die Bybel vir sy oorlewing ingehou het, sodra die ware hervormers wat deur God geroep is, deur middel van sy direkte persoonlike lees die leuens en sy godsdienstige usurpasie, en sy duiwelse aard, in die openbaar veroordeel het. Sy het onmiddellik begin om die lesers van hierdie kosbare "woord van God" wat haar eie skrywermonnike in haar kloosters en kloosters gereproduseer het, te vervolg. Die dood of die galeie was die risiko's wat enige besitter van die Heilige Bybel aangegaan het. En danksy die uitvinding van die drukkuns het dit die woord van God se waarheid vermenigvuldig en onomkeerbaar versprei.

In Rusland het uiterste armoede en 'n gebrek aan opvoeding beteken dat die Bybel die massas nie kon verlig nie. Indien dit nie gebeur nie, het die Ortodokse godsdien sy leer op die beelde van sy "heilige" ikone gebou; oorspronklik 'n onderwysstelsel wat toeganklik was vir ongeskoolde mense, later afgodies verdraai. Rusland en die lande van Oos-Europa is Slavonië genoem omdat die Middeleeuse stelsel daar voortgeduur het tot die tyd van die laaste tsaar, Nikolaas II, wat saam met sy gesin deur die Bolsjewistiese rewolusionêre vermoor is. In hierdie deel van Europa het boere "lyfeienes" gebly oor wie magtige en welgestelde here liggaam en siel gedomineer het. Hulle was outentieke slawe, vandaar die naam wat aan die plek Esclavonia gegee is. Omdat hulle nie kon lees of skryf nie, was hulle godsdiensteer mondeling en kon hulle slegs gebaseer wees op beelde, illustrasies van historiese tonele wat in die Bybel opgeteken is. Hulle kon slegs op hul geheue staatmaak en het slegs behou wat die geskepte ikone aan hulle voorgehou het. Dit verklaar die sukses van die aanneming van kommunisme en die nasionale ateïsme wat na Frankryk gevestig is. Met die val van die Sowjet-regime en die nuutgevonde vryheid, is die Ortodokse godsdien en sy ikone hervestig in die nuwe Rusland wat deur Vladimir Poetin herleef is.

Dit is belangrik om die godsdienstige verdeling van Wes- en Oos-Europa te verstaan. In 313, aan die einde van tien jaar van Romeinse keiserlike vervolging van Christene, het Konstantyn Christelike godsdiensoefening in Rome gewettig. Hy het in Milaan gewoon en in 321 sy dekreet uitgevaardig wat die verandering van die weeklikse rusdag gelas het. Nadat hy sy misdaad gepleeg het, het hy Milaan verlaat om in Bisantium te woon, wat, deur hom opgeknip, die naam Konstantinopel aangeneem het (later herdoop na Istanbul na die verowering deur die Turke). Hierdie inhuldiging van die keiser in die Ooste, ver van Rome, laat Rome met die eksklusiwiteit van Christelike godsdienstige verteenwoordiging. Dit is nog nie pouslike prestige nie, maar reeds trek die eenvoudige biskop van Rome voordeel bo sy gelykes wat oor die hele ryk versprei is uit die prestige wat aan Rome, die voormalige keiserlike stad, verbonde is. So het die regerende keiser Rome verlaat om plek te maak vir die toekomstige pouslike keiser wat homself in 538 daar sou vestig op 'n bevel van keiser Justinianus, wat steeds in Oos-Europa gewoon het. Jy kan dus verstaan hoe die pouslike gesag van die begin af sy skuld teenoor God met die oostelike sone van Christelike Europa gedeel het, totdat in 1054 'n amptelike skeuring gekom het om die Westerse Rooms-Katolieke geloof van die Ortodokse geloof van die Ooste te skei; diegene van die Ooste wat

geweier het om hulle aan die gesag van die Romeinse Pous te onderwerp. In volkome onafhanklikheid het hulle 'n geestelikes onder leiding van "pouse" gereorganiseer, maar hierdie kan trou en kinders hê, anders as Westerse poue en hul priesters; Boonop lê die kerk nie selibaat op sy dienaars op nie. Dit is hoekom hierdie ortodoksie "Sondag" beoefen, die voormalige dag van die onoorwonne son van Keiser Konstantyn. Met sy vertrek uit Rome het Konstantyn sy vervloekte vrugte na Oos-Europa geneem en sedert 1843 toe God die herstel van sy heilige Sabbat geëis het, deel hierdie Christendom die skuld van die oortreding daarvan, net soos die Westerse Katolieke en Protestantse Christendom.

Die Ooste het duur betaal vir die pouslike stigting wat deur Justinianus beveel is. Die vloek van God, wat dit nietemin self gewil het, is kragtig gemanifesteer deur dodelike epidemies van plaë en hongersnode, dinge wat veroorsaak is deur 'n donker en koue klimaat as gevolg van twee kragtige vulkaniese uitbarstings op die ewenaar, een in Indonesië genaamd "Krakatoa", die ander in Sentraal-Amerika, genaamd "Ilopango". Boonop is die Oos-Europese streek onderwerp aan Moslem-Turkse aanvalle en territoriale verowerings wat die Moslem-teenwoordigheid in Albanië en Bosnië-Herzegowina geregverdig het, 'n gebied wat plofbaar geword het tydens die Balkanoorlog in die 1990's; 'n oorlog wat volgens die jongste nuus blykbaar weer gaan ontwaak.

Kortliks, die skeuring waardeur die Ortodokse geloof van die Rooms-Katolieke geloof afgeskei het, het dit nie bevoordeel nie en het nie sy verhouding met God verander nie, net soos die skeiding van die tien stamme van Israel van Juda geen goddelike seën vir daardie tien stamme gebring het nie.

PARYS, 'n stad wat deur die tyd vervloek is

Ja, hierdie stad is inderdaad deur God opgerig vir 'n verkalkte, noodlottige bestemming. In ons moderne tyd het dit 'n plek geword wat deur tallose wesens oor die aarde versprei beny word vanweë sy reputasie as die hoofstad van die land van vryheid: Frankryk, die stigtersland van mense- en burgerregte. Dit het ook 'n toevlugsoord geword waar mense met vreemde tale saamwoon; wat dit 'n beeld gee wat lyk soos die Italiaanse Rome van die heidense Romeinse veroweraars voor ons era en daarna. Rome het baie volke verower, maar sy beskawing het ook baie mense gelok wat sy kommersiële waardes gedeel het; wat haar nog ryker en aantrekliker gemaak het.

Die beste goddelike suggestie van die tragiese einde wat vir die pragtige stad Parys voorbehou is, berus op die naam Sodom wat God daaraan toeskryf in Openb. 11:7: " *En hulle lyke sal lê op die straat van die groot stad wat geestelik Sodom en Egipte genoem word, waar ook onse Here gekruisig is.*" » Die einde van die vers is doelbewus misleidend omdat die uitdrukking blykbaar verwys na Jerusalem, die stad waar die Here Jesus eintlik op Woensdag 3 April 30 n.C. gekruisig is. Nou, volgens Openb. 11:3; Die betrokke stad is geleë aan die einde van die 1260 dae-jare van die vervolgende Romeinse pouslike heerskappy, dit wil sê, 'n bietjie voor 1798, die datum van die einde van hierdie tydperk wat deur God

geprofeteer is. Deur hierdie data te groepeer, word die stad Parys geteiken en duidelik aangewys as die plek waar die stryd teen die verlossing wat deur Jesus Christus voorgestel is, sy hoogste vlak bereik het. Om die uitdrukking wat God gebruik, beter te verstaan, moet ons onthou dat Jesus eenkeer vir sy tydgenootlike luisteraars, sy apostels en dissipels, in Matt. 25:40: " *En die Koning sal hulle antwoord en sê: Voorwaar Ek sê vir julle, vir sover julle dit aan een van die geringstes van hierdie broers van My gedoen het, **het julle dit aan My gedoen** .* '" » En in Openb. 11:3 identifiseer Jesus Homself met die Heilige Bybel, sy goddelike woord wat Hy sy " *twee getuies* " noem. En dit was hierdie Bybelse geskifte wat in autodafés verbrand is op die Place Louis XV, wat toe die Place de la Révolution geword het, en sedert Napoleon, die Place de la Concorde. Die rewolusionêre wou nie meer die koning of die God hê wie se soewereine reg hy opgeëis het nie. Gevestigde nasionale ateïsme was gebaseer op die beginsel van "rede", hoewel die begin daarvan alles behalwe redelik was. Haat teenoor die ou mag het gelei tot volksmoord van byna die hele adellike klas, maar die Rooms-Katolieke geestelikes was die hoofteiken daarvan. Die ateïstiese republikeinse rewolusionêre het oppermagtig geheers in die hoofstad en dwarsdeur Frankryk, behalwe op Vendée-bodem. En daar, verenig in dieselfde stryd, was die boereklas en die ryk klas van uitbuitende here; almal verenig in die naam van die "heilige hart van Jesus" en die weerbarstige Katolieke priesters. Want paradoksaal genoeg het hierdie mooi wêreld slegs tot die "heilige Maagd" gebid. Die gevegte was afgrysig in hierdie Vendée wat toe die naam "Vengée" aangeneem het. Maar eintlik was dit slegs Jesus se wraak wat beide die Vendeërs vir hul Katolisisme en die Republikeine vir hul ateïsme getref het. Wetende dat laasgenoemde deur God opgewek is om die mag van die vervolgende koalisie van die monargie en die Rooms-Katolieke pouslike geestelikes te vernietig. 'n Groot aantal siele is dus gegillotineer, verdrink of deur die lemme en koeëls van die vegters deurboor. Na hierdie moeilike begin, tussen ryke en republieke, het Frankryk uiteindelik onder die Vierde Republiek 'n staat van vrede en vryheid van gewete gevind wat sy wêreldwye reputasie gemaak het.

Van die oorsprong van Parys

As die werke van Paryse ateïsme God die regverdiging gegee het om Parys met antieke Sodom te vergelyk, is daar 'n goeie kans om ander punte van ooreenkoms te vind wat hierdie twee stede verbind. En hier leer die geskiedenis ons dat voordat dit Parys genoem is, hierdie groot stad die klein "Lutece" in Latyn was: "Lutetia", waarvan die onthullende betekenis was: stinkende moeras. Inderdaad, reeds in die Galliese era, is die gebied van die Paryse bekken swaar natgemaak deur sy groot rivier: die Seine. En oorgelaat aan die grille van die seisoene, het sy bedding oorgeloop en gebiede het soos stinkende modderige moerasse verskyn, bevorderlik vir siektes en die gevreesde muskietbyte. Hierdie groot hoeveelheid water was te danke aan die vlakke reliëf wat die hele Paryse bekken kenmerk. En ek merk hierin 'n tweede ooreenkoms op met die antieke Sodom van die Bybel wat ook op 'n ryk en vrugbare vlakte verrys het. Ons onthou dat Lot, wat die keuse gedeel het, selfsugtig die vlakte gekies het en Abraham die

berg bevoordeel het in hierdie getuienis aangehaal in Gen. 13:12-13: “ *Abram het in die land Kanaän gewoon, en Lot het in die stede van die vlakte gewoon en sy tente opgeslaan tot by Sodom. Die mense van Sodom was goddeloos en groot sondaars teen YaHWéH.* ” Hierdie vrye keuse wat Abram aan Lot gegee het, laat ons toe om sy selfsugtige en hebsugtige karakter te ontdek. Ten spyte hiervan is sy gehegtheid aan God opreg, maar sy keuse sal veroorsaak dat hy verskriklike lyding en teleurstellings ervaar, en hy sal uiteindelik uit hierdie plek vlug wat deur God vervloek is, soos 'n brandhout wat uit die straffende hemelse vuur gepluk is, op bevel van twee heilige engele wat na hom gestuur is.”

Ons kan maklik die belang daarvan verstaan om in die vlaktes eerder as in die berge te woon. In die vlaktes is reis minder vermoeiend en natgemaakte lande verseker voorspoed en materiële rykdom; Lot was deur hierdie vooruitsig aangetrokke. Deur die berg te kies, het Abram sy rustigheid bewaar, want omdat die lewe daar moeiliker was, sou min mense daarheen gaan om sy lande te begeer; Hy het voorkeur gegee aan sy keuse van veiligheid vir homself en sy mense, wat hoofsaaklik herders was.

In teenstelling met hierdie wyse keuse, het die vlakte die middel gebied om alle begeertes te bevredig. En in rykdom, tot in ons tyd, verdraai mense hulself, altyd op soek na nuwe sensasies op alle gebiede, en eerstens op die vlak van seksuele perversies waarvan Sodom 'n standaard van onnatuurlike seksuele praktyk geword het, tussen vrou en man, vrou en vrou, en veral man en man. So, in Parys, bevry van taboes en Bybelse verbodsbepalings, is hierdie aantrekkingskrag tot perversie van die Sodom-tipe hernu en die oordele wat God teen die inwoners van antieke Sodom uitgespreek het, is toe toegepas op die inwoners van Parys in die rewolusionêre era, maar ook in ons era van die eindtye. Dit is omdat die Gees van God subtiel 'n hernuwing van hierdie tipe situasie suggereer deur hierdie rewolusionêre situasie wat reeds deur die “ *vierde basuin* ” gesimboliseer word, as “ *Tweede Wee* ” te plaas, terwyl die ware “ *tweede wee* ” die vervulling van die “ *sesde basuin* ” betref. Deur hierdie voorgestelde serebrale konstruksie verbind en veroordeel God die ooreenkoms van die morele agteruitgang van die inwoners van hierdie “ *vierde en sesde basuine* ”. Dit is dus nie net “die duiwel wat in die besonderhede is” nie, en dié wat die goddelike Gees op hierdie subtiel verborge manier aan ons voorstel, is die kosbaarste vir sy uitverkorenes vir wie “ *die getuienis van Jesus* ” 'n onnavolgbare konkrete betekenis aanneem. God verwys na Parys as “ *die groot stad* ”. In hierdie vorm verwys dit basies na die groot hoofstede van nasies wat enorm strek tot megastede oor groot gebiede van bewoonde land.

Nog 'n “ *groot stad* ” word ook in Openb. 17:18 genoem: “ *En die vrou wat jy gesien het, is die groot stad wat oor die konings van die aarde heers.* ” Hierdie keer is hierdie hoofstad Rome, wat God in vers 5 aanwys as “ *moeder van prostitute en gruwels van die aarde.* ” Hierdie status van “ *moeder* ” teiken haar dogters wat ook “ *prostitute* ” is, soos sy. En dit moet opgemerk word dat die Katolieke Kerk Frankryk amptelik as sy “oudste dogter” beskou, wat, ter bevestiging van hierdie skakel, sy hoofstad, Parys, met Rome verenig het; hierdie hoofstad Parys waar sy monargiese steun vandaan kom, sedert die Merovingiese koning Clovis I, ^{die} eerste koning van die Franke wat tot die Rooms-Katolieke

geloof bekeer is. Hy het dus die eerste gewapende steun aan die saak van die Romeinse Pous verskaf, wat hom dus sy oorwinnings teen sy plaaslike vyande, die Lombardiese families, verskuldig was. Die Frankiese koninkryk sal dus geleidelik heeltemal verenig word en amptelik bekeer word tot die Christelike godsdiens wat op die Rooms-pouslike standaard gevestig is. Dit was toe dat Parys definitief aan Katolisisme geheg sou word. Nou, nadat die vertaling van die woord Lutetia gesien is, is hier die oorsprong van die naam "Parys". 'n Groot Keltiese stam genaamd "Parisii", wat "dié van die ketel" beteken. (wat hul finale, aaklige lot bevestig het), het hulle in Lutetia gevestig en hul naam het dit vervang met dié van Parys. Hierdie Keltiese stam was suiwer heidens en deur 'n woordspeling in Latyn het die naam die betekenis aangeneem: "By Isis", naam van die godin van Egiptiese oorsprong "Isis" van wie hulle aanbidders geword het; 'n magtige en goddelose vroulike godheid wat die Efesiërs van die Bybel "Diana" genoem het. So het heidense godsdienste deur die bewoonde aarde versprei en hierin het Rome 'n belangrike rol gespeel. Ver van die bevegting van die gode van haar vyande, het sy hulle aangeneem en by dié gevoeg wat sy reeds geken het. Godsdiens was dus nie 'n onderwerp van dispuut nie en ons kan dus beter verstaan waarom God wou verhoed dat mense vir die eerste keer by Babel op een plek saamwoon. Daarom, tot die verwarring van die vermenigvuldigde gode, het hy gereageer deur die skeiding van tale. Maar ten tyde van die hergroepering in Rome het vreemde tale saam bestaan onder die gesag van Rome, wat die ding nie teengestaan het nie. Rome werf eerstens sy legioensoldate uit al die verowerde volke wat aan die ryk verbonde is. Gewerf Legioensoldate moet vinnig die bevele leer wat in Latyn uitgereik word en die res is opsioneel. Nog 'n ooreenkoms tussen Parys en Rome is dat beide legioene organiseer wat bestaan uit buitelanders wat vrywillig is. Frankryk word onderskei deur sy gesogte "buitelandse legioen". Isis, of Diana, word ook voorgestel as 'n moeder wat haar kind in haar arms dra, en dit is so dat die "heilige Maagd" van Katolisisme onder hierdie voorstelling maklik aangeneem sal word deur die aanbidders van Diana, Isis. Die Parysenaars sal dus maklik die godsdiens kan aanneem wat deur Rome voorgestel is en binnekort deur hom en die koninklike sekulêre arm opgelê is. Gedurende die Renaissance, onder Frans I ' het die Protestantse evangeliese herlewing die inwoners van Parys 'n kans gebied om tot die Gereformeerde Rooms-Christelike geloof te bekeer. Maar hulle het hom hewig teëgestaan en soos 'n gehangde man aan sy tou aan sy afgodiese Katolieke godsdiens vasgeklou. Afgodery het hulle nog nooit gepla nie, hierdie volk verafgod volgens tradisie. Parysenaars was en is steeds "Par Isis". Hulle het Protestante gehaat en deelgeneem aan hul moord tydens die St. Bartholomew's Day-slagting in 1572. Hulle het die ... ten volle goedgekeur. moorde uitgevoer deur die Guise-familie, waarvan een 'n Kardinaal was. " *Die Dier* " wat in Openb. 13:1 geopenbaar word, het toe sy geprofeteerde vorm aangeneem; dié van 'n godsdiens waar die burgerlike volk en die godsdienstige komponent van die geestelikes saam die beginsel van verpligte godsdiens deur dwang van menslike liggame en gedagtes ondersteun het. Ek het 'n voorstel om die naam Parys, verkort van Parisis, te verduidelik. God neem soms as ondersteuning vir sy boodskappe lesse wat geërf is uit Griekse leringe, veral die bekende strategie van die "Trojaanse perd" wat bestaan uit die inbring van sy soldate in die stad,

ondeurdringbaar met geweld, deur middel van listigheid; dit deur die vyand te laat inbring sonder dat hy dit vermoed. Hierdie les het betrekking op die Christelike godsdiens in die "*Pergamum*"-era, 'n naam wat *egbreuk* aandui, of met twee Griekse woorde, die oortreding van die huwelik. Die Griekse truuk is toe toegepas op die ware Christelike geloof, wat ^{in die jaar} 313 slagoffer geword het van skynbare steun van Keiser Konstantyn I. Dit was hierdie duiwelse truuk wat die vorm van die Katolieke godsdiens voorberei het wat ons ken, erfgenaam van die "Sondagsrus" wat in ... opgelê is. 321 deur hierdie keiser. Dit is toe onder die oorheersing van pouslike mag geplaas, amptelik in 538, deur die bevel van Justinianus I 'n ander Romeinse keiser. Vir God is hierdie beskuldiging van geestelike *egbreuk* so belangrik dat die woord duidelik aangehaal word in Openb. 2:22 waar dit gegee word as 'n oorsaak van die straf van die "*groot verdrukking*" wat verband hou met die twee opeenvolgende vervullings in die eras van die "*vierde en sesde basuine*". Hierdie fundamentele rol van die daad van *egbreuk* regverdig verder die naam Parys, wat dié van die jong Griekse Trojaanse seun van koning Priam was; hierdie Parys het die pragtige Helena, vrou van die Griekse koning Agamemnon, verlei en na Troje geneem. Hierdie aksie was die oorsprong van die "Trojaanse Oorlog". Maar die ervaring word uiteindelik gestraf deur die dood van die afgodiese Trojane wat die houtperd, wat deur die vertrekkende Grieke op die strand agtergelaat is, binne die mure van Troje gebring het. En in hierdie houtperd het versteekte Griekse soldate gewag vir die nag toe die Trojane deur moegheid, alkohol en vieringe gebreek is; Die slapende stad was weerloos. Toe, om uit die perd, het die Griekse soldate die stadspoorte oopgemaak vir die Griekse troepe wat stilweg na die toneel teruggekeer het. So het die Trojaanse koninklike familie met al sy mense omgekom, en die stad is verbrand en verwoes deur die vernietigende woede van die Griekse soldate. Hierdie getuienis wat van Homerus, 'n talentvolle Griekse historikus en digter, geërf is, is baie nuttig om die gedrag van die Franse deur hul geskiedenis te verstaan. God profeteer vir Frankryk en sy hoofstad Parys dat dit sy vyande binne sy mure sal dwing, waarna hulle dit sal vernietig soos die woedende Grieke in Homerus se verhaal.

, wat simbolies as die "*vierde trompet*" opgetree het, het die eerste "*egbreuk*" gestraf wat gepleeg is deur koninklike steun vir die pouslike Rooms-Katolieke godsdiens. Omdat hulle broodgebrek gehad het, het die Parysenaars koning Lodewyk XVI verwyt dat hy hulle verwaarloos het en verkies het om in die Paleis van Versailles te woon eerder as in die Louvre in Parys; en die mislukte ontsnapping wat by Varennes ontdek is, het hom ter dood veroordeel vir verraad. Die tweede straf kom met die "*sesde basuin*", oftewel die Derde Wêreldoorlog. Hierdie keer veroordeel "*egbreuk*" alle Christelike godsdienste, Katolisisme en Protestantisme, amptelike Adventisme en Ortodoksie, wat glad nie meer protesteer nie, en selfs die godsdiens van Islam wat op sy grondgebied gevestig is, as gelykes behandel. Die skuld van die Christelike godsdienste bereik dus sy hoogtepunt, of amper, en die geprofeteerde kernvolksmoorde is dus, vir God en sy uitverkorenes, volkome geregverdig; 'n einde waardig aan dié van die Trojane en die inwoners van Jerusalem.

Deur sy geskiedenis heen is Parys bekend vir sy onverdraagsaamheid en sy steun vir die Katolieke regime van sy opeenvolgende konings. Aan die einde van

sy vyf Republieke, in 'n gedrag wat heeltemal teenoorgesteld was van die vorige een, het dit verwelkomend en verdraagsaam geword bo wat normaal en verstandig was. Trouens, die ateïstiese denke van die vrydenkers het geleidelik die godsdienstige aanbidding vir die Rooms-Katolisisme vervang. Vir amptelike seremonies word eerbewyse egter steeds aan hom betaal, maar suiwer uit tradisionele erfenis, niks meer nie. Nou, vir God, kom die eer van ateïsme of Katolisisme neer op dieselfde resultaat en dus op dieselfde skuld teenoor Hom en sy ware godsdiens. Die ontwikkeling van menslike opvoeding het nie die terugkeer van die ware geloof bevoordeel nie; Intendeel, kennis het op sigself 'n nuwe goddelikheid geword waaraan die nuwe afgodedienaars van die laaste tyd hulself toewy.

Die groot verandering in die gedrag van Parysenaars is teweeggebring deur die pynlike ervaring van die Tweede Wêreldoorlog, waartydens Parys deur Duitse vyandelike soldate beset is. Terselfdertyd, na sy bevryding, het Parys Amerika en sy lewenstandaarde gebaseer op materiële en kommersiële sukses ontdek; Hierdie dinge word gedoen in 'n atmosfeer van vrede wat bevorderlik is vir optimisme. Dit is in hierdie konteks dat Frankryk die groot "handelaars van die aarde" ontdek het wat in Openb. 18 genoem word. En danksy 77 jaar van "wêreld"-vrede het handel die waarde geword waarvoor die Weste alles opgeoffer het. Ook, na sy laaste koloniale oorloë, wou Parys net toeriste tevrede stel en lok om dit te verryk. Sy het die internasionale baken van skoonheid, luuksheid en verbode plesiere geword totdat sy dit alles geregverdig en wettig gemaak het. En daar sal die sirkel sluit deur die oorsprong daarvan te herroep, want Lutetia of "stinkende moeras" het in Parys 'n gebied genaamd "die Marais" bewaar waarin kunstenaars van alle soorte bymekaarkom en saamdrom, maar ook seksuele perverse met veelvuldige afskuwelike sedes. Geïnspireer deur die Middeleeuse lewe, het die skrywer Victor Hugo sy beroemde werk "Notre Dame de Paris" geskep. In sy storie noem hy die bestaan van die "hof van wonderwerke" wat bestaan uit skelms, keelasnyers, diewe en losbandige vroue. Die beeld van die stinkende moeras het haar dus voortdurend gemerk. Herbou en verfraai deur Baron Haussmann onder Napoleon III, het die stad sy reputasie as die mooiste stad ter wêreld verdien, maar moreel het dit dieselfde gebly; die pragtige huise en geboue het nie die sedelike duisternis wat deur God veroordeel is, uitgewis nie.

In 2022 is ateïstiese denke so diep gewortel in menslike gedagtes dat niemand daaraan dink om in God die oorsake te soek van die opeenvolgende vloeke wat waargeneem word wat een na die ander volg nie: Covid-19, die Oekraïense Oorlog, rekord wêreldinflasie, energiekrisisse, risiko's van hongersnood as gevolg van blokkasies in die uitvoer van koring en ander graansoorte, maar ook weens swak klimaatstoestande, droë grond en meningsverskil tussen die VSA en China. Dit is dus nog te vroeg vir menslike verstand om te ontwaak, en meer presies, diegene wat moet ontwaak, want vir ander sal die ontwaking nooit plaasvind nie.

Ten slotte stel God Parys voor as die tipiese rebellestad. Maar hierdie "oudste dogter" van die Katolieke Kerk het baie susters wat deur haar vryheid verlei is; en hierdie verleiding het die organisasie van die EU moontlik gemaak, wie se sukses die Europeërs laat glo het dat die uitbreiding van vrede daaraan te

danke was. So bitter is hulle verbasing om te sien dat oorlog skielik weer in Europa uitbreek, iets wat hulle gedink het onmoontlik geword het. Ek merk dus hierdie vergelyking op met die Trojane wat hul straf geken het op die presiese oomblik toe hulle hul skynbare en misleidende oorwinning in die fees gevier het. Dieselfde gebeur weer vir 'n verowerende en verwelkomende Europa, wat in die somer van 2022 van ses tot 27 lidlande gegroei het. En dit is inderdaad die sukses daarvan wat daartoe gelei het dat dit die Europese lidmaatskap van Oekraïne, wat van die Russiese alliansie afgeskeur is, ondersteun het. En woedende Rusland sal 'n einde maak aan al sy arrogante hoop deur sy mense, sy soldate en hul wapens te vernietig. Een laaste keer sal Parys se rebelse houding en bestuur die oorsaak van sy finale kernvernietiging wees. Parys, die rebelse stad, sal nie meer wees nie en sal nooit weer wees nie. Al wat daarvan sal oorbly, sal die voorkoms van die "ketel" van die oorspronklike Lutetia wees, maar hierdie keer sonder sy inwoners.

Ongeloof en ongelooft is nie wettig nie

Soos die dae verbygaan en dramas afspreek, begin die illusies wat stewig in die gedagtes van Westerlinge ingeplant is, te wankel omdat hulle gekonfronteer word met die feite van huidige gebeure. Die sneller wat hulle sou laat instem om hul oortuigings en menings te bevraagteken, het egter nog nie plaasgevind nie. Tog behoort die konsentrasie van mislukkings wat gely word, ongelowige gedagtes daartoe te lei om hulself die vraag te vra en die verduideliking te soek vir hierdie samekoms van dinge in kaskades in die onsigbare wêreld van geeste, want dit is daar waar God op hulle wag.

Baie ongelowige mense regverdig hulself wanneer hulle oordeel dat hulle niemand skade aandoen nie; aan niemand sigbaar en vleeslik nie, dit moet gespesifiseer word. Nou is dit waar hulle oordeelsfout begin, want deur God en sy verordeninge te ignoreer, benadeel hulle hulself en God, wat so verag word. So is daar reeds twee slagoffers in hierdie houding: die ongelowige en God. Dit is dus belangrik om te verstaan dat God nie net die slegte daad veroordeel nie, maar ook die versuim om die goeie werke te beoefen wat verrig moet word. Die individu se eie oordeel is dus van geen waarde nie, want slegs die standaard van God se oordeel tel.

Rebelse geeste manifesteer hulself deur hul koppigheid, hul irrasionele hardkoppigheid, selfs te midde van die bewyse wat vandag begin oorstroom word. Want na 77 jaar van relatiewe vrede en voorspoed word die Weste gedwing om 'n ketting van opeenvolgende teenspoed te erken wat hom tref. Maar getrou aan sy rebelse aard, "nie eens bang nie", is hy jammer, maar bly op die vlak van waarneming; daar is geen sprake van verder te gaan nie. Tog, as sy intelligensie hom toegelaat het, sou hy besef dat die situasie wat hom vandag voordoet, slegs die gevolg is van sy veelvuldige en permanente weiering om rekening te hou met die waarskuwingstekens wat hulself mettertyd aan hom voorgedoen het.

Dit gebeur so dat die bekende Indo-Moslem-skrywer Salman Rushdie op Vrydag 12 Augustus in New York, VSA, in die nek en buik gesteek is terwyl hy op die punt was om by 'n vergadering te praat. Die aanvaller is 'n 24-jarige

Moslem-vrou. En so, 33 jaar na die aankondiging daarvan, is Ayatollah Khomeini se fatwa in werking gestel. Oor die afgelope 33 jaar het die mislukking om hierdie fatwa te implementeer die valse illusies van Westerse ongelowiges aangewakker. Gedurende al hierdie jare het hulle hulself oortuig dat hul humanistiese waardes alle struikelblokke kon oorkom; sukses was veronderstel om slegs 'n kwessie van tyd te wees. En die weer wat vir hulle gunstig was, het hulle gelyk of hulle reg was. Die oortuiging wat geskep is, het dus baie sterk geword en gevolglik het hoop die arrogante vorm van bevestiging en vertroue in die finale oorwinning aangeneem. Hierdie oortuiging was des te sterker omdat die Westerse ervaring 'n goeie voorbeeld van hierdie sukses gebied het. Het die Christelike geloof nie aangepas by die eise van 'n sekulêre samelewing nie? Waarom sou Islam nie veranderlik wees soos Christene nie? Europese godsdienstige vrede is bereik deur hierdie aanvaarding van sekulêre burgerlike reëls. Maar, ek wys jou daarop dat hierdie redenasie een belangrike ding vergeet; Dit is dat dit 'n sekulêre samelewing is wat op die Christelike model gebou is, en nie andersom nie. Die republiek was stewig gevestig volgens die standaarde van die Konkordaat wat deur Napoleon I beveel is ' en as die basis van sy sekularisme het die keiser dié van die Christelike samelewing geneem, en slegs dit. Hierdie Christendom was Katoliek en Protestants en die sekulêre burgerlike mag het vrede en verdraagsaamheid op die twee voormalige oorlogvoerende partye afgedwing. Maar afgesien van hierdie verpligting van vrede, het die twee godsdienste geen kompromie gehad om aan te gaan nie, en hul dogmas en leerstellings het heeltemal vry gebly. Dit verklaar waarom sekularisme geen probleme veroorsaak het nie, tot die moderne konfrontasie met Islam en veral sedert die wettiging van seksuele perversies waarvan die oortreders gemagtig is om te trou, mans met mans, vroue met vroue. Sekularisme het dus onlangs veranderinge aangeneem wat bots met die waardes van godsdienstige Christene en Moslems. Die situasie is dus duidelik: voor sy afskuwelike wette was sekularisme versoenbaar met monoteïstiese geloof; sedert die aanneming van hierdie wette is dit nie meer so nie. Die sekulêre keuse word slegs deur Moslems veroordeel en dit word verklaar deur die wydverspreide Christelike afvalligheid wat die Katolieke en Protestantse godsdienste sedert 1844 en institusionele Adventisme sedert 1994 gekenmerk het.

In die sekulêre kamp is daar 'n oortuiging dat godsdienste 'n roeping het om aan te pas by die nuwe eise wat met vooruitgang ontstaan. En weereens, omdat valse Christene bereid was om hul Christelike waardes in die gedrang te bring, is hierdie denke gelegitimeer en geregverdig. Ongelukkig vir hom het Islam geen roeping om aan te pas by die reëls wat deur die sekulêre republikeinse "ongelowiges" gestel word nie; Die organisasie daarvan, sonder 'n opperste aardse leier, maak hierdie godsdiens ontembaar. In Islam, wat "onderwerping" aan God alleen beteken, is almal vry om te doen wat hulle wil solank hulle die profeet Mohammed en die heilige boek, die Koran, erken. Dit is dus slegs as gevolg van sy minagting vir die godsdienstige onderwerp dat die sekulêre kamp nie gesien of verstaan het dat Islam en dit onversoenbaar was nie, juis vanweë hul teenstrydige beginsel; maar dit is ook waar vir die ware Christelike geloof. Die standaard van vrede wat Jesus geleer het, het Christene egter uiteindelik 'n standaard van manipuleerbare en onderdanige wesens gegee, en in die huidige afvalligheid het

hulle selfs meer so geword. Die waardes van reinheid wat deur God geleer word, word dus heeltemal geïgnoreer asof hulle nooit geleer is nie.

Dit is waar Islam nuttig is vir God; Sy ontembare aard maak dit die krygerelement wat 'n einde maak aan die godsdienstige vrede van Westerse samelewings. Vir ons Skepper is daar 'n tyd vir alles. Totdat sy aggressiewe rol ter sprake gekom het, tussen 1958 en 1995, het die sluimerende Maghrebi-Islam homself geleidelik in Frankryk gevestig, en sedert 1945 in Duitsland waar 'n groot Turkse gemeenskap gevestig het. En in beide lande het die Moslem-komponent lankal aangepas by die sekulêre reëls van die gasheerlande. Hierdie onderdanigheid was slegs tydelik en as gevolg van 'n kortstondige verswakking van die praktyk van Islam. Geleidelik, sedert 1948, het die terugkeer van Jode na Israel, wat intussen Palestina geword het, 'n permanente oorlog tussen Jode en Palestyne uitgelok. Dwarsdeur Moslemlande het hierdie terugkeer, wat as 'n onreg gevoel word, godsdienstige gedrag en ekstremistiese oorlogagtige optrede weer wakker gemaak wat geleidelik na Westerse nasies uitgevoer is. Die eerste nasie van sonde het dus die oorsaak van 'n vloek vir alle Westerse en Oosterse nasies geword. God se plan is volgens sy wens vervul. Al die voorwaardes wat gunstig is vir oorlog is gevestig en gereed om die volke wat skuldig is aan verskeie sondes te tref; vir Islam en Judaïsme, hul verwerping van die Messias Jesus en vir Christelike volke, hul minagting vir Christus en sy model van gehoorsaamheid.

God se toorn is dus baie groot, selfs al sien ons slegs 'n klein deeltjie daarvan in die huidige vloeke. Hierdie woede is des te groter omdat die mensdom tallose getuïenisse ontvang het wat verwerp en verag is. Nee, die mens is nie legitiem wanneer hy kies om nie in die bestaan van God te glo nie, alhoewel hy vry is om hierdie keuse te maak. Maar hierdie vryheid beskerm hom nie teen die gevolge wat aangegaan word nie; want God veroordeel die skuldige persoon wat dit waag om Hom te verag, tot die dood. Dit is waar die goddelike vloek onderskei word deur die vorme wat hierdie dood sal aanneem: die swaard of koeëls, bomme, vuur, verdrinking, allerhande onnatuurlike sterftes.

God hou die moderne mens skuldig omdat hy weier om die getuïenisse van die verlede in ag te neem: dié van die martelare van die geloof, waarvan die laastes slegs 'n bietjie meer as tweehonderd jaar terug dateer. Hulle word skuldig bevind aan die geloof dat hierdie getroue dienaars van God hulle lewens vir niks gegee het nie; sonder enige rede om dit te doen. Terwyl die oorsprong van hierdie heldedom die ervaring van die dood en opstanding van Jesus Christus is, wat eers deur sy apostels, die ooggetuies van hierdie kruisdood en hierdie opstanding, nagevolg is. In sekulêre onderwys stem dieselfde mense saam om baie minder belangrike dinge te glo op grond van getuïenisse wat net so waardig is aan hul twyfel.

Twyfel is slegs legitiem aan die begin van besinning; in geen geval vir sy einde nie. Want tussen die begin van besinning en die einde daarvan kan die mens sy geloof bou deur rekening te hou met talle data wat God bied aan die intelligensie van sy uitverkorenes wat Hom soek. Só kon ek in my eie ervaring ontdek dat God, benewens die parameters wat deur die tekste van die vier Evangelies geopenbaar word, selfs meer kon bied in sy profetiese boodskappe wat die toekoms met soveel presisie aankondig dat die feite die krag van die

werklikheid van ervaring aanneem. Ook, as gevolg van die ontsaglike hoeveelheid geloofsondersteunende data wat aan die ongelowige beskikbaar gestel word, is sy ongeloof hoogs en onvermydelik ongeregtig en deur God veroordeel.

Ware geloof is beskikbaar vir elke mens wat werklik eerlik is met homself en sy naaste. Ware eerlikheid is 'n dwingende krag waarteen nie beveg kan word nie. Wat 'n verkose amptenaar van 'n ander man onderskei, is hierdie geneigdheid om sy eie gewete te gehoorsaam. Intendeel, die ongelowige weerstaan sy gewete, wat hy onderdruk deur te kies om nie die argumente van waarheid wat hy ontvang in ag te neem nie. Alhoewel dit op dieselfde modelbeginsel van fisiese en geestelike lewe geskep is, verskil die uitverkorene van die gevallene deurdat hy nie kan weerstaan wat sy gewete aan hom voorhou nie, goed of sleg; goed en kwaad word uitsluitlik gedefinieer deur die oordeel van die Gees van God. As dit nie bestaan het nie, sou goed en kwaad nie gedefinieer kon word nie. En dit is wat gebeur, juis in ons Westerse samelewings wat hulself heeltemal van God geskei het. Die direkte gevolg van hierdie skeiding is hierdie onvermoë om kwaad te definieer. Aangesien mense nie meer die beperking het wat God gestel het nie, kan hulle sonder beperking vooruitgaan in hul oordadige dade en gruweldade. En almal kan sien dat die eerste teken van hierdie totale skeiding van God die keuse was om homoseksuele huwelike en die afwykings daarvan te wettig, wat tot dan toe deur dieselfde samelewing veroordeel is.

Ek sidder van afgryse by die gedagte dat die samelewing in hierdie proses selfs verder kan gaan en pedofiliese verhoudings kan wettig soos die Asiatiese volke, wat nog altyd van God geskei was, reeds doen. Dit is alles 'n kwessie van God se tyd, maar ons weet nou dat dit in die lente van 2030 sal eindig, op aarde, vir die goeies, die regverdiges en die goddeloses.

God het in die aspek wat aan die natuur gegee word, tallose bewyse geplaas dat Hy dit geskep het. Mariene fossiele wat op die hoogste berge gevind word, getuig van die watervloed wat God aan Moses geopenbaar het. Maar in ongeloof, hierdie natuur is sedert Charles Darwin met evolusionêre fantasieë geassosieer, want tot hom is die natuur as 'n goddelike skepping beskou. Afgesny van God, word die ongelowige slagoffer van talle valse teorieë wat hom probeer gerusstel. Wetenskaplikes verseker hom dat daar geen God is om te vrees nie en dat alle lewe soos die natuur self ontwikkel. Ons sien dat die beginsel van aanpassing die fundamentele element van hierdie ongelowige denke is, en dit is as gevolg van hierdie opinie dat die ongelowiges dink dat dit godsdienste is wat by die wetenskap moet aanpas en nie andersom nie. Behalwe dat die wetenskap, in sy weerspieëling, homself ontnem van die gevolge van die bestaan van die skeppergod aan wie ons die permanente wonderwerk van die lewe verskuldig is. Wetenskaplikes en gelowiges kyk na dieselfde dinge en gee hulle verskillende verduidelikings, en gelukkig is God lewend om in te gryp en 'n einde te maak aan hierdie voortdurende konfrontasie, vir die geluk en redding van sy uitverkore gelowiges. Omdat geen menslike gesag bevoeg is om dit vir hom te doen nie. Wat seker is, is dat God se beginsel is om die werke van die goddelose op sy eie hoof te laat terugval, en dat by hierdie laaste uiterste sy lot definitief verseël is.

Ongelowiges se ongeloof word aangemoedig deur wetenskaplikes wat hulle rasonale verklarings gee vir wat die oë sien. Maar wat sien ons van hierdie

natuur wat tot ons spreek? Slegs die boonste aspek van die aardkors, wat oor die verloop van 6000 aardjare baie veranderinge ondergaan het as gevolg van aardbewings wat berge en vlaktes gevorm of vervorm het, waarin die waters van gesmelte sneeu strome, riviere en strome geskep het. Godsdien is nie gekant teen die waarneming van die oorliggende lae wat berge en alle gronde uitmaak nie. Maar dit staan teenoor teorieë wat hierdie dinge 'n bestaan van miljoene en biljoene jare gee, omdat God die teendeel bevestig het deur sy plan van sesduisend jaar te openbaar, van sy skepping tot die glorieryke wederkoms van Jesus Christus. Die sigbare lae getuig hoogstens van die laaste paar honderd opeenvolgings van jare van hierdie byna 6000 jaar, en niks meer nie; die res is slegs die vrug van die menslike verstand, geïnspireer deur die duiwel, altyd aan die werk om goddelike waarhede te weerspreek en te vernietig. Maar dit is juis vir hierdie misleidende werk wat die ongelowige verstrik dat God hom en sy opstandige demone lewend gelaat het.

Die watervloed wat in die jaar 1655 na die erfsonde plaasgevind het, alleen het die aarde se ondergrond 'n spesifieke, verifieerbare voorkoms gegee. Want ons moet besef wat hierdie watervloed impliseer, wat die aarde se grond vir omtrent 'n jaar bedek het. Die eerste gevolg was die dood van alles wat destyds op aarde geleef het. Die tweede gevolg was die versagting van die grond en ondergrond van die land van daardie tyd. Antieke lae was gemeng met verskeie skulpe en bene van dooie land- en seediere. Dit is seker dat hierdie jaar van die vloed 'n baie dik laag geskep het, uniek in sy soort. In Frankryk, naby Nîmes, bied steengroewe hierdie voorkoms: oor dosyne meters bestaan die klip uit 'n samepersing van min of meer gebreekte seeskulpe gemeng met geel sand, hierdie baie spesiale klip word "travertyn" genoem; en Nîmes is nie aan die seekant nie, maar omtrent veertig kilometer van die Middellandse See af. Hierdie teenwoordigheid van mariene fossiele op die hoogste plekke van droë land getuig van die werklikheid van die Bybelse vloed. Want in sy Genesis-verhaal openbaar God die stadiums van sy aardse skepping, en op die oomblik toe droë land uit die watermassa te voorskyn gekom het, was daar geen lewe op land of in water nie. Ook, sonder 'n vloed, kan ons nie die teenwoordigheid van hierdie mariene fossiele wat in die water geskep is na hierdie skeiding van die droë land regverdig nie. Daarom vorm elkeen van hierdie fossiele en mariene skulpe 'n sigbare getuie wat die bestaan van die onsigbare Geesgod, of sigbaar onder 'n aardse vleeslike aspek, regverdig en bevestig, soos Hy in Jesus Christus voor en na sy opstanding verskyn het. In jong berge, soos die Alpe, getuig pieke en naalde van 'n groot chaos wat deur God georganiseer is en die lae van omgestote en verspreide rotse bevestig die merk van die jare en eeue van die jaarlikse opeenvolgings van aardse tyd. Maar geeneen van hierdie dinge magtig die mens om God tot 'n leuenaar te maak nie, want niks daarin weerspreek die voltooiing van sy wêreldwye projek van sesduisend jaar wat opgevolg sal word deur die groot Sabbat van die sewende millennium nie; 'n globale tyd gebou op die standaard van die sewedaagse week. En hierdie analogie gee aan die weeklikse Sabbatsrus al sy glorieryke betekenis as 'n beloning vir die oorwinning wat oor sonde verkry is deur ons goddelike en menslike Here, Jesus Christus.

Die ongelowige is verkeerd om die bestaan van God te ontken, want wetenskap en tegniese kennis van lewe en materie het gevorder. Alles wat die mens ontdek, is slegs wat God eerste geskep het. As hy wat iets ontdek, op eer aanspraak maak, hoeveel te meer is hy wat alles en alle lewe geskep het, waardig van die hoogste denkbare en aantoonbare eer? En sedert die eerste Islamitiese aanvalle deur die GIA in 1995 op Franse bodem, het Franse leiers bewys ontvang van die gevaar wat Islamitiese ekstremisme of godsdienstige fundamentalisme vir hulle inhou. Nadat hulle die moeilikheid verstaan het om dit een na die ander te neutraliseer, kon die Republikeinse leiers slegs die vordering van die gevaar betreur en raaksien. Hul humanitiese gees was vasgevang deur die dubbele aspek van Islam; sommige Moslems is vreedsaam, ander is aggressief en moorddadig. Hierdie dubbele aangesig het die regerende liggame tot immobiliteit gelei wat die hiperontwikkeling van Islamitiese groepe bevoordeel het; dit, tot die tyd van die onvermydelike finale konfrontasie wat boonop deur God voorspel is. Omdat God nie die lot wat Hy vir hulle voorbehou het, vir die Franse ongelowiges wou wegsteek nie. En in teenstelling met die Bybelse profesieë, Bybels gekodeer, deur Michel Nostradamus, het hy hulle in die 18de^{kwatryn} van die 1ste^{eeu} vertel :

"Deur die onenigheid van Galliese nalatigheid
Sal die deurgang na Mahomet oop wees,
Die land en see van Senoise was deurdrenk met bloed,
Die Phocaeaanse hawe van seile en bedekte skepe.

Die belang van hierdie kwatryn is tweeledig, want dit kondig nie net duidelik die komende drama aan nie, maar boonop spreek dit 'n goddelike oordeel uit oor die gedrag van die Franse, aan wie dit nie sonder rede 'n gees van "twis" en "nalatige" gedrag toeskryf wat ek toeskryf aan hierdie trots van verowerende humanisme wat hulle lank gekenmerk het, en tot vandag toe. Die waarskuwing wat gegee is, was baie waardevol, want sy onkunde is juis die oorsaak van die genoemde nalatigheid. Daar moet ook op gelet word dat, soos die antieke Galliërs, vir die Franse vandag, onenigheid die gevolg is van die begeerte na vryheid wat almal eis, maar in 'n streng individuele vorm en mening. En die gevolg van hierdie konfrontasies van idees is onbeweeglikheid, die voorkoming van die effektiewe oplossing van die probleme wat geopper word; Die "voordele" en "nadele" neutraliseer mekaar en vernietig uiteindelik hul nasie, wat die optrede van hul doodsvyande vergemaklik.

Die titel van hierdie boodskap noem "ongelowiges" en "ongelowiges" waarvan die verskil in ag geneem moet word. In die Bybel word daar slegs van ongeloof gepraat, want hierdie term dui op die afwesigheid van gehoorsame geloof in gelowige wesens. Want ongeloof is 'n eienaardigheid wat in Frankryk verskyn het tydens die ontwikkeling van die Franse Rewolusie van 1789. Tot op daardie datum was mense almal gelowiges in een of meer gode, maar almal het in verborge goddelike heerskappye geglo; die beelde en standbeelde wat hulle verteenwoordig het, was vir die aanbidders slegs die sigbare stutte van die geeste van die onsigbare gode. Dit is op hierdie punt dat die aanbidding van die ware God onderskei word. Hy bly ook onsigbaar, maar hy verbied sy volgelinge om enige beeld wat hom voorstel, te aanbid. Geloof in Hom word gedemonstreer deur sy leer in die praktyk toe te pas en dit is genoeg, want die ware God wil slegs

intelligente en gehoorsame verlose uitverkorenes kies, dit wil sê die teenoorgestelde van die duiwel en sy opstandige demone wat met uitstel tot die dood veroordeel is, eerstens as voorbeeld. Dus het Israel ongeloof getoon deur te weier om Jesus as die Messias of goddelike Christus te erken. Maar dit was nie die enigste fout wat deur die nasie en sy geestelikes begaan is nie, want Jesus het hulle talle ander sondes gedurende sy aardse bediening veroordeel. Die verwerping van die Messias was egter die laaste sonde wat 'n definitiewe gevolg sou hê vir die bestaan van die Joodse nasie, wat in 70 deur Romeinse troepe vernietig is om die oordeel wat deur God verorden is, te bevestig.

Vir die Westerse mens van ons tyd is dit moeilik om te besef dat sy gedrag 'n menslike anomalie is, want die eienaardigheid van ongeloof het normaal geword vir byna alle Westerse mense van ons tyd. Maar ek dring aan op hierdie punt, dit geld slegs vir die Westerse kamp, erfgenaam van die valse "verligting" wat deur die ongelowige vrydenkers van die 18de ^{eeu} geleer is. Omdat die Oosterlinge inteendeel baie godsdienstig en fanaties so gebly het vir sommige, selfs die meerderheid van hulle. Dus, na aanleiding van die model van Franse ongeloof, is alle Westeringe in sowat twee eeue geleidelik gewen deur die verwerping van die lewende God. Sodat hoe meer God sy goedheid en sy liefde demonstreer, hoe meer verwerp en verag die mensdom, deur die wetenskap onderrig, Hom. In die Weste in 2022 is vriendelikheid en liefde nie meer gewild nie. Maar inteendeel, in die Ooste en Afrika word valse, goddelose en wrede gode getrou vereer en gedien. Westerse ongeloof het die afgelope dekades aansienlik toegeneem, veral in die laaste dekade, toe kinders geen godsdiensonderrig meer in Europese gesinne ontvang nie, veral in Frankryk, waar hierdie ongeloof vir die eerste keer in die geskiedenis van die mensdom genasionaliseer is. Maar laat ons daarop let dat die vrydenkers van die 18de ^{eeu} nie die God van liefde en goedheid verwerp het nie, hulle het die onregverdige en wrede tribunale van die pouslike en Rooms-Katolieke Inkwisisie verwerp, wat beweer het dat hulle Hom verteenwoordig het, maar die ryk edelman bo die armes bevoordeel het. En so, deur die Skeppergod te verwerp, het hulle hulself die godin "rede" as hul goddelikheid gegee, al het hul gedrag die voorbeeld van "onredelikheid" gegee. Want hulle dwaling, waarvan die gevolge tot vandag toe voortduur, was om nie onderskei te maak tussen Jesus Christus, die God van die Evangelies, en die afskuwelike en onrein valse pouslike heiligheid wat valslik aanspraak maak op sy titel van "plaasbewaarder of dienaar van die Seun van God" nie. Boonop het die Protestantse geloof van die gewapende skynheiliges, wat hou vir hou op die Katolieke ligas teruggegee het, in hulle tyd die getuienis van die ware uitverkore, gedwee en vredsamese martelare verbloem. Die Godsdiensoorloë, afgryslik in die gruwels wat deur beide kante, Protestants en Katolieke, gepleeg is, het 'n wrede en oorlogagtige skeppergod onthul wat haat werd is. Maar die Bybel en sy Evangelies het God as die ware gesig van die Skeppergod voorgestel, sodat die verwerping daarvan deur vrydenkers getuig van hul rebelse aard en hulle het voordeel getrek uit die geregverdigde voorwendsel van die gruweldade wat deur valse Christene gepleeg is om God en die gehoorsaamheid wat aan Hom deur al sy skepsels verskuldig is, te verwerp. Net so is die wetenskap en sy tegniese verduidelikings vandag slegs die voorwendsels waaragter die oormatige begeerte

na vryheid van mense lê wat deur vrye keuse ongelowiges geword het. Omdat, benewens die Bybel, die getuienis van die martelare wat met hulle bloed geskryf is, geïgnoreer en verag word deur 'n rebelse samelewing wat revisionisme voor die aangesig van God beoefen; aangesien hulle die geskiedenis herskryf en probeer om historiese godsdienstige verwysings te laat verdwyn. Ek onthou, sedert 1981, die toewysing van die plek van die sewende dag aan die Romeinse "Sondag", die eerste dag van die week wat deur God ingestel is; maar ook, meer onlangs, die uitskakeling van die verbintenis van ons era met die naam van Jesus Christus; iets wat waargeneem is sedert die skepping van die Christelike kalender wat deur die Katolieke monnik Dionysius die Kleine in die 6de ^{eeu} vasgestel is. Die naam van Christus moet verdwyn om die Moslem-gemeenskappe, nou talryk in Frankryk, sowel as die Joodse gemeenskap tevrede te stel. Die sinkretisme van die gesogte kompromis lei tot absolute en absolute kretinisme. Maar ons is agt jaar weg van die glorieryke wederkoms van die Messias wat so aangeval is, en sy woede teen die skuldiges sal des te meer geregverdig wees. Idiotie regeer opstandige gemoedere, aangesien opgevoede mense dit waag om intelligensie en sy komplekse vorme alleen aan toeval toe te skryf; die mens synde, in sy samestelling, deur homself, 'n model van hierdie kompleksiteit geskep deur die ewige, Wyse, Intelligente, Opperste en Almagtige Skeppergod.

Volgens Spr. 22:6 het God die Jode beveel om sy wette aan hulle kinders te leer, sodat hulle, wanneer hulle oud is, nie daarvan sou afwyk nie: “ *Oefen 'n kind volgens die weg wat hy moet gaan; en wanneer hy oud is, sal hy daar nie van afwyk nie.* ” Maar vandag, nadat hy oud geword het, kan die onopgevoede kind slegs vasgevang bly in sy ateïstiese ongeloof, die vrug van sy onkunde oor die godsdienstige onderwerp. En hierdie gedrag wat God met die dood straf, is die laat rebelse vrug van die libertariese revolusie van moraliteit wat in Mei 1968 in Frankryk volbring is.

Lewe en Dood

God bied op die oordeelsdag twee ervarings aan wat agtereenvolgens in die hemel en op aarde volbring is. Die eerste getuig van die gedrag van engele; Dit word onder die teken van lewe geplaas omdat engele nie sterf nie en hulle nie onder mekaar voortplant nie. Hulle is eens en vir altyd in die getal geskape wat God bedoel het. En al die engele wat deur God geskep is, het kennis van God, sy wette en sy verordeninge gehad wat sy skepsels moet gehoorsaam om gedeelde geluk te skep. Want geluk hang af van gehoorsaamheid aan reëls wat vir almal geld. En natuurlik, aangesien hierdie noodsaaklikheid op skepsels geplaas is wat deur die Skepper vry van keuse wou wees, kon selfsugtige geeste hierdie noodsaaklike gehoorsaamheid slegs betwis. En eerstens het die eerste geskape engel in die strik van sy vryheid geval. Dit was nie die gebrek aan kennis van God en sy goedheid wat sy rebellie geregverdig het nie; Dit is sy vrye keuse, die een

wat die vrug van sy karakter is en alles wat sy persoonlikheid uitmaak. Ons weet nie die presiese aantal engele wat deur God geskep is nie, maar ondervinding op aarde toon dat die aantal van diegene wat andersdenkende is, veel groter is as die aantal van die uitverkorenes, gehoorsames, onderdaniges in die liefde van God. Want wat waar is vir die aarde, was net so waar vir die lewe in die hemel: "*Baie is geroep, maar min is uitverkies*"; volgens wat Jesus in Matt.22:14 gesê het. Die punt van hierdie hemelse ervaring is om die natuurlike vrugte te demonstreer wat vrylik gedra word deur elke skepsel wat nie onderhewig is aan die bedreiging van die dood nie. So in die lug het diegene wat gelyk is, bymekaargekom en so het twee groepe, absoluut teenoorgestelde, gevorm en mekaar in die gesig gestaar. Kwaad kon slegs deur gedagtes en idees uitgedruk word, aangesien geestelike liggame teen alle vorme van fisiese lyding beskerm was. Maar hierdie keuses wat deur vrye geeste gemaak is, het uiteindelik dodelike gevolge vir die kamp van die rebelle-engele gehad. En dit is op hierdie vlak dat die noodsaaklikheid van aardse ervaring ter sprake kom, want dit is slegs op aarde dat opstandige goddeloosheid sy verskriklikste vorme sal aanneem; mense word tot die ergste gedryf deur die inspirasie van sataniese demone.

Van die hele 6 000 jaar wat God vir sy keuse van aardse uitverkorenes gestel het, is 4 000 jaar aan die engele gegee om hul kant te kies. Aangesien hulle finale veroordeling eers gekom het op die oomblik van Christus se oorwinning oor sonde en dood, wat sy loon is. En hoewel hulle met uitstel van rus aan die lewe gebly het, was die "*tweede dood*" vir hulle voorbehou. So het hulle geleer waarheen die gees van rebellie lei en in hul siele gevoel hoe verskriklik die dood is. Maar selfs voordat hulle definitief oor die dood bekommerd was, het hulle vir 4000 jaar gesien wat die dood vir mense was en hulle het verstaan dat die dood 'n effektiewe goddelike bedreiging was om die mens te dwing om Hom te gehoorsaam. Om hierdie doeltreffendheid te verbreek, het hulle mense geïnspireer met valse oortuigings wat almal die doel gemeen het om die mensdom oor die dood gerus te stel. Die groot Griekse beskawing van die oudheid het mense, deur die filosoof Plato, geleer dat die menslike siel onsterflik is. Dit is genoeg om die skepsel gerus te stel wat homself nie meer as sodanig sien nie. En tog is hierdie gemoedsrus slegs gebaseer op die dom redenasie dat wat eens leef, altyd leef. In werklikheid is dinge baie anders, aangesien God lewe uit niks skep en niks verhoed Hom om hierdie lewe te vernietig, dit terug te stuur na die niks, sonder dat die geringste spoor van sy oombliklike bestaan oorbly nie.

Op aarde het God steeds verskeie toestande van die menslike lewe ervaar: die lang lewens van die reuse, voor die vloed, en die kort lewens van hul opvolgers van kleiner grootte. In beide ervarings het die dood voortgegaan om die gedagtes van mense te pynig, die gedwee terug na God te keer, en die rebelle te dryf na die leuenagtige fabels van die duiwel en sy vervolgende menslike hemelse en aardse demone. 2000 jaar na die sonde van Adam en Eva, en na die vloed, het Abraham se nageslag getuig van hulle verbintenis met die God van die hemel. Sy rol was om die mensdom voor te berei om die Christus te herken wat sou kom om 'n einde te maak aan sonde en die gevolg daarvan, die dood. Slegs, weereens, het die duiwel by hierdie projek betrokke geraak om aan hierdie verlossing van die uitverkorenes 'n veel breër toepassing te gee as wat God daaraan gee, volgens sy

beginsel: " *daar is baie geroep maar min uitverkore* "; iets wat die duiwel daarin geslaag het om te verander in: "baie is geroep **en almal is uitverkies** ." Deur die waarborg van verlossing aan mense te bied wat hul praktyk van sonde regverdig, bereik die duiwel sy doel twee keer: hy lei tot die dood van menslike skepsels en hy saboteer die verlossingswerk van God in Jesus Christus. Maar om in die fabels wat deur die duiwel uitgedink is, te glo, moet 'n mens óf die Bybelse teks ignoreer óf dit onderskat. En in beide gevalle is die situasie vir hom dieselfde, want die Bybel is slegs van belang as dit deur sy leser ernstig opgeneem en deur sy gees ontvang word, soos 'n brief geskryf deur sy God wat dit persoonlik aan hom rig, in alle intimiteit.

So het die opstandige hemelse geeste vir 4000 jaar die opstandige menslike geeste onderwerp aan die grille en speletjies wat hulle in hulle geïnspireer het, wat sommige daartoe gelei het om die Son te aanbid, soos die Egiptenare en alle ander soorte valse gode; daarbenewens, verhoudings met die geeste van die dooies agter wie hulle hulself soms vertoon het. En hierdie valse getuienis was baie effektief om die vrees vir die dood uit die gedagtes van mense te ruk. Wie kan van 'n gewonde siel die plesier wegneem om 'n verhouding met hul dierbare oorledene te handhaaf wat in die dood na die lewe voortduur? Heidendom het tallose heidense godsdienstige vorme toegelaat om hierdie verleidelike illusies te handhaaf. So het Jesus gekom en die mag en daad van die bese sataniese engele geopenbaar. Met hierdie openbaring sou mens kon hoop dat die mensdom die sofisterie en misleidings van die demone sou vryspring, maar nee, dit is nie wat gebeur het nie; Die teenoorgestelde het gebeur. Die seldsame teenwoordigheid van die liefde vir die waarheid wat die uitverkorenes min maak, is bevestig deur die aanneming van heidense standaarde deur diegene wat deur Christus geroep is. Omdat die dominante godsdienste die dreigement van die dood tot sy eie voordeel kon uitbuit vir 'n doel wat teenstrydig is met dié van God. Inderdaad, God dreig met die dood om natuurlik opstandige menslike geeste terug te bring tot sy gehoorsaamheid. Maar die Katolieke godsdienste dreig met die dood om mense te dwing om sy duiwelse dogmas te gehoorsaam wat hul redding onmoontlik sal maak. Die dreigement van die dood is dus in beide kampe teenwoordig vir ooglopend diametraal teenoorgestelde doelwitte. 'n Lang tydperk van totale onkunde oor die inhoud van die Heilige Bybel kon die sukses van hierdie Rooms-Katolieke pouslike misleiding geregverdig het. Maar in die ^{16de} eeu het die produksie van die Bybel, deur drukperse, die toenemende verspreiding van die Bybelteks moontlik gemaak en die ware woorde wat deur God gespreek is, aan mense gebring. Omdat die Katolieke Kerk ook die gevaar gevoel het om beskaamd en verwerp te word, het sy aanvalle en vervolginge verdubbel, nie meer net met die dood gedreig nie, maar dit aan menigtes gegee wat dit weerstaan het. Weereens het die houding teenoor die dood ons toegelaat om die uitverkorenes van die geroepenes te identifiseer: min in getal, die uitverkorenes het martelaarskap en sy verskillende vorme verduur, maar die geroepenes, baie meer in getal, het gereageer deur hul eie lewens te wil red. En tot hierdie doel het hulle wapens opgeneem en hou vir hou teruggegee aan die Katolieke leërs wat hulle in die naam van konings en pouse aangeval het. Só is 'n misleidende Christendom, saamgestel volgens God uit "skynheilige" mense volgens Dan. 11:34, het oorleef

tot ons tyd waar dit vanuit die VSA, al die nasies en volke van die aarde, oorheers. Haar huidige "skynheiligheid" word geopenbaar in haar Christelike godsdienstige aanspraak en haar ware aanbidding vir Mammon, die god van geld, wat in haar geval die Dollar genoem word. En hierdie godsdienst is slegs die nalatenskap van wrede Calvinisme wat in die 16de ^{eeu} in die stad Genève gebore en ontwikkel is. Sy noodsaaklike behoefte aan rykdom is die oorsprong van sy kapitalistiese leerstelling wat dit die reg gee om mense en al die volke van die aarde uit te buit. En hier weer regverdig die menslike lewe van sy mense die opoffering van die menslike lewens van ander volke. Nadat dit lank geveg het om sy mag oor die hele aarde te vestig, het dit uiteindelik slegs steun van Wes-Europa en 'n paar ander punte van strategiese belang in die Ooste gekry, so ver as Japan en die voormalige Chinese eiland Formosa, wat sedertdien Taiwan geword het. In die nuus het 'n besoek deur 'n Amerikaanse politikus aan die land se leier pas die irritasie van die Volksrepubliek van China uitgelok. Hierdie feit isoleer die VSA verder, wat homself alleen bevind saam met Wes-Europa en Australië, en te kampe het met die talle volke wat lank reeds deur hierdie oorheersende uitbuitingskamp as "derde wêreld" beskryf word. Die Russiese militêre operasie in Oekraïne het enorme gevolge, veroorsaak deur die reaksies van die Westerse kamp, wie se sanksies teen Rusland terugvuur. Die bondgenote van beide kampe hergroepeer en dag vir dag nader die uur wanneer hulle mekaar sal konfronteer totdat die " *derde van die mensdom* " volgens Openb. 9:15 vernietig word. In 'n onlangse toespraak het president Macron gepraat van "'n oorlog in Europa" deur dit te koppel aan die Russiese aggressie teen Oekraïne op 24 Februarie 2022. Dit is nie korrek nie, want hierdie hewige oorlog het in 2014 begin in die vorm van 'n burgeroorlog wat anti-Russiese pro-Poolse Oekraïners teen pro-Russiese Oekraïners wat na die Donbass-streek teruggetrek het, geplaas het. Hierdie fase is heeltemal deur die Weste geïgnoreer, maar toe Rusland in 2022 Oekraïense gebied binnegekom het, het hulle gereageer omdat hulle self bedreig gevoel het. Hierdie gedrag kenmerk die hele Westerse kamp, wat die volke van die aarde uitbuit, maar selfsugtig sy voorregte wil bewaar. Hierdie keer het dit misluk, want die Weste self het die hele ding in 'n destabilisering van die hele wêreld ekonomie verander. Die gevolge van die maatreëls en sanksies wat teen Rusland ingestel is, weeg swaar op alle nasies van die aarde. En die malaise wat so versprei, lok die ontwaking uit van ou haat wat gesmoor of teruggehou is, van ou wrokke wat teen die uitbuitende kolonialistiese volke gevoel is. In sy goddelike wysheid laat God uiteindelik die goddelose sy eie goddeloosheid dra.

In hierdie nuwe situasie is min, indien enige, bewus daarvan dat hierdie Russiese leier, Vladimir Poetin, ook onderworpe is aan die voorskrifte van die almagtige God wat sy optrede bepaal. Volgens Esegël 38 het God " *'n ring aan sy kakebeen* " gesit om hom in 'n oorlog te betrek wat vooraf in Dan voorberei en geprofeteer is. 11:40 tot 45, dit wil sê 26 eeue voor ons tyd. Terwyl die Weste aan hom 'n goed voorbereide projek toeskryf, laat Vladimir Poetin homself in werklikheid lei deur die reaksies van die opponerende kamp, en vrees self 'n universele brand; wat sy begeerte bevestig om sy optrede slegs die vorm van 'n spesiale operasie te gee en nie van 'n oorlog nie.

Wanneer mense met die dood gekonfronteer word, word hulle gedrag in al hul verskille geopenbaar. In die Oekraïne moedig die presidensiële kamp 'n volskaalse oorlog aan en vra vir 'n gees van opoffering onder sy vegters, wie se getalle mettertyd afneem. Agter hom is die skynheilige Westerse Amerikaners en Europeërs wat die gevegte en die sterftes daarvan aanmoedig deur geld en wapens te verskaf, maar bowenal nie mense wat die risiko sou loop om te sterf nie. Tog het God ook 'n gespe op hulle kakebeen gesit, en hulle sal hulself fisies betrokke bevind in die konflik wat hulle materieel aangemoedig het. Eerstens en bowenal beoog die VSA om die opoffering van Oekraïense vegters te benut om Rusland soveel as moontlik te verswak, sy langdurige vyand, wie se ondergang hulle reeds willens en wetens in die 1980's teweeggebring het. Amerikaanse imperialisme is werklik; die arend is sy simbool. Dit verskyn op sy wapen en sy Dollar. Maar hierdie imperialistiese doelwit kan slegs slaag deur mededingende volke deur ekonomie of oorlog te vernietig. En nadat hulle Japan en slegs gedeeltelik Duitsland verslaan het, vind ons vandag Rusland in hierdie kompetisie, die ander wenner van Duitsland en China; China, wat Amerika by die Wêreldhandelsorganisasie ingebring het om sy slawearbeid uit te buit. Hierdie ryk en magtige China is dus die vrug wat deur sy werke gedra word. En vandag ding die slaaf mee met sy voormalige meester, maar bowenal met 'n bevolking van een miljard vierhonderd miljoen siele. Indië het ook voordeel getrek uit buitelandse beleggings en het 'n groot moondheid geword soos sy Moslem-godsdienstige mededinger, Pakistan.

Die huidige nuwe universele situasie stel ons in staat om die rol van die lang tydperk van godsdienstige vrede wat God aan Westerse samelewings gegee het, beter te verstaan. Hierdie 77-jaar lange vrede het die verryking en versterking van militêre en ekonomiese mag van die voormalige koloniserende lande bevoordeel. Reeds in 1973 het die olieskok die Moslem-Arabiese lande verryk ten koste van magtige Europese bestuurders. Die noodsaaklike behoefte aan energie in Europa het die koffers van hierdie Arabiese lande gevul, want terwyl Europa voordeel getrek het uit water en groen, het God dit nie olie gegee nie, waarvan dit heeltemal afhanklik geword het, saam met gas. En hierdie afhanklikheid is op so 'n vlak dat die ontwrigting van die voorsiening daarvan slegs die algehele ondergang daarvan kan veroorsaak. Aangesien hierdie risiko werklik is, sal die gevolge terugval op bevolkings wat gewoon is aan luuksheid en voorspoed. Maar hoewel dit aangenaam is om ryk te word, is dit baie moeilik om arm te word. Dit is onder hierdie omstandighede dat interne burgeroorloë uitbreek en vorm aanneem. Dodelike botsings bou dus dag na dag op om verskeie redes. Dit is des te meer so omdat, deur goddelik hoë temperature op gematigde lande af te dwing wat droogte veroorsaak, talle brande uitbreek en duisende hektare verdoofde woude en groen verteer. Die vernietiging van die aarde se oppervlak is reeds goed en werklik aan die gang. Maar hierdie reeds sigbare skade is niks in vergelyking met wat die wapens wat deur mense ontwerp is, sal veroorsaak nie.

God het twee paaie voor die mens geplaas, beelde van twee keuses: "*lewe en goed; dood en kwaad*" volgens Deut. 30:19. Die lot wat die mens vandag ly, getuig dat sy keuse dié van "*dood en kwaad*" was. Want as die keuse dié van die lewe was, sou die goeie oorheers en die kwaad sou oorweldig word deur welstand

en goeie gedagtes. Lewe en dood sou baie nuttig gewees het in die plan van God wat albei geskep het. Die lewe laat ons toe om alles te ontdek wat waardevol is; Die dood het God toegelaat om die tyd van goddelose daade wat deur goddelose rebelle uitgevoer is, te verminder. En sedert die einde van die Tweede Wêreldoorlog in 1945, was die keuse om teregstellings uit hul konsepsie van geregtigheid uit te skakel, uiters onthullend oor menslike verstand en gedagtes. Hulle stryd teen God het hulle daartoe gelei om alles wat God in Sy wysheid verorden het, te vernietig, af te skaf of te verdraai. Hulle het dus libertisidale samelewings gebou waarin boosheid volgens God slegs kon baat en vermeerder. Op die luggolwe en op televisiestelle word mense ondervra, wat die verergering van geweld van alle soorte, onsekerheid, diefstalle en verkragtings waarneem en betreur, maar hoe kan dit anders wees as goddelike wysheid geïgnoreer en verwerp word?

Goddelike demonstrasies het ook betrekking op die verskillende politieke ervarings wat oor tyd deur monargiese, republikeinse, kapitalistiese of, intendeel, kommunistiese regimes voorgestel is. Sodat alle denkbare modelle van die samelewing getoets is, en bewys is dat geeneen van hulle in staat was om geluk aan mans en vroue te gee nie. Sedert 1945 het die VSA en Rusland heeltemal teenoorgestelde regimes aangeneem. Teen die selfsug van die Amerikaanse kapitalisme het Rusland sy kommunistiese model teengestaan waar die mense hul armoede gelykop gedeel het. Selfsug was nie meer die probleem nie, maar die nasie, wat na Frankryk in nasionale ateïsme verval het, kon nie die vrugte dra wat deur God geseën is nie. Daarom was die deel dié van lyding en "Terreur" soos Frankryk van die somer van 1793 tot die somer van 1794. Die nasionale gids Joseph Stalin wou sy mense gelukkig maak, maar omdat hy self afgesny was van God, teen wie hy geveg het, was hy nie in staat om dit te doen nie en het hy die koue en gevoellose bloeddorstige monster geword wat die dood van miljoene mense in Sibirië en elders veroorsaak het, ook reeds in die Oekraïne. Kommunistiese China, waar die "draak" aanbid word, kan nie geluk aan sy mense bied nie, en ook nie Noord-Korea nie, waar die jong nuwe leier Kim Jong-Un daarin geslaag het om die harte van sy mense te wen terwyl hy hulle aan die dood blootstel in 'n oorlogagtige geveg teen sy vyande in die gehate Westerse kamp; Laat ons daarop wys dat hierdie land, met sy Bybelse naamgenoot Korag, heeltemal gekant is teen die Christelike godsdiens, waarteen dit nog altyd geveg het.

Aan almal, aan die Westerse kamp wat die dood wil uitroei en aan die Oosterlinge wat die dood liefhet, in Jesus Christus kondig God 'n Derde Wêreldoorlog aan wat van die bewoners van die aarde alle hoop sal wegneem om hul lewens daar volhoubaar te verleng. Die simboliese "*derde van die mense*" sal "*doodgemaak*" word en waarskynlik meer in werklike getalle. Dit sal die laaste **sterftes in die menslike geskiedenis** wees, maar hulle sal beslis baie talryk wees, aangesien die glorieryke wederkoms van Jesus Christus 'n algehele uitwissing van menslike lewe op aarde sal aandui. Die oorlewendes mag dalk min in getal wees, maar as gevolg van die einde van die genadetyd sal God nie meer die dood van enige van sy getroue uitverkorenes toelaat nie. Daarom sal die laaste uitverkorenes in die laaste toets van universele geloof "slegs" met die dood

gedreig word deur hul opstandige regters. En die laaste "dooies" in die aardse geskiedenis sal hulle wees: hul regters. Hulle sal dus die sterflike lot ly wat Haman vir die Jood Mordegai in die tyd van koningin Ester bedoel het en wat hy self gely het.

DIE OPENBARING VAN DIE SEWENDE UUR en die VIER “Johannes”

In 'n tyd wanneer die absolute drama op die punt staan om voltrek te word, bied ek aan u hierdie getuienis aan wat die evolusie van die ervaring openbaar wat gevolg word deur " *die getuienis van Jesus* " wat sy profetiese openbaring in skrif en in vervulling betref en uitmaak. Want soos die skeppergod wat dit bedink het, is God se projek gebou in 'n progressiewe evolusie wat die kenmerk is van alles wat lewend is. Hierdie vers uit Spr. 4:18 bewys dit: “ *Die pad van die regverdiges is soos die lig van die môreglans, wat al helderder word tot die volle dag toe.* ”

Die "Sewende-uur Openbaring" is die naam wat gegee word aan die nuutste vorm van my profetiese verduidelikings wat voorgestel is aan die amptelike Adventiste Kerk, self genaamd "Sewendedag Adventiste". So met die verloop van tyd, kom die uur na die dag. Hierdie naam "sewende uur" is heeltemal geregverdig aangesien dit ooreenstem met die betekenis van die sewende tyd van goddelike openbaring, presies gekoppel in Openb. 3:14 aan die boodskap gerig aan die Adventiste van die tyd genaamd " *Laodisea* ", 'n Griekse naam wat beteken: oordeel van die mense. Die beeld van 'n horlosie wat 'n opeenvolging van sewe ure aandui, word gesuggereer deur die aanbieding van sewe boodskappe in Openb. 2 en 3. Die dekking van die hele Christelike era van hierdie profetiese "briewe" word bevestig deur die name van die eerste en die sewende en laaste epogge; “ *Efese* ” en “ *Laodisea* ” wat in volgorde beteken: Begin (van die Kerk) en Oordeel van die mense (van die Kerk).

Hierdie begrip van tyd is uiters belangrik, want dit is reeds op 'n fout in die begrip van tyd dat die Joodse nasie sy vloek te danke het ten tyde van Jesus se bediening. Die Joodse dwaling het hieruit bestaan: die Jode het geglo dat hulle in die uur van God se " **wraak** " was soos geprofeteer in Jesaja 61:2: terwyl hulle slegs in die eerste uur van die goddelike projek was; dié van **die "jaar van genade"** " wat aangehaal word wat die uur van God se " **wraak** " in die teks van hierdie profesie voorafgaan: Jesaja 61:1-2: " *Die Gees van die Here YaHWéH is op My, omdat YaHWéH My gesalf het om 'n goeie boodskap te bring aan die ellendiges; Hy het My gestuur om die gebrokenes van hart te genees, om vrylating aan die gevangenes uit te roep en vryheid aan die gebondees. Om 'n aangename jaar van YaHWéH uit te roep en 'n dag van wraak van onse God ; om almal wat treur, te troos ;* » Dit is hoekom Jesus, in sy lesing van hierdie teks in die sinagoge van Nasaret, sy lesing gestaak het na die genoemde "jaar van genade" en die Bybelse boekrol toegemaak het. Later, om die vloek wat op die punt gestaan het om oor die hele nasie te val, te bevestig, het Jesus 'n " **vyeboom** " vervloek wat " **onvrugbaar** " genoem is omdat dit nie vrugte gedra het nie, wat normaal was aangesien dit in die teks gespesifiseer word dat dit nie die gunstige seisoen vir die

vrugte van die vyeboom was nie. En om die regverdigde oordeel van God teen hierdie Joodse nasie te versterk en te bevestig, het die dissipels van Christus gevind dat, as 'n as gevolg van die vloek wat daaroor uitgespreek is, het die vyeboom verdor en gesterf; beeld van die haglike lot van die Joodse nasie, slagoffer van sy irrasionele gehegtheid aan die norme van die ou verbond. Deur die tyd heen en tot in ons tyd het gehegtheid aan tradisie gelowiges voortdurend verhinder om die nuwe ligte wat deur God aangebied word, met geloof te ontvang.

Hierdie tragiese les vir die Joodse nasie is vir die eerste keer hernu en vervul vir die Katolieke godsdienst in die 16de ^{eeu} en in 1844 vir die Protestantse godsdienst, en toe, laastens, vir amptelike institusionele Adventisme in 1994. Tussen 1982 en 1991, die datum van my amptelike ontslag (November 1991), het ek 'n nuwe interpretasie voorgestel rakende die datums wat toegeskryf word aan die laaste drie kerke van Openbaring 3: " *Sardis, Filadelfia en Laodisea* ." Tot dan toe het amptelike Adventisme tradisioneel sy bestaan gekoppel aan die enkele era genaamd " *Laodisea* ". Die instelling het die interpretasie van die Adventiste behou wat die wederkoms van Christus, dit wil sê die einde van die wêreld, in die jaar 1844 geplaas het. My werk het bestaan uit die demonstrasie dat hierdie interpretasie vals was, want logies gesproke dek die geïnspireerde en geskrewe profesie die tyd tot die ware en effektiewe wederkoms van Jesus. Gevolglik het die datums wat nie deur sy ware terugkeer gemerk is nie, betrekking op die tye van Sardis en Filadelfia en slegs gedeeltelik op dié van Laodisea. Die lig wat my begrip van Daniël verlig het, het my in staat gestel om die datum van Sardis op 1844 (1843) en dié van Philadelphia op 1873 vas te stel. Tot en met my bediening is geen verduideliking vir hierdie hoofstuk 12 van Daniël in amptelike Adventisme gegee nie. Deur die profetiese interpretasie van die pioniers van die werk te behou, het hierdie amptelike Adventisme homself ontnem van die begrip van drie boodskappe wat dit raak in die eras van " *Sardis, Filadelfia en Laodisea* ". Hy was dus verkeerd oor die tye van God se plan, soos die Joodse nasie voor hom. En die ergste vir hom is dat hierdie fout met dieselfde prys betaal word: goddelike vloek en geestelike dood.

Tussen 1980, die datum van my doop, en 1994, die datum wat vasgestel is teen die einde van die profetiese " *vyf maande* " of 150 werklike jare van die boodskap van die " *vyfde basuin* " van Openb. 9:5-10, het 'n toets van geloof gekom om amptelike Adventisme te toets; 'n toets wat volle betekenis gee aan die boodskap wat Jesus aan hom in " *Laodisea* " rig; 'n boodskap wat dus die tyd van sy braking van die amptelike instelling sanksioneer, maar nie van die Adventistebeweging wat in dissidensie, buite dit, sou voortgaan nie. Hierdie dinge is nou agter ons, en dit is nodig om die lesse wat God uit hierdie ervarings gegee het, weg te neem.

Die eerste les is om te verstaan dat die datums wat op profetiese kettings gebou is wat deur Daniël en Openbaring vasgestel is, nie bedoel was om die datum van die ware wederkoms van Jesus Christus presies vas te stel nie. Aan die ander kant het God hierdie motief gebruik om die geloof van sy dienaars in 1843, 1844 en 1994 te toets. Dit was eers na hierdie drie opeenvolgende historiese toetse dat Jesus in 2018 aan diegene wat Hy liefhet en wat Hom in teenstelling liefhet en

dien, die datum van sy ware wederkoms, die lente van 2030, geopenbaar het, wat nie op enige voorheen gevestigde profetiese ketting gebou is nie. Ek moet ook duidelik maak dat my studie van profesie nooit gemotiveer is deur die soeke na die datum van Christus se wederkoms nie. Slegs my begeerte om al die geopenbaarde geheimenisse te verstaan, was aan die skuld. En die gevolg van hierdie studie was die ontdekking van hierdie profetiese " vyf maande " periode van die " vyfde basuin " waarvan die gebruik, sedert die datum 1844, die datum 1994 op my afgedwing het. En soos die geval was met 1844 vir die Protestante, word die datum 1994 deur God bevestig en dit dra vir tradisionele Adventisme 'n dodelike geestelike gevolg.

Die tweede les het betrekking op die drie profetiese datums wat verkry is, 1844 (in werklikheid: 1843-1844), 1873 en 1994. Gebou op dieselfde ketting van Daniël 9 en 8 en Openbaring 9:5-10, merk die datums 1844 en 1994 dramatiese eindes van die goddelike alliansie rakende, agtereenvolgens, Protestantse Christene, en toe Adventiste Christene. Hierdie twee datums word dus deur goddelike vloek gekenmerk. Maar gebou op die ketting van Daniël 12:12, dui die datum 1873 alleen op 'n boodskap van algehele seën wat die "Sewendedag Adventiste"-kerk geraak het toe dit, nadat dit sedert 1863 'n Amerikaanse instelling geword het, 'n sending van universele getuigenis begin het. Hierdie interpretasies stel ons in staat om die hele logika van die geprofeteerde boodskappe te herontdek. So, in die 1843-1844 era van " Sardis ", seën Jesus die volhardende en getroue Adventiste, maar Hy spesifiseer: " **hulle sal saam met My in wit klere wandel .** " Let daarop dat dit die toekomstige tyd is, want omdat hulle nog nie die Sabbat beoefen nie, maar die geërfde Romeinse Sondag, kan hulle nog nie volle heiligmaking verkry wat deur hierdie " wit klere " gesimboliseer word nie. Dit was eers tussen 1844 en 1863 dat die Sabbat deur hierdie pioniers van die Adventistewerk ontvang en aangeneem is. En dit is deur die praktyk van God se heilige Sabbat aan te neem dat hulle hierdie " wit klere " van heiligmaking ontvang. In 1873 is die totale en volmaakte heiligmaking van die "Sewendedag-Adventiste" deur God uitgedruk en bevestig deur sy boodskap aan " *Filadelfia* ", waarvan die betekenis "broederliefde" die vrug is wat deur die Gees gedra word. Daarom bevat hierdie boodskap geen vloeke nie. Dit bevat egter 'n waarskuwingsboodskap, waarvan die onkunde Adventisme van die volgende era, " *Laodisea* ", in 1994, sy vloek en sy braaksel deur Jesus Christus sal kos: " **Ek kom gou. Hou vas aan wat jy het, sodat niemand jou kroon kan neem nie.** " Die woorde van Christus het 'n paradoksale karakter wat verstaan moet word. Deur te sê " *hou vas wat julle het* ," teiken Jesus nie profetiese interpretasies nie, maar die gesindheid van geloof en belangstelling wat deur die pioniers daarvan vir hierdie profetiese woord getoon word. En die paradoks lê daarin dat hierdie belangstelling juis daarin bestaan om te weet hoe om 'n geërfde verduideliking wat verouderd en ongeregverdig geraak het, te laat vaar wanneer 'n nuwe, meer samehangende en geregverdigde verduideliking aangebied word; wat die geval is wat ontstaan het vir amptelike Adventisme tussen 1882 en 1994. Deur my amptelike ontslag in November 1991 het die "Sewendedag Adventiste"-instelling sy verwerping van die nuutste ligte wat Jesus deur my aangebied het, bevestig en geverifieer. Dus, nadat die Adventiste-instelling, soos die Jode daarvoor, die uur verkeerd verstaan

het, het hulle slagoffer geword van hul eie slegte oordeel teen die "Openbaring van die Sewende Uur". Hierdie "Sewende Uur" was dié van die einde van sy verbond met God in Jesus Christus.

Getrou aan sy toewyding het Jesus sy seën op my werk uitgebrei en die "Openbaring van die Sewende Uur" het 'n duideliker verduideliking van hom ontvang en sedert 2018 is die kennis van die jaar van die ware wederkoms van Jesus Christus bygevoeg en hierdie keer sal die dreigende vervulling van die Wêreldoorlog van die "*sesde basuin*" sy terugkeer vir die "*sewende basuin*" op die datum van die lente van 2030 bevestig.

Die oproeping van hierdie "*sesde basuin*" lei my nou daartoe om die misterie van die "vier Johannes" te verduidelik, 'n uitdrukking wat in die titel van hierdie boodskap aangehaal word.

In 1989 is jong Adventiste in Valencia gedoop, en hulle het dadelik belanggestel in my boodskap wat in 'n dokument getiteld "Daniël en Openbaring" aangebied is; 'n baie omvattende werk wat hierdie twee boeke verduidelik. Hierdie verbintenis het voortgeduur na my amptelike verwydering in November 1991, en hulle was gretig om die ondersteuning wat hulle my gegee het en hul begeerte om van die instelling se amptelike rekords verwyder te word, aan die instelling oor te dra. Een van hierdie broers, Jean-Philippe, het 'n werkskollega met die naam Jean-François bekeer en so het ons saam met Jean-Marie, 'n ander vriend van Jean-Philippe, wat in 1991 met my gedoop is, my doopnaam was Jean-Claude, die genoemde "vier Johannes" gevorm. Nog 'n broer, die baie jong Joël (+ Jean) wat op dieselfde dag op 13-jarige ouderdom gedoop is, was baie geïnteresseerd in my boodskap op die einste dag van sy doop en na verskeie ervarings en tyd het hy by my aangesluit en sy ondersteuning en sy permanente lojaliteit sowel as sy veelvuldige vaardighede gebring. Na sy doop, om ons geestelike verhouding te verbreek, het die pastoor van die kerk nie gehuiwer om die polisie te bel nie, maar dit, tevergeefs, dank God. Ek rapporteer hierdie getuienis omdat dit bewys lewer van die direkte werk van die God wat deur simbole spreek. Waarom wou hy "vier Johns" bymekaarbring? Vanweë die simboliek van die getal vier: universaliteit, en vanweë die betekenis van die naam Johannes: **God het gegee**. Onthou dat die profesie van Openbaring reeds aanvanklik aan "die apostel Johannes" geopenbaar is. Om amptelik sy boodskap van die "Sewende Uur" oor te dra, " **het God** het sy lig **gegee** aan vier dienaars wat dus "vier apostels" was wat op daardie oomblik deur hom bevestig is. Dit, ongeag hul gedrag oor tyd. Dit is vier amptelike getuies wat aan sy werk gegee is ten tyde van die bekendstelling daarvan. Twee van hulle, Jean-Philippe en Jean-François, is lank en hul lang bene het die Here met ywer en vreugde gedien toe ons vyf openbare konferensies gereël het wat oor die jaar 1992 versprei is. Vir elkeen het hulle 5000 uitnodigingspamflette en boodskappe in posbusse versprei wat die verraad van die amptelike Katolieke en Protestantse Christendom veroordeel het. Hierdie gedemonstreerde ywer was die konkrete vrug van die sekerheid van ons geloof in die wederkoms van Christus in 1994 en ons het dieselfde oortuiging gehad dat ons in die jaar 1993 die voltooiing van die laaste of Derde Wêreldoorlog sou sien. Niemand van ons het aan hierdie dinge getwyfel nie. In 1991, op die aand van die dag toe ek, voor my ontslag, my standpunt aan die pastoor kon voorlê, bygestaan deur drie Adventiste-getuies, het

Mireille, die suster van Jean-Philippe wat aan hierdie getuienis deelgeneem het, van God in 'n visioen ontvang, "'n ster "val uit die lug" vertikaal, terwyl hulle huis toe terugkeer. Die "Openbaring van die Sewende Uur" is dus verder deur God bevestig in terme van die gevolge van die amptelike verwerping daarvan deur die instelling, en die aanbieding daarvan, bygestaan deur drie getuies, Jean-Marie, Jean-Philippe en sy suster Mireille, was in ooreenstemming met die standaard wat deur God vasgestel is wat geskryf het dat " *die getuienis van twee mense waar is* ", soos Jesus gesê het aangaande sy bediening en sy persoonlike getuienis: Johannes 8:17: " *Dit is in julle wet geskrywe dat die getuienis van twee mense waar is*; "Nou, daar was vier van ons om te getuig van die lig wat deur Jesus Christus gegee is.

Tyd het verbygegaan en na 1994 was daar slegs "vier" van ons wat steeds in die waarde van ons profetiese datums geglo het, maar dit was eers in 1996 dat die Gees my gelei het om die vloek van die Adventiste-instelling uit te wys, dit wil sê die ware betekenis van die boodskap wat aan die datum 1994 gekoppel is. Hierdie datum was die laaste wat moontlik was om vas te stel deur die duur wat in Daniël en Openbaring geprofeteer is. Met verloop van tyd het Jean-Marie eers weggetrek, toe het die lang wag sy tol geëis, en die groep het opgebreek, aangesien my broers nie meer die ondoeltreffendheid van ons sending aanvaar of geduld het nie. Jean-Philippe het hom tot Christene van verskillende groepe en veral tot die Jode gewend. Jean-François het 'n persoonlike getuienis aangepak en, sonder om my verduidelikings te verwerp, 'n nuwe interpretasie bygevoeg wat ek aanvanklik verwerp het omdat die Bybelteks dit nie geregverdig het nie. En dit is waar hierdie ervaring nuttig word om te verstaan. Hy het aan die " *sesde basuin* " die profetiese " *vyf maande* " van die " *vyfde* " toegeskryf, en die datum 1873 as begin geneem wat aan die " *Filadelfia* "-era toegeskryf word. Wat die interpretasie van die profesie betref, is hierdie benadering heeltemal ongeregverdig, aangesien 1844 nie 1873 is nie. Wat die profesie egter nie sê nie, is dat niks God verhinder om dieselfde tydperk van 150 werklike jare te kies om hierdie " *sesde basuin* " in 2023 te vervul nie. Hy beloon dus die geloof van die Adventiste, erfgename van die goddelike seën van 1873, wat uiteindelik die vervulling sien van die geprofeteerde drama van die Derde Wêreldoorlog waarop hulle gewag het en waardeur die tyd van die nasies, vernietig deur verskriklik vernietigende moderne wapens, eindig. Só het ek baie onlangs, en sedert die begin van die oorlog in Oekraïne, hierdie moontlikheid aangeneem wat die Wêreldoorlog in die jaar 2023 plaas. Indien tekstuele logika dit nie regverdig nie, kan geestelike logika aan die ander kant inderdaad 'n verband vestig tussen die goddelike seën en die voltooiing van die " *sesde basuin* " wat die bewys vorm van die besitting van die openbarende skepper God, volgens wat Openbaring 17:8 spesifiseer: " *Die dier wat jy gesien het, was en is nie. Sy moet uit die afgrond opkom en na die verderf gaan. En die bewoners van die aarde wie se name nie van die grondlegging van die wêreld af in die boek van die lewe geskryf is nie, sal hulle verwonder wanneer hulle die dier sien* , want dit was en is nie en sal nog wees. " Die oorsaak van "verbasing" is tweeledig: onkunde oor God se plan, maar ook onkunde oor die datum van die voltooiing daarvan. En dit is op hierdie vlak dat die kennis van hierdie datum die teken word van goddelike profetiese seën van

ware andersdenkende Adventiste. Hulle is erfgename van die seëninge van Jesus se geliefde " *Filadelfia* ", terwyl hulle in die nasleep van die verwerpte, louwarm, formalistiese " *Laodisea* " leef.

In Openb. 17:8 bevoordeel die term " **bodemlose put** " die identifisering van die " *sesde basuin* " wat die tweede vorm van " *die dier wat uit die bodemlose put opkom* " uitmaak; die oorspronklike een wat handel oor die Franse rewolusionêre Terreur van die " *vierde trompet* ". Maar die konteks van die boodskap van Openbaring 17:8 teiken ook die terugkeer van " *die dier wat uit die see opkom* " in die vorm van " *die dier wat uit die aarde opkom* ". Sodat dit duidelik verstaan word, herinner ek u: onder die titel " *getuienis van Jesus* " openbaar God aan die Adventiste-uitverkorenes die koms van vier " *diere* " of moorddadige regimes; in chronologiese volgorde, die eerste: " **die dier wat uit die see opkom** " (koalisie van die pousdom en die Katolieke monargie); die tweede: " **die dier wat uit die afgrond opkom** " (Franse Terreur en *vierde trompet*); die derde, en oorsaak van verbasing vir gevalle Adventiste: " **die dier wat uit die bodemlose put opkom** ": 'n tweede vorm en outentieke " *tweede wee* " van Openb. 9 (Derde Wêreldoorlog: *tweede wee* en *sesde basuin*); die vierde: " **die dier wat uit die aarde opkom** " (Protestantse en Katolieke regime van universele regering: *die beeld van die eerste dier*).

Ek maak gebruik van hierdie boodskap om u daaraan te herinner dat die plan wat deur God geopenbaar is, seker is en dat sy dienaars hulle nie moet laat beïnvloed deur die huidige terugslae wat Rusland in hierdie oorlog in die Oekraïne gely het nie. Omdat Rusland, soos die Westerse volke met wie dit bande en handelsbetrekkinge gesmee het, gewoon geraak het aan vrede en handel, die twee waardes wat 77 jaar lank deur die Weste gesoek en bevorder word. Die laaste jare voor 2018 is gekenmerk deur oënskynlike sukses. Dit verklaar die verslapping van militêre opleiding, in die Westerse wêreld en ook in Rusland. Maar terwyl Rusland by swak verbeterde konvensionele wapens gebly het en verkies het om kragtige kernvernietigingswapens te ontwikkel vanweë die finale rol wat God daarvoor beoog, het tegniese vooruitgang in die Weste die konstruksie van gesofistikeerde wapens gebaseer op elektronika en digitale verwerkers moontlik gemaak; groot voordeel in terme van akkuraatheid, maar wapens veral kwesbaar vir magnetiese invloede van die omgewing. Hierdie eerste jaar van gevegte tussen Rusland en Oekraïne het ons die ongelooflike doeltreffendheid van waarnemer- en moorddrone getoon, wat die krag van tenks, kanonne en skepe uitdaag. Hierdie jaar sal ook bygedra het tot die uitputting van wapenvoorrade in beide die Weste en in Rusland, wat ten spyte van alles 'n groter voorraad het. Rusland se aankoop van hommeltuie van Iran herstel die wanbalans wat dit tydelik verswak het. Die Russiese leier reken op die gevolge van die winter om die Westerse weerstand teen Russiese gasvoorsiening te laat verswak. Maar die hardkoppige Westerlinge sal nie toegee nie, ten spyte van die onrus wat onder die mense veroorsaak word. Daarom sal Rusland Westerse nasies dwing om direk betrokke te raak by die konflik teen hulle; óf deur hulle aan te val óf deur hulle te dwing om hom aan te val. 2023 sal die jaar van die groot Westerse drama wees, want van eskalاسie tot eskalاسie sal die ergste gebeur wanneer dit die Europese kamp oorheers, soos God in Daniël 11:44 aangekondig het, sal sy

Russiese gebied deur die kernvuur van die VSA vernietig word. En dit is in 'n desperate en verdoemde aksie dat die oorblywende Russiese magte op 'n kernkragwyse teen die Westerse vyand sal reageer deur middel van hul duikbote en hul verborge basisse wat steeds operasioneel bly. Deur die daad van " *uitroeïing van menigtes* " aan hom toe te skryf, in Dan. 11:44, bevestig God die tyd wat bestem is om die rebelse mensdom te " *uitroei* ": " *En gerugte uit die ooste en uit die noorde sal hom verskrik, en hy sal met groot woede uittrek om te verdag en **menigtes te vernietig**.* " »

Anders as wat op televisie gesê word, het Rusland niks vooraf beplan nie, want sedert die val van die USSR en sy verdeling in onafhanklike demokratiese republieke, soos die Weste, het dit kommersiële sukses gesoek wat bevoordeel word deur vrede met sy volke; Rusland het geen belangstelling gehad om oorlog te voer teen sy welgestelde Westerse kliënte nie. Sedert 2022 het die weerstand van die Oekraïense leërs, toegerus deur die Weste, die Russiese woede geleidelik verhoog. Die mislukkings en terugslae wat gely word, laat hierdie woede groei; wat die goddelike woorde bevestig wat die afwesigheid van sy voorbereiding vir oorlogagtige aggressie profeteer sedert, volgens die beeld wat in Eseg. aangebied word. 38:4, " *n hoek in sy kakebeen gestee* ", dwing God vredeliewende Rusland om oorlog te voer teen sy Westerse teikens: " *Ek sal jou wegsleep en 'n hoek in jou kakebeen steek; Ek sal jou uitbring, jy en jou hele leër, perde en ruiters, almal pragtig geklee, 'n talryke leër wat skild en groot wapen dra, almal met swaarde;* » En vers 5 wat volg, word bevestig deur die samekoms van bondgenootskappe wat ons vandag sien: « *En saam met hulle dié van Persië, Kus en Put, almal met skild en helm;* "Want ' *Persië* ' of Iran, en ' *Kus* ' of swart Afrika, dit is reeds bevestig; Daar bly die aksie van " *Puth* ", dit wil sê Noord-Afrika wat by die Russiese kamp sal aansluit vanweë sy godsdienstige verbintenis met Tsjetsjenië, beide Moslem en Russies, wat saam met Ortodokse Christelike Rusland betrokke is.

Geloof word uitgedruk deur 'n gesindheid van totale vertroue wat ons in God en in sy profetiese aankondigings plaas. En die apostel Paulus het in Hebr. geleer. 11:6, " *sonder geloof is dit onmoontlik om God te behaag* ": " *Maar sonder geloof is dit onmoontlik om Hom te behaag; want hy wat tot God gaan, moet glo dat Hy bestaan en dat Hy die wat Hom soek, beloon.* " Hierdie geloof kan ons dus beskerm teen die vernietigende gevolge van die feite wat in die onmiddellike toekoms waargeneem word, wat vir 'n oomblik die teenoorgestelde van wat geprofeteer is, mag lyk. Maar die ervaring word deur God georganiseer, volgens sy plan wat uiteindelik in al sy presisie tot verwesenliking kom. En ons God vertrou op die demonstrasie van ons vertroue in Hom om verheerlik te word in die aangesig van sy vyande wat ook ons s'n is. Sy plan vir sy uitverkorenes is wonderlik en sy profetiese openbarings is noodsaaklik vir diegene in hulle kamp wat nog leef.

Dit is steeds God en Hy alleen wat die tyd kies wanneer die begrip van Sy geprofeteerde openbarings verstaan of verander moet word, en dit is Hy wat die gedagtes van Sy uitverkorenes in staat stel om by hierdie veranderinge aan te pas. Dit is goed om dit te verstaan, want ons bly in alle opsigte sy nederige en swak skepsels afhanklik van Hom in alle dinge.

In vandag se wêreld versnel aspekte van die lewe: alles beweeg vinniger. Inligting versprei intyds oor die hele wêreld. Daarom kan die Derde Wêreldoorlog slegs vinnig wees en sal dit binne 'n kort tydjie op 'n uiters vernietigende wyse voltrek word. Beginne is stadig, maar eindes is vinnig, en hierdie vinnigheid raak God ook vir die einde van sy verbonde. Hy het dit oor die ou verbond geformuleer en dit sal ook die geval wees vir die nuwe een, want ek herinner jou daaraan dat die vernietiging van die "sesde basuin" of Derde Wêreldoorlog, vir die nuwe verbond, vergelykbaar is in sy gevolge en sy goddelike motivering, met die derde straf wat die vernietiging van die Joodse nasie veroorsaak, deur die Chaldeeuse koning Nebukadnesar en sy leërs, in -586.

In hierdie konflik bevestig die alliansies van godsdienste wat deur God veroordeel word, hul gemeenskaplike vloek wat deur die Bybel geopenbaar word. En deur hul optrede wat hul geestelike status openbaar en bevestig, ontmasker hierdie godsdienste hulself en die verkose amptenare is dus voorbereid om hulle nie te volg in die besluite wat hulle in die konteks van universele regering aan die einde, in 2029, sal neem nie. Maar hierdie universele regering kan reeds in 2024 georganiseer word wanneer die hergroepering van oorlewendes van die universele hekatomb sal begin. Die finale toets van geloof sal plaasvind aan die einde van die sewe jaar wat nog voor ons lê.

Ek vestig weer u aandag op hierdie fout wat deur amptelike institusionele Adventisme begaan is. Hy het verkeerdelik geglo dat Romeinse Sondag eers die betekenis van "merk van die dier" sou aanneem tydens die finale toets van geloof. Hy het dus die hoë skuldgevoelens van hierdie rebelse sataniese "merk" verswak en vergeet dat hierdie "Sondag" reeds sedert 321 die oorsaak van die strawwe van die eerste vyf "trompette" is en die oorsaak sal bly van die dodelike strawwe van die "sesde en sewende trompette" wat kom. En hierdie vergeetagtigheid kos hom sy braking deur Jesus Christus. Daarom, sodra die ware aard van hierdie dag en die oorsprong daarvan aan hulle bekend is, moet diegene wat deur Christus geroep is, hulself van die praktyk daarvan afsonder en dié van die ware Sabbat aanneem, sonder versuim en sonder om tyd te verloor. Want tyd sal nie die aard en goddelike veroordeling verander wat "die res van die eerste dag" betref nie, sedert die aanneming daarvan as die heidense "Dag van die Son", wat op 7 Maart 321 deur die Romeinse Keiser Konstantyn I, ^{bekend} as "die Grote", verorden is. Jy kan dus die regverdiging van die toorn van Jesus Christus verstaan, aangesien Hy as God, skepper en wetgewer, die skande van hierdie valse rusdag sedert daardie datum gelyk het en amptelike Adventisme vereis dat Hy dit van 1994 tot sy glorieryke wederkoms moet bly verduur om sy ware natuur te veroordeel. Want sy denke word uitgedruk deur sy dade; Sedert 1995 het sy goeie verhoudings en sy alliansie met die godsdienste wat hierdie "handelsmerk" wat deur God vervloek is, eerbiedig hiervan getuig, hom beskuldig en veroordeel. Maar sodra hy hierdie rebelle-alliansie betree, sal hy nie in staat of bereid wees om die duiwelse aard van sy bondgenote se rusdag te veroordeel nie. Aangesien die Gees hom sedert 1994 verlaat het, sal hy die regverdige toorn van die lewende God, YaHWéH, Michael, Emmanuel, Jesus Christus moet verduur en met hulle deel.

Tussen 1983 en 1991, tydens 'n algemene vergadering van die Suidelike Adventiste Konferensie wat in Grenoble gehou is, het Jesus 'n helpende hand na Adventisme in sy skipbreuk uitgereik deur middel van 'n vraag wat Hy my voor die hele vergadering aan die pastoor wat die vergadering en die erediens gelei het, laat vra het. Hierdie vraag het reeds die antwoord bevat en was van die soort wat die kind Jesus op 12-jarige ouderdom aan die Joodse ouderlinge en priesters van sy tyd gevra het. Ek het toe vir die pastoor gesê: “Broer, as die Sabbat sedert 1844 as die seël van God beskou word, kan ons dan nie sê dat Sondag sedert daardie datum die merk van die dier is nie?” Oombliklik verbaas, het die pastoor iets geantwoord soos: “Soos u dinge voorstel, sou dit moeilik wees om anders te sê.” My vraag was ietwat ontstellend, en tog, na die algemene verbasing, het dit ongelukkig geen heilsame effek opgelewer nie. Tog was hierdie vraag 'n verwyting gerig aan humanistiese Adventisme wat allereers die vestiging van goeie verhoudings gesoek het met diegene wat Bybelse profesie aan ons openbaar as die vyande van God. Jesus se uitspuging van hierdie soort Adventisme in 1994 is dus volkome geregverdig.

Oekraïne-opdatering soos op 24/10/2022

Soos die tyd aanstap en die moderne wapens wat deur die Westerse NAVO-moondhede aan Oekraïne gegee is, dit 'n oombliklike voordeel teen die Russe gee, herinner seldsame stemme ons aan waarhede wat min wil hoor. Trouens, in die Westerse kamp, bly ons slegs by die feit dat Oekraïne, 'n soewereine nasie, op 24 Februarie 2022 deur Rusland op sy eie bodem aangeval is; 8 maande gelede vandag. Maar objektiewe stemme, insluitend Oekraïense getuies self, wys daarop dat die oorlog in Oekraïne in 2014 begin het, agt jaar tevore, waartydens die Oekraïense nasionalistiese kamp eindeloos geveg het teen die pro-Russiese Oekraïense kamp, wat na die Donbass-streek in die ooste van die land teruggetrek het. Die VSA, Duitsland en Frankryk het egter in 2014 'n ooreenkoms met die Oekraïense regering en Rusland bereik; Dit is die "Minsk"-ooreenkomst. Hierdie Westerse lande het belowe om Oekraïne se veiligheid te waarborg, onderhewig aan 'n vriendskaplike skikking met die pro-Russe in Donbass. In plaas daarvan om sy verbintenis na te kom, het die Oekraïense regering sy oorlog in 2015 hervat teen hierdie pro-Russe, wat net so Oekraïens was soos hulle. Was hulle in hierdie geval werd om deur die Weste ondersteun te word? Het mnr. Zelensky die waarheid gepraat toe hy vir Westerlinge gesê het: "Ons is soos julle"? Moreel is dit voor die hand liggend dat hulle selfs erger as ons is, maar politieke eis Europa dat sy lede hul verbintenisse respekteer. Hierdie kwessie is heeltemal geïgnoreer deur Westerse NAVO-besluitnemers. So hier is 'n onderwerp wat die standpunte van sommige en ander onversoenbaar maak, maar die feite is die feite, dit is God wat Regter is en wat reeds sommige en ander veroordeel het om geestelike redes waarvan hulle nie eers bewus is nie. So het slegte trou sy regmatige plek in hierdie scenario wat juis die gebrek aan vertroue van al die deelnemende akteurs straf, of hulle nou aktiewe of strydlustige ondersteuners is.

Na agt maande van oorlog is een ding vir almal duidelik: oorlog het heeltemal van vorm verander, as gevolg van tegniese vooruitgang gebaseer op inligtingstegnologie; ultra-presiese kanonne en afstandbeheerde hommeltuie waarteen tenks en skepe magteloos is en kwesbare teikens word. Daarom is alle scenario's vir hierdie jaar 2022 moontlik, insluitend 'n nederlaag en 'n onttrekking van Russiese troepe, hoe onwaarskynlik ook al as gevolg van hul vasberadenheid wat soveel so groot is soos dié van die Oekraïners. Maar wat ook al die uitkoms is, Rusland se woede teen die Weste sal tot sy maksimum verskerp wees; en gevolglik sal 2023 die jaar van straf wees vir die oordrewe verowerende en “*arrogante*” Weste; soos die Romeinse pouslike “*klein horinkie*” van Daniël 7:8 wat die basis van al sy vloeke is.

My studie van die Bybel en sy profesieë het my die belangrikheid van die name wat God aan dinge gee, laat ontdek, en dit blyk dat die naam van Oekraïne beteken: grens. Vir 'n land soos Rusland is sy grens die sensitiefste kwessie; Dit is onaantasbaar en kan nie beweeg word sonder om nasionale woede te wek nie. Só het nasies te alle tye regoor die aarde opgetree. In die Weste het die verwoesting egter sedert die einde van die Tweede Wêreldoorlog die gemoedstoestand van die inwoners diepgaande verander en die nasionalisme wat vir hierdie tragedie verantwoordelik is, is gevrees en beveg. Dit is wat gelei het tot die laat vaar van nasionale grense en die aanvaarding van die stigting van die Europese Unie. Op hierdie manier het die Weste uit die oog verloor wat die woord "grens" steeds vir die Russiese volk en hul Oosterse vennote kon verteenwoordig. Die Weste het dit verwerp, maar die Ooste het dit as 'n onaantasbare waarde bewaar, gereed om te veg om dit te verdedig. Die Weste het sy waardes verander en al hoe meer verdraaid geword, maar die Ooste het sy eie ongeskonde behou; hulle bly konsekwent met wat nog altyd was. Ons word dus, benewens die oorlog in Oekraïne, gekonfronteer met 'n "botsing van beskawings" waaroor toenemend op televisiestelle bespreek word. Tegnologiese vooruitgang het baie lande binnegekom, maar dit is nie in staat om mense wat deur hul godsdienste en gebruike verdeel is, te verenig nie. Ten spyte van die voorkoms, in die VSA, 'n model van die genre, is die inwoners baie verdeeld en rassisties. Handel lyk asof dit almal verenig, maar geweld stel wit Protestante teenoor Spaanse Katolieke, en saam met hulle is die goed ontwikkelde swart groep steeds 'n slagoffer of pleger van rassegeweld. Dwarsdeur die aarde verberg handel toenemend die ontwikkeling van onverdraagsame en fanatiese geeste wat die demone wat deur God vrygestel word, maksimaal vererger. Die Derde Wêreldoorlog, wat op 24 Februarie 2022 begin het, bewys dat kommersiële belange magteloos is om die oorlogagtige konfrontasie van nasies wat hulself "die mees beskaafde" noem, te voorkom. Dit het ná die Tweede Wêreldoorlog gekom, wat die gevolg was van fanatiese nasionalisme. Daar word gedemonstreer dat huidige presidente die werke van antieke monarge reproduseer en dat die organisasie in demokratiese nasies niks verander nie: " *die tyd van die nasies* " kan dus amptelik " *eindig* " soos ons Here Jesus Christus gesê en geprofeteer het in Matt. 24:14: " *Hierdie evangelie van die koninkryk sal verkondig word in die hele wêreld as 'n getuienis vir al die nasies. Dan sal die einde kom.* » ; maar ook in Eseg. 30:3: “ *Want naby*

is die dag, naby is die dag van die Here, 'n donker dag; dit sal die tyd van die nasies wees . »

Hierdie onderwerp is delikaat en gaan teen die grein van huidige populêre denke in, maar agter die aantreklike akteur Volodymyr Zelensky skuil 'n baie meer ontstellende karakter. Hierdie oordeel is gebaseer op 'n werklike feit: sy presidensiële veldtog is gefinansier deur 'n Oekraïense oligarg wat ook die Nazi-party "Azov" finansier. En sy program het 'n verbintenis ingesluit om die pro-Russiese weerstand in Donbass te vernietig. Die grote God verlustig hom daarin om sy vyande te verneder deur hulle te lei om 'n nuwe Nazi-saak te ondersteun. En hier herinner ek u weer daaraan dat Nazisme, in sy Hitleriaanse oorsprong, daarin geslaag het om die hele Duitse volk, of amper; dit, tot die ontdekking van die uitwissingskampe met hul gaskamers wat die hele Europa van afgryse laat sidder het. Maar dit is noodsaaklik om te verstaan: voordat hierdie massavernietigings van die Joodse volk georganiseer is, het Nazisme, verlei deur die fermheid van sy leiers en in oomblikke van onsekerheid, hierdie gedissiplineerde Nordiese volke hierdie behoefte aan 'n sterk en skerp leier gevoel. Voor die Duitse model was fascisme Italiaans, maar die mense het dit nie lank waardeur nie. Hierdie fassismes is egter aantreklik wanneer hulle die ekonomie laat herleef en voorspoed aan die mense herstel. Op 24 Februarie 2022 het die president van die Europese Kommissie, Ursula Von Der Leyen, en die president van die Europese Raad, Charles Michel, die Europese leiers verras deur onmiddellik die kant van die Oekraïne te kies en sodoende gehoorsaam die keuse wat die Verenigde State reeds gemaak het, te volg. Na hierdie openbare standpunt kon die ander lede slegs aan hierdie keuse voldoen en dit ondersteun. Die Weste was ongeïnteresseerd in wat in Oekraïne gebeur het, maar hierdie feite moet in ag geneem word om te verstaan wat sedert 24 Februarie 2022 gebeur het.

In die chaos van die ineenstorting van die USSR, in 1991, is republieke gevorm. Bevryde Pole het onder NAVO-beskerming gekom. Roemenië en die Baltiese lande het dieselfde gedoen, Oekraïne was reeds 'n kandidaat, maar die vlak van korrupsie het die aanvaarding daarvan onmoontlik gemaak. Trouens, dit is gebore in 'n anargistiese klimaat wat verklaar waarom Oekraïne die enigste land was waarin 'n Nazi-groep amptelik en in die openbaar opgeëis en verteenwoordig is: die "Azof"-groep. Oekraïne het lank reeds die beeld van Stefan Bandera, 'n Oekraïner wat tydens die Tweede Wêreldoorlog by die Duitse SS aangesluit het, vereer en eer. En hierdie opposisie tussen Oekraïense Katolieke en Russiese Kommuniste of Ortodokse het verskyn wanneer die geleentheid hom voorgedoen het. Die voorlopige vrede was slegs te danke aan die mag van die huidige oorwinnaar, Russies of Pools. Die gedrag van ons huidige mensdom word verklaar deur die feit dat dit nie die Nazi-gruwels van die Tweede Wêreldoorlog ervaar het nie. En dit is as gevolg van die vervanging van generasies dat dieselfde lokvalle in alle eras werk. Nazisme begin met sy spel van verleiding en die oordedende toesprake wat die gedagtes by sy saak bring, en in hierdie opsig is dié wat deur Zelensky gegee word, volkome effektief. Hy beveel en plaas druk op leiers en volke wat hy openlik blameer om hul finansiële en militêre hulp te verkry. En deur hierdie metode lei hy hulle op en betrek hulle in sy geveg. So, Hitler se vyande van gister ondersteun, ten koste van hul eie lewens, die nuwe

Nazi-saak van ons tyd. Dit is die gevolg van die blindheid van die nuwe geslagte en selfs van die oueres wat nie persoonlik die drama van die Tweede Wêreldoorlog ervaar het nie. Die gedagtes van Westerlinge was slegs in handel en materialistiese sukses geïnteresseerd. Hulle het die lesse van die geskiedenis en die gevare van ideologieë verontagsaam op dieselfde manier as wat hulle godsdienstige nalatenskappe, insluitend belangrike profetiese openbarings, verontagsaam het, in die leemte van ateïsme geswem en net geleef om hul fantasieë te bevredig. So het God hulle in sy strikke gevang en hulle staan nou voor 'n konflik wat hulle nie meer kan keer nie, slagoffers van hul eie skynheilige keuse wat eintlik enige moontlikheid verloor het om vrylik op te tree as gevolg van die ewe skynheilige "menslike alliansies" van die EU en NAVO wat hulle hand en voet bind. Dit is hier waar ons hierdie woorde moet onthou wat God aan Daniël gegee het vir sy verduideliking aan koning Nebukadnesar, want dit was vir ons tyd dat hulle geopenbaar is; Daniël 2:43: “ *U het die yster gemeng met klei gesien, want hulle sal met die maats van mense gemeng word; maar hulle sal nie met mekaar verenig word nie* , net soos yster hom nie met klei verbind nie. ”

Diegene wat die stigting van die EU ondersteun het, het lank beweer dat dit vrede vir Europeërs gebring het en sal voortgaan om te bring. Vandag is dit Europa wat vrylik kies om die oorlog te ondersteun en te handhaaf. Verenigde Europa het dit nie verhoed nie, dit het dit uitgelok en daar moet kennis geneem word, 'n belangrike detailtjie, dat die eerste gesag wat vir hierdie keuse verantwoordelik is, Duits is. Die huidige ongunstige situasie bevoordeel die onthulling van die waarheid: die Frans-Duitse paartjie was slegs Gallies in denke. Na die einde van die Tweede Wêreldoorlog, gekoloniseer deur die kapitalistiese VSA, het Duitsland Frankryk gebruik om polities te herstel en sy keuses het gegaan na diegene wat persoonlik ekonomies die winsgewendste was. Frankryk het prestige tot die punt van verwoestende opoffering gesoek, Duitsland, wins en verryking. Vir 'n tyd het beide lande gekry wat hulle wou hê, totdat albei nou ondergang en vernietiging sal deel. Die energietekort sal Europese breuke hierdie winter grootliks bevoordeel as dit baie koud is. Wat die oorlog in Oekraïne betref, sal dit voortgaan met sy verskeie kinkels en draaie en uitbreidings.

Wat Frankryk betref, wie sou geglo het dat president Macron, 'n vyand van die Franse Nasionale Front of Rally, sy nasie se bestaan sou waag om waansinnige Oekraïense nasionalisme te ondersteun? Wat 'n paradoks wat die teenstrydighede openbaar as gevolg van die goddelike vloek wat die nasie en sy leier getref het sedert sy eerste koning, Clovis ¹ ! Hy word gereduseer om hom tot Pous Franciskus en sy goeie dienste te wend om op hierdie einste dag 'n onmoontlike vrede te probeer bewerkstellig. Maar hy is onbewus daarvan dat hy die hoof van die eerste aardse godsdiens aanspreek wat skuldig is aan God en "primo" verantwoordelik is vir die vloek wat die Derde Wêreldoorlog regverdig, die straf wat in Openb. 9:13 " *sesde basuin* " genoem word.

'n Bedreiging dreig oor Oekraïne en Europa weens die verkiesings vir verteenwoordigers vir die Amerikaanse Kongres en Senaat, wat op 8 November tydens die tussentydse verkiesings sal plaasvind. As die "Republikeinse" kamp wen, moet hulp aan Oekraïne van die huidige Demokratiese presidensiële kamp afgesny word. En die meningspeilings ondersteun hierdie haglike scenario vir

Europa, wat die las sal moet dra om alleen in Oekraïne se militêre behoeftes te voorsien. Dit is waar Europa ongetwyfeld in die vier windstreke van die hemel verdeel sal word: die einde van die pragtige verstandhouding tussen EU-lede.

Sedert 24 Februarie 2022 is die Westerse wêreld prooi van 'n sataniese verleiding waarvan die gelyke teruggaan na die oorsprong van die aarde in die verleiding van Eva deur die slang wat deur Satan self as medium gebruik is. En dit behoort ons nie te verbaas nie, aangesien hierdie verleiding wat in Volodymyr Zelensky beliggaam word, bedoel is om die uiteindelijke globale konflik in die geskiedenis van die aarde aan die gang te sit. Hierdie tragedie, wat die titel van die gesogte en baie kosbare boek wat deur ons suster in Christus, Ellen Gould-White, haar "Groot Stryd", geskryf is, bevestig, begin sy afsluiting met 'n dramatiese massa-wêreldwye slagting wat op Oekraïense bodem begin het. Aan die begin, 'n akteur, 'n egte komediant wat van die rol van openbare vermaaklikheidskunstenaar na dié van outoritêre verleidelike krygsheer gaan, aan bewind gebring deur 'n Nazi-saak wat niemand meer in die Weste van 2022 beweeg nie en sedert 2014 toe hierdie Nazi-teenwoordigheid deur mediaverslaggewers gerapporteer is. Die universele internasionale situasie gaan dus van groot komedie na groot moorddadige tragedie, van lag na tranes wat gestort word oor die dood van burgerlike en militêre slagoffers. Want ek herinner jou daaraan, hierdie konflik is bowenal iets anders, 'n straf van God wat die goddeloosheid van burgerlikes sowel as dié van die weermag straf. En hierdie oordeel raak alle kampe van antagoniste en hul ondersteuners, want hulle is almal godsdienstig skuldig daarvoor. Sedert die uitbreiding van inligtingsmedia is die gebeure van die aardse lewe bekend aan alle inwoners van die aarde waar hulle ook al is, intyds en onmiddellik. Die populêre reaksies wat uitgelok is, verminder die moontlikhede vir aksie van die leiers van die volk. Waar en vals word met gelyke krag versprei en neutraliseer mekaar, sodat die mensdom nie voordeel trek uit die voordeel van sy deursigtige aspek nie. Leiers is slagoffers van mediadruk en hulle neem hul politieke en ekonomiese besluite haastig, en in hierdie opgelegde versnelling maak hulle onherstelbare foute. Hier, in opsomming, is die voordele van wat mense paradoksaal genoeg noem: vooruitgang.

Maar hierdie term "vordering" bied ons die moontlikheid om die situasie van die mensdom in 2022-2023 te verstaan, want die gemoedstoestand van Westerlinge was voortdurend in "vordering", dit wil sê in verandering wat dit progressief getransformeer het; Gevolglik is die man van ons tyd baie anders as dié van 1945, die datum toe die Europese territoriale verdeling deur die seëvierende lande georganiseer is. Die man van 1945 was patrioties geheg aan sy land en sy nasionale vlag. Die eerste twee wêreldoorloë is veroorsaak deur die Pruisiese en Duitse nasionalistiese ekspansionisme van keiser Wilhelm II en Adolf Hitler. In daardie tyd was die nasie 'n waarde wat deur almal verdedig is, omdat die bedreiging van vyandelike aanvalle burgers gedwing het om die beskerming van hul grense te bevoordeel waaragter hulle in vrede en voorspoed kon leef. In die vrede wat gevolg het op die Tweede Wêreldoorlog, het ontspanne internasionale betrekkinge nasies nader aan mekaar gebring en hieruit is 'n universalistiese gees gebore. In Frankryk, veral, was hierdie universalistiese denke die oorsaak van 'n herstel van die tema van "menseregte", waarvan die

oorspronklike Franse nasionalistiese betekenis universalisties geword het. Hierdie punt is baie belangrik om te verstaan, want hierdie dogma van "menseregte" het in sy oorsprong slegs ten doel gehad om gelykheid tussen die verskillende klasse wat in Frankryk gevorm is, te herstel: die adellikes, die magistrate, die handelaars, die gewone mense, al hierdie klasse was onderworpe aan dieselfde regte en dieselfde pligte deur die handves van "die regte van die mens en van die burger", maar dit het slegs in Frankryk en in die wit kolonialistiese Frankryk gegeld, wat steeds slawe besit het in hierdie rewolusionêre era en selfs daarna. Met verloop van tyd is slawerny veroordeel en dit was eers na die Franse studente-opstand van Mei 1968 dat Franse "menseregte" in 'n semi-anargistiese klimaat universele "menseregte" geword het. Die Franse politieke linkse het hierdie ideologie aangeneem en universalistiese denke het oorheers en nasionalistiese denke gehaat gemaak. Die mensdom opereer altyd in 'n absoluut teenoorgestelde reaksie, na aanleiding van die ossillasie van 'n wipplank. Soveel as wat nasionalistiese denke die nasie verenig het, was dit nou nodig om dit te haat en die ontvangs van vreemdelinge op nasionale bodem aan te moedig; hierdie skielike verandering word geregverdig in die naam van die handves van "menseregte". Moet ons verbaas wees oor hierdie verandering in standarde? Glad nie, want oor die eeue en millennia heen het die gedagtes van koning Nimrod se tydgenote, wat die Toring van Babel gebou het in 'n poging om goddelike vloeke te ontsnap, na 1968 weer opgeduik. Saam met die jeugslagspreuk "dit is verbode om te verbied" was ook die ontstellende "nóg God nóg Meester", want dit was die uitdrukking van die gedagtes van die inwoners van Babel. Dit is hoekom die massiewe ontvangs van immigrante uit alle nasies van die aarde die norm in Frankryk geword het, met hand en tand verdedig teen nasionalistiese teenstanders. Maar wees gewaarsku, in Mei 1968 was Franse studente sterk beïnvloed deur die Amerikaanse lewe, waar hierdie universalistiese etniese mengsel reeds sigbaar was in sy gesogte Ooskusstad: New York. Wie sou nou kon glo dat God Babel gestraf het deur die verwarring van tale, sonder om die nuwe laaste uitdrukking daarvan te straf? Die les wat in die Bybel geskryf is, laat die "babbelaars" van ons 20ste eeu skuldig voel ' en hierdie skuld sal sy straf ontvang. Maar hierdie keer gaan God nie net mense deur verskillende tale skei nie, hierdie keer gaan Hy hulle bloed wat vergiet is op die aarde van die nuwe "Babel" meng.

In 77 jaar, deur voordeel te trek uit die goddelike vloek, het Satan daarin geslaag om die Westerse samelewing 180° te transformeer. Vandag ondersteun sy dit waarteen sy gister geveg het en veroordeel nou wat sy ondersteun het voor haar "groot verandering", wat in werklikheid in mense se koppe is, soos in etniese groepe, volke, gebruike, paartjies en liggame. So, met so 'n verandering in gedrag, is dit nie verbasend dat wanneer nuwe Nazi's verskyn, hulle nie geïdentifiseer of gevrees word nie, maar gehelp en gered word. Gelukkig maak bespotting nie dood nie, want as dit wel sou gebeur, sou die hele Europa reeds ontvolk wees. Trouens, die huidige situasie van die Europeërs is soos volg: Zelensky sê vir hulle: "Gee my wapens, en hou jou bek!" "en wat sien ons: hulle gee wapens prys en bly stil; dinge word in korrekte taal gesê; ek sal jou laat dink hoe dit in vuil taal klink."

God het die nasies volgens taal geskei om hulle onafhanklik van mekaar te oordeel. Vir hom het geen nasie enige verpligting teenoor 'n ander nie. Maar alle

nasies word deur hom geoordeel met dieselfde vereistes van hom en dieselfde wette, want hulle het almal verpligtinge en pligte teenoor hom.

Huidige gebeure laat my toe om 'n skakel te noem wat die Derde Wêreldoorlog of "sesde trompet" met die "vierde trompet" verbind. Ek onthou dat in Openb. 11, vers 14, die term "tweede wee" wat in vers 7 gegee word aan die "dier wat uit die afgrond opkom", wat die vierde basuin of Franse Rewolusie aandui, eintlik in Openb. 9 die "sesde basuin" aandui.

In die twee "trompette" wat God verbind, het ons 'n "aardbewing"-effek wat in Openb. 11:13 aangehaal word: "*En in daardie uur was daar 'n groot aardbewing, en 'n tiende van die stad het geval; seweduisend mans is in die aardbewing dood* , en die res was verskrik en het aan die God van die hemel heerlijkheid gegee. " Ek het hierdie beeld reeds in "Verduidelik Daniël en Openbaring aan My" verduidelik en ek herhaal dit hier: die "aardbewing"-effek bestaan daaruit dat die oorheersende mag omvergewerp word sodat dit oorheers word deur diegene wat dit oorheers het. In die ontvouende gevolge van die oorlog in Oekraïne sien ons egter steun vorm vir beide kante van die konflik. En onder hulle ondersteun die volke van die Derde Wêreld, lank oorheers deur die Weste, Rusland teen die Westerse kamp van voormalige koloniseerders. Dus sal die "sesde trompet" die vorm van die Franse Rewolusie aanneem, maar hierdie keer op 'n internasionale skaal. Die steun van die Derde Wêreld sal 'n aktiewe oorlogagtige vorm aanneem wat Westerse nasies sal verras, want hierdie Derde Wêreld, vol wrok en 'n begeerte na wraak, is oorwegend Moslem en het betrekking op die voormalige gekoloniseerdes. volke; die aksie wat toegeskryf word aan die "koning van die Suide" van Daniël 11:40 sal dus bevestig word. Net soos die rewolusionêre "sans-culottes" die koning van Frankryk omvergewerp het, sal die Maghreb- en Afrika-volke vir 'n tyd die voormalige dominante koloniste omverwerp. En beide gebeure deel in gemeen 'n klimaat van "terreur" vir die Westerse kamp wat geteiken word deur die toorn van God in Jesus Christus. En dit alles omdat die volke wat erfename van die Christelike godsdiens is, volhard in die eerbiediging van die valse rusdag wat deur Rome in 321 en institusioneel in 538 ingestel is, en sodoende die heilige Sabbat van die sewende dag wat deur God geheilig is sedert sy skepping van die wêreld 6000 jaar gelede, op die lentedag van 2030, verag.

Die ooreenkomste tussen die "4de en 6de *trompette*" is talryk en baie betekenisvol. Hierdie subtiliteit wat God slegs met sy laaste "seuns van die waarheid" wou deel, is ryk aan lesse. ^{Die} parallelisme van die "4de basuin" en die "vierde straf" van Lev. 26:25 openbaar die betekenis wat God aan sy "straf" gee: sy "wraak" teen diegene wat sy "verbond" verraai: "Ek sal **'n swaard teen julle bring** wat my **verbond sal wreek** ; wanneer julle in julle stede bymekaarkom, sal Ek die pes onder julle stuur, en julle sal in die hande van die vyand oorgegee word ." Let daarop dat God die ou en die nuwe "verbond" op dieselfde manier oordeel, wat dus die feit bevestig dat Hy "nie" "nie. verander nie," soos hy sê in Mal. 3:6. In hierdie boodskap van Lev. 26:25 verwys "**die swaard**" na oorlog, gewapende burgerlike of militêre opstand, na gelang van die geval. En ons moet ook let op die ooreenkoms van die "*sesde basuin*" met die "*eerste*": in beide gevalle, die inval in Europa deur die volke van die Noordooste,

die voormalige gebied van die beroemde en gevreesde Hunne gelei deur hul leier Attila wat opgetree het onder die titel, nou bevestig, van “plaag van God”. Net soos God se laaste les aan ongelowige Christene in die tydperk wat in 1844 geëindig het, in 1793-1794 in die vorm van die Franse rewolusionêre “Terreur” gekom het, so kom die dodelike straf vir die tydperk wat in 1844 begin het, sedert 24 Februarie 2022, deur die “ *sesde basuin* ” wat die vorm van die “ *eerste* ” aanneem, en deur hierdie ooreenkoms hernu die Gees sy beskuldiging teen die onregverdigbare verlating van die heilige Sabbat van sy goddelike wet. Die “ *sesde basuin* ” is gebaseer op twee opeenvolgende fases: die begin, wat handel oor die oorlog in Oekraïne, waardeur Wes-Europa die vyand van Rusland word, deur sy ondersteuning en bewapening van Oekraïne, sy vyand. Die tweede fase sal vanaf die lente van 2023 gekenmerk word deur 'n oorlog wat direk deur Rusland teen Europese nasies gevoer word. Terselfdertyd sal die res van die wêreld ontvlam word deur Oosterse Moslem- en ander ondersteuners teen die Westerse kamp op te stel: die VSA, Suid-Korea, Japan en Taiwan teen Rusland, China en Noord-Korea, Indië teen Pakistan en ander internasionale antagonismes.

Die idee van “ *wraak* ” is fundamenteel, want dit impliseer die reaksie op 'n onreg wat gepleeg is. Onreg teenoor God rakende die Sabbat, maar ook onreg teenoor die volke van die Derde Wêreld, lank uitgebuit, verslaaf en gekoloniseer deur die ryk en magtig gewapende Westerse moondhede. Die vrede wat daarna opgelê is, is opgelê deur die Westerse land wat die Tweede Wêreldoorlog gewen het: die handels- en gierige VSA, met min sensitiwiteit vir ware goddelike geregtigheid. Hul koue en onbewuste kapitalisme het die norm geword en daardeur is die uitbuiting van die mens verleng. Dit is as gevolg van hierdie politieke en ekonomiese despotisme dat die Moslem-volke hom “die groot Satan” genoem het. En die openbaring van Jesus Christus bevestig die korrektheid van hierdie oordeel, sonder om Islam te regverdig of te legitimeer wat die vrywillige dood van ons enigste en universele Verlosser, die goddelike Here Jesus Christus, ontken.

Die tema van vryheid verbind ook die “ *4de en 6de trompette* ”. Nadat die Amerikaanse rebelle vryheid verkry het in hul stryd teen die Engelse monargie, het hierdie kwessie na Europa versprei, beginnende met Frankryk en sy Rewolusie, voordat dit die hele Wes-Europa besoedel en verower het en Rusland in 1917 bereik het. Vryheid het baie bloedvergieting veroorsaak en is onversadigbaar. Dit is wat die perverse oordadigheide van Westerse moraliteit verklaar en dit is ook die oorsaak van die uitbreek van die Derde Wêreldoorlog. Dit was inderdaad uit 'n begeerte na uiterste vryheid dat Oekraïne sy alliansie met Rusland verlaat het. Ons waardeur vryheid beslis, maar ons moet nie vergeet dat dit 'n oorsaak van verlies vir meniges is nie; God het dit as sonde geoordeel vir sy libertariese en libertisidale oordadigheide. In sy oë is hierdie tema van vryheid so belangrik dat hy verwys na hierdie afgod wat as 'n standbeeld opgerig is wat deur Frankryk aan die VSA **aangebied is in hierdie vers uit Openb. 11:10: “ En om hulle ontwil sal die bewoners van die aarde bly wees en hulle verheug, en hulle sal vir mekaar geskenke stuur , omdat hierdie twee profete die bewoners van die aarde gepynig het. ”**

Amptelik, anders as die Franse van 1793, het Amerikaners nie God en sy Heilige Bybel, sy " *twee getuies* " of " *twee profete* " verwerp nie, maar hul Calvinistiese Christendom was nie in lyn met die goddelike norm nie. En deur, volgens sy leerstelling, die reg op verryking te bevoordeel wat as 'n teken van goddelike seën beskou word, kon hy nie deur God geseën word nie en kon hy slegs libertariese oordadige daade bevoordeel, volgens wat God deur die mond van die apostel Paulus in 1 Tim. 6:9-10 verklaar: " *Maar die wat ryk wil word, val in versoeking en strikke en baie dwase en skadelike begeerlikhede wat die mense in verderf en ondergang laat stort.*" Want die liefde vir geld is die wortel van alle kwaad; en sommige, omdat hulle besete is, het van die geloof afgedwaal en hulleself in baie pynigings gewerp. "In Frankryk en oral elders het toegang tot oormatige vryheid geloof doodgemaak, want hoe meer die mens homself bevry, hoe meer distansieer God Homself van hom. In werklikheid is dit nie die mens wat God verwerp nie; dit is God wat die rebelse mens verwerp omdat hy homself onwaardig van sy liefde toon."

Vir God word die ware " *vryheid* " van sy skepsels gevind in hulle onderwerping aan sy regverdige wette en beginsels soos 2 Kor. 3:17 leer: " *Die Here is die Gees; en waar die Gees van die Here is, daar is vryheid.* " En weer Gal. 5:1: " *Dit is tot vryheid dat Christus ons vrygemaak het. Staan dan vas en moenie weer onder 'n juk van diensbaarheid in julle greep kry nie.* » ; Jakobus 2:12: " *Praat en tree op asof julle deur die wet van vryheid geoordeel gaan word.* " Buite hierdie standaard van " *vryheid* " word die mens die slagoffer van 'n anargistiese beginsel wat sy grense al hoe verder verskuif, waaraan slegs die dood 'n einde maak.

God oordeel harte en gedagtes

Aangesien God onsigbaar is, glo die ongelowige of ongelowige mens dat sy gedagtes onskendbaar is; Só kan hy sy medemens maklik mislei deur vir hulle valse dinge te vertel. Hy kan lieg, maar hy kan ook die waarheid vertel sonder om dit goed te keur, en in hierdie geval neem die waarheid self die waarde van 'n leuen vir hom aan. Leuens is die vrug van geestelike perversie. Die ideale mens volgens God moet nie deur enige geestelike of fisiese perversie misvorm word nie. Die vereiste regskeping is om op 'n natuurlike en spontane manier te reageer sonder berekening, soos fonteinwater wat uit die berg kom en die maklikste pad daarvoor volg, altyd afwaarts op pad: dit bereken nie, maar gehoorsaam die wet van aardse swaartekrag, onbekwaam om dit te weerstaan. Só kom die waters van die fontein in die laagste gebiede bymekaar en vorm saam, agtereenvolgens, die riviere en strome. Net soos water nie na sy bron kan terugkeer nie, is die siel wat God behaag, nie in staat om teen Hom en sy wette, moreel, fisies, chemies en geestelik, in opstand te kom nie. God ken die gedagtes van sy skepsels en daarom is die lewe van die uitverkorenes vol en gevul met ryk ervarings, terwyl vir die ongelowige wat deur God geïgnoreer word, niks gebeur nie. Dit is sy Heilige Gees wat die verskil maak, want Jesus het dit goed gesê in Matt. 13:12: " *aan wie het, sal meer gegee word* "; maar wie het wat? Geloof, niks

anders as geloof nie, maar alle geloof. En hierdie woordjie "geloof" verteenwoordig baie dinge, insluitend juis die logiese en eenvoudige reaksies op die waarhede wat deur God geopenbaar word. Want wanneer die uitverkorene met hemelse waarhede gekonfronteer word, tree hy op soos die bron van water. Hy laat homself lei deur die Gees van God wat sy refleksies en sy begrip van die geopenbaarde geheimenisse inspireer en konstrueer.

Geloof is nie gebonde aan die sentimentaliteit van die menslike gemoed nie, want waar God dit vind, open Hy die begrip. Die vrug van geloof is dus die opening van die intelligensie van die uitverkorene. Maar hierdie intelligensie wat deur God gegee word, word by ons natuurlike intelligensie gevoeg. Ook volgens die beginsel, "*aan hom wat het, sal meer gegee word*," verkry hy wat sy natuurlike intelligensie goed gebruik, van God 'n toename in intelligensie vir geestelike sake, maar ook aardse en vleeslike sake. Want hy wat God geestelik verlig, moet ook die handeling wat in sy aardse omgewing verrig word, kan beoordeel. Intelligensie is dus die kosbaarste gawe wat God aan diegene wat Hy liefhet, kan bied. Ek spesifiseer dit aan diegene wat hy liefhet, want slegs sy oordeel maak saak. Skyn is misleidend, want baie mense beweer dat hulle God liefhet, terwyl hulle onkundig is oor hoe Hy hulle oordeel. Soos die lewe van 'n menslike paartjie vereis, moet liefde wederkerig wees, want as dit net op een manier werk, is liefde slegs 'n misleidende illusie. Ongelowige gelowiges maak die fout om nie genoeg na God se reaksie op hulle liefde vir Hom te soek nie. Die Skeppergod, die bron van alle intelligensie, veroordeel hierdie gebrek aan intelligensie, want hy wat werklik liefhet, eis bewys van 'n terugbetaling van liefde. Die verhouding wat met God gebou word, is soortgelyk aan dié van 'n man en 'n vrou wat geroep is om "*slegs een vlees te vorm*". En soos met die menslike paartjie, handhaaf die geestelike paartjie wat deur die uitverkorene en sy skepper God gevorm word, homself deur hul voortdurende besorgdheid om bewys te lewer van die liefde wat gegee en die liefde wat gevoel word.

Tereg, in 1 Kor. 13, leer die Gees 'n veelvuldige definisie van liefde, naasteliefde of meer presies van die "charisma" of die "gawe" van God, die alleruitnemendste, soos Hy dit opvat. Hy beskryf wat dit is en wat dit nie is nie, en veroordeel selfs die valse "geskenk" gebaseer op die streng intellektuele kennis van die waarheid, wat in hierdie geval "*die siel opblaas*" deur sy trots te vlei. In teenstelling met hierdie reaksie, bring kennis van die waarheid in die waarlik uitverkorene vreugde, blydschap en groot geluk aan die siel, ontvang met alle nederigheid.

Gedurende die sesduisend jaar van lewe op aarde organiseer God opeenvolgende toetse, wat almal die doel het om menslike siele te toets om hulle in staat te stel om hul geloof of gebrek aan geloof in Hom te openbaar. En in al sy beproewinge ontmasker hy die valse gelowiges en laat hy die wares van die ander uitstaan. Sy hele projek is onderhewig aan kollektiewe denke en die beproewinge wat hy oprig, bied bewys aan sy hemelse en aardse uitverkorenes. Want as Hy wou, kon God net die uitverkorenes tot lewe gebring het en die gevallenes nie gebore word nie. Maar sy projek is gebaseer op die vreugde van deel en dit is om hierdie vreugde te verkry dat ons Vader Homself seuns gegee het, van wie die meeste teen Hom, sy wette en sy beginsels opstandig geword het. Die seleksie van

sy uitverkorenes, wat gebaseer is op die verskriklike opoffering van sy lewe in Jesus Christus, openbaar aan ons die omvang van hierdie begeerte om sy bestaan met vrye eweknieë te deel. Hierdie gedagte is die belangrikste een wat ons moet onthou, want dit is die middelpunt van al die toetse wat hy oor tyd georganiseer het.

Wanneer dit by liefde kom, is God uiters en verheewe veeleisend. Dit het voorkeur bo alle ander lewende wesens. En dit regverdig daardie woorde van Christus aangehaal in Matt. 10:37: "*Wie sy seun of dogter bo My liefhet, is My nie werd nie.*" Vir 'n man is die liefde vir sy vrou nie 'n hindernis vir sy liefde vir God nie, en dit is ook andersom waar vir sy vrou. Maar die aardse paartjie moet ooreenkom om God eerste lief te hê, bo hul liefde vir mekaar en daarom bo die liefde vir hul kinders. Hierdie twee liefdes is komplementêr en nie teenstrydig nie. Maar die probleem ontstaan wanneer een van die twee lede van die paartjie God van sy prioriteit ontnem, en ongelukkig is dit die geval met byna alle paartjies wat deur Jode en Christene regoor die aarde gevorm word. Uitverkorenes is skaars regoor die wêreld, en uitverkore paartjies is selfs skaarser. Die verhouding met God is so individueel en so veeleisend dat dit slegs sy vervulling vind in die geïsoleerde lewe van enkellopendes of geskeide eggenote. Die situasie is egter nie hopeloos nie, want die laaste ure van die mensdom sal gunstig word vir die ware geloof vir al die laaste uitverkorenes, getroud of nie. Jesus het hierdie individuele oordeel bevestig deur in Lukas 17:34 te sê: "*As twee mense op een bed lê, sal die een saamgeneem en die ander een agtergelaat word.*" Geloof word nie vleeslik gedeel nie en die oordeel van elke siel is dus streng individueel.

Die geloofstoets van 1843-1844 is 'n voorbeeld van sy soort; 'n werklik openbarende model, want vir die eerste keer is hierdie toets deur God in die Bybel geprofeteer, geopenbaar aan die profeet Daniël en in sy tyd aan die profeet Johannes, aan die einde van die eerste eeu van ons Christelike era. In sy profesieë openbaar God al die gevolge van 'n toets van geloof. 'n Donker situasie word helder, want in die lig van sy openbarings identifiseer die uitverkorene van die oomblik duidelik wie deur God vervloek en wie geseënd is. Dit is die voorreg van goddelike verkiesing. Maar wees gewaarsku, die toetse van geloof volg mekaar op en die een wat laaste bly staan, sal die enigste een wees wat werklik deur Christus gekies is. Dwarsdeur ons lewens stel die duiwel strikke en strikke om ons te laat val en ons verkiesing te verloor. Dit is waar op individuele vlak, maar dit is ook waar op kollektiewe vlak. Histories het die apostoliese Christelike geloof gesamentlik die Rooms-Katolieke godsdiens geword, tot sy ongeluk. Sy oppergesag en gesag het van sy goddelike vloek getuig; Sy sukses is deur God aan Daniël as 'n waarskuwing voorspel: Daniël 8:24-25: "*Sy mag sal groot wees, maar nie deur sy eie krag nie; hy sal ontsaglike verwoesting aanrig; hy sal in sy ondernemings slaag; hy sal die magtiges en die volk van die heiliges vernietig.*" As gevolg van sy voorspoed en die sukses van sy listen, sal hy arrogansie in sy hart hê, en hy sal baie manne wat vreedsaam geleef het, vernietig, en hy sal opstaan teen die vors van die vorste; maar dit sal gebreek word, sonder die inspanning van enige hand. ". Hierdie Romeinse pouslike regime word dus geprofeteer vir 'n lang heerskappy wat 16 eeue van ons Europese geskiedenis dek; 16 eeue wat sal eindig met die glorieryke terugkeer van ons

magtige Verlosser en Here, Jesus Christus, en dit is Hy wat, in die Almagtige God, " *sonder die moeite van enige menslike hand*," sy leier, sy geestelikes, sy volk en die plek van sy troon sal vernietig: Rome, die stad en staat van die Vatikaan. In Europa was die model van die Christelike godsdiens wat vanaf 538 afgedwing is, hierdie Katolieke norm waarin die duiwel die antieke vorme van Romeinse heidendom geïnstalleer het. Hierdie Bybelse veroordeling laat my toe om te bevestig dat hierdie godsdiens nog nooit deur God erken is nie en dat diegene wat hulself onnodig daaraan verbind, dit doen ten koste van die verlies van hul ewige lewe. Om hierdie goddelike oordeel te bevestig, het God in die 16de eeu die Bybelse uitdaging aan die werk van die Hervorming geopper. En ver van berou oor sy werke, het die Katolieke geloof van Rome, wat God "

Babilon die Grote " noem, gewelddadig teen die Hervormers gedraai, en onder hulle, ware profete vir God in daardie era. Mense leef en sterf; die tyd van hul lewe is kort en gedurende hul kort bestaan ignoreer en onderskat die meerderheid die dinge wat voor hulle bereik is. Dit is hierdie ongeïnteresseerdheid in die historiese verlede wat hulle daartoe lei om die foute te ignoreer wat God aan die Katolieke godsdiens toegeskryf het sedert die stigting daarvan in 538. Die voordeel van profesieë wat deur God geïnspireer is, is om in die openbarings daarvan die identifisering van die foute te vind wat Rome oor tyd opgehoop het. Trouens, die stigting van die pouslike regime in 538 was slegs die gevolg, of die tweede straf wat God aan die Europese Christenvolk opgelê het om hul aanneming van die heidense "dag van die son" wat deur Konstantyn I opgelê is, te straf^{om} die rus van die sewende dag wat deur God geheilig is sedert sy skepping van die wêreld te vervang. Die gewone mens van vandag is ver daarvan om bekommerd te wees oor die oorsprong van die rusdag, wat sedert 7 Maart 321 van geslag tot geslag oorgedra is, 'n datum waarvan hy heeltemal onkundig is. Maar vir die ewige God is dit iets anders, die vloek bly gekoppel aan die "dag van die son" wat herdoop is na "Sondag" of "Dag van die Here" en die gevolge van hierdie ernstige sonde wat teen Hom, sy heerlikheid en sy redding, gepleeg is. plan, gaan voort tot die einde van die wêreld.

Vandag het ons die voorreg om voordeel te trek uit die volledig gedekodeerde of ontsyferde goddelike profetiese openbaring. Dit is soveel so dat die begrip van sy oordeel vir ons tyd so duidelik as moontlik is.

Die Katolieke geloof is deur die Hervormers van die 16de eeu veroordeel en toe, na die Franse Rewolusie en die sogenaamde "Verligting", die filosofiese gedagtes van vrydenkers, het die veroordeling van Katolisisme tot 'n einde gekom. Ek kan dus sê dat die Protestantse geloof in die denke van die vrydenkers opgelos het en van toe af het materialistiese humanisme die menslike geeste van die drie groepe wat so verenig en versoen is in 'n duiwelse broederskap verenig. Dit het ongemerk gebly, maar deur my gedagtes oop te maak vir hierdie onderwerpe, het God my toegelaat om hierdie analise te bevestig deur hierdie dinge te vind wat geprofeteer is in die boek "Openbaring" wat sy naam wel verdien: "Openbaring". En so was dit dat ek in "Sardis" in Openb. 3:1 bevestiging gevind het van die veroordeling van 'n essensieel Amerikaanse Protestantisme wat nie meer teen die sondes van Rome in 1843 geprotesteer het nie, maar sy Sondag sonder skaamte geëer het, die teken van sy gesag en sy vloek.

Die vloek het in 1843 op die Protestantse geloof geval na 'n dubbele oordeel van God wat " *die niere, die harte en die gedagtes deursoek* " volgens 2 Kron. 28:9, waarvan hier die volledige teks is: " *En jy, Salomo, my seun, ken die God van jou vader en dien Hom met 'n volkome hart en met 'n gewillige gemoed, want YaHWéH deursoek alle harte en verstaan **al die planne** en al die gedagtes. As jy Hom soek, sal Hy Hom deur jou laat vind; maar as jy Hom verlaat, sal Hy jou vir ewig verwerp.* " Hy merk hierdie presisie op " **alle planne** ", wat beteken dat Hy 'n projek ken wat in die gedagtes van die mens verskyn voor die uitvoering daarvan. Onder die Protestante het God die vrugte van Rome gevind en dit alleen was genoeg om hulle almal te vervloek, maar om te red wat gered kon word, het Hy die "Adventiste"-toets georganiseer waardeur Protestante individueel hul liefde vir Jesus kon manifesteer deur hulself te verbind aan die projek van sy wederkoms wat vir die lente van 1843 geprofeteer is deur William Miller, die Amerikaanse boereprediker. Ongeveer 30 000 Siele het tydelik in die moontlikheid van hierdie wederkoms van Christus geglo. Maar toe dit nie op die aangekondigde datum gebeur het nie, het die geloof na hierdie teleurstelling geval. Sommige, meer verlig as teleurgesteld, het teruggekeer na aardse sake. Maar, deur voor te gee dat hulle verkeerd was, het die Gees die hoop op die wederkoms van Jesus Christus in die herfs van 1844 laat herleef. En daar, vir die tweede keer, omdat Jesus nie verskyn het nie, is die Adventisteboodschap deur al die deelnemers verwerp; almal behalwe 50 mense. Dus, met die hulp van twee opeenvolgende beproewinge, kon God die skynheilige geloof van 30 000 siele ontmasker en die ware geloof van 50 siele is geopenbaar, sonder om die ander Protestante en Christengelowiges te vergeet wat nie aan enige van sy profetiese oproepe en ontwakings deelgeneem het nie.

In beide hierdie Adventiste-verwagtinge het God die vreugde wat vir sy wederkoms gevoel is, in Christus en in alle Amerikaanse Protestantse Christene gesoek, van wie slegs 30 000 'n tyd lank op Hom gewag het; Slegs 50 van hulle het die liefde vir die waarheid in hulle gehad en die vrugte gedra wat in 1 Kor. geseen word. 13: " *liefde* " of " *charisma* " wat " *in die waarheid bly is* ". En om onder hierdie getal te wees, moet die uitverkorene alle strategieë van God aanvaar, insluitend dié van "bluff", want die ding is welbekend en selfs deur God in hierdie Adventiste-proewe beoefen: "n mens moet die valse verkondig om die waarheid te ken". Dit was deur dit te doen dat koning Salomo, wat beveel het dat die betwiste kind in twee dele gesny en aan die twee strydende moeders gegee word, beroemd en geëer geword het vir die goddelike wysheid wat hy van God ontvang het. God het reeds oor Israel in Jesaja 29:13 gesê: " *Die Here het gesê: 'Wanneer hierdie volk naby My kom, eer hulle My met hulle mond en met hulle lippe; maar sy hart is ver van My af, en die vrees wat hy vir My het, is slegs 'n voorskrif van menslike tradisie .'* " Wat beteken hierdie smaad? God sê vir ons dat die Joodse godsdiens in hierdie toestand nie meer waarde het as heidense godsdienste nie. Hierdie smaad raak weer alle Christene wat verwerp is nadat God hulle geloof oor tyd getoets het. Na die Protestante in 1843 en 1844, was dit die Sewendedag-Adventiste-geloof wat weer tussen 1982 en 1991 op die proef gestel is. In 1994, die datum van die einde van die wag gebaseer op my interpretasie van Openbaring 9:5-10, het die oordeel van God op die amptelike wêreldorganisasie geval: "

uitgebraak ” deur Jesus Christus, om dieselfde redes as die Protestante voor hulle: die afwesigheid van die liefde vir die waarheid wat deur sy werke gedemonstreer is: die verwerping van die profetiese lig.

Minagting vir die getuienisse van die Bybel

Terwyl die goddelike eise wat gestel is aan die leerstellige herstel van godsdienstige waarheid, soos geprofeteer in Daniël 8:14, die gedagtes van die uitverkorenes rig op die ware standarde van goddelike wet, lei minagting vir die Bybel die ongelowige om homself met 'n swaar skuld te belas: onkunde. In die oordeel van mense word onkunde beskou as 'n oorsaak wat die waarde van die fout wat deur die skuldige party begaan is, verminder; maar wat die minagting vir die Heilige Bybel, vir God, betref, word hierdie skuld nie verminder nie. Onkunde is óf te wyte aan die erfenis van 'n heidense godsdiens óf aan die minagting en ongeïnteresseerdheid van mense wat in die erfenis van die Christendom leef.

Wat die minagtende ongelowige eerstens skuldig laat voel, is sy houding teenoor getuienisse geskryf deur manne wat die getuienis van hul godsdienstige lewe gevul met ervarings wat voortspruit uit hul ontmoeting met God, die onsigbare Heilige, aan die nageslag wou nalaat. Hoe kan God nie iemand straf wat nie wil weet nie, wat nie wil weet of die bewys van sy daade wil ontvang nie? Want sig is nie noodsaaklik om geloof te regverdig nie; God se daade is voldoende om te verstaan dat Hy bestaan en met onbeperkte mag optree.

Onder hierdie Bybelse getuienisse onthou ek dié van die Chaldeërse koning Nebukadnesar wie se bekering tot die skeppergod 'n unieke model is met groot gesag. Hierdie groot koning, wat vandag oor die hele Midde-Ooste geheers het, was die natuurlike erfgenaam van 'n heidense godsdiens totdat hy die getuienis ontdek het van die vier jong Hebreuse mans wat saam met baie ander as gevangenes na Babilon gekom het. Sy bekering sal tyd neem, maar van die begin af, deur bewys van sy wyse manne se bonatuurlike kragte te eis, demonstreer hy self 'n seldsame intelligensie. Hy het reeds 'n logiese redenasie wat hom waardig sal maak vir goddelike verkiesing wanneer hy volledig bekeer is tot die skeppergod wat Daniël en sy drie metgeselle aan hom openbaar. Koning Nebukadnesar se lewe was alles behalwe gewoon; dit was uitsonderlik. God het hom gekies om die kragtigste getuienis van Hom te lewer onder alle menslike sondears. Sy mag was absoluut en sy regering is deur sy mense waardeur. Hy het 'n sin vir geregtigheid in hom gehad en getoon dat hy in staat was om die rykes, die wyses sowel as die armes te slaan, wanneer die saak geregverdig was deur die wette van die Galdeërs. Die drome wat God hom gegee het, is deur Daniël verduidelik, en hierdie getuienisse het hom ontstel, maar nie genoeg om hom te bekeer nie. So het God sterk maatreëls gebruik, wat die belangrikheid bewys wat Hy self geheg het aan die bekering en getuienis van hierdie prestige-koning, erfgenaam van die heidendom. Om hom te straf en hom bewus te maak van sy trots, het God hom vir sewe jaar lank dwaas gemaak. In hierdie toestand, waar hy gedink het hy was 'n dier en hom soos een gedra het, het hy nog nie die les verstaan wat God hom gegee het nie. Maar aan die einde van die sewe jaar is sy

menslike gees aan hom herstel, en hy het, tot die verbasing van diegene rondom hom, die lot ontdek wat God hom so pas toegedien het. En die les het gelukkige vrugte afgewerp, hy was toe heeltemal bekeer tot die skeppergod wie se ontsaglike krag hy ervaar het. Beteken dit dat dit genoeg sou wees vir God om alle mense deur dieselfde ervaring te laat gaan om hul bekering te verkry? Glad nie, want God het so teenoor koning Nebukadnesar opgetree omdat Hy, omdat Hy die aard van sy siel geken het, hom waardig geag het om na Hom gelei te word. Maar dit is nie waar vir alle mense nie, sommige is onherstelbaar rebels soos die demoniese engel Satan en geen beproewing sou hul rebelse natuur verander nie.

Jesus het nog nie aarde toe gekom nie, maar sy goddelikheid het reeds opgetree as " *die goeie Herder wat sy verlore skape soek* ", in hierdie geval, in die heidense erfenis. Die koning het sy waardigheid vir die goddelike verkiesing bevestig en in die naam van die Skeppergod het hy hierdie wonderlike getuienis tot ons gerig wat deur Daniël in sy geskifte gerapporteer is: Dan. 4:34 tot 37: " *Ná die vasgestelde tyd het ek, Nebukadnesar, my oë na die hemel opgehef, en my sinne het na my teruggekeer. Ek het die Allerhoogste geloof, ek het Hom geprys en verheerlik wat vir ewig leef, wie se heerskappy 'n ewige heerskappy is en wie se koninkryk van geslag tot geslag duur. Al die inwoners van die aarde is niks in sy oë nie; Hy doen soos Hy wil met die leer van die hemel en onder die inwoners van die aarde. Daar is niemand wat sy hand kan keer of vir Hom kan sê: 'Wat doen U?' nie. In hierdie tyd het die rede na my teruggekeer; die heerlikheid van my koninkryk, my prag en my prag is aan my teruggegee; my raadgewers en my ouderlinge het my weer gevra; ek is in my koninkryk herstel, en my mag het net toegeneem. Nou prys, verhef en eer ek, Nebukadnesar, die Koning van die hemel, wie se werke al waar is en sy weë regverdig, en Hy kan die wat in trotsheid wandel, verneder.* »

Dit is dus maklik om die belangrikheid te verstaan wat God aan hierdie woorde gee, wat elke nie-rebellerende mens teenoor Hom behoort te oortuig, vir sy bekering en sy redding. Dit is ook net so maklik om die baie hoë skuldgevoel van die oor te verstaan wat weier om hierdie woorde te hoor wat getuig van die bestaan van die groot onsigbare God. Die weiering om te hoor of te sien vorm die eerste vlak van menslike skuld wat almal wat hierdie gedragfout pleeg, tot die ewige en definitiewe dood veroordeel.

Heeltemal te veel mense dink hulle kan hulself beskerm onder die voorwendsel van onkunde, maar in Christelike lande waar die Bybel wydverspreid is en soms gratis aangebied word, veroordeel hierdie voorwendsel hulle. Wat nie-Christelike volke betref, het hulle 'n plig om die ware God te soek en word hulle nie geregverdig deur gehegtheid aan hul godsdienstige tradisie nie. Die Christelike geloof alleen bied 'n logiese pad gebou op die getuienis van die Hebreeuse volk, wat die een God en skepper van alles wat is en lewe, openbaar. En elke mens, wat van God die intelligensie ontvang het wat hom bo die dier, die dier, verhef, het die plig om logies te redeneer. In die verhaal van Jerigo het die prostituut Ragab, erfgenaam van die heidendom van haar nasie, gekies om dit te verlaat om by die volk van die ware God aan te sluit. Hierdie getuienis laat vandag nog almal wat nie sy gedrag navolg nie onder die volke van die aarde skuldig voel. Want inderdaad, om in die bestaan van God te glo en te erken dat

elke mens as skepsel aan Hom verantwoording moet aflê, is die eerste vlak wat tot uitverkiesing lei. Dit is eers na hierdie eerste stadium dat die skepsel sy wette en verordeninge sal ontdek wat die hele lewe van die uitverkorenes reguleer. Geestelike pedagogie is dus gebaseer op verskeie opeenvolgende geleidelike vlakke en in al hierdie vlakke lei die verkeerde keuse tot skuldgevoelens teenoor God: die heiden verag die Bybel en sy getuienisse; In die jaar 30 verwerp die tradisionele Jood die reddingsprojek wat deur God in Jesus Christus geprofeteer en volbring is, en gevolglik identifiseer Jesus hom in sy Openbaring die Apokalips met " *die sinagoge van Satan* ", in Openb. 2:9 en 3:9; in die jaar 538 verander die Rooms-Katolieke Christen die Christelike godsdienstige norm en herstel heidense norme (dinge wat in die Ortodokse en Anglikaanse norme geërf is); in die jaar 1843 het Protestantisme Katolieke Sondag geregverdig; In 1994 bevorder Adventisme menslike verhoudings met die vyande van God. In al hulle ervarings weier die skuldiges om rekening te hou met die goddelike lig wat in hulle tyd gebring is. Ander godsdienste het geen legitimiteit in die reddingsplan wat deur God voorberei en deur sy profetiese dienaars in die Bybel alleen of in geskrifte wat dit belig, geprofeteer is nie.

GOD: DIE GROOTSTE STRATEG

Omdat Hy alles beheer, alles organiseer, is God beslis die grootste strateeg. Sy verlossingsplan is gebaseer op 'n strategie wat gebou is op die reaksie van sy eweknie(s). In die beeld van 'n "skaak"-speler berei hy sy speletjies voor op verskeie opeenvolgings van keuses wat hom toelaat om die teenstander te verslaan en hom "skaakmat" te maak. Wanneer 'n rebelse mens kies om God ongehoorsaam te wees of Hom selfs te ignoreer, benadeel hy homself net. God laat die mens toe om Hom te verwerp, Hom ongehoorsaam te wees, Hom dwarsdeur sy lewe te verag; gevolglik sal hy sterf soos 'n dier kan sterf, sonder hoop. Ja, God kan hierdie vyandige gedrag vir 'n lang tyd duld, want Hy stel slegs werklik belang in daardie mense wat hulself waardig toon aan sy verkiesing, waardig aan sy liefde, waardig aan die ewige lewe wat in sy teenwoordigheid sal voortduur.

Die goddelike strateeg het sy verlossingsplan georganiseer deur sy uitverkorenes uit duisternis na lig te lei; wat sy keuse verklaar om sy reddende liefde eers na 4000 jaar van duisternis te openbaar. As die Bybel die nuwe verbond as 'n tyd van vryheid voorstel, is dit omdat die ou verbond as godsdienstige leerstellige slawerny gesien is. Die talle rituele wat deur die Leviete in die heiligdom wat deur mense gebou is, uitgevoer is, was lastig en gevaarlik vir diegene wat die besonderhede wat deur God voorgeskryf is, nie gerespekteer het

nie. En ons moet uit hierdie ervaring onthou dat God dieselfde gebly het, nadat Hy sy lewe as losprys gegee het vir die redding van sy uitverkorenes gedurende die 6000 jaar van sy program wat elke week deur sy eerste ses dae geprofeteer is; die sewende dag of Sabbat, geheilig deur God, slegs aangaande die uitverkorenes en hulle oorwinnende en glorieryke intrede in die sewende millennium. En hierdie onderwerp lei my daartoe om hierdie belangrike punt aan u uit te wys. Vir God is die ernstigste ding nie die aanbidding van die "son" wat deur die Romeinse godsdienstige kultus van "Sondag" beoefen word nie. Wat ernstig is, is die minagting van die heilige dag wat Hy geheilig het sedert die skepping van die wêreld, omdat hierdie heilige dag aan die einde van die week geplaas word vanweë die profetiese betekenis daarvan, wat die einde van die groot verlossingsprojek wat deur die groot skeppergod voorberei is, moet aandui. Die straf wat Moses opgelê is, het ons geleer dat God net so ondraaglik is soos die verdraaiing van sy plan en voornemens vir die aarde en sy inwoners. En om te beweer dat die dag van die son die laaste dag is, verwyder alle profetiese betekenis uit sy organisasie van die week.

Baie volke het die son aanbid tot 321 toe Konstantyn I die Christene van die Romeinse Ryk die eerste dag waarop dit gevier is, laat aanneem het ' God het Egipte nie vernietig as gevolg van sy aanbidding van "Re", sy songod, maar as gevolg van die vervolgings wat op sy Hebreeuse volk opgelê is. Hierdie mense was almal heidene soveel as wat dit moontlik is, sonder enige verhouding met God. Daarom was die keuse van hulle aanbidding vir hom van min belang. Maar toe die sondag in 321 deur Christene aangeneem is, was die situasie baie anders, want hierdie keer het die Christelike geloof van die mense die ware glorieryke God verbind, sy eer is aangeval en sy naam aan heidendom gekoppel. Hierdie vers uit Jesaja 1:13 laat ons die oorsaak van sy toorn verstaan en die strawwe van die "*trompette en die laaste plaë*" wat daaruit sal voortspruit: "*Hou op om ydele offers te bring: **wierook**, nuwemane, **sabbatte en byeenkomste is vir My 'n gruwel**; **Ek kan geen misdaad sien wat met plegtighede geassosieer word nie.***" Dit is natuurlik 'n vers uit die ou verbond en die skuldiges sal steeds sê dat dit net die Jode betref, maar sy ware kinders wat Hom liefhet, weet dat dit nie die geval is nie. Hierdie boodskap het betrekking op die nuwe verbond sowel as die oue. Ons weet dat **die "wierook"** van die heiligdomsrituele die gebed van soet geur gesimboliseer het wat tot God opstyg in die naam van die offer van die lam Jesus Christus. Vandag, in 2022 en sedert 321, maar noodsaaklik sedert 1843, is die "**byeenkomste**" wat op die "dag van die son" georganiseer is, "**verskrik**" deur die skeppergod wat op aarde Jesus Christus genoem word. Hierdie afskuwelike praktyk is in sy oë 'n "**misdaad**" wat opstandige Christene "**assosieer**" met sy verlossingswerk wat gebaseer is op sy offer in Christus. Deur "**die Sabbatte**" aan te haal, teiken God al "die Sabbatte", dit wil sê al die godsdienstige feeste wat Hy ingestel het of dié wat mense uitgedink het om aan Hom toe te wy. God verwag nie offerandes en feesdae van die mens nie; Hy eis slegs eenvoudige gehoorsaamheid aan wat Hy in Jesus Christus beveel het. En daar bly net 'n bietjie van die antieke voorskrifte oor, maar alles wat in sy oë die essensiële is; standarde van gesonde eetgewoontes en higiëne, respek vir sy orde rakende tyd, en die plig om in liefde en deernis die heerlikheid van sy goddelike natuur te

weerspieël. Maar hierdie dinge word nie opgelê nie, hulle word gekies deur sy ware uitverkorenes. Dit is wat hierdie waarlik uitverkorenes toelaat om kinders van vrede te wees, want liefde word nie deur oorlog of vervolging verkry nie. Die vrug van goddeloosheid word gedra deur valse Christendom wat godsdienstige dogmas gebruik om die swakkes en volgsames te vervolg. En eers het die Jode hierdie vrug van goddeloosheid teen die eerste Christene gemanifesteer, toe na hulle het die Romeine op dieselfde manier opgetree, tot die slinkse en misleidende vrede wat toegestaan is deur keiser Konstantyn I ' die valse bekeerling wat sy hele lewe lank 'n aanbidder van die "Onoorwonne Son" gebly het, vereer deur sy vaders en sy moeder wat hoëpriesters van hierdie godheid was. Dit is uit hierdie erfenis dat die son en sy sonstrale in die heilige beelde van Rooms-Katolieke aanbidding verskyn om die heerlikheid van Christus te simboliseer.

In die ou en nuwe verbonde is die uitverkorenes min en skaars. God het dit duidelik gemaak in hierdie vers uit Jesaja wat Paulus in Rom. 9:27 aanhaal: "*Jesaja roep van sy kant uit oor Israel: Al is die getal van die kinders van Israel soos die sand van die see, **net die oorblyfsel sal gered word** .* " » Om aan die volk van Israel te behoort, het dus geen waarborg van goddelike verkiesing gebied nie, en God het toegelaat dat sy uitverkorenes dit vooraf weet. Daarom het hy in 538 aan pouslike Rome 'n vals Christelike oorheersing gegee wat al die Christene wat deur die vloek van die "dag van die son" van Keiser Konstantyn getref is, onder sy gesag versamel het, en dit sedert 7 Maart 321. Onder pouslike oorheersing is hierdie naam verander na dié van "dag van die Here", in die oorspronklike Latyn "dies dominica", vertaal in Frans as: Sondag. In die Engelse taal wat deur die VSA gebruik word, is die naam "pagan" egter behou. En nie sonder rede nie, want dit is Amerika wat die valse dag van die Here sal verdedig in die finale toets van geloof wat deur God geprofeteer is vir die tyd van die glorieryke wederkoms van Christus. Dit is te verstane dat die duidelike teenwoordigheid van die naam "dag van die son" in sy weeklikse kalender, in Engels "Sondag", enige verskoning sal verwyder wanneer God sy vereiste om sy heilige Sabbat vir die laaste keer te beoefen, herroep. Die Engelse taal sal getuig van die bedrog ten gunste van die heilige Sabbat, en almal wat hierdie feit verontagsaam, sal die regverdige toorn van God ly en deur Hom vernietig word.

Met verloop van tyd, omdat Hy menslike gedagtes ondersoek, het God altyd die geleentheid om mense te oordeel en te weet wie elkeen van hulle werklik is. Sy geregtigheid geld dus sonder die moontlikheid van foute vir almal. Dit is omdat ek in hom en sy onbepaalde mag geglo het dat ek die studie van sy profesieë onderneem het, wat my laat ontdek het watter bewonderenswaardige en almagtige strategie hy is. Hierdie woordstrategie is die beste geskik om sy reddingsprojek te definieer, want dit het 'n enkele vyand in opposisie daarteen: die rebellekamp en sy menigte vorme. Die verantwoordelikheid vir hierdie veelsydige rebellie word geplaas op die gevalle engel wat nou Satan genoem word, want hy was, in die geskiedenis van die lewe, die eerste skepsel wat skuldig was aan rebellie teen God. Diegene onder die engele wat hom nagevolg en gevolg het, is nie minder skuldig nie, want die keuse om te rebelleer het van hulle gekom in kennis van goddelike liefde. Op aarde het die onkunde van Bybelse waarheid wat deur Katolieke monnike en geestelikes gekonfiskeer is, God nie verhinder om

pragtige siele te identifiseer wat sy liefde werd is nie. God hou hierdie soort ding geheim, maar die publikasie van die Heilige Bybel in die 16de ^{eeu} het die situasie verander. Die nakoming van voorgeskrewe verordeninge het die standaard van verkiesing in hierdie era geword, en te midde van ander oorlogagtige namaaksels kon die ware vreedsame Protestantse geloof homself konkreet manifesteer deur Christus se verminderde reddende rol in die Katolieke leerstelling te herstel.

Na baie heeltemal onnodige slagtings het die tyd van die Franse Rewolusie 'n einde gemaak aan die vervolgende despotisme van die pouslike Rooms-Katolisisme. As 'n wrekende swaard het dit die kamp van Katolisisme massief vernietig, van die Franse monarg Louis XVI tot Pous Pius VI, wat in 1799 in Valencia gesterf het as 'n gevangene op bevel van die Republikeinse Direksie. Godsdienstvrede is toe op die hele Westerse Christelike wêreld afgedwing. Want in opposisie het die vernietigende oorlog al hierdie Wes-Europese nasies teen die Franse keiserlike regime wat deur Napoleon I ^{Bonaparte gevestig is, geplaas}. Oorloë van territoriale verowering sal mekaar bly opvolg, maar godsdien is nie meer die motief vir aggressie nie. Dit is in hierdie konteks van godsdienstige vrede dat God die tema van Openb. 7 plaas, 'n konteks van Westerse godsdienstige vrede waarin Hy in 1844 vir Joseph Bates, 'n verkose lid van die Adventiste-verhoor, bekendgestel het aan die praktyk van die Sabbat, wat sedert 7 Maart 321 verlate is. 'n Nie-Adventiste-groep het egter die praktyk daarvan herstel en aangeneem; hulle het saamgegroepeer onder die naam "Sewendedag-Baptiste". God het dus hierdie groep gebruik om die Sabbat bekend te stel aan een van diegene wat die Adventiste geloofsproef gekies het en wat homself dus waardig getoon het om geheilig te word deur hierdie sigbare "seël" van die onsigbare "lewende God". Hierdie ervaring leer ons dat die praktyk van die Sabbat, gepaardgaande met minagting vir die profetiese stem, geen waarde vir God het nie. Vir sy ewige geluk het Joseph Bates albei onderdane in sy guns gehad, en sy liefde vir goddelike waarheid is perfek gedemonstreer. En hy was dus waardig om voordeel te trek uit goddelike liefde en al sy seëninge. Na hom, tussen 1844 en 1867, het ander Adventiste ook die praktyk van die Sabbat aangeneem, maar dit is belangrik om daarop te let dat hulle almal eers "Adventiste" was, wat beteken dat hulle groot belang geheg het aan die profetiese openbarings wat die wederkoms van Christus agtereenvolgens vir die lente van 1843 en die herfs van 1844 aangekondig het. Dit is hierdie les wat die Sewendedag-Adventiste Christene, wat op hul beurt getoets is deur my aankondiging van die wederkoms van Christus vir 1994, verskriklik sal skuldig maak; Omdat hulle nie dieselfde belangstelling getoon het nie, het Jesus hulle uitgebraak en hulle aan duiwelse alliansies oorgelaat.

Die godsdienstvrede wat omstreeks 1800 gevestig is, sou die uitbreek van oorloë sien, maar bowenal die eerste twee Wêreldoorloë, onderskeidelik, van 1914-1918 en 1939-1945. Nou is hierdie twee reeds baie dodelike oorloë die direkte vrugte van God se vloek wat die Katolieke en Protestantse volke van Europa tref. God sê vir die Europeërs dat hulle nie in ooreenstemming met Hom, sy beginsels en sy wette is nie. En daar moet kennis geneem word dat hierdie twee baie noue oorloë, in die nuwe alliansie, die ekwivalent is van die eerste twee deportasies van Israel na Babilon wat agtereenvolgens uitgevoer is, in die tyd van

koning Jojakim in -605 en in die tyd van koning Jojagin, sy opvolger, in -597. Met die derde deportasie, in die tyd van koning Sedekia, in -586, bestaan Israel nie meer as 'n nasie nie, die stad en die tempel is vernietig, die volk is heeltemal gedeporteer en gevange geneem in die lande wat deur koning Nebukadnesar oorheers word. Heel logies is die ekwivalent in ons Christelike era die Derde Wêreldoorlog. In beide ervarings openbaar God op vlak drie die limiet van sy geduld met die skuldiges en elke keer word sy toorn geopenbaar deur 'n ontsaglike vernietiging van menslike lewens en aardse goedere. Vir die Derde Wêreldoorlog wat hy profeteer deur die simbool van die " *sesde basuin* ", gee Jesus 'n moorddadige bevel in Openb. 9:13 tot 15: " *Die sesde engel het op sy basuin geblaas. En ek het 'n stem gehoor uit die vier horings van die goue altaar wat voor God is, wat aan die sesde engel met die basuin sê: Maak die vier engele los wat gebind is by die groot rivier, die Eufraat.*" En **die vier engele is losgemaak wat gereed was vir die uur en die dag en die maand en die jaar** , om 'n derde van die mense dood te maak. » Hierdie vers is interessant omdat dit die " vier engele wat gereed was vir die uur, dag, maand en jaar " aanhaal, wat reeds in Openb. 7 aangebied word waar God sy lang godsdienstige vrede vestig: vers 2-3: " *En ek het 'n ander engel van die ooste sien opkom, met die seël van die lewende God; en hy het met 'n groot stem geroep na die vier engele aan wie dit gegee is om die aarde en die see skade te berokken* , en gesê: Moenie die aarde of die see of die bome beskadig totdat ons die dienaars van onse God op hulle voorkoppe verseël het nie. » Gevolglik kan ons verstaan dat deur die vrylating van hierdie demoniese " vier engele " in 2022 en 2023, die werk van die verseëling van Christus se uitverkorenes voltooi is; wat beteken dat God uit almal wat tans leef, die paar uitverkorenes gekies het wat sy verlossing waardig is. Hy het reeds hulle harte en gedagtes geoordeel wat net op Hom hoop en geduldig wag op die glorieryke uur van sy wederkoms in Jesus Christus, vergoddelik en verheerlik.

Wat vrede betref, is die een wat God tussen 1945 en 2022 aan Wes-Europa gegee het, uitsonderlik en merkwaardig. Maar watter strategie skuil agter hierdie baie aangename aanbod? Dit is tweeledig, met 'n geseënde betekenis om die deel van lig teenoor sy uitverkorenes te bevorder en 'n teenoorgestelde betekenis van vloek vir die ander, want die lang vrede sal hulle toelaat om heeltemal op die pad van verderf te gaan. Vrede maak geloof dood, die mens glo uiteindelik dat hy dit deur sy werke verkry het, God word geïgnoreer, opsy gestoot, uitgewis uit menslike gedagtes wat die ewige toekoms as aan hulle behoort. In hierdie gemoedstoestand kan hulle vrye teuels gee aan hul verbeelding, aangevuur deur die menigte onsigbare, maar baie aktiewe, demone. Dit is wanneer die vrugte wat reeds in Sodom en Gomorra gedra is, weer verskyn: homoseksualiteit en die multi-geslag oordadige gedrag daarvan wat deur die Russiese en Moslem-volke veroordeel word. Om hierdie hoë vlak van goddeloosheid te bereik, was dit nodig om te wag totdat die laaste ooggetuies van die Tweede Wêreldoorlog byna almal verdwyn het, vandaar hierdie lang tydperk van vrede van 77 jaar.

Oorweeg dus u voordeel, want ek bied in eenvoudige taal die strategie aan wat God geopenbaar het vir hierdie verskriklike Derde Wêreldoorlog, die laaste een wat valse Christene almal identifiseer met die slag van "Armageddon" soos aangehaal in Openb. 16:16. Op hul beurt is hulle verkeerd oor die tyd, want

"Armageddon" word voorafgegaan deur die " *sesde basuin* " en diegene, baie, wat dit sal doodmaak, sal nie hierdie laaste toets van geloof genaamd "Armageddon" oorleef nie.

Elke dag luister ek na die gedagtes en ontledings wat gemaak word deur sogenaamde "spesialis"-kommentators oor die media wat spesialiseer in nuus. Ek hoor slegs woorde wat die hoop van hulle siele uitdruk: die oorwinning van Oekraïne en die nederlaag van Rusland. Benut jou voordeel, want in die lig van goddelike openbarings weet jy voordat die ding volbring is dat Rusland sy Westerse vyande sal verslaan, dat dit Israel en Egipte sal binneval, waaruit dit die argeologiese rykdomme sal plunder wat dit so verryk het. Jy weet ook dat nadat God sy vernietigende krag teen die Europese nasies gebruik het, hy Rusland deur die kernwapens van die VSA sal laat vernietig. Wat is dan die opinies word van diegene wat God nie verlig en inspireer nie? Hul deel sal, tot hul einde, ontnugtering wees. Geniet dus saam met my u kennis van die geopenbaarde goddelike strategie, want Hy het die mag om alles te verwesenlik wat Hy deur profesie aankondig en diegene wat sy koninklike " *seël* " ontvang, sal nooit weer aan ontnugtering onderworpe wees nie, " *Want die Here, YaHWéH, doen niks sonder om sy geheim aan sy dienaars, die profete, te openbaar nie.* " ", soos Amos 3:7 verkondig het. Ontnugtering sal kom oor diegene wat die verloop van die oorlog dag na dag ontdek en wat in die strik van tydelik gunstige situasies trap, want daarna sal teenoorgestelde situasies ontstaan. Maar dit is die hele punt van die goddelike strategie: die gunstige situasie openbaar die natuurlike gedrag van mense. Die skynbare Oekraïense oorheersing het vir 'n tyd lank daartoe gelei dat mans hul steun en goedkeuring vir die saak daarvan getoon het. Rusland sal dus hierin 'n goeie rede vind om hierdie tipe persoon te laat sterf en ly. Goddelike strategie het tereg, in die lang tydperk van vrede wat sedert 1945 gevestig is, die ineenstorting van Sowjet-Rusland tussen 1989 en 1991 bevoordeel, maar verstaan die belang van hierdie val: die VSA het arrogant en dominant geword en sy ware aard sowel as dié van die geallieerde Westerse nasies wat dit ondersteun het, onthul. Met Rusland wat verswak het, het die NAVO-kamp hiervan voordeel getrek om sy invloed sone uit te brei deur die Balkan-oorlog, die bombardement van Serwië, Rusland se bondgenoot, die ontvangs van die Baltiese lande en Pole, om nie eens te praat van die oorlog wat teen Irak onder die valse voorwendsel daarvan gevoer is nie. land se voorbereiding vir kernwapens. En die bewyse vir hierdie beskuldiging was reeds gebaseer op 'n misleidende interpretasie van foto's wat deur Amerikaanse satelliete geneem is. So is Irak binnegeval, sy leërs vernietig, sy leier doodgemaak en sy olie deur die VSA beheer. As Rusland nie ineengestort het nie, sou niks van hierdie dinge gebeur het nie. Maar danksy hierdie tydelike ineenstorting het die despotisme van Amerikaanse kapitalisme na vore gekom, wat 'n Amerikaanse karakter openbaar wat versteek is in sy vriendelike betrekkinge met sy NAVO-bondgenote. Verlig deur die profesieë, weet die Here se uitverkorenes met wie hulle te doen het. Die Verenigde State sal die laaste vervolgers in die menslike geskiedenis wees. Wanneer hulle Rusland heeltemal vernietig het, sal hul ongeëwenaarde mag hulle toelaat om die lewens van die oorlewendes van die laaste wêreldkonflik te organiseer. " *Die dier wat uit die aarde opkom* " van Openbaring 13:11, sal sy werk volbring teen die

waarnemers van God se heilige Sabbat en die sanksies wat in 2022 teen Rusland ingestel is, nadat Irak en Iran die felheid van die maatreëls wat hulle in staat is om teen hul godsdienstige teenstanders te neem, bevestig. God het hulle in Openbaring 13:17 geprofeteer: " **En dat geen niemand kan koop of verkoop nie, behalwe hy wat die merk of die naam van die dier of die getal van sy naam het.** "Al hierdie dinge word geprofeteer en aangekondig deur die groot, oppermagtige God, in die naam van Jesus Christus, omtrent twintig eeue voordat hulle vervul word. Verstaan en besef ook hoe belangrik en lewensbelangrik dit is om jou strategie te ken."

In Sy onoortreflike wysheid weet God hoe belangrik dit is om Sy dienaars gerus te stel, daarom vertel Hy hulle altyd hoe hulle **uiteindelik** saam met Hom oorwinning teen hul vyande sal behaal. Dit het hom daartoe gelei om hierdie vers te inspireer in die wyse koning Salomo wat dit in Pred. 7:8 geskryf het: " **Die einde van 'n ding is beter as sy begin ; 'n Geduldige gemoed is beter as 'n hoogmoedige gemoed.** " En by hierdie kriteria voeg die uitverkorene sy geloof by, dit wil sê die vertroue wat hy in die beloftes van God plaas. Daarom is die besonderhede van die ontvouing van gebeure slegs bekend in hul voltooiing, wat dag na dag, in konkrete aksies, waargeneem word. Met ander woorde, 'n gewilde gesegde lui: "Hy wat laaste lag, lag die beste."

As 'n kwessie van strategie het ek verskeie voorbeelde in die Bybelverhale opgemerk waarin vernietiging voorafgegaan word deur 'n illusie van uitbundige vreugde. Die eerste geval het betrekking op die Egiptiese soldate wat hulle verheug oor die feit dat die Hebreërs tydens hul uittog hulself vasgekeer het deur na die see te kyk. Gegewe die situasie, was dit seker dat hulle almal vermoor sou word. Die onvoorsiene het egter gebeur, God het die Rooi See voor sy volk oopgemaak en toe die Egiptenare op hul beurt die oop deurgang binnegegaan het, het die see oor hulle toegemaak; en hulle is diegene wat gesterf het. In die tyd van koningin Ester het goewerneur Haman die galg vir die Jood Mordegai gereed gemaak, maar hy was die een wat opgehang is. In Dan. 11:29-30-31, vir die derde keer, vol vertroue van sy dreigende oorwinning, het die Griekse Seleukiede koning Antiochus IV in 168 v.C. 'n aanval teen Egipte geloods. Maar 'n Romeinse legaat het hom verhinder om op te tree, wat hom baie kwaad gemaak het. Dit was toe dat hy verneem het dat 'n gerug dat hy dood was, aanleiding gegee het tot openbare vreugde onder die Jode. 'n Tweede oorsaak van woede is by die vorige een gevoeg, en met sy terugkeer na hul land het hy dit met 'n wrede en buitengewoon bloedige vervolging getref. God het hierdie gebeurtenis aan Daniël as 'n "groot ramp" voorspel. Die ontrouheid van die nuwe verbond het ook sy "groot ramp" verdien en Jesus kondig dit in beeld aan in die eerste hoofstuk van sy Openbaring. Dit is nie meer Grieks nie, maar neem die vorm aan van die "Son" wat die oorsaak van die vloek van die Christene vanaf 7 Maart 321 sou word, toe die eerste dag wat daaraan gewy is, die heilige Sabbat van God vervang het. Ten tye van die sesde straf van hierdie arrogante optrede, word die "groot ramp" besonder gestraf. Vandag vind ons die opeenvolging van "illusie" vir 2022, en "straf" vir 2023. Dit is dus normaal dat die toekomstige Russiese vervolger in die uur van "illusie" terugslae ly; wat mediakomentators in die openbaar verbly, maar moenie 'n fout maak nie, wat die verskil op die grond in die Oekraïne maak,

is nie die soldaat nie, dit is die hoë-presisie Amerikaanse of Franse geweer, maar ook die arendsoog van die satelliete van Westerse lande wat dit moontlik maak om die Russiese teikens te identifiseer waarop die skote gerig moet word; so die Russiese diskoers is reg wanneer dit sê dat dit NAVO is wat teen Rusland veg. Die een wat oorheers, is dit te danke aan die moderne tegnologie wat gebruik word, en dit is die presiese kanonne en hommeltuie wat die Russe dwing om hulle soms, op plekke en tydelik van die slagveld te onttrek voordat hulle teen die verskaffers van hierdie hoë tegnologie draai vir die groot aanval en inval in die lande van Wes-Europa.

Op 11 November 2022 het die Russiese leër in die Oekraïne, deur 'n strategiese keuse, uit die stad Cherson onttrek, wat nie meer verdedig kon word nie weens die onvermoë om wapens en ammunisie daarheen te vervoer. Hierdie dorp aan die westelike oewer van die Dnieperrivier het dus weer in die hande van die Oekraïners geval, wat blykbaar nie almal deur die Russe na hul oostelike kamp gedeporteer is nie. Inderdaad, in Chersonplein jubel die pro-Oekraïense inwoners; ons dans en sing om 'n vuur. Rusland gee egter nie moed op met hierdie stad nie, en die toekoms van sy inwoners sal waarskynlik nie lank so blink wees nie. Maar hierdie vertoon van vreugde bewys weereens dat die beskuldigings wat deur die Oekraïners en hul Westerse bondgenote teen die Russe gemaak word, nie deur die feite geregverdig word nie. Is hulle meer boos as die Russe self? Word daar nie gesê dat hy wat sy hond wil doodmaak, dit daarvan beskuldig dat hy hondsdelheid het nie?

Op hierdie 11 November vier die Franse Republiek die Wapenstilstand van 1918 met al sy tradisionele seremonies. Maar wat sou hierdie "poilus" dink, wat in die loopgrawe van Verdun en elders gesterf het om die onafhanklikheid van hul land te verdedig, toe die politieke oorlewendes na hul dood hierdie onafhanklikheid verwerp het deur hul hande, voete en koppe vas te bind, deur 'n Europese alliansie wat sy pligte en sy wette dikteer; en dit, vir vuil kommersiële en finansiële belange? En die ergste is dat vandag die twee keer verslane Duitsland ryk geword het, en Frankryk geruïneerd is. Dit is waar dat die moorddadige oorlog in Oekraïne die Franse herinner aan die belangrikheid daarvan om 'n leër te hê om hulle te verdedig, wat die opname kan regverdig waarvolgens 80% van hulle van hul leërs en die viering van 11 November hou. Maar het hierdie viering nie 'n korporatiewe karakter wat dit veral waardeur deur politici en leërs wat trots op hierdie dag paradeer, en deur die media wat in hierdie geleentheid 'n onderwerp vind wat die aandag van die mense op hul kommentaar trek nie.

In werklikheid teiken die Derde Wêreldoorlog slegs die mense wat deur God vervloek is en sy getroue kinders word nie geteiken nie. In hierdie omstandighede sal die sagmoedige Jesus sy woede laat spreek en mense in mekaar se hande oorgee. Om hierdie woedende gedrag te verduidelik, moet ons besef dat sy sublieme demonstrasie van liefde deur byna al ons tydgenote verontagsaam, verag, verwerp of geïgnoreer word. Hierdie houding word slegs geëwenaar deur dié van die Joodse volk in 586 en 70. Dit is hoekom die huidige onregverdige en minaggende rebelle deur dieselfde goddelike woede, dieselfde woede wat deur sy regverdige verontwaardiging veroorsaak word, aan die dood oorgelewer sal word.

Vir hierdie verskriklike tye rig God hierdie boodskap uit Jesaja 26:20-21 aan sy getroue kinders: “ ***Gaan, my volk, gaan in julle kamer in en maak die deur agter julle toe ; versteek julle vir 'n paar oomblikke totdat die toorn bedaar het. Want kyk, die HERE kom uit sy plek uit om die ongeregtigheid van die bewoners van die aarde te straf ; en die aarde sal bloed openbaar en sy moorde nie meer bedek nie.*** » Vergelyk hierdie vers met Openb. 9:13-15: “ *Die sesde engel het geblaas. En ek het 'n stem gehoor uit die vier horings van die goue altaar wat voor God is, en aan die sesde engel met die basuin sê hy: Maak die vier engele los wat gebind is by die groot rivier, die Eufraat. En die vier engele is losgemaak wat gereed was vir die uur en die dag en die maand en die jaar, om 'n derde van die mense dood te maak.* »

Hierdie verse, aangehaal in Psalm 2:10-12, bied aan ons 'n min bekende of onbekende aspek van Jesus Christus: “ *En nou, konings, wandel wyslik! Regters van die aarde, neem onderrig aan! Dien die HERE met vrees, en juig met bewing. **Soen die Seun**, sodat Hy nie toornig word en julle op die weg vergaan nie, want sy toorn ontvlam gou . Geseënd is almal wat op Hom vertrou!* »

Die ervaring van die "finale oplossing" wat deur Hitler se Nazi's teen die Jode uitgevoer is, vorm 'n boodskap van God gerig aan sy laaste getroue kinders. Hy het hulle gewys dat dit heeltemal moontlik is vir 'n menslike regime om die uitwissing van 'n spesifieke volk, ras of groep te beveel; wat die geval sal wees vir die laaste Sabbat-onderhouers in die laaste aardse toets van geloof. Aangesien dit egter plaasvind binne die konteks van die einde van die aanbod van kollektiewe en individuele genade, sal die laaste Nazi's nie deur Jesus gemagtig word om hul dodelike projek uit te voer nie. Dit is sy regverdige en wraaksugtige ingryping wat die regters en eksekuteurs van die uur die slagoffers van sy moorddadige woede sal maak. En die "seuns van getrouheid" sal die ewigheid van die groot Sabbat van die sewende millennium binnegaan, in die lente van 2030. Al die ander sal vernietig word " *deur die helderheid van sy koms* ," sy "adventus"; dit in ooreenstemming met die program wat in 2 Tess. geprofeteer is. 2:8: “ *En dan sal die wettelose geopenbaar word, hy wat die Here Jesus met die asem van sy mond sal verdelg en deur die verskyning van sy wederkoms tot niet sal maak.* ”

Hier bespreek ek spesifieke kriteria vir die " *sesde basuin* " wat deur Jesus Christus geblaas word.

Hierdie wêreldwye konflik plaas mense wat reeds deur hul godsdienstige keuses geskei is, teen mekaar. Dan, terwyl hulle die plan wat deur God geopenbaar is en die naderende einde van die wêreld ignoreer , **is die mense oortuig dat die oomblik van onderhandelinge wat 'n einde aan die konflik sal maak, vroeër of later sal aanbreek** ; hoewel die uitbreiding daarvan hulle al hoe meer begin bekommer. Hierdie konflik, wat na 'n lang tydperk van vrede, 77 jaar, begin het, word reeds in die Oekraïne veroorsaak deur 'n etniese mengsel van Russies-Ortodokse en Poolse Rooms-Katolieke oorsprong. Stel jou voor wat die kosmopolitiese mengsel van etniese groepe in Frankryk op God se gekose tyd kan oplewer! Ek het hierdie universalistiese verwelkomings reeds met tydbomme vergelyk.

Op die militêre front ontdek ons in die Oekraïne die strategiese belangrikheid van tegnologiese vooruitgang, nie net hommeltuie en

beheersatelliete nie, maar ook die selfoon wat mense toerus tot op die punt waar hulle veg en dit gebruik. Die gebruik van hul fone het die dood van Russiese soldate veroorsaak, aangesien die GPS van hul selfone die VSA en die Oekraïners in staat gestel het om hulle op te spoor en met moorddadige hommeltuie of baie presiese bomaanvalle dood te maak. Die gewoontes van die alledaagse burgerlike lewe moet dringend laat vaar word, aangesien hierdie lewenswyse dié van die soldaat en dié van sy eenheid in gevaar stel. In hierdie oorlogstyd ontdek ons die tegniese voordele van die VSA, eienaars van die telefoonnetwerke regoor die wêreld; Al die mense van die aarde gebruik hul "internet"-diens en hul satellietdiens, waaroor hulle alleen volle beheer het. Konvensionele oorlogvoering het sy beperkings. In Oekraïne sien ons dat die militêre magte mekaar neutraliseer omdat hulle soortgelyke wapens in beide kampe het. Vanuit 'n menslike perspektief kan die oorlog dus voortduur solank beide kante soldate en wapens het. Daarom het God in sy strategie 'n verergering van die situasie voorsien deur dit so te maak dat die Westerse volke, van eskalاسie tot eskalاسie, hulself direk in hierdie oorlog betrokke bevind; Dit sal voortduur totdat die VSA Rusland en sy bondgenote met kernwapens vernietig en die verspreide oorlewende Russiese magte hou vir hou teruggee met hul enorme atoompotensiaal, voordat hulle heeltemal verdwyn. Uiteindelik sal die regverdige regter Jesus Christus die geprofeteerde resultaat bereik het: “ *'n derde van die mense sal doodgemaak wees* .” Want hierdie derde van die mens het betrekking op beide die burgerlike en die militêre, wat albei deur God geoordeel word. Daarom is die gebruik van kernwapens noodsaaklik om sy sinistere plan te volbring.

Wat was, is wat sal wees

God het die wyse Salomo geïnspireer met hierdie vers aangehaal in Pred. 1:9: “ *Wat was, sal wees; en wat gebeur het, sal gebeur; daar is niks nuuts onder die son nie.* ” Natuurlik kon Salomo hom nie die tegniese vooruitgang voorstel wat so vinnig vanaf die middel van die 19de ^{eeu sou ontwikkel} nie. In sy tyd was menslike kennis baie beperk en stabiel. Maar vandag moet ons verstaan dat God nie oor tegniese uitvindings praat nie, maar oor wat werklik permanent is, dit wil sê die beginsel van lewe. Want inderdaad, sedert Adam en Eva, plaas hierdie beginsel van lewe die skepsel wat pas gebore is voor hierdie twee paaie wat God noem; twee paaie wat voor hom lê: gehoorsaamheid en lewe; ongehoorsaamheid en dood. Die skepsel is gebore om hierdie vrye keuse uit te oefen. Maar hierdie keuse kan slegs gemaak word met kennis van die norm van hierdie twee paaie; 'n tyd van opvoeding en onderrig is dus vooraf noodsaaklik. Hierdie ander vers uit Spr. 29:18: “ *Waar daar geen visie is nie, vergaan die volk;* ” *Gelukkig is hy wat die wet onderhou!* ” Sonder kennis van goddelike openbaring plaas die menslike siel geen perke op sy vryheid nie. En hierdie beginsel word in alle tye en in alle eras, voortdurend hernu. Dit is veral duidelik in ons huidige Westerse samelewing, wat homself bevry het van enige verpligting teenoor God onder die voorwendsel dat dit twyfel aan of nie meer in sy bestaan glo nie.”

Hierdie verleiding wat deur die begeerte na vryheid teweeggebring word, is nie nuut nie, want dit het die vorm aangeneem in die eerste skepsel wat deur God geskep is, die engel van die lig wat sedert sy rebellie die duiwel en Satan geword het. Nou was die duiwel die eerste draer van die afwyking wat boosheid genoem word vanweë sy begeerte na vryheid. Hy was nie boos nie, maar die verspreider daarvan. En na hom het menigtes hemelse en toe aardse wesens dieselfde keuse gemaak om hul begeerte na vryheid te bevredig. Dit was dus oor hierdie slawerny aan die begeerte na vryheid dat die Gees deur Salomo gespreek het. Dit was vir hom maklik om die hernuwing van sy teenwoordigheid dwarsdeur die geskiedenis van die aardse lewe te profeteer. Terwyl vryheid ons dwing om al hoe verder te gaan, sê God intendeel vir sy uitverkorenes: “Stadig aan!” Beperk jou vryheid! "Hierdie rem neem 'n teoretiese vorm aan wat in die Bybel geskryf is in die vorm van wette en verordeninge wat die uitverkorene in die praktyk toepas."

Hierdie vrywillige keuse van die uitverkorene om sy vryheid te beperk, word geïllustreer in die les wat in Eks. aangebied word. 21:5-6: “ *As die slaaf sê: ‘Ek is lief vir my heer, my vrou en my kinders,’ sal ek nie vry weggaan nie, Dan sal sy heer hom voor God bring en hom na die poort of na die deurpos bring. Sy heer sal sy oor met 'n els deurboor, en die dienaar sal hom vir ewig dien.* » Onthou hierdie boodskap: die uitverkorene is die “*slaaf*” van God in Jesus Christus deur wie hy verlos is. Die uitverkorene kies vrylik om “*die Meester se slaaf*” te word omdat hy “*Hom liefhet*”. In die lig van hierdie lering kan jy verstaan waarom dit geen sin maak om 'n godsdiens met geweld op te dwing nie, en dat almal wat hierdie metode beoefen, teen hul godsdiens getuig. In hierdie seremoniële illustrasie slaan God die “*oor*” van sy uitverkorene. Hy neem besit van hierdie “*oor*”; wat beteken dat die verkose amptenaar slegs na hom moet luister. En hierdie belangstelling in die *menslike “oor”* word geregverdig deur die feit dat die oorspronklike sonde deur Eva gepleeg is, omdat sy “geluister” het na die misleidende woorde van die medium “*slang*”, deur wie Satan, die gevalle rebellerende engel, met haar gepraat het. Tydens die Pasga van die Uittog uit Egipte moes die bloed van die lam teen die deurkosyne van die huise van gelowige en gehoorsame Hebreërs gesprinkel word. Net so word die bloed van die uitverkorenes deur sy gehoor verbind met “*die deur, die pos*” van die huis van God. Ons onthou dat Jesus in Johannes 10:9 gesê het: “*Ek is die deur. As iemand deur My ingaan, sal hy gered word; hy sal ingaan en uitgaan en weiding vind*”; met ander woorde, “*hy sal vind*” in die ewige lewe die ware geluk van die lewe.

Die demonstrasie waarvoor die aarde deur God geskep is, sal oor net sewe jaar voltooi wees. Ook vind ons in hierdie tydperk 'n uiters rebelse menslike gedrag, die vrug van 77 jaar van vrede en godsdiensvryheid. Na etlike generasies is kinders in die Weste gebore en het hulle heeltemal sonder die lering van God grootgeword. Soos sponse sluk hulle al die perverse aspekte van die vooruitgang van vryheid in; alles wat die leier van Rusland in sy openbare toesprake veroordeel en verkondig. En hierdie tema van “*wat was, is wat sal wees*” het my tot die volgende besef gelei. Die mensdom is nog altyd deur outoritêre fascisme verlei. Dit was reeds die geval in Frankryk in 1806, Napoleon I^{en} sy gesag het glorie gebring aan die verowering van Frankryk. Toe, omstreeks 1930, in Italië, was dit dieselfde met die “*swarthemp*”-regime wat deur Benito Mussolini ingestel

is. Sy sterk persoonlikheid het Italiaanse mans en vroue verlei. Net so, na hom in 1933, het die Nazi-regime van Adolf Hitler die Duitsers verlei deur die grootse toesprake wat die misdade verbloem het. En dit moet opgemerk word dat in Frankryk, selfs destyds, die geboorte van hierdie Nazi-regime geen kommer gewek het nie; nie meer as die Nazisme wat in 2014 in die Oekraïne teenwoordig was nie; 'n teenwoordigheid wat nietemin in die media opgemerk en onthul is as aanskoue van die "staatsgreep" wat die wettig gevestigde presidensiële orde omvergewerp het. Maar wat is Nazisme? Die woord is deur Adolf Hitler geskep om sy regeringstandaard te definieer, wat uitsluitlik op geweld en oorreding staatmaak. Nazisme verhef die groep tot nadeel van die individu; Hy spog met die verdediging van 'n nasionalistiese saak, hy is op soek na die suiwerheid van sy oorspronklike ras en sy fisiese en sielkundige eienskappe. Die nuwe Nazisme mag dalk verskille van die oue hê, maar dit deel 'n gemeenskaplike klem op geweld en die behoefte om teenstanders fisies uit te skakel. Ek het myself bevind dat as Adolf Hitler weer sou lewe, hy verstom sou wees om in 2022 die afstammelinge te sien van diegene wat teen hom geveg het en sy mede-"SS"-manne en -ministers in 1945 by die Neurenberg-tribunaal verhoor het, wat die nuwe Oekraïense Nazisme met hul wapens ondersteun en verdedig het. Daar moet gesê word dat vir Westerlinge Nazisme slegs gekoppel is aan sy aggressie teen 'n ander land, wat Hitler teen die Sudetenland en Pole gedoen het. So vandag, vir hulle, is die Nazi Russies. Boonop, hoe kan 'n mens 'n Nazi identifiseer as hy van die Joodse godsdiens is, terwyl Nazisme hoofsaaklik gekoppel word aan die "Shoah", die poging tot uitwissing van die Jode deur Nazi-Duitsland? Vir my is 'n Nazi eerstens en bowenal enigiemand wat beweer dat hy een is; wat die gemilitariseerde groep "Azov" in Oekraïne doen. En dat die Oekraïense volk hierdie Nazi's as hul helde beskou, is op sigself nie verbasend nie, aangesien die Duitsers dieselfde tussen 1933 en 1945 gedoen het. Die Westerse kamp is beslis nie in die aanspraak van Nazisme soos die Oekraïners van "Azof" nie, en die Oekraïners is ook nie almal opgeëisde en veronderstelde Nazi's nie, maar in 'n oorlogsituasie maak die behoefte aan ywerige en effektiewe vegters dat hulle deur hul mense waardeur word. In sy tyd het die bloeddorstige Nero sy mense vermaak met bloedige skouspel in die arenas van Rome en die ryk. En Hitler se Nazisme was in werklikheid slegs 'n herlewing van daardie regimes wat hulself vir 'n tyd lank met geweld en dwang oplê.

Vir die kind van God wat hierdie dinge waarneem, moet slegs een ding onthou word: dat die verskyning van hierdie oorlogagtige magte deur God gewil en georganiseer is omdat Hy hulle nodig het om die skuldige mensdom te straf. Toe hy Israel van die besetting van die Filistyne wou bevry, het God die voorwendsel vir die geskil gereël wat daartoe gelei het dat Simson teen hulle geveg het totdat hy hulle vernietig het. In 2022 het hy dieselfde gedoen en die Westerlinge se gehegtheid aan hul internasionale reëls, wat die VSA as oorwinnaars van die Tweede Wêreldoorlog in die Weste aangeneem het, uitgebuit deur te probeer om dit op die res van die nasies en volke van die aarde af te dwing deur die amptelike middele van die VN. En onder hierdie reëls het dié van die reg van volke op selfbeskikking en die onskendbaarheid van hul gebied die oorsaak van progressiewe ondergang vir alle aardse nasies geword.

So, ter opsomming, hou ek vol dat " *wat was en wat sal wees* " betrekking het op die rebelse menslike gedrag wat God al baie keer moes straf en sal aanhou straf tot die laaste van sy strawwe.

Vanaf 17/11/2022 is die situasie vir Rusland nie rooskleurig nie, aangesien dit nie voorberei het vir 'n konvensionele militêre konfrontasie nie. Dit is hoekom, gedwing deur die versnelling van gebeure, naamlik Oekraïne se versoek om by die NAVO-kamp aan te sluit, Vladimir Poetin sy ingryping die naam "spesiale operasie" wou gee en nie dié van oorlog nie. Op die grond is sy toerusting vernietig deur hommeltuie wat deur die Oekraïners gebruik is en toe is sy ammunisie- en brandstofvoorraad op sy beurt vernietig deur die ultra-presiese Caesar- en Himars-kanonne. Hierdie oorlog maak baie dood, maar hoofsaaklik deur langafstandbombardement aan beide kante. Die Oekraïense opmars is hoofsaaklik die gevolg van die terugtrekking van Russiese leërs wat van wapens en ammunisie ontnem is. Die Russiese opmars was ook te danke aan die Oekraïense terugtog. Vrede wat te lank gevestig is, het die oorlogagtige ywer van hedendaagse Rusland verswak. Sy word soos 'n beer wakker na maande se winterslaap en ontdek dat die ou oorlogstoerusting verouderd is. Maar sy het die tyd en die demografie, die getalle, aan haar kant. Sy nuwe Iranse hommeltuigtoerusting het hulle reeds in staat gestel om 'n Franse Caesar-kanon te vernietig wat 40 km binne die Oekraïens-beheerde sone van Oekraïne beweeg het. Hulle sal binnekort op hul beurt soos die Oekraïners kan optree. Maar om dit te bereik, sal Vladimir Poetin moet reageer op die dringende behoeftes wat deur sy soldate uitgespreek word, in terme van wintertoerusting, effektiewe moderne ammunisie en wapens, en leiers wat in staat is om die optrede van sy troepe wat 'n werklike oorlog in die gesig staar, strategies te organiseer, nie 'n eenvoudige "spesiale operasie" nie. Omdat Russiese troepe slagoffers was van sy begeerte om sy optrede te beperk sedert die begin van sy ingryping op Oekraïense bodem. Trouens, God het Rusland voorberei vir groot ingrypings teen Europa, waarin sy spesiale wapens, waarop dit sy spesialiteit gebou het, baie effektief en baie dodelik sal wees. Omdat volgens Jesus Christus, in ontroue Christelike Europa, " *'n derde van die mense doodgemaak sal word* "; veral as gevolg van die minagting wat valse Christene toon vir die heilige Sabbat van die ware sewende dag, Saterdag, wat deur God geheilig is vanaf sy oorspronklike vestiging, aan die einde van die eerste week van die skepping en die voorwerp van die vierde van die tien gebooie van sy koninklike wet; maar ook as gevolg van hulle ongeïnteresseerdheid in sy Bybelse profesieë wat hy in Openb. 19:10 " *getuienis van Jesus* " noem: " *En ek het voor sy voete neergeval om hom te aanbid, maar hy het vir my gesê: Wees versigtig om dit nie te doen nie! Ek is 'n mededienaar van jou en van jou broers wat die getuienis van Jesus het. Aanbid God, want die getuienis van Jesus is die gees van die profesie* ."

Die situasie in Europa

Die huidige situasie in Europa is gebaseer op die individuele ervarings van die lande wat dit omvat vanaf 1945 tot vandag.

Ons sien Duitsland al lank aan die voorpunt van hierdie Europese Unie. Daar is verskeie verduidelikings hiervoor, insluitend die feit dat dit, soos Japan, wat deur die VSA in die Tweede Wêreldoorlog verslaan is, deur hierdie magtige ekonomiese en finansiële land op militêre vlak oorgeneem is. Dit het voordeel getrek uit die Amerikaanse protektoraat en kon dus duur militêre aanklagte vermy; spaargeld wat in die land se industriële ontwikkeling belê is. Ek wil u daaraan herinner dat ten tyde van die stigting van die Europese Unie die Duitse geldeenheid, die "mark", vier keer groter was as ons Franse "frank". Sy het dus gekies om die euro 'n selfs hoër waarde te gee, ongeveer 6,60 frank. Hierdie wisselkoers het haar bevoordeel omdat sy ryk was, maar dit het 'n minder welgestelde land soos Frankryk en ander Europese nasies benadeel. Dit het homself ten volle verbind tot die globalisering van handel en het begin deur Portugal, die min welgestelde van die ses lande wat aan die begin saamgebring is, binne Europa self uit te buit. Europese Kommissaris het entrepreneurs aangemoedig om hul maatskappyhoofkwartiere na Europese lande met die laagste belasting- en heffingsvereistes te verskuif. Die gaping het dus binne Europa self vergroot, waar die bronne van rykdom van die matig ryk lande na die armste lande verskuif is. In 1990 het Duitsland se rykdom dit toegelaat om die terugkeer van Oos-Duitsland te assimileer, wie se uitbuiting dit vervolgens nog meer verryk het.

'n Tweede rede wat die ekonomiese situasie van Frankryk en Engeland verklaar, is basies die feit dat hierdie twee lande hul verryking op kolonisasie gebou het; sodat dekolonisasie hulle in 'n posisie van skuld teenoor die gekoloniseerde volke geplaas het. Beide lande het verplig gevoel om al die ellende wat uit hul voormalige kolonies geëmigreer het, te verwelkom. En van die twee lande het Frankryk die meeste skade gely, want sy republikeinse beginsels, sy leuse "vryheid, gelykheid, broederskap" en sy verdediging van menseregte, wat deur onlangse geslagte universeel toegepas is, het hierdie sistematiese ontvangs 'n swaar las gemaak wat dit verwoes het. Werkloosheid onder burgers het des te meer toegeneem namate mans en vroue in professionele aktiwiteit meegeding het; Boonop het die huisvrou in 'n paartjie, meestal sedert die einde van die Tweede Wêreldoorlog, skaars geword, en 'n professionele aktiwiteit verkies of vereis. Om hierdie verwelkoming te regverdig, word daar in Frankryk gesê dat buitelandse werkers nie Franse werk steel nie, want hulle beset werk wat die Franse weier om te doen. Dit is waar, maar deur aan hierdie verpligting toe te gee, is dit die hele Frankryk wat die prys betaal. Wat doen nasies wat nie immigrasie wil aanvaar nie? Die minder opgeleides beklee hierdie onlonende poste, en die nasie trek voordeel en vermy dus ernstige nadele. Maar die feit dat 'n werk 'n onaangename aspek het, maak dit nie minder noodsaaklik en as sodanig waardig om behoorlik vergoed te word nie.

God het volke deur taal geskei, was dit sonder rede? Kan die mens hierdie beginsel oortree sonder om nadele te ly? Het God nie, deur die rasse-suiwerheid van sy volk Israel te bewaar, aan wie Hy huwelike met buitelanders verbied het,

aan mense regoor die aarde 'n model gegee om na te volg nie? Waarom is rasse- en etniese vermenging so 'n gevaar? Eenvoudig omdat menigtes onsigbare demone hierdie situasie uitbuit om dit 'n probleem te maak. Hulle werk en aktiveer in menslike gedagtes en probeer hulle oortuig dat verskil ondraaglik is. God laat hulle vrylik optree en die gevolge van hulle aktiwiteite is slegs dié van die minagting wat teenoor die norm wat deur God voorgeskryf is, getoon word. Demoon-geïnspireerde rassisme is boos, maar God-geïnspireerde rassisme is slegs bedoel om probleme te vermy. Sy verkose amptenare word gekies uit al die volke, nasies, tale en stamme van die aarde, en kan dus nie van "rassisme" in die pejoratiewe sin van die term beskuldig word nie. Agter die kleur van die vel of die tong lê 'n menslike siel wat deur die hemelse God genooi word om die heerlikheid van 'n hemelse liggaam binne te gaan wat dit identies sal maak aan die getroue engele. Daarom het fisiese voorkoms geen belang vir sy verkose verteenwoordigers nie. Dit is nie dieselfde met betrekking tot die verskillende godsdiens wat deur die emigrant gebring word nie. Dit kom om mee te ding met die goddelike plan, bring die dood daarmee saam; die eerste en " *die tweede dood* " selfs meer gedug omdat dit ewige gevolge dra.

Selfs binne hierdie Europa, wat uit ryk en arm nasies bestaan, heers mededinging, aangesien die sogenaamde vennote teen mekaar meeding. En die interne handelsoorlog bevoordeel die rykste en mins sosiaal benadeeldes, wat weereens Duitsland is. In Europa beklee dit die top van 'n piramide, net soos die VSA op die Westerse en selfs globale vlak doen. Intermediêre volke word uitgebuit en op 'n laer vlak gehou. Dit is die piramidebeginsel. Die verslane Duitsland het politieke melk van die VSA ontvang en dit is dus nie verbasend dat dit as 'n spitspunt hul model in Europa reproduseer nie, selfs in sy vorm; sy "Länder" wat lyk soos die "State" waaruit die VSA bestaan.

In die huidige tyd was Duitsland se verbintenis tot die ondersteuning van die Oekraïense saak deurslaggewend; die huidige president van die Europese Kommissie is Duits. Kyk, Hitler, jou derde "Ryk" het 'n vierde werklikheid geword! Agter Duitsland het die ander Europese nasies by sy keuse aangesluit, met die uitsondering van Hongarye. Wie anders sou dit waag om haar te weerspreek? Dit is steeds en altyd die rykstes wat hul keuses oplê.

Elke volk word gekenmerk deur hul ervaring. Frankryk was sedert sy Rewolusie aan die voorpunt van humanistiese standaarde, maar ek wil weereens daarop wys dat sy "menseregte" oorspronklik slegs op Franse mans van toepassing was, en hul universele toepassing is onlangs. Die Franse het hierdie norm so geassimileer dat dit vir hulle universeel lyk, maar dit is verre van die geval. In werklikheid is hul opvatting van hierdie regte 'n Franse uitsondering. Vir die VSA verhoed hierdie regte hulle nie om hierdie man uit te buit nie, en hulle het nie teruggehou nie. Die res van die nasies erken hierdie "menseregte" slegs gedeeltelik en sommige Oosterse lande betwis hulle geheel en al. Dit, sodat hierdie reg 'n oorsaak van geskil en oorlogagtige teenkanting word. Oortuig dat hulle die perfekte model vir mense bied, sukkel die Franse om die feit te aanvaar dat hul persoonlike keuse nie deur alle volke gedeel word nie. En hierdie gedrag word op Europese vlak en selfs in die Weste gevind, insluitend Amerika en Kanada. Oosterse lande word wakker, verryk en magtig, en hulle maak hul

menings en hul reg om anders te wees bekend. En dit is die beginsel van vryheid, so dierbaar vir Westerlinge, wat hulle hierdie regte gee. So is die Weste vasgevang deur sy liberale denke wat "libertaries" en meer ernstig, "libertismoord" geword het, wat volgens sy Amerikaanse model die hoogste misdaadsyfers en vorme van onsekerheid toon.

Die datums wat deur YaHWéH vasgestel is

Toe die behoefte ontstaan het om aardse mensdom te skep, het die groot Skeppergod YaHWéH 'n soort geestelike skattejag vir sy geliefde uitverkorenes voorberei. Die ervarings wat mense oor tyd en sedert die begin beleef het, is deur God aan Moses vertel, wat dit neergeskryf en aan toekomstige geslagte in sy vyf boeke voorgehou het: Genesis, Eksodus, Levitikus, Numeri, Deuteronomium. Hierdie getuienis, gegee deur God self, verdien en eis ons vertroue. En ons vertroue, geestelik genoem "geloof", word beloon, want hierdie getuienis vorm die bron en die middel om ons siele toe te laat om die aardse reis te oorsteek, wetende waar ons vandaan kom, waar ons is en waarheen ons op pad is. Hierdie drie antwoorde vorm die drieluik van die siel se rus. Die sigbare feite, behoorlik genoem, is verskriklik misleidend en die pad na die ewige lewe is bowenal gebou op die beloftes van hierdie onsigbare God, tog alomteenwoordig en alwetend.

In sy plan het God nader aan die mensdom gekom in kragtige goddelike natuur, deur die uittog van sy Hebreeuse volk te organiseer, wat gekies is om sy belofte aan Abraham na te kom. Hy het bewys van sy almag gegee deur die leer van die verslawende Egiptenare te vernietig. Nadat Hy hierdie gemeente van slawerny en dood tot rus gebring het, het Hy hulle geleer en hulle sy wette, sy verordeninge en sy voorskrifte bekend gemaak. Nadat hulle die dood van die Egiptiese soldate aanskou het, het hulle van God geleer die verskriklike ervaring van die voorlydendes wat almal deur die waters van die vloed vernietig is. Ook het hierdie Hebreërs 'n volledige kennis van God gehad: hulle het bewys van sy liefde, sy beskerming en sy voortdurende getrouheid ontvang deur hul verlossing uit Egipte, en hulle het ook kennis gehad van sy vermoë om diegene wat Hom weerstaan, te vernietig. Van nou af sou slegs hul individuele aard uitgedruk word: die rebelle tree op soos rebelle en die uitverkorenes gedra hulle soos uitverkorenes. Maande, jare en eeue gaan verby waartydens profete deur inspirasie boodskappe van God ontvang wat in min of meer duidelike taal die toekoms van die Hebreeuse volk en dié van die uitverkore volk aankondig. Ek skei hierdie twee uitdrukkings, want ek herinner julle daaraan, en dit is baie belangrik, dat vleeslike Israel nie die uitverkore volk is nie, maar bloot die volk wat deur erfporsie van die aartsvader Abraham afstam. En God wou vir sy ware toekomstige uitverkore volk 'n simbool, 'n verwronge beeld van die ware uitverkore volk maak. God het die verenigde Israel en toe Juda en die tien stamme van Israel voortdurend verwyd vir hulle gereelde en voortdurende opstande; niks wat ooreenstem met die gedrag van werklike verkose amptenare nie. En as ons 'n les wil leer uit die ervaring van die ou verbond, is dit dat God oordeel en sorteer onder die mense wat beweer dat hulle sy volgelingen is, diegene wat Hy waardig

ag vir sy verkiesing vir die ewige lewe. Hierdie siening van die ou verbond kan van die lewe in die algemeen geneem word. Ons word gebore om óf uitverkore óf gevalle te wees. En die antwoord lê in ons individuele aard.

Deur die Bybel te skryf, het God nie probeer om op onheilige menslike nuuskierigheid te reageer nie. Dit is geskryf vir sy ware uitverkorenes, omdat hulle alleen deur Hom gelei word, om daaruit heilsame voordeel te trek. Ons moderne era het die verspreiding van die Bybel, geskryf in verskeie tale, versprei oor die bewoonde aarde bevoordeel, en tog is die lees daarvan ondoeltreffend vir hierdie menigtes omdat hulle natuur opstandig is. Die geskiedenis toon dat die Bybel aan die begin van die Christelike era afwesig en verborge was, en die geloof van die apostels was reeds verdraai deur die vermenging met heidense tradisies. Toe die Bybel in die 16de ^{eeu} versprei is, is dit onmiddellik vervolgsaam met diegene wat dit besit het, en selfs toe het min mense die pasifisme wat Jesus Christus gedurende sy tyd op aarde gedemonstreer het, gereproduseer. Het Jesus nie in Matt. gesê nie. 22:14: “ *Baie is geroep, maar min is uitverkies* ”; wat ek vertaal as: daar is baie lesers van die Bybel, maar min uitverkorenes wat daaruit leer en die lesse wat God gegee het, behou.

Die Bybel bestaan uit duisende bladsye wat nuttig is om te ken, want hulle bevat die antwoorde op die raaisels wat in die geestelik geïnkodeerde profetiese tekste voorkom. Dekripsie is baie maklik, amper binne die bereik van 'n kind, maar dit is slegs moontlik gemaak vir die uitverkorenes wat deur God gekies is wat hulle vir hierdie taak afsonder. En sy uitverkorenes verstaan net wat Hy wil hê hulle moet verstaan in hulle tyd en era. Só neem die konstruksie van die openbaring van sy Bybelse profesieë die aspek van 'n skattejag aan waarin elke stop gekenmerk word deur 'n kontekstuele waarheid wat aan sy tyd gekoppel is. En hoe merk ons tyd? Volgens datums wat opeenvolgende eras van die menslike geskiedenis met mekaar verbind.

Gebore in die middel van die 20ste ^{eeu}, het ek van Westerse mense geleer dat ons berekening van tyd gebaseer is op die vermeende geboorte van Christus. Hierdie postulaat was diep in my gedagtes en in dié van al my tydgenote gegraveer. En slegs God kon my, volgens sy wil, van hierdie redenasie verlos. Maar hy het dit nie gedoen voor die tyd wat deur hom gekies is nie, want ek moes my klip byvoeg tot die profetiese konstruksie wat deur die Adventiste-volk ingestel is, wat deur God afgesonder is vir hierdie doel en funksie om Bybelse profesieë te openbaar; dit na die twee geloofstoetse van die verwagtinge van die wederkoms van Christus wat agtereenvolgens vir die lente van 1843 en die herfs van 1844 aangekondig is.

Ek het uiteindelik 'n baie duidelike verduideliking om te gee aan die rol van hierdie twee datums, wat bevestig word deur twee gebeurtenisse wat in die Verenigde State van Noord-Amerika ervaar is. Die eerste, 1843, word vasgestel as die term van die “ *2300 aand-oggend* ” wat in Daniël 8:14 aangehaal word, waar dit in goeie vertaling uit die Hebreeus geskryf is: “ *Tot 2300 aand-oggend en heiligheid sal geregverdig word.* ” Volgens die voorafgaande vers 13 dui hierdie “ *heiligheid* ” die volk van die heiliges self aan, en vanaf die vasgestelde datum begin 'n werk van herstel van groot waarhede wat die “ *ewige* ” onveranderlike priesterskap van Jesus Christus en die openbaring van die veroordeling van

Sondag deur God raak, wat die praktyk van sy heilige sewendedag-Sabbat tot sy plek onder sy uitverkorenes herstel. Maar subtiel word die Sabbat nie genoem nie, dit word slegs geïdentifiseer deur sy teenoorgestelde, simbool van sonde, wat die Sondagsrus uitmaak wat deur Rome ingestel is: deur die Romeinse Keiser Konstantyn I ^{op} 7 Maart 321 en deur Pous Vigilius I ⁱⁿ 538, in Rome verlos van die Oos-Gote.

Uit al hierdie elemente is dit duidelik dat die bevel van Daniël 8:14 die datum bepaal **vir die begin** van 'n aksie om Bybelse waarhede te herstel. En hierdie begin sal eindig aan die einde van die tweede beproewing wat op 22 Oktober 1844 ervaar is. Nou, ek het onlangs hierdie vers uit Pred. 7:8 genoem: “ **Die einde van 'n ding is beter as sy begin ; 'n Geduldige gemoed is beter as 'n hoogmoedige gemoed.** » ; wat ek vertaal as: beter 1844 as 1843. Dit is waar ons die skaal van omvang en prioriteite moet hersien. Jesus self het in Markus 2:27-28 verklaar: “ *Toe sê Hy vir hulle: Die sabbat is gemaak vir die mens, en nie die mens vir die sabbat nie, sodat die Seun van die mens ook Here van die sabbat is.* ”. Hy sê duidelik vir ons dat God die mens in die skaal van waardes bo die Sabbat plaas, maar nie sommer enige mens nie; slegs die een wat God vir die ewige lewe kies. Ek kom tot die gevolgtrekking dat Daniël 8:14 die woord “ *heiligheid* ” hoofsaaklik toeskryf aan die uitverkore heiliges wat deur Jesus Christus verlos is. En die gebeure in die VSA in 1843 en 1844 getuig van hierdie prioriteit, want na 22 Oktober 1844 het God die Sabbat as 'n teken van sy goedkeuring aan die Adventiste gegee wat die beproewing oorwin het; Hy lê dit nie op nie, Hy gee dit. Trouens, Hy hanteer die Sabbat soos Hy met die genade gedoen het wat deur sy kruisiging verkry is. Die Sabbat is gemaak vir die uitverkore man en dit het slegs vir hom betekenis, net soos Jesus sy lewe gegee het om syne te verlos sonder om sy mening te vra. Die inisiatief is deur God geneem en Hy skryf hierdie twee onafskeidbare dinge slegs toe aan die uitverkorenes wat Hy waardig ag om hulle te ontvang, soos Hy in Openb. 3:3 openbaar in die boodskap wat aan Sardis gelewer is. Trouens, die Sabbat mag nie die man vir wie Jesus gesterf en opgestaan het, verberg en bedek nie. weer. Vir 'n lang tyd het ons die Sabbat as 'n bevel beskou, 'n gebod omdat dit inderdaad in die vorm van 'n gebod aangebied is, maar aan wie? Aan 'n opstandige volk wat God elke dag vertoorn het totdat Hy hulle in 70 n.C. deur die Romeine vernietig het. Die vleeslike Israel van die ou verbond was slegs 'n voorbeeld van die hele mensdom, waarvan dit die belangrikste karaktertrekke gedra het. Agter die gebod het God in sy heilige “ *seël* ” die teken van die beloning weggesteek wat gereserveer is vir sy uitverkorenes wat Hom liefhet en slegs op Hom hoop, en as waardige “Adventiste” wag vir sy ware wederkoms, waarvan Hy die presiese datum uiteindelik aan hulle bekend gemaak het: die lente van 2030.

God het geweet dat sy gebooie deur alle opstandige wesens verwerp en verag sou word. Daarom was die bestaan van hierdie gebooie slegs bedoel om die regverdige veroordeling tot die dood van ongehoorsame mense op 'n wettige wyse te maak en te organiseer, want hulle ongehoorsaamheid maak hulle onwaardig en ongeskik vir die ewige lewe in Sy teenwoordigheid. Tog, subtiel, volgens die beginsel van teenoorgesteldes, is die standaard van God se gebooie uiters aangenaam vir Sy uitverkorenes omdat hulle Sy karakter openbaar: jaloerse

minnaar, getroue en aanbiddelike eggenoot, en ons kennis van die ware betekenis van Sy heilige Sabbat wat die hemelse rus van die uitverkorenes van die sewende millennium profeteer, is ons geskenk uit die hemel, ons voorreg wat vir ons eindtyd gereserveer is.

Dus is die les van Daniël 8:14 meer in die voldonge feite ingeskryf as in die teks van Daniël self. 1843 is dus slegs die uur van die begin van 'n progressiewe herstel van die waarhede wat verdraai of laat vaar is in die leer van die Rooms-Katolieke godsdiens. Nou, hierdie begin het nie ten doel om te veroordeel nie, maar om die uitverkorenes die geleentheid te bied om hulself van die massa gelowiges te onderskei deur gedrag wat deur God goedgekeur word. En in 1843 is daar geen sprake van die Sabbat wat deur God geheilig is nie, en ook nie van die Romeinse Sondag nie, maar slegs, en dit is die moeite werd om daarop te let, van die belangstelling wat getoon word in 'n profetiese aankondiging wat 'n datum vir die wederkoms van Jesus Christus vasstel. Die keuse wat God gemaak het om sy toets van gelowiges te begin, openbaar sy prioriteit: die waarlik uitverkorenes moet, bo alles, die idee van sy glorieryke wederkoms liefhê en hul duidelike belangstelling openbaar ook terselfdertyd die geloof wat hulle in die geskrifte van die Heilige Bybel plaas. Die antwoord op hierdie twee kriteria maak 1843 'n toets van geloof. Maar dit is slegs 'n eerste toets wat, gevolg deur die teleurstelling van die nie-wekering van Jesus Christus, die mededingers, almal min of meer teleurgesteld, nog nie definitief veroordeel nie. Daarom stel die profeet van die uur, William Miller, deur die datum reg te stel, 'n verwagting vir 22 Oktober 1844 vir God weer bekend. Ons weet sedert 2018 dat hierdie datum 1844 nie geldig is nie, want die berekening definieer duidelik die lente van 1843. Maar vir God het hierdie datums geen belang in terme van hul akkuraatheid nie, aangesien hulle albei 'n gebeurtenis aankondig wat in elk geval nie sal plaasvind nie. Hulle is slegs vir hom van belang vanweë die uitwerking wat hulle op die betrokke Christene het. Daarom sal 1844 vir God 'n geestelike waarde aanneem wat hoër is as dié van 1843, want dit sal die waarde van die geloofstoets wat op hierdie twee datums georganiseer is, versterk en selfs die einde van die amptelike profetiese toets aandui en uiteindelik die seleksie van die waardige uitverkorenes toelaat. Anders as 1843, het die beproewing van 1844 definitiewe amptelike gevolge vir die Christene van die tyd gehad. En dit was in hierdie herfs van 1844 dat God op 22 Oktober 50 Adventiste geheilig het uit die 30 000 wat toegewy was aan die hoop van Christus se wederkoms. Hy het hulle geheilig, of vir homself afgesonder, omdat sy lesing van hulle siele hom toegelaat het om die diepte van hulle opregtheid te ken. En hierdie kennis wat hy alleen gehad het, het hy met sy heilige engele gedeel deur middel van die twee opeenvolgende toetse van geloof. Die engele het dus sy oordeel geken, maar op aarde was mense onbewus van wat in die onsigbare lewe gebeur het. So, net soos God in Sy goedheid 'n merk op Kain geplaas het om sy lewe te beskerm, het Hy aan Sy Adventiste-uitverkorenes die Sabbat gegee as 'n teken van hulle goedkeuring. Dit is die ware rol van die Sabbat; Dis nie 'n voorskrif nie, dis 'n beloning. In hierdie praktyk sal God elke naweek sy ware kinders ontmoet wat Hom liefhet en as 'n sekerheid sy wederkoms afwag. Hy sal hulle dus die ervaring van outentieke nagmaal in die Naam van Jesus Christus bied. Sy Gees, die Heilige Gees wat deur Jesus

aangekondig is, sal hulle onderrig, inspireer, sodat die goddelike lig hulle sal verlig en hulle met vreugde en blydschap sal vul. Die konstruksie en voorbereiding van hemelse lewe begin reeds op aarde. God is ongetwyfeld onsigbaar, maar Hy bly die lewende God, die Almagtige in woord en daad.

Die 1844-opsysetting sal sy gevolge hê; In 1863, in die VSA, is die "Sewendedag Adventiste" kerk amptelik gestig. Maar God se plan wat in Daniël 12:12 geopenbaar word, dra 'n universele standaard en dus sal die datum 1873 wat teen die einde van die " 1335 dae " - *jare van hierdie vers verkry word, die toewyding van die boodskap wat aan die Adventiste van " Filadelfia "* in Openb. 3:7 gerig is, definieer . Onder die verligting van Ellen Gould White se geïnspireerde pen word Adventisme verryk met 'n lig wat deur God in Jesus Christus geheilig is. Sy talle geskrifte lig die sluier op oor vorige ervarings wat heeltemal onbekend is aan mense. Waar moontlik word "Sewendedag-Adventisme" verteenwoordig, maar selde in groot getalle; wat nogal gerusstellend is, aangesien daar “ *baie geroepe maar min uitverkore* ” is. Ongelukkig is hierdie amptelike getal steeds te groot omdat die aantal lidmate deur erfenis toeneem tot nadeel van die ware geloof wat eers geopenbaar word wanneer dit op die proef gestel word soos in 1843 en 1844.

Dit was toe dat ek in 1980 deur die Gees na die Sewendedag Adventistekerk gelei is. Vyf jaar gelede het ek 'n kragtige visioen gehad wat geen Bybelse verduideliking gehad het nie. Toe het ek probeer om die profesie van die Apokalips te verstaan, oortuig dat hierdie vreemde en obskure boodskap 'n outentieke goddelike lig verberg het. Ook het my ontdekking van Adventistiese verduidelikings gereageer op my dors na begrip. Dit was toe dat hierdie keer, gedoop, gelei deur God, die Apokalips vir my 'n betekenis en 'n verduideliking aangeneem het wat logies gemaak is deur die boodskap van Daniël 8:14; die sleutelpers van die Adventiste-ervaring van 1843 en 1844. Deur tabelle te konstrueer wat parallel loop met die temas van die Letters van die Seëls en die trompette, het die voltooiing van die projek wat deur God geprofeteer is, duidelik en logies voorgekom. Die geleefde ervaring het die betekenis van die visie wat in 1975 ontvang is, bevestig; God het my geheilig vir profetiese werk. Die verduidelikings wat gegee is aan die profesieë van Daniël en Openbaring, is geleer uit die teorieë wat deur die pioniers van die werk ontwikkel is. Baie tyd het verloop en baie groot gebeurtenisse het plaasgevind wat nuwe betekenis aan die profetiese tekste gegee het. Dus het die parallelisering van die drie temas van Openbaring my gelei om die datum 1994 te ontdek en vas te stel as die einde van die " *vyf maande* " wat in Openbaring 9:5-10 geprofeteer is. Aangesien die datum 1844 in Openbaring **die skakel is** van twee eras wat deur God geoordeel word, eindig die werklike " *vyf maande* " of 150 jaar in 1994. En hierdie datum is net so belangrik vir Adventisme in 1994 as wat 1844 was vir Protestantse, Anglikaanse en Katolieke Christene wat destyds ontbering ervaar het. In 1994 het die toets gebaseer op die aankondiging van Christus se wederkoms net so effektief geblyk te wees in die ontmaskering van die geloof van skynheiliges as in 1843 en 1844. Hierdie drie ervarings is opeenvolgend, maar van toenemende belangrikheid, want die lig wat in 1994 verwerp en verag is, is oneindig beter as dié van 1843 en 1844. Met geduld het God op hierdie datum gewag om aan sy uitverkorenes 'n volledige

verligting van al sy profesieë van Daniël en Openbaring te bied, en tradisionele en institusionele Adventisme het dit gewaag om dit te verag en te verwerp, wat die weiering deur die uitstraling van die draer van die boodskap bevestig het. Die sistematiese teenkanting teen 'n datum wat die wederkoms van Jesus Christus aankondig, het gelei tot die onkunde oor al die verduidelikings wat die profesie duidelik, kragtig en logies maak, dit wil sê, geloofwaardig. Daarom het God self hulle verwerp en hulle oorgelewer aan die laer van die gevalle, reeds voorheen getoets en geoordeel. Vir diegene wat in die 1994-geloofstoets verkies is, is daar nie meer enige sprake van die aanneem van die vorm van 'n instelling nie; die verwerpte amptelike vorm was inderdaad die laaste. Die verbintenis wat met die God van die hemel gevestig word, is nie gebaseer op 'n etiket nie, al die wat bestaan, is misleidend en leuensagtig. Die skakel, die ware een, is gebaseer op 'n gemeenskap van hemelse en aardse geeste. En wanneer hierdie gemeenskap werklik is, is die vrug van die lig oorvloedig. Dus, volgens die beginsel " *aan hom wat het, gee 'n mens* ", het die Here my in 2018 wonders laat ontdek waaraan ek nie eers gedink het nie, aangaande die profetiese subtiliteite van sy heilige en koninklike wet van die tien geboorte, en die datum van die ware wederkoms van Christus wat vir die lente van 2030 geskeduleer is.

Sedert 1980 was ek nog altyd oortuig dat die geskiedenis van die aarde oor sesduisend jaar gebou is, maar deur die geboortedatum van Jesus Christus as basis vir berekening te neem en nie dié van sy dood nie, kon my berekeninge nie slaag nie. Dit is ten spyte van die regstelling van die datum van sy ware geboorte wat ses jaar voor die datum wat tradisioneel aan hom toegeskryf word, plaasgevind het. En hierdie regstelling het die datum 1994 die jaar 2000 van ons era gemaak, of, in teorie, die jaar 6000 van die goddelike program. Die fout wat God verberg het, het die keuse van geboorte betref en nie dié van sy dood nie, wat 'n goeie lesing van die geskrifte van Ellen G. White reeds voorgestel het, want sy het dikwels melding gemaak van die "sesduisend jaar", maar ek het nie die idee opgemerk om die einde van die eerste vierduisend jaar op die tydstip van die dood van Jesus Christus te plaas nie. En om presies en eerlik te wees, ek het hierdie idee verwerp wat die gehoopte en verwagte wederkoms van die verheerlikte goddelike Christus te ver teruggedruk het. Maar feite is hardkoppig en tyd het aangestap en in 2018 het die verwerpte idee homself uiteindelik aan my gedagtes opgedring. Deur die amptelike datum van Jesus se dood in 'n Joodse kalender te ontdek, is die datum van sy wederkoms verstaan. Maar hier weer regverdig geloof in die korrekte interpretasie van Daniël 9:27 die ontdekking en bevestiging van die datum van 3 April 30. Inderdaad, volgens Daniël 9:27, het Jesus gesterf in die middel van 'n profetiese " week " van sewe jaar, maar ook van sewe werklike dae. Dit was genoeg vir my, saam met my mededienskneg en broer in Christus, Joël, om in hierdie Joodse kalender die week te vind waarin die Joodse Pasga in die middel van die week plaasgevind het, dit wil sê, van Woensdagaand tot Donderdagaand: 3 April 30, het perfek ooreengestem met hierdie konfigurasie. Jesus sal dus 2000 jaar later terugkeer, dit wil sê in die lente van 2030, en nie vir Pasga 2030 wat 14 dae later kom nie; wat betekenis gee aan hierdie woorde van Jesus wat in Matt. 24:22 aangehaal word: " *En as daardie dae nie verkort was nie, sou geen vlees gered word nie; maar ter wille van die uitverkorenes sal daardie*

dae verkort word . " Die vakansiedae word deur God vasgestel op grond van simboliese numeriese waardes. Die getal "14" verteenwoordig twee keer die getal "7" wat die " *seël van God* " is. Maar die algehele berekening van die tyd van sesduisend jaar berus nie op hierdie simboliek nie, aangesien dit die beeld is wat deur die ses onheilige dae van die week geprofeteer word. In die lig van die kennis van die vorm wat die finale toets van geloof gebaseer op getrouheid aan die heilige Sabbat wat deur God geheilig is, moet aanneem, neem die uitdrukking " **maar ter wille van die uitverkorenes sal daardie dae verkort word** " die vorm aan van 'n bevestiging van Jesus se belofte om in te gryp om sy laaste uitverkorenes te red, voordat die dodelike bevel wat deur die rebelle uitgevaardig is, teen hulle toegepas word. Trouens, God het sy program vir die mensdom in die aardse en hemelse lewe gegraveer, deur die jaar en die sesduisend jaar te laat begin met die lente-equinox wat etimologies beteken: eerste keer; die een wat God vir sy waarlik uitverkore volk gekies en verlos het deur sy soendood in Jesus Christus, " *die Lam van God wat die sondes van die wêreld wegneem* " van wie Hy sy uitverkorenes red.

Die les wat geleer moet word oor datums wat gekonstrueer word deur profesieë oor getalle wat deur God gekies is, is dat hulle slegs waarde het in soverre hulle geestelike gebeurtenisse met baie ernstige en belangrike gevolge aandui. In 1844 is die Protestantse geloof, in al sy denominasies, deur God veroordeel en verwerp. Die verbinding met hom is slegs moontlik deur die Sewendedag Adventiste pad. Maar in 1994 is die laaste instelling op sy beurt deur God getoets en verwerp. En hierdie keer bly die skakel met God slegs moontlik vir andersdenkende Adventiste wat deur hul werke getuig van 'n ware liefde vir die waarheid wat deur sy Gees geopenbaar word. Valse godsdienstige bewerings het heeltemal nutteloos geword. Profesie het die standaard geopenbaar van diegene wat God red en diegene wat Hy veroordeel. Hy wat die verduidelikings van Daniël en Openbaring ken, deel die kennis van sy oordeel met God: Bedoel Daniël nie: "God is my Regter" nie? En beteken Apokalips nie "Openbaring" nie? Saam "openbaar" hierdie twee boeke aan sy uitverkorenes die ware "Oordeel" wat God oor die mensdom en die godsdienste van die aarde bring omdat hulle nie ooreenstem met die vereiste geopenbaarde model nie.

Ek het tot dusver slegs met gekonstrueerde datums vanaf 1844 en verder gehandel, maar voor hierdie tyd van herstel van Sy waarheid, in Daniël, laat God Sy uitverkorenes toe om die datum van Sy aardse bediening te ontdek deur middel van die " *70 weke* " wat in Daniël 9:24 genoem word: " *Sewentig weke is oor jou volk en oor jou heilige stad bepaal, om die oortreding te volbring en om 'n einde te maak aan die sondes en om versoening te doen vir ongeregtigheid en om ewige geregtigheid aan te bring en om die gesig en die profesie te verseël en om die Allerheiligste te salf.* " "Die besonderhede wat die berekening toelaat, word in vers 25 gegee, wat volg: " **Weet dan en verstaan!** " *Van die tyd dat die woord gespreek is dat Jerusalem herbou sou word tot die Gesalfde Een, die Heerser, sal daar sewe weke en twee-en-sestig weke wees, die strate en die slote sal herbou word, maar in moeilike tye.* »

As God nie die moontlikheid wou wegsteek om die datum van Jesus se aardse bediening te bekom nie, dit wil sê die datum van sy eerste koms, is dit vir

ons die beste bewys van sy voorneme om ook, maar slegs op die tyd wat Hy gekies het, die kennis van die datum van sy ware glorieryke wederkoms te openbaar. As jy dus onder sy uitverkorenes is, sê Hy ook vir jou: “ **Weet dit en verstaan!** ”. Die verduidelikings is talryk en nou stewig gevestig.

Met hierdie dinge gesê, wat is die waarde, rol en plek van die Sabbat? Die waarde daarvan is enorm vir God en Sy uitverkorenes, want dit is deur God geheilig as die sewende dag, die dag na die goddelike skepping of vorming van die mens. Jesus was dus reg toe hy gesê het dat die Sabbat vir die mens gemaak is en nie andersom nie. Maar juis as God dit vir die mens gemaak het, is dit omdat Hy wil hê dat dit nougeset deur sy menslike skepsels onderhou word en die Sabbat sal deur die geskiedenis van die lewe geëer word deur mense wat 'n geseënde verhouding met Hom aangaan. Dit is die geval vir al die afstammeling van Adam wat deur sy derde seun genaamd Set (as die geheiligde sewe) na Noag oorgaan, wat dit op sy beurt aan sy afstammeling oordra. Dan roep God Abram om Hom te dien en leer hom sy wette, sy insettinge en sy gebooe, insluitend, natuurlik en baie logies, die Sabbat. Kennis en respek vir die orde van tyd gebaseer op die sewedaagse week getuig hiervan. Op hul beurt sou sy afstammeling Isak en Jakob hierdie praktyk van goddelike verordeninge voortsit, maar na die vestiging van die Hebreeuse volk in Egipte, oorweldig deur Egiptiese korrupsie en uiteindelik onderwerp aan Egiptiese slawerny, het die Hebreërs goddelike reëls heeltemal laat vaar. Die slaaf was nie geregtig op enige rusdag nie en is die voordeel van die sewende rusdag ontnem. Sodra hulle van die Egiptiese juk bevry is, is die Hebreeuse volk deur God die dorre en droë woestyn na die berg Sinai in Arabië gelei (Gal. 4:25), en nie na die suide van die Egiptiese skiereiland soos die menslike tradisie beweer nie, om sy wet van die tien gebooe aan hulle voor te lê en dan in privaat vergaderings die oorsprong van die skepping aan Moses te openbaar. Hier moet jy verstaan dat Israel in hierdie antieke verbond saamgestel en gevorm word uit 'n voorbeeld van 'n rebelse mensdom, vir wie gehoorsaamheid uiters onaangenaam is. Omdat God weet met wie Hy te doen het, skeep Hy 'n skrikwekkende konteks vir hierdie amptelike openbare proklamasie: Hy verander die berg Sinai in 'n oond, laat die aarde bewe en laat die lug weergalm met die geluid van donderslae te midde van weerlig. Die mense wat hierdie dinge gesien het, was so verskrik dat hulle Moses gevra het dat God stil moet bly. Met die vierde gebod beveel God 'n rus op die sewende dag, maar ten spyte van die voordelige karakter daarvan vir diegene wat dit beoefen, word die Sabbat sleg ontvang deur opstandige geeste omdat dit deur God beveel is; wat dit aan hulle die swaar en gewigtige aspek van 'n " *las* " gee, 'n term wat God gebruik om dit subtiel aan te dui in Openb. 2:24: " *Aan julle almal wat in Thiatire is, wat hierdie leer nie het nie, en wat die dieptes van Satan nie geken het nie, soos hulle sê, sê Ek vir julle: Ek sal geen ander las op julle lê nie;* " Deesdae het dieselfde haat teenoor gehoorsaamheid sedert Mei 1968 in Frankryk aanleiding gegee tot hierdie proteslagspreuk van die studente in opstand: "dit is verbode om te verbied." So hulle is nie diegene wat plesier sal skeep in gehoorsaamheid aan God nie, veral omdat een van hulle ander slagspreuke is: "nóg God nóg meester." Inteendeel, sy laaste uitverkorenes wat in sy wonderlike hemelse lig bad, is lief daarvoor om God te gehoorsaam. Want gehoorsaamheid is die enigste manier

waarop hulle kan reageer op die liefde wat God in Jesus Christus aan hulle bewys het. Gehoorsaamheid is dus 'n swaar " *las* " vir alle opstandige geeste, maar " 'n *soete en ligte las* " vir diegene wat God liefhet na die beeld van die getuie wat deur Jesus Christus gegee is. Sodat hierdie goddelike gebooe vir hulle die aspek van wyse uitnodigings aanneem om die pad van ware gedeelde geluk aan te pak.

In Daniël 8:13 lys God die "oorsaak" en die gevolge "van sonde" in volgorde, wat presies is wat vers 12 wat dit voorafgaan, sê: "Die leer is gegee met die voortdurende offer vanweë sonde; die horing het die waarheid neergewerp en **in sy pogings geslaag** –" Deur "sonde" as die "oorsaak" van die vloek aan te haal, openbaar die Gees die oorsprong van die bose: in 321, die verlating van die praktyk van sy heilige Sabbat, die tema van die vierde van sy tien gebooe, waarvan die oortreding juis in sy oë 'n baie ernstige " **sonde** " uitmaak wat ernstige en verskriklike gevolge dra en daarom " **veroorsaak** " vir Christene wat skuldig is aan hierdie oortreding. Die eerste van hierdie gevolge is dat hulle in 538 oorgelewer word aan die vervolgende despotisme van die Romeinse pouslike " **horing** " wat in hierdie vers aangehaal word. " *Die Waarheid Neergewerp* " het betrekking op die plan van Christelike verlossing, God se gebooe en verordeninge; dade wat verlossing onmoontlik maak. In Openb. 8 word hierdie straf voorafgegaan deur 'n ander straf, die eerste van die tema van die " *trompet* " wat gekom het om die ... te slaan. skuldige Christelike Weste in die vorm van die barbaarse invalle vanuit die Ooste en die Noorde.

In Daniël 8:13 sê God vir ons deur Daniël: " *Ek het 'n sekere heilige hoor spreek; en 'n ander heilige het aan die een wat spreek, gesê: Hoe lank sal die gesig van die voortdurende offer en van die sonde wat verwoesting veroorsaak, vervul word? Hoe lank sal heiligheid en die leer vertrap word?* " Ek herinner u hier daaraan dat die woord "offer" deurgehaal is, deurgehaal, as gevolg van die afwesigheid daarvan in die oorspronklike Hebreeuse teks. Die byvoeging daarvan verdraai die betekenis van die goddelike boodskap en maak dit onverklaarbaar. In hierdie toneel laat God twee heiliges spreek wat weer in Daniël 12:5 as manne sal verskyn: " *En ek, Daniël, het gekyk, en kyk, twee ander manne het gestaan, die een aan hierdie kant van die rivieroewer en die ander aan die oorkant van die rivieroewer.* » Dieselfde vraag word deur hierdie " **twee manne** " in vers 6 opgeneem: " *Een van hulle het vir die man in linne bekleed, wat bo die water van die rivier gestaan het, gesê: Wanneer sal die einde van hierdie wonders wees?* " So, onder twee beelde, illustreer God die tyd van die spilpuntdatum 1843-1844, die tydperk waartydens die toets van geloof gebaseer op die herstel van die leerstellige waarheid van verlossing in Christus voltrek is; dit, met die doel om die begrip wat sy apostels daarvan gehad het, te herstel. In Daniël 12:11 en 12, noem die Gees lengtes van dae-jare, 1280 en 1335, wat, beginnende in 538, die datum van die verwydering van die "daaglikse" van Jesus Christus deur die heersende pousdom, die twee datums 1828 en 1873 konstrueer wat die spilpuntdatums 1843-1844 omring; tye wat die oorgang aandui tussen die geloof wat Sondagsrus beoefen en die eerste gekose heiliges wat die herstellende Sabbat onderhou, dit wil sê, die rolle wat deur die " *twee manne* " van die visioen van Daniël 12:5. Hulle blyk geskei te word deur die moordenaarrivier, aangesien dit Tigris genoem word, vertaling van die naam " *Hiddekel* " aangehaal in Daniël 10:4: " *Op die vier-en-*

twintigste dag van die eerste maand was ek aan die oewer van die groot rivier, dit is die Hiddekel . " » En hierdie beeld van 'n moordenaar- en mensvreter-tier wat aan die toets van geloof onderwerp word gebaseer op Daniël 8:14, word bevestig deur die beeld van die val van die sterre wat dit in 1833 in die VSA geprofeteer het en sodoende die profetiese aankondiging van die " sesde seël " in Openb. 6:13 vervul het: " en die sterre van die hemel het op die aarde geval, soos 'n vyeboom sy ontydige vye afgooi wanneer dit deur 'n sterk wind geskud word. "

Die Sabbat is vir die mens gemaak en die nut daarvan is tydelik en ewigdurend, gekoppel aan die tyd van die keuse van die menslike uitverkorenes. En die groen vye in die aangehaalde vers simboliseer die Christene wat, onder andere goddelike waarhede, die praktyk van die ware Sabbat geweier het; dus verkies hulle om die Sondag van die Rooms-Katolieke tradisie te eerbiedig eerder as die ware sewende dag wat deur God geheilig is. Ons moet die sewende-dag Sabbat, voorlopig en beperk in tyd, onderskei van die een wat dit profeteer: die groot Sabbat van die sewende millennium wat God aanbied en profeteer as 'n sewende dag. Die sewende millennium bly egter gekoppel aan die tema van sonde, aangesien die heiliges in die hemel besig sal wees om dooie sondaars te oordeel. Dit het ook 'n voorlopige karakter. Dit is eers na die " laaste oordeel " en die uitwissing van die gevalles in " *die poel van vuur van die tweede dood* " dat die ewige tyd op die aarde sal begin, hernu en verheerlik deur God, vir sy uitverkorenes, wanneer sonde slegs in hulle herinneringe sal bly; want die verlossing van die uitverkorenes deur Jesus Christus sal vir ewig bewaar word in die geheue van die begunstigdes; en dit sal die beste rede wees om hulle liefde vir sy persoon vir ewig te verleng, soveel so dat sy demonstrasie van liefde vir hulle deur sy pynlike boetedoening verhewe, onvergelykbaar en onvergeetlik was.

Die bevel van Daniël 8:14 bevestig duidelik die begin van die herstel van die waarheid wat deur Rome verdraai is. En die verkrygte datum, die lente van 1843, merk die einde van die voorlopige verhouding, tot die nuwe " *las* ", van God met die verskillende Christelike vorme van Protestantisme. In die lente van 1843 het God sy vorige verbonde beëindig en Christene van alle gelowe 'n gelyke geleentheid gebied om hul verhouding met Hom uit te brei. Om hierdie gelukkige resultaat te bereik, sal hulle aan sy nuwe vereistes moet voldoen: ywer vir sy waarheid en aandagtige en passievolle luister na sy profetiese openbarings, anders sal hulle in 1844 definitief deur hom verwerp word. Hierdie bevraagtekening van die Protestantse geloof is genoeg om menigtes mans en vroue te verbaas, maar dit is nietemin deur God aangekondig en geprogrammeer vir die lente van 1843 in Daniël 8:14. Hierdie datum 1843 was dus noodlottig vir Protestantisme wat bevraagteken is, maar intendeel, die datum 1844 het die einde van die toets en die seleksie van die eerste Adventiste gemerk wat die praktyk van die Sabbat as 'n teken van hul behoort aan die Skeppergod ontvang het, nadat Hy hul geloof aan die toets onderwerp het. Maar dieselfde datum het ook die definitiewe kollektiewe verwerping van Protestantse leerstellings wat die Sondag wat deur Rome ingestel is, eerbiedig, bevestig.

Die hemelse blik

Die hemelse blik is die absolute teenoorgestelde van die aardse blik, en om hierdie waarheid te staaf, sien ek niks beter as hierdie stelling van die lewende God wat in Jesaja 55:8-9 aangehaal word nie: “ *Want my gedagtes is nie julle gedagtes nie, en julle weë is nie my weë nie, sê YaHWéH. Soos die hemel hoër is as die aarde, so is my weë hoër as julle weë en my gedagtes as julle gedagtes.* »

Die verskille geld op alle gebiede: die mens is sterflik, God is onsterflik, ewig; die mens is feilbaar, God is onfeilbaar; Die mens is goddeloos en verganklik, maar God is heilig en regskepe en heeltemal onverganklik.

In God se hemel is die getroue engele een hart en een siel, wat in harmonie vibreer met die ritme wat deur die ewige Gees God gegee word. Aan die ander kant, op aarde, is mans strikke vir mekaar. Hulle plaas dwaaslik hul vertroue in die wet van getalle en trap uiteindelik in die strik van krag wat deur eenheid verkry word. Die hele aardse geskiedenis van die sondige mensdom berus op die beginsel wat Jean de la Fontaine in sy fabels voorstel, so waar en so opvoedkundig: "die rede van die sterkste is altyd die beste." En die titel kan Bybels wees: "Die Wolf en die Lam." Paulus het ons in Matteus 7:15 gewaarsku teen “ *roofsugtige wolwe in skaapsklere* ”: “ *Pasop vir die valse profete. Hulle kom na julle toe in skaapsklere, maar van binne is hulle roofsugtige wolwe.* ” "Hierdie waarskuwing word gegee deur God, wat die werklikheid van dinge so goed ken. En as hierdie raad meer ernstig opgeneem was, sou menigtes mense kon vermy het om in verleidelike strikke te trap. Ek moet dus u aandag vestig op die strik van sentimentaliteit sonder om die gevoel van gevoelens te veroordeel. Die gevoel van liefde is volkome legitiem tussen 'n man en vrou en tussen die paartjie en hul kinders; dit is selfs meer legitiem wanneer dit ervaar word vir ons hemelse Vader, die ware Vader van ons lewens."

Wanneer verval gevoel in sentimentaliteit wat sy perverse vorm uitmaak? Wanneer dit 'n mens blind en doof maak vir enige ander argument van waarheid wat die werklikheid van 'n situasie verduidelik. Hierdie geestelike blindheid verhoed dat ons brein kan redeneer en ons oorlewingsinstink is verlam. Dit is dan dat "die skaap gereed is om deur die wolf verslind te word." In hierdie toestand verdedig die menslike siel homself nie meer nie, die demone kan volkome beheer daaroor neem. En onnodig om te sê, wanneer hierdie menslike siel dwelms of min of meer mediese kalmeermiddels gebruik, word die werk van hierdie demone aansienlik vereenvoudig. Hulle word die ware vlieëniers van die duiwels besete en bewoonde siel. Maar weereens, hierdie demone hoef nie hul teenwoordigheid deur verdagte abnormale gedrag te openbaar nie. Vir baie mense, die duiwelse of demoniese kwyl, bewo of skree onweloweglike taal. Dit is waar dat sulke gevalle tydens Jesus se bediening op aarde ontstaan het en Jesus hulle genees het. Maar hierdie voorbeelde is nie volledig en uniek nie; alle situasies, selfs die kalmste en oënskynlik normale, verberg ware demoniese besetenheid. As bewys noem ek die geval van Petrus, deur wie se mond die duiwel vir 'n oomblik met Christus gepraat het en dinge gesê het wat uit die hart van Petrus gekom het, vol liefde vir Jesus: hy sê slegs vir Hom oor sy versoeningsdood, wat hy aankondig: " *Mag God verhoede, Here!*" Dit sal nie met jou gebeur nie ! "En Jesus het dadelik hierdie verskriklike woorde vir hom gesê: " *Gaan weg agter My, Satan!*" » ; maar laat ons

dit in Matt. hersien. 16:21 tot 23, die volgorde van gebeure: “ *Van toe af het Jesus begin om aan sy dissipels bekend te maak dat Hy na Jerusalem moes gaan en baie van die ouderlinge en owerpriesters en skrifgeleerdes moes ly, en gedood word en op die derde dag opgewek word.* Let noukeurig op hoe ons in hierdie ervaring die strategie vind wat die duiwel met Eva, die eerste sondares in die menslike geskiedenis, gebruik het. In hierdie vers kondig Jesus die reddingsprogram van God se plan aan die versamelde dissipels aan wat almal gesamentlik sy woorde hoor. Die vers wat nou kom, gee ons 'n belangrike verduideliking: om met Jesus te praat, neem Petrus hom eenkant toe: “ *Petrus het Hom eenkant toe geneem en Hom tereggewys en gesê: Mag God verhoede, Here! Dit sal nie met U gebeur nie.* » Petrus laat sy menslike hart spreek, want hy het Jesus lief en die idee om Hom te sien sterf, maak hom hartseer; hy verwerp haar. Die duiwel is nie onbewus van sy gevoelens nie, maar hy sal dit gebruik om Jesus op sentimentele wyse te versoek om Hom te dryf om hierdie dood te verwerp wat diegene wat Hom liefhet, hartseer sal maak. Hy weet dat Jesus nie ongevoelig is vir die liefde wat sy dissipels Hom toon nie. Maar Jesus weerstaan sy eie gevoelens en verstaan waar hierdie versoeking vandaan kom en reageer dadelik: “ *Maar Jesus het omgedraai en vir Petrus gesê: ‘Gaan weg agter My, Satan! Jy is 'n skandaal vir my; want julle gedagtes is nie die gedagtes van God nie, maar die gedagtes van mense.* ” Hierdie laaste uitdrukking, onderstreep in vetdruk, onthul die aardse situasie waar twee kampe veg: dié van God en sy gedagtes en dié van mense met hul demoniese gedagtes. In werklikheid rig Jesus sy boodskap aan die duiwel wat Hom versoek deur Petrus wat na Hom kyk en met Hom praat. Jesus, meer as enigiemand anders, moes versigtig gewees het vir diegene wat Hom liefgehad het, maar was dit net Hy? Is dit nie dieselfde vir ons, sy dissipels en broers van die laaste dae nie? Waarom sou die duiwel ons spaar? Is die doel van sy verlenging van die lewe op aarde nie om al sy dissipels te laat verlossing verloor, indien moontlik, tot die einde nie? Hierdie vrae is slegs bevestigende antwoorde. Ja, dieselfde vyand sluip om ons te verslind soos die wolf wat die skape verslind, nooit tevrede nie. In ons moderne era is sentimentaliteit die basis van humanistiese gedagtes en bewegings. Ek is 'n Adventis, nie 'n humanis omdat ek 'n deïs is nie. En my keuse is beredeneerd en redelik omdat niemand soveel wil hê en gedoen het soos God om die mens te red en hom ware ewige geluk te bied nie. Humanisme plaas die mens bo alle waardes. Jammer humaniste, maar vir my, die grootste, die hoogste is God wie se “ *weë ver bo die weë* van mense is”. Ek is lief vir die konsep wat God van die mens het en wat Hy aan ons voorgehou het in Jesus Christus, die perfekte Man wat sensitief is vir die liefde van diegene wat Hom liefhet en al sy waardes van geregtigheid, deernis en selfverloëning liefhet; die unieke en perfekte model wat ons moet navolg.

Die bemeestering van emosies is die hoofkwessie wat die kamp van die uitverkorenes kenmerk. Die eerste persoon op aarde wat met die probleem van sentimentaliteit gekonfronteer is, was Adam, en hy het nie die voordeel van enige voorheen ervaarde en geleefde les gehad nie. Hy het Eva hartstogtelik liefgehad en gevoel hy kon nie sonder haar lewe nie. God se doel is bereik: in hul versmelte toestand was hulle waarlik “ *een vlees* ”. Maar hierdie resultaat, wat grens aan die sublieme in sy profetiese interpretasie van Jesus Christus en sy Kerk, sy

Uitverkorene, was rampspoedig op die menslike vlak en die eerste demonstrasie dat sentimentele mag 'n mens kan vernietig. Sedert Adam het menigtes mense van beide geslagte geweier om die pad van verlossing aan te pak as gevolg van die gevoelens wat hulle oorheers het. Ek vrees sentimentaliteit en sentimentaliteit soos die pes, so dodelik is hulle vir die menslike siel. Ek is sensitief, tot die punt dat ek trane stort in veral emosionele situasies, maar wanneer dit by Bybelse waarheid kom, is ek kliphard en onbuigsaam. Ek het betaal om te sien en te leer, om so op te tree. Ek het gesien hoe 'n besonder perfeksionistiese broer God se ondersteuning verloor het as gevolg van sy baie en oordrewe sentimentele karakter. Ware liefde is wat Jesus demonstreer: Hy huil wanneer Hy lyding sien, maar gee nooit afbreuk aan sy beginsels van geregtigheid nie. En dit is wat die mens baie selde regkry. Om lief te hê, terwyl ons permanent regverdig bly, sonder die hulp van God in Jesus Christus, is eenvoudig onmoontlik. Demone het 'n groot voordeel bo mense: hulle is nie vleeslik nie en is ongeslagtelik. Die enigste ding wat hulle in gees met mense deel, is die begeerte na vryheid wat hulle daartoe gelei het om teen God en sy regering te rebelleer. So tree mense op dieselfde manier op, maar hulle is ook slagoffers van vleeslike wette, begeerte, afguns, wellus, kwaadwilligheid, wreedheid, geweld selfs tot moord, wanneer dit vir hulle nodig lyk.

Voordat Hy Homself in Jesus Christus aangebied het, het God die standaard van Sy hemelse blik bekend gemaak toe Hy Sy Israel gedurende die 40 jaar van beproewinge uit die heilige tabernakel gelei het. Hy het ware geregtigheid gevestig deur aan elkeen volgens sy behoefte te gee, maar oordaad te verbied, soos bevestig deur hierdie voorbeeld in Eks. 16:18-19-20: “*Toe het hulle met die omer gemeet; hy wat meer ingesamel het, het niks oorgehad nie, en hy wat minder ingesamel het, het niks te kort gehad nie. Elkeen het ingesamel wat hy nodig gehad het vir sy voedsel. Moses het vir hulle gesê: “Laat niemand daarvan tot die môre toe oorbly nie.” Hulle het nie na Moses geluister nie, en sommige het sommige tot die môre toe laat bly; maar wurms het daarin gekom, en dit het sleg geword. Moses was kwaad vir hierdie mense.*”. Hy het dus die mensdom 'n waardevolle les op individuele vlak gegee, want die mensdom, gelei deur die duiwel, is nie in staat om dit kollektief in die praktyk te bring nie. Alle menslike ongelukkigheid lê in die begeerte van sekere wesens om hul medemens te oorheers en hul rykdom voortdurend te vermeerder; en hierdie domineerders in drome of in aktiewe krag konfronteer mekaar, tot die punt dat hulle mekaar beveg in oorloë wat duur is in lewens en materiaal. Die goddelike les wat deur die aanbod van manna gegee word, nooi die uitverkorene uit om nie op sy louere te rus nie. Hy moet leer om in alles, in elke nood, dag na dag op God te vertrou. Hy wat ryk word, draai hom van God af omdat hy sy vertroude plaas in wat hy op aarde besit. Hy voel nie meer afhanklik van God se vrygewige goedheid nie, draai hom van Hom af tot die punt dat hy Hom vergeet en, in die ergste geval, glo hy nie meer in sy bestaan nie.

Gedurende die heerskappy van koning Salomo het die vrede wat deur God gegee is, tydelik die lewe van die mense wat die goddelike wet gerespekteer het, bevoordeel. Maar na Salomo se dood het die rusies hervat totdat Israel in twee kampe verdeel was. Die situasie wat onder Salomo ervaar is, is nooit herhaal nie,

van sy tyd tot ons s'n. Skeiding het die uiterste teken van goddelike vloek geword. En in hierdie opsig moet ons let op die ontelbare skeidings wat ons aan die einde van 2022 in ons Westerse menslike samelewing kan waarneem. Ek haal aan, die skeiding van politieke blokke wat bipolar geword het; die skeiding van gesinne en paartjies, toename in egskeidings en verwerping van die huwelik ten gunste van saambly; die skeiding van godsdienste, alles te wyte aan die reg op verskil en bowenal aan egosentrisme, maar terselfdertyd sien ons onnatuurlike alliansies. Getroude man met man, vrou met vrou, gewettigde drietal, omgang met diere; nasies met nasies vir alliansies wat ook 'n bipolêre aspek aanneem wat vanaf die einde van die Tweede Wêreldoorlog vanaf 1945 opgebou is; opponerende blokke van Oos en Wes. Maar sommige van hierdie etniese en godsdienstige mengsels berei ware dramas voor, so potensieel ploffbaar is hulle. Frankryk, wat humanistiese waardes verhef, getrou aan hierdie beginsel, het emigrante van oor die hele wêreld op sy grondgebied verwelkom. Dus, individualistiese Franse mense, vir wie familie geen waarde meer het nie en wat al die perverse moderne en antieke sedes aanneem, bestaan sy aan sy met konserwatiewe buitelanders met patriargale en godsdienstige waardes wat tradisioneel eeue en millennia lank van vader tot seun geërf is. Sedert 1995 het bloedige gebeure wat deur Moslem-krygers gepleeg is, sporadies, die land gewaarsku teen die finale risiko wat hierdie onsamehangende mengsel inhou. Maar so doof as wat die Jode gedurende hul bestaan vir hierdie waarskuwings was, wou die Franse nie verander nie; maar kon hulle? Is dit nie reeds te laat om terug te draai nie? Die antwoord lê steeds in die kennis van goddelike openbarings. Die vraag word nie in hierdie terme gestel nie en dit verloor selfs sy rede vir bestaan, want God het sy verlies lankal opgelos, en sy riskante keuses bevestig slegs sy finale lot wat deur die God van geregtigheid bepaal is. Sy het sommige van haar toekomstige eksekuteurs verwelkom, gehuisves, gevoed, geklee en opgevoed.

Die hemelse blik is teenoor die aardse blik wat sy vyand is. Want selfs in tye van vrede, tussen God en mense, duur oorlog voortdurend voort. Dit is hoekom die lang jare van vrede, godsdienstig sedert 1798, en burgerlik sedert 1945, misleidend was, tot die punt dat godsdiens grootliks laat vaar word en wanneer dit steeds manifesteer, is dit slegs om mense te mislei oor die oordeel van God, dit wil sê, vanuit die hemelse oogpunt, oor die menslike lewe en sy gebeure. Valse godsdienstiges dring daarop aan dat God slegs vrede gee, en hulle getuienis mislei menigtes wat slegs hierdie tipe boodskap wil hoor. Omdat hulle onkundig is oor die Bybel, die goddelike subtiliteite en die obskure profesieë daarvan, weet die slagoffers nie dat Jesus Christus in 2022, nadat Hy lank "*elke dag sy arms na opstandige volke uitgestrek het*", die begin van die uitwissing van die menslike spesie van stapel gestuur het nie. Dit sal progressief wees tot 2030 en sal deels te wyte wees aan kernoorlog, hongersnood en dodelike epidemies, en uiteindelik aan sy laaste sewe plae. Maar uiteindelik, na die lente van 2030, sal daar nie 'n enkele menslike siel op aarde oorbly nie. Maar volgens wat geprofeteer is, sal dit vir "*duisend jaar*" as sy enigste inwoner, Satan, die duiwel, bly bestaan. Dit sal sy universele tronk vir *duisend jaar* wees. Maar laat ons hierdie volledige gedeelte uit Jesaja 65:1 tot 5 weer lees, soveel lyk dit of dit ons tyd raak: "*Ek het gehoor wat nie gevra het nie, Ek het My laat vind deur die wat My nie gesoek het nie; Ek*

*het gesê: Hier is Ek, hier is Ek! Aan 'n nasie wat nie na my Naam genoem is nie. Ek het my hande die hele dag lank uitgestrek na 'n opstandige volk wat op 'n slegte weg wandel volgens hulle eie gedagtes; aan 'n volk wat My gedurig in my aangesig tot toorn terg, wat in tuine offer en wierook op bakstene brand; wat in grafte woon en in grotte vernag, **varkvleis eet en onrein dinge in hulle kanne het**; wat sê: Gaan weg, moenie nader aan My kom nie, want Ek is heilig! ... Sulke dinge is soos rook in my neusgate, soos 'n vuur wat altyd brand. Dit is wat Ek in Myself besluit het: Ek sal hulle nie stilmaak nie, maar hulle die straf laat dra ...*

Moet dus nie saam met diegene bid wat tot God bid vir vrede op aarde nie, want meer as ooit tevore is Jesus saam met sy engele besig om "nie vrede op die aarde te bring nie, maar die swaard ". Sy veragde geregtigheid eis menigtes sterftes en Hy sal hulle verkry. Hoe kon hy dit nie doen toe hy in Jesaja 5:20-24 gesê het: “ **Wee hulle wat sleg goed noem en goed sleg, wat duisternis lig maak en lig duisternis** , wat bitter soet maak en soet bitter! Wee die wat wys is in hul eie oë, en wat dink hulle is intelligent! Wee hulle wat dapper genoeg is om wyn te drink en dapper genoeg is om sterk drank te meng; wat die skuldige vir 'n geskenk regverdig en die reg van die onskuldige wegneem! Daarom, soos die tong van vuur die stoppels verteer en soos die vlam die droë gras verteer, so sal hulle wortel word soos verrotting en hulle bloeisel verwelk soos stof; want hulle het die wet van die HERE van die leërskaer verag en die woord van die Heilige van Israel verag. »

Aan die begin van hierdie vers verwyd God die verwarring wat tussen “ goed en kwaad ” gemaak word; wat ons terugneem na die begin van die skepping, die konteks waarin “ die vrug van die boom van die kennis van goed en kwaad ”, wat deur God verbied is, deur Eva en toe deur Adam geëet is. Hulle het dus die deur oopgemaak na die dood wat uiteindelik die hele mensdom aan die einde van die wêreld neem omdat dit op sy beurt van hierdie verbode vrug geëet het..., die hele mensdom verdien dus die dood, behalwe die uitverkorenes wat gered is deur die genade wat deur Jesus Christus geskenk is. Maar hierdie genade bevoordeel slegs diegene wat geroep is en wat Hy as sy eie erken en wat sodoende die geestelike status van uitverkorenes verkry.

Jesus Christus die Geneesheer van die uitverkorenes

Op hierdie Donderdag, 1 Desember ²⁰²², het ons goddelike Here my die genade gegee om verduidelikings te gee oor die fisiese kwale wat sy kinders laat ly. Hy herinner ons dus daaraan dat hy inderdaad die oppergeneesheer is; die dokter, wie se kennis in alle wetenskappe onbeperk is. En Hy alleen het al die antwoorde rakende die lewe en sy beginsels. Soos die titel van hierdie werk ons herinner, hoewel hulle deur tiene, honderde en duisende kilometers geskei word, vorm Christus se uitverkorenes, versprei oor die bewoonde aarde, sy nuwe Israel, wat Hy dag na dag na sy hemelse Kanaän lei. En net soos hy groot roem verwerf het deur te onthou dat siekte sy mense nie gedurende sy 40 jaar van swerftogte in die Arabiese woestyn aangetas het nie, openbaar hy vandag, maar reeds deur die geskrifte van Ellen G. White, aan ons die oorsake van ons lyding.

In 2022 het rugpyn 'n kwaal geword wat deur byna alle mense ervaar word, en in werklikheid bestaan hierdie spesifieke kwaal al sedert die skepping van die mens omdat dit voortspruit uit sy konstitusie. Die menslike liggaam bestaan uit twee oorvleuelende blokke wat deur die ruggraat verbind word: die onderste deel is die pelvis, die boonste deel is die ribbekas. Tussen hierdie twee elemente is die "lumbale" werwels wat die meeste in ons bestaan dag en nag aangetas word. Hulle is diegene wat die gewig en bewegings van die ribbekas ondersteun, wat horisontaal 360 grade kan kantel. Aangesien hulle in hoë aanvraag is, is hulle die eerstes wat die gevolge van ons bewegings sal ly. Die enigste voorbeeld onder alle soogdiere is dat die mens se natuurlike posisie is om regop te leef. En hierdie houding vereis groot beheer van balans wat gehandhaaf word deur 'n permanente aanpassing van hierdie ruggraat. Vreemd genoeg seer 'n mens homself minder gedurende die dag as snags wanneer hy op die vloer of op 'n bed slaap. Om ons kwale te kan genees, moet ons absoluut verstaan wat hulle veroorsaak. Waarom is ons nagte so vernietigend as ons gedink het ons sou voordelige herstel in slaap vind? Die verduideliking is soos volg, dit kan in twee woorde opgesom word: posisie en hernuwing van selle. Ons is die vernuwing van ons liggaam se selle die ergste en die beste verskuldig, afhangende van of hierdie vernuwing van ons selle in 'n natuurlike positiewe posisie vir ons hele liggaam of in 'n negatiewe posisie wat skadelik is vir ons hele liggaam of 'n spesifieke gelokaliseerde deel plaasvind. Wat gebeur wanneer ons gaan lê om te slaap? Ons liggaam reageer volgens die wet van swaartekrag: swaar areas sak in die matras in, dan ontspan ons spiere en senings tydens slaap en, deur hul eie gewig, krom die bekken en ribbekas, en die lumbale werwels wat hulle skei, hierdie afronding van die rug aan. Wanneer jy op jou sy lê, vernou die boonste gedeelte van die aansluiting van twee werwels en omgekeerd beweeg die onderste gedeelte uitmekaar. Dit maak nie saak of die posisie vir vyf of tien minute gehou word nie, maar ons nagte van rus duur ten minste 6 uur, tot 8 tot 10 uur vir sommige mense wat die behoefte voel. Daarbenewens, terwyl sommige mense dikwels gedurende die nag van posisie verander, verkies ander, soos ek, om op hul regter- of linkerkant te slaap; albei is ewe skadelik wanneer hulle die mens afhanklik hou. Onder die eerste liedjies wat God in my geïnspireer het, is "The Chained Ones" waarin ek die volgende sê: "Gewoonte is 'n wet waaruit 'n mens nie kan ontsnap nie; en wanneer ons dink ons het geslaag, oorheers dit ons meer as ooit tevore." Daarom moet ons om baie redes veg en ons lewens bevry van die verslawing van gewoonte. Omdat ons brein alles wat gereeld hernu word, in 'n gewoonte omskep. Waar is die gevaar? In die geval van slaap wat tydens 'n ruggraattorsie ervaar word, lê hierdie gevaar in die hernuwing van selle. Ons liggaam vernuwe voortdurend die selle waaruit dit bestaan. Dooie selle word deur die bloed gedreineer en geëvacueer en nuwe selle word gevorm om hulle te vervang. Hierdie voortdurende aksie wat sonder ons bewustheid plaasvind, herinner ons daaraan dat God ons aanhou skep. Hy het die mens eerste gevorm, maar aangesien doodsonde is, verseker Hy die hernuwing van selle wat in menslike liggame sterf. En hierdie wonderwerk word miljarde kere herhaal. As ons liggaam in die korrekte posisie is, is hierdie vernuwing slegs voordelig, maar as die posisie verkeerd is, word die gevolge daarvan rampspoedig. Wat gebeur wanneer die

gewrig van ons werwels vervorm word? Tussen die werwels is die werwelskyf wat die kontak tussen twee aangrensende werwels demping bied. In die vernoude boonste gedeelte in die sywaartse posisie is die vernuwing van die skyfselle beperk en in die vergrote onderste gedeelte word die vernuwing van die selle van hierdie skyf versterk en die skyf sit uit, omdat dit voordeel trek uit 'n vergrote ruimte. Snags omskep selvernuwing stadig maar seker 'n voordelige aksie in 'n skadelike aksie wat 'n werklike oorsaak van lyding sal word. Want gedurende die dag ly ons die pyn wat onbewustelik gedurende ons nagte opbou. Daar moet kennis geneem word dat hierdie vervorming van die lumbale werwelgewrig uiteindelik die senuwee vang wat die werwel deur die rugmurg verlaat, wat pyn in die rug veroorsaak en tot in die bene en voete strek. En die pyn word gevoel aan die kant waar die lumbale skyf vergruis is. So wat is die oplossing? Dit is die mens se verantwoordelikheid om inisiatiewe te neem om die korrekte belyning van sy werwels te beskerm. Wanneer jy staan of sit, moet die ondersteuning op die ruggraat reguit en vertikaal bly. Vermy sofas wat 'n afgeronde rugleuning aanmoedig of plaas 'n stewige, stewige kussing op nierhoogte. In die verlede het stoele 'n hoë, ongemaklike vertikale rugleuning gehad wat die sittende gedwing het om hul ruggraat in 'n voordelige vertikale belyning te bring. Hierdie praktyk het verdwyn omdat die mens die vernietigende gemak van ontspanning verkies het (op alle gebiede: fisies en geestelik). Maar vir die nag word 'n aanpassing nodig. Ons moet verhoed dat ons liggame rond word wanneer ons op een sy lê. Ek stel verskeie metodes voor wat bestaan uit die aanpassing van die bed of ons eie liggaam. Vir die bed: plaas 'n wig tussen die bokspring en die matras op middellyfhoogte, tussen die heupe en die ribbekas sodat die matras nie in hierdie area sink nie. Jy kan ook 'n opgerolde handdoek of enige ander produk soos 'n skuimroller onder die onderste laken plaas, maar in alle gevalle moet jy enige pyngevoel vermy wat gevoel word as die wig verkeerd geposisioneer is. Daarom is die ander metode om die liggaam self toe te rus; deur ons middellyf met 'n badstofhanddoek of beddegoed toe te draai totdat ons middellyf dieselfde grootte soos ons heupe en pelvis is. Deur ons liggaam te versterk en in stand te hou, word afronding van die ruggraat vermy. Dit is wanneer die wonderwerk van die lewe gebeur, jy genees jou siekte terwyl jy slaap, sonder medikasie, sonder enige dwelms, sonder enige fisioterapeut of chiropraktisyn of bloot 'n beensetter. Dit is steeds die hernuwing van selle wat die lumbale skyf in sy korrekte balans oor 360 grade sal herlaai. Hierdie vernuwing van selle duur voort tot die einde van die menslike lewe, wat wys hoe ver van hopeloos die situasie is wat deur die bese geskep is.

Toe ek die belangrikheid van slaapposisie besef, het ek besef dat daar baie ander gevolge is. Kom ons neem aan dat ons tussen 'n kwart en 'n derde van ons bestaan slaap en ek kom sê: "Sê vir my hoe jy slaap en ek sal jou sê wat jy is." Daar word gesê dat die selle in ons hele liggaam na sewe jaar heeltemal hernu word. Dit is rondom die ouderdom van 40 dat die heel eerste gevolge van slegte gewoontes wat sedert geboorte beoefen is, verskyn; en natuurlik, as 'n onvermydelike reël, en primêre oorsaak, die posisie van die liggaam wat tydens nagslaap ingeneem word. Wanneer jy op jou sy lê, is dit nie net die skyfies in jou lumbale streek wat skade ly nie, maar ook ons gesig en oë. Gedurende die nag rus

die kop op een van sy twee kante op die kussing, wat ek aanbeveel dik en ferm is om die 10 tot 15 sentimeter te bedek wat die kant van die gesig van die uiterste rand van die skouer skei; en hierdie onderkant wat op die kussing rus, word gedurende die hele slaaptijd vergruis; spierveranderinge word teweeggebring deur die beginsel van selvernuwing; Oor dekades verander ons ons voorkoms en morfologie. Die oogspiere ondergaan ook hierdie veranderinge en die eerste konkrete tekens van hierdie veranderinge verskyn: die verandering van visie as gevolg van die vervorming van die orbitale spiere. Die oorspronklik ronde oog het min of meer ovaal geword. Maar hierdie probleem het geen werklike genesing nie, en so begin die slawerny van die dra van 'n bril wat mettertyd net erger sal word. Ten spyte van die nadele daarvan, het slaap op die sy 'n voordeel vir spierrus van die bene wat slegs deur 'n effense buiging van die bene bereik word; wat slaap op jou rug nie toelaat nie. Maar aan die ander kant veroorsaak slaap op jou rug geen probleme vir die lumbale werwels of gesigspiere nie. As 'n algemene reël, vir slaap om werklik herstellend te wees, moet die bed aangepas word by die vorm van die menslike liggaam gebaseer op die beginsel van ergonomie. Ons kop het nie 'n veerkussing of 'n sagte skuimkussing nodig nie, want die area wat ferm ondersteuning benodig, is die nek en agterkant van die nek, en hier beveel ek weer aan om 'n ferm digtheidskuimvel of 'n redelik ferm kussing te gebruik. Om op jou rug te slaap het baie voordele en min nadele. Oor die algemeen is dit die verandering van liggaamsposisie wat ideaal is sodat ons die kondisionering van gewoonte ontsnap. En op hierdie manier sal geen deel van ons liggaam aan te lang skadelike blootstelling hoef te ly nie. In hierdie posisie word die kussing nutteloos tensy dit gevorm en ergonomies is. Vir die gemak en beskerming van die nek beveel ek egter aan om die dikte van 'n dik opgerolde handdoek op sy hoogtepunt te plaas. Ons moet slaap kry, ongeag in watter posisie ons liggaam is. En wanneer die middele wat ek voorgestel het om die probleem van die ronding van die ruggraat op te los, toegepas word, kan die liggaam na regs, na links of op sy rug draai, sonder ongerief daarvoor. Ek het doelbewus die geval van slaap op die maag uitgesluit, want in hierdie posisie het die nadeel betrekking op die spiere van die nek en agterkop. As dit so gedurende die nag aanhou, is die gedraaide posisie van die kop, teen 90 grade, dikwels die oorsaak van hierdie bekende "skewe nek" wat pynlik gevoel word wanneer die slaper wakker word.

Die aanpassings wat tot dusver voorgestel is, het meer die rol om rugpyn te voorkom as om dit te behandel wanneer dit reeds pynlik is. Die genesing van die pynlike probleem vereis 'n ietwat meer gespierde benadering. En in hierdie opsig moet die kinders van die Skeppergod hulle nie toelaat om deur die dokters van die menslike mediese wetenskap geïnfantiliseer te word nie. Die gesonde verstand en intelligensie wat God ons gee, is baie meer werd as die lesse wat geleer en herhaal word deur mediese dokters, arrogante en trotse papegaaie. Vir God is die eerste stap na genesing die stop van die oorsaak van die kwaad, wat dus duidelik geïdentifiseer moet word. Dan, om die knyping van die werwelgewrig te genees, sal ons die beginsel van afronding, wat deur die buigsaamheid van die bed bevoordeel word, benut deur die posisie van die liggaam om te keer en die gevormde holte te beklemtoon. As jy skiatiese pyn aan die linkerkant voel, lê op jou linkerkant en moedig die ruggraat aan om rond te word deur 'n kussing onder

die onderste heupe en 'n ander onder die ribbekas te plaas. In hierdie posisie word die saamgeknypte werwels uitmekaar gedwing. In absolute spierontspanning, 'n volledige vrystelling van ontspanning, forseer die gewig van die liggaam hierdie opening. En indien nodig en beskikbaar, kan die hulp van 'n derde party baie nuttig wees, deur met klein stote op die middellyf van die persoon wat lê te druk wie se spierontspanning absoluut noodsaaklik is om nie die senings en spiere wat hierdie werwels verbind, te beseer nie. Ek het so pas in 'n televisiedokumentêr die metode ontdek van 'n Thaise meestermasseur wat 'n houthamer gebruik waarmee hy sy kliënt se spiere slaan. Die houe word gedempteer en deur 'n koord te draai, aan 'n massa stywe materiaal toegedien wat 'n silindriese vorm aanneem. Sy verduideliking is baie oortuigend. Dit veroorsaak dus diep skokgolwe in die spiere wat die liggaam wakker maak met 'n bloedstroom wat die asemhaling van die spier uitmaak. Die eindresultaat was meer as verstommend. Die pasiënt wat gely het, het aan die einde van die sessie heeltemal ontspanne gevoel en sy verhoogde buigsaamheid gedemonstreer deur te buig en die vloer met sy vingers, bene reguit, aan te raak. Die masseur het sy fisiese tegniek gekombineer met heidense godsdienstige beswerings wat aan die geeste gerig is, maar as mens dit tersyde laat, is die metode werd om onthou en beoefen te word. In die Ooste kan genesing bereik word deur brutale praktyke wat nie in die Weste aanvaar word nie. Maar hierdie brutale praktyke demonstreer hul doeltreffendheid; wat nie altyd die geval is met Westerse tegnieke nie. Trouens, ons moet die gedrag van ons brein verstaan wat die seine wat deur die hele fisiese liggaam gestuur word, openbaar. Sonder spesifieke pyn, lyk dit asof die brein die bestaan van die liggaam ignoreer, maar as trauma deur skok of knyping plaasvind, stuur die senuwees 'n boodskap na die brein wat 'n abnormale aggressie sein wat die brein dan deur pyn uitdruk. Die pyn word akuut gevoel wanneer die res van die liggaam in 'n normale rustoestand is. Maar as ander punte ook aggressie begin aandui, word die aanvanklike pyn op 'n verswakte manier gevoel. Alles gebeur volgens hierdie beeld: in die donker nag trek 'n brandende kers aandag. Maar as 'n duisend kerse gelyktydig daarmee aansteek, verdwyn dit in die massa en is dit nie meer opmerklik of identifiseerbaar nie. Dit is wat hierdie Thaise masseur se herhaalde hamerhoue op al die belangrike spierpunte van sy pasiënte se liggame veroorsaak. Maar hy stop nie net by hierdie aanvalle nie. Met sy voet druk hy vir 'n paar sekondes hard op die spiere en laat dan die druk los. Op hierdie manier blokkeer en ontblokkeer dit die bloedsirkulasie, op sy beurt, van die kuite, dye en rugspiere na die nek. Ek waardeer hierdie suiwer meganiese benadering tot die menslike liggaam, want dit is wat ons is: masjiene toegerus met die gees van die lewe wat deur God gegee is. Ek het met hierdie direkte hou met 'n houthamer op myself geëksperimenteer en as die hou nie te sterk is nie, veroorsaak dit nie pyn nie, maar dit wakker beslis die bloedsomloop in die slapende spiere aan. En ek glo dat hierdie metode kan help om blokkasies in die arteries en dus ernstige bloedsomloopp probleme soos hartaanvalle of serebrale aneurismes te voorkom. 'n Detail wat verduidelik moet word, die voorwerp wat deur die Thaise masseur gebruik is om die houe te versag, was soos volg saamgestel: in die middel van 'n vierkant wit lap het hy geurige kruie soos kruisement en ander kruie versamel sonder om dit te maal of te vergruis; Deur die hoeke van die doek op te lig, het 'n bal gevorm, toegemaak met

'n koord waarmee hy die doek tot bo omring het. Deur hierdie piek te tref, versprei die essensie van die plante wat in die onderste bal voorkom, op die vel en in die getroffen spiere. Thaise massering is nie 'n streling nie, maar 'n brutale, afgemete en beheerste aksie wat 'n voordelige reaksie in die behandelde spiere uitlok en 'n ware genesing wat verkry word sonder enige chemiese medikasie. Ek behou uit hierdie getuigenis slegs “ *wat goed is* ”, soos God ons nooi om te doen in hierdie vers uit 1 Tess. 5:21: “ *Maar toets alle dinge; behou die goeie vas.* ” Alhoewel hierdie vers hoofsaaklik oor “ *profesieë* ” handel, glo ek dat dit ook op enigiets goeds in alle aspekte van die lewe van toepassing kan wees. Ek verwerp Thaise godsdiensteorieë, maar ek behou die fisiese praktyke van hul mediese sorg. Die demone het hulle die voordeel van hul ryk kennis van die menslike lewe, sy liggaam en sy organe gegee. My belangstelling in hierdie metode word geregverdig deur die feit dat ek al vir etlike jare die gewoonte het om my skiatiese pyn te behandel deur die pynlike area naby die lumbale werwels te slaan.

Die tweede gesondheidsles van hierdie studie het betrekking op dieet, en oor hierdie onderwerp het ons nog nie al die lesse geleer wat die Bybel ons leer nie. Ek woon in die Weste, in Frankryk, 'n globale streek wat sedert 321 amptelik deur God vervloek is. En ons voedselgebruik en -tradisies is van eeu tot eeu oorgeërf en oorgedra, tot in ons moderne era waar ons die norm van drie maaltye per dag vind: ontbyt, middagete of aandete, en aandete of aandete. Hierdie drie maaltye per dag, wat tradisioneel geëet word, is absoluut onnodig, maar in welgestelde en voorspoedige Europa eet mense meer vir plesier as uit noodsaaklikheid. Toe ek 'n kind was, is ek spreekwoorde en gesegdes geleer soos: jy moet eet om te lewe, nie leef om te eet nie. Soos die meeste wysheidsspreuke, is hierdie een heeltemal geïgnoreer en vergeet deur mense. Daarom sal die regte model nie onder mense gevind word nie, maar slegs in die Bybel, in goddelike lesse. God het hierdie ideale model aan ons voorgehou toe Hy sy volk Israel 40 jaar lank in die woestyn gevoed het. Die voorgeskrewe kos was uitsluitlik manna, wat, soos ons in Eksodus 16:31 lees, “ *soos 'n heuningkoek* ” gesmaak het: “ *Die huis van Israel het die kos Manna genoem.* ” *Dit het gelyk soos koljandersaad; Dit was wit, en het soos heuningkoek gesmaak.* ”. Kos is slegs een keer per dag na die oggend gegee. Hierdie les is veral relevant vir ons wat vir die hemelse verkiesing, gelei deur God na sy hemelse Kanaän, sal hardloop. Wat sê God vir ons in hierdie ervaring? Hy sê vir ons dat die kaloriebehoefte van 'n mens vir 'n tydperk van 24 uur in 'n enkele maaltyd wat vroegoggend geëet word, bevredig kan word. Totsiens aan die drie maaltye wat, aanbeveel deur die duiwel, die liggaam oorlaai deur ure van vertering aanmekaar te keten wat deur die dag en selfs gedurende die nag oorvleuel. Watter kwaliteit rus kan slaap hê as die liggaam sy spysverteringsproses vir etlike ure aanhou bestuur? 'n Kwaliteit so laag dat die behoefte aan strelende en slaapverwekkende middels noodsaaklik word. Maar met wakker word word die giftige koffie noodsaaklik om die liggaam wakker en opgewonde te hou. Op hierdie manier word die menslike masjien onderwerp aan 'n sikliese reeks van rem en skielike versnellings wat al sy energie absorbeer en stres bevorder; dit, tot die finale botsing, senuwee-ineenstorting of koronêre aneurisme, of ander min of meer noodlottige probleme van die aard.

In teenstelling met hierdie negatiewe lewenstandaarde, beveel God Sy uitverkorenes, vir hulle groter beswil, om die kalorieë wat vir 24 uur nodig is, slegs in die vroeë oggend, op te gaar. Die voedsel wat geabsorbeer word, sal die menslike liggaam toelaat om al sy take, al sy aktiwiteite, vir 24 uur uit te voer. Die liggaam waardeur hierdie beginsel, want na die eet van 'n groot maaltyd word die kos onmiddellik in energie omgeskakel wat dan beskikbaar sal wees tot die tyd om te slaap. Dagaktiwiteit belemmer geensins die vertering nie; albei word deur die brein in sy bewuste fase beheer. En wanneer dit tyd is om te slaap, het die liggaam nie kos nodig nie, net fisiese en geestelike rus. In hierdie fase van bewusteloosheid gee die brein die organe 'n welverdiende ruskans. 'n Maaltyd wat tussen 6 en 7 vm. geëet word, is teen 1 nm. volledig verteer. Maar die liggaam is normaalweg in staat om die energie te verskaf wat nodig is vir die 5 of 6 uur se aktiwiteit wat oorbly tot die einde van die werksdag. En hierdie tyd word verder verminder in die geval van 'n aaneenlopende 8-uur dag; die aktiwiteit wat om 8 vm. begin het en dan om 4 nm. eindig. Ek het hierdie werkritme persoonlik professioneel in 1976 ervaar. Nadat ek om 4 nm. vrygelaat is, het ek 3 uur gehad om inkopies te doen en dieselfde tyd om my maaltyd vir die volgende oggend voor te berei; waarna ek kon herstel met 'n broodnodige en verdiende nagrus. Hierdie spesiale reëling is deur my werkgewer aanvaar omdat ek alleen gewerk het, sonder enige gevolge vir ander werkers. Helaas, vandag is die seuns van God afhanklik van die organisasie van die vervloekte mensdom en hulle moet die beginsels wat gesamentlik vasgestel is, respekteer. Die keuse van die dieetmetode bly egter individueel en die model wat deur God beveel, of deur Hom voorgestel is, is dus van toepassing deur wie dit ook al wil doen. In die samelewing word modelle aangeneem wat die duiwel en sy demone in opstandige manne geïnspireer het. Hulle is vernietigend vir lewens en gemoedere. Inteendeel, God wys ons wat goed, aangenaam en perfek vir ons is en slegs sy uitverkorenes verstaan en keur dit goed vir hul groter beswil, reeds op hierdie aarde wat deur die menslike vloek gekenmerk word. Ook die minagting wat getoon word vir hul keuse van suiwer en onrein voedsel val terug op hul koppe in die vorm van siektes wat hul opmars na die dood bevorder.

In 'n vorige les het die vers uit Eksodus ons daaraan herinner dat almal se voedselbehoefte individueel en verskillend is. Trouens, in die menslike spesie het ons slegs die algemene voorkoms in gemeen, want daar bestaan verskille in alle sigbare eksterne areas, maar ook in die gedrag en reaksies van ons organe: afhange van hul gene wat van geboorte af geërf is, eet sommige baie sonder dat hul liggaam daarby baat vind en in ander is dit die teenoorgestelde, 'n bietjie eet lei daartoe dat hulle gewig optel, en gevalle as gevolg van hormone kan vetsug regverdig. Daarom laat God elkeen van die Hebreërs die moontlikheid om met manna versadig te word volgens sy persoonlike behoefte, bepaal deur sy natuur. Dit is dieselfde vir ons vandag, elkeen van ons bepaal die hoeveelheid kos wat hy dink hy moet verbruik, maar hierdie vrye keuse vir kwantiteit is nie vir die kwaliteit daarvan nie, God het reëls oor hierdie onderwerp voorgeskryf wat sy uitverkorenes slegs met plesier en vertroue kan eerbiedig en toepas.

Daar is een ding wat die verskil merk tussen die genesing wat deur God gegee word en dié wat deur die dokters van hierdie wêreld gegee word. God kan

volkome, totale genesing teweegbring, terwyl mense slegs daarna streef om die pyn wat deur die bese veroorsaak word, te verwyder. Maar om volkome genesing van God te verkry, vereis Hy dat die een wat ly, 'n einde maak aan wat hom skade berokken; en hy pas hierdie beginsel toe op beide fisiese en geestelike boosheid. Om hierdie noodsaaklikheid te verstaan, is die beeld van "Penelope", die vrou van die Griek "Ulysses", van die digter "Homerus", perfek gepas: sy het snags die serp ontrafel wat sy gedurende die dag gebrei het om die huwelik wat haar mense op haar wou afdwing, te vertraag; Sy het dit gedoen omdat sy steeds gehoop het vir die terugkeer van Ulysses, haar man, wat baie jare tevore vertrek het om aan die Trojaanse Oorlog deel te neem. Dus, as die oorsaak van die siekte nie heeltemal verdwyn nie, bly die sorg wat ontvang word slegs opeenvolgende palliatiewe middels wat nie tot 'n volledige genesing kan lei nie. Nadat ek persoonlik al verskeie kere aan ischiaspyn gely het, onthou ek uit hierdie ervarings dat, nadat ek manipulasies suksesvol deur beensetters uitgevoer het, geeneen van hulle ooit daaraan gedink het om my raad te gee oor hoe om die oorsaak van my nou chroniese pyn om te keer en uit te skakel nie. Ek het verligting kom soek, hy het dit vir my gegee, en niks meer nie.

Dit is dus aan die groot Geneesheer Jesus Christus dat ek die vermoë verskuldig is om vandag te besef dat alle kwale geneesbaar is as die oorsake wat hulle veroorsaak, uitgeskakel word; en slegs in hierdie unieke toestand.

As ek terugkyk, kan ek die vervorming van my ruggraat toeskryf aan die metaalbedbasis waarop ek rug-aan-rug met my ouer broer geslaap het, aangesien ek self op my regtersy gelê het toe ek 'n kind was. Nag na nag het die pyn opgebou totdat dit 'n chroniese vorm aangeneem het toe die lumbale skyf aan die linkerkant atrofieer het. Die identifisering van die oorsprong van die euwel dui op die manier om dit te genees: draai eenvoudig die situasie om. En as ek dit nie vroeër gedoen het nie, is dit omdat hierdie gewoonte, wat natuurlik geword het, vir my slaap bevorder het. Hierdie redenasie het die effek gehad om die kwaad te verleng en te aksentueer.

Dieselfde geld vir sonde. In die duiwel se wêreld dink valse Christene dat hulle deur die bloed van Christus gered kan word terwyl hulle steeds sonde beoefen; Dis nie wat hulle sê nie, maar dis wat hulle doen. Die groot Geneesheer van siele kan hulle dus nie red soos hulle hoop, dink hulle, met geloof nie. Maar die voortgesette praktyk van sonde getuig teen wat hulle "hul geloof" noem en die talle waarskuwingstekste wat in die Heilige Bybel, die Woord van God, in die geskrifte van die nuwe en ou verbond aangehaal word, veroordeel hulle tot die wreedste ontnugtering. Jesus Christus het gekom om “ *'n einde aan die sonde te maak* ” volgens Dan. 9:24, nie net om “ *daarvoor te versoen* ” nie. En “ **die sonde** ” waaraan Hy “ **'n einde gemaak het** ” is dit wat sy uitverkorenes **laat vaar** deur dit op “ *die Lam van God wat die sondes van die wêreld wegneem* ” te plaas; deur versoening te doen ten bate van hierdie uitverkorenes alleen; Dit is die hele leer van die Joodse seremonie van "Yom Kippur" of "Versoendag", die tema wat in die beeld in Lev. geopenbaar word. 23:16 tot 32, en van die Joodse Pasga. Die doel van hierdie opgevoerde seremonie word opgesom deur die enkele vers van Jeremia 31:34: “ *Nie meer sal een sy naaste en geen ander sy broer leer en sê: Ken die Here nie! Want hulle sal My almal ken, klein en groot, sê die Here; want*

Ek sal hulle ongeregtigheid vergewe en aan hulle sonde nie meer dink nie . » ; 'n reddingsprojek waarvan die voltooiing in Jesus Christus in Hebreërs 8:8 tot 13 bevestig word. In die lig van hierdie vers sê ek vir diegene wat dink hulle is gered "in hulle sonde": hoe kan God julle " sonde " " vergeet " as dit steeds beoefen word en sigbaar bly onder sy regverdige blik as Opperregter? God kan slegs " vergeet " wat verdwyn het. Dit is die geval van " sonde " wat eers verdwyn nadat dit deur die skuldige mens verlaat is.

Ek merk op dat God in hierdie vers " sonde " noem en nie " sondes " nie. Dit bevestig die idee dat " sonde " vir hom wêreldwyd 'n rebelse houding aandui wat verskeie vorme kan aanneem. En hierdie gedagte word deur die apostel Jakobus uitgespreek wanneer hy in Jak. 2:10: " ***Want wie die hele wet onderhou , maar in een opsig struikel, is aan almal skuldig .*** " » Hierdie teks bevestig dus God se vereiste om die praktyk van " sonde " wat volgens 1 Johannes 3:4 is: " *die oortreding van die goddelike wet* " heeltemal te laat verdwyn in die lewens van diegene wat Hy in Christus red: " *Wie sondig, oortree die wet, en sonde is die oortreding van die wet.* »; wat elke woord aandui wat uit die mond van God kom in sy twee opeenvolgende verbonde.

Die lewe bevestig die noodsaaklikheid om die oorsaak van die kwaad op alle gebiede te laat vaar. Kan 'n alkoholiese drinker genees word sonder om op te hou om alkohol te drink? Kan 'n roker van sy verslawing bevry word as hy aanhou rook? Hierdie twee voorbeelde demonstreer die noodsaaklikheid van absolute laat vaar van praktyke wat skade veroorsaak. En hierdie genesings word slegs verkry deur inspanning en die stryd teen gewoonte en die verslawing daarvan. Om hierdie oorwinning te behaal, moet die slagoffer volhardend en vasbeslote wees om te wen, of in staat wees *om homself te "verloën en sy kruis op te neem om Jesus Christus te volg"*, die enigste groot Geneesheer van liggame en gees, slagoffers van siektes, alles te wyte aan " sonde " wat van Adam geërf is en deur alle mense na hom beoefen is.

Te oordeel aan die resultaat, het God se plan om sonde uit die weg te ruim heeltemal misluk. Só lyk die globale situasie van die wêreld. Maar God se plan was nooit om die hele mensdom te bekeer om dit te red nie. Sy reddingsplan word slegs verwesenlik in die lewens van die paar uitverkorenes wat oor die aarde onder alle nasies versprei is. Hy kan hierdie uitverkorenes red omdat hulle sy vereistes gehoor, ontvang, verstaan en ingestem het om hulle te gehoorsaam; wat hulle waardig maak om in sy teenwoordigheid te leef, in gedeelde liefde, in die ewigheid wat kom en wat Hy hulle gee.

DIE TYD VAN DIE EINDE

Die " *tyd van die einde* " word verskeie kere in die boek Daniël genoem, maar ook in die persoonlike getuigenis wat deur die Here Jesus Christus gegee word. Vandag gaan ek die verskillende betekenisse bestudeer wat God aan hierdie uitdrukking gee, alhoewel ek dink dat dit vir God net een het: vir Hom kom die " *tyd van die einde* " aan wanneer alles gedoen is om die getroue siele wat waardig is om gered te word, uit die dood te ruk. Om hierdie redenasie te staaf, het ons die

verhaal van die voorlydendes wat deur die waters van die vloed vernietig is. Nou was die oorsaak van hierdie vernietiging die onmoontlikheid om hulle te red ten spyte van die getuienis wat Noag en sy seuns gegee het. Die hele mensdom het hom destyds geken en openlik sy konstruksie van die ark wat hom en sy gesin sou red, bespot. Maar op die uur wat deur God bepaal is, is die sluise van die hemel oopgemaak en die hele mensdom het omgekom, verdrink soos rotte saam met al die landdiere wat oor die aarde verstrooi is; behalwe diegene wat aan boord van die ark gegaan het om hulle soort te red. Die getuienis van die vloed is uiters belangrik, want deur hierdie daad het God aan die mens bewys gegee van sy vermoë om die lewe wat Hy geskep het, te vernietig. Na die vloed weeg die bedreiging swaar op die rebelse en ongelowige mensdom, maar dit is veel meer as 'n eenvoudige dreigement: dit is 'n waarskuwing, want hy het vir " *die tyd van die einde* " 'n nuwe uitwissing geprogrammeer met die wederkoms van Jesus Christus aan die begin van die sewende millennium, maar ook, aan die einde van hierdie sewende millennium na die laaste oordeel, deur die " *vloed van vuur* " wat in 2 Petrus 3:7 geprofeteer word: " *terwyl die teenswoordige hemele en die aarde deur dieselfde woord as 'n voorrade gehou word, bewaar vir die vuur, teen die dag van die oordeel en die vernietiging van die goddelose mense* . " Hierdie " *vloed van vuur* " sal die aarde met ondergrondse magma bedek, wat dit die voorkoms gee van die " *poel van vuur* " wat in Openb. 20:14 genoem word, waarin al die rebelle wat deur God en sy uitverkorenes geoordeel word, hierdie straf van die " *tweede dood* " sal ontvang. Hierdie uitwissing deur 'n outentieke "vloed van vuur" sal die ware einde van die aardse reddingsprojek aandui, die omega- of "Z"-tyd in verhouding tot die alfa- of "A"-begin wat in werklikheid nie net dié van die aardse skepping is nie, maar wat dit is waarin God sy eerste vryheid teenoor die engel genaamd "Môrester" geskep het en wat as "Satan" en "duiwel" sal sterf, die teëstander en vyand van God en van die hele mensdom; selfs van die een wat hom min of meer onbewustelik dien.

In die nuus van Februarie 2022 het ons gesien dat die Russe 'n groot wit "Z" op hul militêre voertuie geverf het. Niemand het werklik die letter "Z" verduidelik nie, wat nie in die Russiese taal bestaan nie, maar wat wel die laaste letter van die alfabet van Westerse tale is. Daarom dink ek dat hierdie ding 'n teken is wat deur God gegee is tot voordeel van sy uitverkorenes wat sy geheime deel. Trouens, die teken is onheilspellend aangesien dit " *die einde* " aankondig vir hierdie Weste wat al die toorn van God op homself konsentreer. Die kleur wit is goddelik en 'n teken van reinheid: God besluit die einde van die oorheersing van Westerse volke wat sy verlossingsplan verrai en verdraai het, gebaseer op die soendood van Jesus Christus. Die "Z" kondig duidelik 'n boodskap aan met betrekking tot die " *eindtyd* ". Hierdie spesifiek Westerse "Z" onthul die logika van die motivering agter die "spesiale operasie" wat deur die Russe teen Oekraïne van stapel gestuur is, wat dit spesifiek kritiseer vir sy alliansie met Wes-Europese en Amerikaanse lande. Deur die perverse oordadige gedrag van Westerse moraliteit te veroordeel, verkondig die Russe slegs in konkrete woorde die gedagte van God se oordeel. Dit is duidelik dat hierdie beskuldigings in die Weste nie gehoor of geregverdig kan word nie, net so min as wat die Joodse nasie die regverdigte verwyte wat God deur sy profete aan hulle gerig het, kon aanvaar en

erken tot die einde van die nasie, vernietig, omdat die appèlle alle doeltreffendheid verloor het en nutteloos geword het; slegs die finale straf was nodig.

In Matt. 24:14 het Jesus verklaar: “ *Hierdie evangelie van die koninkryk sal verkondig word in die hele wêreld tot 'n getuienis vir al die nasies. **Dan sal die einde kom** .* ” Hoe is die evangelie van die koninkryk regoor die wêreld verkondig? Die antwoord is: deur die verspreiding van die Heilige Bybel. Van die oomblik dat dit gedruk, versprei en in elke taal vir hulle beskikbaar gestel is, is al die inwoners van die aarde voor God aanspreeklik gehou. Die Bybel, die geskrewe woord van God, bied unieke antwoorde op die regverdige vrae van mense; God kan niks meer vir hulle doen nie. Evangelisasie het sy betekenis verloor toe die Bybel en sy goddelike waarheid in die hande van Protestante verdraai en verraai is. Maar hierdie verraad was nie die laaste nie, want op sy beurt, onderworpe aan 'n toets van profetiese geloof tussen 1980 en 1994, het die geloof van institusionele Adventisme bewys gelever van sy minagting vir die profetiese waarskuwing wat God in sy Heilige Bybel gegee het. En hierdie laaste verraad is erger as die vorige, want lig het oorvloedig gekom om betekenis te gee aan God se reddingsplan. Die kennis en herstel van die praktyk van die Sabbat het lig gewerp op die oorsake van die dramatiese lyding as gevolg van godsdienstige vervolging wat deur die Katolieke godsdiens opgelê is toe konings dit met hul gewapende mag ondersteun het. Nou, nadat hulle die identifikasie van hierdie Katolieke godsdiens met die “ *dier wat uit die see opkom* ” in Apo. 13 aan die pioniers van die werk geopenbaar het, het die Protestantse godsdiens en amptelike Adventisme op hul beurt agtereenvolgens 'n alliansie daarmee gesluit. Dit bepaal eintlik vir God die datum van die begin van die “ *tyd van die "Einde"* ” is die uur wanneer menslike verraad sy hoogtepunt bereik. En daardie datum is 1994, aangesien die geheime Adventiste-pogings om hierdie onnatuurlike alliansie te vestig amptelik vroeg in 1995 aan Adventiste geopenbaar is.

Ons sal in Daniël 11 verskeie aanhalings uit die “ *tyd van die einde* ” vind wat dus almal hierdie jaar 1995 sal aandui. Ons moet die gedagte van ons Skepper verstaan wat die konstruksie van sy hele Bybelse profetiese openbaring saamgestel het, wat Hy eintlik slegs vir sy laaste uitverkorenes van die “ *tyd van die einde* ” bedoel het. **EINDE** ”. En hierdie term verplig my om hierdie vers te onthou waar God deur Salomo sê: “ **die einde van 'n ding is beter as sy begin** ”; Dis so logies: die begin is vol vrae in 'n obskure situasie terwyl die “ *tyd van die "einde"* ” is vol antwoorde op alle vrae. Inderdaad, die hele profesie moes eers behoorlik verstaan word wanneer alles wat geprofeteer is, op die punt staan om vervul te word of op die punt staan om te gebeur. Want dit is die ware doel van alle profesie: dit is die vervulling daarvan wat met geloof deur sy dienaars verwag word, wat hulle geloof nog meer voed op die uur wanneer die geprofeteerde dinge volbring word. Maar ons wag net vir wat ons weet ons moet wag; wat onmoontlik is vir diegene wat profesieë verag. Profesie is die enigste uitdrukking van ware geloof vir die laaste dae van die mensdom. Talle aanhalings vermaan kandidate vir goddelike verlossing om “ *waaksaam te wees* ”; wat juis daarin bestaan om die aankondigings wat deur God in sy heilige Bybel geprofeteer is, te ontvang en te

verstaan. Die een wat " *waak* ", wag en is nie verbaas oor die gebeurtenis waarop hy wag nie.

Hierdie twee verse uit Daniël haal " *die tyd van die einde* " aan: Daniël 11:27: " *Die twee konings sal in hulle harte soek om kwaad te doen, en aan dieselfde tafel sal hulle leuens spreek. Maar dit sal nie slaag nie, want **die einde sal eers op die vasgestelde tyd kom*** . " Die konteks het betrekking op Antiochus IV en sy neef Ptolemeus, koning van Egipte, wat onderskeidelik, in hierdie antieke konteks, die " *koning van die noorde* " en die " *koning van die suide* " in die profesie is. Dieselfde uitdrukking " *want die einde sal op die vasgestelde tyd kom* " word weer in vers 35 aangehaal: " *En sommige van die wyse manne sal afvallig word, sodat hulle gelouter en gereinig en wit gemaak kan word **tot die tyd van die einde**, want dit sal op die vasgestelde tyd kom* . " "Maar hierdie tyd is die konteks waarop hierdie " *einde* " fokus, dié van die " ***tyd van die einde*** " wat vers 40 sal ontwikkel. Die frase " *vasgestelde tyd* " dui op 'n tyd of datum wat gekonstrueer word deur die duur wat deur God in sy profesieë in "dag-jaar" geprofeteer is. Hierdie gekonstrueerde datums word dus dubbel gemerk omdat hulle vir God geprogrammeerde gebeure van primêre belang verteenwoordig en hulle word aan sy uitverkorenes geopenbaar. En die een wat die begin van die " ***eindtyd*** " aandui, naamlik 1994, is van die uiterste belang, want dit is die laaste een wat profesie ons toelaat om te konstrueer. God gee sy laaste uitverkorenes hierdie verwysingspunt wat hulle toelaat om die konflik wat in verse 40 tot 45 beskryf word, te interpreteer waarin die konteks dié van die einde van die evangelisasie van die Christelike geloof is. Dit tyd, in hierdie laaste konteks, verwys die " *koning van die noorde* " na Rusland en die oostelike Moslem-republieke wat dit ondersteun, en die " *koning van die suide* " verteenwoordig die Moslem-nasies wat hoofsaaklik suid van die Middellandse See geleë is, die Arabiere en die Afrikane. Hy word " *koning van die suide* " genoem vanweë die Arabiese oorsprong van die godsdien van Islam wat aan die begin van die 7de ^{eeu} in Mekka gebore is . In vers 27, terwyl hy 'n antieke konteks oproep, rig God 'n verwysing na die bedoeling van sy laaste uitverkorenes wat ook betrekking het op die " *tyd van die einde* ", die laaste twee " *konings van die noorde en die suide* ", dit wil sê Ortodokse Christelike Rusland en die Moslem-nasies wat in 'n onnatuurlike alliansie verenig is, voer op hul beurt uitruilings uit gebaseer op " *die leuen* " wat deur die Gees in hierdie vers 27 veroordeel word. Hierdie verwysing is die enigste openbaring van 'n goddelike oordeel teen die Ortodokse geloof, want afgesien van hierdie geval, ignoreer die profesie van Daniël en Openbaring die bestaan van hierdie Ortodokse Christelike geloof wat in die lande van Oos-Europa geëis en beoefen word. Die profesie teiken slegs die Rooms-Katolieke geloof, en die Protestantse geloof wat gebore is uit die Hervorming van hierdie Katolieke Kerk en laastens, sy "Adventistiese" vorm, die amptelike vorm wat uiteindelik deur Jesus Christus " *uitgebraak* " is. Hierdie werkwoord "uitbraak" bevestig sy oorspronklike geseënde toestand. In teenstelling hiermee is die Katolieke geloof en die Protestantse geloof nie deur Jesus "uitgebraak" nie, omdat hy nooit die eerste erken het nie en die tweede slegs voorlopig verwelkom het, as gevolg van sy leerstellige onvolmaaktheid tot 1844, die datum van die toets van sy geloof.

In die lig van hierdie data wat 1994 die datum van die begin van die " *tyd van die Aan die einde* van Daniël 11:40, die botsing van die " *koning van die Suide* " teen die pouslike " *koning* " wat in die profesie sedert vers 36 geteiken word, teiken die valse Christelike geloof van die hele Wes-Europa; en in hierdie Europa, Frankryk, die enigste militêre mag en "oudste dogter van die Katolieke Kerk, sy moeder".

Voor God moet Frankryk duur betaal vir sy voortdurende steun aan die pouslike Rooms-Katolieke Kerk. Teenoor die Moslem-"*koning van die suide* " moet dit net so duur betaal vir sy voormalige kolonisasie van die Moslemlande aan die noordkus van Afrika. So vind ons, op 25 Julie 1995, 'n heel eerste moorddadige Moslem-aanval deur die GIA, die Algerynse Islamitiese groep, wat 'n bomaanval op Franse bodem in die "Saint-Michel Notre-Dame"-stasie van die Paryse RER B uitgevoer het; Jesus Christus, die ware Heilige Michael, as die borg van hierdie strafaksie teen die aanbidding van die Maagd Maria, aangewys met die naam "Ons Dame". Na hierdie aanval het ander gevolg, agtereenvolgens uitgevoer deur die Al-Qaeda-groep en die Daesh-groep. Moslem-vyandigheid teenoor die Christelike godsdiens is nie meer in twyfel nie; dit is voor die hand liggend. Op 11 September 2001, in New York, het die vernietiging van die twee torings van die World Trade Center, getref deur twee vliegtuie wat in 'n Japannese "kamikaze"-tipe selfmoordaanval gebruik is, hierdie haatlike teenkanting teen die hele Christelike Weste bevestig.

Die profesie openbaar twee hooffases van die aggressie van Europa se vyande. En die tweede het betrekking op die Russiese aggressie wat in die huidige oorlog in Oekraïne voorberei word. God profeteer dus dat Europa agtereenvolgens deur die Moslem-nasies aangeval sal word, en uiteindelik deur die Russiese nasies van die Ooste, wat dit grootliks sal vernietig.

Die " *eindtyd* " is die einde van die arrogante oorheersing van Wes-Europa, waaruit verskeie reuse-nasies, die VSA en Kanada, Australië en Suid-Amerika, ontstaan het. Die bewys dat Europa die primêre teiken van God se toorn in Jesus Christus is, is in die simbool " *Eufrat* " wat dit aandui in die tugtiging van die " *sesde basuin* " in Openb. 9:13. En onder hierdie simbool " *Eufrat* " teiken God die Europese steun wat gegee word aan die pouslike **Rooms-Katolieke** godsdiens wie se simboliese naam juis " *Babilon die Grote* " is, dit wil sê dié van die stad wat aan die rivier " *Eufrat* " van die antieke Galdeërs lê.

Die " *eindtyd* " is op sigself 'n kragtige ondersteuning vir die ware geloof van die uitverkorenes en 'n konkrete bewys van die bestaan daarvan. In die rebellekampe glo niemand, of wil niemand glo, in 'n werklike " *einde* " van die wêreld nie. Ook word gedagtes voortdurend gerig op die hoop en verwagting van die tyd van finale onderhandelinge, waardeur 'n gelukkige " *einde* " aan die huidige konflik gegee sal word. 'n Mens moet werklik sy geopenbaarde algehele plan ken en met God deel om te weet dat hierdie onderhandelinge nooit sal plaasvind nie. Slegs die uitverkorenes wat die kennis van sy planne deel, weet dat die menslike geskiedenis geskryf is tussen " *'n begin en 'n einde* " wat gelukkig sal wees vir die uitverkorenes en dodelik vir die rebelle. En al hierdie openbaring is gebou tussen die skepping van Genesis en die finale openbaring van Christus genaamd "Openbaring".

In Daniël 11:44-45 profeteer God: “ *En gerugte uit die ooste en uit die noorde sal hom verskrik, en hy sal met groot woede uittrek om baie mense te verdag en met die banvloek te tref .* ” *Hy sal die tente van sy paleis opslaan tussen die seë, na die glorieryke en heilige berg toe. Dan sal hy die einde bereik , sonder dat iemand hom help. »* ; Nadat hulle dus menigtes Europeërs en Amerikaners “ **vernietig en uitgeroei** ” **het, sal die magtige Rusland self deur Amerika vernietig word.** Sy troepe sal agtervolg en uitgeroei word in die land van Israel. Teen hierdie vlak van vernietiging sal die mensdom aansienlik verminder word. In Europa sal “ *'n derde van die mans* ” doodgemaak wees en miskien meer. Maar wat van nie-Christelike mense? Hulle sal nie gespaar word nie, en sal mekaar aanval. Want al die volke van die aarde het 'n potensiele vyand teen wie hulle sal veg en mekaar sal doodmaak. Die oorlewendes sal aan 'n finale geloofstoets onderwerp word gebaseer op die Christelike en Joodse gelowe. Die heidense nasies moes dus verdwyn het; die laaste toets raak hulle nie.

Om nie 'n slagoffer van valse illusies te wees nie, bly die onmiskenbare voorreg van die uitverkorene van die laaste dae. Dit is die deel wat God gee aan die een wat sy waarheid en die waarheid in alle dinge liefhet.

Die “ *eindtyd* ” is steeds dit: 2 Tim. 3:1 tot 7: “ *Weet dit dan, dat daar in die laaste dae swaar tye sal kom. Want die mense sal liefhebbers van hulleself wees, liefhebbers van geld, grootpratery, trotsaards, lasteraars, ongehoorsaam aan ouers, ondankbaar, onheilig, sonder liefde, onvergewensgesindes, kwaadsprekers, bandeloos, wreed, sonder liefde vir die goeie, verraaiers, eiesinnig, verwaand, meer liefhebbers van plesier as liefhebbers van God; hulle wat 'n gedaante van godsaligheid het, maar die krag daarvan verloën . **Bly weg van sulke mans** .* En onder hulle is sommige wat in huise insluip en dwase en stomme vroue gevange neem, belaaie met sondes en meegesleur deur allerderhande drifte, wat altyd leer en nooit tot die kennis van die waarheid kan kom nie. Waaraan het ons hierdie hartseer prentjie te danke wat die algemene karakter van mense van die “ *eindtyd* ” beskryf? Aan die 77 jaar van vrede wat van God verkry is na die einde van die Tweede Wêreldoorlog, dit wil sê sedert 1945. Sedert daardie datum het die hele Weste homself laat vorm deur die magtige oorwinnaar van die tyd, die liberale kapitalistiese Amerika. Vir die eerste keer in die menslike geskiedenis het die mens 'n uitbuitbare ding geword, 'n instrument van verryking vir 'n piramide-georganiseerde samelewing wat deur die duiwel geïnspireer is tot die Vrymesselary wat hierdie land regeer. Mense het ongelukkig “verbruikers” geword. Handel en nywerheid dryf mense aan om te verbruik, en om die armstes in hierdie beginsel te betrek, word hulle kredietlenings aangebied. Wanneer hierdie arme persoon in die skuld beland, het hy nie meer 'n keuse nie en moet hy noodsaaklik werk onder die ongunstige omstandighede wat gebied word deur die “patronaat” wat as stam die Latynse woord “pater” het wat vader beteken; maar hierdie naam is ook geërf van die woord “patriciër” wat die beskermer van swakke mense onder die Romeine aangewys het, en waarin ek 'n ooreenkoms van vorm en betekenis vind met die werkwoord “wei”, en wie is hierdie “patres” wat gaan “wei”? Die skape natuurlik, die swakstes wat uitgelewer word aan die selfsug en gierigheid van hierdie nuwe spesiale herders. Dit is in hierdie land, waar die verkose president homself met sy

hand aan die Bybel verbind, dat die gebooie van God die meeste aangeval sal word, vanweë die aangemoedigde verrying wat hebsug onder die armes aanwakker. Ek herinner jou daaraan: dit is die godsdienstige konsep wat geleer word deur die Protestantse Genevaan, Johannes Calvyn, vir wie verrying bewys van God se seën is, wat presies die teenoorgestelde is van wat Hy goedkeur, soos aangedui in hierdie vers uit 1 Tim. 6:10: " ***Want geldgierigheid is 'n wortel van alle kwaad ; en sommige wat daarvan besete is, het van die geloof afgedwaal en hulle in baie pynigings gewerp.***" » ; en Jak. 5:1 bevestig deur te sê: " *Kom nou na julle toe, rykes! Ween en huil oor die ongelukke wat oor julle sal kom .* En om hierdie wellus te bevredig, is die eenvoudigste antwoord vir die armes diefstal en misdaad, gruwelike moord. Hierdie rampspoedige Amerikaanse samelewingsmodel is in alle Westerse lande gereproduseer, maar altyd op 'n laer vlak en met 'n vertraging van 'n paar jaar. As gevolg van die oorsprong van sy stigting, was die Amerikaanse volk gebou op etniese veelvuldigheid, met nuwe immigrante wat almal dieselfde regte het ongeag hul oorsprong. Dit is in beginsel waar, maar in werklikheid het saambly 'n rassistiese vorm aangeneem en swart mense, wat destyds as slawe beskou is, was veral onderworpe aan die oordadige gedrag van wit mense. Die rooi inboorlinge is nie beter behandel nie, aangesien hulle byna heeltemal uitgeroei is. Dit was in Noord-Amerika dat die menseregte wat in Republikeinse Frankryk gevestig is, van hul oorspronklike betekenis afgelei is, juis as gevolg van die etniese mengsel, wat nog nie op hierdie vlak in Europa, in enige land, bestaan het nie. Hierdie menseregte, wat bedoel was om klasse gelyk te maak en die voorregte van monargiste en die Rooms-Katolieke geestelikes in Frankryk af te skaf, het in Amerika internasionale regte geword wat op aardse nasies afgedwing is. Die Franse het hierdie handves ingestel om 'n nasionale, streng interne probleem op te los, maar deur Amerika opgeneem, het hierdie nasionale wet internasionaal geword. Beïnvloed deur die VSA, het Europese volke die een na die ander die Amerikaanse opvatting van hierdie regte aangeneem. En paradoksaal genoeg is dit deur menseregte dat Amerika die nasies wat die "verbruikers" word van die produkte wat dit uitvind en wat die Europese volke verlei, vasaliseer, maar nie net omdat sy samelewingsmodel daarin slaag om byna al die nasies van die aarde te verower nie. Dit is dus nie toevallig dat Jesus in Openb. 18 die uitdrukking " *handelaars van die aarde* " verskeie kere aanhaal nie, wat verwys na hierdie tipies Amerikaanse kommersiële aard.

Die patetiese en verskriklike prentjie wat Paulus aan Timoteus aankondig, is vandag sigbaar in al ons Westerse samelewings. Maar die ergste is steeds in Amerika, waar "bendes" verskyn het en waar daar in sy groot, sogenaamde beskaafde stede baie hoë misdadisyfers is, baie hoër as in enige ander Europese land. Dit is soveel so dat die onophoudelike geluid van polisievoertuigsirenes in die strate van hierdie stede die omringende geraas van motors wat teen mekaar ry, oorkom. Hierdie sirenes het die getjirp van voëls vervang wat hierdie onherbergsame en gevaarlike gebiede verlaat. Dwarsdeur die land, maar veral in hierdie groot stede, verander die Amerikaanse "droom" in 'n nagmerrie. En as ek hierdie dinge sien, kan ek dit slegs vergelyk met die situasie wat die vloed van waters in die tyd van Noag voorafgegaan het, maar ook met dié wat Sodom en Gomorra in die tyd van Lot en Abraham gekenmerk het, 'n situasie van

ongeregtigheid wat gereproduseer is deur die Amerikaanse en Westerse wettiging van "gay huwelike" en LGBT-regte wat deur die Woke-beweging en die "Me too" feministiese ligas geëis is. Soos Lot verlei is deur die rykdom van Sodom wat in 'n vrugbare vallei geleë was, word die "Lote" van ons tyd verlei deur die oënskynlike briljantheid van die VSA, 'n land waar die mees volhardende hebsugtige mense hul droom van verryking kan verwesenlik; land van dobbelary waar die mees misleidende sonder enige moegheid wen volgens die beginsel van die kaartspel genaamd "Poker".

In 2022, die "*einde van die wêreld*", kan Amerika spog dat hulle daarin geslaag het om hul model op alle Europese nasies af te dwing, behalwe vir die weerbarstige Hongarye. Net so, met die uitsondering van Pole, het alle ander lande met 'n monargiese oorsprong sy multi-etniese model aangeneem deur hul grense oop te maak. Gevolglik ly hulle almal onder die nadele van hierdie ondraaglike saamblyery, maar niemand kan omdraai nie, want hulle word almal genuilband deur die supranasionale regering van die Europese Unie, wat hulle in toom hou met sy finansiële subsidies. Die verskillende Amerikaanse en Europese ervarings lei nie tot dieselfde resultaat nie. Anders as Amerika, is Europa 'n versameling van voormalige onafhanklike monargieë, en die nasionale voordele van hierdie onafhanklikheid word steeds nostalgies deur die mense van hierdie nasies gevoel; dit tot die punt dat dit die moontlikheid van die verbroekeling van die verkrygde unie bevorder. Want Europa kan sy unie slegs red deur die sterkste te wees, en dit is nie die geval nie, want in hierdie opsig is Amerika werklik verenig, indien nie ten goede nie, dan ten minste ten kwade, om die noodlottige werke te volbring wat God daarvoor voorberei het en geopenbaar het aan diegene wat dit liefhet en gehoorsaam.

Die "*eindtyd*" is steeds dié van die laaste dekonstruksies, en voor dié van materiële goedere wat deur bomme vernietig sal word, kom diegene wat die dinge teiken wat deur God geleer word. Omdat ons gesien het hoe die duiwel veroorsaak het dat mense gesondheidswette en die tien gebooie van God vanaf 321, of meer breedweg, vanaf die begin van die 4de^{eeu}, verag en respek daarvoor laat vaar het. Toe, in die 16de^{eeu}, het die verskyning van kompetisie van die Protestantse Hervormers daartoe gelei dat die Rooms-Katolieke kerk, deur die teenoorgestelde reaksie, die leer van verlossing wat verkry is deur die genade alleen wat deur Jesus Christus gebring is, vernietig het. Toe, in 1844, toe God die herstel van die ware sewende dag van die Sabbatsrus geëis het, het die kamp wat deur God vervloek was, dit verwerp en selfs meer geheg geraak aan die regverdiging van sy Sondag, die eerste dag van die goddelike week, geërf onder die titel "dag van die Son" wat sedert Konstantyn I vergoddelik is. Uiteindelik, in 2022, onder die wraaksugtige aanhitsing van swart Amerikaanse jeug wat anti-wit rassisme beoefen, word die reëls wat deur wittes vasgestel is, in twyfel getrek en die seksuele orde wat deur God van die begin van sy aardse skepping af vasgestel is, aangeval. Die woorde "vrou en man" word nie meer aanvaar nie, want die vryheidsopgeëisde selfs hierdie definisie wat deur die groot skeppergod vasgestel is, aanval. Geïnspireer deur demone, wil hierdie laasgenoemde rebelle die vryheid oplê om 'n mens se seksuele geslag te kies; Dit is te danke aan die vooruitgang wat in mediese chirurgie gemaak is. Na die gesig-"lift" wat aan vroue gebied is, het die aanbod

van rekonstruksie van borste en ander dele van die liggaam, insluitend die geslagsdele, gekom, om nie eens te praat van die afskuwelike moontlikheid wat aan sogenaamde "transseksuele" mans gebied word om vroulike borste te laat groei en te vergroot, en om chirurgies 'n kunsmatige vagina by mans te skep nie.

Moenie 'n fout maak nie! Hierdie dinge is bowenal die vrug van die stryd van die duiwel en die demone teen God, en die mans en vroue wat hulle gebruik, is slegs die onbewuste slagoffers van hulle minagting vir hierdie selfde God; wat hulle werklike skuld is wat hulle waardig maak aan die ewige dood, want dit is definitief.

Die " *eindtyd* " word ook gekenmerk deur woorde, name waarvan die betekenis subtiel dinge profeteer. Dit is die geval met die naam "Renaissance" waaronder Emmanuel Macron, vir sy tweede presidensiële termyn, sy LREM-party verkies het, geassosieer met die "Horizons"-party wat deur sy voormalige premier Edouard Philippe gestig is. In die geskiedenis van Frankryk word hierdie naam "Renaissance" gekoppel aan die bewind van "Frans Ier ". Daar is verskeie dinge om oor hom op te merk. Hy het die Franse volk verenig deur die Franse taal in alle provinsies af te dwing. Hy het die vyandigheid en vervolging teen die Protestantse Hervormers oopgemaak. Vervloek self, gaan hy die "vervloekte konings" vooraf soos die geskiedenis die drie seuns van koningin Catherine de Medici van Italiaanse oorsprong en van die Rooms-Katolieke pouslike godsdiens noem. Sy drie seuns (Hendrik II, Karel IX, Hendrik III) is skielik een na die ander oorlede. God kon nie 'n beter teken gegee het om die vloek van die Rooms-Katolieke godsdiens te bevestig nie. Maar wat neem ons waar? Hierdie politieke party genaamd "Renaissance" tree op 'n besonder outokratiese wyse op, aangesien hulle weier om met teenstanders te kompromieer, volgens demokratiese beginsels, gebruik hul laaste regering onder leiding van 'n vrou om die nasionale begroting van 2023 tien keer agtereenvolgens (vanaf 17-12-2022) te stem, artikel 49-3 van die Franse Grondwet; artikel wat toelaat dat 'n wet aangeneem word en wat die "5de ^{Republiek} " 'n outentieke "diktatorskap" maak wat deur Generaal de Gaulle, hierdie groot leier van die Republiek, bedink is. En met groot selfvertroue en arrogansie laat Madame haarself toe om vir die Franse te sê dat sy nie wanhoop om 'n meerderheid te verkry wat die kiesers haar geweier het nie. Sy verklaar dus implisiet dat vir haar die enigste manier om te regeer is om 'n absolute meerderheid te hê of om Artikel 49-3 te vereis. Maar in beide gevalle is die opposisie wat in die Nasionale Vergadering teenwoordig is, slegs daar om hierdie regering en die Franse volk die misleidende bevestiging te bied dat hulle steeds in 'n demokratiese republikeinse regime is. In werklikheid is hierdie opposisie niks meer as 'n demokratiese alibi nie, aangesien die regering sy mening totaal en sistematies ignoreer. Dit is waar vir die opposisie-LP's in die Franse regering, maar dieselfde beginsel geld vir hierdie outokratiese regering, wat self onderworpe is aan riglyne wat deur Europese kommissaris opgelê word deur die lede van die Europese Parlement, wat ook demokratiese alibi vir Europese regering is. Dus sien ons dat God sedert 2012 'n outokratiese jeug aan bewind geplaas het wie se missie dit is om republikeinse beginsels stadig maar seker te vernietig. Die vryheid en regte wat die Franse verkry het, krimp dag na dag om

dié van immigrante met 'n toenemende aantal verskillende gebruike, tradisies en godsdienste te respekteer. Republikeinse vryheid is dus sigbaar libertisidaal.

In hierdie laaste tyd van "Renaissance" word outokratiese regering herstel en die Oekraïense oorlogagtige konteks sal hierdie outoritêre regering bevoordeel tot die ure van vernietiging van goedere en lewens wat deur God geprogrammeer is, teen die " *tien horings* " of tien koninkryke, waarvan sommige sedertdien republikeinse nasies geword het, maar die vloek van hul godsdienstige onderwerping aan Rome as 'n erfenis behou het; sodat ons nie meer "drie vervloekte konings" het nie, maar "tien" wat simbolies in Daniël 7:8 en 24, en Openb. 13:1, die antieke koninkryke verteenwoordig wat die huidige Wes-Europese Katolieke en Protestantse republikeinse nasies vorm, asook hul magtige uitgroei van die VSA, Kanada, Australië, Suid-Amerika en Sentraal-Amerika. Die Oosters-Ortodokse geloof is geen uitsondering op hierdie vloek nie, aangesien hulle die praktyk van Katolieke Sondag geërf en aangeneem het voordat hulle van die Rooms-Katolieke pouslike kerk afgeskei het deur 'n godsdienstige skeuring wat tot in ons tyd voortduur, gekenmerk deur hul haatlike en vernietigende oorlogagtige konfrontasie. Op hierdie manier word " *die tyd van die einde* " bevestig as 'n tyd van "Renaissance" waar die godsdienstige onverdraagsaamheid wat deur Frans I gemanifesteer is, binnekort weer in al sy gewelddadige vorm dwarsdeur die hele Europa ^{verskyn}. Maar "die vervloekte konings" was konings van Frankryk, so dié van ons "finale renaissance" is hoofsaaklik die presidente en eerste ministers wat hierdie land sedert 1995 agtereenvolgens regeer het. Trouens, hierdie opvolgings is almal soortgelyk, want die model wat deur die sosialis François Mitterrand vanaf 1981 gevestig is, 'n model wat gekenmerk word deur sosiale humanisme, sal tot in ons tyd voortduur; Dit is selfs op Europese vlak aangeneem. Daarom dui die simbool gebaseer op "die roos", die blom van liefde, vandag nog die Europese model aan; wat die kwatryn regverdig wat deur Michel Nostradamus, die profeet, geskryf is, wat sê: "Romeinse pous, pasop om die stad te nader wat deur twee riviere natgemaak word; jou bloed sal daar spoeg, jy en joune, wanneer die roos blom." Om die aggressie teen Italië te ontsnap, het die huidige pous, "Francis I", skuiling in Lyon kom soek. Maar hy sal in hierdie plek vergaan saam met Katolieke wat hom eer. 'n Klein maar belangrike detail om daarop te let: Lyon is die stad van Maria, die heilige maagd van die Katolieke godsdiens wie se aanbidding 'n gruwel vir God is.

As die vorige vervloekte konings of presidente inderdaad die ondergang van Frankryk voorberei het, is die laaste van die vervloekte konings die huidige jong president van Frankryk, en dit is op hom dat die gevolge van die keuses wat deur sy voorgangers gemaak is, val. Boonop doen hy niks om die situasie om te keer nie en bevestig hy die rigting wat sedert François Mitterrand ingestel is, wat sy opvolger, Jacques Chirac, "enkele gedagte" genoem het. Wat het hierdie "enkele gedagte" gesê? Sy het gesê: "Frankryk, maak oop en offer julle voorspoed op die altaar van Europese konstruksie. Privatiseer julle genasionaliseerde maatskappye en verwelkom al die ellende van die wêreld wat na julle toe kom." En dit is gedoen. As Jacques Chirac geweet het hoe om hulle te weerstaan, was sy opvolger Nicolas Sarkozy aan die ander kant verlei deur die lied van die Sirenes van die Amerikaanse kapitalisme waaraan hy Frankryk oorgelewer het deur weer

by die NAVO-alliansie aan te sluit. Hy het teen Kolonel Gaddafi se Libië geveg, wat deur sy vyande doodgemaak is, terwyl hy homself as verdediger van Frankryk teen Islamitiese aanvalle geplaas het. Kan daar 'n beter vrug van vloek wees? Na hom het president François Hollande Frankryk aan die finansiële sektor oorgegee deur private versekering van Mutuelles te veralgemeen en hy het die gruwel van homoseksuele huwelike van alle soorte op die hele land afgedwing. En laastens bevestig Emmanuel Macron al hierdie keuses, en ruïneer sy land deur 'n gesondheidsblokkade van die ekonomie (Covid-19) en maak Frankryk 'n teiken vir Russiese woede deur baie effektiewe moderne wapens aan die Oekraïne te gee wat sedert 24 Februarie 2022 deur hierdie wraaksugtige Rusland aangeval word. Dit is die vrugte wat gedra word deur ons "vervloekte konings" van die "Renaissance"-era van die "eindtyd".

Maar vir sy uitverkorenes het God die naam "Renaissance" 'n baie meer positiewe betekenis gegee, want dit was in hierdie tyd in die 16de ^{eeu} dat sy openbarende Heilige Bybel gedruk, versprei en dus beskikbaar gestel is aan sy Protestantse dienaars. Sedertdien was dit die oorsprong van godsdienstige herlewing en die oorsaak van geestelike "wedergeboorte" of bekering van die uitverkorenes tot die "nuwe geboorte", tot in ons tyd. Ons is alles aan haar verskuldig, en in die besonder profetiese openbarings wat ons die gedagte van die oordeel van ons God laat deel, en sonder haar sou ons nie sy wil kon gehoorsaam nie, aangesien sy alleen dit openbaar.

Laastens, laat ons daarop let dat in ons "Renaissance"-era, die pous in die amp self die naam "Francis I" ^{dra}. Jy moet regtig hierdie boodskap wat deur die groot subtile God, in die naam van Jesus Christus, aangebied word, wil ignoreer.

Om al hierdie dinge op te som, is daar inderdaad in ons tyd van die "tyd van die einde", 'n "wedergeboorte" van godsdienstige aggressiwiteit as gevolg van, hierdie keer, die optrede van die slegte engele, uiteindelik vrygelaat deur God (waarvoor hulle sedert die herfs van 1844 gewag het volgens Openbaring 7:1 tot 3), sodat hulle hoofsaaklik, in Wes-Europa simbolies aangedui met die naam "Eufraat", 'n ewe simboliese "derde van die mense" vernietig en "doodmaak", volgens die aankondiging van Openbaring 9:13 tot 16: "Die sesde engel het op sy trompet geblaas. En ek het 'n stem gehoor uit die vier horings van die goue altaar wat voor God is, wat aan die sesde engel met die trompet sê: **Maak die vier engele los wat gebind is in die groot rivier, die Eufraat. En die vier engele is losgemaak wat gereed was vir 'n uur en 'n dag en 'n maand en 'n jaar om 'n derde van die mense dood te maak. Die getal van die ruiters in die leër was twee tienduizend van tienduizend: ek het hulle getal gehoor.** Die laaste sin onthul die aantal vegters in hierdie oorlog: tweehonderd miljoen. Hierdie verduideliking stel ons in staat om al die valse interpretasies wat aan hierdie konflik gegee is, tot in ons "eindtye", dit wil sê sedert 1995, te verwerp. Maar aan wie is hierdie terugkeer van godsdienstige onverdraagsaamheid verskuldig? Aan 'n godsdiens wat nie verdraagsaamheid erken nie: Islam. En dit is die hele paradoks van die situasie wat onbegryplik gemaak word vir enigiemand anders as die uitverkorene van God in Jesus Christus. Want in die oë van mense gedra die huidige hoofvyand van God, die teiken van sy goddelike toorn, hom op die vreedsaamste en humanistiesste wyse van al die godsdienste op aarde. Sy foute is sondes wat teen

God gepleeg is, slegs op 'n leerstellige wyse identifiseerbaar. Maar wie op aarde, buiten sy uitverkorenes, gee om en bekommer hulle oor die aanvalle teen God en sy beginsels? In die Weste, amper niemand nie, en in die Ooste ontbreek die geregtigheid van Jesus Christus en die openbaring van die Heilige Bybel; sodat Moslem-verontwaardiging, wat nie gebaseer is op die waarheid van die goddelike reddingsplan nie, nie diegene regverdig wat dit demonstreer en met ywer, geweld en groot geraas ten toon stel nie.

Die water van die lewe

Deur te kies om menslike lewe deur " **water** " te simboliseer, wou God, ons Skepper, diegene wat aan Hom behoort, sy vrywillige slawe, baie nuttige leringe gee om te ontvang en te verstaan.

Ons almal weet wat " *water* " beteken, en op 'n geestelike vlak het God aan ons geopenbaar dat die aarde oorspronklik as 'n bal "water" geskep is. Hierdie eerste waarheid word in Gen. 1:2 geleer: “ *Die aarde was woest en leeg, en duisternis was oor die dieptes, en die Gees van God het gesweef oor die waters .* ” Hierdie presisie moes belangrik gewees het, aangesien die ding in 2 Petrus 3:5 onthou word: “ *Hulle wil immers ignoreer dat die hemele in die verlede deur die woord van God bestaan het, en die aarde uit **die water ontstaan en deur middel van water gevorm is.*** ” ". Die volgende vers gee 'n eerste regverdiging vir hierdie belangrikheid van " **water** ": " **en dat deur hierdie dinge die wêreld wat toe vergaan het, deur water ondergedompel te word, ...** " " **Water** " neem hier sy verskriklikste betekenis aan, aangesien dit dan die dood gee, die volledige beëindiging van die lewe; wat nie onmiddellik uitbrei na 'n hemelse dimensie of enige "nirvana" wat deur hemelse demone in mense geïnspireer word nie. Dit is hierdie definitiewe aspek wat die dood so vreeslik maak vir mense; Wat nie gedurende 'n mens se lewe op aarde verkry is nie, word vir ewig deur die mens, man of vrou, verloor. Massa-vyandagtig teenoor die mensdom, "water" verdrink dit en maak dit dood. En in Gen. 1:9-10 lees ons: "En God het gesê: **Laat die waters onder die hemel op een plek versamel word** , en laat die droë land verskyn." En so was dit. God het die droë grond aarde genoem, en die versameling van die waters het Hy see genoem. God het gesien dat dit goed was . Om hierdie " *samekoms van die waters op een plek* " te bereik, veroorsaak God dat die oppervlak van die aardkors, wat tot dan toe deur water bedek was, uitgehol word. En reeds, gehoorsaam aan die wet van swaartekrag wat deur God geskep is, begin die water wat aan hierdie wet onderworpe is, die maklikste pad volg wat dit lei om die laagste vlak te bereik, die naaste aan die aksiale middelpunt van die aardbol en die verste van die hemel en die sonsterre wat God op die vierde dag sal skep. En God gee aan hierdie “ *samekoms van waters* ” die naam “ *see* ”. Dit is hierdie vlak van die " *see* " wat as verwysingspunt vir mense sal dien om die hoogte van die vlakke van die " *droë* " grond genaamd " *aarde* " vas te stel en te meet. Laat ons nou die definisie van water wat so pas gegee is, toepas op die mensdom wat dit simboliseer. Dit werp lig op die boodskap wat in hierdie vers uit Openb. 8:8-9 aangehaal word: “ *Die tweede engel het op sy trompet geblaas, en*

iets soos 'n groot berg wat met vuur brand, is in die see gegooi , en 'n derde van die see het bloed geword, en 'n derde van die lewende wesens in die see het gesterwe, en 'n derde van die skepe het vergaan. » Voorafgegaan deur " soos ", is hierdie beeld hoogs simbolies en het dus nie betrekking op die " see " waarop die bote vaar nie, of ten minste slegs gedeeltelik. Trouens, onder hierdie simbool " see ", dui God die heidense mensdom aan wat oor die hele bewoonde aarde versprei is, en veral dit wat naby die plek is wat deur sy lig verlig word; wat verwys na Wes-Europa en die Midde-Ooste vanwaar sy goddelike lig en opperste godsdienstige kennis gekom het. Dit raak al die volke en stamme wat aan al die kuste van die Middellandse See-"see " gewoon het, in die Noorde, die Suide en die Ooste, want die Weste van hierdie " see " het steeds, op die geteikende tyd, al sy misterie behou. In God se gedagtes word heidense lewens dus bymekaargemaak en onder dieselfde geestelike status geplaas: dié van sy veroordeling tot die ewige dood, vanweë die erfenis van sonde wat van Adam en Eva oorgedra is. En wat hierdie heidense volke met " die waters " in gemeen het, is dat hulle ook die maklikste en natuurlikste paaie volg wat deur die wet van tradisionele erfenis aan hulle opgelê word. Niks is makliker vir 'n mens as om te voldoen aan die tradisies van sy volk en sy vaders nie. Die oorgrote meerderheid van God se skepsels gehoorsaam hierdie gebiedende wet van tradisie wat hulle ondergang veroorsaak. By diere is hierdie beginsel 'n natuurlike en wettige normaliteit, want hulle gehoorsaam slegs die beginsel van "die behoud van lewe"; Die meeste van hulle maak net dood om hulself te voed, uit 'n noodsaaklikheid wat onontbeerlik geword het sedert sonde deur die skuld van die mens die aardse lewe binnegekom het. Maar mense verskil van diere deurdat God hulle met 'n superieure intelligensie toegerus het wat uitgedruk word deur hul vermoë om te oordeel, te kies, te weerstaan of toe te gee, te midde van al die situasies wat in hul lewens opduik. Godsdienstige verbintenisse, insluitend hul heidense vorme, bevestig die teenwoordigheid van hierdie bewustheid van hul onsekerheid, want God bevestig dat Hy in die "hart " van die mens " die gedagte van die ewigheid " geplaas het ; wat bevestig word deur Pred. 3:11: “ Alles maak Hy goed op sy tyd; selfs die ewigheid het Hy in hulle harte gelê, alhoewel geen mens die werk wat God doen van begin tot einde kan begryp nie. ” Hierdie gedagte word deur God in die "hart " van die mens geplaas, wat beteken dat hy natuurlik van hierdie gedagte hou. Hierdie natuurlike affiniteit vir die " ewigheid " is die gevolg van 'n natuurlike tradisionele erfenis wat deur gene aan mense oorgedra is deur Adam en Eva wat dit verloor het. Maar onder die inspirasie en intense aktiwiteit van die hemelse demone, het mense gedink om hierdie " ewigheid " te verkry deur baie middele wat God nie erken nie. Diegene wat God onder die simbool " see " versamel, is onder hulle. Hulle is almal, op verskillende maniere, afgodedienaars. En van hierdie getal is " die brandende berg " of " Babilon". die groot ", die Rooms-Katolieke pouslike instelling, toe dit in 538 in Wes-Europa, in Italië, in Rome gestig is.

Dit is die moeite werd om daarop te let dat die meervoud van die woord " waters " in alle goddelike aanhalings gebruik word. In teenstelling hiermee, in menslike gebruik, as materie, is " water " 'n enkelvoud. Hierdie goddelike keuse van die meervoud word geregverdig deur die simboliese betekenis daarvan wat 'n

versameling van mense aandui. En in Openb. 8:11 word hierdie interpretasie bevestig: “ *Die naam van daardie ster is Alsem, en 'n derde van die waters het alsem geword, en baie mense het gesterwe van die waters , omdat dit bitter geword het .* In hierdie vers gee God die “ waters ” 'n dubbele betekenis, want die boodskap van sy reddingsplan word ook vergelyk met “ *die water van die lewe* ” in die woorde wat Jesus Christus in Openb. 21:6 gespreek het: “ En Hy het vir My gesê: Dit is verby!” Ek is die alfa en die omega, die begin en die einde. Aan hom wat dors het, sal Ek vrylik laat drink uit die fontein van *die water van die lewe* . »; en weer, in Openb. 22:17: “ *En die Gees en die bruid sê: Kom. En laat hom wat hoor, sê: Kom! En laat hom wat dors het, kom; Wie ook al wil, laat hom die water van die lewe neem , verniet.* » ; dit omdat God van Jesus, die eerste regverdige en sy ware uitverkorenes, in Spr. 10:11 gesê het: “ *Die mond van die regverdige is 'n fontein van die lewe , maar geweld bedek die mond van die goddelose.* »; Net so, in Spr. 13:14: “ *Die wet van die wyse manne is 'n fontein van die lewe , om van die strikke van die dood af te wyk.* ” » Die ware Evangelie word dus ook vergelyk met 'n “ bron ” van die “ *waters van die lewe* ” . Wanneer God die mens oordeel en ondersoek, kyk Hy eers na sy gees, daardie onstoflike ding wat deur die werking van ons brein voortgebring word. En daar vind Hy ons gedagtes, ons affiniteite, ons geneenthede, ons liefdes, ons haat, dit wil sê al ons diep, werklike, geheime aspirasies wat verborge is vir menslike kennis, maar ook vir die hemelse engele van goed sowel as dié van kwaad. Slegs God kan ons stille gedagtes lees. Vir Hom is die menslike siel dus hoofsaaklik net wat sy gedagtes bevat. Jesus het die aandag van sy apostels gevestig op die belangrikheid van hierdie verborge geheime gedagtes in Matteus 15:18-20: “ *Maar die dinge wat uit die mond uitgaan, kom uit die hart, en dit maak die mens onrein .* ” Want uit die hart kom *slegte gedagtes , moord, egbreuk, hoerery, diewery, valse getuienis, laster.* Dit is die dinge wat 'n mens onrein maak; maar om met ongewaste hande te eet, maak 'n mens nie onrein nie. ” In mense druk die “ hart ” slegs, deur die ritme van sy klop, die emosies uit wat in “ *sy gedagtes* ” of, in werklikheid, in sy brein gevoel word. Maar wat presies laat die harte van mans en vroue klop? Die liefde vir God en sy waarhede of die waardes van die rebelse wêreld? God alleen ken die antwoord en kan hierdie vraag beantwoord wat die verskil maak tussen die uitverkorene en die rebel; beide is in staat om lief te hê ... maar nie dieselfde dinge nie, en ook nie dieselfde mense nie. Dus sal die gedagtes van die uitverkorenes gevul wees met liefde vir God en sy leerstellige waarheid sowel as sy profesieë, en dié van die Westerse rebelle is gevul met afskuwelike aanbidding van die menslike wese en sy beweerde godsdienstige gesag deur die Rooms-Katolieke pouslike regime wie se leuenagtige leer in hierdie vers van Openbaring 8:11 vergelyk word met hierdie giftige, dodelike alkoholiese drank wat die bedwelmende drank genaamd “ *Absint* ” uitmaak, gemaak van 'n mengsel van alkohol en uittreksels van die “ *alsem* ” -plant. In die 16de eeu waarom die profesie gehandel het, is gesê dat die baie bitter 'alsemwyn' effektief gebruik is om maagkwale te behandel.” En hierdie detail is belangrik, want die ware woord van God word self vergelyk met “ *sagmoedigheid* ” heuning ” in Openb. 10:9: “ *En ek het na die engel gegaan en vir hom gesê: Gee my die boekie. En hy het vir my gesê: Neem dit en sluk dit in; Dit sal bitter wees in jou maag , maar in jou mond sal dit so soet wees soos heuning.* » Hierdie vers openbaar aan

ons wat die "*bitterheid*" uitmaak wat in die vers van Openb. 8:11 aangehaal word: die georganiseerde, vervolgende godsdienstige opposisie teen die "*soetheid van heuning*" van die ware apostoliese Evangelie, bevestig en herstel in die finale tyd van die laaste uitverkorenes, verlig deur profesie. Soveel as wat die mond van die uitverkorene die soetheid van goddelike liefde uitdruk, so druk dié van die Katolieke vyand die haat, bitterheid en wreedheid uit wat deur die duivel geïnspireer word in die leiers en fanatiese volgelinge van hierdie godsdienste, vrug van Christelike afvalligheid. Maar môre sal hierdie vrug ook dié van die afvallige Protestante en die Adventiste wees wat deur Jesus Christus "uitgebraak" is. In Openb. 10:9 verbind God die "*ingewande*" van die mens, die setel van fisiese buikpyne, met die ewe fisiese en geestelike vervolging wat dit veroorsaak. In die gegewe voorbeeld sal die boodskap van waarheid, wat ontvang word deur die een wat Johannes verteenwoordig en profeteer, die haat van die duivel en die menslike instrumente wat hy gebruik, op hom trek. Die ergernis en stryd teen hom sal hierdie "*bittere*" lyding in sy liggaam veroorsaak. So, in die "*Absint*" wat "*bitterheid*" in die "*harte*" van mense veroorsaak en in die geopenbaarde "*water*" wat die "*smaak van heuning*" het, is daar twee Christelike godsdienstige opvattinge, diametraal teenoorgestelde, soos nag en dag, duisternis en lig. Beide godsdienstige opvattinge lei dus tot bitterheid by die mensdom, maar die voorgestelde remedie word in absolute terme teengestaan. Die een wat God voorstel, het die voordeel dat dit aan die uitverkorenes, in hulle "*mond*", 'n aangename en "*soet smaak van heuning*" bied. Die goddelike boodskap wat weggeneem moet word, is dat die godsdienste genaamd "*Alsem*" 'n gefermenteerde weergawe is wat meeding met die suiwer waarheid van die Evangelie van verlossing wat oorspronklik korrek deur die apostels van Jesus Christus verkondig is. "*Bitterheid*" is self die vrug van goddeloosheid en wreedheid wat gedra word deur die Katolieke ligas en die tribunale van die Romeinse pouslike inkwisisie van die 16de^{eeu}, wat deur die profesie geteiken is. Mens word beïnvloed deur die godsdienstige lering wat hulle ontvang en dié wat deur die Rooms-Katolieke godsdienste gegee word, is van 'n heidense standaard; dit is dodelik en soos hierdie sogenaamde "spiritualieë" wyn, waarvan die oormatige gebruik die effek van 'n dwelmmiddel aanneem wat kunstenaars in 'n abnormale waansin laat sterf het; soos onder andere bevestig deur die geval van die skilder Van Gogh.

"*waters*" wat bedwelming is deur die "*bitter Absint*"-leerstelling, sal ander "*bitter waters*" wat hulle in die naam van die Evangelie beveg, aanval en doodmaak, want die gees van die mense wat wapens opneem in die Protestantse kamp, deel, met die Katolieke, dieselfde "*bitterheid*" en dieselfde wreedheid. Gedurende dieselfde tydperk van die "Godsdiensoorloë" is God se uitverkore volk meestal in gevangenskap geneem, na gevangenis of die galeie van konings. En ander sterf in die Here as outentieke martelare van die geloof.

Die vergelyking van "*water*" met die mens word verder geregverdig deur die feit dat die mens fisies uit 75% water bestaan, wat beteken dat 'n menslike liggaam van 100 kg, volledig gedehidreer, slegs 25 kg weeg. Dit is hoekom 'n persoon maande lank sonder kos kan klaarkom, maar nie 'n week sonder water kan oorleef nie, en sommige sê nie meer as drie dae nie. "*Water*" is dus 'n fundamenteel belangrike komponent van die menslike lewe. En die

onontbeerlikheid daarvan maak dit die perfekte beeld om die geopenbaarde goddelike woord te simboliseer, volgens Matt. 4:4: “ *Jesus antwoord: Daar is geskrywe: Die mens sal nie van brood alleen lewe nie, maar van elke woord wat uit die mond van God uitgaan.* Wat waar is vir die “ brood ” wat in hierdie vers genoem word, is nog meer waar vir die onontbeerlike “ water ” waaruit ons bestaan. En die woord van God in Christus is beide voedsame “ brood ” vir geloof en “ water uit die fontein van die lewe ”.

In sy fisiese molekulêre samestelling bestaan “ water ” uit twee hoofgasse, naamlik waterstof en suurstof: H_2O . Die kontak van die suurstof in water met die suurstof in die lug bevorder ook die beweging van atome, wat die proses van verdamping verklaar, wat 'n konstante verskynsel is wat deur hitte of wind versterk word. Maar hierdie “ water ”, wat uit die see en mere verdamp, word vervang deur bydraes van water wat terugkeer in die vorm van reën, bergstrome, riviere en strome. Dieselfde geld vir die mensdom: deur die dood weggeneem, verdamp die ontslape menslike siele en word vervang deur nuwe geboortes van menslike wesens. En hierdie beginsel van vernuwing is ook konstant, solank die menslike lewe onder die huidige omstandighede op aarde voortduur.

Dit is in Dan. 7:2 dat die woord “ see ” vir die eerste keer verskyn om simbolies die wêreldwye versameling van heidense mensdom aan te dui in sy profesieë wat vir sy laaste uitverkorenes bedoel was: “ *Daniël het begin en gesê: Ek het in my nagvisioen gesien, en kyk, die vier winde van die hemel het **die groot see in beroering gebring** .* » Deur die “ **groot see** ” te spesifiseer, dui die Gees duidelik die “ groot ” mensdom aan wat oor tyd uitgebrei is deur opeenvolgings van groot heersers tot die finale tyd wat gekenmerk sal word deur die wederkoms van Jesus Christus. Vers 3 wat volg, bevestig deur te sê: “ En vier groot diere het uit **die see** opgekom , die een van die ander verskillend. ” » Die opeenvolgende verskynings van hierdie diere word bevestig deur die numeriese volgorde van hul onderskeie verskynings: “ *die eerste* ”; “ *die tweede* ”; “ *die derde* ”; “ *die vierde* ”.

Die boodskap wat uit hierdie vergelyking van “ die see ” met die mensdom sonder God na vore kom, is verskriklik. Omdat “ die see ” gevul is met dierelewe wat leef of sterf volgens die beginsel dat die grootste die kleinste eet. Ons behoort dus nie verbaas te wees om die toepassing van dieselfde stigtingsbeginsel in menslike samelewings te vind nie: die rykstes floreer deur die lewens van die armstes uit te buit. Om vir hierdie beginsel van dierelewe te kompenseer en te verminder, het die mensdom owerhede van geregtigheid ingestel, maar hoe kan geregtigheid toegepas word as mense slegs in staat is om onregverdige wette te skep? Want soos mnr. Jean de la Fontaine dit gestel het: “die rede van die sterkstes is altyd die beste.”

“ *Die water van die lewe* ” verwys na die ewige lewe wat die uitdaging van die geloofstryd bly van diegene wat geroep is en positief reageer op die roeping wat deur God gerig is. Hierdie ewige lewe word steeds, vandag, slegs in die Naam van Jesus Christus aangebied, maar steeds, op voorwaarde dat Jesus die kandidate wat die voordele van sy genade opeis, as sy verlossing waardig ag en beoordeel. Maar die situasie is verskriklik en tragies misleidend. God se antwoord op hierdie bewering is afwesig, maar selfs sonder 'n reaksie van Hom, bly die opstandige menslike gees voortduur en teken; Hy maak aanspraak op die beloftes van God,

maar vergeet of weier om rekening te hou met die voorwaardes wat God oplê om dit te verkry. Tog, van die begin van sy godsdienstige reis af, was sy saak vooraf verlore, óf as gevolg van die valse leer wat ontvang is van 'n instelling wat deur God veroordeel is, óf as gevolg van sy persoonlike onvermoë om die vrug van geloof te dra wat die Here van waarheid behaag. Die risiko om die ewige lewe te verloor, is slegs vir diegene wat dit as 'n belofte ontvang het, omdat hulle gedrag deur Jesus Christus goedgekeur is. En dit is waar almal dit moet verstaan, "waar die Here is, daar is sy waarheid", "waar die Heilige Gees van Jesus woon, is daar oorfloedige antwoorde op godsdienstige vrae", en sy profesieë ontvang al die verduidelikings wat hul begrip duidelik maak; dit, omdat God lewend is en nie dood nie; omdat die lewende gees optree terwyl die dooies nie meer optree of nie optree nie. Elke opregte en waardige mens ontvang gedurende sy lewe 'n antwoord van God. God ken die name van die uitverkorenes van die begin van sy skepping van vrye lewe af, en daarom sal geen siel wat sy redding werd is, ontbreek in die finale byeenkoms van die getransformeerde uitverkorenes wat vertrek na die hemelse koninkryk waar Jesus vir hulle " *'n plek voorberei het* " volgens Johannes 14 nie; maar tallose misleide gelowiges sal die bitterste ontnugtering ervaar, omdat hulle die oproepe wat in gunstige tye ontvang is, onderskat het. Maar God gee nie hierdie waarskuwings direk self nie. Vir hierdie taak gebruik hy sy getroue menslike dienaars en dit is deur hulle monde dat hy sy pleidooie rig. Om die leer van die waarheid wat deur God voorgestel word, te ontvang, vereis dus ware nederigheid van die kant van die kandidate, want hulle moet die leer ontvang wat aangebied en oorgedra word deur eenvoudige manne, sonder diplomas, sonder enige verleidelike fisiese voorkoms; hul vermoë om goddelike dinge te verduidelik, is hul enigste maatstaf vir egtheid.

Op hierdie dag van 13/12/2022 het die God van lig en waarheid wat ek dien in die Naam van Jesus Christus my die ontsaglike genade van 'n werklik uitsonderlike openbaring geskenk wat onverwagte lig werp op die verhaal van die eerste dag van die aardse skepping. Hierdie boodskap oor die " *water van die lewe* " het hom voorberei. Dit is duidelik en nou gedemonstreer dat " *die waters* " volke, lewende menslike massas, verteenwoordig. Die Here van waarheid het my so pas toegelaat om die betekenis te verstaan van die vorm wat aan sy skeppingsverhaal gegee word, wat met 'n bal water begin. Hierdie " *waters* " verteenwoordig lewens, in hierdie beeld is die aarde bedek met lewens en hierdie presisie profeteer slegs die voorkoms wat die nuwe aarde wat God uit die huidige aarde sal skep, sal hê. Want inderdaad, in Openb. 21:1 lees ons: " *En ek het 'n nuwe hemel en 'n nuwe aarde gesien* , want die eerste hemel en die eerste aarde het verbygegaan, **en die see was daar nie meer nie** . " Die einde van hierdie vers spesifiseer: " **en die see was daar nie meer nie** . " Dit sal "nie **meer** " wees nie, want die lewe van die uitverkorenes wat sy in Genesis 1:1-2 geprofeteer het, sal dit vervang om " *die nuwe aarde* " te bedek. Dus, op die oomblik dat God dit geskep het, het die huidige " *aarde* ", wat aan die begin deur " **die waters** " bedek was, sy toekomstige ewige verheerlikte toestand van " *nuwe aarde* " geprofeteer wat na die sewende millennium die troon van God en sy uitverkorenes wat Hy deur Jesus Christus verlos en gekies het, gedurende die eerste 6000 jaar wat vir hierdie doel geprogrammeer is, sal verwelkom.

Die verslag van die eerste skeppingsdae wat in Genesis 1 gegee word, het dus 'n veel groter omvang as dié wat daarop gemik is om die oorsprong van die aarde te verstaan. Dit bevat tot voordeel van sy laaste uitverkorenes 'n belofte wat eers aan die einde van alle beproewinge vervul sal word en wat betrekking het op die " *nuwe aarde* " wat die nuwe paradys, die nuwe Eden, die ewige tuin van God sal wees wat die deel sal wees van die uitverkorenes wat sonde sal oorwin soos Jesus Christus die eerste was om dit te oorwin. So voorspel die voorkoms van die aarde van die begin af die voorkoms wat dit aan die einde sal hê, by die vernuwing van alle dinge. Met dit verstaan, openbaar God op die eerste dag sy plan om " *die lig van die duisternis te skei* ", wat beide die vrye menslike lewens sal kenmerk wat die aarde vir 6 000 jaar sal bedek. En hierdie boodskap is gekoppel aan die eerste dag van die week wat gedurende die Christelike era " *die merk van die dier* " in die Openbaring van Jesus Christus sal wees. Die eerste dag wat aan rus gewy is, sal uiteindelik die " *merk* " van die " *duisternis* "-kamp word. God het dit van hierdie eerste dag van die skepping af geprofeteer. Op dieselfde dag verklaar Hy sy " *lig* " as " *goed* ", wat sy wil, sy openbarings, sy wette, sy gebooie aandui, dit wil sê al die vorme van sy waarheid wat sy uitverkorenes deur hul gehoorsaamheid sal eerbiedig.

Op die tweede dag skei God die " *onderste waters* " van die " *boonste waters* ". Hier word die lot van die land van sonde weer bevestig. Die laer waters teiken die aardse mensdom, gewortel in die grond, op aarde. Die " *waters daarbo* " verwys na die hemelse engelelewens waartoe mense geen toegang het nie. Maar die beeld profeteer steeds die einde, want " *die hoogte* " is die hemel waarin die uitverkore " *waters daarbo* " vir " *duisend jaar* " " *die waters onder* " sal oordeel, wat die rebelle aandui wat vir ewig op aarde gebly het, want hulle sal nooit die hemel binnegaan nie. Hier is weer die skeiding van die "lig bo" kamp van die "donker onder" kamp. Dit blyk reeds dat hierdie lesing van die Bybelse verhaal die verloop van die geskiedenis in omgekeerde volgorde neem. Inderdaad, voordat die " *nuwe aarde* " die uitverkorenes dra, **'n definitiewe skeiding** van die twee kampe " *lig* " en " *duisternis* " sal bereik wees.

Op die derde dag leer die skepping ons dat daar voor hierdie **finale skeiding 'n skeiding** op die aarde self om godsdienstige redes sou gewees het, wat geprofeteer word deur die skeiding van die " *droë* " wat " *aarde* " genoem word, en die " *waters* " wat " *see* " genoem word. Die " *droë land* " , wat uit die " *water van die see* " *te voorskyn kom* , profeteer die vertrek van die Protestantse Gereformeerde geloof van die geloof van die ongereformeerde Pouslike Rooms-Katolieke Kerk.

Terug in tyd, op die vierde dag, skep God die sterre van die hemel, waaronder en eerste " *die son* " kom, wat juis die vervloekte dierlike lewe as 'n heidense godheid sal eer. En hier het ons die oorsaak van die vloek van die pouslike Rooms-Katolieke godsdiens. Want juis op hierdie vierde dag bevestig God dat Hy die sterre geskep het wat ons hemel vul, en as sodanig kan hulle nie gode wees nie. Diegene wat dit doen, manifesteer en vertoon slegs 'n totale minagting vir God en Sy Bybelse openbaring. Hulle sal dus sy regverdige toorn moet ly.

As ons verder terug in tyd gaan, op die vyfde dag, beveel God die produksie van alle vorme van lewe in die see en in die lug. In die "lug" skep God die voëls, 'n profetiese beeld van die hemelse engele wie se leier van die demoniese laer in Efe. "vors van die mag van die lug" genoem word. 2:2. Openbaring 18:2 sal hierdie interpretasie bevestig: "En hy het met 'n groot stem uitgeroep en gesê: Geval, geval het Babilon die groot!" Sy het 'n woonplek van demone geword, 'n skuilplek vir elke onreine geeste, 'n skuilplek vir elke onreine en haatlike voël." Deur die "produksie" van dierelewe wat in die "see" versprei word, openbaar die Gees sy oordeel oor die pouslike Rooms-Katolieke geloof. Omdat dit die monargie wat dit ondersteun, godsdienstig oorheers en die getroue heiliges wat aan Jesus Christus behoort, daarvoor vervolg. In hierdie "afskuwelike" gedrag verloor die mens sy waarde as mens en word hy 'n dier vir God, wat bevestig word deur 1 Kor. 2:14: "Maar **die natuurlike mens** neem die dinge van die Gees van God nie aan nie; want dit is vir hom dwaasheid, en hy kan dit ook nie verstaan nie, omdat dit geestelik beoordeel word." Hierdie menslike dier is min of meer wreed en vleisetend, en bevestig sy naam: "die dier wat uit die see opkom" in Openb. 13:1.

As ons verder teruggaan in die geskiedenis, met die onderwerp van die sesde dag, vind ons eers die skepping van landdiere. Dit is steeds dierelewe en dit openbaar weereens die oordeel wat God hierdie keer oor die Protestantse godsdiens vel, wat die woord "aarde" simbolies aandui. Ons kan dus verstaan dat die Protestantse uitverkorenes nie talryk was nie, want diegene wat God onder hulle gered het, is gered ten spyte van 'n groot onvolmaaktheid van leerstellige waarheid. En Openb. 2:24 bevestig hierdie tydelike goddelike guns en sê: "Ek lê geen ander las op julle nie; hou net vas aan wat julle het totdat Ek kom." Oor die algemeen het die Protestantse geloof sedert 1844 in sy vloek gebly, omdat dit nie God se eis aanvaar het om die praktyk van sy sewende-dag Sabbatsrus te herstel nie. Die Protestantse geloof bly dus vir hom waardeloos en sy volgelinge verloor ook hul menslike status en ontvang 'n dierlike status wat Openb. 13:13 bevestig deur dit die "dier wat uit die aarde opkom" te noem.

Dan, op hierdie selfde sesde dag, skep God "die mens gevorm na sy beeld"; wat ons dryf na die begin van die Christelike era, toe Jesus Christus, die "nuwe Adam", in die perfekte "beeld van God", sy aardse bediening betree en dit voltooi het deur sy perfekte lewe as 'n offer te bied, om versoening te doen vir die sondes van sy enigste uitverkorenes, wat Hy kies en kies, wanneer hulle hulself waardig bewys van sy verlossing. Gesamentlik vorm sy verlostes sy "Bruid", dit wil sê sy Eva, wat uit hom gebore, gevorm is en deur hom ontvang is deur sy Heilige Gees te ontvang.

En hierdie storie eindig met die einde van Genesis 1. Want in Genesis 2 staan die beeld van die sewende millennium waar skeidings nie meer gemaak moet word nie, want hulle is gemaak ten tyde van die wederkoms van Jesus Christus, aan die begin van hierdie laaste "duisend jaar". Hierdie tema is dié van die Sabbat wat aan die einde van elke week die groot rus van "duisend jaar" voorspel waarin God en sy verlostes gelyktydig sal ingaan; hierdie rus as gevolg van die vernietiging van die hemelse en aardse rebelle, almal dood op die aarde, behalwe vir die leier van die kamp van die bose: Satan, die duiwel wat alleen

oorbly, afgesonder vir " *duisend jaar* " op die verlate aarde wat sy gevangenis geword het, en wag op sy uitwissing by die laaste oordeel.

Vir God en sy uitverkorenes is die betekenis van hierdie Sabbatsrus die beëindiging van die kwaad; die beëindiging van alle fisiese of geestelike lyding. En hierdie gelukkige vooruitsig het die " *heiligmaking* " van die " *sewende dag* " deur God tereg geregverdig.

Hierdie nuwe les gebaseer op teruglees in tyd laat my verskeie dinge besef. En reeds die feit dat hierdie benadering die opeenvolging van hoofstukke 7, 8 en 9 van die boek Daniël betref, ^{aangesien} die geteikende tema in die 7de die pouslike regime van Rome is; in die 8ste ^{is} die tema die aflos van die twee opeenvolgende fases van keiserlike Rome en pouslike Rome; en in die 9de vind ^{ons} die tema van die aardse bediening van Jesus Christus, die stigter van die Christelike godsdiens waarop God in al sy aspekte, in al sy profetiese konstruksie van Daniël en Openbaring, gemik is. En reeds in Daniël 2:44 kon ons die boodskap van die goddelike belofte aangaande sy verlore heiliges vind: " *In die dae van hierdie konings sal die God van die hemel 'n koninkryk oprig wat in ewigheid nie vernietig sal word nie en wat aan geen ander volk oorgelaat sal word nie; Hy sal al hierdie koninkryke verbrysel en vernietig, maar Hyself sal vir ewig bestaan.* " Die einde van die vers het reeds betrekking op die nuwe " *Eden* " van " *die nuwe aarde* " wat in Openb. 21 en 22 aangebied word. Dit sal eers op hierdie oomblik in die menslike geskiedenis wees, dit wil sê aan die einde van die geprogrammeerde 7000 jaar, dat God se paradys vorm en bestaan sal aanneem. En hoe doof en hardkoppig moet mense wees om die teenoorgestelde te bevestig en te glo, want Jesus het aan sy apostels en sy heilige dienaars, sy vrywillige slawe, in Johannes 14:1 tot 3 verklaar: " *Laat julle hart nie ontsteld word nie. Glo in God, en glo in My. In die huis van my Vader is daar baie wonings. As dit nie so was nie, sou ek jou vertel het. Ek gaan om vir julle plek voor te berei. En as Ek gegaan het en vir julle plek voorberei het, kom Ek weer en sal julle na My toe neem* ; sodat waar Ek is, daar julle ook kan wees. » Jesus het dit duidelik gemaak, « **"Ek sal weer kom en julle na My toe neem"**, " wat beteken dat die kollektiewe geheel van die uitverkorenes nie die hemel binnegaan totdat Jesus weer kom om hulle saam met Hom te neem nie. Die dogma, gebaseer op die interpretasie, " *vandag sal jy saam met My in die paradys wees* ", stort in duie, want Jesus het gesê: " *vandag sê Ek vir jou: Jy sal saam met My in die paradys wees* " ... wanneer dit geskep word, dit wil sê, by die hernuwing van alle dinge, na die einde van die sewende millennium. Daar is seldsame uitsonderings wat in die Bybel genoem word, en hulle het betrekking op agtereenvolgens die gevalle van Henog, Moses, Elia en die heiliges wat God in Jerusalem opgewek het op die oomblik van Jesus se dood. En dis dit. Al die ander wag in die slaap en vernietiging van die dood op die uur van die eerste opstanding wat vir die heiliges gereserveer is en dié van die tweede opstanding wat vir gevalle rebelse mense gereserveer is; die twee opstandings word geskei deur "duisend jaar" volgens Openb. 20:4 tot 7.

nuwe aarde " gedink het. Maar die eerste vorm was om sonde te dra en die water van die see wat dit bedek het, was om sondaars dood te maak tydens die vloed. Die " *eerste aarde* " het betrekking op die begin, terwyl die " *nuwe aarde* "

in sy gesuiwerde en verheerlikte vorm eers aan die einde verskyn. Nou gee hierdie woorde " *begin en einde* " 'n nuwe betekenis aan hierdie uitdrukking wat Jesus sterk aanhaal in sy Openbaring Apokalips waar dit ook verskyn in die vorm: " *die alfa en die omega* " wat dus onderskeidelik, in die aangehaalde volgorde, die oorspronklike aarde en sy finale hernuwing aandui. Ons lees in Openb. 20:14: " *En die dood en die doderyk is in die poel van vuur gewerp. Dit is die tweede dood, die poel van vuur. Die rol van die dood, wat sonde straf, hou op, wat die verdwyning van die dodelike " see " op die " nuwe aarde " regverdig .*

Ek keer nou terug na die skepping van die sterre deur God, op die vierde dag. Op hierdie oomblik van die skepping plaas God sy reddingsplan voor die mens, wat oor 7000 jaar volbring sal word. Die mens sal dus verwysingspunte nodig hê om homself in die verloop van tyd te plaas. Met die sterre en die hemelliggame bied hy hom 'n horlosie met presiese en ewige onvernietigbare werking wat hom in staat sal stel om 'n kalender te bou, volgens wat die Gees in Gen. 1:14 verklaar: " *Toe het God gesê: Laat daar ligte wees aan die uitspansel van die hemel om die dag van die nag te skei ; sodat hulle dien as tekens vir vaste tye, vir dae en vir jare; »*

Dit bly staan dat wetenskaplikes aan God verantwoording sal moet aflê vir hul ongeloof, want die werking van hierdie sterre, hul beweging, hul sirkelvormige of elliptiese wentelbane, hul rigtings en rotasiesnelhede, verskil baie van mekaar en lyk nie of hulle enige logiese wet gehoorsaam nie; wat hulle skuldig laat voel. Want hierdie skynbare chaos word georganiseer en beheer deur die uitsluitlike gedagte van die groot skeppergod, die Almagtige; want hy het die fisiese en chemiese wette geskep wat deur menslike wetenskaplikes waargeneem word, maar hy self is nie aan hierdie wette onderworpe nie; wat die wonderwerke wat deur Jesus Christus en sy apostels verrig is, verduidelik.

Ons hoef nie na die hemel te kyk vir bewyse van hierdie onlogiese funksionering nie, want dit raak reeds die aarde waarop ons leef. Hierdie onlogiek verskyn met sonde, wanneer die kanteling van die aarde van 23° 26' op sy as vir seweduisend jaar die beginsel van die vier opeenvolgende seisoene in beweging gesit het. Voor sonde het die ewenaar van ons aardbol sonlig teen 90° ontvang, wat die maksimum hitte is. En ons 45ste^{grade} parallel in die Noordelike Halfrond, waar ek woon, was warmer as wat dit vandag is. Van die tyd van sonde af het die aarde om die son begin wentel om die jaarlikse siklus te merk deur in 'n sirkelvormige wentelbaan te beweeg. Maar terselfdertyd, asof dit deur 'n ystervuis beperk word, roteer dit elke 24 uur om sy as, en hou sy as in 'n konstante parallelle belyning, gehandhaaf dwarsdeur sy jaarlikse sonsiklus van ongeveer 365 dae. Hierdie parallelle instandhouding is die verduideliking van die seisoene en geen gravitasiewet kan dit regverdig nie. Die getuienis wat deur die natuur gegee word, is dus verwarrend en dramaties vir opstandige wetenskaplike en wetenskaplike denkers. Hierdie konstante parallelle helling skep aan weerskante van die son, in absolute teenoorgestelde rigting, dit wil sê, oor die verloop van ses maande, die seisoene van lente en herfs wat twee teenoorgestelde equinoxes (gelyke dag en nag) aandui, en halfpad deur hierdie wentelbaan, somer en winter wat twee teenoorgestelde en omgekeerde sonstilstande (maksimum verskil tussen dag en nag) aandui. Dit is belangrik om te verstaan dat die Aarde se as slegs in die

somer na die Son wys deur sy Suidpool, vir die Suidelike Halfronde, wat terselfdertyd die Noordelike Halfronde in die winterseisoen plaas; en ses maande later, aan die ander kant van die son, is die volgorde omgekeer. Aan die begin van die lente- en herfsseisoene wys hierdie as van die aarde nie na die son nie, maar is parallel met die son. En dwarsdeur die sonsiklus is die seisoene van die Noordelike en Suidelike halfronde omgekeer. Dit is werklik 'n komplekse stelsel wat slegs verduidelik kan word omdat God dit so wou hê. Die jaarlikse sonsiklus begin met die geboorte van plantegroei en eindig met die dood daarvan. Hy profeteer dus aan die mensdom die betekenis wat God aan sy onseker bestaan gee omdat dit tydelik is. Elke jaar word die natuur 'n profeet en herinner die mens daaraan dat " *die loon van die sonde die dood is* " volgens Rom. 6:23: " *Want die loon van die sonde is die dood; maar die genadegawe van God is die ewige lewe in Christus Jesus, onse Here.* "

God het die begin van die lente-equinox as die begin van tyd gekies. Hy het dit aan sy Hebreeuse volk geleer tydens hulle uittog uit Egipteland volgens Eks. 12:1-2: " *Die Here het vir Moses en Aäron in Egipteland gesê: Hierdie maand sal die eerste van die maande vir jou wees; dit sal vir jou die eerste van die maande van die jaar wees.* » Hy het dus die Pasgafees op die 14de ^{dag} van die lente geplaas, wat dit die fees van verlossing van die sonde van Egipte maak. En dit is slegs om die absolute teenoorgestelde van geregtigheid en sonde te bevestig dat God die fees van "die versoening van sonde", of in Hebreeus "Yom Kippur", in die sewende maand van die jaar sal instel, dit wil sê die maksimum gaping wat dit kan skei van die fees van Pasga wat die aanbod van goddelike geregtigheid aan die sondaar vier, vir die vergifnis van sy sondes. Daarom sou hierdie fees van Yom Kippur slegs voortduur tot die eerste koms van die Messias wie se vrywillige dood die volmaaktheid daarvan volbring het, wat dit na Jesus verouderd en nutteloos maak. Trouens, ons het reeds, in die Pasga, die voorstelling van sonde, want dit is sonde wat die sterflike versoeningsoffer van die " *Lam van God* " en die aanbod van sy ewige volmaakte geregtigheid aan opregte berouvolle sondaars wat Hy instem om te verlos op voorwaarde dat hulle God gehoorsaam, noodsaaklik maak.

Dus, nadat dit in die lente begin het, sal die telling van die seweduisend jaar van die geskiedenis van aardse sonde eindig, wat plek maak vir 'n vernuwende lente waar " *lewende waters* ", outentieke " *waters van die lewe* " wat deur die soendood van Jesus Christus verlos is, " *die see* " op die sogenaamde " *nuwe aarde* " sal vervang, want God sal 'n glorieryke, suiwer en volkome heilige aspek aan die ou aarde gee, waarop " *die vuur van die tweede dood* " voorheen die goddelose rebelle, engele en mense vir ewig sal vernietig en vernietig het.

Die bewys word dus gelewer dat die verhaal van Genesis 1 'n taamluk letterlike boodskap oordra in sy toenemende lees van tyd, en inteendeel, die teruglees daarvan openbaar 'n hoogs geestelike verborge boodskap wat uiteindelik die lering wat in die Openbaring daarvan, genaamd Apokalips, geopenbaar word, bevestig.

God se voorbereiding van Sy boodskappe gebaseer op teruglees in tyd openbaar Sy voorneme om slegs Sy " *eindtydse* " dienaars toe te laat om die lesse wat op hierdie manier geleer word, te ontdek en te verstaan. En hierdie

verduideliking word geregverdig deur die feit dat die Gees in die proloog van sy Openbaring Johannes se gedagtes gevange neem en vervoer " *na die tyd van die einde* ," presies na die tyd van die glorieryke wederkoms van ons Here God en Meester Almagtig, Jesus Christus, en soos hierdie vers aandui, sal sy wederkoms, waar Hy terugkeer om diegene wat sy gestorte bloed verlos het, saam met Hom te neem, sigbaar wees oor die hele aarde en sonder moontlike dispuut: Openb. 1:7: " *Kyk, Hy kom met die wolke, en elke oog sal Hom sien, ook hulle wat Hom deursteeke het; en al die stamme van die aarde sal oor Hom huil. Ja. Amen!* » Verstaan: " *die wat Hom deursteeke het* ", dit wil sê sy vyande van alle tye wat Hom beveg het deur sy verlostes deur die aardse geskiedenis heen te vervolg.

Die alliansie van die handelaars van die aarde

Hierdie alliansie is geleidelik gevorm sedert 1945, die datum van die einde van die Tweede Wêreldoorlog. By Jalta in die Krim het die oorwinnaars Europa verdeel, en as buit en vergoeding vir die oorlog het Rusland die Baltiese state geannekseer en Pole en die oostelike deel van Duitsland beset; Die VSA het toe die westelike res van Duitsland oorgeneem en die ander nasies van Wes-Europa tot 'n mate gekoloniseer. En die VSA het die Marshallplan onmiddellik in werking gestel en baie geld belê om die situasie in Europa, wat deur vier jaar van oorlog verwoes en geruïneer is, reg te stel. Hulle het hierdie rekonstruksie die standaard gegee waarvan hulle hou, 'n standaard wat handel en die verryking van hul eie land bevoordeel, en tweedens, die nasies wat so opgevoed is. Die absoluut teenstrydige politieke en ekonomiese konsepte het 'n ystermuur geskep tussen die kapitalistiese Westerse kamp en die openlik ateïstiese Sowjet-Russiese kommunistiese Noord-Oosterse kamp.

Met Hitler se Nazi-Duitsland as die oorsaak van hierdie Europese konflik, het Nazisme universeel "die bête noire" geword, die voorwerp van vervloeking van alle volke ... of amper, ten minste in voorkoms. Omdat sommige mense wat hierdie Nazisme ondersteun het, die val daarvan betreur het en 'n nostalgiese herinnering daaraan behou het; veral in die nasies wat deel was van die "as"-alliansie, insluitend Duitsland, Pole, Kroasië, Slowenië, Italië en generaal Franco se Spanje, wat nietemin neutraal gebly het; Switserland, ook neutraal, het grootliks baat gevind by die oorlogssituasie in sy betrekkinge met beide opponerende kampe. Nazisme is dus op verskillende maniere deur verskillende mense geïnterpreteer. In die Westerse kamp, en veral in Frankryk, het hy haat teenoor nasionalisme aangewakker, maar bowenal het hy die toonbeeld geword van die poging om Europese Jode uit te wis. Maar dit is belangrik om te onthou dat sodra die oorlog geëindig het, die VSA die vlug van die Nazi-"groot denkers" georganiseer en hulle op Amerikaanse bodem verwelkom het. Onder hierdie groot denkers is die beroemde Von Braun, aan wie die VSA die ontwikkeling en ruimtesukses van sy "NASA" te danke het. Daar moet gesê word dat die man ondervinding gehad het aangesien hy die uitvinder was van die vernietigende vuurpyle wat die V1 en V2 was wat deur Duitsland teen Engeland en veral sy hoofstad, Londen, gebruik is.

So wat was hierdie Duitse Nazisme eintlik? 'n Fanatiese droom van perfekte suiwerheid. 'n "Droom", want dit is onrealiseerbaar; "fanaties", omdat wettige suiwerheid tot die uiterste gedryf word; "van volmaakte reinheid," want volmaakte reinheid is nie vir die mensdom bereikbaar nie, en die enigste een wat dit beliggaam het, Jesus Christus, het uit die hemel gekom, gebore in die liggaam van 'n jong maagd met die naam Maria. Dan is dit ook 'n uitsonderlike nasionalistiese ontwaking, want Hitler het die begeerte gehad om die vernedering van die ondertekening van die wapenstilstand aan die einde van die Eerste Wêreldoorlog te wreek. In sy literêre getuienis genaamd "Mein Kampf" of "My Stryd", reeds geïnspireer deur die Russiese antisemitisme van die boek "Protokolle van die Ouderlinge van Sion" geskryf deur ekstremistiese ortodokse polisiebeamptes, het Hitler niks van sy voornemens wat so aan sy Duitse volk geopenbaar is, maar ook aan die ander nasies van die aarde, weggesteek nie. Die komende drama is dus aangekondig. Maar hoe het ons in die wêreldoorlog beland? Aanvanklik het Duitsland Tsjeggo-Slowakye gedreig oor die "Sudetenland", wat Duitsland as sy eie opgeëis het. Dit is 'n benadering wat op 24 Februarie 2022 deur Rusland met betrekking tot Oekraïne herhaal sal word. Maar wat het toe gebeur? Toe Hitler Pole aangeval het, het Engeland en Frankryk amptelik oorlog teen Duitsland verklaar, en die konflik het versprei om die hele Wes- en Oos-Europa te betrek. Vandag, in 2022, weggekruip agter 'n onwettige en leuenagtige nie-mede-oorlogvoerende houding wat homself net bedrieg, veg die Westerse kamp met sy moderne wapens teen die veeleisende Rusland; wat dui op 'n ontwikkeling dwarsdeur Europa, maar ook, afhangende van die finale konteks van ons tyd, 'n universele ontwikkeling.

Kom ons kyk nou na die geskiedenis wat na 1945 in die Russiese Sowjet-kamp plaasgevind het. Verraai deur Nazi-Duitsland, waarmee dit 'n pakt gesluit het, het Rusland bo alle nasies gelyk onder die vernietigende felheid van die Duitse leërs. Ook in 1945 is sy wraak tienvoudig vermenigvuldig en sy haat teenoor Nazisme het sy hoogtepunt bereik. Maar sy tydelike alliansie met Hitler het sy verduideliking: hulle het ooreengekom oor die plan om Pole en die Baltiese state te verdeel; Boonop, terwyl Pole hulle verwelkom het, was die Jode in Rusland nie geliefd nie en reeds hewig vervolgd, dus het hierdie aspek van Nazisme nie 'n hindernis ingehou nie. En hierdie Russiese haat teenoor Jode gee Rusland self 'n Nazi-aspek wat geërf en bewaar word, selfs in ons tyd.

Die huidige situasie is so verwarrend dat almal die etiket "Nazi" na mekaar gooi, wat die woord "duiweel" vir vandag se ongelowige mense vervang. Dit word moeilik om die akteurs te beoordeel aangesien die eise van die twee opponerende kampe so legitiem is. God het die middele om hierdie soort onoplosbare situasie te skep en Hy het 'n eerste bewys daarvan gegee met die probleem van die Palestynse volk, slagoffers van die terugkeer van die Jode na die voormalige gebied van hul volk: Israel is sedert 1947 herstel na sy voormalige nasionale bodem. En Hy gee vandag in 2022 'n tweede bewys met die **onoplosbare probleem** van Oekraïne en Rusland wat die legitimiteit van die besit van Donbas betwis.

Teenoor al hierdie wettige eise staan God, magtig, regop en ferm in sy goddelike legitimiteit. En ons huidige samelewings, wat hom ignoreer of verag,

kan slegs geskandaliseer, verskrik, verskrik wees om te weet dat hy self die volksmoord van die vloed en later dié van die Amoriete, die inwoners van die land Kanaän, georganiseer het. En hulle sou selfs meer so wees as hulle geleer het dat God die “Shoah” van die Jode tussen 1942 en 1945 georganiseer het.

Daarom moet ons die oorsake van hierdie verskillende tipes volksmoorde wyslik analiseer. En eerstens, heeltemal tereg, verstaan jy reeds hoekom God massamoorde op mense wat Hy geskep het, organiseer. Deur vrye hemelse en aardse engelewe te skep, bied God hierdie wesens die geleentheid om Hom as hulle Meester en Here te kies. Diegene wat nie hierdie keuse maak nie, verloor dan alle belangrikheid vir hom, want hulle is niks meer as wesens wat voordeel trek uit 'n uitstel van lewe voordat hulle sterf, vir ewig vernietig. Die verhouding wat tussen God en diegene wat vrywillig sy slawe word, tot stand kom, kry die naam "godsdiens" wat "om te verbind" beteken van die Latynse "religare". Die verhouding wat met God gevestig word, behels pligte en belonings, en hierdie pligte kom in die vorm van wette, voorskrifte en verordeninge; God se Tien Gebooie som die noodsaaklike pligte van sy dienaars op. Die belonings is, reeds op aarde, vrede met God vir die gees, gesondheid vir die liggaam en goddelike beskerming vir die hele siel wat deur sy lig gevoed word. Dan sal kom, met die wederkoms van Christus, die intrede in die hemelse dimensie vir die ewigheid.

In die ou verbond is Israel 'n vleeslike vergadering gebou op godsdienstige en nasionale erflikheid. En God organiseer sy godsdienstige beskerming deur middel van verbodsbepalings, insluitend die huwelik met 'n buitelandse eggenoot. Dit is nie om 'n rassitiese rede in die moderne sin dat hy hierdie verbod oplê nie, die regverdiging is vir die godsdienstige risiko wat deur die afgodsdiens van die buitelandse eggenoot verteenwoordig word. Die motivering vir hierdie verbod deur God word geregverdig deur sy begeerte om die lewens van sy skepsels te red; dat hy hulle na die dood sal moet laat loop as hulle sy verbode oortree. Die eerste Israel, hoewel vleeslik, is soms gevorm uit vreemdelinge wat die volk van God wou binnegaan om die ware God te eer. En sedert sy verspreiding oor al die nasies van die aarde, bring hierdie vleeslike Israel mense van alle rasse bymekaar. Dit is dus, misleidend, vergelykbaar met die ware Israel van God, wat 'n geestelike nasie is wat gevorm word deur Christelike lede wat ewe verspreid oor die aarde is: die verskil tussen hierdie twee Israëls berus op die teenwoordigheid of afwesigheid van geloof in Jesus Christus, en veral in ons eindtyd, van sy "*getuienis*" wat "*die gees van profesie*" is volgens Openb. 19:10.

So, by verskeie geleenthede, berus die God wat alle vorme van lewe, materie en wette geskep het, hom daarby om massaal wesens te vernietig wat onherstelbaar geword het.

Dit is nie die geval in menslike handeling nie, waarin die motivering basies haat en afkeer van verskillende norme is. Hitler het die suiwerheid van die Ariese ras verheerlik, wat hy in detail beskryf het: blonde hare, blou oë, ens. Let terloops daarop dat hy self nie blond was nie. In sy droom wou hy die hele Duitsland transformeer sodat die bevolking hierdie geïdealiseerde voorkoms soos klone sou aanneem. Sy vegetariese dieet het hom nie verhinder om op monsteragtige maniere op te tree nie. Maar dan weer, wanneer die situasie dit vereis, wek God hierdie soort nuttige monster op om sy vernietigende plan te

volbring; Dit word bevestig deur Rom. 9:17: “ *Want die Skrif sê aan Farao: Juis hiervoor het Ek jou laat optree, dat Ek in jou my mag kan toon en dat my Naam op die hele aarde verkondig kan word.* ”

Kan ons oordeel vel oor dae wat deur God gewil is? Duidelik nie. Sy getroue kinders moet en kan die idee aanvaar dat God ook die plig het om onherstelbare rebelse lewens te vernietig. En hy wat menslike verstand en gedagtes peil, weet wanneer die situasie so desperaat is. Omdat ons 77 jaar van vrede agter die rug het wat geloof in God vernietig het. En in die huidige menigte is tallose menselewens reeds onherstelbaar. Daarom, teenoor goddelike motiewe, vind ons die ontelbare menslike motiewe wat lei, van haat tot uitwissing, tot die vernietiging van diegene wat nie meer geduld word nie.

Soos ons gesien het, is orde in God se laer gebaseer op respek vir die reëls wat deur Hom vasgestel is. In die wêreldorganisasie is hierdie beginsel ook nodig, maar hier lê die probleem: nie almal aanvaar die reëls wat eintlik deur die VSA onder die dekmantel van die VN vasgestel is nie. Dus, in beide kampe, Wes- en Oos-Noord, is die erkende en geregverdigde reëls nie dieselfde nie en elkeen eis sy legitimiteit. Dit is die hele drama van die menslike geskiedenis; dit ondergaan voortdurend veranderinge. Dit is waar dat Rusland, verswak en geruïneer, in 1991 die Amerikaanse reëls van die VN aanvaar het, maar sedert daardie datum, herleef deur Vladimir Poetin, het dit weer magtig en nasionalisties geword. Sy bewaar in haar hart die herinnering aan 'n nasionale vernedering wat gekenmerk is deur die vestiging van groot onsekerheid toe staatsgangsterwese 'n kapitalistiese standaard op haar afgedwing het. En die mense het van die Westerse model slegs die onsekerheid behou wat hierdie model hulle in 'n situasie van ondergang gebring het. Onder die Sowjet-regime het hierdie onsekerheid nie bestaan nie, en as mens van een model na 'n ander beweeg, kan die Russiese volk die verskil beoordeel. Die meerderheid van die Russiese mense gee voorkeur aan die veiligheid van hul samelewing bo voorspoed. En in die Westerse kamp is die keuse omgekeer, want die mense het nie gelyktydig ondergang en onsekerheid ervaar nie. In Frankryk, waar ek woon, het onsekerheid 'n tyd van groot voorspoed betree en die oorsaak van hierdie onsekerheid was sedert 1962 die vestiging van Islam in metropolitane Frankryk met 'n versnelling in 1976, as gevolg van die aanvaarding van die wet op gesinshereniging. Gevolglik groei onsekerheid net in hierdie toenemend verarmde land. Soos die jare verbygaan, maak regerings wat bewus is van die probleem asof hulle dit ignoreer terwyl hulle uitvoerende mag het: soos katte, "buig hulle agteroor" en draai hulle weg van die onderwerp, en maak bekommerde beskuldigers stil deur hulle "rassiste" te noem; is die ergste euwel sedert die Tweede Wêreldoorlog. Tyd verloop egter, die situasie vererger, en ons sal binnekort gesamentlik, baie meer dramatiese, ly onder die gevolge van hierdie "Galliese onenigheid en nalatigheid wat die weg na Mohammed gebaan het" volgens die bepalings van die kwatryn wat deur Michel Nostradamus geprofeteer is.

In die opponerende kampe eis elkeen sy regte op grond van die reëls wat dit regverdig. In die Weste is die reël die reg van volke op selfbeskikking. Maar as dit die geval is, lieue Wes-Amerikaanse en Europese vriende, wat het julle in Korea en Viëtnam, in Irak, in Joego-Slawië, in Afghanistan, en mees onlangs in

Libië, gaan doen? Hierdie reg is baie gevaarlik, want dit laat gekonsentreerde en gegroepeerde minderhede toe om af te skei en die reg op onafhanklikheid te eis. Die model is deur die Weste gelegitimeer deur die Albaniërs Serwiese Kosovo aan te bied, terwyl daar vandag teenkanting is teen die Russiese Donbass se afstigting van die Oekraïne. Wie besluit oor die wettigheid van die versoek? Enkele antwoord in alle gevalle: die sterkste, die magtigste, die mees gewapende. Reëls en verdrae is slegs geldig vir diegene wat dit aanvaar totdat 'n verandering in omstandighede vereis word. Dit is wat elke mens behoort te verstaan, en alle valse illusies te verwerp as gevolg van die historiese getuienis van vervloë tye. En dis presies waar die probleem lê. Vandag se mensdom reageer asof dit geen verlede het nie. Hierdie onderskatting van historiese bewyse verklaar huidige Westerse samelewingsgedrag, beide op die burgerlike en godsdienstige vlak. Haar enigste waarde is humanisme en in die naam van hierdie nuwe god dink sy dat sy die ergste kan pleeg sonder om die gevolge te dra. Laat ek verduidelik: dit bring mededingende godsdienste bymekaar, waarvan sommige deur haat teenoor die ander gedryf word, en dit dink nietemin dat dit botsings kan vermy. Maar vreedsame mense kan nie aggressiewe mense vreedsaam soos hulself maak nie. Die lang tydperk van vrede wat ons in die Weste geniet het, het die probleem net vererger. In Frankryk is nasionaliteit toegestaan aan haatlike en wraaksugtige godsdienstige vyande wie se getal oor die jare net gegroei het.

Humanisme, gebore en ontwikkel in Frankryk, is in die VSA aangeneem, maar daar het dit 'n ander waarde ontvang: kommersiële ruil en die smaak en soeke na wins. Dit is die standaard wat die VSA sedert 1945 na Europa ingevoer het. En hierdie twee waardes is nie werklik versoenbaar nie, maar dit is nietemin die eerste model gebaseer op die nou beroemde "terselfdertyd" wat ons jong president Emmanuel Macron kenmerk, en wat homself vir ons tyd op mense wat met die Amerikaanse kultuur grootgemaak is, afgedwing het. Ons Franse president is die tipiese beeld, die model van die Amerikaniseerde Fransman, en in sy beeld 'n hele jong leierskap wat die direkteursposisies van ons samelewings bekleed. Die "enkele gedagte" wat deur president Jacques Chirac veroordeel is, was reeds hierdie model van Amerikaniseerde Europa. Gevolglik is nasionale grense opgeoffer omdat, ten spyte van die oorlewing van nasies wat deur hul tale geskei word, Westerse bevolkings nie meer 'n enkele "enkele gedagte" vorm nie, die enigste gelegitimeerde model is dié van die "*handelaar van die aarde*", terselfdertyd humanis. En om die dors na verryking van hierdie "*handelaars*" te bevredig, moet die mense noodsaaklik verbruikers word. En tegnologiese uitvindings is daar om sy wellus te prikkel. Daarom, omdat hulle glo dat alle volke van die aarde net so hebsugtig en verbruikersgerig is soos hulle, gebruik Westerlinge die Amerikaanse boikot om mense te straf wat hul waardes en riglyne weerstaan en teenstaan. Die VSA het hierdie boikot teen Irak in hul oorlog gebruik, vandag in 2022 het ons gesien hoe die Europese blok en die VSA hierdie tipe kommersiële sanksies teen Rusland instel en hierdie huidige historiese getuienis gee al sy betekenis aan hierdie uitdrukking "*handelaars van die aarde*" wat in Openb. 18:3 aangehaal word; wat bewys dat die vervulling van die geprofeteerde dinge naby, op hande is. En dit bevestig die koms van Christus in heerlikheid vir die lente van 2030. Die huidige "tekens van die tye" kondig die

voltooing aan van die laaste groot gebeurtenisse wat geprogrammeer is om die einde van die wêreld te organiseer. Die konflik wat voor ons oë opbou, stel nie nasies teen mekaar op nie; dit stel politieke en godsdienstige blokke wat uit baie volke bestaan teen mekaar. Die botsing van die moderne "Titans" is aan die broei omdat wins op die spel is. Hierdie blokke van die Weste, die Noord-Ooste, die Midde-Ooste en die Verre Ooste is in politieke, ekonomiese en godsdienstige kompetisie; die drie redes om te veg om mededinging uit te skakel. Maar dis nie net kompetisie wat uitgeskakel sal word nie, dis 'n groot deel van die hele mensdom. Paradoksaal genoeg was dit op die oomblik toe die aarde die punt bereik het waar dit agt miljard mense kon onderhou, dat die uitwissing van sy bevolking begin het. Dit sal vervul word gedurende die laaste 7 jaar wat in die lente van 2023 sal begin. In sy profesie het God die gebeure aan ons aangekondig wat dan op mekaar sal volg; naamlik volgens Openb. 11:18: "*die nasies het vertoornd geword*", "*die toorn van God*" uitgestort in die vorm van die "*sewe laaste plaes*" van Openb. 16, dan met die wederkoms van Christus, want sy uitverkorenes sal kom, volgens Openb. 11:18, "*die tyd om die dooies te oordeel*" in die hemel in die wonings wat deur Jesus voorberei is.

Die voorreg van ware geloof, geseën en erken deur die Here van heerlikheid, is om te wag op die vervulling van al daardie dinge wat sy liefde aan sy enigste ware uitverkorenes bekend gemaak het. Ons sal binnekort die gevoel hê dat ons 'n ware nagmerrie beleef waaraan ons onderwerp sal word sonder om dit te kan vermy. Maar aan die einde van hierdie wag kom ons beloning in die krag van die terugkeer van ons geliefde God, want sy beloftes word nagekom en sy getrouheid is seker en perfek.

Afgesny van God, is die mensdom tot enigiets in staat en veral tot vernietiging van homself. Dit gebeur wanneer mans nie in staat word om die redenasies van diegene wat hulle beskuldig te hoor nie en hulle met regverdigde verwyte aanspreek. Maar waarom sou hulle na mekaar luister as hulle reeds getoon het dat hulle nie weet hoe om na God en sy genadige oproepe te luister nie? Vir dekades was kommersiële belang 'n kunsmatige gom wat misleidend die indruk van universele begrip gewek het, en tans bly hierdie band vir 'n kort tydjie in plek. Met gesinswaardes wat vernietig of verswak is, is al wat tussen mense oorbly hierdie kommersiële band. In die VSA word 'n man gewaardeer volgens sy waarde in dollars; wat hul humanisme 'n enkele standaard gee. Ou Europa hou nog 'n bietjie uit, maar die Amerikaanse model word toenemend dominant. Die verskuiwing van werksgeleenthede na China het werksgeleenthede in Europa, veral in Frankryk, verminder as gevolg van die keuses wat deur leiers gemaak is. Dieselfde leiers moedig egter jong studente aan om hul merk te maak deur na sukses en rykdom te streef. Werk word dus soos loterykaartjies behandel waar baie betaal, maar slegs een die prys ontvang. Handel het nog altyd op aarde bestaan as 'n manier om produkte en materiale uit te ruil. Maar dit was nog altyd vry en nie op 'n afgedwonge manier georganiseer nie. Handelspryse is deur middel van onderhandeling bereik en uiteindelik deur ooreenkoms tussen die verkoper en koper gesluit. Die ongeluk het gekom met die stigting van die WHO, natuurlik georganiseer deur die VSA, die oorwinnaars van die Tweede Wêreldoorlog, wat verwoesting deur Europa nie kon weerstaan nie. Die VSA het

aanvanklik sy geldeenheid, die dollar, as standaard aangeneem om goud te vervang. Met die gesag van die WHO het hulle kommersiële beheer oor die hele planeet Aarde geneem. Gedwing om hul reëls en handelshowe na te kom, is alle lande op aarde vasaal gemaak en van hul gesag afhanklik gemaak. So, onder die getuienis van hierdie feite, ja, vorm die handelaars van die VSA en hul Europese nageslag saam " *die handelaars van die aarde* " wat in Openb. 18:3 genoem word. En die profesie sê vir ons dat hulle in wanhoop verkeer terwyl hulle die vernietiging van die stad Rome aanskou, "en *ver weg staan uit vrees vir haar pyniging* ," spesifiseer die teks; Hierdie vrees is goed geregverdig. Want as Rome vernietig word weens sy valse godsdienstige leer, wat sal die lot wees van diegene wat die geërfde Protestantse godsdiens verlaat het om die god van "handel" te eer? Jesus Christus het vir hulle gesê, soos Hy vir die Jode van sy tyd gedoen het, in Matteus 6:24 en Lukas 16:13 : " *Julle kan nie God én Mammon dien nie .* " En dit is ook aan hierdie kommersiële belang dat die VSA die ontwikkeling van die Rooms-Katolieke godsdiens op sy grondgebied te danke het. Met hul gedagtes gefokus op handel en wins, is die gevaar van die Katolieke godsdiens wat die VSA sou verower, geïgnoreer. En hierdie nuwe situasie het 'n normaliteit geword wat ondersteun word deur die humanistiese gees wat altyd gunstig is vir die verwelkoming van Spaanse Katolieke immigrante van die Mexikaanse grens. Dus, dwarsdeur die aarde, onderworpe aan die invloed van sy model, is die goddelike lesse wat in die geskiedenis en in sy profesieë geskryf is, geïgnoreer. Protestantisme en Katolisisme is nou een en sal daarom gereed wees om saam, onder die beskerming van " *die dier wat uit die aarde opkom* " van Openb. 13:11, hul laaste godsdienstige oorlog teen die heilige Sabbat van God en sy getroue waarnemers te voer: " *En ek het 'n ander dier uit die aarde sien opkom, en hy het twee horings gehad soos 'n lam, en hy het gepraat soos 'n draak.* " *En hy het al die mag van die eerste dier voor sy aangesig uitgeoefen, en hy het die aarde en die wat daarop woon, die eerste dier laat aanbid, waarvan die dodelike wond genees was. Hy het groot tekens gedoen, selfs vuur uit die hemel op die aarde laat neerdaal voor die oë van die mense. En hy mislei die bewoners van die aarde deur middel van die wondertekens wat hy mag gegee is om voor die oë van die dier te doen, deur aan die bewoners van die aarde te sê dat hulle 'n beeld moet maak vir die dier wat die wond deur die swaard ontvang het en lewendig geword het. En dit is hom gegee om lewe aan die beeld van die dier te gee, sodat die beeld van die dier ook sou praat en maak dat almal gedood word wat die beeld van die dier nie sou aanbid nie. En hy maak dat aan al die mense, klein en groot, en ryk en arm, en vrymense en slawe, 'n merk op hulle regterhand of op hulle voorhoofde gegee word; sodat niemand kan koop of verkoop nie, behalwe hy wat die merk of die naam van die dier of die getal van sy naam het. Dit is wysheid. Laat hom wat verstand het, die getal van die dier bereken. Want dit is die getal van 'n mens, en sy getal is ses honderd ses en sestig .* "

Die " *handelaars van die aarde* " kon hul aardse bestaan slegs beëindig as leiers en organiseerders van die laaste vervolging in die aardse geskiedenis onder die simboliese naam van die " *dier wat uit die aarde opkom* ". En die uitdrukking " *van die aarde* " is die handtekening wat dit in hierdie twee uitdrukkings aandui, as erfgename van die Protestantse godsdiens, dit wil sê, wat die VSA was uit hul

historiese konstruksie. In die aangehaalde vers word verwys na " *die eerste dier* " wie se naam, volgens Openb. 13:1, " *die dier wat uit die see opkom* " is en wat die koalisieregime van die Katolieke pousdom en die tien koninkryke van Wes-Europa aandui. Die sleutelwoorde, " *see en land* ", wat hulle onderskei, kry betekenis in die Skeppingsverhaal: ons sien " *die aarde uit die see kom* ", op dieselfde manier as wat **die Protestantse geloof of Gereformeerde geloof uit die pouslike Rooms-Katolieke godsdiens ontstaan het en** die naam Gereformeerde Kerk in die 16de eeu aangeneem het .

Die wederkoms van Jesus Christus

Reeds, die aankondiging van die wederkoms van Jesus Christus impliseer die feit dat Hy reeds na die aarde van die mens gekom het. Diegene wat hierdie eerste koms nie erken het nie, soos die hedendaagse Joodse erfgename of enige ander godsdiens, kon nie baat vind by die aanbod van genade, verkry deur sy vrywillige soenoffer nie. Maar selfs vir hierdie mense is die situasie nie afgesluit nie, want geloof kan verskyn tot die uur van die kollektiewe en individuele einde van die tyd wat deur God geprogrammeer is vir die aanbod van hierdie genade. Op die laaste oomblik, wanneer geloof in die openbaar gedebatteer word, sal die laaste uitverkorenes van Christus die perfekte harmonie van die groot reddingsplan besef wat deur die God van waarheid oor drie fases bedink is, wat in die loop van die menslike geskiedenis volbring is.

Die eerste fase het betrekking op die tyd van die uittog uit Egipte toe God persoonlik gekom het om sy volk na vryheid te lei deur hulle van Egiptiese slawerny weg te skeur, 'n beeld van die slawerny van sonde wat die verkondiging van sy geboorte duidelik gedefinieer het. " *Want sonde is die oortreding van die wet* ," volgens 1 Johannes 3:4. In hierdie ervaring het God die finale doel van Sy reddingsplan geprofeteer. Hy sal die redding van sy uitverkorenes organiseer wat hy nie na aardse Kanaän sal lei nie, maar na hemelse geestelike Kanaän, dit wil sê, na sy hemelse koninkryk. Die aardse ervaring van hierdie eerste fase het betrekking op die Hebreuse afstammelinge van Abraham, en hierdie voorbeeld van die mensdom bestaan uit mans en vroue wat nie die karaktereienskappe van hul God-geseënde patriarg geërf het nie. Gevolglik ontbreek geloof wat aan geregtigheid toegeskryf word in hierdie kudde, en ons leer dat slegs Kaleb en Josua waardig bevind sal word om die land Kanaän binne te gaan wat God aan sy eksperimentele volk as hulle nasionale land gee. Ek wil daarop wys dat hierdie getal van twee geseënde Hebreërs nie die menigte Hebreërs betref nie, maar die twee in wie God geloof en vertrouwe in Hom gevind het, uit die 12 Hebreërs wat as spioene na die land Kanaän gestuur is. God kies om Kaleb en Josua uit te lig omdat hulle geloof geopenbaar word deur hulle gedrag in 'n formele toets van geloof waaraan 12 Hebreërs wat die 12 stamme van Israel verteenwoordig, onderwerp is. Ons kan reeds sien dat ons na die skeuring wat na Salomo plaasgevind het, hierdie getalle 2 en 10 sal vind, dit wil sê, die stamme van Juda en die Leviëte in een kamp en die 10 ander stamme wat die eerste Hebreuse rebelle uitmaak in die ander kamp. Hierdie skeuring wat die Israel van God skei,

was reeds nie 'n goeie teken vir die twee kampe wat gevorm is nie. En ons weet dat die 10 stamme eerste in afvalligheid verval het, gevolg kort daarna deur die ander twee stamme wat ook in afvalligheid beland het; dit tot die punt dat die nasie aan die Chaldeëse koning Nebukadnesar oorgelewer is, wat, nadat hy Jerusalem en sy heilige tempel in -586 vernietig het, die res van die oorlewende Hebreërs in ballingskap na Babilon geneem het. Jy moet verstaan dat hierdie ervaring van die ou verbond slegs 'n opvoedkundige doel vir God gehad het, want heiligheid wat in die vorm van godsdienstige rituele georganiseer is, was slegs fiktief en teoreties. Al hierdie rituele het geen ander doel gehad as om deur middel van simbole te profeteer oor die middele waarmee God die siele van sy uitverkorenes sou verlos nie. Gevolglik sal ware heiligheid die nuwe verbond raak wat God sal bou op die werk wat in Jesus Christus volbring is.

Die tweede fase van die reddingsprojek het dus betrekking op die totstandkoming van die nuwe verbond wat eers ná die dood en opstanding van Jesus Christus sal begin. Want gedurende die drie en 'n half jaar van sy aardse bediening is die reëls wat geld steeds dié van die ou verbond. Stel jou voor watter moeilikheid hy in die gesig staar: Vir drie en 'n half jaar moet hy volkome gehoorsaamheid aan die wette en godsdienstige rituele van die ou verbond toon, terwyl hy sy apostels en dissipels in sy leer voorberei om hierdie rituele praktyke te laat vaar wanneer hulle die tyd van die nuwe verbond binnegaan, dit wil sê, na sy dood. Aandag! Nie alles sal hoef te laat vaar word nie! Maar slegs wat die dood en opstanding van Jesus Christus volkome volbring het; wat slegs feestelike godsdienstige rituele betref. En soos Daniël 9:27 spesifiseer, hou die godsdienstige rituele van diereoffers *en -offerandes as 'n prioriteit op*. Die offer wat deur hierdie ongelukkige diere geprofeteer is, word nou perfek volbring deur die dood van 'n werklik perfekte heilige man en deur sy volmaaktheid gee hy geboorte aan ware heiligheid. Hierdie keer is heiligheid nie meer dierlik nie, dit is menslik en goddelik soos die ware natuur van ons Here Jesus Christus was. Die ou verbond, die profetiese fase, verdwyn soos 'n skaduwee voor die werklikheid wat deur Jesus Christus volbring is. Ons moet absoluut die moeilikheid besef wat die Hebreër van sy tyd ervaar het toe hulle hom hoor sê het: "*julle het gehoor dat ... maar Ek sê vir julle dat ...*". Die woorde wat hulle hoor, kom uit die mond van 'n man, eenvoudig en sonder kunsmatige wysheid. Sulke opmerkings het 'n uitlokkende aspek aangeneem teenoor die godsdienstige orde wat vir ongeveer 1500 of 1600 jaar gevestig is. Ook, solank hy geleef het, kon sy boodskappe niemand onder sy luisteraars dra en oortuig nie, insluitend die 12 apostels wat hy as getuies van sy werk gekies het. Hy het dit geweet, aangesien Daniël dit in Daniël 9:25 voorspel het: "*Ná die twee-en-sestig weke sal 'n Gesalfde uitgeroei word, en hy sal geen opvolger hê nie. Die volk van 'n heerser wat sal kom, sal die stad en die heiligdom verwoes, en hulle einde sal kom soos met 'n vloed; daar word besluit dat die verwoesting sal duur tot die einde van die oorlog.*" As gevolg van die vloek wat reeds op die Protestantse godsdiens gebuk gegaan het, het Louis Segond in sy vertaling van hierdie vers die Hebreeus vertaal met die uitdrukking "en hy sal geen opvolger hê nie." In 'n kantnota het hy egter geskryf: Letterlik: "*niemand of niks vir hom nie* ." En natuurlik is dit hierdie letterlike vertaling wat

ons moet behou, want dit bevestig die feit dat God geweet het dat Jesus gedurende sy leeftyd niemand sou oortuig nie; regtig niemand nie. Trouens, dit was eers deur sy opstanding en sy verskyning onder sy apostels en dissipels dat ware geloof vorm en ontwikkeling aangeneem het. Hulle moes almal sien om te glo, en Thomas se geval was nie uniek nie, maar wydverspreid. Hierdie les laat my besef dat ware geloof eers vorm aanneem nadat ek gesien het. Die ding om te sien mag dalk anders wees en vandag die vorm aanneem van om te sien hoe 'n lang profetiese konstruksie die bestaan van die goddelike intelligensie wat dit bedink het, openbaar. Hierdie ontdekking is gelykstaande aan die verskyning van Christus aan sy apostels na sy dood, want dit produseer dieselfde onbetwisbare sekerheid op die menslike gemoed. Dit is baie belangrik om te verstaan dat God nooit van die mens vereis het om enigiets sonder bewys te glo nie. Hierdie opvatting van geloof is heeltemal vals, want ware geloof kan slegs op 'n oortuigende konkrete element gebou word. En as ek hierdie dinge besef, verstaan ek dat ongelowiges hul kinders aanspoor om in fabels en Kersvader te glo, omdat hulle self op dieselfde ongeregverdigde afgodiese manier in God glo. Sodat die resultaat van hierdie geloof 'n beeld van God bou wat gemaak is volgens die opvatting wat deur die mens begeer word, en nie dié van God soos Hy werklik is nie. En dit is die verduideliking vir die verskyning van die menigte Christelike godsdienstige denominasies, aangesien daar net soveel verskillende opvattinge van God is as wat daar ongelowiges is. Maar dankie tog! Vir sy uitverkorenes gee sy heilige Bybel die mees akkurate, presiese en ware robotportret van hom en dit beskerm hulle teen leuenagtige goddelike opvattinge. Ware geloof laat homself nie toe om nuwe dogmas te verbeel of te skeep wat nie ooreenstem met die geskrifte van die Bybel nie. Sy volg eenvoudig stap vir stap die geestelike pad wat gebou is deur die profesieë wat God in sy uitverkorenes oor die verloop van die geskiedenis geïnspireer het. Hierdie pad is die pad van waarheid wat deur Jesus Christus geteken is; dit is logies en altyd perfek samehangend.

Aan die einde van sy bediening, na sy opstanding, het Jesus sy apostels en dissipels verlaat om na die hemel op te vaar en uit hulle sig te verdwyn. Ons lees in Handeling 1:10-11: “ *En terwyl hulle die oë stip na die hemel gehou het terwyl Hy weggegaan het, staan daar twee manne in wit klere by hulle, en gesê: Galilese manne, waarom staan julle so na die hemel en staar? **Hierdie selfde Jesus wat van julle na die hemel opgeneem is, sal net so kom soos julle Hom na die hemel sien wegvaar het*** . ” Hierdie hemelse bevestiging wat deur mense gehoor en oorgedra word, is die basis van ons Adventistiese geloof, aangesien hierdie woord advent beteken. En dit is om hierdie uitsonderlike ervaring te beleef dat God ons met sy profetiese waarheid voed. Hy werk voortdurend aan ons voorbereiding, daarom is dit nodig en voordelig vir elkeen van ons om hierdie dinge voortdurend in gedagte te hou. Die wêreld en sy perversies volg hul pad wat hulle na hul verderf lei, maar beskerm deur 'n onsigbare ystergordyn, ons, sy uitverkorenes wat sy wil liefhet en eer, ons pad, sy pad, lei ons na ewige verlossing.”

In die derde fase berei God sy ontmoeting met sy uitverkorenes voor.

Van 1843 en 1844 het hy die Adventiste-geloofstoetse georganiseer om sy verkose verteenwoordigers in 1863 'n eerste streng Amerikaanse institusionele

vorm te gee. Tien jaar later, in 1873, het hy sy werk 'n universele sending gegee om sy godsdienstige dogmatiese vereiste aan alle Christene wat geroep is om daaraan te voldoen, bekend te maak; die twee hoof temas is die verwagting van Christus se wederkoms en die herstel van sy heilige Sabbat. In 1994, op sy beurt getoets deur 'n geloofstoets gebaseer op die aankondiging van die wederkoms van Jesus in 1994, is amptelike Adventisme, wat as " *louwarm* " en " *naak* " bevind is, deur Jesus Christus "uitgebraak". Die Adventistewerk gaan voort in 'n andersdenkende vorm deur die uitverkorenes wat dit uit Adventisme kies en dan uit die menslike menigte waar sy laaste uitverkorenes steeds anoniem gevind word.

Op Aarde vererger die situasie en na die twee vorige Wêreldoorloë, vanaf 24 Februarie 2022, breek 'n konflik uit in Oos-Europa in die Oekraïne, wat onder aanval van Rusland is. Geleidelik het die konflik 'n Europese en selfs globale dimensie aangeneem, en na die gebruik van kernwapens, met Europa vernietig en Rusland uitgewis, het die oorlewendes onder die voogdyskap van die Amerikaanse oorwinnaar herorganiseer. In hierdie opsomming sluit ek slegs die geprofeteerde leringe in wat uitsluitlik op Christelike nasies gemik is. Dit spreek vanself dat die heidense nasies nie gespaar word in hierdie vernietigende program wat deur God en die demone wat vir hierdie taak vrygelaat word, gelei word nie.

Sedert die lente van 2018 het die God van waarheid aan sy uitverkorenes die presiese datum van sy wederkoms bekend gemaak, naamlik die lente van 2030. En om by hierdie leer baat te vind, is die geloof van die uitverkorenes gebaseer op twee hoof waarhede, naamlik: geloof in die erkenning van die 6000 jaar wat deur die Bybelse goddelike openbarings gedek word, en die erkenning van die tyd van die soendood van Jesus Christus, naamlik Woensdag 3 April 2030 van ons gewone Christelike kalender. Hierdie boodskap is nie gebaseer op die logika van vorige Adventiste-proewe nie, alles gebou op die beraamde geboortedatum van Jesus Christus en omdat ek persoonlik die draer van die laaste boodskap rakende die datum 1994 was, kan ek hierdie keuse van die geboorte van Jesus Christus bevestig. En hierdie redenasie is deur Jesus tot 2018 ondersteun. Oor hierdie onderwerp lewer 'n profetiese kwatryn deur Michel Nostradamus bewys dat God mense wou aanmoedig om die geboorte van Jesus as die basis van profetiese berekeninge te neem. Hier is die teks van die 72ste ^{kwatryn} van sy 10de ^{eeu}: "**In die jaar eenduisend negehonderd nege-en-negentig sewe maande, sal 'n groot Koning van vrees uit die hemel kom, Om die groot Koning van Angoumois op te wek, Voordat Mars deur geluk regeer .**" Hierdie ietwat telegrafiese styl bly duidelik genoeg om geïnterpreteer te word. Die profeet kondig vir die maand Augustus (die 7de ^{maand}, dit wil sê Julie, wat verby is) van die jaar 1999 die koms van Jesus Christus aan, die Koning wat uit die hemel kom om mense te bang te maak, en sodoende die groot Koning van engele op te wek (verwysing na sy naam Michael) en dus voor en na Mars, Grieks-Romeinse god van oorlog of die lenteseisoen, sal sy heerskappy (vir sy uitverkorenes alleen) geluk vestig. Nostradamus het altyd datums voorspel wat ooreenstem met ons gewone kalender. Ek sal dus niks aan hierdie beginsel verander nie. Die doel is om sy boodskap te ontsyfer en dit is aan my om dit dan aan te pas by die werklike tyd wat deur God bepaal is, naamlik die jaar 2029.

Die datum 1999 veronderstel die jaar 1999 sedert die geboorte van Christus, valslik geskat ses jaar te laat in ons huidige en gewone kalender wat deur die Katolieke monnik Dionysius die Kleine ontwikkel is. Maar laat ons hierdie foute vergeet wat nie meer saak maak nie. In God se werklike program dui hierdie datum 1999 die jaar 2029 aan waarin 6000 jaar van aardse sonde sal eindig. Nostradamus is presies, hy stel die datum van "die jaar 1999 sewe maande" as die maand Augustus 1999. Alles in hierdie kalender is egter vals, nie net dui die datum 1999 2029 aan nie, maar hierdie "sewende maand" dui eintlik sedert die lente aan, dit wil sê sedert 20 Maart, 20 September of 21 van die werklike kalender wat deur God vir sy Israel vasgestel is. Let daarop dat die woord September die getal sewe bevat wat mense herinner aan hul ware posisie in die norm van tyd gebaseer op die aarde se seisoene. Maar hierdie subtiliteite word deur Nostradamus geïgnoreer en gaan nie in die begrip van sy boodskap in nie. Hy plaas sy aankondiging onder die tema van vrees en wil blykbaar hierdie datum van die maand Augustus, wat op die maand Julie volg, aandui as die een waar die werke van die engele van God vanuit die hemel opstandige mense sal begin "**angs maak**". En hierdie aankondiging word bevestig in Openb. 6:15-17: "*Die konings van die aarde en die edeles en die owerstes oor duisend en die rykes en die magtiges en elke slaaf en elke vryman het hulle weggesteek in die grotte en in die rotse van die berge. En hulle het vir die berge en die rotse gesê: Val op ons en verberg ons vir die aangesig van Hom wat op die troon sit, en vir die toorn van die Lam; want die groot dag van sy toorn het gekom, en wie kan standhou?*" » Openb. 1:7 bevestig ook hierdie vrees vir die ontroue Christelike en Joodse "*stamme*": "*Kyk, Hy kom met die wolke. En elke oog sal Hom sien, ook hulle wat Hom deurboor het; en al die stamme van die aarde sal oor hom huil* . Ja. Amen!" » Die "**vrees**" word dus goed bevestig en Openb. 16 bied "*die sewe laaste plaes van die toorn van God*" aan wat die rebelle al hoe meer sal uitlok en irriteer voordat Jesus verskyn om hulle te veroordeel en te vernietig. Die uitdrukking "*stamme van die aarde*" dui subtiel die geestelike "*stamme*" aan wat gevorm word deur die Protestantse godsdiens, gesimboliseer deur die woord "*aarde*". Maar hierdie term "*stam*" verwys na die twaalf stamme van Israel, dit wil sê na die volk van God waaraan al die Christelike godsdienste wat deur hom verwerp is, beweer dat hulle behoort, en onder hulle almal, die laaste, dié van amptelike Adventisme. Sy word "*uitgebraak*" en verwerp deur Jesus Christus omdat sy nie meer in die standaard van heiligheid van die ware heiliges is wat Openb. 7 uitbeeld deur simboliese "*12 stamme*" wat as getuienis van hul goedkeuring die "*seël van die lewende God*" ontvang nie.

Die "**vrees**" wat deur Nostradamus aangekondig is, kan dus die tyd omvat wat onder die teken van **die amptelike "einde van genade"** geplaas word, wat in Augustus 2029 kan begin met die val van die eerste van die "*sewe laaste plaes van God*". Dit tref die rebelle in die vorm van 'n baie pynlike "*kwaadaardige ulkus*" soortgelyk aan die een wat die rebellerende Egiptenare in hul tyd getref het. Ek som die reeks gebeure op: In Augustus 2029 verbied die wet van die rebelle die res van die ware Sabbat wat deur God geheilig is op sy sewende dag deur die res van die Romeinse "Sondag" wat dit sedert 7 Maart 321 vervang het, verpligtend te maak. Hierdie wet, wat in die hemel afgekondig is, maak Jesus definitief 'n einde

aan sy diens as voorbidder; daar sal geen bekering meer wees om verlossing deur sy genade te verkry nie. En Hy trek die klere van wraak aan en stuur sy engele om die rebelle met sy “ *sewe laaste plaë* ” te tref. 'n Nuwe plaag tref die opstandige mense elke maand, en hulle word mettertied by mekaar gevoeg, wat die haat en woede van die teikens wat getref word, versterk. Die “ *sesde plaag* ” word deur die opstandige manne self voorberei. Oorlegpleging tussen die demone, die Katolieke pouslike gesag en die Amerikaanse Protestantse gesag kom ooreen om Sabbatsonderhouers 'n sperdatum te gee om hulle aan die uitgevaardigde wet te onderwerp, anders sal hulle doodgeslaan en uitgeroei word.

Na hierdie tyd van vrees profeteer Nostradamus **geluk** vir “ **voor na Mars** ”. Ons hoop is gebou op die geprofeteerde data en op die historiese getuieis wat reeds **die lente** as die tyd van die glorieryke koms van Jesus Christus gevestig het. Watter betekenis moet ons aan die naam **Mars** gee ? Dit is die hele vraag. In die profesie bied Openb. 19 die wederkoms van Christus aan onder die beeld van 'n “ *stryd* ” wat teen “ *die konings van die aarde* ” gevoer word. In hierdie opsig dui “Mars” dan hierdie oorlog aan, hierdie “ *geveg* ” en die uitdrukking “ **voor daarna** ” kan beteken dat die koms van Jesus **geluk bring** aan sy uitverkorenes deur hulle te beskerm teen die dood wat hulle sou tref, hierdie “ **voor** ” dat sy geveg teen hul vyande draai om hulle te vernietig. Maar op daardie uur het die uitverkorenes reeds hemel toe gegaan, in die koninkryk van God. En vir hulle het ewige **geluk** begin en sal nooit eindig nie. Maar terselfdertyd bevestig die vermelding van die **maand “ Maart ”** die tyd van die wederkoms van Christus, verlosser van sy geliefde uitverkorenes, dit wil sê die onderwerp van die “ *sewende* ” van die “ *sewe laaste plaë* ”; wat ook die oomblik van die vervulling van die “ *sewende basuin* ” wat in Openb. 11:15 genoem word, uitmaak. Die uitverkorenes wat die hemel, op aarde, “ *die konings van die aarde* ” verlei en mislei het, voer vir God die straf van die “ *oesjaar* ” uit, wat bestaan uit die slagting van die valse herders en valse doktore van die Christelike en Joodse godsdiens, dit wil sê die priesters en pastore wat die godsdienstige leuens van die Rooms-Katolisisme geleer en geregverdig het. Al die inwoners van die aarde vergaan dan onder 'n reën van enorme haelstene wat val en die einde van die “ *sewende* ” van die “ *sewe laaste plaë van die toorn van God* ” aandui. Dit word aangehaal in Openb. 16:21.

Trouens, die uitdrukking “ **voor na Mars** ” dra 'n baie belangrike boodskap oor, want wat beteken “ **voor en na** ”? Heel eenvoudig, die tyd van die datum wat vasgestel is deur “ **na Maart** ”, dit wil sê dié van die Pasga van 3 April 2030, sal “ **verkort** ” word en teruggebring word na die dag van **die lente** , die voor hierdie daarna wat die enigste verwysingspunt is vir die berekening van tyd wat deur God aan sy volk Israel in Eksodus 12:2 beveel is: “ **Hierdie maand sal vir julle die eerste van die maande wees; dit sal vir julle die eerste maand van die jaar wees** . ” En Mat. 24:22 bevestig Jesus se voorneme om “ *die tye te verkort* ” wat vasgestel is deur die logika van die profetiese konstruksie, naamlik die Pasga van 3 April 2030: “ **En as daardie dae nie verkort was nie** , sou niemand gered word nie; maar ter wille van die uitverkorenes **sal daardie dae verkort word** . » In Matteus 24 verwar Jesus doelbewus die antwoord wat Hy gee aan sy apostels wat Hom uitvra oor “ *die tekens van die eindtye* ”. Want nadat Hy die vervolginge geprofeteer het wat sy uitverkorenes dwarsdeur die Christelike era na

die stigting van sy Kerk sal tref, herhaal Hy verskeie kere sy beskrywing van die feite wat volbring sal word teen die "**tyd van die einde**" wat duidelik deur vers 14 gedefinieer word: "*Hierdie evangelie van die koninkryk sal verkondig word in die hele wêreld tot 'n getuienis vir al die nasies. **Dan sal die einde kom**.*" En in een van hierdie herhalings glip hy hierdie belangrike verduideliking in vers 22 in, gerig aan sy dienaars van die laaste tyd: "*En **as daardie dae nie verkort was nie**, sou niemand gered word nie; maar ter wille van die uitverkorenes **sal daardie dae verkort word**.*" Want hulle sal persoonlik geraak word deur die doodsbesluit wat deur die laaste rebelle in die geskiedenis van aardse sonde afgekondig is. Vir die res kan ons staatmaak op die krag van God om intelligensie te versluier en die rebelle te dwing om slegs belang te gee aan hierdie datum van die Pasga van 3 April 2030, wat die datum is wat logies vasgestel is deur die hoogtepunt van die 2000 jaar wat op 3 April 30 begin het, die datum van die soendood van die Verlosser van die uitverkorenes. Wie kan die blindheid wat deur die Almagtige God beveel is, ontvlug? Nie een van sy skepsels nie en veral nie sy vyande nie. Ek kan hiervan getuig, nadat ek my persoonlik aan hierdie goddelike krag onderwerp het toe ek, volgens sy plan, in die jaar 1994 oortuig sou word van die wederkoms van Jesus Christus, en die argumente ten gunste van hierdie hoop het nie ontbreek nie. Boonop, watter beter datum kan hulle kies om die laaste uitverkorenes tereg te stel as die herdenking van Jesus se dood? En ek voeg hierdie argument by wat die moontlike redenasie van hierdie goddelose rebelle uitdruk: "Aangesien hulle beweer dat hulle die wederkoms van Jesus op 3 April 2030 verwag, volgens hulle berekening, laat ons hulle tot daardie datum gee, en as Jesus nie ingegryp het om hulle te red nie, sal ons dan alle legitimiteit hê om hulle dood te maak."

Dit is briljant om daarop te let hoe die reaksie wat Jesus aan sy tydgenote gegee het, 'n dubbele betekenis vir hulle en vir ons gehad het. Want laat ons daarop let dat ook vir hulle die tyd verkort is om die slagting te ontduik wat die inwoners van Jerusalem in 70 getref het en aan die Romeinse leërs oorgelewer is. Want voordat hulle die stad vernietig het, het hulle die beleëring opgehef en vertrek, en dit was hierdie vertrek, deur God georganiseer as 'n verkorte tyd, wat hulle toegelaat het om die stad te verlaat voordat die Romeine teruggekeer het en al sy inwoners uitgemoor en die stad en sy heilige Tempel vernietig het. Ook in Matteus 24:15 tot 20 het Jesus se aankondigings hulle veral geraak: "*Wanneer julle dan die gruwel van die verwoesting, waarvan gesprek is deur die profeet Daniël, sien staan in die heiligdom – laat hy wat lees, oplet! Dan moet die wat in Judea is, na die berge vlug; laat hom wat op die dak is, nie afkom om iets uit sy huis weg te neem nie; en wie in die land is, moet nie omdraai om sy mantel te gaan haal nie. Wee die swangeres en die wat borsvoed in daardie dae! Bid dat julle vlug nie in die winter of op 'n Sabbat mag wees nie.*" In hul historiese konteks was dringendheid die voorwaarde vir verlossing. In die eindtyd sal die situasie baie anders wees, want die maatreëls wat teen die laaste heiliges aangeneem word, sal progressief geneem word totdat die finale besluit geneem word om die rebelle wat onregverdig verantwoordelik gehou word vir die regverdige toorn van God, dood te maak. Verder sal die verlossing van die latere heiliges uitsluitlik afhang van die ingryping van Jesus Christus. In sy boodskap haal Jesus Daniël aan met verwysing na die aankondiging van Dan. 9:26-27: "*En*

ná die twee-en-sestig weke sal 'n Gesalfde uitgeroei word, en hy sal geen opvolger hê nie. Die volk van 'n heerser wat sal kom, sal die stad en ~~die heiligdom verwoes~~, en hulle einde sal kom soos met 'n vloed; Daar word besluit dat die verwoesting tot die einde van die oorlog sal duur. » Dan handel die eerste deel van vers 27 oor die bediening van die Messias Jesus, die hoofonderwerp van die profesie: “ *Hy sal vir een week 'n vaste verbond met baie sluit, en vir die middel van die week sal hy slagoffer en spysoffer laat ophou;* » Dan teiken die tweede deel van die vers weer die “ **gruwelike** ” dade wat deur Rome in sy twee opeenvolgende keiserlike en pouslike fases gepleeg is: “ ~~die verwoester sal die mees gruwelike dinge pleeg, tot dat ondergang en wat opgelos is, op die verwoester val.~~ ” Hierdie vertaling wat deur Louis Segond voorgestel is, is verkeerd; Hier is die korrekte vertaling: “ *En onder die vlerk [sal] gruwels van verwoesting wees; en tot algehele vernietiging en dit sal verbreek word [volgens] wat bepaal is, op die verwoeste [land]* . Die feit dat die tema van Jesus se bediening tussen die twee oproepings van Romeinse handeling ingesluit word, gee die hele vers 'n chronologiese volgorde van geprofeteerde gebeure. Jesus se bediening het plaasgevind tussen die herfs van 26 en sy dood, wat op 3 April 30 plaasgevind het. Toe, as gevolg van die Joodse ongelooft dat in vers 26 geprofeteer is, “ *en niemand vir hom nie* , ” is die nasie in 70 vernietig deur Romeinse troepe wat op 'n “ **afskuwelike** ” wyse, maar op God se bevel, die Heilige Tempel van Jerusalem en alles wat “ **die heiligheid** ” van die ou verbond verteenwoordig het, insluitend die Joodse geestelikes, wat veral skuldig was aan hierdie ongelooft, deur God geoordeel en veroordeel.

Die verhoor van afgodiese Kersfees

Sedert die begin van my profetiese bediening waartoe die Here God Jesus Christus my geroep het, het ek van ontdekking tot ontdekking gegaan en mettertyd het ek die enorme belangrikheid verstaan wat God **profeties** gee aan die dinge wat Hy georganiseer het nadat Hy hulle geskep het. Trouens, vir hom kry alles profetiese waarde omdat God in sy denke veelvuldige skakels tussen die verlede, die hede en die toekoms van die lewe weef.

Vandag begin ek die verhoor van die afgodiese Kersfees. En ek sal hierdie verhoor aanbied in die aspek wat dit in 'n hof sou aanneem, soos hulle op aarde voorkom. Elkeen op sy beurt sal twee prokureurs, een vir die aanklaer en een vir die verdediging, hul argumente aan die jurielede wat jy verteenwoordig, aanbied. Die uitruilings vind plaas onder die presidentskap van die God van waarheid.

Die vloer word aan die verdediging gegee:

"U Edelagbare, here van die jurie, die fees is oud en verbly die manne wat dit vier en eer; dit bring vreugde aan kinders en ouers."

Die woord word aan die vervolging gegee:

"Tyd verander nie leuens in waarheid nie en gee nie aanleiding tot enige legitimiteit nie; dit bring vreugde aan mans en kinders, maar dit bedroef die God van waarheid."

Die vloer word aan die verdediging gegee:

"Dit het die meriete dat dit die geboorte van Jesus Christus herdenk."

Die woord word aan die vervolging gegee:

"Jesus het nie aarde toe gekom om sy geboorte te vier nie, maar sy soendood; nou impliseer die herinnering aan sy dood op sigself die noodsaaklikheid van sy geboorte; Sy geboorte gee niks aan die sondige mens nie, terwyl sy dood hom kan red.

Die vloer word aan die verdediging gegee:

"Die viering, wat as 'n jaarlikse tradisie gevestig is, verplig die mensdom om die koms van Jesus na die aarde te onthou."

Die woord word aan die vervolging gegee:

"Jesus het nie aarde toe gekom om enigiemand te dwing om van hierdie koms kennis te neem nie. Hy het gekom om goddelike liefde te demonstreer en mense vry te laat om dit in ag te neem of nie. Ek voeg by dat, om die herinnering aan die geboorte en dood van Jesus te handhaaf, God van die skepping van die wêreld af die geheiligde rus van die ware sewende dag, wat as Sabbat genoem word, ingestel het. Die vierde gebod, wat dit voorskryf en beveel, begin juis met die uitdrukking: *Gedenk die Sabbatdag om dit heilig te hou...* Gehoorsaamheid aan hierdie orde bevoordeel dus die herinnering aan die werk wat deur Jesus Christus verrig is; dit des te meer omdat die weeklikse Sabbat die finale rus van die sewende millennium profeteer waarin sy uitverkorenes, verlos deur sy soenoffer, vir ewig sal ingaan."

Die vloer word aan die verdediging gegee:

"Kersfees is 'n tyd van gemeenskap en om mense en volke, en ouers en hul kinders, bymekaar te bring."

Die woord word aan die vervolging gegee:

"Wat is die punt van hierdie kort tydperk van begrip, aangesien die bese natuur van mense weer oorheers sodra die fees verby is, en soms selfs tydens die feestelike maaltyd? Hierdie oomblik van begrip neem 'n illusoriese skynheilige karakter aan."

Die vloer word aan die verdediging gegee:

"Hierdie tradisie behaag mense wat daarvan hou om mekaar geskenke te gee en kinders hou daarvan om dit te ontvang."

Die woord word aan die vervolging gegee:

"Vir byna 6 000 jaar het mense plesier daarin gevind om teen God te sondig, maak dit sonde wettig? En wat is die gevolge van hierdie geskenkuitruilings en watter uitwerking het dit op kinders? Menslike gedagtes, insluitend hul kinders, is dus geformateer volgens die behoefte en verwagting van beloning. Is dit nie hoe ons mak of wilde diere oplei nie? Sou dit nie meer voordelig wees vir hul geestelike ontwikkeling om geskenke te gee eerder as om dit te ontvang nie? Dit is wat God vir sy skepsels doen.

Die vloer word aan die verdediging gegee:

"Hierdie fees is baie nuttig omdat dit handel bevorder en baie mense in staat stel om 'n bestaan te maak."

Die woord word aan die vervolging gegee:

"Hierdie argument is presies wat hierdie fees besonder onaangenaam vir God maak. Omdat Kersfees, soos alle godsdienstige vakansiedae wat deur die pouslike Rooms-Katolieke godsdiens ingestel is, die godsdienstige voorwendsel

vorm wat mettertyd die " *handelaars van die tempel* " wat daaruit wins maak, verryk. Dit is juis deur hulle hierdie middele van verryking aan te bied dat die valse Katolieke godsdiens deur Westerse mense waardeur is. Kom ons kyk na wat hierdie viering gedurende die 20ste ^{eeu} geword het ; Die VSA het dit oorgeneem om van nuuts af die karakter van Kersvader te skep, gemasker deur 'n wit baard en geklee in 'n rooi jas, in die kleure van hul beroemde drankie, Coca-Cola-soda; rooi is presies die simboliese kleur van sonde. So, wat sou Jesus doen as Hy vandag in die middel van die Kersfeesviering opdaag? Hy sou 'n sweep neem en al die " *handelaars van die aarde* " wat in Openb. 18:3 genoem word, uit sy dorsvloer jaag, want hulle is in ons tyd die nuwe " *handelaars van die tempel* " wat die godsdienstige onderwerp deur hul houding besoedel."

Die vloer word aan die verdediging gegee:

"Dankie, U Edelagbare, maar ek het geen verdere argument nie."

Die vervolging kan dus voortgaan:

"Die fees van Kersfees het geen godsdienstige legitimiteit nie, want deur sy dood het Jesus Christus 'n einde gemaak aan al die godsdienstige feeste van die ou verbond en dit nie met nuwe feeste vervang nie. Godsdiens gaan nie oor die eer van vakansiedae nie, maar oor die eer van die offer van Jesus Christus, wat gaan oor die herverbinding met God, die ware Vader wat ons in Adam en Eva, ons eerste vleeslike ouers, geskep het. Agter die Kersfeesviering lê 'n heidense erfenis wat reeds in keiserlike Rome bestaan het, wat hierdie tydperk "die fees van Saturnalia" genoem het. Dit het die geboorte van die son na die tyd van die wintersonstilstand gevier. Die sonnige dag, verminder tot sy kortste tyd, het sy siklus van toename begin hervat, en die heidene het hierdie dinge onder die kultus van Tammuz geplaas wat van koning Nimrod geërf is ten tyde van die " *Toring van Babel* ". Tammuz was sy seun, vergoddelik na sy dood, en het beweer dat hy by die son aangesluit het. In ons tyd verskyn die vorm van hierdie antieke heidense feeste, gekenmerk deur kos en seksuele orgies, weer met sy veralgemeende, minder en minder godsdienstige aspek. Die oorblywende doel is om te partytjie en te smul aan nuwe maaltye wat heeltemal oneerbiedig is." van die gesondheidsreëls wat deur God vasgestel is. Want ek herinner julle daaraan dat die dood van Jesus Christus nie die varkveis wat in Levitikus 11 as onrein voedsel geklassifiseer is, 'n rein voedsel gemaak het nie; Dieselfde geld vir skulpvis en seekos, wat dikwels die oorsaak van ernstige voedselvergiftiging is, soms noodlottig, want as mariene filters konsentreer hulle al die mariene onsuiverhede wat hul voedsel uitmaak. Daar is steeds een aspek van Kersfees wat al sy legitimiteit wegneem. Dit is die datum wat veronderstel is om die herdenking van die geboorte van Jesus te vier. Maar dit blyk dat God nie toegelaat het dat mense hierdie datum presies vasstel nie. Dit lyk vir my wettig om hierin haar begeerte te sien dat sy nie gevier word nie. Trouens, die hele mensdom, insluitend sy laaste getroue dienaars, het slagoffer geword van hierdie belangstelling in die geboorte van Jesus. Valse Christene wou dit vier, en sy uitverkorenes het altyd gedink dat hierdie geboortedatum belangrik was in profetiese berekeninge. Maar wat het gebeur? Hierdie geïgnoreerde datum het heeltemal nutteloos geblyk te wees, want berekeninge wat gemaak is uit die profetiese duur wat in die profesieë van die Bybel aangehaal word, is slegs gebaseer op die gebeure wat die begin en

einde van hierdie duur aandui. Die datum van Jesus se geboorte is dus geïgnoreer en sonder enige ongerief oorgeslaan; Die profetiese konstruksie was moontlik, sonder om dit te weet, al was die historiese merkers gebaseer op 'n heeltemal valse kalender wat in die 6de^{eeu} deur die Katolieke monnik Dionysius die Kleine vasgestel is. Die aarde was van die begin af 'n land van sonde, maar vandag, aan die einde van die dae, is dit ook 'n land van leuens. Ons herken dus in haar die portret van haar ware vader, die duiwel, Satan, " 'n leuenaar en 'n moordenaar van die begin af ," volgens die woorde van Jesus in Johannes 8:44: " *Julle is van julle vader die duiwel, en die begeertes van julle vader wil julle doen.*" *Hy was 'n moordenaar van die begin af en staan nie in die waarheid nie, omdat daar geen waarheid in hom is nie. Wanneer hy 'n leuen vertel, praat hy uit sy eie; want hy is 'n leuenaar en die vader van die leuens .*" U Edelaagbare, here van die jurie, my vervolging sal dus hier eindig, en ek volhard en teken om Kersfees 'n onwettige fees van afgodedienaars te verklaar."

Die juriesede wat u verteenwoordig, hoef dus slegs die vermoedelike en bewese skuldige party te oordeel. Wat God, die President van die Hof, betref, het Hy dit lankal geoordeel en veroordeel, maar sonder om mense te verhinder om dit te vier; en so is dit met tallose sondes, slegte dae en bese gedagtes wat hy vrylik toelaat om te ontwikkel sonder om hulle goed te keur. Dit is eers wanneer die tyd aanbreek om die rekeninge te vereffen dat sy lank ingehoue en ingehoue woede deur sy strawwe op sy ware vlak gemeet word.

In hierdie tweede deel nooi ek jou uit om 'n profetiese blik te werp op die gebeure wat die geboorte van Jesus kenmerk. Die Evangelie van Lukas dek spesifiek hierdie oomblik van die geboorte van die Verlosser van die uitverkorenes. Hou in gedagte dat gebeure geheel en al deur God georganiseer word, want hulle dra uiters belangrike profetiese boodskappe soos jy sal sien.

Eerstens merk ek op dat 'n sensus van die Joodse volk, die Israel van God, georganiseer word. Die Romeinse en Joodse argiewe sal dus hierdie aksie opteken en dit normaalweg moontlik maak om die geboortjaar van Jesus Christus te dateer. Maar dit was nie die geval nie. En as gevolg van 'n opeenhoping van foute, was die amptelike gekose datum met ses jaar verkeerd. Jesus is ses jaar voor die begin van jaar 1 gebore wat in ons Rooms-Katolieke kalender aan hom toegeken is. Dan veroorsaak die sensus 'n versadiging van gratis plekke in die herberge en hotelle wat oor die land van Israel versprei is, soveel so dat Josef en Maria nie 'n kamer kan kry om in te slaap nie en dit is in hierdie situasie dat Maria haar goddelike seun, Jesus, sal baar en in die wêreld sal bring. Op die nippertjie is hulle 'n stal as verblyf aangebied, die plek waar die diere woon. Ek onderskei in hierdie feit 'n verskriklike profetiese aankondiging wat God eers aan die Joodse volk rig, maar ook aan die hele mensdom. So wat is sy boodskap? Die hele wêreld is aan die duiwel oorgegee en die Seun van God het geen plek daarin nie. Hy sal op aarde behandel word soos 'n dier, trouens, " *'n lam* " wat aan die dood oorgelewer sal word, nadat menigtes lammers geoffer is om sy reddingswerk te profeteer. By sy geboorte is Jesus nie in 'n wiegie geplaas nie, maar in die osse se krip, liggende in die strooi; Hier het ons die aankondiging dat sy liggaam as voedsel geoffer sal word, wat Hy sal bevestig deur die dag voor sy dood aan sy apostels aan wie Hy

ongesuurde brode aangebied het, te sê: " *Dit is my liggaam; eet dit alles .* " God het alle rede om die herders van Betlehem te begunstig, want in Jesus sal Hy die opperste " *Goeie Herder* " word. Dit is aan hierdie lae-rang mense dat God die voorreg gee om eer aan die baba Messias te gee. In hierdie tyd van die lente, op stil koel nagte, het die herders waarskynlik met mekaar om 'n vuur gepraat, toe die lug rondom hulle verlig het met die bonatuurlike lig wat geskep is deur die heilige engele wat deur God na hulle gestuur is. Hierdie engelagtige lig het getuig van die geboorte, op aarde, van Jesus Christus, " *die lig van die wêreld* ". Maar reeds het die onmoontlikheid om 'n plek in 'n hotel te vind hierdie woorde van Johannes geprofeteer, " *maar die duisternis het dit nie oorweldig nie .* " Hierdie donker voorteken is reeds bevestig sedert die tyd van Daniël wat oor die " *afgesnyde Messias* " in Dan geskryf het. 9:26: "... *niemand vir hom nie .* " Maar hy het onmiddellik duidelik gemaak wat God se reaksie op hierdie demonstrasie van rebelse ongeloof sou wees: " *Die volk van 'n heerser wat sal kom, sal die stad en die heiligdom vernietig, en hulle einde sal kom soos met 'n vloed; daar word besluit dat die verwoesting sal duur tot die einde van die oorlog.* " Die bewys van ongeloof wat in die jaar 30 gedemonstreer is, het sy straf in die jaar 70 deur Romeinse hande en wapens ontvang. Hierdie 40 jaar van finale vertraging herinner aan die 40 jaar van verblyf in die Arabiese woestyn van die nasionale geboorte van Israel; beide merk dus die " *Alfa en Omega* "-tye van die ou alliansie.

Die Evangelie van Matteus vul dié van Lukas aan en openbaar die besoek van die Oosterse towenaars wat gekom het om die baba Jesus te groet, te vereer en 'n offer van " *goud, wierook en mirre* " aan hom te bring. Die heilige familie het 40 dae lank in Betlehem gewoon, maar na hierdie tyd van reiniging het hulle op God se bevel na Egipte vertrek en na hul terugkeer in Nasaret, hul stad, gewoon.

Na die herders word die geboorte van Jesus vereer deur Oosterse buitelanders, trouens astroloë wat veral belanggestel het in feite aangaande Israel. Want hierdie volk het al die volke van die aarde geboei vanweë hulle aanbidding van een God. So, soos die Samaritane in Jesus se bediening, het buitelandse mans die godsdienstige glorie van die Jode beny. Hulle het ook begeer om die groot skeppergod wat deur die Jode geopenbaar is, te dien en te eer. In werklikheid, as die skepper van alle lewe, het God Homself Koning van Israel genoem net om ander volke afgunstig te maak, slawe van sonde en hulle afgodiese heidense praktyke. Die drie Magi's of towenaars het astrologie beoefen, 'n wetenskap wat hulle daartoe gelei het om die lug waar te neem, wat hulle gefassineer het. En voor hierdie onmeetlikheid is die " *gedagte van ewigheid* " in hulle wakker gemaak, wat hulle aan die een God van Israel toegeskryf het. Hierdie drie wyse manne, wat nie "konings" was nie, word aan ons voorgehou as 'n voorloper van die toetrede van die heidene tot die genade van Christus, terwyl paradoksaal genoeg die Jode, wat die amptelike bewaarders van sy orakels en verordeninge was, hulself van sy alliansie sou uitsluit. Die offerandes wat aan die kind Jesus gebring is, het profetiese boodskappe oorgedra. " **Goud** " het die geloof geprofeteer wat hierdie heidene, wat deur die Jode verag is, in hom sou toon. Die " **wierook** " het die balseming van sy liggaam geprofeteer, voorberei om vir " *drie dae en drie nagte* ", wat in werklikheid " *drie nagte en drie dae* " was, in die graf

van Josef van Arimatea te bly. En " **die mirre** " het geprofeteer dat sy lewe en dood deur God en al sy uitverkorenes gevoel sou word as " *'n soetruikende geur* " wat hom die ideale voorbidder sou maak, perfek in alle dinge, om die gebede van die berouvolle uitverkore heiliges aanvaarbaar te maak vir die groot Skeppergod, wat aanstoot geneem het aan die sondes wat gepleeg is.

Na hierdie besoek, gewaarsku in 'n droom deur God, het hulle direk na hul land in die Ooste teruggekeer. Josef, Maria en Jesus het op bevel van 'n engel in Egipte gaan woon tot die dood van koning Herodes die Grote. Hy het dus nie die antwoord gekry wat hy van die Magi verwag het nie. Maar volgens Matt. 2:16, weet ons dat " *twee jaar* " na hierdie besoek hy in 'n moorddadige woede ontplof het wat die slagting van al die kinders " *twee jaar oud en jonger* " in die stad waar Jesus gebore is: Betlehem in Judea, veroorsaak het. Hy is kort na hierdie verskriklike daad oorlede en dit was hierdie datum van sy dood wat die monnik Dionysius die Jongere aan die geboorte van Jesus toegeskryf het. Deur sy kalender te baseer op die stigting van Rome, waarmee hy 4 jaar agter was, met die 2 jaar wat in Matteus 16 genoem word, kry ons die 6 jaar van totale fout in ons gewone kalender. Het God die onverskilligheid van die inwoners van die streek teenoor die geboorte van hulle Messias laat betaal deur hierdie slagting van kinders? Ek sien in hierdie aksie 'n donker voorteken wat die hele nasie in die jaar 70 sal raak, want hulle sal dan boet vir hul verwerping van die Messias wat deur God aangebied is. Die slagting van kinders teiken profeties Jesus se geslag. Wanneer hy op die ouderdom van 35 jaar en 14 dae gekruisig sterf, sal mense van sy ouderdom dwarsdeur die land outoritêre aanklagte dra, wat hulle besonder verantwoordelik en skuldig sal maak vir die nasionale ongeloof van die land. Op dieselfde manier; Die rebelse Franse generasie van Mei 1968 het hulself in beheer van die land Frankryk bevind vir die laaste dae van vloek.

Na die besoek van die Magi, veertig dae na die geboorte van Jesus, het sy aardse familie Hom by die tempel in Jerusalem voorgestel. En daardie dag word Jesus deur twee baie ou mense herken en aanbid. Die vrome man Simeon en die profetes Anna betoon beurtelings hul eer aan hom. Die ouers ontvang dus 'n nuwe bevestiging dat Jesus, hulle seun wat deur God geleen is, inderdaad die Messias is wat deur hulle volk Israel verwag en gehoop word. Dit maak egter nie die nasie aan die slaap in sy tradisionele rituele wakker nie, en die voorspelling wat Simeon in Lukas 2:34 gemaak het, sal letterlik vervul word: wanneer dit oor hom wakker word, sal dit 'n geskil, 'n dodelike kontroversie wees: " *Simeon het hulle geseën en vir Maria, sy moeder, gesê: Kyk, hierdie Kind is bestemd tot 'n val en 'n opstanding van baie in Israel en tot 'n teken van teenstrydigheid* ."

Goddelike regverdige woede

Vir baie mense kan God nie aan toorn onderworpe wees nie, want Hy is liefde. Diegene wat so redeneer, bedrieg hulself, want in die Bybel praat God dikwels van sy toorn, maar dit is noodsaaklik om dit as "regverdig" te kwalifiseer; want sonder hierdie kwalifikasie kon dit nie versoen word met sy aard as God van liefde nie. Hierdie mense maak die fout om goddelike woede volgens die

menslike model te interpreteer. Maar hulle vergeet dat daar tussen hulle en God enorme fundamentele verskille is, en eerstens en bowenal dít: hulle is boos en God is goed. Menslike woede is onregverdig, want dit is die gevolg van 'n bose gees. En die absolute teenoorgestelde, God se toorn is net omdat Hy goed en waarlik liefdevol is. Wanneer 'n man gefrustreerd is in sy begeerte, word hy kwaad en voel die behoefte om ander rondom hom, maar ook homself, skade te berokken. Vir God, wanneer Hy gefrustreerd is in die gehoorsaamheid wat Hom toekom, omdat Hy die skeppergod is aan wie alle lewe sy bestaan te danke het, veroorsaak sy frustrasie lyding en pyn vir Hom. Sy lyding is gebaseer op die noodsaaklikheid om sy skepsels te straf en lyding te veroorsaak. Om 'n beeld te gebruik, God is 'n leeu wat net doodmaak om te eet, terwyl die goddelose mens 'n tier is wat doodmaak vir die plesier van doodmaak.

Jesus het deur sy woorde getuig van hierdie goddelike misnoeë wat daarin bestaan om sy skepsels te tref in Lukas 9:54-55: “ *En toe sy dissipels, Jakobus en Johannes, dit sien, sê hulle: Here, wil U hê ons moet vuur van die hemel afdaal en hulle verteer, soos Elia ook gedoen het? Jesus het na hulle gedraai en hulle bestraf en gesê: “ **Julle weet nie van watter gees julle is nie .** ” Want **die Seun van die mens het nie gekom om die mense se lewens te verderf nie, maar om hulle te red .** En hulle het na 'n ander dorpie gegaan ”.* Hierdie voorbeeld openbaar aan ons waarom die Joodse nasie sy Messias sal verwerp. Jakobus en Johannes is twee Joodse mans wie se gees gevoed is deur die glorieryke verlede van die Israel van God. Hulle is trots om aan hierdie volk te behoort wat God uit Egiptiese slawerny verlos het en is ook trots om die openbarings te ken wat God aan Moses gemaak het. Hulle het met geloof die getuienis ontvang aangaande die vernietiging van God se vyande deur “ *vuur uit die hemel* ”, die geval van Sodom en Gomorra, en die geval wat deur die profeet Elia volbring is volgens 2 Konings 1:10: “ *En Elia sê vir die owerste van vyftig: As ek 'n man van God is, laat vuur van die hemel neerdaal en jou en jou vyftig verteer.* ” En vuur het van die hemel neergedaal en hom en sy vyftig verteer. ” En dit is twee keer herhaal, sodat Jakobus en Johannes slegs getuig het van hulle geloof in God en in sy Bybelse openbarings. Maar soos in die geval van Petrus, aan wie Hy gesê het: “ *Gaan weg agter My, Satan!* ” Jesus sê vir Jakobus en Johannes: “ **Julle weet nie van watter gees julle is nie** ”; van die duivel of een van sy demone of selfs van hulle eie bose gees. En Hy gee die rede waarom dit nog nie tyd is om die “ *vuur uit die hemel* ” te aktiveer nie: “ **Want die Seun van die mens het nie gekom om die mense se lewens te verderf nie, maar om hulle te red .** ” Ten tye van Jesus se bediening het niemand geweet dat die Messias net onder hulle gekom het om te sterf nie; wat die enigste manier was om hulle siele te red. Sy apostels self sou dit eers na sy opstanding, na die volbring van sy soendood, verstaan. Maar in sy antwoord koppel Jesus hierdie onmoontlikheid om die “ *vuur uit die hemel* ” te aktiveer duidelik aan die enigste tyd van sy koms na die aarde. Trouens, hierdie aardse bediening kom om die God van liefde te openbaar wat die God van geregtigheid in die gedagtes van mense versteek het. “ *Vuur uit die hemel* ” het op rebelse manne neergedaal om te getuig dat God die lewe wat Hy gegee het, kan vernietig wanneer dit ongehoorsaam is. Maar na sy demonstrasie van liefde in Christus, sal die “ *vuur uit die hemel* ” nie meer val nie, want hierdie getuienis het geen

betekenis meer vir hom nie. Dit is 'n baie belangrike kriterium wat kenmerk wat God noem: " *die nuwe verbond* " en wat dit " *nuut* " maak, is juis die demonstrasie van liefde vir sy uitverkorenes alleen, want dit kan hulle slegs bevoordeel.

Uit hierdie bewys wat van sy liefde gegee word, soos 'n visserman wat sy net in die see gooi, wag God geduldig totdat sy net vol visse is en wanneer Hy dit vol uittrek, sal dit vir die hele mensdom die einde van die genadetyd wees. Die goddelike voorbidder sal ophou om in te tree, sy uitverkorenes sal bewaak en beskerm word deur sy heilige en getroue engele; hulle sal niks meer waag van goddelose mense en goddelose engele nie. Maar in hierdie nuwe situasie sal Jesus sy klee van " *wraak* " aantrek, wat in Jesaja 61:2 geprofeteer word: " *Om die aangename jaar van die Here aan te roep en die dag van die wraak van onse God; om almal wat treur, te troos.* " Nadat die " *jaar* " of tyd " *van genade* " verby is, breek die uur van " *wraak* " aan en God kan al sy " **regverdige** " toorn uitdruk.

Die voorbeeld van hierdie regverdige toorn is die straf van " *Babilon die Grote, die hoer* " wat in Openb. 17 en 18 genoem word. Hierdie tema word onder verskeie simbole aangekondig tydens hierdie profetiese openbaring. Hierdie eerste vers van Openb. 10:2 openbaar die twee hoofredes vir God se toorn in Christus: " *En ek het 'n ander magtige engel uit die hemel sien neerdaal, bekleed met 'n wolk; en bokant sy hoof was **die reënboog**, en sy aangesig was soos **die son**, en sy voete soos **vuurpilare**.* " Die eerste van hierdie twee oorsake het betrekking op die afskuwelike, perverse gebruik wat LGBT-mense gemaak het van die beeld van **"die reënboog"** wat hulle as 'n universele simbool geneem het. Om die " *regverdige toorn* " te verstaan wat hierdie ding in God ontketen, moet ons onthou dat Hy **"die reënboog"** aan die mense gegee het as 'n teken dat Hy nie meer opstandige bese teeste met 'n " *vloed van waters* " sou vernietig nie. Nou, in die dae van die " *eindtyd* ", gryp die laaste rebelle hierdie simbool aan om hul libertariese, libertynse, verdorwe en perverse eise, wat deur God en sy uitverkorenes beoordeel word, as " **afskuwelik** " **voor te stel** ". Die tweede oorsaak is die kultus van rus op die eerste dag van die week, wat Romeinse Sondag is, oorspronklik aangeneem as die heidense "dag van die onoorwonne **son** " op 7 Maart 321, op bevel en dekreet van Keiser Konstantyn I, ^{bekend} as "die Grote." Let goed daarop dat " **sy voete** " soos " **vuurpilare** " is, of, volgens die voorkoms waaronder God die Egiptiese leërs teruggehou het, die tyd om 'n weg oop te maak vir sy Hebreeuse volk om "die Rooi See" oor te steek, sodat hulle na Arabië kon gaan en hulself in veiligheid kon bevind. Maar hier sal hierdie " **vuurpilare** " sy twee hoofvande van die Christelike era **en diegene wat bondgenootskappe met hulle sluit, tref** . Vers 2 vertel ons: " *Hy het 'n oop boekrol in sy hand gehad. " Hy het sy regtervoet op **die see gesit** en sy linkervoet op **die aarde** ; "Sy twee vande is in orde van grootte en chronologies: die pouslike en Rooms-Katolieke godsdiens, godsdiensige gesag van die **eerste** vervolgende koalisieregime, gesimboliseer deur ' **die see** ' ; en tweedens, gesimboliseer deur ' **die aarde** ' , Protestantisme, organiseerder van die **laaste** vervolgende koalisieregime. Beide Katolisisme en Protestantisme maak aanspraak op verlossing deur Jesus Christus en hul ' **afskuwelike** ' **dade** ." » word dus aan Jesus self toegereken; Dit is wat hulle sy grootste vande in die godsdiensgeskiedenis maak. Maar Openb. 10:1-2 fokus op*

die tyd van sy terugkeer, en in daardie tyd van wraak bied Jesus Homself aan met " **'n klein oop boekie** " wat al sy profetiese openbarings aandui wat albei verag het. Hierdie " *boekie* " was oorspronklik met " **sewe seëls** " verseël volgens Openb. 5:1: " *En ek het in die regterhand van Hom wat op die troon sit, 'n boek gesien, van binne en van buite beskrywe, **verseël met sewe seëls** .* » Hierdie " *seëls* " word mettertyd en deur die begrip van die onderwerpe wat volgens Openb. 6 geopenbaar word, ontseël. En die laaste, of die " *sewende* ", dui die " *seël van die lewende God* " -tema van Openb. 7 aan, of sy " *Sabbat van sewende dag* " wat die laaste vals Christelike koalisie sal wil vernietig en heeltemal laat verdwyn. Hierdie besonderhede laat ons verstaan tot watter mate die finale woede wat deur God uitgespreek word, geregverdig sal wees. En dit sal des te meer so wees aangesien hierdie twee valse Christendomme die God van liefde verkondig en hul ongehoorsaamheid regverdig in die naam van 'n verandering van alliansie. En in hierdie lig kan ons verstaan waarom hierdie laaste aardse rebelle in Openb. 6:15-17 in verskriklike vrees verkeer wanneer hulle Jesus sien verskyn: " *Die konings van die aarde, die edeles, die owerstes, die rykes, die magtiges, elke slaaf en elke vryman, het hulleself in die grotte en rotse van die berge weggesteek. En hulle het vir die berge en die rotse gesê: Val op ons en verberg ons vir die aangesig van Hom wat op die troon sit, en vir die toorn van die Lam; want die groot dag van sy toorn het gekom, en wie sal kan bestaan?* » Openb. 7 verskaf die antwoord op hierdie vraag: slegs die laaste oorblywende lewende verteenwoordigers van die goddelike werk en nie van die "Sewendedag Adventiste"-instelling sal kan oorleef nie, want hulle word deur God goedgekeur. Hierdie goddelike toorn word weer geprofeteer in Openb. 11:18, waar dit goddelike handeling dek wat na die einde van die genadetyd uitgevoer is, die tema van Openb. 15: " *Die nasies was vertoornd; **en u toorn het gekom** , en die tyd het gekom om die dooies te oordeel en om u **dienaars, die profete, te beloon, die heiliges en die wat u Naam vrees** , klein en groot, en om die verderwers van die aarde te vernietig.* " Hierdie vers is interessant omdat dit die chronologiese volgorde van die opeenvolging van die Derde en laaste "Wêreldoorlog" openbaar, waarin " *die nasies vertoornd was* ". Dan kom die einde van die genadetyd wat onder die teken van die toorn van God geplaas word; " *woede* " uitgedruk deur sy " *sewe laaste plae* ". Om weer die chronologiese volgorde te openbaar, wek Jesus eerstens sy dooie uitverkorenes op en saam met hulle ontvang die uitverkorenes wat lewend gebly het 'n onverganklike hemelliggaam en vaar op na die hemel waar hulle vir ewig toegang het; wat hulle beloning uitmaak en wat slegs betrekking het op " **sy dienaars, die profete, die heiliges en die wat sy Naam vrees** ". Hulle het dit bewys deur Sy gebooie en al Sy verordeninge te gehoorsaam gedurende hul God-geseënde lewens op aarde. In hierdie lys plaas God " *sy dienaars, die profete* ", aan die hoof, want in die " *tyd van die einde* " is liefde vir die waarheid wat in sy Bybelse profesieë geopenbaar word, die standaard van ware geloof en egte heiligheid. Die behoefte om " *die vrees van God* " terug te kry, is in die eerste engel se boodskap van Openb. 14:7: " *En hy het met 'n groot stem gesê: **Vrees God** en gee Hom heerlikheid, want die uur van sy oordeel het gekom; en aanbid Hom wat die hemel en die aarde en die see en die waterfonteine gemaak het.* " Soos met die deurtog van die Rooi See, plaas God sy uitverkorenes in absolute veiligheid en bring hulle

in sy hemelse koninkryk. Hulle sal nie die slagtings van afvallige priesters en pastore aanskou nie. En hierdie fase van goddelike " *wraak* " word in Openb. 14:18 aangedui deur die simbool van die " *oesjaar* ": " En 'n ander engel **wat mag oor die vuur gehad het** , het van die altaar uitgekom en met 'n groot stem gespreek met die een wat die skerp sekel gehad het, en gesê: Steek jou skerp sekel in en **samel** die trosse van die wingerdstok van die aarde in, want die druiwe van die aarde is ryp "; wat beteken dat menslike ongeregtigheid sy hoogtepunt bereik het. Let daarop dat hierdie aksie van " *oes* " gekoppel is aan " *vuur* " of aan die " **vuurpilare** " wat die vernietigende " *voete* " van Jesus in Openb. 10:1 aandui. Hierdie tyd van finale "toorn" gerig teen valse Christelike godsdienste verskyn weer in Openb. 16 waar dit vervul word na die " *sewende van die sewe laaste plaes* ". Dit volg op die glorieryke wederkoms van Jesus Christus wat hierdie strafaksie in die hande van die slagoffers plaas wat deur valse Christelike godsdienstige leringe mislei is. In Openb. 16:19 sê God: " *En die groot stad is in drie dele verdeel, en die stede van die nasies het geval. En die groot Babilon is in gedagtenis gebring voor God om haar die beker van die wyn van die grimmigheid van sy toorn te gee.* " Gekonfronteer met die glorieryke Christus wat sigbaar gemaak is en sy ondersteuning vir sy uitverkorenes wat vasbeslote was om uit te roei, het die rebelle-koalisie " *in drie dele verdeel* "; die " *drie* " wat in Openb. 16:13 verenig het: " *En ek het drie onreine geeste soos paddas sien uitkom uit die bek van die draak en uit die bek van die dier en uit die mond van die valse profeet.* " Onder hierdie drie simbole vind ons in die aangehaalde volgorde die duiwel Satan, die Katolieke godsdiens, reeds gesimboliseer deur " *die see* ", en die Protestantse godsdiens, reeds gesimboliseer deur " *die aarde* ".

Die aksie van hierdie " *oes* " word in Openb. 18 ontwikkel en aangesien die uitverkorenes self in die hemel in veiligheid is en reeds die ewigheid binnegegaan het, is die woorde van God gerig aan die slagoffers van die Christelike godsdienstige leuens wat vir Hom die straf van hul valse godsdienstige herders sal volbring. God het vir hulle in Openb. 18:6 gesê: " *Betaal terug soos sy betaal het, en gee haar dubbel volgens haar werke. In die beker waarin sy ingeskink het, skink dubbel vir haar in.* " Ons mag dit dan verbasend vind dat God sy goddelose mense slegs twee keer soveel tref as hulle goddelose en wrede dade. Om hierdie beperking te verstaan, moet ons eers in ag neem dat hierdie goddeloosheid nie die onreg betref wat aan die uitverkorenes van Jesus Christus gedoen is nie, aangesien Hy verhoed het dat die aksie ten volle volbring word. Die grootste skade wat aan die verleide en misleide slagoffers aangerig word, is dus die definitiewe verlies van die hoop op die ewigheid. Deur na leuens te luister wat hulle gedink het die waarheid was, het mense gedink dat hulle eendag daardie hemelse of aardse ewigheid sou binnegaan. Nadat hulle die moontlikheid van die ewige lewe verloor het, is dit net reg dat hulle die lewens neem van die leuenaars wat hulle geleer het. Maar om die dubbele straf te regverdig, moet die tweede dosis toegeskryf word aan God se toorn, wat geregverdig word deur die feit dat hierdie leuenaars, wat Hy vandag tot die dood veroordeel, Hom die plesier ontnem om hulle die ewige lewe aan te bied. Die dubbele dosis word verklaar deur die dubbele skuld van die valse leraars teenoor God, eerstens, en teenoor die mens, tweedens, maar ook as 'n teken van die " **tweede dood** " wat vir hulle

voorbehou is vir die " *laaste oordeel* ". Ons vind in Openb. 18:8 die straf deur " **vuur** " wat sedert Openb. 10:1 geprofeteer is: " *Daarom sal haar plaag op een dag kom: dood en rou en hongersnood;*" **en sy sal deur vuur verteer word .** " *Want die Here God is magtig, Hy het haar geoordeel .*" Maar na " *die oes* " sal die uitvoerders van die goddelike vonnis op hul beurt vernietig en doodgemaak word deur Jesus Christus en sy verskriklike laaste plaag: die reën van " *hael* " met enorme haelstene, baie effektief volgens Openb. 16:21: " *En 'n groot hael, waarvan die gewig 'n talent was, het uit die hemel op die mense geval; en die mense het God gelaster oor die plaag van die hael, omdat die plaag baie groot was . Die gewig van 'n " talent " het ooreengestem met ongeveer 42 kilogram onder die Romeine.*"

By die laaste oordeel sal goddelike toorn opgewek word omdat God Homself weer saam met sy uitverkorenes in die teenwoordigheid van die opgestane goddelose rebelle sal bevind, net om die oordeel van die heiliges en van Jesus Christus wat hulle individueel raak, te hoor en te ontdek en om " *die tweede dood in die poel van vuur* " te ondergaan soos Openb. 19:20 leer: " *En die dier is gevange geneem, en saam met hom die valse profeet wat die wonders voor hom gedoen het, waarmee hy dié verlei het wat die merk van die dier ontvang en sy beeld aanbid het. Hulle is albei lewend in die poel van vuur gegooi wat met swael brand.* " ; en ook in Openb. 2:10: " *En die duiwel wat hulle verlei het, is in die poel van vuur en swael gegooi waar die dier en die valse profeet is.*" En hulle sal dag en nag gepynig word tot in alle ewigheid. » Openb. 20:12 som die beginsel van die oordeel van die opgestane goddeloses aan die einde van die sewende millennium op, genaamd " **duisend jaar** ". » in Openb. 20:5: " **Die ander dode het nie lewend geword totdat die duisend jaar voleindig was nie .** " *Dit is die eerste opstanding.* "Die redigering van hierdie vers is doelbewus misleidend. Hierdie presisie wat in vetdruk onderstreep is, wat die 'tweede opstanding' betref waaraan die rebelle wat deur God veroordeel is, deelneem, verskyn as 'n hakie binne die hoofboodskap, wat die ' *eerste opstanding* ' is wat op sy beurt slegs vir die uitverkorenes van Jesus Christus gereserveer is. So lees ons in Openb. 20:12: " *En ek het die dooies, klein en groot, voor die troon sien staan.* " *Boeke is oopgemaak. En 'n ander boek is oopgemaak, naamlik die boek van die lewe. En die dode is geoordeel na die dinge wat in die boeke geskryf is, volgens hulle werke.* "Die einde van God se toorn word gesinspeel deur die vernietiging van die dood in vers 13: " *Die see het die dooies gegee wat daarin was, en die dood en die doderyk het die dooies gegee wat daarin was;*" en *elkeen is geoordeel volgens sy werke.* » Let op die letterlike interpretasie van die woord " *see* " en die selfstandige naamwoord " *woning van die dooies* " wat hier die stof van die aarde aandui. Vers 14 spesifiseer verder: " *En die dood en die doderyk is in die poel van vuur gewerp. Dit is die tweede dood, die poel van vuur.* " En die tema van God se regverdige toorn eindig met vers 15: " *En elkeen wat nie in die boek van die lewe geskryf was nie, is in die poel van vuur gewerp.*" Hierdie laaste verduideliking bevestig die feit dat God werklik slegs twee paaie voor menslike keuses geplaas het wat in die absolute uiterste teenoorgestelde is: een wat lei na die ewige lewe, die ander na " *die tweede dood* " ewe ewig omdat dit definitief is.

Dit spreek vanself dat as God van Liefde, ons Skepper, ons hemelse Vader verskriklik ly as gevolg van die rebelse aard van die meerderheid van die skepsels wat Hy in die hemel en op aarde geskep het. Hy koester ook 'n enorme wrok teen hulle, want in hierdie situasie ly Hy, die almagtige God, juis onder die feit dat Hy bestaan gegee het aan vrye lewens. En wanneer God ly, soos sy skepsels, verlang Hy daarna om rus vir sy Gees te vind. Want moenie vergeet dat God bo alles Gees is nie; Die konsep van hemel- en aardliggame is deur hom bedink en geskep. En omdat hy self absoluut nie afhanklik is van die wette wat hy skep nie, kan hy die vorm van 'n hemelliggaam aanneem en aan die engele verskyn onder die aspek van "Michael" of dié van 'n menslike liggaam soos hy twee keer gedoen het; die eerste keer deur Abraham te besoek, vergesel deur twee engele, om die vernietiging van Sodom en Gomorra aan te kondig, en die tweede keer deur in die vlees van die mens met die naam "Jesus" te inkarneer. En ek herinner julle daaraan dat deur hierdie naam "**Jesus**" aan te neem, wat "YaHWéH red" beteken, God Homself enige strafmaatreëls tydens sy aardse bediening verbied het, maar slegs gedurende hierdie tydperk van drie jaar en ses maande waartydens Hy voor sy dood getuig het. Volgens Dan egter. 9:27, die tyd van hierdie vredesverbond was "sewe" jaar, of '**n hele profetiese "week"**' wat geëindig het met die steniging van die diaken Stefanus.

Só kan ons verstaan waarom God reeds ten tye van sy skepping van ons aarde na rus vir sy siel, sy Heilige Gees of Heilige Spook verlang het. Satan, die duivel, het reeds saam met die engele teen hom saamgesweer. Hy het steeds in die geselskap van engele gewoon en God bevestig dit deur in Gen. 3:22 te sê: "*Die Here God het gesê: Kyk, **die mens het geword soos een van Ons**, om goed en kwaad te ken. Laat Ons hom nou verhoed om sy hand uit te steek en van die boom van die lewe te neem en te eet en vir ewig te lewe.*" Hierdie "**een van ons**" het Satan beteken. Die rebellie, wat al hoe meer openlik geword het, het God bedroef en hom laat ly. Maar sy lyding het nog meer toegeneem toe hy gedink het aan die fisiese lyding wat hy in Jesus Christus sou moes verduur, om sy uitverkorenes te red wat sy vrywillige soendood sou verlos. Wetende die prys wat hy persoonlik sou moes betaal, is sy onbuigsaamheid, wat in die tyd van die ou verbond en daarvoor, voor die vloed van waters, gedemonstreer is, volkome geregverdig.

By sy persoonlike lyding is dié van sy verleide en misleide skepsels gevoeg, en vir mense, dié van sy uitverkorenes wat vervolg sou word. Dit was hierdie las van lyding wat hy gedurende die 6 000 jaar van sy keuse van aardse uitverkorenes sou ervaar, wat hom daartoe gelei het om die sewende millennium te seën en te heilig, aan die begin waarvan, volgens sy plan, op aarde en in die hemel, twis en rebellie sou ophou deur middel van die vernietiging van die opstandige agente. Hierdie dinge sou vervul word met die glorieryke wederkoms van Jesus Christus; 'n terugkeer wat sigbaar gemaak word vir al die inwoners van die aarde. Dit spreek vanself dat skep geen moegheid vir die Skepper Gees God veroorsaak nie. Daarom word sy "**heiligmaking**" van die "**sewende dag**" van die "**week**" **uitsluitlik** geregverdig vir die profetiese karakter daarvan, wat die "**sewende**" millennium van universele hemelse en aardse vrede voorspel. Die vrede wat so verkry word, sal slegs waardeur word deur die uitverkorenes wat nog lewend gevind word, en hierdie vrede sal des te meer deur hulle waardeur word,

want om dit te verkry, moes hulle fisies en geestelik ly as gevolg van die vervolginge en verdrukkinge wat deur hul hemelse en aardse vyande georganiseer is.

God se toorn is dus heeltemal geregverdig, want dit spruit voort uit 'n verstaanbare gevoel van verontwaardiging, aangesien Sy gedemonstreerde liefde deur ongelowiges en ongelowiges verag en verag word. God het die mens na sy beeld geskape, dit wil sê, perfek in sy oorsprong, maar aangesien sonde, alhoewel hy hierdie volmaaktheid verloor het, kan hy steeds, soos sy goddelike beeld, die gevoel van verontwaardiging ervaar. En dit is juis hierdie verontwaardiging wat die siele van die uitverkorenes kenmerk, soos hierdie voorbeeld wat in Esegël 9:4 aangehaal word, bevestig: “*Toe sê die Here vir hom: Gaan dwarsdeur die stad, dwarsdeur Jerusalem, en maak 'n merk op die voorkoppe van die manne wat sug en huil oor al die gruwels wat daarin gepleeg word.*” Hierdie boodskap openbaar aan ons die ware aard van die “*seël van God*”, want die Sabbat is slegs die “*werk*”-aspek. Die ware betekenis van die “*seël van die lewende God*” lê in die gevoel wat in die gedagtes van die uitverkorenes gevoel word, want deur die afskuwelike werke wat deur rebelse mense gedoen word, te veroordeel, getuig hulle in hul gedagtes en gedagtes van hul geskiktheid om ewig saam met God te lewe, onder sy genadige en teer oppergesag.

In ons vlees en menslike gees weet ons hoe om die gehoorsaamheid van ons geliefdes te waardeer. Ons neem aangenaam kennis van die vertrouwe wat in ons gestel word. En wanneer hierdie vertrouwe ontbreek, is die verhouding nie volhoubaar nie, en in elk geval nie aangenaam nie. Ons het dus elke geleentheid om te verstaan wat God voel wanneer ons Hom gehoorsaam of ongehoorsaam is. Dan weet ons wat sy “*regverdige toorn*” veroorsaak. En dit is die rede waarom Jesus vir sy apostels wat Hom liefgehad en Hom in alles gehoorsaam het, gesê het, volgens Johannes 15:14-15: “*Julle is my vriende as julle doen wat Ek julle beveel . Ek noem julle nie meer diensknegte nie, omdat die dienskneg nie weet wat sy heer doen nie; maar Ek het julle vriende genoem, omdat Ek alles wat Ek van my Vader gehoor het, aan julle bekend gemaak het .*” En Jesus spesifiseer verder in vers 16 wat volg, hierdie ding wat verstaan moet word: “*Julle het My nie uitverkies nie , maar Ek het julle uitverkies en aangestel om vrugte te gaan dra en dat julle vrugte kan bly, sodat wat julle die Vader ook al in my Naam vra, Hy julle dit kan gee.* En so is dit met al sy uitverkorenes tot die voleinding van die wêreld.

Drie dae en drie nagte...soos Jona

Ons vind in Matteus 12:40 hierdie profetiese uitdrukking wat deur Jesus Christus aangehaal word: “*Want soos Jona drie dae en drie nagte in die maag van die groot vis was, so sal die Seun van die mens drie dae en drie nagte in die hart van die aarde wees.*” In hierdie terme het hy die totale tyd aangekondig waartydens hy, as gevolg van sy dood, van sy apostels en sy dissipels geskei sou wees. Maar in werklikheid, na aanleiding van die chronologie van die volbringende feite, moet ons die uitdrukking “*drie dae en drie nagte*” korrigeer om dit te

vervang met " *drie nagte en drie dae* ". In sy aardse inkarnasie het Jesus die "dag-nag"-orde aangeneem wat deur die mensdom verkies word, maar die voltooide feite het in ooreenstemming gebly met die "nag-dag"-vorm wat deur God vasgestel is sedert die eerste week van sy aardse skepping. En hierdie valse vorm sal die valse Christelike godsdienste wat deur sy vloek getref is, effektief mislei tot die tyd van Adventistelig.

Ons kan opmerk dat sy vergelyking met die Jona van die Bybel beperk is tot die vlak van hierdie skynbare duur van die dood; want Jona het ook eintlik vir " *drie dae en drie nagte* " uit die sig van die mense verdwyn, terwyl hy, sonder dat enigiemand op aarde daarvan geweet het, in die maag van 'n groot vis oorleef het. Maar die vergelykings eindig daar, want net soos Jona vlug uit 'n begeerte om nie die waarskuwing van die lewende God, 'n dreigement van die dood, aan die wrede Nineviëte voor te lê nie, so toon Jesus Homself ywerig deur aan sondige Israel die moontlike verlossing aan te kondig wat in die naam van goddelike genade aangebied word, waarin sy vrywillige boetedoeningdood as 'n losprys sal dien. As ons hierdie dinge gesê en verstaan, sal ons ontdek dat hierdie aankondiging deur Jesus Christus groot lig bring op die projek wat deur God geprofeteer is.

Eerstens, as ons " *drie nagte en drie dae* " betref, verloor die teorie van die Pasga op Vrydag, die vooraand van die weeklikse Sabbat wat in die Rooms-Katolieke godsdienste geleer word, alle regverdiging. Maar intendeel, hierdie " *drie nagte en drie dae* " bevestig 'n letterlike vervulling vir die " **helfte van die week** " waartydens die Messias " **'n vaste verbond met baie** " sou sluit volgens Dan. 9:27: " *Hy sal een week lank met baie 'n vaste verbond sluit, en vir die helfte van die week sal hy die slagoffer en die offer laat ophou; ...* »; die vervulling van hierdie " week " is dus letterlik en boonop geestelik profeties van 'n " week " van " sewe dae " van werklike jare. Maar dinge eindig nie daar nie, want " *een dag is duisend jaar en duisend jaar is een dag* " vir God, volgens 2 Petrus 3:8: " *Maar, geliefdes, moenie hierdie een ding vergeet nie, dat een dag by die Here soos duisend jaar en duisend jaar soos een dag is* "; Dit volg dat hierdie week van vaste verbond die hele seweduisend jaar van aardse sonde dek wat geprogrammeer is om " *baie* " uitverkorenes te kies wie se name deur God in die boek van die lewe geskryf is, van die begin van die uitvoering van sy reddingsplan af. Dus, hierdie unieke universele verlossing wat verkry word deur die soendood van Jesus Christus sluit in voor-sondvloed, na-sondvloed, Israeliete van die ou en nuwe verbonde, en bekeerde heidene wat hierdie nuwe verbond aangegaan het.

Tot die aardse bediening van Jesus Christus het God se mense geen idee gehad hoe lank die aardse ervaring sou duur nie. Tydens sy Messiaanse bediening het Jesus verduidelikings gebring wat misverstaan gebly het, en dit is slegs deur die lig van die Openbaring wat aan Johannes geopenbaar is dat hy sy laaste uitverkorenes die moontlikheid bied om te verstaan dat die totale tyd wat geprofeteer is, sewe duisend jaar was. En die sleutelwoord in die raaisel is die tydperk van " **duisend jaar** " wat ses keer in Openb. 20:2-3-4-5-6 genoem word - en 7, dit wil sê, 6 keer as die "sesduisend jaar" wat hierdie laaste tydperk van " **duisend jaar** " voorafgaan. En hierdie "sesduisend jaar" word bevestig deur voltooide geskiedenis, dit wil sê 4000 jaar wat van die skepping tot die einde van

die ou verbond strek, en 2000 jaar wat die nuwe verbond dek tot die "glorieryke wederkoms van Christus Jesus" wat deur sy uitverkorenes vir die lente van 2030 verwag word.

So het die sewedaagse week mettertied agtereenvolgens die waarde van "sewe werklike dae" van vier-en-twintig uur aangeneem, toe profeties van "sewe jaar" en uiteindelik, uiteindelik, van "seweduisend jaar". Logies genoeg het God hierdie kennis van die "seweduisend jaar" van sy reddingsplan slegs vir sy laaste uitverkorenes gereserveer, want hulle sal leef ten tyde van die glorieryke wederkoms van Jesus Christus, die "Migael", opperhoof van die engele, volgens Openb. 12:7: "*En daar was oorlog in die hemel. Migael en sy engele het oorlog gevoer teen die draak. En die draak en sy engele het oorlog gevoer.*" Ons kennis van die tyd van God se plan sal ons toelaat om die ontvouing van die gebeure wat gedurende die "*drie nagte en drie dae*" voltrek is, beter te verstaan, wat in die oë van mense die tyd van die verdwyning van Jesus Christus dek.

In die geestelike profetiese sin van werklike jare, het die "sewe" dae van "*die week*" van Daniël 9:27 "sewe" jare tussen die herfs van 26 en die herfs van 33 gedek. Jesus is "*te midde*" van hierdie "sewe" jare gekruisig, dit wil sê, op die oggend van die vooraand van die Pasga in die lente van die jaar 30.

Hierdie Paas-"week" kry ook die betekenis van die 4000 jaar wat gewy is aan die twee opeenvolgende bondgenootskappe wat God met sy uitverkorenes wat op aarde verlos is, gesluit het. Want die ou verbond is gebaseer op die verbond wat God met Abraham gesluit het, 2000 jaar voor die dood van Jesus Christus, toe Hy sy enigste seun Isak as 'n offer sou bring; volgens Gen. 22:16 tot 18: "*en (God) het gesê: Ek sweer by Myself, spreek YaHWéH! Omdat jy dit gedoen het en jou seun, jou enigste seun, nie teruggehou het nie, sal Ek jou seën en jou nageslag vermeerder soos die sterre van die hemel en soos die sand wat aan die seestrand is. En jou nageslag sal die poort van sy vyande in besit neem. En in jou nageslag sal al die nasies van die aarde geseën word, omdat jy na my stem geluister het.*". Die getal "7" van die "week", van Dan. 9:27, dra dan die betekenis van die volheid van goddelike heiligmaking wat die ware simboliese betekenis van die getal "7" is; dit, sedert die "*heiligmaking van die sewende dag*" deur die Skeppergod, in Genesis 2:2: "*En God het die sewende dag geseën en dit geheilig, omdat Hy daarop gerus het van al sy werk wat Hy geskape en gemaak het.*" Hierdie 4000 jaar word soos volg saamgestel: van Abraham en die offer van Isak tot die dood van Jesus het ons 2000 jaar, en van sy dood tot sy wederkoms het ons ook 2000 jaar; Met perfekte presisie waardig aan God, het Christus die Verlosser Homself as 'n offer geoffer op die presiese "*helfte*" van die twee goddelike verbonde. In Openb. 3 bevestig God sy "**heiligmaking**" van die Sewendedag-Adventistewerk, sy laaste amptelike instelling wat deur Hom erken is op die vlak van die leerstelling wat deur sy pioniers gevestig is en in 1843 en 1844 getoets is; dit, deur die verse wat handel oor "*die begin en die einde*", dit wil sê "*die alfa en die omega*" van hierdie instelling, met die nommers "7 en 14" te merk, uitdrukkings wat Jesus in "die proloog en die epiloog" van sy openbaring Apokalips dringend onderstreep het. In 1994 is nuwe ligte wat foute regstel, verwerp en het dit die val van die universele institusionele organisasie "Sewendedag Adventiste" veroorsaak.

Dit is die moeite werd om daarop te let dat in Gen. 2:2 en 3, " *die heiligmaking van die sewende dag* " slegs geregverdig word deur " *die rus* " wat deur God verkry is; Daar is geen bewoording van enige opdrag wat aan die eerste mense wat deur God geskep en gevorm is, Adam en Eva, gegee is om hierdie " *rus* " te onderhou nie, alhoewel hulle hierdie opdrag van Hom ontvang het. Die rede is die volgende: deur slegs oor " *rus* " vir God te praat, bevestig die boodskap die profetiese betekenis van die sewende millennium waarin **slegs die staking van aktiwiteit van sondaars, in die hemel en op aarde, God die geestelike " *rus* " en volmaakte vrede** sal gee wat sy liefde en sy goddelike natuur bevoordeel en eis. Sy " *rus* " sal perfek wees wanneer hy nie meer gedwarsboom word deur die afskuwelike dade van sy hemelse en aardse vyande nie.

In die letterlike sin, die " *week van die verbond wat met baie gesluit is* ", van Dan. 9:27, het die " *week* " gedek wat strek, na die Sabbat van 30 Maart van die jaar 30, vanaf sonsondergang van die eerste dag, ons huidige Sondag, 31 Maart, tot die einde van die Sabbatdag van 6 April 30. Let daarop dat hierdie Pasgaweek in dieselfde vorm as dié van die skepping aangebied is: van die eerste tot die sewende dag geheilig vir God se rus. Dit bevestig die moontlikheid om aan die woord " *week* " die profetiese waarde te gee van die seweduisend jaar wat deur God gereserveer is vir die behandeling van sonde, dit wil sê, van die sonde van Adam en Eva tot die " *tweede dood* " van die laaste oordeel wat alle sondaars aan die einde van die sewende millennium vernietig. Vir die uitverkorenes in Christus is die eerste sesduisend jaar deurslaggewend, want dit is die tyd wanneer God sy seleksie van die uitverkorenes maak. Dit is hoekom die eerste ses dae in die skeppingsverhaal in Genesis 1 saamgegroeper word. En slegs met betrekking tot die uitverkorenes wat die ewige lewe ingegaan het, word die sewende dag in Genesis 2 genoem, dus afgeskei en afgesonder, dit wil sê, " **geheilig** ". Ek herinner hier weer dat, as gevolg van die beeld van die sewende millennium waar die uitverkorenes reeds die ewige lewe ingegaan het, in Genesis 2, die tema van die " *sewende dag* " nie afgesluit word deur die uitdrukking " *dit was aand, dit was môre ...* " nie. Boonop word die rede geregverdig deur die feit dat daar " **geen nag meer** " sal wees gedurende hierdie sewende millennium nie, soos die Gees leer in Openb. 21:25: " *Sy poorte sal bedags nie gesluit word nie, want daar sal geen nag wees nie* . " " .

Jesus Christus is om 9-uur gekruisig, te midde van hierdie besonder heilige " **week** ", op Woensdag 3 April 30; en hy het dieselfde dag om 3 nm. oorlede. Sy verblyf in die boesem van die aarde het dus begin met " **die nag** " van Donderdag, 4 April 30. En deur hierdie verduideliking op te roep, wil ek daarop wys dat nadat ek hierdie vers uit 1 Tess. in die praktyk toegepas het. 5:21: " *Maar ondersoek alle dinge; behou die goeie;* ", Ek het 'n interpretasie van die Pasga van Christus behou wat geopenbaar is in 'n studie wat gepubliseer is in 'n tydskrif onder die naam "die suiwer waarheid". Alhoewel ek destyds 'n nuwe Sewendedag-Adventis was, het ek 'n verduideliking aanvaar wat deur 'n ander Christelike godsdienstige denominasie aangebied is, omdat die verduidelikings daarvan vir my baie oortuigend, konsekwent en waardig van die woord "waarheid" gelyk het. In daardie tyd het hierdie godsdienstige groep steeds die ware goddelike Sabbat,

Saterdag, die sewende dag van die goddelike week, vereer. Hy kon dus die lig van Christus ontvang.

Ons weet dat Jesus lewend en opgewek **aan sy dissipels en apostels verskyn het**, op 7 April 30, met dagbreek op die "*eerste dag*" van die week na Paasfees, dit wil sê "Sondag" wat ons in ons groep "Soldi" noem om die heidense norm daarvan te onthou; net soos in Engels, word hierdie dag "Sondag" of "Dag van die Son" genoem. Maar niks word onthul oor wat werklik gebeur het gedurende hierdie "*drie nagte en drie dae*" wat deur die geheimhouding van die graf bedek is nie. In die lig van hul profetiese waardes in werklike "*jare*" en "*duisend jaar*", sal ons egter hierdie geheim kan ontrafel.

Van sy dood tot sy opstanding vind ons "drie volle dae" soos die "drieduisend jaar" wat die vorm van twee keer "*duisend jaar*" sal aanneem tot sy glorieryke wederkoms en die laaste hemelse "*duisend jaar*" van die sewende millennium. Laasgenoemde word verteenwoordig deur die Sabbat van die sewende dag van die Paasfees Heilige Week. Nou, aan die begin van die Sabbat van die sewende millennium, sal die verlostes van Jesus Christus opgewek word, volgens Openb. 20:4: "*En ek het trone gesien, en aan die wat daarop sit, is mag gegee om te oordeel. En ek het die siele gesien van die wat onthoof is ter wille van die getuienis van Jesus en ter wille van die woord van God, en wat die dier en sy beeld nie aanbid het nie, en wat sy merk op hulle voorhoofde en op hulle hande nie ontvang het nie. Hulle het teruggekeer na die lewe en het saam met Christus duisend jaar lank as konings regeer.*" Sedert die begin daarvan is hierdie Sabbat, simbool van hierdie laaste "*duisend jaar*" van die sewende millennium, onder die teken van herwonne lewe geplaas. Jesus het dus geen rede gehad om deur die dood, in bewusteloosheid, op hierdie laaste Sabbat van Paasweek vasgehou te word nie. Omdat die Sabbat die beeld is van die rus van God en van sy uitverkorenes wat Hy versamel, die lewendes en die dooies in Christus, het Jesus Homself opgewek, soos Hy voor sy dood aan sy dissipels gesê het, maar Hy het dit **aan die begin** van hierdie weeklikse Sabbat van Paasweek gedoen, om die aangename en liefdevolle geselskap van sy engele te vind wat getrou gebly het. Hy het dus eintlik net vir "twee volle dae" dood in die graf gebly, net soos hy na sy dood in die hemel amptelik optree, afgesny en van die mense geskei vir "tweeduisend jaar" tot sy triomfantlike koms, waar hy homself wreek om sy laaste getroue uitverkorenes wat in die lewe gebly het, van die dood te red.

In hierdie baie heilige Paasweek het 'n uitsonderlike Sabbat, gekoppel aan die fees van Pasga, homself aangebied vanaf die aand toe Jesus die graf ingegaan het. Hy het gekom om die skakel te bevestig wat die soenoffer van Christus verbind met die opstanding van die heiliges van die sewende hemelse millennium wat die ewige lewe sal ontvang, dit wil sê, vanaf die uur wanneer sonde deur Jesus Christus versoen is en die tyd wanneer Hy die ewige lewe aan sy uitverkorenes sal bied; dit na die einde van die genadetyd wat definitief 'n einde sal maak aan die aanbod van verlossing. Vir sondaars wat nie tot God se eise bekeer is nie, sal dit dan te laat wees.

Inderdaad, van die "**tweeduisend jaar**" wat tot sy terugkeer gelei het, is 16 eeue gekenmerk deur die oorheersing van die donker Christelike godsdienste; wat hierdie "**tweeduisend jaar**" meestal onder die aspek van 'n geestelike dood

plaas, en meer spesifiek, " *sestien* eeue" wat deur die woord " *stadions* " en die tydsbetekenis wat aan die woord " *omvang* " in hierdie vers van Openb. 14:20 gegee word, voorgestel word: " *En die wynpers is buite die stad getrap, en bloed het uit die wynpers gekom tot by die tooms van die perde, vir 'n afstand van eenduisend ses honderd stadies* . " » Hierdie tydperk van " *sestien* " eeue of " *stadiums* " dek vanaf die vierde eeu, die tyd van die Katolieke afvalligheid en die Protestantse afvalligheid, dit wil sê, die godsdienstige leraars op wie die toorn van Jesus Christus rus, volgens die beeld wat deur hierdie vers van Jakobus 3:1 tot 3 aangedui word: " ***My broers, moenie baie leraars word nie, want julle weet dat ons strenger geoordeel sal word . Ons almal struikel op baie maniere. As iemand in woorde nie struikel nie, is hy 'n volmaakte man, in staat om die hele liggaam in toom te hou. As ons die stang in die perde se monde sit om hulle aan ons te laat gehoorsaam, rig ons ook hulle hele liggaam.*** »

In die straf van die " *oesjaar* " is godsdienstige " ***leer*** " die hoofrede. Dit is deur haar te beskuldig dat sy " ***sy dienaars leer*** " dat Jesus die Rooms-Katolieke identiteit van " *die vrou Isebel* " in Openb. 2:20 openbaar: " ***Maar Ek het 'n paar dinge teen jou, dat jy die vrou Isebel, wat haarself 'n profetes noem, toelaat om my dienaars te leer en te verlei om seksuele onsedelikheid te pleeg en afgodsoffers te eet.*** " Dus, gewaarsku oor die euwel wat deur die pouslike Rooms-Katolieke godsdienst verrig word, sal sy dienaars van die Hervorming op hul beurt hoogs skuldig word aan dieselfde beskuldigings van 1844, toe hulle die Katolieke Sondagsrus sal verkies om te eerbiedig bo die Saterdagrus wat deur God geheilig is sedert sy skepping van die wêreld. Die toets van geloof van 1844 was egter baie meer subtiel en logies gebaseer op 'n demonstrasie van belangstelling in sy Bybelse profetiese woord, en in 1844 en 1994 is die Protestante en Adventiste wat vergeet het dat Jesus slegs die heiligheid van die geloof wat deur Hom as waardig geag word, regverdig, verwerp en aan die duiwel en sy Rooms-Katolisisme oorgelewer.

Deur die Protestantse oorsprong van die gesag van " *die dier wat uit die aarde opkom* ," van Openb. 13:11 te openbaar, bevestig God die val en afvalligheid sedert 1844 van die gereformeerde en verdraaide godsdienst. As gevolg van hierdie val het dit uiteindelik die vervolgende gedrag van die Romeinse pouslike regime gereproduseer toe dit deur die blinde en onderdanige monargieë ondersteun is. Verenig deur die sogenaamde ekumeniese alliansie, sal die twee opponerende godsdienste saamwerk om die verpligting om Sondag as die enigste weeklikse rusdag te eerbiedig, streng op te lê. Maar die uitverkorenes wat deur Jesus Christus verlig is, sal weet hoe om weerstand te bied totdat hulle verlossing verkry word deur sy kragtige en glorieryke wederkoms.

Dus het slegs die heilige engele die opstanding van Jesus Christus op die aand van Vrydag 5 April bygewoon, dit wil sê aan die begin van die Sabbat van 6 April; dit, terwyl die swaar ronde klip steeds geslote toegang tot die graf gehou het, wat bewaak is deur twee Romeinse wagte wat op versoek van die Joodse godsdienstige leiers aan hierdie taak toegewys is. Jy kan jou die vreugde voorstel van die engele wat hul goddelike leier, "Michael", lewend vind. Dit was ongetwyfeld so groots soos dié van die twee Maria's, van Johannes en van Petrus, wat hom eers weer gesien het op die oggend van die eerste dag van die nuwe

week wat op Paasweek gevolg het. Dit was vir hierdie mensdom, wat natuurlik deur God blind gemaak is, dat die "tweeduisend jaar" van die Christelike alliansie of nuwe alliansie sou begin. Hulle het die laaste "drieduisend" jaar van die "sewedishend" van die aardse projek wat met sonde en die finale straf daarvan te doen gehad het, voor hulle gehad. En terwyl ek hierdie dinge skryf, nader die lente van 2023, wat ons sewe jaar sal plaas voordat ons hierdie sewende millennium binnegaan; wat beteken dat ons, sedert die sonde van Adam en Eva, die jaar 5994 van die 6000 jaar sal binnegaan waartydens God die seleksie van al sy verlore uitverkorenes op aarde uitgevoer het.

Ek let ook op hierdie detail wat die vloek van die kalender wat deur Rome vasgestel is, voorspel. Terwyl die getalle van die dae van hierdie Paasweek die goddelike standaard wat by die skepping vasgestel is, gehoorsaam, naamlik van die eerste dag tot die sewende-dag Sabbat, gehoorsaam die getalle van die Romeinse kalender wat op hierdie dae toegepas is, die standaard van die huidige afvalligheid wat die eerste dag die waarde van "sewende dag" gee; aangesien hierdie eerste dag toe Jesus lewend aan sy dissipels verskyn het, die eerste dag of huidige Sondag van die "7" 30 April was. Om goed te verstaan, profeteer die toeskrywing van die getal "7" aan die 1ste^{dag} van die week die status daarvan as "sewende dag" wat sedert die jaar 1981 in Wes-Europa aangeneem is; 'n aksie wat die oplegging daarvan deur die universele afvallige regime sal bevoordeel wat dit wettiglik sal oplê om die einde van die tyd van kollektiewe en individuele genade te merk.

Ek bestraf en tugtig almal wat ek liefhet.

Terwyl ek hierdie onderwerp aanspreek, moet ek u daaraan herinner dat die nasies van die aarde, in die naam van die kollektiewe nasionale belang en soms van baie private belange in die sekulêre domein, hulself magtig om die foute en misdade wat onder hulle gepleeg word deur elke man, elke vrou, elke bejaarde persoon en soms elke kind, min of meer streng te straf. Ek sien dus geen rede waarom die groot skeppergod nie op dieselfde manier moet optree nie. Dit is des te meer so omdat God, anders as nasies wat individue uitbuit, vlees geword het in die persoon van Jesus Christus om na die aarde te kom om, deur die vrywillige dood van sy perfekte voorbeeldige lewe, menslike siele wat sensitief is vir sy benadering, wie se sterflike status Hy in ewige status kan verander, te verlos. Dit is die enigste betekenis wat ons aan die woord "uitverkiesing" moet gee, wat die status van sy "uitverkorenes" is, dit wil sê dié van die metgeselle wat Hy kies om in sy geselskap te lewe gedurende die ewigheid wat kom en wat nou 7 jaar en ongeveer 3 maande voor ons lê. Jesus Christus se reg om te straf is des te meer geregverdig omdat Hy self gruwelik gemartel is, om beide die verlossing van sy uitverkorenes te verkry wie se sondes teen God gepleeg is Hy versoen het, maar ook die wettige reg om, sonder genade, mense te vernietig wat rebelse gedrag toon wat identies is aan dié wat deur die rebelse engel, "*die duiwel en Satan*," en sy engelagtige dienaars, in die hemelse lewe en op aarde, gedemonstreer is. Want na sy oorwinning oor sonde en dood, het Jesus hulle verbied om in die hemel te

lewe en hulle tot die aardse dimensie beperk. Die lyding wat Jesus verduur het, was afgryslik en het die hoogste moontlike vlak in die Romeinse tyd bereik; Sy kruisiging is voorafgegaan deur 'n geseling wat uitgevoer is met 'n sweep wat uit drie leerrieme bestaan het, aan die einde waarvan ysterelemente vasgemaak is om die vlees van die gemartelde persoon te skeur. Op die Lykkleed van Turyn het God 'n beeld gelaat van die spore van honderd-en-twintig houe wat die liggaam van Jesus Christus toegedien is. Die nag van sy inhegtenisneming kon hy nie slaap nie en is hy na die verskeie Joodse en Romeinse owerhede van die destydse verwys om die besluit te verkry om hom ter dood te bring. So was dit na 'n vermoeiende nag dat hy geïntervie is en toe om 9-uur die oggend aan die kruis gesit is. Sy lyding het 6 uur geduur, wat kort was vir die tyd, maar die geseling wat hy verduur het, het gehelp om sy lydingstyd te verkort. Aan die ander kant het Jesus baie gely omdat hy deur God verlate gevoel het. Hy het dit uitgedruk deur te sê: “*My God! My God! Waarom het U My verlaat? ” In sy wanhopige droefheid het Jesus vir 'n oomblik vergeet waarom Hy deur die Vader “ verlaat ” moes word .* God se antwoord op Jesus se vraag is eenvoudig: "Want sedert u arrestasie, deur die sondes van my uitverkorenes alleen te dra, red u hulle, maar u het die beeld van sonde geword wat my heiligheid verafsku en nie kan sien sonder om 'n gevoel van afkeer te voel nie." En in 'n laaste asemteug waar hy sy helderheid herwin, sê hy uiteindelik: " *Vader, in u hande gee Ek my gees oor. Dit is volbring .* " Nadat hierdie dinge gesê en goed verstaan is, laat ons die vers vind waarin Jesus aan sy uitverkorenes sê: " *Ek bestraf en tugtig almal wat Ek liefhet .* "

Hierdie stelling word deur Jesus Christus in Openb. 3:19 gemaak: “ *Almal wat Ek liefhet, bestraf en tugtig Ek. Wees dan ywerig en bekeer jou. ”* Hierdie verduideliking bevestig dat die godsdienstige organisasie waarmee hy praat deur hom erken is, tot die oomblik wanneer hy dit, volgens vers 16, gaan “ *uitspuug* ”: “ *Omdat julle lou is en nie koud of warm nie, sal Ek julle uit my mond uitspuug. ”* **Hierdie verduideliking is nuttig omdat dit die skakel van identiteit met die vorige boodskap bevestig** wat die fase van die begin van “Sewendedag-Adventisme” betref, gesimboliseer deur “broederliefde” wat vertaal word met die simboliese naam “ ***Filadelfia*** ”. So begin "Sewendedag-Adventisme" in die "broederliefde" van die naam " ***Filadelfia*** " en eindig hartseer en geestelik, sterflik, in die fase van die "oordeel van die mense" of die "geoordeelde mense" gesimboliseer deur die naam " ***Laodisea*** ". Let daarop dat Jesus die amptelike organisasie gewaarsku het teen die risiko dat sy kroon "geneem" sou word. Die waarskuwing was nie tevergeefs nie, maar wel geregtig, aangesien " *uitgebraak* " in " ***Laodisea*** ", " *die kroon* " inderdaad verlore gaan deur die instelling wat Jesus as 'n " *ontroue dienaar* " sê " ***naak*** ", dit wil sê, sonder die kleed van sy " ***ewige geregtigheid*** " wat verkry is deur sy offer volgens Daniël 9:24: " *Sewentig weke is bepaal oor jou volk en oor jou heilige stad, want om 'n einde te maak aan oortredings en 'n einde te maak aan sondes , om versoening te doen vir ongeregtigheid en ewige geregtigheid te bring , om gesig en profeet te verseël en die Allerheiligste te salf.* ". Hierdie vers openbaar aan die uitverkorenes die doel wat God gee aan hulle reddende bediening wat in Jesus Christus volbring word. Om hierdie resultaat te bereik, bring Hy hulle die nuwe geboorte, dit wil sê die moontlikheid om hulle natuurlike toestand van sondaars

konkreet te transformeer in dié van suiwer en heilige wesens, gesond in liggaam en gees. Jy sien dus dat ware geloof nie 'n etiket is nie; dit is 'n konkrete verandering in gedrag en natuur; hierdie verandering word gemotiveer deur liefde vir God en sy lewensbeskouing. Deur hierdie resultaat te bereik, regverdig God al die lyding wat Hy in Jesus Christus verduur het, sowel as dié wat Hom geestelik laat ly gedurende die sesduisend jaar van sondes wat onder sy blik deur mense en bese engele beoefen is.

Die verdeling van die Apokalips in hoofstukke en verse word deur God geregverdig om spesifieke geestelike redes: getalle dra geestelike betekenisse net so belangrik soos woorde en name. Goddelike denke omvat en beheer alles wat bestaan en georganiseer is in die hemel en op aarde. Dit gaan ook oor die skepping van tale en die wete dat Frans die taal sou wees waardeur hy die finale verduidelikings van sy profesieë van Daniël en Openbaring sou bring, verskyn denkspeletjies gebaseer op fonetiese uitdrukking in die Franse taal, byvoorbeeld: Luther en " *die aarde* " wat albei amptelik in 1517 oor die gereformeerde geloof handel.

Die uitdrukking " *Ek sal julle uit my mond spuug* " is subtiel en misleidend, want hierdie werkwoord wat in die toekomstige tyd vervoeg is, volg op die waarneming van " *louwarmheid* " wat in die teenwoordige tyd van die indikatief opgeroep word. Ons kan natuurlik 'n logiese ketting van oorsaak en gevolg sien, maar hierdie toekoms suggereer bowenal die tragiese oomblik van die laaste toets van geloof. Dit sal in hierdie tyd wees dat die Adventiste-geloof die ondersteuning en volle seën van Jesus baie nodig sal hê. En dit sal in hierdie beslissende uur wees dat Jesus sy hulp sal weier aan Adventiste-gelowiges wie se gedrag as " *louwarm* " maar ook " *ellendig, beklagenswaardig, arm, blind en naak* " beoordeel word. In hierdie boodskap van " **Laodisea** " kanselleer Jesus die belofte wat aan " **Filadelfia** " gemaak is; 'n belofte aangehaal in Openb. 3:10: " *Omdat jy die woord van my lydsaamheid bewaar het, sal Ek jou ook bewaar in die uur van versoeking wat oor die hele wêreld sal kom om die bewoners van die aarde op die proef te stel.* " » Jesus se belofte was voorwaardelik. Om dit te bewaar, moes amptelike Adventisme " *die woord van volharding in sy naam hou* ", en toe dit getoets is, tussen 1982 en 1994, was dit nie meer die geval nie. Omdat Jesus nie meer in die " *Laodicense* " era die kwaliteit van geloof vind wat in die " *Filadelfia* " era waargeneem is nie, kan hy in alle geregtigheid die belofte kanselleer wat die Adventiste van die tyd van die bekendstelling van die amptelike Sewendedag-Adventisme betref. Dit sal die vorm wees waarin sy braking konkreet bewerkstellig sal word. Maar verligte verkose amptenare kan reeds 'n teken van hierdie geestelike braking sien wat sigbaar gemaak is deur die toetrede van amptelike Adventisme tot die Protestantse alliansie wat sedert 1843 en 1844 veroordeel is; dit, sedert die begin van die jaar 1995, dit wil sê die jaar na die val van die geloofstoets van 1994.

In sy Openbaring van die Apokalips, en reeds in Daniël, bevestig God sy verhouding met sy ware dienaars, selfs al word hulle slegs oombliklik herken voor hul val en afvalligheid, deur die feit dat Hy hulle direk aanspreek. Hy praat informeel met hulle soos 'n vriend met sy vriend praat. Met inagneming van hierdie reël, kan ons sy oordeel oor die Christelike godsdiens oor al tweeduisend

jaar van sy era volg. So spreek Jesus sy dienaars van die tyd aan as " *Efese* ", maar hy noem Rome sy vyand onder die naam van die " *Nikolaïete* " wie se werke hy veroordeel; Hierdie naam " *Nikoleiete* " beteken oorwinnende mense, dit wil sê, die mense wat Oorwinning 'n heidense godheid maak wat aanbid word. Hy spreek ook, en bowenal, diegene aan wat verskriklik vervolgt word as gevolg van sy naam tussen 303 en 313, in die " *Smirna* "-era, waarin sy vyand Rome as " *die duiwel* " aangehaal word; In dieselfde boodskap bevestig Jesus sy veroordeling van die opstandige Jode wat getroue Christene " *laster* " en wat hy openlik " *die sinagoge van Satan* " noem. Dan, in die " *Pergamon* " -periode, spreek hy sy laaste getroue dienaars aan wat die Romeinse leer, wat van Konstantyn ^{I geërf is, weerstaan}; Katolieke godsdienstige leer wat met geweld en met die steun van keiser Justinianus afgedwing is. En weer, in hierdie boodskap, wys hy sy ewige vyand, Rome, aan waaraan hy hierdie keer die " *troon van Satan* " en " *die leer van die Nikolaïete* " toeskryf; met die verandering van era het die " *werke van die Nikolaïete* " van die tyd " *Efese* " in die tyd " *Pergamum* ", " *die leer van die Nikolaïete* " geword; Dit bevestig die oënskynlike bekering van Rome tot die Christelike godsdiens. Maar Jesus herken haar nie en praat nie direk met haar nie.

Na lang eeue van duisternis, gedurende die " *Thyatira* "-era, het hy, verlig deur die gedrukte en wydverspreide Bybel, gespreksgenote gevind wat as onvolmaak beoordeel is, maar nietemin sy redding werd is in sekere getroue dienaars van die tyd van die Protestantse Hervorming, waarvan die eerste die Waldensiërs was wat deur Pierre Vaudés, genaamd Valdo, bekeer is, waar hulle hulself vanaf 1170 van hul opvolgers onderskei het deur 'n perfekte teologiese en leerstellige begrip. Die Hervorming het sy hoogtepunt bereik met die openbare uitsprake van die Duitse monnik en onderwyser Martin Luther in 1517. Maar Protestantse Calvinisme, die wrede beeld van Katolisisme, het geseëvier en homself gevestig deur hom in die nuutontdekte Verenigde State te vestig. Ten spyte van die massiewe afvalligheid van die Protestantse geloof, vind Jesus te midde van Katolieke vervolging 'n paar ware dienaars wat Hy waardig ag aan sy liefde en sy ewige geregtigheid. Hierdie geredde siele word op 'n " **uitsonderlike** " **manier** van die veroordeling van sonde gered, wat Jesus onderstreep deur in Openb. 2:24 te sê: " *Maar aan julle almal wat in Thiatire is, wat hierdie leer nie het nie en die dieptes van Satan nie geken het nie, soos hulle sê, Ek sê vir julle: **Ek sal geen ander las op julle lê nie** ;* " maar hy spesifiseer om hierdie uitsondering te bevestig: " **net** wat julle het, bewaar dit totdat Ek kom. "

Hierdie presisie, gegee deur Jesus, verdien 'n ontwikkeling van 'n lewensbelangrike karakter. Elke intelligente en redelike persoon kan verstaan dat die almagtige Skeppergod nie tevrede kan wees met gedeeltelike gehoorsaamheid aan sy hele wetlike ideaal nie. Wat **voorlopig aanvaar word**, sal dus 'n onvermydelike en voorspelbare uitdaging ondergaan. Die " **las** " wat uitgestel is, was die onderhouding van die ware Sabbat, die ware sewende dag van God se weeklikse orde. Maar deur te sê: " *Hou net vas wat jy het totdat Ek kom,* " wou Jesus sy seën bevestig vir die leuse wat deur ware Protestante aangeneem is: in Latyn "sola scriptura" of in Frans "Skrif alleen". Hy ondersteun hierdie oordeel en moedig sy dienaars aan om standvastig en onwrikbaar te bly in hierdie geloofsbegrip tot sy wederkoms. En reeds in 1843 en 1844, deur sy Adventiste-

geloofsproewe te organiseer, het hy sy Amerikaanse Protestantse dienaars van daardie tyd die geleentheid gegee om te demonstreer dat hulle geloof steeds op die beginsel van "Skrif alleen" gegrond was. Maar tyd het verloop sedert Luther, en die geloof het dood en sonder ondersteuning geword. Dus, uit 30 000 Adventiste wat daartoe verbind was om te wag vir die wederkoms van Jesus op 22 Oktober 1844, is slegs 50 deur God ontvang en waardig geag om die heiligheid van sy Sabbat binne te gaan, 'n profetiese teken van sy beloning in die sewende millennium. Hulle sou die stigterspioniers van die Sewendedag-Adventistekerk word, wat in 1873 in die Verenigde State gestig is. Hierdie resultate, wat deur Jesus Christus aan sy destydse dienaar, Ellen G. White, geopenbaar is, demonstreer vandag nog die hoogtepunt van God se eise as 'n standaard van geloof. Christus se uitverkorenes, die wares, toon hulself sensitief vir hierdie openbaring, maar in die eindtyd en op 'n toenemende wyse sedert 1844, maak die Christelike godsdienste aanspraak op erfenisse waarvan hulle hulself heeltemal onwaardig toon. En in die besonder, eerstens, beweer die baie kragtige Katolieke godsdienste dat dit die erfenis van Sint Petrus is, misleidend en onregverdig, omdat Petrus, die ywerige dienaar van Jesus Christus, nooit gedurende sy leeftyd die "hoof" van die Christelike Kerk was nie, want in sy tyd het die Kerk van die waarlik uitverkorenes slegs een " *hoof* " erken: Jesus Christus; iets wat Paulus in Ef. 5:23 bevestig: " *Want die man is die hoof van die vrou, soos Christus die hoof is van die kerk* , wat sy liggaam is, waarvan hy die Verlosser is." »

Soos ons Openbaring 3 binnegaan, neem ons oorsig en vordering in die Christelike era ons na 1843 en 1844, die twee datums van die twee opeenvolgende Adventiste-toetse van geloof van daardie tyd. Ek herinner u weer daaraan dat as die lente van 1843 die begin van die toets bepaal, die datum van 23 Oktober 1844 die einde van hierdie Adventiste-geloofstoets vasstel. Dit was dus op hierdie datum, 1844, dat Jesus sy oordeel oor die deelnemers geopenbaar het en sy hoogste uitspraak uitgespreek het teen diegene wat die toets gedruip het. Die twee verhoor, wat in die VSA georganiseer is, het hoofsaaklik Christene van die Protestantse geloof betref, en dit is dus tot hulle dat Jesus, soos die " *slegte en ontroue dienaar* " in sy gelykenisse geprofeteer het, Homself in 'n bekende aanspreekvorm aanspreek wat nie meer vriendelik is nie, en sê: " ***Julle word as lewend beskou en julle is dood*** ." Na hierdie boodskap van " *Pergamum* " sal die Protestantse geloof nooit weer informeel aangespreek word nie, dit sal soos die Rooms-Katolieke Kerk behandel word. Die Christelike geloof wat deur Jesus bekragtig is, verdwyn egter nie heeltemal nie; Dit is uitgebrei deur die seëninge van die oorwinnaars van die twee beproewinge, naamlik die 50 mense wat deur Jesus Christus aan sy dienaar Ellen G. White geopenbaar is. En van daardie tyd af tot die wederkoms van Christus, sal **die Adventiste-geloof alleen baat vind by die ontvangs van die goddelike lig wat deur Jesus Christus voorgestel is** . Natuurlik, aangesien hierdie goddelike oordele deur die menslike menigtes geïgnoreer word, vermenigvuldig verwerpte godsdienste op aarde en gee dit aan die Christelike godsdienste die voorkoms van 'n verwarring van die " *Babel* "-tipe waarin mense mense met mekaar praat, mekaar mislei, mekaar verlei, in die mees volmaakte skynheiligheid.

Aangesien menslike gedrag in alle eras volgens die verloop van tyd gereproduseer word, kon die laaste Sewendedag-Adventiste-instelling nie aan hierdie sistematiese reël ontsnap nie. Getoets tussen 1982 en 1994 op sy Adventistiese geloof en die Protestantse kriterium van "Skrif alleen", het dit misluk en is deur Jesus Christus " *uitgebraak* " soos die Protestantse geloof daarvoor in 1844. Die humanistiese vrede ondersteun deur valse Christelike godsdienste en Republikeinse en Demokratiese ongelowiges het Adventiste wat sensitief was vir hierdie humanistiese waardes, verlei. Soos die godsdienste wat dit voorafgegaan het, het die Adventiste-geloof tradisioneel en leweloos geword, wat Jesus die " *louwarmheid* " noem wat hom daartoe lei om dit te " *uitbraak* ". Maar hy kan nie " *uitbraak* " in die " *Laodicense* " era tensy wat hy voorheen "ingeneem" het, "herken" word nie; wat die geseënde Adventisme van die " *Philadelphia* "-era kenmerk. En paradoksaal genoeg, aangesien vrede op aarde die ware geloof doodgemaak het, sal die situasie van die wêreldoorlog wat posvat, die ontwaking en ware bekering daarvan bevoordeel. Vrede maak mense aan die slaap, maar oorlog maak hulle wakker deur hulle te bevry van die verleidelike strikke van die verbruik van materiële goedere. In die aangesig van die risiko van die dood, kry ware waardes weer belangstelling, en die bestaan van die almagtige God word weer eens die steunpilaar van geloof en hoop vir die redding van die sterflike mens. Nie almal sal volgens hierdie scenario reageer nie, maar die laaste uitverkorenes wat bekeer word, sal so optree vir die ewige redding van hulle siele en die heerlijkheid van die God van waarheid, die Almagtige wat geopenbaar is in die persoon van Jesus Christus. Sedert 1994, meer as ooit tevore, is die Kerk, die Uitverkorene van Christus, oor die bewoonde aarde versprei. Die laaste geestelike Israel is onsigbaar en anoniem, omdat dit nie meer op 'n institusionele wyse verteenwoordig word nie. Die rol van die instelling is verby en vervang deur die beproefde geloof van andersdenkende Adventiste wat " *vashou* " aan die laaste " *getuienis van Jesus* ". Dit bly steeds volgens Openb. 19:10, " *die gees van profesie* ." Die God wat hulle herken en hulle geestelik in sy seën versamel, is die Heilige Gees wat hulle geeste oordeel en inspireer, en hulle die geheime van sy heiligheid laat ontdek om hulle " **heiligmaking** " **te bevestig**. "wat alleen ons in staat sal stel om God te sien en in sy allerheiligste geselskap te leef, soos Paulus ons aanspoor om te doen, en sê in Hebr. 12:14: " *Jaag die vrede na met almal, en die heiligmaking* , *waarsonder niemand die Here sal sien nie* ." Die einde van hierdie vers getuig van die lewensbelangrike belangrikheid van hierdie " **heiligmaking** " wat deur God vereis word, **konkreet uitgedruk** in ons tyd, deur die liefde vir die waarheid van die Bybelse profetiese openbarings wat deur God in die naam van Jesus Christus aangebied word.

In sy Bybelse Openbaring ignoreer God die godsdiens van Islam heeltemal, wat beteken dat Hy dit glad nie erken nie. Sy verlossingsplan, geldig vir elke man, vrou, kind of bejaarde persoon wat enige plek op aarde woon, gaan deur en berus uitsluitlik op die werk van verlossing wat deur Homself onder die naam van Jesus Christus uitgevoer word. Handeling 4:12 bevestig en sê: " *En die saligheid is in niemand anders nie, want daar is ook geen ander naam onder die hemel wat onder die mense gegee is, waardeur ons gered moet word nie.* " Goddelike saligheid gaan dus slegs deur Jesus Christus, gekruisig en opgewek, en

enige bewering van die teendeel is dus vals en dodelik vir die verleide en misleide onderdane.

In sy Openbarings van Daniël en Openbaring het God ons geleer om die Christelike godsdienstige leerstellings te identifiseer waarvan Hy hou, nie hou nie, of nie meer hou nie. Wanneer Hy sê: " *Ek bestraf en tugtig almal wat Ek liefhet* ," openbaar Jesus sy liefde as 'n Vader wat die opvoeding van sy kinders in beheer het. Hy skeur hulle weg van sonde en die lewe van sonde, soos brose vrugtebosse, snoei hulle, knip hulle om hul geestelike aspek te transformeer, wat die vrug is wat God begeer volgens die standaard wat Hy wil verkry. Maar wat van dié wat hy nie van hou nie, of nie meer van hou nie? Hy ignoreer hulle en probeer nie om hulle te transformeer nie, want hy respekteer hul keuse vir hul ongeluk. Dit sal hulle nie verhoed om gestraf te word vir hul minagting en onverskilligheid nie, en meer nog, vir hul begeerte om ongehoorsaam te wees. Maar hierdie tipe straf lei dikwels tot 'n definitiewe dood, want die verlenging van hul lewe sou vir hierdie rebelle nie in staat wees om hulle tot die nodige bekering te lei nie. Hierdie soort straf het die Katolieke geloof, wat in 1789 deur die Katolieke geestelikes en die monargiese regime van Lodewyk XVI verteenwoordig is, hard getref. Hierdie arme, taamlik vreedsame koning het die sondebok geword op wie die foute en sondes van al sy voorgangers geval het; presies, op sy onthoofde kop as gevolg van hierdie skuld wat bloot bestaan het uit die ondersteuning van 'n valse Christelike godsdienst. Hierdie teregstelling het op 21 Januarie 1793 plaasgevind, 258 jaar na 21 Januarie 1535, toe die einste Katolieke koning Frans I die eerste Protestantse martelare wat in Meaux gearresteer is, op dieselfde ^{plek} laat teregstel het . Die rede vir hierdie teregstellings was die weiering om aan die Katolieke mis deel te neem. En terselfdertyd is die pouslike hoof van hierdie valse kerk in 1799 in die tronk in my stad Valence in Frankryk oorlede. In die byna meganiese onthoofding wat oor 'n jaar, van 27 Julie 1793 tot 27 Julie 1794, georganiseer is, het duisende Katolieke hoofde van priesters en monargiese aristokrate geval. Deur hierdie soort moord het God sy veroordeling van godsdienstige gedagtes geopenbaar wat gevorm is deur die model van Rooms-Katolisisme. Die kop, geskei van die liggaam, kan nie meer dink nie en God is verlig van 'n voortdurende ergernis wat veroorsaak word deur opstandige individue wat sy goddelike beeld verdraai en, deur te beweer dat hulle Hy is, Hom as 'n arbitêre, onbestendige en onregverdige God definieer. Die teenoorgestelde van sy ware natuur, want hy is geduldig, liefdevol, barmhartig en in staat tot die hoogste selfverloëning, soos hy gedemonstreer het deur sy reddende bediening in Jesus Christus. As 'n teken van die vloek wat steeds op die valse Westerse Christelike godsdienste gebuk gegaan het, het God oorloë georganiseer, maar bowenal die Eerste en Tweede Wêreldoorloë, onderskeidelik in volgorde, in 1914 en 1939. Hierdie oorloë is nie die onderwerp van 'n Bybelse goddelike openbaring nie, maar die verligte menslike verstand kan 'n reproduksie van die drie deportasies van die Joodse volk na Babilon onderskei. En logies vind die derde deportasie met verskriklike gevolge vir die tydelik vernietigde Joodse nasie sy vorm in die voltooiing van die Derde Wêreldoorlog wat sedert 24 Februarie 2022 teen Rusland teen die Oekraïne begin staan het. Deur die dood van die " *derde van die mense* " wat in Wes-Europa in hierdie derde wêreldkonflik woon, aan te kondig, organiseer God

weereens 'n massamoord om hierdie keer nie net die Katolieke godsdiens te straf nie, maar ook die Protestantse godsdiens, die Anglikaanse godsdiens, die Ortodokse godsdiens, die Joodse godsdiens, die laaste een, die Adventistiese godsdiens, maar ook sy permanente vyand, Islam. Almal word deur God skuldig geoordeel, dieselfde straf teiken hulle en lei hulle daartoe om mekaar te vernietig om slegs 'n klein verteenwoordigende steekproef van die uitverkorenes en die gevallenes van die Christelike godsdienste aan die lewe te laat. Alles wat God doen, het betekenis en regverdiging. Die menslike aardse ervaring word georganiseer en toesig gehou deur die wese wat die oneindige bron van intelligensie verteenwoordig. Daarom, in die lig van al sy openbarings, word die reddingsprojek wat hy bedink en tot stand gebring het, duidelik en verstaanbaar. Maar om hierdie onderwerp te bemeester, moet die mens voortdurend daarop voed. Soos in sekulêre sake, vereis bemeestering in die godsdienstige domein 'n diep en volledige toewyding van die hele menslike siel; oppervlakkige en kunsmatige mense is dus ongeskik om van God hulle verkiesing vir sy ewigheid te verkry.

Sedert 1995 en in die jare voor 24 Februarie het sogenaamde "fundamentalistiese" Islam, verteenwoordig deur gewapende "Islamitiese" groepe, 'n godsdiensoorlog teen die Katolieke Weste aangegaan, wat verantwoordelik was vir die kruistogte teen die Moslems wat hulle in die Middeleeue in Palestina en Jerusalem gevestig het. Hierdie ou wrokke is versterk deur die era van kolonisasie van Noord-Afrikaanse grond, Sentraal-Afrika en die hele Afrika. Westerse amptenare het maklik hul skuld vergeet, maar die slagoffers van hierdie kolonisasies het 'n hardnekkige wrok en 'n onervulde begeerte na wraak behou. God vind in hierdie etniese groepe en voorheen gekoloniseerde volke goed voorbereide instrumente om sy eer te wreek, vertrap en verag deur die ongelowige, rebelse en perverse Weste.

Aan die begin van die jaar 2023 word die straf voorberei van diegene vir wie Jesus nie meer liefhet nie of nooit liefgehad het nie, en dit nader. In die Russiese kamp word die godsdiens van Islam wyd verteenwoordig, en 'n begrip wat so ongeregverdig as verrassend is, verenig die Ortodokse Christelike geloof en die Moslem-geloof wat aan sy Russiese identiteit geheg is. Die barbaarse hordes van antieke tye sal weer verskyn om die straf van Europeërs wat skuldig is aan ongeloof en perversie te hernu. Mense sal dus wraak neem terwyl hulle God wreek, waarna hulle op hul beurt sal sterf sonder hoop op verlossing of in 'n misleidende hoop.

Gedurende die vakansieseisoen het 'n ernstige voorval pas die tragiese lot van Frankryk en sy hoofstad, Parys, bevestig. Terwyl hulle Donbass in die Donetsk-streek saam met twee Russiese kamerade besoek het, was Russiese oligarge slagoffers van 'n Oekraïense bombardement wat deur 'n Caesar-kanon geloods is wat deur Frankryk aan Oekraïne geskenk is. Twee van sy oligarge het gesterf en die derde, wat die aksie oorleef het, is gewond en monsters van die afgevuurde granaat is uit sy liggaam verwyder. Ondersoek van hierdie fragmente bevestig die gebruik van 'n Franse granaat wat deur 'n Caesar-kanon afgevuur is. So het hierdie oorlewende genaamd Dmitri Rogovin besluit om 'n fragment wat van sy liggaam verwyder is, na die Elysée-paleis te stuur vir die aandag van die

Franse president Emmanuel Macron. Hierdie optrede blameer Frankryk direk en daar is geen twyfel dat die begeerte na wraak van hierdie man en sy mense bevredig sal word nie. So word God se plan om Parys te vernietig, die hoofstad wat vryheid sy gedeelde goddelikheid met die Amerikaanse volk gemaak het, maar ook met die volke wat in die Europese alliansie verenig is, dag vir dag bevestig.

In algehele blindheid teenoor die onderwerp van hul oorwinning, word die Wes-Europeërs, Australiërs, wat deur die NAVO-pakt met Amerika geallieer is, al hoe meer arrogant en gretig om die Russiese kamp te verslaan. En moenie 'n fout maak nie, die huidige swakheid van die Russiese leër, wat tot die begin van 2023 voortgesit is, is nie verteenwoordigend van die krag waartoe hierdie land in staat is nie. Hoofsaaklik omdat Vladimir Poetin sy ingryping die minimum karakter van 'n "spesiale operasie" wou gee. In 'n poging om massamobilisasies van die Russiese bevolking te vermy, het hy huursoldate opgeroep, maar hy is nie alleen om so op te tree nie, want die Westerse moondhede gebruik self Oekraïne as huursoldate wat veg vir die glorie van die Weste en sy waardes wat God self as pervers en afskuwelik beskou. Deur militêre hulp en toenemend kragtige wapens te verskaf, gooi die Weste olie op die vuur, wanneer die situasie water nodig het. Gevolglik sal die "spesiale operasie" in 'n ware "Wêreldoorlog" eindig en die Weste sal met vrees die mag van die Russiese leërs ontdek, wanneer hulle hul gebiede binnedring om dit te plunder en te verwoes; dit, voordat die vernietiging van lewe op 'n skaal wat nog nooit tevore gesien is nie, begin wanneer die VSA die gebied van Rusland met kernwapens vernietig, want as die Russe huiwer om dit in hul oorlog te gebruik, gekonfronteer met die toename in die mag om Rusland te verower, sal die VSA nie meer die keuse of die skrupules hê om dit nie te doen nie. En op hierdie manier sal die gebruik van atoomwapens die vernederde Christus die dood van die " **derde** " van die ontroue Christelike Westerse bevolkings gee, en elders in die wêreld, baie meer slagoffers onder die heidense Oosterse volke. Ons moet nie die feit uit die oog verloor dat die mensdom heeltemal van ons aarde sal moet verdwyn op die dag van die glorieryke en wraaksugtige wederkoms van Jesus Christus nie. Die " *duisend jaar* " wat in Openb. 20 geprofeteer is, het valslik hoop gewek vir 'n aardse millennium genaamd die goue era. Dit sal nie die geval wees nie, want gedurende hierdie " *duisend jaar* " sal die heeltemal verlate aarde niemand anders as Satan, die duiwel, as sy inwoner hê nie; Dit sal sy tronk geword het, sy dodesel wat wag op die finale oordeel waar hy saam met al die ander veroordeelde rebelle, engele en mense tereggestel sal word.

Na die onthoofdings van die rebellerende rewolusionêre owerhede in 1793 en 1794, het Islamitiese gewapende groepe ook begin om hul gevangenes te onthoof. Soos in die tyd van die Rewolusionêre, dra hierdie tipe moord dieselfde boodskap van God. Die eerste slagoffers was sewe Katolieke priesters wat in Algerië deur die GIA-groep: die Algeriese Islamitiese Groep, ontvoer en onthoof is. Na aanleiding van die optrede wat deur "Al-Qaeda" teen die Weste en die Amerikaanse "Groot Satan" uitgevoer is, het massa-onthoofdings die kenmerk van die Kalifaat van die DAESH-groep geword. Hierdie dade getuig dat God werklik nie verander nie: Hy bring die koppe neer wat eer wat Hy haat en haat wat Hy

verhef tot die hoogste vlak van heiligheid, naamlik al sy waarheid, sy verordeninge, sy gebooië en sy profesieë.

Verdraai deur hul massief wydverspreide ongeloofwaardige aard, verstaan Westerlinge nie die terugkeer van godsdiens in die Russiese volk nie. Hulle het die lesse vergeet wat hulle deur die ervaring van hulle "vaders" geleer het, wat na die bloedige Franse rewolusionêre regime teruggekeer het om die hulp van godsdienstige denke te soek, soos die Gees dit in hierdie verse uit Openb. 11:13 aanhaal: " *In daardie uur was daar 'n groot aardbewing, en 'n tiende van die stad het geval; seweduisend mans is in die aardbewing dood, en **die res was verskrik en het aan die God van die hemel heerlikheid gegee** .* " Die uitdrukking " *In daardie uur* " mik veral op die tyd van die twee groot "Verskrikkinge" wat van 27 Julie 1793 tot 27 Julie 1794 ervaar is. Dan vergelyk God die gevolge van hierdie Franse Nasionale Rewolusie met 'n " *groot aardbewing* " wat dit profeties aangekondig het deur die een wat die Katolieke stad van Portugal, Lissabon, in 1755 getref het. Maar hierdie aardbewing is ook die simbool van hierdie Rewolusie in Openb. 12:16: " *En die aarde het die vrou gehelp, en die aarde het haar mond oopgemaak en die vloed wat die draak uit sy bek uitgegooi het, verswelg.* " » In die woestyn, na die uittog uit Egipte, is die rebelle " *Korag, Datan en Abiram* " ook ingesluk en verswelg deur die aarde wat " *sy mond oopgemaak het* ", of sy krake, volgens Num. 16:19 tot 33: " *En Korag het die hele vergadering bymekaareroep teen Moses en Aäron, by die ingang van die tent van samekoms. Toe verskyn die heerlikheid van die Here aan die hele vergadering. En die Here het met Moses en Aäron gespreek en gesê: Skei julle af van hierdie vergadering, sodat Ek hulle in 'n oomblik kan verteer.../... Die Here het met Moses gespreek en gesê: Spreek met die vergadering en sê: Trek julle terug van die tabernakel van Korag, Datan en Abiram rondom. .../... Moses het gesê: Hieraan sal julle weet dat die Here my gestuur het om al hierdie dinge te doen, en dat Ek dit nie uit My eie doen nie. As hierdie volk sterwe soos alle mense sterwe, as hulle die lot ly wat alle mense tref, is dit nie die Here wat my gestuur het nie; maar as die Here iets buitengewoons doen, en **die aarde sy mond oopmaak om hulle met alles wat hulle het, in te sluk, en hulle lewend na die doderyk** afdaal , dan sal julle weet dat hierdie volk die Here verag het. Soos Hy klaar was met al hierdie dinge spreek... woorde, die aarde onder hulle het oopgeskeur. **Die aarde het sy mond oopgemaak** en hulle verslind, hulle huise, al die manne van Korag en al hulle besittings. Hulle het lewend na **die doderyk neergedaal** , hulle en alles wat aan hulle behoort het; die aarde het hulle bedek, en hulle het uit die midde van die vergadering verdwyn. » Die presiese " *lewend neergedaal* " profeteer reeds " *die tweede dood van die poel van vuur* " wat gereserveer is vir die groot Christelike godsdienstige skuldiges wat in Openbaring 19:20 gesimboliseer word deur " *die dier en die valse profeet* . " Ek maak gebruik van hierdie laaste vers om te bevestig dat in Openbaring 20:14, " *die woning van die dooies* " inderdaad die aarde en sy stof aandui wat onder ons voete is: " *En die dood en **die woning van die dooies** is in die poel van vuur gewerp.* " Dit is die tweede dood, die poel van vuur . » In hierdie historiese konteks het " **die aarde sy mond oopgemaak** " eintlik, maar hierdie aksie was die voorbereiding van 'n geestelike les wat God wil toeskryf aan die Rooms-Katolieke godsdiens wat deur*

sy toorn geteiken is deur middel van die woedende Rewolusionêre van 1789 tot 1798, dit wil sê, aan die einde van die " 1260 dae " jare van die pouslike Katolieke heerskappy, soos gespesifiseer in die chronologiese montage wat in Openb. 11:3 en 7 geprofeteer is: " *Ek sal aan my twee getuies , bekleed met saklinne , mag gee en hulle sal **duisend tweehonderd-en-sestig dae lank profeteer**/... Wanneer hulle hul getuienis voltooi het, sal **die dier wat uit die bodemlose put opkom**, teen hulle oorlog voer, hulle oorwin en hulle doodmaak. En hulle lyke sal lê op **die straat van die groot stad wat geestelik Sodom en Egipte** genoem word , **waar ook onse Here gekruisig is.** " Hierdie verse verdien dit om verder bestudeer te word, want hul openbaring neem lewensbelang in ons tyd aan. Die " twee getuies " verwys na die Bybel, die heilige geskrewe Woord van God. Die Bybel is in werklikheid geïgnoreer en uit die lees van die gewone man verwyder, omdat dit in Katolieke godsdienstige kloosters versteek was waar monnike dit met die hand gereproduseer het. Die uitdrukking " *gekleed in saklinne* " verwys na die praktyk van die Jode, toe hulle God hulle ellende wou wys. Die Heilige Bybel is inderdaad vervolgd en geteister toe dit gedruk en versprei is deur Protestantse smouse wat self blootgestel was aan die dreigement van die dood, gevangenisstraf of die koning se galeie. Na hierdie tyd van pynlike prediking, onder die simboliese naam van " *dier wat uit die afgrond opstaan* ", het die Franse rewolusionêre ateïsme gepoog om alle godsdienstige geskrifte te laat verdwyn, eerstens en veral die Heilige Bybel; alles word verteer in vure wat aangesteek is op die groot en prestige-plein van Parys, destyds "Place de la Révolution" genoem; dit, nadat dit "plek Louis 15" genoem is. Toe, sedert Napoleon, het dit die "Place de la Concorde" geword; dit wil sê, soveel name as ervarings. Dat God dit simbolies die name " *Sodom en Egipte* " gegee het , is nie verbasend nie, aangesien ons weet dat die burgers, wat geglo het dat hulle hulself van die goddelike bedreiging bevry het, geen perke meer in hul seksuele gedrag gehad het nie en die praktyk van sodomie, wat deur God as afskuwelik geag is, soos in ons vorige era 'n natuurlike norm geword het, gelegitimeer en vandag gewettig. Geen so 'n opstand het plaasgevind sedert dié van die Farao van " *Egipte* " in die tyd van Moses nie. Sodat Parys vir God en sy ware uitverkorenes die werklike, opgedateerde beeld van die " *sonde van Egipte* " geword het. Dan gee God ons 'n verwarrende presisie. Hy het gesê: " **Die eerste plek waar hulle Here gekruisig is.** " Hierdie woorde lyk met die eerste oogopslag of hulle na Jerusalem verwys. Maar dit is inderdaad Parys omdat die uitdrukking " *hulle Here* " 'n Christelike volk aandui, wat nog nooit die geval vir Jerusalem was nie. Die verduideliking van hierdie uitdrukking is soos volg: Christus het Hom aan " *kruisiging* " oorgegee om " *'n einde aan sonde te maak* " volgens Dan. 9:24. Nou, deur die " *sonde* " wat sy stryd teen Jesus Christus verteenwoordig, te herstel , " *kruisig* " die Paryse volk, tot dan toe permanente ondersteuners van die Katolieke godsdiens, Jesus weer. En dit is wat hy steeds in ons eindtyd doen, en hy regverdig gruwels en die ergste seksuele en geestelike perversies. Daarom is Frankryk altyd aan die voorpunt van inisiatiewe wat voorberei vir sy vernietiging. Die tema van "straf" in hierdie studie is vir haar van besondere belang vanweë haar voorbeeldige skadelike rol wat Westerse nasies een na die ander probeer produseer het. Sy tekste oor "Menseregte" het die basis van Westerse wette geword. En hoewel kleiner in getal en mag, is Frankryk weens sy historiese rol die*

hoofteiken van goddelike toorn na Rome, maar voor die VSA, wat slegs 'n uitvloeisel is van Europa wat deur die goddelike Jesus Christus vervloek is. In analogie met die strawwe wat in Levitikus 26 vir Israel geprofeteer is, stem dié van vers 25 ooreen met die aksie van " *die dier wat uit die afgrond opkom* ", die revolusionêre ateïstiese " *dier* ": " *Ek sal die swaard teen julle bring, wat my bondgenootskap sal wreek; wanneer julle in julle stede bymekaarkom, sal Ek die pes onder julle stuur, en julle sal in die hand van die vyand oorgegee word.* " Maar in die Christelike era moes God die toepassing van hierdie straf twee keer hernu. Die eerste het betrekking op die " *vierde basuin* " van Openb. 8:12, wat tussen 1789 en 1798 die einde van die heerskappy van pouslike Katolisisme, die vyand van God, aandui. Na hom as 'n verwysingsteken van die tyd, tussen 1798 en 1844, het *die keiserlike "arend"* van Napoleon I die Europese oorloë ^{oorheers}, in ooreenstemming met die lering wat in Openb. 8:13 gegee word: " *Ek het gesien, en ek het 'n arend hoor vlieg in die middel van die hemel, wat met 'n groot stem sê: Wee, wee, wee die bewoners van die aarde, vanweë die ander stemme van die basuin van die drie engele wat op die punt staan om te blaas!* ". En agter hierdie teken kom die deurslaggewende datum in 1844, wat deur God in Daniël 8:14 voorberei is, om die begin van die " *tyd van die einde* " te merk. En dit is hoekom, in Dan. 11:40 word die begin van die ware " *tyd van die einde* " gekenmerk deur 'n oorlog waaraan God dieselfde rol gee as dié van die Franse Rewolusie. Dit is om hierdie skakel te demonstreer dat hy 'n verwarring tussen " *die vierde en die sesde basuin* " organiseer deur aan die " *vierde basuin* " in Openbaring 11 die naam " *tweede wee* " toe te skryf, wat in werklikheid die " *sesde basuin* " in Openbaring 9 betref. Die gevolg van hierdie subtiliteit is dat ons dan kan verstaan dat God sedert 24 Februarie 2022 aan Rusland dieselfde "bloedige" sending gee wat Hy tussen 1793 en 1794 aan die Franse Rewolusionêres gegee het, onder die titel " *swaard wat kom om sy bondgenootskap te wreek* ", volgens Lev. 26:25. Frankryk en Rusland deel die feit in gemeen dat hulle die groot Rewolusie van hul volk beleef het; Vir Rusland was dit 1917, die jaar toe hulle tsaar Nikolaas II en sy hele familie, insluitend sy seun en dogters, omvergewerp en tereggestel het. Net so, in 1793, in Frankryk, is Louis XVI tereggestel op die guillotine en sy vrou 'n paar maande later op haar beurt. Ons kan dus verstaan dat God dieselfde oorsaak aan hierdie twee amptelike teregstellings gee: **skuldige godsdiens** ; wat die Rooms-Katolieke geloof en Russiese Ortodoksie op 'n skadelike vlak plaas; wat reeds in die Oekraïne en binnekort dwarsdeur Europa en die wêreld beveg word. Die skuld wat beide kante dra, het betrekking op die Sondagsrus wat agtereenvolgens van Konstantyn I ^{sedert} 7 Maart 321 en Justinianus I ^{sedert} die jaar 538 van ons valse Rooms-Katolieke kalender geërf is. So wat is Russiese godsdienstige bekerings werd? Hulle mag soms opreg wees, maar hulle sal nie deur God geseën word totdat die waarheid aangaande Sabbatsonderhouding herstel is nie. Die Russiese volk het 'n afgodiese natuur van Rome geërf voor die skisma wat dit van Westerse Katolisisme geskei het; vandaar sy gehegtheid aan heilige ikone. Maar die twee skuldiges is baie soortgelyk en hul kompetisie verklaar grootliks hul meningsverskil; Die prag en praal speel 'n groot rol in beide, maar dit is bowenal die teenkating van die Pous en die pouse wat die verdeeldheid handhaaf.

Daar heers tans 'n gespanne, amper opstandige klimaat in die Weste. Omdat menslike gedagtes al hoe meer " *rebels en selfsugtig* " word tot die punt dat demokrasiese reëls al hoe minder ondersteun en gerespekteer word. En terselfdertyd word die materiële goedere wat ons koester al hoe duurder en al hoe minder toeganklik. So raak mense al hoe meer gefrustreerd en geïrriteerd. In hierdie Westerse wêreld sal 'n groot gevaar sy rebelse volke tref, want in elke land is daar verdeeldheid wat 50% van die mense teen hul opposisie stel. Die risiko van groot burgeroorloë word al hoe duideliker en is dus dreigend. Daarby kom die gevolg van die maak van bose, rebelse en verskriklike helde in die rolprent, soos die film "The Godfather", wat die Sisiliaanse mafia wat in Amerika gevestig is, vereer. Die leuenaar word geëer en word 'n model wat op groot skaal gereproduseer word. Maar in 'n samelewing wat gewoon is aan leuens, wie kan vertrou en wie?

Ware en valse legitimiteite

Daar is niks moeiliker vir 'n skepsel van die Skeppergod as om sy foute te erken nie. In hierdie oefening het die duiwel, die engel van die lig, die eerste skepsel wat geskape is, gefaal. Om aan hierdie behoefte te voldoen, moet 'n mens werklik nederig wees, en selfs dan vervang trots volle trots en maak die saak moeilik. Tog word hierdie vermoë om jou eie foute te herken deur God vereis, soos die standaard van volmaakte nederigheid deur Hom vereis word van diegene met wie Hy sy ewigheid sal deel. En daar, sonder om stories te vertel, ondersoek en ken hy op 'n volledige wyse die gedagtes en die karakter van elke kandidaat en van alles wat in die hemel en op aarde leef. Hy veroordeel die trots wat in Satan gevind word en die menigtes bese engele wat sy mening en karakter deel. En op aarde produseer dieselfde vryheid dieselfde effekte, tot die punt dat byna die hele mensdom Satan se gedagtes en karakter ewe veel deel. En uit hierdie menigte kies God 'n paar uitverkorenes so skaars soos goud of edelgesteentes wat in sommige are van die aarde begrawe gevind word en uitgehaal word om weer na die oppervlak gebring te word ten koste van groot moegheid en groot toevallige en sterflike gevare. Die siel waarvoor Jesus ingestem het om as 'n vrywillige martelaar te ly om dit te red, is vir Hom in hierdie beeld; soos hy in Openb. 21:19-21 leer: " *Die fundamente van die stadsmuur was versier met allerhande edelgesteentes: die eerste fondament was jaspis, die tweede saffier, die derde chalcedoon, die vierde smarag, die vyfde sardoniks, die sesde sardius, die sewende chrisoliet, die agtste beril, die negende topaas, die tiende chrisopraas, die elfde hiasint en die twaalfde ametis. Die twaalf poorte was twaalf pèrels; elke deur was van 'n enkele pèrel. Die stadsplein was suiwer goud, soos deursigtige glas.* » Só oordeel God sy uitverkorenes en as die ding verkeerd verstaan is, sou daar steeds hierdie ander vers wees: Sag. 2:8: " *Want so sê die Here van die leërskare: Daarna sal die heerlijkheid kom! Hy het my gestuur na die nasies wat julle geplunder het; want hy wat jou aanraak, raak sy oogappel aan* . "In die beeld van die Apokalips regverdig die verdeling van die twee fases van die

Christelike era die verskil in die simbole wat die uitverkorenes verteenwoordig: diegene wat voor 1844 gekies is, word verteenwoordig deur " *edelgesteentes* " wat geslyp moet word om hul bewonderenswaardige skoonheid te lewer en te openbaar. Maar vanweë die belangrikheid wat Hy aan die Sabbat gee, wat uiteindelik herstel is, gee God aan diegene wat Hy na 1844 red, die verskyning van die " *pêrel* " wat geen menslike werk vereis om sy skoonheid te openbaar nie. Natuurlik geniet die uitverkorenes almal dieselfde liefde van God, maar hierdie groot Opperregter openbaar aan ons hoeveel die herstel van sy heilige Sabbat en die volle liefde van sy waarheid Hom verbly en vervul. In sy gelykenis vergelyk Jesus die waarheid van verlossing met 'n " *pêrel* " van groot waarde. Op hierdie manier toon die simbool van die " *pêrel* ", wat die konsepsie van die geloof van die laaste uitverkorenes illustreer, dat die " *sonde* " wat gedurende " 1260 " jaar tussen die leerstellig perfekte apostoliese era en die einde geïnstalleer is, heeltemal uitgeskakel is. Die doel waarvoor Jesus op aarde gekom het om te ly, is bereik;" volgens Dan. 9:24: "... om 'n einde aan die sonde te maak ." In hulle lewens het die laaste uitverkorenes " 'n einde aan sonde gemaak ". In teenstelling hiermee het die simbool van die " *edelgesteentes* " wat geslyp moet word, die gedeeltelike teenwoordigheid van Romeinse sonde onthul, en sodoende die praktyk van Sondagsrus op die eerste dag, geërf van die twee Romeine, geteiken: die keiserlike een van Konstantyn I en ^{die} pouslike een van Vigilius I ^{onder} keiser Justinianus I. Herinnering: Vigilius ¹ was nie die eerste biskop van Rome nie, maar die heel eerste pous in titel en tydelike mag. God het dus die uitsonderlike karakter van die verlossing bevestig wat voorlopig aan die uitverkorenes van die onvolmaakte Hervorming van die 16de ^{eeu aangebied is} volgens Openb. 2:24: " *Aan julle almal wat in Thiatire is, wat hierdie leer nie het nie en die dieptes van Satan nie geken het nie, soos hulle sê, sê Ek vir julle: Ek lê geen ander las op julle nie;* ".

Die God-kamp verkry sy **legitimiteit** van die feit dat God die skepper van alle dinge en alle lewe is. Dit is dus **legitiem** dat sy opvatting van die standarde wat aan die bestaan gegee word, deur al sy skepsels erken word. En dit is wat hy uiteindelik verkry van sy uitverkorenes wat hy help om hulself te vervolmaak tydens hul aardse reis. Wie is meer werd van eer en aanbidding as hierdie God van Liefde en Geregtigheid wat alleen ware gelykheid vir al sy uitverkorenes handhaaf? Wat hy hulle bied, is ongeëwenaard en onvergelykbaar, want hy plaas die seël van perfeksie in elke denkbare of aangespreekte onderwerp. Hy het dus van nature die reg op **legitimiteit** in alle dinge in sy guns.

In die kamp van die teëstander, die duiwel, word in die afwesigheid van regverdige en natuurlike **legitimiteit** 'n **valse legitimiteit** geskep wat uitsluitlik gebaseer sal wees op die aantal en sterkte van diegene wat dit ondersteun. In hierdie kamp is daar die trotse en arrogante wesens wat nie in staat is om individueel hul foute te erken nie, en daarom toon hulle hulself gesamentlik selfs minder daartoe in staat, maar getalle maak eenheid en eenheid maak krag; en hierdie mag laat die oplegging van **valse legitimiteit toe** op die menslike massas wat tot die uiterste gemanipuleer word.

Na Sy skepping van die mens, het God nie die aanstelling van 'n leier verorden tot die vloed van waters in die tyd van Noag nie. Maar onder die

inspirasie van die duiwel het mense die beginsel aangeneem om op 'n leier staat te maak wat onder mekaar gekies is. **Tereg** het die oudste 'n soort natuurlike reg gehad wat God later in sy verbonde bevestig het. Maar in die duiwel se kamp het hierdie leier 'n koning geword wat sy heerskappy aan sy nageslag kon oordra; sodat hierdie mag net gegroei het, net soos die rykdom van die koning en sy erfgename. Ek moet hier God se standpunt oor hierdie dinge in herinnering roep. Hy was klaarblyklik nie ten gunste van die heerskappy van hierdie konings nie, aangesien hy, deur die leiding van sy volk Israel te neem en hulle te organiseer, hulle geen koning gegee het nie, maar slegs 'n leier, Moses en na hom, Josua, sodat hulle die herders van sy kudde sou wees. En deur sy Israel op hierdie manier te organiseer, het God 'n hemelse standaard toegepas wat die een sal wees wat, vir die uitverkorenes alleen, tot in die ewigheid sal voortduur, gebring deur Jesus Christus. Ek onthou dat hy in sy direkte persoonlike getuigenis hierdie wet van die hemel, wat gebaseer is op die algehele selfverloëning van lewende wesens, konkret in die praktyk gebring het. Jesus Christus, die groot " *Koning van konings en Here van here* " van Openb. 19:16 (*Hy het op sy kleed en op sy heup 'n Naam gehad wat geskrywe was: Koning van konings en Here van here*), wou die dag voor sy dood die voete van sy dissipels was om 'n voorbeeld te gee van hierdie hemelse wet, wat in absolute terme teenstrydig is met die norme van aardse menslike wette. In die lug is alles gratis, so markwaarde bestaan nie, en ook nie winste en rente-neming nie. Dit laat hemelse wesens toe om in perfekte gelykheid van regte en mag te leef. In Dan. 10:13: “ **Migael** ,” wat God in die vorm van 'n engel is, word na verwys as “ **een van die hoofvorste** ”: “ *Die vors van die koninkryk van Persië het my een-en-twintig dae lank teëgestaan; maar kyk, Migael, een van die hoofvorste , het my te hulp gekom, en ek het daar by die konings van Persië gebly.* ” Op aarde was dit eers na baie opstande dat hierdie volk van Israel van God die reg geëis het om deur 'n koning gelei te word " soos die ander heidense nasies" van die aarde. In gewone taal vertaal, het hierdie versoek beteken: “God, verdwyn en laat ons onder die mense agter!” "Hierdie eerste verwerping van God het die toekomstige verwerping van die Messias Jesus deur die vleeslike afstammeling van hierdie volk geprofeteer. God het die situasie duidelik verstaan en toegegee en gunstig op hierdie menslike eis gereageer. Maar die prys wat betaal moes word, was in die kontrak ingesluit, want dit het Israel gewaarsku dat hul koning dieselfde regte sou hê as dié van ander heidense volke wat hul mense in wreed behandelde slawe maak. En die vrywillige slawerny van die Hebreërs het begin, tot die voltooiing daarvan onder die tiran Herodes die Grote, ten tyde van die geboorte van Jesus Christus vir sy aardse sending."

Hierdie besinning oor **legitimiteit** kan ons help om die globale gebeure wat tans aan die begin van 2023 ontvou, te verstaan. En eerstens, word bewus van die oorsprong van ons erfenis. Ons wat in Wes-Europa woon, het 'n **valse legitimiteit** geërf ; van die begin af, van hierdie **valse monargiese legitimiteit** van heidense inspirasie wat Clovis I ' die eerste koning van die Franke, gemaak het. Hierdie heidense koning is verlei deur die valse Christelike geloof, sodat sy Christelike toewyding ook vals en misleidend was. Hy het die ongeluk gehad om in 496 bekeer te word deur gesante van Rome wat in hom 'n sekulêre verdediger

vir sy gesag gevind het. Sodoende ondersteun deur 'n goed bewapende militêre mag, het die godsdien wat deur die biskop van Rome op die opmars na pouslike mag voorgestel is, nog 'n **valse legitimiteit van mense ontvang**. Want, helaas vir ons almal, sedert 7 Maart 321 was hierdie Christelike geloof bedwelm en het dit 'n dodelike gif geword, vanweë die aanneming van die eerstedagrus wat deur keiser Konstantyn I opgelê is ^{en} deur hom en die heidense aanbidders gewy is aan die aanbidding van die "dag van die Onoorwonne Son". En die gevolg van hierdie aanneming was dat die vermeende verteenwoordiger van Jesus Christus niks anders was as 'n misleidende en verleidelike regime van sonde nie. Hierdie fundamente wat destyds gelê is, is die oorsprong van al die **valse godsdienstige legitimiteit** waarop die Rooms-Katolieke pouslike regime tot in ons huidige tyd aanspraak gemaak het.

Nadat die monargie in 'n groot bloedbad omvergewerp is, het die republikeinse Frankryk homself weereens demokratiese **legitimiteit gegee**; gebaseer, weereens, op getalle wat altyd teen teenstanders wen. Sommige het van gelykheid gedroom, ander wou hul voorregte en voordele behou, en die republikeinse Frankryk het probeer om sy model te vind deur vyf republieke te beweeg. Gedurende die Derde Republiek het welgestelde grondeienaars die kolonisasie-inisiatiewe aangemoedig wat deur militêre steun van die land verkry is, wat dus selfs ryker en meer welvarend geword het. En hier weer het die mense van Frankryk hulself 'n **valse legitimiteit gegee** deur hulself die reg te gee om ander vreemde volke met verskillende godsdienste en gebruike te koloniseer; en sodoende verskriklike probleme vir hulself voorberei. Want daar het Frankryk in die strik van sy godsdienstige minagting getrap, omdat dit nie besef het dat die Christelike geloof van 'n groot aantal van sy burgers nie versoenbaar was met Noord-Afrikaanse Islam of met die Asiatiese heidense godsdienste van sy kolonies nie. Ook het hierdie onverenigbaarhede, op min of meer lang termyn, die voorspelbare breuk, vanuit 'n geestelike perspektief, veroorsaak. Kolonisering het Frankryk tot die benydenswaardige rang van vierde wêreldmoondheid gebring, na die VSA, Sowjet-Rusland en Engeland; Dekolonisasie en die humanistiese en sosiale resepsie het dit stadig geruïneer en vandag is dit 15de ^{onder} Europese nasies. So, wat verteenwoordig Frankryk in 2023? Dit verteenwoordig nie meer Frankryk nie, maar 'n unieke Europese humanistiese denke, dit wil sê pro-Europees. 'n Duidelike teken is gegee deur die prysgawe van die Frank as die nasionale geldeenheid, tot nadeel van die Euro. Laat ons ophou droom, Frankryk is dood en Europa leef. God het dit georganiseer om die erfenisse van die "*tien horings*" wat onder die vloek van die "11de" of "*klein horinkie*" van Daniël 7:7-8 en 24-25 geplaas is, in een kamp bymekaar te bring. In Januarie 2023 blyk die president van Frankryk, Emmanuel Macron, wat sommige geïrriteerde Russe in die nuus "Emmanuel Hitler" noem, die leidende figuur van die Europese liggaam te wees, bloot omdat Frankryk, selfs geruïneer, die enigste militêre mag in Europa bly; Dit is des te meer waar sedert Engeland die Europese Unie verlaat het. Hierdie Franse militêre mag is egter alles relatief; Dit was voldoende om Derde Wêreld-volke te koloniseer, maar glad nie in staat om 'n moondheid soos Rusland te konfronteer nie. Sedert Frankryk egter amptelik die Oekraïense saak ondersteun het, het hulle Rusland steeds geïrriteer met hul wapenaanbiedinge aan hul vyand. En in vandag

se nuus hoor ek Russiese media praat oor die begeerte om Frankryk aan te val, om 'n missiel te stuur om 'n voorbeeld te stel en die res van die Europese nasies te kalmeer wat ook in 'n soort kompetisie betrokke geraak het; Dit gaan oor wie Oekraïne die beste sal bewapen.

Om te verstaan hoe ons tot op hierdie punt gekom het, moet ons rekening hou met die reg op **valse legitimiteit** wat mense van geboorte af erf, want dit word gekondisioneer deur die politieke klimaat wat hulle ontdek wanneer hulle die lewe betree. Mense is nooit geneig om die **legitimiteit** van die regte wat hulle hulself gee, te bevraagteken nie. Hulle erf hierdie **legitimiteit** wat deel van hulle is. Ons moet dus 'n tree terug gee van die menslike lewe en van onself om die bestaan van **valse legitimiteit te ontdek**. Trouens, hoe meer ek na die hemel kyk, hoe meer ek na die boodskappe daarvan luister, hoe meer besef ek hoeveel die aardse orde gebaseer is op **onwettige** teenstrydighede van regte. Elke keer wen die een wat wen, as gevolg van sy krag, en hierdie krag **legitimeer** valslik sy reg om homself op diegene wat swakker as hy is, af te dwing.

Saam met hierdie teenstande van aardse magte, tree God in om sy planne te volbring. Nou, ek herinner jou daaraan, deur mense volgens vreemde tale te verdeel by "*Babel*", omtrent 'n bietjie meer as 4000 jaar gelede, wou God volke skei om hulle onafhanklik van mekaar te kan oordeel en straf. Hierdie strawwe was natuurlik: droogte en hittegolwe, of inteendeel, groot vloede en oorstromings, verwoestende storms en siklone, vloedgolwe, aardbewings, vulkaniese uitbarstings, bittere koue, verwoesting deur sprinkane. Hy het geen tekort aan maniere gehad om sy opstandige wesens seer te maak nie. Nou, in ons eindtyd, met tegnologiese ontwikkeling op die spel, het die hele wêreld soos 'n dorpie geword, met almal wat wêreldnuus regstreeks, intyds, op hul slimfoon, rekenaar of televisie volg; waarby ek ook baat vind.

Die **valse legitimiteite** het hulself in twee kampe gegroepeer om mekaar te konfronteer en die oorlog toe te laat om "*'n derde van die mense dood te maak*" volgens die begeerte van God in Jesus Christus wat in Openb. 9:15 geopenbaar word: "*En die vier engele is losgelaat wat gereed was vir 'n uur en 'n dag en 'n maand en 'n jaar om 'n derde van die mense dood te maak*". Die oorlog tussen Oekraïne en Rusland word egter direk veroorsaak deur die teenstelling van twee **legitimiteite** wat op 'n pad van goddelike vloek gebou is. Hierdie twee **valse legitimiteite** kan dus slegs lei tot oorlog tussen die twee betrokke kampe. En daar is niemand op aarde wat die gesag en wysheid het om tussen die twee teenstrydige eise te arbitreer nie. God het ons, met die voorbeeld van die situasie wat geskep is deur die terugkeer van die Jode na Palestynse grond sedert 1947, bewys gegee van sy vermoë om onoplosbare konfliktsituasies te skep. Vandag doen Hy dit weer, en in die kamp van Rusland en die lande van die Ooste is daar 'n verwerping van Westerse waardes waarvan die huidige mag met geweld gevestig is, deur tydelik volke in Afrika, Asië en ... te koloniseer. die Midde-Ooste. Na die oorwinning van die VSA het die oorwinnaars van die Tweede Wêreldoorlog die wêreld en sy mense verdeel; ten minste op die vlak van hul politieke en ekonomiese invloed. Subtiel het die VSA versigtig gesorg om te verhoed dat hul benadering die gehate vorm van kolonisasie gee. Hulle wou mense bloot in 'n houding van ekonomiese samewerking plaas gebaseer op die aanvaarding van die reëls wat deur die Anglo-

Amerikaanse kapitalisme gestel is. Die grond het hulle nie geïnteresseer nie; slegs finansies was vir hulle van belang. Maar om hierdie onderwerping te verkry, het hulle nie gehuiwer om moorddadige oorloë, opstande en opstande uit te lok nie, wat daarop gemik was om leiers wat gunstig is vir hul kapitalisme in weerbarstige lande te plaas. Dit in die naam van 'n **valse legitimiteit**.

Die jong president E. Macron het van geboorte af die konsep van die **legitimiteit** van die regte geërf wat sy nasie Frankryk homself destyds gegee het. Hy het grootgeword in 'n konteks waar hierdie fundamentele regte die absolute reël was en dit is seker dat dit nooit by hom opgekom het om die **legitimiteit** wat deur Frankryk en sy bevolking erken en aangeneem word, te beoordeel of te bevraagteken nie. 'n Mens hoef egter net terug te kyk na die geskiedenis om te verstaan hoe nasionale reg op 'n perverse wyse afgedwaal het en probeer het om homself deur oorlog op ander volke af te dwing. Ek moet egter erken dat rewolusionêre Frankryk vasgevang was deur self die voorwerp van aanval deur ander Europese monargieë te wees. Maar destyds was dit nie genoeg om vyandelike aanvalle te blokkeer nie, en tog is dit wat die Westerse kamp vandag van Oekraïne eis. Met die konflik wat die Franse Republikeine by Valmy die oorwinning besorg het, moes die oorlog daar geëindig het. Maar Oostenryk, die tuisland van die tereggestelde Franse koningin Marie Antoinette, het steeds die Franse Republiek in die gesig gestaar en Napoleon I het ^{tydelik} die oorwinning oor die Europese monargieë behaal; net genoeg tyd om republikeinse vryheid aan die mense van hierdie verslane monargieë bekend te stel. Só het die republikeinse ideaal die denke in Europa gewen, volgens die model wat deur Frankryk voortgebring is. Nou, vir God, is hierdie model dié van 'n regime van gewettigde en gelegitimeerde " **sonde** ", **gesimboliseer deur die " skarlakenrooi "** kleur van die republikeinse " **dier** " van die eindtye wat in Openbaring 17:3 aangebied word: " *Hy het my in die gees weggevoer na 'n woestyn. En ek het 'n vrou sien sit op 'n skarlakenrooi dier* , vol godslasterlike name, met sewe koppe en tien horings ." Frankryk sal dus die hoofteiken van goddelike toorn bly tot sy finale straf, wat Rusland daaraan sal oplewer. Omdat die verbale dreigemente wat in die Russiese media verskyn, slegs die veroordeling en vernietiging van Parys, die hoofstad van Frankryk, bevestig, waar oor die eeue heen, van die Louvre tot die Élysée-paleis, die huidige presidensiële setel, alle nasionale besluite wat teen God of ander volke gerig is, geneem is. Omdat God slegs een **legitimiteit erken** : sy eie.

In terme van **legitimiteit** , vir lewe wat deur God geskep is, word die saak opgesom deur hierdie bekende uitdrukking geneem uit 'n fabel deur Monsieur Jean de la Fontaine: "Die rede van die sterkste is altyd die beste." En gelukkig vir sy uitverkorenes, is die sterkste die Skeppergod, Hy is ook die getrouste, die regverdigste en die liefdevolste. Jesus het " **uitgegaan as oorwinnaar en om te oorwin** " volgens Openb. 6:2: " *Ek het gesien, en kyk, daar was 'n wit perd! Die een wat daarop gery het, het 'n boog gehad; 'n kroon is aan hom gegee, en hy het uitgegaan as oorwinnaar en om te oorwin* . In sy aardse bediening het hy deur sy volmaakte lewe agtereenvolgens " **die duiwel** " oorwin, en deur sy vrywillige dood " **sonde** ". Al wat oorbly, is dat hy " **die sondaars** " vernietig wat die menslike menigtes uitmaak wat oor die aarde versprei is. Hy sal hulle gedeeltelik deur oorlog vernietig en die res van die oorlewendes sal vernietig word met sy

magtige en glorieryke terugkeer. Dan, na die " *duisend jaar* " van die sewende millennium, waartydens die verlore uitverkorenes in die hemel die skuldigste mense en engele sal oordeel, sal hy hulle in 'n tweede " *opstanding* " opwek, sodat hulle die vernietiging van die " *tweede dood* " kan ly in die " *poel van vuur* " wat gevorm word deur die aarde bedek met die huidige ondergrondse magma, wat van tyd tot tyd in vulkaniese strome gesien word. So sal almal vergaan wat die " **leuen** " gedink, goedgekeur en ondersteun het wie se " **vader die duivel is** " volgens Johannes 8:44: " **Julle is van julle vader die duivel** , en die begeertes van julle vader wil julle doen. Hy was van die begin af 'n moordenaar en staan nie in die waarheid nie, omdat daar geen waarheid in hom is nie. Wanneer hy 'n leuen praat, praat hy uit sy eie, want hy is 'n leuenaar **en die vader van die leuens** . " Laastens verklaar Jesus Christus in Openb. 22:15: " **Weg met die honde en die towenaars en die hoereerders en die moordenaars en die afgodedienaars en die wat leuens liefhet en doen !** " "Diegene wat hy veroordeel, het almal onder **valse legitimiteit geleef** , dit wil sê in ' **sonde** '."

Hierdie onderwerp van " *leuens* " is van groot belang in ons huidige sake, want die Westerse kamp stel die leier van Rusland, Vladimir Poetin, voortdurend as 'n natuurlike " *leuenaar* " voor. Maar wat gebeur eintlik? Mnr. Poetin dreig die Weste en sê hy "bluf nie". So waar is die " *leuen* "? Die probleem lê in die Westerse kamp, wat so gewoon is aan politieke leuens dat sy mense en sy politieke en medialeiers dink dat die Russiese leier soos hulle lyk, volgens die ou gesegde: "jy oordeel ander volgens jouself." Want, wie eer leuenagtige presidente wat hul kiesers mislei, is dit nie die Franse waar die grootste " *leuenaar* " tot sy tyd Jacques Chirac was wat deur die media as "Superleuenaar" genoem is nie? En is president Hollande nie ná hom verkies op grond van sy verklaring: "My vyand is finansies" nie? Terwyl hy Emmanuel Macron, 'n finansier van die Rothschild-bank, as sy adviseur en minister gekies het, en daarna die onderlinge gesondheidsversekeringstelsel ingestel het, wat die koste van bestuur wat reeds deur die genasionaliseerde "maatskaplike sekerheids"-diens gedek is, verdubbel het. So, ja, die kamp van die " *leuen* " is inderdaad hierdie Weste wat sedert Daniël 2 en 7 gesimboliseer word deur die simbole van " *tien tone* " en " *tien horings* " wat God nou hard wil slaan deur die volbringende van die " *sesde basuin* " van sy Apokalips te organiseer, dit wil sê die tema waaronder Apokalips 6:11 die Derde Wêreldoorlog simboliseer wat sedert 24 Februarie 2022 in die Oekraïne aan die gang gesit is.

In die lande wat hoofsaaklik deur hierdie oorlog geraak word, word die standaard van **legitimiteit** deur elkeen van hulle vasgestel volgens hul ateïsme, hul godsdiens en hul gebruike. Die Weste plaas homself onder die standaard wat deur die VSA vasgestel is en ooreenkomste beheer die reëls wat op oorlog self opgelê word. In die Ooste en lande wat met Rusland verbind is, word hierdie Westerse reëls nie erken nie en hul oorloë het geen reëls nie. Ook is die Weste baie geskok om te sien dat Rusland die private gewapende groep genaamd "Wagner" in geveg stuur. Rusland wou die verpligtinge van jong dienspligtiges van sy mense beperk. Maar sedert 24 Februarie 2022 gebruik die Weste Oekraïense vegters as huursoldate wat van wapens voorsien word en deur Westerse kapitaal betaal word. En aan die begin van hierdie valse kalenderjaar

2023 verander dinge, aangesien Rusland nou massief mobiliseer ter voorbereiding van die ernstige offensiewe wat binnekort teen die Oekraïense leër van stapel gestuur sal word. Vir die Weste, reeds te toegewyd deur sy hulp en wapens wat aan die Oekraïners oorhandig is, is dit nou te laat om om te draai...

Ek wend my nou tot 'n ander **onwettigheid** wat die praktyk betref om die formele "vous" te gebruik wanneer een individu met 'n ander individu praat. Dit mag dalk na 'n triviale saak lyk, maar dit is nie. Want intendeel, ons het hier 'n teken wat *die "trots"* van die hele hedendaagse Westerse samelewing openbaar. Nou het God plegtig sy haat teenoor "*trots*" verklaar, wat die oorsaak was van die val van die eerste engel wat deur Hom geskep is. Hierdie vers uit 1 Petrus 5:5, herhaal in Jakobus 4:6, druk 'n fundamentele goddelike gedagte uit: "*Net so moet julle wat jonger is, aan die ouderlinge onderdanig wees. " En julle almal moet nederigheid in julle omgang met mekaar beklee; want God weerstaan die hoogmoediges , maar aan die nederiges gee Hy genade.*" Hierdie beskrywing van God-geseënde karakter is die teenoorgestelde van die waardes wat deur die pouslike Rooms-Katolieke Kerk vasgestel is. En ja! Dit is steeds van haar dat die trots wat tans gemanifesteer word, geërf word. Ek onthou dat die pouslike regime eers verkry is deur 'n intrigant genaamd Vigilius. Hy het hierdie titel verdien vanweë sy intieme verhouding met die prostituut genaamd Theodora, met wie keiser Justinianus I ^{getroud is}. Dus, skouers geskuur met die grotes en die magtiges, het die pouslike regime hul smaak vir materiële welstand, gemak en rykdom gedeel. Maar dit is eintlik aan die verbintenis van Lodewyk XIV en sy verraderlike priesters, biskoppe en kardinale dat ons ons huidige praktyk van "vous" (formele aanspraak) te danke het. Hierdie despotiese koning, wie se trots en megalomanie alle ander heerskappye in die aardse geskiedenis oortref het, was 'n vurige verdediger van die Katolieke godsdiens. En dit was hy wat in sy edikte die eerste was om homself persoonlik uit te druk en te sê: "Ons, Lodewyk, veertiende van die naam, ons...". En dit kon die legioen demone wat in hom gewoon het, regverdig het, maar dit was inderdaad oor homself alleen dat hy dit gebruik het." term "ons". Tot op daardie tydstip het elke Fransman in die Franse taal drie vorme vir die enkelvoud tot hul beskikking gehad, "ek, jy, hy of sy", en drie vorme vir die meervoud, "ons, julle, hulle of hulle". En logies genoeg, selfs wanneer 'n koning aangespreek word, is die "tu" gebruik. In die Bybel sien ons hoe Daniël die groot en magtige koning Nebukadnesar informeel aanspreek, en Paulus hoe koning Herodes Agrippa informeel aanspreek, en niemand het fout gevind met hierdie praktyk nie. Dit was dus nodig vir 'n 5-jarige kind om die troon van Frankryk te bestyg sodat oormatige trots menslike gedagtes kon oorneem, en eerstens en bowenal, natuurlik, dié van die rykes, die welgesteldes, die magtiges, diegene wat God "*die grotes*" noem. Sodoende het koning Lodewyk XIV die konings van sy tyd onderwerp deur sy luuksheid, sy prag en sy weelderige partytjies wat in sy paleis in Versailles georganiseer is, en is hy nageboots en gereproduseer in al die ander koninkryke van sy tyd. Sodoende is die term "thou" in die Engelse taal, wat ons "jy" uitgedruk het, geleidelik laat vaar ten gunste van die enkele term. "jy" wat oorspronklik slegs ons "jy" aangewys het. Vir God word hierdie ongeregverdigde "vous" (formele aanspreek), slegs geregverdig deur die motief van trots, so gehaat en ondraaglik deur Hom dat toe die straf van die

Franse Rewolusie op sy bevel oor die hele aristokrasie gekom het, die eerste ding wat hierdie rebelle gedoen het, was om die "vous" (formele aanspreek) met die "tu" (formele aanspreek) te vervang. Hierdie werk, wat deur die Rewolusionêre beoefen is, was waarlik deur God begeer en georganiseer, want in sy oë is die trots van sy skepsels die ergste van hul euwels; want vir die trotse skepsel is die ewige lewe onder die heerskappy van God onmoontlik.

Ek het geen illusies dat die wêreld hierdie praktyk van die gebruik van die formele "vous" sal laat vaar nie, maar ek stuur hierdie boodskap namens God aan sy ware kinders wat Hom werklik wil behaag, om op sy liefde te reageer. Individueel sê ons "julle" wanneer ons die almagtige Skeppergod aanspreek. Kan 'n mens meer eer aan sy skepsels gee as aan homself deur die individu met die karakter en aard van die enkelvoud met 'n meervoudsterm te benoem? Die gebruik van die formele "vous" deur 'n enkele individu is 'n geestelike perversie, en die voorwendsel van hierdie gebruik om redes van beleefdheid is **onwettig** en ongegrond. Die gebruik van die informele "tu" verhoed nie beleefdheid nie, net soos die gebruik van die formele "vous" nie onbeskoftheid en beledigings voorkom nie. Die gebruik van die formele "vous" is 'n teken van meerderwaardigheid wat van die aristokrasie geërf is en in sommige aristokratiese families word die formele "vous" deur kinders toegepas wanneer hulle hul ouers aanspreek; wat 'n perverse dwaling! Dit alles omdat priesters wat deur God geïgnoreer is, hulle ouers geleer het om "julle" vir die God van die hemel te sê. In ons huidige situasie is die woord "Monsieur" net so **onwettig** soos die gebruik van die formele "vous", want dit is 'n verkorte weergawe van die uitdrukking "my heer". Hier neem hierdie term ons weer terug na die tyd van Lodewyk XIV, want die naam "Monsieur" het spesifiek sy jonger broer, Philippe d'Orléans, aangedui, wat net soveel affiniteit met sy "handlangers" gehad het as wat sy broer, die koning, met sy talle hofdames gehad het. Die waarneming van hierdie dinge getuig van die ware situasie van die konsep van die moderne lewe vandag: ten tyde van die Vyfde ^{Republiek} is alles wat die Eerste ^{Republiek} vernietig en oordeelkundig en regverdig laat vaar het, herbou en herstel. So, ek onthou dat ons Skepper God, van sy kant, tereg en regverdig, ook eis dat sy ware kinders die vrug van ware geloof voortbring, deur sy begeerte te gehoorsaam om al sy goddelike waardes te herstel. Onder hierdie is die Sabbatsrus slegs 'n leerstellige aspek en teken van sy goedkeuring wat nietemin tot die laaste toets van geloof 'n steeds misleidende karakter kan behou. Want sedert 1994 het die res van die ware Sabbat, Saterdag, die rol van die " *seël van God* " bekleed, slegs vir diegene wat liefde vir sy nuutste profetiese openbarings toon.

Onder diegene wat deur God geroep is, diegene wat, soos ek, in Frankryk of in Wes-Europa gebore is, moet verstaan dat ons almal waardes geërf het wat God nie goedkeur nie. Ons is gevorm deur ons maatskaplike omgewing en ons het nou die plig om hierdie erfenis te oordeel, om sodoende die gedagte van 'n oordeel wat met God gedeel word, in ons gedagtes te produseer; want Hy is die Heilige Gees wat ons gedagtes en harte deursoek. God verwerp en dryf die geeste uit wat die wysheid en geregtigheid van sy gedagtes betwis; Volmaakte nakoming van sy mening word dus heeltemal deur hom vereis om sy ewigheid binne te gaan. In die bou van wat ons geword het, het die rolprentbedryf die leidende rol gespeel.

Mantel-en-dolk-films soos "Die Drie Musketiërs" het ons laat droom, maar ook, verraderlik, het ons die norme van die despotiese regimes van die monargieë laat aanvaar wat deur die Romeinse pousdom goedgekeur en gerig is. In Frankryk het die Hervormingstydperk begin in die tyd wat "die Renaissance" genoem word. God het wyslik die naam gekies wat sy moes dra. Omdat die aankoms van die ware lig van die Bybel, in hierdie tyd van die 16de ^{eeu}, maar histories sedert die 12de ^{eeu}, juis die moontlikheid geskep het om die verlossing te vind wat deur God deur genade in die Naam van Jesus Christus aangebied word, dit wil sê die "*nuwe geboorte*". Ongelowige mense skryf hierdie naam, destyds, aan kulturele redes toe. En hier weer eens is hierdie kulturele herlewing te danke aan die huwelik van Frans I ^{met} die einste Katolieke Italiaan, Marie de Medici. Dit was by hierdie ontmoeting dat die koning van Frankryk die verfynde leefstyl ontdek het wat reeds die Italië van sy tyd gekenmerk het. In Rome het talentvolle skilders en beeldhouers die strate en paleise van Italië met hul gesogte werke versier. Só het die beroemde Leonardo da Vinci vir die koning van Frankryk begin skilder deur hom in hierdie land te vestig. Italiaanse Katolieke verleiding het toe sy hoogtepunt in Frankryk bereik. En bewondering vir kulturele werke het waardering vir die Italiaanse godsdienste bevorder: die reeds goed ondersteunde pouslike Rooms-Katolisisme het selfs meer daarby baat gevind. Maar agter die oënskynlike vernis van 'n verfynde samelewing het die Italiaanse model, ingevoer en aangeneem, sy aard van kriminele organisasie gebring; iets wat die pouslike bediening van Alexander 6, gebore Borgia, gekenmerk het, wat sy slagoffers deur sy seun Caesar laat vermoor het, self deur sy vader as kardinaal benoem. Hierdie model, wat in Frankryk gevestig is in die einste tyd toe Bybelse lig die waarde van die Katolieke godsdienste betwis het, **was vals en onwettig**, en die dodelike vervolgings van die ware profete van God kon nie vermy word nie. En so, as gevolg van sommige swak bekeerde Protestante, het bloedige stryde die Katolieke ligas teenoor die Protestantse Hugenote-vegters gestel. Van al hierdie verskriklike dinge het ons die historiese getuigenis van die "Godsdiensoorloë", die tema en onderwerp van die "*derde basuin*" van Openb. 8:10 en 11. En dit was juis in 1572 dat misdaad en verraad 'n hoogtepunt van gruwel bereik het met die slagting van "Sint Bartolomeusdag", waar die Protestantse leiers, wat na Parys in die Louvre genooi is om die verlowing van die toekomstige koning Hendrik IV met prinses Marguerite genaamd "Margot" te vier, deur die Katolieke ligas van die Guises en die Parysenaars vermoor is, op die middernagtlike toksin: "die uur van die misdaad". Maar terselfdertyd openbaar hierdie feit God se oordeel oor die gewapende Protestantisme van die tyd, wat beweer het dat hulle die Gereformeerde geloof gehad het, maar dit met wapens in die hand gedoen het, iets wat Jesus sy ware uitverkorenes formeel verbied het op die einste aand van sy arrestasie deur die Joodse wagte, voordat Hy sy lewe as 'n offer van versoening vir hulle aangebied het. En aan ons almal sê Hy steeds: "*Wraak en vergelding is Myne!*" » ; Ons word nie toegelaat om wraak op onself te neem nie. Op die tyd wat deur hom gekies is, het hy hierdie straftaak aan die gevalle slagoffers toevertrou, wat deur godsdienstige leuens verlei en mislei is.

Die enigste WAARHEID

Terwyl ons Westerse samelewings verenig en saamkom in die naam van die deel van 'n "enkele denkwysse" wat gebou is op die nalatenskap van die republikeinse model en die demokratiese regime, staan die een God van WAARHEID teenoor hulle wie se denkwysse ook "uniek" is. Die onderwerp wat ek hier ontwikkel, het betrekking op 'n aspek van die WAARHEID wat gehaat word deur die valse geloof wat in die ekumeniese alliansie vergader. In hierdie alliansie is daar niks wat meer gehaat en teen geveg word as die man wat beweer dat hy al die WAARHEID besit nie. En reeds, in sy tyd, was ons Here Jesus Christus deur die Joodse geestelikes gehaat vanweë sy vermoë om antwoorde op alle dinge te verskaf. Daarom word die seuns van God van ons tyd onderskei van dié van die duiwel deurdat hulle aan die enigste Skeppergod 'n enkele en unieke gedagte toeskryf. Want God dink nie alles en die teenoorgestelde daarvan nie, soos die aansprake op seëninge van al hierdie godsdienstige leerstellings wat teenoor mekaar staan, 'n mens kan laat glo. Dwarsdeur die Bybel getuig God van 'n konstante en onveranderlike gedagte: Hy keur goed of blameer en veroordeel.

As 'n algemene reël het mense 'n wettige reg om menings te hê oor sake en dinge in die sekulêre domein. En, soos daardie ou Franse gesegde tereg leer: "daar is geen rekeningkunde vir smaak nie"; maar hierdie beginsel geld slegs vir onheilige dinge. Vir die godsdienstige onderwerp is dit presies die teenoorgestelde, want die unieke gedagte van die een God is nie debatteerbaar nie. God bly voortdurend in dieselfde oordeel oor dinge en morele waardes. En jy moet besef dat wanneer jy 'n mening oor 'n godsdienstige onderwerp uitspreek, jy nie net jou mening uitspreek nie, jy impliseer die Skeppergod wat self hierdie dinge oordeel deur jou eie gedagtes aan Hom toe te skryf. Nou, daar is niks wat God meer haat as om gedagtes te hê wat aan Hom toegeskryf word wat Hy nie deel of goedkeur nie. Inteendeel, as jy aan Hom behoort, is jou gedagtes syne, Hy deel hulle en inspireer hulle, en kan hulle dus, tereg, seën. Jesus het gebid vir die gemeenskap van sy uitverkorenes, "*dat hulle een mag wees*," volgens Johannes 17:21-22: "*dat hulle almal een mag wees, net soos U, Vader, in My en Ek in U, dat hulle ook in Ons een mag wees, sodat die wêreld kan glo dat U My gestuur het.*" *Ek het hulle die heerlijkheid gegee wat U My gegee het, sodat hulle een kan wees net soos Ons een is, ...* " Jesus voeg by en spesifiseer weer in vers 24: "*Vader, Ek wil hê dat waar Ek is, die wat U My gegee het, ook saam met My moet wees, sodat hulle my heerlijkheid kan sien, die heerlijkheid wat U My gegee het, omdat U My liefgehad het voor die grondlegging van die wêreld.*" Ek sny nou hierdie vers uit wat so belangrik is in sy leer, sê Jesus: '***Vader, Ek wil hê dat die wat U My gegee het, saam met My moet wees waar Ek is.***' Die uitverkorenes sal wel van die aarde geneem en in die teenwoordigheid van Jesus geplaas word tydens die '*eerste opstanding*', maar dit sal slegs verkry word op voorwaarde dat 'eenheid' werklik en in ooreenstemming met goddelike denke was. Hierdie leer is baie ver van die idee wat gesuggereer word deur die tallose kruise van hout, klip, yster of marmer, wat in alle begraafplase staan. Al hierdie kruise bevestig die 'etiket'-waarde wat valse godsdiens aan die Christelike geloof gee. Hierdie talle

kruise bevestig slegs die 'supermark'-aspek wat hierdie valse godsdiens aan die keuse van die skeppergod toeskryf. Jy kan dus die redes verstaan vir sy brandende toorn wat sondaars straf gedurende die laaste 10 jaar van die einde van die sesduisend jaar van sonde wat sy geduld op die proef gestel het en steeds stel. Net soos mense dit nie kan verdra om deur te gaan vir wat hulle nie is nie, veroordeel en straf God met die ewige, of definitiewe, dood diegene wat aan Hom dae en gedagtes toeskryf wat nie is nie. syne.

WAARHEID is nie net 'n woord nie, dit is bowenal 'n persoon, 'n unieke entiteit, wat die denke en oordeel van die Skeppergod definieer. Daarom is die leerstelling van die "Drie-eenheid" die vrug van godsdienstige afvalligheid wanneer dit God as "drie persone" definieer, terwyl God sy geopenbaarde eenheid in sy verlossingsplan uitdruk. Want die "Drie-eenheid" van "die Vader, die Seun en die Heilige Gees" herinner die uitverkorenes aan die drie opeenvolgende rolle van die een God in die vervulling van hierdie verlossingsplan. Onder die naam "**Vader**" het Jesus die God van die ou verbond genoem, dit wil sê die skepper en wetgewer God, die verordener van sy tien gebooie en van al die verordeninge en voorskrifte van hierdie ou verbond. Deur die naam van die "**Seun**" het Jesus die uitverkorenes daaraan herinner dat hulle verlossing slegs deur Hom verkry is, deur sy vrywillige dood, sy soenoffer wat geoffer is vir die verlossing van hulle sonde. Toe, met die naam "**Heilige Gees**", het Hy die rol aangekondig wat Hy, Jesus, na sy dood en opstanding namens sy uitverkorenes sou speel. Is daar aksie deur drie mense? Nee! Omdat dieselfde gees van God al drie aksies dryf. Hierdie presisie is baie belangrik: God is gees en kan slegs in werklikheid en in natuur volkome Heilig en die Gees wees. Wat 'n mens maak, is slegs sy verstand. Sy voorkoms mag onverskillig hemels of aards wees, maar elke skepsel van God word as gees beoordeel. Fisiese voorkoms tel dus nie vir die groot Regter nie, want hy oordeel gedagtes en harte, dit wil sê die keuses van dinge wat deur sy skepsels liefgehad word. Agtereenvolgens het God Homself aan die engele vertoon in die vorm van die engel "Migael", toe aan mense, in die vorm van die man met die naam "Jesus van Nasaret". So het "*Migael*" sy hemelse engele verlaat om wonderbaarlik in die liggaam van die jong maagd Maria onder die naam "*Jesus*" gebore te word. "*Migael en Jesus*" is dus een en dieselfde goddelike gees. Twee vorme waarin die Gees, die skeppergod, Homself aan sy skepsels openbaar. Die een wat lewe skep en die aspekte wat hy daaraan gee, kan dus die voorkoms aanneem wat hy wil wanneer hy wil. Hierdie logika ontgaan Moslems wat weier om in die goddelikheid van Jesus Christus te glo omdat hulle in Hom slegs die voorkoms van 'n mens sien. Maar tydens sy aardse bediening het Jesus slegs verwys na die Vader wat in Hom verborge was. Geloof is gebaseer op die aanvaarding van die bestaan van die Skeppergod vir wie niks onmoontlik is nie. En so, deur die bestaan van hierdie goddelike onmoontlikheid te ontken, ontmasker valse geloof homself en openbaar homself vir wat dit werklik is.

In lyn met hierdie idee, bring valse Christendom nie die verandering in die gedrag van sy volgelingen teweeg wat die Skeppergod van sy ware uitverkorenes vereis wat Hy deur die dood van Jesus Christus red nie. Boonop hou sy ongeïnteresseerdheid in die woord van God en sy profesieë hom in onkunde oor sy voorneme om van sy uitverkorenes 'n volledige voltooiing van die Hervorming

wat in die 15de^{en} 16de^{eeue} onderneem is, te eis; dit, sedert die jaar 1843 soos vasgestel in Dan.8:14. Hierdie resultaat is 'n direkte gevolg van hulle wanopvatting oor God se karakter en onbepaalde moontlikhede. Hulle verstaan nie die absolute noodsaaklikheid van die verandering van status wat verkry word deur 'n konkrete verandering in die geesteskarakter van die een wat deur Christus geroep is nie; algehele verandering wat Jesus die " *nuwe geboorte* " noem. Valse geloof bied geloof aan as 'n teoretiese beginsel gebaseer op die oortuiging dat God bestaan en dat Hy in Christus gekom het om versoening te doen vir die sondes van diegene wat in hierdie goddelike daad glo. Die bewoording is korrek, maar wat ontbreek, is wat hierdie aanbod van verlossing impliseer: die konkrete verandering wat 'n ongehoorsame sondaar in 'n gehoorsame, heilige en getroue uitverkorene teenoor God en sy verordeninge verander.

Ons vind in die Apokalips, sy goddelike openbaring, die dinge waarvoor God sy dienaars verwyte en dié wat Hy toeskryf aan valse godsdiens, wat, soos die Rooms-Katolieke Kerk, tydelike mag opeis en sodoende breek met die standaard wat deur Jesus Christus vasgestel is wat duidelik aan die Romeinse goewerneur Pontius Pilatus in Johannes 18:36 gesê het: " *My koninkryk is nie van hierdie wêreld nie, het Jesus geantwoord. As my koninkryk van hierdie wêreld was, sou my dienaars vir My geveg het, sodat Ek nie aan die Jode oorgelewer sou word nie; maar nou is my koninkryk nie van hier benede nie.* ". Sy " *koninkryk* " het dus nie 'n tydelike karakter nie, Hy eis nie regte in die profane burgerlike domein nie, maar slegs in die geestelike godsdienstige domein. Tot sy glorieryke wederkoms laat Jesus die heerskappy en mag oor aardse dinge aan die duivel en sy aardse verteenwoordigers oor. Hy het hierdie les bevestig deur vir die Jode in Markus 12:17 te sê: " *Toe sê Hy vir hulle: 'Betaal aan die keiser wat die keiser s'n is, en aan God wat God s'n is.'* " *En hulle was verbaas oor hom.* ". Die opgemerkte " *verbasing* " is veroorsaak deur die feit dat die Jode gewag het om te sien hoe Jesus die Romeinse mag wat in Israel gevestig is, vernietig. Hierdie " *verbasing* " sou vinnig in teleurstelling verander en, vir die mees teleurgesteldes, in haat teen Jesus, omdat hy hulle nie verlos het van die harde en wrede besetting van die Romeinse soldate nie.

Die verwyte wat Jesus aan sy dienaars rig, bewys dat Hy van diegene wat Hy red 'n heilige gedrag vereis wat dié van die sondige wese moet vervang. Alhoewel die aangehaalde verwyte sy dienaars gedurende die tyd van die Christelike era betref, kan ons hulle nietemin saamvoeg as 'n algemene les gerig aan al sy uitverkorenes van alle tye.

Ons lees in Openb. 2:4: " *Maar Ek het 'n paar dinge teen jou, omdat jy jou eerste liefde verlaat het.* " Jesus maak hier 'n verwyte wat byna alle Christene raak wat slagoffers is van die verloop van tyd. Want die oomblik van doop, 'n tyd van vreugde en entoesiasme vir diegene wat dit as volwassenes versoek, maak plek vir roetine en gewoonte wat geloof formalisties en louwarm maak. Hierdie verswakking van die toewyding van die geroepenes sal hulle ewige verlies veroorsaak soos die dreigement van vers 5 wat volg op die lering: " *Onthou dan waarvandaan jy geval het, bekeer jou en doen die eerste werke; anders kom Ek na jou toe en sal Ek jou kandelaar van sy plek verwyder as jy jou nie bekeer nie.* » Hierdie les oor " *die eerste liefde verlaat* " sal van toepassing wees in Openb. 3:7

en 14; die twee eras van die begin en die einde van die amptelike en institusionele kerk van Sewendedag-Adventisme, naamlik die eras wat " *Filadelfia en Laodisea* " genoem word. Die " *eerste liefde* " het betrekking op die geseënde " *Filadelfia* " -era in 1873, volgens Daniël 12:12, en " *die verlating van daardie eerste liefde* " is van toepassing op die finale " *Laodisea* " -era in 1994, die jaar wat gedefinieer is as die einde van die " *vyf maande* " of 150 jaar van die tydperk wat God aan sy laaste institusionele kerk gegee het, in Openb. 9:5-10, om die waarde van sy geloof te beoordeel, wat, as " **louwarm** " beoordeel, Hom daartoe lei om dit oor te lewer aan die kamp van die " *valse profete* " van die universele Christendom.

Die historiese kontekste van hierdie twee periodes van die Christelike era plaas die tyd van " *Efese* " in 'n tyd van wrede vervolgings as gevolg van die Romeinse keiser van daardie tyd, Domitianus. In teenstelling hiermee word die eindtyd van " *Filadelfia en Laodisea* " gekenmerk deur godsdienstige vrede. Daar moet kennis geneem word dat die godsdiensoorlog in 1995 hervat is, sodra " *Laodisea* " deur Jesus Christus " *uitgebraak* " is, dit wil sê in 1994. Die godsdienstige opposisie wat toe gemanifesteer het, was Moslem. En in daardie tyd het vrede geheers tussen die Katolieke en Protestantse vyande, versoen deur hul ekumeniese alliansie, en amptelik in 1995 deur die valse Adventiste-geloof aangesluit. Vrede het dus nie geloof bevorder nie; intendeel, dit het dit doodgemaak. Dit is waar ons kan verstaan dat die waarde van geloof nie van die konteks van tyd afhang nie. Vervolging of vrede verander nie die uitkoms nie, want geloof hang af van die individuele aard van mense. Ons is wat ons is, en God weet dit sedert sy skepping van die wêreld. Vir hom is daar geen verrassings nie; Die verrassing is slegs vir ons, sy skepsels, wat ons individuele bestemming dag na dag ontdek.

God kies sy uitverkorenes op grond van hulle vermoë om getrou en ywerig te wees, dit wil sê, " *warm* " op 'n permanente en ewigdurende wyse. In sy oordeel is die geval van " *Laodisea* " erger, baie ernstiger, as dié van die tyd van " *Efese* ", waaraan Jesus die norm van sy leerstellige waarheid erken in verse 2 en 3: " *Ek ken jou werke en jou arbeid en jou volharding. Ek weet dat jy goddelose mense nie kan verdra nie; dat jy dié getoets het wat sê dat hulle apostels is en dit nie is nie, en hulle leuenaars bevind het ;* " dat jy volharding het, dat jy ter wille van my Naam gely het en nie moeg geword het nie. » Dit is nie dieselfde in die " *Laodicense* " tyd nie, waar hy vir sy amptelike institusionele dienaar in Openb. 3:17 sê: " *Want jy sê: 'Ek is ryk en het verryk geraak en het aan niks gebrek nie, en jy weet nie dat jy ellendig en beklaenswaardig en arm en blind en naak is nie* , " Hierdie uitdrukkings veroordeel en bevraagteken die hele leerstellige erfenis van universele amptelike institusionele Adventisme, dat Jesus, deur hom " **naak** " te noem, sy weiering bevestig om hom die " **kleed** " van sy " **ewige geregtigheid** " toe te skryf.

Ek het reeds die verskille in die werke wat Jesus Christus opgemerk het, opgemerk, werke wat hy toeskryf aan vroeë en laat Adventisme in die " *Filadelfia en Laodisea* " eras. Die twee boodskappe is die absolute teenoorgestelde. Jy sal waarskynlik wonder en wil verstaan waarom en hoe die leer wat God in die " *Filadelfia* " -era gegee het, tot so 'n mate deur Jesus in die " *Laodisea* " -era betwis kan word . En hierdie verduideliking is wettig en noodsaaklik. Die hoofrede vir

die waargenome verandering lê in die houding van Adventiste rakende die belangstelling wat aan die profetiese woord gegee word, want hierdie tema het fundamenteel belangrik geword sedert die datum 1844, waarin, alleen, "ware " *heiligheid* " wat deur God geag word, die beskerming van sy " ewige geregtigheid " verkry; wat Daniël 8:44 in hierdie terme uitdruk: " **Tot tweeduisend driehonderd aand en môre, en heiligheid sal geregverdig word** "; Dit is die ware en outentieke goeie vertaling van hierdie vers uit die oorspronklike Hebreeuse teks. Dit is dus reeds duidelik dat amptelike Adventisme sedert sy begin gebou is op 'n valse vertaling van hierdie vers wat die platform van al sy leerstellige leer vorm. Amptelike Adventisme het slegs die valse vertaling erken wat tot my in die verskillende weergawes van die Bybelvertalings voorgestel is: " **Tot tweeduisend driehonderd aande en môres en die heiligdom sal gereinig word** ." In die Hebreeuse teks gaan dit egter nie oor 'n " *gesuiwerde heiligdom* " nie, maar oor " *geregverdigde heiligheid* ". Verder, op hierdie valse basis van die " *gesuiwerde heiligdom* ", het Adventisme sy dogma van sogenaamde "ondersoekende" oordeel gebou deur die beelde wat in Daniël 7:9-10 aangebied word, verkeerd interpreteer: " *Ek het gekyk terwyl trone neergesit is. En die Oue van Dae het gaan sit. Sy klere was wit soos sneeu, en die hare van sy hoof was soos suiwer wol; Sy troon was soos vuurvlamme, en sy wiele soos brandende vuur. 'n Rivier van vuur het gevloei en voor hom uitgekom. Duisend duisende het Hom gedien, en tienduizend miljoene het voor Hom gestaan. Die regters het gaan sit, en die boeke is oopgemaak.* » In hierdie vers verwys die frase " 'n Rivier van vuur het gevloei en voor Hom uitgegaan " na die oordeel van die goddeloses wat opgewek word vir die tweede ^{opstanding}, in teenstelling met die frase in Openb. 22:1: " *En hy het my getoon 'n helder rivier van die water van die lewe, soos kristal, wat uitstroom uit die troon van God en van die Lam ,* " wat die oordeel illustreer wat God oor sy verlore heiliges op die " nuwe aarde " vel. " 'n Rivier van water van die lewe " vervang 'n vernietigende "rivier van vuur ". " **Die opening van die boeke** " is geïnterpreteer as 'n hemelse aksie wat deur Jesus vanaf 1844 onderneem is, terwyl dit die aksie van die heiliges profeteer wat die gevalle goddeloses sal oordeel gedurende die "sewende millennium" wat kom en sal begin, ten tyde van die groot en ware wederkoms van Jesus Christus, in die lente van 2030. Amptelike Adventisme het dus opgehoop en geleer, tot sy oordeel deur God in 1994, die normalisering van foutiewe profetiese interpretasies wat deur God self opgelê is, tot die tyd van sy volle lig wat tussen 1980 en 1991 gekom het, die jaar waarin sy weiering om in die moontlikheid van die wederkoms van Christus in 1994 te glo, dit veroordeel het om deur Jesus Christus " **uitgebraak** " **of verlate te word**.

Net soos God as voorbeeld die fout van Moses gegee het wat die verlossingsplan wat deur God geprofeteer is, verdraai het deur 'n "tweede keer" die "rots van Horeb" te slaan en sodoende die reg te verloor om die aardse Kanaän binne te gaan, straf God met 'n verbod op toegang tot sy hemelse Kanaän, amptelike Adventisme wat sy dwalings wou bevoordeel eerder as die pragtige waarhede wat Ek namens hom aan hom voorgehou het. God verander nie; sy oordeel en sy eise bly ewig dieselfde.

Geslagsongelykheid in paartjies regoor die mensdom

Ek herinner u daaraan dat die stellings in hierdie dokument nie 'n eenvoudige menslike oordeel uitdruk nie, maar dat hulle, met hul oorsprong in die Heilige Bybel, duidelik die oordeel van die Almagtige God, ons Skepper, openbaar.

Ons sal kan sien hoe hierdie goddelike oordeel aangeval en vertrap word deur 'n moderne samelewing wat gekenmerk word deur 'n rebelse gees wat sy hoogtepunt bereik. Want in 'n tyd van feministiese eise van die "MLF"-groepe, die "Oekraïense Femen", "Me too", ens., en die "LGBT"-groepe, word God se oordeel sigbaar geïgnoreer en verag deur menigtes mans, vroue, ou mense en kinders wat, deur hul keuse van waardes, bestem is om op verskillende maniere te sterf, tot die laaste een toe.

In vorige temas het ek hierdie baie belangrike vers uit Jakobus 4:6 en 1 Petrus 5:5 onthou, waar God verklaar: dat " *Hy die hoogmoediges weerstaan en aan die nederiges genade gee* ." Die behoefte aan hierdie **nederigheid** sal dus veral deur God geëis word, van die kant van vroue, vanweë die status van " **helper** " vir die man, wat Hy haar gegee het nog voordat sy gevorm is uit een van die ribbes van Adam, die eerste man wat na sy beeld gevorm is. God bevestig dit in Gen. 2:18: " *En die Here God het gesê: Dit is nie goed dat die man alleen is nie; Ek sal vir hom 'n helper maak wat by hom pas.* " Hierdie "helper " **-status** maak die getroude vrou nie gelyk aan die man nie. God gee lewe aan die vrou sodat sy die kinders van die man, haar man, kan bystaan en baar. Dit is duidelik 'n dienaarrol. Maar hierdie term het niks vernederend daaraan nie, aangesien Jesus self Homself die dienaar van sy apostels en dissipels gemaak het en selfs so ver gegaan het as om hulle voete wat met stof besoedel is, te was.

Ek moet egter dadelik sê dat hierdie studie slegs die status van vroue in hul rol as vrouens betref. Want in 'n enkellopende of weduwee-staat is haar status streng gelyk aan dié van 'n man, aangesien God haar as vrou slegs vir aardse toestande geskep het. Gered deur Jesus Christus, in haar ewigheid, sal sy soos die mens wees, nadat sy 'n engel onder ander engele geword het, almal ongeslagtelik. Op aarde het vroue geen rede om as die diensmeisie van alle werk vir manlike mans beskou te word nie. Die mishandeling van vroue is 'n perverse mishandeling van die mans van die menslike spesie. Ook kan hulle verstaan waarom, moeg om die oorheersende wet van mans te ly, die vroulike geslag in opstand kom en nie onregverdig nie. Die volgende bespreking het dus slegs betrekking op die status van die vrou as die vrou van die man wat sy liefhet en wat haar liefhet; beide wat in wedersydse getrouheid saamleef, wat die basis vorm van die ware huwelik voor God. Die res, die seremonies en amptelike konvensies, is die besigheid van mense om burgerlike redes.

Die moderne mens moet verstaan dat die goddelike standaard dubbeld van toepassing is op die geestelike en letterlike sin. Want die een verhoed nie die ander nie, maar intendeel, albei eer die God wat die verlossingsplan vir die geskape menslike lewe organiseer. In die geestelike sin verteenwoordig en profeteer " *man* " *Jesus Christus* en " *vrou* " doen dieselfde met betrekking tot die

Kerk wat die versameling van die uitverkorenes sal uitmaak wat sy soenoffer sal verlos. Hierdie les is verstaan en geopenbaar deur die apostel Paulus in Ef. 5:22-23: “ *Vroue, wees aan julle mans onderdanig, soos aan die Here; **want die man is die hoof van die vrou , net soos Christus die hoof is van die kerk , sy liggaam, en Hy is die Verlosser.** ”* Let op dat Paulus nie sê “ **die man** ” nie, maar “ **die man** ”, wat my vorige verduideliking bevestig, waarvolgens die status wat God aan die vrou gee, haar slegs as “ vrou ” van haar “ man ” raak . Trouens, Paulus kon gesê het: “want die man is die hoof van die vrou.” Maar die omvang van sy woorde is ook geestelik en in hierdie geval is die vorm wat hy gekies het meer geskik om Christus en die Kerk aan te dui wat uniek is: sy is die Uitverkorene, daarom “ **die vrou** ”.

Voordat ek verder gaan, wil ek daarop wys dat hierdie woorde, geskryf deur die apostel Paulus, soos my eie geskrifte, gerig is aan die uitverkorenes van Jesus Christus, dit wil sê aan mans en vroue gevul met liefde vir sy persoon en sy waarheid, mense wat in staat is om die ware geregtigheidsgedagte van God te verstaan. Nou, wat Paulus vir ons sê, vorm 'n ideaal van menslike geloof wat die goddelike standaard is wat vereis word vir ewige verlossing. Die vergelyking met “ *Christus en die Kerk* ” is slegs van toepassing op die geval waar beide eggenote uitverkore is en deur Jesus Christus verlos is; en hierdie geval is uiters skaars, indien dit vandag nog bestaan... Die betogers sal dus baie talryk wees, maar dit is nie aan hulle dat my geskrifte gerig is nie. Die filter wat nakoming van hierdie goddelike oordeel toelaat, is liefde, ware, suiwer liefde vir die waarheid, en die konkrete getuienis daarvan wat dit vergesel en bewys, is volmaakte nederigheid. Die teenwoordigheid van die geringste trots sal dus diegene wat geroep is, onbekwaam maak om die status van uitverkiesing te verkry. Nou word verkiesing slegs in ware “ *heiligmaking* ” verkry, en die een wat in alle geregtigheid besluit om sy skepsel wat aan die sonde verslaaf is, te “ *heilig* ” of nie te “heilig” nie, is God en slegs Hy. Laat ons dus die woorde van die apostel Paulus volg: vers 24: “ *Soos die kerk aan Christus onderdanig is, **so moet vrouens ook in alles aan hul mans onderdanig wees.** ”* Hier bevestig die Gees die geldigheid van die beginsel vir die geestelike sin en die letterlike toepassing daarvan, want God is 'n God van orde, en orde word slegs verkry deur die aanvaarding van dissipline en die beginsel van gehoorsaamheid. Maar om hierdie resultaat te verkry, moet liefde in die hart van die getroude man optree of nie, en God sal dit in die harte van die waarlik uitverkorenes vind: vers 25: “ *Mans, julle moet julle vrouens liefhê, net soos Christus ook die kerk liefgehad en Homself daarvoor oorgegee het.* ” Hier openbaar die Gees die onontbeerlike voorwaarde vir die vervulling van sy ideaal van die man-en-vrou-verhouding. Hierdie vers magtig geensins 'n man om sy vrou, of enige ander vrou, te mishandel nie. Selfs in die tradisionele Wes-Franse huwelikskontrak word gesê dat “die twee eggenote mekaar bystand, getrouheid en solidariteit verskuldig is totdat die dood hulle skei”; God kan dus slegs hierdie klousule van die burgerlike huwelik of godsdienstige huwelik goedkeur. En deur as voorbeeld te gee van die manier waarop Christus sy lewe gegee het om die ewige lewe aan sy Kerk, sy Uitverkorene, sy Bruid te bied, plaas Hy 'n groot deel van die verantwoordelikheid op die man in sy verhouding met sy vrou. Maar dit kan gebeur dat menslike liefde, selfs al is dit byna onberispelik, ondoeltreffend is

en nie die ideale doelwit bereik wat God begeer nie. Dit is die geval waar die vrou " *twisgierig* " is, soos die spreuk aangehaal in Spr. 21:9 sê: " *Dit is beter om op die hoek van 'n dak te woon as om die huis van 'n twisgierige vrou te deel.* " » Ook, in die ergste geval, verenig die huwelik 'n " *twisgierige* " vrou met 'n man wat nie in staat is om lief te hê soos Jesus die ... liefgehad het nie. Kerk, en hierdie tipe situasie verklaar die toename in die aantal enkellopendes in ons hedendaagse Westerse samelewing. En elders in die wêreld, sonder die hulp van Jesus Christus, word vroue as slawe behandel deur onregverdige en soms baie brutale, martelende mans. Paulus sê weer in vers 26-27: "... sodat Hy dit kon heilig, nadat Hy dit gereinig het met die waterbad deur die woord, sodat Hy dit voor Homself in heerlijkheid kon stel, sonder vlek of rimpel of iets dergeliks; maar dat dit heilig en sonder gebrek sou wees. " "Die Gees definieer hier duidelik sy verlossingsplan;" Hy som dit op in hierdie twee verse wat agtereenvolgens die twee fases van " *reiniging* " en " *heiligmaking* " suggereer. " *Die doop* " **reken** die geregtigheid van Christus toe, maar die laat vaar van die praktyk van sonde, wat dit konkreet " *onberispelik* " maak, verwesenlik die stadium van " *heiligmaking* " wat God vereis van die uitverkorenes wat Hy red. God verduidelik sy gedagtes verder in verse 27 tot 30: " **Mans moet hulle vrouens liefhê soos hulle eie liggame .** " *Hy wat sy vrou liefhet, het homself lief. Daarom sal 'n man sy vader en moeder verlaat en sy vrou aankleef, en hulle twee sal een vlees word. Hierdie misterie is groot; Ek sê dit in verband met Christus en die Kerk.* "In die lig van hierdie woorde is die getroude vrou die eerste persoon wat haar man vir die evangelie van God moet wen; die eerste een wat hy moet probeer bekeer sodat sy gered kan word. Maar die situasie is andersom waar, as dit die man is wat tot die verlossing van Christus bekeer moet word. Hierdie misterie word nou deur God verstaan en goed verlig in my geskrifte. Die verhouding tussen die werklikheid en die profetiese betekenis van simbole word gedefinieer en korrek geïnterpreteer. In hierdie lig word God verheerlik en die mensdom word verneder, want dit alleen dra die verantwoordelikheid vir sy mislukkings. In Jesus Christus het God Hom op 'n konkrete manier 'n voorbeeldige model aangebied wie se volmaaktheid menslike onvolmaaktheid veroordeel. Die vulgêre " *stene* " het dit verwerp en die " *kosbare stene* en *pêrels* " het dit ontvang. Vers 33 sluit die onderwerp af: " *Laastens, elkeen van julle moet sy vrou liefhê soos homself, en die vrou moet haar man respekteer .* " » En hierdie laaste vers bevestig verder die ongelykheid van man en vrou: " *Verder moet elkeen van julle sy vrou liefhê soos homself, en die vrou moet haar man respekteer .* " Deur streng op die vleeslike toepassing van die boodskap te fokus, vermaan Paulus die man om " *sy vrou lief te hê* " en vir die vrou sê hy dat sy " *haar man respekteer* ". Nou, " *om lief te hê* " is die plig van die sterkste, en " *om te respekteer* " is dié van die swakste. Die "swakheid" van vroue is 'n natuurlike ding wat nie vernederend of skandelik is nie. Hierdie "swakheid" lê slegs pligte van ondersteuning en beskerming teenoor sy vrou op die man, omdat God hom "sterk" in sy natuur geskape het.

Ons vind in die Bybelse karakters uitverkorenes wat ooreenstem met die model wat deur God vereis word, insluitend Abraham, wat sy vrou Sara " **haar heer** " genoem het volgens 1 Petrus 3:5-6: " *So het die heilige vroue wat op God gehoop het, hulleself vroeër versier deur aan hulle eie mans onderdanig te wees,*

soos Sara, wat aan Abraham gehoorsaam en hom heer genoem het . Sy dogters het julle geword deur goed te doen, sonder om deur enige vrees verskrik te word.
"

In 'n soektog het ek hierdie vers uit Gen. 24:36 gevind: " *Sara, my heer se vrou, het vir my heer 'n seun in haar ouderdom gebaar; en hy het hom alles gegee wat hy gehad het.* Ons kan sien hoeveel die ervaring wat Isak geleef het, dié van Jesus Christus profeteer. In hierdie vers speel Abraham die rol van God wat die laat geboorte van Christus Jesus, in sy oudag, amper 4000 jaar na die sonde van Adam en Eva, profeteer. En God sal ook aan die oorwinnende Christus, sy " *Seun* ", " *alles gee wat Hy besit .*" In Johannes 5:22 bevestig Jesus dit: " *Die Vader oordeel niemand nie, maar het die hele oordeel aan die Seun oorgegee , ...*" Daar is net een " *Here* ", maar baie " *here* ", soos aangedui deur die titel wat God Homself in Christus gee, " *Koning van konings en Here van here* " in Openb. 19:16: " *Hy het op sy kleed en op sy heup 'n Naam geskrywe: Koning van konings en Here van here.* " Die term " *heer* " is lofwaardig omdat dit oorspronklik verwys na die rykes en sterkes wat die armes en swakkes verdedig. Maar natuurlike goddeloosheid wat deur die valse Christelike godsdiens vererger word, het onwaardig hierdie edele titel opgeëis. Die ware model van die " **Here** " is egter altyd onderskeibaar in die goddelike persoon van ons Skepper God wat deur Jesus Christus geopenbaar is. Die frase " *Here van here* " verwys na God in Deut. 10:17-19: " *Want die HERE julle God is die God van die gode, die HERE van die here, 'n grote, 'n magtige en verskriklike God, wat geen partydigheid toon en geen beloning aanneem nie, wat reg doen aan die wees en die weduwee, wat die vreemdeling liefhet en hom voedsel en klere gee. Julle moet die vreemdeling liefhê , want julle was vreemdelinge in Egipteland.* » Hierdie " *liefde* " van die " *vreemdeling* " sal beperk word tot die verwelkoming van hom in redelike getalle, want inteendeel, behalwe vir die uitsondering van diegene wat tot die ware God bekeer, is die huwelik van die vreemdeling met die Hebreër deur God verbied. Maar hierdie vers definieer perfek die morele aard van 'n ware " *heer* " volgens God.

Die mensdom het baie verloor deur God en sy ware waardes te ignoreer en dit is die oorsaak van al sy mislukkings. Die lang tydperk van vrede wat God tussen 1945 en 2022 gegee het, het mans en vroue in dominante Westerse samelewings toegelaat om die gevolge van hul foute tot die maksimum te dra; foute en sondes vir God. Selfsug, wantroue, gierigheid en geweld saboteer die moontlikheid van 'n harmonieuse lewe. Die huwelik maak beide mans en vroue bang, en toenemend verkies almal om hul vryheid te behou.

In die ekonomiese sfeer beskou goddelose mense mededinging as 'n positiewe ding. Dit behoort koste te verlaag, maar in werklikheid verhoog dit net die aantal uitbuiters wat uiteindelik instem om verkoopprijs te verhoog tot nadeel van verbruikers. Trouens, die mensdom het nie kompetisie nodig nie, maar komplementariteit. Omdat mense in menigtes leef, bring hulle komplementêre talente wat vir almal nuttig is. Elke mens is afhanklik van die talente wat hy van ander ontvang en dit is wat die vermenigvuldiging van die aantal van sy skepsels interessant maak, vir God self, maar ook vir die lewens wat Hy skep. Eerstens, geestelike lewe en God se georganiseerde werk is gebaseer op die spesifieke

talente wat Hy aan Sy getroue dienaars, Sy gewillige slawe, gee. Komplementariteit is die sterkte van die konstruksie van waarheid, die bron van die opbouing daarvan.

Die Bybel gee baie bewyse van die belangrikheid wat God aan hierdie komplementariteit heg, veral deur die getuienisse van die vier Evangelies van die Nuwe Verbond. Maar na hulle is Openbaring, obskuurlik "Apokalips" genoem, geheel en al op hierdie beginsel van komplementariteit gebou. Die twee opeenvolgende verbonde het ook 'n komplementêre opvoedkundige doel, en dieselfde geld vir die profesieë van Daniël en Openbaring. En eerstens, in sy opvatting, is die mens die produk van 'n komplementariteit van al die organe en lede wat hom uitmaak; dit, sodat die hele lewe deur God beskou word as funksioneel op die beginsel van komplementariteit. In 1 Kor. 12:17 sê die Gees vir ons deur Paulus: “ *Die oog kan nie vir die hand sê: ‘Ek het jou nie nodig nie’ nie;” en ook nie die hoof om vir die voete te sê: ‘Ek het julle nie nodig nie.’*” "En hierdie waarneming definieer die lewe as 'n gemeenskaplikheid, wat politieke 'kommunisme' verdraai en vernietig het, omdat God verwerp en afwesig was. Aangesien die talente wat deur elke persoon ontvang word 'n komplementêre rol het, kan hulle nie bo mekaar verhef word nie en regverdig hulle geen hoër voorreg nie. Die lewe volgens God is volkome egalitêr en huidige geslagsongelykhede word slegs voorlopig vasgestel vir die tyd van aardse sonde. Want agter die verskillende vleeslike voorkoms van die vrou is daar die gees van 'n lewe wat, indien dit deur die bloed van Christus verlos word, soos dié van mans wat ook verlos is, 'n hemelse, ongeslagtelike wese na die beeld van die hemelse engele sal word, volgens wat Jesus in Matt. 22:30 sê: " *Want in die opstanding trou hulle nie en word hulle ook nie in die huwelik gegee nie, maar is soos die engele van God in die hemel.*" »

Deur met die manlike geslag mee te ding, het vroue poste geneem wat vir mans bedoel was. En terselfdertyd het hulle die grootmaak van hul nageslag aan buitestaanders oorgelaat. Hierdie kinders, grootgemaak deur kinderoppassers of gespesialiseerde organisasies, het nie baat gevind by die liefde en sagmoedigheid van hul moeders nie, en ook nie by hul regverdige en nuttige teregrywings en strawwe nie. Veranderinge in goeie grondbeginsels het gelei tot veranderinge in die geaardheid van kinders wat gefrustreerd is met hul moeders se ondersteuning. Die gevolge het 'n veralgemeende karakter wat vertaal in die verdediging van individuele regte, maar daar is altyd uitsonderings, want ongeag hierdie algemene beginsels, sal die diep aard van die mens die verskil maak. Enigiemand wat in sy kinderjare liefde kortgekom het, kan dit in God vind deur Jesus Christus en deur Hom in sy behoefte vervul word. **Dit is opmerklik dat die mensdom, nadat hulle moderniteit betree het, die begin en die einde van die bestaan op die altaar van selfsug opgeoffer het. Die begin, deur klein kinders in kwekerye te los, en die einde, deur bejaarde ouers in gespesialiseerde tehuise soos "EPHAD" te plaas. Dit is om te voldoen aan die imperatiewe van 'n twyfelagtige maatskaplike keuse waar professionele aktiwiteit mense se tyd absorbeer. En selfsug is die skuld, want hierdie verlatings is die gevolg van die belangstelling wat die getroude man en vrou aan hul professionele aktiwiteit gee. Sommige paartjies kies wyslik die oplossing dat die een of die ander ophou werk om na die kinders om te sien, en**

die natuur self voorkeur gee aan die moeder wat hulle grootmaak en versorg. Terwyl gesonde verstand sê dat 'n mens moet eet en werk om te lewe, blyk die perversie van tyd daarin dat getroude paartjies leef om te werk en te eet. Die moderne lewe maak mense los van die ware waardes van die lewe, dit moedig materiële verryking en die plesier van verbruik aan. So word die behoefte aan geld al hoe groter en die dinge wat gekoop moet word al hoe duurder. Maar hierdie verandering is ook die gevolg van die verandering in die tipe lewe wat voorheen op die platteland op plase gewoon het wat 'n goeie deel van voedingsbehoeftes voorsien het, sedert die industriële era, rondom 1850, gekonsentreerd in stede gevind is waar alles gekoop moet word, van kos tot die plesier van vermaak.

In die Bybel het God nie die vorm van die huwelikseremonie beveel nie, wat verskillend georganiseer was onder die volke van die aarde. Hierdie seremonies het in gemeen die karakter van vreugde en viering wat met die families en vriende van die eggenote gedeel word. God se gedagtes oor die huwelik word later in die "Nuwe Verbond" geopenbaar deur die seremonie van die doop wat deur Jesus Christus verorden is. Ek herinner u daaraan dat die doop slegs betrekking het op mense van 'n ouderdom om 'n ernstige keuse te maak wat hul ewige toekoms verbind. In hulle toestand as volwassenes of ouer adolessente sluit die gedooptes 'n ewige verbond met God; 'n alliansie, 'n huwelik. Hulle betree individueel 'n gemeenskap van die uitverkorenes wat die Gees " **die Bruid** " noem in Openb. 19:7-8: " *Laat ons bly wees en ons verheug en Hom heerlikheid gee, want die bruilof van die Lam het gekom, en sy vrou het haar gereed gemaak; en aan haar is gegee om bekleed te wees met rein en wit fyn linne. Want die fyn linne is die regverdige daad van die heiliges.* " Dwarsdeur die Bybel kan ons in God die vereiste van " **getrouheid** " vind; Hierdie noodsaaklikheid word selfs in die Apokalips voortdurend herinner. In Openb. 2:10: " *Moenie vrees vir wat julle sal ly nie. Kyk, die duiwel sal sommige van julle in die gevangenis werp, sodat julle op die proef gestel kan word; en julle sal tien dae lank verdrukking hê. Wees getrou tot die dood toe, en Ek sal julle die kroon van die lewe gee.* " in Openb. 2:19: " *Ek ken jou werke en liefde en geloof en diens en lydsaamheid, en dat jou laaste werke meer is as die eerste werke* "; in Openb. 3:14: " *En skryf aan die engel van die gemeente van Laodisea: Dít sê die Amen, die getroue en waaragtige Getuie, die begin van die skepping van God.* " In hierdie derde vermelding stel Jesus Homself voor as " **getroue en waaragtige getuie** ". Hy assosieer dus " **trouheid** " aan die **waarheid** " wat in die laaste era die briljante aspek aanneem van 'n groot lig wat kom om die intelligensie van die laaste uitverkorenes te verlig; trouens, die profesieë word perfek verstaan en God se groot reddingsplan word ten volle verlig. Hierdie woorde " **trouheid** " en **waarheid** " vorm die voorwaarde vir die handhawing van die ewige verbond wat met God in Jesus Christus gesluit is. Die wederkoms van Jesus word vergelyk met die " **wederkoms van die Bruidegom** " in " *die gelykenis van die tien maagde* ". Wat vra die " *Bruidegom* " van sy *Bruid* "? Sy " **trouheid** " in die " **waarheid** ". Hierdie versoek legitimeer die toepassing daarvan in die huwelike van mense. So groots en plegtig as wat hulle mag wees, is aardse huwelikseremonies misleidend en in die meeste gevalle tot mislukking gedoem, want God is nie die organiseerder van die ontmoeting van die eggenote nie. En die oorsaak van hierdie mislukkings sal meestal " **ontrouheid** "

en **leuens** " wees, die twee vrugte van die duiwel wat skepsels oorheers wat nie deur God in Jesus Christus beskerm word nie.

Kortliks, " **trouheid** " kan 'n paartjie se verbintenis suksesvol maak, maar slegs " **trouheid** " in die " **waarheid** " van Christus laat 'n verbintenis met God toe, vir die ewige lewe. Maar hoe kan 'n mensdom wat oorweldig word deur die gees van rebellie en selfsug sensitief word vir die plig om lief te hê en " **trouheid** " in " **waarheid** " te beoefen? Gesamentlik is dit reeds te laat, maar individueel bly dit moontlik, word dit gehoop en verwag tot die einde van genade, deur God in Jesus Christus.

In die geval dat een van die eggenote in die man en vrou-paar nie goddelike heiligmaking verkry nie, vir die een wat geheilig word, neem getrouheid aan God voorkeur. Hierdie prioriteit het slegs betrekking op die godsdienstige aspek en die vorm wat God vir die konkrete praktyk daarvan vereis. Ook kan die stryd van goed teen kwaad en kwaad teen goed lei tot vervolging wat binne ongelukkige of gebroke paartjies ervaar word. Dit is hierdie tipe geval wat Jesus Christus daartoe lei om te verklaar wat sal gebeur wanneer Hy terugkeer om sy uitverkorenes te neem, in Lukas 17:34: “ *Ek sê vir julle, in daardie nag sal twee mense in een bed wees; die een sal aangeneem en die ander agtergelaat word* ”. “ *Daardie nag* ,” die geldigheid van geloof sal die verskil maak. Maar hierdie voorbeeld bewys dat God nie gekant is teen 'n gemeenskaplike lewe waar die opvatting van geloof nie eenparig gedeel word nie; Dit is des te meer so aangesien die paartjie meestal verenig het voor die ware godsdienstige bekering van die man of vrou. Aan die ander kant, as 'n algemene reël, nooit God sy getroue uitverkorenes uit om vrede te soek en te vlug van konfliktsituasies en in hierdie geval is 'n goeie skeiding wat deur beide eggenote aanvaar word, baie beter as 'n slegte verbintenis. Maar die voorbeeld wat Jesus gegee het, sê ook vir ons dat die geheiligde eggenoot die status wat God hom gegee het, wou respekteer en eer; of dit manlik of vroulik is. Hierdie respek vir die status wat God van die skepping van die wêreld af vir man, vrou en diere gevestig het, is 'n vrug van ware geloof dat God goedkeur, seën en heilig. In die mate wat dit deur God verorden is, kan ongelykheid slegs deur sy ware uitverkorenes aanvaar word. Want trouens, die enigste gelykheid wat God aan man en vrou gee, is juis die plig om ongelykheid te aanvaar; wat sy ware uitverkorenes, manne of vroue, betref wat Hy kan red, omdat hulle hulself waardig daarvoor toon en dit is 'n konkrete teken van ware geloof en ware godsdiens. Was Jesus nie 'n slagoffer van meer as net ongelykheid nie? Diegene wat hom volg, moet ook instem om “hul kruis” te dra.

Dit is egter goed om te weet dat God ongelykheid op sy uitverkorenes slegs tydens hulle verblyf op die aarde van sonde oplê. Want Jesus het dit konkreet in sy werke en sy gedrag op aarde gedemonstreer; vir ewig, volgens die wet van die hemel, sal die grootste homself die dienaar van almal maak.

Europa en die nuwe “Attila”

"Waar my perd gaan, groei die gras nie terug nie"; so was die leuse van hierdie leier van die Hunne wat gekom het om ontroue Christelike Romeinse

Europa te tref, soos die "eerste basuin" in Openb. 8:7: "Die eerste het die basuin geblaas. En daar was hael en vuur gemeng met bloed, en dit is op die aarde gegooi; en 'n derde van die aarde is verbrand, en 'n derde van die bome is verbrand, en al die groen gras is verbrand." Tussen 375 en 538 het ander barbaarse leiers aanvalle teen die provinsies van die Romeinse Ryk in hedendaagse Wes-Europa geloods. Maar wat die "seuns en dogters van God" interesseer, is dat slegs "Attila" die naam "plaag van God" ontvang het. Hy het self bevestig dat hy hierdie aanvalle op God se bevel geloods het; wat die "eerste basuin" bevestig en waarmaak. En ek onthou dat die aksie van hierdie "plaag van God" bedoel was om die verlating van die ware Joodse Sabbat te straf; verlating wat deur die Romeinse Keiser Konstantyn I ^{sedert} 7 Maart 321 beveel is. Hierdie datum, met afnemende getalle, blyk die begin van die vloek van "sonde" **te merk**. "waarvan die gevolge sal voortduur tot die einde van die wêreld wat gekenmerk sal word deur die glorieryke wederkoms van Jesus Christus in die lente van 2030."

Sedert 24 Februarie 2022 kom 'n nuwe "Attila" om die werking van die eerste van die naam te hernu, om die werking van die "sesde basuin" van Apo. 9:11 tot 21 te volbring; dit, om dieselfde rede as die vorige een. En die optrede daarvan moet des te groter wees omdat dit kom om, vir God, die godsdienstige onverskilligheid te straf wat getoon word vir die vier tussentydse "trompette", dit wil sê vier vloeke wat as waarskuwings uitgedeel word, gesimboliseer deur die woord "trompet". Die skuld van "sonde" het vererger; dit, ten spyte van die sending van die Protestantse Hervorming en die Adventistiese geloofsbeproevinge in 1843, 1844 en 1994. Betwis en teengeveg, is die lig wat deur God gegee is, nie ontvang nie en die woorde van Johannes 1:5 word hernu: "Die lig skyn in die duisternis, en die duisternis het dit nie oorweldig nie." Die regverdige toorn van God is dus aangewakker deur diegene wat beweer dat hulle sy volgelinge is; soos in die ou verbond. Sewendedag-Adventisme, die laaste institusionele vorm van sy Uitverkorene, het by die kamp van die skuldiges aangesluit deur in 1994 deur Jesus Christus uitgebraak te word. Met die kamp van die skuldiges so volledig, het God op 24 Februarie 2022 die strafsending van die nuwe "Attila" van stapel gestuur. En te oordeel aan die beelde wat deur die media vrygestel is, pas die leuse van die eerste Attila hom perfek. Maar Westerlinge stel hulself valslik gerus deur te dink dat die tragedie slegs Oekraïne raak, wat geleidelik vernietig en verwoes word. Hulle ignoreer wat Jesus aan sy enigste ware dienaars in sy Bybelse profesieë geopenbaar het: dit is hulle, die Westerlinge, wat die primêre teiken van hierdie goddelike vernietigende toorn is. Die skuld wat betaal moet word, is swaar: eerstens, die verwerping van die Sabbat wat deur God geheilig is van die grondlegging van die wêreld af en aan die Hebreërs herinner is deur die teks van die 4de ^{van} die 10 soewereine gebooe; dan, die hardkoppigheid in die ondersteuning van die pouslike Rooms-Katolieke godsdiens en die praktyk van sy heidense oorsprong op Sondag; nadat hulle "hierdie kamele ingesluk" het, "sluk hulle weer" die muggies in, dit wil sê, hulle neem geen rekening met al die sanitêre en dieetkundige verordeninge nie, wat egter sekondêr in die goddelike leer is. So wie is hierdie nuwe "Attila"? Dit is Rusland, en hierdie keer maak dit nie saak wie die leier daarvan is nie, of hy nou

die huidige president aan bewind vir 23 jaar, Vladimir Poetin, of 'n opvolger is nie, want die goddelike sending moet en sal presies volbring word soos God dit wil hê en dit bekend gemaak het. Sy kom om die sending van die “ *koning van die noorde* ” van Daniël 11:40 tot 45 te volbring, soos bevestig in “ *Gog* ” in Eseg. 38. Dit moet Wes-Europa binneval en vernietig voordat dit self deur Amerikaanse kernaanvalle vernietig word.

My land, Frankryk, het onstuimige betrekkinge met hierdie Rusland gehad. Na die nederlaag van Napoleon I ⁱⁿ 1812 het die Russe Parys in 1814 binnegeval en dit was uit hierdie verblyf in hierdie Franse hoofstad dat die woord "bistrot", wat "vinnig" in Russies beteken, aangeneem is om tavernes aan te dui wat hul klante vinnig wou bedien. Oorspronklik is hierdie woord "bistro" bestel deur die Russe wat die eiendom van Parysenaars geplunder het. Die Russe het die Franse kultuur en die verfyning daarvan baie waardeer, en dit is aan hierdie waardering en bewondering dat die stad Parys sy voortbestaan te danke het. Frankryk kon dus voortgaan om die wêreld te verlei en te beïnvloed deur middel van sy outeurs, wie se geskrifte in baie tale gelees is. Hulle het Frankryk se reputasie gemaak: die eerste land van vryheid van die monargie, die Rooms-Katolieke godsdiens en die hemelse gesag van God.

Onder die 4de ^{en} 5de Republieke was die verhoudings tussen Frankryk en Rusland amptelik hoflik en goed; beide lande wat die moorddadige mag van Nazi-Duitsland gely het. Maar die prys wat betaal is, was baie anders, dié van Rusland was enorm, aansienlik, miljoene burgerlike en militêre siele wat deur die Duitse offensief dood is. Ook in 1945 was Rusland se wraak verskriklik en Berlyn is heeltemal vernietig, soos "Mariupol" in Oekraïne in 2022. Dit is seker dat God nie teleurgesteld sal wees deur Russiese optrede nie. Dit sal die trotse "Europa" wat dit nooit ophou irriteer, verwoes en blootlê. Oor 'n maand sal dit die herdenking wees van hierdie " *sesde trompet* " wat sedert 24 Februarie 2022 sy voorbereidende fase betree het. Want die vuurwerkkundiges weet dit goed; om 'n bom te laat ontplof, moet jy 'n **lont aansteek** ; Dit is die rol van die oorlog in Oekraïne. In onlangse dae het ons gesien hoe Pole die Duitse besluit om magtiging te verkry om Duitse "Luiperd"-tenks aan Oekraïne te lewer, aan die kant steek. En ons kan reeds die lokval sien wat die NAVO-alliansie is. Elke lid vrees om geïsoleerd te word, oortuig dat hul alliansie hulle beskerm, en die land wat die besluit afdwing, is Amerika, wie se steun fundamenteel is vir Duitsland. Alles werk soos 'n konstruksiespeletjie waarvan die saamgestelde stukke onderling van mekaar afhanklik is; die hele ding hang af van die Amerikaanse besluit. Dit is hoekom die strydende Oekraïne, 'n huursoldaat van die VSA, in die nuus alle Westerlinge in 'n oorlog teen Rusland, die potensiële permanente vyand van Amerika sedert 1945, intrek. Laasgenoemde vervul dus die wens van Generaal "Patton" wat die Russe gehaat het en hulle sedert 1945, die jaar van sy amptelike, toevallige dood, wou beveg.

Jean de la Fontaine het die fabel van die padda wat so groot soos die os wou word, nagelaat: dit het barsend gesterf; Europa sal dieselfde doen. Omdat Europa oorspronklik uit slegs ses lande bestaan het, en van toetreding tot toetreding sluit dit nou 27 lande of nasies in. Engeland het nou Europa verlaat en sy volledige onafhanklikheid herwin, maar voor sy vertrek het dit ten volle

voordeel getrek uit die bevoorregte maatreëls wat deur die Europese leierskap aan hom toegestaan is. Sy insulariteit, sy geldeenheid wat nasionaal bly, sy oosterse handelsposte wat in Indië en Hongkong gevestig is, het sy handel en sy verryking bevoordeel. Terselfdertyd het Frankryk, wat sy kolonies verloor het, sy werk na Roemenië, in Europa en toe na die Volksrepubliek van China verskuif. Gevolglik skep dit nie meer genoeg welvaart nie en neem af. Duitsland benut die VSA se gewapende skild en lei Europa as die rykste land. Dit het dus die koste van die anneksasie van Oos-Duitsland, wat van 1945 tot 1989 onder Russiese besetting gebly het, gesluk. Tot dan toe het Europa hoofsaaklik bestaan uit lande wat die gebied van die tien westerse koninkryke of "*tien horings*" verteenwoordig het, wat sedert Dan. geprofeteer is. 7:7: "*Daarna het ek in die naggestigte gesien, en kyk, daar was 'n vierde dier, vreeslik en vreeslik en buitengewoon sterk; dit het groot ystertande gehad; dit het geëet, stukkend gebreek en wat oorgebly het, onder sy pote vertrap; dit was anders as al die diere wat voor hom gekom het, en dit het tien horings gehad* ." Die aksies wat in hierdie vers beskryf word, het hoofsaaklik betrekking op dié wat aan die Romeinse Ryk toegeskryf word. Maar die geskiedenis bevestig dat hierdie Europese mag oor tyd, na die Romeinse Ryk, voortgeduur het deur die geestelike ryk van die Romeinse pouslike regime wat in 538 op die setel van Rome gevestig is. Die Franse Rewolusie het, vir God, gekom om 'n einde te maak aan hierdie despotiese heerskappye van die monargie en van die papisme in 1798, dit wil sê, die einde van die 1260 dae-jare wat in Dan. geprofeteer is. 7:25: "*Hy sal woorde spreek teen die Allerhoogste en die heiliges van die Allerhoogste verdruk en probeer om tye en wet te verander; en die heiliges sal in sy hand oorgegee word vir 'n tyd en tye en 'n halwe tyd* ." In hierdie vers word die 1260 dae in die vorm aangebied: een jaar, twee jaar en 'n halwe jaar, d.w.s. 360 dae + 720 dae + 180 dae = 1260 dae van werklike jare. Nadat hulle Oos-Duitsland verwelkom het, het Pole, bevry deur Rusland, aan die deur van Europa geklop, wat dit toe, tot sy toekomstige ongeluk, hartlik verwelkom het. Want deur die Verenigde Europa toe te tree, het Pole sy haat teenoor Rusland daarin gebring; 'n haat wat boonop goed geregverdig was, want na groot slagtings tydens die Tweede Wêreldoorlog is dit verskriklik uitgebuit deur die besetting van Rusland, en sy rykdom, sy vee, al sy produksies is gekonfiskeer en onder die Russiese Sowjet-nasies versprei.

Daar moet gesê word dat hierdie vloek nie onverdiend was nie, want in hierdie katoliese land is die Adventisteboodschap wreed vervolgt tussen 1919 en 1939. Adventiste-gelowiges is doodgemaak, aangesien die Poolse Katolieke regime geen godsdienstige kompetisie aanvaar het nie. Hier vind ons 'n goeie rede waarom Pole 'n lokval vir die vloek van alle ander Christelike nasies kan word tot die wederkoms van Jesus Christus. En die lokval werk des te beter omdat Pole die Katolieke Christendom aan Pous Johannes Paulus II, die groot verleier van volke, gegee het.

Vir die Europese lande van oorsprong het elke nuwe ontvangs gelei tot die toekenning van nuwe finansiële hulp aan die armer inkomende lande. Subsidies wat aan hierdie nuwe lede betaal is, is deur die ou lede van hierdie "padda"-Europa gefinansier. Die oues het armer geword en die nuwe aankomelinge het ryker geword. En in hierdie situasie het slegs die rykste en gierigste van hierdie

Europese nasies voordeel getrek uit hierdie Europese uitbreiding deur hul produksie te verskuif na lande waar arbeid die goedkoopste was; reeds binne Europa en dan buite na die Ooste en China; en Duitsland was die eerste wat die geleentheid wat deur Europese dirigisme gebied is, wou benut: die Europese kommissie wat in Brussel gestig is.

Dit is opmerklik dat Amerika agter China se toetrede tot die WHO, die Wêreldhandelsorganisasie, was. Dit het dus sy verryking bevoordeel, tot nadeel van homself en dié van Europa en sy NAVO-bondgenote, wat almal die hoofindustriële produksie van hul nasies daarheen verskuif het. Soveel so dat dit vandag as die grootste bedreiging vir die Westerse kamp voorkom met sy kernbomme, missiele, vuurpyle, satelliete, oorlogstenks, hommeltuie, en bowenal **sy bevolking van een miljard vierhonderd miljoen inwoners**. Dit kan die VSA dus des te meer bekommer, aangesien dit nie sy plan verberg om die eiland Formosa terug te verower nie, wat Taiwan, 'n vriend van die VSA, geword het. Die vloek van God wat die Westerse kamp tref, blyk dus duidelik, aangesien die toekomstige slagoffers self die magsoorname deur hul toekomstige vyande, Russies en Chinees, maar ook Moslems, Arabiere, Turke, Iraniërs, Pakistani's, ens., gefinansier het.

Tussen 1945 en 1990 was Rooms-Katolieke Pole onder die bewind van die ateïstiese Sowjet-Rusland. Pole is bevry toe 'n pous dit in die Stoel van Rome verteenwoordig het: Karol Wojtyla of Johannes Paulus II. Die Katolieke geloof het dus gewildheid en nasionale steun verwerf, en gevolglik het haat teenoor die Russies-Ortodokse godsdiens as gevolg van voormalige kolonisasie toegeneem. Die wurm het in die vrug, of soos Jesus eens gesê het, "*die suurdeeg*" van haat teenoor die Russe het in *die Europese "deeg"* ingegaan, en bietjie vir bietjie, deur die onafhanklikheid van Oekraïne aan te moedig, het die nasies wat uit die Ooste gekom het, daarin geslaag om al die Europese nasies met haat teen Rusland te vul. Omdat God se hoogste wapen godsdiens is. Dit is die beste manier vir hom om mense wat hom nie gehoorsaam nie, teen mekaar op te stel, totdat hulle mekaar deur oorlog doodmaak.

In Frankryk, op TV-nuusprogramme, hoor ek patetiese uitruilings waar diegene wat praat wil glo in die moontlikheid om Rusland te verslaan. Ons is nie meer in realisme nie, maar in die sogenaamde Coué-metode wat wil hê dat dit wat herhaal word, in werklikheid omskep moet word. Voor alle oorloë, en te alle tye, spreek mense hul hoop uit voordat hulle met die harde werklikheid gekonfronteer word. Dit is steeds die geval voor hierdie laaste verskriklike Wêreldoorlog. En met die voorsiening van swaar tenks, verskyn die bewyse van die spiraal en die helse eskalasie al hoe duideliker. Die hardkoppigste word gerusgestel deur die feit dat Rusland nog nie op 'n oorlogagtige wyse teen die Weste gereageer het nie. Maar hierdie dwase mense vergeet dat die rooi lyn oorgesteek is en Rusland is nie verplig om sy vyande daarvan te vertel nie. Alles sal mettertyd gebeur, Rusland, reeds beset met Oekraïne, probeer nie teen Westerse troepe veg nie. Dit sal dit eers doen nadat dit die Oekraïne-probleem op sy eie manier opgelos het. Ek merk ook in hierdie verslae op dat wanneer die kommentators die stellings van die Russe ontleed, hulle nie bevraagteken of wat gesê word **waar of vals is nie**. Tog is dit die enigste ding wat in 'n toespraak onthou moet word. Joernaliste getuig dus

teen hulself van 'n noodsaaklike gebrek aan onpartydigheid; Hulle is bevooroordeel en het kant gekies met Oekraïne teen Rusland en die luisteraars en kykers wat na hulle luister, is slagoffers van hul propaganda. Omdat hulle almal deur die toorn van God geteiken word, lei hierdie algemene blindheid hulle daartoe om die eskalاسie van oorlog te bevoordeel wat hulle sal vernietig. Rusland is nie geregverdig in sy aggressie teen vrye en onafhanklike Oekraïne nie, maar vandat die aarde mans en vroue gebaar het, lê die sterkste sy wet op die swakstes af. En in die Westerse wêreld, afgesny van God, het ons begin droom van 'n definitief gevestigde orde, bestem om deur al die volke van die aarde erken te word. Maar tussen droom en werklikheid is daar 'n afgrond. So sal die vernietigende projek wat God sy "**sesde basuin**" noem, ten volle volbring word, waardeur Hy 'n einde maak aan die "**tyd van die nasies**"; en daarna sal die "**sewende basuin**" **die laaste** "oorlewende" rebelle vernietig deur die terugkeer in heerlikheid van ons goddelike Here en Meester, Jesus Christus alias Migael, in die lente van 2030, dit wil sê 2000 jaar - 14 dae na sy kruisiging tydens Pasma in die jaar 30.

So, met hierdie laaste twee "**trompette**" kom twee "**Attilas**" waaragter "die gras nie weer sal groei nie". Die eerste is aards; die tweede is hemels en goddelik. Met die eerste een sal die vernietiging deur kernbomme uitgevoer word, en in hierdie verband moet ek verduidelik dat ek steeds nie Adventisties is nie, reeds in my lesing van Openbaring 13:13, het die Gees van God my laat verstaan dat die akteur van die aangehaalde aksies die Amerika van die VSA was: "*Sy het groot wonders verrig en selfs vuur uit die hemel op die aarde laat neerdaal voor die oë van die mense.*" Hierdie "*vuur uit die hemel*" is teen Japan gebruik op die twee stede Hiroshima en Nagasaki en dit het die Verenigde State oorwinning en landoorheersing gegee. Maar hierdie oorheersing kon nie volledig wees nie as gevolg van die permanente politieke en ekonomiese opposisie van Rusland. So hierdie probleem sal opgelos word wanneer die VSA Russiese grondgebied vernietig. Maar ongelukkig vir Wes-Europa, sal hierdie besluit deur die Amerikaners geneem word voor of nadat die Russe Europa en sy hoofstede verwoes en vernietig het, insluitend in die besonder Parys, wat God as die primêre teiken van sy toorn aangewys het as die eerste ateïstiese nasie in die menslike geskiedenis, nadat hulle die primêre militêre ondersteuner van sy vyand, die pouslike Rooms-Katolieke godsdiens, was. Hierdie les verskyn in Openb. 11:7 waar God Parys aanwys onder die simboliese name van "**Sodom en Egipte**", dit wil sê die tipiese beeld van **die seksuele gruwel** wat God gestraf het met "*vuur uit die hemel*" in die tyd van Abraham en dié van **sonde**: "*En hulle dooie liggame sal lê op die straat van die groot stad wat geestelik **Sodom en Egipte** genoem word, waar ook onse Here gekruisig is.*"

Dit bly vir my oor om aan u te verduidelik hoe die huidige reaksies van Wes-Europese lande geleidelik voorberei is. Die eerste twee Wêreldoorloë het reeds nasionalistiese oorsake en begeertes vir uitbreiding van die kant van die opeenvolgende dominators gehad, vir die eerste oorlog van 1914-1918, die Duitse keiser Wilhelm II en vir die tweede, die Duitse kanselier Adolf Hitler. Na hierdie tweede oorlog het die steeds onafhanklike Europese nasies hul visier op die hele wêreld gerig gehad en die leiers was bewus van en het die verskille en menings

van elke volk, van elke etniese groep wat op aarde verteenwoordig is, gerespekteer. Toe het die Amerikaanse oorwinnaar die NAVO-pakt georganiseer en die beskerming daarvan aan lidlande gebied op voorwaarde dat hulle instem om die handelswette en kulturele beginsels daarvan na te kom. Deur hierdie beskerming te betree, het die lidlande 'n beskermde borrel betree en die reg op totale onafhanklikheid van die ander lande wat die aarde bevolk, uit die oog verloor. Jaar na jaar het NAVO se gesag homself laat geld en homself selfs die reg gegee om in te gryp in lande wat nie lede van sy pakt is nie. So, deur die rol van regsteller van onregte te speel, as die wêreld se polisieman, het hierdie NAVO ingegryp om "konflikte op te los", maar in werklikheid om sy gesag af te dwing. Sodat NAVO die outoritêre oorheersing van die antieke republikeinse Rome hersaamgestel het, wat sy gewapende legioene gestuur het om agtereenvolgens in te gryp na sy "**suide**" deur Kartago te beveg, dan na sy "**ooste**" deur Griekeland te koloniseer, en deur Palestina te koloniseer "**die mooiste van die lande**" volgens die lering wat in Dan. 8:9 geprofeteer is: "*Uit een van hulle het 'n klein horinkie gekom, wat baie groot geword het na die suide, na die ooste en na die mooiste van die lande*". Vandag verstaan NAVO-lidlande nie dat Rusland en baie ander volke en nasies van die aarde nie die kultuur en gesag van hierdie Westerse NAVO aanvaar nie. Net so min as wat die Romeine ingestem het om die reg op onafhanklikheid van die volke wat hulle verower het, insluitend die Galliërs en Engeland, te erken. 'n Tweede lokval is deur God voor die ontroue Christelike volke gestel deur middel van die konstruksie van die Europese alliansie. Ons is hom verskuldig die oplegging van 'n enkele denkwys, geformateer volgens die model wat deur die VSA goedgekeur is. En Duitsland se huidige behoefte aan die ooreenkoms en die VSA se verbintenis om sy eie Leopard-tenks aan Oekraïne te verskaf, is die beste bewys hiervan. Die VSA het daarin geslaag om Europese lande in slaafse vasalle te omskep, gehoorsaam aan sy wil. Wat reeds die dreigende vervulling van hul rol as "*dier wat uit die aarde opkom*," volgens Openb. 13:11 bevestig: "*En ek het 'n ander dier uit die aarde sien opkom, en hy het twee horings gehad soos 'n lam, en hy het gepraat soos 'n draak*". Hierdie dier," beliggaam deur die Amerikaanse afvallige Protestantisme, wat die vervolger van sy teenstanders geword het, beplan om die "*eerste dier wat uit die see opkom*" na te boots;" Ons kan dus hierdie teks aan hom toeskryf wat in vers 4 die gedagte van sy verdedigers uitdruk: "*En hulle het die draak aanbid, omdat hy aan die dier mag gegee het; hulle het die dier aanbid en gesê: Wie is soos die dier? Wie kan teen hom oorlog voer?*" » Aangepas vir ons huidige situasie, word hierdie vers: "**Wie is hierdie Rusland wat dit waag om teen die dier te veg?**" Voordat Rusland, Irak, Serwië en Libië die prys betaal het vir die teenkanting van die NAVO-"*beest*" wat deur die VSA gebou is. Hierdie keer is dit die beurt van NAVO-lede om te betaal vir die misbruik van gesag deur hul sogenaamde "demokratiese" regime. God het hierdie taak aan Rusland toevertrou, wat vry en onafhanklik gebly het... en baie magtig, in getalle en in kernwapens, om hierdie rol van die laaste menslike "Attila" op aarde te speel.

Terwyl hy vir die ergste wag, bring die jong president van Oekraïne, Volodymyr Zelensky, hoewel Joods, hierdie boodskap wat deur Jesus Christus uitgespreek is, perfek in die praktyk: "*Vra, en vir julle sal gegee word*." Hy het

dus 'n wonderbaarlike vangs gemaak en van die Westerse kamp finansies, gevegsuniforms, ammunisie, militêre opleiding, missiele, kanonne verkry, sedert 6 Februarie, belofte van aflewering van swaar tenks en vandag eis hy vliegtuie, binnekort bote, en hoekom nie atoombomme nie?

Beide kante vergelyk die konflik in Oekraïne met die Tweede Wêreldoorlog. In die Russiese kamp laat die aankoms van Duitse "Luiperd"-tenks die herinnering aan die inval van die "Panzers" met die Nazi-Duitse kruis herleef, en in die Europese kamp word die Russiese aggressie teen die Oekraïne vergelyk met die opeenvolgende aggressies wat deur Adolf Hitler beveel is. Dit is waar dat hulle baie dinge in gemeen het, eerstens en bowenal die feit dat hulle albei onbewus optree dat hulle deur God gebruik word om Westerse Christelike ongeloof te straf. Dan, in beide gevalle, dié van die Sudetenland, van Pole en in ons dae dié van Oekraïne, word verlore lande opgeëis en moet dit teruggeëis word. Maar die twee leiers se aard is baie verskillend en teenstrydig; Soveel as wat Hitler kwaad was en geskree het, is Poetin kalm en bedagsaam, vasberade en geduldig. Daarom kan die toewyding aan oorlog nie net toegeskryf word aan die man wat optree nie. Bo hulle staan God, en dit is slegs 'n goddelike werk wat hulle met hul opponerende karakters volbring. Ons vind bewys hiervan in hierdie teks uit Esegël 38:4 waar God vir die leier van Rusland sê: “ ***Ek sal jou wegsleep en 'n hoek aan jou kakebeen sit ; Ek sal jou uitbring , jy en jou hele leer, perde en ruiters, almal pragtig geklee, 'n groot troep wat skild en klein skild dra, almal met swaarde; "*** Die konteks van hierdie aksie word gedefinieer deur die terugkeer van die Jode na die land van Israel volgens vers 8: " ***Ná baie dae sal jy aan hulle hoof wees; mettertyd sal jy teen die land optrek waarvan die inwoners, wat van die swaard ontvlug het, uit baie volke op die berge van Israel versamel sal wees. lank verlate ; teruggetrek uit die midde van die volke, sal hulle almal veilig wees in hul huise . »***

Die Jode en die Koms van die Messias

Dit is nuttig en baie interessant om die interpretasie te verstaan wat die Jode aan hul lesing van Daniël 11 kon gee, gedurende die ou verbond. Want in die tyd van Daniël het die Jode reeds op die koms van die Messias gewag en vir hulle was hierdie koms uniek en definitief. Dit was inderdaad nodig vir Jesus om homself te laat kruisig sodat die kennis van sy wederkoms vir sy glorieryke wederkoms deur Homself aan sy Christen-dienaars geopenbaar kon word. Ons sal sien dat God hierdie dubbele koms goed verberg het.

Die progressie van Daniël hoofstuk 11 lei ons na vers 21 oor die heerskappy van die Griekse Seleukiede koning Antiochus IV Epifanes. Na aanleiding van die teks, in vers 30, roep die profesie die strawwe vervolging op wat hy die Joodse volk in -168 toegedien het: " *Skepe van Kittim sal teen hom kom; mismoedig sal hy omdraai. Dan, woedend teen die heilige verbond, sal hy nie onaktief bly nie; wanneer hy terugkeer, sal hy kyk na diegene wat die heilige verbond verlaat het. Troepe sal op sy bevel verskyn; hulle sal die heiligdom, die vesting, ontheilig en die voortdurende offer laat ophou en die gruwel wat*

verwoesting veroorsaak, oprig. " Deur die goddelike subtiliteite te ignoreer wat die pouslike opvolging na die oproeping van hierdie koning plaas, het die Jode van die tyd die "opstanding van Michael" aan die einde van die hoofstuk geïnterpreteer as die aankondiging van die een en enigste koms van die Messias wat die Skrif aan hulle aangekondig het. En ek herinner u daaraan dat niemand voor my deur die Gees van God verlig is om die subtiliteit van die profetiese montage te verstaan wat gebaseer is op die parallel van die leringe van hoofstukke 2, 7 en 8 van die boek Daniël nie. Die skilderye wat ek geskep het, maak hierdie eksklusiewe Bybelse interpretasie duidelik. Aangesien hierdie dinge na 1980 volbring is, is dit verstaanbaar dat die Jode aanvanklik nie van die bestaan van hierdie subtiliteite kon geweet het nie. Dit is des te meer so omdat, volgens die woorde van God wat deur die engel Gabriël aan Daniël gerig is, die begrip van sy boek bewaar en gereserveer is vir die tyd van die einde volgens Dan. 12:9: “ *En hy het gesê: Gaan heen, Daniël, want hierdie woorde is verborge en verseël tot die tyd van die einde toe.* ” En om hierdie keuse van God te bevestig, is die boek Daniël geklassifiseer en in die Bybel van die Hebreërs, die Tora, geplaas saam met die historiese boeke, terwyl die inhoud daarvan verdien het om by die profetiese boeke soos Jesaja, Jeremia, ens. aangesluit te word. Dit was nodig vir Jesus self om die naam van Daniël te noem deur hom "profeet" te noem, sodat hierdie boek sy plek vind saam met dié van die ander profete van die Bybelse geskiedenis, en dit slegs in die Christelike weergawes van die Bybel. Want inderdaad, Jesus het in Matt. 24:15: “ *Wanneer julle dan die gruwel van die verwoesting, waarvan gesprek is deur die profeet Daniël, sien staan in die heiligdom – laat hy wat lees, oplet! -* » Ek het geleer hoe presies en openbarend die keuse van woorde en uitdrukkings is wat in die Bybel gebruik word. En in hierdie woorde wat deur Jesus Christus gesprek is, merk ek die uitdrukking “ *laat die leser aandag gee!* ” » ; en hierdie woorde word herhaal in Openb. 1:3: “ *Geseënd is hy wat die woorde van die profesie lees en die wat dit hoor en bewaar wat daarin geskrywe is! Want die tyd is naby.* » Dit is duidelik dat Jesus se woorde verder as sy hedendaagse apostels en dissipels gerig was, op my profetiese bediening wat vir die eindtye beplan is. En ten tyde van die voltooiing van hierdie bediening het Jesus hierdie “saligspreking” aan my opgedra: “Geseënd is hy wat lees.” En ek kan getuig van die geluk wat Hy my gee deur my toe te laat om al die subtiliteite te verstaan wat in sy Bybelse profetiese Openbaring versteek is. As gevolg van hierdie lig wat aan my gegee is, is ek “ bly ” om hierdie goddelike boodskap aan te bied en te deel aan “ *diegene wat hoor* ” en sodoende konkreet die leringe van goddelike Bybelse waarheid kan “ *onderhou* ”.

Die boek Daniël het eers belangstelling gewek toe William Miller, die profeet, in 1816 die basis daarin gevind het vir sy profetiese aankondiging dat Jesus Christus in die lente van 1843 en toe in die herfs van 1844 sou terugkeer. Tot hierdie eerste datum, 1816, is hierdie boek agtereenvolgens deur Jode en Christene geïgnoreer. En sedert daardie datum, soos God aan Daniël geprofeteer het, het die kennis van sy lering geleidelik “ *toegeneem* ”. Ons lees in Dan. 12:4: “ *Jy, Daniël, hou die woorde toe en verseël die boek tot die tyd van die einde toe.* ” *Baie sal dit dan lees, en kennis sal toeneem.* » Dit laat ons verstaan dat die Bybelteks ons verskeie “ *eindtye* ” bied om die begrip van die boodskap te verwar.

Die eerste " **eindtyd** " het betrekking op die heerskappy van die vervolgende koning Antiochus IV Epifanes omstreeks 175 v.C., in Dan. 11:27: " *Die twee konings sal kwaad in hulle harte probeer doen, en aan dieselfde tafel sal hulle leuens spreek. Maar dit sal nie slaag nie, want **die einde** sal eers op **die vasgestelde tyd kom** . »* Die tweede " **eindtyd** " lyk steeds hierdie Griekse koning aan te spreek, maar dit roep reeds 'n algemeenheid op wat die Christelike geloof van die Nuwe Verbond raak: vers " *Sommige van die wyse manne sal val, sodat hulle gelouter, gereinig en wit gemaak kan word **tot die tyd van die einde**, want dit sal eers op **die vasgestelde tyd kom** . " "* Deur hierdie dubbele betekenis bevoordeel hierdie vers misleidend die idee van die verlenging van die teiken van die heerskappy van die Griekse koning. Dit sal daartoe lei dat die Jode die opstanding van Michael interpreteer as 'n enkele en unieke koms van die verwagte Messias. 'n Derde " **eindtyd** " teiken die historiese bediening wat deur William Miller, stigter van die "Adventiste"-beweging, tussen 1816 en 1844 uitgevoer is. 'n Derde " **eindtyd** " het betrekking op die tyd van my bediening wat tussen 1980 en 2030 uitgevoer is. Hierdie keer word dit duidelik aangehaal in Dan. 11:40: " **In die tyd van die einde** sal die koning van die Suide teen hom opstoot." *En die koning van die noorde sal teen hom kom soos 'n warrelwind, met strydwaens en ruiters en baie skepe; Dit sal die land binnedring, soos 'n stroom versprei en oorstroom.* "En as bewys van hierdie interpretasie vind ons in vers 42 Egipte in die westelike kamp wat deur die koning van die Russiese noorde getref is: " *Hy sal sy hand oor verskeie lande uitsteek, en die land Egipte sal nie ontkom nie.* " "En die ding het eers in 1979 met hierdie profetiese aankondiging ooreenstemmend geword toe Egipte 'n alliansie met Israel en sy Westerse bondgenote in die VSA by "Camp David" gesluit het. Die profesie het eers in die jaar voor my doop deur die Sewendedag-Adventiste-instelling van Valence-sur-Rhône in Frankryk interpreteerbaar geword."

Die waarhede wat stewig gevestig is in die oorspronklike Bybelse teks, Hebreeus en Grieks, trek 'n groot aantal tradisioneel geërfde leringe in twyfel. Sodat Jesus van die Adventiste-erfenis van 1844 kan sê dat dit geen waarde meer het in sy boodskap wat aan sy Kerk gerig is vir die "Laodicense" era volgens Openb. 3:17 nie: " *Want jy sê: **Ek is ryk en het verrykte goed en het aan niks gebrek nie**; en jy weet nie dat jy ellendig en beklaenswaardig en arm en blind en naak is nie , ...* " As die laaste instelling wat deur Jesus Christus geskep is, in so 'n geestelike toestand is, hoeveel te meer vir die Jode van die Ou Verbond wat Jesus openlik as " *die sinagoge van Satan* " in Openb. 2:9 aandui: " *Ek ken jou verdrukking en armoede (alhoewel jy ryk is) en die godslastering van **die wat sê dat hulle Jode is en dit nie is nie** , maar 'n sinagoge van Satan is* . »; en 3:9: " *Kyk, Ek sal die uit die sinagoge van Satan maak , van **die wat sê dat hulle Jode is en dit nie is nie** , maar lieg; Kyk, Ek sal hulle laat kom en aan jou voete aanbid en weet dat Ek jou liefhet.* "Ek merk terloops op hierdie dubbele verwysing na die getal 9 wat deur die Jode gevrees word vanweë die 9de Av, wat dikwels vir hulle gekenmerk is deur dramatiese gebeure wat katastrofies was vir hul nasie en hul etniese groep."

Hierdie voorlopige besinning stel ons in staat om die geestelike status wat God aan sy antieke of eerste Verbond kon gee, waarin sy hele reddingsprojek

slegs in simboliese vorme aangebied is, beter te verstaan. En in die afwesigheid van verduidelikings rakende die betekenis wat aan hierdie simbole gegee word, het die Jode van die Ou Verbond valslik geglo dat hul godsdienstige rituele bedoel was om voortdurend op aarde beoefen te word. Nou weet ons vandag, en sedert die tyd van die apostels van Jesus Christus, dat hierdie Joodse rites slegs skaduwees was van die werklikheid wat in Hom alleen volbring is: Jesus Christus. Uit hierdie waarneming sal ons hierdie vers wat oor hulle in Jesaja 9:2 handel, beter verstaan: “ **Die volk wat in duisternis wandel**, het 'n groot lig gesien; oor die wat woon in die land van die skaduwee van die dood, het 'n lig geskyn. ” Hierdie vers profeteer die eerste koms van Christus wat verklaar het: “ **Ek is die lig** ” in Johannes 8:12: “Toe het Jesus weer met hulle gespreek en gesê: **Ek is die lig** van die wêreld. Wie My volg, **sal sekerlik nie in die duisternis wandel nie**, maar sal die lig van die lewe hê. ” Hierdie vers bevestig die oorgang “ **van duisternis na lig** ” van sy uitverkorenes; wat volbring word deur die verandering van die goddelike Verbond; die Nuwe wat gebou word op die versoening van die sondes van sy uitverkorenes alleen, sal die ander verlose nie-uitverkorenes, die ongelowiges en die ongelowiges, self met hul “ **dood** ” die “ **loon van die sonde** ” moet betaal in ooreenstemming met hierdie vers van Rom. 6:23: “ **Want die loon van die sonde is die dood** ;” maar die genadegawe van God is die ewige lewe in Christus Jesus, onse Here .

As gevolg van die waarde wat hulle aan diereoffers geheg het, wat vir hom suiwer simbolies was, het God Daniël in Dan laat profeteer. 9:27 die amptelike einde van die offerrites van die Hebreeuse kultus: “ *Hy sal een week lank met baie 'n vaste verbond sluit, en vir die helfte van die week sal hy die slagoffer en die offer laat ophou* ; die verwoester sal die afskuwelikste dinge doen, tot dat vernietiging en wat opgelos is, op die verwoester val. »Die fundamente van die Nuwe Verbondstandaard is dus stewig en amptelik Bybels geskryf en geprofeteer.

Omdat hulle nie die ware reddingsprogram wat God ontwerp het, kon voorstel nie, is die simbool as 'n werklikheid en 'n uiteindelijke doel beskou. Dit moet gesê word dat God dit nie vir hulle maklik gemaak het om sy reddingsplan te verstaan nie, wat Hy sorgvuldig vir hulle verberg het. Redding gebaseer op Christus se vrywillige versoening is jaloers deur God geheim gehou, omdat dit die sleutelement uitgemaak het in die stryd wat Hy teen die duiwel se laer gelei het. Dit lei my daartoe om byvoorbeeld die interpretasie te hersien wat gegee word aan hierdie aanhaling van Jesus aangaande Abraham, in Johannes 8:56: “ *Julle vader Abraham het hom verheug om my dag te sien; hy het dit gesien en was bly.* ” Wat beteken “ *my dag* ” in hierdie vers en wat het Abraham “ *gesien* ” om “ *verheug* ” te wees? Hierdie woord “ *dag* ” wat deur Jesus gekies is, het sy “dag van heerlijkheid” aangewys, dié van sy finale triomf waarin Abraham self opgewek sou word om sy beloning te ontvang: die ewige lewe. Inderdaad, die Here is altyd baie presies in sy woordkeuse. So in Jesaja 61:1-3 word sy optrede vir sy twee komste in hierdie woorde geprofeteer: “ *Die Gees van die Here YaHWéH is op My, omdat YaHWéH My gesalf het om 'n goeie boodskap aan die sagmoediges te verkondig;*” *Hy het My gestuur om die gebrokenes van hart te genees, om vrylating aan die gevangenes te verkondig en vryheid aan die geboeides; om die jaar van die guns van die Here aan te kondig en die dag van die wraak van onse*

God ; om almal wat treur te troos; Om aan die treurendes in Sion te gee, dat aan hulle gegee word sieraad vir as, vreugde-olie vir rou, 'n gewaad van lof vir 'n verslae gees, sodat hulle tereine van geregtigheid genoem kan word, 'n planting van die **HERE** tot verheerliking. "Die struktuur van hierdie drie verse openbaar agtereenvolgens die aksies wat Jesus verrig het vir sy eerste koms, en nadat die woorde " *dag van wraak* " opgeroep is, profeteer die derde vers sy aksies vir sy tweede koms wat sigbaar is vir mense. Hy definieer hierdie " *dag* " as 'n " *dag van* " ... *wraak* " teen sy vyande, vervolgers van sy uitverkorenes. Dan profeteer hy die verheerliking van sy lewendes en opgestane verlostes wat verheerlik word deur hul ontvangs van 'n hemelse liggaam. In die eerste vers kan ons die melding van " **goeie nuus** " sien, wat die betekenis is van die woord Evangelie wat in die Nuwe Verbond aangehaal word om die reddende werk van Jesus Christus aan te dui. Jesus se daad is letterlik en geestelik volbring, want sy genesings het beide fisiese euwel en die sonde geteiken wat die siele van sy uitverkorenes gevange hou. Hy het beide soorte kwale genees, maar 'n hoër waarde gegee aan sy geestelike daad wat, deur van die duiwel en van sonde te verlos, die ewige lewe aan sy uitverkorenes gebring het.

Die vorm van kennis wat God oor tyd aan sy uitverkorenes gegee het, is van min belang. Die rede vir hulle keuse was nog altyd slegs die liefde wat hulle vir hulle Skepper gehad het. Dit was omdat hy die lewende God liefgehad het dat ou Henog getrou saam met hom wou wandel gedurende die 300 jaar van sy aardse lewe. En ná hom Noag, en ná hom Abraham, Elia, Job, Daniël ... en almal wie se name God in sy boek van die lewe geskryf het. Hulle het almal God, sy waarheid, sy wette, sy verordeninge, sy geboorte en sy konsep van geluk, wat slegs verwesenlik kan word in karakters wat na sy beeld gevorm is en in Jesus Christus geopenbaar is, innig liefgehad: selfverloëning, 'n sin vir diens en opoffering, 'n sin vir deelname en aanvaarding van dissipline, beliggaam deur perfekte gehoorsaamheid aan al sy verordeninge.

Die begrip van goddelike waarheid hang nie van die mens af nie, maar slegs van God. Jesus het in Openb. 3:7 gesê: " *En skryf aan die engel van die kerk in Filadelfia: Dít sê die Heilige, die Waaragtige, wat die sleutel van Dawid het, Hy wat oopmaak, en niemand sluit nie ; en Hy sluit, en niemand maak oop nie :* " Hy haal hierdie vers uit Jesaja 22:22 aan: " *En Ek sal die sleutel van die huis van Dawid op sy skouer lê; en Hy sal oopmaak, en niemand sluit nie ; en wanneer dit sluit, sal niemand oopmaak nie .* Agter die beeld van **die "sleutel van Dawid "** lê die beginsel van geestelike intelligensie, wat God na willekeur in sy skepsels sluit of oopmaak. Deur hierdie " **sleutel** " **aan te bied asof dit op die "skouer "** **van die aangekondigde Messias** geplaas is , verwys God ook na die kruis, of die "patibulum", wat Jesus op sy skouer gedra het tot die oomblik toe sy swakheid hom nie meer toegelaat het om dit te doen nie. Hy is toe vervang en Simon van Cirene het haar vir hom na die voet van die berg Golgota gedra waar hy gekruisig is. " **Die sleutel van Dawid** " bring in sy beeld die verlossing wat deur genade verkry is, en die opening van die intelligensie van die ware uitverkorenes wat deur God gekies is, bymekaar. Hierdie " **sleutel** " bied ook "toegang" tot die hemelse koninkryk wat deur God voorberei is vir die uitverkorenes wat Hy sal red. Hulle

sal van die aarde weggeneem word op die dag van sy glorieryke koms, om op daardie dag die ewigheid van die hemelse lewe in te gaan.

Aangesien God slegs sy geestelike lig gee om met sy uitverkorenes te deel, word diegene wat dit met Hom deel goddelik vereer en hierdie voorreg vorm die onnavolgbare, unieke en amptelike " **getuienis van Jesus Christus** ".

Aangesien God slegs twee ou manne, 'n man en 'n vrou, Simeon en Anna, waardig gevind het om die baba Jesus as hulle verlossende Messias te erken, is dit logies dat die res van die Jode, wat deur God as onwaardig van hierdie eer geag is, die Skrif 'n valse interpretasie sou gee. Dus, hierdie bewonderenswaardige en heilige hoofstuk van Jesaja 53, waar God die lydende sending van sy Messias Jesus heel duidelik openbaar, is en bly afgelei deur die Jode wat hulself in die rol plaas van die een wat onregverdig vervolgt en geoffer word. Hul redenasie het sin gemaak. Was hulle nie lede van die een volk wat deur God gekies is om sy Israel onder al die nasies van die aarde te verteenwoordig nie? Hierdie volk het hulself dus as martelare gesien wat geoffer is om versoening te doen vir die sondes van die hele mensdom. Ons kan dan sy moeilikheid verstaan om in die "*Lam van God*" genaamd Jesus die glorieryke en magtige Messias te herken op wie hulle gewag het om hulle te verlos van die oorheersing van die harde en wrede Romeine wat hul nasionale land beset het.

Ek dring aan op die belangrikheid van hierdie ding wat goed verstaan en ontvang moet word. Dit is nie abnormaal dat die geprofeteerde geheimenisse nie deur mense verstaan word nie. Omdat hierdie begrip slegs deur God gegee word aan mense wat Hy self kies om hulle as profeetdienaars te verlig, en ons het in Openb. 1:3 gesien dat sy lig die mensdom binnedring deur 'n enkele man wat die Gees aanwys as " *die een wat lees* ". Dit is vanuit hierdie verligte persoon dat God sy lig sal uitbrei deur dit aan sy ander dorstige dienaars oor te dra wat wag vir die aankoms van die antwoorde wat hulle van Hom wil verkry. Daar is natuurlik 'n beperking op goddelike antwoorde wat slegs gegee word vir dinge wat Hy instem om te openbaar; buite hierdie limiet bewaar God sy geheime. Dit is in Jesaja 29:11 dat die Gees ons laat verstaan dat Hy in profetiese boodskap aan die werkwoord lees die betekenis gee van ontsyfer en duidelik verstaan wat sy wil kodeer op 'n suiwer en streng Bybelse basis, wat my ontsyferde boodskap 'n geseënde erfenis van die Protestantse geloofsouteur van die uitdrukking "Skrif en Skrif alleen" maak. Só sê Jesaja 29:11-14: " *Al die openbaring is vir julle soos die woorde van 'n verseëelde boek, wat 'n mens gee aan 'n man wat weet hoe om te lees en sê: 'Lees dit!' En hy antwoord: Ek kan nie, want dit is verseël; of soos 'n boek wat gegee word aan 'n man wat nie kan lees nie, en sê: Lees dit! En wie antwoord: Ek weet nie hoe om te lees nie.* » God veroordeel dan die valse liefde wat aan Hom getoon is, wat hierdie onvermoë regverdig om sy geopenbaarde geheimenisse te verstaan: " *Die Here het gesê: Wanneer hierdie volk naby My kom, eer hulle My met hul mond en met hul lippe; maar sy hart is ver van My af, en die vrees wat hy vir My het, is slegs 'n voorskrif van menslike oorlewering. Daarom sal Ek hierdie volk nog met tekens en wonders tref, en die wysheid van sy wyse manne sal vergaan, en die verstand van sy verstandige manne sal vergaan.* "

Mag die lewende God daarom deur die Naam van Jesus Christus geprys en verhef word vir sy kosbaarste gawe: sy verstand of goddelike wysheid!

Romeinse verwarring

Rome, weer Rome en altyd Rome! Jy mag dink ek fokus op haar, en ek is, maar om te verstaan wat ek bedoel, kyk na wat God oor haar sê in Openb. 18:23-24: " *Die lig van 'n lamp sal nie in **jou skyn nie** , en die stem van 'n bruidegom en van 'n bruid sal in **jou gehoor word nie** ; want jou handelaars was die grotes van die aarde, en al die nasies is deur jou towery verlei, en die bloed van profete en heiliges en van almal wat op die aarde gedood is, is in **haar gevind.***" » Let eers op die laaste sin van hierdie boodskap: " *en omdat in **haar** die bloed van profete en heiliges gevind is **en van almal wat op die aarde gedood is** .*" En die verstommendste is dat hierdie beskuldiging heeltemal geregverdig is. Verstaan dus dat die Almagtige voor my 'n fiksasie van sy goddelike Gees teen "haar" gemaak het. En ek sal aan jou verduidelik waarom hierdie beskuldiging volkome geregverdig is.

Rome is amptelik in 753 v.C. gestig. Dit was 'n monargie tot 510 v.C. In daardie tyd het 'n rewolusie die monargie omvergewerp om die Republiek te vestig. En hier vind ons 'n gemeenskaplike punt met die geskiedenis van Frankryk wat deur die monargie bestuur is tot 1789 en 1992, die jaar van die proklamasie van die Republiek. Nadat dit agtereenvolgens verskeie tipes regering probeer het, die konsulaat, die diktatorskap, die driemanskap, het dit keiserlik geword ten tyde van die geboorte van Jesus Christus; die eerste keiser was Caesar Augustus van die baie welgestelde Julius-familie, sy oom was die beroemde Julius Caesar wat deur 'n sameswering van republikeinse senatore vermoor is. Hierdie Romeinse keiserlike oorheersing is op alle verslane en verowerde volke afgedwing. Romeinse wette en kultuur is op alle inwoners van die ryk afgedwing. Deur almal 'n wye keuse van godsdienstige aanbidding te gee, het die duiwel wat hierdie Romeinse mag geïnspireer het, die woede van die mense uitgelok teen die godsdienstige groep vroeë Christene wat daarvan beskuldig is dat hulle Rome aan die brand gestee het, terwyl die aanstigter van hierdie aksie niemand anders as die demoniese keiser Nero self was nie. Hier vind ons die eerste vorm van "laster" wat teen die mense van Jesus Christus ingebring word; laster wat God toegeskryf het aan die Jode van "die sinagoge van Satan" wie se jaloesie en goddeloosheid hulle daartoe gelei het om teen die Kerk van Christus te organiseer, leuenagtige beskuldigings wat uiteindelik bitter vrugte afgewerp het vir die dienaars van God in Jesus. Om die mense se woede te vermaak en te paai, het Nero hulle lewend deur wilde diere in sy arena by die Colosseum in bloedige Rome laat eet. Rome het reeds die hoof van die Kerk van God, Jesus Christus, op 3 April 30 gekruisig, en baie ander na hom. En tussen 65 en 68, in Rome self, het die nuwe gemeenskap wat deur heiliges gevorm is, massiewe sterftes aan die hand van die Romeine gely. Let reeds daarop dat hierdie feite die stelling van Jesus in Openb. 18:24 regverdig: " *en omdat in **haar** die bloed van profete en heiliges en van almal wat*

op aarde gedood is, gevind is. " Maar hierdie dinge het slegs betrekking op die optrede van Rome, wat onlangs imperiaal geword het.

Met verloop van tyd het die Romeinse Ryk sy eenheid en mag vanaf 395 verloor. Sedert 313 word die ryk deur Konstantyn I ^{die Grote} regeer . Hy het verkies om in Konstantinopel te woon, die antieke Bisantium wat van die Turke geneem is, wat hy verfraai en vergroot het. In Rome self verdeel die Christelike geloof wat deur die keiser wettig gemaak is, meer as wat dit verenig, want sedert 321 plaas die verwerping van die Sabbat wat deur God geheilig is, deur bevel en keiserlike dekreet, hierdie Christendom in 'n situasie van sonde teen God. Die vrug van die vloek neem dan die vorm van verdeeldheid en teenstand aan. Leerstellige twiste stel die een teen die ander. Die oorgrote meerderheid van die nuwe valse "bekeerde" Christene het die keiserlike bevel gehoorsaam en die eerste dag van die week, wat deur die heidene aan hul aanbidding van die "onoorwonne eerbiedwaardige Son" gewy is, die dag van weeklikse godsdienstige rus gemaak. Dit is dus in hierdie tyd van godsdienstvryheid dat die Rooms-Katolieke leerstelling, wat nog nie pouslik is nie, gebore is en mag verkry het. In die ryk het Christelike gemeenskappe 'n plaaslike leier benoem wat erken is vir sy kennis en sy vermoë om sy geloof te regverdig as "biskop". En al hierdie biskoppe vergader om hul menings te vergelyk. Maar reeds geniet die Biskop van Rome 'n hoër aansien, omdat hy sy geloof beoefen in die prestigeryke stad Rome, die antieke keiserlike stad wat die hele ryk regeer het. Dit is dus hierdie setel van Romeinse gesag wat 'n natuurlike oppergesag sal gee aan die godsdienstige opvatting wat in hierdie stad erken word: Rome.

In daardie tyd, toe dit reeds getref was deur die vloek van die heidense "dag van die son", het hierdie Rooms-Katolieke godsdienste die steun van die eerste koning van die Franke verkry, Clovis self wat deur sy vrou Clotilde tot die Katolisisme bekeer is. In sy godsdienstige ywer het hy sy militêre steun aan die saak van die Biskop van Rome gegee en hy het na Rome gekom om hom teen sy plaaslike vyande, die Lombarde, te verdedig. Dit is aan hierdie hulp, wat haar aanvanklik aangebied is, dat Frankryk sy bynaam "oudste dogter van die kerk" te danke het. En hierdie titel, wat almal ken, regverdig die openbaring van God wat ons van Rome vertel wat Hy simboliseer met die naam " **Babilon die Grote** ", in Openb. 17:5: " *Op haar voorkop was 'n naam geskryf, 'n verborgenheid : Babilon die groot , die moeder van die hoere en van die gruwels van die aarde.* » Hierdie " **verborgenheid** " is dié van " *ongereg* " volgens 2 Tess. 2:17: " *Want die verborgenheid van die ongeregtigheid is al aan die werk; dit is net nodig dat die een wat hom steeds vashou, verdwyn het.* "As God die Rooms-Katolieke Kerk 'moeder van hoere' noem, is haar hoere haar dogters, en ons moet hulle kan identifiseer, want dit is hulle wat godsdienste die voorkoms van godsdienstige 'verwarring' gee. Ek sal dus binnekort na hierdie onderwerp terugkeer."

Tweede fase: Pouslike Rome.

Tussen 533 en 538 was Rome onder die besetting van die Ostrogote. In hierdie tyd wil die slinkse Vigilius, 'n vriend van Theodora, die nuwe vrou van keiser Justinianus I ' godsdienstige regering van die ryk verkry en godsdienste verenig deur 'n dissipline wat dwarsdeur die ryk op al sy inwoners afgedwing word. Hierdie manier om 'n einde te maak aan die rusies tussen die verskillende

godsdienstige opposisies het die keiser Justinianus verlei, wat aan sy versoek toegegee het. 'n Bevel het hom pouslike hoof met wêreldlike mag gemaak; wat 'n groot nuwigheid vir die Christelike geloof inhou wat tot dan toe vry en verdraagsaam gebly het. Dit is hierdie valse Christelike godsdiens wat God voortaan as die permanente teiken van sy oorlog sal neem, gekonkretiseer deur die strawwe van sewe hoof- en eerste plaes wat "trompette" genoem word; die eerste ses word in Openb. 8 en 9 aangebied, en die laaste, die "sewende", word in Openb. 11:15 geopenbaar. God rig sy smaad tot hom in Dan. 7:8 tot 26. Onthou veral hierdie vers 25, want dit bevat die kern van sy skuld: "Hy sal woorde spreek teen die Allerhoogste, hy sal die heiliges van die Allerhoogste verdruk, en hy sal probeer om tye en wette te verander; en *die heiliges sal in sy hand oorgegee word vir 'n tyd, en tye, en 'n halwe tyd.*"

Tot die Franse Rewolusie is hierdie godsdienstige vyand van God, gemasker deur haar misleidende voorkoms of Christelike etiket, beskerm en ondersteun deur die militêre mag van die Franse monarge, en sodoende haar bynaam "oudste dogter van die kerk" verdien.

Laat ons nou die "onkuise dogters" van hierdie Romeinse "onkuise moeder" ondersoek. Hierdie "dogters" is godsdienstige groepe wat, hoewel hulle van haar afgeskei het oor die verloop van haar geskiedenis, nietemin tekens van haar gesag behou het. En die eerste Christelike godsdiens wat sy verbintenis daarmee verbreek het, is vandag hierdie Ortodokse godsdiens wat nietemin al die vloeke geërf het wat Rome getref het ten tyde van hul skeiding. As ons hul godsdienstige leerstellings vergelyk, kan ons sien dat hulle identies is, die eerste "dogter" is na die beeld van haar "moeder"; dieselfde praktyk van rus op die "dag van die son" herdoop na Sondag, dieselfde afgodsdienstige kultusse wat hulle na die "dooie" heiliges gewend het, blyk dit duidelik dat die oorsaak van die skeiding slegs 'n rusie tussen leiers was. Die Ortodokse wou hulle nie onderwerp aan die geestelike en tydelike voorgedyskap van die Roomse Pous nie. Maar hulle het nietemin 'n ortodokse leier genaamd Pous en selfs verskeie gevestig, wat die ware leer teenstaan wat "Jesus Christus die enigste hoof van sy Kerk" maak, wat slegs die geestelike versameling van sy ware uitverkorenes betref, wat die verskil verklaar. Van die 11de^{eeu} tot vandag toe was die breuk tussen Westerse en Oosterse geloof totaal. Die twee godsdienste beskou mekaar steeds as vyande en staan die Westerse kamp teenoor Rusland teë. Maar Ortodoksie is 'n koolstofkopie van sy Katolieke model. Beide reproduseer die Oosterse heidense model van Bonze wat in geslote gemeenskappe in kloosters woon. Hulle word ook gekenmerk deur aanroepings en herhalings van gebede. Die monnike gebruik selfs "gebedswiele" om hul gebede te vervang. En wetende dat hulle 'n goddelike vloek is, het Katolieke en Ortodokse gebede net soveel effek op God as hierdie "heidense meulens".

Tweede fase: die Anglikaanse geloof

Gedurende die 16de^{eeu} het 'n tweede "dogter" te voorskyn gekom. Dit is die Anglikaanse godsdiens. En hier was die doel weer om homself te bevry van die voorgedyskap van die Pous, maar hierdie keer, om 'n selfs minder geldige rede, aangesien die outeur van hierdie aksie, Hendrik VIII, sy breuk veroorsaak het, omdat die Pous nie ingestem het om sy egskeiding van sy wettige vrou, die

Spaanse Katharina van Aragon, te regverdig nie, omdat hy met die jong en aantreklike Anne Boleyn wou trou. Hier bereik ons die hoogtepunt van gruwel. Stel jou voor hoe God 'n godsdiens kan oordeel wat geskep is om die owerspel van die Engelse koning te regverdig! Maar onder die beperking en vrees van die koninklike mag en sy beulenaars, het die volksmassas geen keuse of die vermoë gehad om die situasie te beoordeel nie, en met verloop van tyd het Anglikanisme die "**verwarring van die Romeinse godsdiens**" begin vererger. Want, afgesien van die verwerping van pouslike gesag, is die Anglikaanse godsdiens ook 'n koolstofkopie van die Rooms-Katolieke model. Sy stel biskoppe en 'n Aartsbiskop, hoof van Anglikanisme, aan en eer, as "*haar moeder en susters*", die valse "goddelike" Maria, moeder van Christus Jesus. En ek wil daarop wys dat Anglikanisme Christene van die Gereformeerde Protestantse geloof, waarmee dit vandag verkeerdelik geassosieer word, vervolg het, selfs uit Engeland verdryf het en hulle in ballingskap na Amerika gedwing het aan boord van die beroemde skip, die Mayflower.

Amptelik, sedert dieselfde 16de eeu, maar in werklikheid, sedert die 12de eeu, was die ontdekking van die Bybelse teks die oorsprong van die ware leer van die apostoliese Christelike geloof en die perfeksie van die toepassing daarvan het die geloof van die Waldensiane gekenmerk wat skuiling gesoek het in Italiaanse Piëmont. Logies het die werk van leerstellige Hervorming die naam Gereformeerde geloof of Protestantse geloof aangeneem. Maar teen die 16de eeu het Waldensiese perfeksie verdwyn, en die Hervorming wat deur die Duitse monnik Martin Luther geleer is, het nie die Sabbat herstel soos Pierre Vaudès, bekend as Waldo, voor hom in 1170 gedoen het nie. Deur die weeklikse rus van die valse "Hereditas" wat deur Rome ingestel is, te bewaar, het die Protestantse godsdiens 'n "*onbeskeie dogter*" van sy Romeinse "*moeder*" gebly. Die Protestantse godsdiens het onder verskeie denominasies versprei, gebou op leiers, insluitend die Genevaan Johannes Calvyn uit wie die dominante Calvinisme in die VSA gebore is. Al hierdie verskillende denominasies het die "**Romeinse verwarring**" bevoordeel en vererger. Want ondersteun deur God tot 1843, na hierdie datum, het God se vereiste van die teologiese en praktiese herstel van sy heilige Sabbat van die ware sewende dag hulle die waardige "*dogters*" van hul Romeinse "*moeder*" gemaak. In Openb. 2:24-25 spreek God 'n boodskap aan waarin Hy verwys na 'n leerstellige onvolmaaktheid in sy godsdienstige praktyk, en sinspeel dus op die oortreding van sy ware Sabbat wat altyd deur die Jode, te alle tye en op alle plekke, beoefen is. Jesus verklaar: "*Aan julle almal wat in Thiatire is, wat hierdie leer nie het nie, en wat die dieptes van Satan nie geken het nie, soos hulle sê, sê Ek: **Ek sal geen ander las op julle lê nie** ; hou **net** vas wat julle het totdat Ek kom .*" Deur te sê "*totdat Ek kom*", bevestig Jesus Christus die naderende intrede in 'n tyd wanneer die verwagting van sy wederkoms 'n saak van geestelike lewe of dood sal word. Dit was deur deel te neem aan die "Adventiste"-herlewing, 'n naam geneem van die Latynse "adventus" wat koms beteken, tussen 1843 en 1844 dat Jesus, in plaas van terugkeer, in geestelike kontak gekom het met die uitverkorenes wat Hy gekies het in hierdie twee opeenvolgende toetse van geloof waar die uitverkorenes sy waardigheid gedemonstreer het deur die liefde wat Hy gehad het vir die profetiese waarhede wat deur God in sy heilige Bybel

voorgestel is. In hierdie geseënde kontak lei Jesus hulle na die herstel van die praktyk van die Sabbatsrus wat deur God " *geheilig* " is sedert sy skepping van die wêreld volgens Gen. 2:1 tot 3, en wat deur die vierde van hierdie tien gebooie aan die Hebreeuse volk van die ou verbond herinner word. In hierdie ervaring kry die Sabbat weer die betekenis van 'n teken van goddelike goedkeuring wat die Bybel daaraan in Eseg. 20:12 en 20: " *Ek het hulle ook my Sabbatte gegee as 'n teken tussen My en hulle , sodat hulle kan weet dat Ek die Here is wat hulle heilig.../... Heilig my Sabbatte, en laat hulle 'n teken wees tussen My en julle , sodat hulle kan weet dat Ek die Here julle God is.* » Dit is belangrik om te verstaan dat ons begeerte om Sy " *Sabbat* " te eer, uitsluitlik die werk van die Heilige Gees is wat in ons werk. God deursoek ons en ken ons perfek, en dit is Hy wat ons na Sy waarheid en die mense wat dit vir Hom dra, rig, omdat Hy hulle gekies het om Sy bewaarders te wees. Dit is as gevolg van hierdie rol as 'n teken van Sy goddelike goedkeuring dat " *die Sabbat* " wat deur God gegee is, 'n uiterlike teken vorm van Sy heiligmaking van Sy waarlik geroepenes met die oog op hul finale verkiesing. Maar vir die Sabbat om hierdie betekenis van heiligmaking aan te neem, moet die geroepene homself waardig daarvan toon. Dit is daar waar die liefde vir goddelike Bybelse waarheid, en bowenal profetiese waarheid, die verkiesing van Sy geroepene bevoordeel. En omdat hierdie totale liefde skaars is, het Jesus in Matt. 22:14 gesê: " *Want baie is geroep, maar min is uitverkies .* " In Openb. 9:1-12, onder die simbool van sy " *vyfde basuin* ", beeld Jesus die oorfloed van vorme van universele Protestantisme uit vanuit sy wêreldhoofkwartier in die VSA, en vergelyk die aksie daarvan met " *n bedwelmende rook* " in vers 2: " *en dit het die bodemlose put oopgemaak.* " En daar het rook uit die put opgekom soos die rook van 'n groot oond; en die **son** en **die lug** is verduister deur die **rook** van die put. "As God self nie die kode vir die transkribering van hierdie beelde voorsien het nie, sou die boodskap onontsyferbaar wees." Maar hy gee dit, in dieselfde boek Openbaring, dat die " **rook** " simboliseer " *die gebede van die heiliges* ", die " **son** ", die ware lig en " **die lug** ", die aktiwiteitsgebied van die duiwel en sy demone, volgens wat in Ef. 2:1-2 geskryf staan: " *Julle was dood deur misdade en sondes waarin julle tevore gewandel het volgens die loop van hierdie wêreld, volgens die owerste van die mag van die lug , die gees wat nou in die kinders van die ongehoorsaamheid werk .* " Die drie simbole wat saamgestel is, toon dat die Protestantse gebede wat deur die duiwel geïnspireer is, **die "lug"** vul, die hemelse element van die aarde waarin hy saam met sy demone ontwikkel en werk om die gedagtes van al die inwoners van die aarde te oorheers; die ware uitverkorenes van Christus, behalwe omdat Jesus hulle beskerm. En hierdie boodskap sal bevestig word in vers 11 van Openb. 9 waar ons lees: " *En hulle het oor hulle as koning die engel van die afgrond gehad , wie se naam in Hebreeus Abaddon is, en in Grieks Apóllyon.* » Ek gaan nie hier die vers-vir-vers studie herhaal wat reeds uitgevoer en aangebied is in die werk " **Verduidelik Daniël en Openbaring aan My** " nie. Ek herinner hier aan 'n paar besonder presiese en verwarrende argumente van waarheid vir die aangewese onderwerpe. In hierdie vers 11 bevestig God dat Hy sedert 1843 universele Protestantisme aan die duiwel oorgelewer het, die toekomstige " *engel van die afgrond* ", dit wil sê, Satan sal, volgens Openb. 20:2-3, " *vir duisend jaar* " gebind wees op die verlate aarde wat

sy naam " *afgrond* " sal terugkry, want na die glorieryke wederkoms van Jesus Christus sal dit weer verlate wees, sonder enige vorm van lewe, soos dit was op die " *eerste dag* " van die Skepping, volgens Gen. 1:2. En die name "Vernietiger" wat God hom " *in Hebreeus en in Grieks* " gee, dui op die vernietigende, onregverdige en verwronge gebruik van die hele Bybel geskryf " *in Hebreeus* " vir die ou verbond en " *in Grieks* " vir die Nuwe Verbond; dit, volgens die inspirasie wat die duiwel en sy demone sedert 1843 aan Protestante gee wat deur God verlaat is, die datum van die inwerkingtreding van die dekrete van Daniël 8:14.

Die " *onbeskeie dogters* " van die Rooms-Katolieke " *moeder* " is so talryk dat dit vir my nie moontlik is om hulle op te noem nie, maar God het die proses vir ons vereenvoudig, want dit is genoeg vir ons om te weet dat die weeklikse rus wat beoefen en geregverdig word, Romeinse Sondag is om te weet dat hulle onder die godsdienste is wat deur haar vloek geraak word. Dan, waar die Sabbat beoefen word, moet die liefde vir die waarheid gedemonstreer word. Want die praktyk van die Sabbat alleen kan geregverdig word deur blote godsdienstige erfenis, so, sonder liefde vir die profetiese waarheid van die Bybel, het die toegepaste Sabbat nie meer waarde as die praktyk van Romeinse Sondag nie. En hierdie situasie is dié van die Jode volgens die vlees en die nasie sedert die jaar 30 en dié van die universele instelling genaamd "Sewendedag-Adventiste", sedert die jaar 1994. Dit is geseë sedert sy stigting in 1863 in die VSA, en volgens Openb. 3:16 " *uitgebraak* " deur Jesus Christus, in 1994, na aanleiding van die waarneming wat gemaak is deur Jesus Christus wat sy profetiese geloof getoets het, deur die aankondiging van sy wederkoms vir 1994, in die Adventistekerk van Valence sur Rhône, in Frankryk. Dus, in hierdie heel eerste historiese Franse vesting van Sewendedag-Adventisme in hierdie land, het die godsdienstige leiers die risiko geneem om hul weiering van die aankondiging wat ek in 1991 aan hulle voorgelê het, amptelik te maak, aan die einde waarvan hulle die geïnspireerde dienaar van Jesus Christus wat ek is en demonstreer in hierdie bladsye wat ek skryf, uit hul lidmaatskap geskors het; werksaam in sy groeiende lig en diens sedert 1980.

Vierde fase: institusionele Adventisme.

Sedert 1994 het hy "een van die dogters van Babilon die Grote" geword deur by die Protestantse federasie aan te sluit. En hierdie fout verdien om goed aangevoer te word.

Om beter te verstaan, moet ons onthou dat God Israel in die ou verbond ernstig verwyt het vir sy tydelike bondgenootskap met Egipte, 'n tipe en simbool van sonde. Hierdie berisping is 'n plegtige waarskuwing gerig aan mense sodat hulle nie hierdie ernstige fout herhaal wat Hy met sy vloek en sy verwerping straf nie. Onderhandelinge met die Protestantse owerhede is egter in algehele stilte afgesluit, en dit was eers aan die begin van 1995 dat Adventiste-amptenare die verbintenis van Sewendedag-Adventisme met die Protestantse Wêreldfederasie aangekondig het. Die pastore en hul streekpresidente het die presiese en presiese inhoud van die goddelike Openbarings van Daniël en Openbaring geïgnoreer, waarin God presies sy oordeel oor die Protestantse geloof openbaar en waartoe Hy vanaf 23 Oktober 1844, die datum van die einde van die tweede verwagting van die wederkoms van Jesus, volgens Openbaring 3:1, verklaar: " *Jy word as lewend beskou en jy is dood* ", en spesifiseer: " *want Ek het jou werke nie volkome voor*

my God gevind nie ." Dus, deur die Protestantse alliansie aan te gaan wat reeds met die ekumeniese Katolieke geloof verbonde is, het gevalle Adventisme 'n alliansie met die dood gesluit.

Aangesien ek sedert die Sabbat van 14 Junie 1980 'n Adventis geword het, het ek die tradisionele interpretasies geërf wat deur die dienaar van die Here Ellen Gould White oorgedra is. Maar sy profetiese verduidelikings was dié wat Jesus voorlopig wou gee terwyl Hy gewag het vir die laaste tyd van die groot lig. En ek word vandag steeds gelei om die interpretasie van die drie boodskappe wat in Openb. 14:7-8-9 en 10 aangehaal word, te bevraagteken. Tradisioneel was hierdie boodskappe gekoppel aan die twee aankondigings van die wederkoms van Christus vir die datums van lente 1843 en 22 Oktober 1844. Maar jy kan sien dat die boodskappe van die eerste en tweede engel nie na die wederkoms van Jesus Christus verwys nie. Die interpretasie wat ek aan hierdie twee boodskappe gee, en selfs vandag aan die derde, is baie meer logies. Trouens, engele "volg" mekaar in 'n geestelike sin van verhouding tussen die boodskappe wat gegee word. Die tweede bied die gevolge van die eerste aan, en die derde, die gevolge van die tweede. Ek ontwikkel my gedagte: die eerste boodskap dui die begin van 'n oordeel deur God van die Christelike geloof aan soos dit in 1844 deur Protestante beoefen is: "*Hy het met 'n groot stem gesê: Vrees God en gee Hom heerlikheid, want die uur van sy oordeel het gekom; en aanbid Hom wat die hemel en die aarde en die see en die waterfonteine gemaak het.* » In sy boodskap verwys hierdie engel na die praktyk van die Sabbat wat, juis in die teks van die vierde van die tien gebooie, die doel het om "*heerlikheid te gee* " aan die groot Skeppergod volgens Eks. 20:11: "*Want in ses dae het YaHWéH die hemel en die aarde gemaak, die see en alles wat daarin is, en op die sewende dag het Hy gerus. Daarom het YaHWéH die Sabbatdag geseën en dit geheilig.*" »

Die eis vir die herstel van sy heilige Sabbat het gelei tot die aanwysing van die Rooms-Katolieke Kerk, wat die verlating daarvan sedert 7 Maart 321 en in 538, die datum waarop dit pouslik geword het, gelegitimeer het. Daarom wys die tweede engel na haar en sê van haar: "*En 'n ander, 'n tweede engel, het gevolg en gesê: Geval, geval het Babilon, die grote, omdat sy al die nasies laat drink het van die wyn van die grimmigheid van haar hoerery!*" In hierdie vers verwys die nasies wat die wyn van die toorn van haar hoerery gedrink het na die Katolieke nasies, maar ook na die Protestantse nasies wat haar eerstedagrus eer en beoefen, die antieke "dag van die onoorwonne son" wat deur heidense aanbidding besoedel is. Die fout is so ernstig en dodelik dat 'n derde engel volg om hierdie boodskap oor te dra: "*En 'n ander, 'n derde engel, het hulle gevolg en met 'n groot stem gesê: As iemand die dier en sy beeld aanbid en 'n merk op sy voorkop of op sy hand ontvang, sal hy drink van die wyn van die toorn van God wat ongemeng ingeskink is in die beker van sy toorn, en sal gepynig word met vuur en swawel in die teenwoordigheid van die heilige engele en in die teenwoordigheid van die Lam.*" "Ons moet dan al die gevolge trek van hierdie waarskuwing wat God aan Protestante rig, maar ook aan Adventiste self deur in hierdie vers te spesifiseer "*hy sal ook drink.*" In hierdie boodskap kan jy 'n waarskuwing en die gevolg van die verontagsaming daarvan vind. Dit is hoekom ek vandag gelei word om die boodskap van hierdie derde engel te verbind met die toets van Adventistiese

geloof in 1994, waarin Adventisme die genade van Christus verloor het wat dit "naak" noem. En sy gehegtheid aan die Protestantse federasie laat hom 'n merk van Romeinse gesag aanneem wat hom in die onbenydenswaardige situasie plaas van 'n slagoffer wat bestem is om die tweede dood in die poel van vuur te ly; in ooreenstemming met die waarskuwing wat deur die derde engel se boodskap gelewer word. In sy boodskap bied die engel die aksie aan om 'n merk te neem deur hierdie werkwoord in die teenwoordige tyd te gebruik, wat betrekking het op die Protestantse geloof van 1843 en 1844 en amptelike Adventisme, vanaf die begin van 1995, die datum van sy alliansie met die Protestantse federasie wat reeds veroordeel is vir sy gehoorsaamheid aan die Rooms-Katolieke gesag. Hierdie toepassing van die derde engel se boodskap op uitgebraakte Adventisme beteken egter nie... sluit die toepassing daarvan op die finale konteks van die universele regering uit wat sal poog om alle oorlewendes van die kern Derde Wêreldoorlog te dwing om Romeinse Sondag te eerbiedig. Adventiste was tradisioneel bewus van die aankondiging van hierdie finale toets van geloof gekoppel aan die wet wat Sondagsrus verpligtend maak, maar hulle was onbewus daarvan dat die waarskuwing van die derde engel hulle eers in 1995 sou veroordeel, dit wil sê nadat die toets van geloof in 1994 voltooi is.

Kom ons vergelyk die ervarings. In 1843 en 1844 het die spotters en die onverskilliges, wyslik en vreesagtig, geweet hoe om te wag totdat die aangekondigde datums verstryk het om die goedgelowigheid van die Eerstedag-Adventiste te veroordeel en openlik te bespot, want daar was nog geen sprake van die Sabbat nie, maar slegs van 'n verwagting van die glorieryke wederkoms van Jesus Christus. Soos die datums verbygegaan het, is die ware Adventiste deur die lede van hul kerke verwerp en uitgewerp, en God het hulle bymekaargemaak om, na hul aanneming van Sy heilige Sabbat, Sy Sewendedag Adventiste Kerk te vorm. Inteendeel, in die toets van geloof gebaseer op die verwagting van Christus se wederkoms in 1994, het louwarm en formalistiese Adventisme nie gewag vir die datum 1994 om verby te gaan voordat hulle God se boodskap veroordeel en verwerp het nie, want aan die einde van 1991, drie volle jare voor die aangebiede datum, het hulle gekies om die boodskapper af te skryf en sodoende hul definitiewe verwerping van die geprofeteerde boodskap te bevestig. En hier weer bied Jesus se boodskap aan Laodisea sy reaksie op hierdie afskuwelike gedrag aan. Hier gebruik hy weer die teenwoordige en toekomstige tye vir sy werkwoorde, wat agtereenvolgens die oorsaak en die gevolg daarvan uitdruk: "*Omdat jy lou is en nie koud of warm nie, sal Ek jou uit my mond spuug.*" Die waarneming is egter aan die einde van 1991 gemaak en die gevolg, die braking deur Jesus, sal drie jaar later aan die begin van 1995 kom. Hierdie braking word dan bevestig deur die aanhegting van amptelike Adventisme aan die Protestantse kamp wat sedert 1844 deur Jesus Christus as "*dood*" beskou word, in Openb. 3:1: "*Skryf aan die engel van die gemeente in Sardis: Dit is die woorde van Hom wat die sewe Geeste van God en die sewe sterre het: Ek ken jou werke. **Ek weet jy doen asof jy lewe, en jy is dood***".

Amptelike Adventisme het misluk om al die lesse te leer wat verskaf is deur die openbarings wat deur ons suster Ellen Gould-White ontvang en oorgedra is. In haar interpretasie van die drie engele se boodskappe, het sy verduidelik

rakende die gedrag van mense teenoor die Adventiste-aankondigings wat deur William Miller gemaak is, dat **Jesus sy engele die bevel gegee het om nie meer met Christene te handel wat die aankondigings wat deur sy boodskapper verkondig is, verwerp en verag het nie** . Dieselfde oordeel het in 1995 oor amptelike Adventisme geval, om dieselfde rede. En reeds hierdie boodskap wat deur Ellen Gould-White in haar geskifte oorgedra is, het my begrip van die reeds baie verstaanbare agteruitgang van die Protestantse kamp bevestig, deur die goddelike vereiste van die Sabbat sedert 1843 en 1844. Maar om hierdie dinge te bereik, was dit nodig om hulle met ons hele hart en siel, baie tyd en deursettingsvermoë te gee. Maar dit was ook nodig om gekies en gelei te word deur Jesus Christus of sy engel Gabriël, ons diensmaat wat ook volkome selfverloëning toon in sy diens vir God in Jesus Christus.

In die 2000 jaar wat voor sy glorieryke wederkoms gelei het, het Jesus Christus slegs in die apostoliese en Adventiste-era geluk in sy verhouding met sy verlostes ervaar, en die oorsaak van hierdie geluk is maklik om te identifiseer: in beide eras het sy getroue dienaars sy heilige Sabbat onderhou en geëer. Daarom is sy hele profetiese Openbaring op hierdie twee basisse gebou, van die jaar 30 tot 321, dit wil sê 291 jaar, en van die jaar 1844 tot 2030, dit wil sê 186 jaar. Dit is twee keer waarin sy "**ewige** hemelse priesterskap" en die praktyk van sy sabbat, geheilig van die grondlegging van die wêreld af, deur sy verlostes erken en geëer is en weer word. Ook vorm hierdie twee periodes die "**poorte**" en die "**fondamente**" van die "**Nuwe Jerusalem**", die simboliese beeld van die verlore Uitverkorene, in Openb. 21:12 en 14: "**Dit het 'n groot en hoë muur gehad. Dit het twaalf poorte gehad, en by die poorte twaalf engele, en name daarop geskrywe, die name van die twaalf stamme van die kinders van Israel : .../...Die muur van die stad het twaalf fondamente gehad, en daarop die twaalf name van die twaalf apostels van die Lam . Tussen hierdie twee periodes het die pouslike usurpator die eerbewyse en gebede van Katolieke gelowiges en 'n groot meerderheid Protestante wat God as "huigelaars"** in Dan. 11:34 geoordeel het, op homself afgelei : "**En wanneer hulle val, sal hulle 'n bietjie gehelp word, en baie sal by hulle aansluit in huigelary** ." » Daarom moet die hele Openbaring geanaliseer word onder die leerstellige standaarde wat in hierdie twee eras toegepas is, want tussen die twee het die regime van "**sonde**" wat deur God in Dan. 8:12 gestigmatiseer en veroordeel is, die Christelike godsdien begin oorheers: "**Die leër is verlos met die ewigdurende offer, as gevolg van sonde ; Die horing het die waarheid neergewerp en in sy pogings geslaag .** » Die woord "offer" word nie in die oorspronklike Hebreeuse teks genoem nie. Onregverdig bygevoeg, dit verdraai die betekenis van die boodskap en suggereer die konteks van die ou verbond terwyl God met sy boodskap die Christelike era van die Nuwe Verbond teiken.

Ten tyde van die herstel van die Sabbat, dit wil sê vanaf 1844, volgens Openbaring 7:2, het God sy werk onderneem om sy ware uitverkorenes te "**verseël**" wat, in teenstelling met die Sabbat se "**seël van die lewende God**", ontdek het dat Sondag die hoof-"**merk van die dier**" uitmaak soos aangehaal in Openbaring 13:15: "**En hy maak dat almal, klein en groot, ryk en arm, vrymense en slawe, 'n merk op hulle regterhand of op hulle voorkoppe kry .**" Let op

hierdie verduideliking, die teks sê nie " *die merk* " nie, maar " '**n merk** "; wat daarop dui dat hierdie " *merk* " verskeie konkrete vorme kan aanneem, maar hulle verteenwoordig almal 'n teken van Romeinse en pouslike godsdienstige gesag. In hierdie sin is die res van die eerste dag wat deur Konstantyn vasgestel is " '**n merk** ", die aanbidding van Maria is " '**n merk** ", die aanbidding van die heiliges is " '**n merk** ", die Katolieke Mis is " '**n merk** " ... ens. Dit regverdig die veroordeling van amptelike Adventisme wat die goddelike lig in 1991 verwerp het en 'n alliansie gesluit het met die Protestantse geloof wat vervloek is weens sy respek vir die Romeinse rusdag; wat daartoe lei dat amptelike Adventisme self " *op sy hand en op sy voorkop 'n merk* " van Romeinse gesag aanneem ; " *op sy hand* " as 'n werk en " *op sy voorkop* " as 'n teken van sy eie wil en verantwoordelike persoonlike keuse.

Tot die glorieryke wederkoms van Jesus Christus, vorm die nakoming en praktyk van die " **sewende dag rus geheilig** " deur God, in Gen. 2:2-3, in profesie " **die seël van die lewende God** ", maar die Bybel gee 'n aanvullende betekenis aan hierdie " **seël van God** ". Ons lees in 2 Tim. 2:19: "... *Maar die fondament van God staan vas met hierdie seël : Die Here ken die wat syne is ; en: Elkeen wat die Naam van die Here noem, moet afstand doen van ongeregtigheid .* "

Na hierdie verduidelikings word die " **Romeinse verwarring** " so deursigtig soos kristal. Die " **verborgenheid van ongeregtigheid** " word duidelik geïdentifiseer.

Op pad na sy globale bestuur

Op Sondag 7 Desember 1941, om 10:00 vm., die tyd wat gekies is vir Protestantse godsdienstige aanbidding, het Japan 'n lugaanval teen die Amerikaanse basis by Pearl Harbor in die Stille Oseaan geloods. Sodra hierdie aanval geloods is, het Japan amptelik oorlog teen die VSA verklaar, en die konvensionele reëls wat deur die Volkebond, die Volkebond, wat deur die Weste georganiseer is, aangeneem is, oortree.

Die Amerikaners is in hul ontwikkeling gehelp deur Joodse wetenskaplikes wat voor die begin van die Tweede Wêreldoorlog uit Duitsland gevlug het. Op 6 en 9 Augustus 1945 is twee kernbomme op Hiroshima en Nagasaki laat val, wat die Japannese gedwing het om die Amerikaanse oorwinning te erken. Goeie prinse, die VSA sal Japan help om te herstel deur hulle hul protektoraat aan te bied; Die Amerikaanse kolonisasie van gedagtes het begin. Maar om te verstaan hoe ons hier gekom het, moet ons teruggaan na 1944. Op 6 Junie van daardie jaar 1944 het die Westerse Geallieerde kamp in Normandië op die strande van Noord-Frankryk geland. Die Russe het Berlyn op 2 Mei 1945 binnegekom, en die Amerikaners het twee maande later om die beurt binnegekom. Die Nazi-leiers is in hegtenis geneem en verhoor en gehang deur die seëvierende kamp na die sensasionele Neurenberg-verhoor, wat op 20 November 1945 begin het en op 1 Oktober 1946 geëindig het. ^{Maar} sodra hulle Berlyn

binnegekom het, het die Amerikaners die "grys breine" uit die Duitse Nazi-kamp ontruim.

Amerika het dus, saam met Japan, 'n baie winsgewende industriële produksiegebied en enorme winste word verkry deur die verskuiwing van Amerikaanse maatskappye na hierdie land. Amerika sal baat vind by die kennis van die beroemde Von Braun, die fisikus wat die Duitse V1- en V2-missiele ontwikkel het wat Londen vernietig het. En al NASA se ruimtevaartvoortgang is aan hom te danke.

In Europa het die oorlog baie verwoesting veroorsaak, en altyd goeie prinse, die VSA help met sy herstel. Hulle het die "Marshall"-plan georganiseer en baie geld belê om die Europese volke van die Westerse kamp te help, slegs omdat die Russiese kamp sedert die verdeling van Jalta Pole en Oos-Duitsland tot by Berlyn beset het. Amerika se magtige industriële en chemiese masjien is in werking gestel, en die gebruik van DDT verhoog oesopbrengste deur die ongediertes en insekte wat die opbrengs van die land aanval, te vernietig. Die verkoop van hierdie Amerikaanse produk verryk Amerika verder. Maar in Frankryk het generaal de Gaulle, die land se leier, hierdie nuwe vorm van kolonisasie met agterdog bejeën, want sedert die einde van die oorlog was Amerikaanse leërs oor die hele Wes-Europa gestasioneer. En ten koste van die vereffening van 'n swaar oorlogskuld, het hy uiteindelik hul vertrek van Franse bodem verkry. Die republikeinse gees sal die Franse daartoe lei om hierdie militêre leier uit die mag te verwyder. Maar Frankryk ontsnap nie die Amerikaanse invloed wat sy jeug bewonder en as model neem nie. En hier het ons, dwarsdeur Wes-Europa, 'n nuwe kolonisasie van menslike gedagtes.

In die wêreld staan 'n stryd om invloed nou teenoor twee opponerende blokke op alle gebiede, politieke, ekonomiese en godsdienstig: Amerikaanse kapitalisme teen Sowjet-Russiese kommunisme; Amerikaanse Protestantse godsdiens teenoor die ateïsme van die Russiese volk. Die "ystergordyn" skei die twee kampe, wat wedersyds gehaat word. Tussen hierdie twee reuse is Europeërs verdeeld oor die een of die ander, selfs binne die nasies self. Beide bemeester die atoomwapen van opperste afskrikking. En nasies herbou hulself in 'n bipolêre vorm soos die twee grootmoondhede.

Frankryk het sy kolonies verloor en die terugkeer van generaal de Gaulle aan die bewind in 1958 het die land onder 'n nuwe Grondwet geplaas: sy 5de Republiek. Hierdie militêre leier het absolute mag nodig gehad en was so slinks om 'n Grondwet te ontwerp wat hom outokratiese mag verseker het terwyl demokratiese republikeinse vorme behoue gebly het. Die Kamer van Afgevaardigdes het sy invloedsmag verloor, wat nou uitsluitlik aan die President en sy meerderheidsafvaardiging behoort het, wat self die regering wat deur sy Eerste Minister gevorm is, gehoorsaam het. Besig om meer en meer te verbruik, het hierdie nuwe regime die Franse nie gepla nie, wat min in politieke bekommernisse belanggestel het. Maar die politiek bepaal ekonomiese rigtings, en van jaar tot jaar het welgestelde finansiers en groot nyweraars die ekonomiese lewe volgens hul belange en winste georganiseer. Hieruit is die idee gebore om 'n verenigde Europa te skep, aanvanklik streng kommersieel; in die vorm van die "gemeenskaplike mark". Frankryk het op Duitsland staatgemaak, wat net so

veeleisend was, maar anders as Frankryk het Duitsland onder Amerikaanse protektoraat gebly. En laastens, dit was as gevolg van Europa dat Frankryk weer by die Amerikaanse NAVO-organisasie aangesluit het waaruit generaal de Gaulle dit uitgehaal het. Hierdie terugkeer is deur een man, president Nicolas Sarkozy, gekies. Die herinstelling is op 3 en 4 April 2009 bevestig. Dit is in hierdie aksie dat u die vloek kan verwesenlik wat hierdie Grondwet van die 5de ^{Republiek uitmaak}. Die hele nasie sien sy lot, ten goede of ten kwade, gekoppel aan die besluit van 'n enkele man. En die ergste ding vir die land Frankryk is dat God dit vervloek het sedert sy eerste koning, Clovis, koning van die Franke. Die besluite wat deur sy leiers geneem word, kan slegs tot ramp en vernietiging lei. Maar God gee hom tyd en het hom reeds ondergang gespaar tydens die Tweede Wêreldoorlog en sy verhoor vir sameswering met Nazi-Duitsland. Die rede vir hierdie beskerming lê in hierdie reëls wat ek vandag nog skryf. Dit was in Valence sur Rhône dat God gekies het om sy laaste kragtige profetiese openbaring te bring en die keuse van hierdie plek is gebaseer op die volgende feite: In Valence is sy destydse vyand, Pous Pius VI, wat in 1798 (einde van die 1260 jaar van die pouslike heerskappy volgens Dan 7:25) in 1799 in die tronk van die Citadel oorlede. In die katedraal van hierdie stad is daar 'n stele waarin sy hart bewaar is. Nou, die dood van hierdie pous is ook 'n vervulling van hierdie profesie van Openb. 13:3: “ En ek het een van sy koppe gesien asof dit dodelik gewond was, maar sy dodelike wond is genees. En die hele wêreld het verwonderd agter die dier aan gegaan . Trouens, Pous Pius VI was die godsdienstige " hoof " van die " dier " wat saam godsdienstige mag en burgerlike monargiese mag uitgemaak het; Die ander " hoof " van hierdie regime, dié van Lodewyk XVI, het op 21 Januarie 1793 geval, afgesny deur die guillotine van die Franse Rewolusionêre. Dan, steeds in Valencia, vind ons die verblyf van die jong artillerie-offisier Bonaparte Napoleon wat in 1804 die Keiser van die Franse, Napoleon I, sou word. God dui dit aan met die beeld van 'n " **arend** " wat die keiserlike styl gekenmerk het, in Openb. 8:13: " *Ek het gekyk, en ek het 'n arend hoor vlieg deur die middel van die hemel, wat met 'n groot stem sê: Wee, wee, wee die bewoners van die aarde vanweë die ander stemme van die basuin van die drie engele wat op die punt staan om te blaas!* " Dit het sy seun die bynaam " **die klein arend** " besorg. Valence is dus weereens gekoppel aan die profesie, en volgens hierdie vers, om die " drie " laaste " basuine " aan te kondig wat agtereenvolgens in Openb. 9 aangebied word, vir die 5de ^{en} die ^{6de}; en in Openb. 11:15, vir die ^{7de}; dinge wat ek eintlik geïdentifiseer, geïnterpreteer en verduidelik het in my werk "Verduidelik Daniël en Openbaring aan My". En as hierdie lig na Valence gebring is, is dit omdat ons daar die oudste vind Sewendedag Adventiste instelling in Frankryk; die eerste wat daar gestig is na Switserland. En dit is waar ek gevra het vir en die doop van Jesus Christus ontvang het. Hierdie drie redes regverdig God se keuse om sy lig na hierdie stad in Frankryk te bring. En die uitsonderlike aard van sy geskiedenis word verder bevestig deur die feit dat die guillotine van die Rewolusionêres in Valencia geen koppe laat val het nie; anders as alle ander stede in Frankryk destyds. Dit is dus op grond van hierdie goddelike keuse dat ek lig bring op wat duister en geïgnoreer is; volgens wat in Amos 3:7 geskryf staan: “ *Want die Here YaHWéH doen niks tensy Hy sy geheim aan sy dienaars, die profete, openbaar nie.* » Dus neem “ die

getuigenis van Jesus ” 'n konkrete, opbouende en reddende vorm aan deur hierdie geskryfte.

Om oor imperialisme te praat, wat in Frankryk deur Napoleon I hernu is , verbind ons met hedendaagse Amerikaanse imperialisme. Want die VSA begeer ook hierdie uiters verhewe plek bo al die heersers van die aarde. Nadat hulle opeenvolgende onsuksesvolle oorloë teen Noord-Korea en Viëtnam gevoer het, beide ondersteun deur die Sowjet-, Russiese en Chinese kampe; Die Amerikaners het weer teen Irak misluk, en toe teen Moslem-Afganistan. Amerikaners het hulle in hulself teruggetrek en onder president Trump wou hulle hul rol as wêreldpolisiemanne beëindig; wat reeds, sonder om dit te sê, 'n erkenning van skuld was. Maar nee, dit was slegs om redes van finansiële koste dat hierdie Amerikaanse intervensionisme moes eindig. Met mededinging van Rusland en China, wat internasionale kapitalisme betree het, is die moontlikhede om wêreldoorheersing te bereik, verminder. Maar nou, danksy 'n presidentswisseling, het Rusland se aggressie teen Oekraïne dit gedwing om sy rol as die wêreld se polisieman te hervat. Die Demokratiese president Joe Biden stel belang in Europa en wil sy "leierskap" behou, sy koloniserings van die denke van die volke wat by NAVO aangesluit het. En wanneer Oekraïne, aangeval deur Rusland, sy begeerte uitspreek om by NAVO aan te sluit, kan Amerika slegs te hulp kom. Maar vir eers wil dit ten alle koste 'n direkte konfrontasie met kernwapen-Rusland vermy. Dit beperk homself ook tot die verskaffing van wapens aan Oekraïne, wat altyd vir meer vra, en altyd vir meer sal vra, as gevolg van die mag van die Russiese land wat daarteen veg.

Onder die krag van God word Europeërs in 'n oorlogagtige eskalasie gedryf as gevolg van die besluite wat geneem word deur hul leiers wat reageer op grond van die geskiedenis en ervarings van hul lande. Internasionale betrekkinge gee hulle al hoe meer mag en hierdie huidige moderne eienskap word deur God geopenbaar in sy baie gekodeerde boodskap van die " **sesde basuin** ", die tema van Openb. 9, in verse 17 tot 19: " *En so het ek die perde in die visioen gesien, en die wat op hulle sit, met borsharnasse van vuur, hiasint en swawel. Die koppe van die perde was soos die koppe van leeus; en uit hulle bekke het vuur, rook en swawel gekom.* " Hierdie boodskap, wat heeltemal onverstaanbaar was, is nie meer so nie. Om te verstaan, is dit genoeg om die woord " *perde* " te vervang met groep of troep, volgens Jakobus 3:3; " *diegene wat hulle gery het* " deur militêre leiers; die woord " *wapenrusting* " vir geregtigheid en beskerming; Die woord " *hiasint* " is simbolies die blom van die songod Apollo, en die oorsprong daarvan is Turkye, Sirië en Libanon; die woord " *hoofde* ", vervang deur magistraat of heersers, volgens Jes. 9:14; die woord " *leeu* ", met geweld, volgens Rigters 14:18; die woord " *monde* ", deur woord, dit wil sê bevele, besluite en gebede; die woord " *vuur* ", deur vernietiging; die woord " *rook* ", deur gebed, volgens Openb. 8:4, maar ook dronkenskap, verduistering, volgens Openb. 9:2; die woord " *swael* ", deur kernkrag, of " *vuur uit die hemel* " volgens Openb. 13:13, of vulkaniese ondergrondse vuur, die magma van die " *poel van vuur en swael* " volgens Openb. 20:15, dit wil sê, die mitiese hel van Katolisisme en die Grieke. En vers 18 bevestig en som op deur te sê: " *Deur hierdie drie plaes is 'n derde van die mensdom gedood, deur die vuur, deur die rook en deur die swael wat uit hulle*

monde uitgegaan het. ” Vers 19 verskaf dan verduidelikings wat die verwantskappe tussen hierdie simbole vasstel. In teenstelling met die burgerlike ontleders, bevestig God die geestelike oorsaak van die botsings wat genoem word: “ *Want die mag van die perde was in hulle monde en in hulle sterte; Hulle sterte was soos slange met koppe, en daarmee het hulle skade aangerig.* ” In hierdie vers dui die nuwe simbool wat aangehaal word, die woord “ *stert* ”, op “ *die profeet wat leuens leer* ”, volgens Jesaja 9:14; en die woord “ *slang* ” verwys na die “ *slinkse* ” en verleidelike “ *slang* ” wat deur die duiwel as medium gebruik is om met Eva te praat om haar met sy leuens te verlei, in Gen. 3:1. Vertaal en gerekonstrueer, beteken hierdie boodskap: “ **want die mag van die troepe was in hulle woord en hulle valse profete wat leuens leer;** ” **Hul valse profete was listige bedrieërs wat magistrate en heersers mislei het, en dit was deur hierdie magistrate en heersers dat die valse profete skade aangerig het.** God bevestig hier slegs hierdie beskuldigings teen die valse Christelike en Moslem-godsdienste wat betrokke is by hierdie Wêreldoorlog wat op Wes-Europa gefokus is. Wat die kwaad betref wat gedoen word, som vers 18 dit in hierdie woorde op: “ *Deur hierdie drie plaes is 'n derde van die mense gedood, deur die vuur en deur die rook en deur die swawel wat uit hulle monde uitgegaan het.* ” “Valse geloof produseer in hierdie oorlog ‘ *vuur* ’, fisiese vernietiging; ‘ *rook* ’, geestelike vernietiging; ‘ *swawel* ’, kernvernietiging en die ‘ *tweede dood* ’ in die ‘ *poel van vuur* ’; alles beveel deur die ‘ *monde* ’ van magtige staatshoofde.”

In hierdie boodskappe van die “ **sesde basuin** ” vind ons die simbole wat in dié van die “ **vyfde basuin** ” aangehaal word. Die geestelike band wat hulle verenig, word dus bevestig. Verduideliking: Sedert 1844 het God 150 jaar, gesimboliseer deur die “ *vyf maande* ” van Openb. 9:5-10, aan die valse Protestantse, Anglikaanse en Ortodokse Christelike profete gegee om die inwoners van die aarde te vernietig. Aan die einde van daardie 150 jaar, in Januarie 1995, het amptelike Sewendedag-Adventisme by hulle aangesluit, sodat die getal van die gevallenes volledig was. Na 'n paar jaar, in 2022, sal God die “ **sesde basuin** ” aktiveer. Hy laat die bese engele vry en die oorlog begin in Europa met die Russiese aggressie van Oekraïne, hangende die uitbreiding van hierdie Derde Wêreldoorlog na alle Europese nasies en die ander groot nasies van die wêreld.

Tydens die voorbereiding van hierdie studie het ek die betekenis van die woord “ *hiasint* ” ontdek, soos aangehaal in Openb. 9:17. Hierdie naam dui simbolies die blom van die Griekse songod Apollo of Griekse god van Lig aan. Hierdie betekenis verbind dit met die vernietigende engel met die naam “ *Apollyon* ” of Apollo, in die “ **vyfde basuin** ” in vers 11: “ *En hulle het oor hulle as koning die engel van die afgrond gehad, wie se naam in Hebreeus Abaddon is, en in Grieks Apollyon.* ” Agter hierdie naam dui God die duiwel aan, die inspireerder van die heidense kultus wat aan die songod gegee is. Maar die woorde “ *Hebreeus en Grieks* ” dui die Bybel aan wat in skryf die Lig van God is. Hy skryf dus beide die vernietigende gebruik van die Bybel en die vernietiging wat in die Derde Wêreldoorlog gepleeg is, toe aan die Christelike godsdienste, wat die antieke “Dag van die Son” vereer wat deur die Romeinse Keiser Konstantyn I^{de} Grote op 7 Maart 321 ingestel is. God se groot plan word dus voor ons oë

volbring. En na 150 jaar van vrede wat vir die Christelike godsdienste beplan is, is die fisiese vernietiging van die skuldiges aan die gang met die vrylating van die slegte engele " *gereed vir die uur, dag, maand en jaar " sedert die begin van die verseëling van die uitverkorenes van Openbaring 7:2-3. Hierdie uitdrukking dui die "uur " aan wat deur die skeppergod gekies is. in die standaard van sy berekening van tyd wat die datums wat deur die valse kalender van mense vasgestel is, in twyfel trek: " En ek het 'n ander engel van die ooste sien opkom , met die seël van die lewende God ; Hy het met 'n groot stem geroep na die vier engele aan wie dit gegee is om die aarde en die see skade aan te doen , en gesê: “ Moenie die aarde of die see of die bome skade aandoen totdat Ons die dienaars van onse God op hulle voorkoppe verseël het nie .”* Wat beteken die einde van die tyd van die verseëling van die uitverkorenes? Let eerstens daarop dat hierdie tyd van verseëling eindig wanneer die Oorlog begin. Tweedens, die toetrede tot oorlog beteken dat die getal van die uitverkorenes volledig is en dat nuwe geboortes van daardie oomblik af nie meer by die aanbod van verlossing sal kan baat nie. Die mensdom betree dan die proses van sy progressiewe vernietiging wat totaal sal wees met die wederkoms van Jesus Christus.

Ons moet die fundamentele rol van Amerika se reaksie onthou in die regverdiging van die eskalاسie van oorlog wat daartoe gelei het dat die Europese mensdom simbolies " *'n derde van die manne* " wat dit uitgemaak het, verloor het. En hierdie voortdurende eskalاسie van Oekraïne se wapenopbou lei daartoe dat die oorlog 'n finale kernvorm aanneem, uiters vernietigend vir lewens, eiendom en gebiede wat weens die radioaktiwiteit van die grond verbode is.

Nadat ons van die aankondiging van hierdie oordeel van God verneem het, kan ons hierdie dinge konkreet in die huidige wêreldsituاسie vind. In die VSA is staatshoof Joe Biden 'n Rooms-Katolieke president van 'n amptelik Calvinistiese Protestantse land; teenoor hom is die Russiese leier Vladimir Poetin 'n Ortodokse Christen; Die staatshoof van Oekraïne, Volodymyr Zelensky, is Joods, van Russiese oorsprong, en sy naam is Pools. Pole, sy primêre ondersteuner, is Rooms-Katoliek, Engeland is Anglikaans, Frankryk, amptelik agnosties, bestaan uit 'n godsdienstige mengsel van ateïsme, Katolieke en Protestantse Christendom, en Islam. Maar die lys is nie volledig nie, want dit sou makliker wees om te sê watter godsdienste nie daar is nie, aangesien dit mense van alle nasies van die aarde na sy grondgebied en oorsese gebiede verwelkom het.

Terwyl ek dophou wat gebeur, sien ek leiers in paniek, pateties op soek na 'n oplossing, vasgevang voel in 'n lokval wat hulle onafwendbaar toesluit. Hierdie lokval is vir hulle gestel deur die groot Skeppergod wat van voorneme is om hulle te laat versoen vir hulle minagting vir sy Bybelse lig, sy wette en sy persoon, ten spyte van die getuienis van liefde wat Hy hulle gebied het deur die sterflike offer van sy lewe in Jesus Christus. Die situاسie is onlosmaaklik, onoplosbaar, want hulle staan voor twee teenoorgestelde keuses: ondersteun Oekraïne en stel hulself bloot aan Russiese wraak, of weier om Oekraïne te help en voorkom asof hulle selfsugtig, individualisties, harteloos en 'n verraaier is teenoor diegene wat hulp aan Oekraïne ondersteun. Skisofrenie neem mense se gedagtes oor, en ek hoor die president van Frankryk, Emmanuel Macron, sinnelose opmerkings maak wat in koor deur sy regeringsondersteuners herhaal word. Om die Franse gerus te stel,

stel hy dus drie voorwaardes vir die gee van vliegtuie aan Oekraïne. Maar omdat hulle heeltemal deur God verblind is, besef hulle nie dat al drie hierdie voorwaardes reeds oortree en deur die feite weerspreek is nie: 1- Nuttigheid vir Oekraïne : nuttig om dit meer en meer deur Russiese bomaanvalle te laat vernietig; 2- Geen eskalasie nie : daar was 'n voortdurende eskalasie sedert 24 Februarie 2022. Rusland verskerp sy aanvalle en mobiliseer al hoe meer vegters; 3- Sonder om Frankryk te verswak : enige aanbod van wapens en militêre uitgewes het 'n koste vir Frankryk en verswak dit, sonder om die Russiese wraak wat dit sal tref, te vergeet.

Die verblindings van gedagtes deur God volg op die koloniserings van Europese gedagtes deur die Amerikaners. Vir Amerika nader die oomblik om sy doel van oorheersing te bereik, maar hulle is onbewus daarvan. Omdat al die wêreldakteurs die projek ignoreer wat deur die groot skepper God voorberei is. Hierdie voorreg word bewaar en gereserveer vir sy getroue en volhardende kinders. Dit laat ons reeds die verskil sien wat God maak tussen: " *die een wat Hom dien en die een wat Hom nie dien nie* ." Maar die werklike finale verskil tussen die twee sal dié van lewe en dood wees.

Die jong akteur-president van Oekraïne speel die hoofrol in die rol van die verleidelike " *slang* ". In die hele menslike geskiedenis het nog nooit 'n enkele man soveel staatshoofde verlei deur hulle in die openbaar skuldig te laat voel nie. En die geheim van sy sukses lê in die afhanklikheid van hierdie nasies wat in NAVO verenig is, wat hulle vasaliseer en hulle dwing om Amerikaanse besluite gedwee te volg. Hierdie huidige Amerikaanse oorheersing van Europese denke gee 'n kykie na die gewig wat dit sal hê in sy universele " *dier* "-regime wat in Openb. 13:11 geprogrammeer is. Die "gendarms" van die aarde, die nuwe Romeine, sal dan die leidende " *hoofde* " word wat hul idees op al die oorlewendes van die groot oorlogagtige vernietiging sal afdwing. En ons, die dienaars van God, sal die teikens wees van die toorn van die gevalle wesens wat getref word deur die " *sewe laaste plae van God* " wat in Openb. 16 beskryf word. Dit, tot so 'n mate, dat ons dood bepaal sal word, in ooreenstemming met die aankondiging van Openb. 13:15. En die enigste presisie wat God ons gee oor sy ingryping om ons te red, **as 'n laaste uitweg** , is gebaseer op die naam " **Benjamin** " wat Hy gee aan die twaalfde van die " *twaalf stamme verseël* " deur sy " *seël* " in Openb. 7:8: " *van die stam van Sebulon, twaalfduisend; van die stam van Josef, twaalfduisend; van die stam van Benjamin , twaalfduisend verseël.* » Agter hierdie naam " **Benjamin** " is hierdie boodskap waarop al die vertrouens en geloof van die laaste uitverkorenes gebou moet word: Genesis 35:18: " *En toe sy op die punt gestaan het om haar siel prys te gee, want sy was op sterwe, het sy hom Ben-Oni genoem;*" **maar die vader het hom Benjamin genoem** . "In hierdie beeld vind ons die finale situasie, skynbaar desperaat, van die verkose amptenare wat ter dood veroordeel is. Maar God, " **die Vader** ," tree in en verander die lot van sy getroue kinders; van " *Ben-Oni* " wat "seun van my pyn" beteken, verander Hy hulle na "seun van my regte" - vertaling van die naam " **Benjamin** "; die " **regte** " kant van die goddelike " *seën* " wat aan die uitverkorenes gegee word, volgens Matt. 25:32 tot 34: " *Al die nasies sal voor Hom versamel word.*" *Hy sal hulle van mekaar skei soos 'n herder die skape van die bokke skei; en Hy sal die*

skape aan sy regterhand sit en die bokke aan sy linkerhand. Dan sal die Koning vir die wat aan sy regterhand is, sê: “Kom, julle wat deur my Vader geseën is, en neem die koninkryk in besit wat vir julle berei is van die grondlegging van die wêreld af.”

Ek, wat aan die einde van die Tweede Wêreldoorlog gebore is, is bewus van hoe die lang tydperk van vrede wat deur God gegee is, tussen 1945 en 2022, vandag dramatiese gevolge het, aangesien die mense van 'n ouderdom om te regeer jonk is, omdat baie van hulle gebore is in 'n konteks van " **vrede en veiligheid** " wat deur die Europese Unie gewaarborg is en stewig in die menslike gedagtes gevestig is. Sodat hierdie woorde van Paulus aangehaal in 1 Tess. 5:3 word vandag vir die eerste keer vervul, die tweede keer aangaande die universele regering van die tyd van die glorieryke wederkoms van Jesus Christus: " *Wanneer die mense sal sê: **Vrede en veiligheid** ! Dan sal 'n skielike verderf oor hulle kom soos geboortepyne 'n swanger vrou, en hulle sal nie ontvlug nie .*" Die oorlog, die werklike een, was vir hulle slegs 'n herinnering aan hul ouers, net soos hul ouers grootgeword het terwyl hulle hul vaders hoor vertel het van die verskriklike ervarings van die Eerste Wêreldoorlog van 1914-1918. Elke geslag het die herinnering aan sy oorlog gehad; vandag s'n het nie een nie. En dit is ook die oorsaak van die arrogante, roekelose en strydvlugtige reaksies van ons huidige jong leiers. Dit is ook nodig om te verstaan dat God die Derde Wêreldoorlog voorberei het sodra die Tweede Wêreldoorlog geëindig het . **Omdat die Derde begin met die bevraagtekening van die verdeling van Jalta in 1945. Rusland het verskeie lande toegelaat om sy alliansie te verlaat: Pole, die Baltiese lande, Tsjeggo-Slowakye, Roemenië, maar Oekraïne... sy grens was een land te veel**

In die Weste, in die greep van ongeloof en ongeloof, het die aankondiging van 'n kernoorlog ongeloofwaardig geword. Dit is hoekom menigtes sal sterf sonder om die goddelike geestelike oorsaak van die oorlog wat hulle laat verdwyn, te ken.

Vir die Weste neem die besluit om Oekraïne te bewapen die vorm aan: kop, ek wen, stert, jy verloor. Hier is wat ek sien: Oekraïne het die voordeel, kom ons help hulle wen; Oekraïne verloor die voordeel, laat ons help dat dit nie verslaan word nie. Terwyl ek die onervareheid en onvolwassenheid wat president Macron self voor sy eerste verkiesing beweer het, aan die kaak stel en in herinnering roep, verneem ek dat 'n Russiese leier kommentaar lewer op die opmerkings van ons Franse president wat gesê het dat die stuur van swaar wapens nie 'n eskalasie van die oorlog daarstel nie. Sy sê oor hom: "Dit is nie die woorde van 'n volwassene nie." Die perke van onvolwassenheid begin te verskyn en die eerstes wat dit ontdek, is die nuwe Russiese vyande; Wat hulle betref, sien die Franse niks. So is dit reeds te laat; die geregtigheid van die lewende God is “ **op mars** ” om diegene te vernietig wat nie waardig is om te lewe nie.

Gedurende hierdie studie het die Gees my nuwe interpretasies van die simbool " *son* " wat verskeie kere in Openbaring aangehaal word, laat ontdek. Hy verskyn die eerste keer daar in Openb. 1:16: “ *In sy regterhand het hy sewe sterre gehad. Uit sy mond het 'n skerp, tweesnydende swaard gekom, en sy aangesig was soos die son wat in sy krag skyn .* ” En sy definisie as 'n simbool van die Griekse

god van lig, “*Apollo*,” verryk my vorige verduidelikings. Die visioen van die groot ramp wat in Daniël 10:1 aan Daniël aangekondig is, word bevestig. Hier in hierdie Christelike konteks word die “*weerlig*” van die Griekse god Zeus, of die Romeinse Jupiter van Daniël, vervang deur die “*son*”, “*Apollo*”, die oorsaak van al die vloek wat die valse Christendom van 7 Maart 321 tot die wederkoms van Christus getref het. In algehele teenstelling met sy simbool van ware goddelike lig, dui hierdie “*son*” op die heidense sonkultus wat histories sy hoogtepunt bereik het met die heerskappy van die koning van Frankryk, Louis XIV, bekend as die “*Sonkoning*”. Ook in Openb. 8:12 teiken die “*son soos 'n sak van hare*” wat verduister is, direk die monargie en die pouslike Rooms-Katolieke godsdiens wat deur hierdie despotiese heerskappy ondersteun en beoefen word. koning, vervolger van die ware Gereformeerde geloof en daarmee saam die Bybel self, die ware goddelike lig. Net so in Openb. 8:12, het die “*derde deel van die son wat deur die Franse Rewolusionêre geslaan is*” betrekking op dieselfde Katolieke monargiese teikens. Maar die hele vers suggereer ook 'n aanval deur die Rewolusionêre op die goddelike orde van tyd, soos dit in Genesis 1:14 geskryf staan, aangaande die “*sterre en die ligte*”: “*En God het gesê: Laat daar ligte wees aan die uitspansel van die hemel om die dag van die nag te skei; sodat hulle kan dien as tekens vir tye, vir dae en vir jare*”; “*Nou, vir die eerste keer in die menslike geskiedenis, wou die Franse rewolusionêre 'n spesiale kalender vestig deur die sewe-dae goddelike week met tien-dae weke te vervang. Maar die orde van die goddelike week is herstel na hierdie rewolusionêre tyd. God dwarsboom alle menslike pogings om die orde van tyd wat deur Hom vasgestel is, te vernietig. En hierdie pogings bevestig hierdie fundamentele vers van profesie wat Daniël 7:25 is, want dit openbaar 'n plan wat deur Satan, die duiwel, die vyand van God en sy uitverkorenes bedink is: “Hy sal woorde spreek teen die Allerhoogste en die heiliges van die Allerhoogste uitput en sal probeer om tye en wette te verander;” en die heiliges sal in sy hand oorgelewer word gedurende 'n tyd en tye en 'n halwe tyd.*» Hy het nietemin, beskaafd, en sedert 1981, in Frankryk, daarin geslaag om die naam “sewende dag” toe te skryf aan die “eerste dag” van die tyd wat deur God vasgestel is, iets wat China, en in Europa die Baltiese lande, reeds eeue lank beoefen het, en hy het daarin geslaag om die begin van die dag om middernag te plaas. Die begin van die jaar is sedert die jaar 1564 aan die begin van die “winter”-seisoen geplaas toe hierdie standaard deur die Raad van Roussillon, in Frankryk, in die teenwoordigheid van Koningin Catherine de Medici opgelê is. Die maatstaf is in 1582 deur Pous Gregorius XIII veralgemeen. Die aanval van tyd is dus waarneembaar en opgemerk. Die betrokkenheid van die drie konings wat deur die profesie van Michel Nostradamus vervloek is, in hierdie wysigings van goddelike tyd word bevestig, aangesien hierdie laaste maatreël geëis is deur Charles IX, wat op die ouderdom van 23 oorlede is, getref deur God.

'n Gebeurtenis is in 1986 as 'n profetiese waarskuwing vervul. Dit is die kernongeluk by die **Tsjernobil -kragentrale** in Oekraïne. Die naam **Tsjernobil** beteken “*als*” of “*bitter*” kruie, en in twee woorde beteken die naam: **swart wit**, 'n beeld van absolute teenstelling van geslag, “*nag en dag; duisternis en lig*” Gen. 1:4-5. Die ongeluk het voorspel dat Oekraïne “*bitter*” vrugte vir die Weste sou dra; “*bitter*” as die vrug van die Rooms-Katolieke geloof wat God vergelyk

het met “ *Alsem* ” in die “ *derde basuin* ” -boodskap in Openb. 8:11: “ *Die naam van daardie ster is Alsem ; en 'n derde van die waters het alsem geword , en baie mense het gesterf van die waters, omdat dit bitter geword het .* ” Nou, in die huidige oorlog, is Pole, die vesting van Rooms-Katolisisme sedert die Poolse Pous Johannes Paulus II gewilde guns verwerf het tydens sy 26-jaar lange pontifikaat (26: die getal van God se naam: YaHWéH), die eerste land wat die Oekraïners ondersteun en die ywerigste om oorlog teen Rusland te voer, dit wil sê die struikelblok wat die Europese nasies na die aangekondigde ondergang sleep. En Pole geniet die steun en goedkeuring van verskeie kleiner buurlande, almal ywerig vir die Katolieke geloof.

Die Weste is op die punt om te ontdek dat dit makliker is om handelsooreenkomste en politieke alliansies te onderteken as om menslike denke te kry om aan dieselfde morele, politieke, ekonomiese of godsdienstige waardes te voldoen.

Die Uitverkorene en Goddelike Wet

In Deut. 6:5, het ons Here deur Moses, Sy dienaar en leier van Israel, verklaar: “ *Hoor, o Israel! YaHWéH, onse God, is die enigste YaHWéH. Jy moet YaHWéH jou God liefhê met jou hele hart en met jou hele siel en met al jou krag.* ” Later, volgens Matt. 22:26 tot 40, op die vraag wat aan Hom gestel is: “ *Meester, wat is die grootste gebod in die wet?* ” het Jesus sy antwoord gegee: “ *Jesus antwoord hom: Jy moet die Here jou God liefhê met jou hele hart en met jou hele siel en met jou hele verstand. Dit is die eerste en grootste gebod.* En die tweede wat hiermee gelykstaan: *Jy moet jou naaste liefhê soos jouself. Aan hierdie twee gebooie hang die hele wet en die profete.* »

Die eerste ding om op te let, is die gebod “ *jy moet liefhê* ” wat algemeen voorkom en in hierdie drie gebooie teenwoordig is. Die tweede is dat deur dieselfde woorde in die monde van Moses en Jesus te lê, gee God vir Moses 'n profetiese beeld van Jesus Christus; wat Moses self bevestig het deur te sê oor Jesus die Messias wat sou kom, in Deut. 18:15: “ *'n Profeet soos Ek sal die HERE julle God vir julle verwek uit julle midde, uit julle broers; na Hom moet julle luister!* ” Moses en Jesus was profete en gidse vir God om Israel in goddelike waarheid te lei. Maar in sy stellings gee Jesus aan goddelike waarheid 'n presiese, fundamentele definisie: “ *jy sal liefhê* .” Hy bied dit aan in die vorm van 'n gebod. Ons menslike intelligensie is egter voldoende om te verstaan dat liefde en die vermoë om lief te hê nie van 'n orde afhang nie, maar van 'n natuurlike gawe. Die mens is so gemaak, in sy vryheid, hy hou van of hou nie van dinge, of mense nie. So wat is die doel wat God aan hierdie tipe gebod gee? Die antwoord is eenvoudig: hy openbaar aan sy toekomstige uitverkorenes wat sy eie natuur is: Liefde; maar perfekte Liefde wat vir ewig kan duur. Hieruit is dit maklik om te verstaan dat al sy verordeninge slegs gerig is aan diegene wat Hom liefhet, sodat hulle in hul gehoorsaamheid, geregverdig deur die liefde en absolute vertroue wat hulle in

Hom het, kan baat vind by al die voordele van sy perfekte kennis van die toestande wat alleen ware geluk kan skep.

Die Bybel is vol bladsye waarin God sy wette aanbied. En dit blyk dat al hierdie wette regverdig is en bedoel is om die fisiese en geestelike gesondheid van sy menslike skepsel te bewaar. Dit is wat die apostel Jakobus daartoe lei om in Jakobus 2:12 van die " *wet van vryheid* " te praat: " *Praat en tree op asof julle deur 'n wet van vryheid geoordeel gaan word.* " Om van 'n " *wet van vryheid* ", uitgedruk deur veelvuldige " *gebooie en verordeninge* ", is 'n paradoks wat eenvoudige wesens kan verbaas wat meer natuurlik die reaksie het om bevele as swaar en onaangename " **laste** " **te beskou om te dra**. So, ons moet verstaan, hierdie verordeninge raak hulle nie werklik nie, want God weet vooraf hoe diegene wat Hom nie genoeg liefhet nie, op sy verordeninge en sy gebooie sal reageer. En aangesien hierdie dinge werklik net sy uitverkorenes raak, is dit dus net vir hulle dat die goddelike wette die " *wet van vryheid* " verteenwoordig. Hoe kan ons hierdie logika verduidelik? Baie eenvoudig weer: in die gedagtes van die kollektiewe Uitverkorene, **versmelt die begeerte om te gehoorsaam met die plig om te gehoorsaam**, sodat die bevel nie meer een is nie. Die uitverkorene hoef homself nie te dwing om God te gehoorsaam nie, aangesien hy dit doen uit 'n begeerte om Hom te behaag.

Wanneer ons hierdie dinge verstaan, besef ons hoe ydel en nutteloos valse godsdiens is. Want van nature het enigiets wat vals is, geen kans om 'n verhouding met die God van waarheid te verkry nie. Ydelheid is geforseerde evangelisasie, ydelheid is valse indoktrinasie, ydelheid is godsdienstige vorme wat deur mense gevestig is, ydelheid is godsdienste van valse gode, en ydelheid is alle pogings om 'n godsdiens met geweld op liggame en gedagtes af te dwing, selfs al dit die ware Skeppergod betref. Deur Moses en Jesus, wat albei gesê het: " **Jy moet liefhê** ", het God " **liefde** " as die enigste voorwaarde gestel wat 'n mens toelaat om met Hom gemeenskap te hê. Dus, as gevolg van hierdie absolute reël, tel enigiemand wat nie in hierdie standaard pas nie, nie vir hom nie. Getal is vir hom van geen belang nie, want hy soek en eis die kwaliteit van die siel. Óf dit is binne sy norm en hy behou dit vir die ewigheid daarvan, óf dit is nie, en bly in sy oë slegs 'n oombliklike " **asem** " wat verbygaan en verdwyn soos sy Gees hom in Ps. 144:4 laat sê het: " *Die mens is soos 'n asem* , sy dae is soos 'n verbygaande skaduwee. "

In 1 Korintiërs 13 prys die apostel Paulus " **liefde** " volgens God se begrip. Vertaal as " *liefdadigheid* " of " *liefde* ", dui die oorspronklike Griekse woord op charisma, of geskenk. En dit is seker dat die uitnemendste gawe wat Jesus bevestig het, die gawe van liefde is, die gawe om God en ons naaste te ken en te kan liefhê. Paulus skilder dus 'n robotportret van die uitverkorene wat deur God bemin en gekies is. En een ding is seker: hy wat God werklik liefhet, betwis nie sy gehoorsaamheid nie en stry nie met Hom nie. Die geskil, wat bespreking vervang, is die vrug van opstandige wesens waarvan die eerste perfekte engel mettertyd die tipiese model geword het.

onderwyser " wat Paulus aan die goddelike wet in Gal. 1:1 gee, beter kan verstaan. 3:24-25: " *Die wet het ons leermeester geword na Christus toe,*

sodat ons uit die geloof geregverdig kan word. Noudat die geloof gekom het, is ons nie meer onder hierdie leermeester nie. Wat is 'n "pedagoog"? Onder die Grieke het hierdie woord 'n persoon aangedui wat verantwoordelik is om 'n kind skool toe te vergesel. Dit was nie die onderwyser self nie, maar 'n dienaar wat die taak gehad het om die kind na sy skoolplek te lei. Dit gee hom 'n tussenrol wat nie die hoofrol is nie. En hierdie ondergeskikte rol word deur die Gees aan die geskrewe wet toegeken. Die nut daarvan is dus werklik voorlopig en tog is dit noodsaaklik, vanweë die feit dat die geskape mens God nie ken nie en onkundig is oor sy bestaan en karakter. Die wet laat hom sy liefde en die welwillende aandag wat God aan hom betoon, ontdek. En in sy stryd teen die leier van die betogers, wat Satan of die duiwel geword het, sal God in Jesus Christus en die vrywillige offer van sy gekruisigde lewe om te betaal vir die sondes van sy uitverkorenes, hulle alleen, die ontsaglike liefde openbaar waarmee Hy in staat is om te deel met diegene wat Hy op hierdie manier sal red. Dit is dan dat ons kan verstaan dat die woorde " **geloof en liefde** " die finale doel van God se reddingsplan vorm, aangesien die goddelike wet die uitverkorene as " **pedagoog** " lei na beide hierdie twee woorde wat die norm " **liefde** " wat deur God gedefinieer is, betref en aandui. Die verstommendste ding is om te beseft dat God, die outeur van die wet, die minste wettiese wese is van almal wat leef of geleef het. Want volmaakte liefde, wanneer dit beoefen word, maak die wet kragteloos. En God het ons bewys hiervan gegee deur Dawid toe te laat om geheiligde toonbrode vir goddelike aanbidding te eet toe hy, agtervolg deur koning Saul, die Tempel binnegegaan en hierdie brode geëet het om sy honger te still; iets wat Jesus in Matt. 12:3-4 onthou: " *Maar Jesus antwoord hulle: Het julle nie gelees wat Dawid gedoen het toe hy en die wat saam met hom was, honger gehad het nie? Hoe hy in die huis van God gegaan en die toonbrode geëet het wat vir hom en die wat saam met hom was, nie geoorloof was om te eet nie, maar net vir die priesters alleen?* " God het in hierdie ervaring getoon dat diegene wat aan Hom getrou is, vir Hom belangriker is as die reëls van sy wette, wat slegs 'n voorlopige karakter het, gekoppel aan die voorwaardes van die 6000 jaar wat voorbehou is vir die " **sonde** " van hemelse en aardse wesens. Maar in teenstelling met hierdie uitsondering wat liefde regverdig, het God ook voorbeelde gegee van vernietiging van die lewe van opstandige menslike skepsels. En dit, van die begin van die uittog uit Egipte, tydens Israel se opmars in die woestyn. Korag, **Datan en Abiram** het lewend in die oop grond onder hulle voete neergedaal omdat hulle afgodediens was en die gesag wat God aan Moses gegee het, betwis het. God het, in hierdie omstandighede, konkrete bewyse gegee van hoe Hy diegene oordeel wat Hom dien en diegene wat Hom nie dien nie, en hul plig om Hom te gehoorsaam, betwis.

Op die vooraand van Paasfees het Jesus openlik aan sy twaalf apostels verklaar dat een van hulle 'n demon was; Hy het hom nie by naam genoem nie, maar hy het geweet dat dit Judas was en hy het selfs privaat vir hom gesê: " *Wat jy ook al moet doen, doen dit gou!* " "Wat hy moes doen, was nuttig om die verlossingsplan te volbring, aangesien Jesus na die aarde van mense gekom het om daar vrywillig te sterf as 'n soenoffer vir die sondes van sy

uitverkorenes. Maar die ander apostels was onbewus van die demoniese aard van Judas wat blykbaar Jesus soos hulle gedien het. En hierdie karakter van Judas is baie interessant, want hy alleen verteenwoordig menigtes valse gelowiges. Judas wou eenvoudig sy Meester dwing om amptelik tot sy heerskappy as Koning van die Jode te verbind. Toe hy vind dat dinge nie vinnig genoeg na sy sin beweeg nie, wou hy Jesus dwing om op te tree. Maar hy was heeltemal onkundig oor God se ware reddingsplan. Op die oomblik toe hy opgetree het deur Jesus te verkoop, was die ander apostels in dieselfde onkunde oor hierdie reddingsprojek, maar anders as Judas, het hulle nie probeer om Jesus te dwing om hul wens te gehoorsaam nie. En daarin lê die hele verskil tussen die gevalle Judas en die ander elf uitverkore apostels. Slagoffers van eeue van valse vooroordeel, het die apostels gedink dat die Messias 'n koning soos Dawid sou wees met wie die profetiese Skrifte hom vergelyk het. En ten spyte van die duidelike verduidelikings wat gegee is, het hulle nie sy woorde gehoor nie. Dit sal eers na sy dood en opstanding wees dat hulle, gekonfronteer met die..." bewyse, sal hulle die goddelike plan van verlossing verstaan wat deur genade gegee is in die naam van die versoening wat deur die perfekte goddelike mens gemaak is, aangebied as 'n perfekte offer om 'n perfekte verlossing van die sondes van sy uitverkorenes te verkry. Van sy kant, toe Judas Jesus gekruisig en dood aan die kruis sien, het hy al sy drome van oorheersende heerlikheid wat hy verwag het om in die diens van Koning Jesus te verkry, sien ineens stort. Sy wanhoop het hom tot selfmoord gelei. Ons kan dus verstaan dat Judas Jesus nie liefgehad het nie, al het hy Hom gedien en Jesus het selfs geweet dat Hy 'n dief was, en tog het Hy Hom die skatkis van hul groep toevertrou. In Judas gee God ons 'n profetiese beeld van hierdie valse Rooms-Katolieke Christendom wat in 538 Pouslik geword het. Die liefde vir geld en rykdom is die basis van sy hele organisasie. Aangesien die eerste pous in titel en tydelike mag 'n intrigant met die naam Vigilius was. Soos 'n dief het hy 'n diens betree wat amptelik aangebied is as onderworpe aan die Here Jesus Christus. Maar in hierdie diens het hy vorme en rituele vasgestel wat van die heidene en gedeeltelik van die Jode geneem is. Die konstruksie van die Katolieke godsdienstige orde, met sy hiërargieë en geestelikes, was nie wettig nie, want na die dood van Jesus en sy opstanding, die verlossing van die sondes van die uitverkorenes wat verkry is, die institusionele godsdienstige orde was nutteloos en om die ding te bevestig, het God Jerusalem en sy heilige tempel in die jaar 70 deur die Romeine laat vernietig, en die profesie van Daniël 9:26 bevestig dit: " *Ná die twee-en-sestig weke sal 'n Gesalfde uitgeroei word, en hy sal niemand vir hom hê nie, ~~geen opvolger nie~~.* Die volk van 'n heerser wat sal kom, sal die stad en die heiligdom verwoes, en hulle einde sal kom soos met 'n vloed; Daar word besluit dat die verwoesting tot die einde van die oorlog sal duur." Die oorsaak van hierdie straf word in dieselfde vers aangekondig: " *hy sal niemand vir hom hê nie* " en dit is die letterlike vertaling van die Hebreeuse teks wat Louis Segond aanbied in 'n kommentaar wat in die kantlyn van sy weergawe van die Bybel geplaas is. Selfs vandag, ten spyte van die menigtes wat beweer dat hulle sy volgelingen is, vind God baie min mense wat vir hom is. Want om vir

hom te wees, is om hom lief te hê en hom werklik lief te hê soos sy elf apostels hom werklik liefgehad het, wanhopig oor sy dood. Hulle het hom werklik liefgehad en dit bewys deur hulself in alle dinge aan sy heilige wil te onderwerp. En toe hulle nie verstaan het wat gebeur nie, het hulle verskriklik gely tot dat sy opstanding hulle teruggebring het na vreugde en geluk. Hulle was nou vry, bevry en verlig en hulle het in diens van hul geliefde Meester gebly tot die einde van hul lewe, voltooi in gewillige en aanvaarde marteldood. Die Kerk van Christus is vry van alle institusionele vorme, want die geskiedenis het bewys dat die institusionele vorm 'n dwangbuis is wat goddelike waarheid beperk en die groei daarvan verhoed, altyd teen die nuwe ligte wat deur die goddelike Gees in Jesus Christus gegee word. Sodat die mensdom vandag nog uit hierdie twee modelle van menslike lewe saamgestel is. teenoorgesteld in absolute terme, dié van die gevallenes soos Judas en dié van die uitverkorenes soos die elf apostels van die eerste uur. **Die Judasse wil God gebruik terwyl die uitverkorenes Hom eintlik as vrywillige slawe dien wat hul eie wil verloën** . Daarom vind ons die Judasse verenig in die kamp van die sogenaamde ekumeniese alliansie, die alliansie van diegene wat God geprofeteer het onder die naam " **huigelaars** " in Dan. 11:34: " *Wanneer hulle val, sal hulle 'n bietjie gehelp word, en baie sal by hulle aansluit in huigelary* ." "In hierdie ' **huigelaars** ' versamel God al die Christelike godsdienstige instellings wat gevorm is vanaf 7 Maart 321 tot ons tyd van voorbereiding vir die einde van die wêreld. Hulle het almal die skuld in gemeen dat hulle goddelike lig in hul tyd verwerp het en hul minagting vir die profetiese woord het hulle gelei om te ignoreer dat hierdie profesieë hulle toegelaat het om geïdentifiseer te word. Dus, al wat vir alle Judasse oorbly, is om die regverdige straf van God in Jesus Christus te ondergaan. En vir sy ware uitverkorenes, gelykvormig aan die beeld van die elf apostels, sal Jesus hulle onder sy welwillende en getroue beskerming hou tot sy magtige en glorieryke wraaksugtige terugkeer, waarna Hy hulle in sy koninkryk sal lei waar Hy ' *n plek vir hulle voorberei het* ', volgens Johannes 14:1 tot 4: " *Laat julle hart nie ontsteld word nie. Glo in God, en glo in My. In die huis van my Vader is daar baie wonings. As dit nie so was nie, sou ek jou vertel het. Ek gaan om vir julle plek voor te berei. En as Ek gegaan het en vir julle plek voorberei het, kom Ek weer en sal julle na My toe neem; sodat waar Ek is, daar julle ook kan wees. Jy weet waarheen Ek gaan, en jy ken die pad. Hierdie "pad" was die model van sy perfekte voorbeeldige lewe.*

Menigtes Judasse beweer dat hulle hulself en hulself mislei, verlossing van Jesus Christus, maar hierdie mense behoort voordeel te trek uit die les wat Jesus in Johannes 8 gegee het in sy gesprek met die Fariseër-Jode. Verse 39 tot 44: “ Hulle antwoord Hom: Ons vader is Abraham. Jesus sê vir hulle: As julle Abraham se kinders was, sou julle die werke van Abraham doen.” Maar nou probeer julle My doodmaak, iemand wat julle die waarheid vertel het, wat Ek van God gehoor het. Abraham het dit nie gedoen nie. Jy doen die werke van jou vader. Hulle het vir hom gesê: Ons is nie buite-egtelike kinders nie; Ons het een Vader, God. Jesus sê vir hulle: As God julle Vader was, sou julle My liefhê, want Ek het van God uitgegaan en gekom. Ek het nie uit Myself

gekom nie, maar Hy het My gestuur. Waarom verstaan jy nie my taal nie? Omdat julle nie na my woord kan luister nie. Julle is van julle vader die duiwel, en die begeertes van julle vader wil julle doen. Hy was 'n moordenaar van die begin af en staan nie in die waarheid nie, omdat daar geen waarheid in hom is nie. Wanneer hy 'n leuen vertel, praat hy uit sy eie; want hy is 'n leuenaar en die vader van die leuens. En omdat Ek die waarheid praat, glo julle My nie. »

As Jesus voor die nuwe Judasse sou verskyn, sou ons dieselfde dialoog tussen die verligte regverdiges en die dowe rebelle aanskou. Omdat Jesus besef het wat hy uit hierdie ervaring met die Jode geleer het, het hy ons geleer om godsdienste nie volgens sy naam of sy aanspraak te beoordeel nie, maar slegs volgens sy vrugte, dit wil sê, sy ooreenstemming met die model wat in en deur Jesus Christus geopenbaar is, die perfekte goddelike model.

Hoogs profetiese historiese feite

Sedert 6 Februarie 2023 is historiese gebeure van hoë profetiese waarde vervul. Dit is die opeenvolgende aardbewings van hoë omvang wat pas die grens tussen Turkye en Sirië getref het. En op Woensdag 8 Februarie het die Oekraïense president Volodymyr Zelensky eers na Engeland en toe na Frankryk gereis, waar hy met die Duitse kanselier Olaf Scholz en die Franse president Emmanuel Macron vergader het. Die volgende oggend het die drie mans na Brussel gegaan om met die vergadering van Europese afgevaardigdes te vergader. Daar het die president van die Oekraïne sy beroep en dank aan die teenwoordige afgevaardigdes hernu. Maar ek kon sien hoe yl die vergadering was. Oekraïne se vriende was almal daar, maar die ander was afwesig. En die foto van hierdie vergadering het getuig van die feit dat die Oekraïense kwessie 'n oorsaak van skeuring binne die Europese Unie kan word.

Op 6 Februarie is Turkye getref deur 'n kragtige aardbewing wat 'n magnitude van 7.8 op die Richterskaal bereik het, wat 'n totaal van 9 het. Verdere aardbewings het op die eerste gevolg, wat 'n bestendige toename in ongevallige veroorsaak het, en vandag, 18 Februarie, word die dodetal op meer as 44 000 geraam, wat waarskynlik tot 60 000 of meer sal styg. Hierdie streek is gewoon aan aardbewings, maar aangesien ons ons minder as twee maande, sewe jaar voor die wederkoms van Christus bevind, neem hierdie huidige gebeure 'n profetiese karakter aan. Omdat die gebied wat deur die aardbewing geraak is, begrens en deurkruis word deur die "Eufraatrivier". Nou in sy Apokalips haal Jesus Christus hierdie naam twee keer aan, waaraan Hy die simboliese betekenis gee van 'n volk wat onder die oorheersing van die pouslike Rooms-Katolisisme geplaas is, dit wil sê Europa en die VSA wat 'n uitvloeisel van hierdie Wes-Europa is. As die beelde wat deur die profesie voorgestel word, vergelyk word, vorm Europa en sy uitgroeiensels van Kanada, die VSA en Australië saam die laaste voorstelling van die "**tien horings**" wat in Daniël 7:7 en Openb. 17:3 geprofeteer word: "*Hy het my in die gees weggevoer na 'n woestyn . En ek het 'n vrou sien sit op 'n skarlakenrooi dier, vol godslasterlike name, met **sewe koppe** en **tien horings** .*"

hierdie beskrywing illustreer God die hele westelike kamp wat in 'n tyd van beproewing geplaas word, gesimboliseer deur die woord "**woestyn**".

Die eerste toets wat daaraan opgelê word, is die straf van die "**sesde basuin**" volgens Openb. 9:14, waar hierdie laer hulle aan "**Babilon die groot**" **onderwerp het**. » of, Rome, word simbolies "**Eufraat**" genoem: "**en sê vir die sesde engel wat die basuin gehad het : Maak die vier engele los wat gebind is in die groot rivier die Eufraat** . "Want God hervat hierdie Westerse kamp die norm van antieke keiserlike Rome, maar hierdie keer vertrou hulle op die militêre mag van die VSA, die nuwe legioene van die nuwe Rome. Want so magtig as wat hulle is, is die VSA die onbewuste slagoffers van die Roomse Sondag wat deur Protestantse groepe geërf, bewaar en geëer word. Hierdie eerste toets raak ons noukeurig omdat dit in ons huidige gebeure plaasvind, as gevolg van die oorlogagtige eskalاسie van steun aan Oekraïne. Die prys om vir hierdie toets te betaal, is groot: "**En die vier engele is losgelaat wat gereed was vir 'n uur en 'n dag en 'n maand en 'n jaar, om 'n derde van die mense dood te maak** . "

Die tweede toets wat vir hom voorberei is, sal aangebied word onder die simbool van die "**sesde van die sewe laaste plae van God**", in Openb. 16:12 waar die laer van die nuwe Romeine steeds gesimboliseer word onder die naam "**Eufraat**": "**Die sesde het sy skaal uitgegooi op die groot rivier, die Eufraat , en sy water het opgedroog, sodat die pad van die konings wat uit die Ooste kom, gereed gemaak kon word** . " Ons moet let op die doel wat God gee aan hierdie "**sesde van die sewe laaste plae van sy toorn** ." Dit roep die voorbereidings vir die slag van "**Armageddon**" op, dit wil sê, die toets van die doodsbevel wat teen die getroue waarnemers van die goddelike Sabbat uitgevaardig is.

In die oppervlakkigheid van hulle studie van hierdie onderwerp van Openbaring, dwaal valse Christene oor "**Armageddon**" en interpreteer dit as die Derde Wêreldoorlog van die "**sesde basuin**". En God speel op hierdie verwarring deur die voorbereiding vir die Derde Wêreldoorlog vorme te gee wat identies is aan dié wat die voorbereiding vir die ware "**Armageddon**" oproep. Daarom kan ek in die verhaal van die werklike "**Armageddon**" 'n beskrywing vind van gebeure wat voor ons oë in die hedendaagse tyd plaasvind vir die organisering van die Derde Wêreldoorlog.

So, laat ons Openb. 16:12 neem: "**Die sesde man het sy bak uitgegooi op die groot rivier, die Eufraat** ." **En sy water het opgedroog, sodat die weg van die konings wat uit die Ooste kom, gereed gemaak kon word** . "Dit is maklik om hierdie feite te interpreteer as vervul deur die huidige aardbewing wat die gebied van die begin van die Eufraatrivier op die grens van Turkye en Sirië tref. Maar dit is nie die geval nie, want die plae wat in Openb. 16 beskryf word, is die "**laaste plae**" volgens Openb. 15:1: "**En ek het 'n ander teken in die hemel gesien, groot en wonderlik: sewe engele met die sewe laaste plae , want daarmee word die toorn van God voleindig** ." » Let daarop dat sonder hierdie presisie "**die laaste**" wat deur God gegee is, die verwarring tussen die plae van die "**trompette en die laaste plae**" van Apo. 16 moontlik en selfs wettig sou wees. Maar die verwantskappe van die eerste plae met die laastes weerspieël openbarings wat hulle deel. Dit is hoe die "**opdroging van die water van die Eufraat**" die aankondiging van die gedeeltelike verdwyning, dit wil sê, van die "**derde**" kan

verteenwoordig. ", van die Europese volk gesimboliseer deur die woord "**water**". En hierdie interpretasie skep 'n skakel tussen die Europese Wêreldoorlog en die finale stryd genaamd "**Armageddon**" wat gevoer is deur die "**oorlewendes**" van die Wes-Europese kamp teen die uitverkorenes wat getrou gebly het aan God se heilige Sabbat.

Daarom word die Derde Wêreldoorlog ook voorberei deur 'n goddelike aanval van Turkye op die vlak van die "**Eufraatrivier**", wat die rykdom van Sirië en Irak is. Vir hierdie Moslemlande sal 'n tragiese ekonomiese ondergang volg, wat godsdienstige haat sal laat stol en die hergroepering van die magte van universeel wydverspreide Islam sal bevoordeel. Hulle sal dus die voorkoms van hierdie "**konings uit die Ooste**" aanneem om teen die Russiese magte, die leërs en die Westerse volke te veg. En dit is die moeite werd om daarop te let dat die plek wat deur die aardbewing getref is, die gebied betref waar die stad Antiochië geleë is, waar die dissipels van Jesus Christus die eerste keer "Christene" genoem is. Ons kan dus in die drama wat Turkye raak, 'n straf sien wat deur Jesus Christus teen Islam opgelê is, wat die Christelike geloof in hierdie bakermat van die Christendom vervang en uitgeroei het. Ek sluit hierdie besinning af.

Die ooreenkomste eindig nie daar nie; Hulle gaan voort in Openb. 16:13 en 14: "*En ek het drie onreine geeste soos paddas sien uitkom uit die bek van die draak en uit die bek van die dier en uit die mond van die valse profeet. Want hulle is geeste van demone wat tekens doen, wat uitgaan na die konings van die aarde om hulle **te versamel** vir die oorlog van daardie groot dag van die almagtige God.* Weereens, in hierdie beskrywing is dit maklik om die beeld te sien van die boodskappe van oproepe wat deur die President van Oekraïne aan al die staatshoofde van die wêreld en van die Westerse kamp in die besonder geloods is, en daarom sy besoek op 8 en 9 Februarie aan Engeland, Frankryk en Brussel. So 'n verleidelike appèl wat daarop gemik is om mense teen Rusland te "**verenig**" is nuut en uitsonderlik. Aangesien die doel van hierdie byeenkoms die "**slag van die groot dag van die Almagtige God**" is, is dit maklik om hierdie "**slag**" die vervulling van die Derde Wêreldoorlog te gee. Maar dit is slegs misleidende ooreenkomste van twee opeenvolgende prestasies wat in tyd geskei word deur die einde van die tyd van genade. Maar hierdie spieëlbeelde van goddelike Openbaring is nie net bedoel om oppervlakkige ongelowiges te mislei nie; God gee ons daardeur 'n les waarin Hy vir ons sê dat die strawwe van die "**sesde basuin en die sesde van die laaste plaë**" dieselfde oortreding straf wat teen sy "**groot dag**" gepleeg is, die een wat Hy vir 'n profetiese doel geheilig het, die "**sewende dag**" van sy aardse skepping. En onder die titel van "**die groot dag van die Almagtige God**" moet die skuldiges te doen hê met die almagtige krag van hierdie unieke skeppergod. Dit is Hy wat hulle aan die komende kernoerlog uitlewer en dit sal steeds Hy wees wat hul oorlewendes sal vernietig tydens sy glorieryke terugkeer, in die lente van 2030, vir die ware stryd "**Armageddon**".

Dit is opmerklik dat die president van Oekraïne sy gedrag aanpas volgens die mense wat hy aanspreek. Hy het goed verstaan dat Franse afgevaardigdes in Frankryk niks verteenwoordig nie, want die uitvoerende gesag is slegs in die hande van sy president. Hy het dus nie sy tyd gemors om met Franse

parlementslede te vergader nie, maar slegs met die outokratiese president wat alles besluit.

Die geestelike skakels wat tussen ons huidige gebeure en die finale gebeure van die tyd van die laaste plaë gevestig word, profeteer die datums van hierdie finale gebeure. Dus, op 6 Februarie 2030, sal die rebelle met mekaar beraadslaag om, vir die Sondagswet wat sedert die einde van die genadetyd ingestel is, 'n doodsbevel aan te neem teen die Sabbatswaarnemers wat die verpligting om die res van die eerste dag te eerbiedig, wat deur Rome sedert Keiser Konstantyn die Grote op 7 Maart 321 opgelê is, weerstaan. Ons huidige gebeure is dus baie profeties.

Ek maak gebruik van hierdie boodskap, wat ons daaraan herinner dat die oorsaak van God se strawwe die oortreding van sy groot en heilige "**sewende dag**" genaamd "**Sabbat**" is, om die menslike aanvalle teen die orde van tyd wat deur God vasgestel is, te veroordeel. En die aanvalle is oud, aangesien die Jode wat onder die ou verbond gebly het, hulself reeds toegelaat het om, naas die godsdienstige kalender wat deur God verorden is, 'n ander en uiters teenstrydige burgerlike kalender aan te neem. Volgens Eks. 12:1-2, en volgens God se vasgestelde tydsorde, begin die jaar in die vroeë lente, terwyl die Joodse burgerlike jaar in die vroeë herfs begin. Nou vind ons geen lering in die Heilige Skrif wat daarop gemik is om 'n burgerlike kalender te vestig nie. En dit om die eenvoudige rede dat God met die skepping van Israel aan hierdie volk 'n godsdienstige roeping gegee het. Die inisiatief was dus nie syne nie, maar hierdie keuse van die Jode het 'n baie werklike profetiese betekenis aangeneem. Want God begunstig die lewe met lente, terwyl die Jode die dood met herfs begunstig, genaamd "die dooie seisoen", waarin God op die tiende dag sy fees van Yom Kippur geplaas het wat die einde van sonde gevier het. Die herfs bring dus die onderwerpe van sonde en dood bymekaar, wat die loon daarvan is volgens Rom. 6:23. Diegene wat die herfs as die begin van die jaar aanneem, profeteer dat hulle in hul sonde sal lewe en sterwe. Ons kan dus verstaan dat die aanvaarding van hierdie burgerlike kalender wat aan die begin van die 4de eeu van ons Christelike era uitgevoer is, deur God geïnspireer is om die nuwe status van sondaars van die Joodse volk te bevestig; wat Daniël 8:23 bevestig: "*En aan die einde van hulle heerskappy, **wanneer die sondaars verteer is**, sal daar 'n koning opstaan wat vermetel en listig is.*" In absolute teenstelling hiermee eer die uitverkorenes die lente waarin Jesus Christus, die Lam van God, op die 14de ^{dag} sy ewige geregtigheid aan hulle bied. Gevolglik sal hulle nie "*die tweede dood*" ly nie, maar sal vir ewig in God se geregtigheid lewe.

Die frase "Almagtige God" verkondig dat God alles in die lewens van sy skepsels ten goede en ten kwade reël. Sy standaard van goedheid is gereserveer vir sy uitverkorenes, gekies deur die liefde wat hulle hom koester. Sy standaard van boosheid is die deel van diegene wat Hy verwerp en aan Satan en sy demone oorlewer wie se werke Hy volgens sy planne voorberei het tot hul finale en totale vernietiging.

Dit is sy krag en sy intelligensie, beide onbeperk, wat die groot skeppergod in staat stel om vandag die konstruksie van die Derde Wêreldoorlog te organiseer

deur gebeure wat die gebeure profeteer en dateer wat die laaste toets van geloof sal raak. In hierdie laaste konteks, gemik op die irritasie van gevalle nasies, sal die laaste verteenwoordigers van ware Sewendedag-Adventisme die geleentheid hê om konkreet die vertroue in God te demonstreer wat die kennis van geopenbaarde profesieë hulle gegee het. Dit sal vir God in Jesus Christus die onderwerp van groot heerlikheid wees teen die duiwel en sy hemelse en menslike bondgenote.

Ek het in die plaaslike datum van die aardbewing wat op 6 Februarie om 4:17 vm. in Turkye plaasgevind het, die betekenis van die volgende getalle aangeteken: 6, 2, 4, 17: 6de^{basuin}; onvolmaaktheid; universeel; oordeel. Dieselfde gebeurtenis word in UTC-tyd aangeheg om 1u 17 min. Die getal 17 bevestig verder die woord “oordeel”.

Met verloop van tyd het die oorspronklike Europa van die ses Westerse Katolieke nasies ander lande verwelkom, tot die punt waar dit vandag 27 bymekaarkom. Hierdie uitbreiding is bereik deur die toetrede van die Oosterse lande wat lank onder die regering en die Russiese kommunistiese beleid gebly het. Hulle het gekom om die beskerming en voorspoed van Amerikaanse kapitalisme te soek, wat 5 van die oorspronklike 6 nasies beskerm het; Frankryk het homself tydelik daarvan uitgesluit. Maar wat sou hulle daar gevind het? Die goddelike vloek wat Europa sedert 321 getref het. En ver van vrede te geniet, het hierdie Oosterse lande oorlog na Europa gebring, en die tragiesste van alles, die kern Derde Wêreldoorlog. Rooms-Katolieke, Protestantse en Anglikaanse Europa van die " **sewe koppe en tien horings** " en sy magtige uitlopers sal goddelike toorn deel met die ander volke van die aarde, Ortodokse Christene, Jode, Moslems, Hindoes, Boeddhistes, Sjintoïste en ander, almal veroordeel deur die ware God vir hul oorerflike heidendom.

Menslike omkering van goddelike waardes

Ons vind in die Bybel, in Jesaja 5:20, hierdie goddelike vervloeking: “ *Wee hulle wat sleg goed noem en goed sleg, wat duisternis lig maak en lig duisternis, wat bitter soet maak en soet bitter!* ” Dit is 'n tipiese geval van die omkering van goddelike waardes wat die vloek en toorn van God oor diegene bring wat so optree. Nou, hierdie gedrag kenmerk veral die mensdom in ons tyd, wat 'n voorspel is tot die einde van die wêreld.

In hierdie studie sal ek die oorsake wat verklaar waarom ons op hierdie punt gekom het, ontleed en demonstreer.

Die hoofrede is die ongeloof wat ateïsme regverdig, maar ook die ongeloof wat diegene raak wat hul godsdiens "à la carte" volgens hul eie begeertes bou. Die probleem met hierdie mense is dat hulle beperk bly deur hul onvermoë om enige ander model as die mens self te neem. Ons wat in God glo en groei, weet dat Hy mense geskep het deur hulle moontlikhede te beperk. Gevolglik wentel menslike redenasie in 'n uiters beperkte bouse kringloop. Sy verstand neem die bestaan van

morele, fisiese en chemiese wette waar wat sy rebelse gees hom dryf om te omseil en te oortref. Die wette wat waargeneem word, verwys dit na sy beperkte aard sodat beide kwaad en goed as natuurlike dinge beskou word. En as hierdie dinge natuurlik is, is hulle nie meer veroordeelbaar in sy oë nie. Deur sy eie redenasie as basis vir sy refleksies te neem, veroordeel mense hulself om in hul sondes te sterf, sonder om voordeel te trek uit die goddelike genade wat God vrylik in Jesus Christus aanbied.

Wat is die mens? Die Bybel antwoord: “ *'n asemteug .*” Maar dit is bowenal die superieure lewende spesie wat God oorspronklik “ *na sy beeld* ” op die aarde geskep het, verkoop aan sonde. Op aarde is dit 'n noodsaaklike element vir die mens; Dit is die “ *lug* ” wat sy longe met elke asemteug vul. In die Bybel dui die Hebreeuse woord “ *ruah* ” onduidelik die gees of die wind aan, dit wil sê die asem. Daar staan oor die duiwel geskryf dat hy “ *die owerste van die mag van die lug* ” is. “ *Die prins* ” maar nie “ *die koning* ” nie, want die ware “ *koning* ” van “ *die lug* ” is die skeppergod self; Hy, die “ *Koning van konings en Here van here* .” God vergelyk Homself dus met die “ *lug* ” wat die hele atmosfeer van die aarde vul. En hierdie beeld bevestig sy “ *Gees* ”-aard. Sy Gees is oral, en monitor en beheer alles in alle dimensies, dit wil sê, die konsepte van die skeppings wat Hy geskep het.

Op aarde skryf die mens die bestaan van sy verstand toe aan die werking van sy brein. Dit is slegs gedeeltelik waar. Want in sy menslike toestand hang die bewustheid van sy bestaan wel van sy brein af, maar dit is slegs die opnemer van veelvuldige data wat hy in sy geheue stoor. En slegs op aarde is hierdie geheue afhanklik van 'n brein. Nou is die brein slegs 'n motoriese orgaan wat deur die Gees God geskep is. Sodat die lewe nie van die brein afhang nie, maar van die kragtige wil van God wat die mens geskep het. Dit is dieselfde vir al ons organe; hulle is verbeeld deur die gedagte van die Gees God. En hulle gehoorsaam die beperkings wat God hulle gegee het.

Die ware lewensstandaard is versteek in die onbeperkte moontlikhede van God se Gees. Niks is vir Hom onmoontlik nie, want Hy stel die reëls, wette, moontlikhede en onmoontlikhede wat aan die lewens van Sy skepsels toegeken is op 'n spesifieke wyse vir elke geskape dimensie.

Die Gees van God is die materiaal waarin Hy sy planne weef en hulle bestaan gee. Jesus het 'n punt daarvan gemaak om ons in Johannes 4:24 te herinner dat “ *God Gees is* ”, omdat mense te veel belang heg aan die liggaam en sy organe wat sy vyf sinne beheer. So in Johannes 14:8-11 sê Filippus vir Jesus: “ *Wys ons die Vader .*” Jesus sê vir hom: “ *Ek is al so lank by julle, en jy ken My nog steeds nie, Filippus?*” Hy wat My gesien het, het die Vader gesien; Hoe sê jy: “ *Wys ons die Vader?*” Glo jy nie dat Ek in die Vader is, en die Vader in My nie? Die woorde wat Ek tot julle spreek, spreek Ek nie uit Myself nie; en die Vader wat in My bly, Hy doen die werke. Glo My, Ek is in die Vader, en die Vader is in My; glo ten minste as gevolg van hierdie werke. ”. Te midde van sy twaalf apostels, in Jesus Christus, het die Vader sy Gees gemanifesteer. En so kan ons die les verstaan wat Jesus Christus gegee het, wat God in 'n menslike liggaam was. Die uitverkorenes moet leer om God in gees te ken en minder belang te heg aan die voorkoms wat sy liggaam mag aanneem. Want dit is die goddelike Gees wat die

konsep van die liggaam verbeel en geskep het. Hierdie term het geen belang gehad toe hy alleen was sonder enige vrye lewende teenoorgestelde nie. Die gees van God is onbeperk, anders as die voorkoms van 'n liggaam wat dit definieer en beperk in die oë van sy eweknie. Die Gees van God het gewoon in die hemelse liggaam genaamd Migael, en toe in die aardse liggaam van Jesus Christus, maar in al sy voorstellings toon God homself slegs gedeeltelik. Sy Gees is ondeurgrondelik soos die Bybel sê en word slegs deur Homself deursoek. Om sy Gees te beskryf, verloor die woorde "groot of klein" hul betekenis omdat die grootte van dinge slegs van toepassing is op sy skeppings van lewe en materie. Nietemin is hy die grootste in die sin van die waardes wat hy goedkeur omdat hulle subliem perfek is, en omdat hy die Unieke Skepper is van alles wat bestaan."

Ons aardse dimensie getuig van die onbeperkte moontlikhede van goddelike skeppings. Dus, dwarsdeur die aarde, word dieselfde wette oral op sy hele oppervlak en in die volume van sy atmosfeer toegepas. Maar in teenstelling met hierdie eensgesindheid van aardse toestande, in die lug, in die interstellêre kosmos, gebeur ongelooflike dinge; Die sterre gehoorsaam individuele reëls wat nie op al die sterre, planete, swart gate in ons hemelruim van toepassing is nie. Sommige trek mekaar aan, ander stoot mekaar af, keer teen hulself of nie in verskillende tye nie, en God getuig dus dat Hy inderdaad die skepper is van elke soort en vorm van wet wat Hy in die hemel en op aarde aan al sy skeppings opgelê het.

Om teen sulke mag, sulke oneindige mag, te rebelleer, toon 'n verskriklike gebrek aan intelligensie. Maar dit is waar dat trots die redenasievermoëns van mense verblind en verminder, en selfs voor hulle, dié van die duiwel en sy hemelse demone. Die mens is gelukkig om te kan baat vind by die rebelse ervaring van die bose engele wat definitief tot die dood veroordeel is as gevolg van die oorwinning van Jesus Christus oor sonde. Die ewigheid wat hulle verloor het, is steeds beskikbaar vir al daardie manne wat werklik intelligent redeneer. En die besinning betaal af, want die bestudering van die onderwerp stel ons in staat om die liefdevolle aard van die ware God te ontdek. Dit is nie meer 'n kwessie van oorlewingsrefleks nie, maar van die begeerte om 'n unieke en onnavolgbare perfekte geluk vir ewig met Hom te deel.

Gemeenskap met God is permanent moontlik, want Hy self is 24 uur per dag beskikbaar; Hy neem nie afsprake nie, maar is altyd gereed om te eniger tyd met diegene wat hom liefhet, te kommunikeer. Ek het dit al dikwels gesê en ek herhaal dit hier: goddelike werklikheid oortref enige fiksie wat deur die mens verbeel word. En dit is om die eenvoudige rede dat hierdie menslike verbeelding beperk is, terwyl dié van God geen perke het nie.

Daarom laat die opkyk na God ons toe om die orde van goddelike waardes wat verdraai is deur verwysing na die menslike model, reg te stel. Ek was nog altyd bewus van die bestaan van die Almagtige God en ek het geweet dat niks vir Hom onmoontlik is nie. Daarom het ek geweet hy het al die antwoorde op my vrae gehad en oor die jare en ervarings het hy bo al my verwagtinge geantwoord. Dit is dus vir my 'n groot vreugde om hom my te laat onderrig van die oggend tussen slaap en volkome ontwaking. Ek skryf dan haastig die lesse wat ek ontvang het neer om dit met jou te deel.

In die Bybel sê God vir ons dat Hy dinge deur sy woord skep. Dit is omdat sy boodskap gerig is aan sy aardse eweknieë wat sy openbarings moet **hoor**. Maar in werklikheid word sy skeppings deur sy kreatiewe denke voortgebring en die belangrikheid wat aan sy woord gegee word, is bedoel om hom as die bevelgewer voor te stel. Die Een aan wie mense moet gehoorsaam wees vir hulle veiligheid en geluk. En dit is uiteindelik deur sy geskrewe woord dat die Gees God sy verlossingsplan aan sy uitverkorenes openbaar. Daarom verdien die Bybel sy naam “die woord van God” tereg, wat sy geheime gedagtes en sy oordele oor sy hemelse en aardse skepsels openbaar.

Die openbaring van die Bybel was absoluut noodsaaklik, want daarsonder bied die Skepping onweerstaanbare strikke vir ongelowiges. Maar as gevolg van die bestaan van hierdie Bybel, waarin God die oorsprong van die aarde en die lewens wat dit ondersteun, geopenbaar het, is hulle sonder verskoning en word hulle deur God veroordeel vir hul keuse om die openbarings daarvan te verontagsaam. As ons God en sy presisie opsy sit, vind wetenskaplikes sterre en sterrestelsels in die hemelruim wat ver van mekaar af is, en hierdie afstande word in honderde en miljoene ligjare gemeet. Hulle skryf dus hierdie reuse standaarde toe aan die ouderdom van ons aarde en verdwaal in die syfers van miljoene of miljard jare sonder om presies te kan wees. Omdat hulle weet dat hulle niks kan bewys nie en dat hul verduidelikings in werklikheid slegs heeltemal onbewysbare hipoteses is. Dit alles omdat hulle nie rekening hou met die bestaan van die Skeppergod wat **in 'n oomblik** dinge skep wat deur honderde en miljoene ligjare geskei word nie. Maar hierdie posisie is slegs die gevolg van 'n opstandige weiering om hul status as skepsels te erken wat aan hul Skepper verantwoording moet doen, en reeds as sodanig hom heerlikheid en eer moet gee; wat God eis en herroep, in 1844, deur die stem van die “*eerste engel*”, in Openb. 14:7: “*Hy het met 'n groot stem gesê: Vrees God en gee Hom heerlikheid, want die uur van sy oordeel het gekom; en aanbid Hom wat die hemel en die aarde en die see en die waterfonteine gemaak het.*” Hul rokerige teorieë vang slegs mense vas wat, soos hulle, godsdienstige plig probeer ontsnap. Die waarlik uitverkorenes val nie in hierdie tipe lokval nie en hulle vind in goddelike openbarings al die sekuriteit wat in die ander kamp ontbreek. Om goddelike waardes te respekteer terwyl menslike waardes uitgedaag word, lei die uitverkorenes na ware geluk en outentieke vrede met God in Jesus Christus; die regte keuse vir hul siel.

Die boosheid wat vandag in ons Westerse samelewing beoefen word, is nie nuut nie, aangesien God dit reeds verskeie kere met verskriklike strawwe gesensuur het. Die eerste is uitgedruk deur die dodende waters van die vloed. Die tweede het die twee welvarende stede van die Jordaanvallei, Sodom en Gomorra, waar Lot, Abraham se neef, wou vestig, getref met 'n reën van brandende swaelklippe wat God uit die lug laat val het. God het hom op die laaste oomblik uitgebring om sy lewe te spaar, en gee ons dus 'n profetiese beeld wat handel oor die wegraping van die laaste uitverkorenes voordat “*die sewende van die sewe laaste plae*” in dieselfde vorm kom om die laaste opstandige aardse lewens te vernietig, na die glorieryke wederkoms van Jesus Christus. Die derde keer is vervul, volgens die vergelykende beeld wat in Lev. gegee word. 26:25: “*Ek sal 'n swaard teen julle bring wat my verbond sal wreek; wanneer julle in*

julle stede bymekaarkom, sal Ek die pes onder julle stuur, en julle sal in die hande van die vyand oorgegee word .” In die Christelike era is hierdie straf hernu deur die "wrekende swaard " van die guillotine van die Franse Rewolusionêre vir 'n hele jaar van 27 Julie 1793 tot 27 Julie 1794; dit wil sê 200 jaar voor die laaste profetiese datum wat deur God in sy Bybel voorgestel is. Die aangewese jaar, 1994, het dus die einde van die profetiese " **vyf maande** " van Openbaring 9:5-10 gemerk, of 150 werklike jare wat sy alliansie met die amptelike institusionele Sewendedag-Adventisme beëindig het. Na hierdie datum sou die bese 'n nog meer afskuwelike aspek in Frankryk aanneem, onder die presidentskap van François Hollande, op wie se gesag alle vorme van boosheid wat deur God veroordeel is, gewettig is. Dit is in hierdie amptelike wettiging dat die mensdom die beginsel wat aan die begin opgeroep is, tot sy paroksisme bring. van die studie van hierdie hoofstuk, dit wil sê wat hierdie vers van Jesaja 5:20 veroordeel: " **Wee hulle wat sleg goed noem en goed sleg, wat duisternis lig maak en lig duisternis, wat bitter soet maak en soet bitter!** "Maar, ek vergis my nie, God kondig aan dat ' **ongeluk** ' hierdie soort ding straf? Wel ja, Hy doen dit en volgens Openb. 8:13 is dit juis onder die titel van ' **tweede wee** ' dat die ' **sesde basuin** ' of Derde Wêreldoorlog van Openb. 9:13 tot 21 kom. En die Gees wou die belangrikheid van die ding beklemtoon deur in Openb. 9:12 te sê: " **Die eerste wee is verby.** " **Kyk, daar kom nog twee weë hierna** . "Dit moet verstaan word dat die probleem in 1994 nog nie op die hoë vlak was wat dit onder die Hollande-presidentskap in Frankryk bereik het nie, maar ook in al die ander Westerse lande wat, voor Frankryk, die amptelike huwelik van homoseksuele en ander LGBT-mense gewettig het. Die ' **tweede wee** ' van die ' **sesde basuin** ' word voor ons oë vervul as gevolg van die afkeer wat die mense van Rusland en sy leier Vladimir Poetin voel teenoor die afskuwelike dekadente sedes van die Westerse volke. **Want dit is die hoofrede vir die Russiese leier se weiering om Oekraïne toe te laat om by hierdie Westerse kamp aan te sluit wat regverdig wat God as afskuwelik beskou** . Dit is inderdaad 'n groot paradoks dat hierdie lank gelede ateiïstiese land so geskandaliseer moet word deur die gruwel. Maar dit is juis hierdie tydelike breuk in die verhouding met God wat 'n godsdienstige terugkeer na hierdie Rusland bevorder, lank van die Weste geskei deur mure en 'n beduidende simboliese 'ystergordyn'. Hierdie proses van terugkeer na God het reeds die gedrag van die ' **oorlewendes** ' van die ' **vierde basuin** ' gekenmerk, genaamd ' **die dier wat uit die bodemlose put opkom** ', soos aangedui en bevestig deur Eerw. 11:13: " **En in daardie uur was daar 'n groot aardbewing, en 'n tiende van die stad het ingestort; Seweduisend mans is in die aardbewing dood, en die res was verskrik en het aan die God van die hemel eer gegee** . "En om aan sy profeet aan te dui dat die hekatomb van hierdie geestelike en historiese situasie van 1793-1794 in die historiese konteks van die " **sesde basuin** " weergegee sal word, gee God aan die oproeping van hierdie " **vierde basuin** " die naam " **tweede wee** " van die " **sesde basuin** "; Openb. 11:14: " **Die tweede wee is verby.** " **Kyk, die derde wee kom gou** . "En wat ons toelaat om die twee prestasies nie te verwar nie, is juis die gedrag van die ' **oorlewendes** ' van die twee goddelike historiese strawwe. Want anders as dié van 1794, diegene wat ' **oorleef** ', na die ' **sesde basuin** ', ' **bekeer hulle nie meer nie** ', volgens Openbaring 9:20-21: " **Die res van die mense wat**

nie deur hierdie plaë gedood is nie, het hulle nie bekeer van die werke van hulle hande nie, sodat hulle nie demone en afgode van goud, silwer, koper, klip en hout sou aanbid nie, wat nie kan sien of hoor of loop nie;" en hulle het hul nie bekeer van hul moorde en hul towery en hul hoerery en hul diefstalle nie. ".

Nog 'n punt kenmerk die twee strawwe van 1793 en 2023 in gemeen, want God tel die aantal slagoffers wat doodgeslaan is: in 1793-1794 volgens Openbaring 11:13: “ *In daardie uur was daar 'n groot aardbewing, en 'n tiende van die stad het geval ; sewe duisend manne is in die aardbewing dood , en die res was verskrik en het aan die God van die hemel eer gegee .* ” En in 2022-2023, volgens Openbaring 9:15: “ *En die vier engele is losgemaak wat gereed was vir 'n uur en 'n dag en 'n maand en 'n jaar, om 'n derde van die mense dood te maak .* Die Franse nasionale konteks van die “ *vierde trompet* ” word 'n internasionale Europese konteks in die “ *sesde trompet* ” en hierdie keer is dit “ *een derde* ” van die Europese bevolking wat doodgeslaan word.

Noudat die tyd van die einde aangebreek het, kan die uitverkorenes van Jesus Christus verstaan dat Hy hulle red, nie net deur sy soenoffer in hulle guns nie, maar ook deur die profetiese lig wat hulle begrip van die gebeure wat in hulle tyd volbring word, verlig. Hierdie begrip is waarlik die vrug wat gedra word deur die outentieke “ *getuienis van Jesus* ”, dit wil sê “ *die getuienis* ” wat hulle ontvang van die God van waarheid, die Lewende God wat hulle liefhet en hulle red deur hulle te beskerm teen die skade wat deur leuens veroorsaak word.

Mededinging en komplementariteit

Hierdie twee woorde, “ **kompetisie** en **komplementariteit** ,” alleen som die teenoorgestelde lewensbeginsels op wat deur die duiwel en die groot skeppergod ondersteun word.

Die duiwel se keuse is die een wat van toepassing is op die aarde wat vir byna sesduisend jaar aan sy regering oorgegee is. Volgens hierdie beginsel stimuleer kompetisie die ontwikkeling van inisiatiewe en in kompetisie is daar wenner en verloorers. Die doel is om die ander mededinger verby te steek totdat hulle uitgeskakel is. Omdat die uiteindelijke doel van mededinging is om 'n monopolie te bereik. En volgens die spreekwoord “die doel eis die middele”, verbied hy wat ten alle koste wil wen homself geen middele nie. Die beginsel van mededinging bevoordeel die ontwikkeling van immoraliteit. In moderne tye word hierdie kompetisie ietwat beheer deur reëls wat deur Westerse, en hoofsaaklik Amerikaanse, howe vasgestel word. Maar niks hou baie lank nie en hierdie reëls verander volgens die wense van die wenner van die uur. Sedert 1990, in die Weste, het ons gesien hoe waardes verskuif van sensuur na die mees ongebreidelde en perverse seksuele vryheid. Ook is Christus se uitverkorenes deur Hom gewaarsku dat hulle nie mislei moet word deur die norme van die waardes van hulle tyd nie; vandag in vrede, maar môre in oorlog; vandag vry en môre 'n slaaf van 'n despotiese universele regime. Daarom moet ons onself losmaak van ons hedendaagse konteks en terugkyk na die menslike geskiedenis, wat uit

onophoudelike oorloë bestaan. Ons 77 jaar van Westerse vrede is uitsonderlik deur God gegee om strategiese redes, maar sodra hulle verby is, sal die harde en outoritêre aard weer eens die norm van bestaan word vir die laaste mense wat oorbly na die slagting wat deur die kernwapens van die Derde Wêreldoorlog of die " *sesde trompet* " van Apo.9 uitgevoer is.

In die verlede en tot vandag toe het kompetisie daartoe gelei dat mense mekaar in georganiseerde spele of dikwels noodlottige tweestryde uitdaag. Mededinging was die dryfkrag van die lewe in die Romeinse Ryk. Om die trappe na oorheersing te klim, huiwer die mees vasberade nie om hul toevlug tot die fisiese uitskakeling van mededingers te neem nie, deur sluipmoord op enige manier. Ook het kompetisie deur die tyd heen lyding, uitroep van wanhoop en ontroosbare tranes vir die mensdom veroorsaak. Mededinging word aangemoedig vanweë die beginsel van beloning wat die wenner bevoordeel, en in totale onreg is hierdie beloning veranderlik en kan dit buitensporige hoogtes bereik. In antieke tye was rykdom slegs moontlik vir konings, die grotes, wie se erfenisse, van geslag tot geslag oorgedra, net gegroei het, tensy 'n wrede gebeurtenis 'n einde aan hierdie afstamming gemaak het.

In ons tyd verklaar die beginsel van mededinging alleen die funksionering van die Amerikaanse samelewing in die VSA. En in 'n algehele morele blindheid vind die meerderheid Amerikaners dit normaal dat 'n maatskappypresident alleen ryker word as hele lande in die res van die wêreld. En as hierdie situasie voortduur sonder om mense te veel te skok, is dit omdat die moontlikheid om ryk te word aan almal gebied word, en byna almal droom daarvan om van hierdie aanbod gebruik te maak. Mededinging veroorsaak jaloesie omdat dit die armes teen die rykes opstel. En die duiwel se wêreld is so georganiseer dat geld 'n lewensbelangrike noodsaaklikheid is, want dit koop alles: kos, klere, skuiling, plesier en politieke mag. Dit was deur sy enorme familierykdom dat Julius Caesar se neef, die jong Octavianus, die steun van die Romeinse plebs gekoop het en die eerste Romeinse keiser in die geskiedenis onder die naam Caesar Augustus (illustrief) geword het. Gedurende die Middeleeue het kompetisie plaaslike here teen mekaar geplaas en die verslane heer het die vasal van die wenner geword en 'n beduidende deel van sy eiendom verloor wat na die wenner gegaan het. Dit was weer eens die onondersteunde kompetisie van die Rooms-Katolieke Kerk wat die godsdiensoorloë veroorsaak het wat die tyd van die gemeganiseerde drukwerk van die Bybel gekenmerk het.

Nadat die nadele van kompetisie in ag geneem is, is dit maklik om te verstaan dat om ware geluk te verkry, hierdie beginsel van kompetisie heeltemal moet verdwyn. En die lewensbeginsel wat dit sal vervang, is dié van komplementariteit wat op alle dinge van toepassing is, mense, diere, plante, bome, groente, vrugte, ens. Maar ook en bowenal, die Heilige Bybel waarvan die essensiële beginsel juis hierdie **komplementariteit** is van sy eerste boek genaamd Genesis tot die laaste een genaamd Openbaring.

Deur die Bybel op hierdie beginsel van **komplementariteit te bou**, openbaar God nie net die verhaal van die menslike godsdiensgeskiedenis aan ons nie, maar Hy openbaar hoofsaaklik aan ons die dryfkrag waarop Hy die perfekte geluk van sy uitverkorenes en sy engele vir ewig sal bou. Die verskil wat deur die

ander gebring word, is 'n voordelige pluspunt vir die hele gemeenskap. En aangesien die beloning nie meer daar is nie, is die bydrae van 'n ander persoonlikheid geheel en al positief. Die beeld van 'n fietsketting illustreer die situasie van 'n samelewing wat op die **komplementêre model gebou is**. Die skakels wat hierdie ketting vorm, is perfek gelyk. Die lewe volgens God lei tot dieselfde gelykheid van regte, selfs al is die take en hiërargiese orde anders. Die ewigheid is dus slegs wenslik vir mense wat plesier vind in hierdie **komplementêre deelname**. Daarom het God nooit probeer om die nakoming van al sy skepsels aan sy standaard te verkry nie. Hy weet eerstens dat dit onmoontlik is om hulle almal te oortuig en hy is ten volle tevrede om mettertyd die uitverkorenes te kies wat die profiel het wat geskik is vir sy standaard van verlossing en die voorwaardes van die ewige hemelse lewe.

Deur al die bladsye heen stel die Bybel ons bekend aan die aardse ervarings van God se dienaars. Ons kennis van God begin met ons lees van die Bybel in Genesis 1 en 2. En in hierdie verse leer ons wat God goedkeur en veroordeel: Hy keur die lig goed en veroordeel die duisternis, simbole van goed en kwaad. In Genesis 2 lees ons: “ *En God het die **sewende dag geseën en dit geheilig**.* ” Dit is daar, in hierdie woorde, dat ons leer hoe belangrik die res van die “ **sewende dag** ” vir hom is, en ook vir sy ware uitverkorenes wat sy smaak en sy waardes deel. Dit is hoekom, na die herinnering aan hierdie belangrikheid as gevolg van die aanbidding daarvan in die vorm van die vierde van die tien gebooe van God, die woord sabbat nooit in sy profesieë van Daniël en Openbaring genoem sal word nie. Die identifikasie daarvan, met die “ *seël van die lewende God* ” van Openb. 7:2, berus op 'n daad van geloof, wat afhang van die kennis van God. En hierdie beginsel bevestig hierdie stelling van Jesus Christus wat gesê het: “ *Dit is die ewige lewe, dat hulle U ken, die enigste ware God, en Jesus Christus, wat U gestuur het.* ” Net so word “ **sonde** ” in hierdie profesieë nie geïdentifiseer nie, want die woord “dag van die son” word nie genoem nie en die identifikasie daarvan bly ook afhanklik van geloof, wat God ken of nie ken nie. Goddelike profesie noem nie dinge in gewone taal nie; dit suggereer hulle slegs en dit is die Gees van Jesus Christus wat die lesers wat dit bestudeer die oortuiging van die interpretasie gee of nie gee nie, na gelang van of Hy oordeel dat hulle hulself waardig daarvan toon of nie. Ons kennis van God neem toe met tyd en geopenbaarde ervarings. Reeds in Genesis 3 leer ons dat die dreigemente wat God voorhou nie ligtelik opgeneem moet word nie, want die ongehoorsaamheid van Eva en toe van Adam is inderdaad met die dood gestraf soos God vir Adam gesê het. Net so het die koms van die watervloed in 1655 na die sonde hierdie noodsaaklikheid bevestig om sy woord te gehoorsaam onder straf van menslike volksmoord. Die veertig jaar waartydens God sy volk in die woestyn gevoed het, het verder sy vermoë om hulle te laat lewe of sterwe, bevestig. Toe, deur rigters en konings, is dieselfde les dwarsdeur die ou verbond hernu. Toe het God-geseënde Israel die nuwe verbond aangegaan wat gebaseer is op die vergote bloed van Jesus Christus. Op hierdie punt in die geskiedenis is Christus se woorde vervul: “ **Dit is volbring** .” God se versoening met die sondige uitverkorenes het moontlik geword, en namate hulle sonde verloën het, het die offer van regverdige bloed konkreet vrugte van goddelike genade in hulle lewens gedra. Jesus het hulle

letterlik en geestelik van hulle sondes skoongewas. Helaas, mettertyd, op 7 Maart 321, is God se juweel, sy pêrel van groot waarde, sy heilige Sabbat, laat vaar deur 'n Romeinse keiserlike bevel wat deur keiser Konstantyn I ^{die} Grote beveel is. Gevolglik sal die vloeke van goddelike strawwe voortduur tot die einde van die wêreld, met die wederkoms van Jesus Christus. Maar God het sy voorneme geprofeteer om sy waarheid te herstel, indien nie op die hele aarde van sonde nie, aanvanklik in die Sewendedag-Adventiste geloof wat amptelik herstel is deur die bevel van Daniël 8:14 wat die datum van hierdie herstel in die lente van die jaar 1843 stel. Maar op hierdie tydstip is hierdie herstel nog nie letterlik verwesenlik nie, maar dit veroordeel reeds die praktyk van die Roomse Sondag wat tot die lente van 1843 onderhou is. Die Sabbat sal eers deur die uitverkorenes na die einde van die tweede Adventiste toets van 22 Oktober 1844, dit wil sê vanaf 23 Oktober 1844, beoefen word.

Terselfdertyd wat hy die herstel van die praktyk van sy heilige sewendedag Sabbat geëis het, het God sedert die lente van 1843 en die herfs van 1844 begin om sy groot Openbaring aan sy uitverkorenes te bring. Watter nuwe ding kon sy bring na die aardse bediening van Jesus Christus? Slegs die openbaring van die bestaan van " **sonde** " wat die duiwel in die Christelike Kerk herstel het, na hierdie bediening van Jesus Christus. En om hierdie openbaring tot lewe te bring, het God dit gebaseer op twee profetiese boeke, Daniël in die ou verbond, en Openbaring in die nuwe verbond. En hier weer eens is dit onmoontlik om meer belang aan die een of die ander van hierdie twee boeke te gee, want hulle is onbetwisbaar **aanvullend** . Sonder Daniël is Openbaring onbegryplik, en sonder die Openbaring wat aan Johannes gegee is, bly Daniël onakkuraat en geheimsinnig. Daniël verskaf veel minder besonderhede as Openbaring, maar hierdie gebrek aan kwantiteit word vergoed deur die kwaliteit van die openbaring, want dit bied ons die noodsaaklike fundamente vir die begrip van God se oordeel oor die Joodse en Christelike godsdienste. Vir die Christelike godsdienst word hierdie basisse baie eenvoudig soos volg opgesom: Dan. 8:12: " *die leer is oorgelewer met die ewige vanweë sonde* "; Wanneer? In 538; datum van die vestiging van " **sonde** ": 7 Maart 321. Die tyd van hierdie oorgawe aan die Rooms-Katolieke kerk is 1260 dae-jare, aangebied in die vorm van " *'n tyd, tye en 'n halwe tyd* " in Daniël 7:25: " *Hy sal woorde spreek teen die Allerhoogste, hy sal die heiliges van die Allerhoogste verdruk, en hy sal probeer om tye en die wet te verander; en die heiliges sal in sy hand oorgegee word vir 'n tyd, tye en 'n halwe tyd* . " Dieselfde duur word aangebied as " **twee-en-veertig maande** " en " **1260 dae** " in Openb. 11:2-3: " *Maar die voorhof wat buite die tempel is, moet jy uitlaat en dit nie meet nie;*" want dit is aan die nasies gegee, en hulle sal die heilige stad **twee-en-veertig maande lank onder voete vertrap** . *Ek sal aan my twee getuies gesag gee, en hulle sal duisend tweehonderd-en-sestig dae lank profeteer, bekleed met saklinne* . »

Na hierdie 1260 werklike jare van die vervolgende heerskappy van die Romeinse pouse en die Europese monargieë, bepaal God in Daniël 8:14 die jaar waarin die openbaring van sy oordeel sal begin. Dit word moontlik gemaak deur die seleksie van die uitverkorenes wat in hul geloof getoets word tot die punt dat God hulle " **waardig** " verklaar in Openb. 3:4: " *Maar jy het 'n paar manne in*

Sardis wat hul klere nie besoedel het nie; hulle sal saam met My in wit klere wandel, omdat hulle dit waardig is . ” Op grond waarvan oordeel God hulle waardig? Anders as menigtes valse tradisionele Christene, word God se uitverkorenes onderskei deur die konsekwentheid van hul gedrag in ooreenstemming met hul woorde. Hulle maak aanspraak op die verlossing van Jesus Christus en God bevestig hulle omdat hulle omgee om Hom te gehoorsaam en lewensbelangrikheid aan Sy profetiese Bybelse openbarings te gee. Goddelike profesieë is in die Bybel geskryf, maar hulle is slegs verstaanbaar wanneer Sy Heilige Gees kom om die gedagtes van Sy uitverkorenes te verlig. Hierdie, wat van nature net sy goddelike wil wil doen en volbring, ontdek dat dit God self is wat, ken hulle diep en ware aard, hulle gelei en gelei het na sy gehoorsaamheid. Volgens die Bybelse beeld is dit nie die skaap wat sy meester soek nie, maar die teenoorgestelde: dit is " *die goeie herder* " wat " *kom om sy verlore skape te soek* ." En Jesus het bygevoeg: " *My skape ken my stem, Ek roep hulle en hulle volg My* ." Hierdie onderwerp lei my tot die bespreking van Paulus se bekering. Dit is moontlik gemaak omdat Paulus die waarheid wat aan sy volk, Israel, geopenbaar is, opreg liefgehad het, wat God as die bewaarders van sy woorde aangestel het. Hy was blindelings gedryf deur opregte ywer, anders as ander bedrieglike en berekenende Jode, soos die hoëpriester Kajafas of ander Judasse. God, wat die sinne, harte en geeste deursoek, het sy ware aard perfek geken. Daarom dwing Hy hom deur 'n verblindende visioen om Hom te dien. Paulus is die tipiese geval van die " *verlore skape* " wat Jesus uit die duiwel se laer kom red omdat hy dit werd is.

Soos goddelike waarheid, is die uitverkorenes eenvoudige mense en bowenal baie logies. Om verstaan te word, vereis goddelike openbaring geen hoër graad nie, want die dinge wat geopenbaar word, is toeganklik vir die eenvoudigste mense, aangesien intelligensie deur God aan hulle gegee word.

Dus, na die groot lig wat in Jesus ontvang is, deur sy eerste apostels, het eeue van geestelike duisternis die menslike lewe oorheers tot die terugkeer van die lig wat gekom het na die "Adventiste"-toets van geloof in die herfs van 1844. Dit was slegs die begin van die terugkeer van goddelike lig, maar die essensiële is herstel: die praktyk van die ware rus van die sewendedag-Sabbat en die bewustheid van die belangrikheid van die profetiese openbaring van die Bybel wat die aankondiging van die finale glorieryke wederkoms van Jesus Christus bevestig. Die interpretasies van die profesieë was steeds vals en voorlopig, maar die houding van God se dienaars was Christus se verlossing waardig. Omdat Hy harte en gedagtes deursoek, kies God sy uitverkorenes volgens kriteria van waarheid wat die natuur van mense raak. Die ware begrip van die geopenbaarde geheimenisse hang slegs van tyd af, want dit word geleidelik bereik en bereik eers sy hoogtepunt in die laaste dae van die sesduisend jaar van seleksie van die uitverkorenes van die goddelike projek.

Die " *sonde* " wat in Dan. geopenbaar word. 8:12, is die skakel wat die beelde van Europa verbind wat in Openbaring geïllustreer word deur die simbole " *tien horings en sewe koppe* ". Hierdie simboliek van die " *tien horings* ", wat die eerste keer in Dan. genoem word. 7:7 word deur God in Openbaring geteiken in drie verskillende eras wat identifiseerbaar is deur die afwesigheid of

teenwoordigheid van " **diadems** " wat op " **die koppe** " of op " **die horings** " geplaas is. En in hierdie proses beroep God hom weer op die beginsel van **komplementariteit** . So wanneer hierdie " **diademe** " op die " **sewe koppe** " in Openb. 12:3 is, word Europa in sy Romeinse keiserlike fase geteiken; wat die vervolgings van die eerste Christene oproep, tot die bedrieglike en misleidende vrede wat deur Keiser Konstantyn gevestig is, die een wat die verwerping van die goddelike Sabbat op 7 Maart 321 beveel het. Dit was toe dat hierdie " **sonde** " wat deur God in Daniël 8:12 veroordeel is, vasgestel is. Maar dit word verbloem deur die aanneming van die "dag van die son" wat dit op die eerste dag van die week vervang. En so is dit dat deur hierdie vervanging van die heilige goddelike Sabbat, die "dag van die son" wat deur die Romeinse heidene geëer word, die eerste dag van die goddelike week, " **die merk** " van Romeinse gesag word in teenstelling met die Sabbat wat self " die **koninklike seël van die lewende God** " uitmaak. Jy moet besef hoeveel dit as 'n verraad en 'n belediging deur die Skeppergod gevoel is, en gevolglik kon die genade van Christus nie meer verkry word deur sondaars wat opsetlike sonde gepleeg het nie. Omdat die woorde " **sewende** en **eerste** " diegene wat die verandering wat deur hierdie Romeinse keiser teweeggebring is, legitimeer, skuldig laat voel. Maar die verandering van die weeklikse rusdag was goed voorberei deur die beëindiging van die " **tien** " jaar van verskriklike vervolgings, soos geprofeteer in Openb. 2:10, wat deur die Romeinse keiser Diocletianus en sy geassosieerde keisers in sy tetrargie tussen 303 en 313 gepleeg is. Op bevel van Konstantyn het die beëindiging van die vervolgings die ontwikkeling van die Christelike godsdiens bevoordeel en in skares is onbekeerde mense gedoop om die nuwe godsdiens wat deur die keiser self beskerm is, te betree. Al hierdie oppervlakkige bekerings het die verandering van die rusdag sonder enige probleem aanvaar. Want in daardie tyd was die uitverkorenes, die wares, in staat om weerstand te bied, so min in getal soos in enige era, tot by ons eie. Met die aanvaarding van die eerstedagrus, aanskou ons die oorspronklike vorming van die Rooms-Katolieke godsdiens. Soos die wurm in die vrug is, het **die duiwelse "merk"** in die Christelike godsdienstige leerstelling en praktyk ingegaan, en vir aardse ewigheid, tot die glorieryke wederkoms van Jesus Christus.

Subtiel, in Openb. 13:1, verander die " **diademe** " van " **sewe koppe** " na " **tien horings** ". Die Gees dui dus aan dat **die Europa van monargieë** geteiken word in die konteks van sy onderwerping aan die Romeinse pouslike regime wat van 538 tot 1798 gevestig is, dit wil sê wat Dan. 8:24 geprofeteer het deur te sê: " **Die tien horings is tien konings** wat uit hierdie koninkryk sal opstaan. 'n Ander een sal ná hulle opstaan, wat anders sal wees as die eerste, en hy sal drie konings onderwerp. " Dit is dus hierdie ander " **koning** " van Daniël wat aangedui word deur die simbool van die " **sewe koppe** " in die Openbaring. In hierdie vers moet ons die belangrikheid van die presisie " **hy sal anders wees as die eerste** " let, want hierdie " **verskil** " is sy pouslike godsdienstige mag. Dus, in teenstelling met die bewerings van die Roomse pouslike kerk, is die pouse nie opvolgers van die apostel Petrus nie, aangesien God die verskyning van die pouslike regime plaas na die verbrekking van die Romeinse ryk; wat vanaf die jaar 395 volbring is. Die skakel wat hierdie tydperk van Europa van die " **tien horings** " verbind, is

steeds die "**sonde**" wat deur Keiser Konstantyn gevestig is. Maar hierdie keer, die "n Dag van die son" word deur 'n godsdienstige organisasie opgelê, en boonop is dit herdoop na "dag van die Here" of, in Latyn, "Dies Domenica" en in Frans: "Sondag". Uit ons kennis van hierdie feite sal die waarde van ons geloof afhang van ons reaksie. Is ons verontwaardig, verstom, uitgedaag, verbaas, geskok, verontwaardig, of laat dit ons koud en onverskillig? Die een wat die belediging gely het, is nie sommer enigiemand nie. Dit is die groot God, skepper van alle lewe, dinge, wette en beginsels, en die prys om te betaal is in ooreenstemming met sy almag. Bewus of nie van die probleem nie, betaal die hele mensdom die gevolge van hierdie goddelike majesteitsloosheid deur verskeie onophoudelike vloeke wat dit op baie maniere tref, vulkaniese uitbarstings, aardbewings, tsoenami's, verwoestende siklone, invalle van vernietigende insekte, vloede, hael en dodelike oorloë, ens. Tot die skuld van keiser Konstantyn het die Romeinse pousdom **die "arrogansie"** bygevoeg wat Dan. 7:8 en 20 daaraan toeskryf, deur te waag om... die oorspronklike teks van die tien gebooie van God transformeer, selfs so ver gaan as om die teks van die tweede gebod te waag om te verwyder, waardeur God die neerbuiging voor gesnede beelde van enige aardse of hemelse wese verbied. Deur hierdie goddelike verbod te ignoreer, buig menigtes mense hulself voor beelde van heiliges wat deur die pouslike Rooms-Katolieke Kerk self heilig verklaar is, en pleeg sodoende, godsdienstig, gruwels volgens God. Met verloop van tyd reproduseer mense dieselfde gedrag, selfs al verander die historiese konteks. Maar in ons tyd het die lang vrede wat tot die jaar 2022 gestrek het, die verskynsel beklemtoon. God en sy beginsels word onregverdig en afskuwelik geïgnoreer en verag. Die Pouslike Kerk het dus die heidense vorm wat sedert die jaar 321 aan die Christendom gegee is, amptelik gemaak. En toe tussen 1170 en 1789 goddelike waarheid deur die Bybel versprei is, het dit die Protestantse profete van God en die Bybel self, waarvan die lees verbode was, tot die dood vervolg; oortreders is aanspreeklik vir die dood, gevangenisstraf of die Koning se Galeie.

Om 'n einde te maak aan hierdie afskuwelike oorheersing, het God die Franse Rewolusie en die wraaksugtige slagting daarvan teweeggebring, en die hoofskuldiges as slagoffers geneem: die monargie en die geestelikes van die Rooms-Katolisisme, insluitend Pous Pius VI, wat in 1799 in die tronk in Valence in Drôme gesterf het. Die godsdienstige vrede wat deur God na hierdie slagtings gevestig is, was om die herstel van sy leerstellige waarheid te bevorder. Dit was dus in hierdie tyd van godsdienstige vrede dat die Adventiste-proewe van 1843 en 1844 kon plaasvind. Maar bo en behalwe die uitverkorenes wat in hierdie toetse van profetiese geloof gekies is, het vrede bowenal die ontwikkeling van vrye denke en ateïsme wat in die gedagtes van die Franse Rewolusionêre gevorm is, bevoordeel. En hierdie patroon het deur al die Westerse nasies van Europa versprei, deur die oorloë wat deur Napoleon I ' die Keiser van Frankryk, gevoer is. Die situasie kon net mettertyd vererger, tot die "**tyd van die einde**" wat in Dan geprofeteer is. 11:40: "***In die tyd van die einde sal die koning van die Suide teen hom opstoot, en die koning van die Noorde sal teen hom optrek soos 'n warrelwind, met strydwaens en ruiters en baie skepe; hy sal in die land optrek en soos 'n stroom versprei en oorstroom .***" Hierdie "**eindtyd**" kom aan die einde

van die verseëlingstyd van die uitverkorenes volgens Openb. 7:3: "**Moenie die aarde of die see of die bome beskadig totdat ons die dienaars van onse God op hulle voorkoppe verseël het nie** ." 'n Laaste waarskuwingstraf, in vergelyking met die Franse volksmoord van 1793-1794, kom dan om die skuldige Europa en die wêreld te tref.

Die laaste tydperk van Europa word aangedui deur die totale afwesigheid van "**diademe**" op die "**tien horings**" en die "**sewe koppe**" soos die beeld in Openb. 17:3: "*Hy het my in die gees weggevoer na 'n woestyn. En ek het 'n vrou sien sit op 'n skarlakenrooi dier, vol godslasterlike name, met sewe koppe en tien horings* ". Die verdwyning van die "**tiara's**" op die "**tien horings**" beteken dat die Gees Europa teiken in 'n tyd wanneer monargieë grootliks deur republikeinse regimes vervang is." Maar van die vorige era af het hierdie republikeinse nasies die "**godslasteringe**" behou wat aan die "**sewe koppe**" gekoppel is, dit wil sê, aan die Romeinse pouslike stad. Net so dra die nuwe "**skarlakenrooi**" "**dier**" die kleur wat geassosieer word met die Rooms-Katolieke pouslike regime genaamd "**Babilon die Grote**" in Openb. 17:4: "*Die vrou was bekleed met pers en skarlakenrooi en getooi met goud en edelgesteentes en pêrels. Sy het in haar hand 'n goue beker gehou, vol gruwels en die onreinhede van haar prostitusie.* » En "**skarlakenrooi**" is, soos "karmosynrooi" en "**pers**", die kleur van "**sonde**" volgens Jes. 1:18: "*Kom nou, en laat ons die saak met mekaar uitmaak!*" sê YaHWéH. **Al was julle sondes soos skarlakenrooi, hulle sal wit word soos sneeu; al was hulle rooi soos bloedrooi, hulle sal word soos wol.** » 'n **Skarlakenrooi** "mantel" het die "**sonde**" gesimboliseer wat in Matteus 27:28 op Jesus geplaas is: "En hulle het Hom sy klere uitgetrek en 'n **skarlakenrooi** mantel om Hom gesit." Maar hierdie "**skarlakenrooi mantel**" het hom ook as "**koning van die Jode**" bevestig; "**skarlakenrooi**" is ook 'n teken van koninklikheid.

Hierdie beeld wat in Openb. 17:3 gegee word, is dié van ons westerse kamp wat die godsdienstige erfenis van die Rooms-Katolieke kerk in gemeen het. **Hierdie deel bekommernisse ook die Protestantse nasies erfgename van die eerste rusdag wat deur die Rooms-Katolieke Kerk geleer word. Maar dit is ook die beeld van die laaste universele regering** wat gevorm en gevestig sal word deur die oorlewende rebelle van die Derde Wêreldoorlog. Hierdie laaste aardse outoritêre regime word in Openb. 13:11 gesimboliseer deur die "**dier wat uit die aarde opkom**". Dit verskyn, mettertyd, na die "**eerste dier**" wat self "**uit die see opgestaan het**" in Openb. 13:1. In hierdie "**see-land**" opeenvolging profeteer God die opeenvolgende oorheersings, Rooms-Katoliek, toe Amerikaanse Protestant, volgens die beeld wat in Gen. 1:9-10 voorgestel word: "*Toe het God gesê: Laat die waters onder die hemel op een plek bymekaarkom, sodat die droë land verskyn. En so was dit. God het die droë land aarde genoem, en die versameling van die waters het Hy see genoem. God het gesien dat dit goed was.*"

komplementêre aard van die profetiese montage word gedemonstreer deur opeenvolgende oorsigte van die Christelike era vanuit verskillende perspektiewe, en al hierdie oorsigte oorvleuel om **komplementêre** boodskappe te vorm wat deur God geopenbaar is. Die belangrikheid van profesie mag vir

sommige uitverkorenes eers duidelik word wanneer hulle oortuigende bewyse sien vir die interpretasies wat aan hulle gebied word. Ek herinner jou daaraan dat dit vir sommige te laat sal wees wanneer die profesie vervul word, aangesien God in Eseg. 33:33: “ **Wanneer hierdie dinge gebeur, en kyk, dit is! Hulle sal weet dat daar 'n profeet onder hulle was.** Hulle sal weet, ja, maar te laat, want hierdie boodskap het betrekking op diegene aan wie God aan sy profeet sê, in vers 32 wat voorafgaan: “ *Kyk, jy is vir hulle soos 'n aangename sanger, met 'n pragtige stem en bedrewe in musiek. Hulle hoor jou woorde, **maar hulle bring dit nie in die praktyk nie** . »* Ek ken hierdie vers goed omdat dit deur die Gees aan 'n persoon aangebied is wat Hom oor My uitgevra het. Kontekste verander, maar rebelse menslike gedrag duur voort in ongeloof. Nee, om God welgevallig te wees, moet die mens nie wag vir die vervulling van geprofeteerde dinge nie, hy moet in hul vervulling glo voordat hy die bewese bewys het. Geloof is 'n vertroue wat vooraf aan die openbaarmakende God gegee is. En wanneer die vervulling van dinge kom, behou God slegs die gebrek aan geloof wat voorheen deur die ongelowiges gemanifesteer is, of, intendeel, die geloof wat in sy ware uitverkorenes gevind word. Daarom het die bewyse wat deur die profesieë aan die uitverkorenes gebied word, nie betrekking op hul vervulling nie, maar hulle verskyn in die ontdekking en begrip van die subtiliteite wat God in sy profetiese reëling demonstreer. Dit is die bewys dat God dit aangenaam ag, omdat sy uitverkorenes die oneindige, onbeperkte wysheid en intelligensie van sy goddelikheid ontdek en bewonder. Begrip van Bybelse profesieë vorm die toekenning van 'n geestelike diploma wat God aan die uitverkorene bied wat homself waardig daarvoor bewys. Want Bybelse profesieë kondenseer en reproduseer leringe wat deur die hele Bybel van Genesis tot Openbaring verskaf word. Dit is hierdie profetiese studie wat ons toelaat om te bevestig dat al die boeke wat die Bybel uitmaak, die uitdrukking is van die inspirasie van die unieke Godgees wat ons besoek het, verborge in 'n menslike liggaam in Jesus Christus.

Van klein liggie na groot liggie

Ons gee tereg en nuttig belang aan die datums 1843 en 1844 van die eerste twee Adventiste-proewe. Maar dit is hoog tyd om te weet dat die datum 1994 gekenmerk is deur 'n glorie groter as hierdie twee datums. En dit ten spyte van die karakter van hierdie geestelike ervaring wat deur Adventiste wat oor die hele wêreld versprei is, onderdruk en geïgnoreer word. Tog was dit op hierdie datum, 1994, dat God die groot lig aangebied het wat geprofeteer is in die heel eerste visioen wat Hy aan sy profetes Ellen Gould White gegee het, wat sy in haar werk "Early Writings" vertel en beskryf. Hierdie groot lig is hierdie kwalifikasie werd, want anders as die vorige een wat tussen 1844 en 1873 gevestig is, is dit definitief en sal nooit in twyfel getrek word nie. Die belangrikheid daarvan word bevestig deur die feit dat God die waarde van die oorspronklike Adventiste-erfenis ontken deur in sy boodskap aan " **Laodisea** ", die naam vir die laaste era van amptelike institusionele Adventisme, in Openb. 3:17-18 te sê: “ *Omdat jy sê: Ek is ryk en het verryk geword en aan niks gebrek nie, en jy nie weet dat jy ellendig en*

*beklaenswaardig en arm en blind en naak is nie, raai Ek jou aan om van My goud te koop wat in die vuur gelouter is, sodat jy ryk kan word; en **wit klere** , sodat jy jou kan aantrek en die skande van jou naaktheid nie openbaar word nie; en salf om jou oë te salf, sodat jy kan sien ."* » In hierdie vers bevestig die behoefte om "**wit klere** " van Jesus Christus te verkry , die bevraagtekening van die status van die pioniers van Adventisme wat God teiken en aanwys in Openb. 3:4, deur hierdie woorde van seën oor hulle te sê: "*Maar jy het 'n paar manne in Sardis wat hulle klere nie besoedel het nie; hulle sal saam met My in **wit klere wandel** , omdat hulle dit werd is .*" Dit is duidelik dat hierdie waardigheid verlore gegaan het en die behoefte om die leerstellige erfenis van die Adventiste-tradisie te bevraagteken, is duidelik en word ondersteun. En dit is des te meer so aangesien die stigtingsvers van Adventisme, Daniël 8:14, heeltemal hervertaal moet word. Die ou vertaling "*Tot tweeduisend driehonderd aande en oggende, dan sal die heiligdom gereinig word*" word volgens die Hebreeuse teks: "**Tot aand en môre tweeduisend driehonderd; en heiligheid sal geregverdig word.**" Dit is nie bloot 'n opruiming nie, maar 'n volledige hervertaling. En hierdie keer het die boodskap die voordeel dat dit duidelik en verstaanbaar word, want dit gaan nie meer oor 'n hemelse heiligdom wat gereinig moet word nie, maar oor goddelike en menslike "**heiligheid**" wat "**geregverdig**" moet word deur die "**ewige geregtigheid**" wat deur Jesus Christus gebring is, volgens Daniël 9:24: "*Sewentig weke is oor jou volk en oor jou heilige stad bepaal, om die oortredinge te volbring en om die sondes vol te maak, om versoening te doen vir ongeregtigheid en om ewige geregtigheid aan te bring , om die gesig en die profeet te verseël en om die Allerheiligste te salf .*" Die boodskap van Dan. 8:14 word logies en samehangend aangesien dit verskyn na die beskuldigings wat God teen valse Christendom maak, erfgenaam van die Rooms-Katolieke gruwels wat in vers 13 aangehaal word wat dit voorafgaan: "*Ek het 'n heilige hoor spreek; en 'n ander heilige het aan hom wat spreek, gesê: Hoe lank sal die gesig van die voortdurende offer-en van die sonde wat verwoes, vervul word? Hoe lank sal ~~die heiligdom en die heiligheid en die leër vertrap word~~ ?*" . Vanaf die lente van 1843, die einde van die 2300 aand-oggende wat in die lente van die jaar – 458 – begin, sluit God die deur van sy genade vir hierdie valse Christendom wat al die amptelike Christelike godsdienste raak wat die res van die eerste Romeinse dag beoefen. Die seleksie van die Adventiste-uitverkorenes kan dus reeds in die lente van 1843 begin, en dit is die doel van die twee valse aankondigings van die wederkoms van Jesus Christus vir die datums van die lente van 1843 eers, dan vir 22 Oktober 1844. Vir God maak dit nie saak dat Jesus nie op hierdie twee datums kom nie, vir Hom is die enigste ding wat saak maak die manier waarop hierdie aankondigings deur die kandidate van die geloofstoets ontvang word. En hier word die dissipels van Descartes outomaties gediskwalifiseer, want God se redenasie het niks Cartesiaans daaraan nie, maar is uiters subtiel. Want vir hom speel die valse die rol van waarheid, gedurende 'n beperkte tyd van toetsing. Die valsheid wat God gebruik, is nie 'n leuen nie, want God gebruik dit om Sy uitverkorenes te red, anders as die duiwel wat die valsheid van sy leuens gebruik om menslike siele te verloor.

Wat profetiese begrip betref, het die klein liggie van 1844, simbolies genoem "*die middernaggroep*" volgens "*die gelykenis van die tien maagde*", niks meer om met die groot een te vergelyk nie. Inderdaad, in 1994 het die lig wat deur God gebring is, die 12 hoofstukke van die boek Daniël en die 22 hoofstukke van die boek Openbaring ten volle verlig. Dit was eers in 2018 dat nuwe insigte my gelei het om die profetiese pêrels wat in die boek Genesis versteek is, te bestudeer en te deel. Dit was op hierdie selfde datum dat die Gees my toegelaat het om die bestaan van 'n profetiese boodskap te ontdek wat in die oorspronklike teks van God se Tien Gebooie vervat is. En dit was weer in die lente van hierdie jaar 2018 dat die verduideliking wat lei tot die vasstelling van die wederkoms van Jesus Christus vir die lente van 2030 aan my geopenbaar is, en aan my broer in Christus Joel wat my ondersteun en my effektief help danksy die gawes en die uitsonderlike historiese geheue wat God hom gegee het.

Ek wag al sedert 1982 vir die vervulling van die Derde Wêreldoorlog, wat sedert 24 Februarie 2022 in die Oekraïne voorberei om te begin. En ek sien dit uiteindelik verwesenlik word. Nie dat ek haastig was om hierdie skrikwekkende konteks te betree nie, maar omdat ek geweet het dat die gebeurtenis onvermydelik was, omdat dit deur die Skeppergod voorspel is. Hierdie verskriklike stadium was voor my, en daarna, die nog verskrikliker, die laaste geloofsbeproeving waarin 'n doodshevel uitgevaardig sal word teen alle waarnemers van God se heilige Sabbat. En aan die einde van hierdie beproewing, uiteindelik, die verlossing gebring deur die glorieryke en goddelike Jesus Christus.

Die voortdurende groei van goddelike lig het ook my kennis van God vermeerder, en ek kon besef hoeveel sy ware beeld deur die bewoners van die aarde geïgnoreer word en eerstens, skaamte oor hulle, deur Christene tot en met die Sewendedag-Adventiste, wat sedert 1994 deur God verlaat is. Met tyd en tegnologie het die aarde 'n klein dorpie geword waar almal die bestaan en gebruike van ander ontdek. As gevolg van hierdie internasionale uitruilings ontwikkel 'n internasionale menslike tipe dwarsdeur die aarde. Dieselfde smaak vir verbruik, dieselfde belangstelling in tegnologie en die vooruitgang daarvan, dieselfde soorte kos en drank, en ook en bowenal, dieselfde valse opvatting van die skeppergod. In China, die land van aanbidding van die groot Draak, verteenwoordig "ying en yang" die teenoorgestelde beginsels van goed en kwaad. Die kragte is gelyk en die wenner is soms die een en soms die ander. Hierdie filosofieë het ons Westerse samelewing binnegedring. En dit is des te makliker gemaak omdat die Rooms-Katolieke godsdiens self lank reeds die Christelike geloof onder hierdie beginsel aangebied het: God is die god van die goeie, Satan die duiwel is die god van die bose. Dit sou meer korrek wees om te sê: God is die waarheid, Satan die duiwel is die leuenaar en die leuen. Dit alles omdat God soms opstandige manne en slegte engele skade aandoen. Net so, omgekeerd, om sy slagoffers te verlei, kan Satan hulle soms goed doen. Maar die tyd vir "wei" is verby, ons moet onself nou bevry van die valse vooroordele wat deur menslike godsdienstige tradisies oorgedra word. Nee, daar is nie 'n God van goed en 'n God van kwaad soos baie Westerlinge en Oosterlinge, Sjinees of Hindoe, dit dink nie. Die werklike situasie is baie anders, want daar is net een God, die Skeppergees,

wat goed of kwaad gee. Wanneer hy kwaad aanrig, kan hy dit direk self deur die natuur doen of hy kan die aksie aan die duiwel en sy demone toevertrou. Maar die een wat alles besluit, is hy en net hy. Die demone het reeds getoon dat hulle die krag van die Skeppergod wat in Jesus Christus geïnkarnear is, nie kan weerstaan nie. Hulle het hom gevrees en hulle aan sy gesag onderwerp. Die kamp van die goeie en dié van die bose is dus absoluut nie gelyk nie. Maar hierdie valse opvatting van dinge bly voortduur, want mense is slagoffers van hul Bybelse onkunde en die invloed van leuenagtige vreemde filosofieë.

As 'n laaste opsomming van my kennis van Bybelse profesie, merk ek ooreenkomste op tussen die eras wat deur die verdeling van profetiese tyd vasgestel is. Die hoofsnit is gefokus op die datum 1844. Ons het dus 'n era tussen die apostoliese tyd en 1844, en 'n era tussen 1844 en die wederkoms van Jesus Christus. Nou volg hierdie twee eras dieselfde dubbele ervaring. Hulle begin in 'n tyd van lig, gaan deur 'n tyd van oorheersing van die duisternis, en die goddelike lig keer terug om die leerstellige foute wat aangeneem is, reg te stel. Ek ontwikkel hierdie idee vir die tydperk voor 1844. Dit begin in die leerstellig suiwer en perfekte apostoliese lig, gaan dan tussen 538 en 1798 deur 'n tyd van diep duisternis, maar teen die Hervorming van die 16de ^{eeu} herstel die Bybelse lig evangeliese waarhede soos verlossing gegee deur genade en geloof gebaseer op Bybelse Skrif alleen. Vir die tyd na 1844: Adventiste-beproewinge produseer Sewendedag-Adventiste-geloof wat ywerig is vir goddelike waarheid; Die Adventiste geloof reproduseer die volmaakte geloof van die apostels. Met verloop van tyd het Adventisme wêrelds geword en sy liefde vir die waarheid verloor, en duisternis het dit oorheers tot 1994, toe God 'n nuwe Adventiste-hoop vir die wederkoms van Jesus Christus opgewek het. Die groot profetiese lig wat hierdie hoop vergesel, word verwerp en verag ten spyte van God se waarskuwing in 1 Tess. 5:19-20-21: " *Blus die Gees nie uit nie. Verag die profesieë nie. Maar ondersoek alle dinge; hou vas aan wat goed is; "En in hierdie toets van geloof kies God sy laaste uitverkorenes, draers van sy groot en onnavolgbare lig. In die Adventiste-era is die datum 1994 dus vergelykbaar met dié van die 16de ^{eeu}. Ons kan dus beter verstaan hoe God in 1844 die tellers na nul teruggestel het. Sy vereiste van die ware sewende-dag Sabbat lê nuwe fundamente vir die verkryging van verlossing. Genade word nou verkry op voorwaarde dat die geroepene homself waardig toon om verkies te word deur sy liefde vir profetiese Bybelse waarheid. Die kennis van die Sabbat wat geleidelik aangeneem word, reproduseer, deur die simbool van die " *twalf stamme* " van Openb. 7, 'n beginstadium van volle lig vergelykbaar met die tyd van die " *twalf apostels* ". Só regverdig die opeenvolging van die twee eras die oproeping van die " **24 ouderlinge** " van Apo. 4:4: " *Rondom die troon het ek vier-en-twintig gesien trone , en op hierdie trone sit vier-en-twintig ouderlinge , bekleed in wit klere, en op hulle koppe goue krone .* » Hierdie " **ouderlinge** " " **sit** " omdat hulle die oorwinning behaal het soos Christus voor hulle, aan wie God profeties sê in Ps. 110:1: " *Van Dawid. Psalm. Die HERE sê tot my Here: Sit aan my regterhand, totdat Ek u vyande 'n voetbank van u voete maak.* "*

Van 1844 tot vandag toe het die nie-strydende Christelike geloof louwarm, formalisties, tradisioneel en dus baie oppervlakkig geword. Nou, in die vorige hoofstuk, het ek hierdie vers aangehaal waar Jesus gesê het: "***Dit is die ewige lewe, dat hulle U ken.***" *U, die enigste ware God, en die een wat U gestuur het, Jesus Christus.*" Nou in Gen. 4:1 sê die Gees vir ons: "*Adam het sy vrou Eva geken ; Sy het swanger geword en Kain gebaar, en sy het gesê: Ek het 'n man gebaar met die hulp van die HERE .* » In hierdie vers neem die werkwoord "***om te ken***" 'n seksuele vorm aan wat bewys dat God in geen geval tevrede kan wees met 'n oppervlakkige verhouding nie, want Hy eis van sy ware uitverkorenes 'n diep, opregte en maksimum gemeenskap; wat tradisionele Christelike godsdienste diskwalifiseer.

Vir 'n lang tyd, en tot God se verwerping van institusionele Adventisme, was die teoloë daarvan verkeerd oor hul interpretasie van die verwyte wat Jesus aan sy dienaars rig in sy boodskap aan "***Laodisea***". Hulle het sy "***louwarmheid***" nog altyd geïnterpreteer as 'n gebrek aan broederliefde, veral opgemerk as 'n teken van seën, in die boodskap van "***Filadelfia***" wie se naam presies beteken: broederliefde. So waar lê hulle fout? Dit is gebaseer op die feit dat Jesus sy Uitverkorene nie kan verwyte oor 'n gebrek aan broederliefde nie, want hierdie vrug hang nie van haar af nie, want broederliefde is 'n gawe van God: Hy gee dit of gee dit nie. Aan die ander kant dra die Uitverkorene die verantwoordelikheid vir wat God verhinder om haar hierdie vrug van broederliefde te laat dra. Dit is ook 'n gebrek aan liefde, maar meer geestelik, 'n gebrek aan liefde vir die goddelike profetiese waarheid wat Jesus Christus in sy geheel opeis as "***die weg***" wat deur ***die waarheid na die ewige lewe*** lei," volgens Johannes 14:6. Laat ons hierdie "***waarheid***" verwyder, wat die geval is met die Uitverkorene "***Laodisea***"; die "***weg***" word onderbreek en lei nie meer na die "***ewige lewe***" nie. In hierdie uitdrukking neem "***die waarheid***" groot belang aan, aangesien dit is wat "***die weg na die ewige lewe***" verbind.

Laat ons nie, ter bevestiging, hierdie ander aanhaling vergeet nie, dikwels sleg vertaal, waar die woord "trouheid" die woord "***waarheid***" vervang. » oorspronklik: "***die waarheid van YaHVéH bly vir ewig***", volgens Ps.117:2.

Wat amptelike Adventisme nie verstaan het nie, is dat die boodskap wat deur Jesus Christus geformuleer is, gebaseer is op 'n spesifieke ervaring wat nie 'n veralgemening is nie. Onder spesifieke historiese omstandighede, tussen 1980 en 1991, het ek vir God in Christus aan die plaaslike leiers van die Adventistevesting Valence in Drôme, Frankryk, die lig van die profesieë van Daniël en Openbaring aangebied, perfek en volledig ontsyfer deur die uitsluitlike middel van die Bybel, waarvan die verspreide leringe al die antwoorde en verduidelikings verskaf. En omdat hierdie lig gepaard gegaan het met 'n aankondiging van die wederkoms van Christus vir die jaar 1994, is die boodskap geweier en die boodskapper daarvan, dit wil sê my nederige en eenvoudige persoon, is amptelik uit die instelling geskors, maar nie in 1994 nie, toe die feite my verkeerd sou bewys het, maar sonder om vir hierdie datum te wag, vanaf die herfs van die jaar 1991; wat selfs meer ongeregverdig en daarom uiters veroordeelbaar is deur die regverdige en goeie God. Want, ek herinner u daaraan, in 1843 en 1844, was dit juis deur twee valse aankondigings van die wederkoms van Christus dat God die

geloof van die Christene van daardie tye getoets het. En hoekom hierdie vals advertensies? Om sy ware uitverkorenes van die tyd af te sonder, te heilig. Die ware of valse het slegs een doel gehad: om die diep en werklike geestelike natuur te openbaar wat elke Christen binne homself verberg. Hierdie Adventistevervarings is soortgelyk aan die berekening van redenasie wat deur God geïnspireer is aan die wyse Salomo in die geval van die kind waaroor twee moeders betwis het. Deur te beveel dat die kind in twee gesny moes word, het Salomo geweet dat sy bevel nie uitgevoer hoef te word nie, want die regte moeder sou liever haar seun verloor as om hom te sien sterf. Net so het God geweet dat Jesus nie in 1843, of in 1844, of in 1994 sou kom nie, maar elke keer, in die donker massa van valse skynheilige Christene van daardie tye, soos die sterre in die donker lug, sou die onsigbare nature van sy ware uitverkorenes met al hulle vure skyn. En in 1844 het hy verkry wat hy wou verkry: 'n vergadering van die uitverkorenes, maar slegs vir 'n kort tydjie verkies, totdat sataniese duisternis dit beheer en oorheers het, soveel so dat God gedwing was om dit in 1994 aan die kamp van die bese oor te laat. En vanaf die begin van 1995 het die amptelike alliansie van Adventisme met die Protestantse federasie hierdie verlating konkreet gewy, aangesien die Adventistekerk 'n vergadering van die gevallees geword het. In die woorde van Jesus Christus, is sy toe deur hom “ **uitgespuug** ”. En hierdie keuse van die werkwoord "om te braak" is ryk aan lesse. Want hy wat opgooi, voel na. In hierdie beeld verwerp die liefde van Jesus Christus met afsku onwaardige geroepenes wat Hom verag.

Die nageslag van Abraham

Hierdie onderwerp is al baie deur Christene bespreek sedert die apostel Paulus tot vandag toe, maar vandag nooit ek jou uit om nuwe en oorspronklike aspekte van hierdie onderwerp van besinning te ontdek.

Ek bevraagteken nie Paulus se verduideliking dat die saad van Abraham Christus is nie. Ek sal demonstreer dat daar eintlik twee tipes van Abraham se saad is: een is vleeslik, die ander is geestelik.

Letterlik is Abraham se eerste saad sy seun Isak. En die volgende studie sal toon dat die opvolgings van Abraham se nageslag 'n vorm reproduseer wat analoog is aan die ervaring wat Adam beleef het. Wat daarin bestaan om Abraham self 'n nuwe Adam te maak. Laat ons hierdie stappe van sy nageslag volg.

Sy seun Isak word as Christus gebore uit 'n wonderwerk wat deur God verrig is.

Sy seun Isak word deur sy broer Ismael mishandel, net soos Christus deur sy Joodse broers mishandel sal word.

Sy seun Isak stem in om geoffer te word op die altaar wat sy vader opgerig het in gehoorsaamheid aan God se bevel. Net so stem Jesus Christus in om sy lewe op te offer om die Vader se bevel te gehoorsaam.

As volwassene neem Isak die een wat God vir hom kies, as sy vrou. Net so sal Jesus Christus as sy vrou hê, sy Uitverkore Een, gevorm uit die versameling van sy uitverkorenes wat verlos is deur sy bloed wat aan die kruis gestort is. En hierdie geestelike "Bruid" bestaan uit uitverkorenes wat deur God gekies is.

Hierdie vergelyking met Christus werk ook met Adam, die eerste mens wat deur God na die beeld van Christus geskep is.

Adam het ook nie sy vrou gekies nie, dit was God wat haar vir hom gegee het.

Adam het twee seuns gehad, Kain en Abel, en Abraham het twee seuns gehad, Ismael, die buite-egtelike seun, en Isak, die wettige seun.

Kain maak sy broer Abel dood uit jaloerie; Net so is Ismael jaloers op Isak, die wettige seun en erfgenaam, en behandel hom mishandel.

Om Abel, wat deur sy broer Kain vermoor is, te vervang, het God vir Adam 'n nuwe seun met die naam "Set" gegee. Net so is Isak se twee seuns teenoorgesteldes van mekaar: Esau is vleeslik, Jakob is geestelik. Jakob voel met die dood bedreig as gevolg van die slegte truuk wat hy op sy broer gespeel het om sy eersgeboortereg vir sy eie gewin weg te neem. Dit is nie Esau wat teen hom sal veg nie, maar God self, en aan die einde van die geveg maak God hom geestelik dood deur hom Israel te hernoem. Onder hierdie nuwe naam is Israel vergelykbaar met Set, die derde seun van Adam, ook baie geestelik en geseën deur God.

Set sal nageslag van "**seuns van God**" voortbring totdat die huwelike van die laaste afstammelinge met die "**dogters van die mense**" volgens Gen. 6:2 vermeng word. Net so sal Israel twaalf seuns voortbring wat die stigtersvaders van die twaalf stamme van vleeslike Israel van die ou alliansie sal word, uiteindelik deur God veroordeel vir sy onnatuurlike alliansies, sy pakte met sy vyande en sy verwerping van die messias Jesus.

Die afvalligheid van die seuns van Set word gestraf deur die waters van die vloed. Net so word die finale afvalligheid van vleeslike Israel gestraf deur sy nasionale dood, na die verwerping van sy messias.

Hierdie demonstrasie bewys dat God deur Isak 'n nuwe menslike konstruksie onderneem het wat die vorm aangeneem het van die Israel van die ou alliansie waarin Christus gebore is, verlosser van die sondes van sy uitverkorenes.

Nou, die groot les van hierdie demonstrasie is om te verstaan hoe hierdie ou verbond geprogrammeer was om te verdwyn omdat dit deur die nuwe verbond vervang is. En dit lei my daartoe om hierdie dinge uit te wys.

Wie was Abraham? 'n Man onder al die sondaars wat die aarde in sy tyd bevolk het. Hy het in Ur van die Galdeërs gewoon onder mense wat korrup en sondig voor God was. Maar God neem hom uit sy midde om hom te seën, want hy is dit waardig. En op hierdie punt in die aardse geskiedenis is Abraham die geestelike vader van ware gelowiges, die beeld van die uitverkorenes wat die bloed van Christus sal en sal kom verlos uit al die sondaars van die aarde. Dit is dus noodsaaklik om te onthou dat Abraham, voordat hy die stigter is van 'n nageslag wat die vorm van vleeslike Israel sal aanneem, die beeld is van die uitverkorenes wat uit die heidense volke gekies is. Lank onkundig oor die verhaal van Abraham, het die heidense nasies die ware reddingsprogram wat deur God beplan is, geïgnoreer. Daar moet gesê word dat die Jode, jaloers op hul voorreg, nie delers was en steeds nie is nie. Die jaloesie van die “ **Jode van die sinagoge van Satan** ” word deur Jesus Christus in sy Openbaring in Openb. 2:9 en 3:9 genoem. Die Christelike aanbod van verlossing aan die heidene het hulle verskriklik geïrriteer en hulle het teen hierdie nuwe kompetisie geveg met afskuwelike metodes, waarvan die doel was om hulle dood te maak, soos Jesus Christus hulle Meester voor hulle.

Noudat hierdie dinge en hierdie ou verbond agter ons is, kan ons die ware reddingsplan wat God vir al sy uitverkorenes voorberei het, ten volle waardeer. Want, ten spyte van hulle voorkoms of hulle tale, word die uitverkorenes uit die hele aarde gekies, uitsluitlik op grond van hulle liefde vir die waarheid van God, en onheilige waarheid, want in al sy vorme is leuens haatlik; Dit is omdat dit altyd lyding vir iemand veroorsaak. Dit is maklik vir een mens om 'n ander te mislei, maar om God te mislei is onmoontlik. Daarom het “ **leuens** ” in sy standaard van ewige verlossing nie meer 'n plek nie, soos Jesus ons in Openb. 22:15 herinner: “ **Weg met die honde, die towenaars, die hoereerders, die moordenaars, die afgodedienaars en almal wat leuens liefhet en beoefen!** ”

Vir God is daar geen klein of groot leuens nie, daar is slegs leuens, vrugte van die duiwelse gees van Satan en sy demone wat deur God tot die dood veroordeel is. Daarom verhef Hy, in absolute teenkating, die suiwerheid, die perfekte deursigtigheid van die karakter wat vereis word vir sy uitverkorenes om die beeld van die “ *kristal* ” aan te neem, in Openb. 22:1: “ *En Hy het my getoon 'n helder rivier van die water van die lewe, **helder soos kristal**, wat uitstroom uit die troon van God en van die Lam.* ” Wat sê God vir ons in hierdie beeld? Vertaling: en Hy het my 'n lewende volk getoon, wie se karakter, helder soos kristal, in ooreenstemming was met die oordeel (*troon*) van God in Jesus Christus wat dit gebou en voortgebring het.

Deur die eeue en millennia het die bestaan van vleeslike Israel die heidene belemmer, maar nie verhoed nie, om die volk van God binne te gaan. Ragab, die prostituut van Jerigo, was 'n tipiese voorbeeld. Rut, die weduwee van buitelandse oorsprong, is nog een. God het nooit verhoed dat 'n heiden wat sy verlossing waardig geag is, sy volk binnegaan nie. Maar dit is waar dat dit eers met die dood en opstanding van Christus was dat hulle die waarheid in groot getalle begin omhels het.

In sintese van Bybelse openbaring, bied die geskiedenis wat onder die teken van die ou alliansie geplaas word, homself aan as 'n konkrete lewenservaring wat onder die norm van goddelike wette geplaas word, tussen hakies tussen die twee fases van verlossing wat aan die heidene aangebied word. God bied ons hierdie ervaring as voorbeeld, om ons in wese te laat weet wat ons absoluut nie moet herhaal nie. Want in hierdie ervaring is goeie modelle om na te boots baie skaars. En vir die grootste deel is dit die foute, die oordeelsfoute en die opstandige daade wat aan ons voorgehou word, sodat die goddelike veroordeling van hierdie dinge geopenbaar kan word. Die waarlik uitverkorenes sal nie hierdie foute begaan nie, want hulle gehoorsame natuur beskerm hulle daarteen. Hul liefde vir God en Sy waarheid is hul wapenrusting en borsharnas, want hulle skep geen behae daarin om die God wat hulle met hul hele siele liefhet, skade aan te doen nie.

Hierdie studie help ons beter te verstaan waarom die Jode, toe Jesus Homself aan hulle voorgestel het, beweer het dat hulle die nageslag van Abraham is. Hulle het heeltemal vergeet dat Abraham self van die begin af 'n eenvoudige heiden was. Hul vleeslike opvatting van hul Israel het hulle trots daartoe gelei om die heidene as gewone " *klippe* " sonder siel te beskou. En omdat Jesus hulle geheime gedagtes geken het, het Hy aan hulle die bekering van die heidene geprofeteer en aan hulle gesê in Mat. 3:9: “ *En moenie dink dat julle vir julleself kan sê: Ons het Abraham as ons vader nie. Want Ek sê vir julle dat God mag het om uit hierdie **klippe** kinders vir Abraham te verwek.* En dit is presies wat Hy van plan was om te doen.

Te gehag aan sy Joodsheid, het Paulus nie hierdie heidense oorsprong van die goddelike reddingsprojek verstaan nie, maar sy leer van Rom. 11 herinner aan die noodsaaklike lesse; in die besonder die risiko vir bekeerde heidene om die foute van Joodse ongeloof te reproduseer; wat sou voortspruit uit 'n verontagsaming van die Bybelse en historiese waarskuwing wat duur betaal is deur die Jode wat van verlossing uitgesluit is. Ongelukkig word waarskuwings gereeld geïgnoreer deur natuurlik rebelse en trotse, of bloot onverskillige, mense. Die ongehoorsaamheid van ongelowiges en ongelowiges is dus nie 'n verrassing nie, maar dit bly die onderwerp van 'n waarneming wat uiteindelik God se oordeel en sy sterflike straf regverdig.

In Abraham skep God dus, parallel met die nageslag van Adam, 'n nuwe mensdom waarin Hy beplan om Homself te "openbaar". En hierdie werkwoord "om te openbaar" alleen som steeds sy hele program op, aangesien die globale Bybelse openbaring presies eindig met sy groot profetiese Openbaring genaamd Apokalips wat beteken: Openbaring. En die eerste vers van hoofstuk 1 bevestig die rol daarvan: " ***Die openbaring van Jesus Christus wat God Hom gegee het***

om aan sy dienaars te toon wat gou moet gebeur, en wat Hy bekend gemaak het deur sy engel aan sy dienaar Johannes te stuur . " Maar wees versigtig, hierdie openbaring is slegs die uitbreiding van sy groot openbaring in Jesus Christus. Hierdie laaste profesie is nuttig vir sy dienaars wat Hom in Jesus Christus herken het. Die hoogtepunt van God se openbaring was dus sy inkarnasie in goddelike en menslike vlees genaamd Jesus van Nasaret. Want ten spyte van al sy voorkoms en ooreenstemming met die normale menslike model, is hierdie liggaam deur God gemerk deur 'n besonderheid op die vlak van sy genoom. Ron Wyatt se ontdekking van die ark wat sy bloed dra, het aan die lig gebring dat Jesus se bloed 23 X-chromosome en 'n enkele Y-chromosome gehad het. Afgesien van hierdie eienaardigheid, was die liggaam van Jesus Christus soos ons s'n: dieselfde vermoë om te ly, aan honger, dors of fisiese kneusplekke. God het gekom om sy liefdevolle karakter te openbaar wat sy skrikwekkende goddelike aspek gedeeltelik in die ou verbond verbloem het. Hy het egter reeds sy liefde vir sy skepsels kragtig gemanifesteer, maar wanneer hy met opstandige mense gekonfronteer is, moes hy dikwels tugtig en straf. Moses, Kaleb en Josua het hierdie goddelike liefde waargeneem en daarop gereageer. Sodat hulle in hulle tyd die seldsame uitverkorenes verteenwoordig het wat Jesus vandag as sy kinders kan herken vanweë hulle gehoorsaamheid as gevolg van die liefde wat hulle vir Hom het. Dit word dan duidelik dat God, wat Hom betref, nie verander het nie, nóg in Gees nóg in Waarheid, nóg in karakter nóg in strafreaksie, want in die woorde van Jesus Christus vind ons al hierdie dinge: teerheid teenoor diegene wat Hom liefhet, en ernstige waarskuwings teenoor sy vyande.

Die Openbaring van God het dus berus op sy inkarnasie in die vlees en in die gees van Jesus Christus. Ons leer in Gen. 4:26 dat die naam van God, YaHweh, eers genoem is vanaf die oomblik toe Set, die derde seun van Adam, die vader van sy seun Enos geword het: " En Set het ook 'n seun gehad, en hy het hom Enos genoem." Toe het die mense die Naam van die Here begin aanroep. » Dit bevestig die parallelle skakel wat hierbo onthul is met die geboorte van Jakob wat vervang word deur Israel wat dus die vorm van 'n derde seun van Isak aanneem. En hierdie naam "YaHWéH" is self 'n openbaring van God se plan om Homself te openbaar. Want die korrekte vertaling van hierdie woord is 'n werkwoord wat vervoeg moet word in beide die teenwoordige tyd, maar veral in die toekomstige tyd, wat dan vertaal word as: Hy is en hy sal homself openbaar, of hy sal openbaar wat hy is. Hierdie naam wat God homself gegee het van Set se tyd af, het dus 'n boodskap gedra waarvan die Joodse en Christelike godsdienste hulself ontnem het; die Jode spreek dit nie uit nie, die valse Christene het dit na die naam "Ewig" verander. Want vir God was sy plan om sy liefdevolle en regverdige natuur te openbaar belangriker as om mense van sy ewigheid te oortuig. Valse geloof het dus die Skeppergod voortdurend gefrustreer deur te weier om sy ware naam uit te spreek. En ek verstaan vandag waarom ek persoonlik gedryf word om hierdie fout in al my geskrifte reg te stel. God het 'n naam: YaHWéH, wie se numeriese getal is: 26; Jod=10, Het=5, Wav=6, Het=5. Dit gebeur so dat die departement Drôme, waar ek woon, ook die nommer 26 dra. En ek het in Levitikus 26 die sleutels gevind om die " *trompette* " van die Apokalips te interpreteer. Maar daar is selfs meer om te ontdek, dat wanneer God self sy naam uitspreek, sê Hy nie; hy sal

wees, maar ek sal wees, anders sal ek openbaar wat ek is. En in Hebreeus verander die skryfwerk van sy naam en word: AHWH, wie se getal dan 17 is: Aleph = 1, Heth = 5, Wav = 6, Heth = 5; of die simboliese getal van "oordeel", volgens Openb. 17. En hierdie getal 17 word gevorm uit 'n 1 en 'n 7, dit wil sê twee getalle wat God = 1, skepper = 7 karakteriseer. Maar 17 is ook $10 + 7$, 10 = die wet van die tien gebooie + 7 God skepper; hier weer, die standaard van goddelike geregtigheid. Niks wat God aangaan, is te wyte aan toeval nie, maar intendeel, alles word bereken, uitgedink en georganiseer deur die onbeperkte Gees van die Almagtige God. Maar wees versigtig, die toepassing van letterenkripsie geld slegs vir tale waar hierdie beginsel normaalweg bestaan, d.w.s.; Hebreeus, Grieks en Latyn.

Ons moet dus onthou dat God twee keer sy voorneme aangekondig het om sy karakter en natuur te openbaar. En elke keer het hy hierdie aankondiging aan die geslagslyn wat sy seën dra, dié van Set, wat in Gen. 6:2 as "**seun van God**" aangewys word, voorgelê, en aan die geslagslyn van Israel wat God tot sy volk gemaak het vir sy historiese, opvoedkundige, universele demonstrasie. Tot die verwerping van Jesus Christus was dit die "**volk van God**" wat ook baie keer "**die kinders van Israel**" genoem word, 'n naam wat herinner aan die goddelike belofte wat aan hul patriarg "**Israel**" gemaak is. Maar hierdie naam verbind hulle met die tradisionele en vleeslike godsdienstige erfenis; wat 'n voorlopige duur aandui. Die totstandkoming van die nuwe verbond sal hierdie tydelike karakter van die ou verbond bevestig.

Nadat die lyn van Set deur die waters van die vloed vernietig is, kom die lyn van Israel om dit oor te neem en uit te brei. Die kollektiewe dood wat deur die vloed teweeggebring is, laat 'n plegtige en verskriklike goddelike waarskuwing in die geskiedenis agter. Maar God se hoofdoel is om die uitverkorenes te red deur sy vleeswording in Jesus Christus, en dit sal volbring word in die lyn wat op Israel gebou is, gebore Jakob, seun van Isak, seun van Abraham.

Ewige Rome

In hierdie aanbieding herinner ek daaraan dat Rome nie "die ewige stad" is wat sy aanbidders daaraan toeskryf nie, maar 'n stad waarvan die lewensduur lank maar slegs ewigdurend sou gewees het. Sy het ook die voorreg om te sien hoe haar vernietiging deur God aangekondig en beskryf word in sy profetiese openbarings van Daniël en Openbaring. Ons lees in Openb. 17:16-17: "*Die tien horings wat jy gesien het en die dier sal die hoer haat en haar naak uittrek en haar vlees eet en haar met vuur verteer. Want God het dit in hulle harte gegee om sy wil te volbring en om saam te stem en hulle heerskappy aan die dier te gee totdat die woorde van God vervul is.*" Dan is Openb. 18 geheel en al gewy aan die beskrywing van die voltrekking van goddelike oordeel. Jesus Christus het aan die slagoffers van sy historiese bekende godsdienstige leuens en vervolginge gesê: Openb. 18:6-8: "*Betaal terug soos sy betaal het, en gee haar dubbel volgens haar werke. In die beker waarin sy ingeskink het, skink dubbeld soveel vir haar. Soveel as sy haarself verheerlik en in weelde gedompel het, soveel pyniging en rou moet*

sy aan haar oorgee. Want sy sê in haar hart: *Ek sit as koningin, ek is geen weduwee nie, en ek sal geen droefheid sien nie* . Daarom sal haar plaë op een dag kom: dood en rou en hongersnood. en sy sal deur vuur verteer word. Want die Here God is magtig, Hy wat haar oordeel. "In hierdie vers onderstreep God sy aanspraak om 'n "ewige stad" te wees: " *Ek sal geen rou sien nie* ." Sy straf sal kom na die glorieryke wederkoms van Jesus Christus wat aan sy verleide en misleide slagoffers sy ware duiwelse natuur openbaar.

Die eerste bewys van hierdie boodskap, wat God aan ons rig aangaande die ewigduurende karakter van die tipe oorheersing van Rome, berus op sy rol as die " vierde " en laaste ryk van die aardse opvolgings wat in Dan. aangekondig word. 2, deur die beeld van " *die standbeeld* ", en in Dan. 7, waar die Romeinse Ryk ook deur die " vierde " en laaste " *dier* " aangedui word . In hierdie twee hoofstukke word die Romeinse Ryk as die laaste universeel dominante ryk aangebied.

Ons menslike visie en analise is baie kort, anders as God s'n wat gebeur tot die einde van die wêreld en daarna omvat. En hierdie verskil het betrekking op ons historiese siening van Rome. Geskiedkundiges leer ons dat die Romeinse Ryk vanaf 395, onder Theodosius, verdeel en verbrokkel is. Dit is waar dat Rome sy keiserlike vorm verloor het, maar sy Romeinse gees het dwarsdeur Wes- en Oos-Europa voortgeduur, dit wil sê, waar die Romeinse beskawing ook al gevestig is, gewillig of met geweld. Dit is so waar dat die gesegde ons daaraan herinner: "Alle paaie lei na Rome." En dit is omdat al die verowerende Romeinse legioene vanuit Rome vertrek het en paaie gebou het wat na al die verowerde en gekoloniseerde lande lei. Die keiserlike regime het die verskillende vorme van die Romeinse republikeinse regime opgevolg, wat reeds die imperialistiese karakter wat die Romeinse beskawing stigmatiseer, binne hom gedra het. God het hom die simbool " *yster* " gegee. En hierdie simbool pas goed daarby, want dit weerspieël die hardheid in die dissipline wat op die gehuurde huursoldate afgedwing word, maar ook in hul toerusting, wie se bors en skouers beskerm word deur wapenrusting van " *yster* " en dik leer. Die brons swaarde, te bros, is vervang deur Romeinse gladiusse, kort tweesnydende swaarde wat die hardheid en weerstand van " *yster* " gehad het. Die Romeine het in die kuns van oorlogvoering vernuwe danksy 'n vernuftige uitbuiting van dissipline: die legioene het onverwagte aspekte vir hul vyande in geveg aangeneem: die Romeine het 'n sirkel gevorm, en die groep het die voorkoms van 'n skilpad aangeneem waarvan die dop uit hoë beskermende skilde bestaan het. Teenoor hulle begin hul teenstanders in groot wanorde sonder kollektiewe samehorigheid aanval. En Romeinse taktiek wen, en sodoende verhoog dit die mag van Rome voortdurend. En hierdie mag kan net groei, aangesien Rome na die oorwinning huursoldate uit die leer van die verslane land huur om nuwe gebiede te verower. Die oorwinning oor die Jode by Masada demonstreer die vasberadenheid van die Romeine. Hulle het nie gehuiwer om 'n helling op te rig totdat hulle die kruin van die rots bereik het op die plato waarvan koning Herodes 'n vesting gebou het waarin die eerste Joodse rebelle hulle teruggetrek en gevestig het nie. Geduld en absolute vasberadenheid het die leer van die Romeinse volk gekenmerk en dit seëvierend gemaak. Daarom benoem God die Romeinse volk in Openb. 2:6 en 15 met die naam " *Nikolaïete* ", 'n woord

wat saamgestel is uit twee Griekse terme: "Nike": naam van die godheid van die verpersoonlikte Oorwinning en "Laos", wat volk beteken. Die begeerte na oorwinning is die kenmerk van die Romeinse beskawing. Openb. 2:6: “ *Maar dít het jy, dat jy die werke van die **Nikolaïete haat** , daardie werke haat Ek ook .* ” Openb. 2:15: “ *Net so het jy ook die wat vashou aan die leer van die **Nikolaïete** .* » Let daarop dat sedert die evangelisasie van Rome en sy pouslike oorheersing, die " *werke van die Nikolaïete* " 'n vals Christelike godsdienstige " *leerstelling* " geword het .

Alles wat ek so pas beskryf het, is die norm van Romeinse imperialisme. En dit is dan vir ons moontlik om beter te verstaan wat God vir ons wou sê oor Rome, wie se karakter tot die einde van die wêreld sou voortduur. Hierdie Romeinse karakter prent 'n tipe beskawing in die Weste af waarvan die imperialistiese gees nooit sal verdwyn tot die einde van die wêreld nie. Soos Rome voor dit, sal Wes-Europa eksperimenteer met verskillende soorte regering volgens dieselfde proses: Monargieë, Republieke, Diktatorskappe en Imperialisme. Nie noodwendig in hierdie volgorde nie, aangesien Wes-Europa na die monargie, onder Karel die Grote, vir 'n tyd lank 'n keiser gehad het. Sy sal ander ontmoet, met Charles Quint, Napoleon I ' en toe Napoleon III, voordat die Republiek definitief in Frankryk gevestig word.

Maar die Europese erfenis is sy Romeinse beskawing. Rome het homself gevestig deur sy genialiteit vir uitvinding en sy vermoë om sy lewensbeskouing 'n kulturele model te maak, waarbuite enige ander model neerhalend as barbaars beskryf word. En hierdie gemoedstoestand het voortgeduur onder die meerderheid mense in Wes-Europa. Voor ons oë word dit vandag toegepas op die onderwerp van Rusland en die volke van die Ooste wat deur Westerse trots verag word.

Boonop het hierdie minagtende, " **arrogante** " en trotse model voordeel getrek uit die geestelike ondersteuning van die eerste pous van universele Katolisisme wat in sy pouslike setel in Rome geplaas is; dit sedert die jaar 538. Wie sou daaraan dink om 'n tipe beskawing te bevraagteken wat deur die selfverklaarde verteenwoordiger van God op aarde goedgekeur is?

Wat was die lewenspatroon vir die barbare? 'n Tipe stamlewe waarin daar groot verdeeldheid was as gevolg van die individualiteit van die lede van die volk. Maar hierdie individualisme was gekoppel aan die gehegtheid aan die vryheid van elke individu. Die gebruik van geweld is gebruik vir selfverdediging, stam teen stam, familie teen familie, individu teen individu. Maar die begeerte om alle volke te oorheers, was nie teenwoordig in die gedagtes van die barbare nie. Die barbare, soos die Romeine, was heidene wie se kultusse deur die skeppergod veroordeel is. En albei kon deur hom gebruik word, as instrumente van sy vloek. En God het sy gedagtes op die stad Rome gerig om daardeur die vrugte van sy vloekte teen die ongeloof en ontrouheid van sy volk te openbaar. Prioriteit in alle dinge, die Jode was die teiken van Romeinse wreedhede en Jesus Christus is gekruisig deur hierdie instrumente van goddelike regverdige woede wat sonde straf.

Oor die eeue heen het Europa in al sy volke die strydlustige, verowerende Romeinse karakter behou. Oorloë het Europese koninkryke voortdurend teen mekaar geplaas, toe het die begeerte na verowering vreemde lande geteiken en eers die Moslemlande wat in Palestina op die heilige plekke van die Christendom

gevestig is. Die valse Christelike geloof, wat Pouslike Rooms-Katolisisme is, het heeltemal ongeregverdigde "kruistogte" beveel, aangesien hierdie heilige lande deur die wil van God as Dan aan die Romeinse heidene oorhandig is. 9:26 leer: "*En ná twee-en-sestig weke sal die Gesalfde uitgeroei word, en daar sal ~~niemand~~ ~~wees om hom te vervang nie.~~*" Die volk van 'n heerser wat sal kom, sal die stad en ~~die heiligdom verwoes~~, en hulle einde sal kom soos met 'n vloed; Daar word besluit dat die verwoesting tot die einde van die oorlog sal duur . »

Die Westerse aggressies van die "Kruistogte" sal nooit vergeet word deur die Moslem-volke wat vandag nog 'n wrok en 'n begeerte na wraak teen die sogenaamde "Christelike" Weste behou nie. Hierdie aksie van die "Kruistogte" is 'n kenmerkende teken van die verowerende Romeinse beskawing. Die geleentheid vir wraak sal aan hierdie aangevalde volke gegee word, in die konteks van die Derde Wêreldoorlog, wie se hoofteiken juis Wes-Europa is. In die tema van "**trompette**" kenmerk die aggressie van buitelandse Mediterreense lande die pouslike vestiging van die "**tweede trompet**": Openb. 8:8-9: "*Die tweede engel het geblaas. En iets soos 'n groot berg wat met vuur brand, is **in die see gegooi** ; en 'n derde van die see het bloed geword, en 'n derde van die lewende wesens **in die see** het gesterf, en 'n derde van die **skepe** is vernietig .*" Die herhaling "**in die see**" bevestig die vestiging van "**die dier wat uit die see opkom**," van Openb. 13:1. Maar ook letterlik teiken die woord "**skepe**" die Mediterreense gebied waarvan die ooste reeds Moslem was. Buite die Mediterreense See teiken hierdie woord "**skepe**" egter ook die laaste Westerse verowerings van die Suid-Amerikaanse vasteland wat deur die pousdom tussen Spanje en Portugal gedeel is. Hierdie uitbreiding van die Katolieke godsdien is steeds deur God geprofeteer as 'n aksie van die Romeinse beskawing. Ten spyte van die voorkoms het die Romeinse imperialisme dus tot vandag toe voortgeduur. Hierdie Westerse kamp sluit nasies van verskillende groottes en belangrikheid in, maar die een wat dit vandag oorheers, kan dit onmiskenbaar doen deur sy oorlogagtige ... te demonstreer. mag volgens 'n baie Romeinse beginsel. Vandag, om die steun van die mense te verkry, stel die VSA homself voor as die verdediger van vryheid. Maar die vryheid wat hulle wil verdedig, is slegs dit wat hulle magtig om die volke van die aarde uit te buit, en eerstens diegene wat hulle ondersteun. In hul tyd het Republikeinse Rome en Keiserlike Rome nie anders gedink en opgetree nie. Rome het sy Kapitoel gehad, en in die VSA het Washington ook sy Kapitoel. In Rome het diktators en keisers probeer om die Romeinse volk te verlei; Joe Biden doen dieselfde met sy toesprake vandag, 21 Februarie, in Pole, sy nuwe Amerikaanse Europese vesting. Die verleiding werk omdat die Pole uiteindelik die amptelike Amerikaanse steun kry waarna hulle gesoek het deur by die NAVO-alliansie aan te sluit. Maar hierdie toenadering tot Rusland, wat 'n opmars na sy gebied uitmaak, bewys Vladimir Poetin heeltemal reg, wat steeds die NAVO se opmars na sy Rusland veroordeel. Die subtiliteit van die Weste se opmars na Rusland lê daarin dat dit nie die gevolg is van 'n direkte militêre inval deur NAVO-lande wat bloot beweert dat hulle Oekraïne help om sy nasionale vryheid te verdedig nie. En die ergste is, dit is waar. Omdat dit was Oekraïne wat aan NAVO se deur geklop het, en nie andersom nie, ten minste nie wat die voorkoms van sake betref nie.

Gedurende die Christelike era het die heerskappy van Karel die Grote, keiser van Gallië en die Heilige Romeinse Ryk, veral die model van die antieke Romeinse Ryk verteenwoordig. Aangemoedig deur die duiwelse pousdom, het hy Katolisisme met die ysterswaard afgedwing. Die Germaanse Teutone moes die doop aanvaar of sterf. Die woord van God het dus 'n swaard van yster en staal geword wat doodmaak en koppe afkap. Die skuld van die Romeinse pouslike regime het dus 'n hoogtepunt van gruwel en gruwel bereik. En in hierdie konteks en na hom, vergelyk ek die situasies. Die Senaat van die Romeinse Ryk het veroweringsoorloë gelas en gefinansier. In die Christelike era het die pouslike regime die Romeinse Senaat vervang en dit was die pouslike regime wat vasalkoninkryke beveel het om volke te verower en hulle aan sy Rooms-Katolieke godsdiens te onderwerp. Ons lees in Dan. 11:39: “ *Hy sal met 'n vreemde god handel teen die vestings; en hy sal die wat hom herken, eer; hy sal hulle as heersers oor baie aanstel en grond as beloning aan hulle uitdeel* . Hierdie “ *vreemde god* ” verwys na die duiwel wie se bestaan deur die Joodse volk “ *vreemd* ” aan Rome geopenbaar word . En God openbaar die strategie wat deur die duiwel bedink is om die steun van die mense vir die pouslike regime te verkry. Hy veroordeel dus die strategie van slinksheid en verleiding en openbaar dus aan ons die ware aard van die veroordeelde beginsel wat die hele Westerse beskawing kenmerk: “ *en hy sal diegene wat hom herken met eerbewyse vul, hy sal hulle oor baie laat heers, hy sal lande aan hulle as beloning uitdeel* .” Hierdie dinge is begeer en gehoop deur die verraaier Judas, maar God het nie op sy hoop gereageer nie; so het sy groot wanhoop hom daartoe gelei om homself op te hang. Maar wat Judas wou hê, het die Pousdom op 'n voetstuk geplaas en tot 'n tipies Westerse waarde gemaak. Die verdeling van die lande van die Suid-Amerikaanse vasteland word bevestig deur die einde van die vers: “ *Hy sal lande aan hulle uitdeel as beloning* .” Hierdie tydelike mag kenmerk die Romeinse pouslike regime perfek. Die beginsel het ook betrekking op die keiserlike titel wat deur die papisme aan konings toegeken word wat die mag daarvan vermeerder. Verowerings verskaf grond aan die veroweraar en gedwonge bekerings van verowerde volke verhoog die mag van die pouslike Katolieke regime in Rome.

Dit is interessant om daarop te let dat hierdie mag om grond te verdeel die aankondiging van die “Derde Wêreldoorlog” voorafgaan, wat in vers 40 gemaak word, wat volg: “ *In die tyd van die einde sal **die koning van die Suide teen hom** opstoot* .” En ***die koning van die noorde** sal teen **hom kom** soos 'n warrelwind, met strydwaens en ruiters en baie skepe; Dit sal die land binnedring, soos 'n stroom versprei en oorstroom* . ” Hierdie vers bevat drie konings: die pouslike koning, “ *hom* ”; “ ***die koning van die suide*** ” Moslem en Afrika; en die Russiese “ ***koning van die noorde*** ”. Nou, die verhoudings van hierdie drie konings het betrekking op landverowerings wat hulle teen mekaar in bloedige oorloë geplaas het. Die “Derde Wêreldoorlog” bring al die haat wat oor tyd opgehoop het, bymekaar. Omdat hierdie drie konings drie mededingende en onversoembare opponerende godsdienste aanwys: sogenaamde Christelike Katolisisme, Ortodokse Christendom en Islam. En reeds in die eerste jaar van die oorlog in die Oekraïne was die motief 'n aanspraak op “grond” deur Ortodokse Rusland. In 'n laaste toespraak het die Russiese leier gepraat van “historiese lande”. Die VSA en

Katolieke Pole bewapen Oekraïne, en Tsjetsjeense Moslems veg saam met Ortodokse Rusland. So waar is die " **vreemde god** " in hierdie oorlog? In die drie kampe wie se finale ondergang deur Jesus in Matt. 12:25-26 geprofeteer word: " Jesus het hulle gedagtes geken en vir hulle gesê: *Elke koninkryk wat teen homself verdeeld is, word verwoes, en elke stad of huis wat teen homself verdeeld is, sal nie bly staan nie.*" As Satan Satan uitdryf, is hy teen homself verdeeld; Hoe sal sy koninkryk dan standhou? »

Ek merk op dat Amerikaners so oortuig is dat hulle die beste vriende in die wêreld is dat hierdie gevoel in hul taal al hul toesprake oorheers. Hy bied idees aan wat deur die wêreldgemeenskap ondersteun word, en menings wat slegs deur die mense van NAVO erken en ondersteun word, en selfs dan nie almal nie. En hierdie gedrag is die gevolg van 'n lang proses. Nadat hulle die Tweede Wêreldoorlog gewen het, was hulle die eerstes om wêreldverhoudinge volgens hul eie unieke begeerte en model te organiseer. Die VN het sy hoofkwartier in die VSA; die vervanging van die goudstandaard, die dollar, het die Amerikaanse geldeenheid die wêreldstandaard van waarde geword; Amerikaanse howe het voorkeur in die oplossing van internasionale handelskwessies; Enigiemand wat die VSA teenstaan, is onderhewig aan ekonomiese sanksies. Die GATT-handelsooreenkomste het vereis dat Europese "vennote" vaste hoeveelhede Amerikaanse graan en ander produkte moes koop. Dit is die model van vryheid wat die VSA verdedig. Tree mafia-gangsterisme anders op? Omdat ons weet dat Europa, verlei deur hierdie model, dit tuis herbou, kan ons verstaan hoe regverdig en verdienend die goddelike oordeel is wat dit getref het.

In ons tyd werk die pouslike regime in die geheim om sy belange te verdedig, maar dit het nie meer die oorheersing wat die monargieë erken het nie. Met verloop van tyd het die Katolieke godsdiens egter geweldig gegroei in die VSA, amptelik Protestantse lande. Dit is te danke aan beduidende opeenvolgings van Spaanse immigrasie wat byna die meerderheid in die Suidelike state word. Ook, onder die Katolieke presidentskap van Joe Biden, vervang die VSA die pousdom en die antieke Romeinse Senaat om die verowering van nuwe lande wat uit die Russiese kamp geneem is of wat tot in ons tyd neutraal gebly het, te beveel en aan te moedig. Soos die ou Senaat, finansier die nuwe een en sy Europese bondgenote die Oorlog en die huursoldaatvegters wat gereed is om te sterf vir die vryheid van die Amerikaanse konsep en die hele Westerse kamp.

Die oorsprong van Rome: Die Wolfmanne

Om die aard van die Romeine ten volle te verstaan, moet ons die verhaal van die oorsprong van Rome oorweeg. Dit mag ons verbaas, maar omdat niks onmoontlik is vir God wat die slang met Eva laat praat het en die donkie met Bileam nie, kan ons in die egtheid van sy historiese getuienis glo. Rome is in – 753 in ons amptelike kalender gestig deur twee tweelinge wat gevoed is deur die melk van 'n wolfyn; Hul name was Romulus en Remus. **Reeds in hierdie oorspronklike ervaring kan ons die bron vind van 'n menslikheid wat erfgenaam is van die vleisetende wreedheid van die wolf , hierdie baie aggressiewe en gevaarlike wilde dier, wie se gedissiplineerde karakter**

opgemerk moet word . Wolwe leef in stamme met respek vir die wolfeier. Hy eet eerste en wanneer hy versadig is, kan die ander wolwe om die beurt eet. Die beginsel van koninklikes is gebaseer op hierdie wet van wolwe en ons kan dus verstaan dat God vir sy Israel 'n ander model van organisasie gewens het, maar in hul vloek het die Hebreërs 'n koning verkies, ten spyte van al die nadele wat hierdie keuse verteenwoordig het. Wolwe jag in troppe op 'n georganiseerde, gedissiplineerde wyse. 'n Roofvyand van skape, in 'n aanval op 'n trop, tree sommige wolwe op as uitkykposte, terwyl ander stilweg vorder en op hul mae kruip totdat hulle naby genoeg aan die skape is om op hulle te spring en "hul *kele af te sny* ". Dwarsdeur hul geskiedenis sou Romeinse krygers hierdie tipe gedrag van vraatsugtige wolwe reproduseer en groot oorwinnings behaal. Hulle sal kolonies verower wat hulle tot imperiale oorheersing sal lei. Van die begin af is Rome op twee maniere gemerk: in Latyn dui die woord "lupa", wat wolfyn beteken, ook 'n "prostituut" aan, en as die seun van die " *duiwel* " " *moordenaar van die begin af* " volgens Jesus, maak **Romulus** sy broer Remus dood, soos die leier van die wolwe 'n mededingende wolf doodmaak. Hy was dus die eerste koning van Rome en daar word gesê dat hy oorlogagtig en gehaat was. Dit is opmerklik dat die laaste Wes-Romeinse keiser, wat in 476 deur die Heruliese koning Odoacer afgesit is, **Romulus** Augustus genoem is. Dit is dus aan sy erfenis van die karakter van die wolwe dat Rome die gedissiplineerde en gekonstrueerde aspek van sy oorlogstaktieke en -strategieë te danke het. Geen ander volk het sulke dissipline en organisasie voor die Romeine getoon nie. En die hardheid van die wolf se dierewet is weerspieël in die leuse van die Romeinse legioene: "Die wet is hard, maar die wet is die wet," in Latyn: "DVRA LEX SED LEX." Net soos wolwe skape " *slag* ", lees ons in Openb. 18:24: "... *en omdat in haar die bloed van profete en heiliges gevind is, en van almal wat op die aarde gedood is* ." God skryf aan Rome " *die bloed van almal wat op aarde geslag is* ", soos die skape wat deur " *roofsugtige wolwe* " " *geslag* " is. Diegene teen wie Jesus sy uitverkorenes waarsku in Matt. 7:15: " *Pasop vir die valse profete! Hulle kom na julle in skaapsklere, maar van binne is hulle roofsugtige wolwe* . "

Wolwe toon groot intelligensie deur slegs swak wesens aan te val wat hulle maklik kan oorweldig en doodmaak sonder om hul eie lewens in gevaar te stel. Hulle vlug van die teenwoordigheid van die man wat hulle vrees, maar kan hom aanval as hulle hulself in 'n voordelige situasie bevind. Maar hulle val nooit sterk en lewenskragtige diere aan nie. Hierdie beskrywing kenmerk steeds die Romeinse regime wat gebou is op 'n reeks intriges, misleidings, truuks en sluipmoorde; alles dinge wat ook die sukses en prestasie van die Romeinse pouslike regime met die konings van alle Westerse lande kenmerk en verklaar, soos Daniël 8:24-25 profeteer: " *Sy mag sal toeneem, maar nie deur sy eie krag nie; hy sal ongelooflike verwoesting saai, hy sal slaag in sy ondernemings, hy sal die magtiges en die volk van die heiliges vernietig. As gevolg van sy voorspoed en die sukses van sy liste sal hy arrogansie in sy hart hê, hy sal baie manne vernietig wat vreedsaam geleef het, en hy sal opstaan teen die vors van vorste; maar dit sal verbreek word, sonder die inspanning van enige hand* . "Die ' *skape* ' van Jesus, " *geslag* ," is in hierdie vers " *baie manne wat vreedsaam geleef het* . "

Dus is Rome die oorsprong van 'n ras van wolfmense wie se wrede aard van eeu tot eeu oorgedra is tot ons huidige tyd, sedert die jaar 753. Maar vandag het die invloed van hierdie Romeinse karakter al die volke wat sy godsdienstige leuens geërf het, in roofsgugtige wolwe, soos dit, omskep. En God openbaar dus aan ons die verduideliking vir die wrede en felle gedrag van ons Westerse mensdom, strydlustig, arrogant en trots. Want dit is hierdie onversadigbare pouslike Rome wat die verantwoordelikheid dra vir die aggressies van ander volke van die Ooste of die Suide, en dit is hierdie aggressies wat hulle op hul beurt in wrede diere omskep het. Hierdie oordrag van die Romeinse karakter word geleer in hierdie beeld van die "**derde basuin**" in Openb. 8:10-11: "*Die derde engel het geblaas. En 'n groot ster wat soos 'n fakkel brand, het uit die hemel geval, en dit het geval op 'n derde van die riviere en op die waterfonteine.*" Die naam van hierdie ster is **Absint**; en '**n derde van die waters het alsem geword, en baie mense het deur die waters gesterf, omdat dit bitter geword het.**' »

Hier bied ek die logika van die volgorde van "**trompette**" aan.

Die "**eerste trompet**" roep die barbaarse invalle op wat die val van die Romeinse Ryk veroorsaak het. Dit is die reaksie wat God gee op die prysgawe van respek vir sy sabbatsrus op die sewende dag, gedateer 7 Maart 321. Gallië het 'n enorme verandering ondergaan, die Keltiese stamme wat dit bevolk het, is vervang of verower deur: in die noordooste, die Franke van die huidige België; na die Suidweste, en so ver as die Loire, deur die Visigote wat uit die Ooste van die Swart See gekom en in Spanje gevestig het; en na die Suidooste, deur Gallo-Romeine, dit wil sê, Galliërs wat die tipe beskawing van Rome aangeneem het. In die middel-ooste dui die Germaanse koninkryk van die Bourgondiërs vandag die hedendaagse Bourgondië aan. Geleidelik sal die koninkryk van die Franke oor die hele land uitbrei en die bekering van sy koning Clovis I ^{tot} die Rooms-Katolieke geloof sal, deur aanvanklike burgerlike militêre steun, die erkenning en oppergesag van die biskop van Rome bevoordeel wat in 538 die eerste pous van die Romeinse pouslike regime sal word. Maar drie lande staan die Biskop van Rome teë. Hulle word agtereenvolgens verslaan en met geweld bekeer om hulle aan die gesag van hierdie Rooms-Katolieke godsdienste te onderwerp. Eers in 535 is die Vandale van die Ariaanse godsdienste, fel vyande van Katolisisme, verpletter; tweedens, die Ariaanse Oos-Gote wat in Rome geïnstalleer is, is verslaan deur die generaal Belisarius wat deur Justinianus I ^{tussen} 533 en 538 gestuur is; en derdens, in 565, is die Heruli, ander Ariane, op hul beurt verslaan. Met Rome bevry, kon die eerste regerende pous, die slinkse Vigilius, in die Lateraanse Paleis in Rome sit. En hierdie aksie vervul die aankondiging van die "**tweede basuin**" van Openb. 8:8-9: "*Die tweede engel het geblaas. En iets soos 'n groot berg wat met vuur brand, is in die see gegooi; en 'n derde van die see het bloed geword, en 'n derde van die lewende wesens in die see het gesterf, en 'n derde van die skepe is vernietig.*" » God vergelyk die vestiging van die Rooms-Katolieke pouslike regime met "**'n groot berg wat met vuur brand, in die see gegooi,**" "**die see**" wat die mensdom simboliseer. Ons kan verstaan dat "**die see**" of die mensdom op sy beurt "**in vlamme sal opgaan**". Histories is dit bereik deur godsdienstige aggressie, gedwonge bekerings en kruistogte teen die Moslem-Ooste. In hierdie beskrywing verskyn die woord "**groot**" wat 'n skakel skep met "**Babilon die**

groot " in Openb. 17:5: " Op haar voorkop was 'n naam geskrywe: **VERBORGENHEID : Babilon die groot** , die moeder van die hoere en van die gruwels van die aarde . " "Maar vandag is hierdie naam, " **Babilon die Groot** " , nie meer " 'n **verborgenheid** " nie, want verligte profesie het dit duidelik gemaak en verwyder. dit. Trouens, die verborgenheid was dié van " ongereg " wat in 2 Tess. geprofeteer is. 2:3 tot 7: " **Laat niemand julle op enige manier mislei nie; want eers moet die afval kom en die mens van sonde geopenbaar word , die seun van die verderf, die teëstander wat homself verhef bo al wat God genoem word of voorwerp van aanbidding is, sodat hy in die tempel van God sal sit en voorgee dat hy God is . Onthou julle nie dat ek julle dit gesê het toe ek nog by julle was nie? En nou weet julle wat hom teëhou, sodat hy eers op sy tyd kan verskyn. Want die verborgenheid van die ongeregtigheid is reeds aan die werk ; dit is net nodig dat die een wat hom steeds vashou, verdwyn het. En dan sal die wettelose geopenbaar word , wat die Here Jesus met die asem van sy mond sal verdelg en deur die verskyning van sy wederkoms tot niet sal maak . "** Paulus is deur God gewaarsku oor die komende afvalligheid wat deur die pouslike regime in Rome teweeggebring sou word. Want wie word bedoel met " **die mens van sonde, die seun van die verderf, wat hom teëstaan en homself verhef bo al wat God genoem word of wat aanbid word, sodat hy in die tempel van God sit en homself as God voorgee** " ? Hierdie " **goddelose** " kan volgens die Bybel slegs die Romeinse pouslike regime aandui wat in Dan. 7:8 geprofeteer is: " **Ek het die horings bekyk, en kyk, 'n ander klein horinkie het tussen hulle uitgekome, en drie van die eerste horings is daarvoor uitgeruk;**" en kyk, **sy het oë gehad soos die oë van 'n man, en 'n mond wat hoogmoedig spreek . »**

In die " **derde trompet** " stel 'n geveg twee stamme wolffmanne teen mekaar, die stamme Katolieke wolwe teen die Protestantse wolwe. En om die oorsaak van hierdie stryd te verduidelik, sê God vir ons in Openb. 11:3: " **Ek sal aan my twee getuies mag gee, en hulle sal duisend tweehonderd-en-sestig dae lank profeteer, bekleed met saklinne .** " Hierdie " **twee getuies** " is die heilige Bybelse geskifte van die ou en nuwe verbonde. God profeteer Katolieke haat teenoor die openbarings van die Bybel. Die Rooms-Katolieke Kerk verkies sy "misboek". Met die uitvinding van drukwerk in die 16de ^{eeu} het die Bybel ^{egter} wydverspreid geword en deur gewone mense gelees. Deur dit te lees, ontdek hulle die misleiding en leuens van die Rooms-Katolieke godsdiens oor die werklike voorwaardes vir die verkryging van goddelike verlossing. Hulle ontdek dat verlossing deur vrye goddelike genade deur die kerk van Rome verkoop word. Tereg verontwaardig, het hulle toe Katolieke leuens deur middel van protes veroordeel. Ontmasker het die pouslike regime met woede en wreedheid teen hierdie "Protestante" gereageer. Hy het die oorlogagtige jag van konings en die magtiges teen hulle opgewek, en veral in Frankryk, waar die Katolieke konings, opvolgers van Frans I ' hierdie pouslike godsdiens verdedig. Steun het sy hoogtepunt bereik onder Lodewyk XIV, wat, terwyl hy die saak van die duisternis verdedig het, homself met die son vergelyk het. Dit was hierdie publikasie van die Bybelse " **twee getuies** " wat die Protestante van die " **Thiatire** " -era toegelaat het om die " **dieptes van Satan** " met die dominante Katolieke godsdiens van hul tyd te assosieer; Openb. 2:24: " **Maar aan julle almal wat in Thiatire is , wat hierdie**

leer nie het nie, en **die dieptes van Satan nie geken het nie, soos hulle sê...** " , Ek sê, Ek lê geen ander las op julle nie; » Dus maak God se regverdige oordeel die Jode " *die sinagoge van Satan* " en die vals Christelike Katolieke leerstelling " *die dieptes van Satan* ". En hierdie uitdrukking sinspeel op die Katolieke dreigemente van die straf van die "hel", waarin juis God 'n plek voorberei vir die Laaste Oordeel, terwyl volgens Jesus 'n plek vir sy uitverkorenes in sy hemelse huis voorberei word.

In 1755 het die "aardbewing" van Lissabon *die geestelike "aardbewing"* van die volksmoord van die Franse aristokrasie in 1793-1794 voorspel. In 1780 het die 24-uur "donker dag" die einde van die Bybelse getuïenis van die " *twee getuies* " geprofeteer wat in Openb. 11:7 aangekondig is: " **Wanneer hulle hul getuïenis voltooi het** , sal die dier wat uit die bodemlose put opkom, teen hulle oorlog voer en hulle oorwin en hulle doodmaak . " Hierdie verduideliking is belangrik: " **Wanneer hulle hul getuïenis voltooi het** ." Vir God is die Bybel, sy geskrewe woord, beskikbaar; Die publikasie daarvan bied elke man en vrou die geleentheid om die waarheid te hoor wat deur hom in al sy boeke gekonstrueer en geopenbaar is. Boonop het die publikasie daarvan sy Katolieke vyand gedwing om gewelddadig te reageer en sodoende sy duiwelse aard aan almal te openbaar. Sy onthullende rol is tydelik verby en die tyd het aangebreek om hierdie duiwelse godsdiens te straf. Die uitvoerder van hierdie goddelike vonnis sal die Franse rewolusionêre republikeinse regime wees wat die finale slag sal uitdeel en 'n einde sal maak aan die gruweldade wat gepleeg is deur die Franse en buitelandse monargieë wat met die Rooms-Katolieke pouslike regime geassosieer word. Die Katolieke wolwe sou van Julie 1793 tot Julie 1794 onder die guillotine in Frankryk sterf. Maar om hierdie resultaat te bereik, moes 'n selfs groter euwel aangevoer word: ateïsme en vrye denke. In simboliese beeldspraak kan " *die dier wat uit die see opkom* " slegs vernietig word deur " *die dier wat uit die bodemlose put opkom* " soos God dit in Openb. 11:7 noem: " *En wanneer hulle hul getuïenis voleindig het, sal die dier wat uit die bodemlose put opkom* , teen hulle oorlog voer en hulle oorwin en hulle doodmaak ." En die ergste is dat ateïsme geloof in die Bybel permanent sal " doodmaak ", tot die einde van die wêreld. Nou, in die skeppingsverhaal, verwys " *die diepte* " na " *water* " voordat dit die naam " *see* " kry en die geringste teken van lewe dra. Op hierdie manier bied God ateïsme aan as 'n godsdienstige terugtrekking van die Katolieke godsdiens. Dit was 'n euwel, ja, maar 'n noodsaaklike euwel om die gemeenskaplike skuld van die monargie en die Rooms-Katolieke geestelikes te straf. As 'n geskenk uit die hemel gee my ontdekking van die parallelle boodskappe van Levitikus 26 en die eerste " **ses** " " **trompette** " van Openbaring hierdie " **vierde trompet** " of vierde goddelike straf, van Openbaring 8:12, die rol van 'n " *swaard wat die goddelike verbond sal wreck* "; Lev. 26:23-26: " *As hierdie strawwe julle nie tugtig nie en julle teen My wandel, sal Ek ook teen julle wandel en julle sewe keer meer straf vir julle sondes. Ek sal 'n swaard teen julle bring wat my verbond sal wreck* ; wanneer julle in julle stede bymekaarkom, sal Ek die pes onder julle stuur, en julle sal in die hand van die vyand oorgegee word. **Wanneer Ek julle staf van brood breek** , sal tien vroue julle brood in een oond bak en julle brood volgens gewig terugbring ; **julle sal eet, maar nie versadig word nie** . " "Dit is in hierdie verse dat God profeteer,

vir 'n letterlike toepassing op ou verbond Israel, 'n geestelike toepassing vir die konteks van die nuwe verbond. Dus, as gevolg van dieselfde afkeer wat getoon word vir goddelike Bybelse waarheid, bring God aristokratiese volksmoord deur die guillotine teweeg wat soos 'n " *swaard* " kom om " *die heilige alliansie* " wat verraai en vervolgt is, te wreek. Maar hierdie vers kondig ook die einde van die Bybelse getuigenis en die gevolge daarvan vir Christelike godsdienste aan. Die Bybel word aangebied as die "staf van gebreekte brood" deur God. En die algemene afvalligheid wat daaruit sal voortspruit, word verpersoonlik deur die boodskap " *tien vroue sal julle brood in een oond bak.* " Hierdie " *tien vroue* " is die Protestantse kerke in die gelykenis van die " *tien maagde* " *wat in die Rooms-Katolieke " een oond "* sal werk tot die begin van die oordeel van 1844. En hulle verlating deur God sal die geestelike gevolg hê: " *julle sal eet en nie versadig word nie.* "

In Openb. 8:12: " *die swaard wat die verbond wreek* " kom om die skuldiges te " *tref* ": " *Die vierde engel het op sy basuin geblaas, en 'n derde van die son is getref en 'n derde van die maan en 'n derde van die sterre, sodat 'n derde van hulle verduister is, en die dag vir 'n derde van sy lengte nie geskyn het nie, en die nag net so .* " Let op die teenwoordigheid van die werkwoord " *om te slaan* " wat die verband met die straf van Levitikus 26 bevestig. Dan gee hierdie vers ons die betekenis daarvan deur te sê: " *die dag het 'n derde van sy helderheid verloor, en die nag net so .* " Hierdie verduideliking dui daarop dat die kamp van die goeie en dié van die bose ewe veel ly onder die gevolge van die volksmoord wat deur die Franse rewolusionêre georganiseer is. In 'n visioen wat Josef ontvang het, het sy vader Israel 'n interpretasie gegee van die " *son, maan en sterre* " in Gen. 37:9-10: " *En hy het nog 'n droom gedroom en dit aan sy broers vertel.* " Hy het gesê: *Ek het nog 'n droom gehad! En kyk, die son, die maan en elf sterre het voor my neergebuig. Hy het dit vir sy pa en broers vertel. Sy pa het hom bestraf en gesê: "Wat is dit vir 'n droom wat jy gehad het?" Moet ons, jou moeder en jou broers, kom en voor jou na die aarde buig?* » Volgens hierdie interpretasie is " *die son* " die simboliese beeld van God, " *die Vader* ", " *die maan* ", dié van die vrou van sonde, " *Babilon die groot, die moeder van die hoere van die aarde* ", volgens Openb. 17:5. Die " *sterre* " is die kinders van beide praktiserende Katolieke en Protestante aan wie God sê: " *Julle sal eet, en julle sal nie versadig word nie.* "

Ons moet verstaan dat die mensdom na die aristokratiese volksmoord in 'n erger toestand is as voor hierdie aksie. Wolfmanne neem die voorkoms van skape aan, maar slegs in 'n misleidende voorkoms wat God openbaar in sy " *vyfde basuin* "-boodschap waarin Hy hulle as " *valse profete* " aanwys, gesimboliseer deur die woord " *stert* ", volgens Jesaja 9:14: " *Die ouderling en die magistraat is die kop, en die profeet wat leuens leer, is die stert.* " » Hierdie " *stert* " is dié van die " *skerpioene* " *wat hulle as " rebelle "* aandui volgens Esegïel 2:6: " *En jy, mensekind, wees nie bevrees vir hulle en wees nie verskrik vir hulle woorde nie, want dorings en distels is by jou, en jy woon onder skerpioene . Wees nie bevrees vir hulle woorde en wees nie verskrik vir hulle aangesig nie, want hulle is 'n rebelse huis.* " ". God vermenigvuldig die beelde waarmee Hy sy oordeel oor die Christelike godsdienstige rebelle aanbied. En Hy openbaar in Openb. 9:11 die

rede waarom hulle lees van die Bybel hulle nie of nie meer tevrede stel nie: “ *Hulle het oor hulle 'n koning, die engel van die afgrond, wie se naam in Hebreeus Abaddon is, en in Grieks is sy naam Apólylon.* ” As gevolg van hul menigte vergelyk God hulle met ' *sprinkane* ', die skadelike insek wat menslike landbougewasse verwoes en vernietig. Hierdie simboliese ' *sprinkane* ' is geestelik skadelik vir die saak van sy waarheid. En dit word maklik verklaar aangesien die duiwel, wat Jesus Christus sedert 1844 vir Protestantisme en sedert 1994 vir ' **uitgebraakte** ' Adventisme vervang het, hul koning geword het en as sodanig hul lees van die Bybel wat **in Hebreeus en Grieks geskryf is, inspireer** . ”

Sedert 1799 is die Christelike wêreld in godsdienstige vrede, maar wat het gebeur met die wolfmanne van voor daardie datum? Volgens Openb. 9:8 het hulle wilde diere geword, gemasker deur die misleidende voorkoms van Christelike kerke: “ *en hulle het hare gehad soos die hare van vroue , en hulle tande was soos die tande van leeus .* ”

Die misleidende maskers val wanneer die oorlogagtige konteks van die “ **sesde trompet** ” hul ware aard openbaar: dié van “ **leeus** met skerp **tande** ”. Hierdie keer laat God die Christelike “ *valse profete* ” toe om menslike wesens letterlik te “ **doodmaak** ”; wat verbode was gedurende die “ **vyf maande** ” of 150 jaar van die “ **vyfde basuin** ” volgens Openb. 9:5: “ *En dit is aan hulle gegee, **nie dat hulle hulle sou doodmaak nie** , maar dat hulle vyf maande lank gepynig sou word; en die pyniging wat hulle veroorsaak het, was soos die pyniging wat 'n skerpioen veroorsaak wanneer hy 'n mens steek .* ” Die aanbieding van die saak is misleidend en subtiel. Die “ **pyniging** ” sal veroorsaak word deur die “ **tweede dood uit die poel van vuur** ” en dit sal eers kom tydens die finale oordeel, volgens Openb. 20:14: “ *En die dood en die doderyk is in die poel van vuur gewerp. **Dit is die tweede dood, die poel van vuur** .* ” Omdat dit slegs die middel is om onder hierdie finale veroordeling te val wat aan die “ **valse profete** ” **vir 150 jaar** gegee word deur die aantal lidmate van die kerke te vermenigvuldig totdat, laas vergesel deur die amptelike Adventisme wat aan die einde van hierdie tydperk “ **uitgebraak** ” is, in 1994, die aantal “ **valse profete** ” volledig is.

Die bevel om “ **'n derde van die mense dood te maak** ” in Rooms-Katolieke of ateiïstiese vrydenkende Europa kom direk uit die hemel, uit die mond van God in Jesus Christus volgens Openb. 9:13-15: “ *Die sesde engel het geblaas. En ek het 'n stem gehoor uit die vier horings van die goue altaar wat voor God is , en sy stem het aan die sesde engel met die basuin gesê: Maak die vier engele los wat gebind is **in die groot rivier, die Eufraat** . En die vier engele is losgemaak wat gereed gehou was vir 'n uur en 'n dag en 'n maand en 'n jaar, om 'n derde van die mense dood te maak .* » Die teiken van die “ **slagting** ” is “ **die groot rivier, die Eufraat** , ” of, vertaal, die groot mense van Europa wat onder die vloek van die Katolieke godsdiens van die pouslike kerk geplaas is, genaamd “ **Babilon die groot** ” in Openb. 17:5. Na die wolfmense sal die leeumense mekaar doodmaak weens die minagting wat teenoor die Skeppergod, sy heilige sewendedag-Sabbat en sy heilige wet wat deur die hele Bybel geopenbaar word, getoon word.

Die simboliese naam “ **Eufraat** ” wat God aan Katolieke Europa gee, word 'n teken in die nuus van ons tyd. Die geografiese gebied van die eintlike “

Eufraatrivier " word in Turkye en Sirië deur baie dodelike aardbewings getref. God se boodskap is gerig op die gebied van Antiochië, die stad waar die volgelingen van Jesus Christus die naam "Christene" ontvang het. Die goddelike boodskap is dubbeld gerig aan Moslem-Turkye en Sirië, en aan die valse Christene van Europa. God se straf sal almal tref wat sy reddingsplan, gebaseer op Jesus Christus en sy verlossing van die sondes van sy enigste uitverkorenes wat Hy self soewerein kies, verdraai het; alle valse bewerings rakende ewige verlossing ignoreer en straf.

Die hoofles wat Jesus deur sy openbaring aan Johannes, sy Apokalips, kom bring het, het betrekking op die vloek van die "dag van die son" wat op die eerste dag van die week as 'n weeklikse godsdienstige rusdag opgelê is om die heilige sewendedag-Sabbat te vervang, waarvan die heiliging deur God in die vierde van sy tien koninklike en goddelike gebooie herroep is. Die sewende-duitendjarige profetiese rol van die sewende-dag Sabbat het die beloning van die uitverkorenes wat deur Sy verlossingsplan gekies is, geprofeteer. Om die Sabbat aan te val, was dus om die verlossingsplan te verdraai, en dit was, na die fout van Moses wat die rots van Horeb twee keer per ongeluk en ergernis geslaan het, die ernstigste fout wat die mensdom kon begaan. En die erns van beide gevalle lê in die toepassing daarvan deur die dienaars van God self. Dat heidense volke sondig, is 'n logiese en natuurlike ding vir God, aangesien hulle Hom nie ken nie. Maar Moses en die Christelike kerk was in noue kontak met hom. En net soos Jesus sê dat die kwaad wat aan diegene wat aan Hom behoort, aan Homself gedoen word, is die teenoorgestelde ook waar, die kwaad wat deur sy eie gedoen word, raak Hom en betrek Hom persoonlik. Die tema van trompette, sentraal in sy plek in die boek, is ook sentraal in sy belangrikheid vir die onderwerpe wat geopenbaar word. Vir die les wat deur Lev. gegee is. 26 laat ons toe om die verlenging van die oorsaak van die opeenvolgende strawwe wat geprofeteer is, te verstaan. Maar natuurlik, met verloop van tyd, teiken die historiese konteks van elke basuin die verskyning van nuwe oorsake van skuld wat mekaar volg en ophoop tot die tyd van Jesus se wederkoms, die tyd van die "sewende basuin en die "sewende van die laaste plaes van goddelike toorn". Wat Openb. 18:5 in hierdie terme uitdruk: “*Want haar sondes het tot aan die hemel gereik, en God het haar ongeregthede onthou.*” Dit blyk dus nodig te wees om die nuwe sondes wat aan elk van die sewe basuine gekoppel is, te identifiseer.

Die beginpunt is die verwerping van die Sabbat op 7 Maart 321.

" *Eerste trompet* ": die Rooms-Christelike kerk soek steun by menslike krag en vind dié van die Frankiese koning Clovis I. "Wee die man wat op die mens vertrou, wat vlees sy krag maak..."

" *Tweede basuin* ": die Rooms-Katolieke kerk verkry 'n aardse leier: die pous, wat in direkte kompetisie tree met Jesus Christus, die hemelse Leier en ewige voorbidder. Dit veroorsaak dat vreemde volke sonder enige doel aangeval word.

" *Derde Basuin* ": Die Rooms-Katolieke pouslike Christelike Kerk beveg die verspreiding van die Bybel en sy Protestantse ondersteuners. Dit val die outentieke Christelike geloof aan.

" *Vierde Trompet* ": Die pouslike kerk en die Rooms-Katolieke monargie dryf die mense van Frankryk tot vrye denke en ateïsme.

" *Vyfde Basuin* ": Getref deur die goddelike vloek sedert 1844, groei en vermeerder die Protestantse geloof. In latere tye het dit 'n alliansie gevorm met die Rooms-Katolieke godsdiens, die antieke vyand wat deur die monnik Martin Luther, amptelike stigter van die Hervorming, as duiwels veroordeel is. Na 1994 het die amptelike institusionele Adventisme " *uitgegooi* " en amptelik daarby aangesluit vroeg in 1995.

" *Sesde Basuin* ": Die Westerse kamp, vervloek deur God en oorwin deur perversie van sedes, konfronteer die ortodokse kamp van die Ooste, ook vervloek deur God. Beide kante as gevolg van die oorgeërfde Romeinse Sondag. Met kernwapens word die wêreldbevolking uiters verminder en gedoem om op kort termyn te sterf.

" *Sewende Basuin* ": Jesus Christus keer terug in heerlikheid om die laaste Katolieke en Protestantse rebelle te vernietig wat, as die gesag van 'n universele regime, voorberei het om die laaste heiliges van God dood te maak wat getrou die praktyk van sy heilige Sabbat onderhou het. En toe sê God: "Stop!" » " *Want so sê die Here van die leërskaar: Daarna sal die heerlikheid kom! Hy het My gestuur na die nasies wat julle geplunder het; want hy wat julle aanraak, raak sy oogappel aan.* " Die tyd is vir die " **wraak** " wat in Jesaja 61:2-3 geprofeteer is: " **om 'n jaar van die guns van die Here uit te roep en die dag van die wraak van onse God** ; om almal wat treur, te troos; om aan die treurendes in Sion te gee om hulle sieraad te gee vir as, vreugde-olie vir rou, 'n gewaad van lof vir 'n bedrukte gees; sodat hulle genoem kan word tereine van geregtigheid, die planting van die Here, om verheerlik te word. "Let op die noue verband tussen die jaar van genade en die dag van wraak wat juis kom om die minagting wat teenoor hierdie jaar van genade getoon word, te straf.

Vergelyk die uitdrukkings " **'n jaar van YaHWéH se guns** " en " **'n dag van wraak van onse God** ". Die naam "Jahwe" dui op die band van liefde tussen God en sy uitverkorenes, terwyl die term "God" die terugtog en die blik van die skrikwekkende regter van die almagtige God wat lewe en dood gee, aandui.

Die Evolusie van die Bose: Van die VSA na die Oekraïne

Vir eeue, selfs duisende jare, is menslike gesinne volgens die patriargale model gebou. Gesag het aan beide ouers, die vader en die moeder, behoort, en die paartjie het alles in hul vermoë gedoen om hul kinders in respek en gehoorsaamheid aan hierdie basiese beginsel groot te maak. Ouers het hulself die reg gegee om hul kinders te dwing, selfs om hulle fisies te straf wanneer nodig. Die kind moes baie vinnig leer wie sy meester was. En hierdie bittere geregtigheid is meestal aanvaar omdat ouerlike gebare van liefde die ouerlike optrede gekom het om te vergoed en te balanseer. Die Skeppergod, ons ware Vader, doen dieselfde met ons, en in Openb. 3:19 bevestig Jesus dit deur te sê: " *Almal wat Ek liefhet, bestraf en tugtig Ek.* " *Wees dan ywerig en bekeer jou.* » Kan enigiemand

intelligenter en regverdiger wees as God in Jesus Christus? Nee, en reeds in die ou verbond het God deur die wysste van sy profete gesê, in Spr. 23:13-14: “ *Moenie die tugtiging van 'n kind terughou nie; as jy hom met die roede slaan, sal hy nie sterwe nie. Deur hom met die roede te slaan, red U sy siel uit die graf* . Om 'n kind die teregwyding te ontnem wat hy verdien, is dus, in God se oë, 'n kriminele daad. Soos 'n kind die lewe betree, moet hy leer dat sy vryheid beperk word deur die regte van diegene wat hom grootmaak; óf, eerstens, sy ouers. Diegene wat die land bewerk, weet dat jong plante dalk 'n paal nodig het om regop te groei. Laat ons vir 'n oomblik die geestelike boodskap van die mens wat na die beeld van God geskape is, wat deur die oorspronklike sonde vernietig is, vergeet; wat bly oor van die mens? Dit is nou die mees ontwikkelde dier op planeet Aarde. En soos alle diere, moet die kinders van mense deur hul ouers opgevoed word. En hierdie opvoeding is nie niks nie, want hulle oorlewing hang daarvan af, en verder hang die ewige lewe wat God voorstel hoofsaaklik daarvan af. Ek onthou 'n tyd toe in die klaskamers van sekulêre skole en Katolieke onafhanklike skole, onordelike of ongehoorsame kinders gestraf is deur houe op die vingerpunte met 'n liniaal te ontvang. Die pyn wat hulle ervaar het, het kinders geleer om straf te vrees en het hulle dus meer gedwee gemaak. Pakslae en klappe het spontaan op die mees onordelike van die jongstes geval. En sommige vaders van daardie tyd het die refleks gehad om hul eie kind te klap wat gekla het dat hulle deur hul onderwyser geklap is. Hierdie fase van die lewe was deurslaggewend, want sodra ons adolessensie bereik het, het verandering onmoontlik of amper onmoontlik geword. Omdat die antwoord altyd individueel bly en 'n kind self die behoefte kan ontdek om meer gehoorsaam te wees.

Nadat hierdie basiese kriterium van die beginsels van gehoorsaamheid, dissipline en verdienende straf vasgestel is, is dit maklik om te verstaan dat die kwaad sal verskyn wanneer hierdie nie of nie meer toegepas word nie. Dit is waar die mense van die VSA inkom. Die oorlog het mans gemobiliseer en 'n hele jeug is tussen 1941 en 1945 sonder 'n pa grootgemaak. En dit, in al die lande wat betrokke was by dieselfde Europese en Japannese wêreldoorlog. Nou, dit is in hierdie baie puritaanse en Protestantse land van die VSA dat die euwel van jeugdigheid verskyn het. In 'n konteks van tegniese ontwikkeling, teen 'n agtergrond van baie ritmiese Rock'n Roll-musiek, het die Amerikaanse jeug uit stilte te voorskyn gekom en hulself luidkeels deur hul ouers se generasie opgemerk. Die bese het hierdie jeug beetgepak, wat die titel van die film, "The Fury of Living", duidelik uitdruk. Hierdie woede van die "60's" het die vorm aangeneem van 'n eis vir die reg om te doen wat ek wou, waar ek wou en wanneer ek wou. Die rebellie het begin en sou nie eindig tot die wederkoms van Jesus Christus nie, met die vernietiging van al die rebelle.

Gebore in die VSA, is die bese 'n dier wat op twee voete loop, die linkerkant deur die VSA en die regterkant deur Wes-Europa. Sedert die einde van die oorlog het die VSA en die verslane Europa mekaar dopgehou en nageboots. Maar sy posisie as wenner bevoordeel die Amerikaanse model. En radio en rolprente bied voortdurend die model van die Amerikaanse lewe aan. Die verafgoding van musikale sterre bevorder handel en verryk die Amerikaanse kulturele domein. Europa doen dieselfde, alhoewel met 'n effense vertraging.

Maar, as gevolg van die agteruitgang van 1844, het 'n skielike ontwikkeling van boosheid uit Swede, die land van die Protestantse monargie, aangekom. Daar is seksuele taboes omvergewerp en pornografie en die afwykings daarvan het geleidelik deur die Westerse samelewing versprei. Swede, Denemarke, Holland: die aanstigters, en hul navolgers: Duitsland, Italië, Frankryk, Engeland in 1970. Onder die regime van sy diktator, generaal Franco, was Spanje tydelik beskerm, maar na sy dood het Spanje die vreugdes van vryheid ontdek en meer libertariese gebruik daarvan gemaak as enige ander land. En dit moet opgemerk word, vorentoe in tyd, is die laaste lande wat vryheid verkry, die mees oordrewe in libertariese praktyk. Daar kan dus gesê word dat met elke land wat van morele taboes bevry word, die euwel vererger. In hierdie groei van boosheid het homoseksualiteit 'n reg geword wat Westerse lande een na die ander ten volle gewettig het. Slegs Italië bied weerstand hierteen; waarskynlik as gevolg van die teenwoordigheid van die pouslike Vatikaan op sy grondgebied. Sodra dit gewettig is, eis LGBT en ander afwykendes respek en erkenning van hul regte. Kwaad moet nie net geduld word nie, nee, dit moet gelegitimeer word. En hierdie sprong in tyd neem ons na 2012-2013 waar nasionale onrus in die Oekraïne verskyn het.

Perverse Oekraïne

Dit het in die 1990's onafhanklikheid verkry toe Sowjet-Rusland ekonomies en polities in duie gestort het. Sekretaris Gorbatsjof sien hierdie nasionale verswakking as 'n geleentheid om bande met die Weste te vestig. Die grense val, Pole herwin sy vryheid en sluit aan by die NAVO-kamp in Europa. Met die hokdeur oop, vlieg die vryheidsliefhebbende voëls uit en ontsnap. Die ander, gelukkig meer talryk, bly in hul hok, waar hulle veiliger voel. Maar Rusland en die hele planeet sal duur betaal vir die gevolge van hierdie verswakking van Sowjet-Rusland. Want tot op daardie stadium het almal voordeel getrek uit die "ystergordyn" wat die Westerse kapitalistiese samelewing van die Russiese kommunistiese samelewing geskei het. Met die opening wou sommige mense in Rusland soos Westerlinge leef, en Oekraïne het gekies om onafhanklik te word om dit te bereik. In Rusland lewer die verslapping van dissipline die land oor aan die heerskappy van die mafia; die armstes betaal die prys. En in die Oekraïne word die onafhanklike nasie gebou in 'n groot anargie wat altyd verskyn wanneer gesag nie bestaan of gebou moet word nie. Hierdie woord anargie speel so 'n groot rol dat ek dit moet definieer as die beginsel wat die mens "die aartsesel" maak. Die denkspeel is geregverdig, want die donkie is daardie uiters koppige dier soos die gesegde lui: "koppig soos 'n donkie." En dit blyk dat huidige gebeure my reg bewys oor Oekraïne wat vasbeslote is om hardkoppige Rusland te verslaan.

Maar voordat dit in 2022 en 2023 die fokus van die nuus geword het, het Oekraïne kommerwekkende tekens oor die aard daarvan gegee. In sy anargistiese teelaarde het die anti-godsdienstige en anti-konformistiese "Femen" ontstaan, wat hul borste en liggame as ondersteuning vir hul ontydige eise teen die orde wat deur menslike mans gevestig is, veroordeel het. Hierdie soort ding het in Oekraïne gebeur, wat deur alle Westerse volke verdedig is. Maar ons is hulle 'n selfs meer onwaardige en skuldige skande verskuldig: in die Oekraïne het hulle die houtkruise van die kruisbeelde wat op verskeie plekke geïnstalleer is, afgesaag en

al hul haat teen die Christelike godsdiens uitgedruk. Hierdie houding kan verskillend geïnterpreteer word. Maar in elk geval, hulle sanksioneer Christelike godsdiens wat deur God veroordeel word. Reeds in 1793 is die verontwaardiging van die mense van Frankryk uitgedruk in woede teen die Katolieke Kerk en die monargie, en analogiewys teiken die "Femen" van Oekraïne steeds godsdiens wat skuldig is teenoor God en die mensdom. Maar die regverdige beskuldiging teen valse godsdiens regverdig nie die keuse om die ware boodskap van liefde wat deur God in Jesus Christus gegee is, te ignoreer nie. Dit is steeds nodig dat die hart belaaï met haat homself sensitief vir liefde kan toon; wat onwaarskynlik of moontlik is. Die laaste om vryheid te verkry, het die Oekraïne die Spaanse model in sy oordadige optredes en seksuele uitstallings oortref. En in hierdie tipe aksie was die jong president, 'n gewilde voormalige akteur, die meester van die genre. Oekraïne se eerste amptelike aansoek om by NAVO aan te sluit, is deur Duitsland verwerp weens die land se wydverspreide korrupsie. Die geboorte van nasies is 'n moeilike tydperk om te bestuur, want in die naam van die vryheid wat geëis word, probeer almal die situasie vir hul eie persoonlike gewin benut. Onder die Eerste Republiek het Frankryk gesien hoe die korrupte Georges Danton en die onkreukbare Maximilien Robespierre mekaar teëstaan. En die tweede het die eerste laat onthoof, voordat hy vier maande later self onthoof is. Hierdie vergelykings is geregverdig omdat die oorlog wat deur Oekraïne begin is, die tweede voltooiing van die aksie van " *die dier wat uit die afgrond opstaan* " voorberei. Die eerste is deur die Franse Rewolusie bereik.

Dit was dus deur hierdie land, Oekraïne, wat alles gehad het om hulle te mishaag, te ondersteun dat Westerse leiers, as een man, hul nasionale toekoms veroordeel het. Omdat die Oekraïense Oorlog, waarvan die motief die sterkste en mees fanatiese verergerde nasionalisme is, die einde van nasies voorberei. Hulle sal verdwyn in die finale uitruil van kernbomme. En die oorlewendes sal nooit weer vir 'n nasionalistiese saak veg nie. Hulle sal verenig onder 'n enkele universele regering wat deur die Amerikaanse oorlewendes georganiseer word.

Voordele en nadele van Oekraïne

As 'n voordeel word die nasie deur jongmense verteenwoordig. Hulle is in pas met die tye, meesters van nuwe rekenaargebaseerde tegnologieë. En in die stryd teen die Russe word hul numeriese minderwaardigheid vergoed deur hul aanpasbaarheid by situasies. Boonop, toegerus met uiters presiese Westerse gewere en missiele, kan hulle maklik enige Russiese ammunisievoorraad wat hulle opspoor, vernietig. En in hierdie opsig trek hulle voordeel uit die infrastruktuur van Amerikaanse satelliete wat in verskillende wentelbane rondom die Aarde gerangskik is. Hierdie arendsoog sal altyd 'n voordeel gee aan Amerika, wat hierdie opperste tegniek het. Dit lei my om te sê dat die Oekraïense leer 'n sekondêre rol speel in hierdie konflik waar dit wat die Russe doodmaak die gewere en missiele van die VSA en die Europeërs is, insluitend Frankryk en sy gesogte Caesar-gewere. Drone-tegnologie het in die Weste gewild geword, hoofsaaklik as gevolg van die koste en die lewenstandaard van sy inwoners. Jongmense het vertrouwd geraak met hierdie klein vliegmasjiene en vandag, in die Oekraïne, word hul talente op militêre gevegslinies gebruik: vir diegene wat hulle stuur, is dit net soos by die huis, behalwe dat hulle die vyand raaksien om hom

regtig dood te maak, en jy kan self daaraan sterf as 'n Russiese bom val waar jy is. Ongetwyfeld, vir Oekraïne, het die jeug van sy president en regeringsamptenare die gebruik van al hierdie elektroniese tegnologie bevoordeel. Oekraïne se ander voordeel is dat dit te kampe het met 'n Russiese leer gelei deur militêre leiers wat staatmaak op hul tradisionele ervaring, waarin die gebruik van hommeltuie en satelliete nie die belangrikheid gekry het wat dit verdien nie. Hierdie misverstand het gevolge op grond van konflik; Russiese tenks en teikens word vernietig soos in 'n videospeletjie.

Daar is ook baie nadele vir Oekraïne. En om ook die jeug van sy president te hê wat onwetend die nadeel ophoop dat hy Joods gebore is en 'n Oekraïense kamp lei wat gekenmerk word deur Poolse Katolisisme en 'n Ortodoksie wat, hoewel geskei van Russiese Ortodoksie, soos Katolisisme deur die vloek van God getref is. Die Protestantse VSA is net soseer so, dit is die hele Westerse kamp wat deur hierdie goddelike vloek getref word: volgens Rom. 2:9: "*Verdrukking en benoudheid oor elke siel van die mens wat kwaad doen, oor die Jood eerste en ook oor die Griek!*" Maar die teenoorgestelde bestaan gelukkig met betrekking tot sy uitverkorenes: "*Heerlikheid en eer en vrede vir elkeen wat goed doen, oor die Jood eerste en ook oor die Griek!*" Die jeug ly onvermydelik onder sy gebrek aan ervaring, en die grootste vasberadenheid, of hardkoppigheid, is veroordeel om die harde werklikheid te verduur wanneer dit verwagtinge en hoop weerspreek. Almal wat teen mekaar veg, dink en hoop om as oorwinnaars uit die stryd te tree, maar in elk geval, uiteindelik is daar net een wenner en een verloorder. Oekraïne se tweede nadeel is sy afhanklikheid van wapenskenkings van sy Westerse bondgenote. Zelensky leef in voortdurende vrees dat hy sonder wapens en ammunisie sal wees en dat Rusland sy hele gebied sal binneval. Sy situasie en sy posisie is dus nie benydenswaardig nie. As hy geweet het wat Jesus Christus aan sy geliefde uitverkorenes geopenbaar het, sou hy weet dat sy droom van oorwinning in 'n nagmerrie van nederlaag sou eindig. Maar almal wat betrokke raak by 'n oorlogagtige eskalاسie aan die kant van Oekraïne teen Rusland, is ook onkundig oor hierdie geopenbaarde dinge en voer onwetend God se plan uit. In hierdie projek is hulle die teikens wat grootliks deur kernontploffings vernietig sal word.

Die Bybel het nie die soort sondes beskryf wat deur die mense voor die sondvloed gepleeg is nie. Alles wat God oor hulle sê, is vervat in hierdie woorde, aangehaal in Gen. 6:15: "Toe sien die HERE dat die boosheid van die mens op die aarde groot was en dat elke versinsel wat hy in sy hart bedink, *altyddeur net sleg was*. Ek glo dat hierdie oordeel vandag op die hele mensdom van toepassing is, Westers, Oosters, Noord en Suid. Nie 'n enkele nasie, volk, koninkryk of taal ontkom aan hierdie goddelike veroordeling nie. Die Heilige Bybel druk die standaard van Sy oordeel uit wat geen nasie tereg eerbiedig nie. Die mensdom is ryp vir sy stortvloed van yster en vuur.

In die nuus is sopas 'n skokkende bewys van die veroordeling van die Westerse samelewing gegee. 'n 16-jarige seun het sy 52-jarige Spaanse onderwyseres en ma van twee koud met 'n mes doodgesteek. Hy het beweer dat hy besete was en vertrou dat hy die vorige dag, in 'n droom, 'n stem gehoor het wat hom beveel het om sy onderwyser dood te maak. Maar hierdie waarheid is

onaanvaarbaar vir 'n grootliks ateïstiese of agnostiese samelewing. Hierdie ongeloof word onderstreep deur die plek waar dit gebeur het: die Katolieke hoërskool van Saint-Thomas d'Aquin in die dorp Saint-Jean-de-Luz. 'n Thomas, 'n tipe ongelowige, en twee heiliges, insluitend Jean-de-Luz of van lig, die getuie van die Apokalips; Daar is baie godsdienstige simbole in hierdie saak wat die regters se ongeloof openbaar. Maar die ergste is dat die voorval in 'n Katolieke skool gebeur het waar die getuienis van 'n demoniese stemintervensie nie verwerp moet word nie, maar ondersteun moet word. Die skool behoort hom daartoe te verbind om die verduideliking wat deur die besete jongman gegee is, te verdedig; maar dit is nie so nie. Waar godsdienste wat aan God toegeskryf word, geleer word, moet die bestaan van die duiwel en demone ook geleer word, aangesien Jesus tydens sy aardse bediening nie opgehou het om demone uit te dryf om besete slagoffers te genees en sy dienaars teen Satan te waarsku nie. In so 'n geval behoort die Kerk die verduideliking van die besete jongman te ondersteun, maar gekonfronteer met die ongeloof van die Franse owerhede, bly dit stil. Talle getuienisse van stemme wat gehoor is, is egter gemaak deur sluipmoordenaars wat tronk toe geneem is. Hierdie nuwe geval word dus by die voriges gevoeg, maar die jeug van die besetene moet die owerhede lei om hierdie geestelike dinge wat hulle nie beheer nie, te bevraagteken.

Hierdie onderwerp laat my onthou dat die Katolieke Kerk eeue lank beweer het dat hulle demone deur sy eksorsistepriesters uitdryf. Wetende dat Satan dit regeer, kan jy verstaan dat hy óf homself uitdryf óf sy demone uitdryf. Ware verlossing van opstandige engelgeeste kan slegs deur die ware dienaars van Jesus Christus bereik word, want Hy alleen dryf demone uit en Hy kan dit doen omdat Hy die krag in Hom het om dit te doen. Op aarde het die demone hom gehoorsaam, want hulle kan hom nie weerstaan nie, nie gister nie, nie vandag nie, en ook nie môre nie.

In die afwesigheid van geloof word die probleem aan psigiaters voorgelê. Ek herinner jou dus daaraan dat psigiatrie nie 'n presiese wetenskap is nie. Dit is maar net die verbeelding van ongelowiges wat ander ongelowiges 'n verduideliking vir alles moet gee om hulle gerus te stel.

Klimaatdroogte vir droë harte

Die menslike kleipotte weet nie dat hulle reeds die eerste gevolge van die strawwe wat deur die goddelike ysterpot opgelê word, ly nie. God het niemand nodig om die rebelse mensdom skade aan te doen nie, want Hy het 'n gedugte wapen, naamlik die natuur en sy klimaatstoestand. Hy is die een wat die reën en die goeie weer maak, maar Hy is ook die een wat die droogte en die hongersnood veroorsaak wat daaruit voortspruit. Deur die storm te beveel om te bedaar, wat dit onmiddellik gedoen het, het Jesus sy eerste apostels oortuigende bewys van sy goddelikheid gegee. Die vraag wat die dissipels hulleself gevra het: “Wie is hy dan aan wie die wind en die storm gehoorsaam?” ", het slegs een antwoord gehad: die vleesgeworde Gees van die Almagtige God. Ons moderne samelewing het hierdie God, skepper van alle dinge en lewe, uit die oog verloor, en sy vraende

blik wend hom tot sy wetenskaplikes wat gewoonlik die antwoord op alles het. God het hom 'n lang tyd van vrede en voorspoed gegee wat mense sy bestaan laat vergeet het. Die dramas wat een na die ander volg, behoort die minste verhardes van hierdie mensdom te skrik tot die punt dat dit hulle dwing om te onthou dat natuurlike krag die uitsluitlike eiendom van die skeppergod is. Dit is goed om die historiese kontekste te onthou waarin God sy volk Israel en die heidense mensdom met die plaag van droogte gestraf het. Dit is omdat water in ons moderne tyd noodsaakliker as ooit geword het vir lewe en ekonomiese en industriële aktiwiteit. Die opdroging van rivierwater maak die landbou dood, maar dwing ook mense om kernkragsentrales af te sluit, aangesien water nodig is om die gesmelte brandstof af te koel. Maar as die water verdwyn, hou die hidroëlektriese kragentrales in rivierdamme en berge ook op om elektrisiteit te produseer. Nou is alle moderne beskawings in die Weste en Ooste afhanklik van hierdie elektriese energie; andersins word 'n terugkeer na steenkool nodig, en aangesien dit nie gehandhaaf kan word nie, is die huidige vlak van industriële aktiwiteit stort ineen en dompel die mensdom in groot nood. Ek herinner julle daaraan dat water die element is wat 75% van ons fisiese liggaam uitmaak, wat die lyding verklaar wat veroorsaak word deur hittegolwe wat menslike liggame en plante uitdroog. Deur water aan te val, gee God 'n verskriklike sein wat die begin van die proses van ontmensliking van die hele aarde aankondig omdat dit nou heeltemal bewoon is.

Die eerste geval wat in die Bybel opgeteken is, het plaasgevind toe Josef, die oudste seun van Ragel en Jakob, deur sy broers verkoop is en homself in die posisie van grootvisier bevind het, in diens van die farao van die magtige Egipte. Die gawe van profesie wat deur God aan hom gegee is, het hom van koninklike gevangnisse na die hoogtepunt van Egiptiese mag geneem. En deur 'n profesie te verduidelik wat Farao persoonlik ontvang het, is Josef deur hom erken as die intelligente en wyse wese, waardig om, na die koning, oor die hele Egipteland te regeer. Hierdie visioen, gebaseer op sewe vet koeie en sewe maer koeie, aan die een kant, maar ook op sewe pragtige, geswolle koringare en sewe droë koringare, het die opeenvolging van sewe jare van oorvloed gevolg deur sewe jare van hongersnood voorspel. Die volledige verslag van hierdie dinge word in Gen. 40 en 41 opgeteken. In daardie tyd was God besig om die middele voor te berei om sy volk mag en voorspoed te gee. Daarom het heidense Egipte self voordeel getrek uit die goedheid en krag van God. Deur haar vooraf te waarsku, is voorkomende maatreëls wat deur Josef aanbeveel is, onder haar gesag in werking gestel. God se plan was om Jakob se hele geseënde familie, sy twee vrouens en hulle seuns en dogters, in Egipte te laat woon. Deur hierdie ervaring het God sy verlossingsplan aangekondig wat in sy tyd deur Jesus Christus volbring is. Die seun wat deur sy broers verkoop en aan die heidene oorgelewer is, sou 'n oorsaak van seën vir die volk van God word. Hierdie eerste droogte het 'n voordelige profetiese doel gehad, maar 'n ander droogte het in die tyd van die profeet Elia verskyn en dit is as straf op Israel toegepas, omdat die volk van God destyds in totale afvalligheid was. Koning Agab het God se bevel ongehoorsaam en met 'n vreemde vrou getrou wat die Baäls aanbid het en God se profete doodgemaak het. Die hele nasie het die prys betaal met 'n drie jaar lange hongersnood. En op 'n gebed van die profeet Elia het die voordelige reën teruggekeer. Hierdie aksie het 'n gelukkige einde gehad,

want God se plan is nie voltooi nie. In Europa het hittegolwe van tyd tot tyd verskyn, maar nooit vir 'n lang tyd nie, asof God hierdie bedreiging vir die moderne mensdom wou inhou. Maar hierdie bedreiging het oneffektief gebly omdat die Westerse wêreld opgehou het om te gee oor wat God dink, aangesien hulle heeltemal onkundig daaroor is. Ook kom die uur van straf oor hulle sonder dat hulle dit sien kom het, en die tyd van die sewe jaar van droogte van die aarde en van menseharte sal in die komende lente van 2023 begin. As die model wat onder Josef ervaar is, toegepas word, sou sewe jaar van voorkomende voorspoed in die lente van 2015 begin het. Maar watter belangrike gebeurtenis vind ons in hierdie jaar 2015? Die lente-equinox van 20 Maart 2015 word gekenmerk deur 'n totale sonsverduistering, 'n baie seldsame gebeurtenis, maar een van groot geestelike waarde. Want goddelike woede teiken Westerlinge wat die res van die “dag van die son” onderhou. Op 26 Junie het die Hooggeregshof van die Verenigde State beslis dat huwelike van dieselfde geslag landwyd wettig is. Op 13 November 2015 het Islamiste 'n slagting in die Bataclan-konserteraal in Parys georganiseer; Die resultaat: 413 gewond, 131 dood, insluitend 7 uit 9 terroriste. Nee, ek sien niks positiefs in 2015 nie, wanneer 'n oorlog in Oekraïne woed tussen die Donetsk- en Loehansk-oblaste en die Oekraïense lojaliste-leër. Hierdie oorlog sal voortduur tot 2022 wanneer die Russiese inval die Derde Wêreldoorlog begin, want naas die VSA, Engeland en Pole, verskaf die hele kamp wat by NAVO aangesluit het finansiële steun en wapens aan die binnegevalle Oekraïne.

God sal eers die seën van sy kinders gee vanaf die lente van 2018, dit wil sê 5 jaar voor die laaste sewe maer koeie, of 12 jaar voor die datum van sy terugkeer. Hierdie getal 12, simbool van die alliansie wat tussen God en die mens gevestig is, d.w.s. $7 + 5$, is ook die simboliese getal van die verseëlde stamme van sy geestelike Israel volgens Apo.7. God bring 'n vloed van lig wat Sy getroue dienaars inlig oor die verwagte datum van Sy glorieryke wederkoms in Jesus Christus. Deur hierdie datum te ken, sal hulle die betekenis van die gebeure wat geleidelik plaasvind, beter kan verstaan. In 2020 is die rebellekamp getref deur 'n dodelike epidemie wat beveg is deur inwoners op te sluit en professionele aktiwiteite vir twee jaar gedeeltelik of heeltemal te staak. Die gevolg is 'n ekonomiese krisis wat die hele Weste verarm, waar die reaksie gekopieer en identies is. As gevolg van hierdie probleem het die Weste die Russiese inval in Oekraïne aanskou, wat sy begeerte uitgespreek het om by die NAVO-kamp aan te sluit. Ursula von der Leyen, president van die Europese Kommissie, verbind Europa daartoe om Oekraïne te help. Agter hierdie besluit verbind die leiers op hul beurt hul land. Die Westerse wêreld word vandag regeer deur mense wat in vrede gebore is en niks anders as vrede geken het nie. Vir hulle was oorlog net 'n videospeletjie, 'n fliek, of 'n werklike, maar verafgeleë, oorlog. Daar was Islamitiese aanvalle waarvan die tydelike gevolge vinnig vergeet word, en die Westerse samelewing reageer soos 'n bederfde kind wat alles in sy guns het en altyd kry wat hy wil hê. Maar bederfde kinders ontwikkel baie reaktiewe, wispelturige karakters. Ook het die Russiese inval in Oekraïne skielike en ongemete kniehalterreaksies by ons bederfde kinders uitgelok. Gevolglik het morele en aktiewe ondersteuning, beliggaam in wapenskenkings aan Oekraïne, ons bederfde kinders die toekomstige teikens van die Russiese volk se woede

gemaak. Die oorlog raak hulle nog nie direk nie, maar hulle meet nie die gevolge van hierdie waansinnige steun wat daartoe sal lei dat hulle op hul beurt die euwels moet ly wat tans slegs die Russe en Oekraïners raak nie. Hulle sal op hul beurt die gruwel van ware oorlog ontdek soos hul vaders van die jare 14-18 en 39-45 dit ervaar het. President Poetin veroordeel nou duidelik die NAVO-kamp se status as mede-oorlogvoerende partye. En hy bevestig sy bereidwilligheid om sy "spesiale operasie" uit te voer tot die doelwit wat hy vir homself gestel het.

In die Weste het die vergeet van die lesse van die Tweede Wêreldoorlog vandag dramatiese gevolge. Omdat die ervarings van die Europese NAVO-kamp en dié van Oekraïne baie verskillend was, aangesien hulle hulself in hierdie konteks in teenoorgestelde kampe bevind het. Europa het teen Adolf Hitler se Nazi-Duitsland geveg, maar om opportunistiese redes, deur voordeel te trek uit die tydelike swakheid van Sowjet-Rusland, het Oekraïne die kant van die "Nazi"-troepe gekies, wat reeds deur die verslane Pole ondersteun is. Die Oekraïense nasionaliste van destyds, wat reeds van Rusland wou afskei, het die kant van die Nazi-leër gekies en hulself bondgenote in die stryd teen Rusland gemaak. Dit was in hierdie tyd dat die Duitse Nazi-leiers helde vir hierdie nasionalistiese Oekraïne geword het, en ten spyte van die verloop van dekades het die Nazi-beeld die simbool van nasionale heldedom gebly. Aan die ander kant, in Europa, het Nazi-denke absolute boosheid geword van 1945 tot die 2000's, toe die boosheid wat deur hierdie wrede en fanatiese nasionalisme gepleeg is, vergeet is deur die jong leiers wat aan bewind gekom het. Die gedagtes van almal was geboei deur die projek om universele vrede te vestig; wat vereis het dat die foute van die verlede vergeet word. Geleidelik groeiend soos 'n rollende sneeubal, het die Europa van die ses die Europa van die 28 geword voordat dit teruggeval het tot 27; die feite het dus gunstig vir die vredesprojek gelyk. Maar dit was om te tel sonder God, wat menslike sondes tel en niks vergeet nie. So, wreed, het die Oorlog in Oekraïne die gedagtes van mense terugbring na die harde werklikheid; Hulle moet nou verantwoording doen aan die lewende God wat hulle geïgnoreer en verag het.

Tussen die aardbewing, die water wat opdroog en die bombardemente wat sal voortduur en toeneem, is daar geen twyfel meer nie: God het die proses begin om sy aardse skepping te dekonstrueer. Die mag van die Weste was gebaseer op sy rykdom, daarom het God dit verswak deur dit te ruïneer. Westerse gemak en weelde is gebou op goedkoop energie, so die prys van gas en olie styg en niemand weet, behalwe God, hoe hoog hulle sal styg nie. As 'n kettingreaksie sal voedsel skaars wees en mal pryse bereik. En vir diegene wat nie meer kan betaal nie, sal die keuse wees tussen diefstal, misdaad of die dood deur hongersnood. Gedurende sy laaste sewe jaar op aarde sal die hele mensdom die "*vier verskriklike strawwe van YaHweh*" ly wat in Eseg. genoem word. 14:21-22, maar die hoofteiken bly die ontroue Christelike Weste: "*Want so sê die Here HERE: Al stuur Ek **my vier verskriklike strawwe teen Jerusalem** : die swaard, die hongersnood, die wilde diere en die pes, om daaruit mens en dier te vernietig, sal daar 'n oorblyfsel wees wat ontkom, wat daaruit sal kom, seuns en dogters. Kyk, hulle sal na julle toe kom; julle sal hulle weë en hulle dade sien, en julle sal vertroos word vanweë die onheil wat Ek oor Jerusalem bring, vanweë alles wat Ek daaroor bring.*"

Europa en die hele Westerse kamp sal duur moet betaal vir die voorreg om die draer van die ewangeliese boodskap van Jesus Christus te gewees het. As geestelike Israel, na die Israel van die ou verbond, het dit deel gehad aan die kennis van God se reddingsplan wat op Jesus Christus rus, maar as gevolg van al sy sondes wat deur die eeue heen gepleeg is, moet dit op baie maniere gestraf word tot sy finale uitwissing, wanneer die goddelike Jesus Christus as die groot Almagtige oorwinnaar in die heerlikheid van sy engele sal terugkeer. Eseg. 14:23 sê weer vir ons: “ *Hulle sal julle troos as julle hulle weë en hulle dade sien; en julle sal weet dat Ek nie sonder rede alles doen wat Ek aan hom doen nie, sê die Here HERE.* ”

Hierdie verse sou twee keer vervul word. Die eerste, vir die begin van die nuwe alliansie. Die toetrede van bekeerde heidene tot die Joodse alliansie was om vrome Jode te troos vir die teenspoed wat in 70 die stad Jerusalem en al sy werklike en valse heiligheid vernietig het: sy geestelikes en sy simboliese rituele.

Die tweede sal vervul word met die wederkoms van Christus. In hierdie konteks sal Israel die Russiese inval en slagtings van die Derde Wêreldoorlog gelyk het, en die laaste vrome Jode sal vertroos word deur die getuigenis van die laaste Sewendedag-Adventiste vir die heilige Sabbat in Jesus Christus. Goddelike lig sal oor hulle kom en hulle sal dan al die oorsake verstaan van die opeenvolgende vloeke wat hulle gedurende die Christelike era getref het. Hulle sal dan deel hê aan die vertroosting wat God bring aan al sy seuns en dogters van waarheid wat in sy twee verbonde gekies is. Maar hierdie finale bekering sal slegs waarlik vrome Jode raak, net soos Christus se verlossing slegs waarlik vrome bekeerde heidene red, volgens die regverdige oordeel van God in Jesus Christus.

Waarom Oekraïne?

Hierdie land word slegs deur God as 'n ontsteker gebruik. Sy rol is bloot om die plofbare woede van die Russiese volk, broers en Slawiërs soos hy, aan te wakker. Want ten spyte van die voorkoms, was dit die Kiëf-streek wat eers die naam "Rus" gedra het, wat vandag "Russies" geword het. Hierdie volk het nog nooit daarin geslaag om onafhanklik te bly nie. Van die begin af was dit saamgestel uit twee invloede van die Ooste en die Weste. En reeds in hierdie ding het God die teken van sy vloek geplaas, gekonkretiseer deur godsdienstige teenkantiing: die Weste was Pools-Katoliek met behulp van die Grieks-Latynse alfabet; Die Ooste was Russiessprekende Ortodoks en die alfabet daarvan was die Cyrilliese skrif. Hierdie verskille staan hulle vandag nog teë, in die oorlog wat sedert 2014 teen die Russiessprekende Donbass gevoer word. In die openbarings van Openbaring 10:11 praat God van die Europese bevolkings, ons lees: “ *Toe is vir my gesê: Jy moet weer profeteer voor baie volke, nasies, **tale** en konings.* » God herinner aan die teken van die vloek van Babel: “ ***van tale**.* ” Omdat dit die skeiding van “ **tale** ” is wat die ware eenheid van bondgenootskappe tussen volke verhoed. “ **Tale** ” speel 'n afskrikmiddel omdat dialoog onmoontlik is met iemand wat 'n onbekende vreemde taal praat. Nasies bou hul eenheid deur sosiale deelname wat die gemeenskaplike “ **taal** ” wat beoefen word, moontlik maak. Dit is hoekom God van bondgenootskappe tussen lande met verskillende “ **tale** ” in Dan. 2:43 kan sê: “ *U het die yster gemeng met klei gesien, want hulle sal gemeng*

word met die verbonde van mense;" maar hulle sal nie met mekaar verenig word nie, net soos yster hom nie met klei verbind nie. " Yster en klei " kan nie meng nie, net soos wrede volke wat deur hul " **taal** " verenig is, nie kan verenig met vreedsame volke wat ook deur hul eie " **taal** " verenig is nie. En wat bepaal die taai of vreedsame karakter van 'n volk? Aan sy geskiedenis, sy erfenis en die klimaatstoestande waaraan dit onderwerp word. Diegene wat in Noord-Europa woon, word blootgestel aan baie koue kimate wat die menslike natuur verhard. Lewe word onderhou ten koste van reuse-pogings en stryd waarvan die inwoners van gematigde sones onbewus is. Die besondere verharding van Oekraïners is ook gebaseer op die voortdurende voorkoming van hul verkryging van onafhanklikheid. Dit was nog altyd onder die beheer van Rusland of Pole, en tydens die oorlog, in 1941-42, van Duitsland. Maar, paradoksaal genoeg, is vandag se magtige Rusland, wat Oekraïne konfronteer, in Kiëf, Oekraïne, gebore; Die kind wil nie sy ma doodmaak nie, en dit verklaar die swakheid van Russiese maatreëls teenoor hierdie stad Kiëf, die bakermat van Rusland. Hierdie erflike familieband sal versoening bevorder tussen die broerlande wat in 'n geskil betrokke geraak het. Pole, Oekraïne en Rusland praat baie nou verwante Slawiese tale, en hierdie kriterium verbind hulle natuurlik. Boonop ly Pole en Oekraïne verskriklik onder die gebrek aan entoesiasme van ander NAVO-lande, wat hul hulp en gewapende toewyding beperk. Sodra die ontsteker sy uitwerking gehad het, sal die herenigde Slawiese kamp teen die EU draai en, vir God, sy geprofeteerde vernietigende werk volbring. Hierdie aksie sal die " **sesde trompet** " die vorm gee van 'n reproduksie van die aksie van die " **eerste trompet** ", waarin dieselfde Nordiese volke van die Ooste reeds Wes-Europa van die Noorde en die Ooste aan " **vuur en bloed** " onderwerp het. Want die " **sesde basuin** " kom, aan die einde van die Christelike era, om die aksies van die strawwe wat deur God opgelê is onder die titel van " **waarskuwings** " af te sluit. Gekoppel aan die wederkoms van Jesus Christus, sal die " **sewende basuin** " die " **uitwissing** " van die aardse rebelle bewerkstellig wat nie ag geslaan het op die finale waarskuwing wat deur die " **sesde** " gegee is nie. In sy uitdrukkings vergelyk Jesus hierdie rebelle met " **strooi** " wat maklik brand as dit droog is. Hy suggereer dus die droogheid van menslike harte, ongevoelig vir die lyding wat Hy verduur het om sy verlossing aan alle mense te bied, erfgename van die sonde wat hulle tot die ewige dood veroordeel. Ook, in alle regverdigheid, sal hy die water skaars maak wat die lewe van hierdie mense met droë harte onderhou. Menigtes sal moet sterf as gevolg van droogte, honger, epidemies en oorlog. En die mees opstandige en die waarlik uitverkorenes sal bewaar word vir die tyd van die " **sewe laaste plae** " van goddelike regverdige toorn. Die laaste droë harte sal die beeld van Koning Nimrod se " **Babel** " op aarde herbou. Nadat hulle 'n einde gemaak het aan nasionale individualisme, sal hulle dink dat hulle 'n regime gevestig het wat hulle die waarborg van " **die** " kan bied. **vrede, veiligheid en sekuriteit** ." Dit is dan dat die geprofeteerde " **verwoesting** " uit die hemel op hulle sal val in die vorm van die " **sewe laaste plae van God se toorn** " wat in Openb. 16 beskryf word.

1 Tess. 5:3: " **Wanneer die mense sê: Vrede en veiligheid ! Dan oorval 'n skielike verderf hulle soos barensnood 'n swanger vrou, en hulle sal nie ontvlug nie .** " Die ware vervulling van hierdie geïnspireerde aankondiging aan die apostel

Paulus het betrekking op hierdie laaste tyd, maar dieselfde ding is reeds vir die Europa van die EU bereik sedert die Russiese inval in Oekraïne. Die gedeeltelike ondergang wat so veroorsaak word, berei die weg voor vir die finale totale ondergang.

God veroordeel nie rykdom nie, maar slegs gierigheid. Omdat die rykes uiteindelik vrygewig kan bly. Die gierige man, aan die ander kant, kan nie gierig wees nie, want hy is nooit tevrede met sy begeerte om al hoe meer rykdom en geld te vergaar nie. Dit gebeur so dat hierdie gierigheid diegene kenmerk wat God die "**handelaars van die aarde**" in Openb. 18 noem, want vir hierdie gierige mense het geloof geen waarde hoegenaamd nie. Die regverdige toorn van God rus dus op hulle hoofde met al die gevolge van sy vloeke. Só het die hele NAVO-kamp, gekenmerk deur hierdie gierigheid, sy eie ongeluk voorberei. Om winsgewende en oorvloedige winste te verkry, het hulle gespekuleer oor die idee om produksieaanlegte na die Volksrepubliek China te verskuif, waar 'n herehuis en 'n baie laagbetaalde werksmag teen 'n laer koste kon produseer. Hulle het dus, vir ongeveer dertig jaar, enorme winste gemaak en die finansiële saldo's wat tot dan toe gehandhaaf is, vernietig. Maar China het ook voordeel getrek uit die tegniese kennis van Westerlinge en het mettertyd enorm ryk geword; tot die punt om in 2023 as die mees gedugte militêre mag op aarde te verskyn. Die VSA en die EU het daarop staatgemaak, wat dit met 'n byna monopolie op die wêreldwye vervaardiging van produkte wat op die mark aangebied word, sowel as die elektroniese produkte wat alomteenwoordig in moderne wapens is, laat. In 'n poging om Taiwan terug te neem, net soos Rusland Oekraïne weer in sy greep wil hê, berei China voor om Rusland van hoogs doeltreffende hommeltuie te voorsien. Wat die VSA erg irriteer. Deur te weier om die Russiese inval in Oekraïne te veroordeel, kies China die kant van die Russe, en 'n direkte konflik met die Verenigde State, Taiwan se vriendelike beskermer, dreig in die nabye toekoms. Skuldige NAVO, die hoofteiken van God se toorn, het dus, deur homself te verswak deur sy gierigheid, die Chinese monster gebou wat dit sal moet konfronteer. Hierdie tweede slagveld sal dus die Russiese kamp bevoordeel, wat ook deur NAVO teengestaan en geïrriteerd word vanweë sy steun vir sy teenstander, Oekraïne. Vir hierdie NAVO-kamp, wat die VSA en die oorlogvoerende nasies van die EU insluit, bring die verloop van tyd, met elke dag wat verbygaan, 'n verergering van die situasie, wat dag vir dag 'n toenemend nagmerrieagtige voorkoms aanneem.

Die nuwe kolonialisme

Voordat die nuwe kolonialisme beskryf word, is dit nuttig om te definieer wat die ou kolonialisme was waaraan Engeland, Frankryk en België in hierdie afnemende orde deelgeneem het. Terwyl die ou kolonialisme bestaan het uit die verowering van nuwe vreemde lande met gewapende mag om hulle en hul inheemse bevolking uit te buit, verower die nuwe kolonialisme deur menslike gedagtes te verlei om hulle finansiële uit te buit. Die ou kolonialisme is deur

Engeland van stapel gestuur en sy verowerings het tot in Indië gestrek. Frankryk het uitgebrei na Asië na Korea, Kambodja en Viëtnam en na Noord- en Sentraal-Afrika. Maar na die einde van die Tweede Wêreldoorlog het geen land daarin geslaag om sy kolonies te behou nie, en byna almal het hul nasionale onafhanklikheid herwin. Die opstand van die gekoloniseerdes is mettertyd onvermydelik. Daarom, toe God die land Kanaän aan sy volk Israel wou gee, het Hy die reuse wat die land saam met ander volke bewoon het, uitgeroei, en op hierdie manier hoef Israel nie die woede en haat van die afstammelinge van die uitgeroeide volke te ly nie. Daar was egter in die geskiedenis van vroeë Israel, volgens 1 Samuel 15, 'n uitsondering vir koning Agag, toe koning Saul hom gespaar het en die bevel van sy God YaHWéH ongehoorsaam was; en hierdie dwaling het dodelike gevolge en die verwerping daarvan deur God meegebring. Hierdie tema van uitwissing is deur God aan die aandagtige mensdom herinner deur die besluit van "Nazi"-Duitsland om sy "finale oplossing" te begin, wie se gehoopte doel inderdaad was om die Joodse ras van die aarde te vernietig en uit te roei. Van God af was hierdie sein 'n groot smaad gerig aan die Joodse volk wat deur hulle vloek getref is, sedert hulle Jesus Christus verwerp het. Deur die "finale oplossing" wat hulle betref, het God die Jode daaraan herinner dat Hy die reuse van Kanaän moes uitroei om hulle 'n nasionale land aan te bied, en juis hierdie poging om hulle uit te roei, sou hul terugkeer na die land van hul voorouers in 1947-48 bevoordeel. Arabiese Palestina het weereens die Israel van die Jode geword, maar 'n Israel wat al sy goddelike vloek dra. Die opgehoopde rykdom het die lande van die voormalige koloniseerders nietemin toegelaat om magtig en dominant oor ander aardse nasies te bly. Ooreenkomste is gesluit met die voormalige gekoloniseerde lande wat finansiële afhanklik gebly het van die lande van die voormalige koloniseerders, maar die tyd van gedwonge kolonisasie was verby, so is gehoop, definitief, as gevolg van die aanvaarding van die nuwe globale situasie. In die ou stelsel het die koloniserende lande nie belanggestel in die gedagtes van die gekoloniseerde mense nie, want reeds in die ryk lande is morele waarde versmoor deur die monetêre waarde van dinge en van mense self. Dit is hier waar ons die waarskuwings moet onthou wat deur die Here Jesus gegee is wat in Lukas 6:24 gesê het: “ **Maar wee julle wat ryk is, want julle het julle troos al weg!** ”; dit is in ooreenstemming met 1 Tess. 6:10 waar Paulus sê: “ **Want die liefde vir geld is die wortel van alle kwaad ; en sommige, omdat hulle besete is, het van die geloof afgedwaal en hulleself in baie pynigings gewerp** . En ons God weet waarvan Hy praat, want Hy het dit voorsien en mettertyd bewys, deur die vrugte wat deur die mens gedra word, die regverdiging van sy oordeel. Let goed daarop dat “ **geld** ” niks daarmee te doen het nie, want slegs “ **die liefde vir geld** ” word deur God aan sy menslike skepsels verwyt. “ **Geld** ” is 'n nuttige ruilwaarde vir handel, maar “ **die liefde vir geld** ” dryf die mens om sy geld te benut om geld te maak. Aan die begin van handel het mense betrokke geraak by "ruilhandel", die uitruil van goedere. En reeds het die Amerikaanse koloniste triviale dinge vir nuttige en waardevolle dinge met die Inheemse Amerikaanse volke verruil; voorbeeld: spieëls, kamme, messe vir beverpels. Van die begin van sy kolonisasie deur Europeërs af het Amerika reeds sy karakter van 'n "bitter" land vertoon, wat sy naam voorspel. Met verloop van tyd sal dit die gees van

"kapitalisme" wat dit geërf het van die verowering van Engeland, waaruit sy eerste pioniers gekom het, tot die hoogtepunt van moontlikheid bring. Die werkwoord "om te kapitaliseer" definieer die sluimerende spekulatiewe aspek van geld goed. En die spekulant raak nooit tevrede nie, hy wil altyd meer hê en hoef nie eers meer te werk nie, want sy geld werk vir hom. Dit is die bose kant van die gebruik van geld wat God tereg veroordeel. Want soos die wet van vloei-stowwe, vloei dié van geld tot voordeel van wie ook al die meeste het. Dit is wat van toepassing is op die see wat al die water wat uit die lug op die aardse berge kom, in die vorm van reën, sneeu of ys versamel. Deur die pad te volg wat deur die konfigurasie van die land opgelê word, deur riviere en strome, keer dit terug na die seë en oseane. Die ou norm van kolonisasie word nie meer deur enige land aanvaar nie, die nuwe norm het slinks sy plek ingeneem.

Geweld is nou buite die kwessie, en twee diametraal teenoorgestelde ideologieë staan teenoor mekaar: Amerikaanse kapitalisme in die Weste, en sedert 1917, die anti-godsdienstige kommunisme van Sowjet-Rusland. Om 'n direkte en dodelike konfrontasie te vermy, het die twee opponerende kampe geskei gebly deur 'n grens wat die virtuele "ystergordyn" gevorm het. Halfpad tussen die twee kampe staan Europa, begeer deur beide kampe. 'n Spel van verleiding begin dan en Europa word verdeel tussen die twee ideologieë. Generaal de Gaulle weerstaan suiwer Amerikaanse invloed en Frankryk regeer tussen die twee kampe. Vanuit die Weste aanvaar dit vryheid van aktiwiteit vir sy entrepreneurs en ambagslui en vanuit die Ooste aanvaar dit sosiale regte vir sy werkers. Sosiale wetgewing het egter 'n koste wat die prys van Franse produksies verhoog, wat selde uitgevoer word, en bowenal hoofsaaklik na voormalige gekoloniseerde lande. In hierdie Wes-Europa is die geval van Duitsland baie anders, want dit het sedert 1945 onder die leiding en teenwoordigheid van die Amerikaanse leërs ontwikkel en verteenwoordig sy suiwer "kapitalistiese" model. Generaal de Gaulle het 'n vergadering van Europese lande opgeroep om Europa teen die hebsug van die twee ekstreme kampe te beskerm. Maar na sy vertrek het sy opvolger Georges Pompidou, finansier van die Rothschild-bank, kompromieë aanvaar en Duitse kapitalisme bevoordeel. In die troumandjie sal Frankryk geleidelik sy genasionaliseerde maatskappye, EDF, GDF, Total, La Poste, sy CNEP-bank, sy SNCF, en daarna sy tekstielfabrieke en sy gieterie in die Ooste moet prysgee. Kapitalisme kan nie meeding met die lae koste van genasionaliseerde ondernemings nie; Hulle moes dus geprivatiseer en ontmantel word. Hierdie feite toon reeds die tekens van die goddelike vloek wat op Frankryk gebuk gegaan het. Trouens, die strategie van verleiding word perfek toegepas, want afskuwelike kapitalisme moes die vrye en sosiale Frankryk verlei om dit tot sy idees en beginsels te bekeer. En die ding het gewerk sonder enige kanonvuur of bombardement, as gevolg van die gierigheid van Franse politieke leiers en entrepreneurs. Daar was geen druk op besluitnemers nie, behalwe vir "omkoopgeld" in 'n paar individuele gevalle, maar korrupsie is teenwoordig in die menslike natuur en in beide opponerende kampe, Wes en Oos. Hierdie verleiding het in die 1960's ontstaan. Om dit te verstaan, moet mens weet hoe die Amerikaanse kapitalistiese stelsel werk, waarin die "sosiale" tot niks of byna niks gereduseer word. Werkers word betaal en om 'n pensioen te kry, moet hulle bydra

en geld van hul salaris inbetaal aan finansiële maatskappye wat verantwoordelik is vir die groei van hul bates, om hulle 'n pensioen te betaal wanneer hulle oudag bereik. Hierdie maatskappye word "pensioenfondse" genoem en om die gedeponeerde fondse te verhoog, moet hulle bedrae aan buitelandse of binnelandse leners leen. Hierdie lenings is korttermynlenings met hoë rentekoerse wat in ons Europese kultuur "leenhaaie" genoem moet word, want hulle kan 16%, of selfs meer, bereik omdat die aanbod sonder enige staatsbeheer bly. In die 1960's het hierdie Amerikaanse "pensioenfonds"-finansiers hul aanbiedinge aan Franse entrepreneurs voorgelê en aangevoer dat hul lenings hulle binne 'n kort tydjie in staat sou stel om hul besighede op die vlak van globale handel te ontwikkel. Baie van hierdie entrepreneurs is gelok, maar die rentebetalinge op die lening alleen het 'n groot deel van die maatskappy se winste opgeslurp. Die maatskappye is tot bankrotskap gedryf en deur die pensioenfondse wat die nuwe eienaars geword het, aan die hoogste bieder onder mededingers op die wêreldmark verkoop. Só het Frankryk toegelaat dat hy van sy belangrikste voordele, insluitend sy genasionaliseerde maatskappye, ontnem word. Omdat die privatisering hiervan 'n toename in produksiekoste of 'n vermindering in maatskaplike voordele tot gevolg het. Soms lyk dit asof die balans behoue gebly het, maar die gehalte van die werk word beïnvloed aangesien werkers "soos suurlemoene gedruk word" om selfs meer winsgewend te word. Kortom, die wedloop om verryking van sommige het ongeluk gebring vir die meerderheid werkers en vir die hele nasie van Frankryk. Omdat privatisering die toetrede van belegger-aandeelhouders tot die produksiekring aangemoedig het. Dit het wydverspreid geword en die winste wat deur maatskappye gemaak word, word nou deur die meerderheid buitelandse aandeelhouders ingesluk. Franse maatskappye werk dus om buitelandse nasies te verryk. Dit is nie verbasend dat hierdie politieke en ekonomiese keuses daartoe gelei het dat Frankryk van sy rang as 4de ^{wêreldmoondheid} na 15de ^{onder} Europese nasies beweeg het nie. Generaal de Gaulle se remme het slegs 'n tydelike effek gehad, en uiteindelik het Amerika al sy invloed oor Frankryk, sy politieke leiers en sy besighede herwin sonder die minste brutaliteit. Op inisiatief van president Sarkozy het sy weer by die NAVO-alliansie aangesluit soos 'n gehoorsame, gedissiplineerde soldaatjie, en haar Amerikaanse leier gehoorsaam. Om sy verleidingswerk te voltooi, het Amerika sy uiteindelijke verleidelike wapen na vore gebring: die internet. Aangebied in sy vreedsame gedaante, het die globalisering van handel en menslike verhoudings die vrugte bereik wat dit die meeste begeer het: om die gedagtes van mense regoor die hele planeet te verower en te verlei. Dit is gedoen, aangesien dit, deur die internet vir hulle beskikbaar te stel, menslike gedagtes in sy tentakels neem en hulle verslaaf maak aan die virtuele ontmoeting van die digitale telefoon of die rekenaar. Sosiale media hou virtuele verslaafdes beter op koers as wat rails waens aan die beweeg hou. Die situasie is die ernstigste in terme van die gevolge wat die slagoffers dra. Menslike gedagtes is dus, in massas, oor die hele aarde, afgesonder van aardse realiteite. Ons beleef 'n byna universele denkverskuiwing wat niemand ooit sou kon dink moontlik was nie. Omdat, deur die internet en sosiale netwerke, 'n enkele lewensmodel wêreldwyd beny word: die model van die vryheid van morele waardes van die Amerikaanse samelewing. En dit vang siele oral, insluitend in die

kamp van sy uiterste teenstander: Rusland, wat sien hoe 1 miljoen van sy jong inwoners sy lande verlaat om na die buiteland te gaan waar Westerse waardes oorheers. Sy dwing blykbaar niemand nie, maar verlei en wen bloot siele op dieselfde manier as wat die duiwel Eva verlei het deur haar deur die woorde van die slang te verlei. In die dae van direkte dodelike vervolging het Rome minder slagoffers geëis as verleiding vandag.

Wysheid bepaal hoe om te eet om te lewe en nie om te lewe om te eet nie. Hierdie beginsel was voorheen van toepassing op die behoefte om te verbruik. En om hierdie behoefte te bevredig, het mense na winkels gegaan, winkels wat verskillende produkte verskaf het. Vandag, om mense beter aan te moedig om te verbruik, is dit die winkel wat na hulle toe kom op die internet, en daar werf die verkopers hulle deur valse behoeftes uit te dink, wat die kliënt aanhits om die futiele en nuttelose te koop. Die kliënt word laat glo dat hy 'n vriend is wie se welstand toegewens word, maar in werklikheid, in hierdie virtuele verhouding, is die kliënt slegs 'n nommer, 'n nommer wat gedruk word om hom van sy geld leeg te maak. Die verhoudings wat so gevestig word, is almal vals en virtueel en die mees perverse mense buit die situasie uit en speel daarop. In my e-posse sien ek 'n indrukwekkende aantal boodskappe wat deur swendelaars gestuur is oor onafgelewerde pakkette. Misleiding en leuens het die internet oorgeneem. Hierdie netwerk, wat sommige "die web" noem, tree op soos 'n spinnekopweb wat sy prooi vang om te eet en op te voed. En dit is seker dat hierdie doek diegene wat dit gerek het en dit benut, goed voed. Hulle alleen word ryker as sommige nasies op aarde. En hier gaan ek nog 'n foto neem, dié van die byeboer. Wanneer hy hulle heuning wil oes, spuit hy rook om die bye aan die slaap te maak sodat hulle nie teen hom in opstand kom en hom steek nie. In ons tyd is die internet die rook wat siele aan die slaap sus, wat Satan toelaat om hul ewige goddelike veroordeling te maai. En op die presiese oomblik wanneer die sterflike lot van miljarde mense bepaal word, sien ek amper almal van hulle in die strik van hierdie valse virtuele vriend wat die sosiale netwerk is, trap. Die vorm van hierdie misleiding kon nie verstaan word totdat dit in werklikheid vorm aangeneem het nie, maar Jesus het herhaaldelik gewaarsku en gewaarsku teen hierdie tipe eindtydse tegnologiese misleiding. Want die verleiding is tweeledig. Dit werk in die letterlike sin met "internet", maar ook in die geestelike sin, want eersgenoemde devalueer laasgenoemde. Hy of sy wie se gedagtes behep is met triviale en nuttelose dinge, kan nie belang heg aan die probleem van sy of haar ewige verlossing nie. Vir hierdie soort persoon het die woord ewigheid geen betekenis nie, sy is gebore met die wete dat sy sal sterf soos almal wat sy voor haar sien sterf het. Die dood word as die natuurlikste ding beskou en slegs die uitverkorenes en 'n paar valse uitverkorenes weet wat die oorsprong daarvan was: sonde, boonop op verskillende maniere geïnterpreteer.

Die huidige tegnologiese “misleiding” word deur God in Openb. 13:13-14 voorspel: “ **En Hy het groot wonders gedoen , sodat Hy vuur uit die hemel op die aarde laat neerdaal het voor die oë van die mense .” En hy mislei die bewoners van die aarde deur middel van die wondertekens wat hy mag gegee is om voor die oë van die dier te doen, deur aan die bewoners van die aarde te sê dat hulle 'n beeld moet maak vir die dier wat die wond deur die swaard ontvang**

het en lewendig geword het. » Maar ook in Matt.24:24: “ *Want daar sal valse christusse en valse profete opstaan, en **hulle sal groot tekens en wonders doen om, as dit moontlik was, ook die uitverkorenes te mislei*** . » Die wapens van verleiding in ons tyd is dus net soveel tegniese as geestelik. En die verduideliking van hierdie laaste vers van Matteus is dit: dit is onmoontlik om die uitverkorenes te verlei, want die ware uitverkorenes word verlig deur die Gees van Jesus Christus wat hulle al die gevaarlike strikke wys wat die duiwel in hulle eindtyd-era stel.

Terwyl Satan se wêreld die werklikheid laat verloor in die virtuele lewe van tegnologie, onderskei die uitverkorenes van Jesus Christus die koms van die ware lewe wat in God verborge is, wat alle vorme van lewe sal vernietig om vir ewig te voortbestaan. Sommige bou vir hulself 'n kunsmatige paradys, ander wag vir hul ingang tot die ware paradys van God, sy ewige hemelse koninkryk. Beide keuses reageer op 'n verleiding. Die gevallenes laat hulself verlei deur die genot van libertisidale vryheid, van hierdie aarde af. Die uitverkorenes, van hulle kant, was natuurlik verlei deur die goedheid van die regverdige en goeie God. Dit is ook 'n verleiding, maar dit is wettig en geregverdig. Want Satan verlei om te vernietig, en God verlei om te red, dit is die hele verskil tussen die twee verleidings wat hulself aan ons, mense, voordoën. Tegniese verleidings sal mense verblind wat en masse sal sterf in die konteks van die “ **sesde trompet** ”. Maar ná hierdie verskriklike volksmoord sal die tyd aanbreek vir die finale toets van die Christelike geloof. En in hierdie konteks sal die geestelike kennis van God in Jesus Christus die laaste ware uitverkorenes kenmerk wat God tot dan toe aan die lewe gehou sal het.

Ek moet nou die ander verleiding aanspreek, wat die kommunistiese model betref wat Rusland tussen 1917 en 1990 aangeneem het. Want hierdie model het ook sy volgelinge en vurige verdedigers. En op Aarde is daar heelwat van hulle, aangesien China alleen 1,4 miljard inwoners het, waarby Noord-Korea gevoeg moet word. Na my mening sou hierdie model ideaal wees, mits dit deur Jesus Christus gelei word. Nou, presies, die Russiese model was anti-godsdiensig, soos Frankryk ten tyde van sy Rewolusie was. Hierdie Russiese ateïsme het baie langer geduur, aangesien slegs nasionale ondergang vanaf 1990 die oorhand gekry het. Ek het dit waarskynlik reeds gesê, maar hierdie “kommunistiese” model, wat gebaseer is op die samevoeging van hulpbronne, het die Uitverkorene van Christus ten tyde van haar geboorte gekenmerk. Hierdie gemeenskap, wat bestaan het uit mense wat werklik bekeer is as gevolg van die Joodse vervolgings van die tyd, het 'n ware losmaking van aardse waardes getoon. Want ons lees in Handeling 4:32: “ *Die menigte van die wat gelowig geword het, **was van een hart en een siel*** . ” **Niemand het gesê dat hulle eiendom net aan hulle behoort nie, maar alles was gemeenskaplik tussen hulle** . ” Dit is goed om daarop te let dat hierdie vrug van geloof die Uitverkorenes gekenmerk het, net na Pinkster waar sy die Heilige Gees van God in krag ontvang het wat op hierdie manier 'n geestelike ideaal aan ons bied wat in die hoogste graad kontrasteer met wêreldse ideale. Die ewige hemelse lewe en dit wat op die nuwe aarde sal voortduur, sal in ooreenstemming wees met hierdie verenigde gees en hierdie deelname in perfekte broederlike deelname.”

Al wat kommunistiese Rusland kortgekom het, was geloof en gehoorsaamheid in Jesus Christus. Maar sedert 1990 het hierdie model van ateïstiese kommunisme geëindig, en die Ortodokse geloof het die denke van hierdie mense herwin wat lank geïsoleerd agter die "Ystergordyn" gebly het. Hy kyk steeds met nostalgie terug na die verlede, toe die deel van hulpbronne entoesiasme by almal gewek het, 'n vreugde wat gekenmerk is deur liedere en danse in al die "kolchoses" van die land. Met 'n baie slegte herinnering aan die situasie wat in 1990 geskep is, die mense wat aan die wet van gangsters en mafia uitgelewer is, word die "libertariese kapitalistiese" model gevrees en gevrees. Geloof en orde is herstel met die mag aankoms van Vladimir Poetin. En die mense is meestal gedwee en respektvol teenoor hul leier wat 'n verskriklike situasie reggestel het. 'n Groot verandering het in die denke van die Russe plaasgevind omdat godsdienste weer van krag geword het, nou ondersteun deur die Russiese president self, en ek sal hier sy woorde aanhaal uit sy laaste toespraak van 23 Februarie. Nadat hy NAVO en die degeneratiewe, dekadente en immorele karakter van Westerse nasies teenoor hul kinders veroordeel het, het hy in 'n verontwaardigde en bedroefde toon gesê: " **Ek wil vir hulle sê, wend hulle tot die Bybel, julle sal al die antwoorde daar vind .**" Ek glo dat die mens opreg is, want hy verander met ouderdom. Hy ondersteun amptelik Pous Kirill, wat in Moskou sit. Hy is 'n voormalige vriend van die president wat, soos hy, 'n donker verlede het. Hulle het albei ouer geword en kyk na godsdienste in 'n ander lig, hierdie keer baie gunstig. Bekering raak alle mense, ongeag hul verlede. Goddelike sien is iets anders, want dit hang af van 'n bevraagtekening van die res van die "dag van die son", wat nie in Rusland bestaan nie, net so min as in die Weste. Maar ongeag die vlak van spiritualiteit van hierdie Russiese leier, die blote feit dat hy die Bybel aanhaal, verhef hom bo die Westerse NAVO-kamp, wat slegs weet hoe om die regverdige beskuldigings teen hom te weerlê. Jy kan dus verstaan dat God deur Vladimir Poetin spreek om die sondes van die Westerse kamp te veroordeel, wat sy woede as sy hoofteken beskou. En hierdie teks uit Esegël 38 kry sy volle betekenis in ons huidige gebeure, want God profeteer oor Vladimir Poetin, leier van die Russiese kamp, en sê in verse 7 tot 11: " *Maak jou gereed, wees gereed, jy en jou hele menigte wat rondom jou versamel is! Wees hulle leier! Ná baie dae sal jy aan hulle hoof wees; ná verloop van tyd sal jy teen die land optrek waarvan die inwoners, wat van die swaard ontkom het, versamel sal wees uit baie volke op die berge van Israel wat lank reeds verlate was; hulle sal almal veilig wees in hul huise uit die midde van die volke. Jy sal opkom en aankom soos 'n storm; jy sal wees soos 'n wolk wat die land sal bedek, jy en al jou leërs en die baie volke saam met jou.* » Let daarop dat God verwys na die tyd wanneer Rusland teen die land Israel sal veg, wat die tweede teken is wat in Daniël 11:41 genoem word: " **Hy sal die heerlike land binnegaan , en baie sal omvergewerp word; maar Edom, Moab en die hoof van die kinders van Ammon sal uit sy hand gered word .** "Die eerste teken is die Westerse Katolieke en Protestantse kamp wat deur die voornaamwoord " **hom** " in die voorafgaande vers 40 aangedui word: " *In die tyd van die einde sal die koning van die suide teen hom opstoot .* " En **die koning van die noorde** sal teen **hom optrek** soos 'n warrelwind, met strydwaens en met ruiters en met baie skepe; dit sal die land

binnedring, soos 'n stroom versprei en oorstroom . Hierdie baie verborge subtiliteit is aan my geopenbaar deur die Gees van die groot Skeppergod in die Naam van Jesus Christus. Die Moslem-" **koning van die suide** " is reeds aan die kant van die Russiese " **koning van die noorde** " deur die betrokkenheid van die Tsjetsjeense leërs van leier Kadyrov in die oorlog teen Oekraïne. Ten tyde van die groot konfrontasie **sal die "Libiërs en die Ethiopiërs in sy kielwater wees** " soos geprofeteer in vers 43: " *Hy sal die skatte van goud en silwer en al die kosbare dinge van Egipte in besit neem ; die Libiërs en Ethiopiërs sal hom volg* ." " **Egipte** " het eers in 1979 by die Westerse kamp aangesluit, 'n jaar voor my Sewendedag-Adventiste-toewyding, waardeur ek gereageer het op God se oproep om lig te werp op goddelike profesieë van die " **eindtyd** ", insluitend hierdie een. In die rampspoedige toestand van die Christelike godsdienste neem die Ortodokse godsdiens 'n "lignende" voorkoms aan, alhoewel dit gekenmerk word deur die vloek van die eerste dag se rus. In die " **sesde basuin** " plaas God leërs wat al die monoteïstiese godsdienste verteenwoordig wat onwaardig beweer dat hulle sy volgelinge is. Die aankondiging van die vernietiging van die Russiese volk maak hulle nie eers die hoofteiken van goddelike toorn nie, want intendeel, die hoofteikens daarvan, die opstandige Katolieke en Protestante, moet tot die einde bly om die finale toets van geloof te organiseer waartydens hulle deur die " **sewe laaste plae** " **getref sal word. van sy toorn** ," volgens Openb. 16. Getrouheid aan die ware " **geheiligde** " Sabbat sal dan die verskil maak tussen diegene wat God sal red en diegene wat Hy sal vernietig.

Die verskynings van God

Vir die sondige mensdom verskyn God slegs as 'n stem wat met die gees van sy dienaar spreek. Hy sal egter 'n uitsondering maak deur in menslike vorm aan Abraham, sy getroue vriend, te verskyn wanneer hy hom, vergesel van twee engele, kom waarsku oor sy besluit om die twee stede Sodom en Gomorra te vernietig. En reeds, in hierdie proses, pas God hierdie vers uit Amos 3:7 toe: " *Want die Here, YaHWéH, doen niks sonder om sy geheim aan sy dienaars, die profete, te openbaar nie.* » Dan, vir Moses, neem God die vorm aan van 'n brandende bos wat brand maar nie verteer word nie, volgens Eksodus 3:2: " **Die engel van YaHWéH** *het aan hom verskyn in 'n vuurvlam uit die middel van 'n bos. Moses het gekyk; en kyk, die bos was heeltemal aan die brand, maar die bos is nie verteer nie* . "In die normale aardse lewe brand 'n brandende bos en verteer homself vinnig, so deur hierdie beeld te neem, sê God vir Moses: " **Ek is die onvernietigbare** ." Omdat vuur die simbool en beginsel van vernietiging is. Vir Moses, grootgemaak in die heidense Egiptiese kultuur, verrig God 'n wonderwerk om Homself aan hom te openbaar. En hy doen dit met kennis van sy aard en sy toekomstige getroue diens. In Sy tyd sal God dieselfde doen om Paulus te oortuig om Hom te dien met dieselfde getroue en glorieryke resultaat. Die uitdrukking "die engel van YaHWéH" dui YaHWéH aan in 'n engelagtige aspek. Want die Gees van die Skepper God kan enige aspek aanneem wat Hy wil en pas aan by die

eienskappe van sy skepsels: engel met engele, en mens met mense soos Hy in Jesus Christus sal doen."

Moses sal in die teenwoordigheid van God woon in die tent van samekoms van die tabernakel, beeld van die toekomstige tempel, wat simbolies sal wees van die " *liggaam* " van Christus, wat self verteenwoordig word deur sy " *Kerk* ", sy " *Uitverkorene* ", sy " *Bruid* ", volgens Ef. 5:23: " *want die man is die hoof van die vrou, soos Christus die hoof is van die kerk, wat sy liggaam is, waarvan Hy die Verlosser is.* " Ek onthou dat God in Paulus die verhoudings tussen mans en vroue inspireer wat ooreenstem met sy ideaal van volmaaktheid. Ongelukkig is hierdie model skaarser op aarde as fyn goud.

In Jesus Christus hou God op om slegs 'n stem te wees wat met menslike geeste spreek, maar is Hy self die Gees van die skeppergod. Deur menslike vorm aan te neem, kan hy rondom sy wesens wees sonder om hulle te skrik. Boonop ervaar hy persoonlik die toestand van die menslike bestaan. En om hierdie resultaat te bereik, beliggaam Hy in 'n liggaam wat identies is aan ons s'n in terme van sy fisiese beperkings. In die edele sin van die woord kan God dus die mensdom "bespied" deur met hulle te vermeng. En hy ontdek hoe die werklike boosheid wat sommige hom wys, gevoel word, soos hulle teenoor alle swak en kwesbare wesens doen, soos sy eie kortstondige aardse toestand op hom afdwing. Gekonfronteer met soveel onreg, kan ons ons voorstel hoe die begeerte om die skuldiges te straf Hom moes versoek het, maar die doel van sy aardse bediening, wat was om sy uitverkorenes van sonde te red, het Hom tot passiwiteit gedwing, want Jesus het in Johannes 12:47 tot 49 verklaar: " *As iemand my woorde hoor en dit nie bewaar nie, oordeel Ek hom nie; want Ek het nie gekom om die wêreld te oordeel nie, maar om die wêreld te red.* " Wie My verwerp en my woorde nie aanneem nie, het een wat oordeel; **die woord wat Ek gespreek het, dit sal hom oordeel op die laaste dag** . Want Ek het nie uit Myself gespreek nie; maar die Vader wat My gestuur het, het My 'n gebod gegee wat Ek moet sê en wat Ek moet spreek. " Jesus het werklik gekom om " *die wêreld te red* ", maar op voorwaarde dat " *die wêreld* " ware geloof toon; wat ver van die geval is. Hierdie uitdrukking moet verstaan word as 'n aanbod, 'n voorstel, wat aan mense oor die hele aarde versprei aangebied word. Maar om voordeel te trek uit sy genade, is dit individueel dat die moontlikheid verkry word, wanneer Jesus die vryers oordeel wat waardig is om voordeel te trek uit sy vrywillige offer.

God het dus gekies om sy persoonlikheid te openbaar deur beliggaam te word in die vorm van die man genaamd Jesus Christus. Hierdie openbaring is gebaseer op die geskrewe getuienisse van vier mense, insluitend slegs twee ooggetuies: Matteus en Johannes. Die ander twee, Markus en Lukas, het ooggetuieverslae van die gebeure versamel, net soos joernaliste vandag vir ons nasionale en wêreldnuus doen. Die probleem met die geskrewe getuienis is dat dit nie die gevoelens weerspieël wat Jesus dwarsdeur sy bediening uitgespreek het nie. Slegs ooggetuies het die toon waarin Jesus gepraat het, onderskei, waargeneem en gehoor. Daarom bring ons, gekonfronteer met hierdie getuienisse, individueel ons eie interpretasie, ons eie verbeelding oor sy manier van uitdrukking. En die lees van hierdie getuienisse sal dus deur elkeen van ons anders ervaar word, afhangende van ons eie individuele en streng persoonlike aard.

Dieselfde stelling wat Jesus gemaak het, sal dus baie verskillend van een individu tot 'n ander gevoel word. Dit verklaar waarom elkeen sy eie beeld van die persoonlikheid van Jesus Christus het. Jesus het egter net een ware persoonlikheid gehad en ek sal dit hier probeer beskryf.

Laat ons eers die beeld van die maat verwerp wat die valse moderne Christendom van die vrye evangeliese kerke aan hom toeskryf. Want die getuienis van die apostels getuig dat Jesus respek en “vrees” in hulle ingeboesem het volgens Lukas 9:45: “Maar die dissipels het hierdie woord nie verstaan nie, want dit was vir hulle bedek, sodat hulle die betekenis nie sou begryp nie; en **hulle** was **bang om Hom daaroor uit te vra** . Ons moet verstaan dat Jesus hulle genooi het om Hom te volg en te vergesel tydens sy aardse bediening. Hulle het in Hom 'n man gesien wat gekenmerk word deur 'n baie geheimsinnige gedrag wat van God praat, wonderwerke verrig wat hulle aanskou en Hom tereg die titel van " **Meester** " gee. Enigiemand wat die getuienisse van die Evangelies lees en homself nie in dieselfde gemoedstoestand as sy apostels plaas nie, kan nie baat vind by sy Bybellees nie. Die resultaat sal oppervlakkig wees en die toewyding van geloof, tevergeefs. Goddelike waarheid was duidelik uit die gesag wat aan sy woorde gegee is volgens Matt. 7:28-29: “ *Toe Jesus klaar gepraat het, was die mense verbaas oor sy leer, want Hy het geleer soos een met **gesag** en nie soos hulle skrifgeleerdes nie* . Hierdie gesag wat in die uitdrukking van sy woorde na vore gekom het, was die gevolg van die sekerheid van die waarheid. En hierdie teks herinner ons nuttig daaraan dat die formalistiese lesing van die Joodse skrifgeleerdes nie hierdie gesag wat in Jesus gevind word, uitgedruk het nie. En nadat ek ook hierdie aanbieding van waarheid met sekerheid ervaar het, weet ek dat diegene wat hierdie gesag hoor, dit as trots interpreteer wanneer hulle nie self seuns of dogters van God is nie. Inteendeel, die ware seuns en dogters van God onderskei in hierdie gesag die goddelike goedkeuring van die boodskapper wat Hy gebruik om sy werk wat deur Jesus Christus begin is, uit te brei. Hierdie gesag sal sy ware menslike boodskappers tot die einde van die wêreld kenmerk, want dit vorm 'n vrug van hul identifikasie. Om met gesag te praat, toon 'n algehele afwesigheid van twyfel. En hierdie resultaat word logies verkry deur die een wat die Gees van God verlig, leer en al sy verduidelikings oor die heilige geskrifte van die hele Bybel ondersteun.

Dit blyk dus duidelik dat verlossing streng individueel is, aangesien dit uitsluitlik van goddelike goedkeuring afhang. Dit is dus nie verbasend dat dieselfde Bybelse getuienisse verskillend deur mense geïnterpreteer kan word, afhangende van of hulle in gemeenskap met God tree of nie. Nou, hierdie gemeenskap hang af van die gesindheid van die gemoed van die menslike sondaar wat God nader. En Jesus het 'n pragtige beeld van hierdie waarheid in Lukas 18:10-14 gegee: “ *Twee manne het na die tempel opgegaan om te bid; die een was 'n Fariseër en die ander 'n tollenaar. Die Fariseër het gaan staan en so by homself gebid: God, ek dank U dat ek nie soos die ander mense is nie: rowers, onregverdiges, egbrekers, of ook soos hierdie tollenaar nie. Ek vas twee keer in die week, ek gee tiendes van al my inkomste. Die tollenaar het op 'n afstand gestaan en het dit nie eens gewaag om sy oë na die hemel op te slaan nie, maar hy het op sy bors geslaan en gesê: O God, wees my, 'n sondaar, genadig. Ek sê vir*

julle, hierdie man het geregverdig na sy huis afgegaan eerder as die ander een. Want elkeen wat homself verhoog, sal verneder word, en elkeen wat homself verneder, sal verhoog word . Wat Jesus se oordeel oor hierdie twee manne onderskei, is slegs hul gemoedstoestand; nie hulle rykdom of hulle titel nie. Dit is 'n feit dat die trots van hierdie Fariseër in die siele van die rykes sowel as in dié van die armes bestaan, en waar dit ook al verskyn, sluit trots die weg na verlossing. Daarom, terwyl God die belangrikheid van diplomas wat deur mense verwerf word, betwis, verkies Hy die diens van eenvoudige mense wat Hy self onderrig. Natuurlike, nie kunsmatige, eenvoud is die standaard van die natuur waarvoor God die hemelse lewe oopmaak, omdat dit perfek by Hom aangepas is. En die mense wat deur God gekies is, toon 'n logiese verstand wat met ware eenvoud gepaardgaan. Dit is hierdie logiese verstand wat die uitverkorene lei om die legitimititeit van die goddelike verklarings wat dwarsdeur die Bybel geskryf is, te erken, veral rakende die dieetreëls wat God voorgeskryf het om die gesondheid te bewaar van diegene wat op Hom vertrou. Diegene wat hom nie heeltemal vertrou nie, behoort immers nie aan hom nie, so hulle kan enigiets eet, hy gee nie om nie, want hulle doen net hulself skade. Aan die ander kant benadeel hulle ook diegene wat hulle dwing om hul voorbeeld te volg, en daar vererger hul skuldgevoelens teenoor God. Jesus het diegene gedreig wat die "geringstes " van Sy kinders in Matt. 18:6-7: “ *Maar elkeen wat een van hierdie **kleintjies** wat in My glo, laat struikel, dit is vir hom beter as 'n meulsteen om sy nek gehang word en hy in die diepte van die see verdrink. Wee die wêreld vanweë die skandale!*” Want dit is nodig dat skandale kom; maar wee die man deur wie die skandaal kom! » Hierdie vloek wat deur Jesus uitgespreek is, sal om dieselfde rede in Openb. 18:21 van toepassing wees op die stad Rome en sy pouslike Rooms-Katolieke Kerk: “ *En 'n magtige engel het 'n klip soos 'n groot meulsteen opgetel en dit in die see gegooi en gesê: So met geweld sal **Babilon** , **die groot stad** , **neergegooi word** en nie meer gevind word nie.* ”

Jesus het die valse lesing van die Heilige Bybel geprofeteer en in Matteus 6:23 gesê: “ ***Maar as jou oog verkeerd is** , sal jou hele liggaam duisternis wees. **As die lig wat in jou is dan duisternis is** , hoe groot is daardie duisternis nie !* ” As die vrug van die lees van die Bybel deur God as “ **duisternis** ” geoordeel word, word dit vir daardie leser onmoontlik om uit sy donker situasie te ontsnap en word verlossing vir hom ontoeganklik. Want die verlossingsplan, wat deur God voorberei en in die Bybel geopenbaar is, is gebaseer op 'n reeks opeenvolgende konstruksiefases met 'n glorieryke finale wat gebou is op die reddende bediening van Jesus Christus. Maar om die voorbereidende fases te onderskat, is 'n groot misrekening. As rituele praktyke ophou met die dood van Jesus Christus, is dit logies en selfs geprofeteer in Dan. 9:27: “ *Hy sal een week lank met baie 'n vaste verbond sluit, en die helfte van die week sal Hy slagoffer en offerande laat ophou; ...* » Maar op watter manier en waarom moet al die ander goddelike oordele deur Christene wat deur die bloed van Jesus Christus gered is, geïgnoreer word? Het hulle nie in hierdie verband die plig om selfs meer ywer te toon om te getuig deur hul gehoorsaamheid aan hul dankbaarheid teenoor God en hul gehegtheid aan alles wat Hy kosbaar en waardig van sy waardes ag nie? Dit is op hierdie vlak van verskil in waardering dat die uitverkorenes hulself onderskei van die geroepenes,

bestem vir verval en ewige dood. Want anders as iemand wat die bestaan van die Bybel ignoreer, betrek iemand wat dit lees en beweer dat hy God is, God en sy norm deur sy optrede; wat God daartoe gelei het om in Rom. 2:24 te sê: “ *Want die Naam van God word onder die heidene gelaster om julle ontwil, soos geskrywe is.* » Dit is waar dat Paulus hierdie gedrag op die ongelowige Jode van sy tyd blameer het. Maar op sy beurt tree die valse Christelike geloof op dieselfde manier op, en hierdie goddelike oordeel wat in Paulus geïnspireer is, is daarop van toepassing, na die Jode; dieselfde skuld, dieselfde goddelike veroordeling. **As 'n reël voeg God se leringe wat oor tyd gegee word, by mekaar en trek hulle nie van mekaar af nie** . Want in die tekste van die ou verbond het God standaarde van sy oordeel geopenbaar wat ontasbaar en ewigdurend is, indien nie ewig van toepassing nie. Hierdie voorgeskrewe standaarde het die beeld van die perfekte man na God se eie hart beskryf, en hierdie perfekte beeld is aan ons voorgehou in die goddelike en menslike persoon van Jesus Christus, die inkarnasie van die hemelse God wat perfek in alle dinge is.

Ons vind in God enorme paradokse, verstommend maar baie logies, aangesien Hy die bron van alle dinge is. Die ervaring van die profeet Elia is baie openbarend van hierdie paradokse volgens 1 Konings 19:11 tot 13: “ *Yahweh het gesê: Gaan uit en staan op die berg voor Yahweh! En kyk, Yahweh het verbygegaan. En daar was 'n sterk en hewige wind voor Yahweh, wat die berge geskeur en die rotse in stukke gebreek het; maar Yahweh was nie in die wind nie. En ná die wind 'n aardbewing; maar Yahweh was nie in die aardbewing nie . En ná die aardbewing 'n vuur: Yahweh was nie in die vuur nie. En ná die vuur 'n sagte, ligte fluistering. Toe Elia dit hoor, het hy sy gesig in sy mantel toegedraai en uitgegaan en by die ingang van die grot gaan staan. En kyk, 'n stem kom na hom en sê: Wat maak jy hier, Elia?* ” Hierdie verslag openbaar waarlik die ware karakter van God, gedug in die natuurlike kragte wat Hy in werking kan stel, en teer en liefdevol soos 'n man wat verlief is op 'n vrou, teenoor die getroue dienaar. En huidige gebeure in Turkye en Sirië demonstreer 'n voorbeeld van hierdie dodelike vernietigende goddelike krag.

Hierdie “ **stil, sagte stem** ” het vir ons die vorm van Jesus Christus aangeneem wat aarde toe gekom het om die ontsaglike goddelike liefde te openbaar wat sy gedugte krag gedeeltelik kon verbloem. Maar aangesien hierdie liefde voorwaardelik is, kan slegs sy ware uitverkorenes dit teen sy ware waarde waardeer, nou op aarde, en vanaf die lente van 2030, in die hemelse ewigheid.

In sy strategie om Homself aan sy skepsels te openbaar, het God gekies om Homself eerstens in sy aspek van verslindende vuur te vertoon. Hierdie keuse het hom toegelaat om sy vermoë te demonstreer om die wesens wat sy redding onwaardig is, met die dood te straf, dit wil sê die rebelle en die onverskilliges met wie hy nie 'n verhouding kan hê nie. Nadat hierdie les gegee is, het hy toe getuig van sy liefde, sy medelye en sy onvergelyklike voorbeeldige selfverloëning, ten gunste van sy uitverkorenes. Met beide lesse gegee, is mense ingelig en het hulle ten volle verantwoordelik geword vir hul individuele lot. Die God wat straf en die een wat red, is een en dieselfde persoon wat logies optree deur sy gedrag aan te pas by die onderwerp wat hy oordeel; Die gehoorsame dissipel verdien sy ewige

liefde, maar hy wat behae skep in ongehoorsaamheid verdien die ewige dood, in alle volmaakte geregtigheid.

In Openb. 11:3 ken God die hele Heilige Bybel die rol van sy “ **twee getuies** ” toe; wat sy openbarings van die ou en nuwe verbonde aandui. Hy bevestig dus dat die Christelike geloof gebaseer is op hierdie twee elemente en opeenvolgende fases van sy Bybelse openbaring. Verdere bewyse van hierdie vereiste vir ooreenstemming met die hele Bybel lê in die definisie van laasgenoemde “ **heiliges** ” in Openb. 12:17: “ *En die draak was vertoornd op die vrou, en hy het weggegaan om oorlog te voer teen die oorblyfsel van haar nageslag wat die gebooi van God bewaar en die getuienis van Jesus Christus het.* ” » ; kriteria van heiligheid bevestig deur Openb. 14:12: “ *Hier kom die lydsaamheid van die heiliges te pas ; hier is hulle wat die gebooi van God en die geloof van Jesus bewaar.* ” Dit gebeur so dat die aanbieding van die “ **gebooi van God** ” in Eksodus 20 gemaak word, 'n boek van die ou verbond wat dus onontbeerlik en onvermydelik lyk, selfs vir 'n Christen. In Openb. 12:17 is die uitdrukking “ **wat die getuienis van Jesus vashou** ,” volgens die Scofield Bybelvertaling, baie verstandig, aangesien ons weet dat amptelike Adventisme in 1994 deur Jesus Christus “ **uitgebraak** ” is. Die waarskuwing van die boodskap wat aan “ **Filadelfia** ” gewy is, was dus tevergeefs, want die les is nie geïnterpreteer of gehoor in die laaste era van “ **Laodisea** ” nie: Openb. 3:11: “ *Ek kom gou. Hou vas wat jy het , sodat niemand jou kroon neem nie .* » ; Openb. 3:16: “ *Maar omdat jy lou is en nie koud of warm nie, sal Ek jou uit my mond spuug.* ” »

Die verlossing wat verkry word, hang af van ons natuur en ons hele persoonlikheid wat in ons DNS, ons genetiese ketting, geskryf is. Elkeen van ons is uniek en hierdie beginsel het voortgeduur sedert ons eerste ouers Adam en Eva. Ons is individueel die produk wat verkry word deur die DNS van ons vader en moeder te meng, in onbeperkte verhoudings wat ons hierdie unieke wesens maak. En hierdie ontdekking van die bestaan van hierdie DNS kan ons laat verstaan waarom God die besluit neem om die volk van die Amoriëte uit te roei in ooreenstemming met die aankondiging wat aan Abraham in Gen. 15:16 gemaak is: “ *In die vierde geslag sal hulle hierheen terugkeer, want die ongeregtigheid van die Amoriëte is nog nie vol nie.* » Die vervulling word bevestig deur God wat vir Moses in Eks. 3:8 sê: “ *Ek het neergedaal om hulle uit die hand van die Egiptenare te verlos en hulle uit daardie land te laat optrek na 'n goeie en uitgestrekte land, na 'n land wat oorloop van melk en heuning, na die plekke van die Kanaäniete, die Hetiete, die Amoriëte, die Feresiete, die Hewiete en die Jebusiete .* »

God beveel nie die uitwissing van mans, vroue, oumense en kinders sonder rede nie, want Hy het Israel, sy eie volk van die nageslag en ras van Abraham, op dieselfde manier behandel volgens Eseg. 9:5 tot 7: “ *En Hy het voor my ore aan die ander gesê: Gaan agter hom aan in die stad in en slaan aan; laat julle oog geen medelye en geen genade hê nie! Maak dood en vernietig die ou manne, die jongmanne, die maagde, die kinders en die vroue; maar moenie naby iemand kom wat die merk op hom het nie; en begin met my heiligdom! Hulle het begin met die ouderlinge wat voor die huis was. Hy het vir hulle gesê: “Verontreinig die huis en*

vul die voorhowe met die dooies! Gaan uit! Hulle het uitgegaan en in die stad aangeval. » En God regverdig dan in verse 8 tot 11 sy besluit en sy optrede: “ Terwyl hulle aan die slaan was, terwyl ek nog oor was, het ek op my aangesig geval en uitgeroep: Ag! Here YaHWéH, sal U alles wat van Israel oorbly, vernietig deur u toorn oor Jerusalem uit te stort? Hy het my geantwoord: **Die ongeregtigheid van die huis van Israel en Juda is groot en uitnemend** ; Die land is vol bloedvergiëting, en die stad is vol onreg; want hulle sê: Die HERE het die land verlaat, en die HERE sien niks nie. Ek sal ook geen medelye hê nie, en Ek sal geen genade betoon nie; Ek sal hulle dade op hulle eie koppe laat terugkom. En kyk, die man wat met linne bekleed was, met die inkpot aan sy sy, antwoord en sê: Ek het gedoen soos U my beveel het. "So, na dié van die Amoriete, het die ongeregtigheid van die Israeliete ook **"sy hoogtepunt"** bereik. Dit beteken dat die genetiese erfenis definitief verlore en onherstelbaar was vir almal wat God doodgemaak het, tot by die baba wat hierdie morele en geestelike verval geërf het."

Dit blyk dat sonde dus geneties van geslag tot geslag na ons s'n oorgedra is, van Adam en Eva. Jy kan dus verstaan dat Jesus Christus nie die genetika van die aarde kon erf nie; anders sou hy die draer van sonde gewees het en daarom ongeskik om enigiemand te red. Daarom stel Paulus hom voor as 'n nuwe Adam, wat impliseer dat hy met genetika toegerus was wat so perfek was soos Adam s'n voor sonde. Deur die ontdekking van oorblyfsels van Jesus se bloed tydens sy argeologiese opgrawings van die ondergrond van die berg Golgota, het Adventis Ron Wyatt wetenskaplikes laat getuig van die feit dat die bloed van Jesus Christus van 'n unieke tipe was, aangesien dit slegs een "Y"-chromosoom bevat het in plaas van 23 in mense wat van Adam afstam. Dit bevestig Paulus se inspirasie, want Jesus het inderdaad in 'n liggaam geleef wat geneties onbevleek deur sonde was, as die nuwe Adam wat gekom het om sonde te oorwin deur sy volmaakte gehoorsaamheid wat as 'n vrywillige sterflike offer aangebied is, om aan die vereiste van die geregtigheid van die oortredene wet te voldoen, volgens Rom. 6:23: " Want die loon van die sonde is die dood; maar die genadegawe van God is die ewige lewe in Christus Jesus, onse Here ."

Dit is dus sy perfekte kennis van ons genetiese toestand wat God daartoe lei om sommige te red en ander tot die dood te veroordeel. Maar omdat hulle almal erfgename van die sonde deur Adam en Eva is, kan die uitverkorenes hulself as " **een** " **beskou. brandhout uit die vuur geruk** ," soos Sagaria in Sag. 3:2: “ Die HERE het vir die Satan gesê: Mag die HERE jou bestraf, Satan! Mag die HERE jou bestraf, Hy wat Jerusalem uitverkies het! Is dít nie 'n **brandmerk wat uit die vuur geruk is nie** ? » ; Maar ook, gesamentlik vir sy volk Israel, volgens Amos 4:11: “ Ek het jou omgekeer soos Sodom en Gomorra wat God omgekeer het; en jy was soos 'n **brandhout wat uit die vuur geruk is** . Tog het jy jou tot My nie bekeer nie, sê YaHWéH... »

Vervloek Frankryk en geseën Frankryk

Dieselfde land is terselfdertyd die mees vervloekte en die mees geseënde land in die hele wêreld sedert die begin van die nuwe verbond.

Beginnende met die mees voor die hand liggende, moet ek die besonder vervloekte rol daarvan beklemtoon vir die skuldgevoelens wat dit in ons tyd saamdra. Inderdaad, die rebelse gees is in Frankryk gebore, reeds teenwoordig in dié van die Galliërs wat hierdie land bewoon het. Daar is gesê dat hulle rusielustig was en hulle het reeds, op 'n manier wat vandag geregverdig is, "die vrees gevoel dat die lug op hulle koppe sou val". Hierdie vrees het slegs die regverdige toorn van die Skeppergod voorspel wat hom 'n noodlottige en skadelike rol gegee het, vyand van sy waarheid en groot ondersteuner van die duiwelse godsdienstige of agnostiese leuen. Ek sal nie hier die monargiese steun van die Rooms-Katolieke pouslike regime sedert sy eerste Frankiese koning Clovis I ontwikkel nie. Hierdie begin van die kerstening van Frankryk was nie die ergste nie, en slegs gedeeltelik kan ons hom dankbaar wees dat hy tot die Christelike geloof bekeer het, wie se kennis aan ons oorgedra is, wat vandag baat vind by die lig wat direk deur die Heilige Bybel gegee word.

Die ergste ding wat Frankryk gebring het, was sy nasionale ateïsme wat in die "Terror" tussen 1793 en 1794 gevestig is. In Openb. 11 onderstreep God die bose invloed van hierdie Franse ateïsme op al die ander volke van die westerse aarde; 'n invloed wat oor tyd tot in ons tyd voortgeduur het. Na Frankryk het Republieke in getalle gekom om die monargieë te vervang, en sodoende die ateïsme wat aan hierdie tipe politieke regime verbonde is, bevorder. So vandag kan universele rebelse gedrag aan hom toegeskryf word. Deur die republikeinse regime aan te neem, het die onvolmaak godsdienstige Frankryk 'n groot stap terug geneem en die demokratiese republikeinse regime oorgeneem wat aanvanklik in Athene, Griekeland, gevorm is. Daarom moet ons nie verbaas wees oor die rekonstruksie daarvan op Griekse maar ook Romeinse ideologiese basisse nie, aangesien Rome sy model vanaf 510 v.C. gereproduseer het. Die vorm van Griekse demokrasie het gedurende die 6de^{eeu} v.C. ontwikkel. Die stem wat aan al die mense gegee is, het idees van diverse demokratiese regering na vore gebring en beskermende wette is aangeneem. Maar hierdie stad Athene kry sy naam van sy aanbidding vir sy godin "Athena", godin van wysheid, kultuur, militêre kuns; alles dinge wat die Frankryk van republikeinse vrydenkers kenmerk. Maar die Griekse erfenis stop nie daar nie, want die dogma van die onsterflikheid van die siel wat vandag in die hele valse Christendom aangeneem word, het die Griekse filosoof Plato as sy uitvinder. Hy was binne die normaliteit van sy heidense aanbidding van die godin Athena en die Olimpiese god Zeus, maar hoe kan diegene wat beweer dat hulle deur die bloed van Jesus Christus gered is, hierdie heidense uitvindsel regverdig? Dit is **die hele "geheim van die ongeregtigheid"** van die valse gelowige. Soos Jesus in Matt. gesê het. 7:16: "**Aan hulle vrugte sal julle hulle ken. Pluk 'n mens nie druiwe van doringbosse of vye van distels nie?**"

Die antieke Griekse demokratiese beskawing het godsdiensvryheid toegelaat en dus die moontlikheid om te twyfel of glad nie te glo nie. En hierdie

reg het gegeld vir al die gode wat aan die Griekse heidendom bekend was. Maar dit was eers in 1793 dat ateïsme in Frankryk 'n nasionale vorm aangeneem het wat gekenmerk is deur 'n genadelose oorlog wat daarop gemik was om die bestaan van godsdiens of geloof in enige god uit te roei, insluitend dit wat die ware God eer. Deur skeptici die reg te gee om te twyfel, was Griekse demokrasie logies en verdraagsaam; wat nie die nasionale ateïstiese regime was wat in republikeinse Frankryk gebore is nie. En hierdie opvatting van die oorsprong daarvan kan weer wakker gemaak word in ons sogenaamde "verdraagsame" era, in Frankryk, maar ook in lande wat mettertyd die filosofiese norm en gedragsmodel daarvan aangeneem het. Ek het reeds mense hoor uitspreek oor hul haat teenoor godsdiens, wat hulle as agteruitgaand en ondraaglik beskou, omdat hulle dit tereg blameer as die oorsaak van brutale en moorddadige botsings en aanvalle. Dit was reeds die gedagte wat die bloeddorstige rewolusionêre van die "Terreur" van 1793-1794 geanimeer het; Dit het 'n jaar lank op die dag geduur, en is dus deur God gekenmerk, om te getuig van sy straf van die duiwelse valse Katolieke godsdiens. Maar die mensdom het die geestelike betekenis van hierdie historiese Franse gebeurtenis wat aan alle historici regoor die wêreld bekend is, geïgnoreer. Gevolglik is die foute geïgnoreer en verleng. In Frankryk word kinders vandag gebore en grootgeword sonder om van die bestaan van die Skeppergod te hoor. Hele gesinne het nie meer enige godsdienstige verhoudings of aktiwiteite nie. In ongelooflike domheid skryf wesens aan toeval skoonheid, geur, orde, harmonie toe, alles dinge wat getuig van 'n superieure, gekonstrueerde en georganiseerde intelligente keuse. So, is God verkeerd om voor te berei om hulle en masse soos troppe diere te vernietig? Nóg die niksheid, nóg Zeus, nóg Athena, sal hulle van die toorn van die ware God verlos. Daar is nog 'n rukkie van vrede in Europa om hom toe te laat om die gedagtes van die laaste van sy uitverkorenes te verlig, en wanneer dit onmoontlik word, sal sy genadige oproepe eindig.

Dus het Frankryk Rome en sy valse godsdiens ondersteun tot sy Rewolusie van 1789, maar sedert 1945 het dit ook, saam met Duitsland, die konstruksie van die Europese alliansie, wat onder die twee keer hernude teken van die "Verdrag van Rome" geplaas is, ondersteun en gevorm. Trouens, hierdie nuwe alliansie van demokratiese Europese lande is gebonde deur die pouslike gesag van Rome en sy Rooms-Katolieke geloof. God, die ware organiseerder van hierdie dinge, laat dus sy verligte verkose amptenare toe om die hoë skuld te verstaan wat hy toegeskryf het aan die teken van Romeinse gesag wat die praktyk van die weeklikse rus van die "eerste dag" uitmaak, wat deur die Romeinse Keiser Konstantyn I^{de} Grote op 7 Maart 321 ingestel en opgelê is. Ek wys daarop en spesifiseer dat hierdie boodskap op "Sondag" 5 Maart 2023 geskryf is. In Frankryk sal die dag van 7 Maart 2023 egter gekenmerk word deur 'n groot staking en massademonstrasies dwarsdeur die land, om teenkanting teen die verlenging van die aftree-ouderdom tot 64 deur die jong leiers van die huidige regering te merk. Die politieke party se naam is "La République En Marche" of LREM. Hierdie Republiek is onbewus daarvan dat dit op pad is na sy verlies en sy definitiewe einde, dat Rusland dit sal gee voordat dit self vernietig word. Dit is omdat die kamp van Westerse demokrasieë, onder 'n mag van waan, Rusland teengestaan het in 'n streng Slawiese en Russiese probleem wat tussen die Oosterse lande alleen besleg moes

gewees het. Maar as die wêreld se polisiemanne wat hul opvatting van demokrasie en hul internasionale reëls op alle volke wil afdwing, moes die Russiese inval in Oekraïne beveg word; en die spel van eskalasie sal hierdie plaaslike konfrontasie omskep in die Derde Wêreldoorlog wat geprofeteer word deur die "sesde basuin" van Openb. 9:13 tot 21. En op bevel van Jesus Christus lees ons in vers 15: "***En die vier engele is losgelaat wat gereed was vir die uur en die dag en die maand en die jaar, om 'n derde van die mense dood te maak.***" »

Moderne oorloë is hul skuld aan Frankryk verskuldig, aangesien dit aan sy keiser, Napoleon I, ^{was} dat hulle die belangrikheid wat aan artillerie gegee word, verskuldig is. Die jong offisier, Napoleon Bonaparte, het homself van ander onderskei deur sy opleiding as artilleris in die dorp Valence sur Rhône, in die departement Drôme, waar ek woon. Die "Grand Rue" waar hy sy tuiste gehad het, is 'n plaaslike toeriste-aantreklikheid. Hierdie jong offisier van Korsikaanse oorsprong het geweet hoe om hierdie wapen van langafstandgevegte effektief te benut, wat die militêre konfrontasies wat tot hom bevoordeel is, verouderd gemaak het. Vandag sien ons die oorlog ontvou in televisiebeeldmateriaal, maar in die tyd van Lodewyk XIV en Lodewyk XV het aristokrate ook die vernietigende skouspel van gevegte vanuit die gemak van hul eie huise kom aanskou. Om te verhoed dat enige besonderhede misgekyk word, het hulle noukeurig waargeneem met behulp van die "teleskoop", die voorouer van ons verkykers. En die oorlog was werklik dom en afskuwelik georganiseer om die vorm van 'n skouspel aan te neem. Die leiers van die opponerende kampe het mekaar respekvol boodskappe gestuur en gegroet voor die geveg, en op die slagveld, in lyn, het die twee kampe mekaar in die gesig gestaar en met hul muskette en pistole, een na die ander, op die ander kamp geskiet, en onder die druiweskode het dooies agtereenvolgens in beide kampe geval. Toe hulle in direkte kontak kom, het die aanranding in 'n bloedige slagting vir beide kante ontaard. En die ding het voortgeduur totdat, in een kamp, die militêre leier of die koning self die konfrontasie as oorwinnaar of verslane beëindig het. Met verloop van tyd is direkte kontak verminder tot die punt dat die VSA gekies het om die Serwiese kant van die Balkanoorlog vanuit die lug met sy lugmag te bombardeer, sonder om 'n enkele man op die grond te plaas. Hulle hernu hierdie strategie in die huidige oorlog, waar Oekraïne en Rusland hulself afwisselend laat geld deur die belangrikheid van langafstandbombardeemente. Dit is dus werklik die Grieks-Romeinse beskawing wat die beskawing konfronteer wat suiwer Grieks gebly het. En die name van die Oekraïense stede in die Oostelike sone bevestig hierdie Griekse verwysingsverteenwoordiger van die antieke Oos-Romeinse Ryk wie se koning Justinianus I aan die oorsprong ^{was} van die vestiging van die pouslike regime in Rome in 538: Odessa = Odyssee; Marioepol = Stad van Maria; Nikopol = Stad van Oorwinning, ... Nóg Joe Biden, nóg Volodymyr Zelensky, nóg Vladimir Poetin ken God se dreigende plan, so 'n mens kan die Russiese leier se kommer verstaan om te sien dat die NAVO-kamp direk aan sy grens raak. Kom ons neem aan dat Oekraïne by NAVO aansluit; Wie se beurt is volgende? Daar is geen bewyse dat die VSA doelbewus konfrontasie met Rusland gesoek het nie; intendeel, dit het, na baie mislukkings, sy begeerte bewys om vreedsaam of neutraal te bly in konflikte buite sy land. En dit is juis deur hierdie situasie, waarin

geen ideale skuldige gevind kan word nie, dat God bewys dat die konflik wat ontstaan het, die gevolg is van sy uitsluitlike besluit. Wat hy in hierdie saak skik, is nie 'n probleem van opgeëisde grond nie, maar 'n straf wat die verlating van 'n mens se Sabbat sedert 7 Maart 321 straf. En jy kan sien dat in hierdie konflik in Europa, die oorlogvoerende en mede-oorlogvoerende partye almal "die dag van die son" van Keiser Konstantyn I^{die} Grote eerbiedig.

Kom ons kyk nou na die seëninge wat Frankryk ontvang het.

Dit was die nasionale bodem waar die goddelike lig van die Heilige Bybel veral wreed beveg is. Baie martelare van die geloof het God moedig verheerlik deur te weier om hul geloof te verloën, selfs ten koste van verskriklike marteling wat deur die sataniese Katolieke kamp toegedien is. Duitsland het die leidende rol gespeel, aangesien dit die Duitser Gutenberg was wat die letterdrukkers uitgevind het en die roem gehad het om die eerste gedrukte Bybel in 1457 te vervaardig. Sy uitvinding is dwarsdeur Europa gebruik, en die Bybel is in baie Europese tale gedruk, insluitend Frans. Maar die magtige Franse monargie het nie die dogmatiese uitdagings wat deur die ware Woord van God opgelê is, aanvaar nie. En die Gereformeerde geloof is vervolgd, die beoefenaars daarvan is gedwing om af te sweer of te sterf of in ballingskap in die buiteland te gaan, en veral na Holland, wat oop was vir die verwelkoming van intelligente, begaafde mense, goeie vakmanne, en daarom waardeur is. Gevolglik het Lodewyk XIV se Frankryk sy talentvolste elemente verloor en verarm.

Terselfdertyd in die 16de^{eeu} is die Amerikaanse land geïdentifiseer en herontdek. Die suidelike vasteland is verdeel tussen Spanje en Portugal, beide Katoliek, deur die destydse Pous, Alexander VI Borgia, bekend vir sy skandale en sluipmoorde. Met verloop van tyd het die noordelike vasteland onder beheer van Anglikaanse Engeland gekom. Die New York-streek het toe sy eerste Protestantse ballinge verwelkom teen wie selfs in Engeland beveg is. Die ontdekking van Amerika het saamgeval met die vervolging van Europese Protestante, wat hierdie land van die "nuwe wêreld" 'n rol van beskermende asiel gegee het, 'n soort aardse Kanaän wat deur God aan die Protestantse geloof aangebied is. Die karakter van die ingevoerde Calvinistiese geloof sal egter vinnig getuig van brutale gedrag, nie in ooreenstemming met die model wat deur Jesus Christus aangebied is nie, en die bewys van hierdie oordeel sal verskyn in die twee Adventiste-ervarings van 1843 en 1844, aan die einde waarvan, uit 30 000 gelowige mense wat besig was om te wag vir die wederkoms van Christus, slegs 50 deur Jesus gekies is volgens sy openbarings wat aan sy destydse dienaar Ellen Gould White gegee is. Die Sewendedag Adventiste boodskap, amptelik in die VSA gevestig sedert 1863, sal na 1873 na Europa terugkeer. Daar het dit in Switserland gevestig, toe in Frankryk, wat ons suster Ellen Gould White besoek het, veral geïnteresseerd in Valence, die stad waar ek woon en die God van waarheid dien. Sy was beïndruk om in hierdie stad die plek te vind waar Pous Pius VI, die Katolieke vyand van Jesus Christus, in die tronk van die Citadel gesterf het. Ten tye van sy besoek het die gebeure amper 'n eeu tevore plaasgevind, dus steeds baie onlangs. Sy het dus die vervulling van die profesie van Openbaring 13:3 opgemerk: “ **En ek het een van sy koppe gesien asof dit dodelik gewond was, maar sy dodelike wond is**

genees. En die hele wêreld het verwonderd agter die dier aan gegaan. » Sy besering wat hy tussen 1793 en 1799 opgedoen het, is eintlik genees as gevolg van die opportunisme van keiser Napoleon I ^{Bonaparte} wat nodig gehad het dat die godsdienstige keiserlike kroning internasionaal erken word. En sedertdien het die Rooms-Katolieke pouslike dier die hele Europa en sy afstammeling in Suid- en Noord-Amerika, Kanada en Australië verlei.

Hierdie terugkeer van God na Frankryk is veral sedert 1980 gekenmerk deur die lig wat Hy my gegee het, in sy nasionale Adventiste-vesting Valence, waar ek sedert my verwydering uit die amptelike kerk sy sublieme en subtiële openbarings versamel en aangebied het. En weer vandag vind ek 'n nuwe pêrel. In Openb. 3:9 lees ons: “ *Kyk, Ek sal uit die sinagoge van die Satan die wat sê dat hulle Jode is en dit nie is nie, maar lieg, maak dat hulle kom en aan jou voete aanbid en erken dat Ek jou liefgehad het.* ” In hierdie vers gebruik Jesus drie tye: die teenwoordige tyd: “ **Ek gee jou** ”; die toekoms: “ **Ek sal hulle laat kom** ”; en die verlede: “ **dat ek jou liefgehad het** ”. Dit vertaal na die volgende idees: die teenwoordige tyd het betrekking op 'n aksie wat in 1873 voltrek is, 'n datum wat gekoppel is aan die “ **Filadelfia** ”-era deur Dan. 12:12: “ *Geseënd is hy wat wag en tot duisend driehonderd vyf-en-dertig dae kom!* ” “Die toekoms sal vervul word vanaf 1873 tot die profetiese era wat volg op dié van “ **Laodisea** ”, dit wil sê die uur wanneer **die oordeel van die volke** “ *begin met die huis van God* ”, dit wil sê die amptelike internasionale Sewendedag-Adventisme. Slegs in die konteks van die finale toets van geloof wat in die “ **Filadelfia** ”-era in Openb. 3:10 geprofeteer is, sal “ **die Jode** ” van die uitverkore ras die goddelike legitimiteit van die Sewendedag-Adventiste-geloof erken: “ *Omdat jy die woord van my lydsaamheid bewaar het, sal Ek jou ook bewaar in die uur van versoeking wat oor die hele wêreld sal kom om die bewoners van die aarde op die proef te stel.* ” » En dit is waar ek hierdie pêrel vind: deur vir die getroue Adventiste van “ **Filadelfia** ” te sê oor die amptelike Sewendedag-Adventisme van die laaste dae, gesimboliseer deur die naam “ **Laodisea** ”, “ **dat Ek julle liefgehad het** ”, profeteer Jesus dat sy liefde vir die Adventiste-instelling wat in 1873 in universele diens gestel is, 'n beperkte duur sal hê, dit wil sê, in duidelike terme, “ **Ek het julle liefgehad** van 1873 tot die oomblik toe **ek jou in 1994 uitgebraak het** ”.

Dit is 'n voorbeeld van die belangrikheid wat God gee aan die woord “werkwoord” wat Hom verteenwoordig en aan die vervoegingstyd wat die betekenis van hierdie “werkwoord” openbaar.

Sedert 1844 het Adventiste-teoloë tereg gedink dat hulle aan die einde van die wêreld was, aangesien hulle die wederkoms van Jesus Christus in 1843, toe 1844, verwag het. Dit was dus baie logies dat hulle geglo het dat hulle verteenwoordig word deur die laaste profetiese boodskap van Openbaring 3, dit wil sê die “ **Laodicense** ” era, die sewende en laaste Kerk van die tema wat behandel word. In 1873 het Sewendedag-Adventiste steeds geglo in 'n naderende terugkeer van die Here van heerlikheid en baie ywerig gebly. Die geestelike agteruitgang van Adventisme het geleidelik plaasgevind tot 1980 toe Jesus my geroep het om sy wederkoms vir die datum 1994 te profeteer. Hierdie aankondiging het die enigste doel gehad om die aard van die “ **louwarmheid** ” wat aan “ **Laodisea** ” verwyt is, te ontmasker, dit wil sê die datums 1980 en 1994,

waartydens Hy die " *louwarmheid* " en formalistiese houding van Adventisme in die oudste Adventiste-vesting van Frankryk, geleë in Valence, opgemerk het.

Om die Here se oordeel en die tragiese gevolge daarvan ten volle te verstaan, moet u besef dat amptelike Adventisme teen 1980 nie meer die legitimiteit gehad het om deur die laaste Kerk sedert 1844 verteenwoordig te word nie. Inderdaad, vanaf die proloog van sy Openbaring Apokalips, dring Jesus sterk aan op die uitdrukking " *begin en einde, eerste en laaste* ". En reeds in Daniël 5 word die oordeel van koning Belsasar aangedui deur die woorde " *getel, getel, geweeg, verdeel* ". Die twee opeenvolgende " *tellings* " dui op die begin en die einde van die koning se heerskappy. In Openbaring pas God dieselfde beginsel toe op sy openbaring van die sewe boodskappe of briewe van Openbaring 2 en 3. Met die volgende betekenis.

" **Efese** " verwys na die apostoliese tyd van die apostel Johannes. Dit is die begin van die era onder die teken van die "twaalf apostels ".

" **Smirna** " verwys na 'n tydperk van tien jaar van vervolging voorafgaand aan die keiserlike heerskappy van Konstantyn I, ^{wat} verantwoordelik was vir die verwerping van die onderhouding van die ware Sabbat wat deur God geheilig is sedert die Skepping. Begin van heerskappy: 313; verlating van die Sabbat: 321.

" **Pergamum** " bevestig die vestiging van die Romeinse pouslike regime in Rome vanaf 538: die begin van die pouslike Katolieke geloof .

" **Thyatira** " merk die einde en hoogtepunt van die vervolgende pouslike heerskappy . Die opkoms van die Gereformeerde geloof word deur God gesertifiseer en geprofeteer. Dit is die einde van die apostoliese era . Die boodskap van Christus se wederkoms word opgeroep.

Verandering van era in die lente van 1843

Die nuwe era word hierdie keer onder die teken van die geestelike "12 stamme" geplaas, wat die Sewendedag-Adventiste-geloof aandui wat deur God geseën is.

" **Sardis** " druk Jesus se oordeel oor gevalle Protestantisme uit weens die gebrek aan belangstelling in profetiese waarheid. Jesus het in 1843 vir hom gesê: " **Jy word as lewend beskou en jy is dood** ."

" **Philadelphia** " bevestig in 1873 die volle seën van die verkose amptenare wat in die " **Sardis** "-era gekies is. Dit is die begin van amptelike universele Adventisme .

" **Laodisea** " bevestig die oorsaak van die formalistiese louwarmheid van amptelike Adventisme van die 1980's tot 1994. Jesus oordeel dit in 1991 en " **braak** " dit in 1994 uit. Dit is die einde van amptelike Sewendedag-Adventisme . Maar nie die einde van sy sending wat voortduur in die dissidensie deur dienaars, geanimeer deur die ware Adventiste geloof wat deur Jesus goedgekeur is.

God openbaar sy ervaring aan ons

Vandag, Dinsdag 7 Maart 2023, die herdenking van 7 Maart 321, die dag waarop die sewendedagrus ten gunste van die eerste dag laat vaar is, wil die God van waarheid hierdie dag vier met 'n nuwe en ongekenne openbaring aangaande die lyding wat sonde Hom aandoen. Sonde word veroorsaak deur rebelse, mededingende karakters. En juis in Frankryk op hierdie selfde dag bied 'n staking en demonstrasies 'n konkrete voorbeeld van hierdie menslike houding.

Hierdie nuwigheid is gebaseer op 'n interpretasie van die Skeppingsverhaal, waarin verse 26 en 27 van Genesis 1 fundamenteel is: " *En God het gesê: Laat Ons mense maak na ons beeld, na ons gelykenis, en laat hulle heers oor die visse van die see en oor die voëls van die hemel en oor die vee en oor die hele aarde en oor al die diere wat op die aarde kruip.* Let reeds daarop dat die mens oor die reptiele moes heers en nie deur hulle oorheers word nie. " *En God het die mens geskape na sy beeld; na die beeld van God het Hy hom geskape; man en vrou het Hy hulle geskape .*" Wat uiters belangrik is in hierdie verse is, enersyds dat die mens " *geskape* " word en nie " *voortgebring* " word soos diere nie; wat sy nabyheid en sy band met God aandui; maar hierdie verse stel die mens voor as " ***'n beeld*** " van God. Nou, wat is 'n beeld? Dit is 'n reproduksie van 'n gebeurtenis, of 'n entiteit, in hierdie geval is dit God self. Deur aan die mens hierdie rol as beeld van sy persoonlikheid te gee, berei God 'n toneel voor waarin die geskape Adam die rol van God sal speel, sodat die geopenbaarde ervaring van Adam aangebied word as die ervaring wat God persoonlik beleef het.

Die ervaring tussen die skepping van Adam en Eva en hulle val deur sonde som die hemelse ervaring op wat die aardse ervaring voorafgegaan het.

Adam word eerste geskape, en in hierdie toestand van eensaamheid bevind hy homself in die situasie waarin God was voordat Hy 'n vrye eweknie langs hom geskape het. En omdat sy eensaamheid ondraaglik word, beplan hy 'n volledige verlossingsplan. Want hy weet dat die vryheid wat aan sy hemelse en aardse wesens gegee word, opstandige houdings teen hom sal veroorsaak.

Om sy eensaamheid te verbreek, skep God engele rondom hom, net soos Adam sy eensaamheid beëindig deur sy vrou Eva te verkry. Die eerste engel rebelleer teen God, en Eva laat haar verlei deur hierdie verleidelike rebelse engel. En hier verskyn die "lyding" wat deur sonde veroorsaak word, eers in die lewe van God, en dan in die lewe van die engele en in die lewe van die menslike paartjie.

Hier moet ons verstaan dat die lyding wat God voel, deur mense geïgnoreer word. Hulle het nie eers die idee dat God in sy onbepaalde Gees kan ly nie. Sy skepsels is sensitief vir hul eie lyding, en hulle dink dat God bo hierdie dinge is, dat Hy teruggetrokke leef in sy hemelse koninkryk en die mensdom koud laat om die gevolge van sy keuses te ly. Hierdie opvatting is vals, want God is uit liefde gemaak. En dit is juis hierdie natuur wat in liefde gevorm is, die grootste, die sterkste, wat God kwesbaar maak vir die lyding wat deur die bose veroorsaak word.

Geen engel kon weet hoeveel sonde, die opstand van 'n rebelse engelekamp, hom kon laat ly nie. So, volgens sy verlossingsplan, het God sy aardse skepping aan die gang gesit. Hy sou sy eie lyding kon openbaar deur die lyding wat die sondige mensdom verduur het. En hierdie nuwe perspektief op die

ervarings wat Adam en Eva beleef het, gee aan die strawwe wat God opgelê het 'n nuwe betekenis wat Hom allereers raak. Die strawwe lewensomstandighede wat God aan die sondige paartjie opgelê het, weerspieël die lyding wat God deur hulle ongehoorsaamheid ervaar het. In eenvoudige taal het God vir Adam en Eva gesê: “Ek verwoes julle lewe sodat julle kan weet dat julle myne verwoes het.” Want vir God en al sy skepsels is dit 'n agteruitgang van die lewensgehalte. Die harmonie van liefde word vernietig. Hemelse wesens kan nie liggaamlik ly nie, maar hulle is geestelik kwesbaar, hulle gemoedsrus word versteur. Die plan van goddelike verlossing kan nie verstaan word sonder om die hemelse fase wat die aardse fase voorafgegaan het, in ag te neem nie. Sonde het eerste in die hemel verskyn, en God het geen planne gehad om die opstandige engele in hierdie konteks te straf nie. Hy het dus ingestem om die opstand van die bose engele vrylik te laat opereer, en die sterflike straf van die hemelse en aardse rebelle tot die einde van die aardse wêreld uit te stel. In die hemel en op aarde kon die kontroversie wat deur Satan en sy bose engele ondersteun word, slegs tot die dood veroordeel word met die oorwinning van Jesus Christus oor sonde en die dood, wat sy loon is. Só bevestig die getuienis van Job se ervaring hierdie bewegingsvryheid waarvan die duivel en sy demone tot Jesus Christus voordeel getrek het. Job 1:6-7: “ *En daar was 'n dag toe die seuns van God gekom het om hulle voor YaHWéH te stel, en Satan het ook onder hulle gekom* . YaHWéH het vir Satan gesê: Waar kom jy vandaan? En Satan het YaHweh geantwoord: Van heen en weer swerf deur die aarde en van heen en weer wandel daarop. » Daarom het die oorwinning van Jesus Christus oor sonde God se heilige hemelse engele hulle verlossing gebied van die voortdurende versoekings wat deur demoniese engele gebied word. Hul gejuig van vreugde en blydschap word in Openb. 12:10 geopenbaar: “ *En ek het 'n groot stem in die hemel hoor sê: Nou het die heil en die krag en die koninkryk van onse God gekom en die mag van sy Christus; want die aanklaer van ons broeders is neergewerp, hy wat hulle dag en nag voor onse God aangeklaag het.* »

God se reddingsplan sal eindig met 'n glorieryke en gelukkige einde. Hy sal sy liefde laat seëvier. Maar om hierdie resultaat te bereik, hoeveel sterftes het langs die pad gelaat! Die finale resultaat sal teen hierdie prys bereik word, want ewige vrede kan slegs gebou word deur die uitskakeling en vernietiging van elke gees van teenkating. Op Aarde, selfs vandag, konfronteer of staan verskillende regimes mekaar steeds teenoor mekaar, en in die beste geval word ooreenkoms bereik deur die ondersteunde kompromis te aanvaar totdat dit nie meer ondersteun word nie. In Sy goddelike wysheid weet God dat kompromie nie 'n blywende oplossing bied nie. En die mislukkings van alle demokratiese regimes en monargieë bewys hom reg. Nie een van hierdie stelsels kan almal tevrede stel nie, en hoewel daar diegene ten gunste daarvan is, is daar ook diegene daarteen wat gegrief voel. Sukses is dus onmoontlik, want alle mense sal identies soos klone moet wees. Die sukses van God se ontwerpte program is gebaseer op die feit dat dit in Jesus Christus die perfekte model bied om gekloon en gereproduseer te word deur al Sy verlore uitverkorenes.

Hierdie les het die lyding beklemtoon wat God gevoel het sedert Sy model van perfekte lewe die gevolge van sonde gely het. En God gee ons 'n voorbeeld van lankmoedigheid, want in sy plan is daar 'n tyd vir alles. Diegene wat in

Christus verlos is, moet dieselfde doen en wag vir sy wederkoms om 'n einde te maak aan die gruweldade wat deur sondige mense gepleeg is. Ons moet hierdie goddelike geduld reproduceer en onself nie mislei oor 'n verbetering in lewensomstandighede nie. Hulle sal al hoe meer agteruitgaan gedurende die "laaste sewe jaar" wat in die lente van die jaar 2023 sal begin. Die ding wat die meeste lyding vir die God van Liefde veroorsaak, is die ondankbaarheid van die sondige wêreld. Ondankbaarheid is die grootste fout van die hele mensdom, want dit het sy bestaan daaraan te danke. Maar laat ons daarop let dat God, deur onsigbaar te bly, nie probeer het om mense te dwing om hom dankbaarheid te toon nie. Want die aardse skepping was die middel waardeur Hy sy uitverkorenes gedwing het om Hom te soek en hulself sodoende deur hierdie daad van ander ondankbare mense te onderskei. Die Here self het dit in Jer. aangekondig. 29:13: “*Julle sal My soek en vind as julle My met julle hele hart soek .*” Hier is die God van liefde weer, wat soek na diegene wat Hom liefhet. En mense wat mekaar liefhet, eis nie bewys van dankbaarheid nie, want die gevoelde liefde is die vrug van hierdie wedersyds uitgeruilde dankbaarheid. Ondankbaarheid is dus, daarenteen, die vrug wat gedra word deur diegene wat nie liefhet nie. En in hierdie geval word dit 'n draer van onreg, want elke mens is, bewustelik of onbewustelik, aan die Skeppergod verskuldig omdat hy die lewe binnegegaan het. Maar vir diegene wat God nie ken nie, word die lewe en sy boosheid nie werklik waardeur nie. En hulle blameer selfs soms God, of goddelikheid, of toeval, dat hulle hulle tot stand gebring het. Daarom is die lig van die goddelike reddingsplan, wat deur die Evangelie van Jesus Christus volbring word, nodig om die konfrontasie met demoniese en menslike boosheid te verstaan en te aanvaar. Oor die verloop van sesduisend jaar van aardse geskiedenis het God sy pad van waarheid gemerk te midde van menigtes van bestaansvorme, volke, stamme, nasies met verskillende gebruike en lewensreëls. Maar alle heidense of vals Christelike samelewings bestaan uit individue wat geneig is om kwaad te doen. Die reëls van selfsug wat in menslike gedagtes ingeprent is, het vrugte afgewerp in dood en lyding, met verskillende grade van wreedheid. Hierdie mensdom het 'n standaard dwarsdeur die aarde geword, maar dit het niks in gemeen met die Skeppergod wat dit lewe gegee het en dit aan die lewe hou nie. In geestelike beeld, in standaard van skoonheid en volmaaktheid, het die lewe van Jesus Christus op aarde die krag van die vuurwolk gehad wat die weg vir die Hebreërs na die beloofde land geopen het. En op hierdie pad wat deur hom verlig is, het sy apostels en al sy ware dissipels gedurende hulle lewens gevorder. Om hulle was daar net swart duisternis waaruit uitroepe van lyding en oproepe om geregtigheid opgestyg het. Maar moenie 'n fout maak nie, diegene wat ly en hierdie pleidooie maak, is nie noodwendig gereed om die lewensvoorwaardes te aanvaar wat deur die ware God vereis word nie. Sommige gevangenes kan die slegste tronkbewaarders word, net soos die proseliet slegter kan word as die een wat hom die valse waarheid leer.

Die sesduisend jaar van aardse lewe is dus vir God en vir al sy skepsels gekenmerk deur lyding in al sy vorme. Jy kan dus die waarde verstaan wat God sal gee aan die oomblik wanneer al hierdie lyding ophou, vir Hom en al sy hemelse of aardse skepsels. So 'n perspektief, ingeskryf in tyd, het verdien om

gemerk en geëer te word. En daarom het God die sewende dag van ons weke geseën en geheilig, want Hy profeteer daardie wenslike tyd wanneer, in die vorm en konteks van die sewende millennium, al sy goddelose hemelse en aardse skepsels vernietig of uit die gevaarsone geplaas sal word, soos Satan op die verlate aarde vasgeketting sal wees, alleen en geïsoleerd sal bly gedurende hierdie sewende " *duisend jaar* ".

Die lig van die Sabbat is nie net 'n gebod van God nie, want dit bied die teenmiddel vir menslike lyding en bevestig aan sy uitverkorenes wat in Hom glo, dat Hy inderdaad beplan het om 'n einde aan alle lyding te maak; en dat die koms van hierdie oomblik 'n kwessie van tyd is wat geprofeteer word deur die sewe-dae week waarvan " *die sewende geheilig en geseën word* " deur Hom, van die begin af, vanweë die baie vreugdevolle einde van sy reddingsprojek, natuurlik alleen vir sy uitverkorenes.

Sedert 1844 het God sy uitverkorenes versamel deur die aankondiging van die wederkoms van Jesus Christus, 'n "Adventiste"-toets. Terselfdertyd het hy die herstel van die heilige sewende-dag Sabbat geëis. Destyds het niemand die noue verband tussen hierdie twee temas raakgesien nie, wat gelyktydig, dit wil sê aan die begin van die sewende millennium, vervul sou word. Die twee onderwerpe is onafskeidbaar en onafskeidbaar omdat hulle dieselfde oomblik van goddelike heerlijkheid teiken; die een waar sy goddelikheid verenig word deur al sy uitverkorenes wat verlos is deur die bloed van Jesus Christus sedert Adam en Eva. Hierdie oomblik word geteiken deur die twee temas: Die wederkoms van Jesus Christus sal aan die begin van die sewende millennium volbring word; Die sewende millennium sal begin met die wederkoms van Jesus Christus. Kan ons twee dinge so komplementêr vind? Om hierdie verband te onderskei, was dit nodig dat die dienaar van Jesus Christus 'n vaste oortuiging moes hê dat God se plan aan die einde van die sesde millennium sou eindig, maar die Adventistepioniers het nie hierdie gedagte in gedagte gehad nie. In haar geskrifte het Ellen Gould-White egter herhaaldelik hierdie sesduisend jaar aangehaal en toegeskryf aan die tyd van die duiwel se optrede. In daardie tyd het die Sabbat wat na die Adventiste-proewe ontdek is, die sewende dag gebly en nog nie die sewende millennium nie. Let daarop dat diegene wat die sewende millennium-projek verstaan het, nie in die wederkoms van Jesus Christus in 1843 of 1844 kon geglo het nie. Die uitverkorenes wat deur God gekies is, moes dus aanvanklik onkundig wees oor die Sabbat en die betekenis daarvan.

Sonder 'n klok of 'n horlosie sou niemand vandag by die trein se vertrektyd kon aankom nie. Hierdie voorbeeld toon die nuttigheid van tyd en in hierdie verband ontdek ons hoe God sy aardse skepping toegerus het met die doel om die mens in staat te stel om tyd te bereken. Vir die land van sonde en die mense wat dit bewoon, loop die tyd uit of tel dit af. Jy kan dus verstaan waarom die duiwel die middele van mense wou wegneem om die tyd te tel wat God hulle gee om op te tree. Dit is wat hy gedoen het deur die Sabbat op 7 Maart 321 te laat vaar. Die Sabbat, wat die sewende millennium aandui, was 'n horlosie van goddelike tyd wat elke week gelui het om die wederkoms van Jesus Christus aan te kondig. Daarom het hy saam met sy demone gewerk om die Jode Jesus Christus te laat verwerp en die Christene die heilige sewende-dag Sabbat wat deur God geheilig

is, te laat vaar. Hy het op hierdie manier gewen en veroorsaak dat beide kampe van die oorspronklike gelowige mensdom deur God vervloek is. Maar die duiwel is 'n hemelse gees wat sy gedagtes slegs deur 'n aardse liggaam op mense kan afdwing. Hy moes dus nuwe " *slange* " gebruik, wesens afgeskei van die ware God, en hy het hulle in getalle in die Romeinse afstamming gevind. Die eerste, keiser Konstantyn I ' het godsdienstige sinkretisme bevorder deur die naam van sy songod aan Jesus Christus, " *die lig van die wêreld* ", toe te skryf, volgens Johannes. Op 7 Maart 321 het hy die ware sewendedag-Sabbat laat vaar ten gunste van die eerste dag daarvan wat gewy is aan die aanbidding van sy "Son"-god, en die oorgrote meerderheid van nuut en valslik bekeerde Christene het hulle aan sy besluit onderwerp. Tussen 321 en 538 was die Christelike geloof reeds skuldig aan oortreding van die goddelike Sabbat wat deur die vierde van sy tien gebooie herinner en beveel word. Maar niemand wys op die bestaan van sonde nie, want die dood van Jesus Christus word verkondig en sy liefde word verheerlik. Dag na dag in die Romeinse Ryk is die Christelike geloof reeds in sy leerstelling vergelykbaar met die huidige Rooms-Katolieke Kerk. God se liefde word verkondig en bekerings word aangemoedig. Christene het kerke in al die groot stede van die Romeinse Ryk gestig en van tyd tot tyd oor leerstellings gebots. Maar die bisdomme wat oor die hele ryk versprei is, is gelyk in regte en pligte omdat die Christendom steeds geen aardse leier het nie. Aangesien die Christelike geloof egter deur die hele ryk versprei het, beginnende in Rome, verteenwoordig die biskop van hierdie stad reeds 'n gesag wat bo die ander verhewe is; Ten minste op 'n geestelike vlak geniet hy 'n spesiale "aura". Toe die eerste koning van die Franke, Clovis, as 'n Christen gedoop is, was die Christelike geloof reeds in die sonde van die verwerping van die ware Sabbat. Maar Clovis was onbewus hiervan, net soos die een wat hom gedoop het. Die liefde van Christus het die verstand geboei en die besonderhede van die ware leer is onderskat. Die prestige van die bisdom van Rome het bly groei tot die punt dat 'n man met die naam Vigilius in 538, deur intrige te maak met Theodora, die danser wat met die Oos-Romeinse keiser Justinianus I getroud is ' 'n verandering in die status van die bisdom van Rome verkry het. Hy het vir homself die pouslike titel van hoof van die Christendom verkry, wie se setel in Rome in die Lateraanse Paleis was. Die idee kon slegs hierdie keiser behaag, voortdurend geïrriteerd deur die godsdienstige rusies van die bisdomme van die ryk. In moeilike tye word soewereine en leiers versoek deur die enkele keuse, die een wat die probleme verminder of grootliks uitskakel. Die Christelike geloof het dus die volledige vryheid verloor wat dit sedert die eerste apostels van Jesus Christus gekenmerk het. Terselfdertyd wou God die gebeurtenis op sy eie manier vier deur twee vulkane aan teenoorgestelde kante van die Romeinse Ryk een na die ander te laat uitbars. Die klimaat het somber en koud geword, en dodelike epidemies van groot omvang het die gebied van die hele ryk vir etlike jare geteister. Die datum 538 van hierdie vestiging van die pouslike regime was baie belangrik, aangesien God in sy profesie van Daniël 8:13 met hom verbind, handeling wat sy regime vir 1260 jaar kenmerk, waartydens hy sy "heiliges", dié van God, sal laat ly, volgens Daniël 7. Die handeling wat aan hom toegeskryf word, word in Daniël 8:10 aangehaal: " *Dit het opgevaar teen die leër van die hemel, dit het 'n deel van*

hierdie leër en van die sterre op die aarde laat val en hulle vertrap ." ; vers 11: *"En sy het haarself groot gemaak selfs tot by die leërowerste en die voortdurende offer van hom weggeneem en die plek van sy heiligdom afgebreek ."* Agter die voornaamwoord " sy " staan die naam Rome, wie se heerskappy oorgegaan het van keiserlike mag na die mag van die pouslike regime. Beide fases word gesimboliseer deur dieselfde profetiese uitdrukking: **" klein horinkie ."** En hierdie term onderstreep duidelik die werklike broosheid van die Romeinse regime in sy teenkanting teen God, in sy twee opeenvolgende fases. As God hierdie broosheid beklemtoon, is dit sodat sy uitverkorenes goed verstaan dat Hy self die vestiging van hierdie vervolgingsregime geïnspireer het, om die verlating van sy heilige sewendedag-Sabbat sedert 7 Maart 321 te straf en swaar te tugtig. Die lyding van die heiliges het 'n oorsaak gehad ten tyde van die vestiging van hierdie regime en God noem hierdie oorsaak in Dan. 8:12: **" Die leër is gered met die voortdurende offer , weens die sonde ; Die horing het die waarheid neergewerp en in sy pogings geslaag .** "Dit is die almagtige God wat spreek, want dit is Hy wat die heiliges wou " verlos " , wat sy ware Sabbat oortree het, aan die vervolgende pouslike regime, net soos Jesus Homself " oorgelewer " het aan die reddende marteling deur Judas, die verraaier, te beveel om sy afskuwelike werk van verraad teen die Joodse godsdienstige owerhede te haas. Deur hierdie verduidelikings te ontdek, kan jy verstaan dat alles wat bereik word, gedoen kan word omdat God dit wil hê of toelaat dat dit gebeur. En lyding is dus in alle gevalle die gevolg van "sonde " wat die oortreding van die goddelike wet is, volgens 1 Johannes 3:4: **" Wie sondig, oortree die wet, en sonde is die oortreding van die wet ."**

Kan ons op bevel liefhê? Nee, natuurlik nie, sodat ons kan verstaan dat God self dit weet en dat wanneer Hy sê: *" jy moet die Here jou God liefhê met jou hele hart, met al jou krag en met jou hele verstand "*, Hy 'n robotportret van die tipiese uitverkorene aanbied wat Hy wil red om sy ewigheid te deel; en volgens die uitdrukking, vir diegene wat verstaan, verlossing in Christus. En dit is dieselfde vir sy tien gebooe, waarvan die vierde die res van die sewende dag beveel, want die naam Sabbat word nie eers genoem nie. God getuig dus dat sy rus uitsluitlik aan die **" sewende dag "** gekoppel is en dat enige ander dag wat aan hom gewy is, nie deur hom aanvaar word nie en inteendeel die duidelike bewys van die skeiding van die ware God uitmaak.

Die verwerping van die sewende-dag rus het daartoe gelei dat die tyd van die wederkoms van Jesus Christus vergeet is, hierdie baie belangrike tema wat Handeling 1:10-11 bevestig: *" En terwyl hulle stip na die hemel kyk terwyl Hy weggaan, staan daar twee manne in wit klere by hulle en sê: Galilese manne, waarom staan julle en kyk na die hemel? Hierdie selfde Jesus wat van julle na die hemel opgeneem is, sal net so kom soos julle Hom na die hemel sien wegvaar het .* En die gevolg van die vervanging van die **" sewende dag "** met die eerste dag was om die verskyning van die regime van duisternis te vestig volgens die tema waaraan God die eerste dag van sy aardse skepping in Gen. 1:3 tot 5 heg: *" En God het gesê: Laat daar lig wees! En daar was lig. God het gesien dat die lig goed was; en God het die lig van die duisternis geskei. God het die lig Dag genoem, en die duisternis het Hy Nag genoem. So was dit aand en dit was môre, die eerste dag .* Tot 7 Maart 321 was goddelike verligting gebaseer op die

aanbidding van die Skeppergod wie se glorieryke wederkoms die sewendedag-Sabbat aan die begin van die sewende millennium geprofeteer het. Maar die verwerping van die Sabbat het gelei tot die vernietiging van hierdie profetiese aankondiging en die vestiging van die aanbidding van die Songod wat deur die ware God op die vierde dag van sy skepping geskep is; 'n afskuwelike daad wat God verder beroof van al die heerlikheid wat Hom regmatig toekom. Sy opeenvolgende historiese strawwe, 'n uitdrukking van sy regverdige woede, is dus volkome geregverdig. En ons weet dat die regverdige toorn van God die gevolg is van die **lyding** wat Hom opgelê word deur Sy opstandige skepsels, Hy wat alle liefde, genade, medelye en geregtigheid is.

Die Diktatorskap van Humanisme

In die Franse taal word alle ideologieë waarvan die volgelinge 'n universele reg eis, geïdentifiseer deur die agtervoegsel "isme" te ontvang. So kan ons die evolusie van Westerse menslike godsdienstige denke in hierdie volgorde opsom: Judaïsme, Christendom, Katolisisme, Protestantisme, Anglikanisme, Ateïsme, Adventisme, Kapitalisme, Kommunisme, Fascisme, Humanisme en Islamisme. ; en in die Ooste, Konfucianisme, Sjintoïsme, Hindoeïsme en ander wat ek in hierdie opsomming vergeet. Al hierdie ideologieë konfronteer, opponeer en staan teenoor mekaar, in die hoop om die wennende universele waarde te word wat deur al die inwoners van die aarde erken word. 'n Onmoontlike droom natuurlik, maar een wat nietemin voortduur oor die eeue van die geskiedenis tot in ons tyd waarin die Westerse kamp sy Humanisme verdedig; maar hy verdedig dit nie net omdat hy in werklikheid sy model op al die inwoners van die aarde wil afdwing nie. Maar 'n groot deel van hulle deel nie hierdie Westerse waardes nie en wil bloot volgens die model wat hulle van hul vaders geërf het, kan leef, want in hierdie kamp bly mense geheg aan hul gebruike, hul godsdienste en hul gewoontes.

In ons eindtyd het Humanisme dag vir dag 'n toenemend duidelike diktatoriese aspek aangeneem en neem dit steeds aan wat dit 'n paradoksale karakter gee. Humanisme is 'n perverse dwaling wat menseregte sektaries maak. Want watter betekenis het hierdie menseregte as hulle op mense afgedwing word onder die straf van sanksies? Die wet is 'n verdediging; Belasting is 'n aanval. Die historiese evolusie van die denke van Humanisme het sy verduideliking in die Openbaring van God in sy boek genaamd Openbaring. Ek som hierdie verduideliking op met hierdie uitdrukking: “van dier tot dier”. Vir God verwyder enige godsdienstige ideologie wat nie met sy model ooreenstem nie, die status van die mens van diegene wat dit ondersteun. Want vir Hom moet die mens in ooreenstemming met Hom wees, soos Hy hom geskape het " *na sy gelykenis, na sy beeld* ". Wie nie met Hom is nie, is teen Hom, soos Jesus in Matt. 12:30: “ *Wie nie met My is nie, is teen My; en wie nie saam met My versamel nie, verstrooi .* ” Só “ *versprei* ” al die ideologieë wat hierbo gelys word, omdat hulle nie in Jesus Christus “ *versamel* ” nie.

Die konstruksie van ons huidige diktatoriale Humanisme is die gevolg van die opeenvolgende nalatenskappe van godsdienstige denke wat in Westerse nasies gevorm is. Aan die begin van die Christelike era het die godsdienstige denke van die Christendom geskyn in die lyding en martelaarskap wat deur sy ware volgelingen verduur is. Toe het die lokval wat deur Satan gestel is, hierdie Christelike godsdiens verander, waarvan God Hom afgewend het na die verwerping van die Sabbat in 321. Onder die oorheersing van die pouslike regime wat in 538 gevestig is, het die Christendom vervolgend geword tot die punt dat God dit met 'n wilde dier vergelyk het: "**die dier wat uit die see opkom**" in Daniël 7:7 en Openb. 13:1. Hierdie Katolieke regime, wat die hele Romeinse karakter so hard soos "**yster**" verteenwoordig, het tussen 538 en 1798 geduur, die jare van die begin en einde van die vervolgende heerskappy van hierdie sogenaamde "Christelike" godsdiens. Die Franse mens is dus agtereenvolgens gevoed met onverdraagsame, vervolgende godsdienstige gedagtes, en toe deur verwerping van hierdie regime, gevoed met haat teenoor die godsdienstige subjek; wat geboorte gegee het aan die godsdienstige denke van ateïsme. Want paradoksaal genoeg verbind die gedagte wat die bestaan van God ontken, in die godsdienstige sin van die woord godsdiens, die volgelingen wat hierdie gedagte deel, die Latynse "religare" wat beteken: om te verbind. Frankryk was die eerste wat hierdie model van nasionale samelewing aangebied het waar God verban is. En ander nasies het waargeneem wat die gevolg was. Die weerstand van die laaste monargiste verhard die republikeinse regime en die monargiese nasies val dit aan en dit verdedig homself en wen sy veldslae. Om die weerstandbiedende monargie uit te skakel, het die "Terreur" die koppe van al sy teenstanders massaal neergewerp. Toe het die Republiek bedaar, maar met Napoleon I ^{is} die verowerings by die verleiding van die republikeinse gees gevoeg en mettertyd is baie monargieë vervang deur republikeinse regimes of parlementêre monargieë soos Engeland. Europese en Westerse mense word gevorm in hierdie nuwe norm waarin slegs godsdiens geduld word. 'n Bladsy van die menslike geskiedenis is omgeslaan en die nuwe een gee aan die nuwe mens die godsdiens van almagtige en prioriteits-Humanisme. Dit is in hierdie historiese konteks dat God godsdienstige geloof kom wek deur die wederkoms van Jesus Christus aan te kondig, 'n onderwerp van geloof wat tot op hierdie tydstip deur godsdiensbeoefenaars geïgnoreer is. En in die godsdienstige vrede wat deur God gevestig is, sal die Christelike geloof van Adventisme ontwikkel, swak, maar dwarsdeur die aarde waar dit moontlik gemaak word. Maar in die samelewing van Humanisme tree twee diametraal teenoorgestelde ideologieë in konflik; Kapitalisme teenoor Kommunisme. Hierdie twee gedagtes begryp nie op dieselfde manier wat menseregte behoort te wees nie. Vir die Amerikaanse volk magtig Kapitalisme die uitbuiting van die mens deur die mens; wat die Russiese kamp weier omdat sy Kommunisme die nasionale staat slegs die reg gee om die mens uit te buit. Kapitalisme sal die gaping tussen ryk en arm vergroot, terwyl Kommunisme sal streef om die rykdom wat onder almal geproduseer word, te balanseer en te versprei, waarvan 'n groot deel deur die produksie van sy wapens verbruik word. Dit is te verstane dat Kommunisme Kapitalisme as 'n roofdier sien wat dit wil eet. Sy weerstand is dus geregverdig. In Frankryk het die Republieke

die een na die ander gevolg tot die vyfde wat deur Generaal de Gaulle in 1958 gestig is. Omstreeks 1970 het Moslem-opstande die eise van Islamisme aan die lig gebring. Westerse nasies, wat in 'n lang godsdienstige vrede deur God gevestig is, slaap, weet nie hoe om teen aggressie te reageer en hul ware swakheid te openbaar nie. Westerse Humanisme word aangeval en weet nie hoe om te reageer in die naam van die regte wat dit aan mans gee nie. Universalistiese humanistiese verenigings verdedig die ontvangs van buitelanders teen die mening van nasionalistiese humaniste. Die hele Weste is 'n slagoffer van interne opposisie oor die menseregte wat deur Frankryk onder die Eerste ^{Republiek gedefinieer en verklaar is}. In die chaos wat geskep word, moet Europese en Westerse leiers toenemend hul gesag demonstreer. Individuele vryheid krimp geleidelik om aan te pas by die situasie wat geskep word deur die ontwikkeling van immigrasie van Moslem-oorsprong. In dieselfde gebiede moet Katolisisme, Protestantisme, Anglikanisme, Judaïsme en Islamisme saambestaan, hoewel hulle heeltemal teenoor mekaar staan.

Eerstens wou die VSA die teenwoordigheid van kommunistiese denke uit sy gebied uitroei. En as oorwinnaars van die Tweede Wêreldoorlog het hulle alles in hul vermoë gedoen om hul Europese bondgenote te oortuig om dieselfde te doen. Frankryk het 'n rukkies weerstand gebied, toe uiteindelik toegegee en weer by NAVO aangesluit. Die idee van Kommunisme, ondersteun deur Sowjet-Rusland, het die vyand geword wat verslaan moet word vir die hele Europa en die Westerse kamp. In die 1990's het die verwoeste Sowjet-konstruksie saam met die "Ystergordyn"-muur ineengestort. Uitrustings tussen Rusland, die VSA en Europa het die seëvierende Westerse kamp selfs meer selfversekerd, meer arrogant en meer trots gemaak. En hierdie oorwinning het ander onafhanklike republieke van Rusland, Oekraïne, en vandag, in ons nuus, Moldawië en Georgië, deel van die Russiese alliansie, afgunstig gemaak. In die Weste neem die begeerte om tevrede te stel en die stryd te wen mettertyd toe. Maar die verbintenis tot Oekraïne kom teen 'n enorme finansiële koste wat Europese leiers blykbaar nie voorsien het nie. Ekonomiese probleme maak hul besluite ongewild en om hul keuse op te lê, sal hierdie leiers hulself al hoe meer outoritêr toon om die waardes van die denke van hul Humanisme te laat seëvier, hoop hulle. Dit is dus duidelik dat hierdie humanistiese denke 'n permanente evolusie ondergaan het deurdat dit by die omstandighede van die oomblik moes aanpas, maar die ergste is dat, vir hierdie Humanisme, die regte van die mens en van die burger nie meer regte geword het nie, maar pligte wat opgelê word aan alle volke wat met sanksies bedreig word as hulle nie by die Amerikaanse en Europese kamp van NAVO aansluit deur nie saam met hulle die Russiese aggressie van Oekraïne te veroordeel nie.

Hierdie gedrag van die NAVO-kamp verteenwoordig die aspek van die laaste universele regering wat die laaste oorlewendes van die Derde Wêreldoorlog sal regeer, waarvan die eerste fase, dié van die ontbranding, op 24 Februarie 2022 begin het. Onder die leiding van die Amerikaanse volk van Protestantse oorsprong sal die "*dier wat uit die aarde opkom*", in Openb. 13:13, vorm en aktiwiteit aanneem. En almal kan sien met die huidige sanksies en die dreigemente van sanksies wat deur hierdie Westerse kamp ingestel word, dat hy geïdentifiseer is om dit te beliggaam, volgens hierdie presisie aangehaal in Apo. 13:17: "**en dat**

niemand kan koop of verkoop as hy nie die merk, die naam van die dier of die getal van sy naam het nie ."

Hierdie profesie laat ons reeds verstaan watter kant, die Russe of die Weste, as seëvierende uit die Derde Wêreldoorlog sal tree. Verder, Dan. 11:44-45 profeteer die vernietiging van die Russiese land en leërs: “ *En gerugte uit die ooste en uit die noorde sal hom verskrik, en hy sal met groot woede uittrek om baie te vernietig en heeltemal te vernietig. Hy sal die tente van sy paleis opslaan tussen die seë, na die glorieryke en heilige berg toe. **Dan sal hy aan die einde kom, sonder dat iemand hom help** .* Ons kan dus verstaan dat God vir die laaste aardse toets van geloof die slegste van mense, die mees onverdraagsame van ons tyd, behou. En hierdie slegste gedagte is dié van die laaste Humanisme wat homself, in alle legitimiteit, al die regte gee om die mens te dwing om sy waardes te gehoorsaam.”

Die bewys van hierdie identiteit wat ek vandag aanbied, was reeds sigbaar en opgemerk ten tyde van die Balkanoorlog. In 'n konteks waar Rusland tydelik verswak was, het die Westerse kamp sy ware aard onthul. En 'n mens moet waarlik uit die God van waarheid gebore wees om die waardes van die Westerse samelewing te veroordeel. Want blykbaar, in ooreenstemming met hierdie gesegde, "is die pad na die hel geplavei met goeie bedoelings." En die Westerse kamp se betrokkenheid is geregverdig deur "goeie bedoelings". Laat ek jou aan die konteks herinner: Met die dood van sy vereniger, Maarskalk Tito, het Joego-Slawië verbreek volgens die godsdienstige verbintenisse van die voormalige lande wat dit saamgestel het: Ortodokse Serwië, wie se land Kosovo gedeeltelik deur Moslem-Albaniërs bevolk is, Katolieke Kroasië en Moslem-Bosnië. Klagtes deur Kosovo-Serwiese inwoners oor geweld deur Albaniërs het die Serwiese leier Slobodan Milosevic kwaad gemaak. Die oorlog het ook begin teen die Moslems van Bosnië-Herzegovina, wat vinnig in die moeilikheid teen die Serwiese leërs beland het. Toe het ou haat Serwië teen Katolieke Kroasië teëgestaan. In Europa, in Frankryk, was die sosialistiese humanistiese vereniging Dokters Sonder Grense ontsteld oor die situasie en die hele Westerse kamp het ingegryp, soos Zorro, die gemaskerde burgerwag, om die geregtigheid van Europese waardes af te dwing. Nadat Serwië deur NAVO-vliegtuie gebombardeer en verslaan is, is hulle gedwing om afstand te doen van hul oorheersing oor Kosovo, wat die Westerse kamp aan die Albaniërs wat daar gewoon het, gegee het. Die "PAX ROMANA" van ons tyd is dus onregverdig op Serwië afgedwing, en sy politieke en militêre leiers is deur die Europese Hof in Den Haag verhoor en gevange geneem. In die afwesigheid van Russiese ingryping het die Westerse kamp sy bereidwilligheid getoon om sy wet op ander volke af te dwing. Net so het Amerika in sy oorlog teen Irak die metode van ekonomiese sanksies aangeneem om hierdie land aan sy wil te laat buig, en sodoende sy identiteit as die toekomstige " *dier wat uit die aarde opstaan* " te openbaar. Verder, om sy humanistiese beeld te verbeter, het die Europese Kommissie heeltemal onbillike maatreëls aangeneem om buitelandse immigrante te bevoordeel. Dit het die reg op eiendom aangeval, wat lank in Europa en in Frankryk bewaar is, waar die reg op grond lank reeds die reg op bloed vervang het. Maar verder gaand, in die geval van afwesigheid van sy huis, kan die eienaar sy huis verloor, want immigrante het dit in besit geneem en hulle

daar gevestig. Sedertdien word Duitse inwoners in Duitsland uit hul geboue gesit om dit aan immigrante te gee. Dis moeilik om te glo, maar ons het al tot hier gekom, en die ergste mag dalk nog onthul word.

Die geval van die Balkanoorlog is 'n handboekgeval, want dit openbaar die onregverdige standaarde van die regters en howe van die ongodsdienstige Weste. Omdat dit is deur te weier om die godsdienstige aard van hierdie konflik te erken dat Westerse regters ingegryp het. Die vloek van die verontwaardigde skeppergod lei hulle tot oordadige dade wat die heiliges toelaat om hulle te identifiseer vir wat hulle is, en hul slagoffers, die begeerte na wraak uitgestel na 'n gunstiger situasie. Ware geregtigheid behoort nie sistematies regte aan die kleinstes, die armstes of die buitelanders te gee nie. Hul regte moet verdedig word, maar nie ten koste van die regte wat vir ander kategorieë individue gevestig is nie. En hierdie tipe onregverdige hof speel die dwaas deur vir die engel te wil deurgaen, om populêre goedkeuring te verkry wat populistiese Humanisme idealiseer. Maar kan ons verwag dat mense wat van God geskei is, met God se wysheid sal oordeel? Nee, dis onmoontlik.

Sedert die vroegste dae van die skepping is dieselfde toneel op aarde afgespeel: Evas en Adams is slagoffers van menigtes slange wat vir hulle sê wat hulle wil hoor. Ons kan dan verstaan dat dit maklik is om 'n mens te mislei. Daarom het die Here Jesus sy dissipels aangespoor om verstandig te wees, en in hierdie sin moet ons leer om versigtig te wees vir mense wat te maklik met ons saamstem wanneer ons met hulle praat. Wat egter waar is, moet as waar aangebied word, en om ons die beste beskerming te bied, het God hierdie woorde uit Jer. geïnspireer. 17:5: “ *So sê Yahweh: Vervloek is die man wat op die mens vertrou en vlees sy arm maak, en wie se hart van Yahweh afwyk!* ” Om aan hierdie vloek te ontsnap, is daar slegs die Bybelse “ **twee getuies** ” van God, sy geskrewe woord waarvan die oorspronklike tekste “ **in Hebreeus en Grieks** ” seker en onvalsbaar was. Maar die risiko van vervalsing bestaan nietemin op die vlak van die weergawes van die Bybelvertalers. En wanneer menslike moontlikhede oorskry word, kom God sy ware dienaars te hulp om hulle in die oorspronklike tekste die belangrikste foute te laat ontdek wat hulle sonder Hom sou geïgnoreer het. Ek het dit ervaar en bewys daarvan gelewer.

Stadige dood

Alles oorleef slegs deur die voorsiening van gereelde en permanente voedsel. Dit is die geval met geloof wat gevoed word deur goddelike openbaring; van die man wat voed op die vrugte, groente, graankosse wat deur God voorgeskryf is; en van die nasie wat slegs deur voortdurende voorspoed oorleef.

Die belangrikste ding in die hele natuur is water, wat lewensbelangrik is, want alles wat leef, sterf binne 'n kort tydjie as dit van hierdie vloeistof ontnem word wat God uit twee eenvoudige gasse geskep het. En sodat die mens nie vergeet dat sy aardse lewe van sy Skeppergod afhang nie, val die water wat hy nodig het uit die hemel na die aarde. Met die siklus van die seisoene geniet mense die tyd van swaar reën wat velde en woude weer groen maak, en groentetuine

toelaat om oorvloedige voedsel te produseer. Solank godsdiens aktief is, word hierdie voordeel deur die heidene erken as afkomstig van die gode, en onder monoteïstiese gelowiges van die skeppergod. Maar in ons huidige mensdom, wat bestaan uit mense wat op die model van hul rekenaars gebou is, word reën nie meer as 'n goddelike seën beskou nie, maar slegs as 'n reaksie as gevolg van die natuur.

Die dood kan dus skielik en vinnig of geleidelik en stadig veroorsaak word. Die oorsake van skielike dood is ontelbaar: werk- of padongelukke, versaking van die menslike liggaam se motoriese organe, brein en hart, siektes en epidemies, maar ook moorde en sluipmoorde van alle soorte. Die dood self word deur die moderne agnostiese en ateïstiese samelewing as 'n volkome natuurlike ding aanvaar en beskou. Die mensdom vergeet of verloor uit die oog die feit dat die dood as 'n goddelike straf beskou moet word. Want parallel met, en voor, ons aardse lewe, is 'n hemelse lewe waarin die dood nie bestaan nie, deur die Skepper Gees God geskep en gevestig. Die dood en opstanding van Jesus Christus het 2000 jaar gelede in 2030 gekom om ons aan hierdie werklikheid te herinner. En Jesus het 'n punt daarvan gemaak om hierdie woorde in Johannes 10:18 te verduidelik: " *Niemand neem dit van My af nie, maar Ek lê dit uit Myself af. Ek het mag om dit af te lê en Ek het mag om dit weer te neem. Dit is die gebod wat Ek van my Vader ontvang het.* "

Dwarsdeur sy aardse bediening het Jesus daarna gestreef om die persoonlikheid van die Skepper-Gees God, wat Hy "my Vader" noem, te openbaar. Hy erken homself dus as 'n skepsel van die " *Vader* ". Maar sy skepseltipe is nie gelyk aan dié van mense nie. Want of dit nou in sy engelagtige aspek is waarin hy homself aan sy engele aanbied onder die naam "Migael" of in sy aardse aspek van "Jesus", die hemel- en aardse liggame waarin hy homself aanbied, word deur die goddelike skeppende Gees geskape vir sy eie goddelikheid en uitsluitlike gebruik; Hierdie twee liggame wat deur God vir Homself geskep is, het dus 'n absolute goddelike status. Migael en Jesus Christus is dus twee aspekte waaronder God Homself verdeel deur sy verskyning te beperk. Krag, 'n onsigbare ding, is 'n kenmerk van die ewe onsigbare Geesgod. Migael en Jesus Christus is dus slegs die kanale waardeur die Gees God Homself optree en aktiveer, agtereenvolgens, aangesien Migael uit die hemel verdwyn om op aarde geïnkarneer te word in die kind Jesus, wonderbaarlik gebore uit die jong maagd Maria, uit die lyn van koning Dawid. Die inkarnasie van God in Jesus Christus bied die mensdom 'n model van die perfekte mens wat die een vorm wat God wil red en as sy metgesel vir die ewigheid wil neem. Ook moet verstaan word dat as die dood van Jesus slegs vir sy uitverkorenes die vergifnis van hulle sondes en dié van die oorspronklike sonde wat van Adam en Eva geërf is, verkry, dit slegs ooreenstemming met die model wat in die lewe van Jesus Christus beliggaam is, is wat die ewige lewe toeganklik maak. En hierdie beginsel is deur ons goddelike Here uitgebeeld deur **die "troukleed"**. Hierdie kledingstuk is gereserveer vir die uitsluitlike gebruik van " **die bruihof** " wat die alliansie van God in Christus met " sy Bruid " simboliseer, dit wil sê die kollektiewe vergadering van sy uitverkorenes, deur Hom gekies en geselekteer oor die verloop van 6000 jaar van die geskiedenis van aardse sonde. In die simboliek van goddelike beelde is die

uitverkorene individueel 'n gas en gesamentlik vorm al die uitverkorenes " *die Bruid van die Lam* ", " *sy Kerk* ", " *sy Uitverkorene* ".

Deur die Heilige Avondmaal in te stel, rig Jesus verskeie lesse aan kandidate wat by sy verlossing wil baat vind, en die eerste is fundamenteel omdat dit die volgende lesse nutteloos maak. Hierdie eerste les word gegee deur die voetwassing van sy dissipels. Die Adventiste geloof, gelei deur God, het alleen hierdie godsdienstige ritueel wat deur Jesus Christus verorden is, herstel deur dit deur al sy volgelinge te laat beoefen. Hierdie rol was so belangrik dat Jesus dit slegs deur Johannes, " *die dissipel vir wie Jesus liefgehad het* ", laat noem het. En hierdie keuse van die Here is gelaai met betekenis omdat die boodskappe wat deur die apostel Johannes geopenbaar word, van hoë geestelike waarde is. Dit is Johannes wat, meer as die ander evangeliste, die waarhede openbaar van die pad wat na die ewige lewe lei. En reeds die lesing van sy Evangelie lewer boodskappe wat slegs " *hy wat ore het om te hoor* " kan verstaan, soos Openb. 2:7-11-17-29 en Openb. 3:6-13-22 leer: " *Wie ore het, laat hom hoor wat die Gees aan die gemeentes sê!* ".

Die was van die voete

Deur die voete van sy apostels te was, voete wat besoedel is deur die stof van die dag se wandel, het Jesus homself vrywillig tot die laagste vlak moontlik in sy tyd verlaag; dié van die slaaf wat as instrument, 'n werktuig, in die samelewing van sy tyd gebruik is. Hy wou elke vorm wat trots kan aanneem, veroordeel, want trots sluit toegang tot verlossing vir gelowiges af, net soos dit dit vir die duiwel en die demone wat hom gevolg het, afsluit het. In ons menslikheid, so teenstrydig met die model van hemelse lewe, is ons geneig om die betekenis van hierdie seremonie verkeerd te interpreteer. Sommige sê dat Jesus doelbewus die vorm van sy leringe oordryf om 'n draaglike resultaat te behaal. Maar hierdie redenasies is vals, want die goddelike vereiste van volmaakte nederigheid is 'n werklikheid waarvan die moontlikheid van die vestiging van ewige geluk geheel en al afhang. Die ewigheid vereis die vestiging van vaste waardes, bekragtig deur God wat die siele wat Hy skep, oordeel deur hulle lewe te gee. Die ewigheid vereis absolute vertroue, absolute goedkeuring, absolute gehoorsaamheid, en slegs God kan die uitverkorenes identifiseer wat aan hierdie selektiewe kriteria voldoen. By hierdie drie kriteria word die vierde gevoeg wat hulle regverdig en voorwaardelik maak: Liefde vir die God wat in alle dinge perfek is. In die hemelse lewe volgens God, berus die individuele en kollektiewe geluk van sy uitverkorenes op die eenvoudige reg om te lewe, verkry van God die Gees, skepper van lewens en groot organiseerder van voortdurende en ewige aktiwiteite. Die Here kondig die koms van 'n nuwe skepping aan volgens Openb. 21:5: " *En Hy wat op die troon sit, het gesê: Kyk, Ek maak alles nuut. En Hy het gesê: Skryf, want hierdie woorde is betroubaar en waaragtig.* " Hierdie nuwigheid het betrekking op " *dinge* ", maar nie op morele beginsels wat dieselfde gebly het sedert die skepping van die eerste engel nie. Die goddelike karaktervereistes het nooit verander sedert daardie eerste geskape ontmoeting nie. En dit is juis omdat die gebruik van hulle vryheid hulle daarvan gediskwalifiseer het, dat engele en mense op hul beurt nie ewig in die glorieryke teenwoordigheid van die Skeppergod sal kan lewe nie. Maar God bly goed en liefdevol selfs in die toepassing van sy geregtigheid, want die

uiteindelijke lot van die gediskwalifiseerde wesens sal die doel hê om hulle te vernietig sodat, sodra hulle vernietig is, die herinnering aan die kwaad en die gevolge daarvan geleidelik in die gedagtes van die ewige uitverkorenes sal vervaag. Hierdie volledige eliminasië is nodig vir perfekte geluk om ewig voort te duur in die vervulling van God se groot reddingsplan.

Die ritueel van voetewas bewys nie dat die een wat dit beoefen een van die uitverkorenes is wat Jesus sal red nie. Dit is slegs 'n les waardeur hy sy vereiste van totale en volmaakte nederigheid uitwys in diegene wat sy gestorte bloed sal red om ewig in sy geselskap en diens te lewe. Rites kan onwaardig beoefen word deur mense wie se voorkoms bedrieglik is. Daarom oordeel God slegs volgens Homself en sy vermoë om gedagtes, verstande en harte te deursoek, stel Hom in staat om dit in perfekte geregtigheid te doen.

Stadige geestelike dood is mettertyd gedistilleer deur die misverstand van God se hoë standaarde. Heidense Christendom het op die Christelike geloof dieselfde tipe verhouding toegepas wat dit met valse gode gehad het. Om hul steun te verkry, moes volgelingen hierdie gode op verskeie maniere "koop". Dit is wat die Rooms-Katolieke Kerk sy volgelingen laat reproduseer het deur die bekendstelling van "aflate" en selfopgelegde lyfstraf. So, om die oorsaak van stadige geestelike dood op te som, kan ek aan niks beters dink as hierdie vers uit Spr. 21:18 nie: " **Waar daar geen visie is nie, gaan die volk te gronde; gelukkig is hy wat die wet onderhou!** " Die huidige gebruik van motors laat almal toe om die bestaan van " **remme** " te waardeer, so nuttig om toevallige botsings te vermy of om 'n voertuig op 'n heuwel in plek te hou.

Stadige dood is ook van toepassing op die mensdom deur die abnormale gebruik van chemikalieë wat deur die wetenskaplike mens geskep is. Harmoniese lewe het afgehang van die respek vir die reëls van die natuurlike lewe, wat deur God perfek in sy oorsprong geskep is. Na sonde het die beginsel van die dood hierdie oorspronklike volmaaktheid vernietig en die menslike lewe het selfs meer afgehang van respek vir die wette wat die natuur beheer. Die dood het die ontwikkeling van siektes bevoordeel, maar natuurwette het natuurlike genesings bevoordeel. Die begin van die 19de eeu is gekenmerk deur die ontwaking van moderne wetenskap en die chemiese en fisiese toepassings daarvan. Die stoomenjins en die binnebrandenjins het die gebruik van steenkool en olie vereis, twee produkte wat ondergronds versteek was. Met verloop van tyd het hierdie twee produkte onontbeerlik geword, al is albei oorsake van ernstige en voortdurende oorlaste. Die skynbare voorkoms van gemak laat ons dit heeltemal vergeet, maar die behoefte aan energie het die situasie van die mensdom heeltemal verander. Hierdie gebiedende noodsaaklikheid vorm sy Achillespees en bepaal die funksionering daarvan volledig. Ons moderne Westerse samelewing maak staat op die gebruik van energie vir gesinne, nywerhede, wapens en ontspanning. Trouens, ons het slawe geword van 'n verbruikersgemeenskap wat ons al hoe slegter voed en al hoe meer mense doodmaak. Oorlaai met plaagdoders, swamdoders, insekdoders, vergiftig die aarde, wat chemies geword het, die voedsel wat dit produseer: dit is 'n stadige dood wat verraderlik gedistilleer word. En menslike liggame wat so gevoed word, oorleef slegs deur die gebruik van dwelms en medisyne wat deur menslike wetenskaplikes uitgevind en

geskep is. Selfs wanneer dit deur perverse middele soos "in vitro voortplanting" bereik word, is voortplanting nietemin gebaseer op 'n natuurlike beginsel wat deur God geskep is: die bevrugting van die vrou se eiersel deur die man se semen. Maar sodra hy geskep is, word die toekomstige mens oorgelewer in die hande van wetenskaplikes van alle soorte. In die Weste het mense vergeet dat lewe vir 5 800 jaar voortgeduur het sonder om terug te val op menslike chemiese wetenskap. Die mens het in die natuur, rondom hom, alles gevind wat hy nodig gehad het om te lewe: lug, water en voedsel wat deur die aarde geproduseer is. Hy het ook maniere gevind om homself aan te trek deur dierevelle te gebruik of diere- of plantvesels te weef. Die natuur het hom die geleentheid gebied om vry te lewe. Die Weste het met hierdie model gebreek en deur die ontwikkeling van gierigheid word mense uitgebuit deur ander mense wat enorme winste ten koste van hulle maak, tot nadeel van die kwaliteit van hulle bestaan. Dit is die gevolg van die stadige dood wat God voorberei het vir opstandige mense wat Hom verag en ignoreer uit liefde vir hulle vryheid; volgens die konsepsie wat hulle aan hierdie woord "vryheid" gee. Vir God en sy uitverkorenes is hierdie soort "vryheid" slegs "slawerny aan die sonde".

Op hierdie opstandige en ondankbare houdings reageer God op sy goddelike manier. Menslike lewe het water nodig, putwater sal geleidelik verdwyn soos dit skaars word. Want wanneer dit in 2023 aankom, is die stadige dood daarop gemik om alles wat op aarde leef, heeltemal dood te maak. Die laaste sewe jaar sal dus toenemend dodelik word. As 'n voorspel tot die afgelope sewe jaar was daar 'n ketting van dodelike oorsake: die Covid-19-epidemie, die oorlog in Oekraïne, en aardbewings in Turkye en Sirië. Maar die situasie word selfs erger met die opkoms van twee opponerende kampe, wat Rusland, China, Indië en 'n aantal Afrika- en Suid-Amerikaanse lande teen die dominante NAVO stel. In sy dominante posisie het die Westerse mens sy waardes op die ander volke van die aarde afgedwing. Maar soos die situasie vir hom ongunstig raak, ontdek hy of sal hy ontdek dat sy internasionale orde in werklikheid 'n minderheid is, want slegs sy militêre en finansiële magte het sy oorheersing verseker. Tussen 2020 en 2023 het die situasie tragies verander en dit berei die versnelling voor van die stadige dood wat die Westerse samelewing tref, hoofsaaklik geteiken deur God.

Stadige dood raak ook die nasie wat slegs oorleef deur sy voorspoed te handhaaf. Ten spyte van die skyn, is Frankryk egter in hierdie verband 'n kwynende nasie, in werklike agteruitgang en "op die mars" na sy totale ondergang. Die trappe laat jou toe om op te gaan, maar ook om af te gaan. En agter 'n oënskynlik misleidende vernislaag, het die Frankryk van die Vyfde Republiek wat deur Generaal de Gaulle in 1958 gestig is, slegs neergedaal, getref deur 'n stadige, progressiewe dood. Die dodelike lot van hierdie land is deur die Generaal self geskryf, deur die totstandkoming van sy baie besondere Grondwet wat voorsiening maak vir Artikel 49 paragraaf 3 en Artikel 16 wat die verkose President toelaat om wettiglik as 'n absolute diktator op te tree, aangesien die saak in die Grondwet van die Vyfde Republiek geskryf is. In 1958 het die partye wat teen hierdie aanneming gekant was, 'n diktatorskapregime luidkeels veroordeel. Maar die soewereine volk wat genooi is om te stem, het hul toestemming gegee en Frankryk het onder die Vyfde Republiek deurgegaan. Hierdie soldaat kon slegs die nasie

Frankryk lei, waarvan hy natuurlik gevoel het dat hy die eienaar was as gevolg van sy teenwoordigheid in Engeland, vanwaar hy die verslane Duitsland weerstaan het. En hierdie glorieryke verlede verklaar die aanvaarding van sy 5de Republiek deur die Franse volk. Die groot wenner kon net ondersteun word. Maar destyds het die Franse nie die gevolge van hierdie Grondwet as slegs geskik beskou vir 'n eerlike, noukeurige man, soos generaal de Gaulle werklik was nie. Hy het dit gedemonstreer deur nie aan sy posisie vas te klou nie, en verkies om die mag te verlaat toe hy die vyandigheid van die Franse volk ontdek het. Maar 'n stadige dood is gevestig, want hy het die vloek van sy Grondwet as 'n nalatenskap agtergelaat. In die 4de Republiek het die soeke na kompromie enige oormatige maatreëls vermy. Die demokratiese beginsel het behoorlik gewerk, die mense het hul afgevaardigdes verkies, en die afgevaardigdes het die President van die Raad verkies; Die regering het ministers bymekaargebring wat uit verskillende partye gekies is en wat met mekaar moes saamwerk. Daar moet ook op gelet word dat die einde van hierdie werklik demokratiese 4de Republiek veroorsaak is deur die Algeriese Oorlog, wat sedert 1954 aan die gang was. Regerings het een na die ander geval omdat hulle nie 'n meerderheid kon kry om hul besluit rakende hierdie oorlog goed te keur nie. Dus moes Frankryk vanaf 1954 die gevolge van sy verowering van Algerië en die omskakeling daarvan in 'n kolonie betaal. En die straf het gekom in die vorm van die verswakking van sy demokratiese beeld in 1958. Generaal de Gaulle het 'n antwoord gehad om te gee aan diegene wat sy regime as 'n diktatorskap veroordeel het. Hy het vir hulle gesê: "Hoe verwag julle dat ek my op 67 soos 'n diktator moet gedra?" Die argument is afgelei van die diktatorskap van sy Grondwet self. En in sy reaksie het hy reeds aangekondig dat die gevaar van sy Grondwet sou rus op die ouderdom van die persoon wat dit sou lei.

Republiek mettertyd op al hoe jonger ouderdomme verkies, en terselfdertyd is die ware belange van Frankryk geoffer op die altaar van humanistiese globalisme en globale handelsbetrekkinge. Deur die idee van die Europese Unie te bevorder, het die generaal die ondergang van Frankryk voorberei, want hierdie humanistiese benadering, gemotiveer deur sy wantroue en sy begeerte na onafhanklikheid teenoor die Amerikaanse volk, het sy aandag en dié van sy opvolgers afgelei van die Europese ooreenkomste wat in konkrete aksie gestel is, tot nadeel van Franse belange; Trouens, die blik na Europa het die blik na Frankryk vervang. Een na die ander het die agt Franse presidente die besondere belange van die Franse volk opgeoffer om die konstruksie van die huidige Verenigde Europa te bereik. Europa funksioneer op die verdubbeling van funksies: Europese afgevaardigdes en nasionale afgevaardigdes, Europese Kommissie en nasionale regerings. Maar mettertyd het die Europese besluitnemingsmag gegroei ten koste van die mag van nasionale regerings, wat, omdat hulle aan hulle onderworpe is, byna nutteloos geword het. En ek wil graag daarop wys dat die ondergang van Frankryk baie vroeg aangekondig is deur die Europese kommissaris wat deur nasionale leiers aangestel is, want hulle het vir die Franse entrepreneurs wat hulle ontmoet het en aan wie hulle voorgestel het om die hoofkwartiere van hul maatskappye na ander arm en minder belaste lande in Europa te verskuif, gesê: "Dis nie goed vir Frankryk nie, maar dis goed vir Europa." Trouens, wat nie goed is nie, was nie

goed nie, nie vir Frankryk, wat geruïneer en slagoffer van werkloosheid is nie, en ook nie vir Europa wat uitgevoer is volgens die voorskrifte van die Europese Kommissie, wat die belange van groot Europese finansiers en groot Europese en Amerikaanse maatskappye en besighede verteenwoordig nie. Met die ekonomiese krisis wat veroorsaak is deur die verwerping van Russiese gas, stort die hele Europa in duie. Maar nadat hulle voordeel getrek het uit buitelandse verplasing, vaar die nuwe toetreders baie beter as ryk lande soos Frankryk. Vir haar is dit 'n dubbele slag: verhoogde energiekoste en die verdwyning van werksgeleenthede wat na ander Europese lande, die Ooste en China verskuif is. Want dit is nie sonder rede dat Frankryk se handelsbalans sedert 1973, die jaar van die "Olieskok", 'n tekort toon nie; Hierdie energie het reeds 'n skielike styging van 40% in prys ervaar as gevolg van die "Yom Kippur-oorlog" (Versoening), aangesien oliebestuur voorheen aan die Arabiese lande oorhandig is wat onafhanklik geword het. En in 'n kettingreaksie het die prys van 'n hele lewe in dieselfde verhouding gestyg. Teen die einde van 2022 sal 'n nuwe "gasskok" die verswakte Europese ekonomieë knou en gevolglik die lewensomstandighede van die Afrika-volke van die Derde Wêreld wat steeds afhanklik is van Europese lande, verminder.

Ons moet die skadelike rol besef van die lang tydperk van vrede wat God aan Westerse Christenvolke gegee het. Vrede is beslis aangenaam, maar die vrede wat God aan die Weste gegee het, het rampspoedige gevolge. In vrede het mans slawe van die verbruikersgemeenskap geword. Die verleiding van voortdurend hernude aanbiedinge het menslike gedagtes geabsorbeer en hulle van godsdienstige, politieke en ekonomiese gebeure afgelei; die drie onderwerpe waarop die menslike lewe gebou en gekondisioneer word. Om te besit, moet mense werk om vir die verlangde goed te betaal en, sonder dat hulle daarvan bewus is, het die "metro, werk, slaap"-regime hulle heeltemal of byna heeltemal verdoof. Die voortdurende verraad van die heersende elites is geïgnoreer en, omdat die boosheid wat gepleeg is nie met voldoende krag veroordeel is nie, is dit aangemoedig en voortgesit. En merk op dat diegene wat probeer het om dit te doen, gedemoniseer is en 'n voëlverskrikker vir die misleide mense geword het. Die huidige situasie is gebou op jare se foute en wanbeoordelings deur politieke elites. Maar God gee mense die leiers wat hulle verdien volgens hulle gesindheid teenoor Hom. En in hierdie opsig is die lot van Frankryk in goddelike profesie geskryf. Getref deur die vloek daarvan, het Frankryk se leiers nie baat gevind by die goddelike wysheid wat hulle in staat sou stel om te besef dat die belangrikheid wat aan internasionale betrekkinge gegee word, tot nadeel van hul eie nasie was nie. En in hierdie houding vind ek die gedagte van die tydgenote van " *Babel* " wat reeds in menslike vereniging die middele gesoek het om goddelike vloeke te ontduik.

Vandag, in 2023, het Frankryk steeds niks anders as sy voormalige internasionale prestiege nie. Vir baie volke van die aarde het dit 'n benyde model van vryheid verteenwoordig wat universele immigrasie daarheen gelok het en steeds lok. Die tuisland van "menseregte" is 'n droom, maar ook 'n bron van jaloesie en irritasie. En veral diegene wat sy die meeste irriteer, is diegene wat die meeste na haar lyk, sonder om haar onnavolgbare sosiale regime goed te keur: die

VSA. Omdat die VSA, ten spyte van vriendelike voorkoms, Frankryk as 'n te sosiale mededinger beskou wat met sy eie samelewingsmodel meeding. En sedert 1945 het hulle nie opgehou om daarteen op te tree nie, om dit te verswak en aan hul hegemoniese mag te onderwerp. Nadat Frankryk sedert Generaal de Gaulle onafhanklik gebly het, het dit deur by die Europese Alliansie aan te sluit, teruggeval in die strik van internasionale ooreenkomste wat dit gedwing het om aan die riglyne van Amerikaanse imperialisme te onderwerp. En om hierdie terugkeer na die hondehok te bevestig, het president Sarkozy dit in 2005 teruggebring in die NAVO-alliansie. Die VSA neem nog 'n stap in die rigting van sy imperialistiese hegemonie deur 'n staking van die verkope van Russiese gas en olie aan Europese lande te verkry. Hulle verswak hul Russiese vyand en versterk terselfdertyd hul Europese steun, hul invloedsone en hul voorsiening van olie en gas aan dieselfde Europeërs. Maar vir Europa styg energiepryse tot nuwe hoogtes, gedryf deur Amerikaanse kommersiële gierigheid. En hul sukses word geregverdig deur die feit dat die Europese Alliansie skynheilig mededingers bymekaarbring wat mekaar uitbuit; Die meeste geraak word die rykstes, aangesien hulle die meeste belas word om die Europese stelsel en die duur bedryf daarvan te finansier. In sy Verenigde Europa het Frankryk slegs mededinging gevind wat dit geruïneer het, sonder dat dit dit kon teenstaan, vasgevang deur die ooreenkomste wat dit verbind het.

In teenstelling met Generaal de Gaulle in ouderdom sowel as in sy idees, is President Emmanuel Macron 'n suiwer produk van die rekenaargemeenskap en die finansiële stelsel, 'n bankier, koud en sinies soos ons rekenaars en ons digitale telefone wat die klik, die vinger en die oog gehoorsaam, en almal wat hom ondersteun, is na sy beeld. Hierdie relatief jong man is toegerus met 'n groot intellektuele kapasiteit soos dié van 'n rekenaar wat 'n antwoord op alles het, maar sonder enige werklike intelligensie. Wat sy bereidwilligheid om konfliktsituasies te skep, altyd oortuig dat hy reg is, verklaar. Ek het lank reeds kennis geneem van die wisselvalligheid waarmee vandag se jong studente hulself uitdruk. Hulle is gebore in 'n stresvolle konteks waar spoed die waarde van tyd is en 'n diploma die absolute voorreg is. Die mense van die Vyfde ^{Republiek} het hierdie nuwe tipe persoonlikheid geskep, oortuig van sy meerderwaardigheid as 'n gespesialiseerde tegnikus. Dit behoort dus nie verbasend te wees om te ontdek dat hul opvatting van debat daaruit bestaan om in lang monoloë te demonstreer dat hulle reg is en in werklikheid slegs hul gespreksgenote probeer oortuig nie; want in hul koppe is die finale antwoorde reeds vasgestel en gereed. In sy eerste termyn, onder die tema van die "groot debat", het president Macron dit gedemonstreer deur lang monoloë voor gunstige gespreksgenote te organiseer, stil en respektvol omdat hulle gekies is. En om die hele bevolking beter te oortuig, is hierdie toesprake verfilm en regstreeks op spesialisnuuskanale uitgesaai. 'n Mens kan verstaan waarom hierdie jongmense so optree. Die Grondwet van die Vyfde ^{Republiek} is ter sprake. Dit gee leiers die gewoonte om politieke mag uit te oefen sonder die moontlikheid om weersprek te word. En sedert 1958 het die regerende presidensiële party 'n absolute meerderheid gehou. Die opposisie kan teen die besluite skree en hulle betwis, maar die heersers gee nie om nie. Die huidige gehuil en klagtes bly meer ondoeltreffend as ooit tevore. In 'n ander era is hierdie tipe situasie 'n diktatorskap

genoem. Maar menslike en diaboliese perversie het daarin geslaag om die diktatorskap 'n amptelike demokratiese voorkoms te gee. En net soos in Jean-Baptiste Molière, "Monsieur Jourdain het prosa geskryf sonder om dit te weet," het die Franse in 'n diktatorskap geleef terwyl hulle dit geïgnoreer het. Die regime van die Vyfde ^{Republiek} is gebaseer op 'n Grondwet wat deur die mense van Frankryk goedgekeur is, wat dus geen ander keuse het as om stil te bly en te gehoorsaam nie. Vir 'n lang tyd het die presidensiële party wat bo uitgekome het, die aantal verteenwoordigers verdubbel, om onwrikbare steun vir die huidige regering te verseker. Die maatreël is later gewysig, en dit was hierdie verandering wat die weg gebaan het vir die huidige politieke situasie in 2022. Vir die eerste keer in die Vyfde ^{Republiek}, na 'n bittere wetgewende nederlaag, het president Macron slegs 'n relatiewe en nie 'n absolute meerderheid in die Vergadering van Afgevaardigdes nie. Die president se outokratiese gedrag is dus, om die minste te sê, verleentheid. In die afwesigheid van 'n absolute meerderheid het die presidensiële regering egter die bekende artikel 49 paragraaf 3, waardeur die regering aanspreeklikheid opdoen terwyl dit homself steeds blootstel aan die risiko's van mosies van wantroue wat sy teenstanders teen hom mag indien. Maar hier word niks weer gewen behalwe deur die stem van 'n absolute meerderheid nie. Sedert sy herverkiesing in 2022 het president Macron die amp van premier aan mev. Borne toevertrou, 'n lojale persoon wat sy regeringsbesluite afdwing deur 'n opeenvolging van 11 gebruike van Artikel 49 paragraaf 3. Maar die 11de ^{woord} nie deur die opponerende afgevaardigdes of deur die werkersmense aanvaar nie, want die onderwerp wat geopper word, raak hulle veral: die regering wil aftrede op die ouderdom van 64 afdwing. Die teks, wat op die aand van 16 Maart 2023 opgelê is, het die aand van 17 Maart die woede van die publiek ontlok, en slegs God en sy verkose amptenare het 'n idee van die uiterste gevolge wat hierdie diktaat kan meebring in die kort tydjie wat nog voor ons lê. Want in Openb. 11 kondig God 'n hernuwing van die Franse rewolusionêre "Terreur" aan. " *Die dier wat uit die bodemlose put opkom* " moet terugkeer onder die tema van die " *tweede wee* " self wat gekoppel is aan die " *sesde basuin* " of Derde Wêreldoorlog. In 'n tyd wanneer die keuses wat president Macron en sy Europese kollegas ten gunste van Oekraïne gemaak het, die hele Europa blootstel aan die woede van die Russiese volk, kan interne onrus of revolusies slegs 'n Russiese inval in hierdie vals Verenigde Europa aanmoedig.

Kom ons kyk van naderby na die norm van ons verbruikersgemeenskap. Spoed verhoog winste en word deur entrepreneurs benodig vir die aktiwiteit van hul werkers en werknemers. Maar hierdie versnelling van lewensomstandighede het gevolge vir die gesondheid van die mense wat daaraan onderwerp word. Om aan die behoeftes van hul aktiwiteite te voldoen, wend hulle hulle tot allerhande hulpmiddels, van die swakste tot die sterkste. Sodat die versnelling van die ritme van die lewe die proses van stadige dood uitlok en versterk. Die gestresde sakeman neem saans 'n slaappil om te slaap en soggens koppies koffie om wakker te bly. Verslawing maak hom afhanklik van hierdie twee tipes omgekeerde dwelms en die bese kringloop neem hom in beslag om die proses van sy stadige dood te versnel. Die feit dat die probleme wat die mensdom ly, onherstelbaar word, omdat mense nie meer met hulleself wil redeneer of geredeneer wil word

nie, is die beste bewys van die aanbreek van die einde van die wêreld. Vir vandag is dit aan die hele mensdom dat Jesus hierdie boodskap kon rig wat die Protestantse geloof sedert 1843 raak, volgens Openb. 3:1: “ *Skryf aan die engel van die gemeente in Sardis: Dit sê Hy wat die sewe Geeste van God en die sewe sterre het: Ek ken jou werke. **Ek weet jy lyk lewend en jy is dood** .* ” Die Protestante van die 16de ^{eeu} het die oortreding van die goddelike wet deur Katolieke veroordeel en in 1844 het hulle hul praktyk van Rooms-Katolieke Sondag geregverdig. Hier het ons 'n getuigenis wat hul verlating deur God vanaf hierdie datum 1844 regverdig. En hierdie model sal geleidelik die denke van die hele Westerse kamp oorwin.

Oral om ons beweeg en beweeg massas mense in groot aktiwiteit van werk of ontspanning, en Jesus sê vir hulle: “ ***Ek weet dat julle voorgee dat julle lewe, en julle is dood*** .” Is dit nie die definisie van stadige dood nie? Die ding is voor die hand liggend en as die Westerse lewe in die geheel veral betref, is dit juis omdat die Westerse samelewing hierdie Amerikaanse samelewing, fundamenteel Protestants, maar deur God vervloek sedert die eerste dag van die lente van 1843, as model geneem het. Die model daarvan word gereproduseer in die Europese samelewing en in die twee kontinente waar Protestantisme 'n alliansie met die Rooms-Katolieke geloof gesluit het en die eerste rusdag regverdig wat sedert 7 Maart 321 van Keiser Konstantyn ^{I geërf is.}

Hierdie huidige Amerikaanse samelewing vorm die model van die samelewing wat die “ *dier wat uit die aarde opkom* ” van Openb. 13:13 sal beliggaam nadat die stadige dood vervang is deur die vinnige dood wat veroorsaak is deur die kernvernietiging van die Derde Wêreldoorlog. Enigiemand wat die Amerikaanse samelewing in die jaar 2023 sien, het voor hul oë die eksperimentele model wat die laaste universele regime in die Aarde se geskiedenis sal aanneem. Tussen hierdie prestasie en ons is daar slegs ses jaar van geleidelike verlenging van dood en vernietiging; dit totdat in die sewende jaar die regverdige toorn van die Skeppergod sy opstandige vyande vernietig het.

As die nasie hulpeloos is in die aangesig van 'n stadige dood, is dit nie die geval vir geloof en menslike lewe nie. En die gebruik van die regte middel vir beide kenmerk Jesus se uitverkorenes wat oor die aarde versprei is in 'n klimaat van groot storms en groot omwenteling van situasies. Die remedies bestaan en God het hulle aangedui; Dit is dus genoeg vir sy uitverkorenes om sy goddelike opdragte in ag te neem en hulle deur die inspirasie van sy Heilige Gees te laat lei in die laaste stappe van hulle lewe op die aarde van sonde.

Die huidige wêreldsituasie het twee gesigte: die gesig wat binne die bereik van die natuurlike mens is en die gesig van goddelike oordeel wat God met sy uitverkorenes deel. Die natuurlike mens kan wys na die skynbare oorsake van internasionale spanning en oorsake identifiseer as gevolg van territoriale eise, maar vir die geestelike mens is hierdie dinge slegs die vorme waarin die verontwaardigde Skeppergod die moorddadige konfrontasie organiseer wat Hy geprofeteer het deur die simbool van die “ *sesde basuin* ” van sy Openbaring genaamd Apokalips. En hierdie “ *sesde basuin* ” vorm die “ *sesde* ” straf wat God op die Westerse Christenvolke plaas wat dit gewaag het om “ ***sy wet te verander*** ”, ***sy woorde te transformeer*** en die orde van “ ***tyd*** ” wat Hy van die begin van sy

aardse skepping af vir die sewe dae van sy week ingestel het, in twyfel te trek , en sodoende die plan van die reddingsprogram wat ten gunste van sy ware uitverkorenes ontwerp is, te verdraai; berouvolle sondaars wat die vrug van ware bekering voortbring.

Die situasie wat aan die vooraand van die lente van 2023 waargeneem is, is plofbaar in Frankryk en regoor die wêreld. In Frankryk is min mense bewus van die broosheid van 'n demokratiese regime. Soos die naam aandui, is demokrasie die stelsel waar die mense regeer. Maar wanneer die mense verdeeld is, is demokrasie ook verdeeld. En wanneer 'n minderheidsparty probeer om sy riglyne af te dwing, rus nasionale vrede slegs op die drumpel van geduld van die opponerende kampe. Omdat die demokratiese regime slegs moontlik gemaak word deur die aanvaarding van ooreenkomste en kompromieë wat tussen teenstrydige idees tot stand gekom het. Die republikeinse regime is net so kwesbaar vir populêre revolusies as die monargistiese regime. Dit gaan alles oor aanvaarding en die sterkte van opposisie. Die Franse van vandag is dus slagoffers van 'n lang, misleidende vrede wat hulle laat glo het in die soliditeit van hul instellings en hul politieke regime van die Vyfde ^{Republiek} . Maar die werklikheid tree uiteindelik in en illusies moet verdwyn.

Die woord demokrasie is uiters misleidend, want onder hierdie term vind ons baie verskillende demokrasieë. Die oorspronklike verwysingsmodel was die demokratiese regime van antieke Athene. Die hele bevolking het aan besluitneming deelgeneem, en in ons tyd word hierdie direkte demokrasie slegs in Switserland toegepas. Die veelvuldige vorme van demokrasie word verklaar deur die veelvuldige vorme van volke. Ons vind dus kapitalistiese, kommunistiese, Hindoe- en Islamitiese demokrasieë volgens die ideologiese en godsdienstige oriëntasies van die mense. Afgesien van Switserland, het al hierdie demokrasieë die direkte model, die billikste, laat vaar of verwerp ten gunste van die indirekte model waarin die mag van die volk aan afgevaardigdes toevertrou word wat hulle verteenwoordig. Dit is waar die probleem ontstaan, op die vlak van hierdie sogenaamde verteenwoordiging. En dit is die huidige geval in Frankryk, waar die perverse stelsel van twee rondes verkiesings 'n minderheid toelaat om die hele land met absolute mag te regeer deur middel van skematiese samesprekings en partydige alliansies. Die Franse moes die Vyfde ^{Republiek} , wat in 1958 as 'n diktatorskap veroordeel is, laat vaar het en na die Vierde ^{Republiek} teruggekeer het ná die vertrek van Generaal de Gaulle in 1969, want sy aankoms aan bewind was slegs geregverdig om die probleem van die Algerynse Oorlog op te los. Dit was die enigste keer toe die diktatorskap van die Vyfde ^{Republiek} vir Frankryk nuttig was. Met verloop van tyd het disinformasie sy werk in die gedagtes van die Franse volk gedoen en baie verag hierdie Vierde ^{Republiek} waar die Presidente van die Raad mekaar opgevolg het weens 'n gebrek aan vermoë om te regeer, maar ek herinner almal daaraan dat die politieke leiers destyds ingestem het om hul voorstel te sien verwerp en nie deur die stemgeregtigde afgevaardigdes ondersteun word nie... Wat is die situasie in ons tyd?... Dit is duidelik nie meer die geval nie. Een ding is seker: God wou nie hê dat Frankryk die vloek van sy Vyfde ^{Republiek} moes vryspring nie, en het ook nie toegelaat dat dit gebeur nie .

'n Teken bevestig die bevryding van die bese engele van Apo. 7 omdat ons terselfdertyd dieselfde tipe konfrontasie tussen twee blokke opmerk. Op Franse vlak ondersteun die Demokrate nie meer die regering van die presidensiële minderheid nie en op globale vlak ondersteun die opkomende volke van die Derde Wêreld nie meer die regering van die Westerse kamp nie. God het die probleme geskep en die lank toe oë van die mense gaan oop en rebelleer teen alle ongeregtighede.

Die besef van 'n volksopstand van die Franse volk herkomme die kaarte en laat ons toe om die chronologiese program te vind wat in Dan. beskryf word. 11:40 tot 45: eers 'n Moslem-aanval bevoordeel deur die interne wanorde van Frankryk en Europa, en toe die Russiese inval wie se woede aangevuur is deur die Europese posisies van gewapende steun wat aan Oekraïne gebied is.

Equinoxes en solstices

Vandag, Maandag 20 Maart 2023, die dag van lente, besef ek dat die equinoxes en solstices goddelike boodskappe dra. Ek wil daarop wys dat volgens die tydstandaard wat deur God vasgestel is, waarin die dag met sonsondergang begin, die kort oomblik van verloop van die lente-equinox nie op 20 Maart plaasvind nie, maar op 21 Maart om 22:24, plaaslike Paryse tyd.

Die ideaal van God se plan is volmaakte eenheid, wat ek vertaal as $1 + 1 = 1$. Jesus het in Johannes 17:22-23 gebid vir die eenheid van God en sy uitverkorenes: " *Die heerlikheid wat U My gegee het, het Ek ook aan hulle gegee, sodat hulle een kan wees, net soos Ons een is – Ek in hulle en U in My – sodat hulle volmaak in een kan wees, sodat die wêreld kan weet dat U My gestuur het en hulle liefgehad het, net soos U My liefgehad het.*" "Maar voordat hierdie glorieryke en gelukkige resultaat verkry is, het sonde verskyn, vrug van die ware vryheid van keuse wat God aan al sy skepsels oorlaat, en die eerstes wat deur Hom geskape is, het teen Hom in opstand gekom. Met verloop van tyd is die engel van die lig wat Satan geword het, bygestaan deur engele wat sy keuses goedgekeur het. Gevolglik het die lewe wat deur God geskape is, in twee kampe verdeel, een aan teenoorgestelde punte van die spektrum. En met die skepping van die aarde het God 'n manier gevind om hierdie situasie te openbaar deur middel van die lente-equinox, wat Hy die begin van Sy jaar gemaak het in Sy standaard van tydsberekening volgens Eks. 12:2: " *Hierdie maand sal vir julle die begin van die maande wees; dit sal vir jou die eerste van die maande van die jaar wees.*" "God het hierdie stelling gemaak op die einste lentedag, dit wil sê die eerste equinox wat die verlossing van die Hebreërs uit slawerny aan die Egiptenare voorberei. En hierdie gebeurtenis bring die geestelike beeld van die verlossing van die uitverkorenes van doodsonde in historiese konteks. In hierdie ervaring word Egipte die tipiese simbool van sonde."

Daar is twee equinoxes in die hele jaar: die lente equinox en die herfs equinox. Elkeen van hulle dra 'n spesifieke betekenis. Die lente-een gaan die koms van die somer vooraf en God plaas dit onder die beskerming van sy Geregtigheid en sy lig wat die somer tot sy maksimum sal bring. Aan die ander kant gaan herfs

die winter vooraf, waarin lig tot sy maksimum verminder word en die beeld van duisternis tot sy maksimum gebring word, wat dit sy reputasie as 'n dooie seisoen gee.

Gebaseer op hierdie betekenis, kan baie lesse aan hierdie vier aardse seisoenale siklusse gekoppel word.

Omdat die lente deur God bevoorreg is, verteenwoordig dit die begin van die konfrontasie tussen die kamp van die goeie en die kamp van die bose. Aangesien elke geskape wese vry is, moet 'n dilemma opgelos word, want die situasie word gedefinieer deur die volgende beginsel: $1 + 1 = 2$. Wanneer twee kampe mekaar egter opponeer, sou 'n derde kamp nodig wees om as arbiter tussen hulle te besluit, maar ongelukkig bestaan hierdie derde kamp nie. So ontstaan die dilemma en duur voort. Dit is hierdie onoplosbare situasie wat die Gees daartoe lei om die getal 2 die simbool van onvolmaaktheid te maak en die getal 3 dié van perfeksie. Hierdie kode word gebruik in die konstruksie van die laaste Openbaring wat deur God aan die apostels van Jesus Christus gegee is, en meer spesifiek aan Johannes, die laaste oorlewende van die twaalf, aan die einde van die eerste eeu van ons era; Openbaring, volgens die vertaling van die Griekse woord “Apocalupsis” of, in Frans, Apokalips.

Die lente profeteer goddelike oorwinning oor sy vyande, en hierdie toekomstige oorwinning word uitgebeeld deur die intense lig van die somer wat daarop volg. Daarom plaas God die bediening van Jesus Christus, wat die uiteindelijke doel het om duisternis te vernietig en die laer van lig te laat triomfeer, op die lenteseisoen. Hierdie les word gevind in die geleefde ervaring van die Hebreeuse volk. In die donkerste duisternis gedompel, word hy onderwerp aan slawerny en die lyding daarvan. Verskeie plae wat oor Egipte geteister is, was bedoel om Farao te dwing om God se volk te bevry. Maar hy het die eerste nege plae weerstaan ten koste van verskriklike lyding vir sy eie Egiptiese volk. Wanneer die situasie onoplosbaar lyk, gebruik God 'n beslissende wapen wat bestaan uit die doodmaak van al die eersgeborenes van Egipte, dié van diere en mense. Hierdie teenstand openbaar aan ons die onsigbare stryd tussen God en die duiwel waaraan die aarde oorgelewer is. En in die bes bewaarde geheim het God sy oorwinning teen die duiwel voorberei deur die lewe van sy "**eersgeborene**" te offer wat in menslike vlees al sy goddelike volmaaktheid sou beliggaam. Dit was die betekenis van die eerste Pasga wat tussen die 10de^{en} 14de^{dag} van die eerste maand van die goddelike jaar ingestel is. Die lam is op die 10de^{dag} gekies uit die beskikbare lammers en hierdie aksie het die begin van die bediening van Jesus Christus geprofeteer en die 14de^{dag}, wanneer dit geoffer sou word, het die datum van Woensdag, 3 April 30, geprofeteer toe Jesus deur die Romeinse soldate gekruisig is.

Pasga het God se reddingsplan geprofeteer om sy uitverkorenes te red deur hulle van sonde en die loon daarvan, die dood, te red. Nou, sonde het bestaan in ongehoorsaamheid aan God en die uitdaging van Sy konsep van geregtigheid. Dit is dus duidelik dat God geen rede gehad het en steeds het om die mens te red wat in sy rebelse houding teenoor Hom en sy wette bly nie. Dit is selfs meer duidelik wanneer ons die prys ken wat Hy self, in Jesus Christus, vrywillig ingestem het om te betaal om die lewens van sy uitverkorenes te verlos. Dus, onder die

simboliek van die Paasfees, het God sy verlossingsplan geprofeteer in die aspek van die terugkeer van sy verlostes na die standaard van sy lig en sy volmaakte geregtigheid. Waar is die sonde in hierdie Pasga-ritueel? In drie dinge: in Egiptiese slawerny, in die dood wat aan die Paaslam gegee is en die dood van die Egiptiese "**eersgeborene**". Maar die geëerde simbool van hierdie Paasritueel bly **die "lam"**: die beeld van die ideale uitverkorene volgens God: volgehoue, vreedsaam, teer en vertrouend. Dit is dus om uitverkore mense te verkry wat aan hierdie ideaal voldoen, dat God in Jesus Christus vlees geword het om vir hulle sonde te betaal en hulle deel te gee aan "**sy ewige geregtigheid**", wat nie 'n eenvoudige mistieke teorie is nie, maar 'n transformasie van gedrag en gemoedstoestand van die mense wat Hy red. God bevestig hierdie program deur dit toe te skryf aan die bediening van Sy Messias, in Dan. 9:24: "*Sewentig weke is bepaal oor u volk en oor u heilige stad, **om die oortreding te volbring en 'n einde te maak aan die sondes***" (deur die uitverkorenes), **om versoening te doen vir ongeregtigheid en ewige geregtigheid** (deur die messias) in te bring, *om die visioen en die profeet te verseël, en om die Allerheiligste te salf.* » In hierdie vers verwys God na die twee groot jaarlikse Joodse feeste: dié van die "**Versoendag**" van die herfs-equinox, "**om ongeregtigheid te versoen**"; dan kom dié van die "**Pasga**" van die lente-equinox, "**en wat ewige geregtigheid bring**." Let in hierdie chronologiese volgorde op die ooreenstemming met die vorm wat aan die 24-uur-dag gegee word: "*een aand, een oggend*", "*een nag, een dag*", "*die duisternis, lig*", wat in verskeie vorme dieselfde betekenis profeteer, naamlik die finale oorwinning van God, dié van sy "*lig of goed*" teen "*kwaad, sonde*" en hemelse en aardse sondaars.

Laat ons nou ons aandag vestig op die herfs-equinox. Gekoppel aan die ritueel van die "**versoendag**", beeld die herfs-equinox die geestelike situasie uit wat aan die gang kom met die verskyning van die eerste sonde, dié van die duiwel, en die tweede sonde wat deur Eva en Adam gepleeg is. Maar hierdie keer is die fokus nie op goddelike geregtigheid nie, maar op die absolute teenoorgestelde daarvan, sonde self. En net soos die lente-equinox voorberei het vir volle lig, teiken die herfs-equinox hier die sonde wat lei tot geestelike winter, dit wil sê die dood, wat die loon daarvan is. Maar, in sy versoeningsdood wat tydens die lente-Pasga volbring is, bewerkstellig Jesus die twee feeste: dié van die offer van geregtigheid en dié van die versoening van sonde. En deur die lente-Pasga te bevoordeel, bevestig God sy toekomstige oorwinning en die tydelike aard van die bestaan van sonde wat moet "**ophou**"; wat bevestig word deur Openb. 6:2, waar daar geskrywe staan aangaande Jesus Christus: "*Ek het gesien, en kyk, daar was 'n wit perd. Die een wat daarop gery het, het 'n boog gehad; **en aan hom is 'n kroon gegee, en hy het uitgegaan as 'n oorwinnaar en om te oorwin***".

Die lente is in die maand Maart geleë. En hier neem hierdie term Mars 'n Romeinse heidense betekenis van goddelikheid van "Oorlog" aan. Iets wat ooreenstem met die beeld van die equinox en die opposisie van die kamp van die goeie teen die kamp van die bose, maar in werklikheid die stryd van die bose wat homself aggressief teen die kamp van die goeie toon.

15 Maart is histories gekenmerk deur die sluipmoord op die Romeinse diktator Julius Caesar. Hierdie politieke feit het aanleiding gegee tot die vestiging van die keiserlike regime deur sy neef Octavianus. Die lente na hierdie sluipmoord is dus gekenmerk deur 'n onstabiele situasie en politieke opposisie totdat Octavianus se keiserlike reg oor alle opponerende kampe geseëvier het.

Wat van ons lente van 2023? Hierdie keer bevind die hele wêreld homself in twee hoofkampe verdeel. En na 'n jaar van konfrontasie, bied die Russiese leër en die Oekraïense leër weerstand en veg mekaar sonder dat die een of die ander die ander duidelik oorheers. Hierdie situasie is wat die lente-equinox, maar ook die herfs-equinox, verteenwoordig. En hierdie twee oomblikke in 2023 sal waarskynlik gekenmerk word deur ernstige gebeure. Die herfs-equinox sal op Sabbat, 23 September, oorgesteek word. En hierdie datum kan die een van 'n direkte konfrontasie tussen Rusland en NAVO-leërs wees. Want hierdie direkte konfrontasie sal die begin wees van die tweede fase wat Daniël 11:40 tot 45 beskryf deur die voltooiing daarvan chronologies te openbaar.

In Frankryk word ons huidige lente-equinox ook gekenmerk deur 'n kwasi-opstandige situasie, wat lei tot 'n verbroekeling in die verhoudings tussen die mense en die hele presidensiële kamp. Twee demokratiese opvattinge staan teenoor mekaar; dié van die mense en dié van die reëls wat deur die politieke owerhede geskep is, onderworpe aan 'n outokratiese presidentskap. Die reëls van die Vyfde ^{Republiek}, wat sedert 1958 toegepas word, het vir sommige 'n onontkombare karakter aangeneem, wat vergeet dat die gevestigde reëls slegs die soliditeit het wat gebaseer is op die steun en meerderheidsgoedkeuring van die mense. Demokratiese reëls is soos Godgegewe vrede; albei het slegs 'n voorlopige karakter, afhangende van die goeie wil van God. En huidige gebeure openbaar aan Sy dienaars dat die tyd vir God aangebreek het om 'n einde te maak aan menslike alliansies en unies van alle soorte. Wat ons lente-equinox inisieer, is die toepassing van wat God vir die ou verbond in Sag. verklaar het. 11:14: “***Toe het ek my tweede staf gebreek om die broederskap tussen Juda en Israel te verbreek.***” Die verbreking van ***die "unie"*** van die Franse volk is nodig om die militêre mag van hierdie land te verswak, wat die opeenvolgende aanvalle van die Moslem-***koning van die suide*** en die Russiese ***koning van die noorde*** moet bevoordeel. Maar 'n ander Europese ***unie*** sal ook opbreek, want die oorspronklike Wes-Europa het Oosterse lande verwelkom wat lank deur Sowjet-Rusland verslaaf was. En hul wrok maak hulle meer ywerige ondersteuners van Oekraïne wat deur die hedendaagse Rusland binnegeval word as die voormalige Wes-Europese lande.

Intern was Frankryk lank verdeel tussen regse en linkse partye, en toe, na die vestiging van Moslems op Franse bodem na die einde van die Algerynse Oorlog, het 'n ander verdeeldheid met die Nasionale Front verskyn. Maar hierdie verdeeldheid het nietemin daarin geslaag om saam te bestaan as gevolg van die oorheersing van enkelspoor-denke wat deur Europese regering opgelê word. Ook kan ons in die huidige verteenwoordiging van afgevaardigdes die byna verdwyning sien van die twee politieke partye, die Republikeinse Regse en die Sosialistiese kamp, wat agtereenvolgens Frankryk se beleid bestuur het en die verantwoordelikheid gedra het vir die ekonomiese ondergang daarvan wat vandag

gesien word. Frankryk bevind homself ook in 'n uiters konflikterende politieke situasie omdat die huidige presidensiële meerderheid kunsmatig saamgestel is en nie die verlangde populêre steun het nie. 'n Meerderheid deur alliansies, hierdie meerderheid het twee opponerende kampe daarteen, een aan die linkerkant, die ander is die regse Nasionale Rally. 'n Haatlike atmosfeer staan al hierdie groepe teë, wat die land onregeerbaar maak of slegs regeerbaar maak deur die gehate artikel 49 paragraaf 3, wat alleen die woede van werkers en die jeug aanwakker.

Die situasie van die equinox het op alle Westerse volke van toepassing geword waarin die politieke aspek gebaseer was op 'n binêre skeiding van die verbintenisse van die afgevaardigdes wat hierdie volke verteenwoordig. Die aanvaarding van demokratiese reëls het hierdie permanente politieke konfrontasie moontlik en vreedsaam gemaak. Dit was in dieselfde tyd dat mense opgeneem geraak het deur die idee van die verbruik, van die koop van moderne produkte wat moontlik gemaak is deur wetenskaplike vooruitgang. 'n Kwasi-libertariese vryheid is aan die mense gegee in ruil vir hul ongeïnteresseerdheid in die ekonomiese en politieke keuses wat gemaak is. Só is die reëls van kapitalisme dwarsdeur die Westerse kamp afgedwing. Maar vandag ontdek ons die nadeel van hierdie oormatige bevryding van morele waardes, want hierdie vryheid het wispelturige en veeleisende mense voortgebring wat nie teenstrydigheid kan verdra soos die "bederfde kinders" wat hulle geword het nie. Soos die generasie van Mei 68, neem hulle die slagspreuk "dit is verbode om te verbied" op en pas dit toe. Omdat die verdowende sjarme van vrede en verbruik nie meer werk nie, onthul die krisis die harde werklikheid van die huidige rampspoedige situasie. Maar die ontdekking van die ramp begin eers aan die begin van hierdie goddelike jaar wat gekenmerk word deur die lente-equinox, want die styging in lewenskoste as gevolg van die staking van Russiese gasvoorrade sal die Wes-Europese drama verder vererger.

Ek het reeds verduidelik dat die huidige krisis nie natuurlik is nie, maar eerder dat die Skeppergod dit geskep het om " *nasies tot toorn* " te terg. En dit is juis met hierdie uitdrukking dat die Gees die Derde Wêreldoorlog in Openb. 11:18 aandui: " **Die nasies was vertoornd** ; en u toorn het gekom, en die tyd het aangebreek om die dooies te oordeel, om u dienaars, die profete, die heiliges en die wat u Naam vrees, klein en groot, te beloon en om die wat die aarde verderf. » Die nuus van hierdie lentedag gee ons die verduideliking vir hierdie " *irritasie* " van Westerse nasies. Trouens, in Moskou ontvang die Russiese president die Chinese president met eer en vriendskap. En hierdie amptelike vergadering, die dag nadat die Haagse tribunaal 'n bevel uitgereik het vir Vladimir Poetin se inhegtenisneming vir oorlogsmisdade, is 'n klap in die gesig vir hierdie sogenaamde internasionale Europese geregtelike liggame. Trouens, hierdie vergadering onthul slegs dat Westerse oorheersing slegs in naam en pretensie internasionaal was, want dit is duidelik dat miljarde mans en vroue dit nie erken of gelegitimeer het nie, aangesien hierdie ander kamp inteendeel bymekaarkom om die Westerse diktaat teen te staan. Die jongste " *irritasie* " van hierdie Westerse nasies word dus veroorsaak deur die bevraagtekening van sy universele oppergesag deur die res van die vele ander volke. Nou is ons voldoende gevorderd. en verlig om te verstaan hoe God die " *irritasie van die nasies* " voorberei het wat hulle daartoe sal lei om mekaar dood te maak.

In 2019 was al wat dit gekos het die skepping van die Covid-19-virus vir die dodelike epidemie wat dit paniek veroorsaak het onder jong en ou leiers van Westerse nasies. In Frankryk was die jong president Macron so paniekerig dat die bevolking, deur die inisiatief aan die mediese beroep oor te laat, gedwing was om hulself te beperk en al hul professionele aktiwiteite vir 'n tydperk van twee jaar te staak. Frankryk het selfs swakker en meer in die skuld uit hierdie beproewing te voorskyn gekom. En dit was hierdie verwoeste Frankryk wat gekonfronteer is met die probleem wat in die Oekraïne ontstaan het. Die President van die Franse het spontaan sy arrogante en instinktiwe aard gehoorsaam en dit as sy plig beskou om kant te kies met die swakkes teen die sterkes, om die aangevalle teen die aggressor te ondersteun. Die beroemde "Zorro" sou nie anders opgetree het nie, maar hier is ons nie in fiksie nie, maar in werklikheid, en die keuse wat gemaak is, het 'n verwoeste Frankryk die aartsvyand van die magtige Rusland gemaak. Dus, by die ondergang wat deur die dodelike virus veroorsaak is, word die ondergang gevoeg as gevolg van die prysgawe van Russiese gas en die sanksies wat teen hierdie land ingestel is. Maar hoewel dit geruïneer is, in 'n spiraal wat dit afwaarts sleep, bevind Frankryk homself gedwing om die Oekraïense oorlog finansieel te ondersteun. Soveel redes om hierdie verwoeste Frankryk en sy mense wat die gevolg ly, tot kookpunt te bring.

'n Onlangse opname onder die Franse toon dat hulle aan minagting ly. Die Franse volk besef tereg dat hulle gemanipuleer word deur politici wat nie omgee wat hulle dink en wil hê nie. Hierdie getuienis is baie belangrik omdat God op hulle lê wat hulle Hom persoonlik deur eeue van die geskiedenis laat ondergaan het, maar veral sedert 1789, die datum van hul Nasionale Rewolusie. In tye van krisis soek slagoffers diegene op wat daarvoor verantwoordelik is. Ons behoort inderdaad die politici wat mekaar opgevolg het om oor Frankryk te regeer, ter verantwoording te roep en hulle te vra hoe hierdie nasie, deur hul opeenvolgende politieke en ekonomiese keuses, sy vierde plek in die wêreld verloor het onder die ryk lande wat dit ten tyde van generaal de Gaulle beset het. Hulle het dit almal voortdurend verraaï deur te verkies om te luister na en die bevel van Anglo-Amerikaanse kapitalisme te gehoorsaam wat opgelê is deur die Europese regering wat ingestel is om die volke van Verenigde Europa te onderwerp. En in ons huidige situasie is die krisis wat veroorsaak word deur die wet wat aftrede op 64-jarige ouderdom voorskryf, van hierdie oorsprong. Dit word vereis deur Europese finansiële bestuur en as 'n goeie Europeaan kan president Macron dit slegs ondersteun. Maar die mense is koppig en wil dit nie hê nie... en 'n patstelling begin tussen die koning en sy mense. Wie sal wen?

Kortliks, ons weet dat Frankryk sedert Mei 1968 gevoed is deur die melk van rebellie. Op sy beurt het hierdie immer-rebelse geslag aan bewind gekom, en moet ons verbaas wees dat na opeenvolgende rebelse geslagte 'n selfs meer rebelse geslag kom? Nee, natuurlik nie! Hierdie ontwikkeling was onvermydelik, net soos die situasie van Israel tot sy nasionale vernietiging in die jaar 70 n.C. deur die Romeine, volgens Dan. 9:26; maar ook in – 586 waar koning Nebukadnesar dit 70 jaar lank vernietig het, soos deur die profeet Jeremia geprofeteer is.

Ek het al dikwels die siniese en arrogante karakter van die jong president Macron veroordeel, maar ek het vergeet om hom ook te blameer vir sy minagtende gedrag, waarvan die mense van Frankryk hom nou beskuldig. In hierdie gebied het hy saamgewerk met 'n meester van die genre, François Hollande, wie se finansiële adviseur hy was voordat hy sy Minister van Ekonomie geword het. Mnr. Hollande se vennoot het egter onthul dat hy groot minagting vir die armes, wat hy "die tandeloses" genoem het, getoon het. As ons hierdie feite bymekaar tel, verstaan ons dat die Vyfde ^{Republiek} 'n bevoorregte kaste van welgestelde mense geskep het wat mekaar in presidensiële mag in Frankryk opgevolg het. So het hierdie Vyfde ^{Republiek} die voorregte herstel wat die eerste Republiek wou afskaf. Daarom moet ons nie verbaas wees as 'n revolusionêre gedagte vandag in die gedagtes van die veragde mense hergebore word nie. Die enigste vraag wat vandag oorbly, is: hoe ver sal God hierdie nuwe Rewolusie laat gaan?

Omdat ons weet dat alle lewe van God afhanklik is, kan ons verstaan dat die oorsake wat menslike woede aanwakker, geen waarde op sigself het nie. Hulle verskyn omdat God die demone vrylaat om al die kwessies van haat wat mense teëstaan, wakker te maak en te benut. So die besluit om tot 64 te moet werk, sal waarskynlik nie menslike woede ontketen nie, behalwe as God wil. Weens 'n gebrek aan annuïteite is ek persoonlik toegelaat om op die ouderdom van 65 na die pensioenskema oor te skakel en toe ek 60 geword het, is ek die ouderdomspensioen geweier wat aan buitelandse immigrante van dieselfde ouderdom toegestaan is volgens die reëls van die tyd. Ook, na my mening, hou die aftree-ouderdom 'n probleem in, want dieselfde reël moet op almal, of ten minste op die grootste aantal, toegepas word. God self laat mense egter nie op dieselfde ouderdom sterf nie, en werksomstandighede is uiters verskillend, ook wat ervaring vir elke individu betref. Vir sommige mense en beroepe is werk stimulerend en aangenaam, en diegene wat dit doen, is nie haastig om dit vir aftrede op te gee nie. Maar ander beroepe slyt letterlik mans se fisiese liggame uit en vir hierdie mense is aftreetyd baie kort. Daarom is die tegnokratiese rekeningkundige bestuur van die huidige Franse regering nie in staat om hierdie kwessie met so 'n individuele karakter billik op te los nie.

Nog 'n kriterium verduidelik waarom die Franse volk nie meer legitimiteit aan die huidige regering gee nie. Tussen 1958 en 2022 kan 'n groot verskil opgemerk word. Dit gaan oor die koers van stemonthouding wat oor die jare tussen 40 en 60% in 2022 bereik het. Gevolglik word president Macron se oorwinning eintlik deur skaars 25% van die hele Franse volk ondersteun, of selfs minder. En hierdie lae syfer maak sy manipulerende, arrogante en minagtende gedrag nog meer ondraaglik vir die 75% wat hom nie verkies het nie, sowel as vir sy adjunkte wat nie 'n absolute meerderheid verkry het nie.

Die konflik het verskyn met die eerste sonde wat gepleeg is deur die eerste engel wat teenoor God geskep is, en hierdie sonde was vir hom die oorsaak van 'n lyding wat hy wou openbaar in die proses van die siklus van die vier aardse seisoene volgens die volgende beginsel:

Lente: Die begin van die dag. Dit is die helder tyd van geluk wanneer God sy eerste teenoorgestelde skep.

Somer: helder daglig. Dit is die tyd wanneer God menigtes gehoorsame engelagtige eweknieë skep.

Herfs: Die begin van die nag. Dit is die uur wanneer die eerste teenoorgestelde in opstand teen God tree en die eerste sonde in die geskiedenis van die lewe pleeg. Gevolglik vereis straf die skepping van die dood wat uiteindelik op alle sondaars toegedien sal word. Want volgens Rom. 6:23: “ **die loon van die sonde is die dood** .”

Winter: Die dood van die nag. Dit is die tyd wanneer sondaars in groot getalle bymekaarkom en 'n opponerende kamp teen God se kamp vorm.

Hierdie beginsel word hernu vir die aardse skepping

Lente: Die Skepping van Adam, regverdig en onskuldig.

Somer: Die skepping van Eva, skoon en onskuldig.

Herfs: Adam en Eva sondig teen God en verloor hul onskuld en word deur die dood getref saam met alle plante- en dierlike skepping.

Winter: Kain maak sy broer Abel dood uit jaloesie. Moorde en moorde is aan die toeneem. Die dood heers oor die hele menslike spesie en byna alle plante.

Op 22 Maart 2023 het president Macron in 'n televisie-onderhoud gepraat wat om 13:00 uitgesaai is. Getrou aan homself, standvastig (in sy kop), het hy die behoefte aan sy wet oor aftrede op 64 bevestig, wat hy noodsaaklik verklaar het. Omdat hy die bladsy wou omslaan, het hy hom daartoe verbind om nuwe projekte rakende werk en die voorwaardes daarvan aan te kondig. Sy koppigheid het die effek om die stakende werkers en hul vakbonde verder te irriteer. Frankryk staan 'n onoplosbare situasie in die gesig omdat twee legitimeite teenoor mekaar staan. Die hand van God het die saak gevorm, soos opgemerk moet word, maar of dit nou gaan oor Israel en Palestina sedert 1948 en die status van Jerusalem en sy "heilige plekke", of in Frankryk oor die huidige verteenwoordiging van afgevaardigdes, oor Oekraïne en Rusland, of op globale vlak, oor die opposisie van twee opponerende blokke, die beginsel van die equinox oorheers met sy onoplosbare konflikte karakter. Die eerste lente van die afgelope sewe jaar word sterk gekenmerk deur die Skeppergod en sy boodskap is duidelik die aankondiging van sewe jaar van voortdurende konflik tot sy glorieryke wederkoms in Jesus Christus. Hierdie verskillende situasies bring die evolusionêre probleem van die "hoender en die eier" na vore; wie het die ander gemaak? Die Franse volk het hul demokrasie en die wette wat dit beheer, gevestig. Maar in hoeverre moet hierdie wet as beter as die mense wat dit ingestel het, beskou word? Soos die nommer 5 aandui, het die huidige Republiek die 4de in 1958 in twyfel getrek. ^{Die} wet kan dus verander word wanneer die mense dit eis. Trouens, dit het slegs die legitimeit wat die mense daaraan gee. In 1793 het koning Lodewyk XVI sy kop verloor omdat hy die wil van die rewolusionêre Franse volk teengestaan het ...

Op Maandag 26 Maart sou president Macron koning Charles III van Engeland met groot eerbewyse in Versailles verwelkom. Die besoek sou plaasvind te midde van populêre woede, stakings en groot wanorde. Diep vernederd, was die Franse president gedwing om hierdie besoek uit te stel tot gunstiger tye. Verneder in die teenwoordigheid van sy Europese eweknieë en geïrriteerd, sal hy op sy beurt in 'n groot woedende woede oorgaan; burgeroorlog

is dus nie ver weg nie. Terselfdertyd moet hy na China gaan waar die skouspel van die Franse lewe sy vernedering sal versterk.

Demokrasie en tegnokrasie

Demokrasie kan nie almal tevrede stel nie, want die beginsel daarvan is gebaseer op die behoefte om idees te vind waaroor ooreengekom en gedeel en aanvaar word deur menigtes mense met baie verskillende idees en karakters. Demokrasie kan slegs funksioneer deur almal se aanvaarding om vrywillig sekere eise prys te gee wat onvoldoende gedeel word. Die ou beginsel, dié van die monargie, is dat die heerser sy idees op die res van die samelewing afdwing. En dit is nuttig om die oorsaak te hersien wat daartoe gelei het dat die mense van Frankryk hul monargie vanaf 1793 omvergewerp het. Die mense van Frankryk het eeue van despotiese en wrede monargiese regimes sonder opstand verduur. Dit was eers met die druk van die Heilige Bybel dat weerstand en oorlogagtige opposisie in 'n interne stryd teen die Rooms-Katolieke monargie betrokke geraak het. Trouens, deur die leuens wat deur hierdie Romeinse godsdiens geleer word, te openbaar, het die Bybel volgelingen gewek wat goddelike verkiesing waardig was en baie vinnig erfgename van die sogenaamde "gereformeerde" geloof vir wie godsdienstige toewyding soos politieke toewyding was. Toe hulle aangeval is, het hulle net daaraan gedink om hul lewens te verdedig, dood te maak met die swaard, die lans of die musket sodat hulle nie self doodgemaak sou word nie. Ware geloof is skaars en individueel, sodat 'n kind selde die intensiteit van geloof van sy of haar ouer(s) erf. Lodewyk XIV het die spesiale korps van "drake" georganiseer om nuwe bekeerlinge dwarsdeur die koninkryk van Frankryk op te spoor en te dwing om hul Protestantse geloof te verloën. In die suidooste van die Massif Central, in die Cévennes-streek, was die jag op die Hugenate verskriklik en verskriklik effektief. Geloof het klandestien en lewensbelangrik verborge geword. Daarom roep die Gees in Openb. 12:6 en 14 hierdie tyd van beproewing van 1260 jaar op deur die simbool van die "woestyn": *"En die vrou het na die **woestyn gevlug** waar sy 'n plek het wat deur God gereed gemaak is, sodat hulle haar daar duisend **tweehonderd-en-sestig dae lank sou onderhou** .../... En aan die vrou is die twee vlerke van 'n groot arend gegee, sodat sy na die **woestyn**, na haar plek, kon vlieg waar sy onderhou word **vir 'n tyd en tye en 'n halwe tyd**, uit die aangesig van die slang."*

Ná Lodewyk XIV is sy opvolger Lodewyk XV, 'n skaamtelose hedonis, oorlede na 'n lewe van voortdurende losbandigheid en het 'n heeltemal verwoeste Frankryk agtergelaat. En dit is daarom deur middel van hierdie verwoesting en groot armoede wat deur hongersnood gekenmerk word, dat die toorn van die Franse volk deur God gewek sal word. Hierdie woord "hongersnood" beteken letterlik die ontneming van vleeslike voedsel, maar ook, geestelik, dié van geestelike voedsel. Die Katolieke vervolgings het die Franse van die geestelike voeding van die Bybel ontnem, en as gevolg van die steun en goedkeuring wat die mense aan die Katolieke geloof gegee het, het God hulle die ontneming en

verhoging van die broodprys opgelê. Die Franse Rewolusie het sy oorsprong gehad in hierdie skaarste aan broodvoorraad en dit was omdat hulle nie meer enige kon vind nie dat gewone vroue, huisvroue en moeders, luidrugtig gedemonstreer het. En binne 'n kort tydjie het Parys in opstand gekom en teen die monargiese mag en sy regering in opstand gekom. In Lev. 26:23-26, God verbind hierdie twee dinge aan dieselfde straf: "**die wrekende swaard en hongersnood**" of "**die staf van gebreekte brood**": "*As hierdie strawwe julle nie tereg wys nie en as julle My weerstaan, sal Ek julle ook weerstaan en julle sewe keer meer slaan vir julle sondes. Ek sal 'n swaard teen julle bring wat my verbond sal wreck ; wanneer julle in julle stede bymekaarkom, sal Ek die pes onder julle stuur, en julle sal in die hand van die vyand oorgegee word. Wanneer Ek julle staf van brood breek , sal tien vroue julle brood in een oond bak en julle brood volgens gewig terugbring; julle sal eet, maar julle sal nie versadig word nie .*" Dus, in goddelike wysheid, is die straf wat deur God opgelê word van toepassing op vleeslike brood en geestelike brood, beide ewe skaars gemaak. Dit was toe dat die Rewolusie, gevoed deur bittere en wrede gedagtes, sy rol as 'n goddelike wrekende swaard sou speel deur menigtes hoofde in die twee geallieerde kampe van die vyande van God te guillotineer: die Katolieke monargie en die Rooms-Katolieke papisme. Evolusionêre wetenskaplike teorieë sal goddelike openbarings doodmaak in mense se gedagtes, en die ateïstiese gedagtes van vrydenkers sal mense permanent laat vergeet van die behoefte aan ware geloof. Gebaseer op die Griekse en Romeinse modelle, sal republikeinse Frankryk op 'n demokratiese regime gebou word. Met verloop van tyd, van bevraagtekening tot bevraagtekening, het dit 5 vorme van Republieke ervaar. Sommige van hierdie veranderinge het ten koste van bloedvergieting gekom. En hierdie verskeie pogings het bewys gelever dat die demokratiese regime nie die ideale oplossing bied wat mense tevergeefs soek nie.

Mense ly altyd onder die gevolge van die vryheid wat hulle hulself gee. Die probleem wat geopper word, is so kompleks dat die mens in 'n demokratiese regime sy tyd spandeer om wette te vestig om te probeer reageer op die situasies wat ontstaan. Die opkoms van nuwe kriteria vereis dat hulle hersien, reggestel of selfs herroep word om hulle te vervang.

In die lewe volgens God is presiese reëls voorgeskryf en hierdie situasie het die voordeel dat dit die behoefte aan opdaterings beperk. Want hoe meer individuele vryheid beperk en gerespekteer word, hoe minder geleenthede is daar vir vrye weë vir rebellie. Maar laat ons duidelik wees, 'n rebel sal altyd 'n goeie regverdiging vind om teen enige gevestigde orde, goddelik of nie, in opstand te kom. In God se regime berus geluk op tevredenheid, die bevrediging wat gevoel word deur gemeenskap met God wanneer dit weer moontlik word. En afgesien van die wettige gehoorsaamheid wat Hom toekom, laat die groot skeppergod groot vryheid van aksie aan sy onderdanige en dankbare skepsels. Net soos 'n vrou wat deur haar man tevrede is, nie 'n minnaar soek nie, soek die kind van God wat deur die goedheid en getrouheid van God vervul is, nie ander bronne van oneindig hernubare plesiere nie. En in hierdie tyd van lente 2023, voel ek hierdie verbintenis met hierdie groot skeppergod wat die lente die eerste dag van die jaar gemaak het vir almal wat aan Hom behoort, nadat hulle met Hom versoen is deur

middel van hulle erkenning van hulle verlossing deur *die "lam "* Jesus Christus. Sonder hierdie geestelike tevredenheid is die menslike verstand 'n onversadigbare afgrond. Dit is en bly voortdurend die prooi van die veelsydige vleeslike begeerte wat die verbruik van vroue, mans en vir die mees perverse kinders en alle aardse goedere wat op die universele mark uitgevind, vervaardig en verkoop word, betref. Maar om hierdie dinge te bekostig, het jy geld nodig, en baie daarvan. En dit is waar die ekonomiese krisis en ondergang kom om die bederfde, wispelturige, hebsugtige kind te ontnem van die dinge wat hy nie meer kan verkry nie. Die gevolg is woede wat diegene soek wat verantwoordelik is, en wat vinnig geïdentifiseer word. Dit is waar dat situasies deur die politieke leiers van nasies geskep word, maar as hulle verkeerd opgetree het en regtens skuldig is, verwyder dit nie die verantwoordelikheid van diegene wat hulle toegelaat het om op te tree sonder om in te gryp nie, want in die regime van demokrasie delegeer die mense hul mag aan adjunkte, ministers en presidente wat hulle verteenwoordig. En dit is aan hulle sorgeloosheid en politieke onbetrokkenheid dat die gewone mense hulle lot en bestemming te danke het. Daarom, herinner ek hier weer, dat die groot skeppergod alle lewe in al sy gebiede en aspekte beheer, godsdienstig, polities, ekonomies, ideologies, wetenskaplik, ens. Hy stel die heersers van alle nasies aan volgens wat die mense verdien. Tye van voorspoed en benoudheid is aan Hom te danke van Adam en Eva tot ons tyd. Elke dag in ons lewens ontdek ons die nuus wat God nog altyd geweet het, selfs voor sy aardse skepping. Maar sy vyande sien nie hul beperkings nie en vir hulle word die toekoms altyd gesien as 'n tyd vir die verwesenliking van die groot projek, van universele geluk wat voortdurend gesoek en gehoop word. En waarna soek hulle voortdurend? Die ideale dieet, die ideale man, die ideale leier; maar hulle vind hulle nie. En oor hierdie dinge is daar baie kompetisie; ons vergelyk onself, ons konfronteer onself en uiteindelik konfronteer ons mekaar in monsteragtig dodelike oorlogstryde. Só sal ons hedendaagse mensdom agtereenvolgens aan groot ondergang en vleeslike en geestelike hongersnood onderwerp word voordat dit grootliks vernietig word deur *die "wraakswaard "* van God wat bewerkstellig word deur sy "*sesde basuin* " van Openb. 9:13.

Met verloop van tyd, van Republiek tot Republiek, het die sekulêre onderwys wat aan kinders gegee is, in Frankryk toenemend opgevoede mense opgelewer, veral bevoordeel deur die lang vrede wat God tussen 1945 en ons huidige tyd gegee het. Maar ek herinner jou daaraan dat opvoeding nie noodwendig intelligensie maak nie, want ware intelligensie is 'n gawe van God wat Hy slegs reserveer vir diegene wat Hy waardig ag, dit wil sê diegene wat kies om Hom te wil behaag en Hom te leer ken, om Hom beter te dien. Laat ons dus vir 'n oomblik hierdie aardse rariteit vergeet wat versprei is onder die massa aardse bevolkings en kyk na die vrugte wat hierdie sekulêre opvoeding dra. Hierdie tipe skepsel kan na willekeur gerekondisioneer word. In elke era, met morele veranderinge, is die goedgekeurde standaard die laaste wat wettiglik aangeneem word. Wat goed en kwaad was, word omgekeer, en die opgevoede en gekwalifiseerde man vind in hierdie veranderinge van oordeel bewys van sy geestelike verheffing. Dit is in hierdie situasie dat ons die enorme noodsaaklikheid kan verstaan om beperk te word deur goddelike openbaring wat beskryf en

voorskryf wat goed en kwaad volgens God is. Deur hierdie rem te verwyder, is hierdie versperring, gly en dood onvermydelik. En om hulle te verwyder, vind rebelse mense nuwe oorsake en maniere uit om op 'n permanente en deurlopende wyse te sterf: die pad maak dood, rook maak dood, alkohol maak dood, dwelms maak dood, medisyne maak dood deur spesifieke siektes te behandel, maar ook, godsdienste maak dood selfs in monoteïsme en natuurlik, gemaak vir hierdie doel, maak oorloë lewens dood wat deur God geskep is.

Die groot Franse skole het die elites wat Frankryk regeer, opgevoed en voorberei. As toelating tot hierdie skole deur God gekies is, sou hierdie elites hierdie amp waardig wees. Maar dit is nie die geval nie, want wat toelating tot die Nasionale Skool van Administrasie regverdig, is geld, rykdom en verbintenis met die nuwe republikeinse adel. Seuns van die rykes, ware dwase, verkry hul staatsdiploma om aan ouerlike eise te voldoen en dan maak hulle loopbane en bereik belangrike bestuursposisies. En hulle slegte geaardheid het nie verander nie en hulle bestuur staatsake met dieselfde ongeïnteresseerdheid wat hulle in studies getoon het. So waar is die diploma wat ware billikheid beloon en bevestig? Wat kan word van 'n land wat deur sulke donker karakters bestuur word? Dit is die onmoontlikheid om aan hierdie kriterium te voldoen wat die oordadige dade, die verraad, die afstanddoenings verklaar wat Frankryk van sy kosbaarste bate ontnem het: sy werklike onafhanklikheid. Omdat hierdie probleem my lei om die tweede onderwerp van hierdie studie aan te spreek: tegnokrasie.

Die term tegnokrasie is saamgestel uit twee woorde van Griekse oorsprong: *techniké* vir tegniek en *cratos* vir staat, d.w.s. tegniese bestuur. In Frankryk is die ENA die skool wat verantwoordelik is vir die opleiding van staatstegnici. Ons weet dat skool teoretiese dinge leer, want die student wat onderrig word, absorbeer die lesse wat aan hom gegee word soos 'n lappies. En 'n groot deel van wat jy leer, sal jou eintlik help om komplekse situasies effektief te bestuur. Maar, omdat daar altyd 'n "maar" tussen teorie en werklikheid op die grond is, ontdek die oudstudent die bestaan van tallose probleme waarvan hy nie tydens sy studies vertel is nie. Die lewe is moeilik om teoreties op te som, want baie kriteria bepaal dit. Die toepassing van die reëls wat geleer is, is maklik op stadsvlak, moeiliker op nasionale vlak, en selfs moeiliker binne die Europese Unie. Te midde van probleme klou die ENA-gegradueerde vas aan sy kennis en kundigheid, en lê hy sy standpunt as 'n gekwalifiseerde tegnikus op, met vertroue op die gesag wat sy posisie hom verleen. In hierdie houding dink die politikus nie meer nie, hy pas toe wat hy geleer is. Só het Frankryk 'n groot verandering in sy beleid en bestuur van die staat opgemerk sodra die Verenigde Europa-organisasie die bestuur daarvan oorgeneem het. Ver van die veld af het die Europese kommissaris hulle riglyne opgelê. Hierdie hele organisasie is gebou deur die aktiwiteit van die eerste tegnokrate wat in Brussel, België, gevestig is. Ver van die mense af het 'n leër van gespesialiseerde teoretici die middele bestudeer en in werking gestel om die nasies wat by die Europese alliansie betrokke was, te regeer. En wat met ons land Frankryk gebeur het, laat my dink aan die ervaring van Israel, wat die voorreg gehad het om deur God in sy teenwoordigheid regeer te word. Maar Israel het hierdie goddelike teenwoordigheid verwerp en verkies

om 'n slaaf te word van die grille van sy konings met al die vloeke wat hulle vir hierdie nasie verteenwoordig het, meer dikwels vervloek as geseën. Frankryk het dieselfde gedoen, dit het sy vryheid en onafhanklikheid prysgegee om homself onder die juk van uitbuiters van alle soorte te plaas, die finansiële beleggers van die groot globale en Europese banke. En sy deel van die vloek kom na hom terug in die vorm van algehele verlamming, algehele slawerny, die onvermoë om sy eie lot te bepaal.

Ons jong tegnokrate is nie almal domkoppe nie, want daar is sommige onder hulle wat begaafd is, met indrukwekkende leierskapsvermoëns terwyl hulle daarin slaag om diegene na aan hulle te verlei en te oortuig. President Macron is een van hulle, en die huidige jong president van Oekraïne is nog 'n voorbeeld. Hierdie mans onderwerp hul volgelinge wat hulle verafgod. Maar die gesag wat hulle vertoon, is die vrug van oordrewe trots, vergesel van 'n opstandige gees wat kenmerkend is van ons tyd. En hierdie lente van 2023 merk die ware begin van die "eindtyd" wat in Dan geprofeteer is. 11:40, 'n eindtyd wat oor die laaste sewe jaar strek, dit wil sê die laaste week van profetiese jare. Die toename in kwasi-opstandige geweld wat ons in Republikeinse Frankryk sien, bevestig die robotportret wat die apostel Paulus geprofeteer het in sy brief gerig aan sy jong mededienaar met die naam Timoteus volgens 2 Tim. 3:1 tot 7: " **Weet dit, dat daar in die laaste dae swaar tye sal wees. Want die mense sal liefhebbers van hulleself wees, liefhebbers van geld, grootpratende, trotsaards, lasteraars, ongehoorsaam aan ouers, ondankbaar, onheilig, liefdeloos, onvergewensgesind, kwaadsprekers, sonder selfbeheersing, wrede, veragters van die goeie, verraaiers, eiesinnig, verwaand, liefhebbers van plesier meer as liefhebbers van God; hulle wat 'n gedaante van godsaligheid het, maar die krag daarvan verloën. Bly weg van sulke manne. En onder hulle is sommige wat in die huise insluip en dwase en stomme vroue gevange neem, belaaie met sondes en meegesleur deur allerderhande drifte, **altyd leerend en nooit tot die kennis van die waarheid kan kom nie** . Soos Jannes en Jambres Moses teëgestaan het, so staan ook hierdie die waarheid teë, **omdat hulle verdorwe van verstand is, verwerplik in die geloof** . Maar hulle sal nie verder vooruitgang maak nie, **want hulle dwaasheid sal vir almal duidelik wees, net soos dié van hierdie twee manne** . "Dit is in hierdie beskrywing dat ons hierdie jongmense die "swart blokke" vind wat aan die brand gesteeke het vullisblikke in Parys en ander groot stede in Frankryk in ons nuus. Maar hierdie groepe is slegs die voorlopers van die rebelse gedrag wat nog sal na vore kom. Dit is slegs die eerste pyne wat die Westerse bevolkings tref en histories 'n oorheersende rol in Frankryk speel, waar geloof dodelik geraak is. God neem wraak op die nasie wat dit eerste gewaag het om Hom te trotseer en te verag. En hierdie historiese waarheid het gelei tot die konstruksie van moderne mediese wetenskap, gebaseer op menslike intervensie: van die entstof wat deur Pasteur ontdek is tot die Covid-19-entstof uit die Amerikaanse laboratorium. Maar mediese wetenskap kan as wettig beskou word solank dit handel oor siektes waarvan die oorsake sigbaar en verifieerbaar is. Waar dit ophou om so te wees, is wanneer dit beweer dat dit die siektes van die menslike verstand genees terwyl dit die bestaan van die onsigbare lewens van slegte engele en goeies ignoreer. As die dokter nie al die kriteria in ag neem nie, is dit seker dat sy diagnose net verkeerd**

kan wees. En hierdie onderwerp lei my daartoe om te onthou dat mense van 'n enkele spesie is en dat ons, afgesien van sekere eienaardighede van voorkoms, almal ontwerp is volgens dieselfde standaardtipe wat ons van Adam en Eva geërf het. Geestesongesteldhede manifesteer selde, indien ooit, in simptome wat sigbaar is vir die oë van die versorger, selfs nadat die brein geskandeer is. Die teenwoordigheid van 'n kwaadaardige gewas kan ontdek word, maar in hierdie geval is die nodige sorg nie meer dié van die psigiater nie, maar dié van die dokter, of die gespesialiseerde chirurg. Die werklike probleme van die menslike verstand is te wyte, soos in die tyd van Jesus, aan die optrede van onsigbare demone. Hy kon, as die Skeppergod, allerhande siektes genees, maar hy was werklik die enigste een wat in staat was om siektes van die gees te genees. Kom ons luister na hom wat hierdie getuigenis gee oor “ **twee woedende, demonbesete manne** ” wat na hom gekom het in die “ **land van die Gadareners** ”, volgens Matteus 8:28-29: “ *En toe hy aan die oorkant was, in die land van die Gadareners, het twee demonbesete manne wat uit die grafte uitgekom het, hom tegemoetgekom. Hulle was so woedend dat niemand dit gewaag het om verby te gaan nie. En kyk, hulle het uitgeroep en gesê: Wat het ons met U te doen, Seun van God? **Het U hierheen gekom om ons te pynig voor ons tyd?** » Hier reeds bevestig hierdie demone die lering van Openb. 7:2-3: “ *En ek het 'n ander engel sien opkom van die ooste af, met die seël van die lewende God; **En hy het met 'n groot stem geroep na die vier engele aan wie dit gegee is om die aarde en die see skade aan te doen*** , en gesê: **Moenie die aarde of die see of die bome skade aandoen totdat ons die dienaars van onse God op hulle voorkoppe verseël het nie** . ” Die weerkaatsing van die twee demone getuig dat hulle voor die oorwinnende dood van Jesus reeds geweet het dat 'n sterflike straf in “ **die pyniging van die tweede dood** ” vir hulle voorbehou was. Maar hulle het nie God se reddingsplan geken wat gebaseer sou wees op sy aardse inkarnasie in Jesus Christus nie. Hulle het gewag vir die tyd, maar was onkundig oor die middele waardeur God hulle in alle geregtigheid tot die dood sou kon veroordeel. En hierdie uitruiling is voedsel vir die geloof van die uitverkorenes, want dit getuig, goddelik, van die bestaan van demoniese geeste wat die menslike wetenskap weier om in ag te neem. Die medisyne wat op die geestesongesteldes opgelê word, breek hul fisiese reaksies, maar dryf nie die demone uit wat die gedagtes van die besete pasiënt oorheers en regeer nie. In die afwesigheid van goddelike ingryping word die enigste moontlike genesing verkry as die demone self kies om die bewoonde en besete menslike gedagtes te verlaat, maar geen menslike medisyne kan hulle dwing om dit te doen nie. Die gevalle van besetenheid wat in die Bybel aangehaal word, word egter slegs deur uiterste abnormale gedrag geopenbaar. Hulle het die voordeel dat hulle ons laat vergeet dat die hele mensdom beset is as Jesus dit nie bewoon nie. En wat is hierdie rebelse gedrag wat in ons huidige tyd waargeneem word? ” gebeur, indien nie die vrugte van 'n mensdom wat deur die duiwel en sy demone beset is nie? Ons word nie onskuldig gebore nie, maar skuldig, erfgename van sonde en beset deur Satan en sy demone. Slegs outentieke bekering wat deur Jesus Christus erken word, kan ons van hierdie sterflike erfenis verlos, en slegs individueel, op voorwaarde van ooreenstemming met die standaard wat deur God gestel is.*

Deur te kies om 'n demokratiese regime aan te neem, het Frankryk die historiese ervarings van die Grieke en Romeine hernu. Nou, die oudste demokratiese ervaring is dié van die Griekse stad Athene. Dit is waar die eerste bekende vorm van demokratiese regering gebore is, en die Grieke voor ons het verskeie vorme van hierdie stadsregering probeer, en na hulle ook die Romeine, sonder om ooit tevrede te wees met die keuses wat hulle probeer het. Soveel so dat 'n man met die naam "Thrasybulus" (– 445 – 389) in Athene, van regime tot regime, hom soos 'n diktator gedra het, teen die einde van die onafhanklikheid van die Republiek van Athene, wat later deur Rome in 'n Romeinse kolonie omskep is. As ek die naam van hierdie "Thrasybulus" aanhaal, is dit omdat die profeet Michel Nostradamus in 'n brief gerig aan Henry, koning van Frankryk, sy naam aangehaal het om die oorheersing van 'n laaste diktator te profeteer deur wie die Franse demokrasie sy historiese regeringsiklus moet voltooi. Alles omtrent hierdie geprofeteerde "Thrasybulus" lyk asof dit die styl van president Emmanuel Macron beskryf, altyd reguit in sy stewels, geheg aan orde en outorité. Gekonfronteer met die teenkanting van die Franse volk wat nie meer sy arrogansie en die legitimiteit van sy hoogs twyfelagtige outoritére regering kan duld nie, sal die jong president, altyd te seker van homself en sy regte, van die een dag tot die volgende in die vel van hierdie geprofeteerde "Thrasybulus" beland. Hierdie prestasie sal dus die aankondiging van 'n baie kontroversiële profeet bevestig, maar wie se vermoë om feite te profeteer reeds van sy tyd af erken is.

Die Griekse Thrasybulus is deur die Atheners verwerp en in ballingskap na Thebe gegaan. Met soldate het hy teruggekeer en Athene verower. Sy optrede word gekenmerk deur sy begeerte om die demokratiese regime op die omliggende volke af te dwing. En ek dink ek vind daar die gemeenskaplike punt tussen hierdie Griekse Thrasybulus en ons era waarin president Macron, as 'n groot ondersteuner van Verenigde Europa, dit sy plig maak om die demokratiese Oekraïne, wie se onafhanklikheid deur Rusland bedreig word, te ondersteun deur dit te bewapen. In 'n donker voorteken word die Griekse Thrasybulus uiteindelik deur die burgers van Aspendos vermoor... Om die mees ongodsdienstige land op aarde te regeer, het God 'n man gekies wie se voornaam Emmanuel beteken: God met ons. Wie kan sê God hou nie van donker humor nie? Maar ons kan hier ook die beeld sien van 'n opstandige ongelowige volk wat verwerp en "God met ons" wil doodmaak. President Macron deel met die Griek Thrasybulus sy verwerping van sy mense. Na sy eerste termyn, wat sy persoonlikheid onthul het, wou die meerderheid Franse hom nie meer hê nie. Maar omstandighede wat deur God gereël is, het hom vir 'n tweede termyn herkies. Aangesien die Franse volk se gevoelens teenoor hom nie verander het nie, bly die swak verkose president deur die meerderheid van die mense gehaat. Enige intelligente man, bewus van die situasie, sou baie versigtig wees om hierdie vyandige volk nie verder te irriteer nie. Hy, intendeel, tree op met die arrogante gesag van 'n president wat deur al sy mense verkies en gekies is. “ *Die letter maak dood, maar die gees maak lewend* ,” sê die Bybel. Emmanuel Macron is inderdaad president in letter, maar nie in gees nie, soos blyk uit die haat wat die Franse werkersmense teenoor hom voel, op wie hy, in die afwesigheid van 'n absolute wetgewende meerderheid, sy besluite oplê deur die sistematiese gebruik van Artikel 49 paragraaf 3.

Geloof, intelligensie en wysheid

Dit is die drie pilare van verlossing wat deur God voorgestel is.

Geloof: Ware geloof is vertroue wat in God geplaas word, dit wil sê, om al sy Bybelse openbarings in ag te neem. En in hierdie verband word hierdie vers aangehaal in Hebr. 11:6 kry sy volle betekenis: “ **Maar sonder geloof is dit onmoontlik om Hom te behaag ; want hy wat tot God gaan, moet glo dat Hy bestaan en dat Hy die wat Hom soek, beloon .** ” Aan die ander kant, korrek vertaal, veroordeel hierdie vers Rom. 6:23 die houding van twyfel: “ *Maar wie twyfel oor wat hy eet, is veroordeel, omdat hy nie uit oortuiging optree nie. Alles wat nie die produk van oortuiging is nie, is sonde.* ” Nou, in die oorspronklike Grieks, is die woord wat as oortuiging vertaal word, die woord geloof. Trouens, in hierdie vers is die L.Segond-vertaler reg om die woord oortuiging te gebruik, wat die teenoorgestelde van die woord twyfel is. Want ek onthou dat Paulus 'n baie persoonlike probleem van houding teenoor vleis wat aan afgode geoffer is, aanspreek, en hier slegs hierdie onderwerp. Hy bevraagteken dus nie die standaard wat deur God vasgestel is nie, maar slegs die twee maniere om op hierdie vleis wat aan afgode geoffer is, te reageer. Sy redenasie is soos volg: Hy wat 'n sterk geloof het, weet dat daar net een ware God is; wat die idee impliseer dat vleis tevergeefs aan die wind geoffer word, deur die heidene. As sodanig laat hy homself toe om dit te eet. Omgekeerd, hy wat dit as 'n aanstoot vir God beskou, oordeel dat hy dit nie moet eet nie. En Paulus oordeel hom swak in geloof, omdat hy 'n gevangene van vooroordele bly gebaseer op die letter van die Skrif en nie op die menslike gees en die goddelike Gees wat dit lewend maak nie. Dus, vir God en Paulus, is beide gedrag geregverdig in die mate dat elk van die twee tipes gelowiges optree in ooreenstemming met wat hy glo goed is." Daarom is die woord oortuiging heeltemal gepas. Maar dit kan nie die woord geloof oral vervang nie, en slegs die konteks van die onderwerp wat bestudeer word, regverdig dit of nie. Die beste manier om die houding van twyfel te vermy, is om ons oordeel te bou op die geskrewe verklarings van die Bybel, die lesse wat daarin gegee word, is alles lesse wat daarop gemik is om ware geloof te bou. Deur die geopenbaarde wil van God te vervul, is daar nie meer enige risiko om sy wil verkeerd te interpreteer nie. En in Rom. 14:6 sê Paulus weer: “ *Daar is Een wat onderskei tussen die dae; 'n ander beskou hulle almal gelyk. Laat elkeen volle oortuiging in sy gemoed hê.* ” Hier roep Paulus weer 'n onderwerp op wat handel oor die vrye mening wat God aan elkeen van sy skepsels laat, nadat dit die norme van sy wette gehoorsaam het: " *Verwelkom hom wat swak is in die geloof, en moenie oor menings stry nie.* " "Want ware geloof hang nie af van 'n opinie nie, maar van gehoorsaamheid aan 'n geopenbaarde goddelike wil. Dus, deur die respek wat verskuldig is aan die heilige Sabbat wat deur God as 'n heilige rus geheilig is, opsy te sit, roep Paulus die moontlikheid op vir elke persoon om hul geestelike lewe te organiseer op die eerste ses dae van die week, wat vir die Hebreërs van sy tyd slegs deur getalle gekenmerk is, volgens hul chronologiese volgorde. Die Grieks-Romeinse kulture was in Israel verteenwoordig, met al hul

heidense perversies waardeur elke dag aan 'n groot astrale godheid gewy is. Die Hebreërs moes hulself dus teen hierdie bose invloed beskerm. En dit is die Christelike geloof wat homself die maklikste toegelaat het om deur hierdie heidense perversie gewen te word, nadat dit vir die heidene oopgemaak is."

Geloof is ook die teenoorgestelde van sig. Dit is omdat die God wat geloof organiseer, self onsigbaar is. God maak Homself slegs sigbaar vir die mensdom deur die Heilige Skrif wat die Heilige Bybel uitmaak. En hier weer sal geloof begin met 'n baie persoonlike individuele oortuiging van elke skepsel. Elkeen van ons word genooi om hierdie vraag te beantwoord: "Is wat die Bybel sê waar of vals?" "Maar dit eindig nie daar nie, want ons kan ook sê: "Is wat die Koran sê waar of vals?" " en selfs weer: "Is wat die geskiedenisonderwyser sê waar of vals?" "Dit is aan elke persoon om hul eie persoonlike antwoord te gee volgens hul oortuigings en die lewe of dood van hul geloof. En dit is seker dat hierdie drie vrae hul volgelingen op aarde het en om hul oortuiging te versterk, sal hulle almal hul geloof moet voed deur hul kennis van die onderwerp wat hulle interesseer, te verdiep."

Wat my betref, ek het die Bybel gekies en deur my lees en studie van die geskifte daarvan te verdiep, het ek my geloof gevoed. En ek is nou seker dat die ander twee vrae nutteloos en sonder 'n stewige fondament is. Die historiese verslae wat aangeleer word, is nietemin baie nuttig om die volgorde van feite wat geleer is, op te som. Die vlak van historiese kennis wat nodig is om die profesieë van Daniël en Openbaring te interpreteer, is nie baie hoog nie. God wou sy lig binne die bereik van die kleinste mensies op ons aarde plaas. Ware geloof lei die uitverkorenes om te verstaan dat hulle in menslike samelewings leef wat deur God veroordeel is om te verdwyn, omdat hulle gekies het om Hom te ignoreer en te verag. En die rede vir hierdie keuse is hul ooreenkoms in karakter met sy eerste geskape teenoorgestelde, wat Satan, die duiwel, geword het; die eerste uitdager van die multi-universele geskiedenis van die lewe; die leier en gids van die rebellekamp. Op die aarde van sonde word hierdie rebellekamp op baie maniere verteenwoordig, maar God gee voorkeur aan die eerstes in die geskiedenis van ons era: die Joodse volk self, wat Jesus Christus in Openb. 2:9 en 3:9 " *die sinagoge van Satan* " sonder misterie noem, omdat die historiese gebeure wat in die jare 30 en 70 in Jerusalem plaasgevind het, hulle geregverdig het. Die term " *sinagoge* " beteken vergadering in Hebreeus en word slegs vir Jode gebruik. Hierdie eerste rebellekamp het nietemin 'n teken van geestelike legitimiteit behou, aangesien ons, soos die duiwel, hierdie vers wat in Eseg. aangehaal word, daarop kan toepas. 28:5: " *Jy was volmaak in jou weë van die dag af dat jy geskape is totdat daar ongeregtigheid in jou gevind is.* "

Die tweede rebelleleier van ons era het nie hierdie legitimiteit nie, want God het hom nog nooit "volmaak in sy weë" gevind nie en sy Christelike godsdienstige oorheersing is die vrug van 'n wegraping, 'n ontvoering, 'n skandelijke en misleidende mistifikasie. Die apostoliese geloof was die slagoffer van 'n kragtige en deurdringende godsdienstige bedwelming as gevolg van die valse Christelike bekerings wat aangemoedig is deur die vrede wat deur keiser Konstantyn I^{die} Grote in 313 aangebied is. Hierdie getroue geloof is verdrink in 'n massa valse Christene wat dwarsdeur die Romeinse Ryk versprei was. En dit is as

gevolg van hierdie wydverspreide afvalligheid dat God besluit het om hierdie valse Christendom oor te lewer aan 'n aardse Romeinse leier uit die jaar 538, die datum van die ware stigting van die huidige pouslike Rooms-Katolieke godsdien. God wou dus aan sy ware uitverkorenes wat onder die vals bekeerde volke verstrooi is, 'n bewys gee van die vloek van hierdie Romeins-Christelike godsdienstige organisasie. Die uitverkorenes erken te alle tye slegs Jesus Christus as die onbetwisbare Hoof van sy Kerk. En vir hierdie verkose amptenare het pouslike aansprake geen legitimititeit nie. In Daniël 8 is drie verse genoeg vir God om die godsdienstige wegraping van die Romeinse pousdom op te som: vers 10: "En dit het opgestyg tot by die leër van die hemel en sommige van die leër, naamlik van die sterre, op die aarde neergegooi en hulle vertrap." » Rome bekeer hom tot die Christelike geloof en vervolg sy heiliges. Vers 11: "En hy het homself groot gemaak selfs tot by die hoof van die leër en die voortdurende offer van hom weggenem en ~~die plek~~, die basis van sy heiligdom, neergewerp. Die Pous neem die titel van hoof van die Kerk van Christus oor, neem die priesterlike werking daarvan weg en werp die basis van die leerstelling van apostoliese waarheid, die simboliese beeld van die tempel of heiligdom, omver. Vers 12: "Die leër is prysgegee met die daaglikse offer weens sonde; die horing het die waarheid neergewerp en in sy pogings geslaag." Hierdie vers bied die sintese van die twee vorige verse aan, en herinner dus aan die gevolge, maar dit voeg op 'n baie belangrike manier die oorsaak van die vloek by: "weens sonde", dit wil sê weens die verlating van die praktyk van die heilige Sabbat sedert 7 Maart 321. En God spesifiseer verder tot voordeel van sy uitverkorenes dat Hy dit tot die einde van die wêreld sal laat optree: "en slaag in sy ondernemings."

Ware geloof is gebaseer op respek vir God se wil soos dit in die hele Bybel uitgedruk word tot die einde van die wêreld. Dit is dus moeilik om dit op te som of te beskryf. Daarom word dit nodig om te identifiseer wat God valse geloof noem, sodat die uitverkorenes nie sy sondes wat teen Hom gepleeg is, herhaal nie. Hy skilder dus 'n soort robotportret met behulp waarvan ons valse geloof in al sy aspekte moet kan identifiseer. Want afhange van die geestelike sensitiwiteit van elke persoon, is sommige leidrade duidelik sigbaar, maar ander is baie minder so. En dit is op hierdie meer subtile leidrade dat die Duiwel die valse geloof bou wat "n gedaante van godsaligheid aanneem, maar die krag daarvan verloor", volgens 2 Tim. 3:5: "... wat 'n gedaante van godsaligheid het, maar die krag daarvan verloor het." Bly weg van sulke mans. "En waarop is ware vroomheid gebaseer? Op gehoorsaamheid, hierdie eienskap staan in absolute terme teenoor die rebelse en goddelose karakter wat die manne kenmerk van wie die uitverkorenes hulself moet distansieer."

Intelligensie

Dit word deur God vereis en geëis vir die uitverkorenes wat Hy red, soos Daniël 12:3 leer: "En die verstandiges sal skyn soos die helderheid van die hemel, en die wat baie tot geregtigheid lei, sal skyn soos die sterre vir ewig en altyd."; en Daniël 12:10: "Baie sal gereinig en wit en rein gemaak word; Die goddelose sal goddeloos handel, en geeneen van die goddelose sal verstaan nie, maar die wat verstand het, sal verstaan." In die lig van hierdie twee verse, is dit 'intelligensie' wat die uitverkorenes van die eindtye sal kenmerk en tot voordeel

van die laaste 'herstellers van die breuke' wat vanaf 1843 gevestig is; hierdie breuke is deur Rome in die goddelike wet gemaak, en God spesifiseer: '**en diegene wat geregtigheid aan die menigte sal leer, sal vir ewig en altyd soos die sterre skyn** . ''' » Jesaja profeteer so van hierdie herstellers van die breuke in Jes. 58:12-13: “ *Jou volk sal die ou ruïnes herbou, en jy sal ou fundamente oprig; jy sal genoem word die Hersteller van gebreekte plekke, die Hersteler van weë, die Een wat die land bewoonbaar maak. As jy jou voet terughou van die Sabbat, om nie jou plesier op my heilige dag te doen nie, maar die Sabbat jou verlustiging maak om Yahweh te heilig deur Hom te verheerlik, en Hom te eer deur nie jou eie weë te doen of jou eie plesiere te volg of ydel te praat nie, dan sal jy jou in Yahweh verlustig, en Ek sal jou laat ry op die hoogtes van die aarde en jou die erfdeel van Jakob jou vader laat eet. Want die mond van YahWéH het gespreek.* » Die eerste vervulling van hierdie profesie het betrekking op die Hebreeuse volk wat uit Babiloniese ballingskap terugkeer, maar 'n tweede vervulling het betrekking op die terugkeer van die Sabbat in die Adventiste-geloof wat in die herfs van 1844 begin het. In beide verbonde word die heiliges in ballingskap geneem; in die oue vir 70 jaar in Babilon die Chaldeërse stad en in die nuwe, vir 1260 jaar in die Romeinse pouslike oorheersing van die prostituut. "Babilon die Grote". Vir mense, volgens die gesegde, "kan een boom die hele woud verberg." Op die geestelike vlak het die "boom" van die ou verbond inderdaad die verlossingsplan wat deur die "woud" van die nuwe verbond geopenbaar is, vir die Jode verberg. En God alleen het die dubbele vervulling van sy inspirasies geken wat aan sy dienaars, sy profete, geprofeteer is.

Hierdie lesing van Daniël 12 laat my onthou hoe God dit die rol gee van 'n sintese van die openbarings van die hele boek Daniël, maar ook van dié van die Apokalips wat sewe eeue later deur Johannes geïnspireer sal word. Want God sê in vers 1: “ *In dié tyd sal Migaël, die groot vors wat wag hou oor die kinders van jou volk, optree; en daar sal 'n tyd van benoudheid wees soos daar nie gewees het vandat 'n volk was tot op daardie tyd nie. In dié tyd sal jou volk gered word, die wat in die boek opgeskryf gevind word.* ”

God se groot plan skryf verlossing toe aan Michael, die engel met die naam YaHWéH, die een wat met Daniël praat, en dit is belangrik om te verstaan waarom dit in Openb. 12:7 steeds Michael is, verfraai as Michel, wat die stryd teen die duiwel en sy demone lei: " *En daar was oorlog in die hemel. Michael en sy engele het teen die draak geveg. En die draak en sy engele het geveg* ,». Op hierdie manier gee God die leuen aan diegene wat dink hulle kan klaarkom sonder die Sabbat en die gesondheidsregulasies wat aan die Jode geleer is, deur te beweer dat hulle Jesus Christus is, wie se naam selde in die hele Openbaring genoem word, omdat God sy simboliese rolle verkies, insluitend dié van die Paaslam. Die hele plan van verlossing is aan Jode geopenbaar vir Jode volgens die vlees en nasionale erfenis tot Jesus Christus en van sy soendood af, vir geestelike Jode wat deur God aangeneem is met betrekking tot bekeerde heidene.

Die Openbaring, wat die donker Apokalips genoem word, is dubbel gerig aan die ware uitverkorenes wat in die twee oorspronklike alliansies is. Die boodskappe en beelde wat in hierdie goddelike Openbaring aangebied word, is geneem uit dié wat in die ou verbond geskryf is. Hulle is dus perfek geskik om

deur Jode van hierdie antieke goddelike Verbond erken te word. Deur Michael in Openb. 12:7 te noem, gee God aan Sy uitverkorenes 'n sein dat die naam Jesus 'n tydelike naam is wat Hom aanwys vir Sy rol as versoenende slagoffer; tydelik maar nie minder belangrik nie. Want dit is onder hierdie Naam van Jesus dat Hy sy uitverkorenes red of nie red nie. Ons besef dan die belangrikheid daarvan om die hele verlossingsplan wat deur God bedink is, te verstaan, om dit te volg en daarby aan te pas in al sy opeenvolgende fases wat tussen die vloed en die einde van die wêreld voltooi is. Geestelik of vleeslik, die uitverkorenes is slegs Jode wat die volk van God uitmaak. En Daniël ontvang hierdie boodskap: “ *In daardie tyd sal diegene van jou mense wat in die boek geskryf staan, gered word .*” Op daardie tydstip dui die konteks van die glorieryke wederkoms van Jesus Christus aan waarin 'n geleentheid aan die waarlik uitverkore Jode gegee sal word om die verlossing te erken wat gebaseer is op die soendood van Jesus Christus. Beide rasse- en geestelike Jode sal geteiken en geraak word deur die bedreiging wat uiteindelik Sabbatonderhouers aan die dood sal blootstel. Tot op daardie spesifieke oomblik sal vrome Jode slagoffers bly van hul gehegtheid aan die tradisie van hul vaders, soos hulle die afgelope twee millennia gedoen het. Maar met die wederkoms van Christus sal nie al hierdie Jode bekeer word nie, want dit is met Jode soos met Christene, onder hulle is daar ware en valse. Daarom sal God by sy eie oordeel oor elkeen van sy skepsels bly, aangesien hulle naam reeds in sy boek van die lewe geskryf is.

Ons lees weer in Dan. 12:2: “ *En baie van die wat in die stof van die aarde slaap, sal ontwaak, sommige tot die ewige lewe en sommige tot smaadheid en ewige afgryse.*” » In hierdie vers, sonder om die besonderhede wat Openb. 20 sal openbaar, te ontwikkel, profeteer die Gees die beginsel van die twee opstandings wat deur “ **duisend jaar** ” geskei sal word volgens Openb. 20:3-4-5-6-7. Dit is belangrik om op hierdie detail te let: God stel nie “ *ewige lewe* ” teenoor “ *ewige* ” dood nie , maar “ *ewige lewe* ” teenoor “ *ewige skande* ”. Dit is omdat die dood 'n oorgang is van geskape lewe na niksheid; wat die Bybel steeds oor hom leer. “ *Smaad* ” is, na die oordeel van “ *die tweede dood* ”, die enigste ding wat van die goddelose sal oorbly in die vorm van ewige slegte herinneringe vir die uitverkorenes wat in die ewigheid sal oorleef.

Die valse Rooms-Katolieke geloof het menigtes laat glo dat die “verstandelik gestremdes” outomaties deur God ontvang en gered word. Die belangrikheid wat hy aan intelligensie gee, bewys die teenoorgestelde en ontmasker verder die kamp van duiwelse leuens wat daarna streef om soveel slagoffers as moontlik te mislei en dood te maak. Toe Jesus verklaar het: “ *Geseënd is die armes van gees—, want aan hulle behoort die koninkryk van die hemele!* ”, het Hy nie gespesifiseer dat Hy van die “ *Gees* ” van die lewende God praat nie , en almal wat nie die intelligensie het om dit te verstaan nie, het die transkripsie “gees” aanvaar, wat ook die gees van die mens kan aandui. Dit is dus slegs intelligensie, die ware een, wat die interpretasie van hierdie woord “Gees” rig. En wat kon die mensdom verwag van die lering wat gegee is deur die intrigerende Vigilius, die eerste pous wat onder hierdie titel in die setel van Rome geplaas is, aanvanklik in die Lateraanse Paleis en toe in die Vatikaanstad buite Rome. Nou, hierdie plek in die Vatikaan is gekenmerk deur die teenwoordigheid

van 'n tempel gewy aan Asklepios, die Romeinse god in die vorm van 'n " *slang* ", so God het vir ons 'n teken gegee wat hierdie verse uit Openb. 12:14-15 regverdig: " En aan die vrou is die twee vlerke van 'n groot arend gegee, sodat sy na die woestyn, na haar plek, kon vlieg, waar sy **uit die aangesig van die slang onderhou word vir 'n tyd en tye en 'n halwe tyd.**" **En die slang het uit sy bek water soos 'n stroom agter die vrou aan uitgegooi, om haar deur die stroom mee te voer.** » Reeds het " **arrogante woorde** " uit die " **mond** " van die Vatikaanse pousdom gekom, gesimboliseer as 'n " **klein horinkie** " in Dan. 7:8: " *Ek het na die horings gekyk, en kyk, daar het nog 'n klein horinkie uit hulle midde opgekom; en voor daardie horing is drie van die vorige horings uitgeruk ; en kyk, sy het oë gehad soos die oë van 'n mens , en 'n mond wat hoogmoedig spreek .* "

Intelligensie is nie net deur God aan die mensdom gegee nie, want in die diereryk is daar ook intelligente wesens. Daarom moet die mens slegs as 'n lewende wese beskou word, indien nie 'n dier nie. Wat die mens werklik van die dier onderskei, word in hierdie vers van Pred. aangedui. 3:11: " *Hy maak alles goed op sy tyd; selfs die ewigheid het Hy in hulle harte gelê , alhoewel geen mens die werk wat God doen van begin tot einde kan begryp nie.* " Dit is ten minste een ding wat God aan geen dier gegee het nie. En die tweede is sy vermoë om goed en kwaad te oordeel; wat geen dier kan doen nie, want die vrees wat die hond of kat of enige ander huisdier vir sy baas het, is gebaseer op die intonasie van sy stem wat teerheid, sagmoedigheid of woede uitdruk en nie op die woorde wat deur hierdie baas gesê word nie. Deur opleiding kan die dier egter daarin slaag om 'n verband tussen 'n gesproke woord en 'n taak wat uitgevoer moet word, te vestig. Ons menslikheid reageer op dieselfde manier, maar deur die bemeestering van menigtes woorde wat 'n taal uitmaak. Nou vra God sy uitverkorenes om hulself in te wy in die taal van die hemel wat natuurlik intelligensie vereis, maar ook wysheid, hierdie hoogste goddelike gawe.

Wysheid

Dit word gekenmerk deur 'n gebruik van intelligensie vir subtiliteite wat deur God geopenbaar word. Tydens sy aardse bediening het Jesus met die Joodse volk in gelykenisse gepraat, 'n hermetiese taal vir die bloot geanimeerde mens. Maar hierdie taal het tot diegene gespreek aan wie God wysheid gegee het. En dit moet erken word dat geeneen van die 12 apostels wat gekies is, hierdie noodsaaklike wysheid besit het nie. Want Jesus het hulle doelbewus uit die behoeftige en ongeleerde mense gekies, om hulle self direk op te lei en te onderrig. Deur aan hulle in die besonder die verborge betekenis van sy gelykenisse te verduidelik, het Jesus hulle laat verstaan hoe 'n beeld 'n boodskap kan oordra wat aan verskillende maar vergelykbare situasies toegeskryf kan word. Hierdie sin vir die ontsyfering van beelde het niks intellektueel daaraan nie, en die skrifgeleerdes en Fariseërs van gister en vandag was en is steeds te intellektueel om enige belangstelling in vergelykende beelde te gee. Jesus het sy uitverkorenes met kinders vergelyk, nie sonder rede nie, want ten spyte van die voorkoms van sy ouderdom, bly die volwassene vir God 'n kind wat oud word, maar steeds 'n kind. Want God vind in die kind wat die volwassene daar vind: vertrouwe, gehoorsaamheid, afhanklikheid en toegeneentheid in die beste gevalle, maar ook

on gehoorsaamheid, teenstrydigheid en rebellie in die ergste ander gevalle. Wysheid steun nie op menslike onderrig nie, en God kan lag vir mense wat hulself as "wys" voordoen. Slegs hy aan wie God wysheid gee, is hierdie term werd, en Hy gee dit nie onvoorwaardelik nie. Wysheid bied toegang tot die taal van die hemel wat vir ander mense gesluit is. Ook gee God dit slegs aan dienaars wat Hy waardig daarvoor ag op grond van die getuigenis van die werke wat hulle geloof voortbring. Jesus het gesê: " *Wie het* , vir hom sal meer gegee word," so word wysheid vermeerder in diegene wat dit eer en dit beskou as die kosbaarste geskenk wat God aan Sy uitverkorenes op die aarde van sonde kan bied. Want hierdie waardering self vorm 'n embrio van die wysheid wat God sal laat groei. Menslike intelligensie en wysheid, sowel as die intelligente instink van die dier, berus op en lei na dieselfde doel; dié van die instink van selfbehoud. Omdat hulle weet dat hul lewe bedreig word, het elke lewende wese die refleks om dit te beskerm, en hiervoor is hulle gereed om enigiets te doen. Die een wat aangeval word, verdedig homself en val op sy beurt sy aggressor aan wanneer nodig. Maar omdat hy sonder wysheid is, dink die geanimeerde mens daaraan om homself slegs te verdedig teen die teëstander wat sy oë sien en as sodanig identifiseer. Op die geestelike vlak is hy heeltemal ongewapen en kwesbaar, want sy teenstander is onsigbaar. In teenstelling met hom, identifiseer die uitverkorene deur sy wysheid en lewende geloof die onsigbare aggressor teen wie die Gees van God hom waarsku, en hy kan so sy verdediging en beskerming bou deur dit van God te verkry, die bron van alle wysheid en die magtigste van alle verdedigers en beskermers.

Wysheid bied dus aan die mens wat deur God gekies en geseën is, 'n derde relasionele dimensie; die eerste twee is, parallel, die visuele verhouding en die auditiewe verhouding wat die normale mens kenmerk. Om die taal van die hemel te praat en dit te verstaan, maak die aardse uitverkorene 'n ware burger van die koninkryk van die hemel. Want hierdie goddelike wysheid is 'n deposito wat deur God gegee is in afwagting van die vertrek van die aarde van sonde, vir die hemel waar Jesus 'n plek voorberei het vir al sy uitverkorenes gedurende 6000 jaar van aardse lewens.

Ons lees in Openb. 17:9-10-11: “ ***Hier kom die verstand wat wysheid het te pas .*** ” *Die sewe koppe is sewe berge waarop die vrou sit. Daar is ook sewe konings: vyf het geval, een leef, die ander een het nog nie gekom nie, en wanneer hy kom, sal hy 'n kort tydjie bly. En die dier wat was en nie is nie, is self die agtste koning, en hy behoort aan die sewe en gaan na die verderf.* » God bied hier die grondslag van 'n raaisel wat slegs sy wysheid kan opklaar. Hier pas hy dieselfde beginsel toe wat hy met sy apostels toegepas het, wat toegelaat is om verduidelikings van Jesus se gelykenisse te ontvang, terwyl die res van die Joodse volk dit nie toegelaat is nie. Die beste beskerming van goddelike waarheid lê daarin dat hy die gedagtes van al sy tallose skepsels beheer en rig. Daarom kan die goddelike verbod nie deur die rebelse mens oortree of oortree word nie, vir wie die goddelike misterie 'n onbegryplike misterie moet bly tot sy dood. Aan die basis van die ontsyfering van hierdie raaisel is daar 'n verduideliking wat Jesus aan Johannes in vers 7 gee: “ *En die engel sê vir my: Waarom is jy verbaas? Ek sal jou die verborgenheid van die vrou vertel en van die dier wat haar dra, wat*

die sewe koppe en die tien horings het. ” Slegs hierdie vers laat ons toe om die konteks te definieer wat as basis dien vir die raaisel wat vervolgens voorgestel word. Die verwysingskonteks is dus dié van die tyd van Johannes, dit wil sê dié van die eerste lesers van hierdie openbaring. En hierdie konteks is dié van keiserlike Rome wat in die enigma die sesde " **koning** " of dominante regime verteenwoordig wat aangedui word deur die presisie " **een bestaan** ". In hierdie konteks regeer die Romeinse keisers vanuit Rome, maar onder die " **sewende koning** ", of regime, sal die Romeinse keiser vanuit die Ooste regeer, Konstantinopel vir Konstantyn en sy opvolgers na 313, die eksargaat van Ravenna vir keiser Justinianus in 538. In hierdie " **sewende** " Romeinse regering word die stad Rome deur sy keisers verlaat en agtereenvolgens binnegeval deur drie invallende barbaarse volke wat deur die Romeinse Ryk verslaan is; die Heruli in 476, die Vandale in 534 en die Oos-Gote wat in 538 uit Rome verdryf is, dit wil sê, die drie horings wat voor die klein horinkie van Daniël neergesak is. 7:8: “ *Ek het die horings bekyk, en kyk, daar het nog 'n klein horinkie tussen hulle uit opgekom, en drie van die eerste horings is voor daardie horing uitgeruk ; en kyk, sy het oë gehad soos die oë van 'n mens, en 'n mond wat hoogmoedig spreek.* ” Die Gote het almal uit Noord-Europa gekom en hierin vind ons, toegepas op ontroue Christelike Europa, wat reeds met ontroue Israel in die ou verbond gebeur het; Die geprofeteerde indringer het ook altyd uit die Noorde gekom.

Die raaisel profeteer dan die Romeinse pouslike heerskappy wat in Rome gevestig is na die verlossing daarvan van die oorheersing van die Oos-Gote in 538, en sê daarvan: " *En die dier wat was en nie is nie, is self 'n agtste koning en is van die getal van die sewe en gaan na die verderf.* " Die historiese prestasie plaas die Romeinse pouslike vestiging effektief in die tyd van die sewe genoemde Romeinse regimes en deur sy streng godsdienstige karakter, die " **agtste** ". **koning** " van hierdie raaisel, 'n " **koning** " sê ' **verskillend** ', in Dan. 7:24: " *Die tien horings is tien konings wat uit hierdie koninkryk sal opstaan. 'n Ander een sal ná hulle opstaan, wat anders sal wees as die eerste , en hy sal drie konings onderwerp.* " En boonop, aangaande hom, Dan. 8:23 spesifiseer: " *Aan die einde van hulle heerskappy, wanneer die sondaars verteer is, sal daar 'n koning opstaan, onbeskaamd en listig.* » Almal kan sien hoeveel pouslike prag en praal gebaseer is op die kunsmatige en luukse voorkoms van die klere van sy geestelikes, sy kardinale en sy biskoppe en sy verleidelike kultus wat aan die " **god van vestings** " van Dan. 11:38 gegee word, of versterkte geboue, wat sy katedrale vorm waarvan die steeds hoër en skerper torings na die goddelike regering van die hemel wys: " **Hy sal egter die god van vestings op sy voetstuk eer ; Aan hierdie god , wat sy vaders nie geken het nie, sal hy hulde bring met goud en silwer, met edelgesteentes en kosbare voorwerpe.** »; dit gaan gepaard met die " **arrogante** " houding van pouslike minagting vir die waarheid wat in die Heilige Bybel geopenbaar word. Jy kan dus verstaan wie die skuld moet kry vir die brand wat die hooftoring en die dak van die katedraal van "Notre Dame de Paris" vernietig het; elkeen van hierdie terme vorm 'n oorsaak van goddelike woede wat God skaars kan beheer. "Die dier gaan na die verderf" spesifiseer die raaisel, en dit is wat Dan. 7:11 bevestig deur te sê: " **Toe het ek gekyk vanweë die arrogante woorde wat die horing gespreek het ; en terwyl ek kyk, is die dier**

doodgemaak en sy liggaam vernietig en aan die vuur oorgegee om verbrand te word ." Openb. 17:16-17 bevestig deur te sê: “ **Die tien horings wat jy gesien het en die dier sal die prostituut haat en haar uittrek en haar naak maak en haar vlees eet en haar met vuur verteer.** Want God het dit in hulle harte gegee om sy wil te volbring en om saam te stem en hulle heerskappy aan die dier te gee totdat die woorde van God vervul is . » Openb. 19:20 profeteer weer hierdie finale straf van die dier: “ *En die dier is gevange geneem, en saam met hom die valse profeet wat die wonderwerke voor hom gedoen het, waarmee hy dié mislei het wat die merk van die dier ontvang en sy beeld aanbid het. **Hulle is albei lewend in die vuurpoel gegooi wat met swael brand** .* » Vir hierdie vernietiging sal ons egter tot die einde van die sewende millennium moet wag, sodat die aarde met die Laaste Oordeel die voorkoms van 'n " poel van vuur en swael " sal aanneem, soos geprofeteer deur die huidige sporadiese aktiwiteit van vulkane wat oor die aardbol versprei is; Die ondergrondse magma sal dan oor die hele aarde versprei word en die water uit die see verwyder.

Dit is aan hierdie goddelike wysheid dat ek my begrip van die goddelike geheimenisse verskuldig is waarvan ek die verduidelikings aan u voorhou. Seën daarom saam met my hierdie glorieryke wysheid van die lewende God, want dit bou jou en myne saligheid op.

Lewe sonder instruksies

Vandag keer ek terug na die onderwerp van die fisiese en geestelike gesondheid van mense, want hierdie dinge bepaal hul welstand. Terwyl die lewe van die vlees slegs sewe jaar van verlenging voor hom oor het, laat ons goddelike Vader in Christus my die oorsake van ons lyding besef en uitwys wat gedurende die verloop van ons lewe verskyn en hulself oplê. Binnekort tagtig, sou ek hierdie dinge graag van geboorte af wou verstaan, maar soos alle mense, het ek die lewe betree sonder om te weet hoe om dit te gebruik, en voor my het my ouers dit ook nie van hulle s'n ontvang nie. So kon hulle niks aan my oordra nie en God, die enigste een wat alles geweet het en antwoorde op alles gehad het, het gewag totdat ek volwasse was om met my te praat en my te onderrig. Die prioriteit van sy boodskap was om die drievoudige vraag te beantwoord: "Wie is ek, waar kom ek vandaan, waarheen gaan ek?" "Ek is 'n asem van die lewe en 'n lewende gees, ek kom uit niks, en ek gaan na die ewigheid wat in Jesus Christus aangebied word.

Om te verstaan wat ons word, moet ons ons hele lewensloop terugvolg. Dit begin in ons moeder se baarmoeder, in haar baarmoeder waar ons in die vloeistof van die plasenta dryf. En hierdie detail is uiters belangrik om die res van ons evolusie te verstaan. Die voordeel van hierdie interne bad is dat dit die menslike embrio toelaat om harmonies te ontwikkel, aangesien die hele oppervlak van die liggaam onder konstruksie nie aan enige druk onderwerp word wat die ontwikkeling van die selle kan belemmer nie. Die program wat in die DNS van ons genoom vervat is, verloop glad, mits die liggaam nie skade ly deur om die naelstring gedraai te word wat dit aan sy moeder se voedingsorgane verbind nie. Na die pyne van geboorte gaan die kind die aardse lewe binne en inasem lug.

Maar wat verander vir hom in hierdie stadium van sy lewe! Hy ontdek die gevolge van die wet van die Aarde se swaartekrag en mag spyt wees oor die toestande van sy vorige lewe, waar sy liggaam in uiterste sagtheid gedryf het. Dit is hierdie ervaring wat in ons onbewuste geheue geskryf is wat die gevoel van welstand regverdig wat verkry word in 'n waterbad waar ons naakte liggaam homself weer eens van die wet van swaartekrag kan bevry. Want om die lewe te betree beteken om met veelvuldige brutaliteite gekonfronteer te word. En reeds, die swaarmoedigheid van ons liggaam voel, die hitte of die koue voel, die wrywing van klere op die vel voel, soveel aggressies waaraan die pasgebore kind moet aanpas! Een geboortetegniek plaas die pasgebore baba in 'n klein bad waar dit nog 'n rukkie langs sy ma kan dryf. Die baba word dus tydelik gerusgestel en sy oorgang na die lewe en die beperkings daarvan word dus versag. Maar die kind moet uiteindelik die lewe wat deur die sonde op aarde gegee is, in die gesig staar, verantwoordelik vir al sy brutale aggressies wat slegs die gevolge is van die vloek wat die hele menslike spesie tref.

So wat sou die gebruikershandleiding vir menslike aardse lewe sê? Daar is een fundamentele ding om te weet, en hierdie ding, baie jare gelede, het God my laat skryf in die lirieke van 'n liedjie wat ek gekomponeer het. Hier is die woorde: "Gewoontheid is 'n wet, waaraan nie ontsnap kan word nie, en wanneer jy dink jy het geslaag, oorheers dit jou meer as ooit tevore, Satan hou jou vas, hy hou jou goed vas." Destyds het ek hierdie beginsel toegeskryf aan verskeie dwelms, die minder sterkes, kafeïen van koffie, nikotien van tabak, alkohol, en die sterkers, opium, kokaïen en ander. Ek het toe slegs gesien wat duidelik geword het in die huidige situasie van die mensdom. Vandag onthul ek 'n paar minder voor die hand liggende, maar baie skadelike dinge wat deur gewoonte geskep word. In die derde dimensie ly ons fisiese liggaam voortdurend onder die gevolge van gewoontes wat, voortdurend hernu, gevolge van afwykings, siektes en disfunksie van ons hooforgane meebring. So op die banke van sy skool waar hy baie ure deurbring, moedig die kind wat oor sy lessenaar ineengesak het die ronding van sy ruggraat aan wat in skoliose sal verander met al die ruggraatpyn wat hierdie siekte kan kenmerk wat, indien dit nie reggestel word nie, met ouderdom sal vererger. Ek het reeds oor slaapgewoontes gepraat, en ek moet na hierdie onderwerp terugkeer, want ek weet nou dat ek gevolge gelyk het as gevolg van die gewoonte om op my sy te slaap, met my kop op 'n kussing. Ek het my verslawing aan hierdie gewoonte ontdek omdat ek die grootste probleme ondervind om op my ander kant of erger nog, op my rug aan die slaap te raak. Hierdie posisie op die rug blyk egter die gunstigste te wees om misvormings van ons liggaam en ons gesig te vermy. Omdat slaap op jou sy die velweefsel aan die kant van jou gesig wat op die kussing rus, saampers. En dan verstaan ek hoekom my linkerooglede minder oopgaan as my regterooglede. Trouens, oë ontwikkel onder baie verskillende toestande; die regteroog ontwikkel vrylik, terwyl die linkeroog, saamgepers deur die kussing, elke nag vir lang ure in 'n verstopte toestand bly wat die ontwikkeling daarvan versteur. Ons nagte bou die strabismus en die stadige en progressiewe vervorming van ons fisiognomie. 'n Oog wat voortdurend gedruk word, raak misvorm en hierdie hernieuwe druk kan die ovaalvorming daarvan en die lens veroorsaak, wat tot astigmatisme lei; wat my bekommer. Ons liggaam het dus

hierdie ongelukkige nadeel dat dit vinnig kan aanpas by 'n nuwe gewoonte wat dit aanneem bloot deur die gereeldheid van die hernuwing van die praktyk. Maar die gewoonte veranderingsfase is baie moeilik om te bereik. Ons natuur vereis niks meer as om die groef te volg wat deur die gewoonte geteken is nie. My begeerte om op my rug te slaap het daartoe gelei dat ek vir etlike ure wakker gebly het sonder om te slaap, waarna die slaap uiteindelik gekom het met groot broosheid, drome en wakker word in die oggend in 'n toestand van moegheid. So 'n resultaat is teleurstellend, maar heeltemal voorspelbaar. Want ek weet dat ek nog 'n rukkie sal moet aandring om van slaap op my sy na slaap op my rug oor te skakel, maar die uitdaging regverdig die nodige moeite, want ek wil my linkeroog sterk bevry van hierdie nagtelike druk wat dit verstop.

Soos ons groei en ouer word, tel ons ook gewig op, wat ons ruggraat ondersteun. En as die nekwerwels slegs die gewig van ons kop dra wanneer ons staan, is dit nie dieselfde vir ons lumbale werwels wat die gewig van die hele boonste deel van ons liggaam dra nie. Daarom moet ons absoluut seker maak dat ons ons ruggraat die gunstigste nagposisie daarvoor gee, en die valse gemak van sagtheid en buigzaamheid vermy. Want tydens ons slaap ontspan al ons spiere en senings en ons hele liggaam is onderworpe aan die verskriklike wet van die Aarde se swaartekrag; dit sak en pas aan by die ondersteuning wat dit vashou, en neem sy hele vorm aan, of dit nou gunstig is of nie. Daarom is hierdie tyd van nagslaap, genaamd "die klein dood", herstellend of vernietigend, afhangende van die invloed daarvan op ons gesondheid op kort en lang termyn. Hierdie daaglikse tyd van onbewustheid neem 'n derde van ons bestaan in beslag, wat aansienlik is en dit 'n goeie plek in ons lewenshandleiding gee. Omdat ons die behoeftes van ons liggaam en sy been- en spierstruktuur ken, kan almal die tipe beddegoed kies wat hulle nodig, wat ferm moet bly en in geen geval te sag moet wees nie. Maar in elk geval, om ons ware onafhanklikheid te handhaaf, moet ons vermy om op baie gebiede onder die afhanklikheid van gewoonte te val. Gewoonte bind ons met kettings wat moeilik is om te breek. Die waarlik vry mens trek voordeel uit die vermoë om vinnig by enige situasie aan te pas en ek bied u hierdie getuienis aan wat deur Jesus Christus en sy apostels geleef is. Die aand voor sy arrestasie het Jesus voorberei om sy laaste nag op die Olyfberg, teenoor Jerusalem, deur te bring. Oorweldig deur die moegheid wat gedurende die dag opgehoop het, moes sy apostels slaap, soos hulle gewoonte was, en hulle het eers na sy arrestasie verstaan hoeveel Jesus sou wou hê dat hulle hom in sy laaste oomblikke van vryheid moes bystaan en ondersteun. Daar is niks meer wettig as die behoefte om te slaap nie, maar daardie nag het hierdie gewoonte 'n wrede aanslag aangeneem vir ons Verlosser wat so ontnem is van die broederlike ondersteuning van sy apostels wat Hy so liefgehad het. Ek persoonlik het slapelose nagte deurgebring deur die lig te deel wat God vir my gewys het. Die ywer en geluk van die ontdekking van hierdie goddelike lig het my wakker gehou en ek het geleer hoe noodsaaklik dit is om nie van enigiets afhanklik te wees nie: slaap of enige ander gewoonte.

Deur die lewensreëls te ignoreer, het mense geslag na geslag hul kinders geleer om te voldoen aan gewoontes waarvan hulle onbewustelik slawe geword het. My eie ma was 'n goeie voorbeeld hiervan, en ek was die teenoorgestelde. Sy

lewe was soos klokslag en myne het vry en onafhanklik gebly. Ons het dus baie probleme gehad om oor die weg te kom, want ons gedrag was so verskillend. Maar sy het die waarheid van die Here liefgehad en in haar vrede en verlossing aan die slaap geraak nadat sy die nuwe profetiese ligte ontvang het wat God my laat ontdek en ken het. Ons verskille was vleeslik en het ons slegs op die aarde van sonde geskei. In die komende koninkryk van God sal hierdie vleeslike toestande nie meer bestaan nie en slegs die liefde vir die Here se waarheid sal in die gedagtes van die engele wat ons geword het, bly.

Gewoontes gaan oor die ritme van ons eetgewoontes. En ek onthou daardie ou gesegde: "jy moet eet om te lewe en nie leef om te eet nie". Om te eet om te lewe hou die liggaam lewendig en in goeie vorm; Om te leef om te eet lei die liggaam tot vetsug en hormonale wanbalanse, wat op sy ergste dodelik is. Nog 'n gesegde lui: "Hy wat slaap, eet." En dit is waar dat die liggaam in die geval van fisiese moegheid meer vitaliteit uit 'n goeie slaap herwin as uit 'n maaltyd. Boonop veroordeel die gesegde "hy wat slaap, eet" tereg die maaltyd wat voor slaaptyd geneem word. Die goeie gesondheid van ons hele siel vereis die voeding wat nodig en onontbeerlik is om al sy fisiese en geestelike funksies te verseker, sonder om ons organisme te oorlaai. En deur hierdie beginsel te volg, het ek tot vandag toe dieselfde lengte en gewig gehandhaaf wat ek gehad het sedert ek grootgeword het. Ek het geen onnodige vet, geen oortollige gewig en geen toevlug tot enige medikasie nie, alles te danke aan die wyse raad van ons Here God. Nadat ek sedert 1970 die voordele van vegetarisme beskaafd ontdek en beoefen het deur die getuigenis van 'n vriend wat dit met onbetwisbare resultate beoefen het, omdat hy 'n liggaamsbouer was, het ek hierdie dieetwyse godsdienstig nagekom sedert 1980, die jaar van my doop in die Sewendedag-Adventistekerk van Valence sur Rhône, in Frankryk. Hierdie vriend het self 'n jaar voor my 'n Sewendedag-Adventis geword. My lees van die boek Genesis en die goddelike dieetkundige verordeninge wat aangehaal word, het my toegelaat om te verstaan hoe God my fisies voorberei het voordat Hy my geestelik onderrig het, en sodoende die gesegde "'n gesonde gees in 'n gesonde liggaam" bevestig, wat God omskep in "'n heilige gees in 'n heilige liggaam", want dit is tot " **heiligheid** " of " **heiligmaking** " dat Hy ons in Jesus Christus roep, saam met alle ander sondaars wat erfgename van die oorspronklike sonde is. Hy roep almal wat ware vryheid wil vind deur verlos te word van die slawerny van sonde waarin die mens gevange is van slegte gewoontes wat menslike wette omskep in gelegitimeerde en gewettigde gebruike en tradisies. Dit is om hierdie kollektiewe vloekte te kan weerstaan en ontsnap, dat die uitverkorene in Christus vry en onafhanklik moet bly, wetende dat sy verlossing en sy beskerming op aarde slegs van God en van Hom alleen afhang. Ware vryheid is die enigste manier om vir God te getuig teen die sonde wat Hy sy teenstanders in die vyandelike kamp toereken. Maar om sonde te weerstaan, moet dit perfek geïdentifiseer word en dit is die doel wat hy aan sy profetiese openbarings gegee het. Om te weet hoe om die lewe te lei, gaan net soveel oor die waarhede van geloof as wat dit gaan oor die identifisering van slegte gewoontes in ons nagrus. Die lewe kan nie gedissekteer word nie; dit vorm 'n geheel wat alle denkbare onderwerpe omvat. Deur ons te skep, is God die skepper van alles wat ons verteenwoordig as 'n individuele siel wat uit 'n liggaam

en 'n gees bestaan. Ons lyding word deur Hom gedeel, maar dit laat ons verstaan dat oorsake onvermydelike gevolge genereer. As die kind nie leer wat vuur is nie, kan hy homself in die vuur gooi en sterf as gevolg van brandwonde. Ons weet hoe min daar na ander se raad geluister word, terwyl die lesse wat ons persoonlik ervaar, pynlik is, maar ontvang en in ons geheue en ons intelligensie opgeteken word. Daarom word ons gebore sonder om die instruksies vir die lewe te ken... ons moet dit ontdek deur ervarings in ons eie vlees en gees. En dan moet ons nie vergeet dat ons gebore word onder die vloek van die vlees en dat ons deurgang deur die aardse lewe slegs 'n stadium van seleksie vir die ewige lewe verteenwoordig waar die risiko van die bose nie meer sal bestaan nie. Die boosheid en lyding wat met die lewe op die aarde van sonde geassosieer word, is slegs bedoel om ons die perfekte hemelse lewe sonder enige boosheid te laat begeer. Daarom verklaar die Gees in Openb. 21:4 aangaande die uitverkorenes wat gered word met die wederkoms van Jesus Christus: “ *Hy sal elke traan van hulle oë afvee, en die dood sal daar nie meer wees nie, en ook nie rou en geween en pyn nie, want die vorige dinge het verbygegaan.* En die tyd wanneer hierdie voorwaardes in werking gestel sal word, is slegs sewe jaar weg.

Die globale situasie aan die einde van Maart 2023

President Poetin, die hoof van Rusland, het die president van die Volksrepubliek van China, mnr. Xi Ji Ping, met groot eerbewyse op 'n amptelike besoek verwelkom. Terselfdertyd het Rusland Afrika-presidente gehuisves, iets wat Westerse media nie wou noem nie. Trouens, tot nou toe wou die Westerse kamp in die moontlikheid van Chinese neutraliteit glo en beweer dat kommersiële belange vir hulle voorrang bo politieke toewyding geniet het. Dit is waar dat China in 'n vredesplan wat deur China vir die konflik tussen Rusland en Oekraïne voorgestel is, getoon het dat hy ten gunste van vrede is sonder om kant te kies. Sy het egter nie die feit weggesteek dat sy 'n spesiale verbintenis met die Russiese volk gehad het nie. Op 30 Maart het beelde egter verskyn wat wys hoe 'n Chinese president sy militêre leiers aanspoor om voor te berei om 'n moontlike aanval te beveg. Sy militêre begroting sal 7% van sy BBP bereik; wat 'n enorme militêre belegging verteenwoordig. China berei ook voor vir oorlog, waarskynlik met die oog op die herowering van die eiland Taiwan. In hierdie konteks sal Emmanuel Macron egter na China reis, vergesel deur Ursula Von Der Leyen, president van die Europese Kommissie. Daar is geen twyfel dat die Europese owerhede die Chinese president sal probeer oortuig om nie wapens aan Rusland te verskaf nie, en miskien, soos hul gebruik is, sal hulle hul versoek vergesel van dreigemente van sanksies wat deur die hele Westerse kamp teen China ingestel sal word. En dis waar 'n groot oordeelsfout kan lei tot die teenoorgestelde van wat hulle wil bereik. Want in werklikheid wil die Weste China verbied om aan Rusland te doen wat dit self aan Oekraïne doen, gebaseer op die legitimiteit van sy Westerse wet wat deur die VN aangeneem is. Maar Europeërs lyk nie bewus van die vlak van hul afhanklikheid van China nie, want dit is nie meer net Russiese gas waarvan hulle ontnem sou word nie, maar alles wat China produseer en invoer in Europa

om sowat 300 miljoen inwoners te voorsien. Omdat Europa eenvoudig toegerus is met Chinese produksie, wat aankom in rye vragsepe wat vier vlakke hoog met metaalhouers gelaai is. Sonder China sal Europa sestig jaar teruggaan, behalwe dat dit nie meer die maatskappye sal hê wat dit destyds ryk gemaak het nie. Haar situasie sou dus erger wees as enige wat sy nog ervaar het. Wat China betref, het dit die moontlikheid om handel te dryf met die Ooste, die Midde-Ooste en Afrika. En gegewe die digtheid van sy bevolking, ongeveer 1,4 miljard inwoners, het dit baie om te doen om sy eie bevolking toe te rus, wat nou, danksy Westerlinge, al die tegniese middele het om in sy behoeftes te voorsien. Dit gesê, die vraag ontstaan: hoe sal mnr. Xi Ji Ping reageer op die dreigement van Westerse sanksies? Ek dink hy sal voorgee dat hy handelsbetrekkinge met die Weste wil handhaaf, maar hy sal hom tot niks verbind nie en, min of meer in die geheim, sal hy Rusland van wapens voorsien. Die Weste sal sy optrede ontdek en sal gedwing word om self die enkele mandjie te breek waarin hulle al hul eiers geplaas het. En hierdie bedorwe ekonomiese omelet sal lei tot onrus en irritasie onder sy mense in Europa, bankrotskappe, interne konflikte, hongersnood en sterftes.

Westerlinge is ook bekommerd oor die militêre hulp wat die Noord-Koreaanse president Kim Jong Un aan Rusland gegee het. Hy maak geen geheim van sy begeerte om Rusland te help teen die Westerse kamp nie, waarin hy, saam met Amerika, die vennoot van Suid-Korea, sy chroniese erfvyand, vind.

Japan het ook besluit om te herbewapen en bied reeds sy amptelike steun aan Oekraïne, wat deur Amerika gesteun word.

Laastens het mnr. Lukashenko, president van Belarus, sy vrees uitgespreek vir 'n eskalasie wat tot 'n kernoorlog lei. Sy amptelike boodskap doen 'n beroep op die soeke na vrede deur onderhandeling om 'n eskalasie te vermy en hierdie boodskap begin deur te sê: "Ek neem die risiko om te sê...ens." Hy neem 'n risiko teenoor sy vriend Poetin wat hom polities en militêr ondersteun. Maar terselfdertyd verwelkom hy die aankoms van Russiese taktiese kernwapens in sy land. Baie mense wil graag weet wat mnr. Poetin en mnr. Xi tydens hul ontmoeting in Moskou vir mekaar gesê het. Maar mnr. Poetin het beslis geen geheim gemaak van sy vasberadenheid om die doelwit te bereik wat hy homself gestel het deur sy "spesiale operasie" in Oekraïne te loods nie. Hy moes sy saak verdedig deur daarop te wys dat hierdie "spesiale operasie" besig was om in 'n internasionale oorlog te ontaard as gevolg van die impulsiewe reaksie van die Amerikaners en die Europese NAVO-kamp. Nou, as daar iemand is wat mnr. Poetin se denke goed ken, is dit sy vriend mnr. Lukashenko, en sy jongste boodskap, waarin hy onderhandeling aanmoedig, is die beste bewys van mnr. Poetin se absolute vasberadenheid om sy aanvanklike doelwitte te bereik. Maar die gedrag van die Westerse NAVO-moondhede het die oorspronklike doelwit daarvan aansienlik verander, want die voorsiening van wapens wat Russiese soldate doodmaak, voed 'n haat teen hulle wat wraak teen die hele Westerse kamp eis. En in hierdie Westerse kamp behoort hierdie behoefte aan wraak verstaan te word, maar dit is nog nie die geval nie, want intendeel, die halfsukses van die Oekraïense weerstand het aanleiding gegee tot hoop op 'n nederlaag van Rusland, wat realiseer in bykomende militêre hulp vir Oekraïne en sodoende die eskalasie verhoog. Ons is op 'n sleutelmoment in hierdie konflik, want die twee leërs, wat

nou al 'n jaar lank veg, is nou moreel en militêr verswak, as gevolg van die uitputting van ammunisie van alle soorte, koeëls, granate, missiele, hommeltuie, tenks en kanonne. In een jaar is die indrukwekkende voorraad bomme uitgeput of amper uitgeput omdat die vuurtempo in beide opponerende kampe drasties afgeneem het. Vir ons Skeppergod wat red in die naam van Jesus Christus, het hierdie jaar van oorlog 'n fundamentele rol gespeel in die voorbereiding vir die volgende fase waarin Rusland se teiken nie meer net Oekraïne sal wees nie, maar Wes-Europa in sy geheel.

Sonder om hierdie dinge as goddelike openbaring aan te bied, laat ek my gedagtes moontlikhede teken gebaseer op feite wat in huidige gebeure waargeneem word. En ek redeneer so: die opeenvolgende aanvalle op Europa deur die " *koning van die suide* " en die " *koning van die noorde* " kan slegs plaasvind as Amerika hom onttrek aan die konflikveld, dit wil sê, aan Wes-Europa. Die Europese ywer vir Oekraïne kan slegs verklaar word deur Europese steun vir Amerika, die groot globale militêre mag waarop alle NAVO-lidlande staatmaak om hulle teen hul vyande te verdedig, in hierdie geval, in die lente van 2023, Rusland, die ander groot militêre mag op aarde. 'n Gebeurtenis waarvan ek steeds nie bewus is nie, moet Amerika daartoe lei om uit Europa te onttrek; Wat kan hierdie gebeurtenis wees? Die Amerikaanse presidentsverkiesing kom nader, en op die oomblik wil 'n swart aanklaer mnr. Trump aankla vir vuil redes wat nie hier bespreek hoef te word nie. Maar die hele Republikeinse Party-kamp veroordeel 'n politieke manewer wat daarop gemik is om kandidaat Trump te verwyder en hom te verhoed om aan hierdie verkiesings deel te neem. In onrus kan die Amerika van die Verenigde State hierdie keer heel moontlik die Amerika van die Verdeelde State word. Want Jesus Christus kan teen haar optree deur sy " *staf* " vir haar te breek. **Eenheid** " soos hy gedoen het in die tyd van die profeet Sagaria volgens Sag. 11:14: " *Toe het ek my tweede staf , die Eenheid , verbreek om die broederskap tussen Juda en Israel te verbreek. "* Die oorlogstyd wat God vir die hele aarde voorberei, is gebaseer op hierdie beginsel van vernietiging van gevestigde " **unies** ". Dus kan die Amerikaanse Unie verdwyn om die verdwyning van die Europese Unie, wat dit as model geneem het, te vergemaklik. Dit spreek vanself dat Amerika, geabsorbeer deur 'n burgeroorlog, nóg die begeerte nóg die vermoë sou hê om sy wapenvoorraad na Oekraïne en die Wes-Europa wat dit ondersteun, uit te brei. Hierdie program hou heel logies stand, maar verrassings kan steeds ander data openbaar wat tot ander verduidelikings lei. Maar intussen is dit in Amerika se ervarings dat sy onttrekking aan die Europese konflik sy regverdiging moet vind. Afgesien van die genoemde geval, kan Amerika homself in 'n oorlog teen China bevind, wat Taiwan wil verower; Dit is steeds 'n baie werklike moontlikheid. En in hierdie situasie sou dit moeilik wees om terselfdertyd 'n oorlog teen Rusland in Oekraïne te bestuur. In Daniël 11:40-45 maak God geen melding van die ander nuwe militêre magte wat in die wêreld ontstaan het nie: China, Indië, Noord-Korea, Iran, almal potensiële vyande van Wes-Europeërs. Maar ons kan reeds die moontlikhede van oorlogsalliansies tussen hierdie lande sien. Dit is slegs dag vir dag dat mnr. Poetin sien hoe sy aanvanklike plan vir 'n "spesiale operasie" in 'n groot ... verander. internasionale wêreldoorlog. Dit is waar dat hy hierdie ontwikkeling van gebeure nie voorsien

het nie, maar wie het? Niemand op aarde nie, maar een en enigste, die groot God wat in Jesus Christus geïnkarnear is. Hy het vooraf al die besonderhede voorberei wat hierdie onoplosbare situasie gebou het. En die menslike instrumente wat hy gebruik om dit te bereik, was heeltemal onkundig oor sy plan. Waarnemers van die oorlog in Oekraïne tel die aantal dooies aan beide kante: meer as 200 000 dood of gewond aan die Russiese kant alleen, en waarskynlik net soveel aan die Oekraïense kant. Hierdie syfers is afgryslik, veral na 78 jaar van Europese vrede sedert 1945, maar dit is slegs die begin van die groot slagting wat alle menslike lewens op aarde sal vernietig tot die wederkoms van Jesus Christus in die lente van 2030, met die uitsondering van die lewens van die laaste uitverkorenes wat getrou gebly het aan die Sabbat tot die punt dat hulle met 'n doodsvonnis gedreig is.

In sy wysheid het Jesus Christus gesê dat wie ook al beplan om 'n toring te bou, seker moet maak dat hy sy projek kan voltooi. Maar in die huidige wêreldsituasie is almal onkant betrap. Rusland eers, dan Amerika, want hoewel dit waar was dat hulle Oekraïne uit Rusland se kamp wou losruk, was hulle nie bereid om dit te doen ten koste van 'n direkte konfrontasie met Rusland nie. Sy weet dat Rusland kernwapens van formidabele krag het en vrees logies dat dit dit uiteindelik sal gebruik, maar terselfdertyd in hierdie oorlog toon Rusland, wat deur die hele Westerse kamp gevrees word, 'n swakheid in sy militêre toerusting wat nie vir konvensionele konflik ontwikkel het nie. Die vreesaanjaend akkurate Westerse wapens vergoed meer as genoeg vir die minderheid Oekraïense vegters, en Rusland het dit op die harde manier geleer, maar dit behou die onmiskenbare voordeel van getalle en die gedugte nasionalistiese veerkragtigheid van die meerderheid van sy mense. Sy weet hoe om die houe te vat en weet hoe om tyd te benut. Aan die ander kant, in die Wes-Europese kamp, is die verrykte volke baie huiwerig om die skielike verarming te duld wat tot nasionale krisisse en gewelddadige reaksies van die mense lei. Die globale situasie het egter heeltemal ongunstig geword vir Europa, wat sy produksie al jare lank na China en ander selfs armer derdewêreldlande verskuif. In die verergering van die huidige krisis sal die Europese Unie uitmekaar val en verdwyn. Op die nippertjie versamel ek die nuutste inligting rakende verskerpte Russiese dreigemente teen Europa. Op 'n baie amptelike wyse, in 'n dokument, verklaar mn. Poetin **die Weste as 'n eksistensiële bedreiging vir Rusland**, en bevestig sodoende die tweede fase van die oorlog in Oekraïne waarin die nuwe aangewese vyand nou duidelik die Europese NAVO is. En nou behou Rusland die reg voor om beplande taktiese kernbomme te gebruik in die geval van 'n eksistensiële bedreiging vir sy land. En wat noodsaaklik is om te verstaan, is dat almal wat Russiese kerndreigemente as vals en misleidend beoordeel, ook ignoreer dat Jesus Christus hierdie skrikwekkende vernietigende gebruik beveel. Want hierdie karakter van "terreur" is geprogrammeer en geprofeteer om die skakel te vestig wat die strawwe van die "vierde" en die "sesde basuin" van die Apokalips verbind, volgens Openb. 8:12, 9:13 en 11:14. Die tweede vorm van die "dier wat uit die afgrond opstaan" is Russies en baie meer vernietigend as die eerste, wat die "terreur" van die Franse Rewolusie tussen 1793 en 1794 betref.

Nuut, nuut, nuut...

Hierdie nuwe verduidelikings wat op hierdie Sabbat van 1 April ontvang is, ^{sal} jou in staat stel om beter te verstaan hoe God die Derde Wêreldoorlog in sy Bybelse profesieë voorstel.

Die teenbeeld daarvan is in die fees van die eerste Pasga wat deur die Hebreeuse volk in Egiptiese land ervaar is. Dit is in hierdie prestasie dat ons in dieselfde nag die beskerming van die Hebreërs vind wat gespaar is deur die bloed van die paaslam, maar ook, in absolute teenstelling, die dood van al die Egiptiese "**eersgeborenes**" wat as sondaars doodgemaak is; wat God sal lei om die fees van die "**Versoendag**" te skep, waarvan die doel sal wees om deur 'n godsdienstige ritueel te profeteer hoe God beplan om wettiglik 'n einde te maak aan die sonde wat sy uitverkorenes veroordeel. God sal hierdie fees wat op **sonde gesentreer is, op die 10de** ^{dag} van die 7de ^{maand} plaas, wat die herfs-equinox begin, die teenoorgestelde van dié van Pasga wat die aanbod van sy **geregtigheid** op die 14de ^{dag} van die eerste maand leer. Hierdie fees, wat in die herfs plaasvind, het slegs 'n tydelike karakter en 'n opvoedkundige doel wat die dood van Jesus Christus opgeklare en volbring het rakende die versoening van die oorspronklike sonde wat deur sy uitverkorenes geërf is. Dit kan dus in die Christelike geloof ophou en verdwyn, net soos die fees van Paasfees. Maar Pasga sal vir God 'n fundamentele datum bly, 'n tipe wat hernu sal word ten tye van die glorieryke wederkoms van ons goddelike Verlosser Jesus Christus, die oomblik wanneer God alle mense wat draers van hulle sondes bly, sal laat verlore gaan. In profesieë teiken God altyd Europa, want dit is in Europa waar die naam van Jesus Christus gepraat en geleer word. Maar die voorreg wat aan hierdie kennis verbonde is, maak die ontrouheid van die Europese volke selfs meer skuldig as dié van ander nie-Christelike volke van die aarde. Boonop maak hierdie baie onvolmaakte kennis hulle eerstelinge of ontroue "**eersgeborenes**" wat sy strawwe werd is. En dit is in hierdie hoedanigheid dat sy "*sesde basuin*" na die vyf voriges "*die doodmaak van 'n derde*" van al die "**eersgeborenes**" van die Westerse Christendom wat ontroue en opstandige sondaars geword het, sal veroorsaak. 'n Bewys van hierdie interpretasie word aan ons gegee deur die feit dat die moeder Katolieke Kerk Frankryk as sy "oudste dogter" beskou; Frankryk, wat die grootste Europese moondheid in NAVO is. Hierdie uitdrukking van "**eersgeborene**" is 'n fundamentele sleutel tot die verstaan van God, want dit dui in Openb. 1:5 op Jesus Christus wat as die "**eersgeborene uit die dood**" aangebied word: "... en van Jesus Christus, die getroue Getuie, **die Eersgeborene uit die dood** en die Owerste van die konings van die aarde! Aan Hom wat ons liefhet en ons deur sy bloed van ons sondes verlos het, ..." Almal wat sy verlossing opeis, is ook "**eersgeborenes**" in titel. En dit sedert die skepping van Israel tydens die Pasga van die uittog uit Egipte, en God het die ding bevestig deur Israel sy "**eersgeborene**" te noem in Eks. 4:22: "Jy moet vir Farao sê: So sê JaHWéH: Israel is my seun, **my eersgeborene**." » Maar wanneer hierdie "**eersgeborenes**" sonde en rebelse houding teenoor God regverdig, word hulle sondaars wat uniek werd is om skielik deur Hom vernietig te word. En dit is presies die huidige status van valse Westerse Christelike godsdienste sedert 1843, en vir die amptelike "Adventisme" wat deur Jesus Christus "**uitgebraak**" is, sedert 1994. Hier word dus verduidelik waarom God

die Europeërs sal handel soos Hy die Egiptenare en die ontroue Israeliete in hul tyd handel het. Die volgende sal handel oor die manier waarop hierdie Derde Wêreldoorlog in Dan. 11:40 tot 45, in Eseg. 38 en 39, en in Openb. 9:13 tot 21 aangebied word. Die basiese teks is dié van Daniël wat die voordeel van eenvoud het en die chronologiese strategie van die konflik openbaar. Die pêrel van Hierdie nuwigheid is gebaseer op hierdie waarneming. Die storie strek oor ses verse; ses soos die sesduisend jaar van aardse sonde. Nou, net soos Jesus Homself vir sy Pasga aangebied het op die 14de^{dag} van die lente in die 5de^{millennium}, roep die 5de vers in Daniël die verandering in die strategie van die geveg op wat, van konvensioneel na kernvernietigend, deur Daniël 11:44 voorgestel word wanneer dit oor die Russiese "**koning van die noorde**" sê: "*Gerugte uit die ooste en uit die noorde sal kom om hom te verskrik, en hy sal met groot woede uittrek om menigtes te vernietig en uit te roei.*" » Verse 40 tot 43 word gekenmerk deur die oproeping van 'n konvensionele oorlog wat Esegël ook beskryf deur te spesifiseer oor Rusland, dit wil sê "**Gog**", in Esegël. 38:13: "*Skeba en Dedan, die koopmans van Tarsis, en al hulle jong leeus, sal vir jou sê: Kom jy om buit te maak? Het jy jou bende bymekaargemaak om te plunder, om silwer en goud weg te dra, om vee en goedere te neem, om groot buit te neem?*" In die lig van die ekonomiese krisis, hoofsaaklik as gevolg van Westerse sanksies, en Rusland se enorme militêre besteding, maak die behoefte om "**geld te maak**" volkome sin; Ek sou selfs sê dat dit eis om vergoed te word vir die skade wat gely is. Maar Esegël fokus sy profesie op die aanval op Israel deur Rusland en sy bondgenote; iets wat Dan. 11:41 bevestig: "*Hy sal **die pragtige land binnegaan**, en baie sal omvergewerp word; maar Edom, Moab en die hoof van die kinders van Ammon sal uit sy hand gered word.*" En net so, Dan. 11:45 profeteer die einde van die Russiese leërs: "*Hy sal die tente van sy paleis tussen die seë opslaan, in die glorieryke en heilige berg, en hy sal aan sy einde kom, en niemand sal hom help nie*"; hierdie Russiese troepe word vernietig op die "**berge**" van Israel, volgens Eseg. 38:21-22: "*Ek sal die swaard teen hom oproep in al my berge, sê die Here HERE; elke man se swaard sal teen sy broer wees. Ek sal oordele teen hom voltrek met pes en met bloed, met stortreën en met haelstene. **Ek sal vuur en swawel op hom laat reën en op sy leërs en op die baie volke wat saam met hom is.***" »

In hierdie vers word kernvuur met die woord "**swael**" genoem, want die ontploffing van 'n atoombom verander lug in brandende "**swael**". Omdat die vegters mekaar met die "**swaard**" doodmaak, teiken hierdie teks duidelik die Derde Wêreldoorlog. Maar ek sukkel met hierdie tekste uit Esegël, want soms kan hul beskrywings gekoppel word aan die Derde Wêreldoorlog of aan die finale oordeelstoneel wat in Openb. 20:8-9 beskryf word: "*En hy sal uitgaan om die nasies wat in die vier hoeke van die aarde is, Gog en Magog, te mislei om hulle te versamel vir die oorlog; en hulle getal is soos die sand van die see. En hulle het opgekom op die aarde en die laer van die heiliges en die geliefde stad omsingel. Maar vuur het van die hemel neergedaal en hulle verslind.*" En hierdie twee moontlike vervullings word geskei deur die tydperk van "**duisend jaar**" wat ses keer in verse 2 tot 7 van hierdie hoofstuk 20 aangehaal word.

In Daniël 11 dui vers 44 die tyd van "**versoening vir die sondes**" van die valse Amerikaanse, Europese en Russiese Christelike kerke aan, wat nie deur die

geregtigheid van Christus gedek word nie, en wat dus self vir hul sondes moet versoen, soos die Egiptenare met die eerste Pasga. En hierdie fundamentele rol sal ons toelaat om die aanbieding van hierdie oorlog beter te verstaan onder die simbool van die " *sesde basuin* " wat in Openb. 9:13 tot 21 beskryf word. Die konflik wat opgeroep word, gaan in stilte oor die konvensionele oorlog wat tot op die oomblik van hierdie wraaksugtige slagting voltrek is, dit wil sê op die oomblik wanneer die kernwapen gebruik word om " *'n derde van die mense dood te maak* ", soos die Egiptenare van die eerste Pasga. Die frase " *vir die uur, dag, maand en jaar* " verwys na die oomblik van kernmoord wat hierdie " *sesde trompet* " kenmerk. En terwyl daar gewag word vir verdere verduideliking oor hierdie onderwerp, onderstreep hierdie uitdrukking die lang wag vir hierdie oomblik deur die slegte engele, volgens Openb. 7:1 tot 3, wat spesifiseer dat hulle daarvoor gewag het sedert die datum 1844, waarin die " *seël van die lewende God* ", simbool van sy heilige Sabbat, in sy Adventistiese Uitverkorene verskyn het: " *Hierna het ek vier engele sien staan op die vier hoeke van die aarde; en hulle het die vier winde van die aarde teruggehou, sodat geen wind op die aarde of op die see of teen enige boom sou waai nie. En ek het 'n ander engel sien opkom van die ooste, met die seël van die lewende God* ; en hy het met 'n groot stem geroep na die vier engele aan wie dit gegee is om die aarde en die see te beskadig, en gesê: *Moenie die aarde of die see of die bome beskadig totdat ons die dienaars van onse God op hulle voorkoppe verseël het nie* . » Dit is slegs op sondaars gemik, kan te eniger tyd plaasvind en is nie gebonde aan die datums van die twee godsdienstige feeste nie, wat albei **slegs** die redding van die uitverkorenes betref. Sodat Die datum van die voltooiing daarvan sal dié van die gebruik van die eerste **strategiese kernbom wees** ; wat tot op hierdie datum nie die gebruik van **taktiese bomme** met verminderde krag as dié wat reeds deur Amerika in Hiroshima en Nagasaki gebruik is, uitsluit nie. Maar hierdie keer kan die eerstes om dit te gebruik die Russe wees as gevolg van die minderwaardigheid van hul konvensionele wapens. Ons het egter een element wat die begin van die verseëling van die uitverkorenes in die herfs van 1844 plaas, die datum van die herstel van die Sabbat wat individueel deur Kaptein Joseph Bates in Oktober 1844 voor alle ander Adventiste aangeneem is. Die wag vir die slegte engele kan dus miskien ook in die herfsseisoen tussen 2023 en 2028 eindig.

Die verband van die " *sesde basuin* " met hierdie strategiese gebruik van verskriklik vernietigende kernvuur word gedemonstreer deur die teks se klem op hierdie uitdrukking in vers 18 van Openb. 9: " *Deur hierdie drie plae is 'n derde van die mensdom gedood, deur die vuur en deur die rook en deur die swawel wat uit hulle monde uitgegaan het* ." » ; maar ook, volgens vers 16, deur die aantal vegters wat toeneem met die verlenging van die konflik: " *Die getal van die ruiters van die leër was twee tienduiseende van tienduiseende: ek het hulle getal gehoor* ." Hierdie indrukwekkende getal van 200 miljoen vegters sal eers op die hoogtepunt van die gevegte bereik word. Presies die een waarin Amerika sal besluit om Rusland en sy bondgenote deur **strategiese kernvuur uit te skakel** : wat die reaksie van die Russiese " *koning van die noorde* " in Dan sal regverdig. 11:44: " *En gerugte uit die ooste en uit die noorde sal kom om hom te verskrik, en hy sal met groot woede uittrek om menigtes te verdag en met die banvloek te tref* "

. "En om **menigtes vyande te "vernietig en uit te roei "**, sal hy op sy beurt, in reaksie hierop, die **strategiese kernwapen gebruik** waarmee hy gedug beter toegerus is. Rusland alleen het die vermoë om sy kernmissiele teen baie hoë snelhede te lanseer, wat niemand kan keer en verhoed om hul teikens te bereik nie."

Ek maak gebruik van hierdie vers om die regverdiging vir die melding van die twee kardinale punte, "**die ooste en die noorde**", te herinner. Hierdie twee kardinale punte dui die posisie van Russiese gebied aan, afhangende van of die Russiese besetter in die Weste, in Italië of in Israel is. In die westelike gebied is sy geboorteland "**na die ooste**" en in die land Israel is dit "**na die noorde**". En beide hierdie sienings word geregverdig deur die feit dat beide die Christelike geloof en die Joodse geloof betrokke is by hierdie profetiese openbaring. Daar moet ook in ag geneem word dat die Westerse kamp verteenwoordig word deur pouslike Italië, wat sy verwysingsposisie as die "**koning**" van vers 36 vorm, aangedui deur die voornaamwoord "**hom**" in vers 40.

Trouens, hierdie straf van die "**sesde basuin**" implementeer 'n straf vergelykbaar met dié waarin God die Egiptiese "**eersgeborene**" doodgemaak het. Die datum van die laaste fees van "**Pasga**" is 'n seën en beskerming vir Christus se getroue uitverkorenes, maar terselfdertyd, in absolute teenstelling, 'n "**versoendag**", 'n vloek en straf vir sy vyande wat Hom verrai, verag en verneder het.

Met dit gesê en verstaan, word die voorbereidende fase van die Derde Wêreldoorlog in Oekraïne voltooi, maar Daniël 11:40 ignoreer hierdie voorbereiding in sy weergawe. Hy begin dit beskryf in die tyd wanneer die Arabiese en Afrika-Moslem "**koning van die Suide**" Italië aanval, waar die setel van die Rooms-Katolieke Pous geleë is. Hierdie aksie moet nog in die tyd voor ons volbring word en dit kan slegs volbring word wanneer Europa deur die Amerikaners verlaat word om 'n rede wat in die nabye toekoms ontdek moet word. Dit sal te danke wees aan hierdie Moslem-aanval dat die Rusland van die "**koning van die noorde**" 'n grootskaalse aanval teen die verwoeste en verswakke Europa sal uitvoer, baie kwesbaar sonder Amerikaanse beskerming.

'n Gedagte het by my opgekom wat 'n verduideliking bied wat die onttrekking van Amerikaners aan huidige Europese probleme kan regverdig. Hier is die verduideliking: Verenigde Europa sal vir 'n geruime tyd geheel en al staatmaak op sy toerusting wat in China gebou word. So sy kan dit nie bekostig om vir haar kwaad te word nie. Maar die gevolg van hierdie Chinese afhanklikheid is dat Europa se verhouding met China nie deur die Amerikaners waardeur word nie, wat ernstig kwaad kan word as hierdie verhouding voortduur terwyl dié tussen China en Amerika oor die eiland Taiwan verhit raak. Volgens haar woorde is die president van die Europese Kommissie baie bewus van die noodsaaklikheid om goeie betrekkinge met China te handhaaf. En die probleem wat ontstaan, is die een rakende die *ménage à trois*. Wie sal die hart van pragtige Europa wen? Amerika of China, waarvan dit ekonomies afhanklik is? Met Amerika uit die pad, sou dit 'n goeie rede hê om na sy vasteland terug te trek en Europa alleen te laat om sy probleme met die Oekraïners en Russe op te los.

Die Ware Meester van Tyd

God het bewys gegee dat Hy die Ware en enigste Meester van tyd is. Van die begin af, deur die sewedaagse week te skep, het Hy geopenbaar dat Hy die probleem van sonde sou oplos, wat verwys na enige vorm van rebellie en uitdaging van die standarde wat deur Sy wysheid vasgestel is, vir alle vorme van lewe wat Hy geskep het. 'n Goeie argitek bou nie 'n gebou sonder om eers 'n plan op te stel nie. Trouens, verskeie planne is nodig; 'n groot algemene plan, en gedetailleerde planne. God het so gedoen. Sy groot plan is vir seweduisend jaar, en die gedetailleerde planne is die projek van drie alliansies van 2000 jaar elk, wat uitloop op 1000 jaar gewy aan die oordeel van rebelle en verraaiers wat op 'n hoë vlak skuldig bevind word. Niks kan hierdie goddelike program verander nie. En sodat sy uitverkorenes hierdie waarheid tot die einde van die wêreld kan bewaar en oordra, openbaar God " *sy seën en sy heiliging van die sewende dag* " wat elke naweek die groot rus profeteer wat Hy met sy uitverkorenes sal deel vanaf die begin van die sewende millennium.

Aangesien God die saak tot 2018 verberg het, word die jaar van die begin van die sewende millennium nou geopenbaar aan sy laaste uitverkorenes wat Hy getrou en waardig ag vir hierdie voorreg: die lente van die jaar 2030. Gevolglik weet sy verligte dienaars dat al die projekte wat deur mense na hierdie datum gemaak word, tevergeefs is en nooit die dag van hul implementering sal sien nie. En so is dit met 'n effens spottende glimlag dat ons die Franse projek kan verwelkom om die konstruksie van 'n nuwe "vliegdekskip" aan die einde van 2025 te loods, om die ou "Charles de Gaulle" te vervang wat tans sedert 1994 in diens is en na bewering "goed vir die skroothoop" is. Die projek se ontwerpers verbeel hulle nie dat Frankryk self vanaf 2024 deur God as "goed vir die skroothoop" beoordeel sal word nie. En dit is die moeite werd om die belangstelling te noem om die "skrapping" terselfdertyd van die perverse 5de ^{Grondwet} van Frankryk te sien, waarvan die lot tot die einde daarvan gekoppel was aan die nalatenskap van generaal de Gaulle. Deur hierdie projek en sy woorde wil God blykbaar die einde van Frankryk deur sy politieke elites self laat voorspel. Frankryk het reeds die gebruik van sy gesogte prestasies, agtereenvolgens oor tyd, die oseaanvoering "France" en sy pragtige vlieënde voël, die onvergelykbare "Concorde", laat vaar; 'n term wat ons herinner aan "die Place de la Concorde", so genoem in 1795, waar koning Louis XVI tereggestel is en sodoende die " ^{4de} *trompet* " vervul het. Toe het Napoleon Bonaparte, hierdie diktator en voorloper van ons huidige diktators, die Konkordaat gestig. Ek sien in hierdie twee woorde "Frankryk en Concorde" die twee dinge wat die land Frankryk in sy onversadigbare vernietigende Europese verbintenis verwerp het. En dit is nie sonder rede dat hierdie elites ten gunste van die skepping van die EU die Nasionale Front-party openbare vyand nommer 1 gemaak het nie, want "wie ook al sy hond wil doodmaak, beskuldig dit van hondsdelheid." En in dieselfde verbintenis het die kosmopolitiese mengsel van die mense "eenstemmigheid" met onenigheid vervang.

Die Meester van Tyd het Homself geopenbaar deur sy onbeperkte mag wat Hom toelaat om sy planne aan sy profete aan te kondig en hulle te laat volbring op die presiese dag wat Hy geprofeteer het. Hierdie profesieë vorm die gedetailleerde planne van sy goddelike argitektuur. Die Meester van Tyd beheer alle horlosies en wat hy profeteer ken geen vertraging of vooruitgang nie. Ons lees in 2 Petrus 3:9: *"Die Here vertraag nie die belofte soos sommige dit vertraging ag nie, maar Hy is geduldig met julle, omdat Hy nie wil hê dat iemand verlore gaan nie, maar dat almal tot bekering moet kom."* Hierdie verduideliking word vandag weerspreek deur God se profetiese openbarings. Maar nietemin, in die ontleding van sy woorde, bly die woorde wat gespreek is slegs waar vir sy uitverkorenes. Maar vir die publieke begrip moet gesê word: *"Die Here wil hê dat almal tot bekering kom."* Hierdie uitdrukking van Petrus is met groot subtiliteit deur God geïnspireer, want volkome bekering sal van sy uitverkorenes verkry word, eers op die tyd van die einde wat ons s'n is.

God se plan is deur Jesus Christus in beelde verduidelik gedurende die drie en 'n half jaar van sy aardse bediening. En Hy het die noodsaaklike beginsels van die verlossingsplan geopenbaar. Ek onthou veral hierdie lering uit Matteus 25:31 waar Jesus sê: *"Wanneer die Seun van die mens in sy heerlijkheid kom en al die engele saam met Hom, sal Hy op sy heerlike troon sit. Al die nasies sal voor Hom versamel word. Hy sal hulle van mekaar skei soos 'n herder die skape van die bokke skei. Hy sal die skape aan sy regterhand en die bokke aan sy linkerhand sit."* Die twee diere simboliseer twee soorte mense: ware gelowiges en valse en ongelowiges. Die mens is óf met God óf teen Hom. Die *"skaap"* is die simbool van onderdanigheid en in absolute teenstelling is die *"bok"* die beeld van stryd lustige, rebelse, protesterende gedrag en het ook die eienskap om 'n uiters sterk en onaangename, afstootlike reuk binne en om homself te dra. Om al hierdie redes het God dit die simbool van sonde gemaak in die Hebreeuse ritueel van "Yom Kippur" of "Versoendag". En in hierdie ritueel is Jesus Christus nie die bok nie, maar die heilige en onskuldige draer van die sonde van sy verlostes, self verteenwoordig deur die *"bok"*. Want, "die Pasga en die Versoendag" is die voor- en agterkant van dieselfde muntstuk wat die goddelike oplossing verteenwoordig wat God bring vir die sterflike geval van die sondige mens. Hierdie twee feeste alleen leer die hele beginsel van verlossing wat deur God aan die erfsondige mens voorgestel is. Daarom is sy aanbod gerig aan alle mense, versprei en verstrooi oor die aarde. Maar die manier om gered te word is niks anders as 'n aanbod onderhewig aan voorwaardes nie. En dit is nie sonder rede dat Jesus in Matteus 22:14 wou sê: *"Want baie is geroep, maar min is uitverkies."* Dit is ver verwyderd van die konsep van "etiket"-verlossing wat in al die kerke van valse Christendom geleer word. Trouens, voorkoms is heeltemal misleidend, want God wag nie regtig vir menslike besluit om in Hom te glo of nie. Dit is omdat dit in werklikheid hy alleen is wat homself aan sy ware uitverkorenes openbaar wie se aard en liefde vir hom en sy waarhede hy ken, sedert die skepping van sy projek van vrye lewens wat aan sy sy geplaas is. Die feit dat die seleksie volgens hierdie beginsel uitgevoer word, maak enige fout in hierdie seleksie onmoontlik. Die Ware Meester van Tyd is ook die Ware Meester van die Spel, seëvierend van begin tot einde. Oor die verloop van ses millennia openbaar

Hy Homself aan sy uitverkorenes, terwyl menigtes dink dat hulle sy verlossing kan opeis, soos die geskiedenis van die volk Israel getuig. God het hom as sy volk erken, maar as sodanig het Hy hom nie die strawwe gespaar wat hy verdien het nie, en hom selfs tot deportasie na Babilon gelei. Om deel te wees van die volk van Israel het nie 'n status van uitverkore, gered en waardig om vir ewig te lewe verleen nie. En dieselfde voorwaarde geld vir die tweeduisend jaar van die Christelike geloof vir Christene, en laastens, sedert 1994, vir Sewendedag-Adventiste Christene. Nadat ek self geseën en afgesonder is vir 'n profetiese werk wat onder hierdie naam deur God gekies is, geplaas is, om my boodskap en die nuwe ligte wat ek ontvang en aanbied, vir die eerste keer sedert 1982, van die tradisionele erfenis te onderskei, stel ek myself vandag voor as 'n "dissidente Sewendedag- en Sewende-uur Adventis". Want, as 'n dienaar van die Ware Meester van Tyd, bestaan my werk daaruit om die profetiese horlosies terug te stel na hul ware uur, dit wil sê: die sewende. Want in die herfs van 1844 het die getoetste en gekose pioniers van die Adventistebeweging (nog steeds van die eerste dag) geglo dat hulle in die 7de ^{uur} was, dié van " **Laodisea** " van Openbaring 3:14, terwyl hulle slegs in die 5de ^{uur} van die tyd was wat in die Openbaring geprofeteer is, dié van " **Sardis** ", in Openbaring 3:1. Toe, verenig onder die amptelike naam van die Sewendedag Adventiste Kerk, was hulle in 1873, ten tyde van die 6de ^{uur}. En dit was eers in 1991, die tyd van my amptelike ontslag uit die Adventiste Kerk, dat God die sewende uur van sy geprofeteerde plan teweeggebring het. Hierdie drie Adventiste tye word agtereenvolgens " **Sardis**, **Filadelfia**, **Laodisea** " genoem. Ek herinner u daaraan dat al die datums wat aan hierdie drie periodes gekoppel is, verkry is deur berekeninge wat deur die profetiese tekste van Daniël 8:14 en 12:12 voorgestel is.

5de uur: 1844: Onder die naam " **Sardis** " in 1843 en 1844 het Jesus Christus 'n groot net gegooi om die Protestantse visse in twee groepe te skei. Hy het die aangename vis vir homself teruggehou en die menigte ander visse wat vir hom van geen belang of waarde was nie, terug in die see gegooi.

6de uur: 1873: Onder die naam " **Filadelfia** " het hy hierdie aangename visse vereer, hulle met sy geregtigheid en heiligheid beklee, en hulle as teken gegee dat hulle aan hom behoort het, die herstel van die praktyk van die Sabbat. Dit is hierdie herontdekte band met God wat hulle die naam " **Filadelfia** " gee, wat beteken dat hulle die geseënde vrug van "broederliefde" dra. Maar die goddelike seën is slegs aan een datum gekoppel: 1873. Want na hierdie datum word die uitverkorenes gewaarsku, genooi om nie toe te laat dat hul " **kroon** " van die lewe van hulle weggeneem word nie.

7de Uur: 1991: Onder die naam " **Laodisea** " wat " *Geoordeelde Mense* " beteken, word Sewendedag-Adventisme deur Jesus Christus getoets en geoordeel. Die dreigement wat in 1873 gemaak is, was geregverdig, want hy sou sy " **kroon** " definitief in 1994 verloor. Die oorsaak van hierdie oordeel wat Jesus daartoe gelei het om die amptelike instelling te " **uitbraak** ", is sy minagting vir my boodskap waarvan die titel "Die Openbaring van die Sewende Uur" was. In 1991 is die aankondiging van die wederkoms van Jesus Christus in 1994 deur amptelike leiers verag en teengestaan. In hierdie houding van wêreldwye verwerping is die Adventiste-volk van die hele wêreld ontnem van 'n goddelike manna wat deur

Jesus Christus in Valencia aan sy verworpe en verworpe dienaar gegee is. Die veroordeling van die Protestantse geloof, iets wat duidelik in my verduidelikings van die profesieë geblyk het, is dus deur al die lede geïgnoreer op die presiese oomblik toe hierdie Adventisme trou aan die Protestantse federasie gesweer het deur by hul groep en by die ekumeniese alliansie wat deur die Katolieke Kerk georganiseer is, aan te sluit om godsdienstige organisasies wat deur God verwerp is, bymekaar te bring. Oor die hele aarde het lede van Adventisme die bestaan van al die ligte wat God aan my bekend gemaak het, geïgnoreer; dinge wat hy met hulle wou deel om hulle geloof te voed en hulle entoesiasme te wek. Staan daar nie in Amos 4:6 geskryf: “ *My volk gaan te gronde weens gebrek aan kennis ?*” “Ek laat jou toe om die erns van die skuld van die mense te beoordeel wat die seuns en dogters van Jesus Christus so van sy goddelike geestelike manna ontnem het.”

God het dus aan sy uitverkorenes wat sy waarheid liefhet, besonderhede gebring oor die ure van die voltooiing van sy aardse projek, maar wat gebeur in die ander kamp, dié van die “ **bokke** ”?

Sodra hulle deur God verlaat is, het Protestante en Katolieke maklike slagoffers geword wat vasgevang is deur die verskillende middele wat deur die duivel en sy demone uitgedink is. Een man wat 'n belangrike rol in hierdie tipe aksie gespeel het, was mnr. Charles Darwin. Tydens sy reise, veral na die Galapagos-eilande, het hy iguanas en ander wesens ontdek wat hom gelei het tot die ontwikkeling van sy evolusieteorie. Hierdie lokval was baie effektief, want onder die dekmantel van die woord wetenskap het die duivel daarin geslaag om die laaste godsdienstige weerstand wat aan die Heilige Bybel geheg was, weg te skeur. Want vandag, in 2023, glo baie mense wat hulself Christene noem, terselfdertyd in die God van die Bybel en in die wetenskaplike evolusionêre teorieë van mnr. Charles Darwin; dit, sonder om bewus te wees dat die een die ander uitkanselleer. Diegene wat dit doen, baseer hulle geloof op die Evangelies van die nuwe verbond en verag die geskrifte van die ou verbond. Vir hulle was hierdie geskrifte vir die Jode, en daarom van geen belang vir hulle nie. Darwinisme was veral suksesvol onder Europeërs, waarvan baie Katoliek was, deur die kinderdoop in die oorgeërfde familie-geloof. Ander Protestantse groepe gee min of meer prioriteit aan die Evangelies en Briewe van die Nuwe Verbond. Hulle toon dus hul minagting vir die oudste van God se “ **twee getuies** ” wat in Openb. 11:3 aangehaal word: “ Ek sal aan my **twee getuies** gesag gee , en hulle sal duisend tweehonderd-en-sestig dae lank profeteer, bekleed met saklinne.” “. En hulle onkunde oor die subtiliteite wat in die skeppingsverhaal van die boek Genesis geopenbaar word, lei hulle daartoe om dié te ignoreer wat die groot skeppergod, Meester en Organiseerder van Tyd openbaar.

In Noord-Amerika het die Bybel sy prestige behou en evolusionêre denke word teengestaan deur die meerderheid kreasionistiese denke in daardie land. Hierdie kreasioniste, hoofsaaklik Protestante, is egter ook ten gunste van die lees van die Evangelies en die briewe van die Nuwe Verbond. So loop hulle ook op “een been”. Amerika is nie net die land waar die Vryheidstandbeeld, aangebied deur Frankryk, trots staan nie; dit is ook die land waar alle oordadighede beoefen en meestal gelegitimeer word, in die naam van sy heilige vryheid. Maar hierdie

vryheid is slegs 'n wrede slawerny aan sonde wat homself daar in verskeie aspekte voordoën en ontwikkel: kapitalisme, rassisme, dwelms, geweld, misdade, en natuurlik meer as enige plek anders, die oormatige vermeerdering van Evangeliese groepe wat beweer dat hulle vry is, en meer vry is as wat hulle dink, omdat hulle hulself van God afgesny het. Amerika produseer evangeliese predikers soos die woud sampioene voortbring, behalwe dat hul geestelike voedsel selfs giftiger is as die dodelike sampioene wat slegs die eerste dood veroorsaak, terwyl hul leuenagtige gif hul slagoffers na die " *tweede dood* " lei wat die pad na die ewigheid definitief sluit. Maar kan ons jammer voel vir mense wat vrye toegang tot die Bybel het? Hul houding openbaar slegs wat God reeds van hulle weet vanaf die begin van sy skeppingsprojek.

Ek herinner u daaraan dat slegs die lees van die boeke van die ou verbond getuig van die vierduisend jaar wat die mensdom gelei het, van Adam tot die eerste koms van Jesus Christus en meer presies, tot sy soendood. En dit is met hul opbouende opvoedkundige rol, vir hierdie doel, dat die goddelike Meester van tyd hierdie getuïenisse geïnspireer en laat skryf het.

Die God Meester van Tyd is ook Meester van intelligensie en daarom eis Hy intelligensie in die gedrag van sy skepsels. Want almal wat deur Hom verwerp word, word verwerp vanweë 'n getuïenis wat hulle gebrek aan begrip openbaar. Hierdie gebrek aan intelligensie lei tot wettiese gedrag van die skepsel wat God, sy Skepper, oneer aandoen. Maar legalisme het nie net die betekenis wat tradisioneel daaraan gegee word nie, dit wil sê die steun wat uitsluitlik op goddelike wet berus. Omdat legalisme bowenal die toepassing van 'n regsteks is sonder die intelligensie wat hierdie toepassing vereis. Jesus Christus het hierdie foutiewe beginsel opgesom toe Hy Paulus in 2 Kor. laat sê het. 3:6: " *Die letter maak dood, maar die gees maak lewend.* " " *Die letter* " kan nie die spesifieke geval definieer wat fundamenteel bly en die ware doel van die skakel tussen God en sy uitverkorene uitmaak nie. Vir God is die een wat Hom liefhet en vir wie Hy liefhet, kosbaarder en belangriker as al sy wette, wat nietemin wettig bly om die grense van die vryheid wat Hy aan al sy skepsels bied, te definieer. En die risiko om ons goddelike Meester van Tyd te mishag, is, in hierdie oorblywende vryheid, noodsaaklik, sodat elke skepsel sy ware aard vertoon. En dit moet verstaan word dat sonder hierdie vryheid wat aan sy skepsels gegee is, God niemand kon oordeel nie, maar sy oordeel oor elkeen van sy skepsels is moontlik en geregverdig, vanweë die bestaan van hulle vryheid van denke en handeling wat Jesus Christus " *werke* " noem. Omdat ons geloof gebaseer is op gedagtes wat konkreet en sigbaar gemaak word deur ons " *werke* ", ons daade. Die Meester van intelligensie vereis dus van sy uitverkorenes intelligente gedrag wat Hom eer en verheerlik onder die blik van al sy vyande, gelei en bestuur deur Satan, die duivel en sy hemelse en aardse demone. In die lig van hierdie verduidelikings, kan u beter verstaan waarom Jesus Christus die Sewendedag-Adventiste-instelling in 1994 " *uitgegooi* " het, nadat Hy die beproefde Protestantse geloof in 1843 en 1844 verwerp het.

Kan ons verbaas wees dat God in 1843 Protestantse Christene verwerp het wat koud en onverskillig gelaat is deur die opeenvolgende aankondigings van sy terugkeer in die lente van 1843 en die herfs van 1844, en sommige van hulle selfs

aggressief teenoor diegene wat op hierdie aankondigings gehoop en daarin geglo het? Hul vryheid het teen hulle getuig. En God het hulle logies en tereg as onwaardig vir sy redding geoordeel. In hierdie eerste toets was daar geen sprake van die Sabbat nie, maar slegs van die toon van belangstelling in die wederkoms van Jesus Christus, dit wil sê "Adventistiese" denke. Dit was eers na die beproewing van die herfs van 1844 dat God sy uitverkorenes gelei het tot die kennis en praktyk van die Sabbat. En die Protestante se gedrag teenoor die Sabbatsboodskap het God se regverdige oordeel oor hulle bevestig; Hulle het dit verag, onder die voorwendsel dat hierdie praktyk slegs vir Jode van die Hebreeuse ras voorbehou was. So het hulle vrylik getuig van 'n gebrek aan geestelike intelligensie en 'n minagting vir die woorde van Jesus Christus wat dit nietemin duidelik gemaak het: " *Want die saligheid kom uit die Jode* "; en soos Paulus in Rom. geleer het. 11, in Christus, in God se plan, is dit die aangenome heiden wat 'n ware geestelike Jood word en nie andersom nie. En tot hul ewige ongeluk, deur Paulus se waarskuwing te ignoreer, het hulle bo die Jode "geroem ", en selfs so ver gegaan as om die Romeinse Sondag te verkies bo die Sabbat wat deur God geheilig is van die grondlegging van die wêreld af, wat die eerbewyse wat aan die heidense "dag van die onoorwonne son" gegee is, wat sedert 7 Maart 321 deur die Romeinse keiser Konstantyn I, ^{bekend} as die Grote, ingestel is, laat voortduur.

Ek keer terug na hierdie aanhaling uit die mond van Jesus Christus in Johannes 4:22: " ***Julle aanbid wat julle nie weet nie; ons aanbid wat ons weet, want die saligheid kom uit die Jode.*** " Die les wat hier gegee word, is juis gerig aan die heidene, aangesien Jesus met die Samaritaanse vrou gepraat het wat nie Joods was nie. Hierdie antwoord wat deur Jesus gegee is, verskaf al die verduidelikings wat ons toelaat om die skuld van valse Christendom in ons laaste tye sedert 7 Maart 321 te verstaan, gekenmerk deur die verlating van die praktyk van die ware sewende-dag Sabbat. " *Julle aanbid wat julle nie ken nie* "; Dit raak valse Christene sedert 321. " *Ons aanbid wat ons ken* "; Dit gaan oor ware Jode, oorspronklik volgens ras, soos die apostels en die eerste dissipels, en geestelike Jode wat uit die heidene aangeneem is. Deur " **ons** " te sê, het Jesus beweer dat hy geheel en al deel van die Joodse ras is, wat prioriteit het deurdat God dit gekies het om sy woorde, sy verordeninge, sy wette en al sy profesieë te dra, sowel as die Messias wat gekom het om verlossing te bring. Besnede in vlees of onbesnede, die ware geestelike Jood wat deur God gered word, is besnede in hart, in wat hy van God maak, sy Meester van Tyd, sy ware Vader, sy Skepper. God bied ons individueel die moontlikheid om die ervaring van Abraham te herleef, wat God onder die heidene van sy tyd geneem het, in Ur van die Galdeërs; die einste plek waar hy later, as 'n teken van verwerping, Israel, onwaardig van sy liefde en beskerming, laat deporteer het, hierdie keer na Babilon.

Uitgekies in die tyd toe die Protestantse geloof deur God verwerp is, het Eerstedag-Adventiste Sewendedag-Adventiste geword. Adventisme wat so gevestig is, het die roeping en plig gehad om te vorder in sy kennis van die ware God; wat dit 'n geestelike Joodse alliansie gemaak het. En in 1873 was die Adventiste wat bymekaargekom en deur God geseën is, in hierdie gemoedstoestand. Maar soos alle opeenvolgende alliansies, het die godsdienstige erfenis hierdie geseënde en ywerige natuur vinnig in 'n louwarm en formalistiese

godsdiensoomskep. En in 1991 het hierdie onwaardige toestand vir Jesus Christus sy hoogste vlak bereik. Reeds in 1982 het ek die resultate van my eerste studies van die profesieë van Daniël en Openbaring aan my Adventistebroeders plaaslik in Frankryk, in Valence-sur-Rhône, voorgelê, en ek was baie verbaas om te sien dat hulle geen tekens van entoesiasme of selfs belangstelling gewek het nie. Ek kon dus verstaan wat Jesus in sy tyd om dieselfde redes sou gevoel het. Ek het toe besef dat hierdie gedrag in alle eeue herhaal is en dat God se ware uitverkorenes in Jesus Christus so skaars soos goudklontjies is. Jesus se woorde is bevestig: "*Want baie is geroep, maar min is uitverkies.*" So ek het die situasie aanvaar en my studie en navorsing voortgesit, en die gesegde onthou "as hulle dit nie wil hê nie, moet hulle ten minste nie ander daarmee walg nie". Maar hier weer het die regerende liggame alles in hul vermoë gedoen om hierdie ander te walg, en hulle sal dus hul skuld en hul verantwoordelikheid moet aanvaar in hierdie verlies van siele wat van goddelike voeding ontnem is, in die oordeel van Jesus Christus.

In 1991 het die Meester van Tyd hierdie oomblik gekies om die boodskap wat aan Adventisme in die sogenaamde "**Laodicense**" era gerig is, te vervul. Die aanbidding in die plaaslike kerk van my eerste gestenkplaatwerk met die titel "Die Openbaring van die Sewende Uur" het reaksies van die pastoor en die ouderlinge uitgelok. Die Suidelike Adventiste Konferensiekommissie het die saak aangespreek. 'n Vergadering is toe in Valencia gehou tussen die plaaslike pastoor, 'n ouderling, myself en drie plaaslike Adventiste-broers en -susters wat my profetiese verduidelikings gedeel en waardeur het. Uitgedaag deur een van my getuies oor die leer van die waarheid, het die pastoor skielik sy houding teenoor my verander, en dit was daardie aand, met sy terugkeer huis toe, dat die suster wat hierdie byeenkoms aanskou het, "'n ster vertikaal voor haar oë sien val het". Ek is toe voor die hele plaaslike vergadering genooi om op te hou om die wederkoms van Jesus Christus vir 1994 aan te kondig, en dit was eers die herfs van 1991. Die pastoor het geweier om aan hierdie eis te voldoen en het namens die vergadering my amptelike verwydering van die register van lede van die Adventistegemeenskap aangekondig.

Hoe het dit in 1991 onmoontlik geword om in die wederkoms van Jesus Christus in 1994 te glo, terwyl 'n baie minder goed beredeneerde aankondiging 30 000 gelowige siele in die VSA in die herfs van 1844 bymekaargebring het? Die tydfaktor en die verwoesting daarvan is alleen verantwoordelik. Jesus Christus en sy apostels het almal geprofeteer oor die laaste dae, die afkoeling van vroomheid, die byna verdwyning van "die liefde vir die waarheid". Tussen 1873 en 1994 het 120 jaar verbygegaan, die lengte van 'n rebelse menslike lewe wat deur God in die tyd van Noag bepaal is, volgens Gen. 6:3: "*En YaHWÉH het gesê: My gees sal nie vir ewig in die mens heers nie, omdat hy ook vlees is; maar sy dae sal honderd-en-twintig jaar wees.*" In ooreenstemming met hierdie stelling, na 120 jaar van amptelike Adventiste-aktiwiteit, het God Sy gees uit amptelike institusionele Adventisme onttrek. Maar net soos Noag die vloed met sewe mense oorleef het, het Adventisme en sy profetiese sending hierdie amptelike kollektiewe braking oorleef. Ek het die bewaarder gebly van die sublieme openbarings wat die Gees van die Meester van Tyd my vanuit die sewende hemel bring en my laat ontdek om dit met julle te deel. Soos by die Bruilof in Kana, het

Jesus sy beste wyn vir die einde vir ons gehou. Die voorreg wat aan ons gebied word, is enorm, onmeetbaar en onbeperk, soos die God van Tyd wat dit met sy ewigheid aanbied.

Deur in 1991 die boom te verwerp wat die aankondiging van die wederkoms van Jesus vir 1994 uitgemaak het, het Adventisme die woud verwerp wat die 34 hoofstukke van die profesieë van Daniël en Openbaring verteenwoordig het, wat die werk "Die Openbaring van die Sewende Uur" perfek verlig en gedekodeer het, deur die enigste kode wat deur die Heilige Bybel aangedui word en slegs dit. En dit is ongetwyfeld daar, in hierdie onvergeeflike fout, dat God op 'n regverdige en onberispelike wyse die regverdiging gevind het om sy gebrek aan intelligensie te veroordeel wat Hom oneer aandoen. In vandag se populêre taal word hierdie dom gedrag uitgedruk deur die formule: "gooi die baba saam met die badwater uit." God, wat die Bron en Meester van Tyd en Intelligensie is, kan dit nie aanvaar om deur so 'n getuienis van waansin verteenwoordig te word nie.

Wanneer sy konsep van tyd nie beperk en begrens word deur die getalle wat deur God gestel is nie, beskou die mens die tyd voor hom as onbeperk. Daarom is hy veroordeel tot ontnugtering en om te sien hoe sy hele valse opvatting van bestaan skielik ineens stort. Sy lewe self sal skielik eindig in 'n kollektiewe vernietiging, maar deur God in sy profesieë aangekondig. Maar die blik in die onbekende toekoms kan verstaan word, maar die wetenskaplike kyk na die verlede met dieselfde valse idee, en formuleer hipoteses wat die aarde honderde miljoene jare oud maak, terwyl dit sy 6000ste ^{bestaansjaar} in die komende lente van 2030 sal vier. Maar wie kan verhoed dat die dwaas die gevolge van sy vrye keuse ly? Nie ek nie; en as God self hom waardig ag vir sy lot, is ek nie verantwoordelik vir sy verlies nie. Ek bly "'n bewaarder vir my menslike broers en susters" maar nie verder as hul eie keuse wat in volkome vryheid gemaak is nie, want "niemand is verplig om die onmoontlike te doen nie" en "almal gaan slaap soos hulle hul bed opmaak"; Watter nuttige wysheid lê daar tog in hierdie gewilde gesegdes!

Die faktor van "tyd" is aan die oorsprong van veranderinge en eerstens het God sy bestaan enorm oor tyd sien verander. En terwyl hy vir die beste gewag het, het hy die ergste verduur. En sy lewe is steeds in hierdie opsig vergelykbaar met ons s'n, aangesien God gekies het om die aardse lewe aan sy hemelse lewe te koppel. Hy het hulle verder verenig deur sy inkarnasie in Jesus. En binne sewe dae is Jesus tot Koning van die Jode verklaar en met heerlikheid ontvang deur dieselfde mense wat 'n week later na die Romeinse prokurator Pontius Pilatus geroep het: "Kruisig, kruisig," op die dag van sy vrywillige dood. Tyd is egter nie die enigste oorsaak van verandering nie, want dit is sonde wat dit veroorsaak. Inderdaad, in die ewigheid wat voorafgaan en wat kom, verander God nie, maar die verlenging van ewige geluk sal te danke wees aan die volledige uitskakeling van die outeurs van verandering, die hemelse en aardse sondaars. Want om die doelwit te bereik wat Hy vir Homself gestel het, moes God sy skepsels sorteer, selekteer en uitskakel volgens hulle ooreenstemming met die model wat aangepas is vir die ewige lewe waar waardes nooit sal verander nie.

Die geskiedenis van die hemelse lewe wat die aardse skepping voorafgegaan het, is nog nie geskryf nie, want hemelse toestande het nie groot sigbare veranderinge veroorsaak nie. Satan se verleiding en verowering van die siele van engele is pynlik gevoel in die gedagtes en verstande van God se getroue engele. Maar op die aarde wat vir sonde geskep is, is veranderinge in situasies sigbaar gemaak, en eerstens die oorgang van oorspronklike perfeksie na onvolmaaktheid gekoppel aan die vloek van sonde. Die verleiding het duidelik sigbaar geword en geïdentifiseer deur die vestiging van die beginsel van die dood wat op die hele aardse skepping toegepas is. Op die aarde van sonde het die vooruitgang van die bese baie duidelik geword en dus, soos " *dae " op " nagte "* volg , het tye van " *lig "* op tye van min of meer groot " *duisternis "* gevolg, in permanente en ewige afwisseling. In sy voortdurende soeke na die ideale regime en stelsel, bou, vernietig, verhef en rekonstrueer die wêreld van sonde verskillende modelle. Maar hy jaag 'n lugspieëling na wat al hoe verder van hom af wegbeweeg, want hy het nie verstaan dat die probleem van die mensdom die sonde is wat in die mens is nie. God het dit so goed verstaan dat Hy in Jesus Christus vleesgeword het, " **om 'n einde te maak** " aan sy moorddadige tiranniese oorheersing. Dit is wat hy in Daniël 9:24 gesê het, dit kon nie duideliker wees nie: " *Sewentig weke is oor jou volk en oor jou heilige stad bepaal, om die oortreding te volbring en om die sondes vol te maak , om versoening te doen vir ongeregtigheid en om ewige geregtigheid aan te bring , om gesig en profeet te verseël en om die Allerheiligste te salf.* Die dood van Jesus het eers die prys betaal wat die oorspronklike sonde aan die oortredene wet van God verskuldig was, maar die probleem van sonde word slegs gedeeltelik hierin opgelos. Gelukkig het Jesus Christus as offer 'n perfekte lewe vry van alle sonde gebring, 'n perfekte geregtigheid wat Hom die reg gee om Homself op te wek. En dit is kragtens sy volmaakte opgestane geregtigheid dat Hy die probleem van sonde definitief kan oplos, deur sondaars te vernietig wat draers van hulle sondes bly.

God, die een en enigste Meester van tyd, het die duiwel en sonde 6 000 jaar gegee om hul vrugte te dra. Hy het tyd sy gedugte wapen gemaak wat kragtig optree na 4000 jaar, en 2000 jaar later. In hierdie twee kragtige ingrypings sal hy die probleem van sonde heeltemal opgelos het. Maar die sewende millennium sal 'n onontbeerlike rol speel, aangesien dit die uitverkore heiliges sal toelaat om die rebelle te oordeel wat bestem is om die " *tweede dood* " by die laaste oordeel te ly. So wanneer hierdie sewende millennium eindig en die gevalle wat deur God verwerp is, eens en vir altyd vernietig en uitgewis is, sal die profetiese week van seweduisend jaar tot 'n einde kom. God sal dan die aarde kan herstel tot 'n perfekte en glorieryke paradyslike voorkoms om ewig onder sy verlostes te woon.

Ek moet nou die wydverspreide wanopvatting regstel oor wat God " **'n einde aan sonde maak** " noem. Vir baie plaas die vervulling van hierdie projek uitsluitlik op die Messias Jesus. Asof God 'n bevlieving bevredig waarna sy skepsels vry sou wees om vrylik op te tree en toegelaat sou word om te sondig. Nee! God is nie wispelturig nie, maar uiters veeleisend. En wat Hy van sy uitverkorenes vereis wat Hy instem om te red, is dat hulle afstand doen van sonde teen Hom en sy verordeninge, sy gebooie, sy wette. Daar is slegs 'n einde aan sonde wanneer die sondaar nie meer sondig nie, of ten minste nie meer vrywillig

sondig nie. En dit is juis om wettiglik die reg te verkry om sy uitverkorenes te help om nie meer te sondig nie, dat God Homself as 'n offer in Jesus Christus geoffer het. Sy soendood was dus nodig sodat sy uitverkorenes self sou ophou om te sondig. So, hierdie woorde wat Jesus in Johannes 15:5 gespreek het, kry hul volle betekenis: “ *Ek is die wingerdstok, julle die lote. Wie in My bly en Ek in hom, dra baie vrugte, **want sonder My kan julle niks doen nie** .* ” Jesus het dit gesê en sy ware uitverkorenes glo dit en ervaar dit elke dag van hulle lewens.

"Met tyd verander alles, alles gaan verby, alles word moeg, alles breek," sê 'n ander gesegde, en dit is so waar vir alle materiële dinge. Maar die menslike lewe is nie net gebaseer op materiële waardes nie, en groot veranderinge vind mettertyd plaas om ander geestelike en morele redes wanneer die waardes wat gehandhaaf word, diegene wat hulle verdedig en regverdig, teleurstel. Veranderinge in politieke rigting lei uiteindelik tot dieselfde teleurstellende resultate. Pessimisme neem mense se gedagtes oor, en mense weet nie meer waarheen om te draai nie. In hierdie land, Frankryk, waar ek gebore is, het enorme veranderinge die etniese samestelling daarvan verander. En ek onthou dat toe ek 'n kind was, was daar slegs twee swart kinders in my dorp Valencia, of Negers, soos dit destyds gepas was om te sê, voordat die Amerikaanse norm afgedwing is en ons kultuur verdraai het. In daardie tyd het Negritude 'n ras geïdentifiseer vir sy meerderheidsneiging tot morfologiese besonderhede, maar die swart kleur is nie beklemtoon nie. Ek wil hier daarop wys dat daar geen ander kleure as swart en wit is nie, met 'n aantal tussenkleure van min of meer koperagtige tinte as gevolg van die bloed, want onder hierdie verskillend-uitsienende velle vloei dieselfde bloed en funksioneer dieselfde organe. Die mensgeskiedenis het daartoe gelei dat magtige nasies die aarde in hul era oorheers het, soos God in sy profesieë wat aan die profeet Daniël geopenbaar is, onthou. En ek herinner die puriste daaraan dat God self geen taboes op Homself oplê nie; sy limiet is effektiwiteit of oneffektiwiteit. Daarom, in sy goddelike wysheid, benut hy alle beskikbare middele om sy lesse aan mense te rig. In Openb. 2:12 vergelyk hy die strategie van die duiwel wat die Christelike kerk binnedring met dié van die "Trojaanse perd", dit wil sê in "Pergamum", die vermeende plek waar die stad Troje uit die Griekse legende deur die digter Homerus geleë was. En vandag in ons tyd, moes ons leiers, die huidige "Ulysses", geïnspireer gewees het deur sy voorbeeld, hy wat homself aan die mas van sy skip laat vasmaak het, om die liedere van die Sirenes te weerstaan waarmee die Amerikaanse, Poolse en Oekraïense oproepe, veral dié van President Zelensky, vergelyk kan word, met dieselfde doel om hul verleide slagoffers te verloor en dood te maak. Ons Europese samelewing het 'n Griekse oorsprong en die naam Europa kom van die Griekse "europos" wat beteken: wat maklik leun of gly. Die voorvoegsel "eu" dui op gemak. Wie kan ontken dat die Europese lewe, in sy gematigde geografiese ligging op die aardbol, nie makliker gemaak is nie? Die hoë berge van die Alpe het die vlaktes besproei en Frankryk het besonder goed baat gevind met vyf hoofriviere, van Noord na Suid, die Ryn, die Seine, die Loire, die Garonne en die Rhône. Voorspoed het hierdie lande ryk gemaak, en dit het hulle oorheersers oor ander lande op aarde gemaak. En hierdie fasiliteit is deur die duiwel, ons sterflike vyand, uitgebuit om in Europa die Romeinse pouslike godsdienstige mag te ontwikkel, die outentieke

verwonge karikatuur van die ideaal wat deur sy sterflike teenstander, die groot skeppergod, geëis word. En sy profesie van Daniël bevestig dit aan ons, ... met sy toestemming of, meer presies, volgens sy soewereine wil. Soos die rivier wat sy loop vanaf sy oorsprong volg, volg die mensdom sy onvermydelike bestemming wat die Skeppergod voorspel het, en ken sy ontwikkeling tot in die kleinste besonderhede. Dink dus dat die groot veranderinge wat voor jou oë plaasvind, slegs bereik wat God wou bereik; want die laaste woord sal syne wees.

Die naam Europa beteken: **iemand wat maklik leun of gly**, maar God seën die een wat regop bly in die sin van fermheid en morele en godsdienstige regskapenheid. Europa was dus bestem om maklik te val deur van die duiwel "eerbewyse, mag en oorheersing oor die nasies van die aarde" te ontvang, dit wil sê, al die dinge wat hy aan Christus voorgestel het, "as hy instem om voor Hom te buig en Hom as Meester te erken." Jesus het hierdie aanbod van die hand gewys, maar die eerste regerende pous, die slinkse Vigilius, het dit in 538 aangegryp. En in Openb. 13:2 bevestig God dit en sê: "Die dier wat ek gesien het, was soos 'n luiperd; sy pote was soos dié van 'n beer, en sy bek soos die bek van 'n leeu. **Die draak het hom sy mag en sy troon en groot gesag gegee**." 'n Eerste les openbaar dat die assosiasie van die monargie en Katolisisme die eienskappe van die universele ryke wat mekaar opgevolg het tot dit, bymekaar bring. In die regressiewe orde het dit die sonde (die kolle) en die spoed van aksie van die Griekse "luiperd"; die verowerende "voete" van die "beer" van die Meders en Perse, en "die leeu se bek" of "arrogansie en trots" » "woorde" reeds in Dan. 5:20 toegeskryf aan koning Nebukadnesar, die "leeu met arendsvlerke" van Dan. 7:4. Hierdie vers leer ons nog twee lesse, as gevolg van die dubbele identifikasie van die "draak": met die "duiwel" self volgens Openb. 12:9; en tot die keiserlike fase van Rome, volgens Openb. 12:3. Dan bevestig Openb. 13:4 die ding: "En hulle het die draak aanbid, omdat hy aan die dier mag gegee het; en hulle het die dier aanbid en gesê: Wie is soos die dier? Wie kan teen hom oorlog voer?" In sy profetiese subtiliteit veroordeel die Gees van die Lewende God terselfdertyd die oordrag van Romeinse mag wat van die keiserlike vorm na sy pouslike vorm oorgaan, en die ondersteuning van die twee opeenvolgende ervarings deur die gesag van die "duiwel".

Met verloop van tyd het mense gevoel dat hulle die despotisme van die Romeinse keisers ontsnap het, maar dit was slegs om terug te val onder die despotisme van die Romeinse pouslike regime wat terloops dieselfde naam, deur God vervloek, as titel behou het; in Latyn: Pontifex Maximus; in Frans: die Soewereine Pous. Die Rooms-Katolieke Pous neem dan as sy titel 'n ewe vervloekte naam, waarvan die getal 666 is: in Frans: Die "Vikaris van die Seun van God"; en in Latyn: "VICARIVS FILII DEI"; $V=5+I=1+C=100+I=1+V=5 = 112$ $I=1+L=50+I=1+I=1 = 53$ $D=500+I=1 = 501+53+112 = 666$. Met die vloek van die Pouslike Rooms-Katolieke Kerk geïdentifiseer, verstaan en ontvang, word die identifisering van ander vervloekte godsdienste maklik gemaak. Hulle ontmasker hulself deur 'n alliansie met haar te sluit; en sodoende daardie ander gesegde bevestig: "Sê vir my met wie jy kuier en ek sal jou sê wie jy is."

Die ontwaking van haat

Sedert 2020 ondergaan die wêreld enorme omwentelinge en die Westerse mensdom ontdek dag na dag dat sy hoop op wêreldvrede voor sy oë verdwyn. Onbewus van die vernietigende plan wat hulle in God se program raak, wil die oorgrote meerderheid egter glo in oplossings vir konflikte deur vreedsame onderhandelinge. Maar wat gebeur eintlik in ons wêreld? God en demone wek al die ou haat wat oor die eeue opgehoop het. Die moderne mens het geglo dat hy in beheer van sy besluite was en gedink dat hy in staat was om oplossings vir alle verhoudingsprobleme deur kompromie te vind. In Frankryk, na die jeugoprobél van Mei 1968, het regerings gedink hulle kon hierdie verhoudingsprobleme oplos deur die perke van seksuele vryheid toenemend terug te stoot, waarvan die oordadige gedrag die afskuwelike norme geskep het wat vandag gewettig word. Dinge het so begin. Na 1945 wou Frankryk sy besetting deur Duitsland vergeet en het ingestem om die fundamente van die EU daarmee te bou. Maar die aanvaarding van hierdie kompromieë moes winsgewend wees, want die vooruitsig om enorme winste te maak, het die denke van Europeërs, insluitend die Franse politieke elite, oorheers. Buite Europa, in die gekoloniseerde lande van Afrika en in die Arabiese lande, was die siening nie dieselfde nie. Hierdie lande was gedwing om hulle aan die wet van die sterkstes te onderwerp, wat destyds die Europese moondhede was, veral Engeland, Frankryk, België, Italië en Portugal. En dit was nadat hulle teen die koloniseerders moes veg dat hierdie gekoloniseerde lande hul onafhanklikheid herwin het. Aangesien koloniale oorloë 'n baie hoë finansiële, menslike en humanitêre koste gehad het, het hierdie moondhede uiteindelik hul koloniale eise prysgegee en skynheilige verhoudings het op die oorloë gevolg. Oop vir wêreldhandel, was Europeërs verblind deur hul opportunistiese handelsvrede en het verkies om hulself te verbruik en te verryk eerder as om hulle te bekommer oor die gevoelens van onregverdig uitgebuide lande. Vandag verteenwoordig hierdie antieke lande soos China, Indië, Arabiese lande, Afrikane en Suid-Amerikaanse lande in getal die meerderheid van die lewe op aarde. Hierdie nuwe moondhede laat nou hul stemme hoor en dit blyk dat hulle nie meer die imperialistiese oppergesag van die VSA aanvaar nie.

Imperialistiese Amerika? Ja! Maar nie soos die Romeinse Ryk, wat mense verpletter het deur weerstand te slag. Amerikaanse imperialisme gebruik selde sy vegters; agtereenvolgens, teen Korea, Viëtnam, Irak, Somalië, Serwië, Afghanistan, is die meerderheid van hierdie oorloë verloor en geëindig met 'n vrywillige Amerikaanse onttrekking. Afgesien van die geval van Irak, was sy teenstanders swak toegeruste krygers, hierdie oorloë was meer guerrilla-oorloë as oorloë. En een na die ander het dit duidelik geword dat geen land in staat was om 'n nasionalistiese opstand te verslaan nie; so groot soos dit is. Trouens, die VSA laat nasies toe om vrylik op sy grondgebied te woon sonder om dit te beset. Omdat hul enigste waarde ideologies kapitalisme is en dit is hierdie kapitalistiese model wat Amerika deur al sy internasionale bondgenote wil laat aanneem. Vir die VSA is kapitalisme die ideale universele band. Dit laat hulle toe om lenings met winsgewende rentekoerse te maak wat hul banke en hul pensioenfondse wat hul werknemers se pensioene betaal, verryk. Geld produseer geld, wat normaal is vir 'n bankier, maar in ons wêreld is dit die hele Amerika wat as 'n wêreldbank vir

al die nasies van die aarde funksioneer. En "hy wat leen, sal nooit so ryk wees soos hy wat aan hom leen nie." Aan die ander kant, as hy nie sy skuld terugbetaal nie, is die lener heeltemal geruïneer en sy bates word dié van die lener. Hierdie beginsel regverdig die huidige toestand van Frankryk, Europese lande, en selfs meer derdewêreldlande. Ek moet jou daaraan herinner dat die VSA gekenmerk word deur sy oorwegend Calvinistiese Protestantse godsdienstige oorsprong, en hierdie harde en wrede hervormer, genaamd John Calvin, het geglo dat rykdom 'n geskenk van God was, 'n teken van sy seën. Ek laat jou oor om so 'n gedagte te oordeel, wetende dat God in sy Bybel in 1 Tim. geskryf het. 6:10: " *Want geldgierigheid is die wortel van alle kwaad.* " En hierdie euwel is so oud soos die wêreld, maar deur geld uit te vind, het mense dit grootliks bevoordeel. Want in die duiwel se land is geld nie meer die baie praktiese ruilmiddel wat dit oorspronklik was nie. Dit het 'n doel op sigself geword; dit wil sê, 'n struikelblok vir die gieriges en die selfsugtiges. Dit word tereg met 'n vloeistof vergelyk, want dit werk volgens die wet van kommunikerende vate; Hy wat te veel vir homself neem, verminder die deel wat na ander gaan. En hy wat geld liefhet, is onversadigbaar; sodat hy nie genees kan word nie. Die gevolg vir almal is die voortdurende styging in lewenskoste, wat veral skadelik is vir derdewêreldlande.

Die onlangse haat van ons globale samelewing is dus in wese gebaseer op hierdie woord: kolonisasie. En soos die aantal opgeleide mense oor die hele wêreld toeneem, besef verspreide gemoedere dat ten spyte van konkrete nasionale onafhanklikheid, die kolonisasie van menslike gemoedere en volke in hierdie finansiële vorm voortgeduur het. Dit verklaar die opkoms van 'n vyandige front teen Amerikaanse en Wes-Europese kapitalisme. Diegene wat verantwoordelik is, is nou geïdentifiseer en sal binnekort die teikens van die toorn van hierdie vyandigheid wees. Alhoewel dit groot woede kan opwek, is die ekonomiese en politieke oorsaak nie die sterkste oorsaak van haat nie, want dit is gebaseer op 'n hoofsaaklik menslike frustrasie wat die geeste van demone nietemin kan uitbuit deur dit te vererger. Die verskriklikste haat is godsdienstig.

Waarom wek godsdiens haat op? Eerstens, omdat die lewe gebaseer is op 'n band wat die mens aan die een en enigste Skeppergod verbind. Dit gee godsdiens sy hoogste belang bo alle ander kriteria. Alle menslike gedrag hang af van die toestand van hul verhouding met God. En die mens wat nie 'n goeie verhouding met God opgebou het nie, is onderworpe aan sy vyand, die duiwel. En dit is presies die tweede verduideliking. Want inderdaad, die ontwikkeling van valse godsdienste is te danke aan die aktiwiteit van die duiwel, die veroordeelde man op uitstel wat deur God geoordeel word. Die haat van hierdie engel op geleende tyd bereik 'n ongekende hoogtepunt. Hy oorleef saam met sy engelagtige volgelingen net om sy haat teenoor God en die hele mensdom uit te druk. Want sy trek steeds voordeel uit die aanbod van Christus se genade, terwyl hy nie meer die moontlikheid het om aan sy sterflike veroordeling te ontsnap nie. Om sy doelwitte te bereik, gebruik hy met sy demone menslike siele wat hom nie sien nie en onbewus is dat hul gedagtes dikwels sy gedagtes is, terwyl hulle deur die demone geïnspireer word, word hulle papegaaie wat gebruik word soos " **die slang** " van Genesis waardeur die duiwel self homself uitgedruk het. Geïnspireer deur sy leuens, glo sy menslike slagoffers dat hulle hul persoonlike mening verdedig tot

die punt wat Jesus in Johannes 16:2-3 verklaar het: “ **Hulle sal julle uit die sinagoges ban ; en daar kom ’n tyd wanneer elkeen wat julle doodmaak, sal dink dat hy God dien. En hulle sal dit doen omdat hulle die Vader en My nie ken nie.** ” En ek herinner u daaraan dat ek self amptelik uit die Sewendedag-Adventiste-instelling in Valence, Frankryk, geskors is, dit wil sê “ **uitgesluit** ”, **vanweë die “ getuienis van Jesus wat die gees van profesie is ”**, volgens Openb. 19:10. In hierdie vers gee Jesus vir ons die verduideliking vir hierdie besluit van die Adventisteleiers: “ **En hulle sal dit doen, omdat hulle nie die Vader en My ook nie ken nie .** ” So die ware betekenis van die lewe is godsdienstig, maar dit is slegs voordelig as dit lei tot ware gemeenskap met God; wat skaars en voorwaardelik is. Helaas, buite hierdie eng en unieke toestand soos Jesus leer, is die aspekte van valse godsdienste ontelbaar en hulle is, in die aangesig van die waarheid, baie onverdraagsaam. Dit is hierdie sterk onverdraagsaamheid wat die werklike, maar verborge, situasie van bestaan die meeste openbaar. As God en die Duiwel nie bestaan het nie, sou mense nie tot onverdraagsame gedrag gedryf word nie. In werklikheid is daar geen rede waarom 'n man moet weier om te sien dat sy buurman anders as hy optree nie. Die geskiedenis het sopas bewys dat wanneer God dit wil en toelaat, 77 jaar van burgerlike vrede (1945-2022) en 150 jaar van godsdienstige vrede (1844-1995) moontlik is. Europa en die hele Westerse kamp het by beide soorte vrede baat gevind.

Die Griekse en Romeinse beskawings het op hul beurt gedemonstreer dat die vermeerdering van godsdienste en valse gode nie groot konflikte probleme vir hul bevolkings veroorsaak het nie. Almal was vry om die godheid van hul keuse te dien en te aanbid. Maar hierdie gedrag het skielik verander toe die Christelike geloof geleer is. Die ding het sy verduideliking: anders as valse gode, is die ware God nie 'n deelgenoot nie; Hy is jaloers en eis eksklusiwiteit in die harte van sy uitverkorenes, wat skielik baie skaars geword het. Maar hierdie jaloerse God is ook die verpersoonliking van perfekte liefde, daarom is sy wraaksugtige woede teen sy vyande skaars. Sy uitverkorenes weerspieël die liefde van hierdie God, “ *barmhartig, oorfloedig in goedertierenheid, stadig om toornig te word* ”, soos hy sy naam in Num. beskryf. 14:18: “ *Yahweh is lankmoedig en vol goedertierenheid; Hy vergewe ongeregtigheid en oortreding, maar Hy laat die skuldige nie ongestraf bly nie; Hy besoek die ongeregtigheid van die vaders aan die kinders, aan die derde en aan die vierde geslag.* Hierdie ware liefde is die kenmerk van die ware verhouding wat met God herstel is deur die soenoffer van Jesus Christus. Maar hierdie ware liefde is afwesig in al die namaaksels van sy Uitverkorene. Die liefde van God word daar verkondig, maar nie weergegee nie. Verder beweer volgelinge dat hulle God liefhet, maar getuig deur hulle werke dat hulle nie rekening hou met sy wil wat in sy heilige Bybel geopenbaar word nie. Hy wat God liefhet, gee Hom voorkeur in sy hele lewe en die geringste van sy Bybelse openbarings wek sy volle belangstelling. Dit was omdat ek nie hierdie vrug in die Christene rondom my gesien het nie, dat ek nie om doop kon vra nie. Toe hierdie abnormale gedrag dus in die lig van die oortreding van God se heilige Sabbat verlig is, kon ek myself aan Hom toewy. Daar is geen gevolg sonder 'n oorsaak en geen oorsaak sonder 'n gevolg nie. Die mens is nie 'n boom nie, maar soos een dra hy vrugte. En die goeie of slegte gehalte van hierdie vrug hang af van

'n mens se persoonlike aard, maar ook van 'n mens se intellektuele godsdienstige erfenis. Trouens, die lang vrede van 77 jaar wat sedert 1945 verkry is, is moontlik gemaak deur middel van die godsdienstige ongeïnteresseerdheid van Westerse bevolkings. Mans het slegs verdraagsaam geword as gevolg van hul minagting vir die godsdienstige onderwerp. En God het die Westerse mensdom toegelaat om sy vrugte te vertoon om die demonstrasie van 'n lewe wat op die demoniese waardes van die duiwel gebou is, te vervul. En as Pro. 29:18 sê, " *sonder openbaring vergaan die volk* " en " *vergaan sonder beperking* ", het die Weste selfs so vergegaan as om die gruwels wat dit jare tevore veroordeel het, te legitimeer en te wettig. In die konteks van die huidige ekonomiese en oorlogsramp, sal valse Christelike godsdienste terugkeer na hul vorige haatlike denkwyse. En hier moet ons eeue teruggaan om in 321 die verwerping van die Sabbat te vind, wat die bron is van die vermenigvuldiging van die aspekte van valse Christendom. Die waarheid is in voortdurende ooreenstemming met die standaard wat deur die apostels van die Here Jesus Christus vasgestel is. En van die eerste tot die laaste valse Christus word die Sabbat geïgnoreer, verag en vervang deur die heidense "Dag van die Onoorwonne Son", wat op die eerste dag vereer is deur die Romeinse Keiser Konstantyn wat dit ingestel het en deur al sy heidense aanbidders wat onder sy heerskappy bekeer is.

Weet jy hoekom mense, gelowiges en Christene, die belangrikheid van die onderhouding van die Sabbat en ander goddelike verordeninge onderskat, wat God vereis dat geëerbiedig en geïmplementeer word? Die antwoord is baie eenvoudig: God is ewig en die mens is sterflik. Sy lewe is baie kort en gevolglik leef en bou hy homself in onkunde oor wat God voor hom ervaar het. Want in 321 het hy die onaangename skouspel aanskou om te sien hoe Christene verkies om hul Romeinse keiser te gehoorsaam eerder as hom, hul Skepper en Vader, hul Here en Meester, en hul Verlosser. Wat geen vlees-en-bloed Jood van Abraham se nageslag ooit gedoen het nie, het 'n heidense Romeinse keiser dit gewaag om te doen. Hy het die orde van die aardse reddingsprogram wat God in tyd deur sy vestiging van die week ingegraveer het, verdraai en vernietig. Die eerste rusdag is betekenisloos, want God het nie sy rus aan die begin van die week vasgestel nie, maar eers op die sewende en laaste dag van ons weke. Want hierdie rus kan slegs verkry word aan die einde van die tyd wat vasgestel is vir die keuse van sy uitverkorenes, dit wil sê aan die einde van 6000 jaar wat deur die eerste ses dae van die week geprofeteer is. Boonop getuig die logika van intelligensie dat rus eers waardeur word nadat moegheid, morele moegheid, in die geval van God, beproef is. Want sy moegheid word veroorsaak deur die sonde wat oorfloedig deur alle mense op die aarde beoefen word; terwyl Jesus Christus gekom het om sy lewe te offer aan 'n kruis wat deur die Romeine opgerig is om, juis, " **'n einde aan die sonde te maak** ". Dit is duidelik dat hy dit nie gedoen het nie, duidelik op 'n kollektiewe vlak. Maar sy voorstel is individueel gerig aan elkeen van sy menslike skepsels wat oor die hele aarde versprei is, en dit verklaar die swak resultaat wat waargeneem is dat hy self geprofeteer het toe hy in Mat. 22:14: " **want baie is geroep, maar min is uitverkies** ." God dwing niemand om Hom te gehoorsaam om deur Hom gered te word nie. Hy wat nie huiwer om deur vervolging, marteling en die dood te dwing nie, is Satan, die vyand van God se

laer. Daarom is enige godsdiens wat vervolg nie van God nie, maar van die duiwel. As godsdiens vervolg, is dit omdat dit geen verhouding met die ware God, liefde en geregtigheid het nie. Goddelike geregtigheid word slegs in die Naam van Jesus Christus aangebied, wat reeds die aantal van diegene wat geroep is, verminder. Dan dra diegene wat Jesus Christus regverdig vrugte wat vergelykbaar is met syne, en daar word die lys van diegene wat geroep is, verder verminder. In die finale stadium van heiligmaking is die geroepene op pad na verkiesing, getuig hy van God met onfeilbare getrouheid en voed homself geestelik met al die lig wat Hy aan hom bied. En sy uitverkorenes kan dus met Hom gemeenskap hê, die Gees van die waarheid wat diegene identifiseer wat aan Hom behoort.

In die kamp van die valse Christusse, op 7 Maart 321, het die verwerping van die Sabbat die leerstellige fundamente van die huidige Rooms-Katolieke Kerk gelê. Heel logies was dit in Rome self dat die keiserlike bevel van Konstantyn I kragtig geïmplementeer ^{is} deur heidene wat valslik tot die Christelike geloof bekeer is. Die amptelike Christelike kerk is deur hierdie baie talryke valse Christene verteenwoordig, en getalle is koning. Deur 'n einde te maak aan die vervolginge van die heidene, het keiser Konstantyn hulle agting gewen en sodoende die reputasie van 'n vredestitcher verwerf. Maar dit was slegs 'n lokval, want sy hart het heidens en dominant gebly. Soveel so dat hy, sodra sy edik uitgevaardig is, die Christene wat hul getrouheid aan die Sabbat wat deur God geheilig is, wou handhaaf, vervolg en swaar gestraf het. En ons weet dat die duiwel nooit opgehou het om God se ware uitverkorenes te vervolg nie. Hy kan dit egter slegs doen wanneer God hom toelaat. Ons het egter die godsdienstige vrede geniet wat deur God opgelê is sedert 1844 en dit het in 1995 opgehou met die aanvalle van Islamitiese Moslemgroepe. In 2022 het ons 'n groot konfrontasie gesien tussen twee Christelike godsdienste, Katolisisme en Ortodoksie, wat reeds in die 1940's en 1990's in die voormalige Joego-Slawië teen mekaar geveg het; 'n onderwerp van haat wat net wag om wakker gemaak te word. In die huidige oorlog in die Oekraïne vind ons die Amerikaanse president Joe Biden, 'n Katolieke leier van 'n amptelik Protestantse nasie, Katolieke en Ortodokse Oekraïne, en Ortodokse Rusland wat deur Moslem-Tsjetsjene ondersteun word. En dit moet verstaan word dat die hoofrede vir nasionalisme die godsdienstige, selfs ateïstiese, toewyding van mense is. Wanneer God beveel, wek die demone in mense se gedagtes die begeerte om diegene uit te skakel wat nie op alle gebiede, politiek, ekonomies en godsdienstig, met hulle ooreenstem nie. Hulle duld nie meer die verskille van ander nie en organiseer skeidings en hergroeperings wat ons tydgenote etniese suiwering noem. Maar wat ook al die menslike oorsake is, hierdie gedrag is die vrugte van die goddelike vloek wat die hele mensdom getref het sedert die sonde van Adam en Eva. Ek herinner hulle daaraan dat God aan die mens voorrang gegee het, aangesien Hy Homself eerste aanspreek nadat die paartjie gesondig het. Sy oorheersing oor vroue het die nadeel ingehou dat hy teenoor God verantwoordelik was vir enige foute wat sy mag begaan. Met verloop van tyd verander God se oordeel nie, en Hy hou leiers steeds verantwoordelik en skuldig vir die onreg wat hulle aan Sy skepsels aandoen.

Die godsdiens wat in 321 in Rome gevestig is, het dus die res van die eerste dag aangeneem wat deur die Romeinse heidene gewy is aan die aanbidding

van die "Onoorwonne Son". Destyds is die verandering van die rusdag nie aangebied asof dit die doel het om die opstanding van Jesus Christus te vier nie, soos dit vandag in die kerke van valse Christusse verduidelik word. Keiser Konstantyn het slegs hierdie verduideliking gegee: "Ons moet nie meer Judaïsmeer deur op die sewende dag te rus soos die Jode nie." Hierdie bevel om nie meer te Judaïsmeer nie, was kategories gekant teen die leer van Christus wat intendeel in Johannes 4:22 gesê het: " *want die saligheid is uit die Jode .*" Hierdie bevel om nie meer te Judaïsmeer nie, het die 15 eeue van die geskiedenis van die ou alliansie, wat werklik in die tyd van Moses begin het met die vertrek van die Hebreërs, nietig verklaar. En onder hierdie omstandighede het hierdie volk die tipiese ervaring van godsdienstige bekering beleef. Geskeur van sonde (Egipte), word die menslike siel van die sondaar beskerm deur die bloed van Christus (die Paaslam). Dan neem God haar na die berg Sinai waar Hy haar leer en haar die wette wys wat sy moet gehoorsaam (sy tien gebooie). In die woestyn, afgesonder met God, leer sy sy gesondheids- en dieetreëls, en slegs vir die ou verbond, die rituele van sy godsdienstige feeste wat die dood van Christus sal vervul en oorbodig maak. Wie kan beweer dat God hierdie dinge so gereël het dat hulle nutteloos is? Uit hierdie antieke verbond verdwyn slegs die rituele wat die dood van Christus volbring het. Die beginsel van gehoorsaamheid bly dus ongeskonde en die standaarde van hierdie gehoorsaamheid word steeds geopenbaar in die Skrifte wat deur Moses en sy God-geseënde opvolgers nagelaat is.

Om die belangrikheid van hierdie dinge ten volle te besef, moet ons onself losmaak van die roetine van ons wêreldse daaglikse lewe, wat 'n misleidende toneel vorm wat diegene wat dit verlei en boei, tot die dood lei. God is onsigbaar, maar lewend en almagtig, en dit is slegs in gees dat ons sy opperste werklikheid kan begryp. Hemelse lewe ontwikkel parallel met ons s'n, onsigbaar, maar net so aktief, en ons sal dit ontdek soos dit is, met die wederkoms van Jesus Christus wat 'n einde sal maak aan hierdie oogbeperking wat ons sedert Adam gekenmerk het.

In die Rooms-Katolieke Kerk is die eerste dag vernoem na die astrale godheid, die "Onoorwonne Son", en onder hierdie naam het opregte Christene 'n ernstige sonde geïdentifiseer wat teen God gepleeg is. Daarom is hierdie naam in Latynse lande laat vaar en vervang met die naam "Dag van die Here". Die duiwel se wandade was dus heeltemal verbloem. Dit was gekoppel aan die opstanding van Christus en dus het die eerstedag-aanbidding nie meer 'n probleem vir nuwe bekeerlinge gebied nie. Behalwe dat die groot skeppergod gefrustreerd en geïrriteerd was deur sy opeenvolgende verraad. Hy reageer dan met dramatiese logika. "Aangesien hierdie mense wat beweer dat hulle my redding is, die verordeninge van Rome bevoordeel, mag Rome met al sy strengheid oor hulle heers!" En so is die ontroue Christene deur God oorgegee aan die Romeinse keiserlike regime wat in 538 gestig is. Die voorwaardes van die stigting daarvan het alle legitimiteit verwyder. Die eerste pous wat geïnstalleer is, was 'n slinkse plannetjie met die naam Vigilius. Hy het voordeel getrek uit sy verhouding met Theodora, die prostituutdanser wat met keiser Justinianus I getroud was ' om godsdienstige oorheersing oor die regime van die huidige pouslike Katolisisme te

verkry. Reeds getref deur die vloek van die nuwe "Sondag", is Silverius, die biskop van Rome wat deur die ongelowige Christene van Rome verkies is, verdryf en verban. Hier het ons aksies wat meer polities as godsdienstig is, wat lig werp op wat die Romeinse pouslike regime op aarde sal verteenwoordig. Destyds was min mense opgevoed en godsdienstige leringe is deur manne van die pouslike regime oorgedra. In hierdie tye van geestelike duisternis sal die pouse hulself toelaat om die teks van die tien gebooie van God, geskryf deur die vinger van God self op kliptafels wat aan Moses gegee is, te wysig. Onder die voorwendsel om hul memorisering te vergemaklik, word die oorspronklike tekste vervang deur baie kort sinne en op hierdie manier verdwyn die waarskuwings van seëninge en vloeke in die nuwe aspek wat aangebied word. Die ergste skande word opgelê op die tweede gebod waarin God die aanbidding van afgodsbeelde en standbeelde veroordeel; die Pous skaf dit heeltemal af. Maar om die getal tien te behou, sal hy die gebod aangaande egbreuk verdubbel, en sodoende die sonde van die vlees teiken om ons sy sonde teen die Gees te laat vergeet. Die term "sewende dag" van die vierde gebod verdwyn, vervang deur die baie kort formule: "op die dag van die Here sal jy rus." Omdat hulle nie die Bybel lees nie, bly die bekeerde massas by wat die priesters hulle leer. En vir die weerbarstiges, buit hulle dreigemente uit die hel uit, dreigemente wat baie werklik is, maar verkeerd geïnterpreteer word. Want sonder God se intelligensie en die chronologiese begrip van die feite wat in die profesie van Openbaring geopenbaar word, word die "*poel van vuur*" wat nie sal bestaan tot die einde van die sewende millennium nie, geïnterpreteer as 'n permanente hel waar demone ewig die verdoemdes in vuur laat ly, veroordeel tot hierdie verskriklike lot. Nou beweer die Pous dat hy toegang tot die hel kan oop- en toemaak. Jy kan dan verstaan waarom konings self, here en die gewone mense in donker tye pouslike mag vrees. Die pouslike bewerings word geglo en die regime maak gebruik van die situasie om gedien, geëer en verryk te word deur die slagoffers wat deur sy leuens verlei en mislei word. Hy kan dus konings manipuleer en hul sekulêre magte gebruik om die weerstandsvegters wat hy "kettters" noem, te dwing om tot Katolisisme te bekeer, selfs tot die punt dat hulle gemartel en ter dood gebring word, op die brandstapel of deur ander selfs meer verskriklike instrumente. En die aantal van hierdie "kettters" sal aansienlik groei met die vertalings en drukwerk van die Bybel wat die lesers in staat stel om die ware woorde wat deur God en sy profete gespreek is, te ontdek. Toe die pouslike regime sien dat die leuens daarvan ontmasker word, het dit die haat van die Katolieke ligas teen die Protestante wat as "kettters" beskou is, gewek. Onkundige mense, oortuig deur Katolieke legitimititeit, rig al hul aanvalle teen diegene wat die priesters aan hulle voorhou as wesens wat deur die duiwel bewoon word. Hulle vind voorwendsels om hulle valse beskuldigings te maak, want die vader van die leuens inspireer en lei hulle sonder dat hulle dit weet. Baie glo opreg dat hulle God eer deur die "goddeloses" uit te dryf. En hierdie punt is belangrik, want met die wederkoms van Christus sal dieselfde blinde haat die laaste uitverkorenes van Jesus Christus teiken wie se enigste verwyttende fout sal wees om te volhard in hul respek vir die res van die heilige goddelike Sabbat van die sewende dag.

Wie sal so optree in hierdie finale konteks? Dieselfde mense wat vandag die praktyk van die eerste dag van Sondag regverdig en die legitimititeit van die

sewende dag Sabbat verwerp. Die mees humanistiese karakter van vandag kan in hierdie laaste konteks meer wreed word as 'n "**leeu**" met skerp "**tande**". Dit is wat Jesus in beeldspraak in Openb. 9:8 profeteer: "*Hulle het hare gehad soos vrouehare, en hulle tande was soos leeutande.*" » Die konteks sal heeltemal verander word, en rebelse manne sal geïrriteerd en geïrriteerd wees deur die "**plae van God**" wat hulle sal tref sodra die genadetyd eindig: "**die sewe laaste plae van die toorn van God**" soos uiteengesit in Openb. 16.

Die Rooms-Katolieke kerk het dus op 'n monsteragtige wyse opgetree en dit moes nie as "sondes van die jeug" beskou word soos dit dit interpreteer nie. Want as toestande vir haar gunstig gebly het, sou sy vandag nog steeds op dieselfde manier opgetree het. Dit het eers die oplegging van bekerings laat vaar toe dit die steun van die monargieë verloor het, verswak deur die Franse rewolusionêre regime en sy beroemde onthoofdings van koninklike, godsdienstige en aristokratiese hoofde. God het haar dus vir haar misdade gestraf terwyl sy op die laaste oordeel gewag het. Maar in die Protestantse kamp het oppervlakkig godsdienstige mense op hul beurt politieke gedrag aangeneem wat deur Jesus Christus veroordeel is. Hulle het wapens opgeneem en hou vir hou teen die Katolieke Liga-vegters teruggeveg. En so het die opeenvolgende "Godsdiensoorloë" die voorkoms aangeneem van 'n geveg waarin bloeddorstige en vleisetende wilde "**diere**" **gebots het**. In Openb. 8:11 skryf God hierdie duiwelse gevolg toe aan die pouslike Katolieke kerk wat uitgebeeld word deur die "**ster**" met die naam "**Alsem**": "**Die naam van die ster is Alsem, en 'n derde van die waters het alsem geword, en baie mense het gesterwe van die waters, omdat dit bitter geword het.**" Of dit nou godsdienstig is of nie, haat is aansteeklik en steek uiteindelik menigtes mense aan die brand.

Voor die aanval op die "Protestante" het die pouslike regime vyandelikhede geloods teen die godsdiens van Islam wat kort na die stigting van die Romeinse pouslike regime, dit wil sê na 538, in Arabië verskyn het. Na die verspreiding van Katolisisme in Arabië het die profeet Mohammed sy godsdiens gestig: Islam, 'n Arabiese woord wat "onderwerping" beteken. Die woord het 'n dubbele betekenis: die mens onderwerp hom aan God, maar hy moet ook met geweld indien nodig die ongelowige aan wie hy almal wat sy godsdienstige opvatting teenstaan, heg, onderwerp. Nou, onder die voorwendsel om die historiese heilige plekke van Christus se lewe en dood te bevry, het Pous Urbanus II eers oorlogagtige "Kruistogte" beveel om die Moslems uit hierdie plekke te verdryf. Die onkunde van beide groot en klein het veroorsaak dat konings hulself met ywer in moorddadige oorloë, heeltemal nutteloos vir God, teen die leërs van die Moslem-volke gewikkel het. Ongeregverdigde slagtings is dus deur die Westerse Christelike Kruisvaarders gepleeg. As ek hulle nutteloos verklaar, is dit met rede, want God openbaar in Daniël 9:26 sy besluit om Jerusalem en sy heilige plekke te vernietig: "*En ná die twee-en-sestig weke sal 'n Gesalfde uitgeroei word, en hy sal geen opvolger hê nie.*" **niemand vir hom nie . Die volk van 'n heerser wat sal kom, sal die stad en die heiligdom verwoes, en hulle einde sal kom soos met 'n vloed ; Daar word besluit dat die verwoesting tot die einde van die oorlog sal duur.** "En hierdie vernietiging van Jerusalem word aangebied as die gevolg van die verwerping van die Messias Jesus deur die Jode. Dit was dus

vrywillig dat God Jerusalem in 70 deur die Romeine laat vernietig het, om die belangstelling van die bygelowige pelgrimstogte wat die Katolieke geloof wou herstel en tot in ons tyd wou laat voortduur, van hierdie plekke te verwyder; hierin word dit oorgedra deur die evangeliese Protestantse groepe wat in die VSA gevorm is. Jy kan dus in hierdie valse mistieke ywer die vrug sien van 'n algehele onkunde oor wat die Christelike geloof werklik verteenwoordig. In ons eindtyd het God Jerusalem 'n vervloekte plek gemaak waar valse gelowiges uit al die godsdienste van monoteïsme stroom. Hul aanbidding van hierdie plekke is gebaseer op suiwer afgodery. En diegene wat dit doen, herhaal die foute van die Jode wat die tempel van klip geëer en die tempel van vlees en gees wat Jesus Christus saamgestel het, verwerp het."

Die oorsake van die toename van haat neem toe in ons tyd en in huidige gebeure, ek noem een daarvan. Met sy terugkeer uit China, op die vliegtuig wat hom teruggebring het en in die teenwoordigheid van joernaliste, het president Macron 'n verklaring gemaak wat die woede van sommige van sy Europese kollegas uitgelok het. Hy het gesê: " Die ergste ding sou wees om te dink dat ons Europeërs volgelingen in hierdie kwessie moet wees en moet aanpas by die Amerikaanse tempo en 'n Chinese oorreaksie... Die lokval vir Europa sou wees dat op die oomblik wanneer dit daarin slaag om sy strategiese posisie te verduidelik, wanneer dit meer strategies outonoom is as voor Covid, dit vasgevang is in 'n ontwigting van die wêreld en krisis wat nie ons s'n sou wees nie. " Dit is duidelik dat hy die geval van die eiland Taiwan genoem het, waaroor China beheer wil terugkry. Maar hierdie spesifieke standpunt irriteer nasies soos Pole, wat sy hoop om Rusland te verslaan baseer op die samehorigheid van Europese nasies wat met die Amerikaanse standpunt in lyn is. Ek merk in ons jong president 'n verstommende en verrassende flits van helderheid op, want sy posisie reproduseer dié van generaal de Gaulle wat nie aan die oorheersing van Amerika wou onderwerp nie. Ek merk egter op dat hierdie verklaring die opvolgverbintenisse veroordeel wat reeds deur die Europeërs en homself in die Oekraïne-saak gemaak is. Omdat die Amerikaners hulself aan Oekraïne verbind het sonder om hulle oor die individuele menings van Europeërs te bekommer. Ons kan dus sê dat hulle gereageer het volgens hul politieke en ekonomiese belange, wat chronies vyandig teenoor Rusland is. Die geval van Oekraïne verskil egter van dié van Taiwan deurdat die onafhanklikheid daarvan amptelik erken is en diegene wat dit ondersteun, doen dit in die naam van respek vir nasionale regte wat aggressie teen hul land deur 'n ander verbied. Dit is nie die geval vir Taiwan nie, wat amptelik Chinees gebly het en nooit onafhanklike nasionale status verkry of versoek het nie. Soos Generaal de Gaulle, wil president Macron graag 'n onafhanklike Europa lei, maar hy staar die invloed van voormalige Oosbloklande soos Pole in die gesig, wat Rusland haat en na Europa gekom het net om die gewapende skild van die Verenigde State te vind. Die probleem vir president Macron is dat sy ontwaking en sy begeerte na Europese onafhanklikheid op die verkeerde tyd en reeds te laat gebeur. Want, aangesien hy self Amerikaanse invloed in Europa en in Frankryk in sy eie land bevoordeel het, is dit te laat om die foute wat begaan is, reg te stel; Dit is des te meer so namate Europa finansiële verswak is en die vertraging in Europese bewapening onrealiseerbaar word

gegewe die tyd wat dit oor het voor sy goddelike straf van die "**sesde trompet**". Verder ontstaan twee kampe wat die nasies van die EU skei: die kamp van die voormalige Oosbloklande, groot ondersteuners van Oekraïne, en dié van die stigtersnasies van hierdie EU, insluitend Frankryk en, tot 'n sekere mate, Duitsland, wat baie onafhanklik gebly het.

Na die verskeie oorsake van menslike haat, moet ek nou die ontwaking van 'n veel meer gedugte haat noem: dié van die God van Liefde. Want hy druk dit duidelik uit en beweer dit reeds in Spr.8:13: "*Die vrees van YaHWéH is om die kwaad te haat; hoogmoed en trots, 'n slegte wandel en 'n valse mond – **dit is wat ek haat***". "Ek herinner julle daaraan dat haat die absolute teenoorgestelde van liefde is en dat alle dinge as absolute teenoorgesteldes bestaan. As God die mens na sy beeld geskape het, is dit dus omdat Hy self na die beeld van die mens is, maar in sy volmaakte goddelikheid. Hy kan dus haat of liefhê soos hy kan vervloek of seën. En in hierdie verband moet ons die boodskap laat vaar wat deur valse Christusse oorgedra word wat sê: "God haat sonde, maar het die sondaar lief." Hierdie boodskap vergeet dan om te spesifiseer: die sondaar wat berou het en die vrug van bekering dra; wat nie, sedert 1844, ooreenstem met die situasie van Christene wat die oortreding van God se gebooie regverdig nie; die tweede en vierde, onder Katolieke en Ortodokse; die vierde, ook onder Protestante en Anglikane. Nou, sedert 1844, maak die minagting wat getoon word teenoor die Sabbat wat deur God alleen geheilig is, hulle skuldig aan die oortreding van die hele Tien Gebooie, volgens Jak. 2:10: "*Want wie die hele wet onderhou, maar in een opsig struikel, is aan almal skuldig.*" "Ek gee hierdie vers die volgende betekenis: wie ook al moedswillig 'n enkele gebod van God oortree, getuig dat hy die eerste van die gebode oortree waarin God sê: "*Jy mag geen ander gode voor My hê nie*". " Want hy wat ongehoorsaam is, gehoorsaam 'n ander god, die duiwel, voor die aangesig van die ware en enigste God. Van toe af word alle ander gehoorsaamhede tevergeefs gemaak. En selfs in die Naam van Jesus Christus word versoening met God dan onmoontlik."

Sedert 1945 het boosheid net oor die hele wêreld toegeneem; en veral in die Westerse kamp wat as oorwinnaars uit die Tweede Wêreldoorlog getree het. Amerikaanse chemici het "DDT" ontwikkel, 'n insekdoder wat hulle die eerste "**vernietigers van die aarde**" gemaak het wat God in Openb. 11:18 veroordeel: "*Die nasies was vertoornd, en u toorn het gekom, en die tyd het gekom om die dooies te oordeel, om u dienaars, die profete, die heiliges en die wat u Naam vrees, klein en groot, te beloon en om **die verderwers van die aarde te vernietig**.*" » En baie logies, "**diegene wat die aarde vernietig**" doen dit onder die heerskappy van die hoof-"Vernietiger" of "*koning*", hierdie woord vernietiger word in Hebreeus en Grieks vertaal as "*Abaddon en Appolyon*", in Openb. 9:11: "*En hulle het oor hulle as koning die engel van die bodemlose put gehad, wie se naam in Hebreeus Abaddon is, en in Grieks Apollyon.*" Reeds in 1945 het die VSA bewys dat hulle die titel van "Vernietiger" waardig is deur die eerste te wees wat kernwapens teen die stede Hiroshima en Nagasaki gebruik het. En hulle sal die eerstes wees om dit te gebruik om Rusland te vernietig in die Derde Wêreldoorlog wat in ons tyd vorm aanneem. In ons eindtyd het die VSA die wêreld nog 'n instrument van boosheid gegee: die internetkommunikasienetwerk.

Hulle gooi hierdie "web" oor die mense soos 'n net gegooi word om vis te vang. Oorspronklik was die internet streng gereserveer vir Amerikaanse militêre kommunikasie. Toe hierdie netwerk gratis en met vryheid vir burgerlike gebruik aangebied is, het Amerikaners, en toe ander Westerse volke, die plesier van virtuele uitruilings ontdek. Die internet bied almal die geleentheid om hul verskillende soorte talente te vertoon. Dit moedig trots en ekshibisionisme aan. Toe het handel oorgeneem, en so ook nasionale openbare dienste; dit totdat die hele wêreld verbind is en onder die beheer van die uitvinder, Amerikaanse mag, geplaas is. Hierdie euwel is onomkeerbaar, want die jeug wat daarmee grootword, word onbekwaam om die gevaarlike en dodelike aspek daarvan te sien. Tog is daar geen tekort aan voorbeelde nie. Die internet maak en breek die individuele reputasies van mense. Sommige bese kinders gebruik dit om swak en sensitiewe kinders met vernederende boodskappe skuldig te laat voel, wat hulle onbewustelik tot selfmoord dryf. Die begeerte om tevrede te stel het die gedagtes van jongmense oorgeneem; Op hul blogs versamel hulle die aantal "volgelinge", of aanhangers wat hulle volg. Stemme vir of teen word dus uitgedruk, wat lei tot die valse indruk dat dit belangrik is. En soos hierdie euwel gedagtes oorwin, groei die standaard van die bese ook. Die ou verbod word wettig en legitiem. Sonder goddelike wet, wat die standaard van goed en kwaad stel, " *is die mense sonder beperking* ," en God alleen weet tot watter vlak hierdie euwel nog kan styg. Laat ons dus in hierdie verse kyk na die dinge wat God se haat vir vandag se rebelse mensdom wakker maak.

Jes.61:8: “ *Want Ek, die Here, het die geregtigheid lief, **Ek haat roof met ongeregtheid** ; Ek sal hulle getrou hul loon gee en 'n ewige verbond met hulle sluit.* ”

Jer.44:4: “ *Ek het al my dienaars, die profete, na julle gestuur; vroeg in die môre moet julle opstaan en vir julle sê: **Moenie hierdie gruwels doen wat Ek haat nie** .* ”

Amos 5:21 ; 6:8: “ ***Ek haat en verag julle feeste** ; Ek kan julle byeenkomste nie verdra nie .../... Die Here HERE het by Homself gesweer; HERE, die God van die leërskaar, het gesê: **Ek verafsku die trotsheid van Jakob en haat sy paleise** ; Ek sal die stad red en alles wat daarin is.* »

Sag. 8:17: “ ***Laat niemand in sy hart kwaad teen sy naaste bedink nie, en moenie valse ede liefhê nie, want al hierdie dinge haat Ek** , sê die Here.* ”

Mal. 2:16: “ ***Want Ek haat egskeiding** ,” sê die Here, die God van Israel, **“en hom wat sy kleed met geweld bedek** ,” sê die Here van die leërskaar. Gee dan ag op jou gees **en wees nie ontrou nie** ! »*

Openb. 2:6: “ *Maar dít het jy, dat jy die werke van die Nikolaïete haat, **daardie werke haat Ek ook** .* ”

Kortliks, God haat alles wat teenstrydig is met sy waardes wat uitgedruk word deur getroue en ware liefde, dit wil sê liefde en waarheid, soos hulle in Jesus Christus beliggaam en gemanifesteer is en wat Hy in sy uitverkorenes wil vind tot die einde van die wêreld volgens Openb. 3:14: “ *Skryf aan die engel van die gemeente van Laodisea: Dit is die woorde van die Amen, **die getroue en waaragtige Getuie** , die begin van die skepping van God: “Hy wat was “ die Die*

begin van God se skepping "bevestig sy waardes" ten tye van die einde "van die geskiedenis van hierdie goddelike aardse skepping.

Goddelike haat is nie sonder oorsaak wakker gemaak nie, want die verskyning van die Covid-19-virus in 2019 in China was God se reaksie op die Chinese president, omdat hy die begeerte en die plan uitgespreek het om die teks van die Heilige Bybel te wysig. Toe is die terugkeer van die oorlog na Europa in Oekraïne volbring. En weereens, dit is nie sonder rede nie. Hierdie land, dronk van vryheid, het in 'n anargistiese situasie geleef, nie in staat om 'n politieke balans te vind nie; die hele regime was korrupt en monsteragtige gruwels is daar beoefen en ontwikkel. Ek het van Joel, my broer in Christus, 'n uitstekende dokumentaris, 'n paar skrikwekkende getuienisse versamel oor wat in die Oekraïne gebeur het. En sonder om in besonderhede in te gaan, laat hierdie getuienis alleen ons toe om te verstaan waarom die toorn van God oor hierdie Oekraïense volk geval het. Welgestelde politici het bedrog gepleeg en, saam met 'n vriend, die seun van 'n oligarg, 'n magtige man, omtrent honderd sluipmoorde gepleeg. Geïdentifiseer, is hulle vrygelaat en die misdade is herhaal; So 'n vlak van korrupsie is selde bereik... miskien, en slegs, in Sodom en Gomorra, stede waar perverse sekslewe en moord die norm was wat vir God ondraaglik geword het. Dit is nie sonder rede dat die komende kernoorlog in hierdie land, Oekraïne, begin het nie. Ons weet ook dat die jong president, verkies in 2019, die jaar van Covid-19, 'n akteur was wat gewild gemaak is deur sy vulgêre en seksueel perverse openbare eksentrisiteite. Hy alleen het die boosheid van die hele moderne samelewing beliggaam, afgesny van God. Dit was ook in die Oekraïne dat die gewaagde seksistiese Femen na vore gekom het, hul kaal borste gewys het en hul liggame gebruik het om hul vulgêre feministiese slagspreuke te publiseer. En benewens hierdie dinge, het die Nazi-boosheid wat van die Tweede Wêreldoorlog geërf is, amptelik daar geskyn, verteenwoordig deur die Azov-groep, 'n nalatenskap van die Nazi-leier Stepan Bandera; maar hierdie Nazisme het nog nie die Jodedom geteiken nie. Ek het selfs van Oekraïense vroue gehoor dat hul land geheg was aan heidense vakansievieringe wat hulle vreugde gebring het... die beker was vol, die Westerse wêreld en die res van die volke van die aarde sal dit moet drink, tot die laaste druppel.

In die jongste nuus onthul twee feite twee boodskappe. Die eerste handel oor die openbaarmaking van geheime militêre boodskappe deur 'n 21-jarige man wat opgetree het om te "spog" en sy webvennote te beïndruk. Vir die moderne jeug is die internet 'n spel waarin die uitdagings onbeperk is. Die tweede feit het betrekking op 'n video wat op die internet sirkuleer. Na dié wat deur die Islamitiese groep genaamd DAESH aangebied is, is dit hierdie keer die onthoofding van 'n Oekraïense soldaat deur 'n Russiese soldaat wat deur sy gewapende groep omring word. Die nuus stuur rillings van afgryse en vrees langs die ruggraat af, maar dit is slegs bevestiging van 'n vlak van haat wat sal groei en wydverspreid raak in al die militêre kampe wat aan die Derde Wêreldoorlog sal deelneem. Die onthoofdings vorm 'n onderwerp van internasionale "Terreur" wat hierdie "*sesde basuin*" aan die "*vierde*" koppel, soos God dit openbaar, deur aan die "*vierde*" die karakter van "*tweede wee*" toe te skryf, wat eintlik die "*sesde*"

aandui; So na die Franse terreur en sy guillotine van 1793-1794, kom die "terreur" van Moslem- en Russiese onthoofdings van ons tyd.

Die lesse wat in Daniël, 2 Kronieke en 2 Konings gegee word, toon dat die drie deportasies van die Israeliete na Babilon van progressiewe intensiteit is. Ons Derde Wêreldoorlog is, in sy internasionale proporsies, vergelykbaar met die derde deportasie van die Jode. Dus, net soos koning Nebukadnesar se derde aanval tot die nasionale vernietiging van Israel gelei het, is die Derde Wêreldoorlog bedoel om die huidige orde van die wêreld se nasies te vernietig. Tot dan onafhanklik, sal hierdie nasies min of meer gedeeltelik vernietig word en hul onafhanklikheid verloor. Die oorlewendes van die konflik sal hulself almal onder 'n enkele universele regering plaas wat deur die Verenigde State van Amerika gestig is, tot die wederkoms van Jesus Christus wat hulle sal vernietig.

Die Mark van Illusies

Waar is hierdie " **mark van illusies** "? Op ons planeet genaamd Aarde.

Voordat ek hierdie studie ontwikkel, onthou ek hierdie verse uit 1 Kor. 2:9 tot 15 wat in die Bybel aangehaal word, waarin die apostel Paulus deur die Gees sê: " *Maar soos geskrywe is: Wat geen oog gesien en geen oor gehoor en in die hart van 'n mens nie opgekom het nie, **wat God berei het vir die wat Hom liefhet . God het hulle deur die Gees aan ons geopenbaar** . Want die Gees deursoek alle dinge, selfs die dieptes van God. Want wie van die mense weet wat in 'n mens is, behalwe die gees van die mens wat in hom is? Net so weet niemand die dinge van God nie, behalwe die Gees van God. **Nou het ons nie die gees van die wêreld ontvang nie, maar die Gees wat van God is , sodat ons kan weet die dinge wat God ons uit genade gegee het . En ons spreek hierdie dinge nie met woorde wat menslike wysheid leer nie, maar met woorde wat die Gees leer, deur geestelike tale vir geestelike dinge te gebruik** . Maar die natuurlike mens neem die dinge van die Gees van God nie aan nie; want dit is vir hom dwaasheid, en hy kan dit nie verstaan nie, omdat dit geestelik beoordeel word. **Die geestelike mens , aan die ander kant, oordeel alles, en word self deur niemand beoordeel nie** . Want wie het die gedagtes van die Here geken, dat Hy Hom kan onderrig? **Nou het ons die denke van Christus** . »*

Volgens hierdie verse is die verduideliking van die lewe slegs in God, en daarom verborge in die geheim van sy onsigbaarheid. En hierdie data alleen regverdig die titel van hierdie studie wat my daartoe lei om die aardse lewe te definieer as " **die mark van illusies** ". Op hierdie aarde word alle mense deur hul oë mislei en sodra hulle verskillende situasies en onderwerpe ontleed, word hul oordeel verwronge, omdat hulle nie rekening hou met die fundamentele maatstaf wat saam die krag, intelligensie en wysheid van die Skeppergod verteenwoordig wat alle dinge rig en in beweging sit nie. " *Diermens* " skryf 'n leidende rol toe aan menslike oorsake wat slegs die gevolg is van onreg wat aan God aangedoen is.

Mense is onbewus daarvan dat selfs wanneer hulle Sy bestaan ontken, God hulle lei en manipuleer. Wanneer 'n populêre openbare stemming voorgestel word, sal die finale resultaat die een wees wat God wil bereik om sy projek, sy program,

te volbring, wat oor al die volke van die aarde wat Hy soewerein oorheers, volbring sal word. En dit raak alle volke, heidene, Jode, Christene en Moslems, versprei oor die aarde. Die situasie van die mensdom is dus werklik illusie op die oogvlak. Heidense volke floreer en leef dus in **die "illusie"** van straffeloosheid, maar godsdienstige volke doen dieselfde, want op die hele aarde bevind geeneen van hulle hulself in 'n posisie om deur God geseën te word nie, soos ek al baie keer in die vorige lesse gedemonstreer het.

Omgekeerd, vanuit *die "diermens"*, *die "geestesmens"*, aan wie ek met die verskafde bewys beweer te behoort, analiseer die aardse feite vanuit die prioriteitsdata wat die geopenbaarde oordeel van die skeppergod verteenwoordig en verdien. Want die ware oorsake van die gevolge wat ons oë sien, word deur Hom geopenbaar. En vir *die "geestelike mens"* maak die vorm van hierdie gevolge min saak, want hulle kan van baie verskillende standarde wees en die noodsaaklike ding vir die redding van siele is om presies die redes te ken waarom die toorn van God op mense val en hulle aan sy vloek en ondergang, siekte en dood oorlewer. Wanneer God besluit om die mensdom te tref, organiseer Hy volke en stel hulle teen mekaar om verskeie redes wat meestal wrok bevorder wat deur ongeregtigheid veroorsaak word. Daar is baie maniere om hulle in konflik te bring: aansprake op dieselfde grond, op 'n gemeenskaplike erfenis, of selfs rassistiese of godsdienstige diskriminasie en ander oorsake van ongeregtigheid en woede. Al hierdie dinge regverdig **"die ontwaking van haat"**, 'n tema wat in die vorige studie bespreek is.

Hierdie **"mark van illusies"** werp besonder goeie lig op die huidige plofbare globale situasie. Deur sy *"sesde basuin"* te organiseer, wek ons God slegs die lyding wat deur die Weste veroorsaak is gedurende die lang tydperk van vrede, waaruit dit voordeel getrek en voordeel getrek het om die ander volke van die aarde vir 'n lang tyd op 'n koloniale wyse te oorheers. As gevolg van sy oorwinning oor sy Duitse, Italiaanse en Japannese As-vyande, het die Weste, gelei deur die VSA, sy waardes en internasionale wette rakende nasies en handel afgedwing. In die afwesigheid van 'n teenmag van gelyke sterkte, is hierdie Westerse waardes as internasionale waardes beskou en afgedwing. Maar vandag word hierdie toedrag van sake veroordeel en uitgedaag deur Rusland, China, Indië, Iran, baie Afrika-volke en die grootste van Suid-Amerika. Al hierdie lande, wat voordeel trek uit die lang vrede, het ryker geword en vra nou dat Westerlinge werklik hul menings in ag neem. En dit is duidelik dat hulle 'n haat teenoor die dominante en imperialistiese VSA in gemeen het, wie se kapitalisme, gebore in Engeland, die koloniale ontwikkeling geregverdig het wat hulle lank uitgebuit het.

Kan enigiets meer **"illusie"** wees as om Westerse mense planne vir die volgende vyftig jaar te sien bou, terwyl die menslike lewe op ons planeet nog net sewe jaar oor het? Hierdie getal vyftig jaar lei my daarop om u daarop te wys dat in die Bybel die duur van nege-en-veertig jaar, of sewe maal sewe jaar, verteenwoordig wat God 'n jubeljaar noem. 49 jaar, 'n hele jubileum, het egter verloop tussen twee finansiële skokke wat deur groot energiekrisisse veroorsaak is: 'n skielike styging van 40% in die olieprys in 1973 en 'n skielike, nog ongekwantifiseerde, styging in die prys van gas en elektrisiteit in 2022. Maar hierdie keer is blinde en gedwee Europese volgelingen die enigste skuldige.

Aangesien dit in reaksie op die Amerikaanse besluit was dat die Europese Kommissie die sanksies teen Rusland ingestel het en dus eerstens die weiering om die gas te gebruik wat teen 'n gunstige prys deur die Russiese maatskappy Gazprom verkoop word. Wie het voordeel getrek uit die misdaad? Aan die Amerikaanse en Noorse verskaffers wat dit vervang het.

Aan die ander kant is Russiese en Oekraïense regte op die land Oekraïne hoogs twyfelagtig. Omdat Oekraïne, wat in 1990 onafhanklik geword het, gedeeltelik uit Pole en Oekraïners en ook 'n beduidende deel uit Russe bestaan het. En toe die breuk met die "omverwerping" van die verkose Russiese president gekom het, het sommige Russe gekies om Oekraïens te bly, selfs al het dit beteken dat hulle teen Rusland moes veg; wat hierdie opposisie 'n burgeroorlog maak, waarin die Weste geen reg gehad het om in te gryp nie. Dit is waarskynlik dat die teenoorgestelde ook gebeur het, want wanneer 'n burgeroorlog in 'n land uitbreek, ontstaan allerhande scenario's, die situasie wat ook teenoorgestelde godsdienstige keuses is, net so deur God vervloek as mekaar. 'n Groot wanorde word dus veroorsaak, wat baie werklike effektiewe legitimiteite teëstaan. Gekonfronteer met hierdie onlosmaaklike situasie, raai wysheid aan om slegs te bly by die oorsake wat God gee vir sy organisering van hierdie konflik. En sy antwoord is nie in die illusoriese lewe nie, dit word in die Bybel gegee, in die openbaring daarvan wat opeenvolgend en aanvullend op Daniël en Openbaring gebou is. En wat ontdek ons in hierdie openbarings? Die vloek van die Christendom wat sedert 7 Maart 321 deur God getref is, omdat dit die praktyk van die heilige Sabbat van die sewende dag wat deur God geheilig is sedert die skepping van die wêreld, laat vaar het. Dit is die enigste les wat ons moet leer uit die 34 hoofstukke van die boeke Daniël en Openbaring. Maar deur dinge so aan te bied, verminder ek nie die belangrikheid daarvan nie; intendeel, ek verhef dit tot die hoogste vlak. Want die evangelie en verlossing in Christus is dinge wat duidelik verduidelik word in die ander Bybelse geskrifte van die ou en nuwe verbonde. Die rol van hierdie twee profetiese boeke, Daniël en Openbaring, is om hierdie verlating van die Sabbat te openbaar wat valse Christelike godsdienste beoefen het sonder om te besef hoe duur hulle vir die gevolge betaal. En as hulle nie kennis van hierdie gevolge het nie, is dit omdat God hulle slegs in hierdie twee profetiese boeke geopenbaar het, waarvan die verduidelikings deur hulle en hul eksegete geïgnoreer word. **Die mark van illusie** het hulle daartoe gelei om hierdie gevolge as eenvoudige historiese feite te interpreteer as gevolg van die onvolmaakthede van mense. Maar goddelike straf is nie 'n eenvoudige menslike feit nie, want dit dra 'n beskuldigende boodskap: jy sondig teen God. Dit is waar van al die "*trompette*" wat in Openbaring 8 en 9 aangebied word. Sedert die vervloekte jaar 321 het hulle die ontroue Europese Christendom getref, en die hoofrede het tot 1844 onbekend gebly aan die mensdom. En as God nie die inisiatief geneem het om dit van daardie datum af aan sy getoetste en gekose Adventistevolk te openbaar nie, sou ons steeds onkundig daaroor wees. Die blote gedagte daaraan laat my sidder van afgryse. Want soveel waarhede is gekoppel aan hierdie Sabbat wat deur God geheilig is, wat die baie hoë heiligmaking daarvan regverdig! Ons kon geïgnoreer het dat hy die sewende millennium geprofeteer het wanneer die uitverkore heiliges sal ingaan om in die hemel die goddelose wat dooies lê of verdwyn het op

aarde te oordeel. Ons sou geïgnoreer het dat daar tweeduisend jaar oor was na die dood van ons Verlosser om die heerlijkheid van die ewige lewe in hierdie sewende millennium binne te gaan. Hierdie kosbare en allerheiligste goddelike openbarings word nie geopenbaar deur die " **mark van illusies** " nie, maar deur die Gees van die onsigbare maar Almagtige lewende God.

In die regsveld word registers, hoe eerlik hulle ook al mag wees, deur hul godsdienstige ongeloof veroordeel om onregverdige uitsprake te lewer. Hulle is ook slagoffers van die " **mark van illusies** ". Sommige misdadigers, insluitend onlangs in Frankryk 'n 16-jarige seun, pleeg moorde wat, sê hulle, beveel word deur 'n stem wat in hul gedagtes gehoor word. Hierdie arme wesens getuig slegs van 'n ervaring wat werklik geleef is, maar onaanvaarbaar is vir 'n oordrewe rasonale sekulêre samelewing. Want 'n stem het wel met hulle gepraat, maar hierdie stem was dié van 'n engel so onsigbaar soos God kan wees. En dit is die swaakteit wat die mens oorlewer aan die misleidings van onsigbare demone. Demone sien ons, hulle praat met ons, bewoon ons en manipuleer ons en ons is magteloos om hulle te keer. 'n Mens kan slegs teen 'n ander wese veg wat so sigbaar en identifiseerbaar is soos hyself. Een ding is seker: as ons hulle nie kan sien nie, moet die mens " *geestelik* " en nie " *dierlik* " wees om teen hulle te veg nie, om te begin deur in hul bestaan te glo. Volgende moet ons besef dat ons gedagtes nie van mekaar onderskei word deur 'n spesifieke klankkleur of 'n spesifieke kleur nie. En hier moet ons weer onderskei tussen dink en 'n geluid hoor. Nadat ek dit ervaar het, kan ek getuig van die bestaan van beide dinge. Jou verstand, soos myne, funksioneer soos 'n sender en ontvanger van klankgolwe. Jy straal jou eie gedagtes uit en mediteer oor hierdie of daardie projek of refleksie, maar op dieselfde golflengte kom demoniese of inteendeel goddelike gedagtes jou binne en meng in jou gedagtes. Niks onderskei hulle van joune nie. Dit is hoekom die oortuiging wat in jou gedagtes vorm reeds geen prioriteit van legitimiteit het nie. Hierdie finale oortuiging moet, bowenal, in ooreenstemming wees met die standaard van waarheid wat deur die Bybel gedefinieer word. Tereg sê God vir ons in Jer. 17:5: " *Vervloek is die man wat op die mens vertrou, wat vlees sy krag maak.* " Ons het dus die plig om ons nie te laat mislei deur die manne wat ons ontmoet nie, maar ook om versigtig te wees vir ons eie opinies wanneer hulle nie in ooreenstemming is met die standarde wat deur **die Bybel gedefinieer word nie, wat dus die enigste soliede ondersteuning bly wat deur God gelegitimeer word** . Die innerlike stem wat gehoor word, kan ontvang word asof dit van buite af kom en deur die gehoorkanaal oorgedra word. God of demone het die keuse om met ons verstand te skakel op die vlak van die oorkanale of op die vlak van die brein waar elektriese data in gedagtes omskep word; op hierdie manier is twee verskillende vlakke van ooreenkomste moontlik. Die voorbeeld van jong Samuel, my naamgenoot, bevestig hierdie ondervinding. Toe God hom drie keer aanroep deur sy naam te noem, het die jong kind homself voor die priester Elia gestel om vir hom te sê: " *Hier is ek, wat wil jy hê?* " ". Die goddelike stem wat Samuel gehoor het, was meer as 'n gedagte; hy het dit gehoor asof Elia hom geroep het. En die ou man het verstaan dat die stem van God gekom het. In 'n goddelike visioen het ek hierdie ervaring gehad waarin al my gehoor- en visuele vermoëns ten volle aktief was, behalwe vir my eie liggaam en sy ledemate wat nie-bestaande

gelyk het. Maar wees versigtig, hierdie visioen is slegs een keer deur God aan my gegee om my toekomstige toewyding aan sy profetiese diens te bevestig en slegs omdat sy keuse en my studie van die profesieë van die Apokalips my waardig gemaak het, reeds in 1975, vyf jaar voor my doop in die Sewendedag Adventiste Kerk. Hierdie visioen het daartoe gelei dat ek altyd die oordeel van die hemel absolute prioriteit gee bo alle **illusies wat die " diermens "** mislei . Vir die dorstige siel wat ek verteenwoordig het, is die profetiese openbarings, aangebied in die boek "The Great Controversy" geskryf deur Ellen Gould White, die boodskapper van die Here, verwelkom en ontvang soos 'n fontein van dorslessende water. En ek was nog ver daarvan om te verbeel dat God nog voorberei het, om my hulle mettertyd te laat ontdek, veral..." openbarings en enorme uitdagings aan die profetiese verduidelikings wat sedert 1844 geërf is. Want 'n dienaar van God moet homself in staat toon om net soveel te ontleer as om te leer. Dit is waar dat wat God betref, Hy nie verander nie, maar wat veranderlik en progressief is, is sy gebruik van sy profetiese tekste. En vir hierdie doel het Hy valse vertalings van die oorspronklike Hebreeuse en Griekse tekste toegelaat. Hierdie vers uit Spr. 4:18 bevestig dit: " *Die pad van die regverdiges is soos die helder lig wat al helderder skyn tot die volle dag toe .*" Die mees verstommende en beste bewys hiervan het eerstens betrekking op hierdie belangrike vers van Daniël 8:14, lank valslik vertaal as " *Tot tweeduisend driehonderd aande en oggende en die heiligdom sal gereinig word* ", waarvan die eintlike vertaling is: " *Tot aand en môre: tweeduisend driehonderd, en sal geregverdig word, heiligheid* ".

Ons kan dus in Openb. 22:11 die aanhaling van hierdie twee woorde " *heilig en regverdig* " vind wat die ware vertaling van Daniël 8:14 aanbied: " *Wie onregverdig is, laat hom steeds onregverdig wees; en wie vuil is, laat hom steeds vuil word; en die regverdige laat hom steeds geregtigheid doen ; en wie heilig is, laat hom steeds heilig word .*" Ek kan dus sê dat hierdie begrip deur Jesus gereserveer is vir sy ware heilige dienaars wat Hy steeds regverdig deur sy volmaakte geregtigheid nadat Hy oppervlakkige amptelike Adventisme tussen 1991 en 1994 verwerp het. Die verlossing wat deur Jesus voorgestel word, word slegs moontlik gemaak op die uitsluitlike voorwaarde dat sy verhouding met sy uitverkorene voortduur tot die einde van sy lewe of tot die tyd van sy glorieryke wederkoms. Want verkiesing bly slegs moontlik as die uitverkorene die Gees van Jesus Christus toelaat om hom op te bou tot die vlak wat hy moet bereik om sy ewigheid binne te gaan. Deur die amptelike verwerping van die profetiese lig daarvan in 1991, het amptelike Adventisme God 'n rede gegee om sy verhouding daarmee te verbreek. So, in 1994, toe die Adventiste-wag wat ek voorgestel het, geëindig het, het die vonnis uit die hemel geval; Jesus het sy waarskuwing uit Openb. 3:16 in werking gestel: " *Omdat jy lou is en nie koud of warm nie, sal Ek jou uit my mond spuug.*" » ; en hy het dit eintlik " *gebruik* " as gevolg van sy onherstelbare " *louwarmheid* ".

Nadat hulle hul ongeïnteresseerdheid in die openbarings wat God in Jesus Christus gebied het, getoon het, het amptelike Adventisme, in die naam van humanistiese vriendskap, die Protestantse federasie en terselfdertyd " **die mark van illusies** " betree. Hy het dus by die kamp aangesluit waarvan Jesus in 1844 in

die boodskap van " *Sardis* " gesê het: " *Jy gee deur asof jy lewend is en jy is dood* ", dit wil sê, " *lewend* " in " **die mark van menslike illusies**", maar dubbel " *dood* " deur die eerste en die " *tweede dood* " in die oordeel van God wat aan sy profete geopenbaar is. Dieselfde veroordeling het amptelike Adventisme sedert 1994 aangaan.

Sedert wanneer is die mens onderworpe aan die reëls van die " **mark van illusies** "? Trouens, sedert sy skepping, sedert God hom geskep het onbekwaam om die engelagtige hemelse lewe te sien. Die aarde is geskep met die doel om vir 6 000 jaar die " **markplek van illusie** " en die setel van universele sonde te word en te bly. Volgens Ps. 8:5 en Heb. 2:7, " *het God die mens 'n bietjie minder geskape as God en die engele,* " en hierdie minderwaardigheid het betrekking op sy onvermoë om die hemelse lewe te sien. Dit is wat die duiwel uitgebuit het toe hy met Eva gepraat het deur " *die slang* " wat hy as medium gebruik het. So, voor en sedert hierdie sterflike val, is die mensdom deur sy oë mislei en die ding het voortgeduur tot by ons en sal voortduur tot die groot glorieryke wederkoms van Jesus Christus. Eers dan sal die uitverkorenes, maar net hulle, hul menslike eienskappe verloor en in 'n oogwink soos die engele van God word.

Die vestiging van sonde het egter 'n enorme transformasie in die natuurlike toestand van die aardse lewe veroorsaak. Man en vrou het sterflik geword, maar nie net hulle nie, want die oorspronklike perfekte lewe was van 'n onvernietigbare standaard. Die plante self was onsterflik, die blomme ook, en dit lei my tot die afleiding dat sekere gasvormige liggame, soos koolstofmonoksied, nog nie bestaan het nie. Wat impliseer dat plantelewe nog nie op koolstofdiksied gevoed het nie. In hierdie besinning kom ek tot meditasie oor die asem van menslike respirasie waaraan dit gepas is om 'n belangrike waarde te gee, aangesien die Bybel met die skepping van die mens van God sê dat Hy " *die asem van die lewe in sy neusgate geblaas het* " volgens Gen. 2:17: " *Yahweh God het die mens gevorm uit die stof van die aarde, Hy het die asem van die lewe in sy neusgate geblaas, en die mens het 'n lewende wese geword.* " Ek vind 'n boodskap in hierdie beginsel van " *asem* ": aspirasie: ontvang die suiwer; vervaldatum: verwerp die onreine. Ons " *asem* ", wat heeltemal outomaties geword het en sonder beheer nodig is, behalwe in gevalle van siekte en stres, dra dus 'n noodsaaklike les wat God aan sy uitverkorenes rig; 'n les wat ek opsom as: " **Ontvang die goeie en verwerp die kwaad.** " Die rol van ons longe is om die bloed te suiwer wat na hulle terugkeer, gelaai met die onsuierhede wat deur die funksionering van al ons organe geskep word; Ons kan dus die absurditeit verstaan om hulle doelbewus te verstop met die afskuwelike en skadelike gewoonte om tabak, sigare, sigarette of selfs cannabis of opium te rook, wat hul gebruikers nog meer afhanklik maak. Wanneer die menslike asemhaling onderbreek word, word die dood van die liggaam veroorsaak deur die onvermoë om die onreinheid wat dit versadig, te verwerp. Ons lewe dra dus die les in homself wat sê: " **want die loon van die sonde is die dood** " in Rom. 6:23.

Die goddelike skepping van ons aardse dimensie is 'n samestelling gemaak deur toevoegings wat elke dag van die eerste week geskep word. Voorbeeld: Op die eerste dag is die aarde wat God skep 'n eenvoudige bal water sonder enige aardse struktuur. Water, die eerste liggaam wat deur God geskep is, is 'n molekule

wat bestaan uit twee atome suurstofgas en een atoom waterstofgas. Op die tweede dag breek God hierdie molekule af en skep lug uit suurstof. Op die derde dag ontvang die waterbal 'n aardse struktuur wat God gedeeltelik onderdompel. Die droë land wat aarde genoem word, ontvang plantlewe en in hierdie oorspronklike volmaaktheid, sonder enige skadelike bakterieë, leef hierdie plantlewe sonder enige besondere behoefte op 'n onsterflike wyse. Niks korrupteer nie. Alle dierelewe wat deur God in water en op aarde geskep is, het onsterflike lewe in sigself, geen spesie voed op 'n ander spesie nie. Nadat God man en vrou geskape het, gee Hy aan almal onsterflike plantegroei as voedsel. Die hele skepping word gekenmerk deur onsterflikheid. Kos is nog nie 'n noodsaaklikheid nie, maar 'n aangename plesier wat God aan al sy dierlike en menslike skepsels bied.

Maar " **sonde** " sal alles verander, die dood en die verderf wat daaruit voortspruit, sal hierdie oorspronklike aardse volmaaktheid besoedel wat dan die " **woning van die dooies** " word, aangehaal in Openb. 20:13: " *Die see het die dooies gegee wat daarin was, en die dood en die woonplek van die dooies het die dooies gegee wat daarin was ; en elkeen is geoordeel volgens sy werke* "; " *werke* " wat innerlike geloof konkreet maak.

Dus, omdat ons die program ken wat deur God voorberei is, kan ons, sy getroue dienaars, in huidige gebeure die middele identifiseer waarmee God sy vernietigende plan uitvoer. In die tyd van rigter Simson het God vir ons 'n baie leersame voorbeeld gegee; wat sy verhaal in die Bybel regverdig. Vasbeslote om Israel te bevry van die besetting van die Filistyne (voormalige inwoners van hedendaagse Palestina), het God Simson geïnspireer met die idee om met 'n Filistynse dogter te trou. Op die dag van die troue het hy aan 30 Filistynse tafelgenote 'n raaisel voorgehou waarin die brandstapel dertig hemde en dertig klere moes verskaf, want dertig Filistyne was betrokke. God inspireer reeds 'n inisiatief wat strydig is met sy leringe, aangesien dit vir 'n Jood verbode was om met 'n vreemde vrou te trou. Maar die Bybel stel ons gerus: die doel was om 'n geskil teen die Filistyne te skep. Stel jou voor dat jy destyds Simson so 'n fout sien begaan het en nie weet dat God die inspirasie daaragter was nie! Jy sou gesê het: Sekerlik, hierdie man is mal of opstandig, daarom gevaarlik vir alle Jode. Gekonfronteer met die aandrang van sy vrou, onder druk van die Filistyne wat by die paal gewikkel is, gee Simson sy vrou die verduideliking van sy raaisel wat gebaseer was op sy visioen van 'n dooie leeu waarin 'n swerm bye hulle gevestig het. Omdat die Filistyne die antwoord van sy vrou geweet het, het hulle dit aan Simson voorgelê: " *Uit die een wat eet (dit wil sê die leeu) , het dit gekom wat geëet word (dit wil sê heuning) ; uit die sterke (dit wil sê die leeu) , het die soet (dit wil sê die heuning) gekom . Wat is soeter as heuning? en sterker as die leeu .* " Die Filistyne het gedink hulle sou die paal van Simson kry, maar hy het kwaad geword vir God en hulle daarvan beskuldig dat hulle sy vrou se antwoord gekry het. Hy het na Askelon gegaan en 30 mans doodgemaak, hulle hemde geneem om die paal aan die Filistyne te gee. Die oorlog het Simson dus teen die leërs van die Filistyne geplaas, waarvan 'n groot aantal soldate dood is. Hy alleen, met 'n eenvoudige kakebeen van 'n donkie, het 1000 mans doodgemaak. Dit het net 'n eenvoudige raaisel geneem om hierdie resultaat te bereik. Vandag, in die goed bewaarde geheim van menslike gedagtes, word intriges gekonstrueer deur die

gekombineerde invloede van God, sy goeie engele en Satan en sy demone. Maar ons era word gekenmerk deur die oop aspek van globale gebeure wat waarnemers te alle tye en op alle plekke dophou met hul digitale kameras toegerus met selfone en hommeltuie. Dit is tot die punt dat dit onmoontlik word om die geringste militêre beweging geheim te hou; nog nooit tevore gesien nie. Globale owerhede is dus onder voortdurende druk, gemonitor deur die media wie se getuienisse op digitale sosiale netwerke geplaas word.

In 2023 sal Westerse lande, na 78 jaar sedert 1945, die ware waarde ontdek van die ooreenkomste wat hulle aanvaar en op die res van die wêreld afgedwing het. Ek wil u daaraan herinner dat die hele menslike geskiedenis bestaan uit opeenvolgende ooreenkomste wat tydelik aanvaar is, maar vinnig veroordeel en in twyfel getrek is deur oorloë wat deur teenstanders gevoer is. Die lang tydperk van vrede wat ons so pas geniet het, het aanleiding gegee tot **die "opperste illusie"** dat die norm wat deur die Weste vasgestel is, hierdie keer vir ewig sal kan voortduur. En hierdie **illusie** was die gevolg van menslike minagting vir die goddelike Bybelse profesieë wat ons dreigende Derde Wêreldoorlog voorspel het. Ek het die voorreg gehad om die God wat hierdie profesieë beveel het, te verheerlik terwyl ek in die jaar 1983, so 40 jaar gelede tot vandag, vir hierdie oorlog gewag het. Hierdie getal 40 het die betekenis: die toets van geloof; voorbeeld: 40 dae en 40 nagte van reën ten tyde van die vloed; 40 jaar van beproewinge in die woestyn na die uittog uit Egipte; 40 dae en nagte van vas vir Jesus Christus; 40 jaar tussen die dood van Jesus Christus en die vernietiging van Jerusalem deur die Romeine in 70. Boonop, deur die gemiddelde lengte van die menslike lewe op 120 jaar te stel, voordat die aarde met die waters van die vloed verdrink word, gee God dit volmaaktheid, óf 3 keer, van die toets van geloof, óf 40. Ons vind hierdie syfer van 120 jaar wat die datums 1873 en 1993 skei, die ware datum van die einde van die profetiese "*vyf maande*" van Openbaring 9:5-10 wat die jaar van die uitbraak van amptelike Adventisme deur Jesus Christus definieer. In my ervaring het 40 jaar verloop tussen my doop en die jaar 2020 toe God strafmaatreëls getref het, en 40 jaar tussen 1983, die jaar van my profetiese aanbiedings op verskeie plekke in Frankryk, en 2023, die jaar van die ineenstorting van wêreldvrede. Want hierdie keer is al die lande van die wêreld daartoe verbind deur 'n standpunt in te neem, sommige vir die Weste, ander daarteen. Die voortgesette massiewe steun wat die Westerse kamp aan Oekraïne gee, het dit nou definitief die teken van Russiese haat en moorddadige woede gemaak, wat reeds deur Noord-Korea en Iran, en binnekort deur China en baie Moslemlande, ondersteun word. In hierdie verband word Soedan, en die eiland Mayotte, wat deur Frankryk op versoek erken en aangeneem is en waaraan president Sarkozy die status van 'n Franse departement verleen het, oorsake van botsings teen Frankryk. Ons sal binnekort die hergroepering van Moslemmagte aanskou wie se "**botsing**" as "**koning van die Suide**" teen die hedendaagse pouslike Europa in Dan. geprofeteer word. 11:40 en 43: "*Aan die tyd van die einde sal die koning van die Suide teen hom bots.*" *En die koning van die noorde sal teen hom kom soos 'n warrelwind, met strydwaens en ruiters en baie skepe; Dit sal die land binnedring, soos 'n stroom versprei en oorstroom. .../... Hy sal*

beheer hê oor die skatte van goud en silwer, en oor al die kosbare dinge van Egipte; Die Libiërs en Ethiopiërs sal hom volg . »

Die profesie wys die vinger na die Europese pouslike regime, maar ons moet nie vergeet dat sy "oudste dogter", Frankryk, sy magtigste en mees konstante gewapende ondersteuner was tot die Franse Rewolusie van 1789 nie. Nadat dit so lank sy "kampioen" was, verteenwoordig Frankryk, vanwaar die eerste "Kruistogte" en toe die kolonisasies begin het, 'n onderwerp van haat vir die Moslem-volke en sy gebied, beny, begeer, sal gedeeltelik in die " suide " binnegeval word deur die Moslems, " *die koning van die suide* " en in die " noorde " deur die Russiese leërs, " *die koning van die noorde* ". Besonderhede wat in die profesie van Michel Nostradamus onthul word, plaas die skeidslyn tussen die twee invallers op die hoogtepunt van die Drôme.

Onbewus van die vernietigende projek wat deur die groot skeppergod geprogrammeer is, is die Westerse kamp ver daarvan om die omvang van die vlak van sy **illusies te beoordeel** . Maar hulle het verskonings, want sulke vernietiging is nog nooit op aarde deur oorloë tussen mense teweeggebring nie. Die vloed van waters het skielik die sondige mensdom getref, wat in relatiewe vrede geleef het, ten spyte van die misdade en gruwels wat gepleeg is. Daarom bly die enigste element van vergelyking die vernietiging van afvallige Israel in die dramatiese jaar – 586. Dit is hierdie derde aanval, gelei deur die Galdeërse koning Nebukadnesar, wat die tipe van ons Derde Wêreldoorlog, die teenbeeld daarvan, uitmaak. In beide gevalle vernietig God nasies, en in ons dag is wêreldorganisasie gebaseer op ooreenkomste wat aanvaar word deur mense wat in nasies georganiseer is. Met hierdie vernietig, sal die oorlewendes van hierdie kernoorlog nie meer nasies verteenwoordig nie. Hulle sal geen ander oplossing hê as om te verenig onder die leiding van 'n universele regering gelei deur die enigste land wie se oorlewendes in die grootste getal sal oorbly nie, naamlik die uitgestrekte gebied van die VSA.

Ons moet besef dat hierdie erkenning van nasies en hul gesag 'n proses is wat streng deur die Westerse kamp gevestig is. Want op aarde is grense abstrakte dinge. Die werklike redes vir menslike byeenkomste en skeidings was gebaseer op die deel van 'n gemeenskaplike taal wat deur God geskep is. Huidige verhoudingsprobleme word dus gekoppel aan die poging tot 'n nuwe "babelisering" van die mensdom. Die goddelike vloek van Babel se poging om al die mense wat op aarde leef op een plek bymekaar te bring, dra dus uiteindelik sy gevreesde vrugte.

In 'n onderhoud op die LCI-nuuskanal het die Chinese ambassadeur, mnr. Lu Shaye, pas 'n verklaring gemaak wat dit baie duidelik maak dat die Chinese standpunt baie gekant is teen dié van die Westerse kamp. Trouens, dit toon dat die huidige orde wat deur die VN sedert die einde van die Tweede Wêreldoorlog deur die seëvierende VSA gevestig is, nie erken word deur die mense wat destyds te swak was om geraadpleeg te word nie; wat die geval van China was, wat 'n tyd lank deur Japan verpletter is. Die VSA het tot hul verdediging gekom, maar China se aanvaarding van kommunisme het hulle gou gedwing om uit te tree. Destyds het China, gunstig teenoor die VSA, teruggetrek na die eiland Formosa, nou Taiwan genoem. Die Verenigde State het ondersteuning en tegnologiese

kundigheid aan Taiwan verskaf, wat die vervaardigingsentrum vir digitale produkte geword het, veral die mees gevorderde verwerkers op aarde. Vandag sal China se begeerte om die eiland Taiwan terug te eis die oorsaak word van 'n direkte konfrontasie tussen China en die VSA, as gevolg van die tegniese, finansiële en ekonomiese belange wat Taiwan vir hulle verteenwoordig. Hier sal weer 'n ou sluimerende konflik weer wakker gemaak word. Maar die onderwerp gee 'n les, naamlik die straf van gierigheid, aangesien die VSA die betrekkinge met Rooi China hernu het, uitsluitlik met die doel om hul produk daar deur goedkoop en maklik uitbuitbare arbeid te laat vervaardig. Dit was die VSA wat China by die Wêreldhandelsorganisasie, of WHO, ingebring het. So het hulle die monster geskep wat ryk geword het deur veral Frankryk te ruïneer, deur voordeel te trek uit die verskuiwing van sy produksie. En nou, verryk en baie goed bewapen, word China erken vir wat dit geword het: 'n groot moondheid wie se menings gehoor, ontvang en waarop opgetree moet word. En sy ervaring maak dit 'n natuurlike vennoot van Rusland, die ander historiese teenstander van die VSA.

Ons leef in uitsonderlike tye. Sedert die lente van 2023 het ons die laaste week van die jaar in die menslike geskiedenis betree, aan die einde waarvan 6 000 jaar van sonde tot 'n einde sal kom. So, God organiseer hierdie laaste sewe jaar as 'n einde van die vertoning, maar nie deur die val van die gordyn nie, maar paradoksaal genoeg, deur 'n oplig van die gordyn, want die betekenis wat Hy aan hierdie sewe jaar gee, is dié van die progressiewe verloop van die situasie van die nag en sy **mark van illusies** na die breë dag waar die ware hemelse lewe die huidige misleidende opvatting van die lewe sal vervang. Hierdie gordynopheffing is geleidelik en die Westerse lewe moet reeds die brose aard van sy internasionale konstruksie ontdek, wat dit as onomkeerbaar geglo het. Dit word vandag bereik deur die uitdaging van Westerse waardes wat in ons huidige gebeure manifesteer. Maar hierdie bevraagtekening berei slegs voor vir 'n selfs groter bevraagtekening wat nodig sal wees en duidelik sal word op die glorieryke dag van Christus se wederkoms. Op daardie dag sal die gordyn ten volle gelig word en die lig van die ware lewe volgens God sal seëvier oor al die donker valsheid wat deur die duiwel, sy demone en ontroue mense gekonstrueer is, dan, behalwe vir Satan, sal almal op die aarde lê, die "*woning van die dooies*" vir 'n tydperk van "*duisend jaar*" in afwagting van die finale oordeel.

In Sy liefde en medelye het God die lyding gesien wat op die aarde geskep is deur sonde wat deur die duiwel regeer word. Hy het die gevolge van selfsug, trots, geweld en tirannie gesien. In antieke tye het heersers hulself op volke afgedwing en stamme verslaan, maar dit was in die Christelike era dat die nasies gebou is wat oorleef het tot die tyd van die einde van nasies wat in ons tyd kom. Hierdie nasionale verdelings het sin gemaak deur mense van dieselfde taal saam te groepeer. Maar in ons tyd, sedert 1945, ontnem die opeenvolgende progressiewe etniese vermengings hierdie nasies die voordeel om die denke van hul burgers te verenig. Binne elke volk van die Westerse wêreld word gemeenskappe gevorm, wat internasionale probleme binne elke nasie self oordra. Aangesien hierdie nasies geen rede meer het om te bestaan nie, is dit tyd vir God om 'n einde te maak aan hierdie wêreldorganisasie wat op min of meer onafhanklike nasies gebou is.

Net soos Jesus Christus alleen deur sy vrywillige dood " **versoening gedoen het vir die sondes** " van sy uitverkorenes, kom in die jaar 30 2000 jaar later die week van die jaar van **versoening vir die sondes** van diegene wat sy gestorte bloed nie regverdig nie. Dit is die tyd wanneer die onregverdige wet van die sterkstes op aarde sal verdwyn, vervang deur dié van die sterkstes op aarde, naamlik die skeppergod wat terugkeer in die naam van " **Jesus Christus** " vir mense en in die naam van " **Migael** " vir die hemelse engelagtige demone. Want, sonder dat hulle daarvan bewus is, is die orde wat deur die Westerse moondhede ingestel is, nie net onregverdig teenoor klein en grote nasies nie, maar ook afgedwing deur die rede van die sterkstes, wat gedemonstreer word deur die onregverdige oorloë wat agtereenvolgens gevoer word teen die kolonies van Europese lande, Afrika en Indië, Korea, Viëtnam, die Europese Balkan, Irak, Afghanistan, Libië en vandag Rusland, gevoer deur die Weste, deur Oekraïne wat as huursoldaat gebruik word. Dit is omdat die Weste, nadat hulle Christus self verrai het, nie verstaan dat Oekraïne die alliansie verrai wat dit aan Rusland se broerlande verbind het nie. Maar in hierdie immorele Weste, korrup in begrip, wie bly sensitief vir hierdie woord: verraad? Die eerste slagoffer van hierdie verraad, Jesus Christus, veroordeel dit met geregtigheid en daarom sal die laaste week van jare van **versoening** van aardse sondaars eindig, na die Derde Wêreldoorlog, met 'n tydperk wat gereserveer is vir die " *sewe laaste plaes van die toorn van God* "; 'n regverdige " *woede* " waarvan ons reeds al die oorsake en regverdigings ken.

Op die aardse vlak is die oorsake wat die situasie van die huidige botsings voorberei het, elitisme en tegnokrasie. Die term "tegnokraat" is gebruik om te verwys na die nasionale elites wat gewerf is om die funksie van Europese Kommissaris uit te voer. Dit is hoogs gekwalifiseerde mense wat die onderrig van nasionale universiteite gevolg het wat hulle in teorie baie doeltreffend maak, maar wat glad nie veldervaring het nie. Hierdie tegnokrate vertoon almal gedrag naby aan outisme. Hul bevoegdheid kan nie betwyfel of in twyfel getrek word nie. Hul diplomas getuig van hul waarde. Die oorhandiging van regering aan sulke mense het die aangesig van Westerse demokrasieë aansienlik verander. In Frankryk, waar ek woon, is dit veral opmerklik. Onder die 4de ^{Republiek} het politici hulself op die grond gebou en die konkrete probleme van hul tyd in die gesig gestaar. Aangesien demokrasie deur die mense gevestig is ten koste van monarge wat in 1793 ter dood veroordeel is, is die mense normaalweg soewerein en dit is hulle wat die grense stel van wat hulle aanvaar of verwerp. Die voormalige politici van die 4de het hierdie beginsel ^{aanvaar} en die kompromis gesoek wat deur 'n meerderheid van die afgevaardigdes wat in die Nasionale Vergadering gesit het, aanvaar is. Maar die 5de ^{Republiek}, meer intervensionisties, gee die President amper diktatoriale mag. Die ou politici het dit nie oordoen nie, maar sedert 2017 het die jong president Emmanuel Macron al die euwels wat met elitisme en tegnokrasie geassosieer word, beliggaam. Hy neem 'n absolute dirigiste-gedrag aan in ooreenstemming met die tegnokraat wat hy is. So hierdie man is 'n finansiële tegnikus en sy brein draai vinniger as ons s'n. Soos ons rekenaars, vertoon dit die gedrag van 'n outistiese persoon wat nie die verlating van 'n idee aanvaar nie. Die demokratiese beginsel is egter nie gebaseer op reg of verkeerd wees nie, maar op die aanvaarding van meerderheidsbesluite wat deur die soewereine volk geneem

word. President Macron eis hierdie soewereiniteit vir homself alleen op in die naam van 'n verkiesing deur hierdie volk; vandaar die huidige konflik wat hom opstel teen die mense wat hom verkies het sonder om hom werklik gekies te het. Omdat hy in sy twee opeenvolgende verkiesings slegs verkies is deur die verwerping van sy mededinger, 'n verteenwoordiger van die voormalige Nasionale Front-party. Wat sê jy van 'n kind met wie daar nie geredeneer kan word nie? Dat hy opstandig, ongehoorsaam en wispelturig is. Getuienisse bevestig dat dit met dieselfde hardkoppige vasberadenheid was dat die jong Macron daarin geslaag het om sy drama-onderwyseres, wat baie ouer as hy was, te verlei en as vrou te neem nadat sy hom hewig teëgestaan het; Sy was reeds getroud en die moeder van twee kinders. So hier is die robotportret van die president wat Frankryk regeer. As mens terugkyk op sy politieke loopbaan, was hierdie aard van die begin af sigbaar. Reeds deur aspekte van ontstellende "demoniese transe" wat deur vociferasies tydens sy openbare veldtogte gemanifesteer is. Nadat hy verkies is, het hy volhard met die onderwerp van die Welvaartsbelasting, wat hy wou afskaf; hy het die eise van die "geel baadjies" wat betoog het weens die stygings in die petrolprys, teengestaan; Hy het sy siniese en kwetsende uitdrukkings vermenigvuldig en die bewys gelewer dat hy heeltemal sonder enige sin vir geregtigheid en gelykheid was, deur diegene wat kon onder die entrepreneurs op te roep om 'n bonus van honderd euro aan hul werkers te gee en jammer vir diegene wat dit nie ontvang het nie. Toe, as 'n tegnikus, gekonfronteer met die Covid-19-epidemie, het hy sy verantwoordelikhede na gesondheidstegnici verskuif, uitsluitlik besorg oor die versadiging van die beskikbare plekke vir sorg gebaseer op die gebruik van asemhalingstoestelle. Onder hul advies het die president Frankryk vir ongeveer twee jaar in 'n byna totale inperking geplaas. Die land het daaruit te voorskyn gekom, uitgeput, geruïneer en in die skuld. Ons is hom ook verskuldig die inflasie van sowat 25% wat in 2023 gelyk is as gevolg van die sanksies wat in 2022 teen Rusland ingestel is. Hier is die outistiese karakter van die President weer eens duidelik, nie net in homself en almal wat hom goedkeur nie, maar ook, en eerstens en bowenal, in die President van die Europese Kommissie, mev. Ursula Von Der Leyen, en die President van die Europese Vergadering, mnr. Charles Michel. Die keuse om Oekraïne te ondersteun was gebaseer op slegs een idee: respek vir Oekraïne se nasionale wetgewing. Wat my laat sê dat vir hierdie tegnokrate respek vir die wet die ekonomiese vernietiging van die hele Europa werd is, aanvanklik slegs, aangesien ons weet dat die gevolg uiteindelik in werklikheid die massiewe kernvernietiging van Europese nasies sal wees. Ons moet egter kennis neem van hierdie verstommende verandering teenoor Oekraïne, wetende dat die Duitse kanselier Angela Merkel na die VN die versoek om Europa binne te gaan, van die hand gewys het weens ernstige korrupsie in die Oekraïense staat; en in 2022, met dieselfde korrupsie en legitimitet wat aan die Azov-groep gegee is, wat amptelik beweer is dat hulle Nazi's is, het die hele Weste hulle te hulp gesnel toe Russiese troepe hulle gebied binnegekom het. Die God van die Bybel gee hierdie raad in Lukas 14:31-32: “ *Of watter koning wat teen 'n ander koning oorlog voer, gaan nie eers sit en beraadslaag of hy met tienduuisend kan die een tegemoet wat met twintigduisend teen hom optrek nie? Indien hy nie kan nie, stuur hy 'n gesantskap na hom terwyl die ander koning nog*

ver weg is om vrede te vra. Is dit hoe mn. Zelensky wys opgetree het? Nee! Hy het vir die Amerikaners gesê: Ek het nie 'n taxi nodig nie, ek het wapens nodig, en so, domweg, deur dit vir hom te gee, het die hele Weste homself veroordeel tot 'n direkte oorlog teen die gedugte kernmoondheid wat Rusland is, goed bewapen en veel meer bevolkt as Oekraïne. Wat sy betref, beperk God die belangrikheid van die tekste van sy eie wette en bevoordeel hy die interpretasies wat deur sy Gees gegee word. En dit is interessant om daarop te let dat, afgesny van God, die valse Europese Christene die lewensreëls op dieselfde manier konstrueer as wat die Jode probeer doen het, deur hul boek van die Talmoed te skryf, waarvan die doel is om al die situasies wat die Jood in sy lewe teëkom, op te lys. Dwarsdeur die Westerse wêreld is regstekste volop en oorlaai, wat aanleiding gee tot teenstrydighede wat die bekwaamste prokureurs gebruik om hul kliënte te verdedig. In die nuus word daar gepraat van "GPT Chat", 'n rekenaarprogram, of kunsmatige intelligensie, wat glo in staat is om enige vraag te beantwoord. Wanneer menslike verstande self soos rekenaars funksioneer, is dit dan enige wonder dat die vooruitsig om deur 'n superieure elektroniese brein gelei te word, hulle aantrek? Dit is weer eens die onderwerp van 'n laaste hoop wat gevind word in **die mark van** aardse illusies.

Ongeregtigheid en sonde

Die titel van hierdie studie word geregverdig deur die feit dat ongeregtigheid vir hemelse engele is wat sonde vir aardse mense is. Die oorsprong van hierdie waarneming is die verhaal wat in Esegël 28:15 aangebied word: “ *Jy was volmaak in jou weë van die dag af dat jy geskape is totdat daar ongeregtigheid in jou gevind is.* ” Die profeet profeteer oor die een wat die duiwel en Satan geword het. Integriteit of billikheid verwys na opregtheid van oordeel en gedrag; intendeel, ongeregtigheid behels die praktisering van kwaad wat deur God veroordeel is. Dit is die onregverdige gedagte wat lei tot die beoefening van sonde. Want ongeregtigheid is die norm van 'n teenstrydige rebelse natuur en dit is hierdie natuur wat die rebelse gees dryf om die orde wat deur God ingestel is, ongehoorsaam te wees. Hemelse engele plant nie voort of vermeerder nie. Nadat God sy eerste engelagtige eweknie geskep het, het God menigtes ander geskep wie se getal nie aan ons geopenbaar word nie. Hulle is almal geskape in staat tot die ewige lewe, maar hierdie reg op die ewigheid hang geheel en al af van die wil van God, en ons weet dat die opstandige engele hierdie reg op die ewigheid verloor het en dat hulle deur God vernietig sal moet sterf saam met die mense wat hulle sondes dra. Deur die hemelse engele te skep, gee God hulle 'n standaard wat uiteindelik op die verlore menslike uitverkorenes van die aarde van toepassing sal wees. Nadat hulle die beste ervaar het wat God gebied het, het hulle hoogs verantwoordelik geword vir die gebruik wat hulle van hul vryheid gemaak het. En hulle rebelse houding teenoor God het hulle tot vernietiging veroordeel. Maar die

moontlikheid om hulle te vernietig, het afgehang van die oorwinning of nederlaag van die reddende bediening van Jesus Christus. Daarom het Jesus Christus, wie se hemelse naam Migael is, onmiddellik na sy oorwinning oor sonde en die dood die opstandige engelekamp uit die hemel verdryf en dit na die aarde neergewerp. Die aarde en sy hele dimensie het die enigste omgewing geword waarin hulle kan leef, aktief kan wees, totdat hulle daar 'n eerste keer sterf, met die wederkoms van Christus, dan 'n tweede keer, met die laaste oordeel. So, verstaan dit, die geregtigheid van Christus kan nie 'n engel red nie, maar sy oorwinning oor sonde veroordeel hom onherstelbaar tot die dood.

As 'n reël het die goddelose natuur geen middel om dit te genees nie, want so 'n natuur voel nie 'n aantrekkingskrag tot die lewe gebaseer op gehoorsaamheid nie. So, ons moet verstaan, " **ongereg** " is 'n hopelose geval, of amper.

Nie so met sonde nie, waaraan 1 Johannes 3:4 die volgende betekenis gee: " *Wie sondig, oortree die wet, en sonde is die oortreding van die wet.* " " *Sonde* " raak veral mense; dit omdat hy deur God geskape is, minderwaardig as die engele. En hierdie minderwaardigheid maak hom kwesbaar vir die misleidings wat deur die duiwel, sy demone en verleide en misleide mense verbeel en in werking gestel word. Ek het 'n menslike swakheid geïdentifiseer wat die daad van sonde bevoordeel en, sonder om dit te regverdig, 'n verduideliking daarvoor verskaf. Hierdie swakheid is die gevoel van frustrasie en het die toename in al die motiverings wat lei tot sonde teen God. Die skepsel onderwerp hom aan sy natuur soos die dwelmverslaafde hom aan sy verslawing aan sy dwelm onderwerp. Die rebelse wese het nie vryheid wanneer die plig om te gehoorsaam op hom opgelê word nie. Sy natuur is ongeskik vir gehoorsaamheid en dit is hierdie slegte natuur, volgens God, wat hom afsluit van die ewige lewe. Ons verstaan dus waarom God menslike lewe in menigte laat voortplant. Siele wat geskape is volgens die standaard van hemelse lewe is skaars. Die uitverkorenes self, verlos deur die bloed van Jesus Christus, is erfgename van sonde en moet daarvan bevry word in 'n voortdurende stryd wat hulle voer met die hulp van die Gees van Christus.

Voor sy rebellie het die eerste engel geluk, volkome geluk, geken en hy het met God gewandel, volledig en sonder bybedoelings. Dit was die tyd van sy integriteit. Toe, vanweë sy voorrang, het God hom die hoof van die engele gemaak. Dit was in hierdie oefening dat ongeregtheid hom geleidelik oorwin het. Hy het bewus geword van sy meerderwaardigheid, daaraan gewoon geraak, sonder om ooit versadig of tevrede te voel. Die gehoorsaamheid van die engele was nie meer vir hom genoeg nie, daarom het hy homself vergelyk met Migael, die engel in wie se gedaante God self aan die engele wat deur hom geskep is, verskyn het. Hy het amper vergeet dat hy self sy eie skepping was en het sy keuses, sy waardes en sy besluite begin bevraagteken. Dit is waarna Esegïel 28:15 verwys as " **die ongeregtheid** " wat in hom verskyn het. Michael het toe die aardse dimensie en die mens geskep, sonder om sy eerste eweknie te betrek. Die breuk was volledig, Satan die duiwel was amptelik die leier van die rebellekamp wat mettertyd sou groei. Sy wrok teenoor God lei daartoe dat hy sy lewensplan belemmer. En hy benut 'n oomblik wanneer Eva afgesonder is om haar te mislei en te verlei. Eva se eensaamheid moet nie as 'n fout van die paartjie beskou word nie, Adam het geen manlike mededinger gehad om te vrees nie. Die paartjie kon

dus aan verskillende persoonlike aktiwiteite deelneem. Maar reeds 'n slagoffer van frustrasie, sal Satan probeer en slaag om Eva te laat val deur 'n gevoel van frustrasie. In sy gesprek met Eva, onder die masker van die " *slang* ", sê die duiwel vir Eva dat God haar van superieure magte ontnem wat Hy nie met sy skepsels wil deel nie, volgens die betekenis wat Hy aan die " *vrug van die kennis van goed en kwaad* " gee. Hy wek dus nuuskierigheid in Eva, maar 'n nuuskierigheid wat slegs teen die dodelike koste van ongehoorsaamheid bevredig kan word. Sy is bang vir die dodelike gevolg, maar die duiwel stel haar gerus en wys haar dat God nie sy dreigement in aksie stel nie, aangesien, soos sy met haar eie oë sien, die slang self hierdie verbode vrug eet sonder om te sterf. Met die bewys voor haar oë, aangesien die verbode vrug die " *slang* " in staat gestel het om te praat, is ons arme Eva dan oortuig dat hierdie " *slang* " die waarheid oor God vertel. Haar nuuskierigheid is die sterkste, sy moet die gevolge van hierdie verbode vrug self ervaar. Sy eet daarvan, en vind dat sy, soos " *die slang* ", nie sterf nie. Sy rapporteer dan haar ervaring aan Adam en op sy beurt, nie in staat om sy skeiding van Eva te hanteer nie, verkies hy om haar veroordeling te deel en eet ook die verbode vrug. Dit is waar die simboliek van die openbaring van die Genesis-verhaal sy volle belangrikheid aanneem. Volgens Gen. 3:23 het God gesê nadat Hy die eerste sondaars in die menslike geskiedenis geoordeel het: " *Die Here God het gesê: Kyk, die mens het geword soos een van Ons deur goed en kwaad te ken. Laat Ons hom nou verhoed om sy hand uit te steek en van die boom van die lewe te neem en te eet en vir ewig te lewe.* In werklikheid het die ewige lewe nie afgehang van die eet van die boom van die lewe nie, maar om ná die sonde daarvan voort te gaan eet, sou die hele boodskap van God se verlossingsplan verdraai het. Hierdie presisie word deur hom slegs gegee om die standaard van die ewige lewe te profeteer wat uiteindelik aangebied sal word aan die uitverkorenes wat deur Christus verlos is, die ware " *boom van die lewe* " wat in Openbaring 22 genoem word. Die een in Genesis het slegs 'n simboliese profetiese rol gehad. En so was dit met die " *boom van die kennis van goed en kwaad* " wat slegs die simbool van Satan, die duiwel, en van die sonde was wat dubbel met hom verbind was, as die eerste sondaar en die eerste versoeker, die verleier van die eerste sondige aardse skepsel. Dus, om hierdie simboliek te bevestig, het Jesus in sy aardse bediening weer in beeld die vergelyking van mense en bome opgeneem, wat albei goeie of slegte vrugte dra. Voordat God die man uit die tuin verdryf het, het Hy sy individuele vonnis aan die drie skuldiges geopenbaar. Blykbaar was die vrou die slagoffer van die duiwel se slim truuk, wat met haar gepraat het deur " *die slang* " as medium te gebruik. Die man is ook 'n slagoffer van sy liefde vir sy vrou Eva, " *been van sy gebeente en vlees van sy vlees* ." Die arme " *slang* " is blykbaar die enigste skuldige, en tog is hy self gebruik deur 'n verstand sterker as sy eie. Ter wille van vorm vervloek God hom ook, maar sy uitspraak gaan eintlik oor die lot wat voorbehou is vir die verleidelike duiwel, die enigste een wat werklik verantwoordelik is vir die val van die eerste mense: Gen. 3:14-15: " *En YaHWéH God het aan die slang gesê: Omdat jy dit gedoen het, is jy vervloek onder al die vee en onder al die diere van die veld; op jou buik moet jy seil, en stof moet jy eet al die dae van jou lewe. Ek sal vyandskap stel tussen jou en die vrou, en tussen jou saad en haar saad; dit sal*

jou kop vermorsel, en jy moet sy hakskeen byt. » By sy oorsprong het " *die slang* " dus vlerke of bene gehad, miskien albei, maar sodra die mensepaar gesondig het, het God hulle weggeneem en sy bewegings het " *kruip op sy buik* " geword. Hierdie metamorfose van die " *slang* " profeteer die lot van die duiwel en die demone wat hom sal volg. Na Jesus Christus se oorwinning oor sonde en dood, sal hy en sy bese engele beperk word tot die aarde van sondige mense. En Openb. 12:7-9 bevestig die vervulling van God se uitspraak oor hulle deur, as 'n herinnering, " **die ou slang** " aan te haal: " *En daar was oorlog in die hemel. " Migaël en sy engele het teen die draak geveg. En die draak en sy engele het geveg, maar hulle het nie oorwin nie, en hulle plek was in die hemel nie meer te vinde nie. En die groot draak is neergewerp, die ou slang wat genoem word duiwel en Satan, wat die hele wêreld verlei; hy is neergewerp op die aarde, en sy engele is saam met hom neergewerp. En ek het 'n groot stem in die hemel hoor sê: Nou het die heil en die krag en die koninkryk van onse God en die mag van sy Christus gekom; want die aanklaer van ons broeders is neergewerp, hy wat hulle dag en nag voor onse God aangeklaag het. "Wat goeie nuus was vir die inwoners van die hemel, was nie goeie nuus vir diegene op aarde nie. Soos vers 12 bevestig: " Daaronder, wees bly, o hemele en die wat daarin woon. **Wee die aarde en die see! Want die duiwel het na julle neergedaal met groot woede, omdat hy weet dat hy min tyd het.** »*

In sy oordeel oor die drie skuldige partye, of meer presies oor Man, Vrou en die Duiwel, het God volkome geregtigheid getoon deur die aardse menslike paartjie met die eerste dood te tref, maar ook deur die " *tweede dood* " aan te kondig wat uiteindelik die Duiwel en sy opstandige hemelse en aardse demone saam sou tref. Hy het vir die duiwel, wat deur " *die slang* " optree, gesê: " *Ek sal vyandskap stel tussen jou en die vrou, en tussen jou saad en haar saad; dit sal jou kop vermorsel, en jy sal hom in die hakskeen byt.* " Terwyl hierdie dinge letterlik op die aarde vir die ware " *slang* " vervul word, profeteer God dat Jesus Christus, as " *die saad van die vrou* ", sy verlore Kerk, uiteindelik die " *kop* " van die duiwel sal " *vermorsel* ", maar voor daardie tyd, nadat hy self saam met sy hemelse volgelingen 'n engelagtige geesgevangene in die aardse dimensie geword het, sal die duiwel die vryheid hê om teen sy eie Messias en sy Uitverkorene op te tree: " *jy sal hom in die hakskeen vermorsel.* " En dit gebeur net so dat die hakskeen juis kwesbaar is vir 'n " *slang* " wat " *oor die grond van die aarde kruip* ". Omdat hulle tot die aarde beperk is, sal die duiwel en sy demone die straf van die " *slang* " ly.

So kan sonde genees word, want die volmaakte geregtigheid wat deur die Godmens Jesus Christus verkry is, is kragtig om dit eerstens te bedek en tweedens te vernietig. Maar sonde kan dus slegs vergewe word as dit deur erflikheid of kortstondige swakheid veroorsaak word. Want om sy vergifnis aan te bied, vereis Jesus Christus dat sy uitverkorenes sonde laat vaar en die vrug van ware berou voortbring, naamlik om op te hou om sonde te beoefen. Dit is hoekom Jesus in Matt. verklaar het, met die oog op valse Christene wat onregverdig die voortsetting van die praktyk van sonde, insluitend die oortreding van die Sabbat sedert 1843, regverdig. 7:21 tot 23: " *Nie elkeen wat vir My sê: 'Here, Here,' nie elkeen sal in die koninkryk van die hemele ingaan nie, maar net hy wat die wil*

doen van my Vader wat in die hemele is. Baie sal in daardie dag vir My sê: Here, Here, het ons nie in u Naam geprofeteer nie? Het ons nie in u Naam duiwels uitgedryf nie? En het ons nie in u Naam baie wonderwerke gedoen nie? Dan sal Ek hulle onbeskryflik vertel: Ek het **julle nooit geken nie**; gaan weg van My, **julle wat ongeregtheid werk**. Die Here sal openlik vir valse Christene wat sy Naam eis, sê: Gaan weg van My, **julle wat ongeregtheid werk**. Dieselfde “ongereg” wat in sy eerste teenoorgestelde gevind word, wat die duiwel en Satan geword het. Die geregtigheid wat Jesus voorgestel het, sou hulle dus nie gedek het nie, want boosheid was hulle natuur en hulle godsdienstige toewyding het niks in hulle ongeneeslike situasie verander nie. En elke keer as ek hierdie vers aanhaal, wys ek nie na om daarop te wys dat die “wonderwerke” wat as bewys aangebied word, nie deur Jesus verrig is nie, wat vir hulle sal sê: “Ek het julle nooit geken nie.” Die gevolgtrekking is vanselfsprekend: die ware outeurs van hierdie “wonderwerke” en ander “duiweluitdrywings” was dus die duiwel en sy demone self. Verstaan dus waarom Jesus in Matteus 24 soveel aandrang op die optrede van die “valse Christusse”. Enigiets wat nie beweer dat dit Christus is nie, word maklik gekoppel aan die duiwel en sy bese opstandige geeste. Maar onder die Christelike etiket lê die duiwel se mees subtiële strikke. Met verloop van tyd het Protestantisme die ongeregtheid van die Rooms-Katolisisme veroordeel, maar op sy beurt, deur God verlate sedert 1843, bied dit, onder verskeie aspekte en denominasies, dieselfde “ongereg” aan wat van Rome geërf is. Nou, as ek gesê het dat sonde spesifiek gekoppel is aan aardse ervaring, is dit as gevolg van die wet wat God aan die Hebreeuse volk voorgehou het, wat Hy die bewaarder van sy orakels tot Jesus Christus gemaak het. Want die apostel Paulus herinner ons tereg in Rom. 7:22-23: “Wat sal ons dan sê? Is die wet sonde? Ver daarvan! **Maar ek ken die sonde net deur die wet**. Want ek sou die hebsug nie geken het as die wet nie gesê het: Jy mag nie begeer nie. En die sonde het aanleiding gevind deur die gebod en in my allerhande wellus gewerk, **want sonder die wet is die sonde dood**. Deur sy verordeninge voor te skryf, het God aan die sonde 'n duidelike betekenis gegee. “Sonde” is die daad van ongehoorsaamheid aan 'n bevel wat deur God as 'n verpligting of 'n verbod gegee is. Hierdie woord het slegs godsdienstige betekenis, maar aangesien alle lewe van die krag van God afhang, is die toepassing daarvan onvermydelik, selfs onder diegene wat weier om in sy bestaan te glo. “Sonde” is gekoppel aan die vloek van God en dit is dus in die mens se belang om homself van hierdie “sonde” te skei wat 'n oorsaak van permanente lyding word wat baie vorme kan aanneem. Die hoofvorm wat dit voortbring, is die mislukking van wat die mens probeer onderneem en bereik. Die effek is individueel en kollektief en dit sal duidelik gesien word wanneer, na die einde van die genadetyd, “die aanbidders van die dier en sy beeld” gesamentlik getref sal word deur “die sewe laaste plae van die toorn van God” en dit sal in ses jaar, in die jaar 2029, volbring word.

“Ongeregtheid” word veral deur God opgemerk, en baie logies, onder valse Christene wat dit normaal vind om die ware Sabbat te laat vaar. Daarom teiken Hy hulle deur die geskiedenis heen en tref Hy hulle met sy opeenvolgende vloeke waaraan Hy die simboliese naam “trompette” gegee het, want hulle rol is om diegene wat geroep is, kandidate vir die ewigheid, te waarsku dat hulle

geslaan en slagoffers van 'n ernstige goddelike beskuldiging is. Nou het God vir die 80's die tyd gereserveer vir die korrekte interpretasie van die " *sewe basuine* " wat in Openb. 8, 9, 10 en 11 genoem word. Jy kan dus verstaan dat hierdie waarskuwings nie bedoel was om die rebelle te verhoed om op te tree en die kwaad te doen wat deur God veroordeel is nie, maar slegs om aan die uitverkorenes van die laaste dae die bewyse te gee dat Hy alles vooraf aangekondig het. God alleen het hierdie mag en Hy ontvang tereg die eer daarvan. Dit is wat Hy sê in Jes.42:8-9: "*Ek is YaHWÉH, dit is my Naam; en Ek sal my eer aan geen ander gee nie, en ook nie my eer aan afgode nie. Kyk, die vorige dinge het gebeur, en nuwe dinge verkondig Ek aan julle; voordat hulle kom, verkondig Ek hulle aan julle.* » Jes.46:10: "*Ek verkondig van die begin af wat kom, en van die ou tyd af wat nog nie gebeur het nie; Ek sê: My verordeninge sal staan, en Ek sal al wat my behae is, uitvoer.* " Daar is niks so voedend vir die geloof van sy uitverkorenes as om self die waarheid van hierdie verklarings van God te sien nie. Profetiese begrip is 'n pluspunt, 'n beter voedsel, in elke opsig vergelykbaar met die goddelike manna waarmee God Israel in woestyn, vyandige en dodelike plekke aan die lewe gehou het, na sy uittog uit Egipte. In ons moderne era, wat ongunstig is vir geloof in God, bevind sy laaste uitverkorenes hulself op hul beurt in 'n paradoksaal oorbevolkte woestyn. Maar ware geloof laat hom nie beïnvloed deur die atmosfeer van die tyd en plek waar die uitverkorene homself bevind nie. Dit fokus op die aankondigings wat God in sy Heilige Bybel gemaak het en meer spesifiek, in die eindtye waarin ons ons bevind, op hierdie profesieë van Daniël en Openbaring wat uiteindelik volledig ontsyfer en in vervulling gaan in ons huidige gebeure. Die Derde Wêreldoorlog sal baie mense oor die hele aarde verbaas en terroriseer, maar dit sal nie die geval wees vir Sy uitverkorenes wat vooraf gewaarsku is deur Daniël 11:40-45, Openb. 9:13 tot 21, Esegël 38-39 en selfs Jesaja 14:2 nie: "*Ek sal al die mense versamel die nasies na Jerusalem om te veg; die stad sal ingeneem word, die huise sal geplunder word en die vroue verkrag word; Die helfte van die stad sal in ballingskap gaan, maar die res van die mense sal nie uit die stad uitgeroei word nie.* » Openb. 17:8 gee as teken die "**verbasing**" van die ongelowiges en sê: "*Die dier wat jy gesien het, was en is nie. Sy moet uit die afgrond opkom en na die verderf gaan. En die bewoners van die aarde wie se name nie van die grondlegging van die wêreld af in die boek van die lewe geskryf is nie, sal verwonderd wees as hulle die dier sien, want dit was en is nie en sal nog wees.* "

In hierdie lente van 2023 sien ons die terugkeer van die " *dier uit die afgrond* ". Na haar sal " *die dier wat uit die aarde opstaan* " op sy beurt verskyn, gelei deur Protestantse Amerika wat versoen is met die Rooms-Katolieke geloof.

Bloedbande

Dit is 'n outentieke Bybelse waarde wat ons volle aandag en luistering verdien. Want sonder om die oorsake van menslike konflik uit te skakel, verminder hierdie beginsel van bloedbande ten minste die risiko's en die oorsake wat hulle kan uitlok. Op aarde is die ideale situasie nie toeganklik nie, maar die

wyse man doen alles in sy vermoë om vrede en mededeelsaamheid met sy naaste te bevorder. En wie is ons eerste buurman op aarde? Ons ouers, ons broers en susters gebore uit dieselfde vader en moeder. Want dit is met wat hy van sy kinders wat hom liefhet, wil verkry dat God in sy " *vyfde gebod* " die bevel voorgeskryf het: " *Jy moet jou vader en jou moeder eer* ." En Jesus Christus het aan ons gekom om te openbaar dat Hy in God, die almagtige Skepper, self ons ware Vader is wie se Gees hemels is. Sy heilige engele noem hom Migael en vir ons, op aarde, is hy Jesus Christus, die "JaHweh wat red" in Messias gestuur deur sy skeppende, wetgewende en in hierdie geval verlossende Gees, aangesien hy kom om deur sy vrywillige dood en sy " **gestorte bloed** " die sondes wat deur sy uitverkore verlostes heiliges geërf en onwillekeurig gepleeg is, te verlos. Dit is dus, in hierdie opsig, die belangrikste "bloedband" vir die menslike lewe. Want God het hierdie hele menslike lewe georganiseer om sy plan van universele verlossing te illustreer wat aan al sy hemelse en aardse skepsels voorgestel is. Die verlossing wat deur Jesus Christus gebring is, bou en bring 'n universele familie bymekaar. Dit bring aardse broers en susters bymekaar met hemelse engelbroers wat almal erken dat hulle as hul een ware Vader die unieke en soewereine Skeppergod het. Dit is die doelwit wat God vir Homself gestel het toe Hy sy skepping van ons aardse dimensie geïmplementeer het, maar hierdie projek was bedink selfs voor die skepping van sy eerste engel wat in vryheid en verantwoordelikheid van aangesig tot aangesig met sy keuses geskep is. Nadat hy teen God se gesag in opstand gekom het, is Satan, die eerste " *seun* " van God, die oorsaak van die eerste breuk in die heilige hemelse familie. Sy keuse was onherstelbaar, sy aktiwiteit as 'n " *duiwel* " het hom veroordeel om te sterf om te verdwyn en definitief vernietig te word. Ons sien dus dat die familieband nie die dood voorkom nie, en ongelukkig sal Kain, die eerste aardse seun van Adam en Eva, deur sy broer Abel onregverdig dood te maak, hierdie hartseer toekoms vir die lewe van die mensdom bevestig. Toe Hy die aarde en sy heelal geskep het, het God die dimensie voorberei waarin die beginsel van die dood geopenbaar en vervul sou word. En van die eerste dag af, deur die aarde in die vorm van 'n waterbal te skep, illustreer God sy program van aardse dood, want hierdie waters sal die naam " *see* " ontvang, draer van "dood" in die ervaring van die vloed, van die uittog uit Egipte en die deurtog van die Rooi See wat die strydwaens vernietig en die Egiptiese soldate verdrink, en van die waskom wat, as 'n profetiese simbool van die doop, ook die naam " *see* " gedra het. Op die tweede dag skep God die droë "aarde" deur dit uit die " *see* " te bring. In hierdie aksie beeld hy die wegskeuring van "lewe" uit van die "dood" van " *die see* ". " *Die aarde* " sal dus die mens dra wat dit na sy beeld sal vorm en wat daarop sal leef en ontwikkel. En dit is in hierdie mensheid dat God sy uitverkorenes sal kan kies wat sy ewige geselskap waardig is. " *Die aarde* " verteenwoordig dus 'n waarde wat groter is as dié van " *die see* ", maar dra nietemin ook "lewe" en "dood". In die geskiedenis van ons era was die eerste dominante Christelike godsdienstige vorm dié van pouslike Katolieke Rome, en die dood wat dit beveel en teweeggebring het, is die simbool van die " *dier wat uit die see opkom* " in Openb. 13:1 werd. Dan verdien die steeds baie onvolmaakte Protestantse geloof, wat amptelik in 1517 onder die titel Gereformeerde Kerk uit sy midde ontstaan het, op sy beurt sy simboliese

naam " *dier wat uit die aarde opstaan* ". In die Godsdiensoorloë, uitgelok deur die onverdraagsaamheid en aggressiwiteit van die Rooms-Pausdom en sy Katolieke ligas, het die twee sustergodsdienste gebots en mekaar soos wrede " *diere* " *uitgemoor*. Dit is 'n historiese bewys dat die lang godsdienstige vrede wat sedert die Franse Rewolusie en die keiserlike bewind van Napoleon I waargeneem is, laat vergete raak ^{het}. Maar hierdie gedrag van gewapende Protestantisme was 'n onthulling van sy ware geestelike aard. Selfs destyds was die lewens van God se ware uitverkorenes reeds onderskei van diegene wat God as " *skynheilig* " oordeel in Dan. 11:34: " *En wanneer hulle val, sal hulle met 'n bietjie gehelp word, en baie sal by hulle aansluit in geveinsdheid*. Moet ons verbaas wees oor hierdie oordeel wat deur God gevel is? Wel nee! Heel eenvoudig, omdat Jesus reeds die Joodse geestelikes "huigelaars" genoem het, aan wie hy in Mat. 23:13: " *Wee julle, skrifgeleerdes en Fariseërs, geveinsdes! Want julle sluit die koninkryk van die hemele toe voor die mense; julle gaan self nie in nie, en die wat wil ingaan, laat julle nie toe om in te gaan nie* ." Ek het hierdie aanhaling gekies uit die 16 beskikbare omdat hierdie kriteria die werke van die twee Christelike godsdienstige " *diere* " identifiseer, agtereenvolgens in tyd. Maar met behulp van 'n konkordansie kan jy die 16 aanhalings vind wat saam die robotportret van die Christen wat Jesus as " *skynheilig* " beoordeel, voltooi en definieer omdat hy die "skynheiligheid" van die Joodse model van sy ervaring reproduseer. Die apostel Petrus is deur Paulus vir sy skynheiligheid bestraf omdat hy sy verhouding met die heidene verberg het. Hy het nie gewaag om aan te pak wat die Gees hom gelei het om te doen nie, want die deur van verlossing was oop vir die heidene na die dood en opstanding van Jesus Christus. Hy het veroordeling van die ander apostels en dissipels, sy broers, gevrees. Maar hierdie "skynheiligheid" was goedaardig indien nie deur God geseën nie, want die skynheiligheid van valse Christene is van 'n heeltemal ander aard. Die mens wat dit beoefen, speel 'n rol wat sy ware aard verbloem. En deur onwaardig te beweer dat hy 'n "dienaar van God" is, word die gevolg van hierdie skynheiligheid deur die skepper en verlosser God self gedra.

Die feit dat die verbond van verlossing op die bloed wat deur Jesus vergiet is, berus, weerspreek al die leuens wat beweer dat Jesus nie persoonlik ter dood tereggestel is nie. As sy bloed nie vergiet is nie, is versoening met God onmoontlik, en die menigte diereoffers wat sy dood voorafgegaan het, is ongeldig en nutteloos; maar sy bloed is vergiet en sy verlossing is baie werklik.

Op aarde doodmaak diere meestal net om te eet en sodoende hul eie bestaan te verleng. Hulle leef uitsluitlik op instink en het geen kennis van goed en kwaad nie; Eet en oorlewing is hul enigste bekommernisse. Maar in die menslike spesie word daarby hierdie dinge ook onnodige boosheid gevoeg, die plesier om jou naaste te laat ly, om verskeie oorsake of selfs sonder oorsaak. Om die oorsake van hierdie menslike goddeloosheid te verminder, het God die opeenvolging van geslagte georganiseer op grond van die erfenis van dieselfde bloed. Dié van die vader en die moeder, die ouers van die kind wat vir hulle gebore is. So word 'n familie gebou, en deur verskeie families wat uit dieselfde vader gebore is, saam te groepeer, is die eerste stamme gevorm. Die lede van die stam is mekaar hulp en solidariteit verskuldig. Hulle is verenig deur bloedbande en moet saam veg teen 'n

stam wat hulle kom aanval. Om aggressie te vermy, moet elke stam sy eie gebied bestuur en nie in dié van 'n ander stam inmeng nie. In die dierelewe vind ons dieselfde beginsels. Die leeu beskerm sy welpies, maar is gereed om dié van 'n vreemde groep te verslind. Alle lewende spesies is geprogrammeer om hul nageslag te beskerm en roofdiere af te weer. Die familiewet wat op die deel van bloed gebou is, geld vir almal. Met die bevolkingsgroei het die stamme in die vorm van mense saamgegroepeer en hulle deel 'n gebied wat die naam "land" aanneem. Na die vloed, met die poging tot vereniging van Babel, kies die oorlewende mensdom hulself as koning, Nimrod, wie se toring wat op sy besluit gebou is, God mishaag tot die punt dat Hy mense deur verskillende tale skei. Sodra hulle nie meer met mekaar kan kommunikeer nie, skei hulle, beweeg weg van mekaar en bevolk die hele oppervlak van die aarde. Hierdie keer word die volke van die gevormde lande dubbeld verenig deur die erfenis van bloed en dié van hul gesproke en geskrewe taal. Maar grensoorloë is konstant omdat grense uitsluitlik gebaseer is op ooreenkomste wat vir 'n langer of korter tyd deur die betrokke lande aanvaar is. En in die land van sonde voer volke oorlog teen mekaar uit 'n begeerte om hul territoriale besitting uit te brei. Goddeloosheid is in die harte van mense gevestig en mense ken selde vrede. Só ontwikkel die menslike lewe, afgesny van God, uitgelewer aan despotisme en die tiran van die uur omdat hy homself as die sterkste bewys het. Die vloek van die aardse lewe word dus bevestig en ten volle sigbaar gemaak. Die mense wat so gevorm word, is egter almal onbewus daarvan dat hulle die opdragte van die bese engele wat deur Satan die duiwel gelei word, gehoorsaam. Die opstandige geeste het mense geïnspireer met heidense godsdienstige vorme waarin hulle glo dat hulle onsigbare of sigbare gode dien, aangesien hulle die sterre, die aarde, die see, vuur en die lug en sterk en kragtige diere soos die bul, die Buffel, die leeu, ens. vergoddelik. In hierdie omstandighede bestaan geluk nie en is dit ten minste nie volhoubaar nie. Vrede word slegs gevind in isolasie weg van ander mense. Aangesien die grense slegs teoreties is, word vermenging van volke bereik, aangemoedig deur imperiale oorheersing. Terselfdertyd het God sy volk Israel georganiseer, wat verbied was om met buitelanders te trou. Die bloedband word dus versterk en beskerm, maar slegs in die mense wat deur God gekies is vir sy universele demonstrasie. Vir God is die doel van hierdie verbod om te verhoed dat sy mense vreemde godsdienstige rituele aanneem; wat gebeur in die geval van die huwelik met 'n godsdienstig ander persoon. Die maatreël was bedoel om die heilige volk gesamentlik te beskerm teen die goddelike strawwe wat hul ongehoorsaamheid onvermydelik sou uitlok. Maar die verbod het nie die aard van die lede van die Hebreeuse volk verander nie, en die opstandige aard het opstandig gebly net soos die gehoorsames gehoorsaam gebly het. Deur hierdie maatreël wat deur God opgelê is, te respekteer, was dit egter moontlik om sy heilige verbond nie te verbreek nie.

Toenemend opstandig en doof vir goddelike verordeninge, het Israel en Juda in afvalligheid verval en hulself oorgegee aan die heidense gruwels wat deur hul bevolking aangeneem is. Die straf het toe swaar op hulle geval, die Joodse nasie is vir 70 jaar vernietig waartydens hul mense gedeporteer en in ballingskap na Babilon weggevoer is, in drie opeenvolgende geleidelike stadiums tussen – 605 en – 586. Die les wat vir toekomstige geslagte, insluitend ons s'n, bedoel was, is

geskryf en vervul: God seën gehoorsaamheid en Hy straf ongehoorsaamheid en rebellie swaar.

Dit is baie belangrik om dit te verstaan: Die band van die bloed wat deur Jesus Christus vergiet is, het betrekking op die uitverkorenes wat gedurende die 6 000-jarige geskiedenis van aardse sonde gekies is. Inderdaad, God het Homself ná Adam aan sy nageslag tot by Noag geopenbaar, en toe van Noag tot Abraham. Die Bybel, wat van hierdie dinge getuig, herinner ons dus daaraan dat God nie die uitsluitlike God van die Jode is nie. Die alliansie wat met die Hebreeuse volk gesluit is, is dus slegs 'n tussentydse ervaring wat geplaas word tussen die tyd voor die sondvloed en die Christelike era wat 4000 jaar uit die totaal van 6000 jaar dek. Die belangrikheid van hierdie ervaring is egter baie groot, aangesien God persoonlik gekom het om onder sy mense te woon, verborge onder die skrikwekkende aspek van die vuur van die brandende wolkkolom. Die wysheid van God word geopenbaar deur die manier waarop Hy Sy program georganiseer het, voorberei om die lewens van Sy uitverkorenes te red.

Van die eerste dood van die skepping, naamlik die lam wie se vel as 'n kleed gedien het om die naaktheid van Adam en Eva te bedek, is die verlossing wat op die dood van Jesus Christus sou rus, dwarsdeur die menslike ervaring tot die tyd van sy aardse bediening voorgestel. Eerstens is die mense voor die sondvloed getoets sonder om God te sien. Toe, beginnende met Abraham en toe Moses, onder die titel van die Hebreeuse volk, is hulle georganiseer en onderrig deur 'n sigbare goddelike teenwoordigheid. Toe het Jesus Christus na hierdie volk gekom om die perfekte offer te verrig wat al die sondes van die uitverkorenes in die hele menslike geskiedenis sou bekragtig. Nadat Hy aldus alles volbring het, deur sy dood en opstanding, het Hy die progressiewe ontwikkeling van sy aardse Uitverkorene, ontnem van sy sigbare teenwoordigheid, dopgehou, begelei en georganiseer, tot haar finale glorieryke terugkeer. Die verlossing wat deur Jesus Christus voorgestel word, is dus ver van 'n Joodse eksklusiwiteit te wees. Dit is werklik universeel. En die bewyse om dit te staaf, is volop. As deel van God se belofte aan Abraham, is Israel voorkeur gegee om die geboorte van die verlossende Messias te verwelkom. En getrou aan sy beginsels en sy beloftes, het God hom gebore in die vorm van 'n Joodse man, in voorkoms, soos die ander Joodse mans van sy tyd. Tog was Jesus in werklikheid slegs Joods in sy respek vir die heilige Skrifte wat Hom as die seun van Dawid aangekondig het. Daarom is hy gebore uit Maria en Josef, beide van die geslag van koning Dawid, van die stam van Juda. Maar die Bybel het gespesifiseer dat hy uit 'n "maagd" gebore moes word, dit wil sê, wonderbaarlik. En hierdie detail is belangrik, want op hierdie manier erf Jesus nie Joodse bloed nie. Sy eie bloed word ook wonderbaarlik gemerk deur 'n spesifieke samestelling wat onthul is deur die Adventiste-argeoloog Ron Wyatt, ontdekker van die ark wat in 'n grot onder die kruis van die gemartelde man van Golgota geplaas is: 23 X-chromosome en 'n enkele Y-chromosoom in vergelyking met 23 vir 'n normale man. Hierdie getuigenis, bevestig deur die ondervraging van tegnici in Jerusalem in 1982, bewys dat die bloed van Christus self nie chemies gekoppel is aan enige aardse erfenis nie. Jesus Christus stel dus universeel aan alle mense voor om 'n geestelike alliansie met Hom te sluit op die eenvoudige basis van geloof.

Maar ons moet steeds verstaan wat hy "geloof" noem. Want dit is reeds op hierdie vlak dat sy minderheidsverkose verteenwoordigers hulself van die menigte valse gelowiges afsonder. En hier moet ons in ag neem dat die model van die geredde uitverkorenes die reproduksie van sy aardse ervaring is. Het Jesus nie gesê: “ **As iemand agter My aan wil kom, moet hy homself verloën en sy kruis opneem en My volg ?**” Hierdie vers elimineer menigtes valse Christelike godsdienstige opvattinge. En eerstens, die Rooms-Katolieke geloof, waarvan die leerstellings dié wat deur God vasgestel en goedgekeur is, weerspreek en oortree. En na haar, die veelvuldige vorme van Protestantisme, erfgenaam van haar sondes.

Is dit maklik om voldoende te voldoen aan die twee voorwaardes wat Jesus stel om Hom te volg? As ons eerlik wil wees, laat ons openlik sê: Nee, dis nie maklik nie en vir sommige, selfs onmoontlik. Maar ons is van nature begaafd om hierdie onmoontlikheid aan ander toe te skryf, soos die Fariseër wat staande gebid en gesê het: "O God, ek dank U dat ek nie 'n sondaar soos ander mense is nie ...". Weet ons werklik hoe om “ **onself te verloën** ”? Is ons gereed om “ **ons kruis op te neem** ” sodat ons Jesus Christus kan volg? Ons sal weet wanneer die situasie dit vereis; slegs daar, en tot op daardie oomblik, is dit slegs in hoop dat ons op Christus se roepstem reageer, bewus van al ons swakheid. Want die hele menslike spesie ly aan 'n groot gebrek, 'n groot tekort; sy weet nie hoe om lief te hê soos God liefhet nie. En hierdie probleem raak nie net godsdienste nie, maar ook die burgerlike lewe, dié van paartjies onder mekaar en teenoor hul kinders. Menslike liefde is meestal selfsugtig en gebaseer op die bevrediging wat ontvang word. Hy (of sy) wat liefhet, is 'n slagoffer van sy gevoelens, want sy persoonlike gevoelens verblind hom en mislei hom. Toegepas op godsdienste, is die ding rampspoedig. Diegene wat God onwaardig dien, word verblind deur die gevoel van veiligheid wat die blote idee om God te dien in hulle wek. Tog het Jesus in sy aardse bediening gekom om te wys dat ware liefde daarin bestaan om die geliefde te behaag, sover dit Hom, God die Vader, betref, deur sy wil te gehoorsaam. En dit is slegs deur in te stem om jouself te verloën dat hierdie wil bevredig kan word. Die lewe van Christus gee spesifieke voorbeelde van hierdie tipe verloëning. Hy woon in die hemel, onder die naam Michael, gelukkig, vervuld en geëer deur sy getroue engele. Maar die redding van sy aardse uitverkorenes vereis dat hy hierdie goue en vredsamese lewe verloën om te kom en gebore te word in 'n menslike liggaam in die vorm van 'n baba. Hy het toe in nederige omstandighede grootgeword en op 33-jarige ouderdom sy bediening betree. Van sy eerste amptelike ingryping in die sinagoge van Nasaret af, is hy verag en weggejaag. Met verloop van tyd het sy werk egter ontwikkel en baie gewild geword, wat die Joodse geestelikes geïrriteer het. Sy talle wonderwerke het iets daarmee te doen, want sy toesprake fassineer maar word nie verstaan nie. Sy apostels, wat Hy self gekies het, het Hom bedroef gemaak deur hulle ongeloof en traagheid om te verstaan. En die ergste gebeur, op die dag van sy dood; Petrus het Hom drie keer voor sy beskuldigings verloën, en tien ander is verstrooi en het in vrees weggekruip. Slegs Johannes eer hom deur sy getrouheid en sy teenwoordigheid in die Sanhedrin waar hy geoordeel word. Jesus kan egter nie deur hierdie gedrag verbaas wees nie, aangesien hy self sy profeet Daniël geïnspireer het om hierdie

woorde in Dan.9:26 te sê: "... 'n gesalfde sal uitgeroei word en daar sal niemand vir hom wees nie ..." volgens die korrekte vertaling.

Ek sê dit vir almal, en hierdie woorde raak my ook. Ons het nog net ses jaar voor ons om te leer om God lief te hê soos Hy geliefd wil word, want die beproewinge wat voorlê, sal openbaar wat ons werklik is.

Op 'n fisiese vlak bevorder bloedbande menslike verhoudings, maar voorkom nie haat en familietwiste nie. Deur egter te kies dat sy volk Israel hierdie beginsel moet respekteer, wou God hulle die beste kans gee om die ergste te vermy. Want waar hierdie bloedband nie bestaan nie, vermeerder die oorsake van meningsverskil tot die uiterste. Dit is egter die vermenging van etniese groepe wat die wortel is van die voortdurende konflikte wat veral in die Westerse wêreld plaasgevind het. Trouens, die koninkryk van Rome het al die westerse lande een na die ander verower, totdat dit hulle almal met die keiserlike titel oorheers het.

Van 313 tot ons tyd, in die Westerse kamp, ten spyte van onophoudelike oorloë, het die valse Christendom, Rooms-Katolieke en sedert 1844 Protestant, die samehang van die koninkryke en toe van die nasies wat na die Franse Rewolusie gevorm is, gehandhaaf. Die Rooms-Katolieke geloof was die gom wat internasionale betrekkinge bymekaar gehou het. En die huidige eenheid van Europa was steeds gebou op twee opeenvolgende Verdrae van Rome. Vandag is godsdienstige waardes baie verswak en bloedbande word omvergewerp en onder die voete vertrap deur die reg van die grond. Hierdie beginsel is in Frankryk aangeneem, eers deur Koning Lodewyk X die Hutin gedurende 'n kort bewind van twee jaar in 1315. Na hom is hierdie beginsel in 1555 deur Koning Frans I bevestig en versterk. In 1791 het die bloedwet geheers, maar toe, in 1804, het Bonaparte 'n gedeeltelike jus soli daarby gevoeg, in 1993 is jus soli verkry deur 'n individuele skriftelike versoek en ⁱⁿ 1998 is jus soli sistematies toegepas op kinders wat in Frankryk aan immigrantouers gebore is. Vir God kan die volke van Europa, deur Hom vervloek, optree soos hulle wil, maar hulle fasiliteer en bevoordeel die oorsake van die interne probleme wat hul ondergang en vernietiging veroorsaak. Hulle voeg probleme vir hulself by in plaas daarvan om dit te vermy. En die huidige situasie word vererger deur die onvermoë van Europese volke om die migrasiestrome wat aankom en hulself op hul grondgebied afdwing, te beheer tot die punt waar hul identiteitsdokumente vernietig word. En om hierdie situasie te verduidelik, moet ons let op die belangrikheid van die lang vrede wat aan Europese nasies gebied is. Hulle het dalk geglo dat etniese vermenging nie 'n probleem is nie, maar hulle is onbewus daarvan dat die Skeppergod hierdie mengsel van verskillende godsdienste en kulture as 'n tydbom gebruik wat ontplof op die tyd wat hy gestel het. Nou het ons die aanvaarbare tyd hiervoor ingegaan.

Die sonde wat in 313 volbring is

Op die dag van 8 Mei 2023, terwyl ek die vorige studie geskryf het, het die Gees van God my geïnspireer met 'n belangrike regstelling rakende die rol van sonde gekoppel aan die datum 321. Hierdie nuwe ontwikkeling laat my vandag iets besef wat tot dan toe onderskat is in my studies en profetiese verduidelikings. Dit is omdat, binne die Sewendedag-Adventiste boodskap wat ek al hoe duideliker

dra en verduidelik, die boodskap aangaande die herstel van die Sabbat vir my fundamenteel gebly het.

Wat die Gees my tot op hierdie oomblik nie toegelaat het om raak te sien nie, is dat die Sabbat deur God vir 'n spesifieke doel gebruik word, maar reeds in my vorige verduidelikings genoem is. Sy rol word duidelik in hierdie tekste uit Eseg. 20:12 en 20: “ **Ek het hulle ook my Sabbatte gegee as 'n teken tussen My en hulle** , sodat hulle kan weet dat Ek YaHWéH is wat hulle heilig. .../... Heilig my Sabbatte, en laat hulle **'n teken wees tussen My en julle, sodat julle kan weet dat Ek YaHWéH is, julle God** . ”Die goddelike boodskap word dubbeld bevestig, die Sabbat is 'n “ **teken** ” van behoort aan die Skeppergod vir die uitverkorene self en sy menslike gevolg. Wetende dat Hy die sewende millennium profeteer aan die begin waarvan sy uitverkorenes die ewigheid sal binnegaan, is die Sabbat dus “ **die teken** ” of “ **die seël van die lewende God** ” wat sy uitverkorenes aan wie Hy dit gee, kenmerk, omdat Hy hulle as waardig van sy redding erken. Die belangrikste punt wat ons in hierdie vers moet raaksien, is hierdie uitdrukking: “ **Ek het hulle ook my Sabbatte gegee** .” Die Sabbat is bo alles anders, 'n geskenk wat God aan sy uitverkorenes gegee het. Nou, hy wat gee, kan ook wegneem wat hy gee, soos Jesus tereg in Mat. 13:11-12 en 25:29: “ *Die dissipels het nader gekom en vir Hom gesê: Waarom spreek U met hulle deur gelykenisse ? Jesus antwoord hulle: Omdat dit aan julle gegee is om die geheimenisse van die koninkryk van die hemele te ken, maar aan hulle is dit nie gegee nie . Want wie het, sal gegee word, en hulle sal oorvloed hê; maar wie nie het nie, van hulle sal ook wat hy het, weggeneem word .* ” Die geestelike sleutel wat in hierdie vers geopenbaar word, is so belangrik dat Jesus dit 'n tweede keer in Matteus 25:29 aanhaal, juis aangaande die bose dienskneg in die “ **gelykenis** ” van die “ **talente** ”. Subtiel, in die Franse taal wat deur God gekies is om sy profetiese Openbaring te verduidelik, hierdie goddelike gelykenis, dui die woord “ **talent** ”, benewens die geldigheid van hierdie naam uit die tyd van Jesus, 'n voordelige artistieke, handmatige of intellektuele gawe aan, of meer gepas in die verhouding met God, die geestelike gawe. Die interpretasie van die Apokalips moet dus gemaak word op grond van hierdie fundamentele lering wat deur Jesus Christus geopenbaar is: “ **aan hom wat het, sal meer gegee word, en hy sal oorvloed hê, maar van hom wat nie het nie, sal selfs wat hy het weggeneem word** .” Die gevolge van hierdie toepassing is enorm en ons moet dan verstaan dat die Sabbat in 321 op bevel van Keiser Konstantyn laat vaar is **slegs deur die begeerte van God om dit terug te trek en dit weg te neem van 'n wêreldse kerk** wat, gestig in 313 deur die staking van die vervolginge van die Christene, **nie meer werd is om “ die teken ” te dra van behoort aan die skeppergod nie** . Dit is in ooreenstemming met die beginsel: “ **maar van hom wat nie het nie, sal selfs wat hy het weggeneem word** .” Die Sabbat word dus “ **weggeneem** ” deur God van die wêreldse kerk wat heidense dogmas aanneem en wat in 538 die Rooms-Katolieke kerk sal word met sy eerste pous in die amp, Vigilius, die intrigerende vriend van Theodora, die eks-prostituut getroud met keiser Justinianus I. Vanuit hierdie perspektief is die verlating van die Sabbat slegs die gevolg van 'n ander aksie wat dit in 313 voorafgegaan het: vrye toegang tot die Christelike godsdienst en die wydverspreide afvalligheid wat daaruit voortgespruit het.

In sy gelykenis ignoreer Jesus die ongelowige en gee slegs as voorbeelde die getroue gelowige en die ongelowige gelowige; hy self bly dus getrou aan die konstante binêre beginsel in al sy oordele: ja of nee, lig of duisternis, lewe of dood, ens. Hierdie twee tipes dienaars het absoluut teenoorgestelde gedrag in die gebruik van hul vryheid. Die goeie en getroue dienaar dien God na die uiterste van sy vermoë; Omgekeerd dien die goddelose en ontroue dienaar Hom minimaal. Dit is wat die gebruik wat hulle maak van die talent wat van God ontvang is, leer. En in 313 bevoordeel vryheid valse bekerings van mense wat God ten minste dien, en gee sodoende 'n standaard "etiket" aan Christelike toewyding.

Wat in 313 volbring is, was reeds volbring vir vleeslike Israel volgens die lering wat in Esegïël 20 gegee is, en meer spesifiek in hierdie verse 10-11: “ *En Ek het hulle uit Egipteland uitgelei en hulle na die woestyn gelei. **Ek het hulle my insettinge gegee en my verordeninge aan hulle bekend gemaak wat 'n mens moet doen om daarvolgens te lewe** .»* God gee voorkeur aan “ *sy wette en sy verordeninge* ”, wat bevestig word in vers 12 wat volg waar Hy sê: “ *Ek het hulle ook my sabbatte gegee as 'n teken tussen My en hulle , sodat hulle kan weet dat Ek YaHWéH is wat hulle heilig.* ” » Dan, in vers 13, bevestig God hierdie beginsel wat in vers 11 aangehaal word: “ *En die huis van Israel het teen My in die woestyn opgestaan. **Hulle het nie in my insettinge gewandel nie, maar my verordeninge wat 'n mens moet doen om daarvolgens te lewe, verwerp ; en hulle het my sabbatte uitermate ontheilig .** Ek het gedink om my grimmigheid oor hulle in die woestyn uit te stort, om hulle te vernietig.* ” God openbaar dan sy reaksie op die skuldiges in verse 24-25-26: “ *Omdat hulle my insettinge nie onderhou het nie, maar my gebooie verwerp en my sabbatte ontheilig het en hulle oë agter die afgode van hulle vaders gerig het .* ” ***Ek het hulle ook gebooie gegee wat nie goed was nie, en verordeninge waardeur hulle nie kon lewe nie .*** Ek het hulle verontreinig met hulle offers, toe hulle al hulle eersgeborenes deur die vuur laat gaan het; Ek wou hulle straf en hulle laat weet dat Ek YaHWéH is. » Hierdie goddelike straf van afvalligheid word in die Christelike era vertaal, in Dan. 8:12, deur: “ **die leër is vrygespreek met die ewige weens sonde** ” en in Dan. 7:25, deur: “ **die heiliges sal in sy hande oorgegee word vir 'n tyd, tye en 'n halwe tyd .** ” In hierdie twee verse plaas die werkwoord “ uitgelewer ” en vrygespreek ” die aksie onder die inisiatief van God. Dit is Hy wat, soewerein, die getroue of ontroue heiliges aan die Romeinse gesag uitlewer of nie uitlewer nie. Dieselfde boodskap word dus bevestig met die bydrae van die presisie wat gegee is oor die tyd wat deur God vasgestel is vir hierdie verlating van die ontroue Christene: een sonjaar + twee sonjare + 'n halwe sonjaar, dit wil sê, in totaal: 3 jaar en 6 maande van profetiese dae, dit wil sê, op grond van van twaalf maanmaande van 30 dae per jaar, 1260 profetiese dae van werklike jare geleë tussen 538 en 1798. Hierdie oorgawe deur God van die Christelike kerk aan die wrede leierskap van die duiwel was reeds die tema van 'n goddelike dreigement wat in Lev. 26:18-19 aangehaal word: “ *As julle, ten spyte hiervan, nie na My luister nie, sal Ek julle sewe keer meer straf vir julle sondes.* ” ***Ek sal die trotse van julle mag verbreek, Ek sal julle hemel maak soos yster en julle aarde soos brons .*** » Hierdie **tweede dreigement** van Esegïël 26 word in die Christelike era in werking gestel deur die “ **tweede basuin** ” van Openb. 8:8-9: “ *Die tweede engel het geblaas. En iets soos*

'n groot berg wat met vuur brand, is in die see gegooi; en 'n derde van die see het bloed geword, en 'n derde van die lewende wesens in die see het gesterf, en 'n derde van die skepe is vernietig. "Hierdie dinge is volbring met die vestiging van die wrede en vervolgende pouslike regime vanaf die jaar 538. Ons moet daarop let dat al die vloeke wat deur mense aan die duiwel toegeskryf word, in die Bybel almal deur God self opgeëis word: " **Ek sal jou hemel soos yster maak** ." Dit word dus bevestig dat God die dienste van die duiwel gebruik om mense wat teenoor Hom skuldig is, te straf en te tugtig.

Deur hierdie verse van Eseg. 20, God rig dus ons aandag op hierdie datum 313 waarin die Christelike geloof, wat nie meer vervolg word nie, die norm van die ware geloof wat sedert die tyd van die apostels geërf is, laat vaar, soos in Openb. 2: onder die simboliese naam " *Efese* " opgeroep; volgens die betekenis van die Griekse werkwoord "epheis" wat beteken: om te gooi. Nou spreek Jesus Christene toe wat geleef het in die tyd van Johannes, die laaste oorlewende apostel, omstreeks 95 n.C. Die leer van die waarheid word steeds erken, maar godsdienstige ywer is tans verswak. En Jesus kom in hierdie tyd om die ware Christene te dreig aan wie Hy in verse 4 en 5 sê: " **Maar Ek het teen jou dat jy jou eerste liefde verlaat het** . Onthou dan waarvandaan jy uitgeval het, en bekeer jou en doen die eerste werke; anders kom Ek na jou toe en sal Ek jou kandelaar van sy plek verwyder as jy jou nie bekeer nie. " Jesus dreig sy Uitverkorene deur vir haar te sê: " **Ek sal jou kandelaar van sy plek verwyder** ." Hy sal optree volgens die beginsel dat " **van hom wat nie het nie, sal weggeneem word wat hy het** ". **het** ". En wat verteenwoordig die " **kandelaar** "? Die goddelike lig wat in volheid geheilig is, die lig wat deur die Heilige Gees van God aan sy getroue uitverkorenes gegee word. Nou, hierdie " **kandelaar** ", spesifiek op sy bevel deur die Hebreërs gebou, het bestaan uit sewe takke waarvan sewe olielampe sewe vuurvlamme geproduseer het wat lig gegee het. Op die sentrale voet was drie bo-op mekaar liggende leidings links en regs aan hierdie sentrale kolom gekoppel; wat hierdie vergadering die standaard 3 + 1 + 3 gee. En dit is juis in die jaar 313 dat deur die keiserlike bevel van die seëvierende keiser Konstantyn die Grote, die staking van die vervolging van Christene dwarsdeur sy ryk gevestig word. God het dus in 313, aan die einde van die era genaamd " *Smirna* ", sy dreigement in die boodskap gerig aan " *Efese* " in praktyk gebring. Want hierdie keer, deur homself oop te maak vir die onbekeerde heidense wêreld, kan die Christelike geloof nie meer berou hê nie. Ten tyde van " *Efese* " het die Christene saam met Jesus " *die werke van die Nikolaïete* " gehaat, 'n naam wat uit die Grieks gekonstrueer is. woorde "Nike" en "laos" wat "Oorwinning" en "volk" beteken, en dus simbolies die seëvierende Romeine aandui. Later, in die tyd genaamd " *Pergamum* " wat gekoppel moet word aan die datum 538, het hierdie Romeinse " *Nikolaïete* " 'n godsdienstige byeenkoms gevorm; dié van ongelowige Christendom wat sedert 313 ontwikkel het; soos Openb. 2:15 voorstel: " *Net so het jy ook dié wat die leer van die Nikolaïete vashou.* " »Sedert die tyd van " *Efese* " is die heidense " *werke* " van die heidense Romeine vervang deur 'n ewe heidense Christelike godsdienstige " *leerstelling* ". Die goddelike vloek tref dus wêreldwyd die hele Christelike geloof wat beïnvloed word deur die heidense gesag van keiser Konstantyn, sedert 313, die jaar waarin God sy Heilige Gees aan die usurperende amptelike

Christelike kerk onttrek het. Hier vind ons die toepassing van God se stelling wat in Eseg. aangehaal word. 20:25: " **Ek het hulle insettinge gegee wat nie goed was nie, en verordeninge waardeur hulle nie kon lewe nie .**" Dit word bevestig in 2 Tess. 2:9-12: " *Die koms van die wettelose is volgens die werking van Satan met allerhande kragtige daade en tekens en wonders van die leuen en met allerhande misleiding van ongeregtigheid in die wat verlore gaan, omdat hulle die liefde tot die waarheid nie aangeneem het om gered te word nie. Daarom sal God hulle 'n kragtige dwaling stuur , sodat hulle die leuen sal glo , sodat almal veroordeel kan word wat die waarheid nie geglo het nie, maar behae gehad het in die ongeregtigheid .* Met ander woorde, God noem hulle Sondag as 'n teken dat Hy hulle verwerp en aan Satan oorlewer. Tot sy eer bly daar egter 'n paar waarlik uitverkorenes oor wat getrou aan Hom bly en nie toelaat dat hulle beïnvloed word deur die afvalligheid van hulle tyd nie. Dit is hoekom Jesus selfs in 538 die uitverkorenes gevind het tot wie Hy Homself direk aangespreek het deur die bekende vorm te gebruik. Die boodskap kry sy volle betekenis, wetende dat die troon van Rome verag en verlaat is deur Keiser Konstantyn I ^{wat} die stad genaamd "Milaan" verkies het, waarin hy sy opeenvolgende dekrete van 313 en 321 vasgestel het, waaraan ons hierdie twee gebeurtenisse moet koppel as gevolg van die optrede en soewereine wil van God: **313, die Gees onttrek hom ; 321, die sewende-dag Sabbat, word die " seël van die lewende God " verwyder .** Die godsdienstige leuens wat Openb. 13:1-5 en 6 as " **godslastering** " veroordeel, is in 538 die " **tekens** " van die heidense aard van die valse Christendom wat sedert 313 gevestig is: " *En ek het 'n dier uit die see sien opkom met tien horings en sewe koppe, en op sy horings tien krone en op sy koppe name van godslastering/... En aan hom is 'n mond gegee wat groot woorde en godslasteringe spreek , en aan hom is mag gegee om dit twee-en-veertig maande lank te doen. En sy het haar mond oopgemaak om teen God te laster, om sy Naam en sy tabernakel en die wat in die hemel woon, te laster .* " En die res van die "dag van die onoorwonne son" van die eerste dag, aangeneem op 7 Maart 321, maak eenvoudig amptelik, as 'n " **teken** ", die goddelike vloek wat in 313 begin het. En die subtiele spel wat deur die Gees georganiseer word, gaan voort met hierdie naam van die stad "Milaan" wat die geestelike skakel daarvan met die " *duisend jaar* " van die sewende millennium bevestig wat die verwyderde Sabbat voorafgeskadu het as 'n " **teken** " wat deur God aan sy ware heiliges en waardige uitverkorenes gegee is. So, baie logies, is die Sabbat deur die apostels en die ware dissipels beoefen; In 313 het God dit verwyder en dit eers in 1844, in die maand Oktober, herstel en dit aan die **eerste** gekose Adventiste Christene gegee as 'n " **teken** " **van hulle behoort aan die skeppergod .**

Die verduideliking van die ontwikkeling van die valse Christelike geloof word spesifiek deur God in sy profesie Openbaring geteiken. Hy definieer die begin van die geestelike " *egbreuk* " van valse Christene aan die einde van die profetiese " *tien dae* " of werklike **tien jaar wat in die " Smirna "** -boodskap in Openb. 2:10 genoem word: " *Moenie bang wees vir wat julle sal ly nie. Kyk, die duiwel sal sommige van julle in die gevangenis werp, sodat julle op die proef gestel kan word; en julle sal tien dae lank verdrukking hê. Wees getrou tot die dood toe, en Ek sal julle die kroon van die lewe gee.* " Hierdie tienjaarperiode is

tussen 303 en 313 voltooi deur die vervolginge wat deur die Romeinse keiser Diocletianus en sy tetrargiese regering beveel is. En hierdie datum van 313 is 'n baie belangrike datum, aangesien dit die oomblik aandui wanneer die duiwel sy strategie verander om teen die werk van God te veg. Maar wie organiseer hierdie dinge? God self. Vervolging het homself bewys en volgens die getuienis wat versamel is, "is die bloed van Christene 'n saad", hoe meer ons doodmaak, hoe meer roepings inspireer ons. In 313, in Milaan, oorwinnend teen die keiserlike tetrargie, het keiser Konstantyn I, ^{bekend} as die Grote, met 'n bevel 'n einde gemaak aan die vervolginge wat tot dusver die Christen-dienaars van Jesus Christus geraak het. Dit is hierdie menslike vrede wat blykbaar die meeste skade aan die goddelike saak van die Christendom aangerig het. Want in werklikheid het niks verander nie; die gelowiges het gelowiges gebly, en die ongelowiges het ongelowiges gebly en die vryheid wat hulle verkry het, misbruik. En dit om die eenvoudige rede dat enigiemand 'n Christelike godsdienstige etiket kon aangeneem het. Soos die valse bekering van die keiser self, was dit genoeg om te beweer dat hy 'n Christen is om as sodanig deur die menslike gemeenskap erken te word. Met die filter van vrees vir vervolging nie meer bestaan nie, was dit die mode van die oomblik om 'n Christen te word. Dit was toe dat die mees uiteenlopende leerstellings deur die ryk versprei is en dat godsdienstige twis tussen die volgelingen van die teenstrydige leerstellings ontstaan het. In hierdie vloed van leuenagtige teorieë het die heilige en suiwer apostoliese waarheid heeltemal verdwyn en onsigbaar of byna onsigbaar geword. Ons kan dan verstaan waarom keiser Konstantyn godsdienstige eenheid wou afdwing om 'n einde te maak aan rusies en onrus in sy ryk. Maar vir God was die geloof wat in baie vorme opgeëis is dood en waardeloos, die ideoloë en hul misleide volgelingen het almal in " *egbreuk* " teen die ware God verval . Dit was toe dat keiser Konstantyn, om sy ryk te verenig, in 321, op 7 Maart, die ware sewende rusdag wat tot dan toe deur ware Christene, erfgename van die apostoliese waarhede, beoefen is, laat vaar het. Hy het dit laat vervang deur die res van die eerste dag, wat hy, as 'n aanbieder van die heidense "onoorwonne Son", reeds persoonlik op die eerste dag van elke week eerbiedig. Hierdie rus, geleë op die eerste dag van die goddelike norm van die week, word dus, deur 'n keiserlike bevel, " *die merk* " van sy menslike gesag. Wat ons moet verstaan, is dat hierdie aksie deur God gerig is, wat die heilige praktyk van die Sabbat wou verwyder uit 'n Christendom wat deur heidendom besoedel is, iets wat dit onwaardig gemaak het. En op dieselfde wyse, omgekeerd, is dit hy wat dit vanaf die maand Oktober 1844 tot Sewendedag-Adventisme sal laat herstel om die heiligmaking daarvan te bevestig.

Dus, die verwerping en herstel van die Sabbat is nie die oorsake nie, maar die gevolg van die algehele gedrag van Christene teenoor die heilige leerstelling van die apostoliese waarhede wat van die ou verbond en die nuwe verbond geërf is. Vanuit hierdie perspektief is die Sabbat 'n " *teken* " van behoort aan die lewende God, volgens Eseg. 20:12-20, word logies deur God self teruggetrek of herstel. En Keiser Konstantyn is niks meer as die middel waarmee God, die groot Regter, sy goddelike besluit uitvoer nie. Logies word die sewende-dag Sabbatsrus en die eerste-dag rus die onderskeidende tekens van die twee absoluut

teenoorgestelde kampe: " *die seël van die lewende God* " teenoor " *die merk van die dier* ".

Die gevolg van hierdie bevraagtekening van die rol van die Sabbat is dat in Dan. 8:12, die uitdrukking " *as gevolg van sonde* " dui nie net die Sabbat aan nie, maar die minagting vir die hele of 'n deel van die heilige Christelike leerstelling vanaf die jaar 313. Om hierdie interpretasie te versterk, let op dat " *as gevolg van* " dieselfde " *sonde* ", Jesus 'n einde maak aan sy voorbidding wat aangedui word deur die woord " *ewigdurend* " of " *voortdurend* ". Maar hierdie staking van sy voorbidding sal histories word en sal eers in 538 plaasvind, die datum van die vestiging van die pouslike regime wat die voorbidding wat Jesus tot dan toe in die hemel gedoen het, sal oorneem en op aarde sal reproduseer; en hierdie voorbidding hou slegs op vir valse Christene, wat die meerderheid en dominant geword het omdat hulle slegs dié van die pous, die nuwe aardse hoof van die Christelike kerk, sien.

So het ons drie datums wat die progressie na die Romeinse pouslike regime aandui: 313, die begin van sonde; 321, terugtrekking van die teken van behoort aan God; en 538, einde van die " **ewigdurende** " (priesterskap) van Jesus Christus. Die konstruksie van die profesie gaan stilswyend oor die datum 321 van die onttrekking van die Sabbat en noem slegs dié van 313 en 538. 313, vir die einde van die tyd " *Smirna* ", en 538, vir die begin van die tyd " *Pergamum* " wat " *egbreuk* " beteken of meer presies: oortreede huwelik; wat bereik word wanneer die valse Katolieke Christendom deur die pous " **die draak** " of die duiwel aanbid, wat hom " **sy troon en groot gesag** " gee volgens Openbaring 13:2: " *Die dier wat ek gesien het, was soos 'n luiperd; sy pote was soos dié van 'n beer, en sy bek soos die bek van 'n leeu. Die draak het hom sy mag en sy troon en groot gesag gegee* . " Let op hierdie goddelike subtiliteit: " *die dier* " word aangewys as die " *vierde dier* " van Dan. 7:7, omdat dit die simbole van die drie ryke wat dit voorafgaan, kombineer: " *die luiperd, die beer en die leeu* . " Verder dui die Gees aan ons die historiese opvolging van pouslike Europa na die heidense Romeinse Ryk aan wat " *die draak* " in Openb. 12:3 simboliseer: " *En 'n ander teken het in die hemel verskyn, en kyk, 'n groot rooi draak met sewe koppe en tien horings, en op sy koppe sewe krone* . » Hy self word in Openb. 12:9 met die duiwel verbind. Die geskiedenis bevestig die opvolging van Keiserlike Rome en Pouslike Rome, wat " **sy troon** " geërf het wat in Rome geïnstalleer is. Want sedert Konstantyn Iⁱⁿ 313 is Rome verlaat deur opeenvolgende keisers wat gekies het om hulle in die oostelike deel van Europa te vestig. En so was dit slegs deur sy perverse Rooms-Katolieke godsdienstige regime dat Rome invloed in die ryk behou het tot die vestiging van sy pouslike regime in 538 met die ooreenkoms en gewapende steun van Keiser Justinianus, wat self in die oostelike deel van die ryk gebly het.

Die goddelike optrede gekoppel aan die datum 313 laat die duiwel toe om die strategie van listigheid, dié van die " *slang* ", aan te neem. Hy het toe die strategie van die " *draak* " laat vaar wat die heiliges openlik vervolg het en probeer het om hulle met geweld van geloof in Christus te laat vaar. Dit blyk uit hierdie waarneming dat hy hierdie strategie van slinksheid drie keer in die Christelike era gebruik: 'n eerste keer in 313, 'n tweede keer in 538, en 'n derde keer in 1844 waar hy, na die Adventiste-toets van geloof, die leerstellings en

groepe van die Protestantse kerke vermenigvuldig om die aspek van die Christelike godsdiens te verduister; Dit is die onderwerp en tema van die " vyfde basuin " van Openb. 9:1-13. So, in sy " draak "-strategie, hou die duiwel Christene terug en probeer hulle dwing om hul geloof te verloën, en intendeel, in sy strategie van slinksheid, dryf hy hulle tot godsdienstige toewyding. Hoe meer daar is, hoe donkerder die geestelike situasie; en meer is sy misleide slagoffers. Maar selfs voor dit, tydens die Godsdiensoorloë in die 16de ^{eeu}, het hy 'n strydlustige krygerywer geïnspireer in Protestante, die Calvinistiese Hugenate, wat God as " **huigelaars** " geoordeel het. En hier weer, hoe meer hulle in hierdie verbintenis was, hoe dikker die duisternis wat die ware dienaars van die God van waarheid gemasker het, wat in hierdie konteks gekenmerk word deur hul vreedsame optrede en hul aanvaarding van die mishandeling waaraan hulle van die kant van die Katolieke gewapende ligas onderwerp is. Die hoogtepunt van hierdie vervolgings is bereik onder Lodewyk XIV, wat deur God geïnspireer is om die naam " drake " te gee aan die soldate wat spesialiseer in jag, in die platteland en die bos, die nederige dienaars van Jesus wat bymekaargekom het om hul geloof in die geheim uit te leef. Hierdie despotiese, trotse koning, geestelik verblind deur God, het die uitverkorenes van sy tyd toegelaat om te verstaan dat sy " drake " in die naam van die duiwel gewerk het, van wie hy self die getroue en gehoorsame dienaar was. Hy was dus 'n slagoffer van sy minagting en onkunde oor die Bybelse openbarings wat die simbool van die " draak " aan die " duiwel " self koppel, maar ook aan die " slang " en aan die naam " Satan " in Openb. 12:9: " *En die groot draak is neergewerp, die ou slang wat genoem word duiwel en Satan, wat die hele wêreld verlei, hy is neergewerp op die aarde, en sy engele is saam met hom neergewerp.* "

Die belangrikheid wat God aan hierdie datum 313 gee, wat ek nou beskou as die beeld van 'n goddelike " kandelaar " wat deur sy wil teruggetrek is, gee God die eer om die opperste organiseerder van alle menslike lewe te wees. Niks word bereik sonder sy wil nie, ten goede of ten kwade. En hierdie vers uit Amos 3:6 bevestig dit deur te sê: " *Word daar 'n trompet in 'n stad geblaas en die mense is nie bang nie? **Gebeur daar ongeluk in 'n stad sonder dat die Here dit doen?*** " » Ons lees ook in Job 2:10: " *Maar Job sê vir haar: Jy praat soos 'n dwase vrou! Wat! **Ons ontvang die goeie van God, en ons wil ook nie die slegte ontvang nie!** In dit alles het Job nie gesondig met sy lippe nie.* »

Kortom, hierdie nuwe lig, wat die prioriteitsrol en gevolg van godsdiensvryheid wat Christene in 313 verkry het, uitlig, verander nie die oordeel van God wat tot vandag toe in my opeenvolgende dokumente geopenbaar is nie. God vind en bevestig egter sy soewereine rol as opperorganiseerder wat nie gebeurde ondergaan nie, maar dit soewerein beheer en organiseer. En in 321 was dit nie meer die ontroue heiliges wat die Sabbat verlaat het nie, maar God wat dit van hulle weggeneem het, omdat hulle dit nie meer werd was nie. Sonde ontvang dan 'n amptelike teken wat dit identifiseer: die res van die eerste dag van die goddelike week, die huidige Sondag, voorheen die "dag van die onoorwonne Son" wat deur keiser Konstantyn ^{I opgelê en bepaal is}; die rusdag wat deur valse Christene geëer word, maar deur God veroordeel word, as " **n teken** " en " **merk van die dier** ".

Vir 40 jaar, in diens van God en onder sy inspirasie, het ek die Sabbatsrus as die enigste oorsaak van die " sewe basuine " van die openbaring van Openbaring aangebied. Vandag, aangesien goddelike heiligmaking progressief is, lig God die sluier wat hierdie dwaling verberg het. Wat ons moet verstaan, is dat vir God die verbreking van sy verbond met sy skepsels gebaseer is op menslike minagting teenoor die globale woord van God in al sy vorme: die Tora, die Profete, die Evangelies, die Briewe en die Openbaring. En die antwoord is reeds deur die Gees gegee in Openb. 1:1-2: “ *Die openbaring van Jesus Christus wat God Hom gegee het om aan sy dienaars te toon wat gou moet gebeur. En Hy het dit deur die sending van sy engel aan sy dienaar Johannes te kenne gegee. **Hy het getuig van die woord van God en van die getuienis van Jesus Christus alles wat Hy gesien het.*** ”

Hierdie “ **woord van God** ” het verskeie aspekte aangeneem wat God mettertyd neergeskryf het, sodat hierdie verhale sou getuig van alles wat Hom aangaan. Die vyf boeke wat deur Moses geskryf is, was slegs die begin van 'n getuienis wat gedurende die twee opeenvolgende verbonde versamel is. En die fout van die nuwe Christene, wat die Christelike geloof sedert 313 aangeneem het, was om die plig van gehoorsaamheid aan die dinge wat geskryf is deur die historiese getuies wat deur God gekies is, te onderskat. En hierdie fout van die “ *begin* ” word vandag weergegee, duidelik sigbaar, sewe jaar voor die wederkoms in heerlijkheid van Jesus Christus, dit wil sê, aan die “ *einde* ”; wat die uitdrukking “ *alfa en omega* ” 'n nuwe profetiese toepassing gee wat dus betrekking het op die wydverspreide afvalligheid wat deur godsdiensvryheid geskep is, in 313, wat die straf van die “ *eerste basuin* ” sou regverdig en in 1995, voor die “ *sesde basuin* ”. Trouens, hierdie twee “ *trompette* ” is soortgelyk omdat hulle die goddelike straf oopmaak en afsluit met die karakter van waarskuwing teen dieselfde tipe sonde, naamlik wydverspreide afvalligheid en minagting vir die hele goddelike waarheid. Soewerein, met verloop van tyd, het die groot Skeppergod die geloof van mense getoets deur hulle aan vervolging te onderwerp en hulle dan oor te gee aan die strikke van vryheid wat die val van die grootste aantal veroorsaak het.

Daar is verskeie redes waarom mans die Sabbat moet onderhou. Dit kan geërf word, gekies word deur intellektuele redenasie, want deur God verorden, is dit logies om dit in die praktyk toe te pas. En die derde rede is dat God dit as 'n teken van goddelike behoort aan die uitverkorenes gee wat Hy met sy goddelike “ *seël* ” verseël. Dit lei my daartoe om aan u te verduidelik wat die goddelike werk van die verseëling van die uitverkorenes is; die tema wat in Openbaring 7 behandel word.

Die tyd van die verseëling word vervul in die “ *tyd van die einde* ” wat self twee komplementêre betekenisse dra. Die eerste betekenis plaas hierdie “ *eindtyd* ” tussen 1844 en 2030 en het betrekking op die tyd van die universele ontwikkeling van die Sewendedag-Adventiste-geloof. En die tweede betekenis is dit wat Dan. 11:40 definieer: “ *In die **tyd van die einde** sal die koning van die Suide teen hom opstoot, en die koning van die Noorde sal teen hom optrek soos 'n warrelwind, met strydwaens en ruiters en met baie skepe; hy sal die land binnedring en soos 'n stroom versprei en oorstroom.* ” Dit dek die tydperk tussen 1995 en 2030. Die profesie kondig die straf van ontroue Christelike Europa deur

Moslems, Afrikane en Ortodokse en Moslem-Russe aan. Maar die tyd van die verseëling eindig voordat hierdie moorddadige oorlogagtige optrede volgens Openb. 7:3 voltrek word: “ *Moenie die aarde of die see of die bome beskadig totdat ons die dienaars van onse God op hulle voorkoppe verseël het nie.* ” Die aarde, die see en die bome ’, waaraan die ’ *kwaad* ’ ” *gedoen* ” moet word, het ook ’n dubbele letterlike en geestelike betekenis, want ’ *die aarde* ’ simboliseer die Protestantse godsdiens en ’ *die see* ’ die Katolieke godsdiens. Wat die *boom* ” betref, simboliseer dit die mens. In Eseg. 9 bied God aan ons die beginsel van verseëling aan wat voor die vernietiging van die nasie Israel toegepas is; Ons kan dus die betekenis en regverdiging van hierdie verseëling verstaan, wat van toepassing is op die *tyd van die einde* ” van die nuwe Christelike verbond, wat eindig met die tyd van universele Sewendedag-Adventisme. Wat is dan die maatstaf wat God daartoe lei om sy geroepenes te verseël, of nie? Eseg. 9:4 gee vir ons ’n spesifieke antwoord: “ *En die HERE sê vir hom: Trek dwarsdeur die stad, dwarsdeur Jerusalem, en maak ’n merk op die voorkoppe van die manne wat sug en huil oor al die gruwels wat daarin gedoen word.* ” En dan slaan die dood toe: verse 5 en 6: “ *En voor my ore het hy aan die ander gesê: Gaan agter hom aan in die stad en slaan; laat julle oog geen medelye en geen genade hê nie! Maak dood en vernietig die ou manne, die jongmanne, die maagde, die kinders en die vroue; maar moenie naby iemand kom wat die merk op hom het nie; en begin met my heiligdom! Hulle het begin met die ouderlinge wat voor die huis was.* »

In hierdie konteks van die ou verbond word die teken wat beskerm ’n *merk* ” genoem. In teenstelling hiermee, in Openbaring dui die woord *merk* ” die teken van Romeinse Sondag aan, ’n teken van goddelike vloek. Op hierdie manier laat God ons verstaan dat elke opponerende kamp ’n ewe opponerende *merk* ” dra: twee rusdae kompeteer met mekaar, maar hulle is nie gelyk nie. Dit van die uitverkorenes en van God is die Sabbat wat deur God *geheilig is tot rus* ” vanaf sy aardse skepping, terwyl die ander slegs Sondag is, die res van die eerste dag van die week wat deur mense *geheilig is tot rus* ”. Hierdie verskil tussen *geheilig* ” en *ingewy* ” is die belangrikste, want hierdie werkwoorde impliseer twee ongelyke gesagsposisies; dié van die ewige almagtige God, en dié van die sterflike mens. Dit is ook belangrik om te weet dat Sondag vir die laaste keer in 1980 in die woordeboek “Le Petit Larousse” as die eerste dag van die week gedefinieer is. In sy 1981-weergawe het Sondag “wonderbaarlik” die sewende dag van die week geword. Weereens, onder die inspirasie van die duiwel en die ooreenkoms van God, het menslike gesag die mensdom in 1981 in ’n dodelike lokval vasgevang wat selfs meer effektief was om dit te mislei en te vernietig. Maar weereens, ons moet verstaan dat hierdie inisiatief van God gekom het wat die siendes wat weier om te sien, blind maak.

Jerusalem ” vandag ? Europa en die sogenaamde Christelike Westerse kamp. Sien jy in sy werke “ *gruwels* ” wat jou laat “ *sug en huil* ”? Ja, jy kan verseël word, indien nee, kan jy nie. So, wie is God se *heiligdom* ” vandag? Die getroue heiligdom het betrekking op die uitverkorenes, maar ’n ander heiligdom, hierdie een ontrou, dui die Jode en die gevalle rebelle Christene aan, die Christelike geloof wat in ongeloof verval het, insluitend die amptelike

"Sewendedag Adventisme" sedert 1994. Die onderwerp is van die uiterste erns, aangesien dit die ewige lewe en definitiewe dood bepaal.

Kaptein Joseph Bates, die eerste Adventis wat die praktyk van die Sewendedag Sabbatsrus in Oktober 1844 aangeneem het, het dit ontvang toe hy 'n Sewendedag Baptiste-vrou ontmoet het. Hierdie groep Sewendedag-Baptiste het hulle afgeskei van die Baptiste-groep wat die eerstedagrus onderhou het, wat agtereenvolgens van Protestantisme en Katolisisme geërf is. Ten tye van hierdie skeiding, dit wil sê voor 1844, het die keuse van die Sabbat nie vir die beoefenaars daarvan 'n voordeel bo ander vorme van Protestantisme gebring nie, omdat die praktyk van die Sabbat nog nie deur God vereis is nie. Dit is die gebruik daarvan as 'n "**teken**" van sy goddelike behoort wat die doeltreffendheid daarvan verander, in reaksie op die goddelike vereiste wat uitgedruk word in die bevel van Dan. 8:14. Maar wat presies is hierdie nuwe vereiste? En waarop is dit eintlik gebaseer? 'n Volmaaktheid van heiligheid wees, die voltooiing van die heiligmaking van sy ware uitverkorenes. Wat sê hierdie vers wanneer dit getrou uit die oorspronklike Hebreeuse teks vertaal word? "*Tot aand en môre tweeduisend driehonderd en heiligheid sal geregverdig word.*" Hierdie woord "**heiligheid**" dui op alles wat God aangaan, dit wil sê alles wat Hom eer en aan Hom verheerlik, dit wil sê Sy wette, Sy verordeninge, Sy voorskrifte, Sy gebooe, Sy diens en Sy dienaars. Aan die einde van die "*tweeduisend driehonderd aande en oggende*" sal die geregtigheid van Christus wat toegang tot die ewige lewe bied, slegs onder nuwe goddelike vereistes aangebied word. God, die Skepper van alle lewe en dinge, kon nie toelaat dat die mensdom Hom die gehoorsaamheid wat Hom toekom tot die einde van die wêreld ontnem nie. En die verseëlingstyd is bepaal om hom in staat te stel om 'n volk wat oor die aarde versprei is onder al die nasies, volkome te heilig. In hierdie verstrooiing vorm hy sy ware geestelike Israel, bestaande uit dienaars en diensmaagde wat van hart besnede is. As die Sabbat van nature altyd heilig bly, is die man wat dit beoefen nie noodwendig so nie, en moet dus bewys van sy heiligmaking lewer. En profesie leer ons dat God in sy heiligmaking liefde vir Hom en die lewenstandaard wat Hy goedkeur en aan sy uitverkorenes voorstel, as 'n prioriteit plaas. Nou hoop diegene wat hierdie dinge liefhet om hom te sien terugkeer en in te gryp om dit in werking te stel. Dit is wat God daartoe lei om die misleidende "Adventistiese" verwagtinge van die wederkoms van Jesus te organiseer, wat diegene wat deur Christus geroep is, drie keer moes toets; in 1843, 1844 en 1994. Diegene wat verheug is oor die wederkoms van Jesus Christus, is ook gretig om die geheime van sy profetiese openbarings te deel, wat op 'n hermetiese wyse deur talle simbole en beelde aangebied word. En hierdie belangstelling is ook 'n prioriteit in die heiligmaking wat Hy vir sy uitverkorenes eis. Heiligmaking is dus saamgestel uit 'n stel dinge wat opgesom kan word as liefde vir die waarheid, aangesien hierdie waarheid alles raak wat die ware God raak: sy persoon, sy wette, sy geregtigheid. Versuim om enige van hierdie dinge te doen, is voldoende om 'n geroepene te diskwalifiseer vir verkiesing en verseëling. Want hierdie soort mislukking neem die waarde van 'n gruwel vir God aan. Gruwel is altyd onlogies en daarom vals, vyandig en ongeskik om die God van waarheid te behaag. Gedurende die Christelike era was heiligmaking nie hoofsaaklik gebaseer op die Sabbat en die

viering daarvan nie, maar sedert 1844, ten tyde van die verseëling, het God die heiligmaking van sy uitverkorenes bevestig deur hulle die Sabbat as 'n " **teken** " te gee dat hulle aan Hom behoort. Maar vir hierdie Sabbat om vir hulle die "teken" van hulle behoort aan God te wees, moet hulle " **waardig** " bevind word daaraan deur te getuig van 'n volmaakte en volledige liefde vir sy waarheid, soos die geval was met die Adventiste-pioniers van 1843 en 1844, volgens Openb. 3:4: " *Tog het jy 'n paar manne in Sardis wat hulle klere nie besoedel het nie; hulle sal saam met My in wit klere wandel, omdat hulle dit waardig is .* "

^{eeu} onvoltooid, onvolledig en onvolmaak gebly het . Om gekies te word, moet sy uitverkorenes al die valshede verwerp wat deur Rome in die oorspronklike apostoliese Christelike geloof ingebring is, en hoofsaaklik, onder andere dinge wat van die heidendom geërf is, die res van die eerste dag, die huidige "Sondag" wat vir God die dag gebly het wat gewy is aan die "Eerbiedwaardige Onoorwonne Son" wat deur Keiser Konstantyn I in 321 ingestel is . Hierdie valse "Hereditas", wat aan die begin van elke week deur God ingestel is, geëer word, is vir hom niks anders as " **die merk van die dier** " wat sy vyand Rome en sy oorlede erfgenaam, Protestantisme, aandui nie. Hulle moet ook weet dat God deur sy tweede gebod, wat in die pouslike weergawe onderdruk is, die Katolieke en Ortodokse praktyke van aanbidding en neerbuiging voor skepsels wat in gesnede of geverfde beelde gereproduseer is, veroordeel het. Hulle moet hulself skei van die Griekse oortuigings wat lewe na die dood regverdig, wat die duiwelse demone uitbuit deur self manifestasies van die sogenaamde dooies te belemmer, of hulle nou heilig is of nie. En omdat hulle liggaam 'n heiligdom is waarin God hulle kom besoek, moet hulle so gesond as moontlik eet en om dit te doen, eet wat God rein verklaar het en hulle onthou van enigiets wat hulle kan verontreinig.

Hierdie nuwe perspektief op die Sabbat laat ons toe om die situasie in 1994 beter te verstaan, aan die einde waarvan die institusionele Sewendedag-Adventisme deur Jesus " *uitgebraak* " is. Dit was op hierdie datum dat die Sabbat , sonder die "gees van profesie " , geïsoleerd, opgehou het om die " **teken** " van sy besitting aan die skeppergod te verteenwoordig. Dit is omdat sy weiering van die " *getuigenis van Jesus* " wat ek aan hom voorgehou het, hom onwaardig daarvoor gemaak het. Nou, tot sy terugkeer, moes 'n " **teken** " van behoort die Sabbat vervang en hierdie " **teken** " is die " *getuigenis van Jesus* ", dit wil sê die gawe van profesie wat hy as 'n goddelike " *seël* " gee aan die dienaars wat hy as sy eie erken. Dit is gebaseer op hierdie vers uit 2 Tim. 2:19, wat handel oor getroue dienaars wat die liefde vir sy waarheid in hulle het: " *Echter, die fondament van God staan vas met hierdie seël : Die Here ken die wat syne is; en: Elkeen wat die Naam van die Here noem, moet hom van die ongeregtigheid afwyk . En baie logies, " die wat aan Hom behoort " baat vind by al sy profetiese lig, wat Openb. 19:10 " die getuigenis van Jesus " noem: " En ek het aan sy voete neergeval om Hom te aanbid; maar hy het vir my gesê: Wees versigtig om dit nie te doen nie! Ek is jou mededienaar en van jou broers wat die getuigenis van Jesus het. Aanbid God. Want die getuigenis van Jesus is die gees van profesie " .*

Vir baie Sewendedag-Adventiste het die "gees van profesie " gekoppel gebly aan die werk wat deur mev. Ellen Gould-White uitgevoer is. En dit is 'n fout

met tragiese gevolge, want *die "gees van profesie"* dui op 'n permanente, ewigdurende beginsel wat wil hê dat Jesus tussen 1844 en 2030 sy keuse van sy profeet moet bevestig, deur aan sy menslike "**gees**", deur sy goddelike Gees, die vermoë te gee om sy geopenbaarde geheimenisse in geïnkripteerde of gekodeerde vorm te verduidelik. Want die profesieë is reeds almal deur die Bybelse skrywers aangekondig. Die enigste werk wat oorgebly het, was om hulle te dekodeer om hul betekenis duidelik te ontdek. En Ellen G. White was destyds jammer om geen belangstelling in die boeke Daniël en Openbaring rondom haar te sien nie, wat volgens haar inligting van groot belang bevat het. Tyd het antwoorde op haar vrae gebring, want van 1844 tot 2030 het 186 jaar haar geskei van die oomblik van Jesus Christus se wederkoms. Gevolglik moes daar nog baie op die aarde gebeur na sy dood in 1915.

Sewendedag-Adventiste wat in die amptelike instelling gebly het, moet weet dat hierdie "groot lig" wat ek aanbied, aangekondig is deur Ellen G. White, my suster in Christus, in haar boek "Early Writings" in die eerste hoofstuk getiteld "My First Vision"; die eerste een wat Jesus hom gegee het, op bladsy 14, in die laaste paragraaf. Ek haal sy woorde aan:

"Maar gou het sommige moeg geword en gesê dat die stad nog baie ver weg was en dat hulle gedink het hulle sou gouer daar aankom. Toe bemoedig Jesus hulle deur sy glorieryke regterarm op te lig waaruit 'n lig geskyn het wat oor die Adventiste versprei het. Hulle het uitgeroep: "Alleluja! "Maar sommige van hulle het hierdie lig skaamteloos verwerp en gesê dat dit nie God was wat hulle gelei het nie. Die lig agter hulle het uiteindelik uitgegaan, en hulle het hulself in diep duisternis bevind. Hulle het gestruikel en beide die doel en Jesus uit die oog verloor, en toe van die pad afgeval en in die goddelose wêreld daaronder gesink."

Vir die meer intelligente wys ek daarop dat die "groot lig" wat deur Jesus Christus gegee is, was om te reageer op die langdurige verwagting van sy wederkoms en dat hierdie aanmoediging van die Here slegs gebou kon word op die aanbieding van 'n datum wat die jaar van sy wederkoms vasstel. Dit was die geval met die datum 1994 wat ek aan die Adventiste-instelling in Frankryk voorgelê het. Hierdie derde ydele boodskap wat deur Jesus Christus voorgestel is, is vergesel deur die demonstrasie van die vloek van die Protestantse Gereformeerde geloof. As ek my boodskap aanvaar het, sou dit die instelling toegelaat het om, eerstens, nie in 1995 'n alliansie met die vyande van Jesus Christus te sluit nie. En tweedens, om sedert 2018 die kennis van die ware datum van die wederkoms van ons goddelike en geliefde Verlosser, naamlik die lente van 2030, met my en my broers en susters te deel; en al die pêrels van groot waarde wat ek elke week in hierdie werk plaas om jou geestelik te voed. Maar kan ons die vervulling verander van wat Jesus Christus aan ons suster Ellen G. White geprofeteer het? Glad nie. Sien dus saam met my dat die vloek wat teen ongelowige Adventiste geprofeteer is, inderdaad vervul is soos ons God voorspel het: "hulle het uiteindelik beide die doel en Jesus uit die oog verloor, en toe gestruikel en in die goddelose wêreld hieronder gesink"; dit, deur in 1995 tot die ekumeniese alliansie toe te tree.

Hierdie Weste is as onrein onthul

Lank gelede het God die bestemming van die Weste geopenbaar deur dit die simbool van die onreine in sy profesieë aan die profeet Daniël te gee.

Hierdie boodskap is in Dan gekoppel. 2 tot die “ *buik en dye van brons* ” van die Griekse ryk. In Dan. 7, die simbool van onreinheid was hierdie keer 'n “ *luiperd* ” wie se pels uit “ *kolle* ” bestaan . Dan derdens, in Dan. 8, was die simbool van sonde selfs meer presies, aangesien dit uitgebeeld is deur 'n “ *bok* ” wie se aggressiewe en rebelse houding sowel as die stank daarvan welbekend is.

En ons moet besef dat ons hele huidige dominante Weste sy oorsprong en model in dié van Griekeland het, en veral sy stad Athene, die eerste stad in die geskiedenis wat op die beginsel van die Republiek georganiseer is. Dit was die heel eerste demokrasie, waarvan die enigste vergelykbare model vandag Switserland is. Aan die einde van sy oorheersing is die Griekse Ryk verower deur die leërs van die Romeinse volk wat ook die republikeinse regime in 510 v.C. aangeneem het. Die Romeine het alles van hulle afgeneem: hulle kultuur, hulle gode en hulle vryheid. Die volke van die aarde was reeds goed gemerk en beïnvloed deur die lewenstandaarde van die Griekse beskawing. Maar die saak is vererger deur die oorweldigende mag van die Romeinse troepe. En so het die hedendaagse Frankryk Grieks-Romeinse Gallië geword. In al hierdie opeenvolgings van heersers is die "onrein" norm van antieke Griekeland deur die Weste tot in ons huidige tyd oorgedra.

Die Weste is trots op sy soort samelewing en het lank gehoop om dit na die hele wêreld uit te brei. Hy het slegs in 'n paar tegniese en tegnologiese punte geslaag, maar vandag ontdek hy duidelik die weerstand van volke wat lank reeds oorheers en uitgebuit is. Dit is tyd om saam met die Gees van God te besef dat hierdie Westerse model afskuwelik, onregverdig, ongodsdienstig en van 'n seldsame perversiteit is. Blykbaar het God iets baie beters in die huidige Midde-Ooste gevind. Besef dat in Daniël 2 die Chaldeese ryk van koning Nebukadnesar deur “ **goud** ” verteenwoordig word en dié van die “Meders en Perse” wat hom opgevolg het, deur “ **silwer** ”. Op grond waarvan het God sy oordeel gevel? So, wat het hierdie ryke in hul guns gehad om te regverdig dat hulle deur twee “suiwer” metale gesimboliseer word? Die boek Daniël gee ons die antwoorde: die betrokke konings respekteer Daniël en sy God. Na 'n tyd van eksperimentering het die eerste, Nebukadnesar, koning van die Galdeërs, hom heeltemal tot die aanbidding van die skeppergod bekeer. Hy het in sy tyd gedoen wat geen koning, president of ander leier vandag doen nie. Die tweede voorbeeld is dié van die konings van die Mede en die Perse. Eers verower die 62-jarige Mediese koning, Darius, Babilon en gee hy sy volle vertroue aan Daniël. Na hom, Kores die Pers en sy dinastie, het Darius die Pers op dieselfde manier opgetree tot Artaxerxes I ^{wat} die bevryding van die Israeliete wat steeds in ballingskap aangehou is in 458 v.C. voltooi het.

Die Midde-Ooste het die ontwikkeling van verfynde beskawings, goeie smaak en goeie sedes gesien. Die Babilon wat deur koning Nebukadnesar gebou is, het niks gehad om te beny van die mooiste stede van ons tyd nie. Die stad het oor 'n lengte van 40 km aan elke kant gestrek, op 'n vierkantige oppervlak. Hoë

mure het dit omring, langs die bopunt waarvan spore vir perdekarre was. Tuine het op verhewe terrasse gefloreer ... dit was werklik 'n wonderwerk waarop Nebukadnesar tereg trots kon wees. Die probleem was die graad van hierdie trots wat arrogansie geword het. So hy het 'n bytende les verdien en God het dit vir hom gegee en hom sewe jaar lank verdoof.

Dit het hierdie beproewing geneem vir hom om sy persoonlike menslike swakheid te ontdek, want God het hom reeds bewys van sy mag gegee deur Daniël se drie metgeselle uit die vuuroond te red. En op sy beurt, slagoffer van manipulasie deur jaloerse mense vol haat teenoor Daniël, waardeur koning Darius die Meder Daniël en ontdek sy God wat hom van die leeu red. Hierdie groot konings is vereer en het groot intelligensie getoon ten spyte van hul werklike menslike swakheid en heidense erfenis. Omdat hulle self godsdienstig was, selfs heidene, was hierdie konings oop en verdraagsaam.

In teenstelling hiermee, is die Christelike geloof wat in die Weste aangekom het, vinnig deur ongeregtheid gekenmerk. Deur die Kerk van Rome gegryp, het die goddelike waarheid die voorkoms aangeneem wat die valse Christendom wat deur Keiser Konstantyn geskep is, daaraan wou gee. Toe, danksy haar pouslike mag, het sy dit op 'n bygelowige en magiese manier gebruik en haar misse uitsluitlik in daardie tydperk in Latyn georganiseer. Nou, om gevolg en in praktyk gebring te word, moet die waarheid gehoor, of gelees, en bowenal verstaan word deur die gelowige kandidaat. In die Middeleeue is Europa egter gekenmerk deur veelvuldige tale wat mense geskei het wat gedwing was om saam in koninkryke, en meer onlangs, in nasies, te groepeer. En die mense van die lande wat so gevorm word, verstaan nie Latyn nie, behalwe in 'n paar spesiale gevalle. Onopgevoede mense het dus geen manier gehad om die leuen te identifiseer wat Rome aan hulle voorgehou het nie. Seldsaam tussen die 12de^{en} 15de^{eeue}, in die 16de^{eeu}, is die Bybel versprei en in baie tale vertaal, maar weereens het ongeregtheid in hierdie vertalings ingekom, sodat die leuen op grond van verwysende Bybeltekste geregverdig kan word. Sonder om met die oorspronklike Hebreeuse of Griekse Bybel na te gaan, word hierdie leuens heeltemal geïgnoreer. Daarom kry die vermaning tot versigtigheid wat Jesus aan sy dissipels rig, sy volle betekenis. “Wees so wys soos *slange*,” het hy gesê. En hierdie waarskuwing betaal af, want ons het 'n groot aantal fundamentele foute in die mees onlangse vertalings van die Bybels opgemerk. Kan ons hierdie misleidings foute noem? Dit is in werklikheid die gevolg van 'n goddelike en duiwelse inspirasie wat leuens 'n goddelike gesag wou gee. Hierdie voorbeelde uit verse Handeling 20:7 en 1 Korintiërs 16:2 lewer onmiskenbare bewys hiervan. In hierdie twee verse, om die Romeinse rus van die eerste dag van die week te regverdig, word die woord "dag", wat afwesig is in die oorspronklike teks, in die vertaalde tekste ingevoer. In beide gevalle noem die teks egter "die eerste Sabbat" en nie die "eerste ~~dag van die week~~" nie. Dus, die aanbidding van Sondag, die eerste dag van die week, het geen ondersteuning in die oorspronklike Bybelse teks in die Griekse weergawe nie en dit is slegs sekere antieke weergawes van die Bybel wat die aanvanklike boodskap wat deur die apostel Paulus in die Griekse taal geskryf is, respekteer. Hierdie bevindinge bevestig die prentjie wat deur God in Openb. 9:11 geopenbaar is, waar die woorde "Hebreeus en Grieks" die Bybel aandui wat die duiwel

gebruik om die hoop van hierdie ongelukkige slagoffers te "vernietig". Hierdie twee voorbeelde wat ek so pas aangehaal het, druk die ongeregtigheid perfek uit waarvan die beginsel is om 'n valse oordeel te vel deur die werklike data rakende die saak wat beoordeel word, te vervals. Menslike geregtigheid, of moet ek sê, ongeregtigheid wat deur mense gevestig is, werk volgens hierdie beginsel waaraan die mees bekwame regsgeleerdes hul sukses en verryking te danke het. Dit is wat die Westerse beskawing onrein en onregverdig maak vir die God van waarheid wat die duiwel die vaderskap van leuens gee. Siviele leuens is skadelik en onaangenaam, maar godsdienstige leuens is 'n doodsonde wat die aanbod van die ewige lewe afsluit.

Toe Jesus van dienaars van God of dié van die duiwel gepraat het, het hy gesê: " *Aan hulle vrugte sal julle hulle herken.* " Die vrugte wat deur die mens gedra word, is soos die vrugte wat deur 'n vrugteboom gedra word, dit wil sê, voor die hand liggend, maar slegs voor die hand liggend vir die eerlike dienaar van God wat God ken en die vrugte wat hy waardeer: die liefde vir sy waarheid en vir sy persoon. Niemand kan enigiets doen vir die skepsel wat nie rekening hou met die smaak en menings van God wat in sy hele heilige Bybel geopenbaar word nie. Hy het geen ander middel as die Bybel voorsien om mense te leer om Hom te ken nie. Dit is hoekom die duiwel, in die gunstige tyd vir vervolgings, sy dienaars van die pouslike regime geïnspireer het met die plig om die Bybel te beveg en diegene wat dit wou besit, met die dood te straf om dit te lees, om die ware woorde te hoor wat deur God oor die eeue en millennia geïnspireer is.

Frankryk het gekenmerk gebly deur die Rooms-Katolieke geloof, voortdurend ondersteun deur sy konings van Clovis I tot Louis XVI. Baie van ons Franse mense vandag is onbewus van wat die Protestantse Hervorming was, en vir baie joernaliste het die woorde "Christelik en Katoliek" dieselfde betekenis. Hoe kon hulle die geestelike status van Katolieke, Ortodokse, Protestante, Anglikane en Adventiste verstaan wat almal verlossing deur Jesus Christus eis? Al hierdie bewerings is waardeloos vir God, want vir Hom is die enigste ding wat saak maak dat sy uitverkorene daarvan hou om sy wil te doen en behae daarin skep om Hom te gehoorsaam.

Westerse onreinheid het begin met die minagting van valse Christene vir die gesondheidsordonnansies wat in die boek Levitikus en die boeke van Moses geleer word. Soos die heidene, het valse Christene geglo dat hulle gemagtig was om dinge te eet wat God onrein verklaar het: varkveis, wildevarke, konyne, perde, eende, palings, skulpvis, ens., alle dinge wat onrein is van nature en deur die rol en funksie wat God hulle op aarde, in die see of in die lug gegee het. Dit is waar dat die vleisetende voedselkeuse wat deur God voorgestel word, gereduseer word tot mak diere wat suiwer verklaar is: skape, beesvleis, pluimvee en visse met skubbe, maar moenie vergeet dat sy aanbevole dieet vir sy uitverkorenes vegetarisme is nie; verreweg die beste, want dit het geen nadele vir menslike gesondheid nie. En hier is die bewys: Wycliffe en Luther het onrein dinge geëet en is omstreeks die ouderdom van 60 oorlede, aan die ander kant het Peter Waldo, 'n vegetariër en Sabbatsonderhouer, tot die ouderdom van 87 geleef, nadat die drie in die vrede van die Here ontslaap het en marteldood vrygespring het.

Die verbrokkeling van die verhouding met die God van die lewe lei altyd tot seksuele oordadighede. Hoerery word natuurlik deur die vleeslike mens gesoek. Slegs sy verstand kan die behoeftes wat deur sy fisiese liggaam uitgedruk word, beperk. Terwyl diere geprogrammeer is om voort te plant, veral konyne, soek mense plesier in hul seksuele verhoudings. En dit is heel natuurlik in oormaat en perversiteit dat die mens, sonder enige morele beperking, die ontwikkeling van seksualiteit teweegbring. Ons era het niks uitgevind nie: homoseksuele, transseksuele en verwyfde mense het nog altyd bestaan, vreemd genoeg, net voor groot goddelike strawwe. Voor die oorlog van 1914 en voor dié van 1939 was die stoute libertynse lewe in volle swang toe die oorlog skielik 'n groot aantal mense laat sterf het. Na hierdie oorlog het 'n seksuele ontwaking in Frankryk vanaf 1968 plaasgevind. Agter die barricades en die gooi van plaveiselstene wat uit die strate van Parys geruk is na die polisie, het 'n ooropgewonde en rebelse studentejeug luid en brutaal hul groot begeerte na anargistiese en seksuele vryheid uitgespreek. Verwerp, het president de Gaulle verkies om te bedank en die jeug het stadig maar seker die mag oorgeneem en druk op die politieke leiers uitgeoefen. In die 1970's en 1980's het bevryde pornografie 'n algemene norm geword, en in 2013, ten spyte van sterk weerstand, het president Hollande die huwelik van dieselfde geslag gewettig. Die doel is om te reageer op 'n dringende vraag van homoseksuele "gay" en "lesbiese" groepe. Gay Pride-parades vermeerder in alle Westerse lande en niemand kla oor hierdie enorme veranderinge in waardes nie. Onder hierdie Engelse terme maak homoseksuele aanspraak op LGBT-"trots". Nie tevrede met die pleeg van gruwels nie, voeg hulle die arrogansie by om dit met "trots" op te eis. Trouens, die huidige Westerse situasie herhaal wat net voor die Vloed geheers het, soos Gen. 6:5 getuig: " En die HERE het gesien dat die boosheid van die mens op die aarde groot was en dat elke versinsel van die gedagtes van sy hart *altyddeur net sleg was.* " ; wat Jesus bevestig het volgens Matt. 24:37 en Luk. 17:26: " *Soos dit was in die dae van Noag, so sal dit wees by die koms van die Seun van die mens .* " Boosheid en onreinheid is dus wydverspreid op 'n baie hoë vlak. Op hierdie hoë vlak van onherstelbare rebellie is dit dus tyd vir God om op te tree en in te gryp; die straf het selfs reeds begin. Want dit blyk dat hierdie dinge in Rusland baie sleg beoordeel en gehaat word, sonder om Islam te vergeet wat haat aan hierdie perversies toewy; die wrekers van God se verbond word dus in Daniël 11:40-45 geïdentifiseer en bevestig as die " *koning van die noorde* " en die " *koning van die suide* ".

In 2013 vier die Katolieke en Ortodokse godsdienste met vreugde die 1700ste ^{herdenking} van die Edik van Milaan in 313. 17 eeue (die getal van goddelike oordeel) het dus verloop sedert die datum waarop sonde, gestraf deur God met die " *sewe basuine* ", in werking gestel is. En in reaksie hierop, dieselfde jaar in 2013, het 'n gewilde opstand in die Oekraïne op Maidan-plein in Kiëf uitgebreek. Die huidige Russiese president word onwettig omvergewerp en die nuwe regering gaan oorlog voer teen die Donbass, wat bevolk word deur Russe wat in oostelike Oekraïne woon. In 2014 het die Russiese president Vladimir Poetin die Krim geannekseer na 'n gunstige stemming deur sy inwoners. Die volgende stap was die jong Oekraïense president, Volodymyr Zelensky, wat in 2019 verkies is en

aansoek gedoen het om in 2022 by NAVO aan te sluit. Op 24 Februarie 2022 het Russiese troepe Oekraïense gebied binnegekom. Die ontsteker wat tot die Derde Wêreldoorlog sal lei, is geaktiveer. Die res word elke dag onthul in die nuusberigte van joernaliste wat na die toneel van die onblusbare konflik gestuur word. Die sonde van 313 is gestraf deur die heidense barbare wat uit die noordooste van Europa uit die Romeinse Ryk gekom het en die sondes wat die Weste steeds in 2022 (en steeds vandag) gepleeg het, sedert 2013, sal gestraf word deur dieselfde, en terselfdertyd, nuwe, Russiese barbare, Ortodoks en Moslem, wat steeds in die noordooste van Europa woon.

Die onrein bestemming van Europa het sy hoogtepunt gevind in sy uitbreiding na die land van die Suide en Noord-"Amerikas". Ek vind in hierdie naam "Amerika" die wortel van die woord "bitter". Omdat die verowerings van hierdie Amerikaanse lande oorsake van diep "bitterheid" vir die hele mensdom was. Heidene volke het daar in harmonie met die natuur gewoon en onder die voorwendsel om geloof te bring, het die Katolieke godsdiens sy onregverdige wette en gruwels gebring; menigtes mense is daar onregverdig en onnodig vermoor. Hierdie "bitterheid" is verder versterk toe die goud van die Inkas, die Asteke en Peru ontdek is, en Spaanse galjoene gelaai met goud na Spanje teruggekeer het, net soos die Portugese skepe agterna. Gou moes die verowerde bevolkings bekeer of sterf en in die slawediens van die veroweraar beland. Wat kan meer "bitter" wees as hierdie dinge?

Op sy beurt is die Noord-Amerikaanse vasteland deur Europeërs binnegeval, eers deur die Engelse, wat Kanada en toe die res van die Noord-Amerikaanse vasteland verower het. Na 'n opstand weens belasting wat deur die "kroon" gehef is, het die Amerikaners hul onafhanklikheid ten koste van bloed gewen deur Engels as hul amptelike taal te behou. Maar die ontdekking van goud het menigtes van Europa en die Ooste na sy grondgebied gelok. En weereens het hierdie goud die oorsaak van verskriklike "bitterheid" vir die inheemse Amerindiërs van die land geword. Die blankes, gewapen met vuurwapens, het die rooi volke uitgewis en hulle van voedsel ontnem, want reisigers het plesier daaruit geskep om die bison wat hulle gesien het, dood te maak vanaf die treine wat die land deurkruis het. Nou het die Indiaan in die bison sy kos, sy klere en sy dak gevind, wat slegs 'n koniese tent was. Die Rooi volke is in al kleiner reservate ingedryf en het amper heeltemal verdwyn, soms slagoffers van giftige komberse wat deur die blankes aangebied is.

Noord-Amerika, wat die VSA geword het, het die ergste bitterheid tussen 1860 en 1865 beleef met die broedermoordende Burgeroorlog; die Suidelike state het die Noordelike state teengestaan wat swart slawerny wou afskaf. Die Adventiste-geloof van Amerikaners is in 1843 en 1844 getoets en geopenbaar, net voor die tweelingvloek van die ontdekking van goud en die Burgeroorlog. Sy was al 'n geruime tyd 'n slagoffer van die demoniese verleiding van die praktyk van "spiritualisme" wat uit Engeland ingevoer is. En die laaste oorsaak wat haar die beeld van "bitterheid" maak, is haar kapitalistiese regime, aangemoedig deur haar Calvinistiese geloof wat rykdom as bewys van God se seën beskou. Terwyl hy in die Bybel geskryf het, in 1 Tim. 6:9-10: *“ Maar die wat ryk wil word, val in versoeking en strikke en in baie dwase en skadelike begeerlikhede wat die mense*

in verderf en ondergang laat wegsink. Want die liefde vir geld is die wortel van alle kwaad; en sommige wat daarvan besete is, het van die geloof afgedwaal en hulle in baie pynigings gewerp. In die laaste tye is dit nie meer 'n paar nie, maar menigtes wat blykbaar *deur die liefde vir geld besete is.*” Hy wat die beginsel van die uitbuiting van die mens as sy leerstelling aanneem, sien hoe sy rykdom toeneem met die aantal mense wat uitgebuit word. Dit is dus maklik om te verstaan dat hierdie uitbuiters die hele aarde en al sy inwoners wil uitbuit. Hy kan nie met minder as hierdie resultaat tevrede wees nie. Die Amerikaanse uitbuiters bevind homself egter teë die teenkanting van mense wat weier om uitgebuit te word omdat hulle verkies om te verenig en die lewe gesamentlik te bestuur. Hierdie keuse is onversoenbaar met die doelwit wat die uitbuiters vir homself gestel het, daarom moet dit ten alle koste met die ergste midde vernietig en uitgewis word. Dit verklaar die verdeling van die aarde in twee kampe, van 1945 tot ons huidige tyd. En sedert 24 Februarie 2022 sal die voorbereide Derde Wêreldoorlog die Amerikaanse uitbuiters toelaat om sy lank verwagte doel te bereik, want kernwapens sal sy teenstanders en alle vrye en onafhanklike nasies vernietig. Hy sal dan, as 'n "dier wat uit die aarde opstaan", amptelik Protestant maar verbonde aan die Katolisisme, sy wet en sy beginsels op die oorlewende inwoners van die aarde kan afdwing. Ongelukkig vir almal is die godsdienstige wet onvolmaak en reproduseer dit 'n nalatenskap van Rooms-Katolisisme wat deur God veroordeel is. En dit is deur dit op die laaste Sabbatswaarnemers te wil afdwing dat hy die ware geregtigheid van God sal ontdek wat hom sal vernietig, nadat Hy hom gedurende die jaar 2029 met die "sewe laaste plaes van sy goddelike toorn" getref het.

In hierdie laaste konteks sal die sewende-dag Sabbatsrus die hoofrol speel. Dit is slegs deur te probeer om jou eie "Sondag" deur 'n universele dekreet af te dwing dat die teenstelling tussen Saterdag en Sondag krag en bewyse sal kry. God sal 'n slinkse oorlog sigbaar en duidelik maak wat vir 17 eeue, tussen 313 en 2013, gemasker en geïgnoreer is; 'n geestelike oorlog wat sal voortduur tot die glorieryke wederkoms van Jesus Christus. Die oorlewendes van die Derde Wêreldoorlog sal dus, vir die laaste keer in die menslike ervaring, die geleentheid hê om te kies tussen die eer van God of die eer van sy vyand, die duiwel, met al die aardse en hemelse gevolge wat beide keuses inhou.

In hierdie finale toets sal die laaste suiwer kamp die despotisme van die onrein kamp teenstaan, en hierdie finale toets van geloof word geprofeteer en voorspel in Openb. 3:10: “Omdat jy die woord van my lydsaamheid bewaar het, sal Ek jou ook bewaar in die uur van versoeking wat oor die hele wêreld sal kom om die bewoners van die aarde op die proef te stel.” Die finale fase van hierdie beproewing word toegeskryf aan “die dier wat uit die aarde opkom” in Openb. 13:15: “En dit is hom gegee om lewe te gee aan die beeld van die dier, sodat die beeld van die dier ook sou praat en maak dat almal wat die beeld van die dier nie sou aanbid nie, gedood word.” » Die maatreëls wat vroeër gedurende die jaar van die "sewe laaste plaes" geneem is, word ook in verse 16 en 17 aangehaal wat volg: "En hy maak dat almal, klein en groot, ryk en arm, vrymense en slawe, 'n merk op hulle regterhand of op hulle voorhoofde kry; en sodat niemand kan

koop of verkoop nie, behalwe hy wat die merk of die naam van die dier of die getal van sy naam het. »

Die merk : “Sondag”, vals “Here se dag” en bv. “dag van die son”.

Die Naam van die Dier : Titel waarop die Rooms-Katolieke pouse aanspraak gemaak het, gegraveer op hul tiaras: VICARIVS FILII DEI, d.w.s., Vikaris van die Seun van God, d.w.s., Plaasvervanger van die Seun van God.

Die getal van sy naam : Openb. 13:18: “ *Hier kom wysheid te pas. Laat hom wat verstand het, die getal van die dier bereken . Want dit is die getal van 'n mens, en sy getal is ses honderd ses en sestig .* » Totaal van die Latynse syfers van die naam VICARIVS FILII DEI, d.w.s.: $5+1+100+1+5+1+50+1+1+500+1 = 666$.

In ons tyd weet ons reeds watter magtige aardse kamp die kommersiële en finansiële "boikot" teen sy godsdienstige, ekonomiese en politieke teenstanders gebruik, veral sedert 2022, teen Rusland en sy vennote, dit wil sê die onrein Westerse kamp gelei deur die VSA wat dit sanksioneer.

Onrein was nie altyd die norm wat deur die Franse waardeer word nie. Want in werklikheid, in 1792, aangeval deur die Oostenrykers, het die rewolusionêre Frankryk 'n nasionale republikeinse lied verkry wat deur mnr. Rouget de Lisle gekomponeer is. En ons vind vandag nog in die lirieke van hierdie patriotiese lied die volgende woorde: "laat onrein bloed ons vore natmaak." Wat was hierdie onrein bloed destyds? Die royalistiese Oostenrykse bloed van die aggressor. Dan verstaan ons die moorddadige haat van die Franse volk waarvoor koning Lodewyk XVI en die Oostenrykse koningin Marie-Antoinette die prys moes betaal en hul koppe moes verloor voordat dié van die aristokrate, die bevoorregte here van die tyd, agter hulle aan geval het. Hierdie liedjie genaamd "Die Marseillaise" bewys dat die eerste Franse rewolusionêre vurige nasionaliste was, jaloers op hul nasionaliteit en hul demokratiese regime. Hierdie rewolusionêre oorlog sal baie keer in verskeie lande verskyn waarin die geskeerde skape teen hul despotiese herders in opstand kom. Want, watter regime ook al 'n land regeer, die skaap sal altyd die een wees wat geskeer word. Dit is omdat, buite 'n bestaan wat deur God gereguleer word, menslike politieke regimes wettiglik ongeregthede van verskillende grade vestig, maar nietemin ongeregthede. As erfgenaam van die sonde is die mens nie in staat om perfekte geregtigheid te laat heers nie. Om Frankryk in 1792 met dié van 2023 te vergelyk, toon 'n ontkenning van al sy oorspronklike waardes. Daar is slegs een gemeenskaplike punt om op te let: hul verwerping van godsdiens. Sy situasie het dus versleg. Frankryk in 2023 is trots op sy etniese mengsel, wat dit onrein maak. Dit ignoreer of maak asof dit ignoreer dat dit Moslem-bevolkings verwelkom en genasionaliseer het vir wie die gevoel van godsdienstige heiligheid die primêre waarde is. Nadat dieselfde ding in 66 n.C. 'n moorddadige oorlog tussen die Jode en die Romeine veroorsaak het, het dit slegs een man geneem wat in 1934 teen die muur van 'n moskee in Konstantyn geürineer het om die plaaslike Moslem-gemeenskap met woede aan te hits en verontwaardiging onder die res van die Moslem-wêreld te stook. En aan enigiemand wat wil luister, bly hulle herhaal: "Daar is geen God behalwe God nie en Mohammed is sy profeet." Ons kan dan

die afstand waardeer wat hierdie mense skei van die agnostiese of ateïstiese Franse wat hulle verwelkom het.

As ons teruggaan na die vorige getuienis, moet u verstaan dat Westerlinge vir 17 eeue op God se Sabbat urineer. Want om 'n onheilige karakter toe te skryf aan die sewende dag, wat Hy soewerein geheilig het vanaf die eerste sewende dag van Sy aardse skepping, is oneindig ernstiger as om teen die muur van 'n moskee te urineer. Dink dan aan die geduld van hierdie almagtige God wat hierdie skande aanvaar het terwyl Hy gewag het op die regverdiging van al sy heiligheid in Oktober 1844. God het egter nie gebly sonder om op hierdie belediging te reageer nie; Hy het die plaë van sy eerste vier “ *trompette* ” oor die mensdom gestuur. En deur 'n volk te kies, deur die Adventiste-proewe van William Miller, in 1843 en 1844, was God geregtig om van hierdie institusionele kerk 'n kragtige en getroue diens te verkry. Dit is geskep om aan mense die vervloekte aard van die valse rusdag, Sondag in die Rooms-Katolisisme, te openbaar, wat ook die valse rusdag veroordeel wat Moslems aan die sesde dag toeskryf. Aan die begin van sy skepping, lank voor die huidige godsdienstige verdeeldheid, het God die sewende dag en niks anders as dit geheilig om te rus. Die naam "Adventis" het slegs een aspek van die heiligmaking van hierdie volk opgeroep, want God het die woorde "sewende dag" bygevoeg om die dag van sy weeklikse rus te onderskei van ander Christelike kerke wat die rus van die eerste dag, wat deur die wil van God van keiser Konstantyn geërf is, en steeds eer, geëer het, sodat hul verwerping en veroordeling sigbaar sou word. Maar wat gebeur op die dag van godsdienstige rus? Die mense kom bymekaar om te reageer op 'n plegtige oproep wat deur God uitgereik is. Dit is maklik om te verstaan dat wie ook al 'n fout maak in die dag vir hierdie afspraak, nie in kontak kom met God nie, maar met die duiwel wat die reg opeis om hom te vervang. En wanneer die mense nie meer 'n geseënde verhouding met God het nie, kry ons die resultaat wat in hierdie vers uit Jer. gesien word. 14:19: “ *Het U Juda verwerp en Sion verafsku? Waarom slaan U ons, en daar is geen genesing vir ons nie? Ons het op vrede gehoop, en niks goeds het gebeur nie; 'n tyd van genesing, en nou is daar verskrikking !* ”

Dink jy nie dat hierdie waarneming ook vandag sigbaar is nie, want dit gaan oor die oorlewendes van die twee alliansies, in Israel, en in die kamp van Wes-Europa en sy globale uitgroeisels? Ja, dieselfde ongeloof veroorsaak dat God op dieselfde manier reageer. Hierdie uitdrukking “ **en hier is die terreur** ” is noemenswaardig, want onder hierdie terme het ons in Frankryk **die** rewolusionêre "Terreur" vir 'n jaar tot die dag ervaar, van 27 Julie 1793 tot 27 Julie 1794. 'n Jaar wat in die geskiedenis deur 'n slagting gekenmerk is, het stroompies bloed na die Seine gevloei vanaf die steier waar die guillotine meganies die koppe van die aristokrate onthoof het wat veroordeel is deur die buitengewone rewolusionêre geregtigheid wat deur die Komitee vir Openbare Veiligheid ingestel is. Hierdie gewilde woede was nie net menslik nie; Sy was bowenal goddelik en mense was slegs die instrumente wat deur God as “ *'n wrekende swaard* ” gebruik is. Dit word bevestig deur Lev. 26:25, weergegee deur die 4de “ basuin ” van Openb. 8:12 vir die Christelike era. Die haat wat teen die Katolieke Kerk en sy aristokratiese ondersteuners gewek is, was bowenal 'n goddelike haat. In een jaar

het God mense laat betaal vir die onregverdige misdade wat eeue en eeue van bloedige geskiedenis teen Hom en sy arme, ellendige skepsels gepleeg is.

Na die straf van die 4de "trompet" het die republikeinse regime onder die keiserlike regime van Napoleon I ^{Bonaparte} oorgegaan. Sy oorloë teen Europese koninkryke het die verspreiding van republikeinse ideologie bevorder, maar ten koste van 'n aansienlike aantal menslike sterftes. Dit is dan dat God universele godsdienstige vrede laat heers. Dit was in hierdie ontspanne klimaat dat hy die Adventiste-herlewing georganiseer het, waarvan die eerste die vorm aangeneem het van konferensies wat in Engeland by Albury Park georganiseer is, oor die tema van die wederkoms van Christus, tussen 1825 en 1830; Die Koningin van daardie tyd het persoonlik bygewoon. Met godsdienstige twiste wat opgehou het, is menslike verstande beskikbaar om te ontwaak tot die gedagte van die wederkoms van Jesus Christus. Die konferensie sal vir vyf agtereenvolgende jare voortduur en die derde sal die datum 1828 bevestig wat verkry is teen die einde van die "1290 dae" jare wat in Dan. aangehaal word. 12:11: "En van die tyd af dat die voortdurende ~~offer-afgeskaf~~-en die gruwel wat verwoesting veroorsaak, opgerig word, sal daar duisend tweehonderd-en-negentig dae verloop." Maar hierdie vers kry slegs betekenis deur die besonderhede wat in vers 12 gegee word wat daarop volg: "Geseënd is **hy wat wag** en wat aankom tot duisend driehonderd-vyf-en-dertig dae!" Dit is dus 'n kwessie van wag, maar wag vir wie of wat? Die wederkoms van Jesus Christus is aangekondig vir die jare 1843 en 1844; dus 'n terugkeer geleë tussen hierdie datums 1828 en 1873 wat die einde van die "1335 dae" aandui.

God se plan is baie oordeelkundig, want hierdie datum 1828 verbind die onderwerp van "Adventisme" met Engeland, wat sonder om duidelik Protestants te wees, Anglikaans was, maar baie geheg aan die teks van die Bybel, anders as Frankryk of Duitsland van daardie tyd, sterk Katolieke lande soos Italië en Spanje. Na hierdie Engelse Adventiste-ervaring sou Adventistewerk en beproewinge tussen 1831 en 1873 in die VSA ontwikkel, en dan as 'n sendingboodskap na Europa en die res van die wêreld terugkeer. Hierdie punt is van kritieke belang omdat God hierdie Adventistebloodskap 'n universele sending maak wat geen land alleen vir homself kan opeis nie. En hier moet jy weet dat amptelike en institusionele Adventisme vanuit die VSA gerig word waar die hoofkwartier van die wêreldpresident van die werk geleë is. Aangesien die amptelike organisasie my egter in 1991 verwyder het, is my verduidelikings van hoofstuk 12 van Daniël nie ontvang nie, en die ergste vir hulle is dat hulle geen verduideliking vir hoofstuk 12 het nie. In 1991 is verouderde teorieë steeds tradisioneel behou vir die ander hoofstukke, insluitend die ^{11de}.

Die Adventistebloodskap bly dus die uitsluitlike eiendom van die groot Skeppergod wat sy uitverkorenes deur Jesus Christus red. Maar die Gees van Christus lei hulle terug tot gehoorsaamheid aan die goddelike voorskrifte, want Hy red hulle, sodat hulle nie meer sondig nie.

In 1828 is Anglikaanse Engeland as "suiwer" beskou, in vergelyking met ander lande in Katolieke Europa wat as "onrein" beskou is. Maar dit was slegs in 'n ware Protestantse land met die status van "suiwer" dat God sy Adventistiese selektiewe toetse uitgevoer het. In 1863 is die gekose mense in 'n kerk gegroepeer

en die amptelike status van die "Sewendedag Adventiste Kerk" ingedien. En in 1873 is die verspreiding van sy boodskap deur sy sendelinge regoor die aarde, waar moontlik, van stapel gestuur.

In die tyd van Noag is die suiwer geslag van Abel en die onrein geslag van Kain gemeng volgens Gen. 6:2: " *Toe sien die seuns **van God dat die dogters van die mense** mooi was, en hulle het vir hulle as vroue geneem almal wat hulle gekies het.*" "Dit het gelei tot wydverspreide afvalligheid, waar die onrein komponent die suiwer komponent korrup het. Ons sien dat dieselfde ding in ons wêreld tussen 1828 en 2023 en reeds in 1994 gebeur het. Die fout wat deur " *Laodisea* " begaan is, is die verwerping van die goddelike profetiese lig, wat God toe in die duiwelse arms van ekumenisme gestoot het as 'n " *teken* " dat Hy dit verwerp het en dit reeds in Maart 1995 " *uitgebraak* " het. *Die suiwer komponent bly slegs suiwer as dit 'n afstand van die onrein komponent hou. Die Protestantse geloof het geen rede gehad om 'n alliansie met die Katolieke geloof te sluit nie. Sy het hierdie verbond gesluit omdat sy die sogenaamde "skuld" teenoor die mens bo die werklike skuld wat teen God begaan is, geplaas het. In hierdie gedrag het die Protestantse geloof die regverdiging vir sy naam "Protestant" verloor, want dit protesteer nie net nie teen Katolieke sondes soos sy vaders voor 1844 gedoen het nie, maar dit protesteer ook nie meer teen enigiets nie en intendeel, dit legitimeer en aanvaar nou alles, selfs gruwel. Nadat dit op sy beurt dieselfde ontwikkeling en transformasie ondergaan het, het die...*" Die amptelike Adventistekerk was " **waardig** " om in Maart 1995 by hierdie Protestantse alliansie aan te sluit. Die kamp van onrein godsdienste is dus sedert daardie datum volledig.

In kennis gestel van hierdie Adventiste-verraad, onmiddellik deur die instelling geskors, wou ek hierdie boodskap van ware Sewendedag-Adventisme verkondig wat Jesus my gegee het om te verstaan, en met hierdie doel voor oë het ek in die jaar 1992 vyf gespasieerde konferensies georganiseer, waarvan die laaste op Saterdag 22 Desember 1992 aangebied is. Die resultaat van al hierdie pogings was ontstellend, maar uiters onthullend van die geestelike situasie van my tyd. My teleurgestelde hoop het verdwyn en ek het besef dat die euwel baie groter was as wat ek gedink het. In 1996 het die betekenis van die beproewing van 1991-1994 duidelik geword; In die geloof om die wederkoms van Jesus Christus vir 1994 aan te kondig, het die Here van die hemel my die datum van die geestelike dood van sy amptelike institusionele vergadering, die laaste van hierdie soort, in die geskiedenis van die mensdom, laat aankondig. Ek het nie verdere groot verligting ontvang tot die lente van 2018 nie. En baie vroeg, rondom 2008, het my eerste medewerkers van my af weggetrek. Mag God hulle beskerm as dit nog moontlik is! Maar dit word maklik verklaar deur die verskil in ons ouderdomme. In hul sestigerjare het jong mans van skaars 30 jaar oud by hulle aangesluit, maar ons reaksies was nie dieselfde nie. Hierdie jongmense het slegs deur die passie van die nuwe lig geleef, so toe die boodskap verstaan en bemeester is, het die staking van nuwe verduidelikings frustrasie in hul hongerige gemoedere veroorsaak. So hulle het gedink hulle kon beter doen as ek en het individuele stappe geneem. Ongelukkig vir hulle het die lig weer op my neergedal, in krag en waarde, vanaf die lente van 2018, maar hulle was nie meer by my om dit te waardeer nie.

Daarom moet mens nooit suiwer waarde opoffer om mense tevrede te stel wat nie sensitief is vir hierdie idee nie. Heiligmaking is meer as net 'n woord, dit is 'n paspoort na die hemel. Dit bestaan uit die bou van die uitverkorene in gees en in waarheid, wat die ewigheid van sy hele persoonlikheid sal binnegaan. Die fisiese liggaam sal op die aarde van sonde bly, vervang deur 'n hemelse liggaam soos dié van God se hemelse engele. Ons denke sal dieselfde bly, maar dit sal nie meer afhang van die funksionering van ons huidige vleeslike brein nie. In sy ewige plan het God dit voorsien en aangekondig, dat die huidige aardse skepping en sy gruwels wat deur die mens van sonde geskep is, vervang sal word deur " 'n nuwe hemel en 'n nuwe aarde " volgens Openb. 21:1: " *Toe het ek 'n nuwe hemel en 'n nuwe aarde gesien, want die eerste hemel en die eerste aarde het verbygegaan, en die see was daar nie meer nie .*" Dit sal met die antieke aarde wees soos 'n boek waarvan die bladsy omgeslaan word om 'n ander leë bladsy oop te maak. Maar terwyl hierdie dinge op die aarde van sonde gedoen word, sal die oorlog wat deur die onrein kamp van die " draak " teen die suiwer kamp van die ware Sewendedag-Adventiste " *wat die getuigenis van Jesus vashou* " gevoer word, voortduur tot die groot glorieryke wederkoms van die Christus van God, wat as 'n oorwinnaar kom en om te oorwin in "Migael".

Waar of vals; waarheid of leuen

In ons aardse dimensie word die aard van waar en vals en dié van waarheid en leuens op 'n skerp en kategorieuse wyse gedefinieer. Ons menslike verstand gehoorsaam intellektuele wette wat die valse die absolute teenoorgestelde van die ware maak, en die waarheid die absolute teenoorgestelde van die leuen. Op ons aarde is dit 'n noodsaaklike, baie nuttige en geregverdigde logika. Maar, onder die blik van die skeppergod, so ewig as wat hy onbeperk is, kan hierdie begrippe misleidend word. En reeds moet ons besef dat God nooit onderworpe is aan die reëls wat Hy in die leuens van mense gee nie. Hierdie word beperk deur hul sig, wat veroorsaak dat hulle dinge ignoreer wat bestaan, maar vir hulle onsigbaar bly. Die apostel Paulus het groot klem gelê op die vergelyking van die huidige vleeslike liggaam met die geestelike liggaam van die opstanding, wat Jesus met dié van die engele vergelyk.

Deur alles wat in hierdie onsigbare eter gebeur te ignoreer, beskou die mens as waar wat sy oë sien en na hom terugkaats. Dieselfde geld vir elk van sy sintuie. Maar dit is slegs 'n klein aspek van wat waar is. Omdat die werklik volledige vereis om te weet wat onsigbaar is vir ons oë. Jesus Christus het gekom om ons verstand te open, sodat ons kan weet dat ons oë ons mislei. Hy het met demoongeeste gepraat, hulle gedreig en hulle beveel om die liggame te verlaat van mense oor wie hulle beheer geneem het. 'n Sataniëse wêreld vergesel ons en inspireer leiers en spesifieke individue om dramas, moorde, individuele en kollektiewe lyding te organiseer.

As ons glo dat ons sien, sien ons niks of slegs gedeeltelik nie en in hierdie geval is ons oordeel verwronge. Byvoorbeeld, in ons huidige situasie probeer mense wat van God afgesny is, die probleme wat oor hulle pad kom, oplos.

Sommige van hierdie probleme het oorsake wat maklik is om te identifiseer, maar ander is baie minder so, omdat hulle gebou is op 'n opeenvolging van oorsake en die vele gevolge wat daaruit voortspruit.

Onder die monargie het die soewereine koning sy hele lewe lank regeer en kon hy lesse deur sy lewe leer en dit goed benut. Maar in die moderne lewe vandag, waarin die model die president is wat aan die hoof van die verskillende nasionale demokrasieë voorsit, is die bewind van aktiwiteit baie korter; vier of vyf jaar hoogstens. Hierdie tydelike presidente het nie die tyd of die intelligensie om te soek na die werklike, langdurige oorsake van die probleme waarmee hulle te kampe het nie. Hy neem die beeld van 'n skip waarin gate in die romp water laat in, en stuur nie die skip na 'n skeepswerf vir herstelwerk nie, maar steek bloot proppe in om die gate wat water laat in te seël.

Deur Bybelse profesieë te bestudeer, het God my gelei om terug te keer na die menslike geskiedenis by sy bron. Die een wat begin het met 'n doodsonde wat Eva gepleeg het weens haar visuele beperking. Sy het nie die hemelliggaam van die engel gesien wat deur die liggaam van die slang met haar gepraat het nie. Erfsonde is dus veroorsaak deur Eva se versuim om die ware situasie van hierdie dramatiese ontmoeting te sien. Sy was dus die eerste slagoffer wat deur sy oë voor die menigtes van sy nageslag mislei is. Want ons almal ly, selfs tot in ons huidige tyd, aan hierdie verskriklike ongerief wat beteken dat wat ons dink ons sien slegs 'n deel van die werklikheid is.

Nou het ons nie die moontlikheid om van hemelse lewe na aardse lewe oor te gaan in 'n sigbare of onsigbare vorm, soos die engele nie. Ons menslike toestand beperk ons tot ons beperkings wat eenmaal en vir altyd deur God vasgestel is. En as Jesus Christus nie gekom het om ons te leer en ons te waarsku teen die onsigbare lewe van die demone van die duiwel se laer nie, sou ons onkundig wees oor hulle blote bestaan. En nou, met kennis van hierdie bestaan, kan ons die sogenaamde "paranormale" verskynsels wat in die menslike lewe waargeneem word, beter verduidelik. Sodat ons werklik kan sê dat elke misterie sy aardse of hemelse verklaring het. Die openbaring wat deur Jesus Christus gebring is, laat ons nie toe om gelyk te wees aan die demone nie, maar ten minste om te weet dat hulle verantwoordelik is vir die oorlog wat teen menslike siele gevoer word. Jesus het nooit opgehou om ons te waarsku teen die duiwel en sy hemelse en aardse dienaars nie. Die apostel Paulus het hierdie waarskuwings getrou in sy briewe herhaal, en vandag noem niemand die bestaan van die duiwel nie, al bereik sy aktiwiteit sy hoogtepunt. Hoe kan ons hierdie stilte oor hom verklaar? Openb. 12:17-18 gee ons die verduideliking: “ *En die draak was vertoornd op die vrou, en hy het weggegaan om oorlog te voer teen die oorblyfsel van haar nageslag wat die gebooie van God bewaar en die getuienis van Jesus Christus het. En hy het gaan staan op die sand van die see* . Dit is 'n weergawe van die L.Segond Bybel wat deur die Scofield Bybelgroep hersien is. In sommige Bybels word vers 18 van hierdie hoofstuk 12 aan die begin van hoofstuk 13 geplaas. Dit is 'n fout wat die logika van goddelike openbaring verdraai. Want hierdie kort vers: “ *En hy het gaan staan op die sand van die see* ,” sluit die ontvouing van die profesieë in hierdie hoofstuk 12 af, wat ek die groot plan noem omdat dit die hele tyd van die Christelike era dek, van die tyd van die apostel

Johannes tot die glorieryke wederkoms van Jesus Christus. Hierdie formule beskryf ons huidige geestelike situasie perfek, aangesien die duiwel die geheel van die Christelike godsdienstige instellings rig wat hier simbolies voorgestel word deur die uitdrukking " **sand van die see** "; hierdie simbool is dié van die nageslag van Abraham volgens Gen. 22:17: " *Ek sal jou seën en **jou nageslag vermeerder** soos die sterre van die hemel en soos die sand wat aan die seestrand is ; en **jou nageslag** sal die poort van hulle vyande in besit neem.* » ; en uit Gen. 32:12: " *En U het gesê: Ek sal aan jou gewis goed doen en **jou nageslag maak soos die sand van die see** , ontelbaar in menigte .* » En laastens, Israel, in hierdie vers uit Jesaja 10:22: " ***Al is jou volk Israel soos die sand van die see** , tog sal 'n oorblyfsel terugkom ; vernietiging is opgelos, dit sal geregtigheid oorstrom .* » Hierdie " **sand van die see** " simboliseer dus al die bevolkings van die Westerse Christelike kamp, insluitend Ortodokse Rusland. Die Christendom het Judaïsme vervang, maar dit het sy verloop met dieselfde dramatiese resultaat beëindig; van God afgesny en onder die leiding van die duiwel en sy demone geplaas. Deur mense geïgnoreer, bly die duiwel nie onaktief nie, want burgerlike en godsdienstige vrede bevoordeel die afleiding van menslike gedagtes na vernietigende affiniteite en aktiwiteite. Met sy menigte demone dryf hy mense om hul gedagtes met allerhande dinge besig te hou, mits dit nie hul ewige toekoms is nie. En hierdie teks uit Openb. 12:18 getuig van sy groot doeltreffendheid aangesien hy die hele aardse mensdom lei. 'n "Oorblyfsel", bestaande uit " *diegene wat die getuienis van Jesus vashou* ", ontsnap egter sy oorheersing, en dit om 'n rede wat deur Jesus Christus in Matt. 24:24: " *Want daar sal valse christusse en valse profete opstaan; hulle sal groot tekens en wonders doen om, indien moontlik, selfs die uitverkorenes te mislei.* Hierdie laaste oorblyfsel van sy uitverkorenes vind in " **die getuienis van Jesus** ," sy Bybelse profesieë, die openbaring van die planne wat Hy in die laaste dae van die geskiedenis van aardse sonde sal volbring. Ook, gewaarsku en op hul hoede gehou deur die Gees wat sy aankondigings profeteer, word sy uitverkorenes beskerm teen die mees subtiële duiwelse strikke; die duiwel kan dus nie die ware uitverkorenes van God verlei nie. Hoe meer tyd verbygaan, hoe meer ontdek ek hoeveel die verhaal van Matteus 24 teken is op die oomblik aan die einde van die wêreld wanneer Hy in sy goddelike heerlijkheid sal terugkeer. Inderdaad, in Matt. 24:21, Jesus profeteer " *die groot verdrukking* " wat reeds in Dan. geprofeteer is. 12:1. Vergelyk hierdie twee verse; Matt.24:21: " *Want dan sal daar groot verdrukking wees soos daar van die begin van die wêreld af tot nou toe nie gewees het en ook nooit sal wees nie .* » En Dan.12:1: " *In dié tyd sal Mígaël, die groot vors wat vir die kinders van jou volk staan, optree; en daar sal 'n tyd van benoudheid wees soos daar nie gewees het vandat daar 'n nasie was tot op daardie selfde tyd nie . In daardie tyd sal jou volk gered word, diegene wat in die boek opgeskryf gevind word.* "In sy aankondiging koppel Jesus hierdie geweldige 'nood' aan die omstandighede van sy wederkoms. Hierdie 'nood' sal gedeel word deur al die oorlewendes van hierdie unieke oomblik. Vir die uitverkorenes sal dit veroorsaak word deur 'n finale vervolging met die uiteindelijke doel om hulle ter dood te veroordeel. Vir die ander oorlewendes sal hierdie nood te wyte wees aan die sewe laaste plae van God wat hulle sal tref, die een by die ander; waarna, met die wederkoms van

Christus, die laaste misleide gelowiges met afgryse sal ontdek dat ewige verlossing vir hulle verlore is. Daar sal dus 'n oplossing en 'n gelukkige genesing wees vir die uitverkorenes wat in nood verkeer, maar vir die ander gevalle is die ewige dood onvermydelik."

Wat vir die gevallenes waar gelyk het, was dus vals en misleidend. Omgekeerd word die " **oorblyfsel** " wat deur dieselfde gevalle mense verag en bespot word vir hulle agterlike geloof in ooreenstemming met dié van die apostels, uiteindelik gered en verheerlik deur Jesus Christus. In sy profesieë het Jesus aan hulle geopenbaar wat vir God waar was, dit wil sê sy waarheid. Hulle kon dus die misleidende skyn van die menslike bestaan ignoreer en die plan wat Hy vir hulle voorberei het, met Jesus Christus deel. Vir die ongelowige man was die ware vals en daarom was die valse waar. Die voordeel van die uitverkorenes sal dus gewees het om sy absolute waarheid met God te deel.

Sommige mense is nie in staat om God in sy logika te volg nie, omdat hulle oordeel van waar en vals te skerp en absoluut is. Ons weet dat God wette en reëls gee waaraan Hyself nie persoonlik onderworpe is nie. Dit is dus sy verstand wat die standaarde van waarheid en leuens definieer; en ook dié van waar en vals. Die lewensplan wat deur God voorberei is, was gebaseer op 6 000 jaar se uiteenlopende ervarings wat bewys moes lewer dat geloof 'n vrug van vryheid is wat deur God aan al sy hemelse en aardse skepsels gegee is. Hierdie vrug van vryheid word voortgebring deur die eenvoudige keuse van 'n skepsel, 'n keuse wat sy aard en sy persoonlikheid maak. Trouens, al God se skepsels is geskape met die moontlikhede om goeie of slegte keuses te maak. Die uitverkorenes maak die regte keuses en die gevallenes kies die verkeerde. Maar dan weer, wie besluit om die standaard vir goed en sleg te stel? God ons Skepper. Die standaard van goed is om te eerbiedig wat hy as goed beoordeel en die standaard van kwaad is om te eerbiedig wat hy as sleg beoordeel. God het aan die mens, as "goed", sy hele Bybelse openbaring gegee omdat dit getuig van en sy oordeel oor tallose individuele en kollektiewe lewenservarings openbaar.

Sedert die oorspronklike sonde het die duiwel gewerk om die mensdom te verlei en in 1655, nadat Adam die hele mensdom destyds verdraai het, met die uitsondering van Noag en sy gesin, het God die vloed veroorsaak wat veroorsaak het dat hulle almal verdrink het soos die ander landdiere wat op dieselfde aarde as hulle geleef het. Ná Eva het die mense van voor die sondvloed almal slagoffers van hulle oë geword. 1 655 lewensjare het verbygegaan sonder dat die aarde deur water bedek was, en in die aangesig van hierdie valse oënskynlike sekuriteit het hulle verhard en doof gebly vir die waarskuwings wat Noag, die enigste regverdige man van daardie tyd, gegee het. En sy getuigenis is "waar" en toelaatbaar gemaak, want benewens sy woorde het hy saam met sy seuns, in die hart van die kontinentale land, 'n boot gebou, die ark van God. Maar selfs hierdie praktiese optrede was van geen nut nie, want sy optrede het blykbaar bevestig wat die sondaars as 'n besondere "waansin" beskou het, maar nie gevaarlik vir hulle nie. Noag was volgens God reg, en hierdie waarheid was vir sy tydgenote valsheid en waansin.

Tydens die "Godsdiensoorloë" het die Bybel, die stille " **twee getuies** " van God, die waarheid volgens God verteenwoordig, en diegene wat dit verstaan het,

kon in die lig daarvan die duiwelse norm van koninklike regimes ontdek wat in diens van die Rooms-Katolieke pouslike regime gestel is. Ware en goeie dienaars het daar die voorbeeld van die apostels en dié van die lewe en dood van Jesus Christus gevind. Terwyl hulle die les wat God gegee het, gehoor het, het hulle hulle nagevolg deur hulself vreedsaam en onderdanig te toon, en martelaarskap te aanvaar toe God hulle gevra het. Maar reeds, in hierdie werk van die ware Hervorming wat deur God georganiseer en gewil is, het die valse geloof van die "**skynheiliges**" homself gemanifesteer; maklik om te identifiseer aan die gedrag van diegene wat dit verteenwoordig, want hulle gee aan hul aardse lewe 'n lewensbelangrike belang wat hulle daartoe lei om diegene wat hulle onregverdig beveg, self dood te maak. Van hierdie tyd af het die kamp van waarheid voortgeduur, maar die kamp van valsheid het vermenigvuldig, omdat die Protestantse kamp in verskeie groepe verdeel het, elkeen so onvolmaak soos die ander.

Ek maak hier 'n hakie oop wat die "**twee getuies**" van God betref. Wie is hulle? God die Vader en God die Seun, en dit was Jesus self wat dit in Johannes 8:17-18 geleer het: "*In julle wet staan geskrywe dat die **getuienis van twee mense waar is** ; **Ek getuig van Myself, en die Vader wat My gestuur het, getuig van My** .*" Die "**Vader**" verteenwoordig God in die ou verbond en die "**Seun**" verteenwoordig dieselfde God in die nuwe verbond en hierdie twee opeenvolgende historiese rolle word deur dieselfde Skeppergod beklee, wat Gees en drievoudig Heilig is, dit wil sê Heilig in volmaaktheid. Die boek Openbaring vorm 'n opperste Openbaring waarvan die outeurs steeds "**die Vader en die Seun**" is, en Jesus herinner dit deur in Openbaring 11:3 aan te haal: die "**twee getuies**" van die Heilige Gees. Want "**die Vader**" was die inspirasie vir die heilige Skrifte van die ou verbond, en net so is Jesus Christus, "**die Seun**", na Hom die inspirasie vir die heilige Skrifte van die nuwe verbond. In sy Openbaring beklemtoon Jesus sterk hierdie terme "**getuie, getuienis**". Aan Johannes openbaar hy dat sy visioen die "**getuienis van Jesus**" in Openb. 1:2 is: "... wat getuig het **van die woord van God en van die getuienis van Jesus Christus** , van alles wat hy gesien het ." Hierdie vers bied duidelik aan ons die goddelike "**twee getuies**" aan wat onafskeidbaar en eenparig is in hul oordeel oor sondige mense. Boonop is hulle ononderhandelbaar teenoor mekaar omdat hulle deur een en dieselfde goddelike Gees gelei word. Dit is hoekom, in Openb. 3:14: Jesus Homself aan sy laaste amptelike godsdienstige instelling, naamlik die "Sewendedag Adventiste Kerk", as 'n "**getroue getuie**" aanbied. "**Laodisea**" is die era wat gekenmerk word deur my profetiese bediening waarin Jesus sy getrouheid bewys deur sy lig te bring om die geheimenisse te verlig wat nog nie verstaan of verkeerd geïnterpreteer is van sy goddelike Openbaring nie, wat gebaseer is op die boek Daniël, die "**getuie**" van die ou verbond en op die boek Openbaring wat hy kom verlig as "**getuie**" van die nuwe verbond. Dit is hoekom, deur die boodskap wat Jesus tussen 1980 en 1991 aan hulle voorgehou het, te verwerp, amptelike Adventisme in 1991 dieselfde tipe sonde gepleeg het as die Katolieke godsdiens en, in 1843, die Protestantse godsdiens. Die Bybel, sy goddelike openbaring en die Heilige Gees, is... verag; die verhouding met hom was nie meer moontlik nie: daarom het hy dit "**uitgegooi**". Wat is die rol van 'n

getuie? Dit is in beheer of ter verdediging van die sondaar wat aan die tribunaal van God onderwerp word. Sy rol is dus van uiterste belang. Daarom is Jesus Christus vir elke menslike wese óf die beskuldigende prokureur óf die verdedigingsprokureur. En sy oordeel is regverdig sonder enige moontlikheid van foute. Omdat dit nie gebaseer is op verslae nie, maar op sy persoonlike waarneming van die werklikheid van dinge. Die Skeppergod is tegelyk die getuie, die beskuldigende regter, die verdedigingsprokureur en die eksekuteur van die finale vonnis wat niemand kan mislei nie.

Ek sluit hierdie belangrike hakies af en hervat die verloop van die behandelde onderwerp.

In 1843, in die VSA, het God amptelik sy godsdienstige gesag teruggeëis deur voor te berei om die usurpasie van die pouslike regime wat in Dan. geprofeteer is, met presiesheid te openbaar en te veroordeel. 7, 8, 9 en 11. Hierdie aksie het ten doel om te bevestig wat die Godsdiensoorloë histories gedemonstreer het. Aan die einde van die tyd wat deur sy bevel in Dan. vasgestel is. 8:14, God wil die uitverkorenes kies wat Hy in 1863 in 'n laaste amptelike Christelike godsdienstige instelling sal bymekaarbring. Aangesien die Bybel gedruk en wyd versprei is en in baie vreemde tale beskikbaar is, het die Adventiste-toets dit weereens soos ten tyde van die Hervorming. Die les wat ware Protestante geleer het, "Skrif en Skrif alleen," sal God toelaat om sy Adventiste-toets te baseer op die profetiese tekste wat dit aan sy geroepenes voorhou. Terwyl die Hervorming daarop gemik was om die ware voorwaardes van verlossing te definieer, het die Adventiste-proewe die doel om diegene te kies wat geroep is en waarlik "wag" op die glorieryke wederkoms van Jesus Christus wat deur Homself in Matteus 24 en Handeling 1:11 geprofeteer is: " *En hulle sê: Galilese manne, waarom staan julle en staar na die hemel? Hierdie selfde Jesus wat van julle na die hemel opgeneem is, sal net so kom soos julle Hom na die hemel sien wegvaar het.* " Vir 'n lang tyd is God se vasgestelde tyd vir aardse ervaring geïgnoreer, sodat mense onder hierdie omstandighede kon hoop om Christus se wederkoms te eniger tyd te aanskou terwyl hulle nog leef. Die Bybel het slegs 'n benaderde data van 4000 jaar aangebied, van Adam tot die geboorte van Christus; volgens die algemene opvatting oor hierdie onderwerp. Die oorblywende tyd van Jesus tot die einde van die wêreld is ook geïgnoreer of reeds op 2000 jaar geskat as gevolg van die historiese ontwikkeling van die mensdom. Maar in 1843 was die saak nog nie voldoende gedeel nie en onder die inspirasie van God was William Miller, 'n Amerikaanse boer, oortuig dat Jesus in die lente van 1843 sou terugkeer. Daar word reeds opgemerk dat sy groot begeerte na die wederkoms van Christus hom waardig gemaak het aan goddelike verkiesing. Boonop tree Miller nie net op as gevolg van goddelike inspirasie nie, maar as gevolg van diep oortuigings wat hom bewoon na diepgaande navorsing en Bybelstudies. Hy beliggaam die robotportret van die tipiese uitverkorene volgens die ideaal wat God seën. Dit is waar God 'n strategie gebruik wat vol wysheid is, maar nogal ontstellend vir mense vol vooroordeel. God is nie van plan om in Jesus Christus op hierdie datum in die lente van 1843 terug te keer nie. Hoe kan Hy, die God van waarheid, 'n leuen aankondig? Hy kan dit doen omdat sy aankondiging nie 'n leuen is nie, maar 'n valse aankondiging waarvan die doel is om menslike gedrag op aarde uit te lok in

ooreenstemming met dié wat sy ware wederkoms sal voortbring. In Openbaring sê en herhaal God die frase: “ ***Ek ken jou werke*** .” Die God van die hemel moet die mens mislei, sodat sy werke hom kan regverdig of veroordeel voor die aangesig van baie onsigbare getuies, wat nie die gedagtes en harte deursoek soos net God kan doen nie. Hy moet dus mense dwing om deur konkrete werke die geheime gedagtes van hulle harte en verstand te openbaar. As Sy skepsels het ons geen reg om God en Sy weë te oordeel nie, en ook nie om gehoorsaamheid of ongehoorsaamheid aan Sy verordeninge, statute, wette en gebooie te bespreek nie. Ons kan nie die God oordeel wat die standarde van goed en kwaad vasstel nie. En sy gebruik van die valse word gelegitimeer omdat hierdie valse in 'n tydperk wat deur hom vasgestel word, tydelik 'n waarheid daarstel wat deur hom geëis word. Wanneer die mens vis vang, vang hy hulle met kunsmatige aas, die visse word so mislei en gevang, en die groot skepper God doen dieselfde met sy uitverkorenes. Maar hierdie kies Hy uit en neem Hy om hulle die ewige lewe te gee om met Homself te deel; wat sy "namaaksels" nog meer wettig maak. In 1843 was die Protestantse geloof van die Amerikaners veelsydig en hierdie bevolking het groot waarde gegee aan sy verowerde land, wat van die Indiaanse volke wat dit bevolk het, geskeur is tot die aankoms van buitelanders van oor die hele wêreld. Ware geloof was, soos in die dae van die Hervorming en in alle eeue, baie skaars. God het dit geweet en Hy moes dit bewys. Vir hierdie doel het hy twee opeenvolgende "Adventiste"-byeenkomste georganiseer, die eerste vir die lente van 1843 en die tweede vir die herfs van 1844. Beide byeenkomste het verskriklike teleurstellings veroorsaak vir die handjievol uitverkorenes. Maar reeds het hierdie teleurstelling getuig van die krag van die hoop wat die dryfkrag van hulle Adventiste-ervaring was. Want terselfdertyd, in plaas van teleurstelling, het ander bevry en verlig gevoel, nadat die beproewing deur hulle ervaar is, in vrees vir God. En hier word die sigbare waarheid weer die goddelike leuen, net soos die sigbare leuen die waarheid van God word. Diegene wat uit teleurstelling geween het, is deur God as waardig van sy verkiesing geag, maar diegene wat verlig is, het die geregtigheid van Christus verloor wat hulle opgeëis het. Ons moet gewoon raak aan hierdie omkering van hemelse en aardse waardes, want hulle duur voortdurend voort tot die ware wederkoms van Christus, waarvan die tyd lank verborge was en tog so eenvoudig om te definieer. Die waarheid wat valslik aan die geboorte van Christus gekoppel is, het die noodsaaklike maatstaf van geloof geword. Vir byna tweeduisend jaar is 'n valse kalender as waar beskou as gevolg van die ewigdurende nalatenskap van die geskiedenis. God het egter verseker dat die datum van Jesus se ware geboorte nie duidelik geïdentifiseer is nie, en nou kan ons verstaan dat dit van geen geestelike betekenis was nie. Die mensdom het waarde gegee aan die valse datum van Jesus Christus se geboorte omdat die datum van sy dood deur valse geloof onderskat is. Ongelowiges verkies die lewe bo die dood, soos die gewapende Hugenate van die Protestantse Hervorming. En dit verklaar waarom Christene nog altyd die datum van sy glorieryke wederkoms moes ignoreer. Die aarde dra hierdie paradoks in homself: dit was veronderstel om lewe te dra, maar het die dood geprofeteer deur baie van die beginsels wat dit kenmerk. Ook, met terugskouing, kan ons sien dat ons aardse dimensie geskep is sodat sonde en die gevolg daarvan, die dood, sigbaar en

konkreet gemaak sou word. Die doelwit is, na die organisering van hierdie dinge, die verlossing van die sondes van die uitverkorenes, uitgevoer deur die vrywillige soendood van ons goddelike Broer en Vader, Jesus Christus, die messiaanse menslike vorm van die groot skeppergod YaHWéH.

In 1994 het die toets van geloof plaasgevind in Valence-sur-Rhône, in die historiese Adventiste-vesting van Frankryk. 150 jaar na die toets van 1843, het die Adventiste-geloof geword soos dié van die Protestante wat sedert 1843 en 1844 deur Jesus verwerp is. Gedoop in 1980, het ek die wederkoms van Christus aangekondig, na William Miller. Die konteks van my tyd het die koms van Christus in die jaar 1994 moontlik gemaak, wat, ses jaar later as die ware geboorte van Christus, die ware jaar 2000 verteenwoordig het, wat volgens my berekeninge die einde van 6000 jaar van aardse sondes sou aandui. Die 34 hoofstukke van Daniël en Openbaring is volledig ontsyfer en verduidelik. Die waarheid wat verstaan en verduidelik is, het die vorm van goddelike waarheid gehad. Die wederkoms van Christus is gedefinieer deur die datum van die einde van die "**vyf maande**" of 150 werklike jare wat twee keer in Openb. 9:5 en Openb. 9:10 genoem word. Maar ek was onbewus daarvan dat ek, soos William Miller in sy tyd, gedeeltelik deur die goddelike Gees verblind was, om die sending uit te voer wat deur God self aan my toevertrou is. My verwagting van Jesus se wederkoms het nie die vorm aangeneem van die verskriklike teleurstelling wat die uitverkorenes van 1843 en 1844 gevoel het nie. Dit was omdat ek, anders as hulle, geweet het dat voor die wederkoms van Jesus, wat die "**sewende basuin**" in Openb. 11:15 genoem word, die "**sesde basuin**" of Derde Wêreldoorlog vervul moes word. Ek het institusionele Adventisme in 1980 betree, vry in my denke en my kennis van die Bybel wat in eensaamheid bestudeer is. My begrip van die profesie het die interpretasies wat sedert 1840 geformuleer is, in twyfel getrek. Die gebeure wat sedert daardie datum plaasgevind het, het dus hierdie uitdagings geregverdig, en 'n opdatering was dus nodig sodat die boodskap wat deur God gebring is, duidelik en presies word. In alles wat ek aan my Adventiste broers en susters voorgehou het, het alles goed en waar gelyk. Vanaf 1991 het die aanbidding van my waarheid egter die leiers van die instelling ontstel wat uiteindelik my ontslag georganiseer het. Dit was dus as 'n dissidente Adventis dat ek die jaar 1994 oorgesteek het waarin ek nog steeds gewag het vir die "**sesde basuin**", nie die wederkoms van Jesus Christus nie. Dit was toe dat God my in 1996 toegelaat het om die fout te identifiseer wat my toegelaat het om die wederkoms van Jesus Christus vir 1994 aan te kondig. Een werkwoord, een enkele werkwoord, het die hele betekenis van die "**vyfde basuin**" en die tyd van die 150 jaar wat dit oproep, verander. Hierdie periode kan die aksie van die "**sesde basuin**" invoeg waar Jesus die bevel gee om "**'n derde van die mense dood te maak**", want in die "**vyfde basuin**" van Openb. 9:5 sê die Gees deur Johannes: "*Dit is aan hulle gegee, **nie om hulle dood te maak nie**, maar om hulle vyf maande lank **te pynig**; en die pyniging wat hulle veroorsaak het, was soos die pyniging wat 'n skerpioen veroorsaak wanneer hy 'n mens steek.*" Die dodelike oorlog kon dus gedurende hierdie 150 jaar gevoer word toe dit nie toegelaat was **om fisies te "doodmaak"** nie, maar slegs **om** menslike siele geestelik te "doodmaak" deur hulle te verlei met leuens wat van die Kerk van Rome geërf is,

maar deur Protestantse groepe opgeneem en geleer is. Trouens, die toestemming om te "**pynig**" wat in hierdie periode gegee word, dui op 'n dood wat selfs ernstiger is as die eerste dood, want dit gaan oor die "**tweede dood**" wat ervaar sal word in die "**pyniging in die poel van vuur**" van die laaste oordeel, volgens Openb. 14:10: "**hy sal ook drink van die wyn van die toorn van God, wat ongemeng ingeskink is in die beker van sy toorn, en hy sal gepynig word met... 'vuur en swawel' in die teenwoordigheid van die heilige engele en in die teenwoordigheid van die Lam.**"

Let op die formule "**hom ook**" in hierdie vers. Dit suggereer 'n bedreiging vir Adventisme, die ontvanger van die sending wat God daaraan toevertrou. Inderdaad, in sy boodskap openbaar God die lot wat bestem is vir die rebelle van die Katolieke geloof. Die uitdrukking "**hom ook**" is eerstens gerig aan die Protestantse rebelle, maar ook tweedens aan die Adventiste-rebelle wat sedert 1994 deur God verlaat of "**uitgebraak**" is.

So die dood van die "**vyfde basuin**" aangaande die tweede dood, 'n geestelike dood, die bevel "**om hulle nie dood te maak nie**" vind fisies sy betekenis wat geestelik is.

In hierdie baie spesiale ervaring het God my toegelaat om net te sien wat Hy wou hê ek moes sien; presies soos hy in sy tyd vir William Miller gedoen het. En ek wil graag die mens ken wat kan beweer dat hy goddelike beheer ontsnap. Ek het toe die voorreg gehad om die rede vir hierdie gedeeltelike blindheid te verstaan en ek het ander, selfs belangriker openbarings van die Here ontvang. God het my dus geleer om die subtiliteit te verstaan van die dinge wat Hy soewerein organiseer, en wat al sy verhewe wysheid openbaar wat die mense van ouds "wysheid" genoem het.

Hierdie getuienis is bedoel om jou te help verstaan dat God altyd reg is, ongeag wat Hy sê of doen. Geen skaakspeler het 'n kans teen hom nie. Hy bou sy optrede op 'n oneindige menigte kombinasies en opeenvolgings van oorsake en gevolge wat hom buitengewoon maak. Maar dit is in sake van waarheid en leuen dat hy mense die meeste kan verbaas. Omdat Hy self "**die waarheid, die weg en die ewige lewe**" is. Ek neem met vreugde kennis van die subtiliteit van God wat die valse Adventiste geloof vasvang en blootlê met 'n valse aankondiging van Christus se wederkoms, terwyl hy Homself aan hierdie kerk aanbied vir hierdie ervaring, onder die naam van die "**getroue en getroue getuie**". **waar**" volgens Openb. 3:14: "**En skryf aan die engel van die gemeente van Laodisea: Dít sê die Amen, die getroue en waaragtige getuie, die begin van die skepping van God:**" Hierdie "**ware getrouheid**" is die deel van sy uitverkorenes wat Hom in ruil daarvoor eer as "**getroue en waaragtige getuies**". In hierdie vers beteken die woord "**Amen**": waarlik. Maar dit dui ook op die einde van 'n verhouding met die ontvangende instelling, want die uitdrukking beklemtoon 'n gebed of 'n Bybelse lesing. Deur homself aan te dui as "**die begin van God se skepping**" op die tydstop toe hy sy laaste instelling uitgebraak het, het Jesus 6000 jaar van seleksie van sy uitverkorenes afgesluit. Hy herinner ons dus aan die belangrikheid van die Genesis-verslag waarin God getuig van sy skepping van hemel en aarde en alles wat hulle bevat in 6 dae van 24 uur, dit wil sê 144 uur gevolg deur sy profetiese rus op die sewende dag wat deur God uit heidense Christelike praktyk in 321

verwyder is. Omdat sy verdwyning hiervan getuig, beskuldig hy alle Christelike godsdienstige instellings daarvan dat hulle teen Hom sondig, so dat hulle sy profetiese sabbatsrus nie waardig is nie.

God het die godsdienstige aspek van die volke van die aarde so georganiseer dat sy oordeel in sy eenvoudigste en duidelikste vorm verskyn; dit sodat elke mens, van die nederigste tot die grootste, daarvan bewus kan word. Die enigste voorwaarde wat hierdie kennis toelaat, is om die Heilige Bybel, sy goddelik geïnspireerde woord, as die basis en ondersteuning van sy standaard van waar en vals, van waarheid en leuens te neem. Want sonder hierdie basis kan enigiets op legitimiteit aanspraak maak. Dit is as gevolg van die afwesigheid van hierdie Bybel, waarvan die inhoud onbekend was aan die bevolking, dat die opeenvolgende keiserlike en pouslike Romeinse regimes daarin geslaag het om die Christendom sy mees verskillende perverse aspekte te gee; dit in ooreenstemming met hierdie vers van Spr. 29:18 waar die Gees vir ons sê: "*sonder die wet is die mense sonder bande* ." Leerstellige godsdienstige twiste het Christene teen mekaar geplaas terwyl hulle in afvalligheid verval het; dit, omdat hulle nie geweet het hoe om die waarhede wat deur die antieke Joodse alliansie neergelê is, in ag te neem of te ignoreer nie, het hulle heidense dogmas in die Christelike godsdiens ingebring. In hierdie mengsel van die goddelike heilige en die heidense onheilige, het die Christendom die ergste vorm van die magte van "**duisternis** " geword . Die een waar volgens Jesus Christus "*die lig duisternis word* " wat Hom laat sê in Mat. 6:23: "*As julle lig duisternis is, hoe groot sal daardie duisternis dan wees ?*"

Hierdie situasie heers vandag weer omdat dit, soos in 313, die gevolg is van godsdienstige vrede en vryheid wat deur volke van Christelike oorsprong verkry is. Ons sien met ons eie oë wat die mensdom word "*sonder beperking en sonder goddelike wet* ". Maar leuens versmoor die waarheid nog meer in ons tyd omdat die ontwikkeling van digitale tegnologie dit moontlik maak om klank- of visuele opnames te vervals. Waar en onwaar is nie meer so identifiseerbaar soos dit was voor hierdie tegniese ontwikkeling nie. Gevolglik word die hedendaagse mensdom in 'n "*duisternis* " geplaas wat nog nooit so "*groot* " was sedert Adam en Eva nie.

Hierdie studie gee die Gees die geleentheid om aan my 'n nuwe pêrel te openbaar wat my profetiese kis binnegaan. Omdat dit die groot en lewensbelangrike belangrikheid van die Bybel onderstreep, is hierdie goddelike woord versamel oor die verloop van 15 eeue van die geskiedenis van die ou alliansie en die eerste eeu van ons Christelike era, aan die einde waarvan die apostel Johannes sy visioen ontvang het, genaamd "*Openbaring* " of, onder sy obskure Griekse naam, "*Apokalips* ". **Dit is op hierdie laaste getuienis dat God die skryf van sy heilige Bybel voltooi. Met hierdie "16 eeue" kry die getal "16" 'n presiese betekenis wat dit verbind met die Heilige Bybel, die geskrewe Woord van God . Die gedrukte verspreiding daarvan word ook gekoppel aan die "16de^{eeu}" en dit gee Apo.16 sy betekenis; Die tema daarvan is dié van die tyd van die "*sewe laaste plae van die toorn van God* " wat **gelowiges teiken wat die Heilige Bybel verag** deur ongehoorsaam te wees aan die wil van God wat dit openbaar. Hierdie hoofstuk 16 van die Apokalips teiken dus **die minagting wat die laaste****

rebelte teenoor die Heilige Bybel getoon het . En ons moet onthou dat die fundamente wat deur die Protestantse geloof gelê is, belangrik bly tot die einde van die wêreld, volgens die uitdrukking wat sy oorspronklike leerstellige standpunt uitdruk: "Skrif en slegs Skrif," of, in Latyn vanaf die 16de ^{eeu} , "sola scriptura." Dit is wat Jesus in Openb. 2:25 leer wanneer Hy sê: “ *Hou net vas wat julle het totdat Ek kom .* ” » Let weer daarop dat die konstruksie van die Protestantse VSA, teikens van die laaste goddelike toorn, begin het met die ontdekking van Amerika en die immigrasie van die eerste Protestante en Anglikane uit Europa op die skip genaamd die "May Flower" **in die 16de eeu** .

Die Bybel bring dus die geskifte bymekaar wat deur God oor die verloop van 16 eeue geïnspireer is, en hierdie getal 16 gee sy betekenis aan die "eenduisend-seshonderd stadiën" van "die uitspansel" van Openbaring 14:20: " *En die parskuip is buitekant die stad getrap, en bloed het uit die parskuip gekom tot aan die tooms van die perde, vir 'n afstand van eenduisend-seshonderd stadiën.* " Hierdie vers vind sy verduideliking in Jakobus 3, waarvan die eerste vers sê: " *My broers, moenie baie leermeesters word nie, want julle weet dat ons **strenger geoordeel sal word*** . "Die druiwe van die goddelike toorn word in die parskuip van sy oesjaar ingesamel en word waardig bevind om **strenger beoordeel te word** , omdat hulle onwaardige godsdienstige leraars was. En dit is in Jakobus 3:3 dat die Gees hulle die beeld gee van die ruiters wat die *perde rig* deur middel van die *stang* wat tussen hulle tande geplaas word: " *As ons die stang in die perde se monde sit sodat hulle ons gehoorsaam is, rig ons ook hulle hele liggaam .* " In hierdie beeld, wat beteken " *die bit* "? Werklike of beweerde goddelike gesag. Die " *bit* " wat deur God ingestel is, is deur pouslike Rome vervang met die " *bit* " van heidense dogmas en deur te beweer dat hy God op aarde verteenwoordig, het die pous die duiwel die geleentheid gegee om die hele Christelike mensdom onder sy beheer te neem. Die werklike " *bit* " is vervang deur die vals " *bit* ", maar wie is die outeur van hierdie aksie? God en hy alleen. Want dit was hy wat die Bybel weggeneem het en die ontroue mensdom aan die duiwel en aan die Rooms-Pouslike heidendom oorgelewer het. Moenie vergeet dat vir God " *die mens slegs 'n asem is* " wat hy aan sy wil onderwerp nie, wat bestaan uit die seën van die gelowiges en die vervloek van die ongelowiges al hoe meer. Die pouslike regime is 'n skepping van God wie se doel is om die lewens van ontroue Christene nog verskrikliker te maak. 'n Ander verduideliking maak die ruiter, die duiwel self, uit " *die monde van die perde* ", die opeenvolgende pouse en na hulle, die " *valse profeet* " pastore van Protestantisme wat sedert 1843 geval het, en uit die " *liggaam van die perde* ", die verlei en mislei bevolkings. Hierdie interpretasie is boonop meer in lyn met die rol van die " **mond** " wat God aan die Romeinse regime in Dan. 7:8 toeskryf: " *Ek het na die horings gekyk, en kyk, 'n ander klein horinkie het tussen hulle uitgekom, en drie van die eerste horings is daarvoor uitgeruk;* " en kyk, sy het oë gehad soos die oë van 'n man, **en 'n mond wat hoogmoedig spreek** . » ; en in Openb. 13:5-6: “ *En aan hom is 'n mond gegee wat groot woorde en godslasteringe spreek* , en aan hom is mag gegee om dit twee-en-veertig maande lank te doen. **En sy het haar mond oopgemaak om teen God te laster** , om sy Naam en sy tabernakel en die wat in die hemel woon, te laster. » Vir 'n godsdienstige onderwyser, Katoliek, Ortodoks of Protestant, die "

mond » speel 'n noodsaaklike rol in wat Jakobus 3:10-11 met belangstelling beklemtoon: “ ***Uit dieselfde mond kom seën en vervloeking. Dit moet nie so wees nie, my broers. Laat die fontein soet en bitter water uit dieselfde opening stroom*** ? » Jakobus 3 skilder 'n prentjie van wat die Rooms-pouslike regime en die valse Protestantse geloof van die eindtye in hul tyd sal word, en God gebruik hierdie sleutels om die Rooms-pouslike Katolieke godsdiens te illustreer in die “ ***derde basuin*** ” van Openbaring 8:11: “ ***Die naam van daardie ster is Alsem, en 'n derde van die waters het alsem geword, en baie mense het van die waters gesterwe, omdat dit bitter geword het*** . ” » Jakobus 3 spesifiseer verder in verse 12 tot 16: “ ***Kan 'n vyeboom, my broers, olywe voortbring, of 'n wingerdstok vye? Soutwater kan ook nie vars water produseer nie. Wie van julle is wys en verstandig? Laat hom sy werke toon deur 'n goeie gesprek in die sagmoedigheid van wysheid. Maar as julle bittere jaloesie en selfsug in julle harte het, moenie spog nie en moenie lieg teen die waarheid nie. Hierdie wysheid is nie dié wat van bo kom nie; maar dit is aards, vleeslik, duiwels. Want waar bittere afguns en selfsugtige ambisie is, daar is wanorde en allerhande bose dade.*** ” In hierdie verse, deur Jakobus, het die Gees so pas alles aangebied wat die Rooms-Katolieke pouslike regime en sy navolgers veroordeel: “ ***bittere ywer, selfsugtige ambisie, leuens teen die waarheid, bose dade, 'n aardse, vleeslike, duiwelse natuur*** . ” In skrilte teenstelling definieer hy ware geloof in verse 17 en 18: “ ***Die wysheid wat van bo kom, is allereers suiwer, dan vredeliewend, vriendelik, maklik om te versoen, vol barmhartigheid en goeie vrugte, sonder bedrog of skynheiligheid*** . ” ***Die vrug van geregtigheid word in vrede gesaai deur die wat vrede maak*** . » En hierdie vers veroordeel verder die valse Katolieke en Protestantse geloof wat dit aan die “ ***huigelaars*** ” in Daniël 11:34 toeskryf: “ ***En as hulle val, sal hulle 'n bietjie gehelp word, en baie sal by hulle aansluit in geveinsdheid*** . ” » En dit is as gevolg van hulle “ ***skynheiligheid*** ” dat God vir hulle twee opeenvolgende regimes 'n despotiese, onverdraagsame, moorddadige gedrag profeteer, wat hulle beelde van “ ***diere*** ” regverdig wat agtereenvolgens “ ***uit die see*** ” en dan “ ***uit die aarde*** ” in Openb. 13:1 en 11 “ ***opstaan*** ”.

In hierdie lente van 2023, en al jare lank, word ons daaglik onderwerp aan 'n vloed van inligting wat intyds bekendgestel word. Waarhede en leuens van waar en vals sirkuleer in hierdie uitsendings teen so 'n spoed dat dit onmoontlik word om tussen die twee moontlikhede te onderskei. Op onbeheerbare sosiale netwerke word boodskappe gelanseer en verander in gerugte wat deur gunstige gebruikers ondersteun en aangestuur word. Gevolglik is regerings en amptelike media in kompetisie en verloor hulle beheer oor inligting. Hier is 'n paar dinge wat betekenis gee aan die woorde van Jakobus 3:16: “ ***Want waar afguns en selfsugtige ambisie is, daar is wanorde en allerhande bose dade*** . ” Die mensdom sonder God bring dus hulde aan sy begeerte na vryheid. Dit sal “ ***'n derde van die mensdom doodgemaak word*** ” vir “ ***die oorlewendes*** ” om te besef dat volkome vryheid vir elke skepsel 'n gevaarlike utopie is wat tot die ergste lei. God het dit geweet en alles in sy vermoë gedoen om die mensdom te waarsku teen hierdie verleidelike strik waarin Eva eerste geval het.

Sonder morele “ ***beperking*** ” legitimeer Westerse bevolkings leuens, misleiding, bedrog en egbreuk. Leuens word toegeskryf aan mense wat slimmer is

as ander; wat hulle in staat stel om te slaag in hul stryd van die burgerlike en professionele lewe. Misleiding het die oorsaak geword van skouspelagtiges wat skares laat lag en huil. Owerspel is 'n deurlopende tema in films en romans. En ek merk nuuskierig op hierdie gemeenskaplike wortel tussen Rome en Rome wat God daarvan beskuldig dat hulle " **fabels** , **aangename dinge** " leer, in 2 Tim. 4:3-4: " *Want daar sal 'n tyd kom wanneer die mense die gesonde leer nie sal verdra nie, maar, omdat hulle in hul gehoor gestreel wil wees* , vir hulle 'n menigte leraars sal versamel volgens hulle eie begeerlikhede, en hulle sal die oor van die waarheid afwend **en hulle tot fabels wend** . Hierdie leer laat die leuens van die duiwel lyk soos " *aangename dinge* ", soos " *fabels* " wat gewoonlik goed afloop. Want intendeel, in die leer van die waarheid, vir die een wat ongehoorsaam is en die waarheid wat van God kom nie liefhet nie, loop dinge baie sleg af; in die finale dood en vir die skuldigste, in " *die vuur van die tweede dood van die laaste oordeel* ". En die bewys van hierdie " *tweede dood* " is die "eerste dood" wat die hele mensdom getref het sedert die eerste mensepaar gesondig het, dit wil sê, 'n verbod wat deur God opgelê is, ongehoorsaam was. Oor hierdie onderwerp word opgemerk dat die verbod daarin bestaan het om nie van die "boom" te eet nie, wat veronderstel was om deur sy vrugte " *die kennis van goed en kwaad* " te bied. Hierdie "boom" was slegs 'n beeld van die engel wat teen God in opstand gekom het. En Eva het slagoffer geword van haar begeerte om hierdie " *kennis van goed en kwaad* " te bekom. Eva was 'n beeld van die Kerk van Christus wat op haar beurt sistematies deur die bose verlei en oorwin word. Dit is wat blyk uit die getuienis van die profesieë van Daniël en Openbaring. En God organiseer die geskiedenis van die Kerk deur dit in verskillende situasies te plaas waarin sy ware uitverkorenes uit die geheel van die vals godsdienstige menigtes uitstaan. Die mens is bo alles vleeslik en wat sy vyf sinne ignoreer, interesseer hom nie; wat die geval is met geestelike denke. Tussen die ateïstiese mens en die uitverkorene van Christus bly 'n menigte gedrag moontlik, maar God oordeel hulle te oppervlakkig en onbestendig om die geringste begeerte te voel om sy ewigheid met hulle te deel. Dwarsdeur die Bybel teiken God slegs sy ware uitverkorenes as die lesers van sy woorde. Wanneer Hy dus sê: " *Hy wat julle aanraak, raak my oogappel aan* ," is sy woorde nie van toepassing op valse Christene nie, maar slegs op sy getroue uitverkore heiliges. Godsdiensvryheid het bloot die aspek van godsdienstige waarheid en valsheid meer verduister gemaak, en dit is hierdie boodskap wat God wou illustreer in sy " **vyfde basuin** " van Openb. 9 in hierdie verse 2 en 3: " *en sy het die bodemlose put oopgemaak. En daar het rook uit die put opgekom soos die rook van 'n groot oond, en die son en die lug is deur die rook van die put verduister. En uit die rook het sprinkane gekom en oor die aarde geswermd, en aan hulle is mag gegee soos die skerpioene van die aarde.* "

vyfde basuin " , wat deur mense geïgnoreer is tot my profetiese bediening, is die belangrikste van die Openbaring wat deur die Gees aan Johannes gebring is. Inderdaad, die vervloekte status van Katolisisme was bekend en veroordeel deur die amptelike stigter van die Hervorming, Martin Luther, die Duitse Katolieke monnik en onderwyser. Maar die vloek van hierdie Protestantse Hervorming is deur almal geïgnoreer tot die punt dat amptelike Adventisme geglo het dat hulle gemagtig was om tussen 1991 en 1993 in hul alliansie te tree, en amptelik vir hul

lede in 1995. Die bewyse wat in hierdie " *vyfde basuin* " verskaf word, is dus die enigste bewyse wat God aan sy uitverkorenes bied. En die eerste van hierdie bewyse bestaan uit die opeenvolging van " *trompette* " want reeds het die " *tweede* " en die " *derde trompet* " betrekking op die Rooms-Katolieke pouslike regime. Na hom illustreer die " *vierde trompet* " die optrede van revolusionêre Franse ateïsme en die terreur daarvan van die jare 1793-1794. Dan profeteer die simbool van die " *arend* " die intrede tot die 19de ^{eeu} met die keiserlike regime wat deur Napoleon Bonaparte oorheers word. So stap vir stap het die profesie ons gelei na die jare 1828, 1844, 1873 soos voorgestel deur die profetiese berekeninge in Daniël 8:14 en 12:11-12. En Openb. 8:13 profeteer die volmaaktheid van " *wee* " deur drie keer hierdie term " *wee* " aan te haal wat die Gees verbind met die gevolge van die geloofstoetse wat gebou is op Adventistiese verwagtinge wat agtereenvolgens in 1843, 1844 en aan die einde van die tyd, in 1994, sal plaasvind. Die Adventistiese geloofstoetse van 1843 en 1844 is in die VSA ervaar, 'n land van verwelkoming vir Protestante wat in Europa deur die monargieë van die Katolieke godsdiens vervolgt is. Laasgenoemde is reeds deur God uitgeskakel en vervloek, en die " *vyfde basuin* " vorm die grootste " *ongeluk* " wat deur die Adventiste se geloofstoets veroorsaak is, wat hierdie keer die Protestantse godsdiens raak. Omdat hulle dus nie aan die Adventiste-wagtyd deelgeneem het nie, is die eerste Protestante reeds in die lente van 1843 deur God aan die duiwel oorgelewer. Diegene wat aan hierdie twee wagtydperke deelgeneem het, maar nie deur God gekies is nie, is op hul beurt reeds op 23 Oktober 1844, die datum van die einde van die tweede toets van geloof, aan die demone oorgelewer. Vanuit 'n menslike perspektief, vir gewone sterflinge, was daar niks wat daarop dui dat 'n goddelike oordeel pas plaasgevind het nie. Want, selfs deur God verlaat, het Protestantisme voortgegaan om sy godsdiens te beoefen soos voor die verhoor; wat God daartoe lei om oor Hom in die " *Sardis* "-era in Openb. 3:1 te sê: " *Julle gee deur asof julle lewend is en julle is dood* ." Die duiwel het toe sy leerstellige aspekte vermenigvuldig, dikwels bloot gebaseer op die naam van die stigter van 'n groep. Só verskyn die " *valse Christusse* ", soos Jesus dit aanhoudend in Matteus 24:11 en 24 aangekondig het: " *Baie valse profete sal opstaan en baie mense mislei. .../...Want daar sal valse Christusse en valse profete opstaan; en hulle sal groot tekens en wonders doen om, indien moontlik, selfs die uitverkorenes te mislei.* " En dit is daarom hierdie vermeerdering van die kerke van Protestantisme wat die Gees in beeld oproep, in Openb. 9:2, deur hierdie aanhaling: " *en die son en die lug is verduister deur die rook van die put* ." Die waarskuwing wat deur hierdie openbaring gegee is, was bedoel om amptelike Adventisme te waarsku teen enige beweging na toenadering tot die kerke van die Protestantse federasie; Dit is des te meer so aangesien vers 11 duidelik hulle oorlewering aan die duiwel openbaar: " *Hulle het oor hulle as koning die engel van die afgrond gehad, wie se naam in Hebreeus Abaddon is, en in Grieks Apóllyon* . Hierdie ' *engel van die afgrond* ' is Satan wat die Protestantse godsdiens sedert 1843 gebruik om die ware geloof te vernietig deur die Bybel wat in Hebreeus en Grieks geskryf is, valslik te lees . Deur op sy beurt die Adventisteboodschap wat ek tussen 1980 en 1991 aangebied het, 'n boodskap wat die wederkoms van Jesus Christus vir 1994 aankondig, te verwerp, het die amptelike Adventiste-organisasie opgetree soos die

Protestante wat in 1843 en 1844 deur God aan die duiwel oorgelewer is. Gevolglik het dit " *hom ook* " aan die demone oorgelewer deur as sigbare bewys die alliansie te gee wat tussen 1991 en 1995 met die Protestantse federasie gesluit is. Die dreigement gebaseer op die uitdrukking " **hom ook** " wat in Openb. 14:10 aangehaal word, is dus gedeeltelik vervul: " *hy sal **ook** drink van die wyn van die toorn van God, wat ongemeng ingeskink is in die beker van sy toorn, en hy sal gepynig word met vuur en swawel in die teenwoordigheid van die heilige engele en die Lam.* " Terwyl ek hierdie boodskap skryf, besef ek dat die derde engel se boodskap die derde toets van Adventiste-geloof betref wat ek uitgelok het deur my aankondiging van die wederkoms van Jesus Christus vir die jaar 1994. Inderdaad, vers 9 spesifiseer: " *En 'n ander, 'n derde engel, het gevolg.* " en met 'n groot stem gesê: *As iemand die dier **en sy beeld aanbid** en 'n merk op sy voorkop of op sy hand ontvang* , Hierdie " **derde engel** " se boodskap verskil van die eerste twee deurdat dit **die "beeld van die dier"** aanhaal, wat verwys na die Protestantse geloof van die laaste wêreldregering wat oorheers is deur oorlewendes van die VSA na die Derde Wêreldoorlog van die " *sesde basuin* ". Die ware betekenis van die drie boodskappe word verduidelik deur die vervulling van die drie Adventiste-toetse van geloof, in 1843, 1844 en 1994. En dit is slegs deur die vervulling van die derde toets dat die geheimenisse van profetiese openbaring geopenbaar word. Die val van institusionele Adventisme en die bevestiging van dié van Protestantisme wat dit in 1843 en 1844 voorafgegaan het, is gekoppel aan hierdie datum 1994, wat dus die basis vorm van die werk van die " **derde engel** ".

Ek kan dus 'n nuwe presiese betekenis gee aan die drie boodskappe wat deur drie aardse engele gebring word. Aandag! Hierdie nuwe verduidelikings kanselleer nie die oues wat reeds ontvang is nie. Want God het sy profesie so ontwerp dat dit op 'n ontwikkelende wyse gebruik word, sodat sy uitverkorenes in elke eeu hulle lering daar sou vind. Aangesien ons onself aan die einde van hierdie geopenbaarde projek bevind, trek ons voordeel uit die groter presisie van die dinge wat in die teks van die profesie geopenbaar word. Dit bevestig hierdie goddelike woord wat geïnspireer is aan die wyse Salomo in Pred. 7:8: " **Die einde van 'n ding is beter as sy begin** ; 'n Geduldige gemoed is beter as 'n hoogmoedige gemoed . " Hier is dus hierdie nuwe verduideliking wat die woord " engel " sy betekenis van aardse "boodskapper" gee .

Openb. 14:6-7: " *En ek het 'n ander engel in die middel van die hemel sien vlieg **met 'n ewige evangelie** om te verkondig aan die bewoners van die aarde en aan elke nasie en stam en taal en volk. En hy het met 'n groot stem gesê: Vrees God en gee Hom heerlikheid, **want die uur van sy oordeel het gekom** , en aanbid Hom wat die hemel en die aarde en die see en die waterfonteine gemaak het.* " Die " *Ewige Evangelie* " in my hand teiken die aksie van Protestantisme. Hy organiseer die toets van sy eie oordeel. Hierdie belangrikheid wat aan die rol van die Protestantse Hervormers gegee word, is fundamenteel vir die begrip van die logika van die opeenvolging van die boodskappe van die " *drie engele* " van hierdie hoofstuk 14. Die Protestant bly 'n Protestant solank hy protesteer en sonde veroordeel. Maar wanneer hy ophou om dit te veroordeel, is hierdie Protestant nie meer die naam werd nie en word vervang deur Adventisme wat dan die teken van die Sabbat sal ontvang as bewys van sy besitting aan God; dit totdat die boodskap

van die " *derde engel* " sy eie val in 1994 veroorsaak het, toe hy deur Jesus Christus " **uitgegooi** " is.

In die lente van 1843 het die " *eerste engel* ", of getroue Protestantse boodskapper, stappe gedoen om die totaal ongelowige Amerikaanse Protestante aan die duiwel oor te lewer; waarvan hulle getuig deur die boodskap van William Miller te verag wat deur Bybelse profesie die wederkoms van Christus vir die lente van 1843 aankondig.

Openb. 14:8: " *En 'n ander engel het gevolg en gesê: Geval, geval het Babilon so groot, omdat sy al die nasies laat drink het van die wyn van die grimmigheid van haar hoerery.* Hierdie boodskap oor die vervloekte status van Rome is ook, en tipies, bekend aan Protestante, amptelik, sedert die 16de^{eeu}, maar in werklikheid, sedert die 12de^{met} die ervaring van Peter Waldo.

In die herfs van 1844 het die " *tweede engel* " of getroue boodskapper, steeds Protestant, die res van die Protestante wat nie deur God in hierdie tweede Adventiste-verhoor gekies is nie, aan die duiwel oorgelewer. In 1863 het dit amptelik die Amerikaanse "Sewendedag Adventiste Kerk" geword wie se rol dit was om die vloek van Katolisisme en die rusdag wat deur Rome, Sondag, ingestel is, te veroordeel; die aksie daarvan neem 'n universele vorm aan vanaf 1873. Die naam "Adventis" herinner mense aan die toets van geloof gebaseer op " *wag* " vir die wederkoms van Jesus Christus en dat dit weer met " **geduld** " moet wag totdat hy terugkeer. Dit brei die protes uit wat deur die Protestantse godsdiens laat vaar is.

Openb. 14:9-10: " *En 'n ander engel, 'n derde, het hulle gevolg en met 'n groot stem gesê: As iemand die dier en sy beeld aanbid en 'n merk op sy voorhoof of op sy hand ontvang, sal hy drink van die wyn van die toorn van God wat ongemeng ingeskink is in die beker van sy toorn, en hy sal gepynig word met vuur en swawel voor die heilige engele en voor die Lam.* "

In 1994 het die " *derde engel* " of getroue boodskapper die Adventiste-instelling veroordeel wat hom verag en verwerp of geïgnoreer het en wat op sy beurt, na die Protestantse godsdiens, aan die duiwel se kamp oorgelewer is. Sy boodskap berei die ware uitverkorenes, verlig deur die ontsyferde profesie, voor vir die finale glorieryke wederkoms van Christus wat verwag word, hierdie keer met sekerheid sedert 2018, vir die lente van 2030. Só sal die laaste uitverkorenes in die jaar 2029 die laaste universele toets van geloof ervaar wat in Openb. 3:10 aangekondig word: " *Omdat jy die woord van my lydsaamheid bewaar het, sal Ek jou ook bewaar in die uur van versoeking wat oor die hele wêreld sal kom om die bewoners van die aarde op die proef te stel.* "

^{eeu} onvoltooid gebly het. Hierdie nuwe verduidelikings bevestig hierdie rol wat God hom gegee het. Dus, nie meer in protest teen sonde nie, maar in 'n begeerte om 'n alliansie te sluit met Protestantisme wat sondig, kon die amptelike Adventisme van 1991 slegs deur Jesus Christus " **uitgebraak** " word, tussen 1991 en 1995, dit wil sê in 1994. Trouens, God stuur Adventisme terug na die Protestantisme waaruit dit gekom het, net soos Hy die ontroue vleeslike Israel na Babilon in Chaldea gedeporteer het, dit wil sê na die land waaruit die stigterspatriarg Abraham onder die naam Abram gekom het.

Hierdie tema, aangaande waar en vals, waarheid en leuens, som alleen die hele menslike drama op aarde op. Die onsigbaarheid van God en sy oordele is die oorsaak van die misleidende voorkoms van die dinge wat lewe op aarde uitmaak. Daarom is die aangaan van 'n verhouding met Hom vir die mens die enigste voorwaarde wat verlossing moontlik maak. En as gevolg van sy onsigbaarheid, het die groot skepper God ons, deur die geskifte van sy heilige Bybel, die enigste manier gelaat om sy ontwerpe te verstaan. Daarom speel hierdie Bybel 'n uiters belangrike rol as die ondersteuning van al sy waarheid, en dit regverdig dat die duivel en sy demone al hul pogings aanwend om mense daarvan af te lei om dit te lees. Om hierdie resultaat te bereik, het hy die Christene vervolgt wat dit wou lees en die leringe daarvan wou ken. En toe hierdie onverdraagsaamheid nie meer moontlik was nie, het hy dit gewild gemaak en dit verag deur skares valse gelowiges. Maar watter strategieë hulle ook al aanneem, die waarlik uitverkorenes verstaan die rol van die Bybel in die verlossing wat in Jesus Christus aangebied word. En sedert 1843, is dit deur sy profesieë te verstaan dat hulle die middele vind om die "**geregtigheid**" wat deur Jesus Christus aangebied word, te bewaar. Dus, korrek vertaal uit die oorspronklike Hebreeuse teks, die vers van Dan. 8:14 is volkome vervul: slegs "**heiligheid word geregverdig**" wanneer dit deur die ewige Gees van Jesus Christus erken word.

Ek moet ook die sending van die "**vierde engel**" noem wat in Openb. 18:1-2 genoem word: "**Ná hierdie dinge het ek 'n ander engel uit die hemel sien neerdaal, met groot mag, en die aarde is verlig deur sy heerlijkheid. En hy het met 'n groot stem uitgeroep en gesê: Geval, geval het die groot Babilon! Sy het geword 'n woonplek van duiwels en 'n versamelplek van allerhande onreine geeste en 'n hok van allerhande onreine en haatlike voëls; want al die nasies het gedrink van die wyn van die grimmigheid van haar hoerery, en die konings van die aarde het met haar gehoereer, en die handelaars van die aarde het ryk geword deur die oorvloed van haar lekkernye.**" Reeds die presisie "**Ek het iets uit die hemel sien neerdaal**" skryf die boodskap wat beskryf word toe aan 'n goddelike hemelse aksie. Die presisie "**wat groot gesag gehad het**" is gebaseer op die "**gesag**" wat God gee aan sy perfek ontsyferde en dus onaantasbare profetiese Bybelse woord. Hierdie boodskap bevestig kragtig dié van die "**tweede engel**" van Openb. 14:8. Ek kan hierdie aankondiging verbind met die datum van lente 2018, waarin die Gees het my toegelaat om die datum van die ware wederkoms van Jesus Christus te weet, wat deur God beplan en vasgestel is, ferm, vir die komende lente van 2030. "**'n Vierde Adventiste- verwagting**" is dus **ampelik van stapel gestuur deur die wil van die Skepper en Profeet God**. Sedert 1994, die datum gekoppel aan die boodskap van die "**derde engel**" van Openbaring 14:9-10, het die afskuwelike geestelike godsdienstige situasie op aarde enorm versterk en versleg. Die vals Christelike Weste regverdig in 2018 allerhande afskuwelike dinge wat deur perverse verteenwoordigers van LGBT beweerd word; dinge wat Rusland amptelik veroordeel en wat dit en baie ander lande in die wêreld, Moslem of nie, Afrika, Arabies, Asiërs, afgryslik maak. Met verloop van tyd het die Weste sy grense oopgemaak om buitelanders met veelvuldige sedes, gebruike en godsdienste te verwelkom; wat hierdie vers onderstreep deur te sê: "**Sy het 'n woonplek van demone geword, 'n**

versamelplek van elke onreine gees, 'n versamelplek van elke onreine en haatlike voël. " ". En in hierdie beeld illustreer God eerstens die ekumeniese byeenkoms wat mededingende godsdienste wat onversoenbaar met mekaar is, soos die Christelike geloof en Islam, bymekaarbring. Kan God 'n byeenkoms van leuenagtige monoteïstiese godsdienste anders illustreer? Nee, natuurlik nie, en sy boodskap is baie duidelik. Die sigbare waarneming, vanaf die lente van 2018, beskryf 'n vals godsdienstige situasie wat God onderneem om te tugtig deur die "sesde basuin" van Openbaring 9:13 en Daniël 11:40 tot 45, sedert 24 Februarie 2022, maar selfs meer sedert die lente van 2023, waar Westerse hulp aan Oekraïne toeneem tot die punt dat Rusland homself amptelik as aangeval deur Westerse NAVO-magte beskou. 'n Tweede deel van hierdie boodskap van die "vierde engel" sal eers vanaf die lente van 2030 vervul word deur die tema van die "oesjaar" wat in Openbaring 14:17 tot 20 aangehaal word. Hierdie tweede deel beskryf die finale straf van die valse herders, valse Christusse of valse profete, beginnend by vers 6: "**Betaal terug soos sy betaal en haar dubbeld gee volgens haar werke. In die beker waarin sy ingeskink het, skink dubbeld soveel vir haar.**" » Voordat God hierdie magtiging gegee het, het Hy sy uitverkorenes genooi om hulself af te skei van die kerke wat die sonde geërf het wat deur "**Babilon die Grote**", die pouslike en Rooms-Katolieke kerk, geleer is. Ons lees in vers 4: "**En ek het 'n ander stem uit die hemel hoor sê: Gaan uit haar uit, my volk, sodat julle nie gemeenskap met haar sondes mag hê en van haar plaes ontvang nie.**" "Want inderdaad, volgens Openb. 17:5, is "**Babilon die groot 'die 'moeder'**" van haar Ortodokse, Protestantse, Anglikaanse en laastens Adventistiese "**prostituut' - dogters in sy institusionele vorm.**"

Anders as die boodskappe van die drie vorige engele, word die aankondiging wat deur die "**vierde engel**" gemaak word, deur God bevestig en van sukses verseker, want Jesus sal Homself inderdaad hierdie keer op die uur aanbied wat sy uitverkorenes deur sy openbaring bepaal. Deur dit te doen, stel hy self die datum vas waarop hulle ter dood veroordeel moet word deur 'n bevel wat deur die universele rebellekamp uitgevaardig word. Maar wanneer Hy in sy heerlikheid op die laaste oomblik voor die moorde verskyn, sal die straf op die hoofde van die opstandige godsdienstiges val in ooreenstemming met die aankondiging en beskrywing wat in hierdie boodskap van Openb. 18 gemaak word. Dit is ook in ooreenstemming met die profetiese datum van 18 Maart, wat ooreenstem met die begin van Ester se vas, wie se voorbidding bedoel was om die Jood Mordegai en sy volk, en dus Ester self, te red. En laastens, 18 Maart sal die begin van die doodsvonnis aandui vir die laaste uitverkorenes wat deur Jesus gered en weggeraap sal word op die lentedag van 20 Maart 2030; dag wanneer die bloedige en sinistere "**oes**" op aarde begin, wat eerste die "**leraars**" van Christelike godsdienstige leuens tref, dit wil sê die "**valse profete**".

In sekulêre nuus handel die vals nuus oor leuens wat die saak van die inval van Oekraïne deur Rusland gedien het. Vandag word die valse heldedom van die Oekraïense verdedigers van 'n klein eiland in die Swart See naby Oekraïne, genaamd Slangeneiland, veroordeel. Aangeval deur die Russe, het die Oekraïense verdedigers nie tot die dood weerstand gebied soos valslik beweer is nie, maar het hulle aan die Russe oorgegee; sodat die mees "**slang**" van die twee

nie die eiland was nie, maar Oekraïne. Daarbenewens het ondersoek wat deur Duitse media gedoen is, bewyse ingesamel dat die sabotasie van die Russiese Nord-Stream-gaspylyn uitgevoer is deur 'n Oekraïense bemanning aan boord van 'n seilskip wat uit Noord-Duitsland vertrek het. Samewerking met Pole word veronderstel. Die ploffstof wat gebruik is, is geïdentifiseer. Dus word die Oekraïense misleiding wat tot die Europese energiekrisis gelei het, al hoe duideliker, maar dit is te laat vir die Weste om sy steun vir hierdie twee lande uit die Ooste te bevestig wat hulle in hul oorlog ingesleep het, geregverdig deur hul gedeelde haat teenoor Rusland. Daarom sal die vrug van hierdie leuens die vernietiging van Europa en die nasies waaruit dit bestaan, veroorsaak. Die geregtigheid van God is volbring; Mense wat sy waarheid nie waardeer nie, word deur leuens gevoed en mislei. Die verduistering van 'n fonds van 240 miljoen dollar wat deur die VSA aan Oekraïne betaal is, word ook veroordeel. Dit is gekaap deur Oekraïense maatskappye wat verantwoordelik was vir die aflewering van wapens. Reeds met betrekking tot sy jong president en sy oligarge word Oekraïne se berugte reputasie vir korrupsie bevestig.

Die tyd van die sewe laaste plae

Sonder enige Bybelse tekswaarborg, maar met die kennis van die geestelike waardes wat deur God in hierdie heilige Bybel geopenbaar word, dink ek ek is in staat om te verstaan hoe die tyd van hierdie "**laaste plae van die toorn van God**" georganiseer sal word.

Een prioriteit is noodsaaklik: die gebeure sal in die jaar 2029 voltrek word. Dan, in hierdie jaar 2029, lyk die laaste ses maande, waarvan die godsdienstige feeste van die eerste verbond deur God onder die tema van sonde geplaas is, vir my besonder geskik vir 'n finale "boetedoening van sonde" wat direk deur God op die laaste aardse sondaars toegedien word. Dit is omdat die twee hoof Joodse feeste in die ou verbond geplaas word, een in die vroeë lente, wat handel oor "**die fees van Pasga**" en die aanbod van goddelike geregtigheid in Christus, "**die Lam van God**", en die ander, in die vroeë herfs, waarvan die onderwerp die **vereffening van sonde is en wat "die Versoendag"** genoem word. In 2029 begin die herfs op 23 September. En reeds moet ons daarop let dat God die name van die laaste vier maande van ons gewone valse jaarkalender wou beskerm, want hulle getuig van die ware tydsverdeling wat Hy glorieryk in God die skepper gevestig het. Hierdie vier maande het in hul naam die volgordenommer van hul jaarlikse posisie behou: September vir die sewende maand, Oktober vir die agtste, November vir die negende, en Desember vir die tiende maand van die goddelike sonjaar. Hierdie getuigenis is van groot belang om die tyd van die **laaste ses maande te definieer wat lei tot die wederkoms van Christus en die einde van die wêreld**. Want die skepping sal nie verdwyn nie, maar die hele mensdom moet

en sal verdwyn oor sy hele bewoonde gebied. 23 September 2029 sal dus die datum wees wanneer die eerste plaag van God mense sal tref wat “ *die merk van die dier* ” dra. Net voor hierdie datum sal universele menslike wet die eerste dag van die week, ons huidige "Sondag", verklaar het as 'n rusdag wat amptelik opgelê word aan alle oorlewendes van die kernramp van die Derde Wêreldoorlog. In hierdie tyd maak aardse oordeel voorsiening vir sanksies teen onwillige of ongehoorsame mense; dinge wat deur God in Openb. 13:16-17 geprofeteer is: “ *En Hy maak dat aan almal, klein en groot, ryk en arm, vrymense en slawe, 'n merk op hulle regterhand of op hulle voorhoofde gegee word; en dat niemand kon nie koop of verkoop nie* , behalwe as hy die merk of die naam van die dier of die getal van sy naam gehad het. »

Na hierdie maatreël wat teen sy heilige Sabbat geneem is, maak God definitief 'n einde aan sy genade-aanbod wat gebaseer was op die vrywillige dood van Jesus Christus as 'n versoeningsoffer vir die sondes van sy enigste uitverkorenes wat Hy kies en self uitkies sonder om terug te val op menslike of hemelse engelagtige advies. Hierdie tema van die einde van genade word in Openb. 15 ontwikkel en in vers 8 opgesom in hierdie woorde: “ *En die tempel is vol rook van die heerlijkheid van God en van sy krag, en niemand kon in die tempel ingaan totdat die sewe plae van die sewe engele voleindig was nie.* ” Ek vertaal hierdie vers duidelik: En die vergadering van God was volkome, en niemand sal daarby bygevoeg word nie, want die uitverkorenes self sal die koninkryk van die hemele binnegaan, eers wanneer die tyd van die sewe laaste plae wat oor die aarde uitgestort word, vervul is. Die rook verwys na die geur van die gebede van die heiliges volgens Openb. 5:8: “ *En toe Hy die boek neem, val die vier lewende wesens en die vier-en-twintig ouderlinge voor die Lam neer, elkeen met siters en goue skale vol geurige reuke, wat die gebede van die heiliges is.* ”, maar ook 8:4: “ *Die rook van die reukwerk het saam met die gebede van die heiliges uit die hand van die engel voor God opgegaan.* ” Agter elke “ *rook en geur* ” is die persoonlikheid van 'n uitverkorene.

In reaksie hierop stort God sy eerste van die laaste plae oor die skuldiges uit: Openb. 16:2: “ *Die eerste het gegaan en sy skaal op die aarde uitgegooi. En 'n bose en pynlike swer het op die mense gekom wat die merk van die dier gehad het en sy beeld aanbid het.* Die beskrywing van hierdie “ *kwaadaardige sweer* ” is analoog aan dié van die een wat die regverdige en opregte Job pynlik getref het. Maar terwyl die lyding wat Job aanvaar het, God verheerlik het in die aangesig van Satan, in absolute teenstelling, is dié wat op die werklik skuldiges van die eindtyd opgelê word, regverdig en verdiend. In die goddelike kode van hierdie openbaring tref hierdie plaag eerstens “ *die aarde* ” omdat die konteks van hierdie uur die heerskappy van “ *die dier wat uit die aarde opkom* ” van Openb. 13:11 is. En dit raak die Protestantse leiers en organiseerders, en die Katolieke, geëerdes en medepligtiges. Vereer, omdat die Sondagsrus wat deur sy laaste Protestante opgelê is, sy oorsprong onder hulle het.

Ons sal sien dat “ *die sewe laaste plae van God* ”, met 'n paar verskille, dieselfde teikens as die “ *sewe basuine* ” aanspreek: dit wil sê, in stygende volgorde: *die aarde, die see, die riviere, die son, die troon van die dier, die groot rivier die Eufraat, en laastens die lug.*

Hier is die lys van die teikens van die " **trompette** ": Let daarop dat anders as die sewe laaste plaes, elke straf van die " **trompette** " slegs 'n **derde** van sy teiken tref, want dit tref as 'n goddelike waarskuwing.

Openb. 8:7: “ *Die eerste het die basuin geblaas. En daar was hael en vuur gemeng met bloed, en dit is **op die aarde gegooi.*** ” ; en 'n **derde** van die aarde is verbrand, en 'n **derde** van die bome is verbrand, en al die groen gras is verbrand . ”

Openb. 8:8: “ *Die tweede engel het op sy trompet geblaas, en iets soos 'n groot berg wat met vuur brand, is **in die see gegooi** ; en 'n **derde** van die see het bloed geword , ...* »

Openb. 8:10: “ *Die derde engel het op sy trompet geblaas. En 'n groot ster wat soos 'n fakkel brand, het uit die hemel geval, en dit het **op 'n derde van die riviere** en op die waterfonteine geval .*

Openb. 8:12: “ *Die vierde engel het op sy basuin geblaas, en 'n **derde van die son is getref en 'n derde van die maan en 'n derde van die sterre** , sodat 'n **derde van hulle** verduister is en die dag verlore gegaan het . ” 'n **derde** van sy helderheid, en die nag dieselfde. »*

Openb. 9:1: “ *Die vyfde engel het op sy trompet geblaas, en ek het 'n ster gesien wat uit die hemel **op die aarde** geval het , en aan hom is die sleutel van die bodemlose put gegee ,*

Openb. 9:13-14: “ *Die sesde engel het op sy trompet geblaas, en ek het 'n stem gehoor uit die vier horings van die goue altaar wat voor God is, wat aan die sesde engel met die trompet sê: Maak die vier engele los wat gebind is **by die groot rivier, die Eufraat** . En die vier engele is losgemaak wat gereed was vir die uur en die dag en die maand en die jaar, om 'n **derde** van die mense dood te maak. »*

Openb. 11:15: “ *Die sewende engel het op sy trompet geblaas, en daar was groot stemme in die hemel wat sê : **Die koninkryke van die wêreld het die eiendom van onse Here en van sy Christus geword** , en Hy sal as koning heers tot in alle ewigheid. ”*

In hierdie vergelyking sien ons dat ons in die 5de ^{straf} die gevalle Protestantse godsdiens van die " ^{5de} basuin " en " *die troon van die dier* " van die " ^{5de} van die laaste plaes " as teikens vind. Deur hierdie groepering plaas die Gees die Protestantse godsdiens onder die geestelike heerskappy van die " *troon van die dier* "; wat die feite bevestig, aangesien die sonde van die valse rusdag wat deur God veroordeel word, geërf is van die Rooms-pouslike Katolisisme wie se opeenvolgende leiers op **die "troon"** van die Vatikaan in Rome sit. En Openb. 13:12 bevestig hul finale assosiasie: “ *En hy het al die mag van die eerste dier voor sy aangesig uitgeoefen, en hy het die aarde en die wat daarop woon, die eerste dier laat aanbid, waarvan die dodelike wond genees is.* “ Soortgelyke voëls swerm saam, en hoe is gevalle Protestante en Katolieke gelyk? Beide verwar godsdiens met politiek. Hulle veg en doodmaak om godsdienstige redes, en toon sodoende hul onverskilligheid teenoor die bevele van Jesus Christus wat in Mat. verklaar het. 16:25: “ *Want elkeen wat sy lewe wil red, sal dit verloor; maar elkeen wat sy lewe om My ontwil verloor, sal dit vind .* ” » Hy het toe, ten tyde van

sy arrestasie deur die Joodse wagte, 'n konkrete demonstrasie gemaak van die verbod op die opneem van wapens om sy lewe en dié van sy apostels en dissipels te verdedig. Die twee valse Christelike godsdienste pas ook nie hierdie vers in praktyk toe waar Jesus verklaar: " *Betaal aan God wat God s'n is, en aan keiser wat die keiser s'n is* ." Reeds in sy tyd het opstandige Jode hom verwytdat hy 'n vriend van die Romeine was, omdat hy nie tot opstand teen hulle opgeroep het nie. Dieselfde oorlogagtige partydige gees besiel die valse godsdienste van monoteïsme. Maar dit is so, en dit is daarom reg dat Jesus slegs diegene as sy eie erken wat na sy woorde luister en dit gehoorsaam. Daarin lê die hele verskil tussen die uitverkorenes en die gevalle.

Die teken van die 6de ^{straf} is gemeenskaplik aan beide kontekste: " **die groot rivier die Eufraat** " of die gebied van Wes-Europa, ook gesimboliseer deur die " *tien horings* " van Daniël 7:7 tot Openbaring 17:3.

Laastens word die " *sewende basuin* " voorafgegaan deur 'n bietjie, die sewende van die " *sewe laaste plae* ", aangesien dit die verskyning van die goddelike en oorwinnende Christus aandui. Die teken is " *die lug* " en agter hierdie term is daar die aardse heerskappy van die duiwel, wat homself " *die owerste van die mag van die lug* " genoem word in Ef. 2:1-2: " *Julle was dood deur die misdade en die sondes waarin julle tevore gewandel het volgens die loop van hierdie wêreld, volgens die owerste van die mag van die lug, die gees wat nou in die kinders van die ongehoorsaamheid werk.* "

Voordat ons voortgaan, moet daarop gelet word dat die beoogde teikens ook die volgorde van dinge volg wat deur God gedurende die eerste ses dae van sy oorspronklike skepping geskep is. En dit openbaar die skakel wat God tussen sy straf en die gestrafte skuldiges maak, dit wil sê, die minagting wat getoon word vir die Skeppergod wat Hy beweer, tereg en regverdig, glorieryk te wees.

Nadat hierdie verduidelikings gegee is, hervat ek die volgorde van gebeure wat nou volg op die eerste van die " **sewe laaste plae van die toorn van God** ". 'n Maand later, in Oktober, is 'n nuwe plaag by die vorige een **gevoeg**, naamlik " **kwaadaardige maagsweer** ".

Openb. 16:3: " En die tweede een het sy skaal **in die see uitgegooi** . En dit het bloed geword soos van 'n dooie man, **en al die lewende wesens, alles in die see, het gesterwe** . "

Hierdie tweede van die laaste plae moet vergelyk word met die " **tweede basuin** " waarvan die hoofakteur die Rooms-Katolieke pouslike regime is, in 538, die datum van sy amptelike stigting. Deur weer " **die see** " te slaan, teiken God die volgeling van " **die dier wat uit die see opkom** " van Openb. 13:1. Sy vervloekte rol is fundamenteel, want dit is die basis van al die vloekte van die ander Christelike godsdienste wat mettertyd daaruit voortgespruit het, tot en met amptelike Adventisme, laas " **uitgebraak deur Jesus Christus** ". In Openb. 17:8 sê God van hom: " *Die dier wat jy gesien het, was en is nie. Sy moet uit die afgrond opkom en na die verderf gaan* . En die bewoners van die aarde wie se name nie van die grondlegging van die wêreld af in die boek van die lewe geskryf is nie, sal hulle verwonder wanneer hulle die dier sien, want dit was en is nie en sal nog wees. » Hy bevestig hierdie vloek deur te sê in Openb. 18:24: " *en omdat*

in haar die bloed van profete en heiliges gevind is en van almal wat op die aarde gedood is.” »

In die konteks van die laaste plaes dra die woord "**see**" 'n dubbele letterlike en simboliese betekenis. Simbolies besluit God "**die dood**" oor alle lewende dinge in die vorm van menslike of dierlike lewe. Uit Genesis het "**die see**" "**dood**" aangedui in teenstelling met "**die aarde**", wat menslike lewe sou dra. Boonop is die tipe dierelewe wat daarin ontwikkel, verskriklik: die groter een eet die kleiner een. Letterlik, aan die einde van die wêreld, word dierelewe, eerstens seelewe, voor die mens vernietig omdat dit deur God voor Hom op die 5de^{dag} van die week van goddelike Skepping geskep is. Die "**waters**" wat die aarde sedert sy skepping gevorm het, kry die naam "**see**" op die tweede dag van hierdie eerste oorspronklike week. En 'n belangrike detail, geopenbaar in Openb. 21:1, "**die see sal nie meer wees nie**" op die nuwe aarde: "*En ek het 'n nuwe hemel en 'n nuwe aarde gesien, want die eerste hemel en die eerste aarde het verbygegaan, en die see was nie meer nie*." Die simboliek van "**dood**" word dus bevestig in Openb. 20:14: "**En die dood en die doderyk is in die poel van vuur gewerp.**" Dit is die tweede dood, die poel van vuur. "Ek moet hierdie goddelike subtiliteit ontwikkel. Die 'woonplek van die dooies' verwys na die droë land wat die liggame van die dooies ontvang wat in stof geval het. Volgens God se bevel in Gen. 3:19: "*In die sweet van jou aangesig sal jy brood eet tot dat jy terugkeer na die aarde waaruit jy geneem is*;" want **stof is jy, en tot stof sal jy terugkeer**. » Daarom vervang en dui die woord "**dood**" in hierdie vers 14 "**die see**", die ander hoof oorspronklike element van ons planeet, aan. Nog 'n maand gaan verby en God voeg 'n derde plaag by.

Openb. 16:4: "*En die derde engel het sy skaal uitgegooi op die riviere en die waterfonteine, en dit het bloed geword.*"

Ek onthou dat God reeds om Egipte te straf, die wonderwerke van water wat in bloed verander is, verrig het. En hier, in ooreenstemming met die bevel wat aan sy skepping gegee is, tref God "**die riviere en waterfonteine**" waarvan die mens vir sy oorlewing afhanklik is, met die dood. Dit is nog 'n manier om menslike lewens uit te skakel wat uiteindelik almal moet verdwyn.

Hierdie elemente word reeds in die "**derde basuin**" in Openb. 8:10 aangetref: "*Die derde engel het geblaas. En 'n groot ster wat soos 'n fakkel brand, het uit die hemel geval, en dit het geval op 'n derde van die riviere en op die waterfonteine*." Hierdie simbole dui op die mensdom wat op verlossing van Jesus Christus aanspraak maak, dit wil sê, sedert 313, **die ongelowige "heiliges"** wat God in 538 aan die Rooms-Katolieke pouslike regime oorgelewer het. God erken voorlopig diegene wat die Hervorming tussen 1170 en 1843 binnegegaan het. Dit is die opregte Protestante. Hierdie "**derde van die riviere**" word in Openb. 12:4 "**die derde van die sterre**" genoem: "*Sy stert het 'n derde van die sterre van die hemel weggesleep en hulle op die aarde gegooi. Die draak het voor die vrou gestaan wat op die punt gestaan het om te baar, sodat hy haar kind kon verslind sodra sy gebaar het.*»; en in Dan. 8:10: "*En hy het opgevaar tot by die leër van die hemel en sommige van die leër, naamlik van die sterre, op die aarde gegooi en hulle vertrap.*" "God het die vloek van die '**waters van die riviere**' wat terugkeer na '**die see**' waaruit hulle ontstaan, in die natuur geskryf;" dit wil sê,

wat valse Christelike godsdienste alle beoefen, elkeen op sy eie tyd. Nog 'n maand gaan verby en die vierde plaag word in Desember by die vorige drie gevoeg.

Openb. 16:8-9: “ Die vierde engel het sy skaal **op die son uitgegooi** . Dit is hom gegee om die mense met vuur te skroei, en die mense is met groot hitte geskroei. Hulle het die Naam van die God wat mag het oor hierdie plaë, gelaster **en hulle het hulle nie bekeer om Hom heerlikheid te gee nie** . ”

Hierdie plaag is verskriklik en afgryslik. Maar let op die gedrag van die slagoffers wat “ **die Naam van God laster en nie berou het nie** ” omdat bekering nie meer moontlik is soos die geval was met die Farao van Egipte nie. Dit bevestig die konteks van 'n tyd wanneer genade nie meer aangebied word nie.

In hierdie vierde straf vind ons “ **die son** ” van die “ *vierde basuin* ” waar hy self “ *deur 'n derde getref* ” is deur revolusionêre Franse ateïsme. Hierdie simbool van ware goddelike lig het die Bybel, die heilige geskrewe Woord van God, aangedui. In hierdie laaste konteks wreek God die kwaad wat aan sy “ *twee getuies* ” gedoen is. Hulle is nie meer “ *in saklinne geklee* ” soos in Openb. 11:3 nie en neem wraak deur die mense wat hulle verag en mishandel het, met pynlike brandwonde te slaan. Diegene wat die belangrikheid van goddelike Bybelse lig onderskat het, moet nou 'n lig verduur wat hulle “ **brand** ”. 'n Nuwe maand gaan verby, en 'n 5de ^{plaag} tref in Januarie die mense wat deur God vervloek is.

Openb. 16:10-11: “ *En die vyfde engel het sy skaal uitgegooi op die troon van die dier* , en sy koninkryk is met duisternis oordek; en die mense het op hulle tonge gebyt van pyn en die God van die hemel gelaster oor hulle pyne en oor hulle swere, **en hulle het hulle nie van hulle dade bekeer nie** . ”

Die teiken wat God gekies het, is hierdie keer “ **die troon van die dier** ”, dit wil sê die Vatikaanstad en sy Sint Pietersbasiliek in Rome. God bevestig dus sy fundamentele verantwoordelikheid vir die vloek wat die Christelike geloof sedert 313 getref het, waar dit destyds in die Lateraanse Paleis in Rome gehou is. Deur hierdie gebied in dik “ **duisternis** ” *te dompel* ”, God straf die Rooms-Katolieke organisasie wat voortdurend teen sy “ **lig** ” geveg het, deur die Bybel en sy onafhanklike vrye lesers te vervolg. Op hierdie beslissende uur getuig God teen die Rooms-Katolisisme wat die skuld dra dat hulle die Protestantse godsdienste, wie se veroordeling in Openb. 3:1-3 en Openb. 9:1-12 geopenbaar word, in sy vloek gebring het; dit is omdat die Protestantse geloof die laaste “ **laste** ” wat God sedert 1843 opgelê het, geweier het: ware geloof en liefde vir die waarheid gebaseer op die Bybel en sy profesieë. Nog 'n maand gaan verby en die Skeppergod stort in Februarie sy sesde van die laaste plaë oor sondaars uit.

Openb. 16:13-14: “ *Die sesde man het sy bak uitgegooi op die groot rivier, die Eufraat* , en sy **water het opgedroog** , sodat **die pad van die konings wat van die Ooste af kom, reggemaak** kon word . En ek het drie onreine geeste soos paddas sien uitkom uit die bek van die **draak** en uit die bek van **die dier** en uit die mond van die valse profeet . ”

Die Gees gebruik die beeld van die historiese feit wat die Mediese koning Darius toegelaat het om Babilon in die tyd van koning Belsasar volgens Dan te verower. 5. Hy het die loop van die rivierbedding omgekeer en kon dus die ondeurdringbare stad binnegaan danksy die beskerming van sy imposante muur. God profeteer dus die oomblik wanneer die pouslike verleiding van Rome sal

ophou. Want dit is na haar toe dat die demone die Protestantse kamp en elke ander Christelike godsdiens wat deur God verwerp is, versamel.

Nog 'n verduideliking bestaan. " **Die opgedroogde water** " profeteer die dood van Europese bevolkings en sy Amerikaanse en ander uitgroeisels. En " **die konings van die Ooste** " is die uitverkorenes van Christus wat uiteindelik die hemelse Kanaän sal binnegaan, want hierdie laaste toets " **berei** " hulle " **pad** " na die hemel voor.

Die " **versameling** " bring dus die hemelse " **demone** ", insluitend hul leier, die duiwel in " **draak** "-vorm, bymekaar in oorlog teen " **die res** " van die uitverkorenes, volgens Openb. 12:17; die pouslike regime van " **die dier** " en Protestantisme, d.w.s. die " **valse profeet** " sedert 1843, d.w.s. " **drie onreine geeste** " soos die " **padda** " volgens Lev. 11:30. Maar hierdie vergelyking met die " **padda** " stop nie daar nie. Dit loop nie, maar " **spring** " en karakteriseer dus diegene wat verkeerdlik **die "drumpel"** oorsteek wat deur God gestel is, volgens hierdie vers uit Sefanja 1:9: " **In dié dag sal Ek almal straf wat oor die drumpel spring , wat die huis van hulle heer met geweld en bedrog vul .** " Huidige gebeure gee nog 'n betekenis aan hierdie woord " **padda** " wat Frankryk illustreer, want die Engelse noem sy inwoners "padda-eters". En Frankryk is die enigste kernmag aan **die Europese "Eufraat"** en terselfdertyd die mees rebelse en ongodsdienstige nasie ter wêreld, die aanbiddier van die godin Liberty.

die dier " uit te wys , dit wil sê die skuld van die pouslike Rooms-Katolisisme, het die Gees die begrip van hierdie sesde plaag voorberei. Want God se teiken is " **die Eufraat** ", dit wil sê Wes-Europa wat onder die vervloekte kultiese oorheersing van hierdie Rooms-Katolisisme geplaas word, dit wil sê Rome, wat God simboliseer met die naam " **Babilon die groot** " in Openb. 17:5. Dit is dus belangrik om te weet dat die bedding van die " **Eufraatrivier** " die antieke stad genaamd " **Babilon** " oorgesteek het; die stad wat deur koning Nebukadnesar gebou is. Die aksie wat met hierdie sesde plaag verband hou, word in vers 14 beskryf: " **Want hulle is geeste van duiwels wat wonders doen, wat uitgaan na die konings van die aarde om hulle te versamel vir die oorlog van daardie groot dag van die almagtige God .** " » Die " **geeste van demone** " is deur God vrygelaat sedert die begin van die " **sesde basuin** " volgens Openbaring 9:14: " **En Hy het aan die sesde engel met die basuin gesê: Maak die vier engele los wat gebind is in die groot rivier, die Eufraat .** Die " **versameling** " wat deur die wil van God georganiseer is, het 'n doel: " **vir die oorlog van die groot dag van die almagtige God .** " Die drievoudige betekenis van hierdie uitdrukking definieer die " **groot dag** " van God se oorwinning oor sy vyande, maar ook die intrede tot sy " **groot dag** " van rus, dit wil sê sy heilige Sabbat van " **duisend jaar** ", wat sedert die eerste " **sewende dag** " van die skepping geprofeteer is en ses keer in Openb. 20 aangehaal word. En " **die stryd** " self is teen sy " **groot dag** " van geheiligde rus. God gee dus sy ware uitverkorenes die geleentheid om hulself van ander opstandige mense te onderskei deur hul getrouheid aan sy heilige dag; dit, ten spyte van die doodsvonnis wat uiteindelik deur die rebellekamp teen hulle uitgespreek sal word.

Laat ons let op die ooreenstemming van hierdie plaag met die " **sesde basuin** " waar die goddelike teiken reeds " **die Eufraat** " was, dit wil sê Katolieke

Europa, volgens Openbaring 9:13: " *Die sesde engel het op sy basuin geblaas. En ek het 'n stem gehoor uit die vier horings van die goue altaar wat voor God is, wat aan die sesde engel met die basuin sê: Maak die vier engele los wat gebind is in die groot rivier, die Eufraat .* » Die " *sesde basuin* " en " *die sesde van die laaste plae* " van God het in gemeen die aksie om onafhanklike groepe wat deur God vervloek is, te " *versamel* ". Hierdie versameling het ten doel om " 'n *geveg* " te lei, maar pasop vir die lokval! Daar is twee " *gevegte* " in goddelike openbaring. Die eerste is dit wat vervul word onder die titel van " *sesde basuin* ". Dit is 'n dodelike wêreldoorlog, die laaste van sy soort, verskriklik vernietigend, omdat dit kernkrag het. Die ander " *stryd* " is geestelik en is gerig teen God en sy getroue heiliges; sy laaste verkose amptenare. Openb. 16:16 noem dit " *Armageddon* ". Hierdie tweede " *stryd* " word geprofeteer in die " *vyfde basuin* " in Openb. 9:7: " *Die sprinkane was soos perde wat vir die oorlog gereedgemaak is ; en op hulle koppe was krone soos goud, en hulle gesigte was soos die gesigte van mense .* » Waaruit bestaan hierdie voorbereiding? Nadat God dit in 1843 verlaat het, het die Protestantse godsdiens die betrekkings met die Katolisisme hernu, tot die punt dat hulle amptelik daarmee verbind het deur die ekumeniese alliansie. Die geprofeteerde versameling is dus vervul. Maar ten tyde van die sesde plaag sal 'n nuwe byeenkoms georganiseer word om 'n kollektiewe maatreël te tref waarvan die doel sal wees om die goddelike toorn te paai wat deur die plaag wat uitgestort word, uitgedruk sal word. Want, saamgevat, is die menslike situasie op aarde werklik verskriklik en ondraaglik. Die rebellekamp moet diegene identifiseer en aanwys wat verantwoordelik is vir hierdie goddelike woede. Oortuig dat hulle nie verantwoordelik is nie, word die " *versamelde* " rebelle gelei deur die geeste van demone wat die Sabbatvierders aanwys. Om God se woede te paai, word die besluit geneem om hierdie Sabbatonderhouers uit te roei, en 'n datum word vasgestel vir hulle teregstelling. Hierdie ervaring is voorspel deur dié van die Jode wat tot deportasie na Babilon gelei is tot die tyd van die Persiese konings. En die verhaal in die boek Ester beskryf dit vir ons. Die skurk word Haman genoem en hy organiseer die voorwaardes om die Jood Mordegai op te hang. Ester is 'n jong Joodse vrou wat deur koning Xerxes getroud is. Mordegai dring haar aan om namens hom by haar man, die koning, in te gryp. Ester het toe begin vas en drie dae lank tot God gebid. Soos die tyd verbygaan, praat sy met die koning wat die rolle omkeer. Haman word opgehang aan die galg wat vir Mordegai opgerig is en Xerxes magtig die Jode om hul plaaslike vyande vir twee dae dood te maak. Hierdie scenario is presies wat vanaf 18 Maart 2030 vervul sal word. Hierdie datum is die een wat die Jode in die jaar 2030 sal vier, want hulle vier elke jaar die Fees van Ester. Die vas sal dan, vir drie dae, die laaste waarnemers van die Sabbat betref. Op die derde dag, die datum wat vir hulle teregstelling geskeduleer is, wat die eerste dag van die lente sal wees, sal God terugkeer in die vorm van Jesus Christus om die rebelle te vernietig wat sy getroue uitverkorenes sou teregstel. Hierdie omkering van die situasie van die finale konteks word drievoudig in die Bybel voorspel; 'n eerste keer, met die naam " *Benjamin* " van die 12de ^{stam van die} " *verseëldde* " uitverkorenes van Apo. 7:8; die tweede deur Ester se ervaring; en die derde in hierdie tema van die stryd " *Armageddon* " waarvan die aksie in Openb. 16:19 opgeroep word en in Openb. 18 ontwikkel word: " *En*

die groot stad is in drie dele verdeel, en die stede van die nasies het geval, en God het aan die groot Babilon gedink om **haar die beker van die wyn van sy gloeiende toorn te gee** .»; dit word ook geprofeteer deur die tema van " **die oesjaar** " wat in Openb. 14:19-20 aangebied word (en wat Jesaja 53 ontwikkel): " *En die engel het sy sekel in die aarde ingestee.* " **En hy het die wingerdstok van die aarde afgeoes en dit in die groot parskuip van die toorn van God gegooi** . En die wynpers is buitekant die stad getrap; **en bloed het uit die wynpers uitgekom, tot aan die tooms van die perde, vir 'n afstand van duisend ses honderd stadies** . » Ek onthou en vertaal die einde van hierdie vers: en God het die bloed van al die valse leraars of " **valse profete** " vergiet wat leuens verkondig het deur ongeregtheid te gebruik en valslik sy heilige Bybel te skryf op " **'n uitspansel** " **van eenduisend-seshonderd** jaar van wedloop om die prys van die hemelse roeping te wen, volgens die beeld wat Paulus in 1 Kor. gee. 9:24: " *Weet julle nie dat die wat aan die wedloop deelneem, almal hardloop, maar net een die prys ontvang nie? Hardloop só dat julle dit kan wen* .» ; hierdie duur van sestien eeue begin aan die begin van die 15de ^{eeu v.C.} **en** eindig aan die einde van die 1ste ^{Christelike} eeu; toe Johannes die visioen van die Openbaring ontvang het.

Volgens hierdie geopenbaarde patrone, moet die datum van die Sabbathouers se doodsbevel vasgestel en afgekondig word op 17 Maart 2030. Op die eerste dag van die lente, die volgende 20 Maart, sal Jesus Christus terugkeer en die skuldige rebelle met die dood straf deur die woede van hul misleide slagoffers teen die godsdienstige leraars te rig; Sy goddelike wederkoms word opgeroep deur hierdie vers uit Openb. 16:17: " *Die sewende engel het sy skaal in die lug uitgegooi. En daar het 'n groot stem uit die tempel, van die troon af, gekom en gesê: Dit is verby!* ". Die " **heiliges** " sal nie hierdie bloedige skouspel aanskou nie, want, gelei deur Jesus Christus, sal hulle reeds die hemelse ewigheid binnegegaan het. Dit is wat die uitdrukking " **buite die stad** " beteken; die " **heilige stad** ", dit wil sê, sy getroue verkose amptenare. Die heiliges sal die aarde op 20 Maart verlaat, en op aarde kan wraak voortduur tot Pasga 2030. Dus sal die laaste rebelle vergaan, verpletter deur die " **haelstene** " van die sewende van die " *sewe laaste plaes van die toorn van God* " soos aangekondig in Openb. 16:21: " *En 'n groot hael, waarvan die gewig 'n talent was, het uit die hemel op die mense geval;* " en die mense het God gelaster oor die **haelplaag** , want die plaag was baie groot . »

Deur hierdie " **plaag van hael** " , rig God sy laaste les aan die rebelse mensdom. Sy betaal vir haar misbruik van al die vryheid wat God aan elke mens op die hele aarde gegee het. En die doel van hierdie vryheid was slegs om dit te kies of om dit te beveg met al die gevolge van die twee teenoorgestelde keuses. Hierdie les is reeds gegee in sy " *gelykenis van die talente* " waarin agter die muntstuk van hierdie naam vrye aksie, ywer of die afwesigheid daarvan, die vrugte wat deur elke skepsel gedra word, skuil. En in dieselfde gelykenis spreek Jesus sy veroordeling uit van die " **goddelose dienskneg** " wat in hom " *'n harde meester sien, wat maai waar hy nie gesaai het nie* " volgens Matteus 25:24: " *Toe kom die een wat net die een talent ontvang het en sê: 'Here, ek het geweet dat u 'n harde man is wat maai waar u nie gesaai het nie en bymekaarmaak waar u nie uitgestrooi het nie* '." En as 'n wraaksugtige en regverdige God toon Hy dat Hy

werklik " **hard** " en genadeloos teenoor Hom is en Hom aan die vuur en die dood oorgee; beide is welverdiend.

Deur die scenario van die uittog uit Egipte vir die einde van die wêreld op te neem, bied God ons die geleentheid om die direkte konfrontasie tussen sy kamp, verteenwoordig deur sy dienaar Moses, en dié van die Farao wat deur God verhard is, te herontdek. Aangaande hom het God hierdie stelling in Eks. 9:15-16: *" As Ek my hand uitgestrek en jou met pes getref het, jou en jou volk, sou jy van die aarde vergaan het. Maar Ek het jou in die lewe gelaat, sodat jy my mag kan sien en my Naam op die hele aarde verkondig kan word. "* Eks. 10:1-2 spesifiseer verder: *" Die HERE het vir Moses gesê: Gaan na Farao, want Ek het sy hart en die hart van sy dienaars verhard, om my tekens onder hulle te laat verskyn. Dit is ook sodat jy jou seun en jou kleinseun kan vertel wat Ek aan die Egiptenare gedoen het, en watter tekens Ek onder hulle gedoen het. En julle sal weet dat Ek YaHWÉH is. "* En hierdie dinge is opgeteken in die skryfwerk van die Heilige Bybel sodat hierdie getuienis ons vandag tot voordeel strek. Omdat dit ons toelaat om alles te verstaan wat God in ons huidige situasie in plek stel. Binnekort, na vore kom uit die " **sesde basuin** ", minder verslaan as Europa, sal die Farao van ons tyd die land van bitterheid wees, die Amerika van die VSA wie se hart deur God op dieselfde manier en om dieselfde redes verhard sal word: die rebelse en teenstrydige gees wat die geopenbaarde wil van God teenstaan. Maar benewens hierdie waarskuwing teen ongehoorsaamheid, rig die herinnering aan die "tien plae" van Egipte ons aandag op die tyd toe die Bybelse verslag genaamd "die wet van Moses" geskryf is. Nou het beide verbonde hierdie goddelike openbaring as hul fondament, want sonder die eerste verbond het die nuwe verbond geen betekenis nie. Selfs vandag en tot die einde van die wêreld, sewe jaar van nou af, word ons behoefte aan 'n perfekte Verlosser slegs geopenbaar deur ons persoonlike onvermoë om die gebooie en verordeninge wat deur God opgelê is, perfek te gehoorsaam. Dit bemagtig almal wat in die taal van hul land kan lees, want die Bybel is in verskeie tale vertaal. Dit is waar dat sommige profetiese boeke van Die Bybel word deur God geïnkripteer om onwaardige lesers daarvan te weerhou om in hul geestelike onkunde te bly. Maar die essensiële elemente wat in die Bybel geopenbaar word, word duidelik uitgedruk en is dus deur almal verstaanbaar.

Ware liefde

Om so 'n onderwerp te bestudeer, moet ons natuurlik ons verklarings in liefde vind, soos die gees van God dit leef, voel en openbaar. En reeds moet u verstaan dat hierdie goddelike standaard die enigste een is wat saak maak, want dit het die roeping om die enigste standaard te wees wat bestem is om verleng te word gedurende die ewigheid wat nog voor ons lê. Dit is die standaard van liefde

wat die uitverkorene moet beliggaam om ewig saam met God te lewe. Dit is des te belangriker om dit te verstaan, want dit vorm die enigste ware voorwaarde wat toegang tot die ewige lewe magtig.

In 1 Korintiërs 13, onder die name " *liefde, naasteliefde, charisma* ", bied die Gees ons 'n soort robotportret van sy ideaal van die gemoedstoestand wat God in sy aardse menslike skepsels, maar ook in die hemel, wil vind. Dit is omdat die wet van liefde van die goddelike norm die enigste voorwaarde is vir die konstruksie van geluk wat deur almal gedeel word. En toe God besluit het om 'n einde te maak aan sy eensaamheid, het Hy die projek bedink om die voorwaardes te verwesenlik en in plek te stel, stap vir stap te bou, wat die universele deelname aan ware ewige geluk moontlik maak. In hierdie projek sou die onontbeerlike vryheid wat aan al sy skepsels gegee word, onvermydelik vyandige rebelse houdings in 'n groot aantal van sy skepsels wek. Hy het dit geweet en het reeds die finale oordeel voorsien wat die lewe van al sy opstandige skepsels finaal sal vernietig in die vuur van die " *poel van vuur* " van die " *tweede dood* ".

God het dus geweet dat Hy persoonlik in Jesus Christus sou moes ly, om die siele van sy uitverkorenes te verlos van die oorspronklike sonde en van hulle sondes wat uit swakheid beoefen is. En omdat hy al hierdie dinge geweet het, wou hy sy plan uitvoer. Vandat die idee om liefde te deel by hom opgekom het, het sy eensaamheid ondraaglik geword. Ons moet dus verstaan waarom God 'n toekoms van groot lyding vir homself en sy skepsels aanvaar het. Want ons weet dat die tyd van lyding op aarde hoofsaaklik sesduisend jaar sou gewees het. Maar God se geestelike morele lyding het lank voor die aardse ervaring begin, aangesien die begin daarvan terugdateer na die uur toe sy eerste glorieryke en volmaakte engel in opstand teen Hom gekom het. Voordat God dit geskep het, het Hy geweet dat dit sou rebelleer, maar om iets te weet en dit in sy vervulling te leef, is baie anders, vir Hom, soos vir sy skepsels. Die vraag bly dus: hoe kan die ware en wyse God aanvaar om 'n tyd van verskriklike lyding op Homself af te dwing sonder om lyding te soek soos die "masochistiese" menslike afwykers op ons aarde doen? Die antwoord is: in die finale beloning; wat 'n presiese betekenis gee aan hierdie vers van Pred. 7:8 wat hy geïnspireer het: " **Die einde van 'n ding is beter as sy begin ; 'n Geduldige gemoed is beter as 'n hoogmoedige gemoed .** " *En om sy finale beloning te verkry, sal hy inderdaad sy buitengewone goddelike "geduld"* aangeroep het . Daarom moet hierdie finale beloning baie groot wees om so 'n verskriklike beproewing te regverdig. En om dit beter te verstaan, vergelyk God hierdie finale resultaat met die ervaring van eensaamheid wat Hy ewig geleef het voor die skepping van sy vrye en onafhanklike eweknieë. Vir hom was enigiets verkieslik bo hierdie toestand van eensaamheid. 'n Onaangename tyd moet deurgemaak en verduur word, om uiteindelik geluk te bereik wat op lyding gebou is.

Wat is dan hierdie liefde wat God in sy hele goddelike natuur beliggaam? Dit is 'n dryfkrag, 'n beginsel en 'n gevoel, wat onafskeidbaar is van die idee van ware geregtigheid. Liefde werk soos 'n "magneet" met 'n goed benoemde en geregverdigde naam. Maar ons moet dit nie ignoreer nie, die magneet is welbekend daarvoor dat dit na homself aantrek, maar ons heg nie voldoende daaraan die idee dat dit ook 'n ander magneet afstoot wat homself onder dieselfde

polariteit voordoen nie. Die positiewe pool trek die negatiewe aan, maar twee pole van dieselfde polariteit stoot mekaar af. Net so verwerp God alle kompetisie, enige ander valse goddelikheid wat Hom vervang. So reeds, volgens die beginsel van die magneet, sal die liefde van God sy ware uitverkorenes na Hom toe trek. Maar wat soek God en sy uitverkorenes in hierdie deel van liefde? Die plesier. Baie is al oor liefde gesê, en dikwels met baie vooroordeel. Ek self het dit 'n tyd lank ongeregtig gevind dat dieselfde werkwoord "om lief te hê" op materiële dinge sowel as op skeepsele en op die Skeppergod self van toepassing kan wees. Vandag dink ek dis moontlik, want agter die werkwoord "om lief te hê" is daar die soeke na plesier wat op elke denkbare vlak gevoel word. As ek sê "Ek hou van hierdie gereg," druk ek die feit uit dat die eet van hierdie gereg plesier in my skeep. As ek sê "Ek het God lief," druk ek dieselfde ding uit. Omdat die lewe so is, het ons net lief vir dit wat in ons plesier, geluk, positiewe denke, vreugde en geluk skeep. En dit is omdat hy dieselfde effekte ervaar dat God soveel belang gee aan die liefde wat hy ontvang, in ruil vir sy eie, van sy ware uitverkorenes; dit, omdat hulle sy liefde vir die dinge deel wat hy liefhet. Deur vryheid vis-à-vis te skeep, het God die plesier van deel ontdek en Hy het geweet dat sy ewige geluk aan hierdie keuse gekoppel was.

Wanneer die kind in die wêreld kom, het hy alles om te ontdek, en op 'n redelike ouderdom moet hy op sy beurt keuses maak en daarop besluit. Sy keuses sal sy lot bepaal: die slegtes sal hom van God distansieer, die goeies sal hom nader aan Hom bring, weer eens, soos die beginsel van die magneet. God gee ons in die vorm van ons sonnestelsel 'n wonderlike beeld van sy fundamentele sonaantrekkingskrag. En al die planete draai daaromheen en ontvang sy lig, sy hitte, sy straling. Daar is klein en reuse-planete onder hierdie, wat in verskillende wentelbane teen verskillende snelhede en in verskillende rigtings wentel. Net so verskil sy uitverkorenes in velkleur, fisiese voorkoms en geestelike karakter, maar Hy het hulle almal in hul diversiteit lief soos Jesus sy apostels liefgehad het wie se karakters so van mekaar verskil het.

Op aarde word die uitverkorene onderskei van ander geroepe gelowiges deurdat hy in die liefde wat van God ontvang word, 'n plesier vind wat hoër is as enige ander aardse plesier. Liefde is 'n deel waarin wederkerigheid die wet is. Dit verg twee om die werkwoord "om lief te hê" te vervoeg en beide partye moet bevrediging uit hul plesier put. As enigeen gefrustreerd is in hul verwagting en eise, word dit onmoontlik om liefde te deel. Hierdie beginsel is net soveel van toepassing op menslike paartjieverhoudings as op die individuele verhouding met God, die almagtige onsigbare gees. Met duidelikheid en eenvoud vertel die apostel Johannes ons in 1 Johannes 5:1-4: "(Vers 1) *Elkeen wat glo dat Jesus die Christus is, is uit God gebore; en elkeen wat Hom liefhet wat Hom verwek het, het ook dié lief wat uit Hom gebore is.* (Vers 2) *Ons weet dat ons die kinders van God liefhet wanneer ons God liefhet en sy gebooie bewaar.* (Vers 3) *Want dit is die liefde tot God, dat ons sy gebooie bewaar. En sy gebooie is nie swaar nie,* (Vers 4) *want alles wat uit God gebore is, oorwin die wêreld; en die oorwinning wat die wêreld oorwin, is ons geloof.* "Ek wil hier daarop wys dat die eerste vers, wat sê: '*Elkeen wat glo dat Jesus die Christus is, is uit God gebore* ', slegs geldig is as die drie ander voorwaardes wat in die volgende drie verse aangehaal word, toegepas

word deur diegene wat geroep is en hierdie Bybelse verklarings eis. Sedert die algemene afvalligheid van die Christelike geloof wat geskep is deur die godsdienstige vrede wat Konstantyn I^{die} Grote in 313 in sy dekreet van Milaan gevestig het, is hierdie voorwaardes egter nie meer nagekom nie. Sodat selfs vandag, sedert daardie datum, skares valse Christene onregverdig en onwaardig opeis dat hulle verlossing deur die genade van Christus Jesus bied. Die huidige waninterpretasie van vers 1 is gebaseer op die verandering in die konteks van die tye wat ervaar en betrokke is. Johannes se stelling was slegs geldig vir die apostoliese era.

Om die beginsel van liefde te verstaan, laat die mens toe om homself te bevraagteken en homself af te vra of God behae in hom kan vind. En die Bybelse tekste dui die standaard van gehoorsaamheid aan wat plesier in God skep. Enigiemand wat homself nie hierdie vraag afvra nie, begaan 'n groot fout wat hom tot die verskriklikste ontnugtering sal lei, indien sy begeerte na verlossing groot en eg is.

Die liefde van God is verbind met die liefde vir die dinge wat Hy geskep het wanneer hulle as sodanig beskou en waardeer word. Die liefde van paartjies wat deur God gelegitimeer is, die liefde van kinders vir hul ouers en van ouers vir hul kinders, die liefde vir die lewe en die aangename dinge wat dit bied, al hierdie liefdes is gekoppel aan die een en enigste Skeppergod. Die verhemelte en die tong wat 'n smaak, 'n parfuum, 'n aangename geur waarneem, kry 'n godsdienstige waarde wat God bevestig het in die organisasie van sy godsdienstige rites van die ou verbond. En in Openb. 5:8 en 8:5 bevestig hy hierdie vergelyking van "parfuums" met die "gebede" wat sy uitverkore "heiliges" tot hom rig. Beide het in gemeen die aangename karakter wat God plesier verskaf, wat op sy beurt golwe van plesier terugstuur na die gedagtes van die een wat Hom in ware heiligheid aanspreek. In hierdie studie eer ek hierdie woord plesier wat die mensdom, tot sy nadeel, slegs assosieer met die plesiere wat deur God verbied word. Sy vergeet dus die edele en suiwer betekenis wat hierdie woord dra wanneer dit gekoppel word aan die gehoorsaamheid van God. En ek vind dat hierdie woord plesier God nader aan die mens bring en die mens nader aan God wat aanvanklik na sy beeld gevorm is. Hierdie teks uit Jesaja 58:13-14 bevestig hierdie idee van "**plesier**": "*As jy jou voet terughou van die Sabbat, om nie jou wil op my heilige dag te doen nie, en as jy die Sabbat jou verlustiging maak om YaHWéH te heilig deur Hom te verheerlik, en as jy Hom eer deur nie jou eie weë te doen nie, deur nie toe te gee aan jou eie neigings of aan ydele woorde nie, **dan sal jy 'n welgevalle in YaHWéH hê**, en Ek sal jou laat ry op die hoogtes van die aarde, Ek sal jou laat geniet die erfdeel van jou vader Jakob; want die mond van YaHWéH het dit gespreek.*"

Op aarde verleng alles wat leef sy bestaan deur middel van die plesier wat sy voedsel dit verskaf. Dit is waar vir diere sowel as vir mense. En as dit by mans kom, is niks meer skadelik as om hierdie plesier van eet te vernietig nie. Dit is 'n lokval waarin die moderne mensdom geval het, want in weelde en oorvloed eet die mens meer uit gewoonte as uit behoefte. So wanneer hy sy kos neem, sluk hy dit sonder plesier. Gevolglik ontvang sy liggaam dit onder die slegste moontlike toestande vir hom. Die gesegde en gesonde verstand gee ons hierdie wyse raad:

"ons moet eet om te lewe en nie leef om te eet nie." Dit ontbloot die rampspoedige gevolge van eet sonder honger vir die menslike organisme. In die diereryk weet God se skepsels hoe om volgens hul werklike behoeftes te eet; vetsug word nie onder hulle gevind nie. Oordadige dinge is vir die mensdom gereserveer en sedert die Amerikaanse ervaring, die eerste om dit te demonstreer, vermeerder vetsugtige mense in ryk en welgestelde Westerse en Oosterse lande. En dit is nie sonder rede dat God die moeite gedoen het om Moses soveel verordeninge met betrekking tot voedsel in sy boek genaamd "Levitikus" te laat neerskryf nie. En hierdie onderwerp is intiem gekoppel aan dié van liefde. Goddelike verordeninge het twee doeleindes, een is geestelik, die ander is vleeslik. As die fisiese liggaam waarin ons leef inderdaad vleeslik is, is dit ook waar dat sy verhouding met God deur ons gees gaan, wat Hy animeer deur die funksionering van ons brein en sy selle, baie vleeslike en fisiese elemente. Respek vir die dieetreëls wat deur God gestel is, word veral geregverdig aangesien God, deur in Jesus Christus na die aarde te kom, aan ons geopenbaar het dat die fisiese liggaam bedoel was om " *die tempel of heiligdom* " van sy uitverkorenes te word. Hy stel dus voor dat ons na ons fisiese liggaam kyk as 'n heilige " *tempel* ", of een wat toegewy is aan aanbidding, vanwaar 'n verhouding tussen ons gees en sy wil moontlik gemaak word, maar slegs onder die voorwaardes wat in sy Bybel voorgeskryf en geopenbaar word. Oor die onderwerp van " *eet* " rein of onrein, vind ons in Lev. 7:20-21-25 drie verordeninge wat, indien dit nie gerespekteer en ongehoorsaam word nie, tot hierdie oordeel van God lei: " *hy sal van sy volk afgesny word* ." Die erns van hierdie goddelike oordeel getuig van die belangrikheid wat Hy aan sy verordeninge gee. Die mens is van nature oppervlakkig, maar God is presies die teenoorgestelde, ferm en onwrikbaar geheg aan die beginsel van waarheid wat net soveel sy profetiese woorde en simbole raak as hul werklike prestasies in die menslike lewe. Die belangrikste lesse wat God deur die geskrifte van die Bybel gee, berus meer op die gees van deduksie as op die geskrewe briewe. Dus het God die mens nooit formeel verbied om vleis te eet nie, wat Hy eers amptelik ná die vloed gemagtig het. Maar almal kan verstaan dat die ideale dieet nie hierdie vleisdieet was nie, maar die vegetariese of veganistiese dieet wat hy vir Adam, Eva en hulle aardse afstammelinge voorgeskryf het. Verder hoor ons God spog dat Israel vir veertig jaar, gevoed deur hemelse manna in die woestyn, nie deur siektes getref is nie. Dit is nog 'n les wat God se liefde ons toelaat om te leer. Die uitverkorene kan dus verstaan dat God wil hê dat hy gesond en in goeie gesondheid moet wees. Want slegs diegene wat " gesond " is in liggaam en gees, kan die status van " heilige " waardig wees . Ook, om aan hierdie verwagting te voldoen, sal die ware uitverkorenes probeer om die lewensomstandighede van die Israeliete wat in die woestyn gevoed is, een keer per dag, elke oggend, te reproduseer en reeds daar 'n les vir die Sabbat mee te neem. Op hierdie dag gee God nie kos vir die liggaam nie, maar Hy gee 'n dubbele dosis die vorige dag, op Vrydagoggend. Die les wat gegee word, is dat die Sabbat deur God afgesonder is, as 'n profetiese teken van die tyd wanneer " *die mens nie meer van brood sal lewe nie* ," maar slegs " *van die woord van God* ," want hy sal definitief die ewige lewe ingegaan het. En ons huidige aardse toestand word gedefinieer deur hierdie vers wat Jesus aangehaal het, in Mat. 4:4: " *Jesus antwoord en sê: Daar is geskrywe:*

Die mens sal nie van brood alleen lewe nie, maar van elke woord wat uit die mond van God uitgaan. »Ek het hierdie praktyk al jare lank aangeneem en die Sabbatdag 'n dag van absolute volkome vas gemaak waartydens ek die lig wat deur ons inspirerende en wederbarende Skepper God geopenbaar word, sonder enige swakheid aan my broers en susters in Christus leer en deel.

In die woestyn het God sy skepsels toegelaat om die hoeveelheid van hulle kos volgens hulle behoeftes te kies, en toe hulle keuse op die dierevleis van kwartels geval het, het duisende weens hulle ooreet gesterf. Goddelike lesse word gegee, maar slegs " **diegene wat ore het om te hoor** " goddelike lesse hoor dit en pas dit in die praktyk toe vir hul persoonlike voordeel en vir die eer van die God wat hulle liefhet. Omgekeerd, aan die rebelle, het God Jesaja in Jes. laat sê. 6:10: " **Maak die hart van hierdie volk stom en maak hulle ore swaar en sluit hulle oë, sodat hulle nie kan sien met hulle oë en nie met hulle ore hoor en nie met hulle hart verstaan en hulle nie bekeer en nie genees word nie.** "

Liefde is dus die deel van plesier, wat die behoefte impliseer om die smaak van die geliefde te ken, waarsonder dit nie moontlik is om aan hul verwagtinge te voldoen nie. Die Bybel is geskryf sodat almal sou leer wat God welgevallig ag. Dit gesê, die menslike reaksie hang af van die ware aard van elkeen van ons. Die uitverkorenes neem hierdie inligting in ag, en die res van die mensdom ignoreer dit heeltemal of gedeeltelik. Maar die God van waarheid is nie tevrede met wat slegs gedeeltelik is nie, en dit sal die oorsaak van finale ontnugtering wees. Die uitverkorene hoef nie die uiterlike stryd soveel te vrees as die een wat hy binne homself moet voer nie, teen selfsug, wat natuurlik die erfgename van die sonde van Adam en Eva kenmerk. Eerstens, in die nuwe verbond wat Hy opgerig het, het Jesus die voorbeeld gegee van die gees van selfverloëning wat Hy in die lewens van sy uitverkorenes wil vind. Die apostels het hierdie les ontvang en positief daarop gereageer, en hulle het nie gehuiwer om die goddelose ongelowiges hul lewens te laat neem nie, wat hulle as 'n lewende offer gebring het. God is verheerlik deur hierdie getuienis van vertroue in sy belofte van die finale opstanding. Want Jesus en al sy martelare in die menslike geskiedenis het aanvaar om min of meer gruwelik te sterf, vanweë die geloof wat hulle aan die goddelike beloftes van die "finale beloning" gegee het; of, tot die " **plesier** " wat hulle in die hemelliggaam van hulle opstanding sou vind. Nadat hulle die opstanding van Jesus aanskou het, het sy apostels en dissipels sonder die geringste twyfel, sonder die geringste voorbehoud, in sy belofte geglo.

Vandag het ons die getuienis wat deur hierdie eerste getuies van Jesus Christus gegee is, maar ons het in sy volledig ontsyferde profetiese openbaring, die ekwivalensie van die opstanding van Jesus. Die opening van ons gedagtes vir geheimenisse wat vir ander mense onbegryplik bly, vorm die lewende bewys van die liefde van Christus wat hernu en aangepas is vir tye en tydperke. Hierdie " *getuienis van Jesus* ", volgens Openb. 19:10, is die getuienis van sy liefde vir diegene wat die gedagte aan sy wederkoms verbly en transformeer. Elke week profeteer die sewendedag-Sabbat dit, sodat die naam wat gegee word aan sy nuutste amptelike universele instelling, "Sewendedag-Adventistekerk", die twee temas verenig wat een word, wat hierdie finale terugkeer betref wat drie keer tevergeefs verwag en waarop gehoop is sedert die tyd van die apostels tot die tyd

van sy aardse bediening. Dit is wat sy gesprek met hulle openbaar, soos berig in Matteus 24, waarvan vers 3 sê: “ *Hy het op die Olyfberg gaan sit. En die dissipels het alleen na Hom gekom en gesê: **Vertel ons, wanneer sal hierdie dinge wees? En wat is die teken van u koms en van die voleinding van die wêreld?*** » Let noukeurig op sy eerste antwoord, want dit is fundamenteel om ongeveer tweeduisend jaar van die Christelike geloof te beskryf: vers 4: “ **Jesus antwoord hulle: Pas op dat niemand julle mislei nie.** ”Want hierdie waarskuwing het hulle reeds baie minder gepla as hul nageslag tot sy finale terugkeer.”

Vandag, aan die einde van die lente van 2023, verlig deur die ontsyferde profesie, kan ons die belangrikheid van hierdie waarskuwing wat deur Jesus gegee is, verstaan, aangesien God ons gegee het om die bewyse te identifiseer wat die verskillende vorme van Christelike godsdienstige instellings wat oor die aarde versprei is, een na die ander, veroordeel, almal slagoffers van sataniese “ **verleiding** ”. Daar bly dus minder as ses jaar oor vir elke uitverkorenes om te ontdek dat die profetiese openbaring 'n liefdesbrief is wat deur God gerig is aan diegene wat Hy liefhet, want hulle geloof en hulle belangstelling in hierdie allerheiligste dinge wat Hy vir hulle voorberei het, getuig dat hulle Hom ook baie liefhet. So, net soos die magneet slegs yster en staal aantrek en alle ander metale ignoreer, trek God deur sy liefde slegs diegene aan wat die roeping en aard het om deur Hom aangetrek te word. Slegs hulle sal oorbly na sesduisend jaar van aardse seleksie. Dink dus daaraan dat, soos Jesus in sy tyd gesê het, jy omring word deur die lewende dooies wat net 'n paar jaar van lewe in hulle oor het. Leer en aanvaar die idee van 'n definitiewe skeiding, want te lig vir die oordeel van die hemel, sal jou aardse vriende en geliefdes binnekort vernietig word, vernietig word deur oorlog, hongersnood, sterflikheid en sy siektes, of laastens, in die lente van 2030, op die dag van die glorieryke terugkeer van die “ **Koning van konings en Here van here** ”, deur die almagtige God YaHWéH, Migael, Jesus Christus.

Moenie bang wees om die aankondiging van hierdie glorieryke wederkoms en die baie eenvoudige verduidelikings daarvan rondom jou bekend te maak nie, want hierdie kennis is jou voorreg by God en mense. Hierdie inligting gee almal die geleentheid om hul ware aard te openbaar, sonder enige besondere risiko vir jou. God beskerm diegene wat aan Hom behoort en Hy het hulle lewend nodig, om Hom te verheerlik in hierdie laaste “Adventiste”-toets van geloof wat in die lente van 2018 begin het en wat in die lente van 2030 sal eindig.

Ek kan hierdie tema van die liefde van God nie laat sonder om hierdie onderwerp te noem wat vir my na aan die hart lê nie, want dit gaan oor die liefde vir die waarheid. Dis in my, iets wat deel van my natuur is, ek het leuens in al hul vorme gehaat van geboorte af. Of dit nou 'n grap, 'n fabel of 'n bluf genoem word, dit bly 'n afskuwelike leuen, want dit mislei die vertrouwe van mense en bring slegs onaangename gevolge van lyding en ontnugtering mee. God gee Hom die duiwel as Vader, dit is 'n argument wat ons aanhits om Hom te haat, om Hom te haat.

Omgekeerd bou die deel van die waarheid vertrouwe op in diegene wat dit hoor. Jesus Christus het hierdie beginsel in Matteus 7:12 gegee: “ **Alles wat julle wil hê dat die mense aan julle moet doen, net so moet julle aan hulle ook doen, want dit is die Wet en die Profete.** ” Niemand wat deur Christus gekies is, wil mislei word nie, en hy kan self nie sy naaste mislei nie. God bou die eenheid van

sy uitverkorenes op hulle deelname aan sy waarheid en van die hele waarheid, profaan of geestelik. Die liefde vir leuens is 'n kriterium van die seuns van die duiwel volgens Openb. 22:15: " **Weg met die honde, die towenaars, die hoereerders, die moordenaars, die afgodedienaars en elkeen wat 'n leuen liefhet en maak!** " In hierdie laaste stelling bevestig Jesus die twee vorige stellings wat in Openb. 21:8 en 27 aangehaal word. Hierdie driedubbele veroordeling van " **leuens** " is van toepassing op alle skepsels wat nie deur Hom as uitverkorenes gekies is nie. En vir sy uitverkorenes is hierdie regverdige veroordeling van die " **leuen** " deur God die antwoord wat op hul grootste wens gegee word; sy reaksie op hul " **liefde vir al sy waarheid** " geopenbaar.

Watter teken kan ons gebruik om liefde te identifiseer? Om die teenwoordigheid en deelname met die goddelike of menslike geliefde te waardeer. Diegene wat mekaar liefhet, is nie haastig of begeer om te skei nie. God is nie verkeerd nie en Hy identifiseer sy uitverkorenes deur dieselfde gedrag teenoor Hom. Ons verlaat dit met spyt in die aand net om dit in die oggend beter te vind met 'n uitgeruste liggaam. En die studies van sy openbarings word met volharding en fermheid gevolg. Vir 'n jong getroude paartjie sou isolasie ideaal wees, sodat hulle, ver van ander mense, kon leer om hul lewe saam te bou deur op mekaar te vertrou, maar in die moderne lewe het die absolute teenoorgestelde van hierdie ideaal wydverspreid geword. Mense drom in stede in, net so skrikwekkend in hul grootte as in die versoekings wat hulle hul inwoners bied. Die skeiding van sy uitverkorenes van die wêreld en sy norme is steeds te danke aan die liefde van God. Hy het duidelike getuienis hiervan gegee deur sy eerste Israel na die Arabiese woestyn te lei, waar hulle heeltemal beskerm was teen die bose invloede van die heidense volke van die tyd. Dit is dus nie moeilik om te verstaan dat God vir sy uitverkore Christene dieselfde skeiding wens nie, indien nie fisies nie, dan ten minste geestelik en geestelik. Die uitverkorene van vandag se moderne tyd weet dat op die dag van Christus se wederkoms, " *in daardie nag, van twee mense in een bed, die een sal aangeneem en die ander agtergelaat word* ," volgens Lukas 17:34. Diegene wat leuens liefhet, sal nie die ewigheid deel van diegene wat die waarheid liefhet wat God in Sy Heilige Bybel leer nie; selfs al was hulle getroud en het hulle aan mekaar getrou gebly.

Liefde is die rede wat God gelei het om vryheid vis-à-vis te skep. Hierdie liefde word dus aan die begin van sy skeppings van vrye en onafhanklike lewende wesens geplaas, agtereenvolgens, hemels en aards. En logies maak die uiterste belangrikheid daarvan dit die maatstaf en standaard van goddelike oordeel. God skep vrye lewe om daarin sy uitverkorenes te kies, wat Hy identifiseer volgens die liefde wat hulle vir Hom het. En die verduideliking wat ek hier sal ontwikkel, getuig hiervan: geloof hang af van " **intelligensie** ". Dan. 12:3 en 10 bevestig hierdie onafskeidbare skakel wat " **intelligensie** " en uitverkiesing saambind : " **En die wyses sal skitter soos die helderheid van die hemel, en die wat baie tot geregtigheid lei, sal skitter soos die sterre vir ewig en altyd. .../...** " Baie sal gereinig, wit gemaak en gelouter word; Die goddelose sal goddeloos handel, en geeneen van die goddelose sal verstaan nie, maar **die wat verstand het, sal verstaan**. » Hoe toon verkose amptenare dat hulle meer " **intelligent** " is as ander mense? Paradoksaal genoeg, deur hul nederige en eenvoudige houding wat hulle

toelaat om die status van skepsels wat God hulle gee, te aanvaar. En gevolglik lei hulle intelligensie hulle daartoe om in te stem om hulle aan die almagtige God wat hulle geskep het, te onderwerp. Dit is 'n natuurlike reaksie wat diere self het en wat die instink van selfbehoud genoem word. Die intelligente mens het net soveel rede as diere om sy lewe te verleng. Boonop wag daar in sy godsdienstige toewyding 'n goeie verrassing vir hom: hy sal ontdek dat sy skepper God liefde en ware geregtigheid verhef.

Almal weet dat, volgens die gewilde gesegde, "liefde kan nie beveel word nie; hy beveel homself nie." Dit is omdat liefde afhang van ons persoonlike aard waarin ons wil geen rol speel nie. Niemand kan verduidelik hoekom ons van hierdie of daardie ding hou nie. Dit is so waar dat 'n ander gesegde lui: "Daar is geen rekeningkunde vir smaak nie." En dit is net so waar vir dinge as vir lewende wesens, mens of dier. So in hierdie geval, hoe kan ons hierdie vers uit Deut.6:4-5 verduidelik waarin God verklaar: “ *Hoor, o Israel! YaHWéH, onse God, is die enigste YaHWéH. Jy moet YaHWéH, jou God, **liefhê met jou hele hart en met jou hele siel en met al jou krag.** En hierdie gebooie wat ek jou vandag beveel, moet **in jou hart wees** . »?* En in Matteus 22:37 haal Jesus op sy beurt die woorde van vers 4 aan en voeg by “ **en met jou hele verstand** .” Op hierdie manier getuig hy dat 'n unieke goddelike alliansie gebaseer op hierdie waardes voortduur in die nuwe alliansie wat sy dood sal vestig. God is egter nie onbewus daarvan dat liefde nie georden kan word nie. So hoekom doen hy dit? Die antwoord is die volgende: onder hierdie aspek van gegewe orde beskryf God die robotportret van die uitverkorenes wat Hy wil red en wat Hy “ **Israel** ” noem om "oorwinnaars met God" te wees. Dit nooi mense uit om aan sy selektiewe kriteria te voldoen. Verkose amptenare kan dit sonder enige probleem beantwoord; maar die res van die mensdom kan dit nie beantwoord nie. Trouens, hierdie beskrywing is bedoel om kandidate vir verlossing uit te sluit wat dit nie werd is nie, omdat hulle nie aan die kriteria van karakter voldoen wat dit vereis nie. Die goddelike gebod “ **jy sal liefhê** ” veroordeel dus enigiemand wat "nie liefhet" wat beveel word nie. En in die beskrywing van die standaard van verlossing, oordeel en veroordeel God alles wat nie daarmee ooreenstem nie. Verse in die Bybel waarsku die mens oor hoe hy God benader. En die redenasie van ware “ **intelligensie** ” laat ons verstaan dat hy wat beweer dat hy van God is sonder om Hom lief te hê, soos Hy eis, 'n dubbele sonde pleeg. Dit is omdat die gepubliseerde goddelike vereiste hom verbied om dit te eis; wetende dat sy ongehoorsame gees hom op 'n voor die hand liggende en onbetwisbare wyse onwaardig maak. Gehoorsaamheid en ongehoorsaamheid is die twee steunpunte vir God se oordeel. Ware liefde is natuurlik gehoorsaam, en die uitverkorenes wat God en Sy Bybelse waarhede natuurlik liefhet, het geen groot probleme om aan God se geopenbaarde vereistes te voldoen nie. Net so, intendeel, die rebelse wese wat nie weet hoe om God lief te hê nie, volgens sy standaard, is ongehoorsaam aan Hom en eis Hom nietemin op vir sy redding, sy godsdienstige toewyding maak hom meer skuldig as 'n werklik ongelowige ateïstiese mens. Hierdie vers uit Johannes 17:3 bevestig hierdie analise volledig: “ *En dit is die ewige lewe, dat hulle U ken, die enigste ware God, en Jesus Christus, wat U gestuur het.* ” Om God te ken, is om sy vereiste van ware liefde te ken wat sy hele goddelike wil gehoorsaam en in praktyk bring.” Hierdie ander vers uit 2

Tim. 2:19 sê dieselfde ding, en voeg 'n streng waarskuwing by teen "**wetteloosheid**": "*Echter, die fondament van God staan vas met hierdie seël: Die Here ken die wat syne is; en: **Elkeen wat die Naam van die Here noem, moet afstand doen van ongeregtigheid** .*" Nou begin hierdie "**ongereg**" reeds in die feit dat die verlossing van Jesus Christus opgeëis word, terwyl ongehoorsaamheid, wat die geroepene onwaardig maak, hom verbied om dit te doen. En die 3de ^{gebod} bevestig hierdie verbod deur in Eks. 20:7 te sê: "**Jy mag die Naam van YaHWéH jou God nie ydellik gebruik nie, want YaHWéH sal die een wat sy Naam ydellik gebruik, nie ongestraf laat nie .**"

In sy gelykenis van die twee seuns bevestig Jesus dat gehoorsame liefde die getuienis vorm wat Hom in staat stel om sy uitverkorenes te regverdig. Ons vind dit in Mat. 21:28 tot 31: "*Wat dink julle? 'n Man het twee seuns gehad; en hy het na die eerste gegaan en gesê: 'Seun, gaan werk vandag in my wingerd.'*" Hy het geantwoord: *Ek wil nie. Toe het hy berou gehad en gegaan. Hy het die ander aangespreek en dieselfde gesê. En hierdie seun het geantwoord: Ek is gewillig, heer. En hy het nie gegaan nie. Wie van die twee het die wil van die vader gedoen? Hulle het geantwoord: Die eerste. En Jesus sê vir hulle: Voorwaar Ek sê vir julle, die tollenaars en die hoere gaan voor julle in die koninkryk van God in.* » Die Jode met wie Jesus praat, gee vir Jesus die regte antwoord. Deur dit te doen, getuig hulle dat hulle gesond is en daarom verskriklik skuldig, want hulle gedra hulleself soos ongehoorsame seuns wat vir God sê: "*Ek is gewillig*" om U te dien, maar dit nie doen nie. Hierdie twee seuns het oorspronklik God se dienaars van die twee verbonde gesimboliseer. Die eerste seun was 'n tipe van die heidene wat buite die diens van God gebly het, maar toe, op die tyd wat vir hulle bekering bestem was, het hulle hulle uiters ywerig getoon vir sy werk waarin hulle deur Jesus Christus sou ingaan. Die tweede seun het die Joodse Israel aangewys, aan wie Jesus Homself aangebied het om God se reddingsprojek te voltooi. Deur aan te kondig dat hierdie seun gesê het: "*Ek sal, Here,*" maar hy het nie gegaan nie, het Jesus die weiering van die Joodse volk geprofeteer om hom as die Messias te erken wat deur God gestuur is. Daarom word sy oordeel in hierdie woorde uitgedruk: "*Voorwaar Ek sê vir julle, die tollenaars en die prostitute sal voor julle in die koninkryk van God ingaan.*" Maar hierdie gelykenis word weer vervul in die nuwe verbond en die twee seuns word weer daar verteenwoordig, hierdie keer in die Christelike geloof. Tussen die geroepe uitverkorenes en die geroepe gevallenes is dit steeds heiligmaking, dit wil sê konkrete gehoorsaamheid in die praktyk, wat die verskil maak en die verkiesing in goddelike seleksie regverdig.

Wanneer een van sy skepsels beweer dat hy syne is, ken God sy werke en die aspek wat sy geloof aanneem. Die uitverkorene gehoorsaam en verheerlik Hom, maar wat van die een wat Hom ongehoorsaam is? Sy aanspraak op verlossing neem die vorm aan van 'n "**arrogansie**" wat God uiteindelik met die dood straf en, bowenal, met die "**tweede dood**".

Om God se denke ten volle te verstaan, laat ons terugkeer na sy reddingsplan aan die begin. In Openb. 17:8 merk ons op dat God die name ken van al Sy uitverkorenes wat deur die bloed van Jesus Christus verlos is gedurende die 6000 jaar wat vir hierdie seleksie-aksie gereserveer is. Dit is dus vir die res,

wat die ongelowiges, die ongelowiges en die rebelle betref, dat hy 'n program van evolusionêre ontwikkeling organiseer. Want die goddelike skeppingsprojek het twee hoofdoelwitte: die eerste is om sy ewige uitverkorenes te kies, en die tweede het betrekking op die oordeel en finale vernietiging van diegene wat nie uitverkore is nie. God se oordeel bied altyd slegs hierdie twee absoluut teenoorgestelde keuses: "**lewe en goed; dood en kwaad** ." Ons moet besef dat *die "beeld van God "* eers in Adam gevind is voor die oorspronklike sonde. Nadat hierdie sonde gepleeg is, het hy hierdie "*beeld van God "* verloor, wat in hom vervang is deur dié van die duiwel, wat hy verkies het om te gehoorsaam. Hierdie "*beeld van God "* is slegs in 'n mens in Christus, die engel Migael wat in Jesus geïnkarnear is, gevind. Deur die vrug van *die "boom van die kennis van goed en kwaad "*, simbool van die duiwel se rebellie, te eet, het Adam, na Satan, 'n "*boom van die kennis van goed en kwaad "* geword wat slegs sy verskriklike erfenis van dood en vloek aan sy nageslag kon oordra. Na hom kon versoening met God slegs verkry word deur die werk van verlossing gebaseer op Jesus Christus en sy vrywillige soenoffer. En tot sy koms na die aarde, het diereoffers hom voorafgegaan en gesimboliseer sedert Adam. En dit is in hierdie reddende bediening dat Jesus in Christus getuig van die ontsaglike liefde van God vir sy uitverkorenes, wat Hy kom red deur in hulle plek versoening te doen vir hulle sondes.

Die liefde van God wat so gedemonstreer word, is van so 'n omvang dat slegs Sy uitverkorenes die waarde daarvan kan skat en waardeer. Dit is inderdaad skandalig om te sien hoe die liefde van God uitgebuit en opgeëis word deur skepsels, wat hulself heeltemal onwaardig daarvoor toon deur verlossing tot 'n eenvoudige godsdienstige etiket te reduceer. Diegene wat hierdie dinge leer, is meer soos die Romeine, wat koud spykers in die polse en voete van die gekruisigdes ingeslaan het, as soos die nederige apostels van Jesus Christus, aan wie hulle egter aanspraak maak as wettige historiese erfgename. Hulle weet nie dat hulle geoordeel word deur die God van Waarheid, die Heilige Gees, vir wie niks verborge is of verborge kan word nie. Vir sy uitverkorenes is daar geen twyfel dat hierdie volmaakte, heilige en regverdige God hierdie onwaardige wesens geoordeel en veroordeel het nie; sy profetiese openbarings getuig hiervan. Maar die voltrekking van sy vonnis word eers voltrek op die tydstip wat hy kies om dit te doen. Ook, terwyl hulle vir hierdie oomblik wag, moet die monoteïstiese Christelike godsdiens sy "verwarde" aspek behou wat dit die erfgenaam van die inwoners van die toring van "Babel" maak.

Voordat Hy Sy liefde op 'n gesublimeerde vlak geopenbaar het, moes ons Hemelse Vader Sy volk van vleeslike nasionale Israel voorberei. Inderdaad, ons kan nie anders as om die enorme verandering te erken wat waargeneem kan word tussen die manier waarop God oor die algemeen beskou en beoordeel is deur die manne van die ou verbond en dié van die nuwe. Die konsepte van God is in absolute terme teenoorgesteld. Net soos in die ou verbond die herinnering aan die skrikwekkende God wat van die top van die berg Sinai af gepraat het, bewaar gebly het, glo die menigte valse gelowiges in die nuwe verbond nie meer dat God in staat is om te straf, dood te maak en nog erger, uit te roei nie. En hierdie resultaat is te danke aan die siening van die gekruisigde Christus, swak en

broederlik. Dit was dus nodig dat God, tussen sy twee verbonde, 'n boodskap moes voorberei wat sy uitverkorenes in staat sou stel om die rede vir hierdie enorme verandering wat die nuwe verbond sou teweegbring, te verstaan, sodat hulle dit kon aanvaar en daaraan kon voldoen. Hierdie boodskap is die een wat God leer deur die getuigenis van Job, sy “ *getroue en opregte dienaar* ”.

Trouens, wat was die denke van die Jode van die ou verbond oor sonde en goddelike straf? Die drie vriende wat Job tydens sy pynlike getuigenis ontmoet, stem almal oor hierdie punt saam: as Job deur God getref word, is dit omdat hy teen God gesondig het. En hierdie gedagte was in die oorgrote meerderheid van die Jode en die ding is geregverdig, want die geskrifte van Moses leer nêrens dat die onskuldiges deur God gestraf moet word nie; ten minste, in die artikels van sy wette, want sonder dat die Jode dit duidelik verstaan of opgemerk het, het die rituele van die offerandes van onskuldige diere reeds die gedagte geleer dat 'n onskuldige slagoffer die sondige mens kon vervang, om sy sondes in sy plek te dra en te versoen. En so, aan die teenoorgestelde uiterste, in die nuwe verbond, het valse Christendom die gedagte veroordeel dat God sonde straf. Die waarheid lê natuurlik êrens tussen hierdie twee uitsprake teenstrydige gedagtes. En God gebruik Job se ervaring deur die hemel vir ons oop te maak, aangesien Hy ons 'n dialoog laat ontdek wat Hy met Satan, sy vyand, deel. In hierdie getuigenis, voordat Hy hom tref, bevestig God sy oordeel oor Job, wat Hy as “ *getrou en opreg* ” beoordeel. En hy wys vir ons waarom 'n onskuldige wese soos hy deur God getref word. Van sy kant is Job heeltemal onbewus van hierdie uitdaging wat Satan teen God stel en waarin hy voor Christus is soos die "twee bokke" van die "versoendag" wat tot sonde gemaak is, dit wil sê, soos 'n sondaar behandel word. Die doel van hierdie les is om sy uitverkorenes in staat te stel om te verstaan waarom Christus in die jaar 30 van ons era gesterf het, gekruisig op Woensdag 3 April, die vooraand van die Sabbat van die Pasgafees. Want Christus sal op sy beurt, volmaak en onskuldig, sterf om versoening te doen vir die sondes van sy uitverkorenes. En ná hom sal sy apostels en dissipels ook sterf, gedood alhoewel onskuldig. Maar helaas, die menslike natuur raak altyd in oormaat, en die perverse gevolg van hierdie getuigenisse uit die Bybel en uit die geskiedenis is dat die algemene Christelike denke van ons tyd beskou dat om doodgeslaan te word vir 'n mens se geloof bewys is van die egtheid van hierdie geloof. En niks is meer vals as hierdie redenasie nie. Trouens, die dood en die aanvaarding daarvan bewys absoluut niks in ons tyd nie. Dit het die ware geloof in tye van vervolging bewys, maar sedert die vestiging van godsdienstige vrede na 1800 en 1844, word die ware geloof gedemonstreer deur die liefde vir die waarheid wat in die Heilige Bybel geleer word, en veral, sedert 1843, deur die liefde vir die waarhede wat in die tekste van die profesieë van hierdie Heilige Bybel vervat is. Die oorgang van wet na geloof was ook dié van die oorgang van die "harde" God na die "liefdes"-God. Die waarheid was egter steeds anders, want hierdie hardheid van God in die ou verbond het reeds gepaard gegaan met baie bewyse van sy liefde. Maar om hierdie "hardheid" wat aan God toegeskryf word, te verstaan, moet ons verstaan hoe en aan wie God hierdie soort denke toereken. In sy gelykenis skryf Jesus hierdie onregverdigde siening van God toe aan die ontroue dienaar wat Hy verwerp en veroordeel. En hierdie openbaring reken hierdie goddelose oordeel, wat God as

"hard" beskou, toe aan die opstandige Jode van die ou verbond, maar ook ná hulle, aan die valse opstandige Christene van die nuwe.

In werklikheid het God nog altyd dieselfde God van liefde gebly, maar Hy moes sy uitverkorenes vorm deur twee opeenvolgende lesse gebaseer op die noodsaaklikheid om perfekte geregtigheid te respekteer. In die ou verbond leer die uitverkorene die standarde van goddelike wette, dit wil sê, die standaard van vereiste gehoorsaamheid. In die nuwe verbond sien die uitverkorene hoe God, in sy plek, die prys betaal wat deur sy volmaakte geregtigheid vereis word. Hy bied sy lewe in Christus aan om die sondes van sy uitverkorenes te verlos sodat Hy hulle wettiglik kan red, deur hulle te reinig sodat hulle in 'n staat van waardigheid is om sy ewigheid te deel.

Hierdie studie openbaar aan ons dat die boek Job nie net die verhaal van 'n ervaring van verhewe getrouheid is nie, maar ook 'n geopenbaarde profetiese les. Want die groot belang daarvan is om 'n openbaring aan te bied wat getuig dat God die toekomstige gedrag van die Jode wat tydgenote van Christus was, aankondig. Boonop openbaar dit die aard van die hooffout wat die nasie gesamentlik sal begaan deur die vooroordeel te teiken, waarvolgens: straf slegs veroorsaak word deur die sonde van die een wat gestraf word. En die belang van hierdie openbaring is baie groot vir ons tyd, waarin dieselfde vooroordele menigstes valse Christene en valse godsdienste mislei. Maar moet ons hieroor verbaas wees? Genesis **profeteer** slegs dwarsdeur die sewe dae van die skepping; alle geskape elemente is **profetiese simbole** van die verlossingsprojek en die aardse gevolge daarvan. Verder, deur die Bybel en sy geskrifte van die twee verbonde te simboliseer, gee God hulle die titel van sy " ***twee getuies*** " in Openb. 11:3 en in vers 10 van hierdie hoofstuk 11 lees ons: " *En die bewoners van die aarde sal bly wees en juig oor hulle, en sal vir mekaar geskenke stuur, omdat hierdie twee profete die bewoners van die aarde in beroering gebring het .* " » Die " ***twee getuies*** " is dus vir God, sy " ***twee profete*** ". En dan kan ons verstaan dat alles wat gedurende die twee verbonde geskryf is, in hierdie Bybel 'n **profetiese doel het** . En dat al hierdie lering soos drade van liefde is wat die kleed van geregtigheid weef wat nodig is vir die uitverkore status van sy verlore geroepenes.

Aan die einde van die verslag van Job se ervaring openbaar God sy oordeel oor die gedrag van die vier mense wat uitgebeeld word. Hy veroordeel die drie vriende en regverdig Job. Op die dag van die opgestane Christus sal God die Joodse nasie en sy drie herders veroordeel: die burgerlike mag, die geestelikes en die valse profete, en Hy sal intendeel die bediening van Jesus en die geloof van sy apostels regverdig. Hul hartseer sal in opperste vreugde verander word en twyfel sal weggee en deur sekerheid vervang word. So, op dieselfde wyse en om dieselfde redes, verkry Job, Christus en sy uitverkorenes in hulle tyd die beloning van ware en outentieke getrouheid. En ons het van die begin af van die studie van hierdie tema van ware liefde gesien dat die einde van die verlossingsprogram wat deur God in werking gestel is, beter is as die begin, want dit is in hierdie einde dat die laer van lig sy beloning verkry; die een wat liefde regverdig, vir God en vir sy skepsels.

In hierdie les uit die boek Job moet ons op een belangrike ding let. Job en sy drie vriende wil die groot Skeppergod eer en ons herinner aan die redes

waarom ons Hom moet eer. Dit geld ook vir die verskillende huidige Christelike of monoteïstiese godsdienste. God veroordeel egter die drie vriende en regverdig Job. Die verskil in God se oordeel is dus gebaseer op die verskillende aard van die vier manne. Met die visioen van 'n harde God, profeteer die drie vriende, ideaal gesproke, vir die ongelowige Jode wat verwag het dat Christus in 'n openlike oorlog teen die Romeine van sy tyd sou tree. Hulle kon dus nie verstaan dat Jesus slegs vir geestelike stryd aarde toe gekom het nie, want Hy het slegs gekom om die goddelike genade te bring wat deur sy soendood verkry is. Die vleeslike godsdienstige mense van ons tyd is ook nie in staat om voorkeur te gee aan streng geestelike waardes nie. In teenstelling hiermee bewys die Jobs van ons tyd dat hulle hiertoe in staat is, en God seën hulle deur hulle al hoe meer lig te gee, sodat die Bybel die hoed van die goddelike towenaar word wat die verduidelikings van lesse openbaar wat duisende jare lank verkeerd verstaan en vertolk is.

Hierdie rol van Job, wat Jesus Christus profeteer, lei my om te verstaan waarom God in Esegïël 14 hierdie drie name as 'n model van sy uitverkorenes aanhaal; “ **Noag, Daniël en Job** .” Hulle is almal “ **profete** ” vir God, en is draers van 'n aspek van Christus en hulle drie name **profeteer** drie **opeenvolgende aspekte** van sy werk: “ **Noag** ” is die uitverkore tipe van die **verlostes** wat **profeteer** vir die voor-sondvloed; “ **Daniël** ” is die uitverkore tipe van die **verlostes** wat vir die twee verbonde **profeteer** ; en “ **Job** ” is die uitverkore tipe van die **verlostes** wat die soenoffer van Jesus Christus **profeteer** . Sy ervaring berei die begrip van die woorde in Jesaja 53:3-9 voor: “ *Hy was verag en deur die mense verstoot, 'n man van smarte en bekend met krankheid; en soos een vir wie hulle hul aangesig verberg, het ons Hom verag en Hom nie geag nie. Tog het Hy ons smarte gedra en ons smarte gedra; en ons het hom beskou as geslaan, deur God geslaan en geteister. Maar Hy is ter wille van ons oortredinge deurboor, ter wille van ons ongeregtighede is Hy verbrysel; die straf wat vir ons vrede aangebring het, was op Hom, en deur sy wonde het daar vir ons genesing gekom. Ons het almal soos skape gedwaal, elkeen op sy eie pad geloop; en YaHWéH het die ongeregtigheid van ons almal op Hom gelê. Hy is verdruk en geteister, maar Hy het sy mond nie oopgemaak nie; soos 'n lam wat na die slagplek gelei word, en soos 'n skaap voor sy skeerders wat stom is; hy het nie sy mond oopgemaak nie. Hy is deur angs en straf weggevoer; en wie van sy geslag het geglo dat hy uitgesny is uit die land van die lewendes en getref is vir die oortredinge van my volk? Hulle het sy graf by die goddelose gemaak, sy graf by die rykes, alhoewel hy geen geweld gepleeg het nie en daar geen bedrog in sy mond was nie. »*

Die wyse koning Salomo, genaamd Prediker, het in sy boek met daardie naam gesê: “ *Daar is niks nuuts onder die son nie; wat is, was reeds .*” Onder God se inspirasie het Salomo nie gepraat oor tegniese innovasies wat eers sedert die middel van die 19de ^{eeu} verskyn het nie . Hy het hierdie opmerkings gemaak oor die gedrag van engele en menslike wesens. Omdat hul geesteshoudings konstant is ongeag die era. En God sien hulle dieselfde sondes hernu wat deur opstandige geeste vergelykbaar met mekaar veroorsaak is. En te midde van menigtes vind Hy sy uitverkorenes, min in getal, maar wat alleen sy verlossingsplan regverdig. Want dit is om hulle te kies dat hy 'n volkome goddelike geduld toon teenoor wesens wie se optrede hom nooit ophou irriteer nie. En in sy goddelike wysheid het Hy sy

selektiewe projek georganiseer deur die mensdom die getuienis van 'n unieke aardse ervaring te bied, wat bedoel is om aan alle mense bekend te wees. God het Homself op aarde gegee, 'n volk wat Hy goddelik geleer en gelei het, in sy goddelike krag en standaard. Hierdie feit is op sigself 'n ware wonderwerk, want geen ander volk in die geskiedenis van die aarde het hierdie voorreg geken nie.

Hy het hierdie volk die naam " **Israel** " gegee wat Hy reeds aan die aartsvader Jakob gegee het nadat Hy gedurende die nag met hom geworstel het. Nadat Jakob lank weerstand gebied het in hierdie geveg, maak God 'n einde aan die geveg deur hom op die heup te slaan. Jakob ontdek dat hy teen God veg en vra Hom om hom te seën. God spreek dan sy seën uit en gee hom die naam " **Israel** ", wat beteken: oorwinnaars met God. Hierdie naam het dus eerstens betrekking op Jakob self, maar in 'n profetiese simboliese hoedanigheid sal hierdie naam ook geestelik die versameling van die uitverkorenes tot die wederkoms van Jesus Christus in die lente van 2030 aandui.

Die mense wat uit Egiptiese slawerny te voorskyn kom, kry ook hierdie naam. Maar dit is nie net die uitverkorenes wat uit hierdie land kom nie, want die ware uitverkorenes is baie skaars in hierdie menigte wat deur God vrygemaak is. Hierdie bevolking, wat vleeslik van Abraham afstam, is soos ander mense wat oor alle bewoonde lande versprei is. Hulle is nie beter of slegter nie, en dus vorm hulle saam 'n voorbeeld van al die norme van menslike karakter en natuur, met al hul eienskappe en gebreke. En hierdie presisie is belangrik om die ongelowige en rebelse gedrag te verstaan wat hierdie volk gedurende die 1500 jaar van hul vorige alliansie met God sal toon. Israel het die intellektuele kennis van goddelike leringe gehad, maar dit het ook die rebelse aard van ander volke van die aarde gehad. Daarom vorm sy 1500 jaar se ondervinding en gedrag teenoor God 'n verwysingsmodel vir alle volke van die aarde. Maar hierdie model is dié van foute en sondes wat voortdurend deur sy geskiedenis gepleeg is. En in die Bybel se verslag van sy ervarings, vind ons van tyd tot tyd waarlik uitverkorenes deur God. Hulle staan uit van die res van die mense deur hul voorbeeldige lojaliteit.

Wanneer Salomo verklaar: " **daar is niks nuuts onder die son nie** ," verwys hy na die foute wat Israel begaan het; foute wat mans tydens die nuwe alliansie sal herhaal. Die sondaars van ons tyd het niks uitgedink nie. Die sondaars van Sodom en Gomorra en dié van die Joodse nasie het voor hulle uit gegaan. Daarom bly vleeslike Israel die verwysingsmodel vir die rebelse houding wat God tot die punt van vernietiging veroordeel, in die jaar 70 van ons era deur die Romeinse troepe teen wie hulle voortdurend in opstand gekom het, nadat hulle God wat verborge was in die man Jesus Christus direk teëgestaan het.

Na hierdie Joodse ervaring, oor die hele aarde, kan mense, wat dit ontdek deur die Bybel te lees, die karakter van die onsigbare lewende God ken en ontdek. Sy verdien dus haar naam van " *twee getuies* " of " *twee profete* " wat die Gees haar in Openb. 11:3 en 10 gee, want haar rol is om te getuig en die toekoms vir God te profeteer, aangesien die foute van die verlede onvermydelik deur alle mense van 'n rebelse en ondankbare aard hernu sal word. Maar gelukkig vir die uitverkorenes getuig die verhale van die Bybel ook voortdurend van die geduldige liefde van God. Want Hy onderskei tussen sy dienaars. Hy seën die gelowiges en oorstroom hulle met sy lig, en dompel diegene wat sy mag, sy heerlikheid, sy

geopenbaarde en uitgedrukte wil en sy allerheiligste profetiese openbarings onderskat en daarom verag, in die duisternis van onkunde en onbegrip.

Deur hierdie Joodse model as verwysing vir alle tye te hou, wetende dat " **God nie verander nie** " soos Hy bevestig in Mal. 3:6, elke mens is in staat om te weet hoe God hom oordeel. Die groot skeppergod kan hom dus kies, as Hy hom waardig ag, of inteendeel, hom 'n teenstrydige rebelse pad laat volg wat hom tot finale vernietiging lei. En so, deur hulle werke waar te neem, kan hy hulle in twee absoluut teenoorgestelde kampe verdeel. Hy plaas aan sy regterkant, die kant van sy seën, diegene wat hy as " **intelligent** " beoordeel, en hy plaas aan sy linkerkant, die kant van sy vloek, diegene wat hy as " **goddeloos** " beoordeel. Hierdie onderwerp is die moeite werd om uit te lig, want die teenoorgestelde van " **intelligent** " is onkundig of dom. Maar God kies om hom teen te staan met " **die bose een** ", wat hom toelaat om terselfdertyd twee soorte teenstand van groot belang vir hom te openbaar. Deur afleiding verstaan ons dat die twee kampe die goeie ouens teenoor die " **slegte ouens** " of die goeies teenoor die slegtes, en die " **intelligente** " teenoor die dom onkundiges teenoor mekaar staan. En as God die " **goddelose** " veroordeel, is dit omdat hulle goddeloosheid eerstens teen Hom toegepas word.

God is liefde, volkome en volmaakte liefde. So, om sulke liefde te verwerp, moet 'n mens werklik " **sleg** ", ondankbaar en ongevoelig wees. Hierdie karakterstandaard is duidelik nie geskik om 'n verhouding met hom te bevorder nie. Maar as ons 'n bietjie dieper delf, wat gaan aan in hierdie mense se gedagtes? 'n Verskriklike begeerte na onafhanklikheid en totale vryheid. Ongelowiges sê dikwels vir ons: "Ek wil graag glo, maar ek het nie geloof nie." Hulle is verkeerd oor geloof en glo dat dit 'n gawe is wat uit die hemel val. Geloof is 'n demonstrasie van ware " **intelligensie** " wat al die data van 'n probleem in ag neem en die vereiste gedrag aanneem. God gee nie geloof nie, aangesien Hy dit onder mense kom soek en dit wat Hy onder hulle vind en aanvaar, word deur Hom gevoed en daarom vermeerder. Diegene wat beweer dat hulle nie kan glo nie, verlam hulself met die vrees om 'n deel van of al hul heilige vryheid te verloor. Hulle weet diep binne dat om die God te nader wat alles beheer, alles rig en alles oordeel, noodwendig sal vereis dat hulle hul vryheid prysgee en verloor. So skuil hulle agter hierdie valse voorwendsel: "Ek kan dit nie glo nie." Maar wat vra God van hulle om te glo? Niks anders as die historiese getuienis wat deur mense geskryf is gedurende die 1600 jaar van die skryf van die Heilige Bybel nie. In die sekulêre lewe is daar baie verwysings en ondersteunings na die verhale van die Bybel. Ons kalender beweer dat dit gestig is op die geboorte van Jesus Christus, en die sewe-dae week wat ons bestaan onderstreep, het sy fondament in die sewe dae van God se oorspronklike skepping. Die datums van gebeure wat deur historici van die Christelike era aangeteken is, is almal op hierdie Christelike kalender vasgestel. Dit is dus nie moeiliker om in die historiese bestaan van die karakter Jesus Christus te glo as in dié van Vercingetorix, Julius Caesar of Karel die Grote nie. Die vermoë om te glo is dus nie ter sprake nie en bly slegs 'n voorwendsel om die weiering om gehoorsaamheid aan God te bewys, te regverdig. En daarom, omdat hulle sy liefde wat in Jesus Christus verheerlik word, verag en verwerp, wys God hulle tereg as die " **goddeloses** " aan.

En om te verstaan dat in teenstelling met die uitverkorenes wat God "**intelligent**" noem, hulle gedrag en keuses dom en dwaas is, hierdie "**goddeloses**" 'n ellendige einde tegemoetgaan wat hulle domheid duidelik openbaar en bevestig. In die tyd van Noag, in wie die demonstrasie gemaak is, het die weiering om die wil van God te gehoorsaam, daartoe gelei dat die opstandige menigtes saam met al die diere onder die waters van die vloed verdrink het. Maar terselfdertyd het "**slim**" Noag en sy gesin oorleef in die ark wat op God se bevel voorberei en gebou is. Hierdie voorbeeld bied aan mense die gevolg wat hulle geestelike posisie te alle tye sal dra tot die einde van die wêreld, gekenmerk in die lente van 2030, deur die sigbare, hemelse en glorieryke wederkoms van ons goddelike Verlosser en Here Jesus Christus.

Die Verborgte Onuitgesproke Bybellesse

Hierdie onuitgesproke lesse is subtiel en uiters waardevol om die Bybel goed te gebruik. Trouens, hulle was nie duidelik geformuleer nie, maar slegs voorgestel deur die leringe wat deur Jesus Christus gegee is.

Ons weet dat die Bybel aan ons aangebied word op grond van "**twee getuies**" of "twee opeenvolgende getuïenisse" wat die mensdom onregverdig "twee testamente" noem, omdat die een wat "getuig" voortdurend geleef het. Want as die fisiese liggaam van Jesus kon sterf en weer opstaan, was die Gees van God wat in Hom vleesgeword het, van nature onsterflik. So, vir God, is die "**twee getuies**" die stigters van die twee verbonde; vir die eerste, Moses, wat kennis van die goddelike wet ontvang en vir die tweede, Jesus Christus, wat kom om die vergifnis van sondes te bekragtig.

Trouens, hierdie verdeeldheid is deur Jesus in sy gelykenis van die "wingerdboere" voorspel. Gedurende die bediening van die ou verbond stuur God, die Here van die wingerd, sy dienaars, sy profete, na die wingerdboere van die Joodse nasionale staat. Hulle word almal vervolg en sleg ontvang deur die wynboere. Toe die eienaar van die wingerd dit sien, besluit hy om sy eie seun te stuur, en sy getuïenis word behandel soos dié van die vorige dienaars. Hier is in werklikheid die oorgang van die ou verbond na die nuwe; dit wil sê, ten tyde van Christus se dood. Die Meester van die wingerd neem die bestuur van sy wingerd weg van die wynboere van die Joodse nasie en gee dit aan die nuut bekeerde heidense wynboere.

Hierdie gelykenis stel ons in staat om beter te verstaan hoe die projek van verlossing volbring en georganiseer word. Want op 'n opvoedkundige vlak is die lesse wat geleer moet word, noodsaaklik.

Die eerste van hierdie lesse is om die Bybelse verdeling van die twee alliansies te bevraagteken. As dit waar is dat die Evangelies die ervaring van Jesus Christus van sy geboorte tot sy opstanding vertel, is dit ook waar dat die tyd tussen sy geboorte en sy dood onder die norme van die ou verbond vervul is. In werklikheid hou die ou verbond eers op met die dood van ons Verlosser Jesus Christus. Sodat die tyd van die ou verbond byna die hele tyd van die

Evangelieverhaal dek. En dit is die moeite werd om daarop te let, want die les wat gegee word, herinner ons daaraan dat die standaard van verlossing Joods is. Die dienaars en die seun wat deur God gestuur is, was Jode van die ou verbond. En Jesus sorg dwarsdeur sy bediening om sy apostels en dissipels die wette van die ou verbond te respekteer, te eerbiedig en te verseker dat hulle dit respekteer. In 'n geestelike sin is die Evangelies dus gekoppel aan die ou verbond. Dit bevestig die les wat in die hoofstuk “Ware Liefde” aangebied word. Die model van die geredde man is dié van die bekeerde Jood, agtereenvolgens deur Johannes die Doper en deur Jesus Christus voorberei.

Johannes die Doper vestig die aandag van sy tydgenote op die noodsaaklikheid om 'n einde te maak aan die praktyk van sonde. Volgens Matt. 3:2 en 8, Sy boodskap is: “ **Bekeer julle! Want die koninkryk van die hemele het naby gekom... Dra dan vrugte deur julle bekering!** ” Hy het die ritueel van die doop vasgestel waarin die gedoopte persoon getuig van sy keuse en sy besluit om “ **die vrug van bekering** ” te voortbring. Na hom, volgens Matt. 4:17, Jesus, die “seun” van die gelykenis, tree in sy “getuienis” in. Hy het op sy beurt gesê: “ **Bekeer julle!** ” **Want die koninkryk van die hemele is naby .** ” Oppervlakkig gesien tree Jesus op soos 'n dissipel van Johannes, aangesien hy sy boodskap woord vir woord herhaal. Johannes het egter aangaande Jesus getuig dat hy “ *nie waardig was om sy skoene los te maak nie* ”; dit vanweë die verborge goddelikheid van Jesus Christus; maar ongelukkig ook vir hom, omdat Johannes bewys van sy gebrek aan geloof sou lewer deur Hom vanuit sy tronk te vra, volgens Matteus 11:3: “ **Is U die Een wat sou kom, of moet ons 'n ander een verwag?** ” "Dit is die vraag wat hom doodmaak en doodmaak. In Matteus 11:11 verklaar Jesus uiteindelik oor hom: “ *Voorwaar Ek sê vir julle, onder die wat uit vroue gebore is, het daar nie een opgestaan wat groter is as Johannes die Doper nie.* ” **Hy wat egter die minste is in die koninkryk van die hemele, is groter as hy .** "Ek glo ek kan sê dat niemand voor my hierdie verskriklike veroordeling van Johannes die Doper deur Jesus Christus self opgemerk het nie. En hierdie sin help ons verstaan waarom Johannes die Doper onthoof gesterf het op versoek van Salome, die dogter van die owerspelige vrou van koning Herodias. God vergewe Johannes nie vir sy gebrek aan geloof nie, want hy is onverskoonbaar, aangesien hy self die woorde van God uit die hemel gehoor het, aangehaal in Matt. 3:16-17: “ *En nadat Jesus gedoop was, het Hy dadelik uit die water opgeklim. En meteens het die hemele oopgegaan, en Hy het die Gees van God soos 'n duif sien neerdaal en op Hom kom. En meteens het 'n stem uit die hemel gesê: **Dit is my geliefde Seun in wie Ek 'n welbehae het** .* » Volgens Matt. 17:5 hoor Petrus, Jakobus en Johannes weer dieselfde woorde op die berg van verheerliking: “ *Terwyl Hy nog spreek, het 'n helder wolk hulle oorskadu. En kyk, 'n stem uit die wolk het gesê: **Dit is my geliefde Seun in wie Ek 'n welbehae het** ; luister na Hom.* ”.

Die regverdige strengheid van God word teen Johannes die Doper toegepas, juis vanweë die enorme verantwoordelikheid wat sy bediening as profeet op hom plaas. Omdat hy die taak gehad het om 'n volk vir geloof voor te berei, het hy self daardie onontbeerlike geloof kortgekom, waaroor Hebr. 11:6 verklaar: “ **Maar sonder geloof is dit onmoontlik om God te behaag** ; want hy wat tot God gaan, moet glo dat Hy bestaan en dat Hy die wat Hom soek, beloon .”

Geloof is nie net om te glo dat God bestaan nie. Wat God geloof noem, is 'n logiese en konsekwente algehele gedrag van sy dienaars. Hy wat glo dat God bestaan en dat Hy " *die beloner is van die wat Hom soek* ", vermy om Hom te oneer en doen eerder alles in die werk om Hom te verheerlik en Hom te behaag. Soos baie mense voor en na hom, was Johannes die Doper te oppervlakkig en het hy nie geweet hoe om sy vertrouwe in God en in sy wonderbaarlike getuienis te plaas nie. Sy swak persoonlike getuienis was des te ernstiger omdat sy sending juis daarin bestaan het om die Joodse volk voor te berei om oor te gaan van die bediening van die wet na dié van die geloof. Maar hierdie twee dinge word verkeerdlik teenoorgestel. Want geloof in Christus veroorsaak nie dat 'n mens gehoorsame praktyk teenoor God laat vaar nie. Inteendeel, dit versterk dit deur dit 'n motivering van liefde te gee.

Die skynbare teenstelling wat Paulus in sy geskrifte beklemtoon tussen "die wet en geloof" of "genade" word misverstaan. Paulus beskou die Joodse godsdiens sonder Jesus Christus as onder die wet, dit wil sê die godsdienstige norm wat uitsluitlik gebaseer is op die verlossing van sondes wat deur diereoffers verkry word. Volgens Dan. 9:27, " *in die middel van die week* " van jare van sy bediening en " *in die middel van die week* " van Paasfees, met sy dood op 3 April 30, het Jesus die begin van die nuwe verbond gevestig, hierdie keer gebaseer op die offer van sy eie bloed. Sy vrywillige versoeningsoffer maak 'n einde aan die rituele van diere- " *offers en offers* ", soos die begin van die vers in Dan. 9:27 spesifiseer: " *Hy sal een week lank met baie 'n vaste verbond sluit, en gedurende die helfte van die week sal Hy die slagoffer en die offer laat ophou; ...* » Deur " *die slagoffer en die offer* " in die enkelvoud aan te haal, wys God veral " *die slagoffer en die offer* " aan, wat die goddelike wet " *die voortdurende offer* " noem, wat voortdurend soggens en saans in die ou verbond geoffer is; wat Jesus vervang met sy voortdurende voorbidding en wat Hy bevestig deur in Mat. 28:18 tot 20 te sê: " *Jesus het nader gekom en só met hulle gespreek: Aan My is gegee alle mag in die hemel en op aarde. Gaan dan heen, maak dissipels van al die nasies, en doop hulle in die Naam van die Vader en die Seun en die Heilige Gees; en leer hulle om alles te onderhou wat Ek julle beveel het. En kyk, Ek is met julle al die dae tot aan die voleinding van die wêreld .* »

Die totstandkoming van die nuwe verbond het dus werklik veranderinge aan die Joodse godsdiens teweeggebring. Maar hierdie veranderinge is slegs dié wat deur die dood van Christus opgelê is, dit wil sê veranderinge wat slegs betrekking het op die rituele van diereoffers en jaarlikse godsdienstige feeste waarvan die profetiese rol ophou omdat hul vervulling in die inkarnasie en soendood van Jesus Christus verwesenlik word.

Die blote verskyning van die Bybel leer ons 'n les. Die tekste van die ou verbond is baie belangriker as dié van die nuwe. Die rede is dat diegene van die ou verbond die godsdienstige standaard van die ware God leer. Deur hierdie leringe bou en lei God Sy dienaars op om Hom te gehoorsaam en die aard van Sy heiligheid te dra. Na hierdie voorbereiding van sy dienaars, kom God in Jesus Christus om 'n pynlike formaliteit vir Hom te volbring, onontbeerlik en onvermydelik, om sy uitverkorenes **wettiglik uit die hele menslike geskiedenis te red**. En dit is eers in die uur van sy opstanding dat Jesus sy Kerk van die

verlostes in aksie stel. Dit is gevestig op grond van sy " **12 apostels** " tot die einde van die wêreld, maar profeties, slegs tot 1843; datum waarop die geheiligde uitverkorenes as hul simbool die aspek van " **12 stamme** " volgens Apo.7 aanneem.

Die oorgang van wet na geloof is ook dié van oopmaak vir heidene wat hulle tot die godsdiens van Christus bekeer. Maar die oorgang vind plaas deur 'n oorvleueling van die tyd wat aan die Joodse nasie gegee is en dié van die opening vir die heidene. Daniël se profesie plaas die week van jare van Jesus Christus se bediening in die herfs van 34 n.C. Op hierdie tydstip gee God twee boodskappertekens; die dood van diaken Stefanus en Pinkster. Die dood van Stefanus sluit die genade van die Joodse nasie af. En Pinkster bevestig die geestelike gesag van die apostels van Jesus Christus. Dit is eers na hierdie twee tekens dat God dan bekeerde heidene in sy Christelike Kerk bring. En daar ontvang hulle doop en onderrig in die " **wet van Moses** ", volgens Handeling 15:19-21: " *Daarom vermaan ek dat ons die wat uit die heidene hulle tot God bekeer, nie moet bemoeilik nie, maar dat ons aan hulle moet skrywe dat hulle hul moet onthou van die besoedeling van afgode en van hoerery en van verwurgde diere en van bloed. Want Moses het van geslag tot geslag in elke stad diegene wat hom verkondig, aangesien hy elke Sabbat in die sinagoges geles word* . "God het my weer die voorreg gegee om die belangrikheid van hierdie vers 21 te beklemtoon, wat die uitbreiding van die leer van die " **wet van Moses** " na Christene wat uit die heidendom gekom het, bevestig. Ons moet die doel van die brief wat deur Jakobus geskryf is, verstaan. Dit is nie bedoel om die " **wet van Moses** " te vervang nie, maar om 'n paar noodsaaklike beginsels op te som wat bestaan uit " *onthouding van die besoedeling van afgode, van hoerery, van verwurgde diere en van bloed* "; alle dinge wat nie gerespekteer word in die leer wat deur die Biskoppe van Rome, die Ortodokse en die huidige Protestantse kerke gegee word nie. Hierdie verskillende vorme van valse Christendom respekteer dus nie die leerstellige basisse wat oorspronklik vir die nuwe verbond voorgeskryf is nie. Maar hierdie huidige oneerbiedigheid het eers verskyn in die afvalligheid van die Christendom wat deur die Romeinse keiser Konstantyn in 313 vrygestel is, deur sy dekreet van "Milaan" wat 'n einde gemaak het aan hul tien agtereenvolgende jare van vervolging wat in 303 begin het. Sy vrede het die sonde gevestig wat gelegitimeer en gewettig is deur die Romeinse pousdom wat in 538 ingestel is.

Ek voeg hier hierdie aantekening in rakende die " **wet van Moses** ", want hierdie uitdrukking verdraai die werklikheid van die feite. Trouens, Moses is nie die outeur van die vyf boeke wat met hom geassosieer word nie. Hy was slegs die skrywer, want sy rol het eenvoudig bestaan uit die skryf van die woorde wat God aan hom gedikteer het tydens hulle vergadering in die tent van samekoms, dit wil sê in die tabernakel wat oorspronklik die Tempel wat deur koning Salomo gebou is, voorafgegaan het, op perkamentrolle. Die uitdrukkings is misleidend, want dit is in werklikheid die " **wet van Moses** ", maar in werklikheid die " **wet van God** "; wat dit 'n meer gedugte karakter gee, want om dit te verag, is om God, die ware outeur daarvan, te verag. In 'n opsomming van die hele Bybel, staan die " **Wet van Moses** " uit bo alle ander boeke vanweë die omvattende aard van sy leringe. Al

die lesse wat God aan die mens wil bekend maak, word in hierdie vyf boeke aangebied: " **Genesis** ", Skepping, Adam, die vloed, Abraham, Israel; " **Eksodus** ", Moses, die uittoeg uit Egipte, God se tien gebooe en die 40-jaar lange verblyf in die woestyn; " **Levitikus** ," die goddelike offer- en gesondheidswette; " **Deuteronomium** en **Numeri** ," die verhale van die lewe in die woestyn, die goddelike seënninge en vloeke van die eerste tyd van vleeslike Israel wat deur God gevestig is, dit wil sê, die historiese getuienis van die gedrag van die eerste Israel.

Wat die " **wet van Moses** " so volledig maak, is dat dit beide die standaard van wette bevat wat deur God goedgekeur en opgelê is aan sy aardse skepsels, maar ook die historiese getuienis van die gedrag van die akteurs in hierdie uittoeg uit Egipte. Die " **wet van Moses** " het dus reeds alles gesê wat gesê moes word; die mens word gewaarsku deur sy getuienisse en hy moet weet dat die oordele wat God maak, sonder swakheid met geregtigheid toegepas word.

Met die boek **Rigters** begin die Bybel die getuienis van die geskiedenis van die ou verbond wat sal voortduur tot die tyd van die dood van Jesus Christus. Die ander historiese en profetiese boeke is almal getuienisse wat die optrede van die Joodse volk, die goeie en die slegte wat hul ware profete veroordeel, vertel. En die verligte en geseënde uitverkorenes van God kan verstaan dat hierdie " **wet van Moses** " as basis moes dien vir die definisie van die sonde wat daarin bestaan om Hom ongehoorsaam te wees. Dit kan dus die mense van die twee opeenvolgende alliansies in die menslike geskiedenis regverdig of veroordeel. Let daarop dat die tien gebooe van God wat in Eksodus 20 aangebied word, in Jakobus 2:12 die " **wet van vryheid** " genoem word: " *Spreek en tree op asof julle deur die wet van vryheid geoordeel gaan word ...* "

Na die Adventiste se geloofsbeproevinge in 1843 en 1844, wat vra God van diegene wat "Adventiste" genoem word en wat Hy erken en heilig? Niks anders as om terug te keer na die korrekte begrip van die standarde wat deur sy eerste apostels erken, geleer en beoefen is nie. In 1844 het God die parentese gesluit wat gekenmerk word deur die donker leer wat uit 313 opgebou is en tussen 538 en 1843 uitgebrei is. Vanaf 1844 moet die laaste heiliges wat deur God gekies is, terugkeer na die leerstellige norm wat vir die apostels vasgestel is en die " **wet van Moses** " se verlate vormingswaarde herstel. Dit is in hierdie sin dat respek vir die Sabbat en die reëls van sanitêre lewe weereens gerespekteer en beoefen moet word. Maar die liefde vir die waarheid word nie opgelê nie, en die liefde vir die waarhede wat deur God geprofeteer is, sal in alle gevalle die vrug van ons individuele en streng persoonlike natuur bly.

Hierdie studie het so pas gedemonstreer dat die ou verbond noodsaaklik is vir ons vorming, want die nuwe verbond het hoofsaaklik net oor Jesus Christus en sy reddende rol as die goddelike versoenende slagoffer gehandel, perfek in elke opsig: sonder sonde, volkome regverdig en gehoorsaam. Die mens se redding berus dus op sy geestelike vorming en op die geldigheid van die vergifnis wat deur Jesus Christus verkry is. En in hierdie verlossing van die uitverkorene, vul die Bybelse " **twee getuies** " mekaar aan om goddelike reddende genade te bou. Die eerste hervorm die uitverkorenes na die verlore beeld van God; die tweede gee toestemming vir sy ingang tot die ewige lewe.

Die Russies-Oekraïense Oorlog en Huidige Gebeure

Op 7 Junie 2023 het ek van 'n televisienuuskanaal verneem dat Switserland die heruitvoer van wapens na Oekraïne gemagtig het. Dit beweeg dus weg van sy neutraliteit wat sedert 1815 gevestig is. Ek merk hier weer die teken op van sy toekomstige verbintenis saam met die ontroue Christelike Westerse nasies. Dit sal dus deel hê aan die skade wat veroorsaak word deur die toekomstige Russiese aggressie teen die hele Wes-Europa.

Op 6 Junie het 'n ontploffing die Kakhovka-dam, geleë aan die Dnieperrivier noord van Cherson, opgeblaas. Beide Russe en Oekraïners blameer mekaar vir die ontploffing. En natuurlik is almal se opinies aan die een of die ander kant. Hierdie mense vergeet egter om rekening te hou met 'n ander akteur wat die voordeel het om onsigbaar te wees; sy Naam: Jesus Christus, die almagtige Skepper God. So hier is my interpretasie van hierdie feite.

Uit Boekarest, Roemenië, is 'n aardbewing aangemeld wat om 2:50 vm. op die nag van 6 Junie aangeteken is in die gebied van die dam wat ontplof het. Menslike konstruksies is solied en robuust vir menslike oë. Maar wat is hulle vir God? Geboue wat met baie hoësterkte-gewapende beton gebou is, is egter niks anders as strooihalms vir die Skeppergod wat sy onbeperkte vernietigende krag deur aardbewings, vulkane en tsoenami's in werking stel nie. Daar word erken dat die Russiese kant 'n voorraad ploffstof binne die dam geplaas het met die doel om dit te laat ontplof indien nodig. Geen sodanige bevel is egter gegee nie en die slagoffers van die oorstromings was beide Oekraïens en Russies. Ander scenario's is moontlik. Al wat dit verg, is een persoon om die dam te infiltrer, 'n ontsteker op die regte plek te plaas en die voorraad ploffstof met 'n eenvoudige selfoon van buite af te laat ontplof. En hierdie moontlikheid lyk vir my des te meer haalbaar omdat die Russiese kamp ver van verenigd is, aangesien groepe Russiese opstandelinge wat teen president Poetin gekant is, in die Belgorod-streek verskyn het. Weerstandsvecters het daarin geslaag om twee hommeltuie by die Kremlin-koepel in Moskou te lanseer, maar aan die ander kant kan ekstremistiese ondersteuners van die regering ook agter hierdie inisiatief sit; alles is moontlik. Wanorde heers in die Russiese kamp as gevolg van herhaalde militêre mislukkings en die opmars van die Oekraïense kamp wat uitsluitlik gebaseer is op die presisie van wapens wat deur die Weste verskaf word. Rusland betaal tans vir sy gebrek aan militêre gereedheid en die afwesigheid van hoëtegnologiese konvensionele wapens wat die Westerse kamp besit. Vir byna twintig jaar van ononderbroke mag het Vladimir Poetin gepoog om die ontwikkeling van kernwapens en hipersoniese lanseringsvuurpyle te prioritiseer. Die Russe is in hierdie opsig onoortreflik en ongeëwenaard. Maar die spesiale operasie teen Oekraïne vereis hoofsaaklik hierdie ultra-presiese konvensionele wapens wat Rusland nie het nie. Rusland word dus tans gedwing om so goed as moontlik weerstand te bied, om nie die gebiede wat sedert 2022 van die Oekraïne afgeneem is, te verloor nie. Rusland se onvoorbereidheid is soortgelyk aan dié van die Franse leer in 1940. Ook hulle het hulself in staat geag om Nazi-Duitsland te

verslaan soos hulle dit in 1918 verslaan het. Maar Adolf Hitler het sy militêre toerusting verbeter en die kragtige Duitse tenks het die klein tenks wat die Franse leer toegerus het, verpletter en op sy beurt moes Frankryk buig en die vernederende voorwaardes van die wapenstilstand wat deur Duitsland opgelê is, aanvaar.

Ek keer terug na die ontploffing van hierdie dam, want ek het die idee in my gedagtes dat die skeppergod deur hierdie aksie 'n boodskap aan die mensdom rig. Dit kondig die vernietiging aan van menslike werke wat die natuurlike orde van die lewe op aarde aangeval het. Damme is gebou om hidro-elektriese krag op te wek om aan die tegniese behoeftes van die moderne lewe te voldoen. Maar die eerste slagoffer van hierdie menslike konstruksie was die rivier self. En ek is besonder sensitief oor die onderwerp, want ek woon in Valence sur Rhône, en ek kan getuig dat hierdie rivier, wat ek in my jeug geken het, onstuimig, suiwer en deursigtig, as slagoffer van talle damme wat sy vloei onderbreek en vertraag, vandag die voorkoms bied van 'n groot en wye sone van troebel en ongesonde waters. Ses jaar voor die groot goddelike oordeel is dit tyd vir mense om te besef watter skade hulle aan die land, die see, die riviere en strome aangerig het. In die ontwikkeling van die toekomstige Russiese aggressie teen Wes-Europa, insluitend Frankryk, is dit waarskynlik dat die damme wat op die riviere gebou is, deur bombardement vernietig sal word. Die Rhône sal dus sy vrye uitbreiding en sy vloei van onstuimige golwe hervat. En in sy volmaakte geregtigheid sal God hierdie natuur wat deur damme beskadig is, gebruik om die mense wat dit vernietig het, te vervloek. Die geweldige vloed wat deur die Dnieper veroorsaak is, het mense en menigtes diere verdrink wie se liggame sou verrot en die oorsake van die oordrag van verskriklike aansteeklike siektes sou word wat die streek sou besmet en oor die aarde na ander lande sou versprei; die ding wat deur die hitte van die somer bevoordeel word.

Die mens sal ontdek dat water die beste ding vir hom is, maar dat dit ook sy ergste doodsvyand kan word. Hierdie natuurlike plaag is kunsmatig deur mense veroorsaak in hul waansinnige stryd teen die natuurlike lewe. Die mensdom is al etlike jare bekommerd oor die waargenome aardverwarming. Sy is onbewus daarvan dat God, deur sy eie besluit, die hitte wat deur die son uitgestraal word, versterk het, sonder dat die mens daarby betrokke was. Maar juis hierdie plaag lei daartoe dat die mens homself beskuldig van werklike foute wat teen die natuur wat deur God geskape is, begaan is. En selfs al veroorsaak dit nie aardverwarming nie, is dit nuttig dat dit die skade besef wat dit aan die natuurlike lewe doen. En ek herinner u hier daaraan dat, selfs al is dit net deur 2 100 kerntoetse wat sedert 1945 uitgevoer is, dit inderdaad bygedra het tot die opwarming van die Aarde se atmosfeer. Daarbenewens skep elke vuurpyl wat gelanseer word om 'n satelliet in 'n wentelbaan te plaas, 'n gat in die osoonlaag wat die Aarde teen die son se ultravioletstrale beskerm. Die brandende trajek van die lanseringsvuurpyle deurboor hierdie osoonlaag, wat in 'n sif verander en meer en meer ultravioletstrale die aarde se oppervlak laat bereik. Sonlig verander dus reeds in vuur wat die aarde en sy bewoners gedeeltelik verbrand.

So, die vernietiging van die Kakhovka-dam openbaar God se besluit om die natuurlike orde van die Dnieperrivier te herstel. Lank beheer en mak gemaak

deur mans wat 'n reservoir van 28 miljoen kubieke meter daaruit gebou het, het die vloei daarvan skielik versterk en dit sal binnekort met volle vryheid na sy oorspronklike koers terugkeer. Vandag berei hy hom voor om die lang jare van sy gevangenskap te wreek. Vanuit 'n militêre strategiese oogpunt kom hierdie oorstromings op 'n gepaste tyd vir die Russe, aangesien dit Oekraïense aanvalle in hierdie oorstroomde gebied sal voorkom.

Op televisie begin joernaliste en hul gaste tot hul verbasing besef hoe die oorlog wat Rusland teen Oekraïne gevoer het, daarin geslaag het om die hele internasionale situasie in 'n kort tydjie te transformeer. Hulle is nog aan die begin van hul ontdekking en het nog die ergste om in die nabye toekoms te ontdek. Omdat dit die komende kernoorlog voorspel, word die kernrisiko reeds duidelik rakende die grootste kernkragsentrale op die Europese vasteland; dié van Zaporizhzhia wat ses atoomoende konsentreer. Tans afgeskakel, moet die verbrandingskamers verkoel word deur enorme hoeveelhede water, voorheen deur die Dnjepr voorsien. Sedert die dam gebreek het, is verkoelingswater uit 'n afloskom geneem wat vir hierdie doel ontwerp is. Maar as die watervlak onvoldoende word, kan die aanleg 'n nuwe "Tsjernobil" word, ses keer groter en meer verwoestend. Hierdie kettings van verskriklike aksies vorm bewys dat die groot Skeppergod inderdaad begin het om die demoniese " **vier engele " van Openbaring 7:3 en 9:15 vry te laat.** Hulle is nou deur God gemagtig om " **die aarde, die see, die bome** " en die waters skade aan te doen. Dit is nie maklik vir God nie, en nog minder vir demone en die duiwel, om mense te dwing om 'n dodelike oorlogagtige konfrontasie te ontketen wat hulle nie wil hê nie. Die lank gevestigde vredesituasie het alle volke gepas omdat dit handel en die verruyking van die rykstes onder hulle aangemoedig het. Gebaseer slegs op hul menslike intelligensie, het mense nog altyd geglo dat kernwapens slegs 'n afskrikmiddel was, aangesien niemand dwaas genoeg sou wees om dit te gebruik nie. Nou, hierdie waansin bestaan en ontwikkel sodra God dit wil. In hul ongodsdienstige gedrag het hulle hierdie moontlikheid geïgnoreer en gedurende die laaste ses volle jare van kollektiewe lewe wat voor ons oorbly, sal hulle al die noodlottige vernietigende vorme wat hulle gevrees het, ontdek en ly.

In Openb. 11:18 vind ons hierdie vers wat die program uiteensit wat God vir ons laaste sewe jaar van lewe op die huidige aarde van sonde gestel het: " **Die nasies was vertoornd , en u toorn het gekom , en die tyd het gekom om die dooies te oordeel en om u dienaars, die profete, en die heiliges en die wat u Naam vrees, klein en groot, te beloon en om die verderwers van die aarde te vernietig.** » God bied aan ons in chronologiese volgorde agtereenvolgens aan:

1ste ^{aksie} : **die nasies was vertoornd** : die Derde Wêreldoorlog of " **sesde basuin** " van Openbaring 9:13 het sedert 24 Februarie 2022 in die Oekraïne begin, dit wil sê aan die begin van die ware twaalfde maand van die goddelike sonjaar.

2de aksie: **jou toorn het gekom** : die tyd van die " ^{sewe} **laaste plae van God se toorn** ."; tema van Apo.16 wat gedurende die laaste 6 maande van die jaar 2029 vervul word.

3de aksie: **die tyd het aangebreek om die dooies te oordeel, om u dienaars, die profete, die heiliges en die wat u Naam vrees, klein en groot, te beloon : met die glorieryke wederkoms van Jesus Christus word getroue**

Adventiste en die ^{ander} verlostes van die aardse geskiedenis getransformeer of opgewek en gelei na die hemelse koninkryk van God waar hulle gedurende die groot Sabbat van " **duisend jaar** " die opstandige dooies sal oordeel. Hierdie **hemelse** oordeel word in Openb. 4:4 geopenbaar deur die beeld van die " 24 trone " wat sy verduideliking in Openb. 20:4 kry: "... *En ek het trone gesien; en aan die wat daarop sit, is mag gegee om te oordeel* ..." Die " **duisend jaar** " begin op die lentedag van 2030, dit wil sê 20 Maart 2030.

4de aksie: ^{vernietig} **diegene wat die aarde vernietig** : God maak hierdie beskuldiging duidelik teen opstandige mense en opstandige hemelse engele. Saam, onder die heerskappy van die duiwel, Satan, het hulle **die aarde vernietig** deur chemie en valse tegnologiese vooruitgang. Wetenskap het dit moontlik gemaak om kunsmatige molekules van onvernietigbare skadelike materiale soos Teflon te skep, wat baie prakties en des te aantrekliker is; asbes was ook baie nuttig en waardeer in sy tyd. Maar dit is slegs twee voorbeelde onder tallose ander, soos plaagdoders en kunsmisstowwe wat van ammoniak gemaak word, waarvan die produksie in die Oekraïne skielik aansienlik verminder sal word as gevolg van die oorstromings wat veroorsaak word deur die gedeeltelik vernietigde dam op die Dnieper. In chronologiese volgorde word die aksie van die vernietiging van " **diegene wat die aarde vernietig** " volbring deur die " **laaste oordeel** " en " **die tweede dood** " wat in die " **poel van vuur** " gegee word, temas wat in Openb. 20:7 tot 15 behandel word: " **En wanneer die duisend jaar voleindig is** , sal Satan uit sy gevangenis vrygelaat word. En hy sal uitgaan om die nasies te mislei wat in die vier hoeke van die aarde is, Gog en Magog, om hulle te versamel vir die oorlog; hulle getal is soos **die sand van die see** ..." Ons vind in hierdie laaste vers, die tweede opstanding, waarin die dooie rebelle opgewek word volgens die aankondiging van vers 5: " **Die ander dooies het nie weer lewendig geword totdat die duisend jaar voleindig was nie** ." Openb. 12:17 (of 18) het reeds hierdie rebelse menigte wat deur Satan oorheers is, aangehaal deur die uitdrukking " **sand van die see** ". »: « En hy (die draak) het op **die sand van die see gestaan** . »

Die toneel van die " **laaste oordeel** " sluit 7 000 jaar van aardse sondegeskiedenis af en op die eerste dag van die lente van 3030 skep God " **die nuwe hemele en die nuwe aarde** " deur ons huidige aarde, besoedel deur sonde, chemiese gifstowwe en die dood, te transformeer. Vir die " **laaste oordeel** " neem hierdie aarde die voorkoms aan van 'n " **poel van vuur en swawel** " wat die mees opstandige wesens in die geskiedenis verbrand en definitief vernietig in 'n tyd proporsioneel tot hul skuld, gedefinieer deur die oordeel wat deur die verlore heiliges gelewer is. Maar hierdie tyd is geensins " ewig " nie. Wat " ewig " is, is slegs die gevolg, of die effek, van hierdie eliminasië wat definitief is, dus " ewig ".

" *Elke dag het genoeg aan sy boosheid* ," het Jesus Christus op aarde gesê. Wel, die pyn wat op hierdie Donderdag 8 Junie om 9:45 vm. in Annecy veroorsaak is, is 'n toonbeeld van sy soort. Naby die meer met dieselfde naam, in 'n park, 'n plek gewy aan kinderspeletjies, het 'n 31-jarige Siriese man ses mense aangeval en gestee, insluitend vier kinders tussen 22 maande en 3 jaar oud, waarvan sommige in hul stootwaentjies geslaan is. Die prognose vir oorlewing is vir vier mense vasgestel, maar sedertdien is al ses buite gevaar. Nadat die individu

in hegtenis geneem is, het ons verneem dat hy sedert 2013 in Swede woon en dat hy in 2022 om asiel in Frankryk aansoek gedoen het, wat geweier is omdat 'n parallelle aansoek voorheen by Swede ingedien is. Hy het met 'n Sweedse vrou getrou en haar 'n dogter gegee wat nou 13 jaar oud is. Hy het toe geskei en homself dus in 2022 in Frankryk aangemeld. En hier is die detail belangrik, hierdie man beweer dat hy 'n Oosterse Christen is. Dit was nie 'n Moslem nie, maar 'n Christen uit die Ooste wat die kruis wat hy om sy nek gedra het, geswaai het nadat hy die kinders in die plein gestee het; dit terwyl hulle uitroep: “In die Naam van Jesus Christus.” Verskeie lesse word deur hierdie spesifieke feit geleer. Die belangrikste een, lyk dit vir my, is die bevestiging van die vloek wat op die tradisionele Christelike geloof rus, beide Oosters en Westers. Die tweede is 'n veroordeling van die vals Christelike Weste deur die Christelike of Moslem-Ooste. Die derde is die gevolg van die sif-Europa wat 'n buitelanders wat deur een land geblokkeer is, toelaat om die Europese Schengen-gebied binne te gaan en dus wettig en vrylik die land binne te gaan wat sy deure vir hom gesluit het. Die vierde les is 'n waarneming van die magteloosheid van die politieke owerhede. Weereens, gekonfronteer met hierdie tipe dramatiese aksie, merk ek die vrees, paniek en ontsteltenis op wat met al hierdie tragedies gepaardgaan, sonder dat ek dit egter kan voorkom. Tevergeefs, maar om die mense misleidend gerus te stel, reis ministers, word polisie gemobiliseer; Kortom, 'n enorme gebaar vir niks, want daar is in werklikheid geen of min kans dat so 'n gebeurtenis weer in die nabye toekoms sal plaasvind. Daarom, na hierdie tipe tragedie, moet slegs twee vrae aan politici gevra word: Hoeveel individue van dieselfde tipe, wat in staat is om hierdie tipe aksie te herhaal, het Europa verwelkom, sal dit steeds verwelkom, en het dit reeds in reserwe? En die tweede is: Wanneer sal die volgende drama en ontsteltenis wees? Die Babelisering van die Westerse samelewing lewer sy bitter vrugte van totale onsekerheid, maar Europese en Westerse banke is tevrede.

Die aanval op kinders bring almal, mense en die media, in opstand. Maar, wetende die goddelike vloek wat veral Europa en Frankryk tref, is ek nie verbaas nie, want hierdie soort ding het reeds op bevel van God gebeur, volgens die getuigenis van die Bybel. Ons lees in Lev. 26:22: “ ***Ek sal wilde diere onder julle stuur, wat julle van julle kinders sal beroof en julle vee sal uitroeï en julle min in getal sal maak; en julle weë sal verlate wees.*** ” Dit gebeur histories in die tyd van die profeet Elia, volgens 2 Konings 2:23-24: “ *Hy het daarvandaan opgegaan na Bet-el; en terwyl hy teen die berg opgaan, kom daar klein seuntjies uit die stad uit en spot hom. Hulle sê vir hom: Gaan op, kaalkop! kom op, kaalkop! Hy draai hom om na hulle en vervloek hulle in die Naam van YaHWÉH. Toe kom twee bere uit die bos en verskeur twee-en-veertig van hierdie kinders.* ” Die laaste voorbeeld het betrekking op die finale nasionale vernietiging van Israel, wat die voordeel het dat dit vir die ou alliansie die parallelle aksie van ons ' ***sesde basuin*** ' is, dit wil sê ons huidige, gedeeltelik betrokke Derde Wêreldoorlog. Die aksie word in Esegïël 9:6 aangehaal: “ ***Maak dood en vernietig die ou manne, die jongmanne, die diensmeisies, die kinders en die vroue; maar moenie nader kom aan iemand wat die merk op hom het nie; en begin met my heiligdom! Hulle het begin met die ouderlinge wat voor die huis was.*** »

Hierdie ervaring in Annecy openbaar twee opvattinge van die Christelike geloof. In die Weste is dit humanisties en verswak. Aan die ander kant, in die Ooste, word die Christelike geloof getoets deur sy konfrontasie met Moslem-fanatici, veral vir 'n Siriese Christen, die moorddadige vervolgings wat deur die Islamitiese Kalifaat genaamd DAESH beoefen word. Europa se standpunt om toe te laat dat Oosterse Christendom deur Moslem-vervolgers uitgemoor word, het aanleiding gegee tot wrok teen hierdie gierige en onondersteunende Europa. God het dus Christen- of Moslemmans wat deur 'n groot haat teen Europese en Amerikaanse volke geanimeer word. Hierdie mense vorm 'n ongeorganiseerde terroriste-falanks, maar beskikbaar volgens God se wil om die vervloekte Weste toe te slaan. Dit is omdat haat individueel deur Oosterse mense gevoel word. Die Oosterse Christendom is leerstellig slegs die beeld van sy oorspronklik Westerse leermeesters, dit wil sê, so onvolmaak en sondig soos hulle is. Die Oosterse geloof het al die heidense norme behou wat in die Weste in die Romeinse Ryk vanaf 313 aangeneem is. Hierdie leerstellig onvolmaakte Christendom kan dus nie die vrugte van sagmoedigheid, pasifisme en geregtigheid van die ware uitverkorenes van Jesus Christus wat dit regverdig en erken, dra nie. Boonop, na die onverskilligheid wat die Christelike Weste teenoor hul lyding en vernietiging getoon het, versterk die huidige enorme finansiële en militêre verbintenis tot Oekraïne die wrok van Oosterse Christene teenoor Westerse lande, tot die punt dat dit moorddadige haat in hulle inspireer. En die geval van die mesaanval op kinders in Annecy bevestig hierdie haatlike en wraaksugtige gemoedstoestand van die Siriese Christelike aggressor.

In hierdie geval, soos in dié van die 16-jarige seun wat sy onderwyser vermoor het, word getuienisse deur die aanvallers gelewer. Die jongman het gesê hy het 'n stem gehoor wat hom beveel het om die vrou dood te maak; en hier beweer die Siriër dat hy “in die naam van Jesus Christus” optree. En die verstommendste ding is dat beide karakters die waarheid vertel, maar die ongelowige en ongelowige samelewing kan nie voordeel trek uit hierdie inligting wat so belangrik sou wees om te verstaan nie. Die ware dienaars van Jesus Christus, aan wie ek beweer dat ek behoort, vestig intendeel belangstelling in hierdie getuienisse waarin ek slegs bevestigings vind van die situasie wat hoofsaaklik in die profesieë van Daniël en Openbaring geopenbaar word. Die vloek van die korrupte en afvallige Westerse en Oosterse Christendom word dus bevestig. En hierdie afvallige Christendom word die teken van die toorn van die sagmoedige en liefdevolle Jesus Christus, want Hy is ook die almagtige God, die Skepper, wat die ongelowiges, die ongelowiges en die ongelowiges straf en met die dood tref in sy twee opeenvolgende historiese verbonde.

Op dieselfde dag, Donderdag 8 Junie, is Oekraïne se offensief amptelik bevestig en van stapel gestuur. Die nabye toekoms sal ons leer hoe dinge in hierdie konfrontasie tussen Oekraïne en Rusland sal verloop. Maar reeds, van hierdie eerste dag af, merk ek op dat Rusland nie weet hoe om die bitter lesse te leer wat die Oekraïense hommeltuie hulle geleer het deur hul tenkkolomme te vernietig nie. Sy sal uiteindelik wen, maar teen watter koste! Dit maak nie saak nie, aangesien God in Dan. 11:45 reeds sy finale vernietiging deur die VSA geopenbaar het. Maar voordat dit verdwyn, sal dit die " **arrogante** " Katolieke

Europa van die " **tien horings** ", die ware teiken van die toorn van die God van waarheid, verpletter en verwoes het .

Op die laaste oomblik, hierdie Donderdag, 15 Junie 2023, het ek verneem dat Kiëf 'n getransformeerde Russiese leër in sy offensief in die gesig staar. Gebaseer op vorige ervaring, beweeg Rusland stadig vorentoe, maar sodra dit aan die gang is, kan niks dit keer nie . Om ten volle te verstaan wat in die huidige oorlog gebeur, moet ons weet dat God 'n rekening met Rusland moet vereffen. Want in Eseg. 38:3 sê hy vir Esegiel, sy profeet, aangaande hom: “ *Jy moet sê: So sê die Here HERE: Kyk, **Ek het dit teen jou** , Gog, vors van Ros, Mesech en Tubal!* Ons kan in sy name die woorde raai: Russies, Moskou en Tobolsk. God se wrok is hardnekkig en die eerste oorsaak van hierdie wrok dateer terug na die antieke tyd. God verwyd hierdie stede van Rusland omdat hulle met Tirus, die vyand van sy volk Israel, handel gedryf het, volgens Eseg. 27:13-14: “ **Jawan, Tubal en Mesech het met jou handel gedryf ; hulle het slawe en bronsvoorwerpe in ruil vir jou handelsware gegee. Die huis van Togarma het jou markte van perde, ruiters en muile voorsien .**” » Die hedendaagse " **Togarma** " is geleë aan die westelike punt van China naby die grens met Kazakstan en word Yining genoem. Hierdie ou goddelike wrokke moet ons nie die oorsake van die mees onlangse laat vergeet nie. Omdat Rusland sy nasionale rewolusie in Oktober 1917 beleef het en, nadat Frankryk in 1793-1794, in 'n baie moorddadige nasionale ateïstiese regime gegaan het. Jy kan hier sien dat die optrede wat deur God gelei word, hierdie logika volg. Om 'n einde te maak aan die gekombineerde regime van die monargie en die Romeinse pousdom, het hy die Franse Rewolusie en sy vernietigende ateïsme aangehits. Om Frankryk van die laaste sewe jaar van lewe op aarde te vernietig, doen hy 'n beroep op hedendaagse Ortodokse Rusland. En om Rusland te vernietig, sal God dit aan sy eeue-oue vyand, die Verenigde State van Amerika, oorlewer. Met verloop van tyd, sal die magte wat mekaar konfronteer word groter en groter. En uiteindelik sal die rebelle van die hele aarde die mag van die “ **Koning van konings en Here van here** ”, Jesus Christus in verheerlikte God, konfronteer.

SEUN VAN GOD

Ek is jammer vir die vroulike geslag wat beweer dat sy van die MLF is, maar die Bybel noem nooit die uitdrukking "dogters van God" nie. En deur slegs op sy stellings staat te maak, herinner ek ook mense wat 'n hipotetiese verskyning op aarde gekonstrueer het, dat hierdie selfde Bybel openbaar dat ons deur die een God geskep is wat onsigbaar is, anders sou Hy nie God wees vir ons aardse menslike spesie nie.

Dit was omtrent 2500 jaar na Adam se sonde, of omtrent 1500 jaar voor ons era, dat God aan Moses sy verhaal van Genesis geopenbaar het, wat van ons oorsprong getuig. Moses en sy volk was van 'n soortgelyke grootte as ons s'n, en daarom voeg God hierdie verduideliking in Gen. 6:4 by: " *Die reuse was in dié dae op die aarde nadat die **seuns van God by die dogters van die mense** ingegaan*

het en dié vir hulle kinders gebaar het; dit is die magtiges wat in die ou tyd beroemd was. In hierdie opsig lyk dit asof hierdie vers sê dat die reuse verkry is deur die paar van " *die seuns van God en die dogters van die mense* ." Maar in hierdie vertaling van L.Segond word die terme " **en ook** ", geplaas voor " *na die seuns van God...* ", goed aangehaal en aangebied in die JNDarby-weergawe waar ons lees: " *Die reuse was in daardie dae op die aarde, en ook nadat die seuns van God by die dogters van die mense ingegaan het en hulle vir hulle kinders gebaar het: dit was die magtige manne van ouds, manne van naam.* » Met hierdie presisie " **en ook** " word die betekenis van die vers heeltemal verander en word dit meer logies en verstaanbaar. Trouens, God openbaar aan Moses dat die mens van sy oorsprong in Adam af van 'n groot reuse-grootte was en dat die wydverspreide afvalligheid deur huwelike wat getroue "manne" van die lyn van Set, hier " **seuns van God** ", genoem, verenig het met "dogters" van die rebelse afstammeling van Kain, genaamd " **dogters van die mense** ", geen gevolge gehad het om die verandering in menslike grootte te regverdig nie; Dit was reusagtig voor hierdie skadelike verbintenisse en dit het reusagtig gebly na hulle. Ons verstaan dat hierdie reuse-eienskap deur die mensdom bewaar is tot die tyd van die vloed en vir 'n geruime tyd daarna, aangesien reuse nog steeds Kanaän bevolk het, toe die Hebreërs het dit gegryp toe God dit omstreeks 1460 v.C. aan hulle gegee het, dit wil sê na die "40 jaar" van die verblyf in die woestyn van die Hebreeuse volk, die vleeslike Israel van God.

In die aangehaalde vers getuig God van die verantwoordelikheid wat Hy aan die mens gegee het, wat Hy voor die vrou geskep het, gevorm uit sy bene en vlees. Hy blameer homself dat hy homself deur die vroue van die rebellelinie laat verlei het. En in hierdie ervaring het ons die verduideliking van die verbod op die huwelik met buitelandse vroue, wat hy aan Israel oplê. Hierdie volk sal hierdie verbod respekteer tot die tyd van hul finale wydverspreide afvalligheid wat hulle tussen 605 en 586 in ballingskap in Babilon lei.

Na hierdie twee gevalle van verbintenisse wat deur God verbied is, het hierdie boodskap betrekking op die Protestantse Christelike geloof wat God waarsku teen sy toekomstige verbintenis met die Rooms-Katolieke Kerk; dit, wat die leer van Bileam aanhaal in Openb. 2:14: " *Maar Ek het 'n paar dinge teen jou, dat jy daar mense het wat die leer van Bileam vashou, wat Balak geleer het om 'n struikelblok voor die kinders van Israel te werp, naamlik om afgodsoffers te eet en hoerery te pleeg* ". Die struikelblok van hierdie vers het die verbode verbintenis aangedui, aangesien dit was deur aan Balaak hierdie geheim van die seën of die vloek van Israel te openbaar, dat hy hom deur God laat vervloek het. Dit, deur " *die dogters* " van sy volk te stuur om " *die manne* " van Israel te verlei. Met hierdie boodskap veroordeel God die teenwoordigheid van " *skynheilige* " mense in die Protestantse geloof, sedert die amptelike skepping daarvan gekoppel aan die datum 1517; die een waar die lerende monnik Martin Luther die duiwelse aard van die pouslike Rooms-Katolisisme veroordeel het. Geoordeel en definitief verwerp na die geloofstoetse van 1843 en 1844, het " *skynheilige* " Protestantisme " *skynheilige* " Adventisme in 1994 verwelkom, en saam met die Katolieke geloof sal al hierdie valse " *skynheilige* " Christene in 2029 saam " *die dier wat uit die aarde opkom* " vorm wat die model, of " *die beeld van die eerste dier wat uit die*

see opgekom het " sal reproduceer en wat die pouslike Rooms-Katolieke godsdiens aangewys het. Om " sy beeld " te reproduceer, is om sy onverdraagsame en vervolgende werke te reproduceer.

Historiese bewyse het reeds die moontlikheid van die vereniging van Protestantisme met Katolisisme bevestig deur die wrede gedrag van sy beroemde Geneefse verteenwoordiger Johannes Calvyn. Hierdie "Protestant" het 'n moorddadige haat gevoel teen 'n mededinger wat baie meer " *intelligent* " as hy was oor die geestelike onderwerp, Dokter Michel Servet. Deur briewe gerig aan die Inkwisisie het hy probeer om hom aan die Katolieke toorn uit te lewer, maar het hom uiteindelik self tereggestel toe die onverstandige man die risiko geneem het om Geneefse grondgebied te betree. Michael Servetus het 'n baie gevorderde geestelike begrip gehad; Hy het reeds die absurditeit van die dogma van die Drie-eenheid veroordeel soos geïnterpreteer deur Katolisisme en Calvinistiese Protestantisme, naamlik drie geassosieerde goddelike persone, die Vader, die Seun en die Heilige Gees, terwyl dit slegs drie opeenvolgende rolle van dieselfde unieke gees van die lewende God, ons Skepper, dus ons goddelike Vader, is.

Hierdie onderwerp van die "Vader" lei my daartoe om daarop te wys dat hierdie term "Vader" slegs vir God gebruik word sedert Jesus Christus gekom het om Hom deur hierdie term aan die mense te openbaar. Inderdaad, die woord "Vader" is nie gebruik om God in die ou verbond aan te dui waar Hy die magtige en gedugte God "YaHweh" gebly het nie. Tog, uit hierdie verslag wat in Gen. 6:4 aangehaal word, bied God die getroue lyn van Set aan onder die naam " *seun van God* ". Nou, daar is geen seuns sonder 'n vader nie. Hierdie boodskap is dus geïgnoreer tot die tyd van Jesus Christus wat aan die mense die hele liefdevolle natuur van God en sy eienskap as Vader van die hele geskape mensdom na die hemelse engele geopenbaar het. Dwarsdeur die ou verbond was God gefrustreerd dat Hy nie deur sy menslike skepsels "Vader" genoem is nie. Maar sy verwagting was gerig op die tyd van die nuwe verbond, soos hierdie teks uit Jesaja 9:6 bewys: " *Want 'n kind 'n Seun is vir ons gebore word aan ons gegee, en die regering sal op sy skouer wees ; en sy naam sal genoem word: Wonderbaar , Raadsman , Magtige God , Ewige Vader , Vredevoers .* Ons sien hoe God Homself in hierdie vers definieer as beide in Jesus Christus, " *die Seun en die ewige Vader .* " Om hierdie vers goed te verstaan, moet ons in ag neem dat die een wat praat die Joodse man, die Israeliet, met die naam Jesaja, is. Die persoonlike naam " *ons* " dui die volk van Israel aan en deur hulle alleen die uitverkorenes wat deur die bloed van Jesus Christus verlos is en verstrooi is onder die volke wat oor die hele aarde versprei is. Agter hierdie " *ons* " vind ons menslike sondaars wat God se vergifnis nodig het en dit slegs verkry deur geloof en gehoorsaamheid, gebou op die reddende verlossingsbediening van Jesus Christus.

Hierdie vers is buitengewoon ryk, want dit plaas die " *heerskappy* " van Christus " *op sy skouer* "; presies waar die gewig van sy "patibulum" neergedruk het, wat hom laat val het omdat hy so verswak was deur die Romeinse marteling wat hy voor sy kruisiging gely het. Dan profeteer God wat Jesus Christus vir sy uitverkorenes sal verteenwoordig. Eerstens sal hulle hom as " *Bewonderenswaardig* " herken en hom bewonder. Tweedens, sal hulle hom hul " *Raadgewer* " maak. Derdens, hulle sal sy aard as 'n " *magtige God* " erken, soos

sy wonderwerke sal getuig. Vierdens, hulle sal in Hom die titel van “ **Ewige Vader** ” herken wat Hy self aan sy apostel Filippus in Johannes 14:9 tot 11 geopenbaar en bevestig het: “ *Jesus sê vir hom: Ek is al so lank by julle, en Filippus ken jy My nie? Hy wat My gesien het, het die Vader gesien . Hoe sê jy: Toon ons die Vader? Glo julle nie dat Ek in die Vader is en die Vader in My nie? Die woorde wat Ek met julle spreek, spreek Ek nie uit Myself nie; en die Vader wat in My bly, Hy doen die werke. Glo My, Ek is in die Vader en die Vader is in My ; glo ten minste as gevolg van hierdie werke.* En vyfde, hulle sal Hom ken as die Een wat, as “ **Vredevoers** ”, gekom het om hulle te versoen met God van wie hulle deur hulle sondes geskei was. Hierdie vyf terme het dus die standaard van geloof van die ware uitverkorenes wat deur Jesus Christus verlos is, geprofeteer.

Op sy beurt sê Jesaja 9:7 wat volg: “ Om **die heerskappy** te vermeerder en vrede sonder einde op die troon van Dawid en oor sy koninkryk, om dit te bevestig en dit te versterk deur reg en geregtigheid van nou af tot in ewigheid; dit sal die ywer van die **HERE** van die leërskeare doen. ” Sulke woorde kon slegs die hoop van die Jode mislei wat in hierdie term “ **ryk** ” slegs **die "toename"** van die mag van hul nasie Israel gesien het. En hierdie teks word bygevoeg by dié van Jesaja 61:2 waar God profeteer en sê: “ ... om die jaar van die guns van die Here aan te roep en **die dag van die wraak van onse God** ; om almal wat treur, te troos .” Hierdie twee tekste verduidelik die misleidende illusie van die Jode wat in die verwagte Messias gesien het, die een wat die nasionale glorie van Israel sou verhef deur hul vyande te vernietig wat ten tyde van Christus die besetters, die Romeine, was. Maar helaas vir hulle, God se plan was uitsluitlik geestelik en hulle sou die vervulling daarvan eers met die glorieryke wederkoms van Jesus Christus sien, want die tyd tussen sy soendood en sy glorieryke wederkoms is steeds 'n tyd van seleksie van die uitverkorenes. Let op die laaste woord van hierdie vers: “ **leër** ”. Hierdie term was ook misleidend omdat die Jode dit kon interpreteer as 'n opstand gelei deur die messias teen die Romeine. Maar in werklikheid dui dit op die situasie van 'n stryd wat YaHWéH teen die aardse en hemelse rebelle sal moet voer om sy laaste uitverkorenes te red wat deur die bloed van Jesus Christus verlos is. In Openb. 16:16 word hierdie stryd “ **Armageddon** ” genoem . Hierdie stryd het 'n motief, 'n geestelike oorsaak, maar die gevolge daarvan is ook fisies dodelik. God veg met sy goddelike wapens en sy aardse vyande het slegs hul aardse wapens. Die rebelle se stryd is dus vooraf verlore en God het reeds sy toekomstige oorwinning in Openb. 17:14 voorspel: “ **Hulle sal oorlog voer teen die Lam, en die Lam sal hulle oorwin , want Hy is die Here van die here en die Koning van die konings . En die wat saam met Hom geroepe, uitverkore en getrou is, sal hulle ook oorwin .** ”

Armageddon ” -stryd sal vir die laaste keer, na die einde van die genadetyd, die “ **seuns van God** ” teen die “seuns van die mens” van die gevalle rebellekamp stel.

In sy voorbeeldige koninklike gebed sê Jesus in Matteus 6:9-13:

Vers 9: “ *Só moet julle bid: Onse Vader wat in die hemele is! Laat u Naam geheilig word ; »* Beklemtoon reeds die noodsaaklikheid om God as ons ware en enigste “ *hemelse Vader* ” te beskou. Wat slegs “ *sy seuns* ” kan doen op voorwaarde dat hulle sy naam “ **geheilig** ” hou; wat impliseer om hom geestelik

bo alle ander lewende wesens te hou omdat hy volkome heilig is en alleen die perfeksie van heiligheid beliggaam. Hierdie voorwaarde sluit reeds Christene uit wat God as rebelle aanwys; Katolieke en Ortodokse sedert onheuglike tye, Protestante sedert 1843 en 1844, en die "**uitgebraakte**" Adventiste sedert 1994.

Die naam van God word nie net uitgedruk deur die vier Hebreeuse letters wat Hom in die Bybel aandui nie, JHWH, wat ek as YaHWéH transkribeer. Openb. 2:17 gee die ware betekenis: " *Wie 'n oor het, laat hom hoor wat die Gees aan die gemeentes sê: Aan hom wat oorwin, sal Ek gee van die verborge manna en 'n wit klippie; en op die klippie is 'n nuwe naam geskrywe wat niemand ken nie, behalwe die een wat dit ontvang.* " In hierdie vers, die woord "**naam**" dui 'n ander toestand of natuur aan vir die verlore man wat deur Jesus Christus erken en gered word. Hierdie "**nuwe naam**", wat na die oorwinning verkry is, dui op die hemelse natuur van die verlostes wat die ewige lewe ingegaan het, draer van onsterflikheid. Ook dui die naam van God alles aan wat God verteenwoordig, in krag, mag, heerlikheid, gesag, oordeel en gevoelens. Dit is alles dinge wat die ware uitverkorenes moet "*weet*" om die voorwaarde te vervul wat Jesus geformuleer het toe Hy in Johannes 17:3 gesê het: " *En dit is die ewige lewe, dat hulle U ken, die enigste ware God, en Jesus Christus, wat U gestuur het.* " "Dus, in sy gebed self, regverdig of veroordeel die mens homself, volgens of hy hierdie kennis van die ware God het of nie. En niemand word veronderstel om verkeerd te wees nie, want hierdie kennis of gebrek daaraan word geopenbaar in werke wat godsdienstig beoefen word deur die een wat bid. Óf sy praktyk is in ooreenstemming met God se vereiste vir sy tyd, óf dit is nie, en "**sy gebed**" word 'n "**gruwel**" soos Spr. 28:9 leer: " *As iemand sy oor afwend van die wet, is selfs sy gebed 'n gruwel.* " "In ons tyd word hierdie "**gruwel**" amptelik en in die openbaar elke "Sondag" beoefen deur menigtes valse Christene, mislei en valslik geleer, wat bymekaargekom het om die ware God te aanbid." Ongelukkig vir hulle roep God slegs diegene wat aan Hom behoort op die sewende dag, wat Hy geheilig het, tot die Sabbatsrus, Saterdag en nie die eerste dag van Sondag nie. Dit is dus nie moeilik om te verstaan dat die aanbidding wat op die eerste dag gelewer word, slegs die duiwel vereer wat oor hierdie byeenkomste voorsit nie.

In sy koninklike gebed sê Jesus dan in vers 10: " *Laat u koninkryk kom; laat u wil geskied, soos in die hemel net so ook op die aarde.* " Om te wens dat die heerskappy van God op aarde afgedwing word, moet 'n mens eers die goddelike standarde daarvan goedkeur en dit nie oortree nie. Want hier word die wil van God weer eens duidelik uitgedruk in die Bybel en in sy profetiese tekste, en diegene wat beweer dat hulle die standarde van sy wil ignoreer, sal op die dag van die laaste oordeel verward en veroordeel word. Hierdie vers maak slegs sin as 'n ware uitverkorene wat deur God in Jesus Christus geheilig en erken is, hierdie woorde sê.

Jesus sê dan in vers 11: " *Gee ons vandag ons daaglikse brood;* " Op aarde eet menigtes mense net een uit twee of drie dae. So hierdie daaglikse rantsoen is 'n voorreg wat deur God gegee is, maar hoeveel in die wêreld erken dat hulle kos deur God gegee word onder almal wat eet? Baie min, en minder en minder. Boonop veronderstel hierdie daaglikse brood 'n ander geestelike voedsel wat net God kan gee, anders as die voedsel van die liggaam. Daarom sê Jesus

weer in Matteus 4:4 aan diegene wat om hierdie " **daaglikse brood** " vra: " **...Daar is geskrywe: Die mens sal nie van brood alleen lewe nie, maar van elke woord wat uit die mond van God uitgaan .** " Die verkose amptenare weet dit en hulle doen dit. Maar goddelose mense, arm of ryk, dink dat hulle alleen die vermoë het om voedsel vir hul liggame te vind en te neem, wetende dat hul oorlewing daarvan afhang. Maar geestelike voeding is die minste van hulle bekommernisse. Hulle kom al lank daarsonder klaar en dink hulle kan nog langer daarsonder klaarkom. Slegs 'n konteks van aardse hongersnood kan hulle dalk uit hul illusie skud en selfs in 2023 sou daar nie baie van hulle wees wat hulself bevraagteken nie.

Dan sê Jesus in vers 12: " *Vergeef ons ons oortredings, soos ons ook dié vergewe wat teen ons oortree;* " Weereens, hoeveel Christene kan die oortredings wat hulle ly vergewe? Want God is nie tevrede met woorde nie en beheer die gedagtes van mense en weet of 'n mens werklik vergewe of nie agter 'n misleidende amptelike vergifnis nie. Hierdie vermoë om die skade wat aan hulle aangerig is te vergewe, is steeds streng voorbehou vir die uitverkorenes. En die ding is maklik verklaarbaar. Om op hierdie manier te kan vergewe, moet die gees van die slagoffer die goddelose daad en die dader daarvan verag, en dit is slegs moontlik as sy hele siel gewen en beset is deur die Gees van Christus. Op hierdie hoogtepunt van gees word alle aardse goddeloosheid gedevalueer en bly vergifnis 'n blote formaliteit wat niks kos vir die uitverkorene wat vergewe nie. Hy kan dit des te meer doen omdat hy bewus is dat hy self voordeel getrek het uit die vergifnis van die lewende God, in die naam van die bloed wat deur Jesus Christus vergiet is.

Uiteindelik kom vers 13 wat Jesus se gebed afsluit: " *Lei ons nie in versoeking nie, maar verlos ons van die bose.* " Want aan U behoort die koninkryk en die krag en die heerlijkheid tot in ewigheid. Amen! "Diegene wat so bid, moet bewus wees van die aanvalle wat deur die duiwel en sy hemelse en aardse demone gemaak word. Dus moet 'n mens steeds 'n verkose amptenaar wees wat oplettend bly vir die waarskuwings teen die duiwel. Jesus het dit gedoen en so ook sy ware apostels en dissipels. Ek onthou hoe Jesus in Matteus 24:4 sy uitverkorenes waarsku deur vir hulle te sê: " **Pasop dat niemand julle mislei nie!** " » Die einde van die vers kom: " **Want aan U behoort die koninkryk en die krag en die heerlijkheid tot in ewigheid.** " Amen! "Wat beteken hierdie stelling, wat heeltemal verag en weerspreek word deur valse Christelike godsdienste?" Dit beteken eenvoudig vir hulle dat hulle oortreding en sonde genoteer en opgeteken is in die onbeperkte geheue van die groot Regter, die Skeppergod, die Almagtige. En dat op die oordeelsdag die lys van al hulle sondes individueel aan hulle voorgehou sal word. En in 'n toestand van onuitspreeklike verwarring sal hulle leer dat die uitspraak van die regters, die uitverkorenes wat deur Jesus Christus verlos is, hulle veroordeel om te verdwyn in die vuur van die " **tweede dood** ". Die woorde self getuig hiervan; slegs sy ware " **seuns** ", mede-erfgename van Jesus Christus, kan met hulle hele hart uitdruk en wens dat " **die koninkryk van God kom, in sy krag en in sy heerlijkheid, in waarheid!** " »

Maar reeds, op aarde, tot die naderende wederkoms van Jesus Christus, vir die valse rebelse Christene, sal hul skeiding van God hulle lei tot nederlaag na

nederlaag. Hulle sal sien hoe al hulle planne en hoop ineenstort en sal ly, na die oorlog en ander goddelike plaë, na die einde van die tyd van die aanbod van kollektiewe en individuele genade, die verskriklike " **sewe laaste plaë van die toorn van God** " volgens Openbaring 16:1, en " **van die toorn van die Lam** ", volgens Openbaring 6:16: " **En hulle het vir die berge en rotse gesê: Val op ons en verberg ons vir die aangesig van Hom wat op die troon sit, en vir die toorn van die Lam** "

Die finale oorwinning sal wees vir God en sy " **seuns** ", sy getroue uitverkorenes wat die standaarde van sy opvatting van die ideale lewe liefhet, volkome gelukkig en harmonieus in ware goddelike "vryheid, gelykheid en broederskap".

Dit is dus in die titel van " **seun van God** " **wat die heerlikheid van sy Vader** " wil dien en eer, dat ek nou iets moet sê wat vir die intelligentste nogal logies mag lyk, maar wat nie deur menigtes mense verstaan word nie. Hierdie boodskap handel oor **historiese veranderinge in goddelike standaarde en die gevolge daarvan**.

Baie mense word afgelei deur baie dinge wat hul lewens vul en hierdie mense bekommer hulself nie oor geestelike dinge nie. Maar wie vandag nie in die lug belangstel nie, sal dit môre, miskien of miskien nie, doen. Nie almal wat die roepstem van verlossing van Jesus Christus gehoor en daarop gereageer het, het op God se eerste roepstem gereageer nie, en ek is een van hulle. Ons moet dus hoop dat, op die regte tyd geroep, baie skepsels steeds tot God sal wend. Die straf van die " **sesde basuin** ", wat voor ons oë vorm aanneem, het die presiese doel, **as 'n laaste waarskuwing** , om die slapende geloof, verdoof deur aardse bekommernisse, te ontwaak. So wat moet iemand ontdek wie se geloof ontwaak is? Hy moet besef dat die lewe en alles daarin die werk is van die een en enigste God die Skeppergees. Hy het die redding van die mens wat in sonde geval het, soos 'n mens in 'n strik val, in verskeie opeenvolgende fases georganiseer, en logies word hierdie verskillende fases gekenmerk deur veranderinge en oordele. Wat baie mense nou blykbaar ignoreer, is dat wanneer 'n verandering wat deur God gelegitimeer word in godsdiens aangebring word, die nuwe verandering wat aangeneem word, die ou norm onwettig maak. Die broederskap wat deur die dominante humanisme van ons huidige Weste bevorder word, het die menslike massas buitensporig verdraagsaam gemaak. Dit is tot die punt dat ons, om niemand te ontstel nie, ooreenkom om aan die oppermagtige God die moontlikheid toe te skryf om alle godsdienste te sien. Wel nee! God pas hom nie aan by menslike godsdienstige konvensies nie en dit is aan die mens om by Hom aan te pas of die idee te aanvaar om nie 'n ewige toekoms op te eis waarop hy geen reg het nie. Ek moet dit dus duidelik maak dat toe Jesus die nuwe verbond gevestig het, gebou op die offer van sy gewillige gestorte bloed, die Jode van die ou verbond wat Christus en sy offer verwerp het, deur God aan die duiwel oorgelewer is. Op aarde het hulle voortgegaan om te beweer dat hulle die Skeppergod is, en hulle bestaan en godsdienstigheid het geestelik onkundige mense mislei. Dus was hierdie eerste " **seuns van God** ", erfgename van Abraham, die eerstes op wie die woorde van Jesus van Openbaring 3:1, aangaande die Protestante in sy boodskap genaamd " **Sardis** ", toegepas is: " **Julle gee voor dat**

julle lewend is en julle is dood ." Inderdaad, die boodskap wat Jesus aan die Protestante van 1843 en 1844 gerig het, kan toegepas word op al die godsdienste wat hy verwerp het weens hulle weiering om aan sy nuwe standarde en nuwe ligte te voldoen. Dit is nie maklik vir 'n mens wat gekondisioneer is deur vooroordele gebaseer op 1260 jaar van Rooms-Katolieke pouslike Christelike oorheersing om homself van hierdie vooroordele te bevry nie. Die vriendelikstes sê vir ons: "My liewe vriend, ek is as 'n Katoliek gebore en ek sal as 'n Katoliek sterf." Hierdie mense weet nie dat om as Katoliek te sterf beteken om te sterf sonder om die ewige lewe te verkry nie. As hulle egter Katoliek wil bly, is dit omdat hulle glo dat godsdienste hulle toelaat om hierdie ewige lewe van God te verkry. Moslems is eweneens ywerig vir hul godsdienste en hul profeet Mohammed, want hy belowe hulle dat 'n gedroomde ewige lewe na die dood op hulle wag. Dit is dus noodsaaklik vir 'n mens wat die ewigheid deur sy godsdienstige toewyding begeer, om te weet of sy hoop geregverdig is of absoluut nie. Die eerste “ **seuns van God** ” het God se bevel ongehoorsaam en gevolglik het hulle in die waters van die vloed verdrink saam met die seuns en “ **dogters van die mense** ”. Die Jode wou Jesus daaraan herinner dat hulle nie “buite-egtelike kinders” was nie, aangesien hulle Abraham as hulle vader gehad het.” Die antwoord wat Jesus hulle gegee het, het ook betrekking op alle mense van die Christelike godsdienste: " *As julle die kinders van Abraham was, sou julle die werke van Abraham doen* " en Hy het hulle duidelik gesê: " **Julle vader is die duivel .** " In Openb. 2:9 bevestig Jesus dieselfde oordeel in die tyd tussen 303 en 313: “ *Ek ken jou verdrukking en armoede (alhoewel jy ryk is) en die lastering van die wat sê dat hulle Jode is en dit nie is nie, maar 'n sinagoge van die Satan is.* » En Hy bevestig dit weer in die 1873-era, in Openb. 3:9: “ *Kyk, Ek sal uit die sinagoge van die Satan die wat sê dat hulle Jode is en dit nie is nie, maar lieg; Kyk, Ek sal hulle laat kom en aan jou voete aanbid en weet dat Ek jou liefgehad het.* " Dit bewys dat terwyl die standaard van God se oordeel verander deur die eise daarvan geleidelik te verhoog, na 1260 jaar van godsdienstige duisternis, die definitiewe aard van sy oordeel nie verander nie. Die ou standaard word onverbiddelik veroordeel deur die verwerping van die nuwe. En die les wat uit hierdie voorbeelde geleer word, laat ons toe om hierdie woorde aan God toe te skryf, aangepas vir elke geval wat gekenmerk word deur die verandering van die vereiste goddelike standaard:"

1843-1844: “As julle Protestante was, sou julle die werke van die Protestante van die 16de ^{eeu} doen ; die ware Protestante het nie wapens opgeneem om hul lewens te verdedig nie. Hulle het toegelaat dat hulle in gevangenskap geneem of na die dood gelei word.”

1991-1994: “As jy 'n Sewendedag-Adventis was, sou jy die werke van die Sewendedag-Adventiste van 1843, 1844 en 1873 doen; Die aankondiging van Jesus se wederkoms deur die profesieë van die Bybel het hulle vreugde en groot entoesiasme gewek.”

2020-2030

Sedert 2020 het 'n finale wag vir die ware wederkoms van Jesus Christus begin. Hierdie keer was dit Jesus self wat die datum vasgestel het deur die blik van hierdie boodskappers te rig op die historiese datum van sy kruisiging en

opstanding, naamlik 3 April 30. Verlig deur die profetiese rol van die sewedaagse week, wat soos seweduisend jaar is, weet diegene wat Hy vir hierdie werk geheilig het, en wat vandag leef, dat hulle sedert die lente van 2023 die laaste week van jare binnegegaan het wat lei tot die einde van die sesduisend jaar van die geskiedenis van aardse sonde.

Jesus Christus keer terug om slegs diegene te soek wat Hy “**geheilig**” het. Dit is dus belangrik om te verstaan wat ware “**heiligmaking**” is, waaroor Paulus, geïnspireer deur die Gees, in Hebr. 12:14: “**Jaag die vrede na met alle mense, en die heiligmaking, waarsonder niemand die Here sal sien nie.**” “Aangesien ons voorberei om die Here te sien, is hierdie ‘**heiligmaking**’ dus noodsaaklik en onontbeerlik. Maar wat is ‘**heiligmaking**’? Hier is wat dit nie is nie: ‘n eenvoudige menslike aanspraak of een wat deur die pouse van die Rooms-Katolisisme aan gekanoniseerde persone toegeskryf word. Ware ‘**heiligmaking**’ kan slegs deur God in Jesus Christus self geïdentifiseer en toegeskryf word. Want hierdie term beteken ‘om af te sonder’, en die enigste lewende wese wat dit reg ag om mense af te sonder, is God en God alleen. Maar om sy ‘**heiligmaking**’ van ‘n man of vrou te regverdig, baseer God sy oordeel op die werke van hulle geloof. En om te definieer wat hierdie werke moet wees, bied God in sy Bybel die historiese modelle van sy uitverkorenes aan. Esegïel 14 noem drie name: ‘**Noag, Daniël en Job**’, en spesifiseer drie keer, in verse 16, 18 en 20, ‘*hulle sou geen seuns of dogters red nie, maar hulle alleen sou hulle eie siele red vanweë hulle geregtigheid*.’ God het dit gesê en jy kan en moet dit glo. Met hierdie stelling weerspreek en verdryf Hy alles...” valse opvattinge van “**heiligmaking**” en skilder ‘n prentjie van die uitverkorenes wat hy kan en wil red om sy ewigheid met hulle te deel. Al die boodskappe wat in duidelike woorde of beelde oorgedra word, in die profesieë van Daniël en Openbaring en ander tekste van die Bybel, is bedoel om die konstruksie van hierdie robotportret te voltooi. Die “**heiligmaking**” van sy laaste uitverkorenes word in Openbaring 3:7 genoem in die boodskap wat hy in 1873 aan die Sewendedag-Adventiste gerig het, “**geheilig**” in broederliefde; wat die simboliese naam “**Filadelfia**” beteken. Jesus begin deur vir Johannes te sê: “*Skryf aan die engel van die gemeente in Filadelfia: Dit sê die Heilige, die Waaragtige, wat die sleutel van Dawid het, wat oopmaak en niemand sluit nie, en sluit en niemand maak oop nie:*” Hierdie woorde kondig in beeldspraak ‘n verandering in die standaard van heiligheid aan wat deur God vereis word. In die lig van hierdie stelling sien ons dat slegs die Heilige God sy menslike skepsels kan “**heilig**” of nie, en dat Hy hierdie reg en hierdie mag aan niemand anders as homself oorlaat nie. Hoe kan ons Sewendedag identifiseer? Adventiste in hierdie boodskap? Deur eenvoudig te vertrou op beide die historiese getuienis gedateer deur Dan. 12:12, “*Geseënd hy wat sal wag tot 1335 dae*” en oor die rol van die sewende-dag Sabbat wat God gee aan diegene wat Hy heilig in hierdie jaar 1873. Let terloops op die getalle in hierdie verse: 12, 12, en Openb. 3 en 7. Dit is slegs getalle en syfers wat die betekenis van heiligheid het: 12, alliansie van God en mens, dit wil sê 7 + 5; 7, die getal van heiligmaking wat gedra word deur die res van die sewende dag, die Sabbat wat deur God geheilig is. 5 is die simboliese getal van die mens met vyf sinne, vyf vingers en vyf tone.

Openb. 3:7 kombineer die perfeksie van die getal 3 en die heiligheid van die Sabbat van die getal 7.

Deur in 1873 'n institusionele vorm aan Sewendedag-Adventisme te gee, het God 'n model geheilig wat eers in hierdie jaar 1873 gelegitimeer is. Goddelike "**heiligmaking**" word nie geërf nie en wanneer dit nie meer verdien word nie, onttrek God dit en daarom word dit uit "*Filadelfia*" "*Laodisea*", dit wil sê die instelling van die mense wat Jesus oordeel en "*uitbraak*" as gevolg van hul geestelike louwarmheid wat gedemonstreer word deur die minagting wat getoon word vir die laaste lig wat God tussen 1980 en 1991 deur my profetiese optrede aan hulle gebied het. Tussen 1991 en 1994 het God se oordeel 'n duidelike vorm aangeneem; Amptelike Adventisme het die alliansie van die Universele Protestantse Federasie aangegaan, wat sedert 1843 aan die duiwel uitgelewer is.

Die les wat jy moet leer, is dat Sewendedag-Adventisme slegs aan God behoort, want hierdie woorde is deur Hom gekies om 'n saamgestelde portret van die laaste "**geheiligde**" uitverkorenes te definieer. Sodat die laaste Adventiste tussen 2020 en 2030 hulself sal manifesteer en hulself waardig sal maak aan goddelike "**heiligmaking**", deur hulself af te sonder, deur die vreugde wat die aankondiging van die wederkoms van Jesus vir die lente van 2030 in hulle wek; wat die Adventiste-pioniers van 1843 en 1844 betref. En diegene wat God goedkeur en vandag onder hulle wil seën, neem die praktyk van die Sabbat aan wat vir 6000 jaar geprofeteer het, die intrede van die uitverkorenes wat deur Jesus Christus verlos is in die sewende millennium van die groot hemelse rus. En hierdie intrede word volbring op die oomblik van die wederkoms in heerlijkheid van ons goddelike Here Jesus Christus, wat terugkeer in die goddelike hemelse heerlijkheid van sy engelnaam "**Migael**", omring en vergesel deur sy getroue engele.

As jy, volgens jou ware aard, die Sewendedag-Adventis is wat God red, is dit nou die tyd om dit te bewys deur ag te slaan op die profetiese historiese lesse wat in hierdie studie genoem en gedemonstreer word. God seën en red deur die bloed van Jesus Christus slegs diegene in wie Hy suiwer liefde vir Sy hele Bybelse waarheid vind.

Dit is logies om hierdie studie af te sluit met die boodskap van "**heiligmaking**", want dit is hierdie "**heiligmaking**" wat die waarlik geroepe uitverkore "**seuns van God**" voorberei om die ewigheid in die lente van 2030 binne te gaan.

Amptelike en institusionele Sewendedag-Adventisme was, vir God, slegs nuttig en wettig tussen 1873 en 1994, die datum waarop die wettigheid daarvan opgehou het. Maar die woorde van die Sewendedag Adventiste bly die standaard van die finale uitdrukking van geloof wat deur God vereis word om voordeel te trek uit die geregtigheid wat deur Jesus Christus aangebied word; dit, in ooreenstemming met die bevel van Daniël 8:14 wat, korrek vertaal, hierdie vereiste profeteer en sê: "**Tot 23:00 aand en môre en heiligheid sal geregverdig word** ." Deurdad ek rondom 1990 die korrekte vertaling van hierdie baie belangrike vers van God verkry het, kon ek aan sy laaste verlose uitverkorenes die bevestiging gee dat God van hulle die liefde vir sy Bybelse waarheid vereis

wat in werke getuig, soos dit vir hulle gepas is om te doen, as die laaste " **seuns van God** " in die geskiedenis van aardse sonde. Hierdie ware vertaling het die grondslag gelê vir hierdie goddelike vereiste wat toegepas word vir hierdie uiteindelijke aardse universele Adventiste-ervaring. Met verloop van tyd het God se eis vir ware heiligheid net gegroei. In sy lering het Jesus die vereiste wat deur goddelike wet geformuleer is, verhoog. Hoe meer God bewys van sy liefde gegee het, hoe meer het Hy liefde in ruil daarvoor van sy verlostes geëis. Ook, deur sy liefde in die nuwe verbond te vervul deur sy soendood in Jesus Christus, het God die reg om meer van sy Christelike uitverkorenes te eis as van sy Joodse uitverkorenes gedurende die ou verbond. Jesus het hierdie groei van die goddelike vereiste bevestig deur te sê: " **Julle het gehoor dat daar gesê is... maar Ek sê vir julle dat...** " Veroordeel op die vlak van aksie in die ou verbond, word egbreuk in die nuwe op die vlak van denke geoordeel en veroordeel, soos Hy in Mat. 5:27-28: " **Julle het gehoor dat daar gesê is : Jy mag nie egbreuk pleeg nie. Maar Ek sê vir julle dat** *elkeen wat na 'n vrou kyk om haar te begeer, reeds in sy hart met haar egbreuk gepleeg het. .../... 38-39: Julle het gehoor dat daar gesê is : 'n Oog vir 'n oog en 'n tand vir 'n tand. Maar Ek sê vir julle: Moenie die kwaad weerstaan nie. As iemand jou op die regterwang slaan, draai ook die ander een na hom toe. .../... 43-48: Julle het gehoor dat daar gesê is : Jy moet jou naaste liefhê en jou vyand haat. Maar Ek sê vir julle : Julle moet julle vyande liefhê en seën die wat vir julle vervloek en goed doen aan die wat vir julle haat en bid vir die wat julle beledig en vervolg, sodat julle kinders kan wees van julle Vader wat in die hemele is . Want Hy laat sy son opgaan oor die slegtes en die goeies en Hy laat reën op die regverdiges en die onregverdiges. As julle die liefhet wat vir julle liefhet, watter loon verdien julle? Doen selfs die tollenaars nie dieselfde nie? En as julle net julle broers groet, wat doen julle dan wat buitengewoon is? Doen selfs die heidene nie dieselfde nie? Wees dan volmaak soos julle Vader in die hemele volmaak is. »* Deur sy woorde het Jesus die standaard gestel vir die karakter van die eerste en laaste ware Christen-“ **seuns van God** ”. Maar laat ons nie verkeerd wees nie, 'n liefde vir hierdie krag kan slegs na ons toe kom as dit deur God aan ons gegee word. Ons menslike natuur is te boos en hard om natuurlik hierdie hoë vlak van liefde te bereik. En Jesus het dit duidelik gesê in Johannes 15:5: “... **want sonder My kan julle niks doen nie** ,” wat beteken dat ons met Hom alles kan doen en, juis, die ongeëwenaarde liefde van God kan aantrek. Om hierdie doel te bereik, moet alle ander aardse, vleeslike waardes binne ons ineens stort om plek te maak vir hierdie goddelike liefde. Die belangrikheid wat ons aan aardse dinge gee, is teenstrydig met hemelse waardes. Ons moet dus al hoe meer in hemelse denke ingaan, sodat ons vleeslike natuur ten gunste daarvan kan verswak, totdat dit verdwyn en sy invloed op ons lewe verloor.

In die geskiedenis van die mensdom het God se vloek vir die eerste keer oor die hele aarde gekom met die vloed. In die volgende fase het God Israel in die land Kanaän gevestig, en na die koms van Christus is die nasie Israel op sy beurt deur God se vloek getref. Vanaf die tyd van keiser Konstantyn I ^{het} die Christelike geloof in Wes-Europa ontwikkel, ondersteun en toe afgedwing deur Romeinse gesag, agtereenvolgens keiserlik en toe pouslik. Nadat Europa Katoliek geword

het, het dit op sy beurt die teiken van goddelike toorn geword, en veral sedert 313 en 321 die teiken van die plaë van sy "**sewe basuine**" wat in chronologiese volgorde in Openb. 8, 9, 10 en 11 aangebied word. Ons sien dus 'n verskuiwing van die vloek van die Ooste na die Weste. Dit was reeds voorspel deur die rigting van die Hebreërs se skrif, wat van regs na links geskryf is. En ons weet dat sy verwerping van die ware goddelike Messias, Jesus Christus, sy nasionale vloek en vernietiging van 70 n.C. tot 1948 geregverdig het.

As ons selfs verder weswaarts beweeg, sal God se finale toorn tweeegebring word deur die Sondagswet wat opgelê sal word deur die Verenigde State van Noord-Amerika, die onbetwiste heerser van die oorlewendes van die Derde Wêreldoorlog, of die "**sesde basuin**" van Openb. 9:13. Dit is interessant om die tekens van vloek wat hierdie Amerikaanse land dra, te sien. Daar word in hope die benige oorblyfsels van sabeltandiere gevind; 'n skrikwekkende, monsteragtige, vreesaanjaende, groot prehistoriese dier. Hierdie Noord-Amerikaanse kontinent word vandag nog gekenmerk deur unieke en ongeëwenaarde natuurverskynsels. In sy sentrale vlaktes vind verwoestende siklone en tornado's van ongekennde krag plaas. Maar daar is ook reusebome, die sequoias, wat hoogtes van meer as honderd meter bereik, met stamme waarvan die deurboorde basisse motors toelaat om hulle van die een kant na die ander oor te steek. Hierdie reuse-grootte herinner ons daaraan dat reuse die eerste keer die aarde bewoon het. En ek vind dat hierdie geweldig hoë bome die finale mag van hierdie Amerikaanse volk voorspel wat die laaste volk sal wees wat oorlog voer teen die wil van God, soos Hy dit uitgedruk het in die wet van Sy Heilige Bybel. Openb. 13:13 simboliseer dit deur die uitdrukking "*die dier wat uit die aarde opkom*"; dit omdat dit, godsdienstig Christelik, die pouslike Katolieke geloof opvolg, aangewys as "*die dier wat uit die see opkom*", waaruit dit ontstaan het deur die werk van die Protestantse Hervorming. Hierdie Amerikaanse land is in die 15de^{eeu} herontdek, net voor die "Godsdiensoorloë" in Europa Katolieke teen Protestante te staan gebring het. Protestante het daar 'n beskermende toevlugsoord gevind, ver van die vervolging van die Pousiste. Maar hulle ervaring was nie dié van die Hebreërs wat Kanaän binnegegaan het nie. Want hulle het die vyandigheid van die Rooi manne teëgekom wat hierdie land bevolk het. Trouens, vandag se Amerika is gebou op die bloed van die Rooies wat in oorvloed op sy bodem vergiet is, en die uitbuiting van Swartes deur Blanke setlaars. Sy naam **Amerika**, 'n voorbode van **bitterheid**, was dus oorspronklik goed geregverdig en profeties van sy finale onverdraagsaamheid. Hierdie laaste aardse toets van geloof sal vorige ervarings reproduceer wat die rebelle ignoreer en verag vir hulle ondergang. Want die laaste rebellekamp hernu reeds sy alliansie, dié van die ontroue "**seuns van God**" met die "**dogters van die mense**" van die tyd voor die sondvloed. Maar hierdie keer, duidelik gewaarsku deur die profesieë wat deur Jesus Christus gegee is, gaan en sal die ware "**seuns van God**" nie hierdie menslike alliansies aangaan nie. Die Gees het hulle verstand geopen, wat hulle laat weet dat die land genaamd **Amerika in sy naam sy finale bestemming dra, wat 'n onderwerp van bitterheid** vir al sy tydenote sal wees; en eerstens, die slagoffers van sy godsdienstige afvalligheid. Oorspronklik Protestants, verteenwoordig hierdie land reeds op sy eie die alliansie van Katolisisme en

Protestantisme wat nie meer protesteer nie. Hierdie verbond vorm bewys van die verbreking van sy verhouding met God. Hierdie geestelik bloedskandelike en owerspelige alliansie is van dieselfde tipe as dié wat Israel met die Egipte van sonde gesluit het in die tyd van die profeet Jeremia. Die tekens van die vloek wat deur die VSA gedra word, is baie talryk; en onder hulle, reeds, vanaf 24 Februarie 2022, die onvoorwaardelike steun en wapenvoorsiening wat dit aan die jong president van Oekraïne, Zelensky, gegee het, omdat hierdie aksie die volksmoordkonfrontasie van die Derde Wêreldoorlog voorberei. Maar dit is ook uit Amerika dat die geestelike en seksistiese afwykings gekom het wat die norm van Sodom en Gomorra reproduseer; wat wettig en wettig geword het in al die lande van die oorspronklik Christelike Weste.

Ek vergeet egter nie dat die Adventiste-geloof wat vandag vir my 'n seën is, tussen 1816 en 1844 in die VSA gebore is. Maar hierdie tyd van goddelike genadetyd was slegs tydelik en het in die lente van 1994 geëindig toe amptelike Sewendedag-Adventisme die alliansie van die Universele Protestantse Federasie betree het. In 1873 het God dit 'n universele status gegee wat vereis het dat dit onafhanklik moes bly. Maar deur mense in leiersposisies te plaas wat nie werklik bekeerd was nie, maar meer oortuig, het die duiwel daarin geslaag om die humanistiese gees dwarsdeur die instelling te laat seëvier. So word die afvalligheid van 313 herhaal met dieselfde gevolge vir die skuldige mensdom: die noodsaaklikheid vir God om diegene wat verantwoordelik en skuldig is, neer te werp. En hierdie goddelike antwoord kom nou met die Derde Wêreldoorlog van sy “**sesde basuin**”. Ek verstaan dus waarom die profesie van Dan. 12:11 verwys na die Engelse Adventiste-vergaderings van 1828 om die tema van Adventisme op te roep. Want Adventisme is nie streng gesproke Amerikaans nie, dit is 'n universele standaard wat eenvoudig bestaan uit die liefde vir die glorieryke wederkoms van ons Here Jesus Christus en die getroue afwagting van Hom tot die datum wat Hy self vasgestel en geopenbaar het aan die laaste “**seuns van God**” en wat hierdie keer die lente van 2030 sal wees. Sy wederkoms sal sy verlostes in die sewende millennium bring, geheilig in rus deur God en vir God, en vir sy verlostes wat uitverkies is gedurende die hele geskiedenis van aardse sonde.

Dus, na die vloek van amptelike Adventisme, wie se universele hoofkwartier in die VSA is, sedert 1994, het God se seën teruggekeer na Europa, na Frankryk, na die stad Valence. Omdat daar die oudste Sewendedag Adventistekerk in Frankryk is, die een wat my in 1991 uit sy lidmaatskap verban het; dit, vanweë die “**getuienis van Jesus**” wat ek aan haar voorgehou het en wat sy verwerp en verag het. Sedertdien het ek getrou gebly aan hierdie hernude en opgedateerde “**getuienis van Jesus**” en ek versamel dag na dag die pêrels van goddelike lig wat deur die God van waarheid aan my aangebied en voorgehou word, in die naam van Jesus Christus en die “**heiligmaking**” van die Sabbat van die ware sewende dag: Saterdag, “**geheilig**” tot rus vir die mens vanaf die sewende dag van die skepping van die aarde volgens Genesis 2:2-3: “*En God het op die sewende dag sy werk voltooi wat Hy gemaak het, en Hy het op die sewende dag gerus van al sy werk wat Hy gemaak het. En God het die sewende dag geseën en dit geheilig, omdat Hy daarop gerus het van al sy werk wat Hy geskep en gemaak het.*”

Die waarheid sal jou vrymaak

Ons lees in Johannes 8:28-36: “ *Jesus sê toe vir hulle: **Wanneer julle die Seun van die mens verhoog het** , dan sal julle weet dat dit Ek is; en dat Ek niks uit Myself doen nie; maar net soos **die Vader** My geleer het, so spreek Ek. Hy wat My gestuur het, is met My; Hy het My nie alleen gelaat nie, omdat Ek altyd doen wat Hom behaag. **Terwyl Jesus hierdie woorde gespreek het, het baie in Hom geglo** . En Hy sê vir die Jode wat in Hom geglo het: **As julle in my woord bly, is julle waarlik my dissipels; en julle sal die waarheid ken, en die waarheid sal julle vrymaak** . Hulle antwoord Hom: **Ons is die nageslag van Abraham en was nog nooit aan iemand slawe nie. Hoe sê U: Julle sal vry word?** Voorwaar, voorwaar Ek sê vir julle, Jesus antwoord hulle: *Elkeen wat sonde doen, is 'n slaaf van die sonde. Maar die slaaf bly nie altyd in die huis nie; die Seun bly daar. As die Seun julle dan vrymaak, sal julle waarlik vry wees* .*

Hierdie gesprek tussen Jesus en die Jode van sy tyd handel oor 'n onderwerp wat ons vandag net soveel raak as ten tyde van sy bediening. Te alle tye, in hierdie tipe uitruiling, word twee onversoembare diskoerse uitgedruk. Jesus gebruik volkome logiese taal om die geestelike onderwerp aan te spreek. Maar voor Hom is diegene wat na sy woorde luister aards en sien slegs die letterlike vleeslike betekenis van sy woorde. Vir die Jode was God God, nie die Vader nie. So, vind ons hier 'n eerste oorsaak van menslike onbegrip. Van die begin af, toe Jesus vir hulle sê: “ ***Wanneer julle die Seun van die mens verhoog het ...***”, interpreteer die Jode sy woorde soos hulle tradisionele interpretasie hulle lei om te doen. Vir hulle sal hierdie verheffing bestaan uit die oorname van beheer oor die nasie deur die troon van Dawid te gryp. En 'n week voor sy dood sal hulle hom as die seun van Dawid vereer. Natuurlik het Jesus gepraat van sy verheffing, wanneer Hy deur die Romeine aan die kruis gekruisig sou word. Dan, deur “ ***die Vader*** ” aan te haal, ontvang die meer geestelike mense in die gehoor Jesus se boodskap as geestelik. “ ***Terwyl Jesus hierdie dinge gesê het, het baie in Hom geglo*** ”; geestelike mense glo in hom anders as ander. Toe sê Jesus vir die gelowiges: “ ***As julle in my woord bly, is julle waarlik my dissipels; en julle sal die waarheid ken, en die waarheid sal julle vrymaak.*** ”

Toe die Jode wat die stryd gevoer het, hierdie woorde hoor, het hulle geantwoord: “ ***Ons is Abraham se nageslag en was nog nooit in slawerny van enigiemand nie; hoe sê julle: Julle sal vry word?*** ” Let daarop dat Jesus sy gespreksgeenote nie berispe vir hierdie drievoudige vergeet van hulle geskiedenis nie, want hulle was eintlik slawe in Egipte, eers, later slawe gedurende 70 jaar van ballingskap in Babilon in Chaldea, gedeeltelik vanaf – 605 en geheel en al vanaf – 586, en op die tydstip wanneer Hy met hulle praat, is hulle onderworpe aan die Romeine. Vir Jesus is hierdie vlaag van nasionale trots nie die belangrikste ding nie; wat vir Hom belangrik is, is om hulle te laat weet dat hulle slawe is van die sonde wat hulle regeer en oorheers het sedert die sonde van Adam en Eva. En hierdie boodskap het ewige belang, want dit daag die sonde uit waarvan mense

onbewus is, omdat hulle kennis van die lewe uitsluitlik op hulle vyf vleeslike sintuie gebaseer is.

Die Jode wat dit gewaag het om vir Jesus te sê: " *Ons was nog nooit slawe van enigiemand nie* ," was onbewus daarvan dat hulle met die een gepraat het wat hulle in ballingskap na Egipte gelei het, juis met die doel om hulle van slawerny van liggaam en hele siel te bevry, want die Egiptiese lewe was die beeld van die lewe van sonde. Lank voor Rome was sy beskawing, wat Re, die songod, aanbid het, gevange geneem deur sonde. En net so was hierdie trotse Jode sedert die jaar -63 onder Romeinse besetting. En dit was hierdie Jesus wat met hulle gepraat het wat hulle in Romeinse hande oorgelewer het; dit om hulle weerstand te breek en die uitvoering van sy aardse bediening te vergemaklik. Want sonder die Romeine om hulle te verhoed, sou hierdie aardse bediening van Jesus nie moontlik gewees het nie. Die goddeloosheid wat na drie en 'n half jaar van sy bediening geopenbaar is, sou baie vroeër gemanifesteer het, want die godsdiensteleiers van die Sanhedrin kon net so min smaad verduur as die wrede koning Herodes die Grote.

Dit is dus nodig om te verstaan dat die ervaring wat die Jode beleef het, alle mense op aarde raak. Juis omdat Israel deur God as voorbeeld van hierdie mensdom gebruik word. Sodat Jode en heidene op dieselfde manier en om dieselfde rede van die slawerny van sonde verlos moes word: die erfporsie van sonde van Adam. Jy kan dus die noodsaaklikheid verstaan vir elke mens om in die Bybel die ervaring te ontdek wat die Jode beleef het wat vir byna 1600 jaar onder die heerskappy van God gebly het, sedert die nasie in die jaar 70 deur die Romeine vernietig is, dit wil sê ongeveer 30 jaar voor die einde van die eerste eeu waarin God aan Johannes sy profetiese "Openbaring" genaamd "Apokalips" geopenbaar het. Hierdie 1600 jaar lange Joodse geskiedenis is deur God aan mense gegee om hulle in staat te stel om die betekenis te verstaan van die dinge wat hulle volgens sy plan vir 6000 jaar op aarde sou ervaar. Laat ons dus kyk na die reaksies en gedrag van die Jode, soos dit in die Bybel vertel word, as verteenwoordigend van ons eie, want hulle openbaar slegs ons eie foute, ons tekortkominge en, deur hulle gelowiges, ons alte seldsame eienskappe.

Hulle aanvaar, intellektueel, die bestaan van God, maar tree nie in 'n verhouding met Hom aan nie. Ook word hul godsdienstigheid slegs uitgedruk deur 'n toepassing van die tekste van die wet van Moses en die profete wie se profesieë hulle nie duidelik verstaan nie. Hierdie gedrag sal dié van alle Christelike godsdienste wees wat deur God verwerp en veroordeel word tot die einde van die wêreld. Maar ook dié van die hele mensdom, waarvan hulle slegs die beeld openbaar en weerspieël; dié van die dierlike mens wat deur sonde sy ooreenkoms met die beeld van God verloor het.

en haal Jesus weereens hierdie woord " **waarheid** " baie dikwels aan, slegs in die Evangelie van Johannes, die apostel van hoë spiritualiteit, gaan hy sy woorde vooraf met hierdie uitdrukking wat so persoonlik vir hom is: " **Voorwaar, voorwaar, Ek sê vir julle...** ". Hierdie dubbele herhaling het sy verduideliking: Jesus plaas sy verklarings onder die gesag van " **die Vader en die Seun** ", want soos ek in 'n vorige studie gesê het, bly sy bediening onder die ou verbond, dié van die " **Vader** ", tot sy soendood. Jesus herinner ons voortdurend daaraan dat " **die Vader** " saam met Hom getuig, want Hy het gesê: " *dit is Hy wat die werke*

doen ." Ons vind die " **twee** " ware " **getuies** " wat die outeurs van die Bybel is. Jesus sal hierdie laaste woorde aan Pilatus rig: " **Ek het gekom om van die waarheid te getuig .** " Met ander woorde, hy plaas sy bediening onder hierdie getuienis vir " **die waarheid** ". Van nature is " **waarheid** " die absolute teenoorgestelde van " **leuen** ". Jesus kom om die bestaan van die verborge goddelike lewe wat Hy " **die waarheid** " noem, te openbaar. Maar die standaard van hierdie hemelse lewe is van 'n aard en karakter wat absoluut teenstrydig is met die standaard van die aardse lewe, erfgenaam van sonde, wat dus " **leuens** " verteenwoordig. Gevolglik word dit sedert die oorspronklike sonde deur die Duiwel en sy ontroue engelagtige demone gedryf. Vir 'n mens, wat beide voete en kop op die aarde het, is dit byna onmoontlik om die idee te verstaan en te aanvaar dat die oënskynlike aardse lewe wat geleef word 'n " **leuen** " **is** . Maar dit is nietemin hierdie " **waarheid** " wat Jesus gekom het om aan sy uitverkorenes te openbaar, gekies vir hulle openheid vir goddelike hemelse gedagtes. En omdat hierdie boodskap diegene raak wat my verduidelikings lees, sal ek uitbrei oor hierdie hoogs geestelike onderwerp. Die apostel Paulus het reeds onderneem om Christus se uitverkorenes te oortuig deur teenstelling, in 1 Kor. 15:40 en 47, die bestaan van " **aardse liggame** " en " **hemelliggame** ": " *Daar is ook hemelliggame en aardse liggame; maar die helderheid van hemelliggame is anders, en dié van aardse liggame is anders. .../... Die eerste mens, geneem van die aarde, is aards; die tweede mens is uit die hemel. »* Vir Jesus is die aardse lewe die beeld van 'n " **leuen** " omdat dit slegs 'n voorlopige algehele bestaan van 7 000 jaar het. In teenstelling daarmee is die hemelse lewe " **die waarheid** " omdat dit, soos die God wat dit organiseer, 'n ewige karakter en 'n roeping het om vir ewig te duur.

Jesus het, goddelik, baie redes gehad om die aardse lewe van sonde met " **leuens** " gelyk te stel. Omdat buite Israel, wat kennis gehad het van die bestaan en wette wat deur die een ware Skeppergod vasgestel is, oral elders op aarde, mense slagoffers was van sataniese misleidings wat op verskeie sogenaamde heidense maniere in godsdienstige daade omgesit is. Oor die eeue heen het die " **leuen** " wat in die pad staan van die aanvaarding van die hemelse " **waarheid** " verskillende vorme aangeneem, en na die tyd van valse gode en valse manlike en vroulike gode, het dié van valse monoteïstiese godsdienste en valse Christelike godsdienste gekom. Omstreeks 1850 het tegnologie en fisiese en chemiese wetenskap begin ontwikkel, wat godsdienstige gedrag vervang het, met godsdiens wat toe as "die opium van die volk" of 'n dwelm beskou is. In die Weste het " **leuens** " die oorwinning oor ware godsdiens behaal om die tweevoudige rede dat veroordelings van godsdienstige leuens min en ver tussen is, en dat Westerse mense nie aangetrokke voel tot die godsdienstige onderwerp nie, wat hulle doelbewus afwys en verag. Hierdie ongelowige en ongelowige gedrag oortref dié van die voortydse mense, want dit is gebaseer op die invloed van tegnologiese ontwikkeling, waarvan die hoë vlak nog nooit bereik is gedurende die 6 000 jaar aardse tyd wat deur God vasgestel is nie.

Ons moet dus, ongelukkig, die huidige ontwikkeling van ongeloof as logies en normaal beskou. In sy totale vryheid, groter in die Weste as enige ander plek op aarde, produseer die mens die vrug van sy natuur. Jesus veroordeel dit in Openb. 22:15, maar op aarde, amper ongelooflik vir enigiemand wat " **die**

waarheid " liefhet , "is mense lief vir en beoefen **hulle leuens** ". Hulle bevestig dus die gesegde: "daar is geen rekeningkunde vir smaak nie"; selfs die mees perverse. Deur die liefde vir die aardse lewe 'n getuigenis van liefde vir leuens te maak in teenstelling met die liefde vir " **die waarheid** " van die hemelse lewe, gee Jesus die toepassing van die liefde vir " **leuens** " 'n onverwags breë standaard wat 'n groot aantal van sy menslike skepsels raak.

Tot nou toe was " **leuen** " vir ons slegs die teenoorgestelde van " **waarheid** " - dit wil sê, wat vals is. Maar vir die Gees van die lewende God is die " **leuen** " boonop dit wat oombliklik bestaan, want dit moet verdwyn om plek te maak vir die ewige hemelse lewe, wat, in teenstelling met ons huidige aardse lewe, " **die waarheid** " is. En dit is slegs omdat die goddelike wet wat aan Moses voorgeskryf en geopenbaar is, die waardes van die hemelse goddelike standaard uitdruk dat die Bybel daarvoor sê in Psalm 119:142-151-160: " *U geregtigheid is 'n ewige geregtigheid, en u wet is waarheid .* " .../... *U is naby, o YaHWéH! En al u geboorte is waarheid .* .../... *Die fondament van u woord is waarheid , en al u regverdige insettinge is ewig .* »

Ons slawerny is gebaseer op die natuurwet van gewoonte wat alle mense onder sy oorheersing hou. Ons kan nie op bevel aan die slaap raak of op vaste tye sonder om te eet gaan wanneer die gewoonte gerespekteer word nie. Net so word iemand wat daarvan hou om te lieg 'n slaaf van hierdie plesier, wat dus voortdurend hernu sal word. Totale vryheid is 'n mite wat nie bestaan nie en mense het in werklikheid slegs die keuse tussen die twee tipes slawerny wat aan hulle gebied word. Goeie slawerny bestaan daarin om die Skeppergod as Meester te neem, en slegte slawerny bestaan daarin om in die strik van valse vryheid te val, dié van sonde en al sy begeerlikhede.

Na 43 jaar van profetiese diens vir die goddelike Here Jesus Christus, besef ek hoe die waarheid, dag na dag wat sy nuwe ligte ontvang, werklik in staat is om "ons **van sonde vry te maak** ". Want waaruit bestaan hierdie slawerny van sonde, indien nie daarin om jouself toe te laat om deur onsigbare demoniese geeste gelei te word nie; wat die geval is vir alle mense van geboorte af. En omdat God ons ware natuur en ons bestaanskeuses ken, sedert die tyd wat voorafgegaan het aan dié van sy skepping van sy eerste teenoorgestelde, kan Hy nie verkeerd wees nie. En wanneer sy toekomstige uitverkorene in ons aardse wêreld gebore word, volg hy hom van sy geboorte tot sy dood, maar in sy goddelike geduld weet hy hoe om te wag vir die regte oomblik om homself aan hom te openbaar. Soos die ervaring van die verlore seun in die gelykenis leer, openbaar God Homself eers werklik aan sy toekomstige uitverkorene nadat hy pynlike en stekende ervarings deurgemaak het. Want die hemelse waarheid kan slegs diegene aantrek wat van die aardse lewe 'n afkeer gehad het vanweë die lyding wat hulle ondergaan het en die algehele onvolmaaktheid daarvan. Soveel as wat die hemelse lewe op perfekte waardes gebaseer is, is die aardse lewe op onvolmaakte waardes gebaseer. Want Satan het sy eie selfsugtige en trotse waardes op aarde gevestig waarop rebelse mense hul verhoudings en beginsels gebou het. Die ervaring van die Hebreërs se uittog uit Egipte was uiters onthullend om die waardes te leer wat deur God goedgekeur is. Hy het aan Moses, sy profeet en gids, die taak toevertrou om sy volk te lei. So moes die volk Moses gehoorsaam, en Moses moes God

gehoorsaam wat Homself regverdig en medelydend getoon het. Omdat hy God se reddingsplan onbewustelik verdraai het deur die rots van Horeb twee keer in plaas van een keer te slaan, is Moses amptelik met die dood gestraf. Waar op aarde kan ons so 'n regverdige en perfekte oordeel vind? Die grootste is deur God as die minste behandel. En dieselfde geregtigheid het die gebrek aan geloof van Johannes die Doper, die grootste van mense, volgens Jesus, veroordeel. Wat van ons heersers, ons monarge, ons presidente, ons pouse, ons imams en ons ajatollas op aarde? Watter soort geregtigheid lewer hulle? Hulle eer die rykes en buit die armes uit en mishandel hulle, in die Weste, die Ooste, die Noorde en die Suide, in die Amerikas, Europa, Asië, Afrika en Australië.

Daarom, in die "**Armageddon**"-stryd van die einde van die **vleeslike wêreld**, sal die laaste oorlewendes van al die lande van die aarde verenig om teen die wet van God te veg. Die kamp van "**leuens**" sal dus teen dié van "**waarheid**" staan. En deur die sewende-dag Sabbatsrus die teiken van aanval vanuit die kamp van "**leuens**" te maak, gee God aan Sy heilige vierde gebod die karakter daarvan as 'n teken van Sy **hemelse "waarheid"**. Want die Sabbat profeteer die intrede van die uitverkorenes wat deur Jesus Christus vir 6000 jaar verlos is, in die sewende "**hemelse**" millennium.

Wat is die basis van ons vermoë om deur hemelse waarheid vrygemaak te word? Die antwoord op hierdie vraag is baie eenvoudig: oor ons motiverings. Trouens, in ons lewe, is al ons keuses gebaseer op ons motiverings. Wie ook al 'n taak wil doen, doen dit en slaag omdat hy gemotiveer word deur 'n groot begeerte om dit te bereik. Dit is die motivering wat al ons keuses verduidelik. Die rebel word gemotiveer deur die behoefte om sy totale vryheid te beskerm en te handhaaf; wat God slawerny aan die sonde noem, want in hierdie vryheid sal hy dinge doen wat deur God verbied word. En as God hierdie dinge verbied, is dit omdat dit lei tot ongelukkigheid en lyding wat sy goddelike liefde veroordeel en nie kan verdra nie; want in sy liefde wil Hy sy skepsels spaar van die gevolge van bose dinge. Vir sy uitverkorenes is die beginsel van motivering dieselfde, maar dit bevoordeel waardes wat aan God gekoppel is. Ons word gemotiveer deur waardering vir 'n model wat ons in die aardse lewe of in Bybelse openbaring vind. Die voorbeeldige lewe van Jesus dien as 'n openbaarder omdat dit die uitverkorenes aantrek wat Hom bewonder en liefhet. Deur die Evangelies te lees, kan ons die ontsteltenis van die apostels verstaan wat alleen gelaat is toe Jesus gekruisig is. Hulle het Jesus opreg liefgehad en hulle hartseer was gelykstaande aan die liefde wat hulle aan Hom betoon het. Op ons beurt, deur die Evangelies te lees, kan ons hul ervaring herbeleef en die goddelike man met die naam Jesus van Nasaret begin liefhê, ween oor sy dood waardeur Hy vir ons sondes in ons plek versoen het, en bly wees in sy opstanding wat ons in dieselfde situasie as sy eerste apostels plaas. Die lewende God luister na ons, deursoek ons en praat met ons, indien nie in toesprake nie, dan ten minste in gebeure wat ons lewens kenmerk.

Wanneer die bestaan van God kragtig op ons gedagtes afgedwing word en twyfel verban, neem "**die Waarheid**" ons in besit. En die aardse lewe en wat dit bied, verloor sy aantrekkingskrag en belangstelling. Ons aandag draai dan na die vervulling van goddelike profesieë en ons wag op die wederkoms van Jesus

Christus met dieselfde sekerheid as die aankoms van die vriend wat verwag word deur die trein wat sy skedule respekteer.

Lees die Heilige Bybel

Die titel van hierdie studie word geregverdig deur die behoefte om die verskillende maniere om met die lees van die Heilige Skrif voort te gaan, te identifiseer. Wanneer ons die dinge lees wat in die Heilige Bybel geskryf is, aktiveer ons nie net ons oë nie, maar ons hele siel. Nou, die manier waarop ons tekste lees wat ons glo die gedagte van die Skeppergod uitdruk, hang geheel en al af van die aard van ons geloof.

Baie mense keer onvermoeid terug na tekste waarvan hulle besonder hou en ervaar plesier en bevrediging daaruit. Hierdie houding versterk hulle oortuiging dat hulle goeie Christene is. Maar hulle uitsluitlike belangstelling in sekere soorte boodskappe lei daartoe dat hulle die res van die Bybelse geskryfte verag en ignoreer. Dit is dus nodig om te verstaan hoe God wil hê Sy Bybel gelees moet word.

Om te dink dat God tekste kon geïnspireer het wat sy lesse en sy gedagtes uitdruk sodat mense dit sou ignoreer, is reeds absurd en onregverdigbaar. Die Bybel is nie 'n roman of 'n joernalistieke verslag nie; dit dra deur die eeue die godsdienstige geskiedenis oor wat vertel is deur God wat die woorde en die aantal woorde vir elke vers gekies het en dit vir al die hoofstukke en kanonieke boeke wat dit aan ons voorhou. Maar wees versigtig! Hierdie numeriese presisie het slegs betrekking op die oorspronklike tekste wat onderskeidelik in chronologiese volgorde geskryf is, " **in Hebreeus en in Grieks** ". Reeds hierdie vertaling van die tekste van die nuwe verbond in Grieks vereis 'n verduideliking: hierdie verspreiding in Grieks word slegs geregverdig deur die opening van verlossing in Jesus Christus vir die heidene. Want die apostels en eerste dissipels van Jesus was Joods en het die Aramese taal gepraat wat destyds deur die Jode gebruik is. Dit was eers na die begrip van die opening van die Christelike geloof vir die heidene dat die Joodse denke van die geïnspireerde in die Griekse taal vertaal is; want in ooreenstemming met Daniël se profesie, sedert die heerskappy van die Griekse koning Alexander die Grote, het Grieks die internasionale taal geword wat gebruik is deur al die volke wat deur hierdie veroweraars oorheers is. Sedert 63 v.C. het die aankoms van Rome in Palestina Romeinse Latyn gebring, maar God het nie hierdie taal gekies wetende dat pouslike Rome teen sy waarheid sou veg nie. Goddelike inspirasie is dus slegs korrek oorgedra en versprei in Hebreeus vir die ou verbond en in Grieks vir die nuwe verbond. Die tydelike verlating van hierdie twee tale, wat lank as "dood" in die Westerse kultuur beskou is, is deur God uitgebuit wat die duiwel toegelaat het om foute in die verskillende weergawes van hul vertalings te plaas. God het hierdie valse vertalings wyslik uitgebuit, want omdat hy vooraf geweet het dat Protestantisme en institusionele Adventisme sou afvallig word, het hy die Adventistiese geloofsbeproevinge van 1843 en 1844 gebou op 'n valse vertaling van die vers van Daniël 8:14 waarop die

verwagting van Christus se wederkoms gebaseer was. So, met rede, nadat Hy die instelling in 1994 uitgebraak het, kon Jesus vir hierdie godsdienstige boodskapper sê: " *Jy weet nie dat jy ongelukkig, **arm** , ellendig, blind en naak is nie .*" Omdat hy sy hele ervaring op valse vertalings van die Heilige Bybel gebou het, maak dit hom effektief " *arm* " terwyl hy geglo het dat hy ryklik deur Jesus geseën is en sy dogmas en profetiese interpretasies die waarde van " *rykdom* " gegee het. God het ook die ongeregverdigde byvoeging van die woord " *dag* " in twee verse toegelaat wat, korrek vertaal, sê " *op die eerste Sabbat* ". Hierdie verdraaiing van die oorspronklike teks van Handeling 20:7 en 1 Kor. 16:2 het Protestantse Christene toegelaat om die godsdienstige byeenkoms op die " *eerste ~~dag van die week~~* " Bybels en misleidend te regverdig, wanneer die teks verwys na " *die eerste Sabbat* " van die betrokke maand in die verhaal. In die Griekse taal het die woord " *sabbat* " en " *week* " dieselfde stam; wat die vertaler se verwarring kan verklaar. Maar sy byvoeging van die woord " *dag* " is onregverdigbaar en kan slegs verklaar word deur 'n duiwelse inspirasie wat bedoel is om die valse gelowiges van die laaste dae van die aarde se geskiedenis te vang. God gee om om sy uitverkorenes te verlig en Hy verhoed nie dat die duiwel diegene wat hy oorheers, inspireer en lei, mislei nie. Onder omstandighede wat deur Hom gestel is, lewer die God van waarheid Sy skepsels oor aan die mag van leuens en blindheid soos Hy in 2 Tess. sê. 2:11. Nadat ons hierdie dinge gesê het, sal ons nou ondersoek waarom ons die Bybel " *met vrees en bewing* " moet benader, soos wanneer ons God persoonlik nader om Hom te dien.

Om hierdie karakter en goddelike aard van die Heilige Bybel te verstaan, moet ons verskeie geopenbaarde dinge in ag neem.

Die gelykenis van die wingerdboere openbaar en som God se plan op, wat in hierdie gelykenis verteenwoordig word deur die meester wat weggaan en onsigbaar bly. Maar hy stuur sy dienaars na die huurders om hulle te berispe. Die wingerdstok is die werk van verlossing wat deur God georganiseer is; die wynboere is die amptelike instellings wat verantwoordelik is vir die aanbieding van die aanbod van verlossing, hetsy in die ou verbond of die nuwe, die opstandige godsdienstige geestelikes; die Leviëte in die ou verbond en die gevalle pastore van Protestantisme en Adventisme in die nuwe verbond. Die patroon van vervulling het betrekking op die ou verbond, en die oomblik wanneer die meester van die wingerd vertrek, stem ooreen met die oomblik wanneer Israel nie meer direk deur God regeer wil word nie, maar deur 'n koning, soos die ander heidense volke van die aarde. Nadat die heer in sy afwesigheid vertrek het, verag die wynboere die wingerd, en God stuur sy profete om sy smaad aan sy onwaardige wynboere bekend te maak wat hulle een na die ander doodmaak. So het 'n groot aantal profete omgekom, doodgemaak deur die Joodse owerhede wat die smaad wat God gemaak het nie aanvaar het nie. Dan stuur Hy sy Seun, sy enigste seun, wat hulle op dieselfde manier sal behandel, en bewys deur hierdie laaste moord dat hulle onherstelbaar onwaardig is om die werk van goddelike verlossing te bestuur. En Jesus vind 'n manier om die goddelike vonnis uit te druk deur die skuldiges self, wat voor Hom is, volgens Mat. 21:41: " *Hulle het hom geantwoord: Hy sal daardie ellendige mense ellendig vernietig, en hy sal die wingerd aan ander huurders verhuur, wat hom die produk met die oestyd sal gee.*

Hierdie ander wynboere sal die waarlik bekeerde heidene wees wat, geroep, sy uitverkorenes sal word, tot die einde van die wêreld wat gekenmerk word deur sy glorieryke wederkoms wat vir die lente van 2030 verwag word.

In 'n enkele gelykenis het Jesus sopas die hele verlossingsplan wat deur God bedink is, opgesom. 'n Plan wat gebaseer is op 'n opeenvolging van verskeie opeenvolgende fases en wat God openbaar en in werking stel in sy twee opeenvolgende bondgenootskappe; 1600 jaar vir die ou en vir die skryf van die heilige Bybel, ou en nuwe verbond; en ongeveer 1930 jaar vir die tweede alliansie wat op sy beurt in die jaar 313 in afvalligheid verval het en eers daaruit ontstaan het, geheel en al, deur Adventisme wat vanaf 1843 gestig is. Toe het hierdie amptelike en universele Adventisme sedert 1873 ook in 1994 afvallig geword nadat hulle die Adventistiese profetiese lig wat ek tussen 1982 en 1991 daaraan voorgehou het, die datum van my amptelike ontslag deur die leiers van die instelling, verwerp het.

Alles wat so pas genoem is, het slegs betrekking op wat God doen om na Christus te lei wat gekom het om die vergifnis van die sondes van die uitverkorenes wat deur sy bloed verlos is, te bekragtig. In die ou verbond is hierdie reddingsprojek simbolies geleer en gebaseer op diereofferrites. Die misterie van die vleeswording van God in Jesus Christus is dus goed bewaak en geïgnoreer in die openbare godsdienstige leer van die Jode. Goddelike wet kon streng nagekom word sonder dat die gees van die amptenaar werklik met die God kommunikeer wat hierdie dinge georganiseer het. En dit was juis toe hierdie situasie die hele volk, sy koning en sy geestelikes geraak het, dat God sy godsdienstige verbond met Israel verbreek het. Die weiering om Jesus as hulle Messias te erken, was die laaste strooi wat die kameel se rug gebreek het en hulle onwaardig gemaak het om die bewaarders van hulle orakels en hulle reddingsplan, wat op Jesus Christus berus het, te bly. En as 'n teken van bevestiging dat sy dood die einde van God se reddingsplan aangedui het, het Jesus aan sy kruis gesê: "*Dit is volbring* ." Hierdie "*alles* " het slegs die persoonlike handeling van God betref. Deur vrywillig te sterf om vir die sondes van sy uitverkorenes te betaal, het God sy deel van die reddingsplan ten volle vervul. Dit was nou aan sy skepsels om hulle deel te doen deur te konformeer aan die model wat in Jesus Christus aangebied is. Want die goddelike verbond is 'n kontrak tussen God en sy skepsel wat die ewige dood werd is, en die doel van die kontrak is om goddelike vergifnis te verkry, wat deur God slegs toegestaan word op voorwaarde van 'n verandering in die gedrag van die menslike kandidaat. As die loon van die sonde die dood was, dan kon slegs die laat vaar van sonde God se vergifnis en die ewige lewe verkry. En dit is juis hierdie verlating van sonde wat slegs moontlik gemaak word met die hulp van Jesus Christus wat tereg in Johannes 15:5 verklaar het: "*Want sonder My kan julle niks doen nie* ." Jesus is dus onontbeerlik om die sterflike prys van ons sondes te betaal, maar ook om ons te help om op te hou sondig.

In Matteus 24:4-5, in kort verduidelikings wat aan sy apostels gegee is, slaag Jesus weer daarin om die program van die Christelike era in 'n paar woorde op te som, naamlik: "*Laat niemand julle mislei nie! Want baie sal onder my Naam kom en sê: Ek is Christus! En hulle sal baie mense mislei* ." Jesus waarsku dus Christene wat sy verlossing eis teen die verleiding van valse Christusse. Die

uitdrukking " *Ek is die Christus* " verwys nie net na die individu wat persoonlik beweer dat hy die Christus is nie; Dit dui ook en bowenal institusionele godsdienstige organisasies aan wat op sy redding en sy gesag aanspraak maak. Onder hierdie is die amptelike Katolieke, Ortodokse, Protestantse, Anglikaanse en Adventiste kerke. Hulle val almal, een na die ander, omdat hulle 'n erfenis van die Rooms-Katolieke godsdienst bewaar het wat gaan van minagting vir die goddelike wet wat deur die Bybel voorgeskryf word, tot minagting vir die profetiese openbarings wat deur Jesus Christus gegee is, wat lewend en getrou bly aan sy ware uitverkorenes, tot die einde van die wêreld, soos Hy belowe en aangekondig het in Mat. 28:19-20: " *Gaan dan heen, maak dissipels van al die nasies, en doop hulle in die Naam van die Vader en die Seun en die Heilige Gees; en leer hulle om alles te onderhou wat Ek julle beveel het. En kyk, Ek is met julle al die dae tot aan die voleinding van die wêreld. eeu* . » Die spesifieke voorskrifte wat Jesus gegee het, is min en dit word verklaar deur hierdie ander stelling wat hy in Mat. 5:17-18: " *Moenie dink dat Ek gekom het om die wet of die profete af te skaf nie; Ek het nie gekom om af te skaf nie, maar om te vervul. Want voorwaar Ek sê vir julle, voordat die hemel en die aarde verbygaan, sal geen jota of een titteltjie van die wet ooit verbygaan totdat alles gebeur het nie*. Volgens hierdie stelling deur die hoof van die Uitverkorene, die Christelike Kerk, moet die goddelike wet gerespekteer word tot sy wederkoms in heerlijkheid. Hierdie woord " **wet** " moet dus verstaan en geïdentifiseer word. Wat het hierdie term vir 'n Hebreër van sy tyd beteken? Die " **Wet van Moses** ", waarin God die oorsprong van die aarde openbaar, sy goddelike verordeninge, sy offerrituele wat sal ophou met die koms van die Messias Jesus Christus, en sy profetiese tekste, van Jesaja tot Maleagi. En onder hulle, hierdie boek, wat die Jode sal onderskat, die boek Daniël met sy baie belangrike profesieë, aangesien Daniël 9 die datum van die jaar en die dag van die versoeningsdood van die Messias wat deur God belowe is, vir sy eerste koms na die aarde vasstel. Die dood van Jesus is nie gekenmerk deur " *die verdwyning van hemel en aarde* " nie, wat beteken dat die " **wet van Moses** " dus van krag gebly het en deur God van Christene vereis is, waarvan die eerste elemente Jode was en deur Jesus Christus gevorm is. Goddelike wet moet dus net soveel gerespekteer word deur heidense Christene wat bekeer gaan word as deur die Jode van die ou verbond. Slegs een ding verander en God maak dit duidelik in Dan. 9:27 waar die Gees van die Messias sê: " *Hy sal een week lank met baie 'n verbond sluit, en gedurende die helfte van die week sal Hy die slagoffer en die offergawe laat ophou* ." Die enigste ding wat verander, is om 'n einde te maak aan rituele diersterftes wat deur sy menslike dood onnodig geword het, sodat die behoefte om vleis te eet met die dood van Jesus Christus verdwyn. Want dit was slegs om die lesse van sy offerrituele te bevorder dat God mense, na die vloed, toestemming gegee het om dierevleis te eet. Deur sy vrywillige dood bevry Jesus sy uitverkorenes van die veroordeling van sonde en diere van hulle rituele en voedende dood; twee boodskappe van lewensaanbiedinge vergesel sy versoeningsdood. Maar hierdie verskriklike offer wat deur Jesus Christus aanvaar is, maak Hom selfs meer veeleisend teenoor diegene wat Hy red. Hulle kennis van Sy wet moet volledig wees, want God het niks geskryf wat nie gelees moet word nie.

Die gelykenis van die wingerdboere het ons die visuele afwesigheid van God voorgestel. Maar voordat hy sy volk verlaat en dit visueel verlaat het, het hy al sy wette wat hy aan Moses gedikteer het, aan hulle bekend gemaak. God verlaat die toneel, maar Hy laat Bybelse tekste agter wat sy persoonlikheid, sy karakter en die standaarde van sy oordele openbaar. Daarom laat slegs die kennis van al sy wette ons toe om die God te ken wat Homself vrywillig in onsigbaarheid verberg. En hierdie kennis is, volgens Jesus, die voorwaarde vir die verkryging van die ewige lewe; Johannes 17:3: “ *En dit is die ewige lewe: dat hulle U ken, die enigste ware God, en Jesus Christus, wat U gestuur het .*” Dus, in teenstelling met die opvatting van die kerke wat in afvalligheid verval het, is die vorming van die Christelike uitverkorenes gebaseer op die leer van die “ **wet van Moses** ” waarna die eerste bekeerde heidene gerig is volgens Handeling 15:21: “ *Want Moses het van ouds af in elke stad diegene gehad wat hom verkondig, en elke sabbat in die sinagoges gelees word .*” Minagting vir die “ **wet van Moses** ” is 'n nalatenskap van Rooms-Katolisisme en is die oorsprong van die wydverspreide afvalligheid wat waargeneem is na die Edik van Milaan wat deur Konstantyn ^{I onderteken is}; edik waardeur die vervolging van Christene amptelik gestaak is. Die Protestantse Hervorming het nie aan die “ **wet van Moses** ” die vormende rol herstel wat hoofsaaklik daaraan te danke is nie. Sy het egter die belangrikheid van die Heilige Bybel beklemtoon deur as haar slagspreuk “Skrif en Skrif alleen” te neem en deur aan hierdie Heilige Bybel die rol van enigste ondersteuning van goddelike verlossing te gee. Paradoksaal genoeg het Protestante egter, in teenstelling met hierdie lof wat aan die Heilige Bybel gegee word, as 'n nalatenskap van gevalle Katolisisme, dinge geëet wat God van nature onrein verklaar het, juis in die “ **wet van Moses** ”.

Die noodsaaklikheid om die Bybel in sy geheel te lees, blyk dus duidelik. En 'n ander lering bevestig hierdie noodsaaklikheid in Openb. 11:3 waar God sy heilige Bybel as sy “ **twee getuies** ” aanwys. Nou, wat is die rol van 'n getuie? In 'n hof kan dit die aanklag in 'n gunstige of ongunstige rigting beïnvloed. Die getuie bring 'n boodskap oor wat hy gesien het, maar as hy self 'n slagoffer van mishandeling is, getuig hy ook van wat hy ervaar en gelyk het aan die hande van die bese felteraars. God het dus sy heilige Bybel vermenslik omdat dit ook ten gunste van of teen die mens getuig, volgens die tipe verhouding wat hy daarmee het. Nou is die Bybel nie net deur God vermenslik nie, maar ook vergoddelik aangesien dit die titel “ **woord van God** ” dra. In Jesus Christus het God die goddelike Woord geword wat na die aarde gekom het om die onsigbare God te verduidelik en te openbaar, en nadat Hy die woorde wat sy wet aan ons oordra aan Moses gedikteer het, het ons drie komplementêre identiteite wat die ware skeppergod openbaar.

Dus, die vorming van die uitverkorenes is gebaseer op die leer van die “ **wet van Moses** ” en die rol van Jesus Christus is eenvoudig om die offer te volbring wat Hom toelaat om die enigste uitverkorenes te red wat die “ **wet van Moses** ” geleer en gevorm het, dit wil sê, voorberei vir aanpassing aan die wette van die hemelse God. Ons aanvaarding of verwerping van die oordele wat God in die “ **wet van Moses** ” uitspreek, bepaal ons vermoë om die standaarde van die karakter van die ewige God te waardeer.

In simboliek illustreer die "**twee getuies**" die twee verbonde wat God in analogiese parallel plaas in sy profetiese visie van die program van aardse menslike godsdiensgeskiedenis. Hierdie "**twee getuies**" is gerig aan mense wat gevorm is deur dieselfde leer wat gegee is deur die "**wet van Moses**" en die profete. Die enigste verskil tussen hulle is dat die eerste die Joodse identiteit van die "**Hebreërs**" van die ou verbond aangespreek het en die tweede die heidense of "**Griekse**" identiteit van die nuwe verbond aanspreek.

God laat ons geen ander manier om Sy karakter en persoonlikheid te ontdek as deur die lees van Sy hele Heilige Bybel nie. En dit is hierin dat die komplementêre karakter van die geskifte van die twee alliansies sy volle waarde kry. Wie die ou verbond bevoordeel en die geskifte van die nuwe verwerp, veroordeel homself tot onkunde oor die ontsaglike liefde van God vir sy getroue skepsels. En net so, hy wat slegs die nuwe verbond lees, verstaan die karakter van God verkeerd, wat waarlik liefde is, maar ook 'n onverbiddelike, ferm en vasberade Regter en Regverdigmaker.

Ons lees van die Bybel moet ervaar word as 'n ontdekking van die karakter van die onsigbare Geesgod. Daarom het ek gepraat van 'n benadering tot die lewende God wat 'n heilige, gesonde en goeie gesindheid vereis, "*met vrees en bewing*." Dit is 'n opreg liefdevolle benadering. Om God se karakter te ontdek, is slegs van waarde as ons bereid is om dit in al sy vorme te aanvaar en bereid is om daaraan te konformeer en onself by sy standarde aan te pas. Sonder hierdie denkwys is die lees van die Bybel 'n oordeel teen onself, want die verhouding met God word dan onmoontlik gemaak en ons lees kan geen heilsame vrugte dra nie.

Die belangrikheid van voorbereiding deur die onderrig van die "**wet van Moses**" maak die Jood wat in die vlees besny is die ideale kandidaat vir die verlossing wat deur God voorgestel word. Hy vorm, na Jesus Christus, die menslike model aan wie verlossing in Christus vandag nog voorgestel word en tot die einde van die genadetyd wat die einde van die wêreld met 'n paar maande sal voorafgaan. Hy was die eerste in die Christelike geskiedenis wat verlig is oor die regverdiging wat deur Jesus Christus gebring is, en hy sal onder die laastes wees aan die einde van die wêreld waarheen ons op pad is om voordeel te trek uit die goddelike aanbod van genade wat God in sy Naam aanbied. Die eerste vervolger van die Christelike geloof was 'n Jood van die nasie Israel, die laaste vervolger sal 'n Christen wees. Die bekering van hierdie eerste Joodse vervolger, wat in diens van Jesus Christus getree het, profeteer die uiteindelijke bekering van die laaste Jode wat verlos kan word deur die bloed wat deur Jesus Christus vergiet is. Soewerein verander die goddelike Christus sy naam van Saulus na Paulus. En hierdie moontlikheid om die Christelike geloof te ontvang, is sedert 1873 en selfs voorheen, soos rondom 1840, aan ware, opregte en getroue Jode gebied deur die stigting van die Sewendedag-Adventiste-geloof, en selfs voorheen, soos rondom 1840, het die Messiaanse Jood Wolf, genaamd die Wandelende Jood, bewys hiervan gegee. In hierdie era wat gekenmerk is deur twee opeenvolgende toetse van geloof, kon Jode wat God se Sabbat onderhou het, Jesus Christus ontvang en terselfdertyd het God getroue Christene na die sewende-dag Sabbat gerig, na 22 Oktober 1844.

Dit is dus die belangrikheid wat die Sewendedag Adventiste geloof in 1873 teruggee het aan die "**wet van Moses**" wat hierdie goddelike profetiese woorde regverdig wat in Openb. 3:10 aangehaal word: "**Kyk, Ek sal hulle uit die sinagoge van Satan maak, wat sê dat hulle Jode is en dit nie is nie, maar lieg** ; *kyk, Ek sal hulle laat kom en aan jou voete aanbid en weet dat Ek jou liefgehad het.*" Op hierdie datum 1873 bevestig Jesus die terugkeer na apostoliese waarheid deur in vers 11 aan die geseënde Adventisme van die tyd te sê: "**Ek kom gou. Hou vas aan wat jy het, sodat niemand jou kroon kan neem nie.**" Op hierdie datum in die jaar 1873, gedefinieer deur die term van die Adventiste wagtydperk van "**1335 dae**" wat in Dan. 12:12 aangehaal word, was God se ideale uitverkorene dus die Jood wat 'n Sewendedag Adventis geword het, of, omgekeerd, die Christen wat die Sabbat en die leer van die "**wet van Moses**" aangeneem het. Maar helaas, met Tydens word mense vervang en die geloof van getoetste gelowiges word vervang deur die geloof van ongetoetste mense. Dit verklaar die sistematiese voortdurende dryf van godsdienstige organisasies wat deur God geseën word vir slegs 'n tyd; die een waar God die geloof van sy dienaars toets en beproef.

In absolute terme teenoorgesteld, bevestig die boodskappe gerig aan "**Filadelfia**" en dan aan "**Laodisea**" die geestelike drama wat deur die verlenging van tyd veroorsaak word. Soveel as wat "**Filadelfia**" deur *Jesus Christus geseën en erken word as waardig van sy hemel, word "Laodisea" intendeel vir hom ondraaglik tot die punt dat hy dit moet "uitbraak"*. En die verduideliking vir hierdie teenoorgesteldes lê in die verandering van tye en dus in die verandering van die betrokke Adventiste dienaars.

Nadat die les gegee is, kan ons verstaan dat God in die "**Laodicense**" era slegs die Adventiste as sy uitverkorenes kan erken wat die waardes wat in die "**Filadelfia**" era geseën is, aanbied en uitdra. Die broederliefde wat met die naam "**Filadelfia**" aangedui word, word slegs moontlik gemaak deur die liefde vir die waarheid wat liefde vir God self uitdruk. Hier vind ons die belangrikheid wat die uitverkorene aan die openbarings van die hele Bybel gee, omdat God onsigbaar bly en Homself slegs aan sy dienaars openbaar deur dié wat in sy heilige Bybel geskryf is.

Aan die ander kant, in die duiwel se kamp, vang wonderbaarlike verskynings valse gelowiges en demone manifesteer hulself op verskillende maniere as engele van die lig en ook as engele van die duisternis.

In geseënde Laaste-dae Adventisme word die 16de-eeuse Protestantse slagspreuk "**Skrif en Skrif alleen**" geëer en verheerlik; Net so is die werk van die Hervorming wat sedertdien onderneem is, voltooi.

Uit hierdie studie, wat die belangrikheid van die hele Heilige Bybel betref, blyk dit dat daar geen rede is om "**die wet en geloof**" teen te staan nie, omdat hulle oor twee verskillende en komplementêre onderwerpe handel. Die "**wet**" leer en "**geloof**" red die een wat geleer word. In die leer van die ou verbond is die woord "**geloof**" amper afwesig. Maar die profeet Habakuk haal dit aan in Hab. 2:4: "**Kyk, sy siel verhef hom, dit is nie regop in hom nie; maar die regverdige sal deur sy geloof lewe.**" En in die nuwe verbond bevestig die brief aan die Hebreërs die verlossing wat verkry is deur die geloof van die uitverkorenes wat deur God

tydens die ou verbond gekies is, want Hebreërs 11 is geheel en al gewy aan hierdie tema van geloof, en neem aan die begin van 18 verse die uitdrukking op: “*dit is deur geloof dat...*”. Die outeur haal 18 karakters aan wat deur God in die ou verbond gekies is, vanaf die begin van die lewe op aarde met die regverdige Henog wat lewend deur God na die hemel opgeneem is, tot die laaste een wat genoem word, wat 'n vrou is, die prostituut Ragab wat God en sy volk gekies het toe hy gekom het om haar stad Jerigo te vernietig. Maar die outeur verberg nie die feit dat sy lys nie volledig is nie en dat baie ander uitverkorenes wat deur die Bybel aangehaal word, by sy opsomming gevoeg moet word. Trouens, hy gee 'n paar voorbeelde wat bevestig dat geloof nog altyd die oorsaak van verlossing en goddelike seënninge was.

Die verband van die nuwe verbond met geloof word verklaar deur die feit dat die leer van die “**wet van Moses**” alleen die menslike sondaar nie kan red nie. Die diereoffers wat tot die gekruisigde Christus beoefen is, het geen mag gehad om 'n enkele menselewe te red nie. Hulle het slegs 'n voorlopige waarde gehad wat slegs die dood van Jesus Christus kon bekragtig, want die dierlike versoeningsoffers het slegs die dood van die goddelike en volkome menslike Christus geprofeteer. Ook die erkenning van Jesus Christus in sy rol as versoeningsoffer wat die sondes van sy uitverkorenes dra, het die finale toets van geloof geword wat 'n Jood wat deur die “**wet van Moses**” geleer is, toegelaat het om gered te word deur die genade wat God aan sy ware uitverkorenes bied in die naam van Jesus, sy Christus en sy Messias. Hy het dus gesterf as 'n slagoffer van die sondes van sy uitverkorenes wat Hy gedra het, en sy volmaakte goddelike persoonlike geregtigheid het Hom die reg gegee om Homself op te wek soos Hy aan sy apostels in Johannes 10:17-18 aangekondig het: “*Die Vader het My lief, omdat Ek my lewe aflê om dit weer te neem. Niemand neem dit van My af nie, maar Ek lê dit uit Myself af. Ek het mag om dit af te lê en Ek het mag om dit weer te neem. Dit is die gebod wat Ek van my Vader ontvang het.*”

Die gevolg van die reddingsplan wat deur God in Jesus Christus georganiseer en perfek volbring is, is dat God elke mens kan red in wie Hy liefde vir sy waarheid vind, omdat sy aanbod van verlossing universeel gemaak word. Wat ook al jou erfenis, nasionaal of godsdienstig, of die kleur van jou vel is, die deur van genade is vir jou oop tot 2029, as jou liefde vir goddelike waarheid jou in staat stel om die dinge wat deur toeval van geboorte en toetrede tot die aardse menslike lewe geërf is, te bevraagteken. Want onder die hemel en op die hele aarde is daar slegs een Skeppergod wat ons moet eer en dien in gehoorsaamheid aan Sy heilige wette wat in Sy hele Heilige Bybel geopenbaar word. Dit is oor 'n tydperk van 1600 jaar geskryf, tussen die begin van die 15de^{eeu} v.C. en die einde van die 1ste^{eeu} n.C. Dit is omdat dit die “**Woord van God**” konkreet maak dat dit die goddelike Skrif vorm wat die ewige lewe aan sy ware uitverkorenes bied; wat van die valse onderskei word, deur hul volhardende getrouheid.

Wat jy ook moet verstaan, is dat die waarlik uitverkorenes net so min in getal in die nuwe verbond is as in die oue. En Jesus het seker gemaak om dit bekend te maak deur in Mat. 22:14: “*Want baie is geroep, maar min is uitverkies.*” “En as daar ‘*min uitverkorenes*’ is, is dit as gevolg van die karakterkriteria wat God van sy uitverkorenes vereis. In Esegïël 14 gee hy ons slegs drie name as 'n

model; dié van " *Noag, Daniël en Job* " en spesifiseer verder: " *hulle sou geen seun of dogter red nie, maar hulle alleen sou gered word... hulle sou hul siele red deur hul geregtigheid .*" Redding word slegs moontlik gemaak deur ooreenstemming met die standaard wat in " *die wet van Moses* " gedefinieer word en geloof in die soenoffer van Jesus Christus. Ons is ver van die redding wat valslik geëis word deur oppervlakkige menslike massas en menigtes wat aan verskeie monoteïstiese godsdienste geheg is of nie, deur die godsdienstige erfenis van tradisie.

Daar is niks meer persoonlik en individueel as om die Bybel te lees nie. Elke menslike wese kan die oorsprong van die aarde en alles wat dit bevat en daarop dra, ontdek, maar dit openbaar ook aan ons ons erfenis van sonde wat 'n betekenis van loon gee aan ons eerste dood en aan die " *tweede dood* " wat die rebelle na die laaste oordeel gely het. Dit is 'n gewisse feit dat die dood, wat vir ons so natuurlik lyk, intendeel iets abnormaals en tydeliks is vir God en sy heilige engele, want die norm van goddelike lewe is onsterflikheid. En dit is hierdie onsterflikheid wat ewig sal voortduur wanneer die aardse toets van geloof eindig, vir die uitverkorenes wat verlos is deur die bloed wat deur die Here Jesus Christus gestort is, in die lente van 2030. Die Bybel praat van twee sterftes omdat ons huidige lewenstoestand slegs tydelik is en dit eindig met die eerste dood wat ons as natuurlik beskou. Slegs mense wat geloof het, kan glo in die bestaan van die " *tweede dood* ", want dit impliseer die idee van 'n tweede vorm van lewe wat ewig sal wees en slegs toeganklik sal wees vir die uitverkorenes wat deur Jesus Christus verlos is. Rebelle en ongelowige mense sal aan die einde van die sewende millennium opgewek word vir die Laaste Oordeel, maar slegs om hierdie " *tweede dood* " te ondergaan waarvan die gevolg die definitiewe vernietiging van die gevalle wese of siel is. Nou openbaar die Bybel aan ons dat verlossing uitsluitlik berus op die vrywillige soenoffer van die man genaamd Jesus van Nasaret. Die goddelike oorsprong van sy geboorte het sy vleeslike dood 'n uitsonderlike waarde gegee wat, deur hom as die " *nuwe Adam* " oorgedra, sy verlore uitverkorenes deur erfenis bevoordeel. Nadat Jesus die sonde in die vlees oorwin het soos dié van sy uitverkorenes, het Hy vir hulle hierdie boodskap gelaat: Julle kan oorwin soos Ek oorwin het. Maar hier weer eens is dit ons individuele natuur wat sal toelaat dat ons lees van die Bybel ewige vrugte van onsterflikheid dra of nie.

Die grootste deel van diegene wat aanspraak maak op verlossing in Christus, word deur God verwerp, is dit vanweë hulle onkunde oor die min belang wat hulle heg aan die geskrifte wat in die ou verbond geopenbaar is. En ek kan hiervan getuig, want ten spyte daarvan dat ek die hele Heilige Bybel in 1975 gelees het, het my studie van die Openbaring wat aan Johannes geopenbaar is, heeltemal vrugtelos gebly. My gedagtes was deur God gesluit en Hy het dit eers in 1980 ontsluit, na my doop in die Sewendedag-Adventistekerk van Valence-sur-Rhône, in die suide van Frankryk. Ek het my liefde vir die Bybelse waarheid uitgespreek, maar die sleutels tot begrip is slegs deur die Adventisteboodschap aan my gegee, ten spyte van die oorspronklike onvolmaakthede daarvan. Die verstaan van Openbaring het my behep, maar slegs die boek Daniël kon lig daarop werp. In my lees van die hele Bybel het ek hierdie boek gelees, maar sonder om enigiets

daarvan te onthou, totdat ek in die naam van Jesus Christus gedoop is in hierdie Adventistekerk, die oudste van almal wat in Frankryk gevestig is. Die les wat God gegee het, blyk in hierdie ervaring en dit daag hierdie onderskatting van die Bybelse tekste van die ou verbond uit. En die name van hierdie twee boeke, "**Daniël en Openbaring**," bevestig die ernstige gevolge wat hierdie onderskatting sal meebring vir diegene wat die fout maak om dit te pleeg. "**Daniël**" beteken: God is my Regter; en "**Apokalips**" beteken: Openbaring. Die les is die volgende: om toegang tot Openbaring te verkry, word die een wat geroep word deur God **beoordeel** of hy waardig is of nie om toegang daartoe te verkry nie. En hierdie waardigheid word deur God erken vir diegene wat die boek "**Daniël**", dié van Genesis en al die boeke van die ou verbond wat begin met "*die wet van Moses*" wat die eerste vyf boeke van die Heilige Bybel bymekaarbring, nie onderskat nie.

Hierdie belangrike les word weer deur God aan ons gegee vanuit die eerste vers van Openbaring 1: "*Die openbaring van Jesus Christus wat God Hom gegee het om aan sy dienaars te toon wat gou moet gebeur, en wat Hy deur sy engel aan sy dienaar Johannes bekend gemaak het, ...*" Die "*Openbaring van Jesus Christus*" word "**gegee**" deur die skepper "**God**", die inspireerder van die tekste van die ou verbond, waarvan die eerste die boek "**Daniël**" is. Dan bied slegs die lees van die hele Bybel 'n behoorlike waardering van die rol daarvan. Omdat die verdeling in twee alliansies die eenheid en kontinuïteit van die reddingsprojek wat deur God van stapel gestuur is, verberg. Dus kry die term "*vrou*" wat in *Openbaring* gebruik word die betekenis wat God geestelik gegee het aan die "*vrou*" wat Eva uit een van die ribbes van Adam geskep het, aangesien Hy self die beeld van Christus was. "*Die vrou*" profeteer "*die Uitverkorene*," die Kerk van die uitverkorenes wat deur Jesus Christus verlos is. En ons weet dat hierdie uitverkorenes sedert Adam en Eva gekies is, en daarom verteenwoordig "*die vrou*" in *Openb. 12* die seleksie van die uitverkorenes gebaseer op die kontinuïteit van die Bybelse leer wat gegee is deur die "*twalf apostels*" van Jesus Christus, wat self erfgename is van die leer wat ontvang is deur die "*twalf Hebreeuse patriarge*", en voorgangers van die leer wat deur die laaste Sewendedag-Adventiste gedra is, gesimboliseer in *Openb. 7*, deur "*twalf stamme*" wat sekere name dra wat deur God gekies is uit die name van die Hebreeuse patriarge. Apokalips beeld pouslike Rome uit; nog 'n "*vrou*" wat werklik duiwels is, maar die naam "*vrou*" kan dra in die mate dat sy die voorkoms en rol van 'n Christelike kerk aanneem. In *Openb. 17:5* verwyder God twyfel oor haar deur besonderhede oor haar persoonlikheid te openbaar en haar die naam "**Babilon die groot, die moeder van die hoere van die aarde**" toe te ken. Hierdie oënskynlike rol van die kerk verbind dit met die "**vrou Isebel**" van *Openb. 2* wat "**my dienaars leer**", sê die goddelike Gees genaamd Jesus Christus.

Dit demonstreer dat daar slegs een manier is om die Heilige Bybel goed te lees en baie ander, maar tevergeefs.

Die brandende somernagte

In die afgelope uur het ek die ontploffing van geweld opgemerk wat jongmense van buitelandse oorsprong, hoofsaaklik Noord-Afrikaans of swart, teen die nasionale veiligheidsowerhede in Frankryk opstel. Die voorval het begin met die dood van 'n 17-jarige seun genaamd Nahel, wat deur 'n polisiebeampte vermoor is na 'n tref-en-trap na 'n eenvoudige verkeersstop. Verras deur die voertuig se skielike wegspring, het die polisiebeampte sy wapen uitgehaal en die jong, herhaalde oortreder doodgeskiet. Die voorval het Dinsdagoggend omstreeks 9:00 vm. op Dinsdag 27 Junie plaasgevind, en sedertdien ^{is die nagte van 28, 29 en 30 Junie en die Sabbat van 1 Julie} gekenmerk deur brande en aanvalle op polisiestasies en ander geboue en voertuie. Die aksie oortref in intensiteit enigiets wat tot dusver in die verlede bereik is. Dit raak al die groot stede van Frankryk en sy hoofstad Parys. Ek glo ek kan hierdie aksies identifiseer as die gevolg van 'n toename in vryheid wat deur Jesus Christus aan die demone gegee is. Hiervoor merk ek 'n teken op. Die laaste dag van rustigheid was 26 Junie, die getal 26 is die getal van die naam van God "YaHweh" of die getal wat verkry word deur die byvoeging van die vier Hebreeuse letters en syfers waaruit dit bestaan, naamlik Yod, Heh, Wav, Heh. Die volgende dag, 27 Junie, het geweld uitgebreek. Die bevryding van slegte engele is geleidelik en daarom van progressiewe intensiteit. Die toetrede tot oorlog tussen Oekraïne en Rusland op 24 Februarie 2022 het een fase hiervan gemerk, maar selfs voor hierdie oorlog het die vloek van die wêreldwye Covid-19-epidemie die begin van hierdie bevryding van bose demone aangedui.

Die Frankryk van die ongelowiges betaal vandag met hierdie nagtelike vure vir sy oortredings teen die Skeppergod. Sy nuwe ateïsme, gedra deur 'n verwelkomende, onverstandige humanisme, ly die gevolge van sy dade. Die Franse volk het lank doof gebly vir die waarskuwings van die FN-party, die voormalige Front Nasionale, nou herdoop na RN, of Nasionale Rally. Maar die bevolking van Frankryk is nou so uiteenlopend en saamgestel uit mense van alle uithoeke van die aarde dat dit onmoontlik geword het om hulle bymekaar te bring. Die nasionale eenheid wat deur sy huidige leiers verlang word, is nie meer haalbaar nie. Frankryk bevind homself in die beeld wat die toestand van " *Babilon die Grote* " in Openb. 18:2 beskryf: " *En hy het met 'n groot stem uitgeroep en gesê: Geval, geval het Babilon die groot!*" **Sy het 'n woonplek van demone geword, 'n skuilplek van elke onreine gees, 'n skuilplek van elke onreine en haatlike voël** , » Mense is koppig en eiesinnig, maar feite is selfs meer so as wat hulle is, en dade dra vroeër of later hul onvermydelike gevolge. En godsdienstige verdeeldheid is veral die oorsaak van die onmoontlikheid om mense bymekaar te bring, en God, net soos die duiwel, weet hoe om hierdie situasie uit te buit om die mensdom te vervloek en smeulende en bloedige konflikte uit te lok. Let in hierdie vers op die dubbele vermelding van die term " **onrein** " wat die godsdienstige geestelike keuses en die humanistiese sekulêre keuses van Westerse volke kenmerk.

Terselfdertyd gaan die oorlog in Oekraïne voort met gebeure waaroor ek nie kommentaar sal lewer nie, want hulle sal niks verander aan die gebeure wat deur God geprofeteer is nie. Maar Russiese weerstand dwing die VSA om die vlak van wapens wat dit aan Oekraïne lewer verder te verhoog. Nog 'n paar treë, en die geprofeteerde Wêreldoorlog sal onvermydelik word en 'n werklik aktiewe vorm

aanneem. Maar as Frankryk se erfenis deur sy rebelse immigrante verteer word, hoe sal Frankryk die uitdaging van sy herbewapening die hoof kan bied? Die ondergang en ramp wat in ons huidige tyd teweeggebring word, sal hierdie projek nie bevoordeel nie en dit sal hulpeloos bevind in die aangesig van die toekomstige Russiese inval wat in Dan geprofeteer is. 11:40. Dit is belangrik om daarop te let dat die geweld wat Frankryk deesdae teister, 'n direkte gevolg is van die Franse volk se keuse, twee keer agtereenvolgens, om president Emmanuel Macron te verkies, as gevolg van hul verwerping van die Front Nasionale of Nasionale Rally-kandidaat, Marine Le Pen. Tussen twee ideologiese keuses sal God altyd die een ondersteun wat sy waardes die meeste in ag neem. In hierdie geval is die nasionale keuse meer intelligent en wys as die globalistiese keuse wat die "**Toring van Babel**"-sindroom reproduseer. Onwyse en onintelligente keuses lewer egter uiteindelik die betreurenswaardige vrugte van rasse-, etniese en godsdienstige botsings; wat bevestig word deur huidige aksies wat eerstens in Frankryk plaasvind. Maar ander lande sal op hul beurt gewen word en slagoffers van hierdie dinge word om identiese redes: die etniese en godsdienstige mengsels wat alle of byna alle Westerse samelewings kenmerk.

Republikeinse Frankryk het lank geglo dat dit die gevolge van kommunitarisme kan vermy deur die keuse van nasionale integrasie van sy historiese immigrante aan te moedig. Maar die feite bewys nou vir hom dat sy illusies ongegrond was, want, of dit nou erken word of nie, kommunitarisme is die natuurlike gevolg van die groepering van eendersdenkende mense wat gemeenskap vir gemeenskap bymekaarkom. In voldoende getalle bots lede van hierdie gemeenskappe met verskillende gemeenskappe en die les hieruit is geleer deur die voorbeeld van gemeenskapservarings in die VSA waar natuurlike rassisme na die Tweede Wêreldoorlog die bendes van groepe, Puerto Ricane, swartes en wittes teëgestaan het. Maar Westerlinge leer niks en baat nie meer by hul vorige ervarings as by die lesse wat God in Sy Heilige Bybel gee nie. Hulle bly doof en blind en gaan hardnekkig voort met hul slegte keuses.

Die minagting van die Franse vir die godsdienstige onderwerp is sodanig dat hulle nie die gevaar wat die verwelkoming van die godsdiens van Islam vir hulle ingehou het, betyds kon skat nie. Want anders as die Christelike godsdiens, wat dit vandag aan mans oorlaat om te kies, word die godsdiens van Islam van geboorte af toegeskryf aan alle mense wat op die bodem van Moslemlande gebore is. Godsdiens word daar op 'n nasionale wyse afgedwing. En hierdie beginsel bots met republikeinse norme wat ook nasionaal opgelê word aan almal wat gebore is en op die bodem van Westerse lande woon. Die tyd het dus aangebreek om aan te toon dat hierdie twee verpligtinge teenstrydig en nie oplosbaar is nie, maar onversoenbaar met mekaar is. Wysheid raai egter 'n paartjie wat nie of nie meer oor die weg kom nie, aan om te skei; Hoeveel meer nodig is hierdie skeiding wanneer die verdeling gebaseer is op geërfde waardes wat diep gewortel is in menslike gedagtes. Omdat hulle hierdie wysheid nie gehoor het nie, het die verteenwoordigers van die Franse Republiek volgehou omdat hulle geglo het dat hulle die onmoontlike kon bereik, wat slegs aan God behoort, nie aan mense nie, en nog minder aan diegene wat Hom teenstaan.

Frankryk onder die Vyfde ^{Republiek} dra vandag die vrugte van 40 jaar se humanistiese advies wat deur sy psigiaters en sielkundiges gegee is. Hulle is verantwoordelik vir die bevele wat opgelê is aan Maghrebi-ouers wat in Frankryk woon, wat hulle verbied het om hul kinders met lyfstraf te straf, wat nog altyd goeie resultate in hul land van herkoms opgelewer het. So is hul rebelse en aggressiewe gedrag vandag slegs die gevolg van hierdie onmoontlikheid om die rebelse karakters van hul kinders reg te stel. En as hy hierdie verantwoordelikheid van sy Republiek vergeet, het president Macron die senuwees om die optrede van jong misdadige rebelle op hul ouers te blameer. Ouers wat hulself dus aanspreeklik bevind het om deur hul eie kinders voor die regters van die Republiek aangekla te word. Hulle het dus die ontwikkeling van hul kinders aanskou wat, meer en meer opstandig, hulle nie meer gehoorsaam het nie. Die ongeregthede het opgehoop vir sommige ouers, wat dubbel slagoffers van republikeinse waardes is. Maar ons moet nie vergeet dat die haat wat deur jong immigrante of Franse mense van immigrante-oorsprong gevoel is, in stand gehou is deur sekere ouers wat self met haat en wrok teenoor Frankryk gevul was. Maar wat ook al die oorsprong van haat is, God buit dit vandag uit om die Republiek te straf, wat Hy tereg as 'n regime van sonde beskou. En die geestesafwykings wat gelei het tot die legitimering van homoseksualiteit vandag, wat in die onlangse verlede deur dieselfde nasie veroordeel is, bevestig slegs hierdie aard van sonde.

Frankryk se ongeluk lê ook in die misleidende voorkoms van sy organisasie. Op televisie bevat programme debatte wat deur joernaliste gelei word wat ons samelewing 'n misleidende voorkoms van populêre mag gee. Maar wat is die waarheid? Al hierdie bla-bla-bla is misleidend en nutteloos, want gekonfronteer met die probleme wat ontstaan, sal die jong president met volle magte alleen wees om besluite te neem wat deur sy regering geïmplementeer word. Die lot van 'n hele volk se lewe word dus domweg in die hande en gedagtes van 'n enkele man geplaas, jonk en onervare boonop, en 'n mens kan daaroor lag of huil, maar hierdie selfde volk kritiseer buitelandse diktatorskappe en spog met sy demokratiese regime, wat hoofsaaklik net hulself mislei.

Hierdie huidige bittere beproewing vir Frankryk laat my dink aan die straf wat uiteindelik in 586 v.C. op Jerusalem geval het, toe koning Nebukadnesar dit vir die derde keer aangeval het; Dit, na 11 jaar van weerstand teen die uitnodigings van die profete wat deur God aan koning Sedekia gestuur is om in te stem om hom aan die plan te onderwerp wat deur God besluit is. Na twee jaar van beleg is die Joodse koning verslaan, die stad is ingeneem en baie mans het gesterf en ander is op hul beurt na Babilon gedeporteer. Sedekia se seuns is voor sy oë geslag, en hy self is blind, en sy oë is met vuur verbrand. Daarom weet ek dat die huidige beproewing slegs die begin is van die ware pyn wat God nog vir Frankryk in gedagte het.

Ware en Valse Heiligmaking

Woorde het 'n presiese etimologiese betekenis, maar hul gebruik kan 'n absoluut teenoorgestelde betekenis dra, afhangende van of hulle gebruik word om 'n ware betekenis of 'n valse betekenis te definieer. En die woord heiligmaking ontsnap nie aan hierdie universele reël wat sê dat alles sy absolute teenoorgestelde het nie. Die etimologiese betekenis van die woord heiligmaking is om af te sonder, maar die geval van die apostel Judas Iskariot, wat deur Jesus gekies is soos sy elf ander apostels, bewys dat heiligmaking nie net die afsondering verteenwoordig van wat goed is in die oordeel van God nie. Jesus sê dit in Johannes 6:70-71 waar ons lees: “ *Jesus antwoord hulle: Het Ek nie julle twaalf uitverkies nie? En een van julle is 'n demoon! Hy het van Judas Iskariot, die seun van Simon, gepraat, want hy sou Hom verraaï, omdat hy een van die twaalf was .*”

Daar is dus 'n goeie en 'n slegte heiligmaking, 'n ware een, maar ook 'n valse een, wat mense kan mislei en daartoe kan lei dat hulle die verlossing van hul siel verloor.

Van die begin van sy aardse skepping af het God die sewende en laaste dag van die week, wat die ritme van ons lewe aandui, as rus geheilig. Hierdie heiligmaking van die sewende dag is geplaas onder die teken van die volmaaktheid en volheid van 'n eenheid van tyd wat deur God bedink is. Alles wat hy beveel en implementeer, is van hierdie perfekte tipe. Maar wanneer hierdie heiligmaking mense raak wat erfgename van die sonde van Adam en Eva is, verskyn teenoorgestelde vorme van heiligmaking. Hierdie gedagte sal ons in staat stel om die boodskap wat God in die boek Daniël gegee het, beter te verstaan, waar die woord "**heiliges**" almal aandui wat beweer dat hulle die skeppergod in die twee verbonde is. Maar om die einde van die regime van die ou verbond duidelik aan te dui, wys God die Israeliete van hierdie verbond wat deur Hom verbreek is, aan met die term "**sondaars**" in Dan. 8:23: "*Aan die einde van hulle heerskappy, wanneer die **sondaars** verteer is, sal daar 'n koning opstaan, vermetel en listig.*" Hierdie profetiese woorde is in 70 vervul toe die leer wat deur die Romeinse keiser Vespasianus gestuur is, gekom het om "**die stad en die heiligheid**" van Jerusalem te vernietig, en sodoende die aankondiging in Dan. 9:26 bevestig het: "*En ná twee-en-sestig weke sal 'n Gesalfde uitgeroei word, en daar sal niemand wees om hom te vervang nie.*" **Die volk van 'n leier wat sal kom, sal die stad en die heiligdom vernietig. heiligheid**, en die einde daarvan sal kom soos met 'n vloed; Daar word besluit dat die verwoesting tot die einde van die oorlog sal duur. "Dit was hierdie Romeinse regime wat, bekeer onder die vrede wat deur Konstantyn die Grote in 313 opgelê is, in 538 die Rooms-Katolieke pouslike regime sou word wat hierdie '**onbeskaamde en listige koning**' sou wees. Dit is dus aan hom dat, volgens Dan. 7:25 en 8:12, die ware '**heiliges**' oorgelewer sou word vir hul ongeluk en goddelike straf gedurende die Christelike era. So wie is die '**heiliges**' wat deur die profesie geteiken word? Dit is mense wat, in alle goeie trou, mislei deur die voorkoms van die tyd, die godsdienstige leuens wat in hul tyd geleer is, insluk. Die Bybel was toe skaars beskikbaar en die menslike massas was onderworpe aan die eise wat gemaak is deur die priesters wat uit Rome gekom het waar die Christelike geloof ontwikkel het nadat dit in Jerusalem gevorm is. In hierdie vroeë tydperk is die Christelike godsdiens mondeling versprei, wat dit makliker gemaak het om te onderwerp aan mense wat

beweer het dat hulle die vreesaanjaende en almagtige hemelse God dien. Dit is dus as gevolg van die onkunde van die mense dat die godsdienstige leuens van die Rooms-Katolieke godsdiens skares bygelowige mense kon verlei wat tot dan toe aan hul verskillende heidense oorgegee was." vorme. En gewoond aan hierdie heidendom, het hierdie volke min weerstand gebied teen hierdie ander heidense weergawe wat Rome aan hulle voorgehou het in die naam van die een God. Onderdanig in alle dinge aan sy konings, toe die koning tot die Christelike geloof bekeer het, het die hele volk die keuse van die koning gevolg en moes hulle volg. Só is die Rooms-Katolieke godsdiens in die Wes- en Oos-Europese koninkryke gevestig. Die teenstrydighede in Katolieke leerstellings kon nie deur mense geïdentifiseer word sonder om na die Heilige Bybel te verwys nie, waartoe slegs kopiïstiese monnike toegang gehad het, en selfs toe, in afsonderlike fragmente, nooit of selde in sy geheel nie.

Die woord geloof dui oorspronklik op vertroue wat geplaas word in die **ware** waardes wat deur God geleer word. En in hierdie sin is geloof eers in die 16de ^{eeu} moontlik en lewend gemaak toe die Heilige Bybel, toe in groot getalle gedruk, sy getuienis kom aanbied het. En gevolglik, deur die valse Rooms-Katolieke geloof te veroordeel, het die Gereformeerde geloof, wat geprotesteer het, die sataniese Romeinse en koninklike toorn op homself getrek. Dit het gelei tot bloedige en wrede "Godsdiensoorloë". Toe, na die Franse Rewolusie en sy twee Terreuraanvalle van Julie 1793 en Julie 1794, het vrye denke, selfs ateïstiese denke, stadig maar seker ware en valse geloof vervang. Menslike gedagtes word gevorm deur die dinge wat hulle ervaar. Ook die tyd van die geloofstoetse van 1843 en 1844 getuig van die min belangstelling wat amptelike Christelike godsdienste, van alle soorte, getoon het vir die heilige geskrewe Woord van die lewende God. Die aantal mense wat deelgeneem het en in die moontlike wederkoms van Christus geglo het, openbaar die treurige geloofstoestand van die mense van daardie tyd. In die hele gebied van die VSA tel God omtrent 30 000 en na die tweede toets, op die oggend van 23 Oktober 1844, het hy slegs 50 behou. Die **ware Geloof** was dus op die punt om heeltemal te verdwyn ten gunste van **valse geloof** en ateïsme wat dit op sy beurt sou vervang.

Om oor ware en valse geloof te praat, maak slegs sin wanneer die betrokke mense fundamenteel godsdienstig is; en dit was die geval voor die geboorte van nasionale ateïsme in Frankryk. In hierdie nuwe konteks het die woord geloof die betekenis gekry van oortuiging en vertroue wat die mens in enigiemand of enigiets kan plaas. In hierdie nuwe sin is die voorwerp van geloof nie meer die geskrewe woord van God nie, maar die vorm wat deur mense goedgekeur word vir hul tipe samelewingskultuur. En in hierdie geval kan die dienaar van God, sonder om te misgis, alle kulture wat deur mense aangeneem is as vals kwalifiseer, aangesien hulle nie ooreenstem met dit wat God in sy heilige Bybel voorskryf nie. Ons moderne samelewings het niks uitgevind nie, maar alles geërf, van heidense, Griekse en Romeinse modelle. Ons huidige waardes is hulle s'n en slegs die vooruitgang van tegniese wetenskap is nuut.

Is dit moontlik en nuttig om te probeer om 'n mens te oortuig en te bekeer wat weier om te glo in die bestaan van die een skeppergod? Nee, absoluut nie. Omdat hy die Bybelse argumente wat ons aan hom kan voorlê, sal verwerp. En

om te verduidelik hoekom dinge gebeur, sal hy verduidelikings vind of uitdink wat by hom pas. Die dienaar van God merk dan hierdie paradoks in die ongelowige op: hy weier om te glo in die unieke skeppergod en sy Bybelse openbarings, maar toon homself vol belangstelling in die Grieks-Romeinse samelewings van die oudheid, waaruit hy sy model van kultuur en filosofiese denke kry. Die valse Christelike geloof wat ateïsme oorleef het, was ook 'n slagoffer van hierdie oorgeërfde heidense kulturele gedagtes. Die aanneming van die dogma van die onsterflikheid van die siel is 'n duidelike bewys hiervan, aangesien dit geërf is van die denke van die Griekse filosoof Plato, wat nie meer heidens kon wees nie. Maar laat ons God dank dat, as gevolg van hierdie teken, valse godsdiens selfs vir 'n opregte Protestant wat voorkeur gee aan die Woord van God in geloofsake, identifiseerbaar is. Nog 'n selfs kragtiger teken het gekom met die herstel van die praktyk van die ware sewende-dag Sabbat wat ons huidige "Saterdag" betref, en dit is goed vir jou dat hierdie dag vir jou sê: Ek is die heilige dag wat deur God afgesonder is vir sy rus en dié van sy uitverkorenes. Omdat sedert 1843, die begin van die Adventiste-toets van geloof, en meer presies sedert 1844, hierdie herstel deur God vereis is, sodat die praktyk van "Sondag", die eerste dag van goddelike tyd, die teken of " *die merk van die dier* " uitmaak wat die waarheid wat deur God vasgestel is, godsdienstig bestry. Afgesien van die Heilige Bybel en sy openbarings, is alles anders valsheid en leuens.

Nadat ons die ware en valse geloof wat deur godsdienstige mense geopenbaar word, genoem het, kan ons op ons beurt ware en valse heiligmaking definieer. Want paradoksaal genoeg, weer eens, gee die man wat valse geloof dra groot belang aan heiligmaking. Niemand op aarde gee soveel belang aan "heiliges" as die beoefenaars van die Rooms-Katolieke godsdiens nie. Hierdie heiliges word wettiglik aanbid wanneer die pouslike leier en die Romeinse Kurie heiligverklaring aan 'n persoon toeskryf deur die stem van die Katolieke kanon. In die tye van antieke heidendom het mans op dieselfde manier opgetree, aangesien hulle hul gode gebou het en onder hulle diegene gekies het wat hulle verkies het. En hierdie dinge het hoofsaaklik net in ons Westerse samelewings verdwyn, want in die Ooste duur hierdie praktyke vandag nog voort. Maar let op dat, afgesien van die ondersteuning wat in die Weste gebaseer is op die name van die karakters wat in die Heilige Bybel geopenbaar word, die godsdienstige beginsel dié van hierdie volke is wat amptelik heidens gebly het.

Die Bybel sê vir die heiliges om " **heiligheid na te streef** ...", wat beteken dat hulle dit van God moet verkry en dit geensins vir hulself kan neem nie. Maar deur te sê, " **soek** ," gee die Gees die mens die inisiatief in sy benadering. Omdat dit sy keuse is om God te behaag wat hom in staat sal stel om hierdie goddelike heiligmaking te verkry. Deur lig te werp op die duisternis wat die hedendaagse mensdom oordek, kan die een wat God " **deur sy waarheid heilig** " maklik **ware en valse** godsdienstige heiligmaking identifiseer. Ware **heiligmaking** word gesien in die kwaliteit van die verhouding wat tussen God en sy uitverkorene gevestig word. Hy openbaar homself aan hom en laat hom toe om hom werklik te " **ken** ". En hierdie **heiligmaking** word konkreet gemaak deur toegang tot sy goddelike lig, sy goddelike denke, sy goddelike openbaring. Ware **heiligmaking** is dus van nature onnavolgbaar, anders as **valse** heiligmaking wat uitsluitlik berus op die

goedgelowigheid van diegene aan wie dit voorgestel en aangebied word. Want die mens word verantwoordelik gehou vir sy keuses, en as hy homself in staat toon om die getuigenis wat God deur sy Bybel of sy uitverkore dienaars aanbied, te weier, kan hy net so maklik weier om te glo in godsdienstige bewerings wat slegs deur mense gemaak word. Die vraag ontstaan dan, maar hoekom doen hy dit nie? Die antwoord is, want hy kan nie. Want deur God te verwerp, ontnem hy homself die enigste manier om die werke te identifiseer wat deur die duiwel en sy hemelse en aardse, engele- en menslike dienaars gerig word. Omdat die ongelowige God verwerp het om sy vryheid te bewaar, word hy oorheers deur die duiwel wat sy gedagtes voed. Hy bevind homself dus in 'n slawerny wat hy nie kan identifiseer nie. In sy brein smelt sy menslike gedagtes en sataniese gedagtes saam, maar hy ignoreer hierdie eksterne indringing en skryf alles wat sy gedagtes produseer aan homself toe. Dit is wat Jesus wou veroordeel deur die slawerny van sonde op te roep waarin die duiwel die mens gevange gehou het sedert die val van Adam en Eva. Dit is maklik om die vyand te identifiseer wat fisies en visueel van buite af kom, maar dit is moeiliker en vir die ongelowige onmoontlik om die vyand te identifiseer wat hom van binne sy brein aanval.

Om van ware en valse heiligmaking te praat, lei my dus daartoe om hierdie twee dinge teenoor mekaar te stel: heiligmaking, die deel van die uitverkorenes, en besitting, die deel van die gevallenes. Want die valse heiligmaking wat deur die mens beweerd word, is slegs te danke aan die besit van sy gees deur die duiwel wat hom inspireer en voed. Maar natuurlik bots my boodskap met menslike vooroordele wat die woord besit slegs gee aan gevalle waar ons abnormale, patologiese of ander gedrag waarneem. Dit is 'n lokval vir ongelowiges en dit het perfek goed gewerk sedert die begin van sonde. Maar besit is 'n feit wat mense raak sedert die begin van hul skepping deur God. Oorspronklik geskape na die beeld van God, was hy beset deur die goddelike Gees. Na sonde is dieselfde Adam aan die duiwel oorgelewer om deur hom beset te word. Daarom het die mens slegs twee geestelike besittings om van te kies; dié van God of dié van sy vyand die duiwel, of, tussen YaHWÉH en Satan, twee magnete tussen wie menslike besproeiings aangetrek word volgens hul eie keuse wat vir elke individu verskil, omdat dit gebaseer is op hul persoonlike aard. Hierdie twee name bevestig dat, vir elke lewensvorm, die absolute teenoorgestelde bestaan, wat aan die bestaansvoorwaardes wat onder sonde geplaas word, die sistematiese toepassing van die binêre keuse gee. Die Gees sê dan vir ons deur die mond en geskrifte van sy geïnspireerde heiliges: “*Laat julle nee nee wees en julle ja ja!*” 'n Formule wat die lewensomstandighede perfek opsom, van die rebellie van Satan tot die uitwissing van sonde en sondaars. Want na die sesduisend jaar van seleksie van aardse uitverkorenes, sal eenstemmigheid vir God gevestig word; die ja sal vir ewig ja bly, want die nee van weiering sal geen betekenis meer hê nie. Maar dit sal slegs van toepassing wees op en betrekking hê op die uitverkorenes wat hul **ware heiligmaking "gesoek"** en van God verkry het."

Teen die einde van die Christelike era het valse heiligmaking ateïsme voortgebring, en toe het hierdie ateïsme op sy beurt anargistiese denke voortgebring wat identifiseerbaar is deur die slagspreuke wat in Mei 1968 in Frankryk deur die rebelse jeug aangeneem is: "Nóg gode nóg meesters" en "dit is

verbode om te verbied". Die mense wat deur hierdie gedagte geanimeer word, word onregeerbaar. En sedert hierdie gebeurtenis verklaar dit die voortdurende ontevredenheid van Franse kiesers, elke keer as hulle 'n presidensiële staatshoof verkies en 'n politieke party aan bewind bring. Hierdie Franse ervaring laat my meer as enigiemand anders verstaan waarom die noodlot so wreed was teenoor die mense van Oekraïne, wat omstreeks 1990 onafhanklik geword het. Ons moet onthou dat dit sy onafhanklikheid verkry het deur Rusland te verlaat, wat in 'n totaal anargistiese en chaotiese situasie was. Terwyl Rusland daarna orde en organisasie onder die heerskappy van sy staatshoof, Wladimir Poetin, herwin het, het Oekraïne intendeel hierdie anargistiese aard daarmee saamgeneem en behou. Die bewys blyk, soos in Frankryk, deur die sistematiese omverwerping van sy staatshoofde, wat almal weens korrupsie verwerp is. Maar hierdie situasie is logies, want anargie kan niks anders as die korrupsie van menslike gedagtes voortbring nie. Toegewy aan vryheid, selfs ten koste van politieke chaos, het die Oekraïense volk ferm verenig om Rusland te weerstaan, wat hul heilige vryheid kan wegneem. En hierdie Oekraïense volk bestaan uit mense van verskillende oorsprong, Pools, Oekraïens of Russies, verenig deur hul gemeenskaplike begeerte om hul vryheid te bewaar. Baie dinge skei hulle, maar die behoefte om hul vryheid te verdedig, bring hulle in hierdie oomblik bymekaar om die Russiese aggressor te beveg. Dit is hierdie anargistiese situasie wat ons toelaat om te verstaan waarom Nazi-ideologie daar verteenwoordig kan word sonder om enigiemand te skok. In hierdie politieke chaos trek mense hulle in hulself terug en probeer om nie te sien wat hul buurman, hul naaste, hul landgenoot doen nie. Deur hierdie individualisme moedig dit die ontwikkeling van die bose aan, wat kan versprei en in mag toeneem. En deur hierdie vrug van sonde te dra as gevolg van die buitensporig groot libertariese gees, bied Oekraïne die vrugte aan wat deur God verwag word vir sy universele demonstrasie, wat die doel van sy skepping van ons aardse dimensie is. Daarom is die spontane steun wat die Weste aan Oekraïne in sy oorlog teen Rusland gee, te danke aan die deel van dieselfde anargistiese gees. Dit is dus nie verbasend om daarop te let dat in alle Westerse lande nasionale verkiesings twee diametraal teenoorgestelde politieke tendense, bekend as "links en regs", op 'n binêre wyse teen mekaar stel nie; 'n uitdrukking wat ooreenstem met die kardinale situasies van Rusland en die VSA in verhouding tot Europa. Die regs is dirigisties, liberaal en bepleit openbare orde; aan die ander kant is die linkerkant veeleisend, protesteer en veroorsaak openbare wanorde. Dit is die vrug wat die mensdom dra, afgesonder van God, en die ergste lê nog voor, want die volgelinge van al hierdie verskillende kampe sal mekaar fisies beveg na die tyd van mondelinge uitruilings. En soos die geval van Oekraïne bewys, sal slegs die konteks van 'n universele oorlog, wat hulle persoonlik sal raak, die inwoners van hierdie volke toelaat om, ten minste gedeeltelik, te verenig teen die gemeenskaplike aggressorvryand, wat volgens Daniël 11:40-45 in orde van die "*suide*", dan van die "*noorde*" sal kom.

Vir Jesus Christus is hierdie linkse en regse politieke partye gelyk, want in sy persoonlike goddelike oordeel plaas Hy beide aan "*sy linkerkant*", die kant van sy vloek, en seën en red slegs sy **geheiligde uitverkorenes** wat Hy aan "*sy regterkant*" plaas.

Die week van YaHWéH

Vir die gemiddelde persoon is niks meer banaal as hierdie opeenvolging van sewe dae wat ons 'n "week" noem nie. Die Franse taal verberg dit gedeeltelik, maar die Latynse oorsprong van hierdie woord is "septimana", 'n woord met as stam "septem" wat die getal "sewe" aandui, en "septimus" wat "sewende" beteken. In Frans word die twee letters "pt" vervang met die letter "m". Dieselfde geld vir die naam Saterdag waar die "m" die letter "b of v" in die Hebreeuse woord "sabbat" vervang. Hierdie naam dui die sewende dag aan en die oorsprong daarvan is die getal "sewe". Oorspronklik, en steeds vandag, is die Hebreeuse week na die Sabbat vernoem. Die ander dae het geen naam nie, maar bloot 'n nommer, dié van hulle volgorde in die verloop van die sewe dae. Vir die Grieke word die week "sabbaton" genoem soos die naam van sy sewende dag, "sabbat". Die Hebreeuse erfenis word dus bevestig.

God het gekies om sy tydseenheid op 'n opeenvolging van sewe dae te konstrueer. Hierdie getal "sewe" dui in tyd die program aan wat Hy ontwerp het om die probleem van sonde op te los, wat onvermydelik was as gevolg van die totale vryheid wat Hy aan sy skepsels gegee het van die eerste tot die laaste, dit wil sê, van die eerste engel tot die laaste man wat op aarde gebore is. Hierdie hele program strek oor 7000 jaar; 6000 om die mens te red en 1000 jaar om sondaars te oordeel en hulle op die oordeelsdag uit te roei. Ons week profeteer dus deur sy eerste ses dae die tyd van genade waartydens God sy uitverkorenes uit alle mense kies, en sy sewende "geheiligde" dag profeteer die tyd van hemelse oordeel waartydens die uitverkorenes, in funksies van regters wat met Jesus Christus geassosieer word, die opstandige engelagtige en aardse wesens sal oordeel wat deur God onwaardig bevind word om na hierdie tyd van 7000 jaar te oorleef.

Die organisasie van die menslike week word deur God in die teks van die vierde van sy tien gebooe volgens Eksodus 20:9-10 herinner: “ *Ses dae moet jy arbei en al jou werk doen. Maar die sewende dag is die sabbat van die HERE jou God; dan mag jy geen werk doen nie – jy of jou seun of jou dogter of jou dienskneg of jou diensmaagd of jou vee of die vreemdeling wat in jou poorte is nie.* ” Ons kan dus verstaan dat God deur hierdie program sesduisend jaar se werk profeteer om sy uitverkorenes vir Homself te kies. En hierdie tyd sal gevolg word deur 'n duisend jaar van rus wat verkry word deur die dood van sondaars gedurende die sewende millennium.

As ons hierdie profetiese karakter van die week ignoreer, het die week onder die aanstigting van Rome en meer onlangs die VSA enorme veranderinge ondergaan wat die profesie van die program wat deur God voorberei is, heeltemal verdraai. In 321 is die sewendedagrus vervang deur die eerstedagrus. Niemand het die gevolge van hierdie verandering opgemerk nie en die mensdom het gewoon geraak aan hierdie orde wat deur die Rooms-Katolieke regime dwarsdeur die Weste gevestig is waar dit oor monargieë geheers het. In die 16de^{eeu} was die Protestantse Hervorming onbewus van hierdie verandering rakende God se heilige

sewende dag. En sedert 1844 is dit Hy wat sy uitverkorenes na die Sabbat lei wat Hy van die grondlegging van die wêreld af geheilig het tot rus. Vir 'n lang tyd het Protestante hul eerste dag wat aan die aanbidding en verering van God gewy is, geregverdig deur te verwys na die dag van Jesus se opstanding, wat na sy dood verskyn het, inderdaad op die eerste dag. Daar is egter geen bewyse dat Jesus op daardie eerste dag uit die dood opgestaan het nie, en ek het selfs gedemonstreer dat dit in werklikheid nie die geval was nie, aangesien die graf reeds leeg was toe die engel die klip weggrol sodat die dissipels kon sien dat Jesus reeds opgestaan het.

Meer onlangs het die Anglo-Amerikaanse uitdrukking "naweek" die plasing van die eerste dag in die sewende posisie bevoordeel. En in Frankryk het die 1981 Larousse-woordeboek die sprong gewaag en Sondag as die sewende dag aangebied. Die vorige jaar was dit steeds amptelik die eerste dag van die week. Gevolglik is God se Sabbat deur menslike gesag aan die sesde dag gekoppel; wat die betekenis daarvan transformeer en God se permanente toorn teenoor die daders van hierdie misdaad verduidelik.

geheilig "is", van naderby bekyk. Dit bestaan uit sewe dae, 'n onewe getal, wat die belang van 'n simmetriese konstruksie bied gebaseer op 'n sentrale spilpunt wat die vierde dag is. God is gees en daarom die Gees. Daarom is die boodskappe wat hy vir ons stuur gebaseer op beelde, woorde en syfers. En die dae van die week het getalle wat met ons praat. Die eerste boodskap wat hulle vir ons gee, is dat die orde van dae deur God opgelê word wat die menslike lewe oor tyd organiseer volgens sy voorafbepaalde program.

In sy vierde gebod noem God nie die naam Sabbat nie, maar haal dit aan in die vorm "**sewende dag**", wat die belangrikheid van die behoorlike instelling daarvan beklemtoon, wat profeties betrekking het op sy finale werk wat met sy uitverkorenes ervaar sal word. Die "**sewende dag**"-aanbidding, waarin die uitverkorenes God eer en aanbid, profeteer hul gedeelte rus gedurende die "sewende millennium". Jy kan dus verstaan waarom die toeskrywing van die sewende posisie aan die eerste dag absurd en ongeregverdig is, maar ook 'n ernstige oortreding teen God, die organiseerder van tyd, uitmaak.

Gebou op die simmetrie van 3 dae, 1 dag, 3 dae, is dit duidelik dat God ook groot belang aan hierdie sentrale dag gee, en dit is wat in Daniël 9:27 verskyn, waar die Gees oor Jesus Christus profeteer en sê: "**Hy sal een week lank met baie 'n vaste verbond sluit**." Die woord "**week**" kry dus, in hierdie enkele vers, 'n dubbele betekenis; dié van sewe dae en dié van sewe regte jare. Want die presisie wat aan hierdie profesie gegee word, is op beide maniere van toepassing. Die teks gaan voort en sê: "*En teen die middel van die week sal hy die slagoffer en die spysoffer laat ophou*." Hierdie "*middelweek*" word weer beklemtoon en beklemtoon omdat dit van groot belang is. Dit stel ons in werklikheid in staat om die volgorde van gebeure te rekonstrueer wat die begin van Christus se bediening, sy dood en die einde van die nasionale genade van ongelowige en opstandige Israel raak; dit volgens die jare van hierdie week van jare. Dan, in werklike dae, ontdek ons die proses wat volbring is gedurende die "*week*", "*te midde*" waarvan Jesus gekruisig is op die vooraand van die Sabbat van die Pasgafees. Hierdie sentrale dag van die Joodse week was dus die "vierde" of, in ons Westerse

standaard, Woensdag. Daardie aand met sonsondergang het 'n spesifieke "Sabbat" begin wat die eerste dag van Ongesuurde Brode van die Pasgafees gemerk het. Toe kom 'n normale dag en toe het "die sewendedag-sabbat" die einde van die siklus van hierdie week gemerk, gekenmerk deur die begin van die Joodse Pasgafees.

In die sin van 'n jaar dek die week van Dan. 9:27 7 jaar wat in die herfs van 26 begin en in die herfs van 33 eindig. Ons het, in die middelpunt van hierdie simmetrie, die lente van die jaar 30 waarin Jesus op die 14de^{dag} geoffer is, wat die dood van die lam van die Pasga-ritueel onnodig maak; sy menslike bloed het dit definitief vervang.

Die herfs van 26 het die begin van 'n week van jare en dae gemerk waarin God 'n werk van verlossing vir Sy uitverkorenes volbring het. Hy het hulle sonde gedra en op 3 April 30 in hulle plek gesterf. En as beloning vir hulle geloof en getroue liefde het Hy hulle sy volmaakte, onberispelike en foutlose geregtigheid geskenk. Die bediening van Christus het in die jaar 26 begin, waarvan die getal dié van die naam van God is, gebou op vier Hebreeuse letters, Jod, Heh, Wav, Heh, getranskribeer as JHWH, wat elk die numeriese waarde het, in volgorde, 10, 5, 6, 5. En hier, reeds, dra hierdie getalle 'n betekenis en dra 'n boodskap oor, want in Hebreeus, merk die eerste letter genaamd Jod die derde persoon enkelvoud van die "onvolmaakte" tyd, dit wil sê "hy". Dan dui die volgende drie letters "Hey Wav Hey" die werkwoord "om te wees" aan. Die Hebreeuse "onvoltooide" tydvorm dui op 'n voltooide aksie wat sal voortduur. Wat ons moet vertaal as "hy is en hy sal wees." Maar die een wat eerste is, die Lewende Een, van wie al sy skepsels kom, word aangedui deur die werkwoord "om te wees" wat ook 'n simmetriese vorm "HWH" aanneem, of die sentrale "W" word voorafgegaan en gevolg deur die letter "H", soos die Paasweek in dae en jare. Hul waardes in getalle gee die betekenis "5 = Man; 6 = Engel; 5 = Man". En ek herinner u daaraan dat hierdie vorm van simmetrie ook betrekking het op die aspek van die "sewe-armige kandelaar", die heilige "menorah". Al hierdie konstruksies gebaseer op die simmetrie van die Paasweek openbaar die belangrikheid van hierdie sentrale punt, **hierdie oomblik waarin die Messias sy versoeningswerk volbring het wat die enigste rede was vir die skepping van die aardse dimensie deur God**. Soos die simmetrie "Mens Engel Mens" leer, word die verlossing van die Mens uitgevoer deur die Engel van YaHWéH wie se hemelse goddelike naam " *Michael* " is. Hierdie simmetrie weerspieël die woorde wat Jesus aan sy uitverkorenes en sy dissipels gespreek het voor sy vertrek na die hemel: " *Ek is met julle al die dae tot aan die voleinding van die tyd* ." En in Openb. 1:13 vind Jesus sy sentrale plek in simmetrie: " *En tussen die sewe kandelaars Een soos die Seun van die mens, bekleed met 'n kleed wat tot by sy voete hang, en om die borste gegord met 'n goue gordel* ." "In goddelikheid is Hy steeds in die middelpunt in Openb. 4:4:" *en rondom die troon was daar vier-en-twintig trone, en op die trone het vier-en-twintig ouderlinge gesit, bekleed met wit klere, en op hulle koppe het hulle goue krone gehad*. »

Die waarneming van hierdie dinge laat my dink dat hierdie simmetriese week wat die begin van die ware verlossing van menslike sondes van die uitverkorenes wat deur God gekies is, gemerk het, en daarom so belangrik vir God

en sy uitverkorenes, ook as basis **kan** dien vir die konstruksie van die laaste week van jare van die tyd van goddelike genade. In hierdie sin dek hierdie laaste week die jare 2022 tot 2029. Dit begin in die lente van 2022 en sal eindig in die lente van 2029. Na hierdie sewejaarweek, in die agtste jaar, sal die jaar 2029 tot die lente van 2030 strek.

Op die Sabbat van 15 Julie 2023, kom 'n interpretasie by my op. Dit bestaan daaruit dat die begin van die week van YaHWÉH in die lente van 2022 geplaas word, 'n datum wat die voordeel het dat Rusland se toetrede tot die oorlog teen Oekraïne, op 24 Februarie 2022, beskou word as die teken wat deur God gegee is, van die begin van hierdie profetiese week van sewe jaar. In hierdie scenario lei die einde van die week tot die jaar 2029, nie 2030 nie. Kan hierdie scenario geregverdig word? Wel ja, ek kan dit doen, want die einde van die genadetyd sluit die opening van die genadetyd wat begin het sodra Adam en Eva gesondig het. En so het God se horlosie die 6 000 jaar van sy genadetydperk begin aftel. Maar watter betekenis moet ons dan gee aan die jaar 2029 wat lei tot die wederkoms van Christus in die lente van 2030? Dit is deur God afgesonder om die woede van sy goddelike toorn teen opstandige sondaars uit te druk en kom na die einde van YaHWÉH se week, as 'n "eerste dag" of 'n "agtste dag" soos uitgedruk deur die gedagte van Katolieke en Protestantse aanbidders van "Sondag". God verklaar in Gen. 1:4: “ **Toe sien God dat die lig goed was , en God het die lig van die duisternis geskei .**” Aan die begin van die jaar 2029 sal die menslike wet wat “die rus van die eerste dag” of valse sewende dag verpligtend sal maak, die lig van die laer van “ **duisternis** ” verteenwoordig en amptelik die goddelike Sabbat van die sewende dag teenstaan, wat self 'n straal van die ware goddelike “ **lig** ” uitmaak. Elke persoon wat hul keuse maak tussen die twee verpligtinge, die aanhangers van die twee kampe van lig en duisternis, sal dan definitief “ **geskei** ” word en gevolglik sal die tyd van genade eindig. In sy reddingsplan prioritiseer God die aanbod van sy geregtigheid en dan, logies en noodwendig, word die skuldiges, wat die waarde van hierdie aanbod verontagsaam, uiteindelik deur God gestraf en vernietig.

In Jesaja 61:2 som God Sy aardse reddingsprogram in hierdie woorde op: “ **om uit te roep 'n aangename jaar van die HERE en 'n dag van wraak van onse God; om almal wat treur, te troos; ' n jaar van redding, maar afgesonder en goed afgesonder, ' n dag slegs vir sy wraak .**” Hierdie skeiding behoort dan van toepassing te wees op die laaste profetiese “ **week** ” wat gevolg sal word deur “ **die dag van wraak van onse God** ” in die laaste jaar, dié van 2029.

En ek verberg nie die feit dat hierdie “ **dag van wraak van onse God** ” oor die rebelle kom in die simboliek van die “ **eerste dag** ” lyk baie bevredigend vir my hart en verstand nie. Want God wy sy profetiese openbaring slegs aan sy uitverkorenes op om aan hulle sy program te openbaar wat hulle raak en wat ook die lot van die rebelle raak. En in hierdie opsig is die toetrede tot oorlog op Europese bodem op 24 Februarie 2022 'n sigbare en onbetwisbare, goed gemerkte getuienis.

In hierdie interpretasie is “ **die middel van die week** ” die jaar 2025, of 25 gee die betekenis van $5 + 2 = 7$, en 2025 gee $5 + 2 + 2 = 9$. En sonder enige moontlike dispuut, gaan hierdie week oor die voorbereiding en vervulling van die

" **sesde basuin** " wat in **Openbaring 9** behandel word . So, in hierdie moontlikheid, strek die voorbereidingstyd van 2022 tot 2025. Die jaar 2025 sou dus die laaste jaar voor die groot drama wees, die laaste waarin, gedurende die eerste ses maande, die voorstel van goddelike lig steeds gemaak en gedeel kan word, want sedert die herfs en gedurende die laaste ses maande sal hierdie moontlikheid ophou omdat goddelike lig slegs in tye van vrede bekend gemaak en oorgedra word. Inderdaad, die presiese middelpunt van hierdie week, wat in die lente begin en in die lente eindig, het as sy presiese middelpunt die begin van die herfs van 2025. Hierdie tyd behoort dus die huidige konflik in Oekraïne deur Europa en die wêreld te versprei, om die tugtiging van sy " **sesde basuin** " vir God te vervul.

Ten gunste van hierdie siening van sake is die feit dat die eerste week van die tipe, die week van Christus se sewejarige heilige verbond, slegs die aanbod van genade in sy Naam betref het. Die einde daarvan is gekenmerk deur die Joodse nasionale weiering van hierdie aanbod in die herfs van 33. En die straf van hierdie " **sondaars** ", aangekondig in Dan. 8:23, het eers 70 gekom, dit wil sê 40 jaar na die soendood van die Here Jesus Christus. Onder hierdie nuwe konsep moet die laaste week die karakter van die eerste reproduseer en moet dit dus deur sy uitverkorenes beskou word as 'n aanbod van goddelike genade wat vir hulle bedoel is en wat die vorm aanneem van die vervulling van die profesie waarvoor hulle wag en wat die " **sesde basuin** " of Derde Wêreldoorlog betref. Want ek het dit reeds gesê, maar tussen 1991 en 1994 was die wederkoms van Christus, as die " **sewende basuin** ", logies minder verwag as die vervulling van die " **sesde basuin** " wat dit voorafgaan in die program wat deur God geopenbaar is.

Nadat die sewe jaar van YaHWÉH se week verstryk en verby is, in die simboliese beeld van die eerste dag van 'n nuwe week, sal God sy toorn uitstort oor die rebelle wat weier om sy goddelike wet te gehoorsaam. Soos met die uittoeg uit Egipte, word die uitverkorenes deur God beskerm deur die bloed van die paaslam, Jesus Christus. En slegs " **die aanbidders van die dier en sy beeld** " wat " **die merk** " van sy menslike gesag eer deur op die eerste dag van die goddelike week te rus, word deur God geteiken en getref deur sy opeenvolgende " **sewe plaie** ". En dit regverdig die skeiding van hierdie uiteindelijke " **eerste dag** ", wat die jaar 2029 sal uitmaak, van die laaste simmetriese profetiese heilige week van YaHWÉH wat dit voorafgaan van lente 2022 tot lente 2029. In God se plan, soos geprofeteer in Jesaja 61, word daar gepraat van " **'n jaar van genade en 'n dag van wraak** " van God se kant. As die eerste week, die Paasweek, as basis gedien het vir die aanbod van genade in Christus, sien die laaste week daarenteen die vervulling van God se " **dag van wraak** "; 'n " **wraak** " versprei oor sewe agtereenvolgende jare vanaf lente 2022 tot lente 2029. Let daarop dat die teenoorgestelde aard ook die seisoen van die begin van die twee weke raak; herfs vir die eerste; lente vir die een aan die einde. In hierdie finale konfigurasie teiken die middel van die week die herfs van 2025. En ons vind, die volgende jaar in 2026, hierdie getal 26 wat simbolies deur sy tetragrammaton JHWH, God self, aandui. Die betekenis van die middel van die laaste week van die jaar in die geskiedenis van aardse verlossing is van groot belang, want vir God en vir Hom alleen is wraak teen Sy vyande net so noodsaaklik as Sy dood vir Sy

uitverkorenes. Dit is des te meer so omdat die onderwerpe met mekaar verbind en onafskeidbaar is. Want diegene wat hulself onverskillig, of erger, rebels en aggressief teenoor sy uitverkorenes en sy waarheid toon, dra die skuld van die veragting van hierdie oomblik toe Hy, deur sy vrywillige dood, sy demonstrasie van liefde voltooi het, gerig aan die inwoners van die hele aarde. Hierdie dinge lei my daartoe om die program van hierdie laaste week van die jaar te herinterpreteer. Die profesie van die "**sesde basuin**" teiken hierdie middel van die laaste week, en dus die herfs van die jaar 2025, waardeur Christus in "**wraak**" die tyd van sy lyding herleef, geleef in totale selfverloëning in die Pasga van die jaar 30. Dit sal dus eers in hierdie herfs van 2025 wees dat die profesie van Daniël 11:40-45 vervul sal word. Hier is hoe ek die program sien ontvou.

Tussen die lente van 2022 en die herfs van 2025 sal die konflik tussen Oekraïne en Rusland voortduur met die doel om die voorraad bomme en ammunisie wat deur die VSA en Europa verskaf word, uit te put om die NAVO-kamp te verswak. Hierdie konflik het ook die voordeel, vir God, dat dit Westerse ekonomieë verswak. Deur dit te doen, berei hy hulle vernietiging voor deur hulle onherleibare vyande, aan wie hy beplan het om hulle oor te lewer; oorlogagtige Islam, Rusland, en die ou wrokke en haat wat deur die ou kolonisasie op hoofsaaklik Afrika-grond voortgebring is. Die VSA sal tyd hê om sy geskil met China op te los tot die herfs van 2025. Dan, in die herfsseisoen, wat verband hou met die tema van sonde in die organisasie van die Hebreeuse volk se feeste, sal God sy vyande van Wes-Europa aan hul vyande van alle oorsprong oorlewer vir hul straf en vernietiging.

Die verstommendste ding omtrent hierdie program is dat dit die manier bevestig waarop valse Protestantse Christene tradisioneel die "*week*" wat in Dan. genoem word, interpreteer. 9:27, aangesien hulle aan die "vervolger", die "*verwoester of verwoester*" van die eindtyd, die daade toeskryf wat in werklikheid Jesus Christus raak. Soos sy gewoonte is, gee God aan elkeen volgens sy werke en sy geloof. Nadat God die goddeloosheid in die profesie gesien het wat Sy goedheid openbaar, reël Hy die strafbare goddeloosheid wat hulle verdien. Hierdie gedrag van God is geleer in sy gelykenis van die talente, waarin die goddelose dienaar God as onregverdig en tiranniek beskou. En God stel hom nie teleur nie en hy tree teenoor hom soos 'n moorddadige tiran op.

Simmetrie druk perfekte balans, goeie smaak, visuele perfeksie uit en God verheerlik dit uitermate. Voor ons tyd, toe kunstenaars asimmetrie, die teenoorgestelde daarvan, pervers verhef het, het argitekte manjifieke werke gebou gebaseer op die simmetriese verhoudings daarvan. Die Paleis van Versailles is 'n model van die genre, maar die eenvoudige kapiteel wat deur twee kolomme ondersteun word, druk dit reeds in die Egiptiese, Griekse en Romeinse oudheid uit. Die mens, geskape deur God, is self 'n perfekte model van hierdie simmetriese aspek.

Die belangrikheid van die simmetrie van die laaste "*week*" in die geskiedenis van sonde is des te groter en geregverdig omdat die straf van die "**sesde basuin**" wat op die ontroue Christelike Weste uitgeoefen word, 'n skuld sal straf wat terugdateer na die jaar 313, gekenmerk deur sy numeriese simmetrie. Dit was die jaar met die simmetriese getalle "3, 1, 3," waarin sonde herstel is in die

Christelike godsdiens, wat in geweldige afvalligheid verval het, as gevolg van die godsdiensvryheid wat deur Keiser Konstantyn I^{die} Grote gebied is. Dit is hierdie eerste langdurige rebelse gedrag dwarsdeur die Christelike era wat God in sy finale historiese ontwikkeling vanaf die herfs van 2025, maar selfs meer so in 2026 en tot 2029, sal straf. Alhoewel hierdie "**sesde basuin**" die karakter van 'n waarskuwende straf behou, is die oplossing vir diegene wat in hierdie wêreldwye konflik sterf, nie minder definitief en sonder verdere hoop nie.

Die wysheid van God wat aan my geopenbaar word, verbaas my voortdurend, so geweldig is sy spel van subtiliteit, waarvan hy die onmiskenbare Virtuosoos is. Baie van sy verborge leringe is gebaseer op reproduksies van tipes en antitipes waardeur God ons verseker dat Hy vir ewig dieselfde bly en dat daar werklik by Hom geen "*verandering of skaduwee van omkering*" in sy oordele en weë is nie, soos hierdie vers uit Jakobus 1:17 sê: "*Elke goeie gawe en elke volmaakte gawe daal van bo af neer van die Vader van die ligte, by wie daar geen verandering of skaduwee van omkering is nie.*" En deur hierdie dinge te sê, bevestig Jakobus slegs wat die profeet Maleagi in Mal. 3:6: "**Want Ek, YaHWÉH, het nie verander nie ; en julle, kinders van Jakob, is nie verteer nie.** » In werklikheid, volgens Dan. 8:23, was hulle nog nie, aangesien hierdie vers profeteer dat hulle "*verteer*" sou word: "*En aan die einde van hulle heerskappy, wanneer sondaars verteer is , sal daar 'n koning opstaan, vermetel en listig.*" » En ek voeg hierdie laaste teks uit Hebreërs 13:8 by wat hierdie stabiele en onveranderlike karakter aan Jesus Christus toeskryf: "*Jesus Christus is gister en vandag dieselfde en tot in ewigheid.*" So 'n stelling veroordeel duidelik die hele valse Christelike geloof wat in die Weste en in sommige ander lande van die wêreld versprei is. Want hulle afwyking van die waarheid wat deur die apostels van Jesus Christus geleer is, is duidelik en maklik vasstelbaar gemaak. Hul bewering dat hulle God nie wil eer nie, volgens Joodse standaarde, kom neer op 'n erkenning van skuld, want God het die Jode deur sy leer vir verlossing voorberei en dit was slegs hul verwerping van die Messias wat hulle, na sy oordeel, veroordeel het om "**verteer**" te word. Nou, die Jood wat God ons as 'n model gee om na te boots, is nie die huidige Jood, uitgelewer aan die geestelike en fisiese slawerny van sy Talmoed nie. Hierdie volmaakte Jood was Jesus Christus self, sowel as sy twaalf apostels, dubbel opgelei deur die wet van Moses en die leer van Jesus Christus. Een van die twaalf, Judas Iskariot, was 'n demoon en sy teenwoordigheid onder die apostels was nodig om Jesus aan die Jode oor te lewer, maar ook om die toekomstige verraad van die valse Christelike geloof te profeteer.

Dit is dus hierdie verraad, wat mettertyd hernu is deur die amptelike instellings van die Christelike godsdiens, wat Jesus Christus daartoe lei om sy veragde eer te wreek, deur hul volke aan die vernietigende ramp van die Derde Wêreldoorlog oor te lewer. Dit sal eers in werking tree en voltooi wees vanaf die herfs van 2025, soos ek in elk geval hierbo gesê het. En die waarneming wat almal sedert die lente van 2022 kan maak, is dat die balans van die opponerende magte wat in die Oekraïne bots, 'n oorwinning vir beide kante onmoontlik maak; In 2023 word hierdie waarneming steeds bevestig aan die oostelike grens van Oekraïne. Want terwyl Rusland 'n groot voorraad bomme en ammunisie het wat

voortdurend vervaardig word, maak die wapens wat deur die Weste aan die Oekraïners verskaf word, die hoeveelheid op met hul uitsonderlike gehalte, aangesien hulle uiters presies en effektief is.

Die voltooiing van God se plan, soos sy strategie in Dan. geopenbaar word. 11:40-45, vereis 'n afleiding wat hierdie profesie toeskryf aan die " *koning van die Suide* " wat die Wes-Europese kamp en meer spesifiek pouslike en Rooms-Katolieke Italië aanval. Hierdie slag, wat Europa vanuit die suide van sy gebied getref het, sal 'n einde maak aan wapenaanbiedinge aan Oekraïne. Wat dan die inval in Europa deur die Russiese leërs wat as die " *koning van die noorde* " in hierdie laaste konteks van die profesie aangewys is, regverdig. Die optrede wat ons sedert 24 Februarie 2022 sien, is slegs daarop gemik om die Westerse kamp te betrek en te blameer in 'n oorlog wat deur Rusland gelei word. Dit is hierdie betrokkenheid wat Rusland sedert 2022 'n rede gegee het om wraak te neem, om die Weste te straf vir sy sanksies teen hom en vir die hulp wat aan Oekraïne verleen is, in die vorm van wapenvoorrade en tegniese ondersteuning. En dit is hierdie instel van sanksies wat, meer as die datum van 24 Februarie 2022, die begin van die laaste profetiese week van YaHWéH aandui, wat as hoofteken die ontroue Christelike Weste, verteenwoordig deur Verenigde Europa en die Verenigde State van Noord-Amerika, het. Hierdie Russiese menslike wraak openbaar die goddelike wraak wat dit sy betekenis gee. Omdat die Oekraïners voordeel trek uit die satellietbeheer van hul Westerse bondgenote, en hierdie voordeel is enorm, aangesien dit hulle toelaat om al die militêre bewegings van die Russiese teenstander te beheer.

Die " *koning van die Suide* " verwys eintlik na swart Afrika en Noord-Afrika. Hierdie kontinent, lank deur Westerse koloniste uitgebuit, het baie afhanklik gebly van die Westerse ekonomie wat hom van sy materiële, voedsel- en tegniese produksie voorsien. Sedert die instelling van sanksies teen Rusland en die staking van sy gasvoorsiening het Westerse nasies egter armer en swakker geword, en vir die Afrikane wat daarvan afhanklik is, is die situasie selfs ernstiger. 'n Russies-aangedrewe wrok groei teen die Westerse kamp. Omdat Rusland die maritieme handel in die Swartsee beheer en deur sy militêre vloot die aflewering van graan wat deur Oekraïne aan Afrikane verkoop word, kan voorkom. Sy doen dit nog nie, maar sy mag dalk uiteindelik. Omdat hulle swaar op hierdie aflewering vir hul voedsel staatmaak, hou hulle die Westerlinge verantwoordelik vir die instelling van sanksies teen Rusland, beginnende in 2022, en sodoende die stabiele situasie wat tot dan toe vir hulle en alle Europeërs gevestig is, in twyfel trek. Met die toenemende probleme en die verslegting van die situasie, sal 'n wêreldwye opstand van die Afrika-volke plaasvind en 'n golf van onbeheerbare immigrasie en moorddadige oorlogsaanvalle uitlok in aanvalle teen die Europese vasteland, aan sy suidelike deel. Spanje en Italië word veral geteiken as gevolg van hul geografiese ligging in die verre suide van Europa. Die Middellandse See het twee kontinente met baie verskillende eienskappe geskei en 'n soort sekuriteit vir die inwoners van beide kontinente gebied. Die Noorde en die Suide het nie dieselfde kulture of dieselfde godsdienste nie, vandaar die behoefte dat hul mense apart moet bly. Deur die grense van natuurlike grense te oortree, stel die mensdom homself bloot aan groot chaos, 'n groot botsing van beskawings

en dodelike botsings. Maar die ernstigste gevolg van hierdie opening van 'n konflik in die Suide van Europa is bowenal die feit dat militêre middele wat teen Rusland gebruik word, afgelei word, wat skielik die meester in sy stryd teen Oekraïne sal word. 'n Omkering van die situasie sal dan daartoe lei dat hulle 'n offensief teen alle NAVO-gebiede in Europa loods, insluitend Engeland en veral die teiken van Russiese woede. In sy profesie van Dan. 11:40, God noem die ingryping van " **baie skepe** " van Rusland. Die gebruik van sy talle kernduikbote bevestig dat Rusland 'n werklike besettingsoorlog van Wes-Europese grondgebied sal voer, maar ook van Israel, " **die mooiste van lande** " en van " **Egipte** ", volgens verse 41 en 42.

Voordat God dit deur die Russe aan vernietiging oorgegee het, het Hy Europa aan sorgeloosheid, gierigheid en die najaging van alle vorme van plesier oorgegee. Omdat dit in wêreldvrede geleef het, het dit dus gedink dat dit sy bewapening en al sy militêre potensiaal kon verminder; dit, sodat dit nie meer enigiets meer is as 'n papiertier wat baie kwesbaar is vir vyandelike aanvalle nie. 'n Ou spreekwoord lui: verlore tyd kan nooit herwin word nie. Wes-Europeërs sal binnekort vind dat hierdie leuse waar is. Want dit is nie net verlore tyd wat nooit herwin kan word nie, daar is ook geleenthede om keuses en besluite te neem. As hierdie dinge nie op die regte tyd gedoen is nie, is dit te laat om te probeer om verlore tyd in te haal.

Deur die Wêreldoorlog vanaf die herfs van 2025 te plaas, bring God sy optrede nader aan die oomblik wanneer Jesus sal terugkeer in sy goddelike heerlikheid wat sigbaar gemaak word om sy vyande van die uur te verskrik. Die profesie verbind die twee gebeurtenisse wat in Dan. 12:1: " **In dié tyd sal Migaël, die groot vors wat vir die kinders van jou volk staan, optree; en daar sal 'n tyd van benoudheid wees soos daar nie gewees het vandat 'n volk was tot op daardie tyd nie. In dié tyd sal jou volk gered word, die wat in die boek geskryf staan.** " Die uitdrukking " **in dié tyd** " verwys na die " **tyd van die einde** " wat in Dan. 11:40 genoem word. En hierdie " **tyd van die einde** " dek drie jaar en ses maande, dit wil sê die laaste helfte van die laaste **week van YaHWéH** wat in die lente van 2029 sal eindig, met die einde van die tyd van sy aanbod van genade en 'n jaar later, in die lente van 2030, met die einde van die teenwoordigheid van sy uitverkorenes op die aarde van sonde.

Die einde van genade het betrekking op die einde van die twee profetiese weke wat onderskeidelik aan die begin en einde van die tyd van Christelike leer geplaas is: einde van nasionale genade vir die Joodse nasie, vir die eerste week van jare, in die herfs van 33; en einde van die definitiewe kollektiewe en individuele genade, vir die laaste week van die jaar, in die lente van 2029.

Die ramp van die Derde Wêreldoorlog sal die laaste uitverkorenes toelaat om hulself van die rebellekamp te distansieer. Die verkondiging van die Sondagswet sal die laaste uitverkore bekeerlinge dwing om standpunt in te neem vir God en Sy geheiligde Sabbat. Dan, gedurende die jaar 2029, die jaar wat die " **dag van sy finale wraak** " sal wees, sal God die opstandige ongelowiges straf met die " **sewe laaste plaë van sy goddelike toorn** ". In hierdie jaar 2029 sal die Adventiste-uitverkorenes onderwerp word aan die finale toets van geloof wat geprofeteer is in die boodskap gerig aan " **Filadelfia** ", in Openb. 3:10, met

hierdie woorde: "Omdat jy die woord van my lydsaamheid bewaar het, sal Ek jou ook bewaar in die uur van versoeking wat oor die hele wêreld sal kom om die bewoners van die aarde op die proef te stel ." En Hy spesifiseer verder aan sy ware uitverkorenes van hierdie laaste toets: "*Ek kom gou. Hou vas wat jy het, sodat niemand jou kroon kan neem nie* ." Dit is die doel van hierdie laaste toets; om te getuig van ons getrouheid aan God, wat ons waardig maak om ons "**kroon**"-simbool van die "*ewige lewe*" wat deur Jesus Christus aangebied word, te behou, volgens Openb. 2:10: "*Moenie vrees vir wat julle sal ly nie. Kyk, die duivel sal sommige van julle in die gevangenis werp, sodat julle op die proef gestel kan word; en julle sal tien dae lank verdrukking hê. Wees getrou tot die dood toe, en Ek sal julle die kroon van die lewe gee* ."

Ek herinner u daaraan dat die geskrewe profesie nie die programmering deur God van 'n spesifieke laaste profetiese week aankondig nie en dat hierdie hipotese uitsluitlik gebaseer is op my algehele kennis van die profetiese onderwerp wat deur God geopenbaar is. Die bestaan van hierdie laaste week van 7 jaar + 1 jaar, berus uitsluitlik op die subtiliteite wat deur die Gees voorgestel word eerder as verklaar word. En in hierdie verband beklemtoon ek die belangrikheid wat Jesus aan hierdie uitdrukking gee in die proloog van sy Openbaring: "**Alfa en Omega, die begin en die einde, die eerste en die laaste** ..." Dit magtig my om die verskillende onderwerpe wat hierdie beginsel kan raak en waarop dit toegepas kan word, te ondersoek.

Die profetiese week van sewe jaar + 1 word deur God gebruik onder die tema van sy straf van die sondes van mense, steeds in die tyd van genade geplaas, en die hoofrol daarvan is die voorbereiding en voltooiing van die "**sesde basuin**" waarvan die oorlogstrategie in Daniël 11:40 tot 45 geopenbaar word. Maar dit is duidelik dat die Russiese aggressie van die Westerse kamp aan die einde van die eerste helfte van 2023 nog nie plaasgevind het nie, en die konflik daarvan staan steeds amptelik slegs teen die Oekraïne in die gesig. Maar 'n goddelike les kan reeds uit die feite geleer word. Trouens, hierdie goddelike profetiese week kan ook drie opeenvolgende oorlogagtige fases reproduseer wat uitgevoer word in ooreenstemming met die drie wêreldoorloë van die goddelike projek, waarvan twee reeds volbring is.

Hier kan ek nog nie spesifiseer of die verdeling van hierdie week gebaseer is op die beeld van aardse tyd wat oor drie keer 2000 jaar dan 1000 jaar gekonstrueer is, of oor twee keer 3 jaar + 1 jaar, of oor twee keer 3 jaar en 6 maande soos die Paasweek van Dan. 9:27 nie. As ons egter deur hierdie week van jare terugdink aan sy groot aardse projek van 7000 jaar, is dit nie sonder belang vir God en vir ons, sy getroue dienaars, nie. Want dit is hierdie fundamentele waarheid wat mense vandag oor die aarde verspreid tot vyande maak wat God as die teiken van sy goddelike toorn neem. In afwagting van bevestiging deur die feite, stel ek reeds die volgende verduideliking voor.

2022-2023: Soos die Eerste Wêreldoorlog van 1914-1918, is die oorlog tussen Rusland en Oekraïne 'n konvensionele tipe grens- en loopgraafoorlogvoering met konstante bombardemente deur artillerie en sy kanonne, hoofsaaklik, waarby die doeltreffendheid van hommeltuie gevoeg word wat tenks, voertuie, skepe en manskappe doodmaak.

2024-2025: In ooreenstemming met die Tweede Wêreldoorlog van 1939-1945, behoort ons die vervulling van die profesie van Dan te sien. 11:40. En Vladimir Poetin se huidige weiering om ooreenkomste oor Oekraïense graanleweringe aan koper- en verbruikerslande te hernu, kan die oorsaak wees van die irritasie van die "**koning van die Suide**" van die profesie, teen die Europese Rooms-Katolieke pouslike "**koning**" wat deur die Gees geteiken word sedert Dan. 11:36. Die hongersnood wat Swart Afrika gely het, kon 'n gewilde en gewapende opstand van menigtes Afrikane teen die Wes-Europese kamp uitlok wat verantwoordelik gehou word vir die onreg wat aan die Russe en terselfdertyd aan die Afrikane aangedoen is. Omdat die graanblokkade Rusland se reaksie is op die sanksies wat deur die Weste ingestel is en sy onophoudelike en toenemende wapenvoorrade aan Oekraïne. Dit was toe dat die Russiese "**koning van die noorde**", deur voordeel te trek uit die versteuring wat veroorsaak is deur die aanvalle van die Afrika- "**koning van die suide**", Wes-Europa met al sy militêre magte binnegeval, dit beset en geplunder het. Die oorlog in Oekraïne het die Westerse kamp se gebrek aan hulpbronne en wapens aan die lig gebring. In 'n tyd toe dit dringend geword het om te herbewapen, het die nodige geld ontbreek, want die winste is verbruik en het in rook opgegaan in die vorm van bomme wat met groot moeite vervaardig is.

2026-2027: Die konflik neem die vorm aan van die Derde Wêreldoorlog met die gebruik van kernbomme. In die Ooste veg en elimineer potensiële vyande mekaar. Maar in die Weste bevry die VSA Europa en vernietig sy jarelange vyand, Rusland, met kernvuur, en vervul sodoende die aksie wat in Dan geprofeteer is. 11:44 en 45 wat die Russiese koning daartoe lei om menigtes uit te roei: "*En tydings uit die ooste en uit die noorde sal hom ontstel, en hy sal met groot woede uittrek om menigtes te vernietig en heeltemal te vernietig.*" Hierdie kernfase elimineer miljarde mense en veroordeel definitief die moontlikheid om die lewe op die hele aarde te verleng.

Die "**oorlewendes**" van hierdie aardse drama sal hergroepeer onder die oorheersende leiding van die VSA, nou onbetwis. 'n Universele regering word gevestig en deur almal aanvaar. Hierdie verdeling van aardse tyd in drie opeenvolgende fases is deur God bevestig wat die dood van Jesus Christus op die 4000ste ^{van} die 6000 jaar van aardse tyd geplaas het wat gereserveer is vir die seleksie van sy uitverkorenes wat deur sy vrywillige soenoffer verlos is.

2028: Kernvuur het byna al hul inwoners in al die oorlewende nasies vernietig, die grond van die aarde is klaar mishandel deur mense, volgens die lering wat in Levitikus 26:34-35 gegee word: "*Dan sal die land sy sabbatte vergoeding gee, solank dit woens lê.*" **en dat jy in die land van jou vyande sal wees ; dan sal die land rus en sy sabbatte geniet. Al die tyd wat dit woens lê, sal dit die rus hê wat dit nie in julle Sabbatte gehad het toe julle daar gewoon het nie .** Maar die voorwaardes wat in hierdie vers beskryf word, is vervul tydens die deportasie van die Jode na Babilon vanaf – 586. In die konteks van die einde van die wêreld neem die vernietiging wat uitgevoer word 'n definitiewe karakter aan, maar die analogie van die twee ervarings bied aan die aarde wat deur die mens verdorwe is, 'n ware Sabbatsrus in hierdie sewende jaar van ons profetiese week

van YaHWÉH. In sy goddelike verordening het YaHWÉH die res van die aarde elke sewe jaar gevestig. In sy onbeperkte wysheid en kennis het God dit nodig geag dat die aarde nie een uit sewe jaar, elke sewende jaar, bewerk moet word nie. En die Jode het dus hul lande bewerk deur die metode van gewasrotasie toe te pas, wat bestaan uit die los van een sewende van die grond onbewerk en die betrokke gebied elke jaar gedurende die sewejaarsiklus te verander. Alle landbougrond is dus in 'n sewejaar-siklus geregenereer. In hierdie laaste konteks trek die aarde nie meer voordeel uit die Sabbat wat dit herwin nie, maar mense word nie minder vernietig as gevolg van die minagting wat getoon word vir die Sabbatte wat deur God ingestel is nie; dié wat die grond van die aarde betref, maar veral dié van die sewende dag wat in millenniumvorm begin met die wederkoms van Jesus Christus in die lente van 2030.

Soos hierbo gesien, sal die jaar 2029 verskyn as 'n agtste jaar wat die agtste dag simboliseer wat die rebelle toeskryf aan die standaard van die nuwe verbond in Christus, iets wat God in hierdie jaar 2029 'n sesde keer vervloek en straf. En die plaag wat oor die skuldiges sal val, na die einde van die genadetyd, herinner almal aan die oorspronklike volgorde van die ses dae waartydens God die elemente geskep het wat sy aardse skepping uitmaak; maar in 'n omgekeerde volgorde as dié van Genesis 1, en in 'n simboliese sin ook in ooreenstemming met die menslike teikens van sy laaste toorn waarvan die oorsake en identiteite in Daniël en Openbaring geopenbaar word.

Die eerste plaag neem die vorm aan van **die "kwaadaardige pynlike sweer"** wat die kamp van duisternis, geskei van die lig, tref. Hy tref "**die aarde**". Die hoofteken is die Protestantse godsdiens, wat verkeerdelik beweer dat dit die verlossing van Christus is, en die Heilige Bybel, wat dit verag.

Die tweede een tref "**die see**"; sy word "**in bloed verander**"; Die teken hierdie keer is die Rooms-Katolieke godsdiens wat die Heilige Bybel en sy lesers beveg het.

Die derde tref "**die riviere en die waterfonteine**"; hulle word "**in bloed verander**"; Volgens Openb. 16:4 **gee God "bloed om te drink"** aan Protestante en Katolieke wat gereed is om sy laaste dienaars dood te maak wat getrou gebly het aan die onderhouding van sy heilige Sabbat.

Die vierde tref "**die son**" wat deur God op die vierde dag van sy aardse skepping geskep is; sy hitte word versterk. Die aanbidders van die "**son**", almal wat "Sondag", die res van die "**eerste dag**" wat sedert 7 Maart 321 vasgestel is, eerbiedig, "word deur sy sonstrale **verbrand**".

Die vyfde tref die Vatikaan "**die troon van die dier**" met "**duisternis**"; Rome en Vatikaan-Italië word in sogenaamde "**pynlike**" "**duisternis**" gedompel.

Die sesde tref die "**groot rivier die Eufraat**"; Na die verskyning van Jesus Christus wat in onbeskryflike glorie teruggekeer het, word Europa en sy "**twee derdes**" "**oorlewendes**" **aan die "oesjaar"** onderwerp; leraars van valse godsdienste word deur hul misleide slagoffers vermoor.

Die sewende tref **die "lug"**-simbool van die duiwel se aardse mag; God laat sy "**haelstene**" uit die lug val op die laaste aardse "**oorlewendes**".

Die groot Sabbat van die sewende millennium begin met die glorieryke wederkoms van Jesus Christus.

Satan, **die "engel van die afgrond"**, is geïsoleerd op die verlate aarde, en in die hemel oordeel die uitverkorenes die goddelose dooies wat wag op hul opstanding om aan die einde van die "**duisend jaar**" voor die tribunaal van God te verskyn vir die finale oordeel wat in Openb. 19 beskryf word.

Maar in die onsekerheid van die presisie van die presiese verdeling van hierdie laaste week van YaHWéH, word slegs een ding aan ons opgelê, soos die Anglo-Amerikaanse uitdrukking sê "Wag en Sien", wat die normale houding vir 'n Adventistiese Christen uitmaak wat God aanwys deur vir hom in Dan te sê. 12:12: "**Geseënd is hy wat 1335 dae lank wag .**"

Tradisie en Waarheid

Voordat ons die studie van hierdie twee onderwerpe, wat "tradisie en waarheid" is, ontwikkel, moet ons verstaan wat 'n mens is; wat die ware aard daarvan is.

God het hom met volkome vryheid geskep, wat hom die moontlikheid gee om allerhande karakters en moontlik uiters teenstrydige norme te ontwikkel. Die mens word fundamenteel goedgeelowig of ongelowig op verskeie tussenvlakke gebore. Hy word ook gebore as 'n gelowige of 'n ongelowige, vriendelik of boos, dapper of vreesagtig, getrou of ontrou, volhardend of nie, en dit alles op veelvuldige en byna onbepaalde vlakke en dosisse. Dit is wat elkeen van sy skepsels uniek maak en God alleen weet wat ons werklik individueel is, want Hy ondersoek ons, weeg ons en analiseer ons beter as 'n skandeerder, sonder die geringste moontlikheid van foute.

Al hierdie individuele eienskappe is onderhewig aan algemene kollektiewe toetse soos nasionale lewe, paartjielewe, politieke analise en natuurlik godsdienstige lewe. Van die oomblik dat ons gebore word, word ons toekomstige keuses geskryf en gedefinieer deur ons persoonlike aard. Maar God skryf ons keuses en gedrag eers aan ons toe op volwassenheid, wat Hy op slegs 12 jaar geplaas het. Hy glo dus dat sy menslike skepsel op 12-jarige ouderdom in staat is om verantwoordelikheid te dra vir sy werke, sy foute en sy goeie dade.

Dit gesê, benader ek nou die onderwerp van hierdie studie deur met "tradisie" te begin. Soos met baie terme, is hierdie een nie negatief of positief op sigself nie, want die byvoeglike naamwoord "goed of sleg" moet bygevoeg word om dit in elke spesifieke geval te definieer. Vir Jode het hierdie woord "tradisie" steeds groot belang. Maar voordat ons hul gedrag verkeerd beoordeel, moet ons onthou dat hul tradisie oorspronklik deur God self gevestig en geleer is, en dat hul gehegtheid aan hierdie tradisie die oorsaak is van die handhawing van hul bestaan

en hul godsdienstige besonderheid. Hierdie volk is voortdurend gekonfronteer met die valse heidense godsdienste waarteen God hulle gewaarsku het. Hy het geweet dat hy moes weerstand bied en nie 'n duim grond moes gee aan die teëstander wat hom op die pad van heidendom wou sleep nie. Ook is goddelike verordeninge ernstig opgeneem en die Jode het vasgeklou aan goddelike reëls wat, lank gehandhaaf, die vorm van 'n tradisie aangeneem het. Maar natuurlik was die nadeel van hierdie vrees om God se goedkeuring te verloor die oorsaak van hulle probleme om Sy reddingsplan te volg toe dit veranderinge ondergaan het; en dit is wat gebeur het toe die "**messias**" in Jesus Christus Homself aangebied het om versoening te doen vir hulle sondes, vir hulle en vir al die uitverkorenes van die aardse geskiedenis. Dan verstaan ons hierdie vers uit Pred. 7:16 beter waar die Gees vir ons deur die mond van koning Salomo sê: "*Wees nie alte regverdig en wees nie alte wys nie: waarom sou jy jouself vernietig?*" Hierdie vers mag ons verbaas, maar dit was in die begeerte om hul geregtigheid te bewaar dat die Jode hulself verloor het deur hul enigste "**messias**" te verwerp. Dit is dus heel moontlik om "**uiters regverdig**" te wees.

God self het hulle egter veroordeel en verwerp vir hierdie verwerping van die "**messias**" Jesus Christus, want dit is die vrug van onintelligente gedrag en Hy vereis dat diegene wat Hy red, intelligent moet wees. Die basiese intelligensie wat aan al sy skepsels gegee is, laat ons verstaan dat 'n dierelewe nie die waarde het van 'n menslike lewe wat oorspronklik na **die "beeld van God"** geskep is nie, en daarom dat die rituele offer van 'n dierelewe slegs 'n voorlopige waarde kan hê, terwyl daar gewag word vir 'n meer uitnemende offer en meer in ooreenstemming met die waarde van die mens wat na hierdie "**beeld van God**" geskep is. Slegs God kon dan aan die vereiste van hierdie soenoffer voldoen; wat dit vir hom noodsaaklik gemaak het om homself na **die "beeld van die mens"** te skep. En so word die vleeswording van God in die vlees en gees van Jesus Christus geregverdig.

Tradisie is altyd gebaseer op die herhaling van 'n sekulêre of godsdienstige praktyk. En die vorm van hierdie tradisie word deur elkeen van ons geërf volgens die omstandighede van ons geboorte. Die kind kies nie sy ouers, sy broers en susters, sy geboorteland of sy godsdienste nie. Maar van sy geboorte af, in valse Christendom en ander heidense godsdienste, is dit gekoppel aan hierdie oorsprong en die voorwaardes wat daaraan verbonde is. Dit is eers soos hy grootword dat sy intelligensie hom sal toelaat om te verstaan dat hierdie voorwaardes onregverdig aan hom opgelê word en dat sy natuurlike erfenis hom verslaaf hou en sy vryheid van keuse wegneem. Maar natuurlik verstaan hy dit slegs as hy toegerus is met ware intelligensie wat slegs God kan gee. Omdat in die oorgrote meerderheid van menslike gevalle hierdie intelligensie afwesig is en mense gevangenes van hul nasionale en vleeslike erfenis bly.

Hier moet ons steeds verstaan wat nasionalisme is, want op 'n natuurlike manier raak mense geheg aan die dinge rondom hulle wanneer hulle gebore word en die menslike lewe betree. Ons moet besef dat die nasionalistiese gees eintlik uiters skaars is. Dit is omdat fundamenteel wat ons valslik nasionalisme noem, bowenal die gevolg is van die feit dat ons nie daarvan hou om in ons gewoontes en praktyke versteur te word nie; dit, sodat enige voorgestelde of opgelegde

verandering ons natuurlike vyandigheid teëkom. Maar dan weer, ons is almal baie verskillend. Sommige sal weier om te verander omdat hulle bang is om die voordele wat hulle het en wat hulle sekuriteit gee, te verloor. Ander, aan die ander kant, is meer waaghalsig en vrees nie verandering nie, want hulle het 'n smaak vir risiko. En afhangende van die spesifieke geval, goedgelowig of ongelowig, sal hierdie reaksies veelvuldig verskil. Ware nasionalisme is, na my mening, amper 'n mite, want wat politieke nasionalisme verdedig, is slegs voordele en regte wat in enige land verkry word. Joodse nasionalisme is gebaseer op die idee van 'n Joodse voorkeur, terwyl Franse nasionalisme gebaseer is op 'n voorkeur vir 'n model wat in republikeinse Frankryk gevorm is waar vryheid 'n libertariese vorm aangeneem het. Maar dit is juis hierdie libertariese vorm wat massas immigrante na Frankryk lok wat weet dat hulle hul besonderheid vrylik sal kan uitleef. Ongelukkig is al hierdie besonderhede nie met mekaar versoenbaar nie en die risiko's van gewelddadige botsings word dus versterk en bevestig deur die feite wat opgemerk en waargeneem word. Die Amerikaanse samelewing was die eerste wat 'n beeld verskaf het van wat respek vir verskeie kulturele en godsdienstige tradisies binne 'n enkele nasie kan teweegbring. Wrywing en dodelike geweld daar het die hoogste vlakke ter wêreld bereik. Want gehegtheid aan die Amerikaanse vlag of enige ander vlag is slegs die gehegtheid van 'n menslike lewe wat vasklou aan wat dit vashou en nie wil verloor nie: sy taal, sy regte, sy eiendom, sy veiligheid.

Dit is ook nuttig en noodsaaklik om te verstaan hoe oppervlakkig en sonder werklike waarde die nasionale erfenis is, juis en paradoksaal genoeg, omdat dit kunsmatig is en uitsluitlik te wyte is aan die wil van God om mense te skei wat natuurlik geneig is tot rebellie. Inderdaad, ten spyte van al die fisiese verskille wat tussen mense waargeneem kan word, het almal Adam en Eva as hul oorspronklike ouers. Die verskille is later deur God teweeggebring: velkleur, liggaamsoort, irisse, haarkleur, lang of kort groottes en sedert die Toring van Babel, verskillende gesproke tale en laastens, verskillende godsdienste. Maar ten spyte van al hierdie verskille, bly mense volkome eenders in gees en denke, want hulle streef almal na dieselfde dinge en in die besonder na die moontlikheid om hul lewens volgens hul persoonlike opvatting te leef. Vir 'n lang tyd het mense ooreengekom om hul koning, hul leier, hul priesters en hul gode te gehoorsaam. Maar eers, op 'n nasionale wyse, het Frankryk homself bevry van die godsdienstige konsep en daar het die bevryde rebelse gees in sy volle bloei en sy voortdurende evolusie verskyn. In die 1900's het protes en moorddadige anargisme in Frankryk verskyn. Hierdie anargistiese denke het nooit verdwyn sedert sy verskyning nie en dit was die oorsaak van groot probleme vir die politieke heersers van Europese nasies. Dit is aan die oorsprong van ons wêreldoorloë, in 1914 en 1939. En ons sal ontdek dat dit ook aan die oorsprong van die Derde Wêreldoorlog is, want in 2022 het staatsanargisme 'n naam: Oekraïne. Trouens, hierdie land het van die Russiese Unie weggebreek en sy onafhanklikheid verkry ten tyde van die ineenstorting van die Russiese Sowjetunie. Diegene wat sodoende aan Russiese staatsoorheersing ontsnap het, is gedryf deur anargistiese denke, wat uitgedruk word deur die begeerte na vryheid. In die chaos wat in Rusland geskep is, het anargiste en misdadigers die geleentheid gehad om hulself uit te druk en die nasie se rykdom in beslag te neem.

En sommige, soos Oekraïne, het die geleentheid gebruik om hul nasionale onafhanklikheid te formaliseer. Die voormalige Sowjetunie het toe die vorm aangeneem van 'n unie van onafhanklike state soortgelyk aan dié van die VSA. Die twee blokke, Oos en Wes, is toe op dieselfde wyse gevorm en hul mededinging kon slegs 'n teenstrydige effek hê. Dus, deur na die Weste te wil trek, het die anargistiese Oekraïne die twispunt tussen die Russiese kamp en die Amerikaanse NAVO-kamp geword. Hierdie anargistiese denke is in die aard van die inwoners van Oekraïne, maar nie net onder hulle nie. Omdat Westerlinge, na jare van bevryde demokratiese praktyke, almal anargiste geword het, en in hierdie opsig was die Oekraïense president Zelensky nie verkeerd om aan Europeërs te verklaar: "Ons is soos julle." En in hierdie opsig, "is ons plek by julle, in julle kamp"; een waar anargistiese denke oorheers en op 'n tradisionele wyse voortgesit word. So, na die individuele aanvalle wat deur anargiste gepleeg is, is dit hierdie keer deur 'n anargistiese reaksie van die Oekraïense staat dat die lont van die plofstof aangesteek word wat die Oos-Wes-konfrontasie van die Derde Wêreldoorlog sal veroorsaak en reeds veroorsaak. Ek wil weereens hierdie anargistiese gemoedstoestand van die Oekraïners beklemtoon wat hul fel weerstand en teenkanting teen Russiese oorheersing verklaar. Deur sy nasionale vryheid te betree, het Oekraïne die reg van almal bevorder om te doen wat hulle wil, wanneer hulle wil en waar hulle wil. Maar natuurlik het die ongelykheid van die inwoners beteken dat slegs die rykste oligarge die rykdom in 'n skaamtelose korrupsie wat deur alle Westerse leiers erken word, aangegryp het. Maar vir laasgenoemde sal dit genoeg wees om die oordadige korrupsie te verminder sodat Oekraïne geskik kan word om by NAVO en Europa aan te sluit. Omdat korrupsie oral bestaan en oorheers, behalwe dat dit in die Weste gemasker word deur demokratiese voorkoms wat weereens op 'n tradisionele wyse gelegitimeer word deur die herhaling van die geërfde beginsel.

Dit alles bewys hoeveel mense slawe is van kunsmatige en natuurlike erfenisse wat hulle gevange hou en hulle verhinder om na die lewe te kyk op 'n werklik vrye manier wat slegs moontlik gemaak is in Jesus wat in Johannes 8:32 verklaar het: "**Julle sal die waarheid ken, en die waarheid sal julle vrymaak**." ". Want die visie van hierdie ware vryheid verskyn slegs in God en in Hom alleen, want enige ander siening van die menslike lewe is 'n slaaf van sy tradisies. Daarom, wie jy ook al is, waar jy ook al is, waar jy ook al woon en vertoef, moet jy daarna streef om jouself van jou erfenisse te bevry, want jy is voor enigiets anders, of bevrugting, die skepsel van die lewende God wat jou in die menslike lewe gebring het, om aan jou sy aanbod van verlossing en sy voorwaardes vir die verkryging daarvan voor te lê."

Hierdie siening van ware vryheid vorm die beginsel van waarheid wat dus direk teenstrydig is met die tradisie wat deur erfenis gevestig is. Want slegs wat jy vrylik kies, sonder beperking of eksterne druk, het waarde. Die keuse wat jy moet maak, is een wat deur intelligensie bepaal word, wat bestaan uit die inagneming van al die data wat jou kennis en al jou begrip uitmaak. Die mens styg slegs bo die dier uit deur sy hoë vermoë tot refleksie, toegerus met morele sin. Soos God en die engele, kan hy die gevolge van hierdie of daardie aksie ontleed, aflei, voorspel; hy moet dit net wil hê om dit te kan doen. Maar dit is waar sy probleem

ontstaan; hy moet sterk die verlangde resultaat wil bereik. En menslike menigtes sal redding in hordes verloor, want individueel lê God se skepsels nie die volhardende poging op hulself wat nodig is om die verlangde en wenslike resultaat te verkry nie. Nalatigheid doen die grootste skade denkbaar aan die nalatige. Dit is so maklik om jouself te laat leef sonder om vrae te vra; maklik! Ja, maar teen watter koste? Ten koste van die redding van sy siel. Op die hele aarde het geen mens die reg of mag om 'n dienaar van God te verhinder om te reageer op die roepstem van sy Vader en Meester nie. Wat ook al jou situasie geërf het deur die tradisie van jou volk, jy kan jouself daarvan bevry en jouself aan Jesus Christus en in Hom toewy om Hom te dien, Hom te aanbid, Hom te eer, soos Hy verdien. Hy self is die Skeppergod wat in die vlees met die naam Jesus na die aarde gekom het en homself dus dubbeld waardig vind aan ons liefde en gehoorsame diens.

Die waarheid is dus die teenoorgestelde van die leuen wat die valse pligte vorm wat deur tradisionele nasionale erfenisse opgelê word. Dit was hierdie idee wat Jesus gekom het om aan die Joodse volk te bring en te openbaar wat die prioriteit vir hierdie goddelike optrede was. Maar Jesus het meestal net die vyandigheid van 'n menslike natuur teëgekom wat deur sy nasionale erfenis verslaaf is. Daarom, terwyl hulle met hulle oor die hemelse lewe gepraat het, het hulle slegs hulle aardse lewe en die heerlijkheid van hulle nasie gehoor en gesien. Jesus het in die besonder vir die goewerneur Pontius Pilatus gesê: "*My koninkryk is nie van hierdie wêreld nie*," iets wat Hy nooit vir sy apostels gesê het nie, en ook nie vir die ander Jode wat almal verwag het dat Hy aardse mag sou oorneem en oor Israel sou regeer soos koning Dawid in sy tyd gedoen het nie. Jesus het geweet dat slegs sy soendood betekenis gehad het en dat slegs sy dood en opstanding die verduidelikings sou wees wat aanvaarbaar sou wees vir sy uitverkorenes en, eerstens en bowenal, vir sy apostels. Daarom het hy nie daarop aangedring om hulle te oortuig nie, maar bloot die feite aan hulle voorspel. Dit moet so wees tot die einde van die wêreld vir elke skepsel wat geroep is tot die verkiesing van saligheid; dit word deur God besoek op die tydstip wat Hy gunstig oordeel en dit kan die voorwerp van verskeie opeenvolgende oproepe wees, omdat ons op 'n ander manier deur die aardse vleeslike erfenis vasgehou word, volgens elke individuele geval.

Op aarde is daar geen liefde of vriendskap wat dit kan regverdig om bevoorreg te wees bo die liefde wat ons aan God verskuldig is nie. En 'n mens moet werklik kranksinnig wees om God se ewige liefde te verwerp en 'n tydelike, kortstondige, vleeslike liefde sonder toekoms te verkies. Tog is dit die keuse wat gemaak word deur menigtes mans en vroue wat gretig is om hul aardse bande te bewaar. Jesus het hierdie voorkeur duidelik veroordeel en in Matteus 10:37 gesê: "*Wie vader of moeder bo My liefhet, is My nie waardig nie; en wie seun of dogter bo My liefhet, is My nie waardig nie*;" Hierdie oordeel van Jesus Christus verdien al ons aandag en respek, want dit bepaal die verhouding tussen aardse en hemelse waardes en prioriteite. Let daarop dat Jesus nie melding maak van "die vrou" van die een wat liefhet nie. Dit is omdat "*die vrou*" die Kerk van die uitverkorenes simboliseer, wat Jesus persoonlik meer liefgehad het as sy eie lewe. Maar afgesien van sy besondere geval, vir die sondige man wat deur sy bloed verlos is, mag die

liefde vir sy vrou nie sy liefde vir God, sy Skepper en sy Verlosser, oortref nie. Maar om uit hierdie lokval te ontsnap, moet mense hulself losmaak van passievolle vleeslike liefde en meesters van hul situasie bly, wat dikwels onmoontlik blyk te wees vir menigtes wat, soos Adam, kies om die hartseer lot van hul vrou te deel, of omgekeerd, van die vrou wat kies om die man wat sy liefhet te bevoordeel. Dit spreek vanself dat die geestelike mens hemelse liefde sal bevoordeel en dat die vleeslike mens vleeslike liefde sal verkies. Want wanneer hierdie probleem gekonfronteer word, kom die veelvuldige faktore van die menslike natuur wat aan die begin van die studie genoem is, in werking en bepaal die resultaat wat verkry word. Want om die Skeppergod te behaag, moet die uitverkorene tegelyk goedgeelowig, gelowig, vriendelik en gehoorsaam wees.

Sodra dit aangeneem is, moet die standaard van hemelse waarheid gehandhaaf en uitgebrei word, dus herhaal word en dit word dan 'n "goeie tradisie". Dit was die geval vir al daardie Bybelse helde, soos Abraham, Moses en soveel ander wat genoem is of anoniem gebly het. Dus, wanneer die tradisie wat gevolg word in ooreenstemming is met hemelse waarheid, kan hierdie tradisie as "goed" beoordeel word volgens God se oordeel. Maar afgesien van hierdie geval, is tradisie 'n doodslotval waarin mense gebore word, grootword en sterf sonder hoop op verlossing, as hulle nie weet hoe om betyds daaruit te ontsnap nie. My kennis van die ware God is 'n erfenis van oorsee, van 'n vreemde volk wat Hebreërs was en wat God gekies het om sy verlossing aan al die nasies van die aarde te openbaar. En ten spyte van sy nasionale ongeloof soos blyk uit sy geskiedenis, het Israel God se plan volbring deur sy twaalf apostels en sy eerste dissipels het hulle tot die Christelike geloof bekeer. Redding in Christus is 'n waarlik universele verlossing en dit is God wat dit van begin tot einde georganiseer het. Israel was nie die geredde uitverkore volk nie, maar 'n voorbeeld van die mensdom geneem uit die geslagslyn van Abraham. Hy het die voorreg gehad om die eerste te wees wat ware goddelike regering ervaar het en was ook die eerste om die prys van ongeloof te betaal. Na hom, gedurende die Christelike era, het gemeentes wat beweer het dat hulle deur Christus gered is, gekom om sy foute, sy foute en sy sondes teen God te hernu. Sodat Jode en Christene op dieselfde manier deur God geoordeel is, en dit bevestig die betekenis van die woorde van Jesus wat in Matt. 22:14 gesê het: "**Want baie is geroep, maar min is uitverkies** ." Jy moet nie ontmoedig word deur hulle kollektiewe opeenvolgende mislukkings nie, want God oordeel elke skepsel individueel, en waar sommige faal, kan die groter aantal, ander minder talryk, slaag.

Die aanbod van die ewige lewe wat God bied, is die hoofdoel van sy benadering. Die ander hoofdoel is dus die keuse van verkose amptenare wat waardig sal wees om voordeel te trek uit sy aanbod. Nou, om hierdie resultaat te bereik, sal God agtereenvolgens twee middele gebruik. Die eerste is die onderrig van sy wette en norme rakende hemelse lewe. Die tweede middel is dié van verlossing, dit wil sê die verlossing van die sondes van die uitverkorenes deur die vrywillige dood van die "messias" wat beide goddelik en menslik is en wat daarvoor sal versoen deur dit op Homself te neem. Daarom moet mens nie die doelwitte en die middele omruil nie, want dan word die eintlike doel onbereikbaar.

Onder hierdie duidelike verduideliking word God se reddingsplan eenvoudig en verstaanbaar vir die eenvoudigste, nederigste en mins geleerde mense. Sy benadering kan verstaan word deur almal, oor die hele aarde, deur elke mens wat die eenvoud van waarheid, sy waarheid, liefhet.

Op Aarde, wanneer 'n intelligente en verstandige persoon beplan om in 'n vreemde land te gaan woon, met 'n vreemde gesproke en geskrewe taal, doen hy of sy reeds 'n poging voordat hy of sy daarheen gaan om die taal van die gekose land te leer en ook om die gebruike wat deur sy inwoners gedeel word, te ken. Dit is die presiese beeld van die verlossingsplan wat deur God bedink is vir die uitverkorenes wat van die aarde verlos is. Ook hulle moet, deur die openbarings van die Heilige Bybel, die wette van die hemelse lewe leer en hulle daaraan onderwerp voordat hulle dit binnegaan.

In die Bybel word die gevolge van die bevoorregting van die erfenis wat ontvang is deur " **menslike tradisie** " wat van eeu tot eeu oorgedra is, in hierdie teks uit Jesaja 29:13 geïdentifiseer: " *Die Here het gesê: Wanneer hierdie volk nader kom aan My, eer hulle My met hul mond en met hul lippe; maar sy hart is ver van My af, en die vrees wat hy vir My het, is **slegs 'n voorskrif van menslike tradisie** .*" In hierdie vers veroordeel God godsdienstige formalisme, omdat Hy van sy uitverkorenes slegs hul opregte en volkome liefde soek. Van watter voorskrif praat God hier? Uit die leringe wat in sy heilige Bybel gelees word, moet ons ook verstaan dat vir Hom, sonder om met liefde gelees te word om Hom te behaag, die verordeninge wat Hy self gegee het, niks meer as " **'n voorskrif van menslike tradisie** " uitmaak wat dus nie voordelig kan wees vir die betrokke persoon nie. Trouens, hierdie vers gee die verduideliking van die geestelike onkunde van die Joodse geestelikes wat belas is met die onderrig van die mense. Omdat die Levitiese priesters nie hulle harte aan die God wat hulle gedien het, gegee het nie, het hulle slagoffers geword van die simboliek van die rituele wat hulle sonder intelligensie uitgevoer het. Nadat hulle hierdie rituele 'n doel op sigself gemaak het, kon hulle Christus slegs teenstaan toe Hy Homself aangebied het om die beperkte en onvolmaakte diersimbool te vervang. Dit is dus nodig vir die uitverkorene van ons tyd om te weet dat hierdie selfde verwyte wat deur God geformuleer is, vandag al die amptelike Christelike kerke raak; Jesus het hulle almal verwerp, elkeen op sy tyd en laastens, institusionele Sewendedag-Adventisme, in die lente van 1994, weens sy gebrek aan geloof in sy profetiese openbaring, veral geteiken in hierdie teks uit Jesaja 29:10 tot 12 wat die vorige vers voorafgaan: " *Want die Here het oor julle 'n gees van diepe slaap uitgestort; Hy het julle oë (die profete) toegemaak, Hy het julle hoofde (die sieners) versluier. Alle openbaring is vir julle soos die woorde van 'n verseëld boek wat gegee word aan 'n man wat weet hoe om te lees, en sê: Lees dit! En hy antwoord: Ek kan nie, want dit is verseël; of soos 'n boek wat gegee word aan 'n man wat nie kan lees nie, en sê: Lees dit! En wat antwoord: Ek weet nie hoe om te lees nie.* » God gee dan die verduideliking vir hierdie onvermoë: " *Die Here het gesê: Wanneer hierdie volk nader kom tot My, eer hulle My met hul mond en met hul lippe; maar sy hart is ver van my af, en die vrees wat hy vir my het, is slegs 'n voorskrif van menslike tradisie* . Dit dui op 'n formalistiese houding wat ook teen "

Laodisea ", die laaste era van die amptelike Sewendedag Adventiste Kerk, verwyrt word.

Hierdie boodskap wat deur God gebring word, het ewige waarde en openbaar dus die oorsaak waarom Jesus die amptelike Sewendedag-Adventisme in die lente van 1994 " **uitgespuug " het in ooreenstemming met die aankondiging van hierdie aksie, aangehaal in Openb. 3:16: " Omdat julle lou is en nie koud of warm nie, sal Ek julle uit my mond uitspuug."** ". Hierdie " **louwarmheid** " bevestig die afwesigheid van liefde wat in Jesaja 29:13 veroordeel word: " **maar sy hart is ver van My af.** "

Nadat ek die aksie gelei het wat die oorsaak van hierdie verwerping deur Christus geword het, kan ek getuig dat ek in Adventisme mense ontmoet het wat soms deur ywer vir die goddelike werk geanimeer gelyk het. Ek het egter ook opgemerk dat hierdie mense nie oor tyd volhard het nie en dat die entoesiasme van 'n oomblik plek gemaak het vir 'n totale verlating van die ontvangde lig. Daarom moet die laaste geroepe uitverkorenes weet dat God baie veeleisend is in sy eis vir liefde. Maar kan dit anders wees, as ons die prys weet wat hy betaal het om dit te bekom? En Jesus, was Hy nie duidelik genoeg in sy woorde in Mat. 16:24: " **Toe sê Jesus vir sy dissipels: As iemand agter My aan wil kom, moet hy homself verloën, sy kruis opneem en My volg.** En Hy bevestig dit deur in Matteus 10:38 te spesifiseer: " **Hy wat sy kruis nie neem en My nie volg nie, is My nie waardig nie.** " Hoe kan iemand wat nie liefde vir sy geopenbaarde profetiese woord voel nie, " **sy kruis opneem en Jesus Christus volg** "? Selfs al sou die duiwel hom daartoe geïnspireer het, sou hy nie deur Jesus gered word nie.

Om Jesus Christus te volg is 'n sterwende gedagte in 'n wêreld wat Satan en sy engelagtige demone al vir byna sesduisend jaar volg. Omdat ons modelle van historiese samelewings almal onder sy diabolies onregverdigde standarde gebou is. Ware geregtigheid het slegs op aarde geheers gedurende die driehonderd jaar waartydens God self sy volk direk uit Egiptiese slawerny bevry het. En as hy vandag die wêreld regeer het, sou ware geregtigheid op almal afgedwing word, ryk en arm, hoog en laag. En in hierdie opsig onthou ek die ou royalistiese regime van Frankryk, die heerskappy van koning Lodewyk XI, wat, indien nie simpatiek nie, minder onregverdig was as al die ander. Omdat hy baie ekonomies was, het hy beskeie aangetrek en swaar gestraf deur al die boosdoeners van die koninkryk op te hang, maar hy het ook hard opgetree teen edelhere wat dit verdien het ongeag hul rang en klas.

En aangesien ek van die monargie praat, moet jy weet dat dit ook mettertyd deur die beginsel van tradisie oorgedra is. En wetende dat sommige hom 'n goddelike Bybelse reg verleen, onthou ek dat God, gefrustreerd deur sy versoek, slegs ingestem het om die Hebreeuse volk " **'n koning soos die ander heidense volke** " van hul tyd te gee; wat beteken dat die inspirasie vir die model van sataniese oorsprong is en nie goddelik nie. Maar God het die Hebreërs op hulle woord geneem en hulle oorgegee aan die onreg wat al hulle konings sou pleeg, en hulle gewaarsku dat hierdie konings ten koste van hulle sou leef soos die heidense konings reeds gedoen het; 'n swaar las wat Hy nooit van hulle geëis het terwyl Hy oor hulle regeer het in sy volmaakte en onberispelike geregtigheid.

Tradisie en waarheid het ook betrekking op ons Westerse samelewings wat gebou is op die demokraties-republikeinse kapitalistiese model, wat vir God en sy uitverkorenes die regime van afskuwelike sonde is wat gekenmerk word deur sy duiwelse waardes van ongeregtheid en selfsugtige gierigheid. Ons Westerse samelewings leef nie in vrede nie, maar in die onsekere toestande van wapenstilstand, want hulle word gevorm deur opposisies van drukgroepe wat voortdurend veg om niks van hul voordele en, wat die rykes betref, hul voorregte te verloor nie. Want, ten spyte van die verandering van die Republieke, het die onreg van die ou regime voortgeduur. Die armes het die verstelbare waarde gebly, want die rykes het niks prysgegee nie en het selfs daarin geslaag om sy aandeel aansienlik eksponensieel te verhoog. Die drukgroepe is die vakbonde en een na die ander streef opeenvolgende regerings daarna om aan die eise van die rykes te voldoen, altyd gefinansier deur die uitbuiting van die armes, volgens die kapitalistiese beginsel van die uitbuiting van mens deur mens, 'n beginsel wat selfs in Frankryk, na 'n lang weerstand, geseëvier en homself afgedwing het. Hierdie uitbuiting van mens deur mens het 'n voor die hand liggende waarheid geword met die ontwikkeling van aandeelhouding wat die funksie van banke vervang het en alleen 'n beduidende deel van die klein winste uit die werk van die armes neem wat betaal word teen die "smic" term wat "Minimum Interprofessionele Groeissalaris" beteken. Die banke het die geld teen vaste koerse geleen, terwyl die aandeelhouer die werklike wins wat deur die werk van die werknemers verkry is, in verhouding tot sy belegging geneem het. En die situasie het vererger omdat hierdie aandeelhouers nie almal in Frankryk woon nie, want die aandelemark is oop vir die hele wêreld en diegene wat van die belegging van hul geld leef, is toenemend talryk, in alle lande; geld gaan na geld. In Frankryk is die situasie so dat hierdie werk nie meer die land self verryk nie, maar buitelanders wat in die buiteland woon. Die land werk, maar dit kan homself nie meer verryk nie; iets wat aangemoedig en ondersteun is deur opeenvolgende Franse presidente tot en met die huidige president, die voormalige jong kapitalistiese bankier. 'n Kapitalistiese nasie floreer wanneer dit die winste van 'n ander nasie kan eet, maar wat gebeur daarmee wanneer sy winste self deur ander nasies geëet word? Dit loop op leeg en ruïneer homself. Dit is hierdie vergeefse poging wat daartoe gelei het dat my land, Frankryk, sedert 1974 in die skuld beland het, tot die punt waar dit vandag 'n skuld van drieduisend miljard euro bereik het; sy model van die VSA is self op 'n skuld van dertigduisend miljard dollar. Die vakbond-mirage het lank gewerk, maar dit het duidelik geword dat loonverhogings vir die werkende armes nutteloos gemaak word deur die impak van hierdie verhogings op die algemene lewenskoste. Lone styg, maar koopkrag bly op dieselfde vlak. Politici is slinks, gee met die een hand wat hulle met die ander wegneem, en in die onrus verbeter niks nie en alles versleg. Want boonop wou die president van die Franse in hierdie situasie van ondergang, om hul stemreg en hul steun te verkry, hul belasting soveel as moontlik verminder; So moes hy leen en die nasionale staatsskuld verhoog. Hierdie waarneming som die perverse gevolge van die kapitalistiese stelsel op wat lei tot die skuld van 'n maatskappy wie se winste deur aandeelhouers opgesuig word, in die naam van vryheid van aksie en die gebruik van geld, dit wil sê kapitaal. Dit is dus nie

verbasend dat " **die liefde vir geld " in die Bybel as " die wortel van alle kwaad "** veroordeel word nie , in 1 Tim. 6:9-10; wat dit 'n visvang hoofstad : " Maar die wat ryk wil wees, val in versoeking en strikke en baie dwase en skadelike begeertes wat die mense in verderf en ondergang laat stort. **Want die liefde vir geld is die wortel van alle kwaad** ; en sommige, omdat hulle besete is, het van die geloof afgedwaal en hulleself in baie pynigings gewerp. »

Aan die oorsprong van hierdie resultaat is waardes wat geërf en van eeu tot eeu oorgedra word. Maar wie het die mens geïnspireer met die idee dat die ontbering van fisiese werk gedevalueer moet word in vergelyking met intellektuele werk? Dit was steeds die duiwel, nie die Skeppergod nie, wat vir Adam die werk van tuinier, sy seun Kain die werk van boer en sy broer Abel die werk van skaapwagter gegee het. Waar is die intellektuele in hierdie drie modelle van die begin van die geskiedenis van die aardse lewe? Om sy bestaan op aarde te verleng, het die menslike lewe dus voedsel uit die aarde en klere uit wol gevind. Die intellektueel was nutteloos. Beklemtoon die perversie van ons tyd wat hierdie oorspronklike goddelike waardes omvergewerp het. Dit is die oorsprong van alle huidige ongeregtighede. In Frankryk, in die hoop om die gehalte van sy diens te bevorder, is Justisie onafhanklik van politieke mag, maar die manne wat verantwoordelik is vir die lewering van geregtigheid is, van nature en erfenis, sondaars en onvolmaak, en hulle is ook onderhewig aan die geestelike druk wat uitgeoefen word deur die globalistiese humanistiese denke van ons tyd en die permanente druk van die mag van die media. Die wêreld het deursigtig geword, skandale word onthul in samelewings wat gewoon is aan die veelvuldige oordadige gedrag van menslike gedrag. Ongebonde deur die goddelike standaard van goed en kwaad, het hulle nie meer 'n kompas of 'n verwysingspunt om hul samelewing wyslik te beoordeel nie, wat die toneel van alle oordadighede geword het.

Is dit nie tyd om, minder as sewe jaar voor die wederkoms van Jesus Christus, die waarheid te ondersoek en die werklike situasie waarin die duiwel die hele mensdom gelei het, in die gesig te staar nie?

Hoe sou ons menslike samelewings lyk onder direkte goddelike regering? Geen meer korrupsie en perfekte geregtigheid vir almal nie, want deur God geïdentifiseer sonder om aan Hom te kan ontsnap, word die korrumpes opgesluit of uitgeskakel. Gelyke betaling vir gelyke tyd gewerk. Want in ons huidige duiwelse regimes word hoër salarisse gegee aan gespesialiseerde ambagte wat hierdie voordele onregverdig opeis. Die spesialiteit van 'n beroep behoort nie salarisverskille te regverdig nie, want die keuse van 'n spesialiteit is 'n saak van persoonlike bevrediging wat geen rede het om vergoed te word nie. Salaris moet slegs die lewensduur dek wat elke persoon in hul professionele aktiwiteit in die gemeenskaplike belang van almal gee; en niks meer nie. Hierdie regime sou een van perfekte **gelykheid wees wat broederskap sou bevorder** en 'n regverdige beperking op **vryheid sou gee** . Ten tye van God se gewilde straf is dit egter te laat om die situasie reg te stel dat die oorlog in Oekraïne bo die mees pessimistiese verbeelding sal vererger. Verwoeste lande moet baie duur wapens produseer en terselfdertyd verbrand God woude en landbouvelde met brande wat veroorsaak word deur die son waarvan die hitte Hy versterk, of deur weerlig van

hewige storms, of selfs deur menslike vrywillige brandstigters; Die middele om die ondergang van mense te vererger, ontbreek nie vir die almagtige Skeppergod, YaHWéH, Michael, Jesus Christus nie. Ons moet ons dus voorberei om hongersnood en baie ander euwels te sien woed in 'n Westerse samelewing wat gedurende 50 jaar van weelde niks kortgekom het nie; die tyd van 'n jubileum tussen 1974 en 2024.

Kollektiewe waansin

Wat sê ons van 'n mens wie se gedrag verstommend is omdat hy sy lewe in lewensgevaar plaas deur dinge te doen wat deur die menslike massas as onredelik beskou word? Hy is mal. Is dit ware waansin of is dit nie eerder die feit dat sy optrede buitengewoon is wat hom mal laat lyk in die gedagtes van die sogenaamde normale mensdom nie? Ja, dit is hierdie afwyking van normaliteit wat hom waansin laat toeskryf. Die ware mal mens doen niks redeliks nie, want hy is nie in staat om te redeneer nie. Dit is genoeg dat 'n groot aantal mense gesamentlik onredelike dinge begin doen sodat hierdie onredelikheid in normaliteit omskep kan word. Dit blyk uit hierdie analise dat die oordeel van die mens gebaseer is op die ervarings wat hy beleef of nie beleef nie. Alles wat nie ervaar word nie, word gekoppel aan waansin en alles wat ervaar word, gaan in normaliteit in. Onder die vertonings wat deur die skares geniet word, is die koorddansers of ekwilibriste wat in balans op 'n staal- of sintetiese draad op duielingwekkende hoogtes loop. In 'n verslag het 'n jong Switserse man sy bemeestering van hoogtevrees verduidelik: "Dit is alles in die gedagtes; Wat ek 50 cm van die grond af kan doen, kan ek op enige hoogte doen." Hier gee hy ons 'n belangrike sleutel tot verduideliking: Alles is in die gedagtes. Hoogtevrees is 'n natuurlike ding in alle mense, want die eenvoudige daad van loop en staan moes deur ervaring opgedoen word. Trouens, wanneer die kind in die wêreld kom, ontdek hy dat dit nie maklik is om op sy twee voete en sy bene te staan nie, wat versterk moet word, en hy vind dit makliker om op sy knieë en hande te kruip. As ons ons volwasse denke op hierdie kind sou projekteer, sou ons hom hoor sê: al hierdie mense is mal om die risiko te neem om regop op hul voete en bene te staan. Maar juis omdat hy almal anders so sien optree, verstaan hy dat hy moet leer om dieselfde te doen en, poging na poging, behou hy uiteindelik sy balans, ten spyte van 'n paar valle wat die moeilikheidsgraad van die aksie bevestig. Menslike oordeel is dus onderworpe aan die wet van normaliteit, maar dit blyk dus duidelik dat hierdie normaliteit afhang van individuele ervaring. Hierdie inleiding was nodig om te verstaan wat geloof in die skeppergod is. Geloof in Sy bestaan hang af van ons individuele ervaring, en God het die ervaring van Sy eerste getuies in die Heilige Bybel laat opteken sodat elkeen van Sy menslike skepsels gedurende die laaste 3 500 jaar van die Aarde se geskiedenis kon baat vind by die ervaring van Sy eerste getuies. Want Hy het Homself in mag en daad geopenbaar aan die Hebreërs wat Hy omstreeks 1500 v.C. uit Egiptiese slawerny gered het. Destyds het waansin daarin bestaan dat hulle nie geglo het in die bestaan van hierdie God wie se werke duidelik en onbetwisbaar was nie. En onder

die mense wat uit Egipte gekom het, kon niemand die bestaan van God ontken nie, maar volgens hul individuele natuur kon hulle Hom reeds gehoorsaam of ongehoorsaam wees. Hulle het dus die fundamente van geloof en ongeloof gelê, wat die absolute teenoorgestelde daarvan is. Ongeloof is nie ongeloof nie, want dit lei 'n mens daartoe om bewustelik ongehoorsaam te wees aan die God wat die menslike lewe orden en organiseer. Die oorsprong van vandag se ongeloof was die gedagte van Karl Marx, 'n vrydenkende filosoof wat verklaar het: "Ek het God uit my hemel verdryf." Hy het dus die oorgang van ongeloof na ongeloof gemerk, wat gevolglik slegs sy verklaring vind in sy weiering om hom aan hierdie groot en gedugte God te onderwerp. Sedertdien word die huidige ongeloof verklaar deur die versadiging van die menslike gees wat God nie meer soek nie, omdat die menslike lewe en sy spesialiste in alle dinge hul antwoorde en hul verduidelikings bring wat dit bevredig. Geeneen van hierdie verduidelikings laat ons egter toe om die bestaan van die geloof wat in die Skeppergod en sy openbarings glo, te verstaan nie. Die mensdom gee toe aan die paradoks dat, ten spyte van sy amptelike ongeloof, baie van die verduidelikings van die Aarde se geskiedenis wat dit leer, gebaseer is op openbarings wat in die Heilige Bybel aangehaal word.

So, wat moet mens doen om geloof te hê en die sekerheid te verkry dat God bestaan en dat alle vlees uiteindelik aan Hom verantwoording sal moet aflê? Dit is genoeg om die ervarings te hê wat hierdie klein geloof sal voed en dit sal laat groei. Dit is dus 'n kwessie van die toepas van 'n ervaring wat ons van die stadium van onkunde na dié van kennis sal neem. En hierdie beginsel was van toepassing op die koorddanser en dit sal op dieselfde manier van toepassing wees op geloof in God. Vir beide is opleiding en aanpassing nodig.

Ongelowiges skryf miljarde jare se bestaan aan die aarde toe, maar God het aan sy dienaar Moses, ongeveer 3 500 jaar gelede, geopenbaar dat die aardse geskiedenis slegs 2 500 jaar voor sy tyd begin het toe hy sy Hebreeuse volk uit Egipte gelei het. Wie moet ons glo? Die aannames wat deur die huidige wetenskaplike man of die getuie van God wat hom bygestaan het in sy kragtige werke, bekend is dwarsdeur die bewoonde aarde van sy tyd, soos bevestig deur hierdie getuienis van Ragab, die prostituut wat in Jerigo gewoon het, getuienis aangehaal in Josua 2:10-11: " *Want ons het gehoor hoe die HERE, toe julle uit Egipte uitgetrek het, die waters van die Rooi See voor julle laat opdroog het, en hoe julle die twee konings van die Amoriete oorkant die Jordaan, Sihon en Og, behandel het, wat julle heeltemal vernietig het. Ons het daarvan gehoor, en ons het moed verloor, en al ons gees is neergeslaan voor julle aanskoue; want die HERE julle God is God in die hemel daarbo en op die aarde hieronder .*" Sy het op 'n heidense manier gewoon te midde van 'n stad wat deur heidense mense bevolk is en haar geloof is gebaseer op intelligente gedrag wat haar aardse ervaring gekondisioneer het deur haar lewe te red, anders as al haar mense wat deur God saam met haar stad vernietig is. Ragab sê wel: " *Ons het geleer ,*" maar sy alleen baat by wat almal geleer het. Sy keuse en sy gedrag was slegs die gevolg van die redenasie van ware intelligensie; wat my laat sê dat al die ander... Mense wat God in Jerigo doodgemaak het, is deur 'n **kollektiewe waansin** oorval . Dit definieer die absolute teenoorgestelde van intelligensie. En soos ons gesien het, word waansin of die teenoorgestelde daarvan, intelligensie, deur elke persoon

volgens hul opvatting van normaliteit beoordeel. In Ragab se ervaring was normaliteit onder diegene wat deur God doodgemaak is, en dit was heidens. Maar sy het geweet hoe om die normaliteit van haar erfenis en haar tradisies te bevraagteken.

Vandag is dit dieselfde, die oorgrote meerderheid Westerse mense is ongodsdienstig en verteenwoordig die huidige **kollektiewe** menslike waansin wat God ook voorberei om te vernietig. Watter redes die mens ook al gee om homself nie aan die geopenbaarde goddelike wil te onderwerp nie, sy keuse is dié van ware waansin wat hom tot die dood lei. Dit is in hierdie verband nuttig om te onthou dat God mense slegs die keuse van twee uiters teenoorgestelde paaie bied, soos hierdie verse uit Deut. 30:19-20 leer: “ *Ek roep vandag die hemel en die aarde as getuies teen julle dat ek die lewe en die dood, die seën en die vloek voor julle gehou het. Kies die lewe, sodat jy kan lewe, jy en jou nageslag, om die HERE jou God lief te hê, na sy stem te luister en Hom vas te klou. Want dit is jou lewe en die lengte van jou dae, sodat jy kan woon in die land wat die HERE aan jou vaders Abraham, Isak en Jakob met 'n eed beloof het om te gee.* Dit spreek vanself dat hierdie boodskap deur God gerig is aan alle mense wat hierdie stelling sal lees en nie net aan die Joods-Hebreeuse afstammelingen van “ *Abraham, Isak en Jakob* ” nie. Hierdie stigterspatriarge van vleeslike Israel is ook die getuies van God wat aangebied word aan sy geestelike Israel, gebou op die verlossing wat verkry is deur Jesus Christus, wie se soendood al die uitverkorenes bevoordeel wat gered is in die twee opeenvolgende goddelike alliansies en sedert Adam.

Die ware **waansin**, die skadelikste, is nie dit wat die sogenaamde normale mensdom veroordeel en definieer nie. Die ware mal mens is nie besorg oor die verlossing wat God bied nie, aangesien hy nie kan redeneer nie, en dus nie hierdie aanbod kan waardeer nie. Die werklike **kollektiewe waansin** het dus betrekking op die gedrag van die sogenaamde normale Westerse menigtes wat, met toegang tot kennis van die toestande wat deur God aangebied word, kies om dit nie in ag te neem nie en dus, selfs onbewustelik, die pad neem wat hulle na die dood lei. Want deur onderrigting te weier, kies hulle om in onkunde te bly wat hulle deur ongehoorsaamheid veroordeel om te sterf, in ooreenstemming met die waarskuwing wat God gegee het.

Om tot geloof toe te tree is in elke opsig vergelykbaar met die evolusie van die oorgang van baba na man. Hul voedselbehoefte is anders; Die baba benodig melk, terwyl die man vaste kos benodig wat hy in graankosse, peulgewasse en groente vind. Mense vind in God al die verduidelikings vir die wettige vrae wat in hul gedagtes opkom. En die eerste vraag wat ontstaan is: waarom sterf die mens uiteindelik? Die vraag is legitiem vir enigiemand wat weet dat God self van nature onsterflik is en dat Hy boonop lewe gegee het aan hemelse engele, van wie diegene wat getrou gebly het, reeds hierdie onsterflikheid met Hom deel. Die Bybelse antwoord kom dan: die dood is die gevolg van 'n kollektiewe straf wat juis die eerste vorm van kollektiewe waansin is wat die mensdom erf en van eeu tot eeu vir ses millennia oordra. Dus, na hierdie sesduisend jaar van seleksie van die aardse uitverkorenes, sal die dood nie meer die geredde uitverkorenes tref met die glorieryke wederkoms van Jesus Christus nie, maar dit sal nodig wees om te wag tot die einde van die sewende millennium en die voltrekking van die laaste

oordeel wat die aardse en hemelse rebelle raak, sodat die dood self vernietig sal word en die standaard van ewigheid en onsterflikheid vir ewig gevestig sal word.

Baie antwoorde op al ons vrae is in die Heilige Bybel beskikbaar, maar om dit te verkry, moet ons onself voed met hierdie Bybelse leesstof, totdat ons die inhoud daarvan menslik bemeester. Nou is hierdie meesterskap in werklikheid onbeperk, aangesien ons verstand en geestelike begrip aangevuur word deur die ware en enigste God wat self onbeperk is. Volgens die beeld van die baba en die volwassene neem ons behoefte aan vaste voedsel toe met die toename in ons kennis van die geskifte van die Heilige Bybel. Die Bybel bied voeding vir alle ouderdomme en stadiums van ons geestelike evolusie. Reeds in sy tyd het die apostel Paulus die Hebreërs, die ontvangers van sy brief, verwyt dat hulle op geestelike " melk " gebly het terwyl die groei van hulle geloof van " vaste voedsel " afgehang het; Hebr. 5:12: “ *Want wanneer julle teen die tyd leraars behoort te wees, het julle weer nodig dat 'n mens julle die eerste beginsels van die woorde van God leer; en julle het nou weer behoefte aan melk en nie aan vaste spys nie.* » Hoeveel te meer is hierdie smaad dan gerig aan hedendaagse Christengelowiges, wetende dat geestelike waarheid nou ten volle geopenbaar is en dat die mees vaste spys, wat bewaar word vir die tyd van die einde van die wêreld, die openbaring is wat in die Bybelse profesieë van Daniël en Openbaring vervat is, hoofsaaklik, maar nie net nie. Want die hele Bybel is 'n ondersteuning van profetiese openbarings, soos ek die geleentheid gehad het om te demonstreer in die studies wat in hierdie werk aangebied word, voorgestel as voedsel, onder die geestelike titel van " **manna vir die laaste Adventiste-wandelaars** " van geloof en werke.

In hierdie einde-van-die-wêreld-konteks het mense steeds die keuse om een of die ander van die twee paaie wat God voor hulle geplaas het, te volg: **kollektiewe waansin** of **kollektiewe intelligensie** , aangesien hierdie waardeoordeel afhang van die aantal ondersteuners wat hulle dra. Maar helaas vir hulle, die talrykste is nie die intelligentste nie, maar die opstandigste en hulle einde, soos voorspel en geopenbaar in die Heilige Bybel, is niks om te beny nie. In sy individuele ervarings onderskei die mens homself, deur sy besonderhede, van sy medemens. Sy model wek dan twee teenoorgestelde oordele: hy word beny, of hy word bejammer. En die reaksie van die toeskouers en beoordelaars wat ons is, hang af van ons persoonlikheid. Die verkose amptenare is die afguns van toekomstige verkose amptenare en die jammerte van diegene wat hulle as mal beskou. Maar in die gedagtes van die uitverkorenes draai hierdie oordeel om en keer homself om: die gekste van die twee is nie die een wat jy dink nie; Dit is nie ek, die uitverkorene, maar jy, die gevallene, en jou verdiende einde sal genadeloos wees.

Tot dusver het ek slegs die kollektiewe waansin genoem wat bestaan uit die wil om die Bybelse openbaring wat gebou is op die uittog uit Egipte van die Hebreërs onder leiding van Moses, te ignoreer. Maar selfs groter is die kollektiewe waansin wat mense van ons tyd daartoe lei om die getuienis van die Christelike geloof te weier en te verwerp. Dit is omdat Jesus Christus 'n getuie baie nader aan ons is en ons hele Westerse lewe is op hierdie model van Christelike lewe gebou. Ons kalender is gebaseer op sy vermoedelike geboorte, hoewel dit vals is en gekenmerk word deur 'n vertraging van ses jaar. Maar

uiteindelik het hierdie fout, te wyte aan die Rooms-Katolieke monnik Dionysius die Kleine, geen gevolg vir ons nie, want die data van die tye wat in die profesieë geopenbaar word, word aangebied in die vorm van aksieduur wat van toepassing is op datums wat in hierdie valse kalender aangeneem is. Die boodskappe wat deur God gelewer word, bly dus heeltemal identifiseerbaar ten spyte van die foute waarop hierdie valse kalender gevestig is. Die getuienis van Jesus Christus het vir tweeduisend jaar voortgeduur deur die getuienis van sy heilige dienaars, so hoe kan ons nie hierdie skielike begeerte van ons tydgenote beskuldig om hierdie konstante, eeue-oue, tweeduisend jaar oue getuienis van **kollektiewe waansin te ignoreer** nie? Hierdie kollektiewe waansin is slegs die gevolg van 'n kollektiewe keuse, dié van 'n samelewing wat verlief is op vryheid en so rebels geword het dat dit nie meer die idee kan verdra om 'n goddelike gesag te gehoorsaam nie. In Jean de Lafontaine se fabel, "Die Jakkals en die Druife," troos die jakkals homself omdat hy nie die druife wat te hoog geplaas is, gevang het nie, deur te sê dat hulle te groen is, en vandag gee die mens homself die reg om God ongehoorsaam te wees deur voor te gee dat hy nie bestaan nie. Aangesien hierdie keuse dié van die meerderheid is, word dit die norm van normaliteit en vorm dit die vrug van 'n **kollektiewe waansin** wat verkies om feite te ignoreer wat die bestaan van God regverdig, om te vermy dat hulle Hom moet gehoorsaam.

Omdat geen moderne wetenskaplike ontdekking die nie-bestaan van God kan bewys nie, en intendeel, hierdie ontdekkings laat mense slegs toe om die ontsaglike wysheid en mag van die God te ontdek wat die lewe en alles wat dit vorm en wat dit bevat, geskep het. Ten minste, dit is die afleiding wat uit hierdie feite gemaak word deur **die kollektiewe intelligensie** van die uitverkore heiliges wat deur die bloed van Jesus Christus verlos is.

Die kriteria vir die seleksie van die laaste uitverkorenes is baie hoog, want nadat Hy baie lig gebring het aan sy laaste heilige dienaars in die geseënde status van vrywillige slawe van hul Here en Meester, is God se vereiste groot en behels dit hul kennis van sy laaste instruksies. Die laaste uitverkorenes moet die hele godsdienstige geskiedenis ken wat op aarde gebou is sedert Adam en Eva. Hulle moet die historiese evolusie ken en volg wat waargeneem word deur die ontwikkeling van die aanbod van goddelike verlossing aan die sondige mens. Die patriarge vorm die bakens van hierdie geestelike konstruksie wat lei tot die eerste koms van Jesus Christus wat as die "*lam van God*" kom om "*die sondes van die wêreld weg te neem*"; wat God se wens uitdruk en nie die effek wat slegs baie selde verkry word nie. Want die bloed van Christus is slegs gestort tot voordeel van diegene wat Hy alleen as waardig van sy verlossing erken, en hierdie kriterium het slegs betrekking op sy ware uitverkorenes. Soos Jesus self in Matteus 5:17 gesê het, het Hy gekom "*om die wet te vervul*" en nie om dit te leer nie: "*Moenie dink dat Ek gekom het om die wet of die profete af te skaf nie; Ek het nie gekom om af te skaf nie, maar om te vervul.*" Let op die subtiliteit van die uitdrukking "**maar om te volbring**"; Hy sê nie "**om dit te volbring**" nie en Hy bevestig die volbring van slegs 'n deel van hierdie wet en van die profete, wat die verlenging en geldigheid bevestig wat aan hierdie wet van Moses gegee is, tydens sy nuwe bondgenootskap.

Die opeenvolgende foute wat aan die laaste menslike geslag toegeskryf word, is dié wat oor tyd opgehoop het. En reeds moet ons **die "arrogansie " van die Katolieke pouslike regime** uitwys wat die embrioniese norm van die Hervorming wat in die 16de ^{eeu} onderneem is, verwerp het . So het Frankryk 'n Rooms-Katolieke regime gebly tot die Franse Rewolusie. Die gruweldade wat deur hierdie valse Christelike godsdiens gepleeg is, het tereg die godsdienstige afkeer van die Franse geregverdig. Maar as die veroordeling van hierdie regime wettig was, het die nie-inagneming van die boodskap wat deur die ware goddelike getuies van die Protestantse Hervorming oorgedra is, Frankryk hoogs skuldig voor God gemaak. Want hulle vreedsame en volgsame gedrag het ooreengestem met die voorbeeld wat Jesus Christus voorgestel het, wat hulle getuienis werd gemaak het om aangeneem te word. Maar in daardie dae is slegs die wapengekletter gehoor in die konteks van 'n oorlogagtige opposisie van valse Protestante wat met wapens in die hand teen ware Katolieke geveg het. Ook in Frankryk is die situasie opgeneem deur vrydenkers en filosowe wat deurdrenk was van die Grieks-Romeinse kultuur. Die boodskap van barmhartige goddelike liefde het dus onhoorbaar en onsigbaar gebly onder die mense van Frankryk, wat nasionaal ateïs geword het. Strategies het die duiwel vir 'n tyd die onafhanklikheid en wêreldwye invloed van hierdie model van republikeinse samelewing bevoordeel wat, met sy vryheid, dit uitgevoer en die wêreld met sy **kollektiewe waansin gesaai het** . Twee eeue later, in 'n vreedsame godsdienstige konteks, het die Katolieke geloof stadig weer ontwaak en weer sy volgelingen begin lok. So het die huidige model Katolisisme gebly, steeds beoefen deur 'n minderheid mense wat verbind is tot 'n doop wat in die kinderjare ontvang en afgedwing is, sonder om dit enigszins te kies. Maar die aansien van die Roomse Pous het hierdie leemte gevul. En diegene wat hom vandag ondersteun, is nie meer kinders nie, maar volwassenes wat teenoor God verantwoordelik is vir hul godsdienstige keuses. Dit is wanneer ons dit moet beseef; **Kollektiewe waansin** het net soveel betrekking op die keuses van sekulêre onderdane as op godsdienstige keuses, wat dit die tipiese model maak van 'n samelewing wat heeltemal van God afgesny is. En ons vind in hierdie model al die nasies van die Westerse kamp. Maar ander lande is nie meer bevoordeel nie, want hulle erken nie in Jesus Christus die enigste goddelike Verlosser wat aan die universele sondige mens voorgestel is nie.

Met verloop van tyd het God aan die ware Protestante van die tyd 1843-1844 Sy goddelike lig gebring wat hulle eerste gebruike van die profesieë van Daniël en Openbaring verlig het. In 1844, op 23 Oktober, het God hulle minagting vir sy profetiese toets van geloof gestraf en sy vorige verbond met die valse Protestantse godsdiens, erfgenaam van die Protestantse afvalligheid van die 16de ^{eeu} en daarna, verbreek. Dit is herkenbaar aan sy mengsel van die heilige en die onheilige, een voet in die wêreld en sy duiwelse waardes en die ander voet in 'n misleidende godsdienstige bewering gebaseer op die Heilige Bybel. Die getoetste Protestantse geloof het die Adventiste geloof voortgebring, toe die Sewendedag Adventiste geloof, en daarna niks. Maar sy het amptelik versoen met haar voormalige aartsvyand, die pouslike Rooms-Katolieke godsdiens, en hierdie amptelike alliansie het haar definitiewe breuk met God bevestig.

Met verloop van tyd het **kollektiewe waansin** versprei na Sewendedag-Adventisme, wat tussen 1980 en 1994 deur God getoets is. Weereens het die toetrede tot die alliansie van Protestantisme in 1995 die verwerping daarvan deur God bevestig.

En sedert hierdie laaste valse aankondiging van die wederkoms van Jesus wat veronderstel was om op 22 Oktober in die herfs van 1994 vervul te word, het ek die enigste bewaarplek gebly van die nuutste openbarings wat deur God gegee is, dinge wat ek deel met al sy geliefdes wat saamwerk of sal saamwerk aan hierdie werk, naby en ver, versprei oor die hele aarde.

Waar dit ook al menslike siele gewen het, is **kollektiewe waansin** die teken van goddelike vloek. Om Hom te ontsnap, is 'n ontwaking van die gewete individueel nodig en ek weet dat Jesus hierdie ontwaking sal teweegbring, wetende waar diegene is wat sy ewige verlossing werd is. In teenstelling met die verlore, goddelose wêreld, kom die uitverkorenes saam, verenig in die kollektiewe en individuele intelligensie wat deur God gegee is. Hierdie kollektiewe intelligensie word konkreet gemaak deur die demonstrasie van liefde vir die waarheid deur elkeen van hulle. Almal is bewus van die noodsaaklikheid om die stem van die Skeppergod te gehoorsaam wie se geopenbaarde liefde die beste bewys is van sy begeerte om hulle ewig gelukkig te maak. Dit is die enigste doel van sy verordeninge, sy gebooe, sy insettinge en sy wette, geskryf en geopenbaar in sy heilige Bybel; sy goddelike woord geskryf vir die redding van die uitverkorenes.

Die samelewing wat aan kollektiewe waansin oorgegee word, produseer twee tipes leuens. Die eerste tipe is die moedswillige leuen wat doelbewus wil mislei en die tweede is die onwillekeurige leuen wat voortspruit uit die feit dat dit bestaan van die hemelse lewe wat verantwoordelik is vir waargenome feite ontken en dan hierdie feite valslik aan ander menslike oorsake toeskryf. Hierdie onderwerp handel oor die bekende aardverwarming wat veroorsaak dat die mensdom angstig raak en oplossings vir hierdie kommerwekkende probleem soek deur beperkings op ons lewenswyse. Die voor die hand liggende skuldige is natuurlik die mens en sy verbruik, wat koolstofdioksied produseer deur sy motors, sy verhitting, sy fabriek en sy koeie, wat daarvan beskuldig word dat hulle die atmosfeer vergiftig met hul winde gelaai met vlambare gasse, insluitend koolstofdioksied. En hier ignoreer die maatskappy reeds die 2 100 kerntoetse wat sedert 1945 uitgevoer is. Al stel 'n enkele een van sy bomme veel meer in die atmosfeer vry as wat 'n stad soos Parys in 'n hele jaar kan produseer. Maar die hooffout is nog nie daar nie en om dit reg te stel, kan slegs die geestelike mens dit doen. Dit is des te meer so omdat wetenskaplikes erken het dat hulle die teenwoordigheid van donker kolle op die son waargeneem het, wat 'n intensivering van sy agitasie en sonstraling weerspieël en openbaar. Dit is dus die son wat verantwoordelik is vir hierdie aardverwarming wat oor die hele aarde waargeneem word. Maar hierdie wetenskap sê slegs wat slegs die geestelike mens kan verduidelik: waarom begin die son sterker opwarm? Omdat God hom beveel en hy Hom gehoorsaam. Om seker te wees van hierdie verduideliking, is dit genoeg om te onthou dat Jesus tydens sy verblyf op aarde, in sy messiaanse bediening, aan sy apostels bewys het dat Hy deur sy woord 'n hewige storm wat

op die Meer van Galilea ontstaan het, onmiddellik kon stilmaak. Ons, sy getuies vir ons tyd, het geen reg om die verspreiding van leuens te ondersteun en daaraan deel te neem wat God van sy heerlijkheid ontnem, geregverdig deur sy onbeperkte mag as God die skepper nie. Ek wil ook met krag en Bybelse gesag herinner dat God die outeur is van ons werklike en opsetlike aardverwarming, aangesien dit 'n plaag is wat sy vyande in sondige samelewings tref. Ek wil ook daarop wys dat Jesus tydens sy aardse bediening in die probleme van mense se gemoedere slegs die vrugte gesien het van daad wat uitgevoer is deur hemelse demone wat met die duiwel geassosieer word. Jesus het hierdie dinge nie aan siekte toegeskryf nie, maar aan die magte van die bose. Al wat hy moes doen was om die demone te beveel om hul menslike slagoffers uit hul teenwoordigheid te bevry, en hulle sou perfek en onmiddellik genees wees. In alle dinge moet ons die antwoord in God vind, en God alleen. Want in Hom vind ons al die geseënde of vervloekte hemelse lewe wat vir ons onsigbaar is, maar tog grootliks en fundamenteel aktief. Ons sal binnekort die geleentheid hê, in 2029, om te sien dat die son die vinger en die woord van die Skeppergod gehoorsaam, in ooreenstemming met hierdie Bybelse profetiese aankondigings: Openb. 16:8-9: “*Die vierde ene het sy skaal op die son uitgegooi. En dit is aan hom gegee om die mense met vuur te skroei, en die mense is met groot hitte geskroei, en hulle het die Naam van die God gelaster wat mag het oor hierdie plaag, en hulle het hulle nie bekeer om Hom heerlijkheid te gee nie.*”

Goed en kwaad

Ons lees in Gen. 2:29: “*En die HERE God het allerhande bome uit die grond laat uitspruit, begeerlik om te sien en goed om van te eet; ook die boom van die lewe in die middel van die tuin, en die boom van die kennis van goed en kwaad.*” »

Dit is die eerste keer dat die uitdrukking “**goed en kwaad**” in die Heilige Bybel genoem word, maar nie die laaste nie, want ons sal dit in ander verse en ander boeke wat dit aanbied, vind. Hierdie uitdrukking dra 'n fundamentele en uiters openbarende lering in hom wat ons toelaat om die voortdurende lyding wat God self, in persoon en in gees, ervaar, te ontdek. Dit is om ons die vermoë te gee om hierdie ding te verstaan dat God ons aardse dimensie geskep het wat “*die mens gemaak na die beeld van God*” moes dra. Volgens hierdie stelling word die mens dus in staat gestel om te verstaan wat God oor “**goed**” sowel as “**kwaad**” voel. Ons moet dus hierdie twee terme bestudeer en verstaan wat hulle verteenwoordig.

Hoe om hulle te definieer? Op die fisiese en vleeslike vlak word “**goed en kwaad**” op verskeie progressiewe vlakke gevoel. Op 'n minimum word “**die goeie**” uitgedruk deur die feit dat die hele liggaam en sy organe sonder enige pyn funksioneer, tot die punt dat die bestaan daarvan deur die mens geïgnoreer of vergeet word. “**Goed**” word dan “welstand” genoem omdat dit aangenaam gevoel word. “**Goed**” en “sleg” word uitgedruk deur ons vyf sinne, naamlik sig, gehoor, reuk, smaak en aanraking. “**Goed**” kan dan veroorsaak word deur 'n

aangename gesig, 'n gewaardeerde gehoor, 'n aangename reuk, 'n heerlike smaak en 'n sensitiewe en nuttige aanraking. "' **Kwaad** ' sal logies uitgedruk word deur die teenoorgestelde van hierdie dinge, aangesien dit die absolute teenoorgestelde van " **goed** " aandui. En as sodanig is " **kwaad** " die oorsaak van lyding en lyding is die simptoom van die teenwoordigheid van "siekte".

Die beginsel is dus die volgende: alles wat ons in ons menslike lewe ervaar oor " **goed of kwaad** " is slegs die vleeslike beeld van wat God in sy gedagtes ervaar. Hierdie idee word bevestig in hierdie aanhaling van Paulus wat in Ef. 5:23 sê: " *Want die man is die hoof van die vrou, soos Christus die hoof is van die kerk, sy liggaam* , waarvan Hy die Verlosser is. » " *Die vrou* " is gevorm uit 'n " *rib wat geneem is* " uit Adam se liggaam, volgens Gen. 2:22: " *En die Here God het die rib wat Hy van die man geneem het, in 'n vrou gemaak en haar na die man gebring.* " God se keuse van 'n " **rib** " van Adam word geregverdig deur die rol van " *die vrou* ", wat in die geestelike sowel as die letterlike sin "langs" haar " **man** " , haar " **eggenoot** ", Christus of Adam geplaas word. Deur hierdie idee te ontwikkel, kan ons dus verstaan dat God die beeld van sy liggaam op aarde en die aardse dimensie bou, want Hy is gees en lewe en alles wat leef, leef in Hom. Voor sonde, in hul oorspronklike reinheid en onskuld, beeld Adam en Eva die plan perfek uit wat God daartoe gelei het om vrye en onafhanklike eweknieë voor Hom te skep wat Hom vrylik kan liefhê soos Hy begeer om liefgehê te word.

Maar hierdie projek sal voortdurende lyding op God oplê as gevolg van die keuses wat gemaak word deur vrye, maar opstandige, ongehoorsame en rebelse wesens. En dit is die werke van hierdie rebelse keuses wat God " **boos** " noem, want dit laat Hom onaangenaam " **boos** " voel deur lyding. Sodat God, deur vrye en onafhanklike eweknieë te skep, terselfdertyd die lewe van die uitverkorenes skep wat sy begeerte na liefde sal vervul, maar ook die monsteragtige wesens wat "siekte" in " **sy liggaam** " of in sy lewende skeppings bring. Want die lewe van die aardse vleeslike mens het 'n fisiese aspek genaamd " **liggaam** " en 'n geestelike aspek genaamd " **gees** ". En albei is die beeld van die " **liggaam** " van God. Deur eers die hemelse engele te skep, gee God sy skepsels slegs die gelykenis van sy " **gees** " van lewe. Want hulle fisiese liggaam ondergaan nie die verdorwenheid wat verdien word deur die rebelse houding nie, wat sal verskyn met die rebellie van die eerste geskape engel, aan wie God dan die naam Satan sal gee, wat "Teenstander" beteken. En vir God word die voorkoms van teëspoed deur Hom gevoel, soos die mens "die siekte" voel wat sy liggaam en sy gees aanval. Die afwesigheid van fisiese lyding het die engele verhinder om die intensiteit van die lyding wat God gevoel het, te verstaan; hulle kon slegs bewus word van die misnoeë wat op die gees van hulle God opgelê is. In hierdie skepping van hemelse wesens het die dood nie die bestaan van die opstandige wese wie se lewe verleng is, getref nie. Die beginsel van die dood het egter reeds vooraf bestaan in die goddelike oordeel wat hulle aangegaan het; dit sou eers aan die einde van die program wat deur God voorberei is, in werking gestel word, dit wil sê aan die einde van die seweduisend jaar wat vir die aardse skepping gereserveer is, waarvan eerstens die aarde waarop God sy demonstrasie van perfekte lewe sou organiseer, wat Hy in sy tyd, aan die einde van die vierde millennium, in die menslike liggaam met die naam Jesus van Nasaret, sou volbring. Sy oorwinning

oor sonde en dood, verkry in Jesus Christus, sou hom die reg gee om sy aardse uitverkorenes te red, maar ook om die aardse rebelle en die demoniese engele, sowel as hul leier, Satan, in die vuur van die "**tweede dood**" uit te skakel.

"**Die goeie**" is maklik om te identifiseer aangesien dit betrekking het op al die waardes wat deur die Skeppergod, die Opperwetgewer, goedgekeur en verorden is. Die wet van Moses openbaar hierdie standaard van "**goed**" in ooreenstemming met God se opvatting van hierdie woord.

"" **Kwaad** " het daarenteen 'n dubbele betekenis waarvan ons bewus moet wees." In die Franse taal kan die gebruik van die term "**mal**" **verwarrend wees**. Ons moet dus hierdie twee betekenisse duidelik identifiseer.

In die absolute teenoorgestelde sin van "**goed**", dui "**kwaad**" op dit wat God vervloek, dit wat Hy afkeur en formeel en onherroeplik veroordeel. Hierdie tipe "**bose**" word dikwels verbind met wat God "**gruwel**" noem en as "**afskuwelik**" ag. En om "**die gruwel**" uit te voer, hoef die mens slegs alles te doen wat God afkeur en veroordeel. "" **Gruwel** " ontstaan in die gees van twis, en die duiwel, Satan, die eerste skepsel wat perfek deur God geskape is, was ook die eerste van sy skepsels wat met hom in twis betrokke geraak het. Geskil is slegs wettig tussen die twee teenstrydige menings van twee wesens. Maar om met God te stry is betekenisloos, want Hy is die bron van intelligensie en het volkome beheer oor alle denke. Lank voor die engel en die mens het hy die probleme en pyn geken waartoe vryheid diegene kon lei wat dit op 'n libertariese manier gebruik, dit wil sê diegene wat die redelike perke van vryheid oorskry. As groter vryheid moontlik was sonder om sy skepsels skade te berokken, sou God hulle dit toegelaat het om te geniet. Maar dit is nie die geval nie, en sy liefde as Vader het Hom daartoe gelei om voorsorgmaatreëls rondom sy skepsels te plaas, dit wil sê wette wat die perke van ware vryheid stel. Buite hierdie grense is daar sonde en die dood, wat die loon daarvan is. En hierdie situasie herinner my aan daardie Oekraïense soldate wat opruk op grond wat deur die Russiese teenstander verower is, en die talle myne moet opgrawe met die risiko om daarmee saam te ontplof. Gekonfronteer met hierdie myne wat die dood veroorsaak, toon die mens versigtigheid en behoort hy op dieselfde manier op te tree teenoor sonde wat toegang gee tot die "**tweede dood**" van die laaste oordeel. En hierdie tweede geval sal in 6999 van Adam af of 2999 van ons era, in die geskiedenis van die werklikheid ingeskryf word, net soos die eerste; wat hierdie waarskuwing die moeite werd maak om baie ernstig op te neem.

Die tweede betekenis van die woord "**kwaad**" is dit wat pyn en lyding veroorsaak. Hierdie tipe "**bose**" word net soveel deur God as deur die duiwel en sy menslike agente beoefen. So doen God nie "**kwaad**" wanneer Hy "**kwaad**" as straf toedien nie; wat noodsaaklik word, wanneer die ontrouhede van sy skepsels gestraf moet word, want hulle bereik ondraaglike vlakke, selfs vir God, die geduldigste van alle lewende wesens.

'n Herhaling van die goddelike opdrag wat in Deut. gegee is. 30:19, lees ons weer in Jesaja 7:16: "*Maar voordat die kind weet om die kwaad te verwerp en die goeie te kies, sal die land waarvan jy die twee konings vrees, verlate word.*" Die Gees profeteer sy toekomstige inkarnasie in die "*kind*" Jesus Christus. Maar ons vind in hierdie vers die ervaring wat al sy toekomstige uitverkorenes,

verlos deur sy gestorte bloed en sy volmaakte geregtigheid, sal moet hê en daarin slaag: “ **verwerp die kwaad en kies die goeie** .” En reeds, die idee wat opgelê word, is dat om te weet hoe om “ **die kwaad te verwerp en die goeie te kies** ”, die uitverkorenes moet weet hoe om te identifiseer wat God “ **kwaad** ” noem en wat Hy “ **goed** ” noem; wat impliseer dat hulle 'n goeie kennis van die leer van die hele Heilige Bybel moet hê. Diegene wat een van die twee opeenvolgende alliansies onderskat, het geen kans om een van sy uitverkorenes te word nie.

Wat vra God eintlik van die mens? Om Hom lief te hê en te gehoorsaam. In die lig van sy eise, wat stel die duiwel voor in die lewe wat hy lei? Te oordeel aan die situasie van moderne Wes-Europese samelewings, en in die besonder, in die Franse model, sien ek slegs boeie waarin sogenaamde "bevryde" wesens gevange gehou word, maar wat in werklikheid, deur beperkende wette, onderworpe is aan ontelbare verbodsbepalings of verpligtinge. Dit is natuurlik die huidige situasie in hierdie land, wat die afgelope paar jaar teen 'n groot spoed sien krimp het namate dit toenemend outoritaire opdragte ontvang en gehoorsaam wat deur die Europese regering in Brussel beveel is. Frankryk was eers vry ten tye van sy na-oorlogse onafhanklikheid. Onder die presidentskap van generaal de Gaulle het dit steeds die gesag van die VSA teengestaan. Maar president Sarkozy het Frankryk weer in die NAVO-alliansie laat integreer en sedertdien het dit slegs die rampspoedige gevolge van sy Europese onderwerping gely, vir homself en sy inwoners. In ons bevryde nasies word die mens uitgelewer aan die gierigheid van finansiers: banke, versekeringsmaatskappye. Al hierdie finansiële instellings bied dienste wat hulle verryk met die ondersteuning van die beheerliggame. Wette word aangeneem om aan hul eise te voldoen. Alles word so georganiseer dat dit soveel geld as moontlik uit die kliënt onttrek en dat die kontantuitvloei so klein as moontlik is. Ook wette wat vryheid toenemend beperk, maak maatreëls verpligtend: die dra van helms vir motorfietsryers en bromponiers, veiligheidsgordels en tegniese inspeksie van motorvoertuie. Al hierdie dinge, en die lys is ver van volledig, word al hoe duurder en plaas druk op die begrotings van mense in nederige omstandighede. Ek dink met afguns aan daardie onderontwikkelde lande, waar mense steeds motorfietse kan ry, hare wat in die wind waai, vrylik en sonder verbod; Dit is net 'n eenvoudige voorbeeld, maar individuele vryheid krimp werklik aansienlik. Al is dit net as gevolg van die kollektiewe lewe wat verskeie gemeenskappe met onversoembare gebruike en godsdienste moet bymekaarbring.

Die Westerse lewe is sigbaar georganiseer om met die goddelike orde mee te ding. Omdat sy ook haar eie konsep van " *goed en kwaad* " het. En die oorlog wat in Oekraïne woed, het 'n absolute "euwel" vir die Westerse kamp uitgelig: Rusland se versuim om Oekraïne se nasionale wetgewing te respekteer. Hierdie menslike kamp is egter baie skynheilig, anders as die skeppergod, wat nooit uitsonderings in sy beginsels en oordele maak nie, wissel die mening van hierdie menslike kamp enorm, afhangende van tyd en plek. Die militêre staatsgreep, wat Niger se pro-Frankryk verkose president op 26 Julie 2023 omvergewerp het, word eenparig deur ons Westerlinge veroordeel; dieselfde mense wat die een ondersteun en aangemoedig het wat die Oekraïense rebelle in 2013 op Maidanplein in Kiëf gedoen het; 'n staatsgreep waarin hulle die destyds wettig verkose

Russiese president omvergewerp het. Ons God van geregtigheid organiseer dus gebeure om die skynheiligheid van hierdie Westerse kamp te veroordeel wat, deur sy verwronge, ontroue Christelike geloof, sy vyand en die teiken van sy goddelike toorn uitmaak. En ek maak gebruik van hierdie onderwerp om 'n verduideliking te verskaf. In die interpretasie van die "**koning van die Suide**" van Dan. 11:40, Niger sal waarskynlik die leidende rol speel, want sy voorreg om uraanmyne te besit, gee dit, vir Frankryk, sy tot dusver bevoorregte kliënt, 'n strategiese karakter van eksistensiële belang. Die teenwoordigheid van Frankryk word egter nie meer deur die nuwe moonndheid en 'n beduidende deel van sy bevolking aanvaar of ondersteun nie. Boonop is die land 98% Moslem. 'n Konflik, gemotiveer deur die hoofbelang van die Franse, wat alles op kernenergie verwerd het om hul elektrisiteitsbehoefte te verseker, sal dus waarskynlik binnekort plaasvind. Die "**koning van die Suide**" blyk daar 'n geloofwaardige identiteit aan te neem en sy Moslem-godsdiens kan hom die leier maak van 'n oorlogagtige opstand van Moslem-nasies, wat reeds vyandiggesind teenoor die Weste en veral Frankryk is.

Die koloniale verlede is 'n swaar benadeling vir haar, maar na hierdie koloniale tydperk het haar gewapende intervensies in verskeie Afrikalande ook haat teen haar gewek. Daar was die Algeriese oorlog, die ingryping in die Ivoorkus, meer onlangs Libië, en laastens Mali. Maar Afrikane het ook Frankryk se militêre verbintenisse in die Balkanoorlog en die massiewe finansiële steun en wapenaanbiedinge wat aan die Oekraïners gemaak is, gevolg. Hierdie imperialistiese gedrag het hulle uiteindelik geïrriteerd gemaak. Boonop weet hulle dat Westerse koloniste vervang is deur plaaslike medewerkers wat deur hul voormalige koloniserende lande ondersteun word om Afrika se rykdom te kan voortsit. Die woede wat nou in Niger losbars, toon dat die grens van wat draaglik is, vir 'n groot aantal Nigeriërs bereik en oorskry is. Die lokval wat God vir die Weste gestel het, sluit, wat die ondersteuning en versterking bevestig wat Afrika, die "**koning van die Suide**", na Rusland bring. Deur "*Puth*", Libië en "*Kusj*", Ethiopië, aan te haal, het God inderdaad die opstand van die hele Afrika, Maghreb en Swartland, teen Westerse belange geprofeteer, en binnekort hul leërs, ten minste dié van die Franse. En hierdie twee name "Libië en Ethiopië" onthul die identiteit van hierdie "**koning van die Suide**". Dit bevestig 'n ou eerste gedagte wat by my opgekom het toe ek hierdie profesie die eerste keer bestudeer het. Ek het die verband getrek tussen die uitdrukking "**koning van die Suide**" en die "**koningin van die Suide**" wat in Mat. aandui. 12:42, in die woorde van Jesus Christus, "die koningin van Skeba" wat "koning Salomo" kom besoek het vanweë die universele roem van haar wysheid: "*Die koningin van die Suide sal op die oordeelsdag saam met hierdie geslag opstaan en dit veroordeel, want sy het van die eindes van die aarde gekom om die wysheid van Salomo te hoor, en kyk, een groter as Salomo is hier.*" Hierdie veroordeling van die ongelowiges, hierdie keer Christene, geprofeteer deur ons goddelike en menslike Verlosser en Here, vind reeds 'n vervulling in hierdie breuk in die verhoudings tussen Niger, met Frankryk en die voormalige koloniserende lande van Europa. Alhoewel die "**Koningin van die Suide**" oorspronklik slegs oor die gebied van Ethiopië regeer het, verwys die naam Ethiopië in die profesie breedweg na al die nasies van Swart Afrika wat as oorsprong die ontwikkeling en sekulêre uitbreiding van die Ethiopiese volk het.

Die profesie kon dus die huidige Afrika-ontwaking voorspel het wat dit ten volle teen die gehate gemeenskaplike vyand kon verenig: die voormalige Europese kolonisasie; wat hoofsaaklik na Frankryk, België, Italië, Portugal en Engeland verwys. Dit is dus nie verbasend dat hierdie eenwording plaasvind tot voordeel van Rusland en sy ander vennote, insluitend China. Op 26 Julie 2023 het die militêre staatsgreep in Niger die manifestasie van anti-Franse wrok geopen wat deur byna die hele Afrika gedeel word. Hierdie aksie stoot die Europeërs uit Afrika-bodem en ons sien die strategiese hergroepering van die Afrika-" **koning van die Suide** " en die Russiese " **koning van die Noorde** ". In die volgende fase sal die aggressie van hierdie twee " **konings** " **teen die gebied, die bodem, van Europa gerig word.**

Westerlinge is gewoon aan die standaard van hul waardes waarin humanistiese denke, toenemend teenwoordig, hulle 'n goeie beeld van hulself gee; dit, tot die punt dat hulle oortuig is dat hulle 'n model van ideale samelewing vorm en gevolglik probeer hulle dit op die hele aarde afdwing, terwyl hulle met medelye kyk na die nasies wat vyandiggesind teenoor hul projek bly. Daarom kan die afskuwelike aard daarvan slegs ontdek word deur die Bybel te lees, waarin God sy eie opvatting van " **goed en kwaad** " aanbied. Westerse minagting vir hierdie ware goddelike standaard word gesien in hierdie teregwysing wat in Jesaja 5:20 aangehaal word: " Wee hulle wat **sleg goed noem en goed sleg** , wat **duisternis lig maak en lig duisternis, wat bitter soet maak en soet bitter.**" ! "Hierdie beskuldiging van die omkering van goddelike waardes het betrekking op ons huidige republikeinse Westerse samelewings."

In hoofstuk 5 van Jesaja gee God ses voorbeelde van aksies wat goddelike " **wee** " oor die skuldiges sal bring. Die waarskuwing het 'n universele reikwydte en ek bied dit hier aan omdat vers 20 slegs die vierde van ses is. Daar moet kennis geneem word dat hierdie ses vloeke mense in die algemene sin raak, in hul onheilige gedrag, en dat hulle dus diegene aanwys wat skuldig is aan aardse ewigheid. Maar die aangehaalde voorbeelde dra ook, geestelik, 'n betekenis wat God daartoe lei om hulle in die montages van sy profesieë te gebruik.

5:8 *Wee hulle wat huis aan huis bou en akker aan akker verbind totdat daar geen plek meer is nie en hulle alleen in die middel van die aarde woon!* "Die teiken van God se verontwaardiging is grondspekulasie; 'n euwel wat veral in ons huidige Westerse samelewings ontwikkel is. Die Amerikaanse kapitalistiese model, wat private selfsugtige verryking prioritiseer, word hier spesifiek na verwys. God openbaar dus aan ons dat Hy die deel van goedere en ware waardes aanmoedig."

5:11: " *Wee die wat vroeg in die môre agter sterk drank aan jaag en laat in die nag van wyn brand!* »Alkoholisme en sy dronkenskap is ook uiterlike tekens en vrugte wat deur ryk nasies gedra word.

5:18-19: " *Wee hulle wat die ongeregtigheid trek met koorde van goddeloosheid, en die sonde soos met toue van waens* , en wat sê: Laat Hy gou maak, laat Hy sy werk bespoedig, sodat ons dit kan sien! Laat die besluit van die Heilige van Israel kom en uitgevoer word, sodat ons dit kan weet! » Hierdie voorlaaste vers teiken veral " **die sonde** " wat die Christelike ekumeniese alliansie kenmerk wat deur die pouslike Rooms-Katolieke Kerk georganiseer is en wat God

juis deur " **waens** " in Openb. 9:9 uitbeeld: " *Hulle het borsharnasse gehad soos ysterborsharnasse, en die geluid van hulle vlerke was soos die geluid van baie waens met perde wat na die oorlog jaag .*" Hierdie " **waens** " is simbole van die " **sondes** " van die kerke wat vergader het om die weeklikse rus van Sondag, wat sedert die jaar 321 deur die Romeinse keiser Konstantyn I op die eerste dag geplaas is, te verdedig, te regverdig en uiteindelik op te lê. " ^{Die} *stryd* " wat opgeroep word, sal hulle bymekaarbring met die wederkoms van Christus en dit sal die naam " *Armageddon* " dra in Openb. 16:16. In vers 19 praat God van die spottende en trotse houding van sy ongodsdienstige godsdienstige of sekulêre vyande, agnostici of ateïste, wat Hom in die openbaar tart.

5:21: " *Wee die wat wys is in hul eie oë, maar verstaanbaar is in hul eie oë!* God praat hier nie van die ware intelligensie wat Hy aan sy uitverkorenes gee nie, maar Hy veroordeel die valse intelligensie wat sy vyande verkeerdelik aan hulself toeskryf deur godsdienstige of wetenskaplike leuens te regverdig.

5:22-23: " *Wee die dapperes wat wyn drink en die sterkes wat sterk drank meng, wat die skuldige vryspreek vir 'n geskenk en die reg van die onskuldiges wegneem!* " God neem hier die onderwerp van vers 11 aan waarby Hy die ongeregtigheid van onreg voeg wat deur menslike howe verrig word, wat deur geld korrup is. Hier weer eens is die VSA-model, waar die beginsel van betaalde borgtog welgestelde skuldiges toelaat om voort te gaan om hul vryheid te geniet, 'n model van die genre. Maar hierdie laaste voorbeeld vind in 2023 'n ander model wat selfs meer onregverdig en korrup is as die Verenigde State van Amerika, wat hulle militêr help om by die NAVO-kamp aan te sluit. Dit is natuurlik Oekraïne, wie se anargistiese model die hoogtepunt van ongeregtigheid bereik het; wat God daartoe lei om daarop te bou, die oorsake van die ineenstorting van Westerse oorheersing. En oor hierdie onderwerp, op 1 Augustus ²⁰²³, evakueer Frankryk sy burgers uit Niger, waar 'n nuwe oorlogsfront sal oopmaak, tot die groot plesier van Rusland, wat net wag vir hierdie afleiding om die hele Europa aan te val.

Ons kennis van God sal nooit groot genoeg wees soos Jesus in Johannes 17:3 gesê het nie: " *En dit is die ewige lewe, dat hulle U ken, die enigste ware God, en Jesus Christus, wat U gestuur het .*" En om die ware aard van God se karakter te ontdek, moet ons dit doen deur dwarsdeur die Bybel te kyk. Sy geopenbaarde reaksies in elke geval en die verklarings van Jesus Christus is van onskatbare waarde in die bou van hierdie robotportret van die onsigbare God. Die voorwaardes van sy seëninge en dié van sy vloeke word vir hierdie doel geopenbaar.

In Matteus 23 spreek Jesus in agt verse wee uit oor die skrifgeleerdes en Fariseërs van die Joodse volk. Maar hierdie verwyte is volkome van toepassing op godsdienstige leraars van die Christelike era, korrup deur die erfenis van die pouslike Rooms-Katolisisme; wat hulle in hul geheel raak, in 2023. Hier is die agt verse wat Jesus Christus aan hulle rig. Ek herinner jou daaraan dat Jesus " *wee* " aankondig oor diegene wat " **kwaad** " doen. En die kriterium wat Jesus aanhaal en wat hierdie boodskappe ewigdurend maak, is die term " **huigelaars** " wat ontroue leraars en diegene wat onwaardig is vir hul funksie of bediening, aandui.

23:13: " *Wee julle, skrifgeleerdes en Fariseërs, **geveinsdes** ! Want julle sluit die koninkryk van die hemele toe voor die mense; julle gaan self nie in nie,*

en die wat wil ingaan, laat julle nie toe om in te gaan nie. ” In die tyd van Jesus het hierdie beskuldiging aan Joodse godsdienstige mense die gevolge voorspel wat hulle toekomstige amptelike weiering van sy messiaanse optrede sou inhou, vir hulle en diegene wat hulle geleer het. In die Christelike era is hierdie fout gereproduseer deur dieselfde weiering van goddelike lig deur die Katolieke in die 12de en 16de eeue, deur die Protestante in 1843-1844, en deur amptelike Adventisme tussen 1982 en 1991, tot die amptelike veroordeling daarvan deur Christus wat dit in 1994 " **uitgebraak** " het .

23:14: “ Wee julle, skrifgeleerdes en Fariseërs, **geveinsdes** ! Want julle verslind die huise van weduwees en doen vir die skyn lang gebede; daarom sal julle strenger geoordeel word. ” » Jesus verwyt godsdienstige Jode omdat hulle die swakheid van " weduwees " uitbuit om wins uit hulle te maak deur " **hulle huis te verslind** ", in 'n misleidende skyn van valse vroomheid wat hy toeskryf aan " lang gebede ". Die waarskuwing: " julle sal strenger geoordeel word " sal deur Jakobus in Jak. 3:1 onthou word. Die uitdrukking "om huise te verslind" beteken om hierdie huise binne te gaan en in besit te neem. En ons weet dat weduwees dikwels, na die dood van hul man, godsdienstige ondersteuning en bystand soek. Só het die priesters van Katolisisme gesinne binnegegaan en hul mening, wat aan God toegeskryf word, opgelê. Hulle het sodoende invloed in die boonste echelon van Westerse samelewings verkry en die oorheersing van pouslike Katolisisme konkreet gemaak. In alle adellike families het die plaaslike priester sy plek aan die familietafel gehad. En sy leer was die standaard van geestelike voeding vir die versamelde gesin. Daarom waarsku Jakobus 3:1 dié wat in die Naam van die ware God leer en sê: “ My broers, moenie dat baie van julle leermeesters word nie, want julle weet dat ons 'n strenger oordeel sal ontvang. "Hierdie waarskuwing veroordeel die valse Katolieke leer, maar ook, sedert 1843, die leer wat deur die pastore van die Protestantse godsdiens gegee word en dié wat deur amptelike Adventisme gegee word, sedert 1994."

23:15: “ Wee julle, skrifgeleerdes en Fariseërs, **geveinsdes** ! Want julle reis deur see en land om een bekeerling te maak; en as hy dit is, maak julle hom twee maal erger 'n kind van die hel as julleself. Om erken te word, moet 'n godsdiens volgelingen hê en die aantal van sy volgelingen voortdurend vermeerder; dit te alle tye. Die Jode het dit geweet en dit gedoen. Maar die einde van hierdie vers verduidelik hoe in Openbaring 3, die geseënde Uitverkorene van 1873, " *Filadelfia* ", jammerlikerwys deur Jesus Christus in 1994, die " *Laodicense* " era, " **uitgebraak** " word . Volgelingen wat na 1873, tot 1994, opgelei is, het **twee keer soveel "seuns van die hel** " as hul onderwysers geword. Daar is net een rede hiervoor: godsdienstige " **skynheiligheid** " en onwaardige, ontroue en oppervlakkige bedieninge.

23:16: “ Wee julle, **blinde gidse** ! Julle sê: Elkeen wat by die tempel sweer, dit is niks nie; maar elkeen wat by die goud van die tempel sweer, is gebonde. ” Laat ons reeds let op die term “ *blind* ” wat Jesus toeskryf aan die amptelike Adventisme van “ *Laodisea* ” in Openb. 3:17. Hierdie geval van omkering van waardes kenmerk valse godsdienstige leerstellings voortdurend. Deur “ *goud* ” bo “ *die tempel* ” te stel, het godsdienstige Jode hul aardse, vleeslike natuur geopenbaar, want hulle was gehêg aan sekulêre aardse waardes en goedere, en het sodoende die wêreldse waardes aangeneem wat deur heidene geëer is. Boonop het

hulle dit nie geweet nie, maar “ *goud* ” het simbolies die perfekte geloof aangedui wat hulle kortgekom het, soos hul verwerping van Christus later bevestig het. In die Christelike era sien ons dieselfde tipe omkering van waardes. Volgelinge van Katolisisme verheerlik die kerk deur indrukwekkende, prestige kerke en katedrale te bou. Hulle het nie verstaan dat die Uitverkorene van Christus 'n vergadering van menslike geeste is wat God kies, **uitsluitlik** , omdat hulle getuig van getrouheid aan die Bybelse waarheid wat deur sy goddelike wil geopenbaar word; dié van die ware en enigste God. Die aardse organisasie het geen waarde op sigself vir God nie. Sy het slegs waarde in sy oë wanneer sy mense versamel wat lojaal aan haar is. So veroordeel sy verwyte, wat agtereenvolgens aan die Jode, die Katolieke, die Protestante en die Adventiste gerig word, die een na die ander hierdie aardse kerke. Hierdie omkering van waardes lei daartoe dat mense “ ***kwaad goed noem en goed sleg*** ”.

23:23-24: “ *Wee julle, skrifgeleerdes en Fariseërs, **geveinsdes** ! Want julle gee tiendes van kruisement en dille en komyn, en die swaarste van die wet verwaarloos julle: geregtigheid en barmhartigheid en trou. Hierdie dinge moes julle gedoen het sonder om die ander te verwaarloos. **Blinde bestuurders** ! Wat die muggie uitsif en die kameel insluk.* ” Die boodskap is duidelik genoeg om deur enige mens verstaan te word, daarom is ek tevrede om daarop te wys dat hierdie dinge ook die huidige Christelike godsdienste raak, wat baie geheg is aan sekondêre dinge, maar ongelooflik minagtend is vir die heilige Sabbat van God, “ ***geheilig van die sewende dag af*** ” vanaf die begin van die aardse skepping en die tema van die vierde van die tien gebooe van God, oorspronklik gegraveer “ *op twee kliptafels, deur die vinger van God .* ” Sedert die skryf daarvan getuig en herinner die Heilige Bybel hierdie “ ***heiligmaking*** ” van die ware Sabbat, in Gen. 2:2-3 en Eksodus 20:8 tot 11. In die tyd van Moses herinner God die Hebreërs slegs aan die bestaan van sy “ ***heiligmaking van die sewende dag*** ” wat dateer uit die eerste Saterdag of “ ***sewende dag*** ” van die week van sy aardse skepping; 'n tyd toe die onderhouding van die Sabbat slegs Adam en Eva, die eerste waarnemers en die stigters van die hedendaagse mensdom, betref het.”

23:25: “ *Wee julle, skrifgeleerdes en Fariseërs, **geveinsdes** ! Want julle maak die buitekant van die beker en die skottel skoon, maar binnekant is hulle vol afpersing en oordadigheid.* Ongelowige Jode en Christene maak dieselfde fout om slegs belang te heg aan die uiterlik sigbare aspek van dinge. Deur hierdie gedrag getuig hulle dat hulle geen belang heg aan die feit dat God hulle gedagtes en verstand kan deursoek nie. Hul werke bewys dus dat hulle nie werklik in die bestaan daarvan glo nie en tevrede is om 'n “werk” van godsdienstige onderrig te doen wat hulle voed en geld inbring, wat hulle behaag en by hulle pas. En as hulle in die bestaan daarvan glo, is hulle skuld selfs groter, want hulle tree op as rebelle en betogers soos die duiwel voor hulle gedoen het. Diegene wat so optree, is onkundig oor die betekenis wat God aan die woord “godsdien” gee, wat, met die betekenis om te verbind, die uitsluitlike doel het om slegs sy uitverkore gelowiges en geen ander mens met Hom te verbind nie.

23:27: “ *Wee julle, skrifgeleerdes en Fariseërs, **geveinsdes** ! Want julle is soos gewitte grafte wat van buite mooi lyk, maar van binne vol doodsbene en allerhande onreinheid is.* ” Hierdie vers versterk die vorige “ *wee* ”, wat getuig

van die belangrikheid wat Jesus aan die misleidende aspek van valse voorkoms gee. En hierdie aandrang word geregverdig deur die gebruik van hierdie beginsel in die profesie van die " vyfde basuin " wat in Openb. 9:1 tot 13 ontwikkel word. Jesus gebruik dikwels die term " **soos** " en vermenigvuldig vergelykings wat gebaseer is op simbole waarvan die betekenis in verskeie verse en boeke van die Heilige Bybel gedefinieer word. Ek onthou veral hierdie verse 7 tot 9 waarin hy die misleidende voorkoms van die gevalle Christelike kerke wat sedert 1843 en 1994 van sy genade ontnem is, veroordeel, waaraan hy die bedoelings, optrede en karakters van "wilde diere" toeskryf: " *Hierdie sprinkane het gelyk soos perde wat vir die oorlog voorberei is; daar was op hulle koppe **krone soos ...** " soos goud, en hulle gesigte was **soos die gesigte van mense** . Hulle het hare gehad **soos vrouehare** , en hulle tande was **soos leeustande** . Hulle borsharnasse **soos ysterborsharnasse** was **soos die geluid van strydwaens** met baie perde wat na die oorlog hardloop. » Deur die Bybel gedekodeer, beteken die uitdrukking " **ysterborsharnas** ": **Romeinse geregtigheid** . Geregtigheid gesimboliseer deur die " borsharnas " in Efe. 6:14: " *Staan dan vas, julle lendene met waarheid omgord, **en trek die borsharnas van geregtigheid aan** ; »; en " **yster** " is die simbool van Rome, aangesien Dan. 2:40: " *Daar sal 'n vierde koninkryk wees, **hard soos yster** ; net soos yster alles breek en verpletter, so sal dit alles breek en verpletter, **soos yster** wat alles verpletter.* »**

23:29-30: " *Wee julle, skrifgeleerdes en Fariseërs, **geveinsdes** ! Want julle bou die grafte van die profete en versier die grafkelders van die regverdiges en sê: As ons in die dae van ons vaders geleef het, sou ons geen deel gehad het aan die bloedvergieting van die profete nie. Julle getuig teen julleself dat julle die seuns is van die wat die profete vermoor het. **Maak dan die maat van julle vaders vol** .* " Hierdie verwyt wat Jesus aan die Jode rig, kon nog nie verstaan word deur diegene wat Hom hoor praat het nie. Want deur te sê: ' **Vul die maat van julle vaders** , ' het Jesus verwys na die dood wat hulle binnekort aan Hom sou toedien, deur die neutrale hand van die Romeine. Trouens, in hierdie vers beeld Jesus 'n voortdurende gedrag van valse Christelike godsdienste uit wat amptelik na God en sy Bybelse openbarings verwys, maar dit in werklikheid betwis en weerspreek. Die geval van Adventisme is steeds 'n model van die genre, aangesien amptelik die naam van mev. Ellen Gould-White, haar werke en die werke wat van die Adventiste-pioniers van 1873 geërf is, steeds oppervlakkig, maar amptelik, deur die Adventiste-instelling in 1991 geëer is, die jaar waarin ek 'n goddelike profetiese lig aan hulle voorgehou het, wat deur die boodskapper van die Here verwag, gehoop en geprofeteer is. Maar, deur hul hartseer geestelike toestand te openbaar, het hierdie instelling hierdie lig geweier en my uit hul lidmaatskap verdryf. En so, na die Joodse verwerping van die lig van Christus, het dit ook die gedrag van universele Protestantisme hernu, wat deur Jesus veroordeel en verlaat is, want..." sy minagting vir die Adventiste-aankondigings wat tussen 1831 en 1844 gemaak is.

Deur die woord " **huigelaar** " te beklemtoon, het Jesus die gemak veroordeel waarmee mense mekaar deur voorwendsel en misterie kan mislei, omdat hulle nie, soos Hy, die gedagtes van hul bure kan peil nie. En hierdie misterie het die Kerk van Rome bekommer sedert sy bekering tot Christus,

beoordeel deur die godsdienstvryheid wat deur Keiser Konstantyn I ⁱⁿ 313 toegestaan is. In Dan. 8:24-25 openbaar die Gees aangaande die Rooms-Katolieke Kerk dat " *sy krag* " te danke is aan die " *sukses van sy liste* ". Praktiserende Katolieke en almal wat die godsdienstige gesag daarvan erken, gelowiges of ongelowiges, is almal slagoffers van die grootste godsdienstige bedrogspul in die menslike geskiedenis. En almal wat 'n alliansie met haar sluit, deur haar ekumeniese alliansie aan te gaan, die Protestantse takke en laastens, in 1995, die Adventiste, is ook slagoffers van haar leuens en sal die straf moet deel wat God vir haar voorberei in sy regverdige oordeel wat aan sy uitverkorenes geopenbaar is in sy profesieë van die twee heilige alliansies. 'n Mens kan jou voorstel hoe ongemaklik Jesus se gespreksgenote moes gevoel het toe hulle besef het dat die een wat met hulle praat, ook hulle verborge gedagtes kon lees. Want dit was deur hulle individuele sondes op die grond te skryf dat Jesus die owerspelige vrou kon beskerm en haar kon red van die steniging wat die skynheilige Jode wat Hom beskuldig het, haar wou toedien. Skaam en verward, het hulle een na die ander teruggetrek en verdwyn. Vandag, in al sy goddelikheid, ondersoek Jesus steeds voortdurend alle menslike gedagtes en ken hulle selfs voordat hulle in ons gedagtes gevorm word, aangesien Hy van die begin van die skepping af weet wie sy uitverkorenes sal wees, hulle name en hulle karakters. Niemand, nóg engel nóg mens, kan aan sy beheer ontsnap nie, meer doeltreffend en perfek as die kragtigste skandeerder wat deur menslike tegnologie uitgevind en vervolmaak is.

" ***skynheiligheid*** " wat deur Jesus veroordeel word, het nie net betrekking op godsdienstige sake nie, want dit speel 'n belangrike rol in die politiek en internasionale betrekkinge. En oor hierdie onderwerp, die konteks van oorlog wat in ons wêreld posvat, bring die maskers van die " ***skynheilige*** " verhoudings wat vir vuil vrae van alle soorte belang gehandhaaf word, af. Oorlogstyd onthul die ware bande van vriendskap en die deel van uiteenlopende menings. Dit is die gunstige oomblik wanneer die sluier van " ***skynheiligheid*** " gelig word, wat ware vriende en ware vyande openbaar. En ek maak gebruik van die onderwerp om u hieraan te herinner, want dit word slegs in hierdie konteks waargeneem, maar lande en nasies het geen vriende nie, maar slegs mededingers. Daarom het ek dikwels die humanistiese gedrag van Franse politici gekritiseer, wat daartoe lei dat hulle mense finansiële help wat, sodra hulle grootgemaak en verryk is, mededingers van hul Franse nasie, en selfs soms hul teenstanders en vyande, word. En dit gaan reeds oor 'n Verenigde Europa, maar verenig vir hoe lank? Die tyd het aangebreek dat hierdie " ***skynheilige*** " handelsunie, oorspronklik gebaseer op die "gemeenskaplike mark" van ses lande, opbreek en na die vier windstreke van die hemel verstrooi word. Ek sal nooit genoeg sê hoeveel hierdie skepping van die Europese Unie 'n oorsaak van vloek vir my land, Frankryk, was deur sy ware onafhanklikheid weg te neem nie. En die ergste het gekom met die aanvaarding van die Europese geldeenheid "die euro" wat net die skelms "gelukkig" gemaak het wat dit daarin geslaag het om dit op te lê. Omdat die klein Franse verbruiker vandag 1 euro vir die goedere betaal wat hy vroeër 1 frank betaal het; behalwe dat die waarde van die Euro amper 7 keer groter is as die ou Franse Frank. Dit beteken dat met hierdie verandering na die euro, die lewenskoste vandag met meer as 600% gestyg het. Diegene wat die winste in hul

sakke gestee het, die bankiers, aandeelhouders en ander winsbejagters, het "die roof van die eeu" ten koste van gewone mense uitgevoer. Maar hierdie dinge het die toorn van die regverdige en goeie God gewek wat " **skynheiligheid** " veroordeel, en die verdiende straf kom om die skuldiges en hul slagoffers te straf en te vernietig wat ver van onskuldig is, omdat hulle erfgename is van sterflike oorspronklike sonde, waarby die persoonlike sondes gevoeg word wat hulle pleeg, en wat hulle glo hulle kan pleeg, met volkome straffeloosheid.

Mense sondig ook teen God sonder om daarvan bewus te wees. Want hulle is onkundig dat God, in hulle gedagtes, die standaard beoordeel van die prioriteite wat hulle aan hulle oordeel van dinge en onderwerpe gee. Hy weet perfek wat hulle gedagtes soek en prioritiseer. En in die Weste, veral in hul opvatting van " **kwaad** ", gee hulle voorkeur aan " **kwaad** " wat aan die mens gedoen word, terwyl dit wat aan God, in persoon, gedoen word, voorkeur verdien, omdat die mensdom sy lewe aan Hom en die natuur wat dit omring, te danke het. Hy het alle vorme van lewe en materiële dinge geskep. En hierdie rede alleen gee dit, in alle billikheid, absolute prioriteit in alle dinge. Wanneer mense hierdie prioriteit nie erken nie, is God gefrustreerd en reken Hy hierdie frustrasie toe as 'n sonde wat teen Hom gepleeg is, en na sy oordeel vereis hierdie sonde die dood van die skuldiges, omdat hulle bestaan ongeskik en onversoenbaar is met die lewensstandaard wat Hy vir ewig wil verleng. Mense het hulself regte oor die aardse lewe gegee wat hulle mislei, want hulle het geen regte nie. Hy betree die lewe wat deur God geskep is soos 'n gas wat verbygaan en verdwyn. En sy reis op aarde bied hom eenvoudig en slegs die moontlikheid om die lewensstandaard wat deur God voorgestel is, te waardeer en deur Hom gekies te word om 'n ewige lewe te deel, of om deur die lewe te gaan om definitief te verdwyn, na die laaste oordeel, indien hy hierdie aanbod nie waardeer nie, dit ignoreer of betwis.

God raadpleeg nie net menslike gedagtes nie, Hy kan ook sy besluite daarin plaas om sy planne te volbring, wat Hom 'n gewisse oorwinning teen al sy vyande verseker. In Openb. 6:2 word Jesus uitgebeeld as iemand wat " **uitgegaan het as oorwinnaar en om te oorwin** ". Sy finale oorwinning is dus ongetwyfeld; dit is net 'n kwessie van tyd, wat nou op minder as sewe jaar vasgestel is.

Hierdie omkering van die waardes van " **goed en kwaad** " is die oorsprong van die sukses van die verleiding van die pouslike regime in Rome. Aangesien dit nie meer vervolg nie, nadat dit monargiese steun verloor het, verlei die Katolieke godsdiens die menslike massas met sy humanistiese gesig gebaseer op die goeie werke van godsdienstige susters en broers, nonne en Kapusyne. Want deur die mens bo God te bevoorreg, behaag dit die normale mens, selfs sondaars. Om as 'n dienaar van God erken te word, is haar ander gesig, kerklik en haar godsdienstige rituele, genoeg om te mislei. Maar hierdie dubbelgesigde verleiding raak haar nie net nie, want dit is die kenmerk van alle valse monoteïstiese godsdienste. Terwyl God, volgens Openb. 4:1, die volmaakte suiwerheid van sy ewige hemelse uitverkorenes simboliseer, geopenbaar in " **Christus** " deur die simbool van die " **kristal** ", volmaaktheid van deursigtigheid, in absolute teenstelling, simboliseer Hy in Openb. 6:12 en 12:1 die laer van godsdienstige duisternis, Katoliek sedert altyd en Protestant sedert 1843, deur die simbool van " **die maan** ". Die misterie wat deur sy agterkant gedra word, wat verborge en onsigbaar bly, maak dit die

perfekte simbool om die dubbele persoonlikheid aan te dui wat deur sy voorkoms mislei word. Hierdie tipe boodskap is konstant, waar God valse godsdiens teiken, en die gebruik van die term " **soos** " druk hierdie beginsel uit in Openb. 9, maar nie net nie, want in profesie regverdig die permanente gebruik van simbole ook die vergelykings van die simbole en die werklike entiteite wat in elke boodskap betrokke is, insluitend dié wat Jesus of sy uitverkorenes raak. Net so word hierdie dubbele persoonlikheid, wat aan Protestantse godsdienste toegeskryf word, in Openb. 3:1 vertaal as: " *Ek weet dat jy voorgee om lewend te wees, en jy is dood* "; wat beteken: voorkoms: " *jy lyk asof jy lewendig is* "; werklikheid: " *en jy het gesterf* ." Nadat hierdie dinge verstaan is, bly dit nog nodig om die oorsaak van hierdie goddelike oordeel te ken: die antwoord lê in die verwagte goddelike besluit van Daniël 8:14; en in al die profetiese openbaring wat deur hierdie Protestantse godsdienste verag en geïgnoreer gebly het, sedert die amptelike aanbidding daarvan in die lente van 1843 deur William Miller, die Amerikaanse boereprediker.

God het 'n gereed antwoord vir diegene wat " **kwaad** " doen: Hy bring " **kwaad** " terug op hulle koppe. En oor hierdie onderwerp, hierdie week ervaar Frankryk dit, sedert hulle saam met Europa die uitsending van Russiese televisiekanale, "RT en Sputnik", verbied het as deel van sanksies teen Rusland, kom die boemerang nou terug met die besluit van die staatsgreep-organisasies in Niger om die uitsending van Franse kanale, "France 24 en RFI", in hul land te verbied. Dit is om in beide gevalle nasionale propaganda te voorkom. Dit is dus verstommend en paradoksaal om te sien hoe die Franse regering oor die skandaal huil na wat dit self met betrekking tot Rusland gedoen het. 'n Ou Franse gesegde lui: "Hy wat in die lug spoeg, dit val terug op sy neus." Dit was baie wys van die afstammelinge van die Galliërs wat gevrees het dat die lug op hulle koppe sou val. Die Galliërs van 2023 het duidelik nie meer hierdie wysheid nie. Hierdie keer is vriendelike, militêre, veiligheids- en kommersiële betrekkings tussen Frankryk en Niger definitief verbreek: Niger se ambassadeurs in Frankryk, die VSA en Nigerië word ontslaan. " *Die Koning van die Suide* " versterk sy teenkanting teen die Weste. 'n Konflik op Afrika-bodem is nou moontlik, wat pro-Westerse Afrikalande teen anti-Westerse lande, soos Niger, Mali, Burkina Faso en Guinee, vir eers sal stel. Maar die Franse paradoks eindig nie daar nie. Gekonfronteer met die besluit van die Nigeriese staatsgreep-lede om die veiligheidsooreenkomste met Frankryk te verbreek, beweer die Franse regering dat slegs die wettige Nigeriese verteenwoordiging hierdie ooreenkomste kan verbreek of nie. Wat het gebeur met die Maidan-staatsgreep in Oekraïne? Waar was dan hul legitimiteit om erken en ondersteun te word in hul weerstand teen Russiese aggressie? Die president wat in hierdie staatsgreep omvergewerp is, was Russies en wettig verkies. Westerse ongeregtheid word onthul deur hierdie opeenvolgende paradokse van dubbele standaarde. En die God van geregtigheid skep behae daarin om hierdie skreiende Westerse ongeregtheid duidelik te maak.

In die lig van hierdie dinge word die geloof dat God werklik nie verander nie, die onontbeerlike sleutel om na Hom toe te beweeg en uiteindelik die verlossing te beërwe wat in die Naam van Jesus Christus aangebied word.

Aardtyd: geprogrammeerde dood

Ons is so gewoond aan die norm van ons aardse lewe dat ons nie die abnormaliteit daarvan raaksien nie. Tog openbaar die hele skeppingsverhaal wat in Genesis 1 opgeteken is, hierdie abnormaliteit wat die beginsel van die dood is. Sedert sy skepping, sy eerste eweknie, 'n hemelse engel of hemelse boodskapper soos hierdie term van Griekse oorsprong beteken: "aggelos". Soos ek al dikwels gesê het, het die hemelse lewe tydelik voordeel getrek uit die onsterflikheid wat deur God gegee is, wat self ewig en dus onsterflik is.

In teenstelling hiermee dra sy aardse skepping die beeld van die dood vanaf die eerste dag waarop God die aarde uit water skep. Alhoewel water noodsaaklik is vir die mens wat dit sal dra, sal dit, anders as die lug wat hy sal inasem, verdrink en hom doodmaak deur sy longe binne te gaan. Die dood word dus duidelik gesuggereer in die goddelike werk van die eerste dag. En hierdie dood sal “ *die loon van die sonde* ” wees, volgens wat Rom. 6:23 sê. Op hierdie eerste dag het God die twee teenoorgestelde beginsels geskep: “ *lig en duisternis* .” Die “ *lig* ” het die engele reeds bevoordeel en die nuwigheid wat God na die aarde bring, is die absolute teenoorgestelde daarvan wat Hy “ *duisternis* ” noem om die kwaad aan te dui, dit wil sê “ *sonde en sy loon, die dood* ”. Van hierdie dag af sal die simbole van opponerende magte vermenigvuldig: die see en die land; maritieme lewe en landlewe; hemel en aarde; koue en hitte.

Uiteindelik, op die vierde dag, skep God die sterre van ons hemelruim geplaas in die uitspansel van ons aardse dimensie, en dit, uitsluitlik, met die doel om “ *tye en tydperke te merk* ”. Hierdie goddelike aksie dui daarop dat die “ *tyd* ” wat gekenmerk sal word deur die getuienis wat deur die sterre gegee word, vasgestel en beperk sal wees tot 'n sekere aantal jare. Aangesien God die sewedaagse week ingestel het, kan ons verstaan dat hierdie “ *tyd* ” beperk sou wees tot seweduisend jaar. Eerstens moet ons daarop let hoeveel die verskyning van 'n beperkte “ *tyd* ” 'n nuwigheid is spesifiek vir die inwoners van die hemel, die engele wie se lewe werklik onbeperk is wat die engele betref wat getrou aan God gebly het. En daar, die woorde wat deur demone gespreek is wat Jesus uit die gedagtes van twee besete manne wil verdryf, sal ons laat verstaan dat die slegte engele wat aan Satan en sy rebelse bestemming verbonde was, deur God gewaarsku is oor hul finale dood; want hulle sê vir Hom in Matt. 8:29: “ *En kyk, hulle het uitgeroep en gesê: Wat het ons met U te doen, Seun van God? Het U hierheen gekom om ons te pynig voor ons tyd?* ” Jesus roep hulle tot die einde van die vierde millennium, wat hulle ongetwyfeld verbaas, want hulle het geweet dat God hulle sewe duisend jaar gegee het voordat Hy hulle vernietig het, of ten minste ses duisend jaar wat ooreenstem met die tyd van sy keuse van aardse uitverkorenes. Die demone het geweet dat God hulle uiteindelik sou vernietig, maar hulle was onkundig oor die reddingsplan gebaseer op Jesus se vrywillige offer. Laat ons daarop let dat terwyl mense dikwels ongeloof toon oor Jesus Christus en sy aanbod van verlossing, anders as hulle, die bose engele Hom as die “ *Seun van God* ” herken. Hulle lyk genadig en smeeke hom omdat hulle hom nie

kan weerstaan nie. En hulle laat die twee mans agter en gaan in 'n trop varke in wat hulle in die see gooi. Uit wraak hoop hulle om ten minste op hierdie manier die woede en haat van hul eienaar en die ander telers van die plek van die aksie daarteen te lok.

In sy menslike voorkoms was die goddelike almag wat Jesus slegs selde gebruik het, meestal om demone uit te dryf, of om die dooies op te wek, of om 'n storm onmiddellik tot bedaring te bring. Maar omdat Hy vir die eerste keer aarde toe gekom het om sy uitverkorenes deur sy dood te red, het sy goddelike krag gemasker en onsigbaar gebly vir sy ongelowige menslike gevolg.

" **Tyd** " is die bepalende element in die lewens van mense, want gedurende hul beperkte bestaan vestig God die aandag van sy uitverkorenes op Hom. Dit tree op deur openbare optrede wat die wydverspreide ongeloof van die hele mensdom demonstreer, ongeag die lande wat dit verteenwoordig. En rakende hierdie ongeloof, wil ek jou daaraan herinner dat "in God glo" nie beteken "in God glo" nie. Inderdaad, "glo in" dui op geloof in die bestaan van God. Maar hy weet dat die bewyse van sy bestaan aan hulle gegee word en dat die onderwerp nie meer werklik die geloof in sy bestaan is nie. Want "om in Jesus Christus te glo" beteken om te glo dat God Homself in die vorm van Jesus Christus aanbied en dat die sondige mens daarom al sy vertrouwe "in Hom" moet plaas. Die lidwoord "tot" dui op 'n eksterne opinie wat buite bly, terwyl die term "in" die vertrouwe van die uitverkorenes definieer wat "in" die persoon van Jesus Christus ingaan in wie hulle hulself herbou, na sy beeld.

In Dan. 5 vind ons die getuienis van 'n goddelike wonderwerk waardeur God aan die koning van Babilon, Beltsasar, die kleinseun van koning Nebukadnesar, bekend gemaak het dat sy lewenstyd tot 'n einde gekom het. 'n Geheimsinnige hand het voor sy blik op 'n muur die woorde geskryf: "getel, getel, geweeg, verdeel" of in Chaldeeus, "mene, mene, tekell, ufarsin". Daniël het toe die boodskap verstaan en dit aan die koning geopenbaar. Die tyd van sy heerskappy is deur God vasgestel met 'n begin en 'n einde: "getel, getel." Op daardie einste dag sou hy sterf volgens God se regverdige oordeel: "geweeg". Sy koninklike dinastie sou met sy dood eindig, en die koninkryk, wat van koning Nebukadnesar geërf is, sou onder die heerskappy van die Mediese en Persiese konings kom: "verdeeld". Die ervaring van hierdie ongelowige koning alleen illustreer dié van die hele ongelowige mensdom. Hierdie seun van Nabonidus, direkte seun van koning Nebukadnesar, het sy grootvader en sy godsdienstige ervarings geken wat hom daartoe gelei het om tot hom en in hom te bekeer. Hy het in homself die werklike swakheid van die magtigste man op aarde destyds ontdek, en sy gedragsverandering was die sterkste getuienis wat hy aan God kon gee, benewens sy geloofsverklarings dat Dan. 4:37 gee vir ons: " *Nou prys, verhef en eer ek, Nebukadnesar, die Koning van die hemel, al sy werke is waarheid en sy weë geregtigheid, en die wat in trots wandel, kan Hy verneder.* Vandag word hierdie getuienis heeltemal geïgnoreer, en die trotses wandel in trots en hulle einde sal nie so aangenaam wees soos dié van koning Nebukadnesar wat die heiligheid van die geregverdigdes ingegaan het nie.

Tyd is die noodsaaklike element van die menslike lewe, en duur so lank soos die uurglas waarvan die kapasiteit in sandkorrels individueel vasgestel is, en

eindig altyd wanneer die uurglas leeg is. Wanneer die konteks moeilik en pynlik is, lyk tyd lank en inteendeel in die konteks van vreugde en geluk, lyk dit baie kort. Hierdie indrukke verbloem egter die werklikheid, want soos ons horlosies, wekkers en alarmklokke getuig, verbygaan tyd met perfekte reëlmaat.

In Daniël 7:25 sê God vir ons deur sy profeet: “ *Hy sal woorde spreek teen die Allerhoogste en die heiliges van die Allerhoogste uitput; en hy sal probeer om tye en wette te verander, en die heiliges sal in sy hand oorgegee word vir 'n tyd en tye en 'n halwe tyd.* ” God reken hierdie daad toe aan die Rooms-Katolieke pouslike regime. Let op dat God in hierdie vers die woord “ **tyd** ” vir ons aandag beklemtoon . In die simboliek wat in Num. vasgestel is. 14:34: “ *Soos jy die land veertig dae lank verken het, so sal jy jou ongeregthede veertig jaar lank dra, 'n jaar vir elke dag ; en jy sal weet hoe dit is om van my teenwoordigheid ontnem te word .* ” God lewer hier twee boodskappe: die eerste openbaar 'n kode wat Hy in sy profetiese data sal gebruik waarvolgens 'n dag 'n werklike jaar verteenwoordig, maar ook omgekeerd, 'n werklike jaar kan 'n dag verteenwoordig. Die tweede boodskap is van groot belang omdat ons sien dat hierdie geprofeteerde duur tye van vloek dek waartydens God se mense van Sy teenwoordigheid ontnem word. Dus, in die Christelike era, is die duur van die 1260 jaar van Dan. 7:25, en die 2300 jaar van Dan. 8:14 jare wat gekenmerk word deur God se vloek. En die oorsaak van hierdie vloek word in hierdie vers uit Dan. 7:25 geopenbaar: “ *hy sal dink om tye en wette te **verander** .* ” Ons het gesien hoe belangrik God is vir sy organisasie van die tyd wat Hy aan sy aardse skepping gee. Nou, die verandering van die rusdag wat die eerste dag bevoordeel, keer die plan wat deur God geprofeteer is, om. Want die einde van die universele demonstrasie wat die aarde moet aanbied, moet aan die einde van die sewende millennium kom, want die agtste sal nie wees vir die rebelle wat op die dag van die laaste oordeel vernietig word nie. Boonop dui die term wet in hierdie vers nie net die wet van die tien gebooie van God aan nie, maar die hele wet van Moses wat die vyf boeke betref wat onder die diktee van God deur Moses geskryf is. In 321 was die verwerping van die Sabbat slegs die gevolg van die minagting wat vir hierdie hele wet van Moses getoon is, want in sy vorm wat in 538 vasgestel is, het die Katolieke godsdienst al die heidense rituele vorme van sy oorspronklike heidense vorm behou. Die "dag van die son" wat deur keiser Konstantyn gekoester word, bly die voorwerp van die toewyding van die valse Christelike geloof wat Katoliek genoem word en van Protestantisme wat sedert 1843 deur God verwerp is. Die eerbewyse wat aan die eerste dag gegee word, keer om en verwyder van die sewende dag die... heiligmaking wat God daaraan toegeskryf het vanaf die skepping van ons aarde. Dit is sy eer en heerlikheid as die skepper van hierdie aarde en die lewens wat dit dra wat so van God weggeneem word. Ons kan dus verstaan waarom Hy eis dat sy heerlikheid aan Hom teruggegee word in sy boodskap wat toegeskryf word aan die eerste van die drie engele van Openb. 14:7 tot 10. Maar 'n ander engel gaan hulle vooraf in vers 6: “ *En ek het 'n ander engel in die middel van die hemel sien vlieg, met die ewige evangelie om te verkondig aan die bewoners van die aarde en aan elke nasie en stam en taal en volk.* ” Die rol van hierdie eerste engel bevestig die proses wat gevolg word deur die herstel van godsdienstige waarhede wat sedert die jaar 313 laat vaar is. Want hierdie '

ewige Evangelie ' verteenwoordig die verlossingsplan wat deur God bedink is. Dit is aan die mens geopenbaar deur die 'wet van Moses' wat sedert die jaar 313 deur die valse Christendom verag is, gekenmerk deur die duiwelse verleiding van godsdienstvryheid wat deur keiser Konstantyn I toegestaan is. Na hom, in vers 7, spreek die eerste engel sy boodskap uit wat die skande wat op die Skeppergod opgelê is, veroordeel wat eis om sy heerlikheid wat onregverdig weggeneem is, terug te kry: “ *Hy het met 'n groot stem gesê: Vrees God en gee Hom heerlikheid, want die uur van sy oordeel het gekom; en aanbid Hom wat die hemel en die aarde en die see en die waterfonteine gemaak het.* ”Dit is die datum van die lente van 1843 wat terselfdertyd die vereiste van die rus van die ware sewende dag aandui; wat aan die Skeppergod sy verlore glorie herstel, maar ook sy veroordeling van die Christendom wat sy goddelike aanbidding in hierdie eerste dag, besoedel deur die heidense aanbidding van die songod, verleng.”

Deur Sy oorspronklike heiliging van die Sabbat het God aan die mense die program van die seweduisend jaar wat vir Sy aardse demonstrasie gereserveer is, geopenbaar. En sedert die ervaring van Moses, weet ons dat God die verdraaiing van sy plan vir aardse verlossing straf, wat ook profeties geopenbaar is in sy weergawe van die skepping van die wêreld in Genesis 1 en 2. Misleide Christene is ver daarvan om te dink dat hul veroordeling sal berus op hul minagting teenoor die “ **wet van Moses** ”, en tog is dit inderdaad hul minagting vir die leer van die ou verbond wat hul ewige verlies sal veroorsaak. Die bewys lê in sy eis vir die onderhouding van sy heilige dag, wat sedert 1843 en 1844 volgens Dan. ingestel is. 8:14, 'n eis wat die fundamentele element van sy laaste universele geloofstoets sal uitmaak, wat sal eindig met die wederkoms van die verheerlikte goddelike Christus, in die lente van 2030.

Die ongehoorsaamheid van Adam en Eva dra steeds sy gevolge, sigbaar gemaak deur die dood wat die “ **tyd** ” van die menslike lewe op aarde tot die einde van die wêreld verminder. Maar hierdie goddelike boodskap is nie verstaan soos dit moes gewees het nie. Afgelei van die Bybelse leer wat deur God gegee is, gee die mensdom geen betekenis aan hierdie sogenaamde natuurlike dood wat dit tref nie. Dit is die ernstige gevolg van haar blindheid wat haar waardig maak om die “ **tweede dood** ” te ly en haar ontnem van die ewige lewe wat deur Jesus Christus aangebied word deur sy vrywillige soenoffer.

Die godsdienstige kwessie is so belangrik dat dit van die uitverkorenes, benewens wettige gehoorsaamheid, 'n volledige en diepgaande toewyding aan God vereis. Dit is die enigste moontlikheid om van hom die verlangde en gesogte verkiesing te verkry. Deur sy baie oppervlakkige gedrag verontwaardig valse godsdienste Skeppergod, jaloers op sy heerlikheid en die eerbewyse wat Hy verdien om te verkry van al sy skepsels wat almal sonder uitsondering die eerste vorm van hul bestaan aan Hom verskuldig is.

Vir die moderne mens is tyd geld en hierdie konsep wys hoe ver hulle pad van God afgedwaal het, want die tyd wat God gee, is allereers die reg om te leef en om uit hierdie lewe voordeel te trek om Hom te leer ken, Hom lief te hê en Hom te dien, nie net gedurende die huidige aardse tyd nie, maar vir die ewigheid wat Hy aan sy uitverkorenes sal gee met die wederkoms in heerlikheid van Jesus

Christus. Die " **tyd** " is dus dié van die aanbod van 'n goddelike genade wat in die komende jaar 2029 sal eindig.

Deur die woord tyd die betekenis van 'n werklike jaar in Dan. 4:16, God verbind dit met die idee van 'n siklus wat homself herhaal: " *Sy menslike hart sal van hom weggeneem word, en 'n dierehart sal aan hom gegee word; **en sewe tye sal oor hom heengaan.*** " Subtiel geneem, is hierdie siklus as 'n maatstaf dié van die son wat die duiwel gebruik om God, sy teëstander en sy Regter, op te wek en te irriteer. En die keuse om die duur van 1260 jaar in Dan. aan te bied. 7:25 as " 'n tyd, tye en 'n halwe tyd " veroordeel die rol van die sonaanbidding van die Rooms-Katolieke pouslike regime wat gedurende hierdie hele geprofeteerde duur van " **tyd** " oorheers. Om dieselfde rede, in Daniël 8:14, dui hy die werklike " **2300** " jaar aan wat aangehaal word deur die uitdrukking " **aand-oggend** " wat die hele siklus van die 24-uur dag van die sewe dae van die skepping aandui; " **tyd** " toe die " **sewende dag** "-rus oorspronklik " **deur God geheilig** " is; die " **sewende dag** " Sabbatsrus word dus geteiken en aangewys deur die geprofeteerde goddelike besluit. En gebaseer op die " **lente** " van die jaar - 458, in Esra 7:7, word hierdie duur agtereenvolgens gekoppel aan die versoeningsdood van Christus wat in die " **lente** " van die jaar 30 volbring is, volgens Daniël 9:27, dan aan die herstel van die Sabbat in die " **lente** " van 1843, die datum van die einde van die " **2300 aand-oggend** " van Daniël 8:14, en tweeduisend jaar later, aan sy glorieryke terugkeer in die " **lente** " van 2030. Die 6000 jaar van seleksie van die uitverkorenes sal begin het met 'n " **lente** ", 'n term wat " **eerste keer** " beteken, die " **eerste** " van die begin van die skepping, en hulle sal eindig aan die begin van die " **laaste** " wat gekenmerk sal word deur die ingryping van die regverdige en goeie God, vir sy uitverkorenes, maar gedug en vernietigend, vir al sy vyande.

Menslike foute met betrekking tot tyd was die voortdurende oorsaak wat die Skeppergod daartoe gelei het om sy opeenvolgende verbonde met mense en Christelike kerke te verbreek. Eerste op die lys het die Joodse nasie die fout gemaak om hierdie profesie van Jesaja 61:1-2 verkeerd te interpreteer waar die Gees die doel van die twee opeenvolgende aardse ingrypings van die Messias Jesus Christus aankondig: " *Die Gees van die Here YaHWéH is op My, omdat YaHWéH My gesalf het **om** 'n goeie boodskap te bring aan die ellendiges; Hy het My gestuur om die gebrokenes van hart te genees, **om** vrylating aan die gevangenes uit te roep en vryheid aan die gebondees; **om** 'n jaar van YaHWéH se guns uit te roep en 'n dag van wraak van onse God; **om** almal wat treur te troos; **om** aan die treurendes in Sion te gee **om** hulle sieraad te gee vir as, vreugde-olie vir rou, 'n gewaad van lof vir 'n bedrukte gees; sodat hulle genoem kan word bome van geregtigheid, 'n planting van Yahweh, tot verheerliking ."*

Van al hierdie dinge wat deur God aangekondig is, het die Joodse volk en hulle geestelikes slegs die aankondiging van die dag van wraak wat in vers 2 geprofeteer is, behou. Hulle het dus 'n fout gemaak rakende die " **tyd** " wat deur God geprofeteer is. En dit is hoekom Jesus, toe Hy hierdie teks in die sinagoge van Nasaret gelees het, sy lesing opgehou het nadat Hy in vers 2 "die jaar van genade" aangehaal het wat "die dag van wraak" voorafgaan. Hy het dus 'n eerste moorddadige haat onder die Jode gewek wat deur hierdie gedrag die volgorde van die program wat deur God vasgestel is, verwerp het. Jesus het later hierdie les

bevestig deur 'n vyeboom te vervloek wat Hy vervloek het weens sy onvrugbaarheid toe dit nie in seisoen was om vrugte te dra nie. Op hierdie manier het hy die Joodse verwarring van God se bestemde tye geïllustreer wat die oorsaak van hulle nasionale godsdienstige vloek sou word. En hierdie baie subtiële boodskap is van enorme belang, want al die bondgenootskappe wat deur God verbreek word, sal verbreek word as gevolg van foute wat gemaak word oor die "**tyd**" van die vervulling van die dinge wat deur Hom alleen geprofeteer is, en sodoende, soos die Joodse vyeboom, die vloek van verdroging dra, beeld van geestelike dood, en van die "**tweede dood**" wat die lewe van die skuldiges definitief vernietig tydens die "**tyd**" van die laaste oordeel.

As ons voortgaan met die geval van Rooms-Katolisisme, wat nog nooit sedert sy ontstaan God se heilige verbond aangegaan het nie en ook nooit sal aangaan nie, het die Protestante na die Jode dieselfde fout in 1843 gemaak. Vir God, volgens Dan. 8:14, sou die lente van daardie datum die begin van 'n eerste toets van Adventiste-geloof sien. "**Tyd**" was toe duidelik ter sprake, aangesien hierdie datum 1843 gebaseer was op numeriese data wat in die profesieë van die Heilige Bybel aangebied word. Om hierdie vloek **te** bevestig, het God mettertyd hierdie gevalle Protestantisme in die ekumeniese alliansie ingebring wat deur die Katolieke godsdienste georganiseer is. Geseënd vir sy geloof, het die Sewendedag Adventiste godsdienste in 1863 in die VSA verskyn, na die twee Adventiste geloofstoetse van 1843 en 1844. God het in Dan. geprofeteer. 12:12 sy oorspronklike seën wat hy vasgestel het op die jaar 1873, "**tyd**" toe dit 'n universele vorm aangeneem het in die era genaamd "**Filadelfia**" soos geprofeteer in Openb. 3:7. Helaas, 150 jaar na 1844, in 1994, in die "**Laodicense**" era van Openbaring 3:14, het amptelike Adventisme die Protestantse fout van hierdie datum 1844 gereproduseer deur die profetiese boodskap wat ek aan hulle voorgehou het en wat die datum 1994 definieer en konstrueer, te verwerp. En om dieselfde redes het hulle dieselfde goddelike straf gely, bevestig deur hulle "nakoming" van die Protestantse Federasie, wat in die lente van 1995 amptelik gemaak is.

In alle goddelike openbarings is "**tyd**" alomteenwoordig: aankondigings van die koms van Christus gebaseer op die tyd wat deur God vasgestel is; Agter die name van die "**sewe kerke**" van Openbaring 2 en 3, is daar sewe "**tye**" wat gekenmerk word deur belangrike godsdienstige gebeurtenisse wat gekoppel is aan "**tye**" wat deur God vasgestel is; en uiteindelik sal die laaste wag vir die ware wederkoms van Christus in die lente van 2030 eindig, op die "**tyd**" wat soewerein deur God bepaal is.

In die antwoorde wat Hy aan sy apostels gegee het wat Hom gevra het: "*Here, sal U in hierdie tyd die koninkryk vir Israel weer oprig?*" ? » Jesus antwoord hulle: "*Dit is nie vir julle om die tye of geleenthede te weet wat die Vader deur sy eie mag bepaal het nie* . Hierdie uitdrukking '**dit is nie aan julle nie**' het lank reeds lesers van die Heilige Bybel mislei, en doen dit steeds vandag, want Jesus het nie aan hierdie '**julle**' die globale betekenis van die mensdom gegee nie, maar slegs dit wat destyds sy tydgenote, apostels en dissipels, betref het, geskei van die tyd van sy finale glorieryke koms met 'n bietjie meer as tweeduusend jaar. Sy woorde was slegs geregverdig as gevolg van hierdie konteks,

wat steeds baie ver van sy glorieryke wederkoms was, en tweeduisend jaar later is die konteks gunstig vir ons, en hierdie keer het die belangstelling wat aan die datum van sy triomfantlike wederkoms gegee word, vir ons 'n kwessie van egtheid van geloof geword. En as onsigbare toeskouers, aanskou die goeie en slegte hemelse engele die verdeling van die mensdom in twee kampe: die uitverkorenes wie se opregte en logiese geloof deur God geseën en met sy lig gevul is, en die gevallenes, wie se gedrag paradoksaal, donker en afskuwelik is tot op die punt van afskuwelikheid. So hierdie woorde van Mal. 3:18 is reeds vir hulle sigbaar: “ **En julle sal weer die verskil sien tussen die regverdige en die goddelose, tussen die een wat God dien en die een wat Hom nie dien nie.** Die ander skeidings, etnies, rasse, nasionaal, veelvuldig, het slegs die rol om die goddelose teen mekaar op te stel, sodat hulle mekaar vernietig; wat reeds op 24 Februarie 2022 in die land Oekraïne begin het en volgens Openb. 14:17-20 sal eindig met " **die oesjaar** " wat die ontroue godsdienstige leraars sal vernietig na die koms van die verheerlikte Christus, die Oorwinnaar van die opstandige nasies.

Hierdie ontleding van die woord " **tyd** " lei my tot die besef dat hierdie term slegs beteken is het vir aardse wesens en God wat hulle geskep het. Want voor die skepping van die aarde, in die hemelse dimensie waar die heilige engele woon, het hierdie woord tyd geen betekenis gehad en het steeds nie, want hulle leef in 'n werklike ewigheid, voortdurend gebad in lig. Die woorde " **nag, duisternis** " het eers bestaan en betekenis gekry in die konteks van ons aardse lewe, toevlug en koninkryk van sonde. Dieselfde geld vir die woord dag en al ons eenhede van tydberekening: die sekonde, die minuut, die uur, die dag, die week, die maand, die jaar, die dekade, die eeuefees en die millennium. Hy wat vir ewig in die koninkryk van God leef, tel nie die tyd wat onbepaald voor hom uitstrek nie.

In Genesis plaas God sy skepping onder die eenheid van die dag wat gevorm word uit die opeenvolging van nag en dag. Voor sonde was die lengte van nag en dag gelyk. Nagte en dae volg mekaar in volkome gereelde siklusse. Die rotasie van die Aarde om sy as, op hierdie oomblik, perfek vertikaal, dra 'n geestelike boodskap wat nuttig is om daarop te let: agtereenvolgens word die oppervlak daarvan gedurende die dag aan lig blootgestel, en dieselfde oppervlak word dan in die donkerte van die nag gedompel. Noudat ons weet dat lig God self is, illustreer hierdie aardse rotasie die onsekerheid van die uitslag van die stryd tussen die ligkamp en die donker kamp. Omdat hierdie Aarde se rotasie vir 6000 jaar sal voortduur, sal dit dan verlate gemaak word, slegs bewoon deur Satan wat vir " **duisend jaar** " op sy grond gevange gehou sal word. Die oorwinning van die laer van die goeie sal slegs volledig en effektief wees met die glorieryke wederkoms van ons Verlosser Jesus Christus. Alhoewel hulle op daardie tydstop die ewigheid binnegegaan het, sal die verlore uitverkorenes steeds betekenis gee aan die berekening van tyd, aangesien die tyd van die hemelse oordeel, die een wat die goddelose rebelle oordeel, " **duisend jaar** " moet duur, wat betekenis sal gee aan die heilige Sabbat van die sewende dag wat God geheilig het om hierdie " **sewende millennium** " te profeteer. Na die sonde word die siklus van seisoene geaktiveer en aan die gang gesit, maar hierdie keer veroorsaak die 23° kanteling van die aarde se rotasie-as dat die reëlmatigheid van die lengte van nag en dag verdwyn. Die aarde wat deur God vir hierdie doel geskep is, word die slagveld

waarop God en die duiwel mekaar sal konfronteer en beveg om die goedkeuring en ondersteuning van mense te verkry. Dit is die enigste kwessie in hierdie voortdurende konflik wat op hierdie oomblik in die aardse lewe plaasvind. Die onreëlmatigheid van dae en nagte, waar die een die ander oorheers, afhange van die seisoen, illustreer die oorheersing van een kamp oor die ander op 'n sikliese wyse gebaseer op die rotasie van die son, wat ons 365-dae-jaar merk en definieer. Die sonjaar vorm die belangrikste eenheid van tyd vanweë sy simboliese aspek. Die son is nie God nie, maar die simbool van die ware skeppergod wat homself in die middel plaas en die reg opeis om die middelpunt van die aandag van sy menslike skepsels te wees. En die opeenvolging van nagte en dae illustreer die onsekerheid van die mens wat aangetrek word, soms deur die donker verleidings van die duiwel, soms deur God en sy lig.

In profetiese gebruik het die dag die waarde van 'n werklike jaar, en die profetiese jaar het die waarde van 360 dae. Die onakkuraatheid van hierdie waarde van 360 dae word opgemerk, maar dit is van geen belang nie, want onder die term " **'n tyd** " gee God sy profetiese jaar die werklike waarde van 365 dae. Dus verteenwoordig die 1260 jaar wat in Openb. 12:6 en 14 geprofeteer word, in die vorm van " **'n tyd, tye en 'n halwe tyd** " 1260 jaar van 365 dae. God speel subtiel met hierdie vergelykings gebaseer op hierdie simboliese kodes en ons kan waardevolle lesse daaruit put. In Jesaja 61:2 kondig God agtereenvolgens " **'n jaar van guns** " en dan " **'n dag van wraak** " aan. Die betekenis van hierdie aangehaalde " **jaar** " is sigbaar profeties en hierdie term " **jaar** " kan dus vervang word deur die woord " **tyd** " van die sonsiklus wat dit ook aandui. Só kry ons die aankondiging van die kosbare " **genadetyd** " wat in werklikheid sal voortduur, van die dood van Jesus Christus, tot die uur van sy glorieryke wederkoms. Net so het " **die dag van wraak** " die simboliese waarde van **die werklike of geestelike "jaar** " en hierdie vers uit Jesaja 63:4 bevestig hierdie lering deur die twee terme " **dag, jaar** " aan te haal: " **Want die dag van wraak was in my hart, en die jaar van my verlostes het gekom.** " 'n Baie logiese ding is boonop dat hierdie vers gelyktydig **die "wraak"** van God teen die rebelle en die hemeltoegang van sy " **verlostes** " plaas.

Ek besef vandag hoe benaderd en verskriklik onakkuraat al ons menslike berekening van " **tyd** " is. En dit is tyd vir my om na God se plan te kyk, meer in die presisie wat Hy natuurlik deur sy volmaaktheid aan die dinge wat Hy organiseer gee, eerder as in die bygevoegde syfers wat ons enorm mislei. Dus verskyn die wederkoms van Jesus wat vir die lente van 2030 geskeduleer is, 30 jaar te laat in ons gewone Romeinse kalender. En ek is oortuig dat God, as gevolg van die presisie daarvan, die aardse geskiedenis op uiters presiese indelings georganiseer het: 2000 jaar, van Adam tot die offer van Isak wat deur sy vader Abraham gebring is, dan 2000 jaar tot die dood van Christus, en weer 2000 jaar, tot sy wederkoms. Hierdie program gee die dood van Jesus Christus die opperste stigtingsrol wat sy demonstrasie van liefde verdien. Maar ek moet erken, die syfers wat in die Bybel geopenbaar word, plaas die offer van Isak in 2083: gebore in 1948, was Abram 100 jaar oud in 2048, en 35 jaar later, soos die ouderdom van Jesus, het hy op God se versoek gereageer en ingestem om sy seun Isak as 'n offer te bring in die land Moria en aan die voet van die berg wat God vir hom aangedui

het. 'n Detail help om Isak se volwasse ouderdom van 35 te regverdig: " *Abraham het die hout op sy seun gelaai* " wat hy " *die jongman* " noem en wat dus nie meer " *die kind* " is nie. Hierdie aksie profeteer onmiskenbaar die aanbod van God wat in Jesus Christus verwesenlik word, wat helaas nie 2000 jaar nie, maar 1917 jaar later sal kom, en ek spesifiseer, op dieselfde plek, dit wil sê, aan die voet van die berg Golgota; waar Abraham sy altaar gebou het. Hoe kan ons hierdie 83 ekstra jare regverdig wat verkry word deur die ouderdomme van die aartsvaders van die afstammeling van Set, die derde seun van Adam en Eva, tot Sem, die eerste seun van Noag, en dan van Sem tot Abram bymekaar te tel? Die enigste verduideliking is dat God nie hierdie 2000 jaar die presisie wou gee wat ek hulle graag wil gee nie, want in die jaar 2000 vanaf Adam was Abram slegs 52 jaar oud, maar God het hom geroep toe hy 75 jaar oud was, dit wil sê 25 jaar voor die geboorte van Isak. Met ander woorde, God se wil seëvier en Hy wou hê dat dinge so moes wees. Ons sal die verduidelikings van Jesus Christus kry, in die koninkryk van die hemele waar Hy die plek voorberei vir sy verlore uitverkorenes, nuuskierig en bewonderend, aangevuur deur die dors om al sy geheimenisse te verstaan wat onverklaarbaar gebly het. Trouens, dit is eers die begin van die tweede 2000 jaar wat gekenmerk word deur die dood van Noag, meer presies, in 2005.

Wat duidelik blyk, is dat die 6000 jaar van die tyd van die seleksie van die aardse uitverkorenes in drie opeenvolgende fases van 2000 jaar elk verdeel word, wat die progressie en intensivering van die geopenbaarde goddelike lig sien. Die eerste 2000 jaar is werklik " **donker** " en eindig met " **die watervloed** " en die opstand van " **Babel** ". Dan gaan " **die lig** " op saam met Abraham en sy nageslag wat God gekies het om sy eerste " **heilige verbond** " te vestig. Te veel simboliek verbloem egter steeds die ware " **lig** " wat slegs in krag en intensiteit sal kom deur die " **nuwe verbond** " wat Jesus Christus vrywillig kom vestig het, met sy bloed wat gestort is, deur sy Romeinse kruisiging, aan die begin van die laaste 2000 jaar. Die sluier van simboliek verdwyn dan en gee betekenis aan die simbole en godsdienstige rituele wat dit tydens die " **ou verbond** " en sedert die sonde van Adam en Eva geprofeteer het. In die " **tyd** " van die apostels is die goddelike lig op sy hoogtepunt, die waarheid word perfek geopenbaar en volbring. Maar vanaf 313 het die Romeinse " **duisternis** " die Westerse mensdom kragtig verblind. Die apostoliese waarheid word dan verdraai, vergeet en geïgnoreer. Na die onvoltooide en laat Hervorming van die 16de ^{eeu}, het goddelike lig eers in 1843 na getroue manne teruggekeer. En die laaste lig, vergelykbaar met dié van die apostels, is eers na 1994 deur God gegee, die datum van die einde van sy derde Adventiste-toets van geloof. Hierdie verdeling van " **tyd** " is gekoppel aan die " **dood** " van tallose menselewens wat deur God veroordeel is, oorgegee is aan slagtings, epidemies, aardbewings en rampe, en alle ander oorsake van sogenaamde toevallige sterftes. Dit is omdat hulle nie die Skeppergod in die middelpunt van hul lewens en aandag geplaas het nie. Hulle het die intensiteit van sy liefde geïgnoreer, of dit verag, of gedink hulle kon daarvan voordeel trek om hulle eie wil te doen. En hierdie gedrag word gevind onder diegene wat hul Christelike godsdiens gevind het deur slegs die geskrifte van die nuwe verbond te lees en daarin belang te stel, of deur die redding van hul siel aan die priester of pastoor toe te vertrou. Deur die leringe van die ou verbond te lees en daarin

belang te stel, sou hulle die ander kant, genaamd " **geregtigheid** ", van hierdie goeie en barmhartige God ontdek het wat Jesus kom openbaar en aan sy uitverkorenes voorhou het, as 'n model van gehoorsaamheid en selfverloëning om na te boots en te reproduseer; dit om in ooreenstemming met die ewige hemelse lewe te kan leef wat Hy hulle sal gee, as beloning vir die kwaliteit van hulle geloof, hulle getrouheid, hulle gehoorsaamheid en hulle vertroue.

Ek kan nie hierdie kwessie van " **tyd** " bespreek sonder om die waardevolle raad van daardie ou Franse gesegde te onthou nie, wat lui: " verlore **tyd** kan nooit ingehaal word nie." En God sal nie anders sê nie, want Hy het ons, as 'n les, die toepassing van hierdie gesegde gegee. Hy het dit aan ons voorgedra, deur die mond van Jesus Christus, in die vorm van sy " **gelykenis van die tien maagde** ", geskryf in Matteus 25:1 tot 13, en wat die vier Adventiste-toetse van geloof, wat agtereenvolgens volbring is of nog nie volbring is nie, in 1843, 1844, 1994 en 2030, perfek illustreer. Die les wat gegee word, handel oor die goeie of slegte gebruik van die " **tyd** " wat God aan al sy lewende wesens gee. Die " **wyse maagde** " gebruik die " **tyd** " wat aan hulle gegee is om hulself voor te berei vir die standaard van hemelse lewe; en " **tyd** ", dit neem baie, om die nodige onderrig en karakterveranderinge te verkry, wat deur God opgelê en vereis word vir ware Christelike godsdienstige bekering. In die gelykenis word hierdie voorbereiding geïllustreer deur die aankoop van die " **olie** " wat die goddelike Gees van Christus simboliseer, wat in die menslike siele, gesimboliseer deur die " **voorwerpe** ", moet ingaan totdat hulle gevul is. In Openb. 3:20 vertaal Jesus hierdie aksie en sê: " **Kyk, Ek staan by die deur en Ek klop. As iemand my stem hoor en die deur oopmaak, sal Ek ingaan na hom toe en saam met hom maaltyd hou, en hy met My.** "

Aan die ander kant, die " **maagde** " **dwase mense** stel hul voorbereiding uit tot die laaste oomblik, en wanneer Jesus in heerlijkheid terugkeer, is hulle verbaas en verward, want hulle is nie gereed om saam met Hom hemel toe te gaan nie. Maar van wie praat ons? Van " **vyf maagde** " **wyse vroue** " **wat met die getal 5 die geestelik** " **wyse** " manlike of vroulike mens simboliseer, en " **vyf maagde** " " **mal** ", **wat die geestelik** " **mal** " manlike of vroulike mens aandui. Jesus teiken hier nie die agnostikus, ateïs, ongelowige, libertariër of selfs anargist nie. Dit teiken slegs mense wat aan die Christelike godsdiens deelneem, aangesien " **wys** of **dwaas** ", al hierdie " **maagde** " wag op die wederkoms van die " **bruidegom** ", naamlik Jesus Christus. Alhoewel niks ons toegelaat het om dit in 1843 te verstaan nie, blyk dit vandag duidelik dat hierdie gelykenis die ervarings van Adventiste-verwagtinge profeteer wat geleef is deur die Adventiste wie se verkose amptenare in 1863 die Sewendedag-Adventiste Kerk, streng Amerikaans op daardie datum, toe universeel geseën, profeties deur God, in 1873 gestig het, parallel, in Dan. 12:12 en Openb. 3:7.

In die lente van 1843, in die eerste Adventiste-ervaring, was die godsdiens wat deur God geteiken en bevraagteken is, Protestantisme, in al sy reeds veelvuldige denominasies destyds. Dit was weer eens hy wat besorg was oor die tweede verwagting van Christus se wederkoms vir die herfs van 1844. Alhoewel die Katolieke godsdiens gesamentlik deur God veroordeel, verwerp en geïgnoreer is vir die valsheid en leuens wat in Openb. 13:1-5-6 as " **lasterlikhede** "

veroordeel is, kon die volgelinge van Katolisisme individueel ook reageer op die oproep wat deur God en sy menslike dienaar destyds, William Miller, gemaak is. Inderdaad, baie van hulle het by Sewendedag-Adventisme aangesluit; meer talryk as Protestante. Ek sluit hierdie hakie.

Dan, die derde verwagting betrokke, vir 1994, slegs Sewendedag Adventisme. En weereens het “ **tyd** ” sy werk gedoen; Die “ **kookende** ” en seëvierende “ **Filadelfia** ” van 1873 het plek gemaak vir die “ **louwarm** ”, **afskuwelike**, verraderlike en ondankbare “ **Laodisea** ” van 1994, wat Jesus na hierdie datum, dit wil sê aan die begin van die jaar 1995, moes “ **uitbraak** ” deur dit in die Protestantse alliansie in te bring. In die gelykenis van die “ **tien maagde** ”, in Matt. 25:1 tot 13, stem die aksie van hierdie braking ooreen met die uitspraak wat deur die verwagte “ **bruidegom** ” uitgespreek is, in hierdie koue en skerp terme: “ **Ek ken julle nie** ”: “ *Daarna het die ander maagde gekom en gesê: Here, Here, maak vir ons oop. Maar hy antwoord: Voorwaar Ek sê vir julle, **ek ken julle nie**.* ” Hierdie formule van verwerping bevestig sy stellings in Mat. 7:22-23 waar hy reeds die misleidende gedrag van valse Protestantisme veroordeel: “ *Baie sal in daardie dag vir My sê: Here, Here, het ons nie in u Naam geprofeteer nie? Het ons nie in u Naam duiwels uitgedryf nie? En het ons nie in u Naam baie wonderwerke gedoen nie? Dan sal Ek onheilig vir hulle sê: **Ek het julle nooit geken nie**;* gaan weg van My, julle wat die ongeregtigheid werk. ” Let egter op die verskil in die stelling: Jesus sê vir Adventisme, wat hy voor sy veroordeling erken het: “ *Ek ken julle nie* ” of meer nie. Maar vir Calvinistiese Protestantisme, wat hy nooit erken het nie, verklaar hy: “ *Ek het julle nooit geken nie.* ” Wat die “ **wyses** ” toegelaat het om die hemel binne te gaan, is wat Jesus “ **waak** ” noem en wat juis daarin bestaan om “ **wyslik** ” “ **die tyd** ” te gebruik wat aan ons gegee word om onself geestelik te verryk, dit deur in sy Naam al die ligte te ontvang wat God ons gee met die doel om ons te verander en ons voor te berei vir die norm van die hemelse lewe. Jesus sluit sy gelykenis af en sê: “ **Waak dan, want julle ken nie die dag of die tyd nie.** ” *uur.* ” » Maar wat is die nut van “ **waak** ” as jy nie aktief wag in volhardende Bybelstudie dat God aan sy uitverkorenes die kennis van daardie “ **dag** ” en daardie “ **uur** ” sal gee wanneer “ **die bruidegom** ” moet terugkeer nie? En dit is inderdaad die betekenis van die woorde van Jesus Christus wat vir ons sê: “ *waak* sodat julle van My die kennis *van die dag en die uur kan ontvang.* ” In hierdie toestand, wat beteken “ **waak** ”? Bestudeer die Heilige Bybel en in ons “ **eindtye** ”, in die besonder, die profesieë waarin numeriese duurwyses wegwysers is wat ure, oomblikke, datums aandui wanneer goddelike oordele definitiewe, onherstelbare gevolge meebring, soos “ **verlore tyd** ” wat “ **nooit herwin kan word nie** ”. En hierdie verduideliking is konkreet deur God bevestig, aangesien die Gees van Jesus Christus na 1994, in 2018, die ware datum van sy langverwagte finale terugkeer aan my bekend gemaak het: die lente van 2030 wanneer die hemel sal oopgaan om my saam met my broers en susters te verwelkom, almal verlief op sy waarheid, sy subtiliteit, sy goddelike wysheid; alles dinge wat my verbaas en my vul met... geluk, reeds op hierdie aarde waar goddeloosheid en “ **dood** ” heers en sal heers tot die wederkoms van Jesus, meer en meer .

Die numeriese duur van die profesieë was nie bedoel om die ware datum van die wederkoms van Jesus Christus te konstrueer nie, maar hulle het, en het steeds, die uiters belangrike rol om ons in staat te stel om die kennis van die ewigdurende goddelike oordeel te verkry en sodoende op die vereistes daarvan te reageer, in al die betrokke tye en geteiken deur die gekonstrueerde datums. Sedert Genesis 1 word goddelike leer opgesom deur 'n progressiewe oorgang van "**duisternis**" na volle "**lig**"; wat 'n opeenvolging van stadiums behels waarin God mense sal veroordeel wat die nuwe "**lig**" wat Hy aan hulle bied, verwerp. Aan die einde van hierdie reeks beproewinge sal "**die tyd**" van die ware wederkoms van die verheerlikte goddelike Christus homself in die lente van 2030 aanbreek. Maar die begrip van hierdie datum is nie gebaseer op ingewikkelde berekeninge nie, maar uitsluitlik en eenvoudig op bewyse wat deur die Heilige Bybel geopenbaar word, wat die tyd van 6000 jaar is wat voorgestel word om voordeel te trek uit die genade wat in Jesus Christus aangebied word. En in Genesis 5 en 11 is die ouderdomme van die aangehaalde genealogiese opvolgings in werklikheid slegs bedoel om ons te oortuig dat die tyd van die goddelike keuse van sy menslike uitverkorenes inderdaad slegs 6000 jaar is, in teenstelling met wat moderne wetenskaplike denkers beweer.

Aan die einde van die geprofeteerde 6 000 jaar kom "**die tyd**" vir opstandige sondaars om gesamentlik die eerste "**dood**" te ondergaan. En wanneer **die "tyd"** van geloofsbeproewinge eindig, begin die "**tyd**" van oordeel. En God is nie klaar met hierdie rebelle nie, want die uitverkorenes sal hulle sake individueel bestudeer en hulle vir "**duisend jaar**" in die hemelse koninkryk van God oordeel, en wanneer die uitspraak vir elkeen uitgevoer word, sal hierdie dooie rebelle opgewek word vir die laaste oordeel, aan die einde van die sewende millennium. Gekonfronteer dan met die heerlijkheid van die lewende God, sal hulle sy regverdige vonnis en al hulle individuele skuld moet erken. Hulle sal dan op aarde verander word in 'n "**poel van vuur**", "**die tweede dood**" wat hulle liggaam sal verteer in 'n tyd proporsioneel tot hulle individuele geval.

Die "**dood geprogrammeer deur tyd**" wat aan die menslike spesie gegee is, sal dan definitief verdwyn. En op die aarde, wedergebore, vernuwe en verheerlik, sal die verlore uitverkorenes, versamel vir Jesus Christus, die volmaakte vrede en ewige geluk ken wat Hy vir hulle op aarde kom verkry het deur "**sy oorwinning oor die dood en sonde**". Die aarde se geskiedenis het bewys dat "**tyd**" **enorme veranderinge** teweegbring wat positief maar ook baie negatief kan wees. En die ontwaking van die moderne lewe is 'n uitstekende voorbeeld hiervan. Tegniese wetenskap bring vertroosting, maar dit maak mense slawe van die geld wat hulle toelaat om dit te bekom. Dit bied hom 'n verbeterde leefstyl, maar dit vernietig hierdie lewe deur die werking van sy chemiese middels. Dit verleng en verleng die lewe, maar op 'n onnatuurlike manier, deur die gebruik van chemiese middels wat niks anders is as middels wat deur nasionale state gelegitimeer word nie. Maar aan die einde van die pad, selfs teruggedruk en vertraag, met "**tyd**", dring die geprogrammeerde dood homself uiteindelik op almal op.

Dit is onmoontlik om presiese datums te bepaal op grond van 'n valse kalender. En in hierdie opsig is ons gewone kalender die mees valse en

misleidende ding omtrent die " **tyd** " van die lewe wat gesamentlik aan ons gegee word. Dus stem die jaar 6000 van die werklike goddelike " **tyd** " ooreen met die jaar 2030 van ons valse kalender. Aangesien ons uit 'n Hebreeuse kalender weet dat Jesus in ons jaar 30 gesterf het, het hierdie 30 jaar te veel hul verduideliking. Trouens, in ons valse kalender word die jaar 1 toegeskryf aan die geboorte van Jesus Christus, maar Jesus is eintlik 6 jaar voor hierdie jaar 1 gebore; wat hom 35 jaar oud maak op die dag van sy dood. Die Bybel gee twee benaderde inligting oor Jesus se ouderdom: " *omtrent dertig jaar oud* " aan die begin van sy bediening, volgens Lukas 3:23, trouens, 31 jaar en ses maande. En die Fariseërs skryf aan Jesus toe dat hy " *minder as vyftig jaar oud* " is in Johannes 8:57. Oor hierdie onderwerp bied die Bybel nie 'n presiese bevestigende stelling nie, want die apostels het nie gewaag om Jesus, wat hulle gerespekteer en gevrees het, terwyl hulle Hom liefgehad het, na sy ouderdom te vra nie.

Vir 'n lang tyd het die idee dat Jesus in die jaar 4000 gebore is, in alle menslike gedagtes oorheers; wat die oorsaak was van wanberekeninge en foute in die definisie van " **tyd** ". Boonop is daar geen moontlikheid om " **tyd** " op 'n deurlopende globale wyse te dateer nie, nie in stygende of dalende volgorde nie. Hier bly die gedefinieerde " **tyd** " weer eens onakkuraat. Die 6000 jaar bly egter duidelik en dit is op grond van hierdie bewyse, bevestig deur die opeenvolging van ons 7-dae weke, dit wil sê 6 dae + 1 dag, dat Jesus uiteindelik die ware " **tyd** " van sy wederkoms geopenbaar het, wat dus plaasvind sonder die valse menslike werke wat deur die Romeinse agente van die duiwel, hierdie oppergesertifiseerde spesialis-vervalser, voorberei is. Dit is uiteindelik die feit dat die dood van Jesus na 4000 jaar geplaas word, gevolg deur die laaste 2000 jaar, wat die ware tyd van die mensdom vasstel. En tot eer van God verdryf die waarheid die duisternis en triomfeer daaroor, en lê sy lig en die werklike " **tyd** " wat God aan mense toegestaan het, op om hul ewige bestemming te kies.

Daar is geen bewyse wat God se 6 000-jaar plan om die uitverkorenes te kies, duidelik bevestig nie. Geloof bly noodsaaklik om hierdie waarheid wat deur die subtile Gees van die lewende God voorgestel word, te verstaan en te aanvaar. Nou vereis ware geloof groot en geduldige volharding en dit is deur die bymekaarmaak van die verborge goddelike pêrels dat die resultaat van finale geloof verkry word. Só word hierdie oortuiging opgebou en uiteindelik sekerheid.

Elke leser van die Bybel aanvaar dat die ou verbondsverhaal 4 000 jaar dek tot en met die aardse bediening van ons Here en Meester Jesus Christus. 'n Eerste menslike fout bestaan daarin om die geboorte van die kind Jesus in hierdie jaar 4000 te plaas; en dit was presies die keuse wat deur die meerderheid gemaak is, en ek persoonlik was een van hulle tot 2018. Deur die Christelike fase te betree, eindig die Bybelse verhaal blykbaar en sal dit nie meer enige boodskap oor " **tyd** " gee nie. En dit is waar geloof in die profetiese woord ter sprake kom en al die verskil maak tussen die geseëndes en die vervloektes. Blykbaar, sedert die jaar 4000, het " **tyd** " aangesleep, en ons gewone valse Romeinse kalender plaas ons in 2023, maar niks keer die mensdom om te glo dat die aarde sy geskiedenis vir eeue en selfs millennia sal voortsit nie. Hier word die gedagtes van die ongelowige en dié van die gelowige geskei. Deur profesie te bestudeer, ontdek die geseënde gelowige in ou profesieë hoe God die kode " *'n dag vir 'n jaar* " gebruik wat Hy

beveel en bevestig in Num. 14:34: " *Net soos jy veertig dae geneem het om verken die land, jy sal jou ongeregtighede veertig jaar lank dra , 'n jaar vir elke dag ; en jy sal weet hoe dit is om van my teenwoordigheid ontnem te word .* » Hierdie kode word weer gebruik en bevestig in Eseg. 4:5-6: " ***Ek sal vir jou die aantal dae tel, volgens die getal van die jare van hulle ongeregtigheid , driehonderd-en-negentig dae; so sal jy die ongeregtigheid van die huis van Israel dra. Wanneer jy hierdie dae voleindig het, gaan lê op jou regterkant en dra die ongeregtigheid van die huis van Juda veertig dae lank; Ek lê een dag vir elke jaar op jou .*** Esegïël is 'n kontemporêre profeet van Daniël en die kode wat God aan hom voorhou, werk op die teenoorgestelde manier: " 'n jaar vir elke dag " en " 'n dag vir elke jaar . " Die beginsel word omgekeer, afhangende van of die werklike gestrafte daad die " *dag of die jaar* " is. In profesie sal God dus onder die aspek van " *een dag, een jaar* " ware ervaring aanhaal. Op hierdie manier kan hy dus voortgaan om sy geseënde verlostes inligting te gee aangaande die " *tyd* " wat vir hulle beskikbaar is. Só eindig die " **2300** ", " **aand-oggend** " van Daniël 8:14, die uitdrukking van die 24-uur dag in Genesis 1, in 1843, beginnende in – 458, wat die programmering van twee aardse millennia na die stigting van die nuwe alliansie bevestig. Hierdie duur was die langste van al dié wat in die profesieë van die Bybel uitgebeeld word. Maar, onverwags, in my bediening vir goddelike waarheid, is hierdie datum met 150 jaar verleng, soos geprofeteer onder die aspek van " **vyf maande** " in Openb. 9:5-10: dit wil sê, 5 maal 30 dae. Die vroegste datum was dus 1994, en hierdie keer het dit gelyk of die sesde millennium volledig gedek is, met die 6-jaar vertraging van Christus se geboorte wat hierdie datum 1994 die jaar 2000 maak. Hierdie keer het die profetiese getalle almal hul ware interpretasie ontvang en hul vervullings was agter die rug toe die jare 2000 tot 2023 verby is. Dit is duidelik dat geskrewe Bybelse profesieë nie meer nuwe datums sou gee nie.

Dit was toe dat in 2018, as 'n voorspel tot vloed van lig wat deur Jesus Christus gegee is, die korrekte plasing van Jesus se dood, aan die einde van die 4000 jaar sedert Adam, dit moontlik gemaak het om die oorsaak van die verbygaan van die jaar 2000 te verstaan. En as 'n uitbreiding van hierdie ander perspektief, het die datum van Jesus se dood, in die jaar 30, dit moontlik gemaak om die ware wederkoms van Christus wat vir die lente van 2030 verwag word, vas te stel. Maar wat vir ons so duidelik en so logies lyk, is die gevolg van 'n lang studie, en ons geliefdes, wat nie hierdie stap neem nie, sien dinge nie soos ons nie. Ons argumente, so effektief vir ons, het geen effek op ons familie en vriende as hulle nie verlig is as " **seuns van God** " nie. En hierdie verskil is gebaseer op die ware geloof wat getoon word deur die uitverkorenes, wat God seën, en die ongeloof van die veragters wat Hy self verag, verag en toelaat om hulle pad na die verderf te volg.

Die kodes van Numeri 14:34 en Esegïël 4:5-6 sê vir ons dat die geprofeteerde duur " **tye** " dek wat deur " **ongereg** " gekenmerk word. In beide gevalle was **die "onregverdigheid"** wat gestraf is Joods en het dit in die ou verbond die tien stamme van Israel, wat 390 jaar lank onregverdig was, en Juda, wat 40 jaar lank onregverdig was, betref. Inteendeel, in Daniël se profesieë is "

ongereg " Christelik, eers Rooms-Katoliek, dan, agtereenvolgens, Protestant en, sedert 1994, Adventisties.

Diepte en oppervlakkigheid

In sy teregwyding aan die Joodse Fariseërs van sy tyd, het Jesus hulle skynheilige gedrag uitgelig en die vuilheid van hulle siele wat hulle onder 'n godsdienstige fasade weggesteek het, veroordeel. Jesus het hulle gedagtes en die ware aard van hulle gevoelens gelees, wat so maklik is om vir normale mense weg te steek. Agter 'n vriendelike glimlag kan moorddadige haat lê, sonder dat die geteikende persoon dit besef. Soms, om sy planne te bereik, gebruik die duiwel selfs onverdagte wesens, aangesien hul oënskynlike vriendelikheid hulle bo alle verdenking plaas. Onbeskermd deur God, is menigtes oënskynlik normale mense egter ware woonplekke van demone wat op baie maniere kan optree, selfs die absolute teenoorgestelde.

In Sy Heilige Bybel gee God groot belang aan die oor. En deur hierdie keuse onderskei hy homself van mense wat belang heg aan hul taal, hul openhartige of misleidende toesprake. 'n Man verlei sy naaste deur sy spraak en sy voorkoms. Sommige verleiers voel die behoefte om te verlei om lewendig te voel en die effek wat veroorsaak word, is vir hulle soos 'n dwelm wat hulle nodig het om die lewe te geniet. Die moontlikheidsvelde wat menslike of engelagtige denke kan inneem, is oneindig, onbeperk, want God het al sy skepsels volkome vryheid gegee. En dit is hierdie vryheid wat geboorte gee en konkrete vorm gee aan al die opsies, rigtings en oriëntasies van lewens.

Vir God is die eerste plig van die mens om te weet hoe om te luister, nie om te praat nie. Dit is omdat, ten spyte van die misleidende skyn wat ons dit kan laat vergeet, dit vir sy persoonlike geluk is dat God die lewe aan sy vrye skepsels gegee het. Maar hierdie vryheid word slegs vir 'n beperkte tyd aan al sy skepsels gegee; die tyd vir hulle om te kies om na hom te luister, of om sy bestaan te ignoreer, wat neerkom op lewe en sterwe op dieselfde manier as die diere van sy aardse skepping. Hoe kan sommige wesens luister na die woorde wat deur 'n onsigbare God gespreek word, as hulle nie kan luister na die woorde wat deur mense tot hulle gespreek word nie? In paartjies, in gesinne, skuur mense skouers, woon onder dieselfde dak, deel maaltye, maar deel nie hul geheime gedagtes nie en stel slegs belang in hul eie persoonlike en streng individuele keuse van belangstelling. Wanneer hulle buurman met hulle praat, hoor hulle ore, maar luister nie. Só gee mense hulself die indruk dat hulle in die samelewing leef, maar wat is die waarde van 'n samelewing wat bestaan uit versterkte vestings waarin die "ek" as 'n feodale heer regeer?

Hierdie aanhef het so pas teenstrydige gedrag uitgelig wat Jesus veroordeel het en wat ek vertaal met die terme "diepte" en "oppervlakkigheid", want dit is twee nature wat die verskil maak tussen die uitverkorene van Christus en die gevalle een wat Hy veroordeel en verwerp. Die mens wie se verstand diep is, weet hoe om te luister en sal al hoe beter luister, want hierdie natuur behaag die God wat "gee aan die een wat het". Trouens, die redding van die uitverkorenes berus

eerstens op die vorm wat hulle vryheid aanneem, wat voortvloei uit hulle natuur; 'n natuur wat veral geskik is om te weet hoe om na God te luister en belangstelling te toon in wat Hy sê en leer. Ek onthou dat voor hy teen God in opstand gekom het, die engel wat God in Jesaja 14:12 " *Môrester* " en nie " *Helder Ster* " genoem het nie, ook volgens Eseg. 28:12 " *volmaak in skoonheid* " en in alle dinge geskape is. Hierdie " *Môrester* " wat in ons skepping " *die son* " aandui, het uiteindelik die duiwel self verteenwoordig. Hy het dus die " *son* " geword van die aardse heidene wat hom onbewustelik aanbid. Die een wat Jesus " *die vors van hierdie wêreld* " genoem het, het uiteindelik die plek van die ware God op aarde ingeneem, gesimboliseer deur die " *son* " in sy skepping van ons sonnestelsel. Jesaja 14:13 bevestig hierdie ambisie en hierdie plan van die duiwel: " *Jy het in jou hart gesê: Ek sal na die hemel opvaar, Ek sal my troon verhef bo die sterre van God ;" Ek sal sit op die berg van samekoms, in die uithoeke van die noorde; »* Gevolglik aanbid valse Christene die duiwel self, in persoon, in hulle aanbidding van die " *dag van die son* ", ons Romeinse Sondag, want hy is hulle " *Môrester* ". Dit is belangrik om daarop te let dat niks die rebellie van die volmaak geskape duiwel kan regverdig nie; andersins, die gebruik van sy vryheid. Deur die vryheid wat God hom gegee het, te begeer om uit te brei, het hy self 'n slaaf geword van 'n begeerte na mag en krag wat nooit bevredig is nie. En uiteindelik sal God hom moet vernietig en hierdie lewe van hom moet wegneem wat hy geglo het hy aangenamer kon maak as die een wat God hom aangebied het toe Hy hom geskep het.

Dit is waar dat kollektiewe lewe individuele vryheid verminder en hierdie waarheid word erken deur republikeinse mense wat aan hierdie reël bestaan het: "die vryheid van elkeen stop waar dié van die ander begin." Dit is goed gesien en baie waar. Maar hierdie ander wat Jesus ons naaste noem, is nie 'n prioriteit nie, want voor Hom lê God Homself as 'n absolute prioriteit op. As slagoffer van sy onsigbaarheid word hy egter geïgnoreer en word sy prioriteit gegee aan die menslike wese wat hom vervang. Anders as oppervlakkige mense, luister die mens wat God behaag na Hom, en om hierdie diep luister aan te dui, gebruik God hierdie formule wat in Openb. 3 sewe keer aangehaal word, aan die einde van die boodskappe wat aan sy dienaars gerig is in die sewe eras wat gesimboliseer word deur die sewe name van die " *kerke* ": " *Wie 'n oor het, laat hom hoor wat die Gees aan die kerke sê* ."

God weet baie goed dat die mens wat Hy geskape het, met twee ore toegerus is, en wat Hy met hierdie uitdrukking beklemtoon, bestaan uit die gebruik van die ore om in die stilte van ons gedagtes te luister na die gevolge van die lees van sy heilige Bybel. Want dit is slegs daardeur dat God met ons praat en ons uitdaag. Aangesien dit bestaan, is dit daarheen dat sy goddelike Gees ons lei om met ons gees te praat, en onder hierdie aspek van skryf word sy woord leesbaar en konkreet, elkeen kan dit analiseer, verstaan en sy leer in die praktyk toepas. Ten minste is dit wat gedoen moet word wanneer die diep en opregte gees dié van 'n ware " *seun van God* " is, volgens wat God in Openb. 1:3 sê: " *Geseënd is hy wat die woorde van die profesie lees en die wat dit hoor en bewaar wat daarin geskrywe is! Want die tyd is naby. Hierdie saligspreking, toegeken deur die goddelike Gees van Jesus Christus, dui in hierdie vers die vermoë aan om die*

gekodeerde profesie van sy " **Apokalips** " te ontsyfer of te lees ; sy allerheiligste openbaring; wat 'n laaste stadium in die ontwikkeling van sy verlostes van die aarde uitmaak. Maar dieselfde seën is van toepassing op die eerste studies van die Heilige Bybel van die geroepene wat na verkiesing streef. Want hierdie formule seën 'n gedrag wat God van almal wat Hy red, vereis om sy ewigheid binne te gaan. Let daarop dat 'n saligspreking nie 'n bevel, 'n gebod is nie, maar 'n voorbeeld van iemand wat hom behaag tot die punt dat hy gered word deur die verlossing wat deur Jesus Christus teweeggebring is. Hy dui daar vir ons die standaard aan van die werke wat Hy wil en kan seën, maar verplig of beperk niemand om so op te tree nie. Die seleksie van God se verlostes uitverkorenes is gebaseer op die beginsel: "Wie My liefhet, volg My!" » Dit is ook die beeld wat Jesus gekies het om hierdie beginsel uit te druk deur Homself as die " **goeie Herder** " voor te stel, gevolg deur " *skape wat sy stem ken* ", in Johannes 10:4: " *Wanneer Hy al sy eie skape uitbring het, loop Hy voor hulle uit; en die skape volg Hom, omdat hulle sy stem ken* . " In hierdie gelykenis is dit weer eens die menslike oor wat deurslaggewend is. Die stem van Christus, wat sy geestelike skape ken en herken onder ander valse herders, word geïdentifiseer met Bybelse waarheid wat verkry word deur diep Bybelse kennis; wat slegs verkry word en moontlik word deur 'n geduldige en volhardende studie van die hele Heilige Bybel, van "wei tot vaste voedsel vir volwassenes". Aan die einde van sy deeglike opleiding kan die uitverkorenes van Christus nie meer mislei word deur die leuens wat deur die duiwel en sy menslike agente gevestig is nie, volgens Mat. 24:24: " *Want daar sal valse christusse en valse profete opstaan, en hulle sal groot tekens en wonders doen om , as dit moontlik was , ook die uitverkorenes te mislei* . Met so 'n waarskuwing is diegene wat hulleself laat mislei, besonder skuldig en verantwoordelik in die oordeel wat God oor hulle vel. En hulle eerste straf sal wees om nie die ewige lewe te verkry waarvan hulle hulself waardig geag het nie, en sodoende hulleself valslik en ernstig te mislei. Hul tweede straf sal vleeslik wees, want hulle sal in hul liggame die lyding dra wat veroorsaak word deur die wonde van tye van oorlog, hongersnood en verskeie oorsake van sterfte, en uiteindelik sal hulle vergaan onder die slae van die slagoffers wat hulle verlei en bedrieg het. Dus maak **diepte en oppervlakkigheid onderskeidelik die uitverkorenes en die gevallenes en dit is die gebruik van hulle ore, die standaard van hulle luister, wat ter sprake is en die een of die ander maak**. 'n Goeie verhouding tussen twee mense is geheel en al gebaseer op die kwaliteit van hul uitruilings; Die korrekte antwoord kom eers nadat daar aandagtig na die vraag geluister is. Net voor sy dood, in sy gesprek met die prokurator van Jerusalem, die Romein Pontius Pilatus, gee Jesus ons deur hierdie man 'n tipiese voorbeeld van die oppervlakkige menslike verstand: hy sê vir Jesus: " *Die waarheid, wat is die waarheid?* " Hy vra self 'n vraag wat Jesus kon beantwoord het; maar hy eis niks meer nie en verkies om die onderwerp te laat vaar. In die alledaagse sekulêre lewe tree menigtes mense so op en gee hul verhouding slegs 'n uiterlik sigbare vorm, sonder om om te gee oor die mening van hul gesprekspartner. Hierdie tipe uitruiling bou niks solieds op nie. In Matteus 7:8, waar Jesus 'n logiese beginsel in herinnering bring, sê hy: " ***Want elkeen wat bid, ontvang; en hy wat soek, vind; en vir hom wat klop, sal oopgemaak word.*** " ", maar die enigste een wat so

optree, is God en Hy alleen, want in die menslike lewe, onder hulle, doen die een onder mense wat klop dit dikwels tevergeefs en die een wat vra, ontvang nie dikwels wat hy vra nie. En wanneer vraers kry wat hulle vra, is dit dikwels deur portuurdruk, of as gevolg van die antwoorder se begeerte om van 'n probleem ontslae te raak. In die diepgaande uitruiling neem die antwoorder verantwoordelikheid vir sy plig om te reageer op die versoek wat aan hom gerig word, hy weet dat hy dit moet bevredig, indien dit redelik en geregverdig is. Hy skep plesier daarin om korrek te reageer, wetende dat hy plesier sal bring aan die een wat hy bevredig. Hierdie soort diepgaande uitruiling is in ooreenstemming met die standaard van God se liefde en volgens God. Vir die oppervlakkige uitruiling neem Jesus die beeld van die "**onregverdige regter**" aan wat uiteindelik toestaan wat van hom gevra word om van 'n opportunis ontslae te raak. Maar sy voorbeeld skryf duidelik aan hierdie regter 'n "**onregverdige**" gedrag toe wat hom 'n wese maak wat deur God veroordeel en verwerp word.

In reaksie op die mens se keuse van opsie, voorsien God die gepaste, verdiende en geregverdigde voedsel. Aan die man wat aan die kriteria van "diepte" voldoen, gee hy as voeding, waarheid en sekerheid. Inteendeel, hy voed diegene wat hy as "oppervlakkig" beoordeel met leuens en twyfel. Die twee ervarings is nie gelyk nie, want die een wat twyfel, kan nie die effek wat deur die voedsel van sekerheid teweeggebring word, voorstel nie, terwyl die uitverkorene, goed gevoed deur God met waarheid, voor sy bekering die situasie van twyfel ervaar het. Hy trek voordeel uit beide ervarings en kan hulle dus objektief vergelyk. Die uitverkorene sien hoeveel die waarheid en die sekerheid daarvan hom daardie ware rus van die siel gee wat Jesus in alle waarheid sê dat hy die enigste een is wat kan gee. Hierdie boodskap word bevestig in Openb. 14:11 waar Jesus hierdie verskil tussen sy uitverkorenes en die gevallenes beklemtoon, waaroor Hy verklaar: "*En die rook van hulle pyniging styg op tot in alle ewigheid, **en hulle het dag of nag geen rus nie**, hulle wat die dier en sy beeld aanbid, en elkeen wat die merk van sy naam ontvang.*" » Deur die teenwoordige tyd te gebruik om die straf wat op rebelse Christene geplaas word, op te roep, gee Jesus hierdie straf 'n permanente, ewigdurende karakter, benewens die straf van die "**tweede dood**" van die "**laaste oordeel**" wat hoofsaaklik in hierdie vers opgeroep word. En die uitdrukking "**hulle het dag of nag geen rus nie**," bevestig die feit dat hulle nie baat vind by die "**rus**" wat Jesus bied aan diegene wat Hy in sy inkarnasie op aarde kom red het nie. Saam met die praktyk van die "**rus**" van die "**sewende dag**" Sabbat, ontvang die uitverkorenes die voordeel van "**rus**" vir hulle gees en dus vir hulle hele siel. Jesus spreek sy apostels aan en herhaal hierdie uitdrukking: "**vrede met julle**." Komende van Hom en uit sy goddelike mond, is hierdie uitdrukking nie net teoreties nie, want "**vrede**" van die siel is slegs deur Hom beskikbaar. En sy woorde word omskep in aktiewe krag in die een wat hierdie "**vrede**" van Hom ontvang. En die keuse van hierdie woord "**vrede**" is nie onskuldig nie, want die teenoorgestelde daarvan is die woord "**oorlog**" wat die norm van die verhouding aandui wat hy het met die aanbidders, bewustelik of onbewustelik, van die duiwel en die hemelse en aardse demone teen wie hy van die begin af in oorlog was. En hy het as oorwinnaar uit hierdie oorlog te voorskyn gekom, wat hom die reg gee om nou die sterflike straf van sy

allerheiligste en hoogste geregtigheid op die hele rebellekamp op te lê. En in die toestand wat verkry word deur sy goeie verhouding met die Skeppergod, ervaar die verlore uitverkorenes reeds op aarde 'n voorbeeld van die "nuwe naam" wat Jesus belowe om te gee aan die een wat oorwin, volgens Openb. 2:17: " *Wie 'n oor het, laat hom hoor wat die Gees aan die gemeentes sê: Aan hom wat oorwin, sal Ek van die verborge manna gee, en Ek sal hom 'n wit klippie gee;* " **en op die klip is 'n nuwe naam geskrywe wat niemand ken nie** , behalwe die een wat dit ontvang . » Hierdie " **nuwe naam** " word slegs verkry deur die ervaring wat die uitverkorenes beleef, agtereenvolgens in 'n liggaam van vlees en dan, met die wederkoms van Jesus Christus, in 'n hemelliggaam soortgelyk aan dié van die hemelse engele. Verder leer ons in Openb. 3:12 dat hierdie nuwe naam eers deur Jesus Christus self gedra is: " *Hy wat oorwin, sal Ek 'n pilaar in die tempel van my God maak, en hy sal daar nooit weer uitgaan nie. Ek sal op hom die Naam van my God skrywe en die naam van die stad van my God, die nuwe Jerusalem, wat van my God uit die hemel neerdaal, en my nuwe Naam .* " Jesus Christus het Jesus Christus gebly. Hierdie naam is nie verander nie, want Jesus praat nie van sy vannaam nie, maar van sy hemelse ervaring wat hy na sy dood aan die einde van sy aardse lewe beleef het. Hy het die liggaam van sy hemelse natuur herwin wat sy heilige engele " **Migael** " genoem het en steeds noem.

Anders as die Uitverkorenes, is die lewe van die Gevallene onbenydenswaardig, selfs al is hy ryk en magtig. Want sy lewe en hoop is gebaseer op niksheid en hy is veroordeel om hom aan die wet van die goddelike oorwinnaar te onderwerp. Sy suksesse is slegs tydelik en kortstondig en hy leef in voortdurende vrees om die voordele wat hy geniet en waaruit hy wins maak, te verloor. Sy verhoudings met sy buurman kan slegs skynheilig wees, want hy sien in almal behalwe homself 'n moontlike doodsvyand wat hom wil onderdruk om hom te onderwerp. En hy ervaar hierdie dinge in tye van vrede en veiligheid, maar wat gebeur met sy bestaan in tye van onsekerheid as gevolg van oorlog? Hy ervaar uiterste angsk of verander homself in 'n koue en vreesaanjaende moordenaar, en leer die plesier om sy vyande en sy medemens dood te maak, seer te maak en te vernietig.

So, sekerlik, is so 'n bestaan onkundig oor die ware rus wat slegs verkry word deur 'n liefdevolle verhouding tussen God en sy liefdevolle en onderdanige skepsel. Hierdie ware rus is nie net teoreties nie, want dit is slegs die gevolg van vrede wat met God gevestig is. Want deur die wil van sy Skepper, Wetgewer en Verlosser God te doen, verlig en bevry die mens sy gewete wat, bevry van die pyniging van skuld, die welstand van ware sielsrus ervaar en voel. Dit is hierdie program van geluk wat die apostel Paulus in sy geskrifte en briewe ontwikkel. En deur Petrus verklaar die Gees in 1 Petrus 1:22-23: " **Nadat julle julle siele in gehoorsaamheid aan die waarheid gereinig het om ongeveinsde broederliefde te hê, moet julle mekaar vurig liefhê van harte. Julle is wedergebore nie uit verganklike saad nie, maar uit onverganklike, deur die lewende woord van God wat tot in ewigheid bly.** "

Die verlossingsplan wat God aan sondige mense bied, word hier perfek opgesom en Petrus rig sy boodskap aan Christene wat in die naam van Jesus Christus gedoop is, wat sy woorde ewig van toepassing maak. Die " **suiwering**

van siele " word bereik deur " **gehoorsaamheid aan die waarheid** " wat verwys na die standaard van aardse lewe wat gedefinieer word deur die goddelike wette wat in die ou verbond geleer word. Vir nuwe bekeerlinge van die heidendom is hierdie ontdekking van goddelike wette nuut en fundamenteel, aangesien dit verkry word deur die offer wat in die naam van Jesus Christus gemaak word. Dit is deur hierdie konkrete toepassing van hierdie goddelike wet dat die gees van die bekeerde sondaar "**wedergebore**" is. Hierdie wedergeboorte is nie teoreties nie, maar prakties en aktief, en dit word bevestig deur die verandering in die gedrag van die verlostes. Hy was 'n sondaar deur erfenis en deur daad, en hy sondig nie meer nie, want hy beskou sonde as 'n "**afsku**" en 'n "**gruwel**", en deel, daaraangaan, die regverdige oordeel van God, die wonderlike hemelse "**Vader**" wat hy liefhet en wat Hom liefhet. Dit is die ontwikkeling van die verlossingsplan wat deur God georganiseer en aangebied is, maar wat het die opstandige gelowiges, agtereenvolgens Joods en toe Christen, daarmee gedoen? Hulle hou by die teorie van hierdie projek, maar slegs by hierdie teorie, want in terme van praktiese implementering getuig die waarneming wat gemaak kan word van die afwesigheid van die "**regenerasie**" wat in die oorspronklike goddelike program verskyn. Iemand wat die praktyk van sonde regverdig, kan nie beweer dat hy "**wedergebore**" is nie, en sy valse opvatting van die goddelike plan van verlossing getuig teen hom, en dit openbaar sy rebelse natuur wat hy met die duiwel en sy demone deel. Sy valse godsdienstige toewyding verdraai die reddingsplan van die ware God en maak hom hoogs skuldig teenoor Hom, sodat sy valse bekering sy situasie as 'n erfsondaar van oorsprong vererger het. En gevolglik sal sy straf by die Laaste Oordeel swaarder toegedien word en in die "**tweede dood**" sal die tyd van sy lyding verleng en versterk word.

Ek twyfel geensins dat, as hulle die verskriklike finale lot geken het wat hulle sal moet ondergaan en ly nie, valse Christene hulle van alle godsdienstige toewyding sou weerhou en hulle toekomstige en finale lot sou versag word. Maar, deur hul minagting vir die waarheid wat deur die Heilige Bybel in sy geheimsinnige profesieë geopenbaar word, is hulle nie in staat om hul finale lot te ken nie. Want volgens hulle is die hartseer einde nie vir hulle nie, maar vir ander omdat hulle toegeeflik teenoor hulself is, as "eiegeregig" en altyd dink dat daar wesens erger as hulle is.

Gevolgtrek, omdat hulle weier om hul skuld te glo, sal hulle uiteindelik gekonfronteer word deur die regverdige God wat hulle veroordeel het en sal hulle die straf moet ly wat Hy geprofeteer het. Want in sy profesieë is die dinge wat aangekondig word nie uitsluitlik bedoel om die rebelle te waarsku en te bedreig nie, maar intendeel om vooraf dinge aan te kondig waarvan die toekomstige vervulling seker en onherroeplik is. So weereens sal die oppervlakkige rebel die sekerheid van die goddelike plan ondergaan.

In hierdie studie het ek die "**diepte**" van die verlore uitverkorenes se toewyding gekoppel aan sy volharding en soeke na goddelike waarheid. In Openb. 2:24 verklaar God aan die Protestantse Hervormers van die 16de ^{eeu}: "*Maar Ek sê vir julle almal wat in Thiatire is, wat hierdie leer nie het nie, en **die** dieptes van Satan nie ken nie, soos hulle sê: Ek lê geen ander las op julle nie; hierdie keer gaan dit oor die **dieptes van Satan**.*" En die Gees openbaar dus die oordeel wat

Hy uitspreek oor die valse Katolieke leerstellings wat, ver van die verlostes nader aan die hemel te bring, hulle daarvan verwyder, na die dieptes van die aarde waar die gesmelte magma gevind word wat hulle op die dag van die laaste oordeel sal vernietig. Boonop beskryf hierdie term "dieptes" die regime se volgehoue aandrang om sy Godvervloekte oorheersing op mense af te dwing. In teenstelling met onverskilligheid, is hierdie " **diepte** " beide vergelykbaar met, maar in absolute teenstelling met, die geseënde " **diepte** " van die verlostes uitverkorenes. En hierdie terme " **dieptes van Satan** " openbaar en dui goed die beperkende en tiranniese mag van die sataniese godsdienstige toewyding van die pouslike Rooms-Katolieke godsdiens aan; 'n " **oppervlakkige** " en skynbare toewyding wat daarin slaag om die menslike menigtes te mislei en te verlei, en sy toewyding en sy mag te bewonder.

Dus vind die " **diepte** " van die toewyding van die uitverkorenes sy namaaksel in die Katolieke godsdienstige toewyding, maar as die eerste die ware skeppergod verheerlik, dien die tweede, die namaaksel daarvan, intendeel slegs die eer van die duiwel, sy " **vader** ", sy inspireerder, sy ondersteuning en sy gids.

Hierdie term " **dieptes van Satan** " dui op die afstand van die hemel waar die skepper God woon, die enigste regter wat uiteindelik sy geregtigheid op al sy skepsels op die aarde se oppervlak sal afdwing, en 'n ewige, definitiewe dood sal gee aan die hemelse en aardse rebelle wat dit verdien, en die ewige lewe aan sy uitverkorenes wat Hy gekies en waardig gevind het. Maar die eintlike rede vir die gebruik van hierdie woord lê in die kritiek van Protestante wat tereg die Katolieke dogma van "hel", sogenaamd ondergronds, veroordeel het; nog 'n dogma wat van die Griekse heidendom geërf is. Pouslike Katolisisme het die gehoorsaamheid van jonk en oud verkry deur hulle te dreig met die straf van " **pyniging** " in die "ewige hel". Hierdie term " **dieptes** " dui dus op 'n baie belangrike en betekenisvolle element wat sinspeel op hierdie "hel" wat deur Rooms-Katolieke leraars as "ewig" beweer word. Maar die ergste is dat Protestante ook in die bestaan van hierdie "hel" geglo het. Daar is baie waarheid in hierdie leuen, maar die hooffout is om te beweer dat hierdie "hel" vir ewig bestaan, terwyl die "hel" in God se plan " **die poel van vuur** " sal wees wat vir die geleentheid op die oppervlak van die aarde gevorm word, aan die einde van die sewende millennium, vir die laaste oordeel. En ek wil daarop wys dat die hoofslagoffers van hierdie finale "hel" juis die priesters, biskoppe, kardinale, pouse, Katolieke sal wees wat dit gebruik het om hulself deur volke, nasies, here en hul soewereine gevrees te maak.

" **Diepte** " in diens van goddelike " **waarheid** " en sy sekerheid, of " **dieptes** " in diens van die " **leuens** " van die duiwel en twyfel; Dit is die keuse wat voor alle menslike wesens op aarde voorgehou word. Vir die " **inwoners van die hemel** " is die keuse reeds onomkeerbaar en onherroeplik gemaak, onmiddellik na die dood en opstanding van Jesus Christus, die voormalige aartsengel " **Migael** ", volgens Openb. 12:7-8: " *En daar was oorlog in die hemel. Migael en sy engele het oorlog gevoer teen die draak. En die draak en sy engele het oorlog gevoer, maar hulle kon nie oorwin nie, en hulle plek was in die hemel nie meer te vinde nie.* "

Dit is noodsaaklik vir elke mens om God se oordeel oor die Pouslike Rooms-Katolieke godsdiens te ken, vanweë die mag, prestige en geweldige

ontwikkeling daarvan in baie aardse nasies. Maar dit het ewe belangrik geword om te weet dat **God se oordeel sedert 1843 en 1844 ook die Protestantse geloof veroordeel het, wat in sy leerstellige erfenis baie foute en sondes behou het wat van die Katolieke godsdiens geërf is** . Die kennis van die bevraagtekening van die goddelike oordeel van die Protestantse godsdiens berus **uitsluitlik** op die bevel wat in Daniël 8:14 geprofeteer is, sodat diegene wat nie Bybelse profesieë die belangstelling gee wat hulle verdien nie, hulself veroordeel tot die ignorering van die bestaan van God se vereiste dat, vir hierdie datum 1843, die begin van die herstel van al sy waarhede wat deur sy eerste twaalf apostels ontvang is. Gevolglik moet die verlore uitverkorenes van die laaste dae bereid wees om af te leer, om sy gevormde en geërfde valse opvattinge oor die Christelike geloof uit te daag. Hulle het vals en verouderd geword sedert God sy nuwe vereistes deur sy bevel in 1843 vasgestel het. En, opgeteken in die Bybel, is hierdie bevel gesaghebbend vir God en al sy aardse menslike skepsels. Dit kan slegs geïgnoreer of verag word ten koste van die verlies van die verkryging van die ewige lewe wat in die naam van Jesus Christus aangebied en voorgestel word. Nie in staat om hierdie lewensbelangrike belangstelling te toon nie, verloor die " **oppervlakkige** " mens alle moontlikheid om gered te word deur die verlossende geregtigheid van Jesus Christus.

Die waarskuwings wat in die Bybelse profesieë van Daniël en Openbaring geopenbaar word, het betrekking op alle vorme van Christelike godsdiens, met "Sewendedag-Adventisme", wat laas in 1863 in die VSA gestig is, veral sedert 1994, toe Jesus dit amptelik "uitgegooi " **het** .

Om te praat van goddelike Bybelse leerstellige waarhede wat herstel moet word, bly vaag en onakkuraat. Ek moet dus verduidelik deur 'n paar hoofvoorbeelde van hierdie waarhede aan te wys wat dus die verskille in die Christelike godsdienstige opvatting van die ware geseënde Adventisme van 2023 en die vervloekte Protestantisme van dieselfde tyd openbaar.

Eerstens en bowenal is die nakoming van die vierde gebod aangaande die geheiligde praktyk van die ware sewende-dag rus, wat betrekking het op die Sabbatdag wat deur God geleer en deur die Joodse verbond beoefen word. Rus wat op Saterdag beoefen word en nie op Sondag wat vir God die eerste dag van sy week is nie. Beveel deur die vierde van God se Tien Gebooie, staan die Sabbatsrus aan die hoof van die goddelike waarhede wat herstel moet word.

Dan, 'n ander waarheid, waarvan die onkunde baie skadelik is vir die hele menslike spesie, is die ware standaard van die status van die doodstoestand van die mens. Is dit nie onregverdigbaar vir 'n Christen wat beweer dat hy deur Christus gered is om, teen die geopenbaarde goddelike waarheid, die konsep aan te neem wat deur die heidense Griekse filosoof Plato verbeel is nie? Hierdie man het verklaar dat die siel onsterflik is, want voor hom het ander Griekse filosowe fabels wat gode voorstel wat soos mense optree, in godsdienste omskep. Intendeel, die ware God sê vir ons dat Hy die mens na sy beeld geskep het. So in die Griekse heidendom was dit die mens wat gode na sy beeld geskep het. Watter waarde verdien so 'n bewering? Geen, en die ware God sal uiteindelik aan alle rebelle wat anders beweer, bewys dat die siel waaraan Hy lewe gee sterflik is en

slegs onsterflik kan word wanneer dit verlos word deur die regverdige bloed wat deur Jesus Christus vergiet is.

Na hierdie waarheid, wat die onsekerheid en broosheid van die menslike lewe, geheel en al afhanklik van goddelike mag, herinner, kom die konsepsie van die wette wat aan die Jode van die ou verbond voorgeskryf is. Die geeste van opstandige Christene beweer dat die wette rakende voedsel verouderd geraak het vir gelowiges van die nuwe verbond. Wie kan die feit regverdig dat Jesus deur aan die kruis te sterf, die standaard van menslike lewe gekom het om te verander? Hoe het sy dood die siekte en die risiko van dood uitgekakel? Vleeslike voedsel is bedoel om die mens se fisiese liggaam op te bou, maar Jesus het nie aarde toe gekom om te sterf nie, net om 'n verandering in sy geestelike status aan te bied. Die dieetverordeninge verloor dus niks van hul regverdiging nie, want die Christen moet sy fisiese liggaam net soveel versterk as die Jood voor hom. So wat God voor Jesus rein of onrein verklaar het, het na hom en tot sy finale glorieryke wederkoms rein of onrein gebly.

Dan kom 'n suiwer heidense fout, waarteen die apostels die nuwe bekeerlinge gewaarsku het. Hierdie ernstige fout het betrekking op wat Paulus " **die aanbidding van engele** " noem, in Kol. 2:18: " *Laat niemand, in 'n selfrespekterende nederigheid en aanbidding van engele, julle na willekeur van die prys van die wedloop beroof nie, terwyl hy homself oorgee aan visioene en opgeblase is met ydele hoogmoed deur sy vleeslike gedagtes.* " Hierdie " **aanbidding van engele** " is egter ongelukkig met groot sukses na 1844 in die VSA en Engeland hernu onder die naam van "spiritualisme" wat deur Protestantse Christene beoefen is, deur God verlaat en aan die duiwel oorgelewer. Wat is hierdie "spiritualisme" indien nie die vestiging van okkulte verhoudings wat die geeste van Christene wat deur God vervloek is en die geeste van hemelse engelagtige demone in kontak bring nie? Spiritisme het nie verdwyn nie; intendeel, dit manifesteer homself vandag kragtig in Afrika deur die skouspelagtige optrede van godsdienstige leiers wat hul tyd spandeer om demone weg te jaag, wat in werklikheid medepligtiges is. Die enigste bolwerk teen hierdie kollektiewe verleiding bly die Heilige Bybel en sy kosbare openbarings aangaande die standaard van goddelike waarheid.

Hierdie waarskuwing, wat bekeerlinge waarsku teen hierdie " **aanbidding van engele** ", regverdig op sigself die voortdurende oorlog wat die Pouslike Rooms-Katolieke Kerk teen die Bybel gevoer het, en alles moontlik gedoen het om die verspreiding en lees daarvan deur die menslike massas te voorkom. Dit is nie sonder rede nie, want die boodskap wat deur ons broer Paulus saamgestel is, lyk asof dit die robotportret van die pouslike regime beskryf wat mettertyd 'n oorlog teen die Heilige Bybel sal voer terwyl dit beweer dat dit sy eie is, om sy gesag te regverdig. 'n Oorlog teen die Bybel wat Openb. 11:3 bevestig en profeteer in hierdie terme: " **Ek sal aan my twee getuies mag gee, en hulle sal duisend tweehonderd-en-sestig dae lank profeteer, beklee met saklinne.** " Dit is inderdaad hierdie vervolgte heilige Bybel wat die usurpasie van die pouslike man openbaar en veroordeel wat, deur " **die kultus van engele** ", daarin geslaag het om homself op te dwing en menigtes Katolieke mense te verlei aan wie die pousdom daarin geslaag het om te glo dat hulle Christene is; dit deur hulle die titel van

Katolieke Christene te gee, deur hulle te doop terwyl hulle nog pasgebore kinders is; 'n leerstellige absurditeit wat eenparig aanvaar word deur onbewuste skares wat verlei en mislei is. En hier weer het die gevalle Protestantisme hierdie absurde benadering nageboots en gereproduseer wat die Christelike waarheid bespot. Hoe kan hulle hierdie praktyk regverdig in die lig van hierdie vers uit Markus 16:16: “***Elkeen wat glo en gedoop word, sal gered word; maar elkeen wat nie glo nie, sal veroordeel word.***” » Op watter stadium kon die gedoopte baba sy geloof en sy versoek om doop uitdruk? Watter minagting vir die Heilige Bybel van die kant van 'n Protestantisme wie se leuse in die 16de^{eeu} "Skrif en Skrif alleen" was!

Dit is die hoofgriewe wat valse Christelike godsdienste veroordeel, maar die lys is nie volledig nie.

Die heiligdom: 'n hele program

Nadat Hy die Hebreeuse volk uit Egiptiese slawerny in die woestyn, ver van alle eksterne heidense invloede, verlos het, het God sy getuievolk georganiseer wat Hy Israel genoem het na die naam van Jakob, die patriarg van die twaalf stamme wat deur sy twaalf seuns gevorm is. Hy het dus die belofte aan Abraham vervul om sy nageslag te seën.

Die konstruksie van hierdie Israel begin met die publikasie van die tien gebooe van God wat Hy self direk verkondig in 'n konteks wat die assistente en die Hebreeuse gehoor verskrik.

Nadat God die eerste byna algemene afvalligheid van die volk en van Aäron self, wat uit vrees vir die ontstoke volk hul geestelike dryfwerk vergesel het deur die smelting van die " **goue kalf** " te organiseer, dodelik gestraf het, organiseer God die konstruksie van die heiligdom en die bykomstighede wat daaraan verbonde is in die godsdienstige diens van die geestelikes van die Leviete.

Kommunikasie gebaseer op woorde en sinne vereis dat 'n persoon opgevoed is en 'n goeie beheersing van die taal van sy mense het. Maar die mense wat uit Egiptiese slawerny te voorskyn gekom het, het nie hierdie intellektuele opleiding ontvang nie, daarom sou God al sy leringe op beelde, simboliese rites wat profetiese, kosbare en presiese lering bevat, moes baseer. Onderrig deur beeld vereis nie die verwerwing van diplomas wat van 'n algemene onderwysvlak getuig nie. Die bevryde Hebreërs het teruggeval na die laagste vlak van menslikheid, amper dié van die dier, getem, in hierdie geval, deur die wreedheid van die Egiptiese leiers. Boonop, vir God, laat onderrig deur middel van beelde Hom toe om op 'n gerigte wyse begrip van sy boodskappe te gee, slegs aan die mense met wie Hy sy geheime gedagtes wil deel. En ongeag die vlak van sy opvoeding en sy diplomas, hy wat nie die boodskap van die beelde verstaan nie, sal dit nie verstaan nie, want God beheer die gebruik van ons intelligensie wat ook 'n deur vorm wat God kan " **toemaak** of " **oop** ", soos Openb. 3:7 leer: " *Skryf aan die engel van die gemeente in Filadelfia: Dít sê die Heilige, die Waaragtige, wat die sleutel van Dawid het , wat oopmaak en niemand sluit nie, en sluit en niemand maak oop nie .* " In 1873 het God hierdie beginsel toegepas deur toegang tot Sy waarheid vir Sewendedag-Adventiste-gelowiges oop te maak en daardie toegang vir die vele denominasies van Protestantisme te sluit. In hierdie vers verlig die sleutelwoorde met 'n hoofletter die betekenis van die boodskap: " **Heilig** ": die mense is " **geheilig** ". "omdat dit deur Jesus Christus erken word, en deur sy praktyk van die sewende-dag Sabbat " **geheilig** " deur **God** ; " **Waar** ": Die Adventiste van daardie tyd verkry toegang tot goddelike waarheid in die naam van Jesus Christus vanweë hul Adventiste ywer wat getuig van hul begeerte na sy glorieryke wederkoms; " **Dawid** ": Jesus Christus, die " **Seun van Dawid** ", geïdentifiseer deur die Jode wat tydgenote was van sy aardse bediening, organiseer sy " **huis** ", volgens Jesaja 22:22: " *Ek sal die sleutel van die huis van Dawid op sy skouer lê; " wanneer Hy oopmaak, sal niemand toemaak nie; wanneer dit toemaak, sal niemand oopmaak nie .* » In 1873 het hy sy nuwe universele geestelike Israel

herorganiseer, wat Openb. 7 bevestig deur te verwys na " **die twaalf stamme wat verseël is met die seël van die lewende God** ".

Die voorbeeld wat ek so pas aangebied het, toon dat formele onderwys van min nut is, want die Bybel self verskaf die interpretasies van hierdie gekodeerde simbole. In profesie verwys 'n woord, 'n naam, 'n dier of enigiets ons na 'n teks in die Bybel, of verskeie, waaronder die gesoekte verduideliking gevind word.

Die konstruksie van die Hebreeuse heiligdom is die eerste vorm van hierdie simboliese profetiese konstruksie. Die skeppingsverhaal het egter, benewens sy letterlike karakter, reeds profetiese boodskappe gedra, wat die hele Bybel 'n permanente, dus ewigdurende, profetiese rol gee. Daarom word God se boodskappe hernu deur 'n reeks tipes en antitipes. God, die organiseerder van die lewensduur van sy skepsels, verbind die hede met die verlede en die verlede met die hede, en vernuwe sodoende sy boodskappe in alle tye.

Deur die simboliek van die heiligdom te verstaan, kan ons die volle geestelike logika van die verlossingsplan en die program wat dit in plek stel om dit te bereik, verstaan. Hierdie program is aan die gang gesit met die sonde van Adam en Eva. En dit is veel meer geestelike naaktheid as liggaamlike naaktheid wat die dood van die lam genoodsaak het wie se vel die eerste kledingstuk was wat deur die sondige mensdom gedra is, volgens Gen. 3:21: " **Die HERE God het vir Adam en sy vrou rokke van vel gemaak en hulle aangetrek** ." "Eerstens moet ons daarop let dat dit God is wat " **klere van vel** " maak, en dus 'n lam moet slag, waarskynlik 'n jong ram. In ooreenstemming met sy reddingsplan " **sal Hy self die lam vir die brandoffer** " wat deur Abraham geoffer is, voorsien, en Homself laat kruisig in Jesus Christus, " **die Lam van God wat die sondes van die wêreld wegneem** " om sy getroue uitverkorenes te red. In sy reddingsplan het God besluit om die prys vir sonde self te betaal, soos bevestig deur hierdie drie voorbeelde wat oor tyd versprei is, tussen Adam en die begin van die jaar 4001. Laat ons terloops hierdie suggestiewe detail opmerk: God noem Eva nie meer by haar naam nie, maar wys haar aan met die uitdrukking " **sy vrou** ": dié van Adam. Hierdie term " **vrou** " profeteer die " **sondige vrou** " wat die Christelike kerk sal verteenwoordig: " **die Uitverkorene** " en " **die prostituut Babilon die Grote** "; albei erfgename van sonde. En Jesus sal juis in die vlees kom om sy " **Uitverkorene** " van sonde te reinig, dit wil sê, om sonde te laat verdwyn."

In hierdie konstruksie van die heiligdom is die elemente waaruit dit bestaan soos lewe, baie verskillend in waarde van heiligheid. Hulle is egter almal verbind met heiligheid, aangesien hulle die elemente van 'n konstruksie verteenwoordig wat deur God geheilig is.

Die heiligste element is die tabernakel, die tent van samekoms, waarin God en Moses mekaar ontmoet en met mekaar praat, van God tot mens en van mens tot God. Hierdie tent wat deur die teenwoordigheid van God geheilig is, word omring en geplaas in die middel van 'n binnehof wat afgebaken word deur wit seile wat aan pale vasgemaak is. Hierdie buitenste binnehof word die " **parvis** " genoem. Aan hierdie term " **parvis** " moet ons twee eienskappe heg, naamlik die uiterlike en die liggaamlike. Omdat die bykomstighede wat op hierdie " **parvis** " verskyn, handelinge betref wat op die toepaslike fisiese liggaam uitgevoer word; die liggaam wat op die offeraltaar verbrand is en die liggaam van die priesters,

gebad en gewas in die water van die " *see* ", die naam wat gegee is aan die waskom wat teenoor die ingang van die heilige tent geleë is.

Ons moet reeds die belangrikheid van hierdie detail let wat die oriëntasie van die konstruksie van die terrein van die kamp en die tabernakel betref. In die vorige studie het ons gesien dat die duiwel, oorspronklik genoem " *Môrester* ", die plek van die "son" in sy rol as " *prins van hierdie wêreld* " bekleed. Nou, tydens die uittog uit Egipte, het God die aanbidding van die son deur hierdie Egiptenare eeue lank ondersteun, en omdat Hy sy mense wou oortuig om nie langer die geringste teken van aanbidding of respek vir die valse songodheid te toon nie, het Hy die Hebreërs beveel om hierdie heilige sone te betree, met die sonsopkoms agter hul rug, hul gesigte na die weste gedraai, dit wil sê na die ondergaande son. Die ingangsvoorhangsel van die tabernakel was dus self na die Ooste gerig. Hierdie detail het ook die geografiese rigting gesimboliseer wat die Joodse geloof mettertyd sou ervaar, van die Ooste na die Weste soos die geskiedenis bevestig. Omdat die Christelike geloof eintlik in die Weste ontwikkel het en feitlik nie in die Ooste nie; die Oosterse lande het fel vyandig teenoor die Christelike godsdiens gebly. Japan, die mees afgeleë van hierdie oosterse lande, het tot vandag toe 'n aanbidder van die "opkomende son" gebly, waaraan dit die naam "Banzai" gee. God het dus alle rede gehad om sy mense na die Weste te laat kyk waar die Christelike geloof ontwikkel het.

Die simboliek van die " *binnehof* " het God dus toegelaat om die valse Rooms-Katolieke pouslike geloof te veroordeel waarin Hy slegs 'n simulacrum herken, 'n namaaksel wat die beeld van sy Israel wil rekonstrueer. Dit is die betekenis wat ons aan hierdie " *voorhof* " in Openb. 11:2 moet gee: " *Maar die buitenste voorhof van die tempel moet jy uitlaat en dit nie meet nie, want dit is aan die nasies gegee, en hulle sal die heilige stad twee-en-veertig maande lank onder voete vertrap.* " Om die betekenis van hierdie boodskap ten volle te verstaan, moet ons eers die betekenis van die vers wat dit voorafgaan, verstaan: " *En daar is vir my 'n riet soos 'n stok gegee, wat sê: Staan op en meet die tempel van God en die altaar en die wat daarin aanbid.* " »

“ *'n Riet soos 'n roede* ”: Volgens Jesaja 9:14, 'n valse profeet wat leuens verkondig, d.w.s. die pouslike hoof van die Rooms-Katolisisme. Afgebeeld deur “ *'n roede* ”, volbring dit 'n strafoordeel van God. Die aanbidders van Christus word getoets, óf " *gemeet* ", deur voortdurende vervolgings wat profeties vir " *42 maande, of 1260 dae* " sal duur, óf *1260 werklike jare, van 538 tot 1798.* " *Die tempel van God, die altaar, en diegene wat daarin aanbid* " dui die ware heiliges van hierdie lang tydperk aan waartydens die pouslike regime sy vervolgings vermenigvuldig teen diegene wat dit weerstaan of betwis. Die aangehaalde elemente is verbind met die heilige goddelike tabernakel. " *Die tempel van God* " verwys na die vergadering van Christus se verlostes volgens Efe. 2:20-21: " *Julle is gebou op die fondament van die apostels en profete, terwyl Jesus Christus self die hoeksteen is. In Hom verrys die hele gebou, goed saamgevoeg, tot 'n heilige tempel in die Here. In Hom word julle ook saam opgebou tot 'n woning van God deur die Gees.* » Maar die voorafgaande vers 19 het ook die belang om die valse geloof op te roep van diegene wat God " *buite die tempel* " plaas, die " *mense van buite* ", dit wil sê diegene wat Hy aan die " *binnehof* " verbind: " *So is julle dan*

nie meer vreemdelinge of mense van buite nie ; maar julle is medeburgers van die heiliges en lede van die huisgesin van God . » Paulus verwys hier na die status van die ware heiliges wat Jesus as aan hom behoort, erken. Die oordeel van sy skepsels behoort uitsluitlik aan Hom, en die profetiese openbaring het die uitsluitlike doel om aan ons te bevestig dat daar inderdaad 'n ware en 'n valse godsdiens is wat Hy veroordeel en in 'n robotportret beskryf, deur die boodskappe wat dit raak in al Sy profetiese openbarings saam te groepeer. " **Die altaar** " simboliseer die kruis van Christus en " **diegene wat daar aanbid** " is dus die dissipels, geroep en verlos deur sy bloed wat op hierdie " **altaar** " gestort is. Die " **aanbidding** " van God word uitgedruk deur die kontemplasie van die " **altaar** ", dit wil sê die kontemplasie van goddelike liefde wat geopenbaar word deur die vrywillige soenoffer van God in Jesus Christus. As ons dit verstaan, laat ons Openb. 11:2 vind: " **Maar die buitenste voorhof van die tempel moet jy uitlaat en dit nie meet nie, want dit is aan die nasies gegee, en hulle sal die heilige stad twee-en-veertig maande lank onder voete vertrap.** " Die " **heilige stad** " verwys na die heilige vergadering van ware verlose, geroepe en uitverkore Christene, wat God in Openb. 21:10 " **Jerusalem** " noem. Dit is natuurlik 'n simboliese naam wat deur die werklike aardse stad met daardie naam in die ou verbond geprofeteer is. Vir God impliseer en benoem die naam van 'n stad sy inwoners, want God seën nie die klippe of die sement nie, maar die menslike siele wat in hierdie plek woon. In die nuwe verbond is die geredde uitverkorenes oor die lande en die hele aarde verstrooi, maar in Jesus Christus vorm hulle vir God 'n geestelike vergadering wat die ideale " **Jerusalem** " verteenwoordig wat Hy liefhet en wil red. Terselfdertyd lei hierdie term " **heilige stad** " die blik van valse gelowiges af na die Joodse stad wat steeds die naam " **Jerusalem** " dra, wie se voortbestaan God bevoordeel het, net om die ervaring van die eerste **sondaars** wat Hy gestraf en vervloek het, volgens Dan. 8:23: " *En aan die einde, wanneer die **sondaars** vernietig is, sal daar 'n koning opstaan, vermetel en listig .* "

In hierdie vers sal " **die nasies** " **die heilige stad** vir 1260 jaar "vertrap", wat help om hierdie nasies te identifiseer met die Wes-Europese koninkryke wat die pouslike regime en sy onregverdigte vervolging van die dienaars van Jesus Christus ondersteun het. Maar wat onregverdig is, is nie die vervolging wat verwronge geloof in God se oordeel verdien nie. Wat onregverdig lyk, is nie so onregverdig soos 'n mens dalk sou dink nie. En aangesien God nie toelaat dat sy heiliges geregtigheid in eie hande neem nie, gebruik Hy die uiters sondiger valse godsdiens om die onvolmaakthede van die verwronge Christelike geloof sedert 313 te straf. Na eeue en eeue van leuenagtige Katolieke leringe, watter soort geloof kon getroue Christene vertoon? Aangesien die leerstelling van verlossing verander en omvergewerp is, kon ware gelowiges slegs vir God getuig deur hul bereidwilligheid om hul lewens te verloor of gevange geneem te word deur die monarge wat onderworpe was aan die pouse. Tot die jaar 1844 was die Christelike geloof besoedel deur die praktyk van Sondagsviering en die leuenagtige leerstellings wat van die Rooms-Katolisisme geërf is, sodat die uitverkorenes self sondaars voor God gebly het. Omdat hulle nie sondeloos was, kon hulle dus nie " **die eerste klip gooi** " op 'n skuldige sondaar soos Jesus geleer het nie. En sedert hierdie geestelike les, sou geen ware heilige homself toelaat om enige sondaar

fisies te straf nie. Vir hierdie tyd, wanneer sonde steeds universeel bly, herinner die Here aan beginsels wat slegs sy ware uitverkorenes respekteer, wat hul verskil met die " *skynheilige* " Christene van hul tyd aandui, volgens Openb. 13:10: " **Hy wat in gevangenskap lei, sal in gevangenskap gaan; as iemand met die swaard doodmaak, moet hy met die swaard doodgemaak word. Hier is die volharding en geloof van die heiliges.** » Jesus veroordeel hier die wrede en barbaarse oorlogsgedrag van valse Calvinistiese of Anglikaanse Protestantisme wat aktief deelneem aan die " *godsdiensoorloë* ". **Hulle reageer op die aanvalle van die Katolieke ligas en gee hou vir hou terug. Maar Jesus het hom verbied om so te reageer ten tyde van sy arrestasie deur die Joodse wagte. En deur hierdie oordeel en hierdie bevel wat deur Jesus gegee is, te ignoreer, het die Protestante hierdie ongehoorsame vegters wat God tereg as " *skynheiliges* " beskou, as godsdienstige "helde" beskou en beskou dit steeds . Hy wat in Jesus in Mat. 16:25 verklaar het: " **Want elkeen wat sy lewe wil red, sal dit verloor; maar elkeen wat sy lewe om My ontwil verloor, sal dit vind.** " Deur die "swaard " op te neem, het die Hugenoot (van die Duitse "Eidgenossen" wat beteken: gewapende liga) van die Cévennes homself veroordeel om " **deur die swaard te sterf** " en die ewige lewe te verloor. En so was dit met die Protestante wat Katolieke " *in ballingskap* " geneem het; Hulle sou op hul beurt gevange bevind sonder om die ewige lewe te verkry. In hierdie bloedige era onderstreep Openb. 13:10 wat die verskil maak tussen die ware uitverkorenes van Protestantisme en die valse uitverkorenes wat Jesus, na die Jode, " *huigelaars* " noem, omdat die Christelike geloof bo alles gebaseer is op respek vir en gehoorsaamheid aan die reëls wat deur Jesus Christus self geleer is, en hierdie reëls moet nagekom word tot die einde van die wêreld, gekenmerk deur sy glorieryke wederkoms wat vir die lente van 2030 verwag word. Volgens Openb. 13:9: kon die profetiese waarskuwing slegs verstaan word deur diegene wat deur die Gees verlig is: " **As iemand 'n oor het, laat hom hoor!** " » Maar in hierdie boodskap beroep Jesus hom slegs op menslike intelligensie wat die intelligente mens lei om die instruksies wat deur sy " *ore* " gehoor word, of dié van sy apostels wat in die Evangelies getuig van wat hulle Jesus hoor sê het, in ag te neem. Deur hulle getuïenisse in die Heilige Bybel te lees, word ons deur God gewaarsku en daarom verantwoordelik gehou vir ons reaksies en optrede. Omdat Jesus nie mislei word deur die gedrag van die " *huigelaars* " nie, beklemtoon Hy die kriteria van die ware heiliges wat Hy kan seën en red: " **Hier kom die volharding en die geloof van die heiliges te pas .** " Hulle volhard in hul getrouheid en soek nie wapens opneem om hul lewens te red nie, en aanvaar, as God vra, om hulle te verloor om hulle as 'n ewige norm te vind.**

Johannes ontvang van God die bevel om nie " **die buitenste voorhof van die tempel te meet nie** " en hierdie bevel bevestig God se keuse om ontroue Christene oor te gee aan die vervolgings van die pouslike regime in Rome. Hierdie boodskap bevestig dié wat Daniël in Daniël 7:25 en 8:12 aanbied. : " *Hy sal woorde spreek teen die Allerhoogste en die heiliges van die Allerhoogste uitput en dink om tye en wette te verander; en die heiliges sal in sy hand oorgelewer word vir 'n tyd en tye en 'n halwe tyd/... Die leer is oorgelewer met die voortdurende offer-weens sonde; die horing het die waarheid neergewerp en in sy pogings geslaag.* » Subtiel hernu God dieselfde boodskap in drie

verskillende, maar kosbaar komplementêre vorme. Die verandering van “ **tye en wet** ” in Dan. 7:25 definieer die “ **sonde** ” wat in Dan. 8:12 aangehaal word. En beide verse bevestig dat die Christelike godsdienst onder die oorheersing van 'n vervolgende regime sou kom, wat die Rooms-Katolieke pouslike regime is. En in Openb. 11:2 word hierdie aksie in die vorm aangebied: “ **Maar die buitenste voorhof van die tempel moet jy uitlaat en dit nie meet nie; want dit is aan die nasies gegee, en hulle sal die heilige stad twee-en-veertig maande lank onder voete vertrap.** ” In Daniël en Openbaring word die nasies wat die Romeinse pouslike mag ondersteun, gesimboliseer deur die “ **tien horings** ”, of tien nasionale moondhede wat in Dan gevind word. 7:7 en 24. In Openb. 12:3, 13:1, 17:3 dra hierdie “ **tien horings** ” “ **diadems** ” of dra hulle nie, wat help om die konteks waarop die profesie fokus, te identifiseer. Die drie verwysings het dus, opeenvolgend en chronologies, betrekking op: die Romeinse Ryk, die Romeinse pouslike regime, en die finale vervolgende Protestantse regime wat gewoed en oorheers het ten tyde van die groot glorieryke wederkoms van Jesus Christus.

Die Hebreuse heiligdom dra inligting aan ons oor deur die afmetings en dimensionele verhoudings wat God gee aan die twee kamers wat die tent van samekoms uitmaak. Inderdaad, in el, die meting van die tyd, meet die heilige plek waar die priester binnegaan 40 el in lengte en 20 el in breedte, en die “allerheiligste plek”, of “allerheiligste” van die tweede kamer wat vir die teenwoordigheid van God gereserveer is, is 'n kubieke vierkant van 20 el. Die verhoudings van die twee stukke is dus 2 derdes en 1 derde, wat die 6000 jaar van menslike tyd weerspieël: 4000 jaar tot die dood van Christus en 2000 jaar na Hom. Deur dit deur Moses te laat bou, wou God dus hierdie boodskap aangaande die algehele tyd van sy keuse van aardse uitverkorenes bevestig. En dit is afgesien van die feit dat dit ongeveer 2500 jaar na Adam gebou is. Hierdie konstruksie is dus spesifiek uitgevoer vir ons laaste geslag van die uitverkore heiliges vir wie hierdie kennis van die 6000 jaar vandag toelaat om die finale wederkoms van die goddelike glorieryke Christus vir die lente van die jaar 2030 van ons valse Romeinse kalender vas te stel; wat my laat sê dat Rome die perfekte beeld van valsheid en misleiding is, dinge wat in “ **arrogansie** ” **beoefen word** » wat God aan hom toeskryf in sy profetiese openbarings van Daniël 7:8 en Openb. 13:5.

Die verlossingsplan is presies vervul soos hierdie simboliek van die heiligdom voorspel het. 4000 jaar het verbygegaan en na die lente wat in die jaar 4001 begin het, aan die vooraand van die Paasfees, het Jesus, in ooreenstemming met sy aankondiging aan sy apostels, toegelaat dat hy gearresteer, geoordeel en met 120 houe gestraf word en het hy vrywillig sy lewe aan die dodelike marteling van die Romeinse kruisiging geoffer sonder om teen die onreg van hierdie behandeling te protesteer. Hy kon nie protesteer nie, aangesien hy die organiseerder van hierdie uitspraak was, terwyl hy die slagoffer was. God het sy passie vooraf geleef en die profeet Jesaja in Jesaja 53 geïnspireer met die verduidelikings van hierdie vrywillige offer wat deur God self persoonlik gebring is. En die ding was so ondenkbaar dat ons die ongeloof van hedendaagse Jode in hierdie aksie kan verstaan. Dit is des te meer so aangesien die twaalf apostels wat deur Jesus gekies is, op dieselfde manier opgetree het, selfs tot die punt dat hulle nie die aankondigings wat Jesus oor hierdie onderwerp gemaak het, gehoor het

nie. Dit was dus nie hierdie ongeloof wat die nasie van die ou verbond veroordeel het nie. Die oorsaak van sy vloek het later gekom, na die opstanding van Jesus, toe die verduidelikings van hierdie soendood deur Jesus aan sy apostels gegee en geleer is, toe ten volle oortuig van die liefde van God wat so gedemonstreer is. In die jaar 34 het die Joodse nasionale godsdienstige geestelikes van Jerusalem die jong diaken Stefanus, wat nuut deur die apostels van Jesus aangestel was, tot steniging veroordeel en tereggestel. Die godsdienstige mense pleeg daar die daad wat hulleself sal veroordeel tot 'n definitiewe vloek wat sal lei tot die vernietiging van die hele Joodse nasie, deur die Romeinse troepe onder leiding van Titus, in die jaar 70 van ons valse Romeinse kalender; wat Dan.9:26 profeteer: “ *En ná twee-en-sestig weke sal 'n Gesalfde uitgeroei word, en daar sal ~~niemand wees om hom te vervang nie.~~ Die volk van 'n heerser wat sal kom, sal die stad en die heiligdom verwoes*, en hulle einde sal kom soos met 'n vloed; daar word besluit dat die verwoesting sal duur tot die einde van die oorlog. ” Die deurgehaalde woorde is verkeerd vertaal en stem nie ooreen met die oorspronklike Hebreeuse teks nie. Die term “ **heiligheid** ” verwys na godsdienstige leiers, die werklike skuldiges van die verwerping van die “ **messias** ”. Dit is betreurenswaardig dat hierdie vertaalfoute die akkuraatheid van goddelike profesieë vir mense verberg, want korrek vertaalde, goddelike aankondigings is identifiseerbaar in die volbringende werklikheid, en dinge kry 'n ware opbouende betekenis vir menslike siele. Ek wil hier die 40-jaar gaping tussen die dood van Jesus en die vernietiging van Jerusalem beklemtoon. Omdat hierdie getal 40 dikwels in die verlossingsplan wat deur God voorberei is, verskyn het omdat dit simbolies is van die “toets” van geloof wat deur God georganiseer is; 40 dae en 40 nagte van reën vir die vloed; 40 jare in die woestyn vir 40 dae van spioenasie in die land Kanaän; 40 dae en nagte van vas vir Jesus aan die begin van sy bediening; 40 dae tussen sy opstanding en die Pinksterfees; en laastens, 40 jaar tussen sy aankondiging aan die vroue van Jerusalem dat hulle stad vernietig sou word en die datum waarop die aksie uitgevoer is.

Die twee heilige kamers van die heiligdom of Hebreeuse tabernakel was geskei deur 'n voorhangsel wat die priester slegs moes oorsteek tydens die fees van die “Versoendag”, in Hebreeus “Yom Kippur”. Hierdie verbod het 'n profetiese verduideliking gehad, want hierdie kruising het die oorgang van Jesus Christus van die aarde na die hemel geprofeteer, vanwaar Hy in die vorm van die aartsengel Migaël gekom het. Dit was so eenvoudig soos dit, maar dit moes verstaan word: die heilige plek was die aarde en die aardse priesterlike rituele, terwyl die “allerheiligste” of “allerheiligste plek” die hemel gesimboliseer het, wat 'n mens nie kan binnegaan sonder om deur die dood te gaan nie, as 'n algemene reël, met die uitsondering van die gevalle van Henog en Elia.

God het die Joodse jaar georganiseer rondom 'n opeenvolging van godsdienstige feeste wat die plan van wêreldwye verlossing geprofeteer het. En volgens hierdie beginsel het elke jaar wat verbygegaan het, hierdie aankondiging van die plan van wêreldwye verlossing hernu. So het die jaarlikse vieringe van die “Versoendag” jaar na jaar mekaar gevolg, sowel as dié van die lentefees van “Pasga”, tot die dag toe Jesus op aarde verskyn het om terselfdertyd, in die lente van ons jaar 30, aan die vooraand van die amptelike Pasga, die laaste feeste van

die Joodse "Pasga" en die "Versoendag" te vervul. Die profesie van Dan. 9:24 kondig juis hierdie laaste "**versoening van sondes**" aan wat Jesus gekom het om te volbring deur Homself as 'n vrywillige slagoffer aan te bied, deur ons toe te laat om dit te dateer. Dit is wat die engel Gabriël toe vir Daniël in vers 23 gesê het: "*Toe jy begin bid het, het die woord uitgegaan, en ek het gekom om jou dit te vertel, want jy is 'n geliefde. Gee aandag aan die woord en verstaan die gesig!* Wat Daniël moes kon verstaan, kan jy dit nie ook verstaan nie? Die antwoord lê in die vermaning: "***Gee aandag aan die woord!***" "en die res is slegs 'n kwessie van intelligensie gegee of nie deur God, vir wie jy, soos Daniël, '**n "geliefde"**' moet wees. Gabriël sê dan in vers 24: "*Sewentig weke is oor jou volk en oor jou heilige stad bepaal, om die oortreding te volbring en om 'n einde te maak aan die sondes, om versoening te doen vir ongeregtigheid en om ewige geregtigheid aan te bring, om die gesig en die profesie te verseël en om die Allerheiligste te salf.*" "Laat ons daarop let dat die aankondiging die vorm aanneem van 'n ultimatum gerig aan die Joodse nasie; sy minagting sal die oorsaak van sy vernietiging wees. Die prys wat Jesus betaal het, is so hoog dat jy kan verstaan dat sy aanbod van verlossing nie onvoorwaardelik gemaak word nie. En reeds die feit dat hy vir God is, soos Daniël, "***'n geliefde***", maak die eise van verlossing wat deur oppervlakkige en skynheilige mense aangebied word, belaglik en absurd. God se program is ambisieus en moet goed verstaan word, want daar staan geskrywe: "***om 'n einde te maak aan oortredings en om 'n einde te maak aan sondes.***" Met sonde wat in ons tyd oor die hele aarde heers, mag jy dink dat God se plan misluk het, maar jy sou verkeerd wees, want dit het perfek geslaag. Wat jy moet verstaan, is dat hierdie projek slegs die "***geliefdes***" van God bevoordeel en bevoordeel, en hulle is inderdaad nie baie talryk nie, skaars in alle eras van die aardse lewe. Maar vir hulle en net vir hulle, het Jesus inderdaad 'n einde gemaak aan die oorspronklike sonde, wat van Adam geërf is, wat die twee opeenvolgende sterftes wat as gevolg van hierdie sonde geërf is, geregverdig het: die sogenaamde natuurlike en vleeslike dood en die een wat die ... sal tref." rebelle by die laaste oordeel na hulle opstanding: "***die tweede dood***" aangehaal in Openb. 20:14: "***En die dood en die doderyk is in die poel van vuur gewerp. Dit is die tweede dood, die poel van vuur.***". Wat die individuele praktyk van sonde betref, vervaag dit geleidelik totdat dit heeltemal verdwyn as gevolg van die liefde wat hy vir God in Jesus Christus voel; 'n "***geliefde***" van God kan nie meer vrywillig sondig teen die God wat hy liefhet en getrou wil dien in die naam van Jesus Christus nie, wat sodoende die "***einde van sonde***" verkry wat God in sy verlossingsplan verlang en vereis.

Die boodskap wat deur die engel Gabriël oorgedra word, is verbasend duidelik en eenvoudig. En die enigste sluier wat oor sy woorde gebly het, was dat God self aarde toe sou kom om hierdie laaste "versoendag" te volbring. Die voortsetting van sy aankondiging in vers 25 sal Daniël, en ons, toelaat om die datum van die koms van die geprofeteerde Messias-gids te bereken, met die geopenbaarde data: "***Weet dan en verstaan ! Van die tyd af dat die woord gespreek is dat Jerusalem herbou sou word tot die Gesalfde, die Heerser, sal daar sewe weke wees en twee-en-sestig weke, die strate en die slote sal herbou word, maar in moeilike tye.***"

Ek herinner jou daaraan dat Daniël God nooit gevra het wanneer die Messias sou kom nie. In sy lang en vurige gebed wou hy net weet wanneer die Hebreërs wat na Babilon gedeporteer is, na hul nasionale vaderland kon terugkeer. Hy het geweene oor Jerusalem en die vernietiging van sy glorieryke en prestigeryke heilige tempel. Teen alle verwagting en hoop in, sal God hom van sy aardse visie van dinge wegruk deur aan hom die geheim van sy verlossingsplan te openbaar wat gebaseer is op die soendood van die geprofeteerde messias. Deur hierdie vrywillige dood wat vir versoening 'n perfekte goddelike en menslike lewe bied, sal God "**ewige geregtigheid bring**" wat uitsluitlik diegene sal bevoordeel wat Hy as "**sy geliefdes**" beskou. Die werkwoord "**om te bring**" illustreer wonderbaarlik hierdie koms van Christus wat Homself op aarde kom aanbied om sy perfekte lewe, dit wil sê sy perfekte "**ewige geregtigheid**", as 'n offer aan te bied. En in besit van die ewige lewe deur sy goddelikheid, het Jesus self opgestaan en kan sedertdien sy verlore "**geliefdes**" die ewige lewe bied wat hulle in staat sal stel om ewig in sy geselskap te leef, in die hemelse dimensie wat uiteindelik dié van ons huidige aarde sal wees, dan wedergebore en verheerlik.

Deur aan Daniël die fundamente van die toekomstige nuwe verbond in Jesus Christus aan te kondig, bevestig God die feit dat die demonstrasie van die Joodse ervaring van die ou verbond volbring is en geëindig het met die straf van die deportasie van die volk en hulle leiers na Babilon. Die terugkeer na Israel sal slegs die doel hê om die eerste koms van die Messias af te wag in ooreenstemming met die aankondiging wat aan Daniël, die profeet van God wie se naam Jesus sal aanhaal, voorgelê is.

Die tyd van hierdie koms is dus gebaseer op die identifisering van die ondersteunende datum van die "**69 weke**" van werklike jare wat aangehaal word, d.w.s. 483 werklike jare. Die antwoord word in Esra 7:7 gegee en dit het betrekking op 'n bevel wat deur keiser Artasasta beveel is, wat ek "Langhandig" genoem het, en hierdie bevel is gedateer "**die sewende jaar van die koning**", wat die jaar -458 aandui. Op die tyd wat deur hierdie berekening vasgestel is, naamlik in die herfs van die jaar 26, het Jesus sy aardse bediening begin nadat Hy deur Johannes gedoop is. Drie jaar en ses maande later, dit wil sê, "**in die middel van die geprofeteerde ^{70ste} week**", in ooreenstemming met die aankondiging van Dan. 9:27, deur sy dood wat hy op die vooraand van Pasga in die jaar 30 gely het, het hy 'n einde gemaak aan die diereofferrituele van die ou verbond: "**Hy sal een week lank met baie 'n vaste verbond sluit, en vir die helfte van die week sal hy die slagoffer en die offer laat ophou; die verwoester sal die gruwelikste dinge doen, totdat vernietiging en wat besluit is, op die verwoester val.** En op die vleuel sal die gruwels van verwoesting wees, en selfs tot 'n algehele vernietiging, en wat opgelos is, sal oor die verlate kom". In die oorspronklike Hebreeuse teks verwys die frase "**en op die vlerk**" na godsdienstige aksie en vind sy vervulling in die gruwels wat deur die Rooms-Katolieke pouslike regime gepleeg is gedurende die 1260 jaar van sy despotiese en wrede heerskappy, ondersteun deur die Europese monargieë, maar veral dié van Frankryk, wat Rome as sy "oudste dogter" beskou.

Die twee kamers van die Hebreeuse tabernakel was geskei deur 'n voorhangsel wat terselfdertyd Jesus Christus en sonde as "**die bok**" in die fees van die "**Versoendag**" voorstel. Dit verteenwoordig sonde, want dit is sonde wat

die mens van God skei en hom op aarde isoleer. Maar dit verteenwoordig ook Jesus Christus omdat die voorhangsel twee kante het: aan die "heilige plek"-kant dra dit die beeld van die aardse, en aan die "*allerheiligste plek*" of "*Heilige van Heiliges*"-kant dra dit die beeld van die hemelse. En Jesus Christus het in sy natuur en sy ervaring hierdie twee eienskappe van die aardse en die hemelse gedra. Hy stel homself dus voor, soos die voorhangsel van die heiligdom, as die middelaar wat hemel en aarde verbind deur God te versoen met die "*geliefde*" man aan wie hy sy sondes vergewe in die naam van die volmaakte "*ewige geregtigheid*" van Jesus Christus.

In Daniël 9:24 sê Gabriël vir Daniël: "*om die gesig en die profeet te verseël en die Allerheiligste te salf* ." » Die Messias word dus aangekondig onder die titel van "*profeet*". Wat deur Jesus in sy gelykenis van die wynboere bevestig sal word. Hy volg baie "*profete*" wat God tot die Joodse owerhede gerig het om hulle tot bekering op te roep. En in die aardse voorkoms van sy optrede is hy 'n eenvoudige maar groot "*profeet*" wat goddelike wonderwerke vermenigvuldig. Die "*verseëling van die visioen*" verwys na die toepassing, of vervulling, van die visioen wat konkreet gemaak is deur die bediening van Jesus Christus. En die "*Heilige van heiliges*" wat "*gesalf*" sou word, is steeds hy; die "*Koning van die konings en Here van die here van die aarde* ." uit Openb. 19:16: "*En Hy het op sy kleed en op sy heup 'n Naam geskrywe: Koning van die konings en Here van die here.*" "Toegepas op Jesus, is hierdie salwing volbring deur die publikasie van sy oorwinning wat in die hemel deur God as Vader en deur sy getroue engele erken is. Maar dit is ook, volgens die ritueel van die "Versoendag", die salwing van die hemel, aangesien die aardse simbool daarvan, genaamd "allerheiligste plek of Allerheiligste", die bloed daarvan moes ontvang wat gestort is om die losprys vir die oorspronklike sonde en ander sondes wat deur die verlore uitverkorenes gepleeg is, te betaal. Met sy intrede in die ware hemel na sy opstanding het Jesus sy geregtigheid gebring en nie sy menslike bloed nie, en Satan en sy hemelse demone was die eerstes wat die gevolge van hierdie geprofeteerde geregtigheidssalwing moes ly. Hulle is permanent uit die hemelse dimensie verdryf wat slegs vir God en sy getroue skepsels, sy "*geliefdes*", gereserveer is, volgens Openb. 12:7-9: "*En daar was oorlog in die hemel. Migaël en sy engele het teen die draak geveg . En die draak en sy engele het geveg, maar hulle het nie oorwin nie, en hulle plek was in die hemel nie meer te vinde nie. En die groot draak is neergewerp, die ou slang wat genoem word duivel en Satan, wat die hele wêreld verlei; hy is neergewerp op die aarde, en sy engele is saam met hom neergewerp .* »

Die geprofeteerde salwing het bowenal betrekking op Jesus wie se oorwinning oor sonde en dood Hom in die hemel troon met die geregverdigde titel van "*Heilige van heiliges, Koning van konings en Here van here*". En op aarde lewer die tempel van Jerusalem 'n laaste boodskap op die uur van Jesus se dood. God gee 'n teken dat sy dood erken word en dat die versoening tussen Hom en die verlore uitverkorenes bekragtig word: hulle sonde is vergewe, iets wat Hy aandui deur die sluier wat simbolies die hemel van die aarde skei, van bo na onder te skeur. Van hierdie oomblik af het die aardse tempel sy simboliese profetiese rol voltooi. En die bevestiging sal gegee word deur die seën van die Kerk of

Vergadering wat op Christus en sy twaalf apostels gebou is. Die tempel van die nuwe verbond is hierdie keer uniek geestelik, en die klippe wat dit bou, is menslik, van Jesus tot die laaste verlose uitverkorenes voor die einde van die tyd van kollektiewe en individuele genade.

Die verlossingsplan is gesimboliseer deur die elemente wat in hierdie heiligdom teenwoordig was. 'n Profetiese beeld van die verlose uitverkorenes, maar ook van die beginsels wat in die hemelse priesterskap van Jesus Christus toegepas word, die priester wat die voorhof van die heiligdom binnegaan, teëkom die altaar van offerande wat die beskuldiging van die mens se sonde openbaar. Toe, terwyl hy na die tabernakel beweeg het, is hy gewas en gebad in die waskom wat die " **see** " genoem word, die beeld van die dood; van die eerste, en van die tweede waaraan hy nie onderworpe sal wees nie, omdat Jesus hom geregverdig het. In die nuwe verbond is hierdie bad dié van die doop waardeur die mens homself amptelik aan God verbind en sy versoek vir die status van 'n slaaf wat homself in diens van God in Jesus Christus stel, bevestig. Hy kan dan die tabernakel binnegaan en vind aan sy regterkant die tafel met die twaalf brode van voorstel, 'n beeld van die liggaam van Jesus Christus wat simbolies in die vorm van ongesuurde brood in die ritueel van die Heilige Avondmaal verteer word. Aan sy linkerkant staan die sewe-armige kandelaar wat die Heilige Gees en lig van Jesus Christus simboliseer; die getal sewe as die simbool van heiligmaking. In die middel van die vertrek, teenoor die skeidingsgordyn, vind die priester die wierookaltaar wat die aangename geur simboliseer wat die gebede van sy geliefdes wat in die naam van Jesus Christus aangebied word, vir God aanneem: Jesus self het die eerste van die getal van God se " **geliefdes** " geïnkarnear, voor sy verlose uitverkorenes.

In die kamer wat vir die mens verbode is, omdat dit 'n simbool van die hemel is, word die agterkant van die muur oor sy volle breedte en sy hoogte van 20 el bedek deur die uitgestrekte vlerke van twee engele wat in die middel van die kamer bymekaarkom, bo die versoendeksel wat 'n altaar is wat op die verbondsark geplaas is wat die twee tablette van die tien gebooie van God bevat. Die vlerke van engele bevestig die simbool van hemel en godsdiens wat betekenis gee aan die uitdrukking " *onder die vlerk* " wat in Dan. aangehaal word. 9:27. En die verskyning van die geheel plaas, in 'n sentrale rol, die tien gebooie van God wie se oortreding vereis dat die dood van die Messias op die altaar vergewe word, dit wil sê die soenbeeld van die kruis van Christus. Dit was op hierdie altaar, met die enigste geleentheid van die jaarlikse fees van " **Yom Kippur** ", dat die " **bloed** " van die geslagte " **bok** " gebring en besprinkel moes word. Ons vind dus in hierdie beeld van die hemel die hele leer van die verlossingsplan wat op aarde deur Jesus Christus volbring is. Langs die ark was daar ook die boekrol wat deur Moses geskryf is onder die diktee van God en Aäron se staf wat gebot het, en wat vandag vir my en my boodskappe besonder belangrik is, 'n vaas wat 'n "omer" van die " **manna** " bevat wat God in die woestyn gegee het om die Hebreërs te voed.

God bevestig dus die belangrikheid wat Hy gee aan hierdie dinge wat naby die ark van sy verbond geplaas is. Die " **wet van Moses** " sal vir ewig van krag bly vir die inwoners van die aarde. Aäron se staf of " **Aäron se staf** " herinner ons daaraan dat God gesag aan sy profete gee en Amos 3:7 bevestig hierdie

belangrikheid deur te sê: " **want die Here, YaHWéH, doen niks tensy Hy sy raadsbesluit aan sy dienaars, die profete, geopenbaar het nie .** " Wat die " **manna** " betref , leer dit ons ons voortdurende behoefte om onself te voed met die woord van God wat die lewe van ons siele verleng of beëindig. Want as aardse voedsel ons toelaat om die krag van die fisiese liggaam van ons aardse lewe te verleng, sal die geestelike voedsel wat deur God gegee word, ons toelaat om die lewe van ons siel vir ewig te verleng. Die vergelyking bepaal die waarde wat hierdie twee soorte voedsel verdien, maar natuurlik, om die keuse wat die lewe tot in ewigheid verleng, te waardeer, moet 'n mens in die bestaan van hierdie moontlikheid glo en daarvoor moet 'n mens die ware geloof hê dat slegs God kan seën en voed.

Daar is nog een ding om op te let in die voorkoms van hierdie Hebreeuse heiligdom, dit is die teenwoordigheid van goud wat alles bedek, die mure, die pilare, en wat al die elemente wat in hierdie heiligdom geplaas is, bedek. Vir God het goud geen mark- of finansiële waarde nie, maar die rede vir die gebruik daarvan is uitsluitlik die onveranderlike karakter daarvan. God het hierdie materiaal uitsluitlik vir hierdie onveranderlike kriterium geskep om dit die simbool te maak van die enigste geloof wat Hy aanvaar en wat Hom verbly. Dit is wat hierdie woorde uit die mond van Petrus in 1 Petrus 1:7 leer: " **sodat die beproewing van julle geloof, wat kosbaarder is as goud wat vergaan, maar deur vuur gelouter word , bevind mag word tot lof en heerlijkheid en eer by die openbaring van Jesus Christus.** " Die goddelike boodskap is duidelik, die geloof van diegene wat Hy wil en kan red deur die geregtigheid van Christus, moet onveranderlik wees en moet daarom ten geen koste verswak word deur verleiding, dwang of enige ander middel soos ontmoediging of luiheid nie. God seën en waardeer slegs deursettingsvermoë en aktiewe geduld. In hierdie konstruksie het die pilare wat die buitenste omheining van die binnehof en die heilige plek vorm, 'n "koper"-basis wat die aardse sonde simboliseer wat sal voortduur tot die glorieryke wederkoms van Jesus Christus. Sy inkarnasie was bedoel om in direkte kontak met sondige mense te kom.

In hierdie selfde heilige plek verskyn patrone op die sluier in blou en rooi kleure; blou vir die hemelse karakter en rooi vir die kleur van sonde, wat dié van menslike en dierlike bloed is. Jesaja 1:18 bevestig dit en sê: " *Kom nou, laat ons die saak met mekaar uitmaak!* " sê YaHWéH. **Al was julle sondes soos skarlakenrooi, hulle sal wit word soos sneeu; al is hulle rooi soos bloedrooi, hulle sal word soos wol .** »Boonop het Jesus aarde toe gekom om die sondes van sy uitverkorenes te dra om in hulle plek vir hulle versoening te doen. En hierdie boodskap is simbolies oorgebring toe die Romeine 'n rooi tuniek oor Christus se skouers gegooi het om sy titel as Koning van die Jode te bevestig voordat hulle 'n doringkroon as 'n koninklike kroon op sy kop geplaas het. Hul wrede bespotting het 'n baie werklike goddelike boodskap gedra, want hy was waarlik die " **koning van die Jode** ", en meer nog, hy was die " **Koning van konings en Here van here** " met baie " **krone of diademe** ", volgens Openb. 19:12: " *Sy oë was soos 'n vuurvlam; op sy kop was daar baie diademe ; en hy het 'n Naam gehad wat geskrywe was, wat niemand ken nie, behalwe hyself* ".

Die heiligdom het 'n struikelblok vir die ontluikende Adventisme geword. 'n Verkeerde vertaling het dit reeds onregverdig 'n rol gegee in die bevel van

Daniël 8:14, tydens die konstruksie van die leerstellige fondamente van Sewendedag-Adventisme. Wanneer hy hulle nie verstaan nie, neem die godsdienstige man die woorde en beelde van die goddelike visioene in hul letterlike sin en vergeet hierdie woorde van Jesus, aangehaal in Johannes 6:23; “***Dit is die gees wat lewend maak; die vlees is van geen nut nie. Die woorde wat Ek tot julle spreek, is gees en hulle is lewe.***” Geestelike subtiliteit is 'n spesialiteit van die Evangelie van Johannes. Ek het dit baie gelees en daarna geluister op klankopname, soveel so dat die hoë spiritualiteit daarvan vir my bekend geword het. En so het ek nie in die strik van letterlikheid geval waarin baie gelowiges val nie. Soveel so dat ek, toe ek Adventisme binnegegaan het, onmiddellik die simboliese rol van die Hebreeuse heiligdom begryp het wat gebou is volgens die model wat God in 'n virtuele beeld in 'n visioen wat vir hierdie doel gebou is, aan Moses gewys het terwyl hy by God op die berg Sinai was. Adventisme is deurdrenk met die idee dat daar 'n heiligdom in die hemel is wat as model gedien het vir die bou van die een op aarde. Maar ek is oortuig dat dit nie die geval is nie en dat die aardse heiligdom slegs 'n nuttige simboliese en profetiese boodskap dra, slegs tot die glorieryke wederkoms van Jesus Christus. Want in werklikheid het God verskeie betekenis aan hierdie heiligdom gegee. En eerstens het Jesus sy liggaam met 'n tempel vergelyk, dan leer Paulus ons dat die Kerk die liggaam van Christus is, en dit is ook dieselfde. individueel is ons liggaam ook die tempel van God waarin God, in Jesus Christus, in ons kom woon. Ons vind dus die projek wat deur God geprofeteer is in Eks. 25:8 waar Hy vir Moses sê: “***Hulle sal vir My 'n heiligdom maak, en Ek sal onder hulle woon . . .*** *Jy moet die tabernakel en al sy toebehore maak volgens die voorbeeld wat Ek jou sal wys.*” Die heiligdom van die ou verbond het slegs God se plan geprofeteer om in die siele van sy uitverkorenes te woon. In hierdie antieke verbond is die Hebreërs nie as die uitverkorenes gekies nie, en daarom kon hulle, as gewone en rebelse manne, nie verdra dat God onder hulle gewoon het nie en Hom wou vervang met 'n koning soos die heidense volke van hul tyd. Sodra die godsdienstige mense in 'n gemeenskap georganiseer is, is mislukking verseker, want die Joodse alliansie en die Christelike alliansies het almal agtereenvolgens, gesamentlik, misluk, omdat God se plan slegs **individueel kan slaag**. En so was dit deur die 6 000 jaar van sy keuse van aardse uitverkorenes, en in 1 Kor 11:17 getuig die apostel Paulus reeds in sy tyd hiervan: “*Deur hierdie waarskuwing te gee, prys ek julle nie dat julle nie ten goede nie, maar ten kwade saamkom .*”

Die rol van die heiligdom was dus om die verlossingsplan wat deur God voorberei is, te bevorder, en die vele elemente waaruit dit bestaan, het die uitsluitlike doel om aan ons die dinge te openbaar waaraan God lewensbelangrikheid gee. Die ontdekking van die geheime wat hierdie heiligdom aangaan, kom dus neer op die vergroting van ons kennis van die ware Skeppergod, volmaak in liefde en geregtigheid, en op die ontdekking van die standaard van sy oordeel, vir elke era wat ons geleef het.

Vir die tydelike doeleindes van die oomblik, in 1844, het God 'n visioen gegee van Jesus wat as Hoëpriester in 'n sogenaamde hemelse heiligdom optree aan drie Adventiste. Jesus het hierdie beeld slegs gebruik om die boodskap aan die geseënde Adventiste te rig wat die terugkeer van die praktyk van sonde in die

Christelike Kerk veroordeel. Die beeld wat gegee is, dié van die aksie gekoppel aan die "versoendag", het daarop gedui dat die ontroue mense die situasie van sondaars herstel het soos dit was voor hul soendood. Deur in 313 na sonde terug te keer, het die Christelike godsdienst die verbond van die nuwe alliansie verrai, en deur die visioen wat gegee is, moes Adventiste verstaan het dat Jesus sy genade geweier het aan Christene wat die sondes beoefen het wat van die Rooms-Katolieke kerk geërf is. In hierdie tyd het die **valse** vertaling van Daniël 8:14, "**die heiligdom sal gereinig word**," volkome sin gemaak, want **die geestelike "heiligdom"**, wat gesamentlik na die Kerk van Christus verwys, moes "**gereinig**" word deur die laat vaar van Romeinse sondes. Later, rondom 1991, het God my gelei om hierdie vers uit Daniël 8:14 terug te bring na sy korrekte vertaling: "**heiligheid sal geregtig word**." Hierdie bevraagtekening van "**heiligheid**" het juis betrekking gehad op die valse "**heiligheid**" van die amptelike Adventistekerk van daardie tyd. Nadat Jesus my sy wederkoms vir 1994 laat aankondig het, het Hy nie in 1991 die geloof gevind wat die Adventiste van 1843 en 1844 gedemonstreer het toe hulle dieselfde aankondiging ontvang het nie; gevolglik het hy hierdie onwaardige "**heiligheid**" na die datum 1994 uitgebraak en dit sy "**geregtigheid**" ontsê. En vanaf die begin van 1995, as 'n teken van bevestiging van hierdie verwerping, het amptelike Adventisme die Protestantse alliansie aangegaan wat die Romeinse rusdag eer: die Sondag van die ware eerste dag volgens God.

In 'n tyd wanneer die ontwikkeling van rekenaars en elektronika die mens in staat stel om aktiewe robotte te bou, kan ons, meer as ooit tevore, besef hoe sy skepping van die mens die ontsaglike heerlikheid van die lewende God openbaar. Want as die mens take toewys en "programmeer" om aan sy robotte vervul te word, het God voor hom deur hulle te skep net soveel gedoen, met hierdie enorme verskil dat Hy sy skepsel 'n vrye en onafhanklike lewe gegee het, in staat om sy keuses te maak en as sodanig al die gevolge te moet dra.

Die hele heiligdom was in werklikheid die beeld van die perfekte menslike skepsel, gemaak na die beeld van God, aangesien dit slegs twee keer bestaan het, die eerste in die suiwer en onskuldige eerste Adam, en die tweede, in die tweede Adam, in die perfekte reinheid van Jesus Christus. Die "heiligdom" was die beeld van die "program" wat God vir die mens gehad het waarin sy Gees uiteindelik kon en sou woon. Die heilige plek was die beeld van die menslike liggaam en "die allerheiligste plek of Allerheiligste" het hierdie goddelike saamwoon gesimboliseer wat weens die mens se sonde geëindig het. Gevolglik het die ondeurdringbare sluier uit die hemel geval wat die mens van God geskei het soos die twee kamers van die heiligdom. Daarom, deur die sonde van sy uitverkorenes te versoen, het Jesus hulle die voordeel van sy "**ewige geregtigheid**" aangebied; wat God bevestig het deur die voorhangsel van die tempel te skeur, en sodoende 'n einde te maak aan hierdie skeiding tussen Hom en sy verlore, geroepe en uitverkore skepsel, waarin Hy die beeld van Jesus Christus, dit wil sê die beeld van God, sal herstel. En op hierdie punt bereik die verlossingsplan wat deur God voorberei is, sy doel en word dit perfek volbring deur God en sy verlostes 'n perfekte geluk te bied wat moontlik gemaak word, wat ewig sal voortduur, vanaf

die begin van die sewende millennium wat in die lente van die jaar 2030 aanbreek.

As ons liggaam die heiligdom van God is, dan is hierdie liggaam van baie hoë heiligheid. En ons kan dus beter verstaan dat ons verplig is om hierdie liggaam te eer, om dit te respekteer om dit nie skade aan te doen nie. Hierdie boodskap is duidelik verstaan en uitgedruk deur Paulus in 1 Kor. 6:19: “ **Weet julle nie dat julle liggaam ’n tempel is van die Heilige Gees wat in julle is, wat julle van God ontvang het, en dat julle nie aan julleself behoort nie?** ” Die keuse van ons voedsel is dus nie onskuldig nie, want ons liggaam word gemaak van wat ons eet en dieselfde geld vir die voedsel van ons gees, wie se lewensbelangrike behoefte die woord van God en sy leringe is, dit wil sê “die brood” of “die manna” van ons bestaan.

Hierdie Waarhede is duidelik gedemonstreer en verduidelik, so as enigiemand hulle wil uitdaag, kan hulle dit doen, maar dit sal op hul eie koste wees, want uiteindelik sal hulle gekonfronteer word deur die Skepper God self wat hulle verkeerd sal bewys en hulle sal veroordeel. Hy sal dan eers te laat spyt kan wees dat hy so nalatig, onverstandig of arrogant was.

Harde waarhede om te hoor, maar goed om na te luister

As 'n dienaar van God in Jesus Christus, deel ek met Hom die oorlog wat Hom teen aardse humanistiese denke teëstaan. Daarom, gewapen met die borsharnas van sy geregtigheid, die skild van die geloof, die helm van verlossing en die gordel van sy waarheid, neem ek die swaard van sy Heilige Gees op om die valsheid en ongeregtigheid wat die aardse menslike samelewing fundamenteel kenmerk, te bestry en te veroordeel.

Maar voordat ons die verskillende aspekte van menslike ongeregtigheid bespreek, laat ons ons aandag vestig op die unieke model van volmaakte geregtigheid wat God verteenwoordig en wat Hy in Jesus Christus te midde van die sondige mensdom beliggaam het. Laat ons terugkeer na die begin van al sy skeppings van vrye vis-à-vis. God gee volkome vryheid aan al die skepsels wat Hy sal skep. Waarom doen hy dit? Omdat hy dors na liefde en die liefde wil voel wat vrylik deur sy skepsels gegee word. Ongelukkig sal hierdie wonderlike projek 'n onvermydelike nadeel meebring: in sy vryheid kan die skepsel ook nie vir God liefhê en teen Hom rebelleer nie. God weet, maar sy begeerte na liefde is sterker as die probleme van rebellies. In elk geval, uiteindelik sal hy slegs die wesens wat hulself waardig bewys het, toelaat om vir ewig te lewe. Die vernietiging van rebelse lewens kan egter aan hom toegeskryf word as 'n onregverdige daad, aangesien hy self sy skepsels die vryheid gegee het om teen hom te rebelleer. Om hulle sistematies te vernietig sou moontlik wees, maar dan sou dit soos 'n tiran wees, net soos die mensdom hulle later in groot getalle sou produseer. En hier lê die kern van die probleem wat God moet oplos en ongedaan maak. Hierdie probleem lê in sy karakter en aard van perfekte geregtigheid en liefde, want hy is so perfek albei dat dit vir hom onmoontlik is om 'n aksie te pleeg wat hy self as onregverdig sou beoordeel. Trouens, om nog duideliker te wees, laat ons sê dat God niks van sy skepsels kan eis wat Hy nie van homself eis nie. Hy sal ook beplan om die norm van die menslike lewe binne te gaan, om te bewys dat hy van sy uitverkorenes slegs eis waartoe hy self bewys het dat hy in staat is, onder dieselfde omstandighede van die menslike lewe. En vir die groot Skeppergod is dit 'n reël en 'n permanente, ewige wet, soos sy bestaan. Regdeur die Bybel herhaal God sy eis vir geregtigheid, maar hierdie standaard is so perfek en hoog dat mense dit nie kan definieer soos dit is nie. Dit is nie sonder rede dat God in sy saligspreekinge, in Jesus Christus, gesê het: "**Geseënd is die wat honger en dors na geregtigheid, want hulle sal versadig word** ." Die regimes wat op aarde gevorm word, hoe verskillend en teenstrydig hulle ook al mag wees, is nie in staat om te reageer om hierdie perfekte "**honger en dors na geregtigheid**" te bevredig nie. Wie kan hierdie "**honger en dors**" na ware "**geregtigheid**" ervaar? Die uitverkorenes, die geliefdes, diegene wat na hul Skepper die liefde bring wat Hy gekom het om te verdien en te verdien deur die offer van sy lewe, verbrysel en gekruisig om versoening te doen vir hul sondes. En hier weer, in hierdie demonstrasie van totale selfverloëning, gaan God voor sy skepsel uit en getuig van die krag en mag van sy liefde vir haar, sodat Hy op sy beurt die reg het om wederkerigheid van haar te eis. In sy leer plaas Jesus homself altyd voorop, want Hy eis dat sy uitverkorenes hulself in staat moet toon om op te tree soos Hy vir

hulle gedoen het. Die groot sortering wat God in die naam van Jesus Christus uitvoer, kan slegs wesens kies wat sy sin vir perfekte geregtigheid liefhet en ten volle deel. En ek herhaal, sy sin vir geregtigheid is so volledig dat hy dit nie kan bekostig om self onregverdig op te tree nie. Dit is deur hierdie verskil dat Hy Homself onderskei van sy opstandige hemelse en aardse skepsels, dit deur sy volmaakte natuur te beliggaam in die mens Jesus in wie Hy al sy morele skoonheid openbaar. God is so perfek liefde en geregtigheid dat sy regering slegs gebou kan word op die idee van deel en perfekte deel. Dit is dus 'n ware demonstrasie van die ewige hemelse ideaal wat Jesus kom demonstreer het deur Homself die dienaar van sy dienaars te maak. En hier weer, in hierdie konkrete en sigbare aksie, het hy homself onderskei van die valse dienaars wat beweer het dat hulle Hom dien en Hom volg. Die hele les wat Jesus aan sy uitverkorenes wou gee, sodat hulle die lewensstandaard wat Hy aan hulle voorstel, sou ken en verstaan, is vervat in sy woorde wat in Johannes 13:13 tot 17 aangehaal word: “*Julle noem My Meester en Here, en julle sê reg, want Ek is dit. As Ek dan, julle Here en Leermeester, julle voete gewas het, is julle ook verplig om mekaar se voete te was. **Want Ek het julle 'n voorbeeld gegee, sodat julle net soos Ek aan julle gedoen het, ook moet doen** . Voorwaar, voorwaar Ek sê vir julle, 'n dienskneg is nie groter as sy heer nie, en 'n apostel ook nie groter as die een wat hom gestuur het nie. As julle hierdie dinge weet, is julle gelukkig as julle dit doen.* En die onderwerp van my studie word ten volle bevestig deur hierdie sin wat Jesus gesê het: “***Want Ek het julle 'n voorbeeld gegee, sodat julle net soos Ek aan julle gedoen het, ook moet doen** .*” Die voorbeeld wat Jesus gee aan almal wat sy woorde sal lees, is 'n model van volmaakte nederigheid wat die mens weer eens baie moeilik vind om te begryp as gevolg van sy hoë vlak. Dit is moeilik vir 'n mens om te verstaan, maar hoe magtig en glorieryk God ook al mag wees, Hy het nie 'n greintjie trots in Hom nie. Hy is trots daarop om te wees wat hy is, want hierdie trots is legitiem, regverdig en verdiend, maar hierdie trots bereik nie die vlak van trots nie. In Jesus het God gedemonstreer dat Hy nie die behoefte voel om homself bo ander te verhef nie, want sy plesier lê in deelname en ware gelykheid. Die ervaring van voetwassing is 'n perfekte voorbeeld van die vernedering waartoe hy homself in staat getoon het. En enigiemand wat homself in staat toon om soos hy op te tree sonder om die geringste ongemak of huiwering te voel, word veronderstel om te bewys dat hy die vlak van nederigheid deel wat God vereis vir die uitverkorene wat sy ewigheid moet deel. Hy sal in die ewige hemelse koninkryk in Jesus en sy ander uitverkorenes die ideale metgesel vind wat 'n ewige kollektiewe lewe sonder wolke, sonder haakplekke, sonder twis sal toelaat. Die les van hierdie voetwassing is, soos Jesus spesifiseer, slegs 'n voorbeeld; wat beteken dat hierdie nederigheid nie tot hierdie godsdienstige seremonie beperk moet word nie, maar dat dit 'n maatstaf van permanente en konstante karakter vir die hele lewe van die uitverkorene moet verteenwoordig. God se vereiste van hierdie perfekte nederigheid maak dit makliker om hulle uit te sorteer, want skaars, uiters skaars, is die hemelse en aardse wesens wat hierdie afwesigheid van trots en hierdie hoë vlak van nederigheid manifesteer. En dit is gelukkig dat God Hom nie laat mislei deur die valse voorwendsel van menslike gedrag in godsdienstige rituele nie. Omdat hierdie rituele dien as maskers

waaragter die mees volmaakte skynheiligheid heers. Maar gelukkig kan God deur niemand mislei word nie, en sy oordeel gebaseer op kennis van menslike denke verseker 'n volkome regverdige en suksesvolle sortering.

Om op te som wat so pas gesê is, laat ons die idee behou dat anders as sy skepsel wat onregverdig kan wees, God nie, omdat hy in sy natuur is, volkome regverdig en liefdevol kan wees nie. Kan dit wees net sonder om liefde te wees? Nee. Kan dit liefde wees sonder om regverdig te wees? Nie meer nie. So kan ons sê dat sy liefde geregtigheid is en sy geregtigheid is sy liefde. Maar om liefde met geregtigheid te vergelyk, gee daardie liefde 'n heel ander standaard as wat die mensdom dit gee. Vir mense word liefde as 'n gevoel ervaar. Sou dit vir God anders wees? Ek dink nie so nie, want gevoel is 'n goddelike skepping wat God self kan ervaar, aangesien Hy hierdie aangename gevoel vir homself en sy "geliefdes" aan wie Hy lewe gee, soek. Die gevoel is dus legitiem, maar volgens God het dit slegs hierdie legitimititeit in sy ooreenstemming met perfekte geregtigheid. En dit is waar die probleem van die mensdom en die engele wat van God afgesny is, van mekaar geskei deur sonde, deur die rebelse, mededingende en minagende houding.

In ons menslikheid praat ons baie oor liefde, ons sing daarvoor, ons verfilm dit, en ons verheerlik dit, in vers of in prosa. Maar in die naam van liefde maak ons dood, ons vernietig ook lewens. En God self sal uiteindelik die opstandige hemelse en aardse lewens uit liefde vir sy uitverkorenes aan die " *tweede dood* " oorlewer. Hoe kon hy hulle 'n ewige lewe van geluk bied sonder hierdie totale en definitiewe uitskakeling van die bese? Hierdie geluk sou onmoontlik wees, maar God se plan sal vervul word. Hy sal sy uitverkorenes die beloofde geluk gee teen die prys van die vernietiging van elke opstandige, ondankbare en bese gees.

Op aarde sublimeer mense die Griekse liefde "eros", hierdie vleeslike liefde, wat manlike en vroulike mense tot paar lei. In teorie behoort 'n gedeelde gevoel van liefde die oorsaak van hierdie koppelings te wees, maar meer dikwels as nie, is die gevoel wat gevoel word slegs 'n verbygaande passie geïnspireer deur die demone, wat voordeel trek uit hul onsigbaarheid en die ongeloof van hul menslike slagoffers, om hulle sensasies te laat ervaar wat hulle in hulle uitlok. Meestal onbewus van die bestaan van hierdie demone, is die paartjies wat gevorm word, heeltemal afhanklik van die wil van hierdie demone wat hulle kan toelaat om min of meer lank in 'n gedeelde passievolle gevoel te leef, en dan 'n diep afkeer teenoor mekaar in hulle kan inspireer. Gevolglik neem die aantal egskeidings toe en distansieer misleide en bedriegde mense hulself van die verbintenis van die huwelik. Ons kan reeds verstaan dat hierdie lewensmodel as 'n paartjie nie ooreenstem met die standaard van die ideale model wat God daaraan wou gee nie. En tereg, want die model daarvan het slegs betrekking op die liefde wat gedeel word tussen Christus en sy Kerk, sy Vergadering van uitverkorenes wat deur sy bloed verlos is. Die model van die aardse menslike paartjie was van die begin af gedoem om te misluk, as gevolg van die karaktergebreke van die een of die ander, of selfs van beide mense wat gepaar is. Dus was die model, "Adam en Eva," gedoem om te misluk, terwyl die model van die nuwe Adam, "Christus en sy Uitverkorene," vir ewig gesublimeer sou word.

'n Goeie rede vir die mislukking van menslike paartjies is hul gebrek aan 'n sin vir geregtigheid. 'n Ware geroepene wat bestem is vir goddelike verkiesing, kan homself nie toelaat om sy vrou te mislei nie, en omgekeerd kan die tipiese vrou van die uitverkorene nie haar man mislei nie. Vir 'n verkose amptenaar is misleiding 'n duiwelse daad wat heeltemal deur hom en deur God veroordeel word. Maar vir normale mense is misleiding wettig, aangesien hulle slegs die keuses volg wat in hul siele gevoel word. Dieselfde geld vir seksuele afwykingisme, wat die oorsprong is van LGBT-revolusies en ander geestelike en morele perversies. Alles wat mense voel of ervaar, word gelegitimeer deur die wetenskaplike redenasie van mans en vroue wat in hierdie saak seëvier. Die Bybel veroordeel hierdie dinge duidelik, maar ongeag, word dit self óf geïgnoreer óf verag, selfs deur diegene wat dit lees. So, soos skape wat volg, aanvaar en legitimeer die menslike massas, vir 'n oomblik huiwerig, uiteindelik wat onaanvaarbaar, afskuwelik, skandalig en afskuwelik is vir God en sy uitverkorenes.

Deur suiwer goddelike liefde onder die voete te vertrap, verhef die mensdom humanistiese liefde. En reeds moet ek die goddelose karakter van hierdie humanistiese term wat vandag in die gedagtes van die mensdom oorheers, veroordeel. Wat is humanisme? Dit is die teenoorgestelde, die absolute teenoorgestelde van deïsme, wat die status van die skeppergod as Koning van die heelal wat deur Hom geskep is, erken, 'n denkbeginsel wat ek onderskryf en waarvoor ek geestelik werk. Die teenoorgestelde daarvan is dus humanisme, wat die mens die doel en die middel maak wat die bestaan van lewe regverdig. In hierdie siening van sake het God geen plek nie. Dit word heeltemal geïgnoreer. En hierdie situasie laat ons beter verstaan waarom God gekies het om onsigbaar te bly. Omdat dit sigbaar was, sou die mensdom gedwing gewees het om God te gehoorsaam, nie uit liefde nie, maar omdat dit nie anders kon optree nie. Dus, danksy hierdie onsigbaarheid, bevoordeel God die libertisidiese vryheid wat die mensdom al hoe verder in sy oordadigheid en gruwels lei. Hierdie onsigbaarheid was dus nodig om sy sortering van geskape siele te regverdig. In Openb. 20:12-13 herinner God aan hierdie skrikwekkende fase van sy plan, dié van die finale oordeel: “ *En ek het die dooies, groot en klein, voor die troon sien staan. Boeke is geopen. En 'n ander boek, die boek van die lewe, is geopen. **En die dooies is geoordeel na die dinge wat in die boeke geskryf is, volgens hulle werke. Die see het die dooies gegee wat daarin was, en die dood en die doderyk het die dooies gegee wat daarin was. **En elkeen is geoordeel volgens sy werke***** . Hierdie “ **werke** ” sal konkreet en in die openbaar gemanifesteer gewees het vanweë sy keuse om onsigbaar te bly, en dit is volgens hulle standaard dat God, in sy sortering, hulle outeurs waardig geag het vir die “ **tweede dood** ” van hierdie laaste oordeel. Dit is slegs hierdie onsigbaarheid wat die oordadige vryheid bevoordeel het en ons kan dus verstaan hoeveel hierdie keuse die wysheid van God openbaar wat so sy hemelse en aardse vyande kan beskaam, veroordeel en vernietig, uiteindelik in alle volmaakte geregtigheid, erken en goedgekeur deur al sy getroue engele en sy uitverkorenes wat ewe veel verlos is vanweë hul getrouheid. Want dit is goed om die ligsinnige en owerspelige wêreld daaraan te herinner dat God veral perfekte getrouheid seën en ontrouheid veroordeel soos aangedui in hierdie vers van Mal.

2:14: " En jy sê: Waarom?... Omdat die *HERE* getuie was tussen jou en die vrou van jou jeug, **aan wie jy ontrou gehandel het** , alhoewel sy jou metgesel en die vrou van jou verbond is ."

In sy valse liefde plaas humanisme die waarde van menslike lewe bo alles anders. Maar ek wil daarop wys dat hierdie humanisme gevorm is en sy huidige vorm bereik het na 78 jaar van vrede vir die Wes-Europese gebied, dit wil sê sedert die verdeling van Jalta in 1945, wat in die Krim voltrek is, die hoofdoel wat deur die Oekraïners en die Russe wat daaroor veg, opgeëis word; en dit, ten koste van baie sterftes in beide kampe. Ons kan dus die stadige ontwikkeling van hierdie oorlog verstaan, wat op die lange duur bedoel is om die Wes-Europese nasies en ander magtige heidense nasies van die aarde te vernietig. Dit is humanistiese denke wat, in die oortuiging dat dit onomkeerbare ontwikkeling bereik het, ons Westerse leiers daartoe gelei het om agter die VSA in te gryp om die vegters van Oekraïne te bewapen. Hulle is onbewus daarvan dat hulle so hul lotsbestemming gepleeg het en die toorn van die Russiese kamp en sy Moslem-bondgenote in die gesig sal moet staar.

In 'n verdiende blindheid is skadelike en skadelike besluite in Frankryk geneem om humanitêre redes, soos die oorlog wat teen die leier Gaddafi, wat Libië oorheers het, gevoer is. Frankryk het dit beveg om die lewens van die bevolking van oostelike Libië te beskerm, wat reeds grootliks deur die Islamitiese saak van die Daesh-groep gewen is. Die Libiese leier wou hulle vernietig en uitwis, die Franse het hom verhoed om op te tree en toe bevind hulle hulself in die stryd teen hierdie Islamitiese beweging in Mali. Almal kan die belaglikheid van die situasie vir Frankryk en sy politieke leiers uitwys wat sodoende hul gebrek aan insig en regeringskoherendheid gedemonstreer het. Maar die goddelike vloek van die land Frankryk en sy NAVO-bondgenote is dus sigbaar of waarneembaar gemaak. Frankryk, wat God sedert sy eerste koning, Clovis I, vir sy oorlog geteiken het ' sal die beker wyn van sy toorn wat Hy daarvoor voorberei het, tot die droesem moet drink. Sy vyande, wat dag vir dag in getal toeneem, sal dit oorheers totdat hulle dit en sy Europese vennote vernietig.

Humanisme beskerm menslike lewe wat dit skaad. Want die waarde wat aan menslike lewe geheg word, is so hoog dat dit die sterflike teregstelling verbied wat deur God gemagtig en aangeraai is, wat in Deut. 24:7 gesê het: " *As iemand betrap word terwyl hy een van sy broers, een van die kinders van Israel, steel, of hom as slaaf gebruik of hom verkoop, **moet daardie dief gedood word. So moet jy die kwaad uit jou midde uitroei** .* " En wees verseker dat God in 2023 steeds dieselfde sterflike straf vir hierdie aksie beveel, want Hy " **verander nie** ", soos Hy in Mal. 3:6: "Want *Ek, die HERE, **het nie verander nie** ; en julle, kinders van Jakob, is nie verteer nie* . Die gevolg van die beskerming van lewe, moordenaars en diewe, is die oorgloed van boosheid wat so vermeerder dat die gevangenis vol is en nie meer die herhaalde oortreders kan huisves wat daarin behoort te gaan nie. Die menslike samelewing word geleidelik oorgeneem deur 'n kanker wat dit stadig, progressief maar seker verslind. En hierdie bevraagtekening van die geregtelike doodsvonnis is te danke aan hierdie humanistiese denke wat verbied om die lewe van 'n mens te neem, selfs al is dit die ergste moordenaar.

In sy wysheid het God die doodstraf ingestel, nie weens enige goddeloosheid nie, maar weens noodsaaklikheid; dit in dieselfde logika wat 'n chirurg daartoe lei om 'n ledemaat af te sny wat deur gangreen aangetas is. Die sleutel tot hierdie noodsaaklikheid lê in die doelwit wat nagestreef en gesoek word in hierdie goddelike uitdrukking: “ ***So sal jy die kwaad uit jou midde verwyder .*** ” "Want meer as goedheid, wat heeltemal te skaars is, ontwikkel en ontwikkel die kwaad, totdat dit die liggaam van die menslike samelewing heeltemal oorheers. Maar afhangende van die keuses wat gemaak word, kan die mensdom nie sy finale bestemming ontsnap nie, wat God aan die uitverkorenes van sy kamp voorhou as bewys dat sy oordeel teen hierdie model volkome geregverdig was. Dit is om hierdie demonstrasie aan sy kamp, erfgename van die ewige lewe, te bied, dat God die aarde en sy inwoners geskep het. Dus gebeur alles volgens sy program, die uitverkore " *geliefde* " en die gevalle goddelose rebelle dra die vrugte van hul verskillende nature."

Die groot Skeppergod vertoon 'n karaktervolmaaktheid wat geen swakheid of oormaat van krag bevat nie. Hy laat homself nie deur sy gevoelens beïnvloed nie en ken slegs die beginsel van noodsaaklikheid. Dit is in hierdie opsig dat humanisme verder gaan as goddelike handeling wanneer dit die beginsel van die veroordeling van die skuldige mens wat dit verdien, ter dood verwerp en afwys. Die skurk se vonnis word omgeskakel na 'n tronkstraf waarvan hy voor die einde van die toegelate tyd vrygelaat sal word weens goeie gedrag. Omdat hulle weet dat die oortreder deur demoniese geeste tot aksie gedryf word, sal hierdie demone die moontlikheid verloor om wins te maak uit die feit dat die oortreder uit die samelewing uitgesluit word en dus verhoed word om dit skade aan te doen. Tydens sy aanhouding sal hulle dus na 'n ander slagoffer omsien, en sal hul skadelike optrede met die eerste oortreder hervat sodra hy uit die tronk vrygelaat word. Die intensivering van die kwaad is dus 'n direkte gevolg van menslike ongeloof, wat onbekwaam bly om demone te weerstaan wie se bestaan dit ignoreer of weier om in te glo. Ou mense sterf en verdwyn, maar sondige kinders word gebore om hulle te vervang. Gebore in die Weste, in 'n samelewing wat verdraaid en tot boosheid bekeer is, sal kinders slegter doen as hul ouers en grootouers, tot die punt dat hul godsdienstige bekering tot goddelike standarde onmoontlik sal word. Vir God sal die tyd dan aangebreek het om die aanbod van sy genade te beëindig.

Na die kollektiewe dood van die vloed, is die dood van die Kanaäniete 'n voorbeeld van 'n massa-volksmoord wat uitgevoer is uit die noodsaaklikheid om die Hebreeuse volk wat hulle in die land Kanaän gevestig het, te beskerm, om dit hul nasionale grondgebied te maak. En in hierdie volksmoord het God die laaste vloek vervul wat Kanaän, die seun van Ham, seun van Noag, getref het, wat sy vader bespot het wat, dronk gemaak deur die alkoholiese druiwesap van sy oes, naak in die middel van sy tent verskyn het. God het hierdie fout van Ham uitgebuit om oor Kanaän die vernietiging van sy nageslag te profeteer, wat nodig was om hulle land aan sy volk Israel te gee. Meer as enige mens wat nog leef, ken en waardeer God die lewe van sy skepsels, maar op sy vlak is slegs die ewige lewe belangrik. En wesens wat nie sy lewensstandaarde deel nie, verloor alle waarde in sy oë. Ter wille van sy Israel moes die afgodsdienaars Kanaäniete

verdwyn. In sy skepping is God soos die " **leeu** " wat net doodmaak omdat hy homself wil voed. Aan die ander kant, die beeld van die duiwel en die rebel, die " **tier** ", maak dood vir die plesier van doodmaak, benewens sy behoefte aan kos. En die " **kat** " in ons huise doen dieselfde met die gevange muis.

Soos die afgodery van die Kanaäniete, lei die opvatting van humanistiese liefde daartoe dat hele gesinne die liefde vir gesinslede bo die liefde wat aan God verskuldig is, verhef. In hierdie menslike massa ignoreer Christelike families, of diegene wat beweer dat hulle is, die bevel en waarskuwings wat Jesus Christus aan die kandidate vir die hemelse ewigheid gerig het. Tog het Jesus in Matteus 10:37-38 verklaar: " **Wie vader of moeder bo My liefhet, is My nie waardig nie; en wie seun of dogter bo My liefhet, is My nie waardig nie ; wie sy kruis nie opneem en My volg nie, is My nie waardig nie .**" Hier is nog twee verse wat die menslike sortering wat deur God uitgevoer word, vergemaklik. Maar 'n mens kan sê, is dit nie normaal vir 'n vader of 'n moeder om hul kinders lief te hê nie? Beslis! Hierdie reaksie is normaal, maar dit is nie hierdie normaliteit wat Jesus in hierdie vers kritiseer nie. Wat Hy kritiseer, is 'n omkering van die waardes van liefde wat aan kinders verskuldig is en dit wat aan God verskuldig is. Want die heiden het sy kinders net soveel lief as die uitverkorene kan. Maar die ware uitverkorene wat God as sy " **geliefde** " beskou, het verstaan dat God in hierdie kompetisie van liefde voorkeur het. En dit is omdat alles wat leef, sy bestaan daaraan te danke het, en die siening van alle lewe legitimeer sy prioriteit. Hy wat sy kind bo God liefhet, gee God nie meer die voorkeur wat Hy verdien nie en sy gedrag is gelyk aan dié van die ongelowige heiden. Deur aardse lewe te skep, het God 'n proses van lewensskepping aan die gang gesit wat Hy gebaseer het op die seksuele koppeling van menslike wesens. Maar die kind wat gebore word, kom eerste na God toe, aangesien hy die kans en die moontlikheid gegee word om een van sy uitverkorenes te word, metgeselle van sy ewigheid. Die lewe behoort hoofsaaklik aan God, en ons is, uitsluitlik aan sy liefde, sy goedheid en sy geduld, die vrye lewe verskuldig wat Hy toegelaat het om langs, maar buite Hom te ontwikkel. En dit is omdat Hy die menslike keuse respekteer om sonder Hom te leef dat die mensdom tot vandag toe oorleef het. Enigiemand wat nie hierdie siening deel nie, het geen kennis van God, of van sy plan, of van sy program nie, en nog minder van sy verborge geheime gedagte.

Die menslike skepsel wat sy kind meer liefhet as God, weet nie wat liefde beteken nie. Wanneer God liefhet, is dit om die beste te bied, terwyl wanneer die skepsel op 'n humanistiese manier liefhet, dit die slegste bied. Want om die minimum respek en liefde te handhaaf wat die kind aan hulle kan gee en teruggee, is humanistiese ouers gereed om die grille van hul kinders wat geleidelik hul dominante meesters word, oor die hoof te sien. In Dan. 11:39 veroordeel God die beginsel waarmee die Romeinse pouslike regime daarin sou slaag om homself deur die menslike massas en die Europese monarge te laat vereer: " *Dit is met die vreemde god dat Hy teen die versterkte plekke sal optree; en Hy sal diegene wat Hom erken, eer, Hy sal hulle heersers oor baie maak, Hy sal grond aan hulle as beloning uitdeel .*" In hierdie voorbeeld vind ons die benadering van humanistiese ouers wat gereed is om enigiets te doen om die aandag van hul kinders te verkry, want hulle wend hulle ook tot geskenke, om te verkry, indien nie respek nie, dan

ten minste die oombliklike blik van erkenning wat gevolg sal word deur getuienisse van ondankbaarheid wat al hul pogings tevergeefs sal maak. En die oorsaak van hierdie mislukking, en van die lyding wat hierdie ongelukkige ouers aangedoen word, lê in hul lewensbeskouing. Deur dit deur die prisma van goddelike reg te analiseer, sou hulle dalk nie van hulle kinders die liefde en gehoorsaamheid verkry het wat hulle verdien nie, maar hulle sou hulself 'n pynlike valse hoop vir hulle gespaar het, en hulle sou deur God onverantwoordelik gehou word vir die verlies van die siele van hulle rebelse kinders. Maar as hulle die teenoorgestelde gedoen het, sal hulle die skuld dra van hul minagting teenoor God en van die verlies van die siel van die rebelse kind wat hulle nie geweet het hoe, of wou, laat gehoorsaam aan hul wil en dié van die lewende God nie. Hierdie ouerlike reaksies is direk te wyte aan die invloed van humanistiese denke wat in Frankryk dit gewaag het om lyfstraf te verbied, omdat hulle wyser en liefdevoller wou wees as God wat koning Salomo geïnspireer het met hierdie wyse verordening wat in Spreuke 23:13-14 aangehaal word: “ **Moenie die tugtiging van 'n kind terughou nie; as jy hom met die roede slaan, sal hy nie sterwe nie. Deur hom met die roede te slaan, red jy sy siel uit die graf .**” En wat is die doel van hierdie goddelike opdrag? Leer hom om sover moontlik te gehoorsaam, sodat hy gehoorsaam aan God self kan word, wat “ sy siel ” van die “ tweede dood ” sal red. Ken die mens die lewe beter as sy Skepper wat hierdie besonder verligte en ervare raad gee? Nee, natuurlik nie, maar dit is nodig dat hy, vervloek deur God, self die oorsake van sy stadige, maar seker evolusie konstrueer wat hom tot sy vernietiging lei. Ek herinner jou daaraan dat "ongeluk" heers wanneer die "uur" van die oorheersing van "die bese" aangebreek het. Om hierdie eindresultaat te bereik, hoef die rebelse kind nie meer "opgelei" te word om meer en meer rebels te word en kwaad te doen tot sy vernietiging nie. En die huidige situasie bevestig slegs hierdie woorde wat geprofeteer is deur die “ **getroue getuie** ” genaamd Paulus, in sy brief gerig aan sy jong metgesel genaamd Timoteus, naamlik in 2 Tim. 3:1 tot 7: “ **Weet dit, dat daar in die laaste dae swaartye sal wees . Want die mense sal liefhebbers van hulleself wees, liefhebbers van geld, grootpratery, trotsaards, lasteraars, ongehoorsaam aan ouers , ondankbaar, onheilig, liefdeloos, onvergewensgesind, kwaadsprekers, sonder selfbeheersing, wreed, veragters van die goeie, verraaiers, eiesinnig, verwaand, liefhebbers van plesier meer as liefhebbers van God; hulle wat 'n gedaante van godsaligheid het, maar die krag daarvan verloën. Bly weg van sulke mense . En onder hulle is sommige wat in die huise insluip en dwase en stomme vroue gevange neem, belaaie met sondes en deur allerderhande drifte meegesleur, altyd leerend en nooit tot die kennis van die waarheid kan kom nie.** ” As ek hierdie dinge nie in my Bybel gelees het nie, sou ek dink dat dit in ons tyd geskryf is, maar nee, dit was Paulus wat hierdie dinge deur die Gees van God verkondig het, amper 2000 jaar voor ons huidige tyd. Was hierdie verskriklike vrugte reeds in sy tyd sigbaar? Dit is moontlik, maar in 'n mindere mate as in ons laaste tyd. Ek onthou dat Paulus en die ander apostels, sonder enige verwysing na tyd, gedink het dat die einde van die wêreld baie naby was en hulle het gedink dat Johannes die wederkoms van Christus sou aanskou gebaseer op die woorde van Jesus wat volgens Matteus 6:28 gesê het: “ **Voorwaar Ek sê vir julle, daar is sommige van**

die wat hier staan wat die dood sekerlik nie sal smaak voordat hulle die Seun van die mens in sy koninkryk sien kom het nie . » Trouens, Johannes alleen het die glorieryke dag van Christus se wederkoms gesien in die visioen van Openbaring wat God hom in die naam van Jesus Christus gegee het. Maar ses dae na hierdie stelling het Jesus betekenis aan sy woorde gegee deur op die berg "**getransformeer**" te word, in die teenwoordigheid van drie apostels, "**Petrus, Jakobus en sy broer Johannes**", volgens Matt. 17:1 tot 3: "Ses dae later het Jesus vir **Petrus, Jakobus en Johannes, sy broer**, saamgeneem en hulle in die eensaamheid op 'n hoë berg gebring. **Hy het voor hulle van gedaante verander**, en sy aangesig het geskyn soos die son, en sy klere het wit geword soos die lig. En kyk, Moses en Elia het aan hulle verskyn en met Hom gepraat." Vergelyk hierdie onderstreepte uitdrukking in **vetdruk** rakende "**sy gesig**," met dié van Openb. 1:16: "*In sy regterhand het Hy sewe sterre gehad. Uit sy mond het 'n skerp, tweesnydende swaard gekom, en sy gesig was soos die son wat in sy krag skyn. Die onverligte leser van die Bybel is ver daarvan om die verskriklike bedreiging te begryp wat hierdie vergelyking van die "gesig" van Christus met "die son wat in sy krag skyn" inhou.* Met sy terugkeer teiken Jesus die onwetende aanbidders van die heidense "dag van die son", die pouslike "Sondag" wat deur die duiwel gebruik word om God kwaad te maak. Hy het daarin geslaag om haar te irriteer en sy finale woede sal verwoestend wees.

Humanisme erken en vertrou slegs op die mens, wie se uitverkorenes sy broosheid, onstabiliteit en swakheid ken. Anders as die skeppergod wat alles beheer, beheer mense niks nie, maar ly slegs die gevolge van hul slegte besluite, dade of reaksies. Dus, gekonfronteer met die bewyse van 'n klimaatsverwarming as gevolg van 'n intensivering van die son se aktiwiteit, wat God alleen kon veroorsaak het, is humanisme slegs in staat om verantwoordelikheid vir die waargenome hitte aan menslike aktiwiteit toe te skryf. Dit het gelei tot paniekreaksies van omgewingsorganisasies, wat druk op regerings plaas om veranderinge aan te bring om koolstofdioksiedvrystellings van voertuie wat petroleumbrandstof gebruik, te verminder. Onder hierdie druk lyk die elektriese motor die oplossing te wees, behalwe dat die konstruksie daarvan meer skadelike gasse produseer as motors wat met binnebrandenjins toegerus is, of dit nou petrol of diesel is. Paniek is geregverdig, maar dit moet nie gebaseer wees op aardverwarming nie, maar eerder op die toorn van God wat oor die inwoners van die aarde kom.

Frankryk, my geboorteland waar ek gebly het om te woon, het by baie geleenthede 'n gebrek aan geregtigheid getoon. Maar dit is vandag, in 2023, dat ek hierdie mees ooglopende teenstrydighede opmerk. Hierdie land, amptelik monargies tot 1792, toe kortliks weer onder Lodewyk XVIII en Karel X, het 'n Republiek geword na sy Nasionale Rewolusie in 1789. Van Republiek tot Republiek lyk die vyfde vorm, soos 'n druppel water tot 'n druppel alkohol, na die vroeë monargistiese regime; as ons eerlik moet oordeel volgens die volle magte wat aan sy nasionale "President" gegee is. Hierdie land het dus in sy geskiedenis 'n brutale en bloedige omverwerping van die koninklike mag wat tot 1792 gelegitimeer is, beleef. Daarom vind ek die oordeel wat sy huidige leier vel oor die verskeie magsomkerings wat ons sedert 2013 gesien het, werklik paradoksaal.

en heeltemal onregverdig. In 2013, in Kiëf, het 'n burgerlike "staatsgreep" die wettig verkose Russiese president omvergewerp: Frankryk keur dit goed. In 2023, in Niger, het 'n militêre en burgerlike "staatsgreep" sy wettig verkose president omvergewerp: Frankryk het die nuwe meesters van die land afgekeur en geweier om dit te erken. Die ergste het op 28/08/2023 gebeur toe die jong Franse president in 'n toespraak aan die land se ambassadeurs verduidelik het dat sy beleid 'n toonbeeld van konsekwentheid was... My arms het geval. Bewusteloosheid of waansin? In elk geval, hierdie gedrag is die gevolg van 'n verskriklike en lang goddelike vloek. En nou, soos skape wat agter hul president in 'n ry staan, sal die Franse eers betaal vir hul minagting vir die Skeppergod en sy waarheid, en dan vir hul lafhartigheid, hul ongeïnteresseerdheid in hul vaderland en hul blinde steun vir humanistiese ideologie. Ek vind in hulle die gees van Babel gemanifesteer deur hul globalistiese hoop op die versameling en deel van die volke van die hele aarde. Ook immigrereer verteenwoordigers van al hierdie volke logies na hul lande, wat die sosiale uitgawes van hul sorg deur die nasie verhoog. Gevolglik, met die krimpande aandeel van die nasionale koek, het die staatshoof die einde aangekondig van finansiële hulp wat aan inheemse Franse mense en arm immigrante in die land toegestaan word. Maar dis 'n storie wat vir almal baie sleg moet eindig; die gashere en die verwelkomde. Ek wil ook die natuurlike sinisme van hierdie jong man, seun van welgestelde mense met 'n bankagtergrond, aan die kaak stel. Sy sinisme word geopenbaar in sy aanbieding van die finansiële hulp wat hy aan die werkende armes gee. Hy toon slegs minagting en beklemtoon die hulp wat hy gee sonder om bekommerd te wees oor die gelykheid van sy benadering. Sy beroep op die welwillendheid van entrepreneurs sodat diegene wat die ding aanvaar, 'n tjek van honderd euro aan hul arm werknemers gee, was 'n model van die genre in sy vorige presidensiële mandaat, tydens die demonstrasies van hierdie arm mense wat gegroep is onder die beskerming van die "geel baadjie" wat vir padbeskerming gebruik word. Gretig om die mense te wen, het die jong president direkte belasting afgeskaf en was baie trots daarop, in die hoop op erkenning. Maar terselfdertyd veroorsaak sy inisiatiewe 'n styging in die lewenskoste wat die besparings oorskry wat verkry word deur die afskaffing van direkte belasting, wat baie sigbaar is en ongunstig ontvang word. Die verleiding lê ook in sy jeug, sy vermoë om lang toesprake vol teenstrydighede te maak wat niemand durf uitwys nie. Maar die muis kan nie meer aan die blik van die verleidelike slang ontsnap nie; sy lot is verseël, definitief verseël. Hierdie vergelyking met die slang maak die weg oop vir 'n baie ryk lering. Want sig is vir die mens die hoofrede van sy ongeloof, enersyds, en andersyds is dit die oorsaak van die oorspronklike sonde wat Eva gepleeg het op die oomblik toe sy haarself alleen bevind het, sonder Adam, haar man. Inderdaad, ons lees in Gen. 3:6: “ **Toe sien die vrou dat die boom goed was om van te eet en dat hy 'n lus was vir die oë en 'n begeerte was om verstand te verkry ; en sy het van sy vrugte geneem en geëet. Sy het ook daarvan aan haar man wat by haar was, gegee, en hy het geëet.** ” In hierdie vers beklemtoon die Gees die gesig van die eerste vrou, Eva. Maar in vers 7 wat volg, openbaar hy die gevolg van die verbruik van die verbode vrug wat die oorspronklike sonde vestig, wat dus die ongehoorsaamheid aan die bevel van God is: “**Toe is albei se oë oopgemaak , en hulle het gewet dat hulle naak**

was, en hulle het vyblare aanmeakaargewerk en vir hulle gordels gemaak. Dis 'n subtiële ding, maar in werklikheid, in plaas daarvan om " **hulle oë oop te maak** ", het die sonde wat gepleeg is, gelei tot " **sluiting** ". **hul oë** "op goddelike werklikheid, geestelike sensualiteit, en hulle het uniek, sensueel vleeslik geword en hul fisiese naaktheid abnormaal gevind. Net so was hul intelligensie gesluit en verminder en van toe af slegs onderworpe aan die tirannie van hul vyf sinne gebaseer op die funksionering van data wat deur vyf reseptororgane na die brein gestuur word, naamlik: die oë vir sig, die ore vir gehoor, die neus vir reuk, smaak vir die verhemelte en tong, en die hande en vingers en die oppervlak van hul vel vir aanraking. Van daardie oomblik af het die oog die mens se doodsveyand geword, en Jesus wou ons hieraan herinner deur sy lesse te vermenigvuldig. Hy sê in Matt. 6:22-23: " **Die oog is die lamp van die liggaam ...** " **As jou oog eenvoudig is** , sal jou hele liggaam verlig wees; **maar as jou oog sleg is** , sal jou hele liggaam vol duisternis wees. As die lig wat in jou is dan duisternis is, hoe groot is daardie duisternis! "Hier praat Jesus weer van die ' **oog** ' net om te leer dat dit mense kan mislei. In goeie toestand beskou en bewonder **die 'oog** ' die werke wat deur God geskep is, daarom verlig dit die menslike liggaam met 'n goddelike lig; in swak toestand sien hy slegs dinge wat die natuur aan hom voorhou, en die menslike liggaam word dus in diep duisternis gedompel. Jesus sê vir die ongelowige sieners dat hulle blind is. Hy gee dus hierdie term ' **blind** '. " » 'n geestelike betekenis wat die slegte toestand van hulle " **oog** " veroordeel. Jesus doen net goed, hy verrig tallose wonderwerke, genees die siekes, wek die dooies op en gee so getuigenis van sy messiaanse sending wat in die Heilige Skrif geprofeteer is en hy herinner Johannes die Doper, die skuldigste van die ongelowiges, volgens sy regverdige oordeel. Hier is die volgorde van gebeure wat in Mat. 11:2 tot 6: " *Johannes die Doper het in die tronk van die werke van Christus gehoor en deur sy dissipels na Hom gestuur met die boodskap: **Is U die Een wat sou kom, of moet ons 'n ander een verwag?** Jesus antwoord hulle: **Gaan vertel vir Johannes wat julle hoor en sien : blindes sien weer, kreupeles loop, melaatses word gereinig, dowe hoor, dooies word opgewek en aan armes word die evangelie verkondig . Gelukkig is hy wat aan My nie aanstoot neem nie !** " Johannes die Doper word dus gegee as 'n voorbeeld van die man vir wie Jesus Christus " **'n oorsaak van struikeling** " was. En Jesus bevestig dit deur in vers 11 te sê: " *Voorwaar Ek sê vir julle, onder die wat uit vroue gebore is, het daar nie een opgestaan wat groter is as Johannes die Doper nie.* " **Hy wat egter die minste is in die koninkryk van die hemele, is groter as hy** . "Nadat hy die getuigenis van God uit die hemel ontvang het toe hy Jesus gedoop het, het hy gevra: " **Is U die Een wat sou kom, of moet ons 'n ander een verwag?** " " , openbaar al sy persoonlike ongeloof. En let op, op hierdie vraag antwoord Jesus nie met 'n ja of 'n nee nie, maar Hy laat Johannes vrylik besluit wat hy moet glo of nie glo nie, en herinner hom bloot aan die vervulling van die dinge wat in die Heilige Bybel geprofeteer is. Die " **oog** " van geloof laat die begrip van goddelike geheimenisse toe en dit is wat hierdie boodskap van Jesaja 44:18 verduidelik: " *Hulle het geen intelligensie of verstand nie, want **hulle het hul oë toegemaak sodat hulle nie kan sien nie** , en hul hart sodat hulle nie kan verstaan nie.* » Jesus neem hierdie boodskap op en gee die redes wat God daartoe lei om so op te tree,*

en sê in Mat. 13:13 tot 17: “ *Daarom spreek Ek tot hulle deur gelykenisse, omdat **hulle sien en nie sien nie** , en **hoor en nie hoor en verstaan nie** . En daarin word die profesie van Jesaja vervul: “Deur te hoor sal julle hoor en nie verstaan nie; **jy sal met jou oë kyk, maar jy sal nie sien nie** . Want die hart van hierdie volk het dof geword van gevoel; **Hulle het hulle ore verhard en hulle oë toegemaak, sodat hulle nie met hulle oë sou sien en met hulle ore hoor en met hulle harte verstaan en hulle bekeer en Ek hulle sou genees nie** . Maar geseënd is julle oë, want hulle sien , en julle ore, want hulle hoor ! Voorwaar Ek sê vir julle, baie profete en regverdiges het daarna verlang om te sien wat julle sien, maar het dit nie gesien nie, en om te hoor wat julle hoor, maar het dit nie gehoor nie .* ”Vandag raak hierdie voorreg ons, ek wat hierdie ' **manna** ' van waarheid skryf, en julle wat dit lees, dit goedkeur en dit eet, en dit in julle gedagtes en in julle hart ontvang.”

Die Franse president se teenstrydighede is bloot die gevolge van 'n droom van internasionale stabiliteit wat hy voor sy oë " **sien** " verdwyn en verdwyn. En in die situasie wat hom opgelê word, probeer hy dag na dag nasionale kommersiële en politieke belange beskerm wat geleidelik afneem; gister se vriende word vandag en môre se vyande. Die Franse president en sy Westerse bondgenote is die beeld van daardie mense wat Jesus " **blind** " noem. Want " **hulle sien nie** " die werklike lastige mag wat die Russiese kamp verteenwoordig nie, en om vyandigheid teenoor hulle te toon, is om jouself te veroordeel om te sterf, in 'n genadelose, monsteragtige, verwoestende oorlog, as gevolg van die finale gebruik van kernwapens wat gebruik sal word om die massiewe vernietiging te bewerkstellig wat deur God in Daniël 11:44 en Openb. 9:15 geprofeteer is.

Wat ons die afgelope paar jaar ervaar, is 'n reproduksie van die ervaring van Egipte destyds toe Josef die Hebreër die Grootvisier van die land geword het. Die visie wat deur God gegee is, van " **sewe vet koeie gevolg deur sewe maer koeie** ", word in ons tyd herna in die Europese Frankryk, wat deur God vervloek is vanweë sy regime van nasionale sonde, nageboots deur baie volke oor die hele aarde, maar veral in die Westerse wêreld. Tussen 1945 en 2022 het die Franse ekonomie nie te veel gely onder die politieke veranderinge wat in die land en die wêreld plaasgevind het nie. Maar sedert 2022 het die energiekrisis en die sanksies wat teen Rusland ingestel is, die proses van die finale agteruitgang en die afdaling na die hel na totale ondergang begin, sodat dit maklik is om die " **sewe jaar** " tussen die lente van 2022 en die lente van 2029 te identifiseer as verteenwoordigend van ons " **sewe maer jare** ". Maar die twee ervarings is nie identies nie, want anders as die "Frankryk-Egipte" van ons tyd, is die "Egipte" van Josef gewaarsku en dus beskerm deur die wyse inisiatiewe wat geneem is deur die dienaar wat deur God geseën is. Hy het silo's laat bou en die " **sewe vet jare** " benut om die geoeste graan op te berg. In 2022 het die krisis skielik toegeslaan, sonder dat enigiemand dit vermoed het; Selfs ek, sy geïnspireerde en verligte dienaar, is nie deur die Gees gewaarsku oor die presiese vorm wat die Derde Wêreldoorlog in sy vroeë stadiums sou aanneem nie. Die rede vir hierdie onkunde is dat die ongeluk hierdie keer die sorgelose en perverse mensdom sou verras en onkant betrap, sonder dat dit homself kon beskerm. En die verrassingseffek was totaal en effektief, want die Westerse mensdom het gespekuleer oor 'n blink en

voorspoedige toekoms, en gedink dat daar nie meer enige groot oorloë sou wees om te vrees nie. Militêre begrotings is tot 'n minimum verminder om belegging in wetenskaplike, tegniese en tegnologiese vooruitgang te bevoordeel. In hierdie optimistiese siening het geld die enigste ware waarde van die hele samelewing geword; vir die armes omdat hy niks daarsonder kan kry nie, en vir die rykes, omdat sy enigste plesier is om homself al hoe ryker te maak. Maar dan kom 24 Februarie 2022, en mettertyd word die sanksies wat teen Rusland ingestel is, en die staking van die aankoop van Russiese gas, skielik die hele ekonomiese balans van die Westerse wêreld omver, met al die gevolge daarvan vir die derdewêreldlande wat daarvan afhanklik is, in Afrika en elders. Só het hierdie politieke en ekonomiese wanbalans Niger se onlangse ommeswaai teen Frankryk veroorsaak, na dié van Mali en Burkina Faso. Voor ons oë sien ons die vorming van die vyandige, en binnekort, aggressor, kamp van die westelike kamp, in ooreenstemming met die rolle van die "**koning van die suide en die koning van die noorde**" in die profesie van Dan. 11:40 tot 45.

Die Franse volk, en die ander volke van die aarde, sal nie die oorsake van die ongelukke wat hulle tref, kan verstaan sonder om dit te ontdek in die verduidelikings wat ek aanbied, gebaseer op die kosbare en heilige goddelike Bybelse openbarings nie. En in die aangesig van hierdie verskil in ervaring, hierdie goddelike woorde van Mal. 3:18 kry hul volle betekenis: "*En julle sal weer die onderskeid sien tussen die regverdige en die goddelose, tussen die een wat God dien en die een wat Hom nie dien nie.*" En die ding is toe bevestig deur Jesus Christus wat sy uitverkorenes van alle tye aanspreek, in Matt. 13:10 tot 14: "*Die dissipels het gekom en vir Hom gesê: Waarom spreek U tot hulle deur gelykenisse? Jesus antwoord hulle: Omdat dit aan julle gegee is om die verborgenhede van die koninkryk van die hemele te ken, maar aan hulle is dit nie gegee nie. Want aan wie het, sal meer gegee word, en hulle sal oorvloed hê; maar wie nie het nie, van hom sal ook wat hy het, weggeneem word. Daarom spreek Ek tot hulle deur gelykenisse, omdat hulle sien, maar nie sien nie, en terwyl hulle hoor, hoor hulle nie en verstaan hulle nie.*" »

Die Wet van Moses

Die wet van Moses is nie net 'n versameling voorskrifte, verordeninge en gebooie van God nie. Dit is ook, en eerstens, die openbaring van 'n konstruksie van menslike lewenservarings wat die godsdienstige bestemming van die projek wat deur God bedink is, voorspel, soos dit gedurende die 6000 jaar wat deur Hom vir hierdie doel bepaal is, volbring moet word. En die hoofonderwerp van hierdie profesie het natuurlik betrekking op die totstandkoming van die nuwe verbond gebaseer op die aardse bediening van die Messias Jesus wat na 4000 jaar sal kom om versoening te doen vir die sondes van sy uitverkorenes, om hulle toegang tot die ewige lewe te bied; dit, in die naam van sy volmaakte persoonlike geregtigheid, aangebied as 'n versoeningsoffer.

Net soos die heiligmaking van die sewende dag deur God teweeggebring is van die begin van sy skepping af, voor die totstandkoming van die ou verbond, word Abraham, die menslike model van geloof, aan ons voorgehou voor hierdie ou verbond. Dit maak die Sabbat en Abraham onderwerpe en modelle wat die hele mensdom en dus Christene raak, wie se verlossing berus op die nuwe verbond wat op Jesus Christus gestig is.

Na die sonde van ongehoorsaamheid wat Eva en Adam gepleeg het, maak God 'n dier dood om die naaktheid van die twee sondaars te bedek. Hierdie vel was logies dié van 'n jong ram soos die een wat God in sy tyd aan Abraham sou gee om sy seun Isak te vervang, wat hy in reaksie op God se bevel sou offer. En na die simbool van die "*boom van die lewe* " wat Jesus in die Tuin van Eden verteenwoordig het, het hierdie jong ram wie se dood noodsaaklik gemaak is, die dood van Jesus geprofeteer wat noodsaaklik gemaak is om versoening te doen vir die sonde van sy verlore uitverkorenes dwarsdeur die menslike geskiedenis, van Adam tot die laaste geredde uitverkorenes voor sy finale glorieryke terugkeer wat vir die lente van 2030 verwag word. In die tyd van die einde sal hierdie boodskap gebaseer op naaktheid, beeld van die sonde wat goddelike geregtigheid verwyder, 'n baie groot belang aanneem, aangesien Sewendedag-Adventisme universeel en geseënd gemaak is in Openbaring 3:7, sedert 1873, in die "*Filadelfia* "-era (broederliefde) "*naak* " geoordeel word in 1991-1994, dit wil sê in die "*Laodisea* "-era (geoordeelde mense), in Openbaring 3:17. Hierdie boodskap van "naaktheid" het dus betrekking op die eerste en laaste vorm van die toerekening van sonde aan die vrou totdat sy dan deur God geregverdig is. En hierdie boodskap aangaande die sonde wat aan amptelike Adventisme toegeskryf word, is die laaste boodskap wat God aan sy dienaars van die Christelike era rig, voor sy glorieryke wederkoms wat in die lente van 2030 plaasvind.

Reeds profeteer die dood van Abel, wat deur sy broer Kain vermoor is, die dood van Jesus, wat deur sy Joodse broers vermoor is.

Noag se ervaring profeteer die onvermydelike wydverspreide afvalligheid wat uiteindelik alle verbonde kenmerk wat God formeel met mense sluit. In die tyd van Noag word die lyn van Set, wat dié van die "*seuns van God* " is, verdorwe deur huwelike met die "*dogters van die mense* ", wat die afstammeling van Kain aandui. Omdat die inwoners van die bevolkte aarde destyds heeltemal in afvalligheid verval het, besluit God om hulle deur die waters van die vloed uit te roei. Die vloed wat God in hierdie tyd beveel het, profeteer die finale uitwissing van die laaste inwoners van die aarde, wat volbring sal word na die glorieryke wederkoms van Jesus Christus. Let weer op die ooreenkoms van die aksies: Net soos die lyn van Set 'n alliansie van huwelike met dié van Kain sluit, sluit Sewendedag-Adventisme tydens die laaste tyd van "*Laodisea* " 'n alliansie met die Protestantse federasie wat sy weeklikse rus beoefen, die eerste dag wat van Rome geërf is en deur God vervloek is.

Die ervaring van die watervloed profeteer dus die finale fase van die Christelike era waarin, soos Noag in sy tyd, die uitverkorenes, die ware Adventiste, gered word deur voordeel te trek uit die verbond wat op Jesus Christus gestig is, terwyl die res van die mensdom heeltemal uitgeskakel word. Hier eindig dan die eerste deel van God se profetiese boodskappe.

Die tweede deel sal begin met Abram (vader van 'n volk) wie se naam God sal verander na Abraham (vader van 'n menigte) na sy hoë goddelike seën en heiligmaking. Abram is gebore in Ur, in Chaldea, in 'n konteks van algehele afgodery waarin die nageslag van Noag sedert die vloed verval het. Die poging om die hele lewende menslike spesie by Babel te verenig, het misluk, aangesien God mense geskei het deur verskillende tale op hulle af te dwing; Omdat hulle mekaar nie meer verstaan het nie, was hulle gedwing om te skei en te hergroepeer volgens die maatstaf van dieselfde gesproke en geskrewe taal.

Soos Adam, in sy tyd van die begin, is Abraham 'n man wat deur God gekies is om in hom 'n nageslag te vind en 'n profetiese model van die man wat God kan red omdat Hy hom behaag deur homself volkome gehoorsaam te toon. Abraham vaar reeds beter as Adam, en word dus waardig om die vader te wees van die lyn waarin Christus die Verlosser gebore sal word. Hy dra dus die beeld van verlossing wat deur die nuwe verbond verkry word. Deur in te stem om sy seun Isak as 'n offer te bring, antisipeer Abraham wat God sal moet doen om die prys te betaal vir die sonde wat aan sy uitverkorenes toegeskryf word. Hy profeteer dus die beginsel van verlossing, waardeur God sy vereiste van volmaakte geregtigheid sal bevredig, terwyl Hy die lewens van sy uitverkorenes wat Hy waardeer en liefhet, red.

Abraham se seën gaan voort na sy seun Isak se seun, Jakob, wat die wet van Moses aan ons voorstel as 'n tipe van *"die gewelddadige een wat die koninkryk van die hemele in besit neem"*, volgens wat Jesus in Mat. 11:12: *"Van die dae van Johannes die Doper af tot nou toe word die koninkryk van die hemele met geweld bestook, en die geweldenaars neem dit met geweld."* Hy smee planne om die eersgeboortereg van sy ouer broer, Esau, te beslag te lê. Hy gebruik steeds truiks om homself te verryk in die diens van sy oom Laban, maar hy word mislei deur hierdie oom wat hom as sy eerste vrou Lea, die ouer suster van Ragel wat hy liefgehad het, oplê. Laat ons mense vergeet en na God kyk wat die organiseerder van hierdie feite is. Hierdie ervaring is slegs bedoel om die toekomstige kompetisie van die twee opeenvolgende goddelike alliansies te profeteer. En reeds in hierdie aksie openbaar God deur Laban sy voorkeur vir die tweede alliansie, gesimboliseer deur die ouer suster Lea. Die seën van die nuwe verbond wat oop is vir opregte heidene, word geopenbaar deur die tien seuns wat sy en haar dienaar sal baar en aan Jakob sal gee. Aan die ander kant, simboliseer Ragel die antieke Joodse verbond, word sy onvrugbaarheid gebore en gee uiteindelik geboorte deur die goedheid van God aan twee kinders wat "Josef" en "Benjamin" is. 'n Profetiese beeld van Jesus Christus, Josef word deur sy ... verkoop. broers na slawehandelaars. God sal hom in Egipte tot die rang van eerste Vizier verhef en hy sal vir Farao oor die hele land Egipte regeer. So sal Jesus ook deur sy broers aan die Romeine oorgelewer word, sodat Hy hulle deur sy offer van die veroordeling van sonde kan red. En God organiseer deur 'n dodelike hongersnood die ontworteling van die volk van Jakob, sodat hulle gered kan word deur na Egipte te gaan waar die verkoopte broer silo's gemaak het om die koring te stoor wat skaars geword het in hierdie tyd van hongersnood.

Maar die Israel-gesin se aankoms in Egipte was nie net om hulle van hongersnood te red nie. God sal hierdie skuif organiseer, hoofsaaklik om die

beskermende verblyf van Jesus en sy aardse familie in hierdie land Egipte te profeteer, volgens wat in Mat. geskryf staan. 2:14-15: “ *Josef het opgestaan, die Kindjie en sy moeder in die nag geneem en na Egipte vertrek. Hy het daar gebly tot die dood van Herodes, sodat vervul sou word wat die Here deur die profeet gespreek het: Uit Egipte het Ek my Seun geroep.* ” "Net soos Israel vir die dodelike hongersnood gevlug het, het die kind Jesus en sy gesin gevlug om die moorddadige toorn van koning Herodes die Grote te ontduik. Die profeet wat in hierdie vers aangewys word, is Hosea, en sy aankondiging verskyn in Hosea 11:1: “ *Toe Israel 'n kind was, het Ek hom liefgehad, en uit Egipte het Ek my seun geroep.* ” Slegs God kon in hierdie vers die aankondiging aangaande Jesus Christus onderskei, want in voorkoms lyk dit asof die een wat God " **my seun** " noem, betrekking het op die man of die volk wat " **Israel** " genoem word. Ons kan dus verstaan dat die nasie " **Israel** " vir God die simboliese en profetiese beeld verteenwoordig wat Hy in Jesus Christus, wat Hy " **my seun** " noem, sal voorhou.

Die doel van hierdie verblyf in Egipte was om die uittog uit sonde, gesimboliseer deur hierdie land Egipte, in aksie te stel . Want hierdie land was vir God, dubbeld, die simbool van sonde. Aan die een kant deur die ongehoorsame rebelse houding van die farao wat die eise van Moses sal teenstaan, maar aan die ander kant omdat hierdie volk die eerste aanbieder van die Son is wat die Bybel in die besonder aanwys. En ons weet hoeveel, aan die tyd van die einde, hierdie aanbidding van die Son of van die dag wat daaraan gewy is, 'n lewensbelangrike betekenis aanneem vir die ware uitverkorenes wat deur Jesus Christus geregverdig is. Sedert 1843 moes hulle hierdie praktyk verwerp wat rebelse mense wat dit ten spyte van God se verbod wil eerbiedig, tot die " **tweede dood** " **veroordeel**. Alhoewel dit nie duidelik gestel word nie, word hierdie verbod geïmpliseer deur " **sy heiligmaking van die sewende dag** ", wat betrekking het op die Saterdag van ons weke. En hierdie veroordeling van die "Sondag" wat deur die Rooms-Katolieke kerk ingestel is, word ook geopenbaar deur God se waarskuwing teen " **die merk van die dier** " wat hierdie eerste dag aandui, in Openb. 13:16-17 en 14:9 (in teenstelling met sy goddelike " **seël** " wat sy " **geheiligde sewende dag** " aandui).

Dit is belangrik en lewensbelangrik om te verstaan wat sedert 1843 gebeur het. Deur die instelling van die dekreet van Daniël 8:14 word die praktyk van Sondag veroordeel en gee dit aanleiding tot 'n terugtrekking van die geregtigheid wat Jesus Christus tot dan toe aan Protestantse Christene gebied het. Op aarde lyk dit asof niks verander het nie, maar die status van hierdie Protestantisme is deur God verander, juis omdat sy wet deur mense verander is, volgens Dan.7:25. Sedert 1843 toets hy die geloof van mense wat beweer dat hulle regverdig is in Jesus Christus en eis hy van hulle 'n perfekte en onberispelike godsdienstebeoefening op die leerstellige vlak van sy waarheid. Geloof in die wederkoms van Christus en die geestelike waaksaamheid wat bestaan uit aandagtig bly op die profetiese boodskappe wat vervul word, is 'n vereiste van God, nie 'n sekondêre opsie wat aan die vrye keuse van sy skepters oorgelaat word nie. Die gevolg van gehoorsaamheid of ongehoorsaamheid aan hierdie vereiste van God in Jesus Christus is die ewige lewe of finale dood. Dit is gebaseer op die positiewe reaksie wat deur sy skepter gegee word dat God dit

heilig deur dit die res van die sewende-dag Sabbat te gee om te beoefen, as 'n teken van sy heiligmaking deur God. Deur hierdie proses stel God in werking wat Sy besluit geprofeteer het: " **heiligheid is geregverdig** " en valse " **heiligheid** " is nie meer so nie.

Die spesiale seën van "Josef," seun van "Ragel," is gebaseer op die idee dat, alhoewel sy afgodsdienaars was, hierdie vrou deur Jakob-Israel bemin was. En hierdie liefde maak Ragel die hoof-" **vrou** " wat God se Uitverkorene verteenwoordig. Hy gebruik die omstandighede van haar dood waarin sy geboorte gegee het aan haar tweede en laaste seun met die naam " **Benjamin** ", om die laaste aardse ervaring van die Christelike Uitverkorene te profeteer, dit wil sê van universele Adventisme wat getoets en gereinig is, en wat die finale verwagting van die wederkoms van Jesus Christus binnegegaan het. Hierdie subtiel onthulde boodskap bevestig die doodsdreigement teen die oorblywende Sewendedag-Adventiste wat nie meer as 'n amptelike instelling gegroep is nie, maar in verspreide andersdenkende groepe of individue. Ek herinner u daaraan dat die naam "Sewendedag-Adventis" aan God behoort en dat hierdie naam 'n geloofsbelydenis definieer wat deur die ware uitverkorenes van Christus gedeel word. As Adventiste wag hulle op die wederkoms van Jesus wat vir die lente van 2030 geskeduleer is, en hulle is " **sewendedag** " omdat hulle die res van die ware " **sewendedag-Sabbat** " beoefen wat hulle as 'n teken van hulle behoort aan die een ware Skeppergod wat in en deur Jesus Christus geopenbaar is; dit, volgens die standaard wat in Eseg. geopenbaar word. 20:12-20.

In 1843 beveel die bevel van Daniël 8:14 skeiding van sonde, iets wat die uittoeg uit Egipte reeds in sy tyd geprofeteer het. Dit het die laat vaar van die praktyk van sonde deur die uitverkore volk wat deur die gestorte bloed van Jesus Christus verlos is, geprofeteer, en sodoende die jaar 30 n.C. geteiken. Die tweede skeiding van sonde wat in 1843 volbring is, word geregverdig en noodsaaklik gemaak slegs as gevolg van die herstel van sonde wat sedert 538 deur die pouslike regime in Rome uitgevoer is. Dit het in sy "Katolieke" leerstelling die praktyk van die res van die heidense "eerste dag" wat aan die god "Son" gewy is, bevestig, wat op 7 Maart 321 deur die Edik van die heidense Romeinse keiser Konstantyn I^{die} Grote opgelê is. Met " **arrogansie** " het hy hierdie afgodiese heidense dag herdoop na "Sondag" (die Dag van die Here). Maar niks van hierdie dinge sou gebeur het as God self dit nie beplan en teweeggebring het nie. Want die werke van die duiwel se laer, net soos dié van sy uitverkorenes, is almal deur hom geprogrammeer en georganiseer.

Die verblyf in Egipte word dubbeld onder die beskerming van die profetiese bediening van Josef en Moses geplaas. Dit is kosbaar en voedend vir ons geloof om daarop te let dat hierdie twee mans baie soortgelyke ervarings beleef het. Die eerste, Josef, het tot die tweede plek in Egiptiese mag gestyg danksy die profetiese gawe wat God hom gegee het. Ons lees in Gen. 41:15-16: " *Toe sê Farao vir Josef: Ek het 'n droom gehad; niemand kan dit verklaar nie; en ek het gehoor dat u 'n droom verklaar nadat u dit gehoor het.* " *Josef het Farao geantwoord en gesê: Dit is nie ek nie! Dit is God wat 'n gunstige antwoord aan Farao sal gee.* " "Die konstruksie van God se aardse Israel, en terselfdertyd dié van sy geestelike Israel, berus op die profetiese getuienis wat " **die reaksie van God** "

in alle tye, van Josef se tyd af, uitmaak.” Sy naam beteken "hy voeg by" 'n seun, volgens Gen. 30:24: " *En sy het hom Josef genoem en gesê: Mag die HERE vir my nog 'n seun byvoeg!*" » Sy sal inderdaad nog 'n seun hê, met die naam " *Benjamin* ", maar ten koste van sy dood volgens Gen. 35:16 tot 19: " *Hulle het Bet-el verlaat; en daar was nog 'n entjie na Efrata toe, toe Ragel geboorte gegee het. Sy het 'n moeilike kraam gehad; en tydens die pyn van die geboorte het die vroedvrou vir haar gesê: Moenie vrees nie, want jy het nog 'n seun! En toe sy op die punt gestaan het om haar siel te gee, want sy was op sterwe, het sy hom die naam Ben-Oni gegee; maar die vader het hom Benjamin genoem. Ragel het gesterf en is begrawe op pad na Efrata, dit is Betlehem.*" Hierdie verhaal is baie ryk aan profetiese lering. Let daarop dat hierdie aksies volg op die verandering van Jakob se naam wat in vers 10 genoem word: " *Toe sê God vir hom: 'Jou naam is Jakob; jy sal nie meer Jakob genoem word nie, maar jou naam sal Israel wees.'* En Hy het hom Israel genoem. " Dit is volbring by " **El-Bet-el** ", wat beteken "die huis van God", wat in die land Kanaän geleë was, die land van die toekomstige nasionale Israel. Ragel se dood vind plaas op die pad na Betlehem (Ons Tuiste), die stad waar die Verlosser van die uitverkorenes, Jesus Christus, gebore sal word. Hierdie dood van Ragel profeteer die einde van die ou Joodse verbond wat vervul sal word op die oomblik wanneer die nuwe verbond in Jesus Christus in sy bloed tot stand gebring sal word. En in Openb. 7:8, deur die naam " *Benjamin* " laaste van die "twaalf name" van die simboliese " *twaalf stamme* " van sy Adventistiese geestelike Israel te plaas, profeteer die Gees van God die dood wat die rebelle sal wil toedien aan die laaste Adventiste wat getrou gebly het aan God en aan die respekvolle praktyk van sy heilige, geheiligde sewende dag. Hierdie dood sal nie gely word danksy die direkte en persoonlike ingryping van Jesus Christus wat, met sy terugkeer in hemelse heerlijkheid, voor die oë van mense, sy mag en sy sterflike straf sal oplê aan diegene wat sy getroue uitverkorenes wou doodmaak. Die onregverdige vonnis van hierdie rebelle sal op hulle neerkom, soos dit op die goddelose Haman neergekom het wat die Jood Mordegai in die getuienis van die boek Ester wou doodmaak.

So het God die oomblik van Ragel se dood gekies om die amptelike vorming van sy aardse Israel te vestig, en sodoende die tydelike lewensduur daarvan geprofeteer, want dit sal moet ophou en verdwyn ten bate van die nuwe verbond wat op Jesus Christus gestig is. En so is dit in die ervaring van hierdie nuwe volk genaamd Israel dat die oudste seun van Ragel, genaamd " **Josef** ", as 'n beeld van Jesus verskyn. God onderskei hom deur hom visioene te gee wat sy broers irriteer, wat jaloers word omdat hy boonop hulle vader se gunsteling is. En hierdie liefde van die vader maak hom die beeld van die enigste seun van God wat van die hemelse Vader hierdie getuienis van Mat. sal ontvang. 3:7 waar ons lees: " *En kyk, 'n stem uit die hemel het gesê: Dit is my geliefde Seun in wie Ek 'n welbehag het.*"

Israel sal dus na Egipte gaan om koring te koop wat skaars geword het as gevolg van hongersnood. En daar het God die broer wat aan die slawehandelaars verkoop is, aan bewind gebring. Josef het die aankoms van Jakob en sy broer "Benjamin" geëis en sodoende sy hele familie, wat toe 70 mense getel het, in Egipte laat vestig. Die uittog uit Egipte sal op dieselfde manier georganiseer word

as sy aankoms om hom daar te vestig. Inderdaad, hierdie keer sal God Moses gebruik wat ook in Egiptiese mag sal groei, soos Josef voor hom. En ons kan verstaan dat die ware doel wat God aan hierdie verblyf van sy Joodse volk in Egipte wou gee, die les is wat gebou is op hul uittog, dit wil sê hul toewyding, hul heiligmaking, wat hul afskeiding van hierdie land met sy afgodiese heidense sedes, gebruike en godsdienste vereis. Die naam Moses beteken "Geded uit die waters". Histories was hierdie waters dié van die Nyl, die rivier wat deur die Egiptenare vergoddelik is. Die boodskap het dus geprofeteer dié van goddelike verlossing wat iemand verwyder van die dood wat afgodery tref. En wat volgens Rom. 6:23 bly, "**die loon van die sonde**": "**Want die loon van die sonde is die dood** , maar die genadegawe van God is die ewige lewe in Christus Jesus, onse Here ."

Volgens hul simboliek dui "**die waters** " ook "**volke** " aan in Openb. 17:15: "*En hy het vir my gesê: **Die waters** wat jy gesien het, waar die hoer sit, is **volke** en menigtes en nasies en tale .*" So het die naam Moses geprofeteer dat hy gered sou word uit die hand van die Egiptenare en sy farao wat hom graag wou sien sterf het, maar God het hom beskerm. Laastens was "**die waters** " waaruit Moses gered is, 'n beeld van dié van die vloed wat die lewens van alle sondaars weggespoel het. En hierdie boodskap sal sy bevestiging vind in die deurtog van die "**Rooi See** " wat die Heilige Bybel aanbied as die beeld van die deurtog van die dood en dié van "**doop** ", in 1 Kor. 10:1 tot 6: "*Broeders, ek wil nie hê dat julle onkundig moet wees oor die feit dat ons vaders almal onder die wolk was, dat hulle almal deur die see gegaan het, dat hulle almal in Moses gedoop is in die wolk en in die see , dat hulle almal dieselfde geestelike voedsel geëet het, en dat hulle almal dieselfde geestelike voedsel gedrink het.*" drink, want hulle het gedrink uit 'n geestelike rots wat hulle gevolg het, en daardie rots was Christus. Maar die meeste van hulle was nie welbehaaglik vir God nie, want hulle het in die woestyn omgekom. Nou het hierdie dinge as voorbeelde vir ons gebeur, sodat ons nie soos hulle ook na slegte dinge verlang het nie. »

So is Moses drievoudig "uit die waters gered" en God gee ons in hom die beeld van Jesus Christus, die perfekte model van sy "**geliefdes** " wat Hy uitkies om hulle die metgeselle van sy ewigheid te maak.

Hierdie studie laat my toe om te besef en te getuig hoeveel die studie van die profesieë van die Bybel voedsaam vir die geloof word, want dit bring tot ons intelligensie ontdekkings van intelligente, berekende konstruksies, wat slegs kan kom uit 'n ewige lewende gedagte wat dié van die almagtige skepper God is. Inderdaad, vir baie, wat is die Bybel? 'n Boek wat getuienisse bevat wat almal vry is om te glo of nie, want wat is hierdie getuienisse anders as menslike bevestigings? Maar die bewering is nie bewys nie. Dit is dan dat ons die dood van Jesus Christus, wat regtens noodsaaklik gemaak is om vir sonde te betaal, kan seën en waardeer, maar veel meer, sy opstanding, wat ons toelaat om voordeel te trek uit sy ware lig wat ons intelligensie verlig en ons toelaat om in sy profetiese montages bewyse van sy kragtige werking, alhoewel onsigbaar, vir die gewone en normale menslike blik te ontdek. Inderdaad, die hervatting van dieselfde proses wat sy dienaars na die mag van Egipte lei vir die installasie en die uittog van sy

volk, is 'n bewys van die goddelike wil wat hierdie dinge organiseer en volbring. In die Christelike era sal God die duur van die vervolgende Romeinse pouslike regime van 1260 jaar uitlig wat ons tussen 538 en 1798 plaas. Wat gebeur nou in hierdie twee datums? In 538 het die monargie sy steun en gesag aan die pouslike kerk gegee, wat dus op Vigilius, die eerste regerende pous, gevestig is deur die keiserlike gesag van Justinianus I. En presies die teenoorgestelde, in 1798, is hierdie pouslike mag afgesit en vernietig deur die Franse rewolusionêre staat wat 'n einde gemaak het aan die royalistiese regime deur eers koning Louis XVI en koningin Marie-Antoinette te guillotiner en hul monargistiese ondersteuners na hulle. Die pouslike regime is dus amptelik gestaak deur die aanhouding in Valencia, in my stad, in 1798. Die gearresterde pous, Pius VI, is daar oorlede, steeds gevange, die volgende jaar, in 1799. Dus, soos Daniël geleer het, was die pouslike regime slegs gebaseer op " **kuns en slinksheid** ", of, in werklikheid, op die goedgelowigheid wat die monarge daaraan toegestaan het. En van die dag af dat hierdie monargistiese steun van hom weggeneem is, en ek herinner u hieraan omdat dit baie belangrik is, het die Rooms-Katolieke pouslike regime **deur die mag van die Franse ateïstiese regime** soos 'n kaarthuis ineengestort.

Na die ryk lesse wat deur die nedersetting en die uittoeg van die Hebreërs uit Egipteland gegee is, bring die ander ervarings van aardse vleeslike Israel vir ons slegs voortdurende bewys dat, ongeag die voorwaardes wat gestel word, die mensdom altyd in algemene afvalligheid verval. So bevestig die ervaring wat onder die regering van die Rigters, en toe onder die konings van Juda en Israel, geleef is, hierdie neiging na die bese en die vloek van God. Soveel so dat ons hierdie tendens moet beskou as die normale vrug wat deur die globale mensdom gedra word. In teenstelling hiermee is ware gehoorsame geloof skaars en neem dus 'n baie hoë waarde vir God aan, wat Hy bevestig deur sy boodskappe en simbole soos " **goud en edelgesteentes** ". Nou, waar vind ons hierdie dinge? Nie op die oppervlak van die grond nie, maar diep binne, want hulle bly goed verborge vir oppervlakkige menslike sig. Hier het ons die beeld van 'n subtiele goddelike boodskap, wat in werklikheid van toepassing is op sy ware dienaars, so skaars en diepgaande soos hierdie verborge aardse dinge. Ons verstaan dan beter die waarde wat Hy aan hulle gee, deur in Sag. 2:8 te sê: “ *Want so sê die Here van die leërskaar: Daarna sal die heerlikheid kom! Hy het My gestuur na die nasies wat julle geplunder het; want wie julle aanraak, raak sy oogappel aan.* ”

Tans, voor ons oë, werk dieselfde onbeperkte Gees van die Almagtige God om die voorwaardes te skep wat die voltooiing van die strategie van die Derde Wêreldoorlog moontlik sal maak. Want in die lig van huidige gebeure word die ding bevestig, die aksie wat in Dan. beskryf word. 11:40 is nog nie voltooi nie. Omdat ons in Afrika aanskou wat die Westerse wêreld "die Arabiese Lente" genoem het, wat met hierdie doelbewus optimistiese uitdrukking dui op die opeenvolgende omverwerping van diktators in die Maghreb- en Arabiese lande; agtereenvolgens, Irak, Tunisië, Egipte, Libië, en die mislukte poging deur Sirië. Hierdie keer sien ons "Afrika-lentes" waarin staatshoofde skielik omvergewerp word deur militêre "staatsgrepe" wat deur die burgerlike bevolking ondersteun word. En hierdie aksies het almal betrekking op Afrika, dit wil sê, “ **die koning van die Suide** ” van Dan. 11:40. Deur hul presidente omver te werp, ontdek

Afrikaner die persoonlike rykdom wat hulle deur verborge korrupsie verkry het. Maar, nou dat die korruptes geïdentifiseer is, wie is die korruptes? Voormalige koloniale lande en hul industriële en kommersiële agente. Omdat die ontdekte fortuine opgebou word deur geskenke, skenkings van geld en goedere wat aan die nasionale leier aangebied word om die plaaslike mark te bekom en die ontginning van die land se natuurlike hulpbronne: olie, gas, diamante, goud, silwer, mangaan, hout en uraan in Niger. Die swart bevolkings sal dus besef, en sommige besef dit reeds, dat die nasionale onafhanklikheid wat van die koloniserende land verkry is, slegs kunsmatig en misleidend was. Plaaslike mag is in die hande van korrupte en korrupte swart owerhede geplaas. Maar die hoofskuldige is die korrupteur, die organiseerder van die misleidende klug. Dit is waar Frankryk hier 'n leidende rol speel, want ons weet uit die openbaring van Openb. 11:7 dat God geestelik of simbolies die name " **Sodom en Egipte** " **toeskryf aan Parys, die hoofstad van Frankryk, wat sy** toorn veral geteiken het sedert die stigting daarvan deur Clovis I. En die evolusie van denke wat aangepas het by die norm van homoseksualiteit, regverdig in 2023 hierdie vergelyking met " **Sodom** ", meer as ooit tevore. Aanvanklik is homoseksualiteit as ongesond beskou en deur die hele samelewing veroordeel. Homoseksuele moes weggkruip omdat hulle dikwels die teken van kollektiewe straf en brutaliteit was. Maar tussen 2001 en 2014 was die sosialistiese burgemeester van Parys, mn. Delanoë, 'n verklaarde homoseksueel. En skielik het homoseksualiteit al hoe minder geskok, totdat die wettigheid van "'n huwelik vir almal", homoseksuele, gays en lesbiërs, wettig gemaak is onder die presidentskap van mn. Hollande in 2013. Vandag in 2023 beweer vyf lede van die Franse regering, vyf ministers, openlik hul homoseksualiteit. Laat ons dus luister na die apostel Paulus wat onthou wat God oor hierdie ding dink en wat hy in gekose en getuigde terme in Rom. 1:26-27: " *Daarom het God hulle oorgegee aan skandelige hartstogte, want selfs hulle vroue het die natuurlike gebruik verander in dié wat teen die natuur is; en net so het die manne die natuurlike gebruik van die vrou laat vaar en in hulle wellus teenoor mekaar ontbrand: manne het met manne onweloweglikhede bedrywe en in hulleself die verdiende straf vir hulle dwaling ontvang* . En omdat hulle God nie wou ken nie, het God hulle oorgegee aan 'n slegte gesindheid, om te doen wat nie betaam nie, vervul met allerhande ongeregtigheid, goddeloosheid, hebsug en ondeug; vol van afguns, moord, twis, listigheid, kwaadwilligheid; skinderpraatjies, kwaadsprekers, goddelose, verwaande, hoogmoedige, grootpraters, uitvinders van slegte dinge, ongehoorsaam aan ouers, sonder verstand, sonder geloof, sonder natuurlike liefde, sonder barmhartigheid. En omdat hulle die oordeel van God ken, dat die wat sulke dinge doen, die dood verdien , doen hulle nie alleen dieselfde nie, maar het hulle ook 'n welgevalle aan die wat dit doen . Want hierdie soort gruwelike daad, Die ware " **Sodom** " is getref deur vlamme " **swaelstene** " wat uit die lug geval het. Watter straf wag op Parys, die simboliese " **Sodom** " van Openb. 11:8, hoofstad van Frankryk? Kernvuur gesimboliseer deur " **vuur en swael** " in die " **sesde basuin** " van Openb. 9:17-18. Om al hierdie redes is die verband met Afrika-kolonisasie dus maklik om vas te stel. Vir 'n lang tyd, onder die term "Françafrique" wat ek vertaal as "France à fric", het Frankryk sy geld (sy geld, in populêre sleng) gemaak deur sy voormalige kolonies uit te buit. Want oor

die algemeen is dit die Westerse moondhede wat die prys van produkte wat verkoop en gekoop word, bepaal. Die woede van die Afrika-volke, wat jare lank bedrieg en uitgebuit is, sal hoofsaaklik op Frankryk val. En ons sal die vervulling van hierdie woorde van Dan. 11:40 sien: " *In die tyd van die einde sal **die koning van die Suide** teen hom opstoot .*" Die res van die vers sal slegs die gevolg wees van 'n situasie wat gunstig gemaak is vir **die Russiese "koning van die Noorde"**. ", want die wapenvoorraad wat Europa aan Oekraïne gegee het, gee hom 'n rede om wraak te wil neem: " *En die koning van die noorde sal teen hom opkom soos 'n storm, met strydwagens en ruiters en met baie skepe; Dit sal die land binnedring, soos 'n stroom versprei en oorstroom .*" Trouens, die Franse ekonomie steun so baie op sy Afrika-hulpbronne dat dit homself nie kan berus by die verlies van hierdie voordele wat sy finansiële balans in gevaar stel nie. En daar is alle rede om te glo dat oorlogagtige botsings dit sal teenstaan teenoor diegene wat dit steeds uitbuit. Maar die profesie stel haar nie voor as die aggressor nie, maar inteendeel, as die aangevalle, want die aggressor is inderdaad ' **die koning van die Suide** ' van Afrika. Ek wil daarop wys dat die term ' **hom** ' wel verwys na Rooms-Katolieke papisme, maar as 'oudste dogter van die kerk' kan Frankryk aangeval word as goddelike straf vir die godsdienstige ondersteuning van sy aktiewe Katolieke verlede, en as menslike wraaksugtige straf vir sy voortdurende aktiwiteit as 'n uitbuiters van Afrika-rykdom."

En aangaande die oorlog wat in Oekraïne plaasvind, wil ek u daaraan herinner dat God oor ses en 'n half jaar die mensdom van oor die hele aarde sal uitwis. So begin die lyste van sterftes wat in hierdie konflik aangeteken is, maar eers. Alle wapens wat deur mense gebou is, sal vernietig word, en die mens sal agter hulle aan verdwyn.

Die vraag wat elke ware gelowige in 2023 kan vra, is: Wat vra God vandag van my? Niks uitsonderliks nie, want hy vra niks meer van ons as wat hy van sy apostels gevra het nie, naamlik die gehoorsaamheid van die ware geloof waarvan die perfekte model deur die lewe van Jesus Christus aangebied is. En as bewys van hierdie noodsaaklikheid, stel ek voor om die lewe van die apostel Petrus te vergelyk met dié van die huidige selfverklaarde Christen, erfgenaam van Romeinse norme, wat dus Katoliek, Ortodoks of Protestant is. Wie van hierdie erfgenames van Rome kan die woorde sê wat uit die mond van die apostel Petrus in Handeling 10:13-14 gekom het: " *En 'n stem sê vir hom: 'Staan op, Petrus, slag en eet.'*" Maar Petrus sê: " **Nee, Here; want ek het nog nooit iets onheiligs of onreins geëet nie .** » Hier is dan, na Jesus Christus, nog 'n model van die Christelike uitverkorenes, hierdie keer volledig menslik. En ek wil daarop wys dat Petrus uiteindelik verstaan het dat die onrein voedsel wat in die visioen van die tafeldoek aangebied is, slegs die onrein oordeel gesimboliseer het wat die Jode oor die heidene gevel het. En hy self verduidelik dit vir ons in vers 28: " *Julle weet, " het hy vir hulle gesê, "dat dit vir 'n Jood verbode is om met 'n vreemdeling om te gaan of in sy huis in te gaan; **maar God het my geleer om geen mens as onheilig of onrein te beskou nie .***" Dit is natuurlik 'n oordeel wat Jode teen nie-Joodse mense in die algemeen vel. Want deur die erfenis en praktyk van sonde word elke mens " **onrein en besoedel** " gebore, insluitend die Hebreeuse Jode. Hier het ons duidelike bewys dat respek vir goddelike verordeninge aangaande

rein of onrein dinge, dierlik of andersins, voortdurend deur God vereis word van diegene wat Hy red. Om hierdie bewyse nie te aanvaar nie, is 'n daad van rebellie wat gepleeg is teen die waarheid en die God wat dit in Jesus Christus beliggaam het. Behalwe hierdie dinge, wat die rebelle as sekondêr beskou, word die praktyk van die sewende-dag Sabbat, geheilig en beveel deur die vierde van God se Tien Gebooie, selfs meer gelegitimeer.

Die " **wet van Moses** " wat hierdie dinge leer, is dus bedoel om die standaard te bly vir die lewe van God se uitverkorenes. Logies gesproke, vervul in Jesus Christus, hou die verordeninge van die godsdienstige feeste wat verouderd gemaak is, op na sy eerste koms na die aarde van sonde, net soos "*die offers en die offerandes* " van die offerritueel, volgens Dan. 9:27. Slegs die heiliging van die sewendedag-Sabbat duur voort, aangesien dit profeteer, tot die lente van 2030, die " **sewende millennium** ", wat die wederkoms van Jesus Christus sal inlui.

Die wet van Moses handel oor die tyd toe die mens God ontdek het en toe God ons die mens en sy sondes laat ontdek het. Want die hele tyd wat gedek word deur die vyf boeke wat toegeskryf word aan die skryfwerk van Moses, is 'n tyd van leer, 'n uitsonderlike oomblik, waartydens God onder die mense kom woon het, in al sy goddelike natuur. Direkte kontak tussen die volkome heilige God en die sondige mensdom kon slegs tot beide goed en kwaad lei; groot geluk vir die uitverkorenes, en die dood vir die rebelle. En dit is die les wat ons uit hierdie ervaring moet leer. Die verhaal van Moses eindig met sy dood, wanneer hy op die ouderdom van 120 die derde 40-jaar siklus van sy aardse lewe afsluit. Hy verdwyn dus, aan die einde van die 40 jaar van lewe in die woestyn van die Israel van God. En dit is op Josua dat die voortsetting van hierdie geskiedenis van die uitverkore volk sal voortduur deur Kanaän binne te gaan volgens die belofte wat aan Abraham gemaak is om hierdie land aan sy nageslag te gee. Vir Jode bestaan die Heilige Skrif uit "die wet van Moses" en "die profete" soos aangedui in Hebreeus deur die uitdrukking "thora we nabiyim". God sal steeds onder sy mense woon tydens die ervaring van die Rigters, maar Israel is nie meer geïsoleerd soos dit was gedurende die 40 jaar in die woestyn nie. Ook, oortuig deur die skadelike invloed van naburige nasies, val hy stelselmatig terug in sonde. God lewer hom dan oor aan die Filistyne, totdat Hy 'n "regter" aanstel wat hulle verlossing lei. Hierdie naam "regter" herinner mense daaraan dat God hulle "opperregter" is, dat Hy hulle werke oordeel en hulle sondes straf. Maar hierdie selfde goddelike "Regter" organiseer die verlossing van die mense wat aan hom behoort. Hierdie boodskap sal sy volle betekenis vind in die verlossing wat deur Jesus Christus gebring is en in die verlossing van sy laaste Adventiste-uitverkorenes, op die dag van sy wederkoms. Israel se ervarings vermeerder en "die boeke van konings en kronieke" getuig van die foute wat voortdurend hernu word deur die monarge wat mekaar opvolg in die twee kampe van die verdeelde Israel van God. En dwarsdeur hulle heerskappye spreek God slegs tot sy konings deur sy profete, wat dus die enigste kanaal bly waardeur die waarheid en die wil van die Skeppergod oorgedra word. In die Christelike era is hierdie beginsel vergeet, maar God het nie sy manier van dinge doen verander nie. En die kommunikasieskakel het dié van sy profete gebly. Maar dit was eers met die ontwaking van die Hervorming, wat met Peter Waldo in 1170 begin het, en na hom, in die 16de ^{eeu}, die amptelike aksie wat

deur die monnik Martin Luther uitgevoer is, dat die stem van die God van waarheid gehoor is. Toe was dit eers in 1816, deur die Amerikaanse boer William Miller, dat God sy Adventiste geloofsproewe vir die jare 1843 en 1844 van stapel gestuur het. Sewendedag-Adventisme, geestelik en profeties geseën in 1873, het die aspek van woestyn-Israel aangeneem, verbind met God deur die kanaal wat hy in mev. Ellen G. White gevestig het, wat hy as tussenganger gebruik het om die studie-onderwerpe van die eerste Adventiste te rig. Sy het slegs goddelike bevels en oordele oorgedra en slegs die titel van "boodskapper van God in Jesus Christus" opgeëis. Sy kolossale werk is gebaseer op menigte visioene wat hy van God ontvang het, waarin hy hom toegelaat het om die besonderhede te ontdek van die gebeure wat gedurende die aardse lewe van vervloë tye volbring is. Maar, omdat sy nie in die laaste dae van aardse tyd geleef het nie, het sy oor die toekoms geprofeteer sonder om dit te kan verduidelik. Sy het Adventiste dus aangemoedig om die profesieë van Daniël en Openbaring te bestudeer. Maar, aangesien die tyd van die reaksie deur God gekies is, was dit nodig om tot die jaar 1980 te wag, sodat ek, deur 'n visioen deur God vir hierdie bediening geroep, in sy diens getree het om sy laaste profetiese boodskappe te ontvang en aan te bied.

Die Bybel gee ons, deur sy profesieë, die belangrikste goddelike boodskappe en dié van Daniël en Openbaring laat ons toe om die datums van twee profetiese kettings met teenoorgestelde karakters te konstrueer. Die "**ewige geregtigheid**" -ketting bied die datums aan – 458, 26, 30, 34, 1843-1844, en 1993-1994. En die ketting van "**sonde**" bied die datums 538, 1798, 1828 en 1873 aan. En die laaste verwagting van die andersdenkende Adventis berus op die datums 30 en 2030. Die datums van al hierdie drie kettings word verkry deur die besonderhede wat deur die Bybel gegee word, en dié van die eerste twee kettings is in numeriese vorms, dit wil sê, vasgestel deur God om eenvoudige rekenkundige berekeninge uit te voer. Die derde ketting het geen vaste datum om die begin daarvan te merk nie, en dit berus geheel en al op geloof en bewyse dat God inderdaad aan sy selektiewe projek van sy uitverkorenes 'n totale tyd van 6000 jaar gegee het, soos geprofeteer deur die eerste ses dae van sy aardse skepping.

In – **458**, volgens Dan. 9:25 en Esra 7:7, keer die seën van God terug na sy Israel, met die verlossing van sy volk wat Hy uit Babilon uitlei om hul nasionale land terug te kry.

In 26, volgens Daniël 9:27, tree Jesus in sy bediening, in 30 vestig hy deur sy dood "**ewige geregtigheid**", in 34 eindig die nasionale genade van Hebreeuse Israel.

In 1843 en 1844, volgens Dan. 8:14, God het die eerste Adventiste gekies.

In 1993 en 1994, volgens Dan. 8:14 en Openb. 9:5 en 10, het God die laaste Sewendedag-Adventiste gekies.

In **538**, volgens Dan. 7:25 en Openb. 12:6 en 14, stel Rooms-Katolieke papisme die Christelike godsdienstige gruwel op en verwyder van Jesus Christus sy eksklusiewe rol as die hemelse "**ewige**" voorbidder wat in Dan. 8:12 aangehaal word; In 1798 het die "**1260 dae**" van sy onverdraagsame bewind, ondersteun deur die aardse monargie, geëindig.

In 1828, volgens Dan. 12:11 het God die Adventiste-herlewering onder die Christendom van stapel gestuur, erfgenaam van die Romeinse “ **sonde** ”. Die genoemde “ **1290 dae** ” jare kom tot 'n einde.

In 1873, volgens Dan. 12:12 het God amptelik die universele boodskap van Sewendedag-Adventisme bekendgestel, wat in 1994 “ **uitgespoeg** ” **sou word**. **Die “ 1335 dae ”** wat aangehaal is, was aan die eindig. Die tragiese lot van hierdie institusionele Adventisme regverdig die verbintenis daarvan met die ketting van “ **sonde** ”; wat amptelik in 1995 bevestig is deur sy alliansie met die Protestantse Federasie wat sedert 1843 profeties deur God veroordeel is.

Interessant genoeg, om die eenheid van die dag in sy numeriese data te definieer, het God die enkelvoudsvorm gebruik wat 'n 24-uur dag verteenwoordig wat bestaan uit “ **een nag en een dag** ” van sonskyn. Dit is ook die beginsel wat in Europa vir die Euro-geldeenheid aangeneem word, waarvan die vorm altyd enkelvoudig bly, ongeag die som wat genoem word.

Dus, deur te breek met die stelsel van die twee vorige kettings, het die Gees gekies om die openbaring van die ware tyd wat vasgestel is vir sy glorieryke wederkoms in Jesus Christus te baseer op 'n uitdrukking van geloof wat oor die hele tyd van sy universele aardse demonstrasie geplaas word, wat 6000 jaar moet duur en eindig met die wederkoms van Christus. Hierdie laaste boodskap is die beloning wat Hy bied aan sy uitverkorenes wat Hy seën vanweë hulle liefde vir sy hele Bybelse waarheid “ **die wet van Moses en die profete** ,” en “ **die Evangelies en die briewe** ” van die nuwe verbond, sowel as “ **die profesieë** ” wat hierdie twee verbonde aanvul. Sonder hierdie belangstelling sou ek nie na sy heilige Sabbat gelei gewees het nie, wat die res van sy sewende hemelse millennium inlui, wat in die lente van 2030 met die wederkoms van Jesus Christus sal begin. Met sy eerste koms het Hy gekom om sy uitverkorenes van hulle sondes te red, en met sy tweede koms sal Hy kom om sy uitverkorenes te red uit die hande van sondaars wat hulle wil doodmaak. Dit is wat hierdie twee komste onder **die “jaar van guns** ” en die “ **dag van wraak** ” plaas wat in Jesaja 61:2 geprofeteer is.

Die strikke van die bestaan

Ons trek nie almal voordeel uit toestande wat gunstig is vir geloof in God nie. Afhangende van ons oorsprong, word ons beïnvloed deur die omgewing waarin ons gebore word en lewe ontdek. Maar hierdie kriterium is nie definitief nie, want in werklikheid, soos ons grootword en adolessente, en dan volwassenes word, word ons persoonlike geestelike behoefte gevoel wanneer dit werklik nodig word, en dit kan baie vroeg na geboorte begin. Ek onthou dat ek altyd geglo het in die bestaan van die God waarvan my familie gepraat het, en daarom kan ek getuig dat ek met geloof gebore is. Om die lewe op enige ander manier te verduidelik, was nog altyd vir my onmoontlik, en die evolusionêre teorieë van wetenskaplikes het nog nooit enige effek op my gehad nie.

Ek kan verstaan dat 'n menslike wese, gebore in Indië of China, die godsdiens van sy familie kan begin erf, maar as hierdie nuutgebore siel die

standaard van die ewige lewe binne hom het, sal dit vroeër of later geroep en uitgedaag word deur die Gees van die ware Skeppergod wat ons gedagtes voed en inspireer en wat self toegang het tot die gedagtes en gedagtes van al sy hemelse en aardse skepsels. Volgens hierdie pragtige beeld soek God goeie sampioene op en pluk hulle vir sy eie plesier, maar los die giftige, giftige en dodelike sampioene in die grond. En geen mag is groot genoeg om hom te verhinder om te versamel wat syne is met reg en met geweld nie. Onkunde duur net vir 'n rukkie in die gedagtes van die uitverkorene wat hy liefhet en wil red. Sy Gees kan 'n mens uit 'n ongunstige situasie red. Te midde van die diepste kollektiewe duisternis bring God sy lig individueel, na sy uitverkorenes. Hierdie beginsel is baie naby, in sy effekte, aan dié van die leerstelling van predestinasie wat slegs een fout bevat, maar wat die hele waarheid is, naamlik dat diegene wat dit aanbied, nie rekening hou met die vrye keuse wat God aan al sy skepsels gee nie. Dan, afhangende van ons individuele keuse, wat God voor ons geboorte weet, gebeur alles asof ons voorbestem is, sommige, die uitverkorenes, vir die ewige lewe, ander, die gevallenes, vir die dood en definitiewe vernietiging, en daarom, gevolglik, ewe ewig. Enige ander verduideliking laat God onregverdig voorkom, en dit is onmoontlik, want dit is onmoontlik vir Hom om onregverdig op te tree. Daarom, voordat mense idees rakende ons Skeppergod loads, sal dit goed wees om diep te besin oor die gevolge wat hul godsdienstige teorieë en leerstellings eerstens op God sal hê, en tweedens op hulself en diegene wat daarna luister.

Aanvanklik, sonder enige ander middele, het die Christelike godsdienstige leer en die verspreiding daarvan onder die nasies uitsluitlik op die werk van sendelinge staatgemaak, en Jesus het die voorbeeld gestel deur sy apostels en dissipels twee-twee te stuur om die goeie nuus van verlossing wat deur die verwagte Messias aangekondig is, dit wil sê die ewige Evangelie, perfek in al sy waarheid, na die huise wat hul deure vir hulle oopgemaak het, te bring. Maar tye van duisternis het gevolg en die leer van hierdie Evangelie verdraai. Rooms-Katolisisme het sonde slegs in sy vleeslike seksuele aspek aangebied, en dit het "**sonde**" geregverdig wat teen die goddelike waarheid wat in die Heilige Bybel geleer word, getuig word. Gevolglik het die lewens van die ontroue sendelinge nie meer God se beskerming geniet nie. En dikwels het hierdie sendelinge gesterf, nadat hulle vermoor is deur diegene wat hulle tot hulle godsdiens wou bekeer, omdat hulle hulle nie kon bekeer tot die een wat God goedkeur en seën nie. Want jy moet besef hoe pynlik die verdraaiing van sy waarheid deur die God van perfekte en absolute waarheid verduur word. Tussen Hom en ons, sy skepsels, is daar 'n enorme verskil, wat beteken dat ons almal min of meer op verskeie gebiede struikel, maar God struikel nooit; Hy bly van nature regverdig en volmaak in waarheid, goedheid en geregtigheid. En ons kan dit verstaan deur te sien hoe die eenvoudige feit dat ons onwetend sy reddingsplan, wat deur die rots van Horeb geprofeteer is, verdraai het, Moses sy verbod op die binnegaan van die land Kanaän besorg het. Hy moes, volgens God se bevel vir die eerste keer, die rots "**slaan**" sodat dit water sou gee, maar die tweede keer moes hy net met die rots "**praat**" om sy water te verkry, en in die woede wat sy opstandige volk in hom gewek het, het hy die rots van Horeb 'n tweede keer geslaan en sodoende onbewustelik God se reddingsplan verdraai waarin Christus die Verlosser slegs

een keer geslaan sou word om sy geliefde uitverkorenes te red. Ter vervulling van hierdie handeling wat deur God beveel is, het Jesus Christus in die jaar 30, op die vooraand van die Joodse Pasga, Woensdag 3 April, om 3 nm. gesterf. op sy kruis wat aan die voet van berg Golgota opgerig is, waarvan die visuele voorkoms van 'n menslike skedel dit 'n plek van dood en marteling maak. En toe hy dood was, het sy sy, wat deur die Romeinse soldaat se spies deurboor is, " *bloed en water* " vrygestel, soos Johannes 19:34 bevestig: " *Maar een van die soldate het met 'n spies in sy sy gesteek, en dadelik het daar bloed en water uitgekome.*" "En Johannes voeg hierna by: " *Hy wat dit gesien het, het getuig, en sy getuienis is waar; en Hy weet dat Hy die waarheid spreek, sodat julle ook kan glo .* » Johannes was eintlik aan die voet van die kruis toe hierdie dinge voor sy oë volbring is. En hierdie detail aangaande " *die bloed en die water* " is van groot belang, want dit bevestig die voltooiing van die goddelike reddingsplan en bied aan ons " *die bloed* " wat vergiet is om die "nuwe verbond" en "die water van die ewige lewe" te vestig wat aangebied word deur die volmaakte "geregtigheid" van die geofferde slagoffer. So is die " **rots** " met die naam Jesus Christus " **een keer** " geslaan en gekruisig , " **sy water gegee** " wat die ewige lewe gee aan sy enigste uitverkorenes wat Hy self kies.

Tussen 1816 en 1844 was Adventiste-proewe steeds gebaseer op die mondelinge en skriftelike verspreiding van boodskappe wat die wederkoms van Jesus Christus aankondig. En selfs na 1873 is die Sewendedag Adventiste-boodschap, waar moontlik, deur sendinggesante oor die hele aarde versprei. In ons huidige era laat die kollektiewe deel van die "internet"-stelsel boodskappe toe om beskikbaar te word vir enigiemand wat "internet"-toegang het, enige plek op die hele aarde waar hierdie netwerk geïnstalleer en gebruik word. Ook in die vloei van nuttige, nuttelose, skadelike of rampspoedige inligting, is my profetiese boodskappe ook teenwoordig en word hulle beskikbaar gestel aan die groot skeppergod wat hulle kan gebruik as " *'n bron van water en lig* " wat in staat is om die dors na begrip van sy uitverkorenes wat oor die aarde versprei is, te verlig en te beantwoord. Hierdie metode om goddelike lig te versprei, voldoen perfek aan die Bybelse kriterium wat God in Christus aan ons voorstel as " *die goeie herder wat sy verlore skape soek* ". En wie weet beter as hy waar sy is? Dit is gelukkig vir ons, sy skepsels, dat hy die inisiatief in hierdie navorsing geneem het, anders sou die aantal uitverkorenes, reeds baie klein, nog kleiner wees.

Die eerste strik van bestaan berus dus op die ongunstige omstandighede van ons geboorte en **die skadelike invloed van ons menslike omgewing**. Maar ander lokvalle wag en loer vir ons tydens ons menslike evolusie. Soos ons grootword, ontdek en ervaar mense baie nuwe dinge wat hul persoonlikheid bou. Die verandering in die menslike lewe wat uit die Tuin van Eden verdryf is, was enorm. Kom ons vergelyk hierdie twee tipes bestaan. Oorspronklik het Adam eers die lewe in God ontdek, toe het God hom sy omgewing gewys wat uit wonderlike en ewige dinge gemaak is. Hierdie omgewing is sekondêr vir hom en God gee hom aktiwiteite wat slegs dien om sy lewe te vervul. Maar na sonde is alles omgekeer. God is nie meer sigbaar nie, Hy verberg hom, en die mens ontdek rondom hom 'n omgewing wat vyandig geword het. Voor sonde, wat vir plesier verbruik word, moet die voedsel self daarna verkry word deur die uitputtende

werk van die bewerking van die aarde. Hy ontdek dan dat sy lewe gebaseer is op die uitbuiting van sy vyf sinne, wat almal lokvalle vir sy bestaan op 'n sekere vlak van verheffing sal word. Maar in die lyding wat hy ervaar, vind die mens steeds 'n rede om God te soek wat verborge bly, maar nooit ver van sy skepsels is nie, en wag dat hulle Hom roep. Dus, in al hulle onkunde oor Bybelse waarhede, was die lewe van die armes, die werkers van die land, die boere, besonder moeilik. Want hulle voedsel het afgehang van die klimaat, van nuttige en skadelike insekte, en van die gehalte van die bewerkte grond, en hulle het instinktief hulle hoop op God geplaas, soos die Angelus-prent so wonderlik uitbeeld. Dit bevat 'n paartjie wat op die grond kniel terwyl die Angelus-klokke die einde van hul moeilike dag aandui. Hierdie era het heeltemal verdwyn. Vandag gebruik die landwerker sy meganiese trekker dag en nag as hy dit nodig ag. Hy luister nie meer na die luiende klokke wat geraas maak en hom irriteer nie, en sy gedagtes wend hom nie meer tot God en sy verkwistendheid nie. Hy het geleer om slegs op homself en sy insig staat te maak, deur die weervoorspellings wat deur die wetenskaplikes van die tyd gemaak is, te volg. God stel hom nie meer belang nie, want die wetenskap, en die kennis daarvan, bied hom al die antwoorde wat nodig is vir sy behoeftes. Die ewige lewe is nie meer die onderwerp van sy besinning nie. Sy gedagtes is uitsluitlik gefokus op sy aardse lewensomstandighede, wat hy voortdurend wil verbeter. En hier weer eens is die wetenskap en sy uitvindings voor sy eise. Ook kan mens verstaan dat die situasie van die moderne mens, boer of stadsbewoner, nog nooit so geskei was van die toevlug tot die skeppergod nie. En Jesus het geprofeteer oor hierdie "eindtyd" waarvan Hy al die kenmerke geken het, en het sy uitverkorenes in hierdie terme in Mat. 24:24: "Want daar sal valse Christusse en valse profete opstaan, en hulle sal groot **tekens en wonders doen** om, indien moontlik, selfs die uitverkorenes te mislei." Maar selfs in hierdie vers praat Jesus slegs van geestelike godsdienstige "**tekens en wonders**", omdat die tegniese ontwikkeling van die "eindtyd" nie deur God voorspel is nie. Geen teks verwys na hierdie buitengewone gebruik van materie en menslike intelligensie nie. Die eerste wat verbaas is oor sy produksies, is die man self. Hierdie ontwikkeling van tegnologiese kennis is progressief en lyk onbeperk. God gee egter vir die mensdom tekens wat die koms van sy einde en die totale verdwyning van sy teenwoordigheid op aarde aankondig. Maar uiteindelik, in sy leuens, in Gen. 3:5, het die bese "slang" vir Eva 'n waarheid vertel wat in ons laaste era bevestig word: "Want God weet dat die dag as julle daarvan eet, julle oë sal oopgaan, en julle sal soos gode wees deur goed en kwaad te ken." "Die tegniese prestasies wat behaal is, het inderdaad daartoe gelei dat mense hulself gode beskou wat nie meer die ware God nodig het nie. Maar wat die duiwel nie vir Eva gesê het nie, was die betekenis wat God aan die werkwoord "om te ken" gee, wat vir hom beteken om die kwaad konkreet te "ervaar", dit wil sê om "die sonde waarvan die loon die dood moet wees" te verkeer; wat deur Rom. 6:23 bevestig word. En in Gen. 2:17 was God se waarskuwing baie duidelik en spesifiek: "Maar van die boom van die kennis van goed en kwaad mag jy nie eet nie, want die dag as jy daarvan eet, sal jy sekerlik sterwe." Dit was die eerste strik waarin mense geval het, wat man, vrou en hul menslike afstammeling gesamentlik sterflik gemaak het. Wat was die oorsaak

van hierdie eerste val? Gen. 3:6 vertel ons: “ *Toe sien die vrou dat die boom goed was om van te eet en dat hy 'n lus was vir die oë, 'n boom wat 'n mens kan begeer om wys te maak; en sy het van sy vrugte geneem en geëet. Sy het ook daarvan aan haar man gegee wat by haar was, en hy het geëet.* » ” **Goed om van te eet en 'n lus vir die oë en 'n begeerlike boom om wys te maak** ” dit wil sê, iets om twee menslike sintuie, smaak en sig, te bevredig en 'n mens se intelligensie te vermeerder dit wil sê, drie onderwerpe wat die “ **hebsug** ” raak wat God in die tiende van sy hoogste Tien Gebooie veroordeel, volgens Eks. 20:17: “ **Jy mag nie jou naaste se huis begeer nie; Jy mag nie jou naaste se vrou begeer nie, of sy manlike dienskneg, of sy diensmaagd, of sy os, of sy donkie, of enigiets wat aan jou naaste behoort nie.** »

Maar ek merk reeds op, in die vorm wat Eva behou van die herinnering wat sy aan God se verbod het, 'n soort verswakking wat haar twyfel uitdruk, want sy sê vir die slang: “ *Maar wat die vrug van die boom betref wat in die middel van die tuin is, het God gesê: Jy mag daarvan nie eet en dit nie aanraak nie, anders sal jy sterwe.* ” Terwyl God eintlik gesê het: “ **Maar jy mag nie eet van die boom van die kennis van goed en kwaad nie, want die dag as jy daarvan eet, sal jy sekerlik sterwe.** ” Die frase “ **anders sal jy sterwe** ” verswak die sekerheid van God se bevel “ **jy sal sterwe** ”. Selfs voordat sy die verbode vrug geëet het, het Eva in die strik van haar eie natuur en haar persoonlike mening oor God se gebod geval. En dit is 'n fout wat alle ongelowige mense na haar begaan, wat die waarde van die woorde wat deur God gespreek of geïnspireer word, onderskat. Die oppervlakkige mens, man of vrou, pas sy of haar eie standarde, gedrag en reaksies op God toe. Omdat hy self onstabiel is in sy besluite, neem hy sy natuur as 'n model wat hy op sy naaste kan toepas en solank hierdie naaste menslik is, is hy nie verkeerd nie of het hy min kans om verkeerd te wees. Maar wanneer daardie naaste God is, gebeur dinge anders, want God verander nie, varieer nie en ervaar geen gedragsonstabiliteit nie. Die ongelowige mens mislei homself dan deur sy eie persoonlike oortuigings. Van kleins af, luisterend na die sprokies wat deur sy dwase ouers aan hom vertel word, leer die kind die leuen gebaseer op die soeke na die wonderlike, die fabelagtige, wat 'n mens laat droom. Maar soos sy gedagtes op onverwenslikbare drome bou, pas sy lewe aan by die praktyk van leuens wat geloof in die waarheid wat deur God voorgestel en aangebied word, doodmaak. Ideaal gesproke behoort 'n kind slegs te hoor wat waar, gedemonstreer en bewys is. Maar hierdie ideaal het onmoontlik geword om te bereik as gevolg van sonde en die oorheersing van die duiwel wat optree en met sy demone die menslike geeste wat deur God vervloek is, inspireer. Ware geloof word dus onderskei van valse geloof deur die vermoë om die woorde wat deur God gespreek word letterlik op te neem, want die keuse van sy woorde en werkwoorde word bereken, geweeg en gemeet. Om in hierdie saak te dwaal, lei die menslike siel na die ewige dood. En die “ **tweede dood** ” sal alle ongelowiges tref wat hulself mislei en veroordeel het om hierdie finale straf te ondergaan, deurdadig hulle hul behoort aan God in Jesus Christus opgeëis het, sonder om te reageer op sy goddelike eise van heiligheid.

Elk van ons vyf sintuie kan, indien misbruik, 'n oorsaak van verlies van verlossing wees. Kom ons begin met die gehoorsintuig, wat die menslike siel

definitief van God kan skei en hierin gaan dit die sintuie van sig, smaak en eetlus vooraf, soos blyk uit Eva se konkrete ervaring.

Die eerste lokval wat vir Eva gestel is, is gebaseer op haar gehoorsintuig. Want die drama wat haar sal tref, begin met die gesprek waarin die duiwel, deur die slang, haar betrek. Die gevaar lê in die suggestie wat van die ander kom, van 'n mens se af en toe teenoorgestelde nommer. Tot op hierdie oomblik het Eva by God se verbod gehou en ly nie daaronder nie. Maar die slang praat met hom en veroorsaak logies sy verbasing, want geen ander dier wat deur God geskep is, het hierdie vermoë om soos 'n mens te praat nie. Sy is nie voorbereid om hierdie ouditiewe en visuele ervaring in die gesig te staar nie en kan nie verstaan dat die slang, hierdie dier van goddelike aardse skepping, deur die duiwel, die opstandige engel, die hemelse demoon gebruik en gemanipuleer kan word nie. Die gerusstellende woorde wat deur die slang gespreek is, het Eva gerusgestel. Boonop eet hy die verbode vrug en sterf nie, so sy verduidelikings lyk beredeneerd en redelik. Dieselfde is waar, in 2023 en altyd, in godsdienstige of sekulêre menslike uitruilings. In ons waardering van 'n besproke onderwerp word ons vyf sintuie geaktiveer en bepaal dit ons oordeel. Die teenstander lyk opreg en sy argumente nogal oortuigend; dit is des te meer so as sy mening in dieselfde rigting as ons s'n is. En as dit die geval is, word die getuienis van die sintuie, wat hierdie mening weerspreek, magteloos en onbekwaam om ons te oortuig en te verhoed dat ons in die strik val. Want in so 'n situasie lê die gevaar nie net buite onself in ons eweknie nie, maar binne-in ons en in ons begeerte om ons persoonlike keuse te bevoordeel. En teen onself kan ons niks doen nie, want ons word ons eie teëstander en vyand. Dit is wat die menslike geestelike en morele stryd so moeilik maak; Om ander teen te staan is niks in vergelyking met die stryd wat ons teen onself moet voer nie. Eva kon die slang weerstaan het, maar sy kon nie haar eie wellus wat op die vlak van haar vyf menslike sintuie optree, weerstaan nie. En na haar het haar ervaring ons s'n geword, individueel, van Adam tot die laaste man of vrou wat op aarde gebore sal word. Ons oor vang nie net verleidelike en misleidende woorde op nie, dit is ook sensitief vir musikale klanke. En op hierdie gebied word passievolle oordadigheid weer afgodies en die oorsaak van ewige verderf. Mense is passievol daarvoor om na die musiek van die groot klassieke komponiste te luister, Jazz wat later gekom het, Rock 'n Roll wat daarop gevolg het, en deesdae Rap, wat ek glad nie waardeer nie as gevolg van die algemene aspek daarvan, want die musiek lyk niks meer as 'n voorwendsel te wees om, op 'n ritmiese basis, strome woorde op te braak wat die haat wat vir die wit Westerse samelewing gevoel word, uitdruk nie. Hierdie rebelse styl het in die swart gemeenskap, in rassitiese wit Amerika, verskyn. 'n Ou gesegde, blykbaar vergete, het gesê: "musiek streel die wrede dier"; Dit is duidelik nie die geval met Rap nie. Klassieke musiek was net soveel die oorsaak van die verderf van sy aanbidders as moderne rap. Hier weer eens het die Katolieke vereniging van koning Frans I balle en partytjies ^{gehou} waar musiek en opera 'n groot rol gespeel het tussen 'n paar slagtings van rebelle-Protestante. Musiek het as voorwendsel gedien om 'n beskaafde voorkoms aan 'n wrede en moorddadige samelewing te gee, en hier weer, in 2023, het niks verander nie, in die teenwoordigheid van die President, die Koning, die Prefek, die Burgemeester, die Kardinaal of die

plaaslike Biskop, bring konserte, balle en feestelikhede die pragtige mense bymekaar om hul rykdom en hul voorregte te vier en daarin te juig.

Kom ons gaan nou oor na die sintuig van sig. Selfs voordat Eva die smaak van die vrug ontdek, sien sy dit, peins daaroor, bewonder dit en begeer dit. Sy noem dit " *aangenaam vir die oog* ". In 2023, hoeveel " *aangename dinge vir die oog* " verlei menslike oë net om hulle te onderwerp en te verloor? Menigtes wat elke denkbare veld raak en wat mense verslaaf wat deur passie vir hierdie onderwerpe oorwin is. Sommige mense sal verskillende soorte voorwerpe versamel en hul lewens daaraan wy om meer en meer daarvan te besit. Hul lewe is hiertoe beperk. Hulle waardeer hulself slegs in hul eie oë deur die sukses van hierdie besitting, wat in werklikheid werklik nutteloos en skadelik bly. Ek kan nie die soorte voorwerpe opnoem wat tot die afgodery van hebsug lei nie, so talryk en uiteenlopend is hulle. Want in werklikheid kan alles 'n oorsaak van verderf word deur die oormaat van sy invloed op die menslike natuur. Die passie vir motors, motorfietse, vliegtuie, bote, skilderye deur bekende of nie-so-bekende kunstenaars, en enige visuele voorwerp word oordrewe 'n oorsaak van verderf. En in sy taal druk die mens self sy geestelike situasie uit, wanneer hy sê "Ek aanbid dit, ek aanbid dat" of "Ek is passievol oor dit of dat", want net God verdien aanbidding en ons passie, want Hy is die Skepper van alle dinge en van alle lewe. Gee dus aandag aan die uitdrukkings wat mans gebruik, want dit openbaar hul ware aard.

Laat ons voortgaan met die sintuig van smaak en eetlus en reuk wat deelneem aan die waardering van smaak. Die Bybel gee as voorbeeld hiervan Fil. 3:19 waar Paulus oor die vyande van die Christelike waarheid sê: " *Hulle einde sal verderf wees; **hulle het hul buik as hul god**, hulle roem in wat hulle skandelik maak, hulle dink net aan aardse dinge.* " In 2023 is dit steeds die geval; niks het verander nie, behalwe die voorwerpe van begeerte. In Titus 1:12 sê Paulus weer vir Titus oor die Kretensers: " *Een van hulle, selfs hulle eie profeet, het gesê: 'Kretensers is altyd leuenars, bose diere, **trae mae**.'* " Die plesier van smaak kan die mens inderdaad binnedring tot die punt dat dit hom definitief van God skei. Die kuns van die tafel, so gewaardeer en waardeer in ons beskaafde samelewings, maak van groot sjefs afgode wat slegs vir hul professionele aktiwiteit leef. Hulle leef en sterf sonder hoop op die ewige lewe en gaan dus deur die lewe, soos die mees veragtelike, mees algemene dier. Wyn en kos word deur die neus geruik voordat dit in die smaakknoppies van die tong en verhemelte vrygestel word. Spesialiste word opgelei wanneer die sensitiwiteit van hierdie drie sintuie hoogs ontwikkel is. Dan het hulle die vermoë om die naam en jaar van die wyn wat getoets word, te identifiseer, en op hierdie vlak van passie en belegging van wese is daar geen plek meer vir die Here, verlosser van die uitverkorenes nie. Hulle leef slegs om hul buitengewone gawe te benut. Hulle word dus hul eie afgod en het geen behoefte aan God nie.

Maar die gevalle wat tot dusver genoem is, is nie volledig nie, want afgodery raak mans en vroue in alle gebiede en vlakke van die menslike samelewing. Elkeen van ons kan ons aandag, ons gedagtes en ons passie vestig op 'n onderwerp wat 'n oorsaak van afgodery word, want dit absorbeer en mobiliseer

alle menslike denke, en laat geen plek vir die geestelike onderwerp wat die ware prioriteite en behoeftes van die menslike siel in herinnering roep nie.

Die gewoonte van sy konfrontasie met die dood het, vir die mens, sy beskuldigende boodskap van sonde vernietig. Die dood word aanvaar as 'n normaliteit wat in die mensdom oorgedra word, en die goddelike aanbod van die ewige lewe is slegs interessant vir mense wat daarin wil glo. Aanvaarding en berusting is dus twee bestaansstrikke vir die hele mensdom. Want hierdie dinge bevorder die nakoming van die gees van tradisie dat die uitverkorenes hul navolging moet bevraagteken en verloën, om Jesus Christus in sy weg van verlossing te volg, waar hulle ook al is en gevind word, dwarsdeur die aarde.

Ek wend my nou tot die strik van godsdienstige verleiding en neem as ondersteuning hierdie Bybelse aanhaling uit Matt. 7:15: “ **Pasop vir die valse profete wat in skaapsklere na julle kom, maar van binne is hulle roofsgtige wolwe .**” Hierdie waarskuwing wat deur Jesus gegee is, belig die betekenis van die feite wat gedurende die hele Christelike era bereik is, hoofsaaklik gekenmerk deur die onverdraagsame Rooms-Katolieke pouslike heerskappy, tussen 538 en 1798, maar ook na hom, sedert 1843, deur die universele ontwikkeling van die verskillende vorme van Protestantisme. Die “ **roofsgtige wolwe** ” is nie meer net Katoliek nie, want hulle is ook sedert 1843 van Protestantse gehoorsaamheid, en vorentoe in tyd, sedert 1994, is hulle ook van Adventistiese gehoorsaamheid. Dit is hierdie vers van Mat. 7:15, wat God daartoe lei om in sy Openbaring, met die uitdrukking “ **valse profeet** ”, die Protestantse godsdiens aan te wys wat sedert 1843 getrou gebly het aan die Sondagsrus wat sedert 321 deur keiserlike Rome en sedert 538 deur Katolieke pouslike Rome ingestel is.

So wat is die geheim van die doeltreffendheid van hierdie “ **valse profete wat leuens leer** ” volgens Jesaja 9:14: “(*Die ouderling en die magistraat is die kop, en die profeet wat leuens leer, is die stert .*)” Hierdie plasing van hierdie vers tussen hakies gee dit die voorkoms van 'n baie belangrike sleutelopenbaring wat God in sy Openbaring subtiel sal gebruik om aan sy uitverkorenes alleen die beskuldigings teen hierdie “ **valse profete wat leuens leer**” in te bring, **het, te openbaar. regtig die leuen godsdienstig** “. Die misleiding begin met die valse bewerings van pouslike Katolieke Rome, maar nadat die dekreet van Dan. 8:14 in werking getree het, word die leuen ook 'n teken van Protestantse godsdienstige aktiwiteit. En hierdie goddelike beskuldiging maak hierdie “ **valse profete** ” ware dienaars van die duiwel wat “ *die vader van die leuens* ” is volgens Johannes 8:44: “ *Julle is van julle vader die duiwel, en die begeertes van julle vader wil julle doen.*” Hy was 'n moordenaar van die begin af en staan nie in die waarheid nie, omdat daar geen waarheid in hom is nie. Wanneer hy 'n leuen vertel, praat hy uit sy eie; **want hy is 'n leuenaar en die vader van die leuens .** »

Wat is hierdie Katolieke en Protestantse leuens? Hulle bestaan daarin om hul verleide en misleide slagoffers te laat glo dat hulle die ewige lewe wat deur Jesus Christus aangebied word, sal kan ingaan, wanneer dit nie die geval sal wees nie. Dit is omdat hulle voorbereiding vir die standarde van hemelse lewe nog nie voltooi sal wees nie. Gevolglik sal die deur van genade sluit en hulle sal toegang tot die hemel geweier word. Die behoefte aan spesiale voorbereiding word bevestig in hierdie vers uit Openb. 19:7-8: “ **Laat ons bly wees en ons verheug en**

aan Hom eer gee, want die bruilof van die Lam het gekom en sy vrou het haar gereed gemaak . en aan haar is gegee om bekleed te wees met fyn, rein en wit linne. **Want die fyn linne is die regverdige dade van die heiliges** . "Die regverdige werke van die heiliges is nie meer net dié van die persoonlike geregtigheid van Christus wat deur goddelike genade aan hulle toegereken is nie. Hierdie regverdige werke word beoefen deur die uitverkorenes wie se sondige natuur verander en vervang is deur die praktyk van volkome gehoorsaamheid aan die goddelike wil; wat voortspruit uit hul outentieke goddelike heiligmaking. Konkreet, in hul hele bestaan, het hulle sonde teen God verwerp, en hulle het hulle ten volle aan sy goddelike wil onderwerp, met respek vir sy verordeninge en sy gebooie. En dit is hierdie eis van God wat die strikke van die bestaan wil hê en kan frustreer en onbevredig maak. Gekonfronteer met die vele slaggate van die bestaan, red die uitverkorenes hul siele deur hulself te verbind tot die nou pad van gehoorsaamheid aan die waarheid van God wat in Jesus Christus geopenbaar en volbring is."

Nog 'n bestaansstrik het die mensdom gesamentlik bedreig. Dit gaan oor die liefde vir vryheid. Omdat die vryheid wat God aan al sy skepsels gee, meer probleme veroorsaak as wat dit oplos. In 'n land soos Frankryk, waar leiers elke individu soveel vryheid as moontlik wil gee, ontstaan uitelik 'n probleem. In die naam van hierdie vryheid bestaan onversoembare individuele keuses saam in dieselfde land. En in die situasie waarin Frankryk homself bevind sedert die einde van kolonisasie, het die vestiging van Islam in die land gelei tot sporadiese opstande deur Moslem-jeugdige wat nie in staat is om in die Westerse sekulêre model met 'n Christelike basis te integreer nie. Onwillig om hernieuwe dade van rebellie ernstig te onderdruk, "maak die leiers hul rûe seer" en verduur die feite sonder om dit op te los uit vrees om 'n veel gevaarliker massiewe reaksie uit te lok. Die situasie word jaar na jaar al hoe erger. En vir 'n republikeinse volk is dit nie maklik om te erken dat hul hoop op 'n vredsamese lewe slegs 'n utopiese illusie was nie. Trouens, dit is duidelik dat totale vryheid vir almal 'n onrealiseerbare mite sal bly. En die prys om vir hierdie ontdekking te betaal, sal verskriklik wees; Daarom het God die tyd van straf vasgestel vir **die "tyd van die einde"** wat 'n einde sal maak aan die **"tyd van die nasies"** van die vrye en onafhanklike Weste.

Frankryk ly die afgelope dae onder die gevolge van sy sekulêre aard. Gevolglik het sy nooit die gevaar van godsdiens besef nie. Sy het geglo dat haar republikeinse waardes die probleem opgelos het, en gedeeltelik, vir haar natuurlike burgers, was die benadering gedeeltelik suksesvol. Maar sedert 1962 het die einde van die kolonisasie van Algeriese grond gelei tot die ontvangs van sy "harkis"-medewerkers en sodoende die vestiging van Islam op Franse bodem van stapel gestuur. Aangesien hierdie immigrasie voortdurend voortgehou het, het die aantal Moslem-mense uiteindelik 'n kritieke vlak bereik. Omdat die openlike vyandigheid van buitelandse en plaaslike Islamitiese groepe haat tussen wit Franse mense van oorsprong en die Moslems wat hulle verwelkom, verhoog. Sekularisme sal dus ook 'n lokval vir hierdie land gewees het, soos dit vir alle lande van Christelike oorsprong met 'n hoë vlak van Moslem-immigrasie sal wees.

Dit is in sy godsdienstige toepassing dat valse voorkoms sy ernstigste gevolge dra. En hier vind ons die swakheid van die siening in sy godsdienstige

toepassing. In al sy openbarings, of dit nou in duidelike taal of in gekodeerde beeldspraak geformuleer is, plaas God enorme klem op hierdie misleiding gebaseer op die uiterlike voorkoms van dinge. En ons moet besef dat hy die enigste een is wat in die binnekant van 'n siel of 'n godsdienstige organisasie kan sien. Omdat alle mense, deur hul sig alleen, 'n onoorkomelike versperring het, 'n muur wat hul analyse van dinge beperk. Woorde, glimlagte, goeie dae en liefdadigheidswerke kan heeltemal donker gedagtes verbloem. En ons vind, slegs in God, hierdie vermoë om die lewe in al sy verborge of sigbare dimensie te sien, vir sy hemelse skepsels en selfs meer, in die oë van sy aardse menslike skepsels. Dit is dan dat ons tereg op die hoogste vlak die feit kan waardeer dat ons voordeel trek uit sy profetiese openbaring. Want hy ontmasker al die valse godsdienste wat hul lede, hul volgelinge, maar ook die res van die mensdom wat hulle respekteer, verlei en mislei, en die verantwoordelikheid wat hulle dra rakende die goddelike vloeke wat die inwoners van die hele aarde tref, ignoreer.

In Lukas 11:39-40 het Jesus die skynheiligheid van die Fariseërs van sy tyd veroordeel en gesê: “ *Maar die Here sê vir hom: **Julle Fariseërs, julle maak die buitekant van die beker en die skottel skoon, maar binne is julle vol afpersing en goddeloosheid . Waansinnig! Hy wat die buitekant gemaak het, het Hy nie ook die binnekant gemaak nie?** ”* Gekonfronteer met hierdie logika kan die mens net stilbly, en diegene wat God met hierdie besinning uitdaag, kan net baie ongemaklik voel en 'n gevoel van naaktheid en deursigtigheid ervaar, om die minste te sê, verleentheid. Deur die name van die sondes wat gepleeg is deur diegene wat voor Hom gekom het om die owerspelige vrou te beskuldig om Hom te toets, op die grond te skryf, het Jesus weer eens getuig van sy goddelikheid en sy vermoë om die geheime van hulle lewens te lees. En weer, verward en skaam, het hulle almal in stilte teruggetrek. Daarom gebruik Jesus in sy profetiese openbarings simbole wat die robotportret van die entiteit wat deur goddelike oordeel geteiken word, in beeld konstrueer. En hierdie robotportret onthul die verborge aspek wat die normale man ignoreer of kan ignoreer. Net soos die Joodse volk die geestelikes 'n weelderige voorkoms gegee het, met pragtige klere en prestigeryke maar misleidende ornamente, het die pouslike godsdienstige stelsel van Rooms-Katolisisme in die Christelike era lank reeds oppervlakkige of sekulêre mense mislei, en mislei dit steeds. Televisies versuim nie om die groot en pompeuze seremonies wat deur hierdie Rooms-Katolisisme georganiseer word, uit te saai nie. En soos in die tyd van die Jode, drapeer die prelate, die kardinale en die biskoppe hulself in skarlakenrooi en pers gewade wat oor die algemeen die toeskouer 'n glorieryke beeld gee wat die skares verlei en beïndruk. Valse heidense godsdiens het nog altyd sy volgelinge met sy kunsmatige verleidelike aspekte verlei. God gebruik die term “ *slinks* ” om die pouslike regime in Rome in Dan. te beskryf. 8:23: “ *En aan die einde van hulle heerskappy, wanneer die sondaars verteer is, sal 'n koning wat vermetel en slinks is, opstaan .* ” » In hierdie vers bring God twee boodskappe aan sy uitverkorenes. Die eerste het betrekking op sy persoonlike oordeel oor die pouslike regime, wat hy as “ *vermetel* ” beskou. Die tweede is spesifiek tot ons gerig, omdat God ons waarsku teen die uiterlike voorkoms daarvan wat Hy “ *kunsmatig* ” noem. Deur te ontdek wat pouslike Katolisisme met die teks van God se Tien Gebooe gedoen het,

identifiseer ons die "**vermete**" en "**arrogante**" karakter daarvan, volgens Dan. 7:8. Wat "**slinks**" is, het geen vaste konsekwentheid nie, en God help ons om te verstaan op watter manier die pouslike regime "**slinks**" is. Dit, deur te spesifiseer in Dan. 8:24-25: "*Sy mag sal toeneem, maar nie deur sy eie krag nie; hy sal ontsaglike verwoesting aanrig; hy sal in sy ondernemings slaag; hy sal die magtiges en die volk van die heiliges vernietig. As gevolg van sy voorspoed en die sukses van sy listen, sal hy arrogansie in sy hart hê*", en hy sal baie manne wat vreedsaam geleef het, vernietig, en hy sal opstaan teen die Vors van die vorste; maar dit sal gebreek word, sonder die inspanning van enige hand. »Al sy "**sukse**" " was uitsluitlik gebaseer op "**die sukses van sy truiks**". Hierdie term "**listigheid**" verbind sy optrede met die verleiding van die duiwelse "**slang**" van Genesis 3, wat Dan. 11:39 suggereer deur te sê: "**Dit is met die vreemde god dat hy teen die versterkte plekke sal optree**; en hy sal die wat hom erken, eer; hy sal hulle heersers oor baie maak, hy sal grond aan hulle as beloning uitdeel." Hierdie "**vreemde god**" kan op verskillende en aanvullende wyse geïdentifiseer word met die duiwel wat aan die Romeine geopenbaar is deur die godsdienstige leer van die Jode, maar ook as 'n verwysing na die naam van Christus wat Rome toeëien deur 'n Christelike godsdienstige voorkoms aan te neem. Openb. 13:3 bevestig hierdie verband met die duiwel wat sê: "*Die dier wat ek gesien het, was soos 'n luiperd;*" Sy voete was soos dié van 'n beer, en sy bek soos dié van 'n leeu. **Die draak het hom sy mag en sy troon en groot gesag gegee**. Om die boodskap van hierdie vers te begryp, moet ons die verband oorweeg wat "**die draak**" met "die **duiwel**" in Openb. 12:9 identifiseer: "En **die groot draak** is neergewerp, die ou **slang wat genoem word duiwel en Satan**, wat die hele wêreld verlei, hy is neergewerp op die aarde, en sy engele is saam met hom neergewerp." » Op aarde word die keiserlike regime wat hy lei ook in Openb. 12:3 "**die groot rooi draak**" genoem: "En 'n ander teken het in die hemel verskyn, en kyk, 'n **groot rooi draak** met sewe koppe en tien horings, en op sy koppe sewe krone." Dit volg uit hierdie boodskappe dat God in Openb. 13:3 die opvolging van die Romeinse Ryk en die pouslike regime wat dit opvolg onder dieselfde gesag van die duiwel openbaar en profeteer: "**die draak**" van die Romeinse Ryk "**gee sy troon en sy gesag**" aan die pouslike regime, waarin Rome sy vorige keiserlike mag hervat.

Vir hierdie "**list**" om te slaag, en om God se plan te volbring, het die duiwel die eerste koning van die Franke, genaamd Clovis, oortuig om tot die Christendom te bekeer, reeds Rooms, deur in 496 gedoop te word deur die Biskop van Rome van daardie tyd wat nog nie die titel van "Pous" gedra het nie. Maar teen hierdie tyd was Rome reeds sedert die jaar 313 deur God se vloek getref. En sedert 7 Maart 321 is die sewendedag-Sabbatsrus laat vaar, vervang deur die eersaterdag wat destyds gewy was aan die aanbidding van die heidense astrale god, die vergoddelike Son, wat aanbid en gedien is onder die titel "Eerbiedwaardige Onoorwonne Son". Hierdie doop van die koning van die Franke het die Rooms-Katolieke kerk 'n aansien gegee wat ander bekeerde konings mettertyd net sou versterk. Só het God in Italië die godsdienstige regime gevestig wat, volgens sy Christelike aanspraak, die grootste misleidende lokval uitmaak wat bedoel is om oppervlakkige gelowiges te boei en gevange te neem. Omdat Romeinse "**kuns**" slegs oppervlakkige gelowiges kan mislei. En wat hierdie

oppervlakkige mense kenmerk, is die minagting of onverskilligheid wat hulle teenoor die Heilige Bybel en sy goddelike openbarings toon. Ek herinner u daaraan dat die Katolieke Kerk vir 'n lang tyd sy lede verbied het om die Heilige Bybel te lees, en in die 18de^{eeu}, steeds ondersteun deur die magtige monargie, het hulle mense wat in besit van 'n Heilige Bybel betrap is, ter dood veroordeel of tot die galeie veroordeel. Daarom veroordeel God in Openb. 11:3 die vervolging teen die Heilige Bybel, Sy geskrewe woord: “ *Ek sal aan **my twee getuies** gesag gee, en hulle sal duisend tweehonderd-en-sestig dae lank profeteer, bekleed met saklinne.* » ; 1260 dae-jare, dit wil sê, van 538 tot 1798. Vers 7 profeteer die vervolging waarvan die Bybel die slagoffer was van die kant van die ateïstiese rewolusionêre van republikeinse Frankryk gedurende die tyd van die “Terror” van die jare 1793-1794. Hulle steek vure aan en verbrand in die openbaar alle godsdienstige werke, met die Bybel voorop: “ **Wanneer hulle hul getuïenis voltooi het** , sal die dier wat uit die bodemlose put opkom, teen hulle oorlog voer, hulle oorwin en hulle doodmaak . » Hierdie detail, onderstreep in vetdruk, toon dat die sending wat aan die Heilige Bybel gegee is, “ **voltooi** ” is met die aankoms van die Franse republikeinse regime. Sedert die 16de^{eeu} het God mense toegelaat om sy waarheid te volg deur dit in sy heilige Bybel te ontdek, vermenigvuldig met die druk van karakters; die boodskap word oorgebring en intelligente manne, sy uitverkorenes, hoef dus net die les te onthou. En hierdie les sal toegepas moet word sodat dit nie tydens die Adventiste-geloofstoetse wat agtereenvolgens in 1843, 1844, 1994 en 2030 uitgevoer is, val nie. Want tot die wederkoms van die glorieryke Christus moet die uitverkorenes deur God gekies word deur te demonstreer dat die les wat in die 16de^{eeu} gegee is , behoue gebly en geïmplementeer is. Dit is inderdaad weer eens die Heilige Bybel wat diegene wat in Christus geroep is, op die proef stel deur hulle belangstelling in die openbarings wat in die boeke van die twee verbonde geprofeteer is, te toets. Sodat ware geloof tot die einde toe uitsluitlik gebou is op die belangstelling wat aan die hele Bybelse openbaring gegee word.

Dit spreek vanself dat wanneer die verleidelike onderwerp naby goddelike waarheid is, die godsdienstige lokval selfs meer gedug en moeilik is om te identifiseer. Vir baie Protestantse gelowiges was dit maklik om die ou Katolieke Kerk te veroordeel, maar aangesien dit niemand meer kan vervolg nie, het dit vir hulle aanvaarbaar geword en nog beter, werd om 'n alliansie daarmee te sluit. Hierdie mense het in die strik van hulle onkunde oor die dinge getrap wat God hom verwyt het. Hulle het slegs sy vervolginge van mense onthou, maar die sondes wat teen God self in persoon gepleeg is, onderskat. Daarom, as erfgename van dieselfde foute, verleng hulle dit deur dit te reproduseer.

In Openbaring 9 is die temas van “ **die 5de^{en} 6de^{basuin}** ”, in die styl van vergelyking, modelle van die genre. In elke vers vind ons, hernu, die vergelykende term “ **soos** ” wat die simboliese waarde van die aangebiede beeld bevestig. En te midde van hierdie vele vergelykings, lewer vers 8 'n besonder belangrike boodskap oor aangaande die misleidende “ **uiterlike** ” voorkoms van die Protestantse kerke wat sedert 1843 weggeval het: “ **Hulle het hare gehad soos vrouehare** , en **hulle tande was soos leutande** .” » Die sleutel tot die interpretasie van hierdie vers lê in die rol wat die apostel Paulus aan “ **vrouehare** ”

in 1 Kor. gee. 11:15: "... maar as 'n vrou hare het, is dit 'n eer, **omdat haar hare aan haar gegee is as 'n bedekking** "; " 'n sluier " dus 'n misleidende masker. Dan sê die Gees weer in 1 Petrus 3:3-4: " Nie **die uiterlike versiering van haarvlegtery of die aantrek van goud of die aantrek van klere nie, maar die innerlike versiering van die verborge hart, in die onverganklikheid van 'n sagmoedige en stille gees, wat in die oë van God van groot waarde is.** Die gemeentes wat die Gees vir ons beskryf, het 'n " **uiterlike voorkoms** " van gemeentes, maar in die gedagtes van hulle lidmate, hulle volgelinge, sien God net wrede en woeste gedagtes wat deur hulle " **leeutande** " uitgebeeld word. En in die finale toets van geloof, sal hierdie verborge natuur geopenbaar word deur hulle aanneming van die doodsbesluit wat uitgevaardig sal word teen die laaste Adventiste wat waarnemers van die Saterdagrus, die " **sewende dag** ", " **geheilig** " deur God gebly het sedert die begin van sy skepping van die aarde en die hemele, volgens Gen. 2:2-3. In hierdie hoofstuk 9 van die Apokalips vermenigvuldig God sy beeldende vergelykings om die paradokse te openbaar wat Hy opmerk tussen die sigbare eksterne aspek en die werklike onsigbare, gemaskerde interne aspek van die Protestantse volgelinge. In hierdie beelde openbaar hy aan ons die persoonlike oordeel wat hy vel oor Protestantse kerke wat beweer dat hulle deel is van sy verlossing, in volkome onkunde van die feit dat hy hulle verlaat en aan die duiwel oorgelewer het, sedert die jaar 1843 wat vasgestel is deur die inwerkingtrekking van sy dekreet van Dan. 8:14. God se Oordeel is permanent en begin in 1843, wanneer Hy die Protestantse geloof veroordeel vir sy ondersteuning van die Roomse Sondag, en vir sy minagtende getuigenis van die Adventisteboodsappe van 1843 en 1844. Sy oordeel teiken dan, in 1994, amptelike Adventisme, wat hy " **uitbraak** " om dieselfde redes wat hom daartoe gelei het om Protestantisme te verwerp, waarby Adventisme amptelik in 1995 aangesluit het. Daar moet kennis geneem word dat sy praktyk van die Sabbat sy heiligmakende waarde verloor as gevolg van die demonstrasie van sy gebrek aan liefde vir die profetiese waarheid wat deur die Gees van God in hierdie era geopenbaar word. Dus, die boodskap van ^{die} " **5de basuin** " het as onderwerp die beskrywing en die groepering van die " **valse profete** " van Protestantisme, wat eers in 1994 volledig was toe die gevalle Adventiste by hulle aangesluit het in die vloek van God.

In die wet van sy Tien Gebooie het God die vier gebooie wat Hom direk raak, eerste geplaas, die laaste ses aangaande die pligte van mense teenoor mense. Hy wou sy wet aanbied in ooreenstemming met die indeling van sy twee gebooie wat Jesus in Mat. 22:36 tot 40: " *Meester, wat is die grootste gebod in die wet?* " *Jesus antwoord hom: "Jy moet die Here jou God liefhê met jou hele hart en met jou hele siel en met jou hele verstand."* **Dit is die eerste en grootste gebod . »** Jesus leer met hierdie woorde die prioriteit wat die mens aan hierdie gebod moet gee. Dan voeg Hy by: " **En die tweede** wat hiermee gelykstaan: *Jy moet jou naaste liefhê soos jouself. Aan hierdie twee gebooie hang die hele wet en die profete* . "Vir die valse Christelike geloof is dit om die tweede voor die eerste van hierdie gebooie van Jesus Christus te stel, om die deur van die hemel vir jouself toe te maak. Want slegs diegene wat die prioriteite respekteer wat God in Jesus Christus aangedui het, sal binnegaan."

In dieselfde trant is institusionele "Sewendedag-Adventisme" deur Jesus Christus erken en bevestig van 1873 tot 1994 toe Hy dit " **uitgebraak** " het, dit wil sê, dit ontken, verwerp en verwerp het. Sedert 1844 is die leerstelling van Adventisme gebou op valse profetiese interpretasies, maar vir God was die foute daarvan van min belang destyds in sy geskiedenis. Die Adventiste-pioniers is deur God geseën en gekies, nie vanweë hulle begrip van geprofeteerde waarheid nie, maar vanweë die getuienis van vreugde wat die aankondiging van die wederkoms van Jesus Christus in hulle hele lewens gebring het. En dit is hierdie kriterium alleen wat hulle deur God " **geheilig " gemaak het.** As 'n teken van hierdie " **heiliqmaking** " wat sy **goedkeuring bevestig** , het God hulle sy sabbatsrus van die ware sewende dag: Saterdag, laat ontdek en beoefen. En daar was dit, die "Sewendedag Adventiste Kerk" was op sy lanseerplatform. En in 1873 het sy missie 'n universele karakter aangeneem. Die profetiese interpretasies het baie foute bevat, maar dit was eers in 1980 dat God die verwydering van leuens uit die Sewendedag-Adventiste-leerstelling vereis het. Hy het my toe geroep om hierdie taak te doen. En hoewel ek van geboorte af 'n ware geloof gehad het, wou ek nooit gedoop word nie, want ek kon nie glo dat God lyding in Jesus Christus kon aanvaar om so 'n swak resultaat te verkry nie. Want ek het min verskil gesien tussen sogenaamde gedoopte Christene en ander ongelowige of ongelowige mense. Die ontdekking van die verdwyning van die praktyk van die Sabbat, 'n onderwerp wat my gepla het, was die sleutel tot al die verduidelikings van die vrae wat tot dan toe onbeantwoord gebly het. So, die bevrediging wat aan my vrae gegee is, was die dryfkrag agter my besluit om in die Sewendedag Adventiste Kerk gedoop te word. Die liefde vir die waarheid wat my nog altyd besiel het, het my toe gelei tot gedetailleerde studies van die profesieë van die Apokalips en van Daniël, want vreemd genoeg is dit in hierdie volgorde dat dinge gebeur het. Deur die boodskappe van die Apokalips te ontsyfer, gelei deur die Gees, kon ek dus die interpretasie daarvan opdateer en dié wat dateer uit die tyd van die pioniers vir wie 1844 die datum van die einde van die wêreld verteenwoordig het, in twyfel trek. In 1980 moes hierdie geërfde interpretasie hersien en reggestel word. Met inagneming van die sentrale verdeling van die Adventistebesluit van Daniël 8:14, het ek verstaan hoe God die struktuur van sy Apokalips gebou het op die verandering wat Hy vanaf daardie datum 1844 gebring en geëis het. Die vereiste van die bevraagtekening van die profetiese erfenis van amptelike Adventisme blyk duidelik in die beskrywing wat Jesus van hierdie Adventisme gee van die jare 1980 tot 1994. Hy sê in Openb. 3:17-18: " ***Want jy sê: Ek is ryk en het verryk geraak en het aan niks gebrek nie; en jy weet nie dat jy ellendig en beklaenswaardig en arm en blind en naak is nie, Ek raai jou aan om van My goud te koop wat in die vuur gelouter is, sodat jy ryk kan word; en wit klere, sodat jy aangetrek kan word en die skande van jou naaktheid nie openbaar word nie; en salf jou oë met oogsalf, sodat jy kan sien .*** » In vers 17 bied Jesus sy oordeel oor Adventisme in 1991 aan, die jaar waarin my boodskap wat Jesus se wederkoms in 1994 aankondig, my van die kerkrekords verwyder het; wat duidelik vertaal word deur die uitdrukking " ***Ek het niks nodig nie*** " wat 'n amptelike weiering van sy profetiese lig uitdruk. In hierdie vers bevraagteken Jesus die waarde wat hierdie Adventisme aan sy geestelike erfenis heg; wat die noodsaaklikheid om dit te

bevraagteken regverdig. Maar die woord wat doodmaak, is vervat in hierdie baie kort woordjie, hy sê dit is " **naak** ", dit wil sê, nie bedek deur sy " **ewige geregtigheid** ", daarom waardig van " **die tweede dood** " wat aangekondig word deur die " **derde engel** " van Openb. 14:9. Inderdaad, ons lees in 2 Kor. 5:2-3: " *Daarom kreun ons in hierdie tentwoning en verlang daarna om met ons hemelse woning oorklee te word, as ons ten minste gekleed en nie **naak** bevind mag word nie.* " Die bedreiging wat sy Katolieke en Protestantse vyande betref, betref hom op sy beurt, vanaf 1991, die datum van my deregistrasie presies, en ignoreer dat die Protestante sedert 1843 sy vyande geword het. En ter bevestiging van hierdie goddelike vloek het hy die Protestantse alliansie amptelik in 1995 betree. In vers 18 lys Jesus alles wat ontbreek aan hierdie amptelike Adventisme om deur hom geseen te word: " **goud wat deur vuur getoets is** " of die ware " **geloof** " volgens 1 Petrus 1:7: " *sodat **die beproewing van julle geloof, wat kosbaarder is as goud wat vergaan (alhoewel dit deur vuur getoets word)**, tot lof, heerlikheid en eer mag lei by die openbaring van Jesus Christus* "; Jesus spesifiseer verder, " *sodat **julle ryk kan word*** ": ware " **geloof** " wat gedemonstreer word, vorm ware geestelike " **rykdom** ". Maar om deur Jesus bevestig en erken te word, moet die geloof wat deur die mens opgeëis word, deur hom op die proef gestel word. Oorwinning in die toets alleen maak die verskil tussen die uitverkorene en die gevalle een. En oor hierdie onderwerp het Jesus tereg gesê in Mat. 22:14: " **want baie is geroep, maar min is uitverkies** "; die mislukking in die toets van die grootste getal, te oppervlakkig, regverdig sy woorde. Jesus het verder gesê: " **en wit klere** ", sodat jy aangetrek kan word en die skande van jou naaktheid nie openbaar word nie. " Hierdie " **wit klere** " is " waardig " gedra deur die Adventiste-pioniers in Openb. 3:4: " *Maar jy het 'n paar manne in Sardis wat hulle klere nie besoedel het nie; **hulle sal saam met My in wit klere wandel, omdat hulle dit waardig is*** ." en hierdie " **wit klere** " is die simboliese teken van die oorwinning van die geloof, " **Hy wat oorwin, sal in wit klere beklee word** ; Ek sal sy naam nie uitwis uit die boek van die lewe nie, maar Ek sal sy naam bely voor my Vader en voor sy engele. " Dit is Jesus wat die waarde van geloof beoordeel en Hy herinner ons daaraan dat ware geloof alleen die reg gee op die " **wit kleed** " van sy " **ewige geregtigheid** " wat Hy aan sy ware uitverkorenes bied. Jesus sê weer vir hom: " **En salf om jou oë te smeer, sodat jy kan sien** . " Amptelike Adventisme word erken vir sy profetiese sending, wat in sy vroeë dae grootliks ondersteun is deur die visioene wat deur die Here se boodskapper, mev. Ellen G. White, ontvang is. Nou sê Jesus van hierdie Adventisme van die jaar 1991 dat dit " **blind** " is en na sy sig moet omsien. So bevind amptelike Adventisme hulself in die hartseer situasie wat Jesus in Matteus 15:14 beskryf: " *Laat hulle staan, want hulle is **blinde leiers van blindes*** . As 'n **blinde 'n blinde lei** , **sal altwee in 'n put val** . Maar wie kan hom **die "oogdruppels"** gee wat hierdie sorg bied? Jesus self en niemand anders nie. En Hy bied dit aan ons in sy profetiese openbaring, sy Apokalips. Maar Hy kan nie sy middel op hom afdwing nie, Hy kan hom slegs adviseer. Want die oplossing van die probleem van Adventisme lê in sy eie besluit en Jesus weet dat die regte besluit nie geneem sal word nie. Hy sê dit vir ons in sy stelling in vers 16: " **Maar omdat julle lou is en nie koud of warm nie, sal Ek julle uit my mond spuug** ." "Die profetiese

waarskuwing is dus nie bedoel om die tragiese lot van sy laaste amptelike instelling te verander nie, maar bloot om aan sy ware verkose verteenwoordigers die redes te openbaar waarom dit dit verwerp en '**uitbraak**'."

Deur hierdie dinge in duidelike en gedetailleerde verduidelikings te plaas, bied ek die lesers van my boodskappe die geleentheid om die waarskuwings wat God in al sy profetiese openbarings gegee het, in ag te neem. En die foute wat aan sy laaste kerk toegeskryf word, waarsku kandidate wat aansoek doen om die ewigheid van die koninkryk van die hemele binne te gaan, deur die geregtigheid van Jesus Christus.

Ten tyde van die bekendstelling daarvan was amptelike Adventisme onbewus daarvan dat die tyd wat daarvoor geplaas is, 'n lokval sou word waarin dit sou trap. Maar moet ons verbaas wees? Het historiese getuienis nie herhaaldelik bewys, sedert die verhaal van die "**seuns van God**" wat uiteindelik deur hul huwelike met "**die dogters van die mense**" van die lyn van Kain korrup is, dat tyd geloof en getrouheid doodmaak nie? Waarom sou die laaste Christelike kerk hierdie beginsel ontduik? Ons ken die oorsaak van hierdie finale afvalligheid. Hulle is te danke aan godsdienstige erfenisse waarin onwaardige erfgename van hul waardige ouers erf. En wanneer hierdie erfenis oor tyd strek, vermenigvuldig en versterk die vernedering totdat dit ondraaglike afvalligheid bereik, veroordeel en gestraf deur God.

Soos hierdie studie so pas gedemonstreer het, val slegs gevalle ongelowiges en ongelowiges in die strikke van die bestaan. Die ware uitverkorenes vermy hulle, verlig deur die profesie wat hulle openbaar, want dit is onmoontlik vir die duiwel en demone om hulle te verlei, soos Jesus in Mat. geleer het. 24:24: "*Want daar sal valse christusse en valse profete opstaan, en hulle sal groot tekens en wonders doen, **tot die punt van misleiding, as dit moontlik was, selfs die verkose amptenare**.*"

Watter boodskap moet ons uit hierdie ervaring van die "**Laodicense**" era neem? Sewendedag - Adventisme sal twee onderwerpe van "**heiligmaking**" van die ware uitverkorenes verteenwoordig tot die ware wederkoms van Jesus Christus. In die oorspronklike geseënde erfenis word gesondheidshervorming bewaar en hernu. Maar al die profetiese interpretasies wat ek van die Adventistepioniers geërf het, moet heroorweeg en vervang word deur die totaal Bybelse interpretasies wat ek in my werke aanbied, hoofsaaklik onder die titel "Verduidelik Daniël en Openbaring aan My." Die ware en finale opgedateerde "Sewendedag Adventiste"-boodskap sal slegs deur andersdenkende, onafhanklike "Adventiste", vry van enige institusionele godsdienstige organisasie, gedra word tot die glorieryke koms van Jesus Christus in die lente van die jaar 2030.

As gevolg van die grootte van die rekenaarlêer, sal hierdie werk op hierdie bladsy stop en voortaan die titel "Volume 1" hê. Die kontinuïteit van my boodskappe sal in "Deel 2" aangebied word, onder dieselfde titel en dieselfde omslag as die huidige aanbieding.

Indeks van onderwerpe wat gedek word

**Uitbreiding van goddelike openbarings wat sedert die 07/03/2020
Nuwe boodskappe voortdurend geïnspireer deur God**

Bladsynommers

2	Boodskappe van die outeur
3	2020 – Begin van teenspoed
4	Woensdag, 19 Mei 2021
5	Die geestelike mens beoordeel alles
9	Weet hoe om te luister om te verstaan
20	Die Man en die Vrou
22	God en Wetenskap
25	Die versoenbaarheid van die Republiek met godsdienste
26	Die lokval van FATIMA
30	Mansgesondheid
32	Geloof, die vrug van gesonde verstand
33	Die Franse verkiesings van 2022 en die goddelike vloek
35	Week van 28/11 tot 04/12/2021
40	Wanneer Satan Satan uitdryf
44	Jesus Christus kandidaat vir die verkiesing van die heerser van universele harte
49	Die VSA
51	Natuur en Wetenskap
54	Valse Vroomheid
55	Homoseksualiteit
57	God en Plesier
57	Frankryk verdeel en gebreek
60	Kersfees
63	Marsjeer na die hemel
65	Die fases van heiligmaking
73	Paulus en die geprofeteerde rus
74	Die hemelse “ <i>Duisend Jaar</i> ” verlore in Milaan
76	Die Werk van Hercules
78	WAT IS JOU NAAM?
82	<i>Die Weg, die Waarheid en die Lewe</i>
83	Regverdigmaking deur Geloof Vergete
86	TOT TRANE BURGERS!
91	n Digitale onthulling met onverwagte implikasies

- 93 Die Wet van die Groot Regter
 97 God die Vader Onderwyser van geestelike pasgeborenes
 102 Covid -19 en sonde
 106 Die wet van vergelding
 108 ' n Paar nuttige besonderhede
 110 Maria, die lokaas vir afgodedienaars
 119 Nederigheid is ons krag en ons redding
 125 Dodelike Mengsels
 131 Die lewe gee al die “redes” om in God te glo
 136 Die mens se redding het 'n prys
 140 Die Romeinse Goddelike Lesse
 150 Die Sewe Dodelike Leuens
 151 Dodelike Vredes en Verraad
 155 God gee goed en kwaad
 157 Om God en jou naaste lief te hê: liefde as 'n paartjie.
 165 Goddelike Weë en Menslike Weë
 174 Die Vereniging van Monsters
 176 Van die “finale oplossing” na die “finale oplossing”
 186 WEET HOE OM TE LUISTER
 187 Die foute van die Weste
 190 Die Verleiding van Vryheid
 192 Sonde Herdefinieer
 198 OORTUIG deur alle wettige middele
 201 Teater Demokrasie
 206 God organiseer die groot vervanging
 213 Die “ *sesde basuin* ” en die “ *sesde* ” van die “ *sewe laaste plae van God* ”:
 “ *Armageddon* ”.
 217 Is die Christendom Joods of nie
 226 Die verdeling van rolle
 232 Die Voorregte van Ware Geloof
 238 Nazi's! Of nuwe Romeine?
 240 9 Mei 1945, 9 Mei 1950 en 9 Mei 2022
 244 Die Eindtyd
 251 Die gelykenis van die “verlore seun”...omgekeer
 255 Vryheid-Gelykheidsbroederskap ... die republikeinse mite
 258 In die hande van die Almagtige God
 265 Die “klapkop”
 269 Ontken die bestaan van God ten alle koste
 271 Hierdie "tyd"-faktor wat alles verander
 276 Wat was, is wat sal wees
 283 Liefde, volgens God
 290 Waarheid: 'n streng goddelike standaard
 303 My kommentaar op die nuus van 15 Junie 2022
 308 God se Verordeninge: Waar en Vals
 318 Goddelike Vloek Bewys
 324 Oekraïne: die beeld van 'n Bybelse gelykenis

- 332 Van Droom na Waarheid
 339 Redes vir Woede
 343 ' n Aanbidding wat God behaag
 352 Die “kinderkoning” aan bewind
 363 Die einde van die wêreld: 'n toets van geloof
 369 Die dag toe die lug op die koppe van die Galliërs geval het
 374 GODSDIENS: DIE BESTE EN DIE ERGSTE
 380 Die verontwaardiging van die ongelowiges en die ongelowiges
 389 Die Lompheid van die Sleg Bekeerdes
 395 Wil: die hele probleem
 399 Nuus aan die einde van Julie 2022: van een olieskok na 'n ander
 407 Die Ortodokse godsdiens
 410 PARYS, 'n stad vir altyd vervloek
 415 Ongeloof en ongeloof is nie wettig nie
 423 Lewe en Dood
 428 DIE OPENBARING VAN DIE SEWENDE UUR en die “Vier Johannes”
 436 Oekraïne-opdatering soos op 24/10/2022
 444 God oordeel harte en gedagtes
 448 Minagting vir die Getuïenisse van die Bybel
 451 **GOD: DIE GROOTSTE STRATEG**
 459 Wat was, is wat sal wees
 463 Die situasie in Europa
 465 Die datums wat deur YaHWéH vasgestel is
 474 Die Hemelse Staar
 479 Jesus Christus die Geneesheer van die uitverkorenes
 487 DIE TYD VAN DIE EINDE
 497 Die Water van die Lewe
 508 Die alliansie van die handelaars van die aarde
 515 Die Wederkoms van Jesus Christus
 522 Die verhoor van afgodiese Kersfees
 527 Goddelike Regverdige Toorn
 534 Drie dae en drie nagte...soos Jona
 539 Ek bestraf en tugtig almal wat Ek liefhet.
 551 Ware en valse legitimiteit
 560 Die enigste WAARHEID
 565 Die ongelykheid van die geslagte van paartjies in die mensdom
 572 Die nuwe “Attila”
 578 Die Jode en die Koms van die Messias
 583 Die Romeinse verwarring
 592 Op pad na sy globale bestuur
 601 Die Uitverkorene en Goddelike Wet
 606 Hoogs Profetiese Historiese Feite
 609 Die menslike omkering van goddelike waardes
 615 Mededinging en komplementariteit
 623 Van die klein liggie tot die groot een
 628 Die nageslag van Abraham

632	Ewige Rome
645	Die Evolusie van die Bose: Van die VSA tot Oekraïne
650	Klimaatdroogte vir droë harte
656	Die Nuwe Kolonialisme
662	Die Verskynings van God
669	Vervloekte Frankryk en Geseënde Frankryk
674	God openbaar sy ervaring aan ons
680	Die Diktatorskap van Humanisme
685	Stadige Dood
695	Nagegewens en Sonstilstande
703	Demokrasie en Tegnokrasie
709	Geloof, Intelligensie en Wysheid
717	Lewe sonder instruksies
721	Die globale situasie aan die einde van Maart 2023
729	Die Ware Meester van Tyd
740	Die ontwaking van haat
752	Die Mark van Illusies
764	Ongeregtigheid en Sonde
769	Bloedbande
775	Die sonde wat in 313 volbring is
786	Hierdie Weste het onreinheid geopenbaar
795	Waar of onwaar; waarheid of leuen
814	Die tyd van die <i>sewe laaste plae</i>
823	Ware Liefde
838	Die Verborgte Onuitgesproke Bybellesse
842	die Russies-Oekraïense Oorlog en huidige gebeure
849	SEUNS VAN GOD
861	Die waarheid sal jou vrymaak
866	Lees die Heilige Bybel
875	Brandende Somernagte
878	Ware en Valse Heiligmaking
883	Die week van YaHWéH
895	Tradisie en Waarheid
904	Kollektiewe waansin
912	Goed en Kwaad
924	Aardtyd: Geprogrammeerde Dood
938	Diepte en Oppervlakkigheid
947	Die heiligdom: 'n hele program
961	Waarhede Moeilik om te Hoor, maar Goed om na te Luister
973	Die Wet van Moses
984	Die Valstrikke van Bestaan
1000	INDEKS VAN TEMAS WAT BEHANDEL WORD

Advies aan lesers

Hierdie werk is onderhewig aan permanente wysigings (regstellings, byvoegings of skrappings). Om ook uit te vind of enige groot veranderinge in elke voorgestelde opdatering aangebring is, kyk na en vergelyk die bladsynommer van die indeks van die temas wat hierbo genoem word, met dié van die vorige weergawe wat jy het.

Ek, Samuel, geïnspireerde dienaar van Jesus Christus, dank en deel in die ontwikkeling van hierdie werk my metgeselle, broers en susters in Christus wat, deur hul kosbare hulp en hul individuele talente, die regstelling van spelfoute, tikfoute en foute in historiese besonderhede bevoordeel, wat dit moontlik maak om hierdie goddelike leer waardig te maak aan die God van waarheid wat dit inspireer. Hulle het dus hul klip bygedra tot die konstruksie van hierdie geestelike gebou. Mag hulle almal ewig geseënd wees!

Weergawe: 23-09-2023 / ^{7-7de}-5994.